SEQVVNTVR

SEX COPIOSISSIMI INDICES, QVORVM QVINQVE GENERALES SVNT AD IPSAM D. THOMÆ SVMMAM, SEXTVS AD CAIETANI Commentaria pertinet.

* * *

Horum omnium notas (quibus breuitatis gratia vſi ſumus) ita intellige, ſtudioſe Lector: Primus numerus denotat partem Summæ: Secundus numerus Quæſtionem: Tertius Articulum ſeu Quæſtiunculam: Quarta denique nota, Articuli partem, hoc modo:

1^a, $1\,2^æ$, $2\,2^æ$, 3^a, Suppl. } id eſt in {
- parte prima.
- prima ſecundæ, hoc eſt, in prima parte ſecundæ partis: nam ſecunda pars Summæ in duas partes ab Auctore diuiditur.
- ſecunda ſecundæ.
- tertia parte.
- ſupplemento tertiæ partis.

q, a, o, c, 1^m, 2^m, 3^m } id eſt in {
- quæſtione.
- articulo: frequentius tamen .a. omittitur, ſolo numero articulum deſignante.
- toto articulo.
- corpore articuli, hoc eſt, in reſponſione ad quæſtionem.
- reſponſione ad { primum argumentum. / ſecundum argumentum. / tertium argumentum.

Exempli gratia ſtatim in hoc Indice occurrit:

In principio creauit Deus cælum & terram. 1^a.q.46.2.c.& 3.o. & q.61.3.3^m &c. hoc eſt, Explicatur hæc ſcriptura in prima parte Summæ, quæſtione quadrageſima ſexta, articulo ſecundo, in corpore. Item articulo tertio eiuſdem quæſtionis, per totum. Item in eadem parte, quæſtione ſexageſima prima, articulo tertio, in reſponſione ad tertium argomentum, &c.

Præterea, adiecimus duos minores indices, quorum prior ad eiuſdem D. Thomæ Qoodlibetales Quæſtiones, alter ad Opuſcula Caietani ſpectat.

LVGDVNI,

Sumptibus Philippi Tinghi Florentini.

M. D. LXXV.

QVI SACRAE SCRIPTVRAE LOCA OMNIA IN TRIBVS SVMMAE PARTIBVS EXPLICATA, IVXTA EVM LIBRORVM ET CAPITVM ORDINEM, QVI IN BIBLIIS CERNITVR, OB OCVLOS PONIT.

AVCTORITATES EX LIBRO GENESEOS.

CAPVT 1.

IN principio creauit Deus cælum & terram, 1ª.q.46.2.c & 3.o & q.61 3 3m.& q 65.1 3.o.& q.66.1.1m.& 5m.& q.68.1.1m.& q 69.1.c.5m.& q.74.1.1m.& 2.c.& 3.1m.& 2m.& 3m.12æ.q.100.7.2m.& 12æ.q.1.1m.& q.171 3.c.
Terra autē erat inanis & vacua.1ª. q.66.1.c 1m.& q.67.4.c & q.69 1.1.c.
Et tenebræ erant ſuper faciem abyſſi, 1ª.q.66.1.c.5m.& q.68.3.c.& q.69 1c & q.74 3 4m.
Spirit⁹ Domini ferebatur ſup aquas, 1ª.q.64 3 3m.& 4m.& q.66.1.5m
Dixitq; Deus, 1ª.q 32.1 3m & q.47.1.c.fi.& q.67.4 c,2m.& q.65.4 c.fi.& 74 3.1m.& 3m.& 5m.
Fiat lux,& facta eſt lux, 1ª.q.67.4.o.& q 70.1.2m.& q.74.1.c.& 3.5m.
Et vidit Deus, 1ª.q 74.3 3m & q.73 3.3m & q 32.1.3m.
Et diuiſit lucem à tenebris, 1ª.q 63.5.2m.& q.67.4 c.2m.& 4m.
Appellauitq; lucem diem,& tenebras noctem, 1ª.q.64.1.3m.& q 67.4 2m.& q 68.1.1m.& q.69.1.5m
Factum eſt veſpere & mane dies vnus, 1ª.q.58.6.7.o.& q.74.2.c.& 3.6m.& 7m.
Fiat firmamentum, 1ª.q.68.1.2.3.o & q.71.3m
Diuiſit aquas quæ erant ſuper firmamentum. 1ª.q.68.2.3.o.
Congregentur aquæ in vnum locum, 1ª.q.69.1.o.
Appareat arida, 1ª.q 69 1.c.1m
Vocauitque Deus firmamentum cælum, 1ª.q.68.1.o.& q.69.1.5m.& q.74.3.3m.
Vocauitque Deus aridam terram, congregationéſque aquarū, appellauit maria, 1ª.q.69.1.5m.
Germinet terra herbam virentem,&c. 1ª.q 69.2.o.& q.72.1m.
Fiant luminaria,&c. vſque ad noctem, 1ª.q.70.1.o.
Et ſint in ſigna,&c.vſque terram, 1ª.q.70.2.o.
Fecitque Deus duo magna luminaria, &c.vſq; nocti, 1ª.q.70.1.5m.& q.68.1.c.fi.
Producant aquæ reptile,&c. vſque cæli, 1ª q.71.o.& q.72.1m.
Creauitque Deus cete grandia,&c.vſque genus ſuum, 1ª.q.71.4m.
Producat terra animam viuentem,&c. vſque ſpecies ſuas. 1ª q.72.o.
Faciamus hominem ad imaginem & ſimilitudinem noſtram, 1ª q.3.1.2m.& q.4.3.o.& q 93.4.1m.& 2m.& q.93 o.
Et præſit piſcibus maris,&c.vſque terræ, 1ª.q.96.o.
Et vniuerſæ terræ, 1ª.q.96 2.o.
Maſculum & fœminam creauit eos, 1ª.q 93.4.1m.& 6.2m.
Benedixitque illi Deus, 1ª q.72.4m.& q.73.3.o.
Creſcite & multiplicamini & replete terrā, 1ª.q.72.4.& q.98.1.o.& 22æ q.152.2.1m.
Ecce dedi vobis omnē herbam,&c.vſque ad veſcēdum, 1ª. q.96.1.2m.
Vidit Deus cuncta quæ fecerat,& erant valde bona, 1ª.q.22.4.c.& q.2.5.6.3m.& q.47.2.c.1m.& q.49.2.c.

Cap. 2.

Igitur perfecti ſunt cæli & terra,& omnia ornatus eorū, 1ª.q.70.1,c.
Compleuitque Deus,die ſeptimo,opus ſuum quod fecerat, 1ª q.73.1.o.2.d.15.q.3.1.o.
Et requieuit die ſeptimo ab omni opere quod patrarat, 1ª.q.73.2.o.& 1 3m.& 3.c.& q.74.1.6m & 2.3m.& q.118.1.1m
Et benedixit diei ſeptimo,& ſanctificauit eum 1ª.q.73 3.o.
Iſtæ ſunt generationes cæli & terræ, &c. vſque in terram, 1ª.q.69.2.c.& q.74.2.1m.
Non enim pluerat Dominus Deus ſuper terram, 1ª.q.33.3.c.& 3ª.q.23.3 1m
Sed fons aſcendebat è terra, irrigans vniuerſam ſuperficiem terræ, 1ª.q.102.1.2m.
Nomen vni Phiſon. 1ª q.102.1.2m.
Formauit igitur Dominus Deus hominem de limo terræ, 1ª q.91.1.o.
Et inſpirauit in faciem eius ſpiraculum vitæ, 1ª q.90.1.1m, & q.91.4.3m.& 4m.
Et factus eſt homo in animam viuētem. 1ª q.91.4.3m. & q.94.2.c.& q 95 1.1m. & q 97.3 c.
Plantauerat autem Dominus Deus paradiſum voluptatis à principio 1ª q 102.o.
In quo poſuit hominem quem formauerat, 1ª q 102.4.o.
Produxitque dominus Deus de humo omne lignum pulchrum viſu, & ad veſcendum ſuaue, 1ª q.2.5m
Lignum etiam vitæ in medio paradiſi. 1ª q.102.1.4m
Lignumque ſcientiæ boni & mali, 1ª q.102.1.4.
Et fluuius egrediebatur de loco voluptatis, 1ª q.102.1.2m.
Tulit ergo Dominus Deus hominem & poſuit eum in paradiſo voluptatis, 1ª q 102.4.o.
Vt operaretur & cuſtodiret illum, 1ª q 102 3 o.
De ligno autem ſcientiæ boni & mali ne comedas 1ª q.102.1.2m.
In quacūq; enim die comederis ex eo morte morieris, 22æ.q.164 1.o.
Non eſt bonum eſſe hominem ſolum, 22æ q.188.8.o & 3ª.q 41.2 3m.
Faciamus ei adiutorium ſimile ſibi, 1ª q 92.1.o.& q.98.2. b.2.
Adduxit ea ad Adam, vt videret quid vocaret ea, 1ª.q 96.1.3m.
Immiſit ergo Dominus Deus ſoporem in Adam, 22æ.q 175.3 1m.
Cumque obdormiſſet, tulit vnam de coſtis eius, & repleuit carnem pro ea, 1ª q 92.3.2m. & q 97.2.3m.& 3ª.q.31.5.2m
Et ædificauit Dominus Deus coſtam quam tulerat de Adā, in mulierem, 1ª.q.92.2.3.o.
Quoniam de viro ſumpta eſt, 1ª.q.92.2.o.
Quam ob rem relinquet homo patrem ſuum & matrem, & adhærebit vxori ſuæ, 22æ.q.2.7 c.& q 26 11.1m.
Et erunt duo in carne vna, 1ª.q.92,1.c.
Erat autem vterque nudus, Adam ſcilicet & vxor eius, & non erubeſcebant, 1.q 96.1.3m.

Cap. 3.

Serpens erat callidior cunctis animantibus terræ, 22æ.q.165.2.3m.& 4.
Qui dixit ad mulierem, 22æ.q.165.2.o.
Cur præcepit vobis Deus, vt non comederetis de omni ligno paradiſi. 3ª.q 41.4.c.
Aperientur oculi veſtri, 3ª.q.41.4.c.
Eritis ſicut dij, ſcientes bonum & malum, 1ª.q.61.4.3m.& q 63.3.o.& 22æ. q.163.2.o & 3ª.q 41.4.c.
Deditque viro ſuo, 22æ.q.165.2.o.
Et aperti ſunt oculi amborum, 22æ.q.164.2.c.fi.& 9m
Cūq; cognouiſſent ſe eſſe nudos, 1ª.q 95.1.c.fi.& 12æ.q.41.4.c.& 22æ.q.75.1.1m.& q 167.2.c.
Et fecerunt ſibi perizomata. 22æ.q.164.2.c.fi.8m.& q.187.6.o.
Abſcondit ſe Adam, 3ª.q.84.6.1m.
Cum audiſſent vocem Dei deambulantis, 1ª.q.9.1.2.o.& q.10.1.2.c & q.14.14.o.& q.19.7,8.o.& q.30.1.3m. & q 63.6.1m. & q.65.1.1m.& 3ª.q.2.1.c.& q.57.1.1m.& 2m.
A facie Domini Dei, 1ª.q.1.10.3m.& q.3.1.3m.
Serpens decepit me,& comedi, 1ª.q.94.4.1m.& 2m.& 12æ.q.89.3.2m.& 22æ.q.163.1.4m.& 4.1m.
Et ait Dominus Deus ad ſerpentem: Quia feciſti hoc, maledictus eris,&c.vſque calcaneo eius, 22æ.q.165 2.4m.
*Super pectus tuum gradieris, 1ª.q. 63.6.2m.& q.165.2.4m.
Mulieri quoque dixit: Multiplicabo ærumnas tuas, & conceptus tuos. In dolore paries, 22æ.q.164.2.o.1s ſub viri poteſtate,& ipſe dominabitur tui, 1ª.
Et q 92.1.2m.& 22æ.q.164.2.c.1m.
Maledicta terra in opere tuo, 22æ.q.25 6.1m.& 3m.& q.76.1.2 o.& 4.1m.& q.83 8.1m.& 2m.& q 164 1.2 o.& q 89.1.4m & 6.2m.
In laboribus comedes ex ea, cūctis diebus vitæ tuæ. 22æ.q.164.2.c.fi,
Spinas & tribulos germinabit tibi, 1ª.q.69.2.2m.& 22æ.q 164.2.c.1m
In ſudore vultus tui, veſceris pane tuo. 22æ.q.164.2.c.3m
Donec reuertaris in terram, de qua ſumptus es. 22æ.q.164.2.c.
Puluis es,& in puluerem reuerteris, 22æ.q.164.2.c.
Fecitque Deus Adæ & vxori eius tunicas pelliceas,& induit eos, 22æ.q.164.2 c.fi.& 8m.
Ecce Adam factus eſt quaſi vnus ex nobis, 22æ.164.2.c.fi.& 6m
Ne forte mittat manum ſuam,& ſumat de ligno vitæ, & viuat in æternum, 1ª.q.97.4.o & 22æ.q.164 2.c.fi.& 6m.
Et emiſit eum dominus Deus, de paradiſo voluptatis, 22æ.q.164 2.c.
Et collocauit ante paradiſum voluptatis cherubin & flammeum gladium atque verſatilem, ad cuſtodiendam viam ligni vitæ. 22æ.q.164.2.c.5m.
Adam cognouit Euam vxorem ſuam, 1ª.q.51.3.6m.& q.98 2.2m
Reſpexit Dominus ad Abel,& ad munera eius, 12æ.q.103.2.1m.
Sub te erit appetitus tuus, & tu dominaberis illius, 12æ.q.10.3.o.1.& q.77.7.8.c & q.80.3.o.& 22æ.q.155.3.3m.& q.156.1.c.& q.175.2.2m.
Vox ſanguinis fratris tui clamat ad me de terra, 22æ.83.1 1m.& 8 2m
Occidi virum in vulnus meum,& adoleſcentulum in liuorem meū, 22æ.q.64.8.c.1m.

Cap. 4.

Maior eſt iniquitas mea, quàm vt veniam merear, 4ª.q 84.10.c.
Omnis qui occiderit Cain, ſeptuplum punietur, 12æ.q 105.2.9m

Cap. 6.

Videntes filij Dei filias hominum, 1ª.q.51.3.6m

a Gigan

Gigantes autem erant ſuper terram in diebus illis, 1ª.q.51.3.6m.
Pœnituit eum, quòd hominem feciſſet in terra, 1ª.q.19.7.1m. & q.
102.2.3m. & 3ª.q.49.5.2m.
Delebo ab homine,&c. 12æ.q.105.2.1.1m. & 22æ.q.108.4.3m.
Omnis quippe caro,corruperat viam ſuã, 12æ.q.71.2.3m. & q.72.2.0.
Cap. 8.
Noe dimiſit coruum, qui egrediebatur & non reuertebatur. 12æ.q.
102.6.1m. co.2.fi.
Donec ſiccarentur aquæ ſuper terram, 3ª.q.18.3.3m.
Odoratus eſt Dominus odorem ſuauitatis, 12æ.q.103.1.1m. & 12æ.q.
106.3.6m. & 5.1m. & 6.c.3m. & 7.8.c.
Senſus enim & cogitatio humani cordis, in malum prona ſunt, ab
adoleſcentia ſua, 12æ.q.71.2.3m.
Cap. 9.
Terror veſter ac tremor ſit ſup cũcta animalia terræ, 1ª.q.96.1.2.c.
Omne quod mouetur, & viuit, erit vobis in cibum &c. vſque om-
nia, 12æ.q.102.6.2m.
Apparebit arcus meus in nubibus, 22æ.q.95.5.c.
Noe bibens vinum, inebriatus eſt, & nudatus in tabernaculo ſuo,
22æ.q.150.1.4.c.
Sit Canaham ſeruus eius, 22æ.q.57.3.2m. & q.104.5.c.2m. & 6.1m.
& q.122.4.3m.
Cap. 10.
A his diuiſæ ſunt gentes in terra poſt diluuium, 12æ.q.176.1.0.
Cap. 12.
Dixit Abraham vxori ſuæ: dic obſecro, quòd ſoror mea ſis, 22.q.110.
3.3m. & q.111.1.1m.
Cap. 13.
Facta eſt rixa inter paſtores, 22æ.q.37.2.1m. & q.41.1.2.c. & q.42.1.c.
Ne quæſo ſit iurgium inter me & te, 22æ.q.41.2.ar.2.
Fratres enim ſumus, 2ª.q.28.3.5m.
*Aedificabitque ibi altare Domino, 12æ.q.103.1.2m.
Cap. 14.
At vero Melchiſedech rex Salem, offerens panem & vinum, 12æ.q.
103.1.3m. & 3ª.q.22.6.3m.
Et dedit ei decimas ex omnibus, 22æ.q.87.1.3m.
Cap. 15.
Credit Abrahã Deo, & reputatũ eſt ei ad iuſtitiã, 22æ.q.60.6.2m.
Dixit Abraham Deo, domine Deus, vnde ſcire poſſum quòd poſſeſ-
ſurus ſim eam, 22æ.q.97.2.3m.
Nec dũ enim cõpletæ ſunt iniquitates Amorrheorũ, 12æ.q.87.8.1m.
Cap. 16.
Ingredere ad ancillam meam,&c. vſque ad eam. 22.q.154.2.3m.
Profecto hic vidi poſteriora videntis me, 1ª.q.12.2.c.1m. & 5.0.
Cap. 17.
Ego Dominus Deus omnipotens, 1ª.q.25.3.0. & 3ª.q.13.1.c.
Ambula coram me, 12æ.q.91.5.c. & q.99.6.0. & q.110.3.c.
Et eſto perfectus, 22æ.q.186.2.3m.
Circuncidetur in vobis omne maſculinum, 3ª.q.70.2.4m.
Et circuncidetis carnem præputij veſtri, 12æ.q.102.5.1m. & 3ª.q.66.
7.3m. & q.70.2.1m.
vt ſit ſignum fœderis inter me & vos. 12æ.q.102.5.1m. & 3ª.q.70.1.0.
Infans octo dierũ circuncidetur, 12æ.q.102.5.1m. & 3ª.q.70.3.3m.
Eritque pactum meum in carne veſtra, in fœdus æternum, 12æ.q.
102.5.1m. & q.103.2.1m.
Cap. 18.
Apparuerunt ei tres viri. 22æ.q.84.1.1m. & 3m.
Quos adorauit in terra, 1ª.q.51.3.5m. & 22æ.q.84.1.1m. & q.94.1.2m.
& 3ª.q.25.6.0.
Dñe ſi inueni gratiam in oculis tuis,&c. vſq; trãſibitis, 1ª.q.51.3.5m.
Cùmque comediſſent, 1ª.q.51.3.5m. & 3ª.q.56.6.1m.
Num celare potero Abrahãm, quæ geſturus ſum, 1ª.q.43.2.1m.
Deſcendam & videbo, vtrum clamorem opere compleuerint, 3ª.q.
46.7.3m.
Cap. 19.
Cõpulit illos oppidò, vt diuerterẽt ad eũ, 1ª.q. [illegible].4.c. & 22æ.q.70.1.c.
Vt perdamus illos, 12æ.q.87.2.0.
Nec ſtes in omni circa regione, 1ª.q.11.2.4.2m.
Cap. 20.
Venit autem Deus ad Abimelech, per ſomnium nocte, 22æ.q.80.2.
c. & q.95.6.0. & q.154.3.c. & q.172.1.2m.
Abraham propheta eſt, & orabit pro te, 22æ.q.174.6.c. & 3ª.q.31.2.
c. & 8.3m.
Cap. 22.
Tentauit Deus Abraham, 1ª.q.114.2.0. & 22æ.q.97.2.c.
Tolle filium tuum &c. vſque monſtrauero tibi, 12æ.q.94.5.2m. & q.
100.8.3m. & 22æ.q.104.4.2m. & q.154.2.2m.
Poſtquam adorauerimus reuertemur ad vos, 22æ.q.111.1.1m.
Extenditq; manum vt immolaret filium ſuum. 12æ.q.94.5.2m. & q.
100.8.3m. & 22æ.q.64.6.0. & q.104.4.2m. & q.154.2.2m. & q.171.5.
c. & 3ª.q.47.6.3m.
Nunc cognoui quòd timeas Deum, 12æ.q.112.5.5m. & 3ª.q.10.2.1m.
Appellauitq; nomen loci illius, dominus videt, 12æ.q.102.4.2m.
Per memet ipſum iuraui, 22æ.q.89.11.4m.
Cap. 23.
Dabo pecuniam pro agro, & ſic ſepeliam mortuum meum, 22æ.q.
100.4.3m.
Cap. 24.
Vt adiurem te. 22æ.q.89.17.1m. & q.90.0.
Filium meum ne reducas illuc, 22æ.q.104.5.c.
Poſuit ergo ſeruus manum ſub femore Abraham Domini ſui, & iu-
rauit illi, 22æ.q.89.7.c.
Puella cui dixero, inclina hydriam, vſque cum Domino meo, 22æ.q.
95.7.3m.
Et dixit mihi, 22æ.q.95.7.3m.
Vocemus puellam & quæramus eius voluntatem. 22æ.q.104.5.c.
Cap. 25.
Deprecatus eſt Iſaac Dominum pro vxore ſua, &c. vſque conce-
ptum Rebeccæ, 1ª.q.23.8.0.
Dixit Iacob fratri: Vende mihi primogenita tua, 22æ.q.108.4.3m.
Cap. 27.
Dixit Iacob: Ego ſum primogenitus tuus Eſau, 22æ.q.110.3.3m.
Cap. 28.
Iſaac præcepit filio ſuo Iacob, noli accipere coniugem &c. vſque
auunculi tui, 22æ.q.104.5.c.
Deus autem omnipotens, s.17.1ª.
Benedicat tibi, s.1ª.
Iacob vidit in ſomnis ſcalam,&c. vſque per eam, 22æ.q.171.4.7m.
Et ero cuſtos tuus, 1ª.q.113.1.2m.
Vere Dominus eſt in loco iſto, 1ª.q.8.2.c. & q.52.2.c.fi. 1.q.52.1.3m.
Votum vouit Deo dicens, ſi Deus fuerit mecum, &c. vſque domus
Dei, 22æ.q.88.2.1m.
Cunctorũmq; quæ dederis mihi decimas offerã tibi, 22æ.q.87.1.3m.
Cap. 29.
Indicauit ei quòd frater patris ſui eſſet, s.13.
Sed Lia lippis erat oculis: Rachel decora facie, & venuſto aſpectu,
22æ.q.179.2.b.prin. *Cap. 31.*
Timéſque Iacob, 22æ.q.158.7.c.3m.
Fecit iurgium, s.13.
Pone hic coram fratribus meis & fratribus tuis, s.13.
Cap. 32.
Vidi Deum facie ad faciem, 1ª.q.12.11.1m. & 22æ.q.180.5.1m.
Ipſe vero claudicabat pede, 22æ.q.108.7.4m.
Cap. 33.
Iacob adorauit pronus in terram, ſimiliter ancillæ & vxores & filij
eius, s.18.
Quaſi viderem vultum Dei, s.3. & 32.
Ob ſtuprum ſororis, 22æ.q.154.1.c. & 6.0.
Cap. 35.
Apparuit Deus Iacob, s.32.
Benedixitque ei, s.1.
Ego ſum Deus omnipotens, s.17.
Creſce & multiplicare, s.1.
Cap. 37.
Accuſauitq; Ioſeph fratres ſuos crimine peſſimo, 22æ.q.33.7.2m. &
q.154.12.4m.
Non interficiamus animam eius, infr. 46.
Cap. 38.
Nunciatum eſt Thamar, quòd Iudas ſocer eius, &c. vſque fi. 22æ.q.
154.2.3m. *Cap. 39.*
Benedixitque Dominus domui Ægyptij propter Ioſeph, s.1.
Et ille ſcilicet Ioſeph recuſabat ſtuprum 22æ.q.154.6.2m.
Poſt duos annos vidit Pharao ſomnium, 22æ.q.173.2.c.
Vterque vidimus ſomniũ præſagium futurorum. 22æ.q.95.6.c.
Erat ibi puer Hebræus, vſque euentus, 22æ.q.173.7.c.
Cap. 42.
Cúmque adoraſſent eum ſcilicet Ioſeph fratres ſui, s.18.
Per ſalutem Pharaoni, 22æ.q.89.6.b.
Cap. 43.
Deus autem meus omnipotens, s.17.
Et adorauerunt proni in terra, s.18.
Sciphus quem furati eſtis, &c. vſque in quo augurari ſolet. 22æ.q.
94.7.1m.
An ignoratis quod non ſit ſimilis mei in augurandi ſciẽtia. ibidem.
Cap. 45.
Nec poterant reſpondere fratres, nimio timore perterriti, 12æ.q.
44.1.2m. *Cap. 46.*
Ego deſcendam tecum, s.3.
Cunctæ animæ quæ egreſſæ ſunt de femore Iacob, 1ª.q.3.2.1m. & q.
118.2.1m.
Deteſtantur Aegyptij omnes paſtores ouium, 12æ.q.102.3.2m.
Cap. 47.
Adorauit veſtigium virgæ eius, s.18.
Pone manum ſub femore meo, s.24.
Cap. 48.
Deus omnipotens, s.17.

Apparuit

Apparuit mihi, s.3.
Adorauit pronus in terra, s.18.

Cap. 49.

Benedicet tibi, 2.8.
Quam ſcilicet ſpeluncam emit Abraham &c. vſque ſepulchri, s.23.
Iuniusq; mandatis, quibus filios inſtruebat, 12ª.q.100.5.4^{m}.& 22ª.q.101.1.c.& q.102.1.c.& q.106.1.c.& 6.1^{m}.

Cap. 50.

Præcepitq; ſeruis ſuis medicis, vt aromatibus condirent patrem, 3ª.q.51.2.2^{m}.
Pater meus adiurauerit me, s.24.
Sepelierunt eum in ſpelunca duplici, quam emerat Abraham, &c. vſque Mambre, 2.23.
Veneruntque ad eum ſcilicet Ioſeph fratres ſui, & proni in terram adorauerunt, s.18.
Num Dei poſſumus reſiſtere voluntati, 1ª.q.19.6.0. & q.22.2.2^{m}.& q.10.7.8.0.
Quam iurauit Deus Abraham, s.21.

AVCTORITATES EX LIBRO EXODI.

Cap. 1.

Et quia timuerunt obſtetrices deum ædificauit illis domos. 12ª.q.114.10.^{m}.& 22ª.q.110.3.2^{m}.& 4.4^{m}.

Cap. 2.

Moyſes percuſſum Ægyptium abſcondit ſabulo, 22ª.q.60.6.2^{m}.
Accepitq; Sephoram filiam eius, quæ peperit ei filium, infr.34.

Cap. 3.

Terram quæ fluit lacte & melle, 12ª.q.102.3.2^{m}. & 3ª.q.73.6.0. & q.74.1.1^{m}.
Quis ego ſum, vt vadam ad Pharaonem, &c. 22ª.q.185.2.0.
Ego ſum qui ſum & qui eſt, 1ª.q.2.3.0.& q.13.11.0.
Dominus Deus vocauit nos, 12ª.q.113.1.3^{m}.
Ibimus viam trium dierum in ſolitudine, 22ª.q.88.8.0.
Poſtulabit mulier à vicina, &c. vſq; fi. 12ª.q.94.5.2^{m}.& q.100.8.3^{m}. & 22ª.q.66.5.1^{m}.& q.104.4.2^{m}.

Cap. 4.

Iratus eſt Dominus in Moyſen, 1ª.q.3.2.2^{m}. & q.19.11.c.& q.20.1.2^{m}.& q.59.4.1^{m}.& 12ª.q.47.1.1^{m}.& 22ª.q.162.1.c.
Et indurabo cor eius, 1ª.q.23.3.2^{m}.& q.48.6.c.& q.49.2.0.& q.63.5.c.fi.& 12ª.q.79.1.1^{m}.& 3.0.& q.87.2.5^{m}.& 22ª.q.15.1.0.& q.19.1.3^{m}. & q.24.10.c.
Tulit ilico Sephora acutiſſimam petram, & circundit præputium filij ſui, 3ª.q.70.3.2^{m}.

Cap. 5.

Vocauit nos, s.3. Eamus viam trium dierum, s.3.

Cap. 6.

Dixit Dominus ad Moyſen, 1ª.q.43.7.5^{m}.& 12ª.q.98.2.2^{m}.
Et nomen meum Adonay, non indicaui eis, 22ª.q.174.6.b.
Cum incircumciſus ſim labiis, 3ª.q.70.4.3^{m}.

Cap. 7.

Ecce conſtitui te Deum Pharaonis, 1ª.q.13.9.10.0.
Sed ego indurabo eum, s.4.
Feceruntque ſimiliter malefici, per incantationes, 1ª.q.100.4.2^{m}.& q.114.4.0.& 22ª.q.178.2.c.^{m}.

Cap. 8.

Dixitque Dominus ad Moyſen, 2.6.
Feceruntque autem & malefici per incantationes ſuas ſimiliter, s.7.
Malefici non potuerunt educere ciniſes: ideo dixerunt: Digitus Dei, eſt hic, 1ª.q.12.2.1^{m}.& q.36.3.ar.1.
Viam trium dierum ibimus in ſolitudine, s.3.

Cap. 9.

Dixit Dominus ad Moyſen, 2.6.
Indurauitq; Dominus cor Pharaonis, 2.4.

Cap. 10.

Ego enim indurabo cor Pharaonis & ſeruorum eius, s.4.
Dixit Dominus ad Moyſen, s.6.
Et dixit Dominus ad Moyſen, 2.6. *Cap. 11.*
Dices ergo omni plebi vt poſtulet, &c. vſque Ægyptiis, s.4. Et indurauit Dominus cor Pharaonis, s.4. *Cap. 12.*
Dixit Dominus ad Moyſen, s.6.
Decima die menſis huius tollat vnuſquiſque agnum, vſque fi. 12ª.q.10 .5.2^{m}.
In cunctis diis Ægypti, s.7.
Habebitis hanc diem in monimentum, & celebrabitis eam ſolennem Domino, 12ª.q.100.5.2^{m}.& q.110.4.10^{m}.5.2^{m}.
Azyma comedetis ſeptem diebus, 3ª.q.74.4.c.3^{m}.
Septem diebus fermentatum non inuenietur in domibus veſtris, 12ª.q.1 2.3.14^{m}.& 3ª.q.74.4.c.fi.& 3^{m}.
Et petierunt ab Aegyptiis vaſa, vſque profecti, s.7.
Omnis alienigena non comedet ex eo, ſcilicet phaſe, 12ª.q.102.5.c.& 3ª.q.7.princip.& q.4 4.c.& q.70.4.fi.
Si quis incircunciſus non fuerit, non veſcetur ex eo, ſcilicet Phaſe, s.
Eadem lex erit indigenæ & colono qui peregrinantur apud vos, 12ª.q.105.3.0. *Cap. 13.*
Locutus eſt Dominus ad Moyſen dicens, s.6.
Sanctifica mihi omne primogenitum, 3ª.q.58.2.2.1^{m}.& q.37.3.1^{m}.
Vt non comedatis fermentatum, s.12.
Terram fluentem lacte & melle. s.3.
Septem diebus veſceris azymis, s.12. *Cap. 14.*
Locutus eſt Dominus ad Moyſen dicens, 2.6.
Indurabo cor Pharaonis, &c. s.4. *Cap. 15.*
Miſiſti iram tuam, s.4.
In ſpiritu furoris tui, ibidem.
Dominus regnabit in æternum & vltra, 1ª.q.10.2.2^{m}.
Magnificus in ſanctitate, 22ª.q.134.2.3^{m}. *Cap. 16.*
Dixit Dominus ad Moyſen, s.6.
Requies ſabbati ſanctificata eſt Domino, infr.20.
Filij autem veſtri comederunt manna quadraginta annis, donec vſque Canahan, 12ª.q.102.3.2^{m}.& 3ª.q.73.6.0.& q.74.6.2^{m}.

Cap. 17.

Et bellum Dei erit contra Amalech, à generatione, in generationem, 22ª.q.50.1.c.2^{m}. *Cap. 18.*
Super omnes deos, 2.7. *Cap. 19.*
Vocauitq; Moyſen Dominus, s.3.
Portauerim vos ſuper alas aquilarum, 22ª.q.153.6.1^{m}.& 2^{m}.
Eritis mihi in peculium, de cunctis populis, 12ª.q.105 1.2^{m}.
Veniam ad te, 1ª.q.3.1.5^{m}. & q.9.1.3^{m}.
Audiat me populus loquentem ad te, 2.6.
Omnis qui tetigerit montem, &c. vſque non viuet, 22ª.q.33.4.c.1^{m}.

Cap. 20.

Locutus eſt Dominus cunctos ſermones hos, s.6.
Non habebis deos alienos, s.7.& 122.q.2.1^{m}.
Non facies tibi ſculptile, neque omnem ſimilitudinem, 12ª.q.100.7.2^{m}.& 3^{m}.& 4^{m}.& 12ª.q.121.1.2^{m}.& 3ª.q.25.3.1^{m}.& 2^{m}.& 3^{m}.
Non adorabis ea neque coles, 22ª.q.84.1.1^{m}. & q.94.2 3.0.& q.122.2.0.& q.181.3.1^{m}.& 3ª.q.25.5.6.7.0.
Deus zelotes. 12ª.q.28.4.0.
Viſitans iniquitates patrum in filiis, 12ª.q.81.1.1^{m}.& 2.1^{m}.& q.87.7.8.c.& 22ª.q.108.4.0.& q.164.1.4^{m}.& 3.q.14.1.1^{m}.
In tertiam & quartã generationẽ 12ª.q.87.8.1^{m}.& 22ª.q.108.4.1^{m}.
Qui oderunt me, 1ª.q.60.5.5^{m}. & 22ª.q.13.4.0.& 6.2^{m}.& q.34.1.0.
Et faciens miſericordias in millia, &c. vſque præcepta mea, 12ª.q.100.7.2^{m}.3^{m}.& 4^{m}.& 3ª.q.84.10.c.fi.
Non aſſumes nomen Domini Dei tui in vanum, 12ª.q.100.7.4^{m}.& 5.c.& 11.c.3^{m}.& 22ª.q.122.3.0.
Qui aſſumpſerit nomen Dei ſui, 12ª.q.100.7.2^{m}. & 22ª.q.89.1.4.0.& q.98.2.c.
Neque enim habebit inſontem Dominus eum &c. vſque fruſtra, 12ª.q.100.7.2^{m}.
Memento vt diẽ ſabbati ſanctifices, 12ª.q.100.5.2^{m}.& 7.2^{m}.& 5^{m}.& 11.c.& q.102.3.4^{m}.& 4 10^{m}.& 105.c.fi.& 22ª.q.35.3.1^{m}.& q.122.4.0.
Sex diebus operaberis & facies omnia opera tua, &c. vſque portas tuas, 12ª.q.100.8 4^{m}.& q.107.2.4^{m}.& 22ª.q.40.4.0.& q.122.4.3^{m}.& 3.q.40.4.1^{m}.& 3^{m}.
Sex enim diebus fecit Deus cælum & terram, &c. vſque in eis ſunt, 12ª.q.100.7.2^{m}.
Honora patrem tuum, matrem tuam, 12ª.q.100.5.c.4^{m}. & 11.c.& 22ª.q.33.2.2^{m}.& q.101.2.0.& q.104.5.1^{m}.& q.106.3.c.3^{m}. & q.122.5.0.& q.189.6.c.1^{m}.
Vt ſis lõgæuus ſup terrã, 12ª.q.100.7.3.^{m}.& 4^{m}.& 22ª.q.122.5.4^{m}.
Non occides, 12ª.q.100.4.c.& 8 3^{m}.& 11.c.& 22ª.q.64.3.0.& 5.2^{m}.& 3^{m}.& 7.c & 8.0.& q.65.1.c.4^{m}.& q.122.6 2^{m}.
Non mœchaberis, 12ª.q.100.11.c.& 22ª.q 170.1.0.
Non furtum facies, 12ª.q.100.11.c.& 22ª.q.122.6.2^{m}.
Non falſum teſtimonium dices, 12ª.q.100.11.c.& 22ª.q.70.4.0.& q.119.4.2^{m}. & q.122.6.2^{m}.
Non concupiſces, 12ª.q.100.5.c.5^{m}.& 6^{m}.& 4.3^{m}.& 11.c. & 22ª.q.122.6.3^{m}.& 4^{m}.& q.170.1.c.fi.
Venit Deus, s.19.
Nõ facietis deos argẽteos, & deos aureos nõ facietis vobis, s.7.& 20.
Altare de terra facietis mihi, &c. vſque, polluetur, 12ª.102 4.7^{m}.& 3ª.q.83.3.5^{m}.
Non aſcendes per gradus ad altare meum, ne reueletur turpitudo tua, 12ª.q.102.4 7^{m}. *Cap. 21.*
Si emeris ſeruum Hebræum, ſex annis ſeruiet tibi, in ſeptimo egredietur liber gratis, 12ª.q.105.4.1^{m}.
Offerat eum Dominus diis, s.7.
Si dixerit ſeruus, diligo, &c. erit ei ſeruus in ſeculũ. 12ª.q.105.2.10^{m}.
Si quis vendiderit filiam ſuam in famulam, non egredietur ſicut ancillæ. &c. 12ª.q.105.4.4^{m}.
Qui percuſſerit hominẽ volẽs occidere eum, morte moriatur, s.27.
Qui furatus fuerit hominem & vendiderit, &c. moriatur, 12ª.q.105.2 10^{m}.
Et percuſſerit alter proximum, &c. vſque reſtituat, 12ª.q.105.4.3^{m}.

Qui percuſſerit ſeruum ſuum, &c. vſque illius eſt, 22e.q 105.4.3m.
Si percuſſerit quis mulieré prægnãté, &c. vſq; liuore, 22e q.64.8.2m.
Si bos cornu petierit, &c vſque opprimetur, 12e.q.105 2.11m.
Si quis aperuit ciſternam, &c. vſque erit, 25e.q.189.1.3m.

Cap 22.

Si quis furatus fuerit ouem aut bouem, &c. vſque pro vna oue, 12e.q 105.2.9m & 22e.q 62.3.2m.& q.66.6.2m.& 3a.q 49.6.c.
Applicabitur ad deos, 2 7.
Si quis amico commendauerit pecuniam, &c. vſque non reſtituet, 12e.q 105.8 4m & 5m.& 22e q 61.6.c.
Qui à proximo ſuo quicquam horum mutuo poſtulauerit, &c. vſq; operis ſui, Ibidem.
Qui coierit cum iumento, morte moriatur, 12e.q.105.2.11m.& 22e.q. 154 12.4m.
Qui immolat diis occidetur præter Domino ſoli, 12e.q. 102.3.c. & 22e.q.84.1.1m.& q 85.2.0 & q 94.2.c.& 3a.q.48.3.c.
Indignabitur furor meus, 5 4.
Si pignus à proximo tuo acceperis veſtimentum, &c. vſq; dormiat, 12e.q 99.5.fi.& q 105.2.4m.
Quia miſericors ſum, 1a.q.21 3.0.& 25e.q.30 2.1m & q.84.10.c.
Decimas tuas non tardabis offerre, 22e.q 87.1.0 & 3a.q.31.8 c.
Et primitias, 22e q.85.3 3m.& q.86.4 0.
Primogenita filiorum tuorum dabis mihi, de bobus quoque & ouibus ſimiliter facies, s.13.
Septem diebus ſit cum matre ſua, die octaua reddes illum mihi, 12e. q 102.3 7m.& 5 1m.& 3a.q.70 3 3m.
Pupillo & viduæ non nocebitis, 22e q 65.4.2m.

Cap. 23.

Non ſuſcipies vocem mendacij, 22e.q.110.3.4.0 & q.111.1.c & q.69.1. 2 0 & q 70.4.c.& q 124 5.2m.
Nec iungas manũ tuã, vt pro impio falſum dicas teſtimoniũ, s.20.
Pauperis quoque non miſereberis in iudicio, 22e.q.63.4 3m.
Et inſontem & iuſtum non occides, s.20.
Sex diebus operaberis, ſeptima die ceſſabis, s.20.
Per nomen externorum deorum non iurabis, s.7 22e.q 89.6.0.
Solennitatem azymorum cuſtodies, s.12.
Azyma comedetis ſeptem diebus, Ibidem.
Non immolabis ſuper fermentum, Ibidem.
Primitias frugum terræ tuæ deferes in domum domini Dei tui, s.22.
Non coques hœdum in lacte matris ſuæ 12e q.102.6.4m.& 8m.
Et eſt nomen meum in illo ſcilicet angelo, s.6.
Non adorabis deos eorum, neque coles, s.20.& 7.

Cap. 24.

Moyſi quoque dixit Deus, s 6.
Et vocauit eum, ſcilicet Moyſen, Dominus, s.3.
Dabóque tibi duas tabulas lapideas, infr 31.
Moyſes fuit ibi, ſcilicet in monte quadraginta diebus, & quadraginta noctibus, 22e.q. 147 5.c.& 3a.q.40.2.3m.

Cap. 25.

Locutus eſt Dominus ad Moyſen, s.6.
Tollant mihi primitias ab omni homine, s. 22.
Arcam de lignis Sethim compingite, cuius longitudo, &c. vſque fi. 12e.q 102 4.6m.
Qui, ſcilicet vectes, ſemper erunt in circulis, 12e q 65.2.5.0.& 22e. q 23.7.0.& q.108.2.2m.
Duos quoque cherubin aureos & productiles facies, &c. vſq; inde, 12e.q.102 4 6m.

Cap. 26.

Tabernaculum ita fiet, &c. vſque fi.12e.q.102 4.0.
Facies & velum de hyacintho, &c. vſque fi.12e.q.102.4.4m.

Cap. 27.

Facies & altare de lignis Sethim, &c vſque fi. s 20.
Facies & atrium tabernaculi, &c. vſque fi 12e.q 102 4.c.
Cuncta vaſa tabernaculi in omnes vſus &c. ex ære facies, 22e.q.100. 1.6m.4.0.

Cap. 28.

Loqueris cunctis ſapientibus corde, quos repleui ſpiritu prudentiæ, &c. infr 31
Hæc autem erũt veſtimenta, quæ facies, &c. vſque fi 12e.q.102.5.9m.
Sacrificium eſt Domino, 22e.q.81.4.1m.& 3a.q.22.2.c.& q.48.3.c.

Cap. 29.

Sed & hoc facies, vt mihi in ſacerdotio conſecrentur, &c. vſq; fi.12e. q.1 2 3.8m.& q.103.3.1m.
Agnos anniculos duos per ſingulos dies iugiter, c.12e.q.102.4.10m. & 3a.q.22 3.3m.
Vt ſacerdotio fungantur mihi.3a.q.22.6.2m.

Cap. 30.

Faciéſque altare ad adolendum thymiama, &c. vſque, tegitur, s.20,
Locutus eſt Dominus ad Moyſen, s.6.
Sanctificabiſq; omnia, 22e q.81.8.c.& 3a.q.62 6 2m.& q.63.6.2m,

Cap. 31.

Locutus eſt Dominus ad Moyſen, s.6.
Ecce vocaui ex nomine, s.3.
Videte vt ſabbatum meum cuſtodiatis, s.29,
Qui fecerit opus in eo, Ibidem.
Sex enim diebus fecit Dominus cælum & terram, s.20.
Dedit Dominus Moyſi duas tabulas lapideas, 12e.q. 98. 2. 3. 0. & q. 106.2.3m.& 4.,m.& q.107.1.c.fi.& 3a.q. 42. 4.m.

Cap. 32.

Fac nobis deos, s.7.
Sedit populus manducare & bibere, & ſurrexerunt ludere, 22e. q. 168.2 2m.& 3.2m.
Vt iraſcatur furor meus, s.4.
Portans duas tabulas, s 51
Induxens ſuper eum peccatum maximum, 12e.q.101.3.12m.& 21e. q. 10.3.0.& q.13.3 c.& q.39 2 0.& 94 3.0.& 3a.q 80.5.0.
Conſecraſtis manus veſtras hodie Domino, &c. vſque benedictio, 12e. q.102.5 8m.
De libro tuo quem ſcripſiſti, 1a.q.24.0.& q.39.8.fi.
Qui peccauerit mihi, delebo eum de libro meo, 1a.q.24.3.0.
Angelus meus præcedet te, 12e.q.113.1.0.

Cap. 33.

Terram fluentem lacte & melle, s. 3.
Et mittam præcurſorem tui angelum, 1a.q.112.0.
Loquebatur autem Dominus ad Moyſen, facie ad faciem, &c.12e.q. 98.3.2m.
Noui te ex nomine, 12e.q.112.5 5m.& 22e.q.172.4.b.
Præcipis vt educam populum iſtum, 12e.q.98 5 1m.
Oſtende mihi viam tuã, & gloriam tuam, 1a.q.12.11.2m.& 22.q.174. 4.c.& 5.2m.& q.175.3.0.& q 180.5 c.
Et requiem meam dabo tibi, 1a.q.73 2,3.c & 12e. q.3 4 1m. & 8.c.& 22e.q 18 3.c.
Non videbit me homo, & viuet, 1a.q 12.11.0.& q 12.1.c & 2.3m.& 22e. q.c.c & 3.c.& q 93.2.0.& 28e.q.18 5.c & q 175 4.c.& 5.c.
Non poteris videre faciem meam, 1a q.12 4.0.& q 23.1.c & q.56.3.c. 2m.& q.62.1.2 4.9.c.& q.64.1.1m.& q 94.2.c.fi.& q.108.4.c.& 12e. q.5.7.c & 3a.q 10.4.2m.
Stabis ſupra petram, 1a.q 102.1.4m.
Cúmque tranſibit gloria mea. 22e q.178 2.c.
Et videbis poſteriora mea, 1a.q.12.2.c.1m.& 50.

Cap. 34.

Præcide tibi duas tabulas lapideas, s.78.
Deus miſericors, & multæ miſerationis, s 72.
Et clemens, 22e.q 157.1.2.0.& 3.c.& 4.3m & q.169.2 c.& 4.c.3m.
Patiens, 22e.q.12 3.1m.2m.
Et verax, 1a.q 16.1.0 & 12e q 3.7.c.& q 93.1.3m.22e.q.27.4.c.
Qui cuſtodis miſericordiam in millia, s.20.
Qui reddes iniquitates patrum in filiis ac nepotibus, in tertiam & quartam progeniem, s.20.
Noli adorare Deum alienum, s.20.
Dominus zelotes, Ibidem.
Deus æmulator, Ibidem.
Cum fornicati fuerint cum diis ſuis, 22e.q 151.2.c.5m.
Nec vxorem de filiabus eorum accipies filiis tuis, 12e.q.105.4 6m.
Deos conflatiles non facies tibi, s.20.
Solennitatem azymorum cuſtodies.s.12.
Septem diebus veſceris azymis. Ibidem.
Ne ineas pactum cum hominibus illarum regionum, 22e.q.10.9.0. q 46.2.,m. & fi.
Sex diebus operaberis, in die ſeptimo ceſſabis, arare & metere.s.20.
Non immolabis ſuper fermento, s.21.
Primitias frugum terræ tuæ offeres, s. 22.
Non coques hœdum in lacte matris ſuæ, s. 2.
Fuit ergo ibi cũ Deo quadraginta dies & quadraginta noctes, &c.s.24

Cap. 35.

Sex diebus facietis opus: ſeptimus dies erit vobis ſanctus, s.20.
Separate apud vos primitias Domino, s.22.
Faciat tabernaculum ſuum, &c.s.26.
Ecce vocauit Dominus ex nomine, &c.s.1.
Omnes viri ac mulieres mente promptiſſima atque deuota obtulere donaria, 2 e.q.85.4.3m.& q.88.4.c.
Ecce vocauit Dominus ex nomine Beſeleel, s.73.
Et impleuit eum ſpiritu Dei, ſapientia, intelligentia, ſcientia & omni doctrina, ad excogitandum & faciendum opus, &c.s. 31.

Cap. 36.

Omnis ſapiens quibus Dominus dedit ſapientiam & intellectum, &c. Ibidem.

Cap. 37.

Fecit autem Beſeleel & arcam, &c.s. 25.
Fecit & propitiatorium, &c. Ibidem.
Duos etiam cherubim, &c. Ibidem.
Fecit & menſam de lignis Sethim, &c.
Fecit & altare thymiamatis de lignis, &c.s.20.

Cap. 38.

Fecit & altare holocauſti, &c Ibidem.

Cap. 39.

De hyacintho & purpura vermiculo ac byſſo fecit veſtes, &c vſque fi.s.28.

Altare

Altare aureum,& altare æneum, s.26.

Cap. 40.

Locutus eſt ad Moyſen, s.6.
Menſe primo,prima die menſis eriges tabernaculũ,&c.vſque fi.s.26.
Et aſſumpto vnctionis oleo, vnges tabernaculum cum vaſis ſuis, 12ª.q.102.4.5m.
Vt ſanctificentur, &c.s.30.
Applicabiſque Aaron,& filios eius,&c.vſque fi.& fecit, s.29.
Altare aureum,& altare holocauſtum,s.10.

AVCTORITATES EX LIBRO LEVITICI.

Cap. 1.

Si holocauſtum fuerit eius oblatio ac de armento, Maſculum immaculatum offeret, 12ª.q.102.3.8m.& 9m.
Sanguinem eius fundentes per altaris circuitum,12ª.q.102.3.8m.
De turturibus & pullis colũbæ, offeret, 12ª.q.102.3.2m.& 4m.& 6m.& 9m.& 3ª.q.37.3.4m.
Retorto ad collum capite ac rupto vulneris loco,12ª.q.102.3.5m.

Cap. 2.

Simila erit eius oblatio,fundétque ſuper eam oleum & thus, &c.vſq; fi.12ª.q.102.3.12m.& 13m.& 14m.
Nec quicquam mellis adolebitur in ſacrificio Dñi, 12ª.q.102.3.13m.
In omni oblatione offeres ſal,12ª.q.102.3.13m.& 14m.

Cap. 3.

Si hoſtia pacificorum fuerit eius oblatio, &c.vſque fi.12ª.q.102.3.8m.& 9m.
Siue marem ſiue feminam, 12ª.q.102.3.9m.
Immaculata offeret,12ª.q.102.3.7m.& 22ª.q.86.3.3m.
Fundent ſanguinem per circuitum altaris, 2.2 3ª.
Omnis adeps erit Domini, 12ª.q.102.3.8m.& 11m.
Nec adipem nec ſanguinem omnino comedetis.Ibidem.
Offerunt Domino caudam totam,22ª.q.187.1.3m.& q.188.1.3m.

Cap. 4.

Qui peccauerit per ignorantiam, & de vniuerſis mandatis Domini,&c.vſque fi.12ª.q.102.3.8m.& q.105.2.9m.
Immaculatum offeret Domino, s.3.
Sanguinem fundet, s.1.
Omnem adipem offeret domino, s.7,
Rogabitque pro eo, ſacerdos & pro peccato eius, & dimittetur ei, 12ª.q.103.2.c.fi.
Hauriet quoque de ſanguine vituli inferens illum in tabernaculum teſtimonij, 12ª.q.102.5.6m.
Cúmque intinxerit digitum in ſanguine, aſperget eum ſepties coram Domino cont.velum ſanctuarij,12ª.q.102.5.5m.
Ponetq; de ſanguine eius ſuper cornua altaris thymiamatis,s.7.& 4.
Ponetq; manum ſuper caput hoſtiæ pro peccato ſuo,12ª.q.102.5.2m.

Cap. 5.

Qui audierit vocem iurantis,&c.vſque anima,22ª.q.98.4.1m.
Anima quæ tetigerit aliquid immundum, &c. vſque deliquit, 12ª.q.102.5.4m.& 3ª.q 40.4.1m.
Offerat agnam de gregibus ſiue capram, s.3.
Orabit pro eo ſacerdos,& pro peccato eius, s.4.
Offerat duos turtures,aut duos pullos columbarum, s.1.
Retorquebit caput eius ad pennulas.&c.ibidem.
Quicquid autem reliquum fuerit eius, faciet diſtillare ad fundamentum eius, s.1.
Non mittet in eam oleum,nec thuris aliquid imponet,quia pro peccato eſt, 12ª.q102.3.c.

Cap. 6.

Offeret arietem immaculatum, s.3.
Reddet omnia quæ per fraudem voluit obtinere integra, 22ª.q.62.2.0.& q.79.2.2m.
Et quintam inſuper partem domino,cui damnum intulit.12ª.q.105.2.9m.& 22ª.q 62.2.0.& 4.c.
Si rem perditam inuenerit, 22ª.q.66.5.2m.
Qui rogabit pro eo,& dimittetur ei, 2.4.
Omne ſacrificium ſacerdotum igne cremabitur,nec quiſquam comedet ex eo, 12ª.q.102.3.8m.

Cap. 7.

Sanguis eius per gyrum fundetur altaris, s.1.
Sicut pro peccato offertur hoſtia, ita & pro delicto, 12ª.q.79.4.1m.
Offerent ex ea caudam, 2.3.
Cuius carnes eadẽ comedentur die,&c.vſq;,rea erit, 22ª.q.102.3.10m.
Adipem non comedetis nec ſanguinem, s 3.
Pectuſculum & armus dexter erit ſacerdotis offerentis hoſtiam pacificorum, 12ª.q.102 3.8m.
Qui tetigerit immundum, &c.s 5.
Fudit reliquum ſanguinem ad fundamentum eius, s.1.
Poſuerunt ſuper caput hoſtiæ Aaron & filij eius, s.
Et caudam, s.3.

Cap. 9.

Vtrumque immaculatum, s.3.
Reliquum fudit ad baſim eius,s.11
Et Caudam, s.3.
Pectora & armos dextros ſeparauit Aaron, s.7.
Laudauerunt Dominum,ruentes in facies ſuas,22ª.q.81.3.1m.& q.82.2.1m.& q.85 3.0.& q 88 5.1m.

Cap. 10.

Pectuſculum quod oblatum eſt & armum, &c.s.7.

Cap. 11.

Hæc ſunt animalia quæ comedere debetis, &c.vſque fi. 12ª. q. 102. 6. 1m. & 2m.
Qui tetigerit morticina eorum, immundus erit, s 5.
Vſque ad veſperam, 12ª.q.102.5.5m.
Sancti eſtote, quoniam ego ſanctus ſum,12ª.q.98.4.5.c.& q.99.2.c.

Cap. 12.

Mulier ſi ſuſcepto ſemine pepererit maſculum, immunda erit ſeptem diebus,&c.vſq; fi. 12ª.q.102.5.4m.& 3ª.q.37.3.c.2m.& 4.2m.
Pullum columbæ ſiue turturem, s.1.
Orabítque pro ea ſacerdos,& ſic mundabitur, s.4.

Cap. 13.

Homo in cuius carne & cute ortus fuerit diuerſus color,&c.vſque fi. 12ª.q.102.5.4m.& q.107.2.4m.
Veſtis lanea ſiue linea quæ lepram habuerit, &c.vſq; fi.12ª.q.102.5.4.

Cap. 14.

Hic eſt ritus leproſi,quando mundandus eſt, &c.vſque fi.12ª.q.102.5.7m.& q.103.2.1m.
Et duos pullos columbæ, s.1.
Rogabit pro eo coram Domino, 2.4.
Offeret agnum immaculatum, s.2.
Sicut enim pro peccato,ita & pro delicto ad ſacerdotẽ pertinet hoſtia.s.7.
Si fuerit plaga lepræ in ædibus.&c.vſque fi.12ª.q.102.5.4m.

Cap. 15.

Vir qui patitur fluxũ ſeminis,immundus erit,&c.vſq; fi.12ª.q.102.5.4m.
Qui tetigerit,&c.immundus erit,s.7.Vſque ad veſperam,s.11.
Sumet duos turtures,aut duos pullos columbarum,s.1.
Mulier quæ redeunte menſe patitur fluxum ſanguinis,&c.vſque fi. 12ª.q.102.5.4m.
Rogabitque pro eo coram Domino,s.4.

Cap. 16.

Duos hircos ſtare faciet coram Domino in oſtio tabernaculi teſtimonij,&c.vſque fi.12ª.q 102.5 6m.
Orabit pro ſe & pro domo ſua,s.4.
Menſe ſeptimo decima menſis,&c.erit expiatio veſtri, atque mundatio ab omnibus peccatis veſtris,12ª.q.102.4.10m.& 5.6m.q.103.2.1m.& 3.3m.& 3ª.q.73.6.c.

Cap. 17.

Fundétque ſacerdos ſanguinem ſuper altare Domini,s.1.
Si comederit ſanguinem, s.3.
Anima omnis carnis in ſanguine eſt,12ª.q.102.3.8m.
Contaminatus erit vſque ad veſperum,s.5.

Cap. 18.

Facietis præcepta mea,atque iudicia mea ſeruabitis,& ambulabitis in eis,12ª.q.99.4.2m.
Quæ faciens homo,viuet in eis,12ª.q.100.12.2m.
Talis coitus inceſtus eſt, 22ª.q 154.1.c.& 9.0.
Sororem vxoris tuæ,in pellicatum non accipies, 12ª.q.105.3.2m.
Ad mulierem quæ patitur menſtruum,non accedes,12ª.q.102.5.4m.
De ſemine tuo non dabis,vt cõſecretur idolo moloch,22ª.q.81.5.1m.
Cum maſculo non commiſceberis, &c. 22ª.q.142.4.3m.& q.154.11.12.0.& 3ª.q.70.2.4m.
Cum omni pecore non coibis,&c.vſque ſcelus eſt, 22ª.q.154.11.2m.& 12.4m.

Cap. 19.

Sancti eſtote,quia ego ſanctus ſum,s.11.
Si immolaueritis hoſtiã pacificorum Domino, vt ſit placabilis.s.3.
Eo die quo fuerit immolata,comedetis eam,& die altero,&c.vſque polluit,s.7.
Cum meſſueris ſegetes terræ tuæ, non tondebis vſque ad ſolum, &c.vſque dimittes, 12ª.q.105.2.2m.
Nec decipiet vnuſquiſque proximum ſuum, 22ª.q 55.8.0.& q.56.2.0.& q.118.8.0.
Non facies calumniam,22ª.q 68 3.c.1m.& q.69.2.3.c.
Nec vi opprimes eum,22ª.q 68.8.c.& q.118.8.0.
Non morabitur merces mercenarij tui apud te vſque mane, 12ª.q.105.2.6m.
Non maledices ſurdo, 22ª.q.76.1.3.0.
Timebis Dominum Deum tuum 12ª.q.67.4.2m.& 22ª.q.7.1.c.& q.19.2.0.& 22.2.0.
Non iniuſte iudicabis,22ª.q.60.2.3.6.c.& q.67.1.0.& 3ª.q.59.1.c.
Non eris criminator, 22ª.q 6:.2.2m.& q 72.1.2m.& q.74.1.3m.& 2.0.
Nec ſuſurro in populis. 22ª q 74.0 & q.73.1.c.
Non oderis fratrem tuum, 22ª q.25.6.c.& q 34 3.4.0.
Sed publice argue eum, 22ª.q.33.7.0.& 3ª.q.55.1.1m.
Iumenta tua non facies coire,cũ alterius generis animãtibus,12ª.q.

ter.6.1m.
Agrum ſuum non ſeres diuerſo ſemine, 12ª.q.102.6.3m.
Veſte quæ ex duobus texta eſt, non indueris, 12ª.q.102.6.6m.
Orabitq; pro eo ſacerdos,&c.vſque & dimittetur peccatum, s.4.
Cum ingreſſi fueritis terram & plantaueritis ligna pomifera, auferetis præputia eorum,&c.vſque profertur,12ª.q.104.6.5m.
Non comedetis carnem cum ſanguine, s.1.
Non augurabimini, 12ª.q.100.11.c.& 22ª.q 95.3.c.7.0.
Non obſeruabitis ſomnia,12ª.q 100 11.c.& 22ª.q.95.6.0.
Super mortuo non incidetis carnes veſtras,22ª.q.94.1.2.0.
Neque figuras aliquas,aut ſtigmata facietis vobis,22ª.q.94.2.1m.
Non declinetis ad magos,nec ab ariolis aliquid ſciſcitemini, 12ª.q.100.11.c.12ª.q.95.2.
Coram cano capite conſurge,& honora perſonam ſenis,12ª.q.100.11.c.fi.& 22ª.q.63.b.& c.
Si habitauerit aduena in terra veſtra,&c.vſque Ægypti, 12ª.q.104.4.0 & q.105.2.0.
Cuſtodite omnia præcepta mea & vniuerſa iudicia,& facite ea.s.18.

Cap. 20.

Anima quæ declinauerit ad magos & ariolos,c.s.27.
Sanctificamini & eſtote ſancti, quia & ego ſanctus ſum, s.11.
Cuſtodite præcepta mea,&c. s.18.
Qui coierit cum muliere in fluxu menſtruo,&c.s.15.
Qui ſeparaui vos à cæteris populis, 12ª.q.36.3.2m.& 3m.

Cap. 21.

Ne contaminetur ſacerdos in mortibus,vſque fi.12ª.q.102.6.11m.
Sancti erunt Deo ſuo, s.11.
Filia ſacerdotis,ſi deprehenſa fuerit in ſtupro,&c.2ª.q.46.1.4m.
Pontifex,id eſt,ſacerdos maximus,&c.vſq; qui ſanctifico eum, 12ª.q.102.5.11m.
Homo de ſemine tuo per familias , qui habuerit maculam, &c. vſque fi.12ª.q.102.5.9m.

Cap. 22.

Homo de ſemine Aaron qui fuerit leproſus,aut patiens fluxum ſeminis,&c.vſque cibus illius eſt.Ibidem.
Qui tetigerit immundum &c.s.5.vſque ad veſperam,s 11.
Morticinum & captũ a beſtia non comedent, 12ª.q.102 6.1m.& 2m.
Addet quintam partẽ cum eo quod comedit,& dabit ſacerdoti,s.6.
Quicunque obtulerit in holocauſtum,illud erit maſculum, s.1.
Sine macula cuncta offerent, s.3.
Non immolabuntur vna die mater cum fœtibus ſuis, 12ª.q.102.6.1m.& 2m.
Si immolaueritis hoſtiam pro gratiarum actione, &c. vſq; alterius diei, s.7.
Cuſtodite mandata,&c. s.18.

Cap. 23.

Hæ ſunt feriæ Domini, quas vocabitis ſanctas,&c. vſque fi. 12ª.q.102.4.10m.& q.102.3.4m.
Cedetur agnus immaculatus, s 3.
Non ſecabitis eam vſque ad ſolum,&c. s.19.
Die decimo mẽſis ſeptimi dies expiationũ erit celeberrim9,&c.s.16.
A quintodecimo die menſis huius ſeptimi feriæ tabernaculorum, ſeptem diebus Domino,&c.12ª.q.102.4.10m.& q.102.3.4m.
Dies primus vocabitur celeberrimus,atque ſanctiſſimus, s.1.
Dies octauus erit celeberrimus , atque ſanctiſſimus, 12ª. q.102.5.1m.& 1ª.q.7 .1.3m.
Sumetis die primo fructus arboris pulcherrimæ ſpatulâſque palmarum,& ramos ligni denſarum frondiũ,&c. 12ª.q.102.q.10m.fi.

Cap. 24.

Qui blaſphemauerit nomen Domini,morte morietur,12ª.q.110.11.c.& 22ª.q.13.1.& 2ª.q.10.3.c.
Qui irrogauerit maculam, ſicut fecit fiet ei, fracturam pro fractura, &c.vſque cogetur,12ª.q.105.2.10m.
Aequum iudicium ſit inter vos,&c.s.19.

Cap. 25.

Anno iubilei redient omnes ad poſſeſſiones ſuas,&c.vſque fi.12ª.q.105.12m.
Facite præcepta mea & iudicia cuſtodite, s.19.
Terra non vendetur in perpetuum,&c. vſque vendetur, 12ª.q.105.2 c.1m.& 22ª.q 66.2.c.
Pecuniam tuã non dabis ei ad vſurã,12ª.q 105.3.3m.& 22ª.q.78.1.0.
Computabuntur fructus ex eo tempore quo vendit, & quod reliquum eſt reddet emptori,ſicque recipiet poſſeſſionem ſuam,22ª.q.78.2.6m.
Si paupertate compulſus vendiderit ſe tibi frater tuus,non eum opprimes ſeruitute famulorum,&c 12ª.q.105.4.2m.4m.

Cap. 26.

Si in præceptis meis ambulaueritis,&c. vſque fi.12ª.q.98.5.c.& q.99.6.0.& q.104.2.1m.& q.107 1.2m.
Non abiiciet vos anima mea. 1ª.q.3.2.1m.& q.19.11.c.

Cap. 27.

Animal quod immolari poteſt Domino,ſi quis vouerit,mutari non poteſt,22ª.q.88.10.1m.

AVCTORITATES EX LIBRO NVMERI.

Cap. 1.

Tollite ſummam vniuerſæ congregationis filiorum Iſraël , &c. vſque fi.22ª.q.108.4.1m.

Cap. 2.

Ad orientem,22ª.q.84.1.1m. *Cap. 5.*
Sin autem non fuerit qui recipiat, dabunt domino, & erit ſacerdotis, 22ª.q.62.1.3m.
Vir cuius vxor errauerit,maritũmque contemnens,dormierit cum altero viro,&c.vſque fi.12ª.q.105.4.9m.& 22ª.q.154.6.2.
Non fundet ſuper eam oleum, nec imponet thus , quia ſacrificium zelotypiæ eſt,& oblatio inueſtigans adulterium, 12ª. q.105.4.9m.& q.102.3.14m.
Putreſcat femur tuum , & tumens vterus tuus dirumpatur , 22ª.q.105.2.1m.
Vir ſiue mulier cum fecerit votum vt ſanctificetur, & voluerit ſe domino conſecrare,&c.vſque fi.22ª.q.186.6.

Cap. 7.

Capita familiarum, 12ª.q 84.3.40.& 3ª.q.9.1.c.

Cap. 10.

Capita multitudinis, s.7. *Cap. 11.*
Auferam de ſpiritu tuo,& tradam eis, 1ª.q.36.1.3m.
Qui in medio veſtri eſt, 22ª.q.188.8.2m.

Cap. 12.

Si quis fuerit inter vos propheta domini,in viſione apparebo ei,vel per ſomnium loquar ad eum. 1ª.q.12.11.1m.& 22ª.q.173 3.1m.& q.174.1.1m & . .
At non talis ſeruus meus Moyſes,22ª.q.174.4.0.& 3.q.7.8.1m.
Erat enim Moyſes vir mitiſſimus,ſuper omnes homines qui morabantur in terra,22ª.q.157.4.2.c.

Cap. 15.

Colligentem ligna ſabbato,obruerunt lapidibus, ex præcepto Dei, 12ª.q.105.2.9m.
Faciãt ſibi fimbrias p angulos quatuor palliorũ &c.fi.12ª.q.102.6.7m

Cap. 16.

Dirupta eſt terra ſub pedibus eorum,&c.22ª.q.39.2.0.

Cap. 17.

Cũmque oriretur ſeditio,22ª.q.42.0.
Inuenit germinaſſe virgam Aaron,1.q.69.2 0.

Cap. 18.

Tu & filij tui & domus patris tui tecum , portabitis iniquitatem ſanctuarij,&c.12ª.q.81.1.1m.
Cũ acceperitis à filiis Iſrael decimas quas dedi vobis,primitias eorum offerte Domino,id eſt decimã partẽ decimæ,22ª.q.87.1.4m.

Cap. 19.

Præcipe filiis Iſrael vt adducant ad te vaccam rufam , &c. vſque fi. 12ª.q.102.5.5m.
Vas quod non habuerit operculum, nec ligaturam deſuper , immundum erit, 12ª.q.102.5.4m.

Cap. 20.

Si in ſeditionem,s.16.
Loquimini ad petram coram eis, & illa dabit aquas,1ª.q.105.1.4m.
Egreſſus eſt obuius cum infinita multitudine,s 7.

Cap. 22.

Dixit Deus ad Balaam,22ª.q.172.6.b.1m.
Aperuitque dominus os aſinæ,& locuta eſt,&c.22ª.q.165.2.4m.

Cap. 23.

Nec vt filius hominis,vt mutetur,1ª.q.19.7.2m.

Cap. 24.

Quàm pulchra tabernacula tua Iacob , & tentoria Iſrael, 12ª.q.102.1.b. *Cap. 25.*
Phinees perfodit ambos ſcilicet virum & mulierem in locis genitalibus,22ª.q.60.6.2m.

Cap. 26.

Numerate omnem ſummam filiorum Iſrael,&c. vſque fi.s.1.
In ſeditione Choræ,s.16.

Cap. 27.

Homo cum mortuus fuerit abſque filio,ad filiam eius tranſibit hæreditas,&c.vſque fiunt,12ª.q.105.2 2m.

Cap. 28.

Agnos duos quotidie in holocauſtũ ſempiternũ,vnũ offeretis mane,& alterũ ad veſperã,&c.vſq; die,12ª.q.102 4 10m.& 3.q.13.3.3m.

Cap. 30.

Si quis virorum votum Domino vouerit,&c.vſque implebit,22ª.q.88.3. . .& q.189.3.c.
Mulier ſi quippiam vouerit. &c.vſque fi.22ª.q 88.8.0.& 9.c 2m.& q.189.50.9.3m.& q.189 5.0.

Cap. 31.

Vlciſcere primos filios Iſraël de Madianitis,22ª.q.108.1.0.& 3.c.& q.138.3.c 3m.& 2 c.& 3.b.& 3ª.q.15.9.c.

Cap.

Cap. 32.

Erat illis in iumentis infinita ſubſtantia, 3 1ª.

Ipſi impleuerunt voluntatem meam, 3ª.q.18.5.c.2m.

Cognatus occiſi ſtatim vt inuenerit homicidam interficiet, 2.3 c.

Homicida à caſu maneat in ciuitate confugij, vſquequo ſacerdos magnus qui oleo ſancto vnctus eſt, moriatur, 3ª. q. 49. 5. c.fi.& 12ª.q.105.2.12m.

Cap. 36.

Vt filiabus Salphaat dares poſſeſſionem debitam patri, 3ª.q.21.1.3m.

Omnes viri ducent vxores de tribu & cognatione ſua, & cunctæ fœminæ, &c.vſque ſeparatæ ſunt, 12ª.q.105.2.2m.& 4.c.30.q.2. art.1.q. 3.4m.& .ª.q. 3.2.1m.

AVCTORITATES EX LIBRO DEVTERONOMII.

Cap. 1.

Deus addat ad hunc numerum multa millia, 1ª.q.23.7.1m.

Nec accipietis cuiuſquam perſonam, 1ª.q. 23.5.3m.& 12ª. q. 97.4. 2m.& q.98.4.2m.& q. 105.2.1m.& 22ª.q.63.o.

Cap. 3.

Neque eſt alius Deus in cælo vel in terra, infr.6.

Cap. 4.

Non addetis verbum quod loquor vobis, nec auferetis ex eo. 3ª.q. 60.8.1m & 1.

Hæc eſt enim veſtra ſapientia & intellectus, &c. 1ª.q.1.6.o. & 12ª.q. 103.7.b & c.

Quæ eſt alia gens ſic inclyta quæ habeat ceremonias atque iodicia & vniuerſam legem, 12ª.q.98.4.o.& 5.c.

Deus in virtute ſua magna. 1ª.q.21.5.2m.& 12ª.q.61.5.o.

Cap. 5.

Audi Iſraël ceremonias atque iudicia, ſ.4.

Ego ſequeſter & medius fui inter Deum & vos, 3ª.q.12.2.c.1m.& 4. c.& q.26.1.o. & q.82.3.c.

Non declinabitis ad dexteram neque ad ſiniſtram, ſed per viam quam præcepit Dominus, 12ª.q.102.4.c.co.1.

Cap. 6.

Hæc ſunt præcepta & cæremoniæ atque iudicia quæ mandauit Dominus, con 4.

Deus vnus eſt, 1ª.q.11.3.4.u.& q.103.3.o.& q. 18.3. c.& q.30.1.3m. & q.14.3.c.

Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota fortitudine tua, 22ª.q.44.4.5 o.

Eruntq; verba hæc, &c.in corde tuo, &c. ſedens, &c. ambulans, &c. dormiens, atque cõſurgens ligabis ea, & c.12ª.q.102.6.7m.& 22ª. c.16.2.c.4m.

Ac per nomen illius iurabis, 12ª.q.107. 2.c. m.& q.108.1.1m.& 22ª. q.89.1.9.o.& 1.c.

Non tentabis Dominũ Deum tuum, 1ª.q.112.c.2.& 12ª.q.5.4.1m. & .3m.& q. .1.2. .& 3ª.q.41.4.1m.& 2ª.

Te elegit Dominus Deus tuus, 3ª.q.1º.4.1m.& 2m.

Dilexit vos Dominus, 1ª.q.23.4.o.& q.24.1.c.

Cuſtodite ergo præcepta & ceremonias atque iudicia, &c.ſ.4.

Non concupiſces argentum & aurum, de quibus facta ſunt, &c.vſque, tuam, 12ª.q.105.6.1 m.

Cap. 8.

Ne negligas mandata eius atque indicia & ceremonias, &c.ſ.4.

Cap. 10.

Et diligas eum, &c.ſ.6.

Cuſtodias mandata Domini, &c.ſ.4.

Patribus tuis conglutinatus eſt Dominus, 1ª.q.20.1.3m.& q.60.5. 2m.& 12ª.q.15.2.1m.& q.27.2.c.2m.& q.28.1.2.o.& q.66.6.c.

Et amauit eos, ſ.7. Elegitque ſemen eorum, &c.ſ.7.1º.

Et Dominus dominantium, 1ª.q.13.7.1m.& 3ª.q.3 c.1.c.

Qui perſonam non accipit, 1ª.q.23.5.3m.& q.65.2.3m.& 12ª. q. 98.4. 2m.& q.106.3.1m.& 22ª.q.63.1.1m.

Ipſi adhærebis. 12ª.q.98.5.2m.& 22ª.q.27.6.3m.& q.30.4.o.& q.186.1.c.

Iurabis in nomine ipſius, ſ.6.

Cap. 11.

Ama Dominum Deum tuum, ſ.6.

Et obſerua præcepta eius & ceremonias, iudicia atque mandata, omni tempore, ſ.4.

Adhærentes ei, ſ.10.

Cap. 12.

Vt eſſet nomen meum ibi, 12ª.q.102.4 1m.

Non poteris comedere in oppidis tuis decimas, &c. primogenita, &c.& omnia quæ voueris, & ſponte offerre volueris, & primitias, &c.22ª.q.87.1.1m.

Caue ne derelinquas Leuitam in omni tempore, 22ª.q.38.3.4m.

Non facies ſimiliter Domino Deo tuo, 22ª.q.84.3,e.

Nec addas quicquam, nec minuas, ſ.4.

Cap. 13.

Si ſurrexerit in medio tui prophetes, &c.vſque fi.1, 22ª.q.100. 5.3m. & 11.c. Diligatis eum in toto, &c.ſ.6.

Cap. 14.

Te elegit, ſ.7.

Et comedes eam in conſpectu Domini Dei tui.&c.2.11.

Vt in eo nomen Domini inuocetur, ſ.12.

Ne derelinquas Leuitem, ſ.12.

Anno tertio ſeparabis aliam decimam, &c.vſque fi. 22ª.q 87.1.4m.

Cap. 15.

Septimo anno facies remiſſionem, &c. vſque poteſtatem, 12ª.q.105. 2.4m.

Et omnino indigens & mendicus nõ erit inter vos, 22ª.q.187.5 2m.

Fœnerabis gentibus multis. 12ª.q.78.1.2m.

Si vnus de fratribus tuis, &c.ad paupertatem deuenit, &c.12ª.q.105. 2.4m.

Cum tibi venditus fuerit frater tuus, &c.ibidem.

In conſpectu Domini comedes ea, &c.ſ.12.

Cap. 16.

Vt inhabitet nomen eius ibi, ſ.12.

Non accipias perſonam, ſ.ſ.10.

Iuſte quod iuſtum eſt exequeris, 12ª.q.100.2.1m.

Non plantabis lucum & omnem arborem iuxta altare, 12ª.q.102. 4.7m.

Cap. 17.

Si difficile & ambiguum apud te iudicium eſſe perſpexeris, &c.veniéſque ad ſacerdotes, &c.12ª.q.105.2.7m.& 12ª.q.67.1.1m.

Non declinabis ad dexteram, neque ad ſiniſtram, ſ 5.

Conſtitues regem quem Dominus elegerit de numero fratrum tuorum, 12ª q.105.1.2.

Rex non multiplicabit ſibi equos, &c.12ª.q.105.1.o.

Non habebit vxores plurimas, quæ alliciant animum eius, 12ª.q. 105.1.2m.

Non argenti & auri immenſa pondera, 12ª.q.105.1.c.2.

Cap. 18.

Nec inueniatur in te qui luſtret filium ſuum, aut filiam ducens per ignem, 12ª.q.100 11 c.

Cap. 19.

Qui non eſt reus mortis, 22ª.q.64.8.o.

Diligas Dominum Deum tuum, ſ.6.

In ore duorum vel trium teſtium, ſtabit omne verbum, 12ª.q.105.2. 8m & 22ª.q.70.2.o.

Si ſteterit teſtis mendax contra hominem, &c.reddent ei ſicut fratri ſuo facere cogitauit, &c.vſque fi. 2.1ª.& 22ª.q.64.4.o.

Cap. 20.

Qui ædificat domum, vadat & reuertatur, &c.12ª.q.105.3.5m.& 6m.

Si quando acceſſeris ad expugnandam ciuitatem, offeres ei primum pacem, &c.12ª.q 105.3.4m.

Non ſuccides arbores, de quibus veſci põt.&c.vſq, fi.12ª.q.105.3.4m.

Inſtrue machinas, 22ª.q.40.1.o. & q.41 2.3m.& q.42.2.1m.& q.66. 8.1m.

Cap. 21.

Quando inuentum fuerit cadauer occiſi, & ignorabitur cædis reus, egrédientur maiores, &c.vſque, Dominus.12ª.q.105.2.12m.

Si videris in medio captiuorum mulierem pulchrã &c.radet cæſariem, &c.vſque, humiliaſti eam, 12ª.q.105.4.6m.& 1ª q.1.92.2m.

Si genuerit homo filium proteruum contumacem, &c. vſque, pertimeſcat.12ª.q.105.2.9m.& 4.5m.

Maledictus à Deo eſt qui pendet in ligno, 3.q.40.4.3m.

Dabit primogenito de his quæ habuerit cuncta duplicia, 12ª.q.105. 1 3m & 22ª.q.87.1 3m.

Cap. 22.

Non induetur mulier veſte virili, nec econuerſo, 12ª.q.102.6.6m.& 22ª.q.169.2.3m.

Si nidum auis inueneris, & matrem, pullus vel ouis deſuper incubantem &c.12ª.q.10 1.6.8m.& com.1.co.112 fi.

Non arabis in boue ſimul & aſino, 12ª.q.102.6.5m.

Si non eſt inuenta in puella virginitas, &c. lapidibus obruent, &c. 3ª.q. 29.1.4m.

Diffamauit nomen peſſimum ſuper virginem, 22ª.q.151.4.3m.

Si in agro repererit vir puellam, &c. & nullus affuit qui liberaret eam, 12ª.q 105.2.9m.

Si inuenerit vir puellam virginem quæ non habet ſponſum, &c. dabit patri quinquaginta ſiclos, &c.22ª.q.154.6.3m.

Cap. 23.

Non intrabit eunuchus, attritis vel amputatis teſticulis, & abſciſſo veretro, eccleſiam Domini, 12ª q.105.3.2m.

Non ingredietur manzer, hoc eſt de ſcorto natus, in eccleſiam Domini, vſque ad decimam generationem, Ibidem.

Ammonites & Moabites etiam poſt decimam generationem, non intrabunt Eccleſiam Domini in æternum, 12ª.q 105.3.1m.& c.

Eò quòd diligeret te, ſ.7.

Non facies cum eis pacem, nec quæras eis bona in ſempiternum. 22ª.q.40.1.c.

Non abominaberis Idumeum &c.nec Ægyptium &c. qui nati fuerint ex eis. In tertia generatione intrabunt in eccleſiam Domini, 12ª.q.105.3.c.1m.

Non trades ſeruũ domino ſuo, qui ad te cõfugerit, 12ª.q.105. 4.2m.

Non offeres mercedem proſtibuli. 12ª.q.102.3.7.& 22ª.q 32.7.2m. & q.86.3.1m.

Nec pretium canis,1 2ª.q.102,7.7.& 12ª.q.86.3.2m.
Ingreſſus vineam proximi tui, comede vuas quantum tibi placue-rit,foras autem non efferas tecum,12ª q 105.8.c.1m.
Si intraneris ſegetem amici tui, franges ſpicas & manu conteres, falce autem non metes,22ª.q.62.2.4m.&.4.0.

Cap. 24.

Si acceperit homo vxorem, &c. ſcribet libellum repudij, &c. 12ª.q. 105.4.8 & q.107.2.2m.
Non accipies loco pignoris inferiorem & ſuperiorem molam, 22ª. q.78.2.4m.

Cap. 25.

Non ligabis os bouis terentis in area fruges tuas, 12ª.q.102.6.8.
Non habebis in ſacculo diuerſa pondera maius & minus, c.12ª.q. 105.2.c.

Cap. 26.

Infinitæ multitudinis,s.20.
Cum compleueris decimam cunctarum frugum tuarum,anno de-cimarum tertio,c s.84.
Cuſtodias cæremonias illius,& mandata atque iudicia,s.4.
Te elegit Deus,s.7.

Cap. 28.

Fœnerabis cunctis gentibus,s.85.
Non declinaueris ab eis ad dexteram nec ad ſiniſtram,s.15.
Facias omnia mandata eius & ceremonias,s.4.

Cap 30.

Cuſtodi præcepta & ceremonias,s. 4.
Et illi adhæreas,s.10.
Ipſe enim eſt vita tua,1.ª.q.110.t.2m & 2 ª.q.22.2.2m.

Cap. 32.

Audite cæli quæ loquor,1ª.q 18.4.c.& q.94.1.c fi.
Dei perfecta ſunt opera. 12ª.q.18.2 1m & 22ª.q 171.4.7m.
Et abſque vlla iniquitate,1ª.q 25.3.2m.& q.65.1.c.& 2a.q.6.2.c 2m.
Iuſtus,1ª.q.21.1.c.
Nunquid non ipſe eſt pater tuus,1ª.q.33.3.c.
Vt ſugeret mel de petra, 1ª.q.102.2.4m.
Dereliquit Deum,c 1ª.q.21.1m.
Videte quòd ego ſim ſolus,1ª.q.38.0.
Et non ſit alius Deus præter me,s.6.
Ego occidam,c 1ª.q.49.2.c.
Viuo ego in æternum,1ª.q. 8.3.0.

Cap. 33.

In dextera eius ignea lex,12ª.q.102.4. m.
Dilexit populo s.7.
Qui dixerit patri ſuo & matri ſuæ.neſcio vos,c. 22ª.q.101.4.1m.
De pomis collium æternorum,1ª.q.1 3.c.
Non eſt alius vt Deus,c.s.6.
Aſcenſor cæli auxilator tuus,3ª.q.57.2.1m.

AVCTORITATES EX LIBRO IOSVE.

Cap. 1.

Confortare & eſto rob.12ª.q 100.11.0.& 22ª.q 140.1.0
Non dimittam,nec derelinquam te, 1ª.q.2.2.3m.& q.113.6.0.
Non declines ab ea,c.11ª.q.101.4.1m.co.2.

Cap 2.

Innoxij erimus à iuramento hoc quo adiuraſti nos, 22ª. q.40. 3.0. & q.71.3.3m.

Cap. 5.

Populus qui natus eſt in deſerto per 40.annos,c.incircuncisus fuit, c 1ª.q.70.4.3m.
Spiritu princeps exercitus Domini, ª.q.113.3 c.

Cap. 6.

Rahab vero meretricem,c.12ª.q 105 3.c.1m.

Cap. 8.

Pone inſidias vrbi,22ª. q.40.3.0.& q.78 3.3m.
Prædam vero & omnia animantia diripietis vobis,2 2ª.q.66.8.1m.
Ioſue & omnis Iſraël ſimulantes metum,& fu.2 2ª.q.111.1.0.

Cap. 10.

Dixitque Ioſue, c.ſol cõt.gabaon non mouearis & luna, c. 22ª.q. 174.4.2m.

Cap. 11.

Omnémque prædam,c.s.8.

Cap. 18.

Coram domino Deo veſtro mittã hic vobis ſortem,22ª.q.95.3 8.c.

Cap. 19.

Egreſſa eſt ſors ſecunda,s.18.

Cap. 21.

Egreſſa eſt ſors,t.18.

Cap. 22.

Diuidite prædam hoſtium cum fratribus veſtris,s.8.
Cur reliquiſtis dominum,1ª.q.2.1.m.
Extruamus nobis altare,c.1 2ª.q.102. 4.7m.& 3ª.q.8.3.5m.

Cap. 24.

Abſit à nobis vt relinquamus dominum,s.22.

Cuſtodiuit nos Deus in omni via,1ª.q 113.1.2m.

AVCTORITATES EX LIBRO IVDICVM.

Cap. 2.

Cũmque dominus iudices ſuſcitaret,12ª.q.105.2.1m.
In diebus eorum flectebatur miſericordia, 12ª.q. 9.6.3m.

Cap. 3.

Hæ ſunt gentes quas dominus dereliquit vt erudiret in eis Iſraë-lem,c.2 2ª.q.21.2. m.& 1ª.q.69.5.c.
Qui ſuſcitauit eis ſaluatorem,c.t.2.
Vtraque manu pro dextra vtebatur,12ª.q.102.q.6m.co.2.

Cap. 6.

Venit angelus domini,1ª.q 9.2.c & q.10 5.c.& q.53.1.0.
Et ſedit ſub quercu,1ª.q. 3.1.4m & 3ª.q.58.0.
Angelus autem Domini euanuit ex oculis eius,3ª.q.54.2.2m.

Cap 7.

Cũmque audiſſet Gedẽõ ſomnium,& interpretationem eius, c.22ª. q.95.7.3m.

Cap. 8.

Et factum eſt Gedeoni,& omni domui eius in ruinam, 4. d. 27. q. 2.art, 3.q.2.& 1m.

Cap. 11.

Non ego pecco in te, c.22ª.q. 40.1.0.& q.41.1.3m.& q.42.2. 1m. & 66.8.1m.& q.91.8.3m.
Iepte votum vouit dño,c.& fecit filiæ ſicut vouerat, 22ª.q.88.2.2m.

Cap 13.

Erit Nazareus Dei ab infantia ſua,c.vſque fi. 22ª.q. 18 .b.

Cap. 16.

Vidit ibi mulierem meretricem,c.22ª.q.103.4.m.
Nazareus,id eſt cõſecratus Domino ſum,ex vtero matris meæ,s.17.
Moriatur anima mea cum Philiſtijm.22ª.q.59.3. 2m. & q.64.5.c.& q.124.1.2m.& 3ª.q.47.6.3m.
Multóque plures interfecit moriens, quàm ante viuus occiderat, 22ª q.75.6.2m.

Cap. 19.

Ceſſate ab hac ſtultitia,22ª.q.46.3.0.

Cap. 20.

Ita ſiniſtra vt dextera præliantes,s.3.

Cap. 21.

Grandi iuramento ſe conſtrinxerunt, 22ª.q.88.1.2m. & 10.c. & 12. 2m.& q 89.7.0.

AVCTORITATES EX LIBRO RVTH.

Cap. 3.

Scit omnis populus c.mulierem te eſſe virtutis.1ª.q.39.2.c.4m.

AVCTORITATES EX PRIMO LIBRO REGVM.

Cap. 2.

Ipſi præparantur cogitationes,1ª.q.14.13.0.& q.86.5.4.0.

Cap. 3.

Sermo Domini erat pretioſus,22ª. q.174.6.2m.

Cap. 4.

Domini ſedentis ſuper cherubin,12ª.q 102.4.6m.

Cap. 7.

Præparate corda veſtra Domino, 1ª q.62.2.3m.& 12ª.q.109.6.0.& q.112.2.0.& 5.c.2m.& 4.c.& q.115.3.7.c.& 22ª.q.24.2.3m.

Cap. 8.

Conteſtare eos,& dic eis ius regis,c.vſque fi.12ª.q.105.2.5m.

Cap. 9.

Qui enim propheta dicitur hodie, vocabatur olim videns, 22ª.q. 171.1.c.

Cap. 10.

Et mutaberis in virum alium 1ª.q.79.4.c.
Qui ſolus ſaluauit vos,c.3ª.q.37.2.2m.

Cap. 15.

Melior eſt obedientia quàm victimæ,c. 22ª.q.104.3. b.& 1m.
Quaſi peccatũ ariolandi eſt repugnare, & quaſi ſcelus idololatriæ nolle acquieſcere,22ª.q.105.2.1m.
Porro triumphator non parcet & pœnitudine non flectetur, neque eſt vt homo,vt agat pœnitentiam 1ª.q.19.3.7.0.& q.23.8.c.

Cap. 16.

Homo videt ea quæ parẽt, Dominus autem intuetur cor.1ª.q.57.4. o.& 81.4.9.c.prine.
Non elegit Dominus ex his,Ibidem.1ª.q 18 4.1m.& 2m.
Et exagitabat eum ſpiritus nequam à Domino 3ª.q.44.2.4m.

Cap. 17.

Eligite ex vobis virum,& deſcendat ad ſingulare certamen 22ª.q. 95.8.3m.
Non poſſum ſic incedere:quia vſum non habeo 22ª.q.189.10.3m.

Cap. 20.

Kalendæ ſunt craſtino,12ª.q.102.4.10m.

Cap. 21.

Dedit ei ſacerdos ſanctificatos panes,1ª.q.40.4.3m.
Dauid mutauit os ſuum corã Achis,& collabebatur inter manus & impingebat in oſtia portæ,c.22ª.q.121.1.2m.

Cap. 26

Cap. 26.

Quiececerunt me hodie, vt non habitem in hæreditate dominij, c. 12e.q.105.2.10m.

Cap. 28.

Saul conſuluit dominũ, & non reſpondit ei neque per ſomnia, neq; per ſacerdotes, neque per prophetas, 22e.q.174.1.3m.& 3.o.
Quærite mihi mulierem habentem pythonem, 22e.q.95.3.c.
Suſcita mihi Samuelẽ, 1a.q.89.8.2m.& 22e.q.95.4.2m.& q.174.5.4m.

Cap. 29.

Rectus es. 12e.q.55.4.4m.
Et bonus, 1a.q.5.4.3m.& q.48.6.c.& 12e.q.56.3.c.& q.66.3.2m.& q.92.1.3m.

Cap. 30

Applica ad me Ephod. 12e.q.102.5.2m.

Cap. 31.

Euagina gladium tuum, & percute me, 22e.q.64.5.o.
Et noluit armiger eius, 1a.q.47.6.3m.

AVCTORITATES EX II. LIBRO REGVM.

Cap. 1.

Sta ſuper me & interfice me, s.31.
Stanſque ſuper eum, occidit eum, Ibidem.
Vocans Dauid vnum de pueris ſuis ait, Accedens irrue in eum, 22e.q.64.3.o.& 5.2m.& 2m.& 7.c.& q.65.1.c.2m.
Montes Gelboẽ, nec ros nec pluuia veniant ſuper vos, &c. 22e.q.76.2.o.& 4.1m.

Cap. 2.

An ignoras, quòd periculoſa ſit deſperatio, 22e.q.40.

Cap. 5.

Cæcus & claudus non intrabunt in templum, 12e.q.102.5.9.fi.

Cap. 6.

Extendit Oza manum ad arcã Dei, &c. & mortuus eſt. 12e.q.33.4.1m.
Super temeritate, 22e.q.8.6.1m.& q.21.3.c.& q.53.3.2m.
Eroq; humilis oculis meis, 22e.q.160.2.c.& q.161.1.o.& 2.c.4m.& 3.3m.& 4.c.& c.4.co.55.17m.& 18m.

Cap. 7.

Dixitque Nathan propheta ad regem, Omne quod eſt in corde tuo, vade & fac, &c. 22e.q.171.2.4.5.o.
Nunquid tu ædificabis mihi domũ ad habitandũ, &c. 12e.q.102.4.1m.
Stabiliam thronum regni eius, vſque in ſempiternũ, 22e.q.137.2.2m.

Cap. 8.

Humiliauit eos, 22e.q.161.1.1m.

Cap. 10.

Dixit Dauid, Faciam miſericordiam, &c. conſolans eum, 22e.q.32.2.c.

Cap. 12.

Eo quod deſpexeris me, 1a.q.89.4.fi.&
Peccaui Domino, 12e.q.87.6.b & 3m.
Blaſphemare feciſtis inimicos nomẽ domini, propter verbum hoc, 12e.q.87.6.b.& 3m.&

Cap. 23.

Spiritus domini locutus eſt per me, & ſermo eius per linguã meam 1a.q.1.10.c & 22e.q.174.2.c.
Sicut lux auroræ oriente ſole, mane abſque nubibus rutilat, 22e.q.174.2.c.

Cap. 24.

Et mortui ſunt ex populo ſeptingenta millia, 22e.q.108.4.1m.&

AVCTORITATES EX TERTIO LIBRO REGVM.

Cap. 3.

Apparuit autem dominus Salomoni per ſomnium nocte, cõ. 12e.q.113.3.2m.& 22e.q.154.5.1m.

Cap. 4.

Dedit Deus ſapientiam Salomoni & prudentiam multam nimis, vſque fi. 22e.q.173.2.c.& q.174.3.c.&

Cap. 5.

Dedit Deus Sapientiam Salomoni, s.4.
Lapides grandes pretioſos in fundamentis templi dolauerunt cæmentarij Salomonis, & cæmentarij Hyram, 12e.q.102.4.2m.

Cap. 6.

Malleus, & ſecuris, & omne ferramentum non ſunt audita in domo, cum ædificaretur. 12e.q.102.4.2m.

Cap. 7.

Hyram plenum ſapientia, & intelligentia & doctrina, ad faciendum omne opus ex ære, s.4.
Omnia vaſa erant aurea, s.6.

Cap. 8.

In arca non erat aliud niſi duæ tabulæ lapid. c. 12e q.102.4.6m.
Si enim cælum & cæli cælorum te capere non poſſunt, Ibidem.
Quanto magis domus hæc quam ædificaui tibi, c. 12e.q.102.4.1m.
Vt exaudias deprecationem ſerui tui, & populi. c. 12e.q.102.4.1m.& 3a.q.83.3.o.
In loco habitaculi in cælo, 12e.q.4.7.3m.& 3a.q.57.4.1m.
Tu ſolus noſti corda hominum, 1a.q.14.14.o.& q.57.4.o & 5.c.& q.114.2.2m.& q.117.1.c.& 12e.q.111.4.c.& 12e q.106.5.3m.
Non eſt homo qui non peccet, 1a.q.63.1.c.&
Sed inclinet corda noſtra ad ſe, 1a.q.111.2.c.
Apparuit ei dominus ſecundo, ſed apparuerat ei in Gabaon, s.3.

Cap. 9.

Et æquitate, 22e.q.80.3m.

Cap. 10.

Videns regina Saba omnem ſapientiam, & c. 22e.q.183.2.c.
In ſempiternum, 1a.q.10.2.2m.

Cap. 11.

Auerſa eſt mens eius à Domino, 12e.q.75.5.c.& q.87.4.o.& 22e.q.20.1.1m.& q.24.12.4m.& q.162.6.c.& 3a.q.86.4.c.& q.88.1.o.
Qui apparuerat ei, s.3.
Dirumpens ſcindam regnum tuum, 12e.q.105.1.3m.

Cap. 14.

Scidi regnum domus Dauid, s.11.4a.

Cap. 17.

Coruiſque præcepi, vt paſcant te, 22e.q.83.10.3m.

Cap. 18.

Non eſt gens aut regnum, in quo non miſerit Dominus meus te requirens, 3a.q.44.2.2m.
Incidebant ſe iuxta ritum ſuum cultris & lanceolis, donec perfunderentur ſanguine, 12e.q.102.5.1m.

Cap. 19.

Angelus Domini tetigit eum, 1a.q.75.2.3m.& q.105.2.1m.
Ambulauit in fortitudine illius cibi, quadraginta diebus & quadraginta noctibus, & 12e.q.100.8.4m.& 22e.q.40.4.c.& q.122.4.3m.& 3a.q.40.4.3m.
Et ecce Dominus tranſit, 22e.q.171.2.c.

Cap. 22.

Et omnem exercitum cæli aſſiſtentem ei, 1a.q.113.3.o.
Egrediar, & ero ſpiritus mendax in ore omnium prophetarum eius, 1a.q.114.1.1m.& 22e.q.172.6.2m.

AVCTORITATES EX QVARTO LIBRO REGVM.

Cap. 1.

Dixit Helias quinquagenario: Si homo Dei ſum, deſcendat ignis de cælo, & deuoret te, & quinquaginta tuos, 22e.q.108.1.4m.

Cap. 2.

Obſecro, vt fiat in me duplex ſpiritus tuus, 1a.q.36.1.2m.
Aſcendit Helias per turbinẽ in cælum, 1a.q.102.2.3m.& 3a.q.49.5.2m.
Requieuit ſpiritus Heliæ ſuper Heliſeum, 1a.q.36.1.3m.
Heliſeus maledixit pueris, & duo vrſi occiderunt quadragintaduos ex eis, s.2.

Cap. 3.

Dixit Hæliſeus: Adducite mihi pſalten. Cumque caneret pſaltes. & 22e.q.171.2.b.
Rex Moab primogenitum ſuum obtulit holocauſtum ſuper murum, & facta eſt indignatio magna in Iſraël, ſtatimque receſſerunt ab eo, 12e.q.94.5.2m.
Filij Prophetarum habitabant coram eo, 22e.q.174.4.c.fin.

Cap. 5.

Nonne cor meum in præſenti erat, &c. 22e.q.171.3.c.

Cap. 6.

Plures ſunt nobiſcum quam cum illis, 1a.q.63.9.o.

Cap. 7.

Ambulauit in viis regum Iſrael, 22e.q.94.1.o.

Cap. 10.

Quia ſtudioſè egiſti quod rectum eſt, &c. filij tui vſque ad quartam generationem, &c. 3a.q.59.6.3m.

Cap. 12.

Serui ei9 percuſſerũt eum, ſ. Ioas regẽ, & mortuus eſt, 22e.q.42.2.3m.

Cap. 15.

Veruntamen excelſa non eſt demolitus, nec abſtulit, 22e.q.94.1.o.
Qui peccare fecit Iſrael, 22e.q.94.1.o.

Cap. 16.

Filium conſecrauit, transferens per ignem, 12e.q.94.5.2m.

Cap. 18.

Sperauit in Domino Deo ſuo Iſrael, 22e.q.17.4.o.& 5.c.& q.25.1.2m.& 3a.q.7.4.c.
In Domino Deo noſtro habemus fiduciam, 12e.q.40.2.2m.& 22e.q.128.6m.& c.& q.129.6.7.o.

Cap. 19.

In quo habet fiduciam, s.18.
Mittet radicem deorſum, & faciet fructum ſurſum, 3a.q.42.1.c.fi.& q.46.2.1m.
Præcipe domui tuæ, morieris enim tu, & non viues, 22e.q.171.6.2m.

Cap. 20.

In veritate, 1a.q.16.4.3m.& q.21.2.2m.& 22e.q.109.o.

Cap. 21.

Interfecerunt regem, s.12.

Cap. 32.

Colligeris ad ſepulchrum tuum in pace, vt non videant oculi tui mala. 1a.q.89.8. .&.. m.& 22e.q.83.4. m.

AVCTORITATES EX PRIMO LIBRO PARALIPOMENON.

Cap. 11.

Proficiebátque Dauid vadens & creſcens, 22e.q. 186.2.2m.& q. 185.1 4m. &.

Cap. 12.

Te adiuuet Deus tuus.1a.q.23.8. & 2m.

Cap. 15.

Pro octaua canebant.22e.q.102.5.6m.3a.q.70.3.3m.

Adiuuiſſet Dominus leuitas,s.n.

Cap. 16.

Nolite tangere Chriſtos meos, 22e.q.33.q.1m.

Confitemini Domino,22e.q.3.1.0.& q 11,2.2m.

Quoniam bonus, 1a.q.6.1.0.

Cap. 18.

Adiuuit eum Deus,s.12.

AVCTORITATES EX SECVNDO LIBRO PARALIPOMENON.

Cap. 3.

Et cœpit Salomon ædificare domum Dei in Hieruſalem. in monte Moria,qui demonſtratus fuerat Dauid, & in area Ornam iebuſæi, 12e.q.102.4.2m.

Cap. 10.

Erat enim voluntatis Dei,vt cõpleretur ſermo eius, &. 1a. q.19.12.18.0.

Cap. 16.

Qui credunt in eum,22e q. .2.0.&

Cap. 17.

Conſecratus domino,12e.q.102.5.8m.

Cap. 19.

Impio præbes auxilium,&. Sed bona opera inuenta ſunt in te, 22e, q.186.10.2m.

Amicitia iungeris malis, 2e.q 23.1.1m.

Non hominis exercetis iudicium, ſed Domini, 22e. q.10.12.c.& q. 108 4 2m.

Cum diligentia cuncta facite. 22e.q.54.1.1m.

Cap. 20.

Credite in Domino,s,16.

Cap. 22.

Voluntatis Dei fuit aduerſus Ochoſiam,vt veniret loram, &.s.10.

Cap. 29.

Incuruato genu,adorauerunt,22e.q.84.2.2m.

Leuitæ quippe faciliori ritu ſanctificantur,quàm ſacerdotes,12e q. 102.5.8m.

Cap. 30.

Illis irridentibus & ſubſannantibus eos,12e.q.85.3.3m.

Propitiabitur cunctis qui in toto corde,&.12e.q.73,10.1m.& 22e.q. 186.10,1m.

Cap. 33.

Magicis artibus inſeruiebat,12e.q.57.3.1m.& 22e.q.95.2. 2m.& q. 165.2.4m.

Cap. 34.

Cuſtodirent præcepta,&.12e q.99.5.c.

AVCTORITATES EX ORATIONE MANASSE, REGIS IVDA.

Cap. 1.

Immenſa vero & inueſtigabilis miſericordia promiſſionis tuæ, 3a, q.84.10.c.

Et obi eſt gloria in ſæcula ſæculorum,1a.q.21.1.2m.

AVCTORITATES EX PRIMO LIBRO ESDRAE PROPHETAE.

Cap. 1.

Suſcitauit Dominus ſpiritum Cyri, 1a.q.41.1.4m.

AVCTORITATES EX LIBRO NEEMIAE.

Cap. 9.

Indurauerunt ceruices ſuas,12e.q.79. .4.0.

Longanimis,12e.q.70.3.c.& 22e q 136.5.0.&

Cap. 12.

Omnis Iſraël ſanctificabat Leuitas, & Leuitæ ſanctificabant filios Aaron,12e q.102.5. m.

AVCTORITATES EX LIBRO TERTIO ESDRAE PROPHETAE.

Cap. 1.

Propter irreligioſitatem ſuam, 22e.q.92.& 97.95.princ. & q.133.3. 4.c.& q.154.10.1m.

Cap. 3.

Omnem mentem conuertit in ſecuritatem & iocunditatem, 22e.q. 147.8.1m.& 3a.q. 74.5.c.

Vinum omnia præcordia facit honeſta,22e.q.145.4.2m.

Cap. 4.

Diligit homo vxorem ſuam magis quàm patrem aut matrem, 12e. q.26.11.0.

Omnis terra veritatem inuocat, 22e.q.14.1.2.& q.83.10, 3m.

Maieſtas omnium æuorum,1a.q.10.6.1m.

Omnes benignantur in operibus eius,12e.q 14.1. 2m.

AVCTORITATES EX TERTIO LIBRO ESDRAE PROPHETAE

Cap. 6.

Tu ei imago nominatus es,1a.q.35.1.1m.& q.93.5.4m.

Cap. 13.

Reuelabitur filius meus, 12e.q 3.7.2m.

Cap. 14.

Iuſtorum nomina patebunt, & impiorum facta oſtendentur, 1a.q. 20.0.

AVCTORITATES EX LIBRO TOBIAE.

Cap. 1.

Hic ſolus fugiebat conſortia omnium, 1a.q.71. 1.c.&.22e.q.8.8.8.0.

Miniſtraret omnem decimationem, 22e,q.87.1.4m,

Monita ſalutis dabat eis,22e.q 12.2 c.

Ex his quibus honoratus fuerat à Rege, habuiſſet decem talenta argenti,22e.q.103.1.4m.

Diuidebátque vnicuique prout poterat,22e. q.32.6.10.0. & q. 187. 2.2m.

De facultatibus ſuis,22e.q.31.3.3m.& q.32.7.0.&.8.2m.& q.62.5.2m. & q.87.2.2m.& q.110.2.4m.& q.31.3.3m.

Eſurientes alebat,nudiſque veſtimenta præbebat, 22e.q.32 2.0.

Mortuis atque occiſis,ſepulturam ſolicitus exhibebat, 22e. q.32.2. c.1m,

Cap. 2.

Vade,& adduc aliquos de tribu noſtra timentes Deum, vt epulentur nobiſcum, 22e.q.32.3.3m.& 9.0.& q.71 1.c.

Sepeliuit eum,s.1.

Hanc autem tentationem ideo permiſit Dominus euenire illi, vt poſteris daratur exemplum patientiæ eius, ſicut & ſancti Iob, 22e.q.108.4.c.fi.

Sed immobilis in Dei timore permanſit, 22e. q.100.9.c.& 22e.q. 58.3.c.

Agens gratias Deo omnibus diebus vitæ ſuæ,12e.q.60.3.c.& 22e.q. 106.0.

Cap. 3.

Virum cũ timore tuo,non cum libidine mea conſenſi ſuſcipere.s.6.

Omnes viæ tuæ miſericordia & veritas & iudicium,1a.q.21.4.0.

Expedit mihi mori,magis quã viuere.12e.q.5.2.c.& 3a.q.96.6.c.4m.

In tempore tribulationis peccata dimittis, 1a.q.21.4.3m.& 12e.q. 87.6.c.fi.

Nunquam cum ludentibus miſcui me.22e.q.168.4.4m.

Hoc autem pro certo habet omnis qui colit te, 1a.q.2.5.1m.& 22e. q.4.8.0.

Cap. 4.

Sepeli corpus meum.s.3.

Ex ſubſtantia tua fac eleemoſynam, s.t.

Si multum tibi fuerit,abundanter tribue,22e.q.32 10.0.

Eleemoſyna ab omni peccato liberat,22e q.1.4.2 5m.

Et non patietur animam ire in tenebras.22e.q 1.4.2 5m.

Et præter vxorem tuam nunquam patiaris crimen ſcire,22e.q.35.c. & q.36.3.c.& q.153.3.0.& q.154.2.0.

Superbiam nunquam in tuo ſenſu.aut in tuo verbo dominari permittas,22e.q.162.1.0.

In ipſa enim ſumpſit initium omnis perditio,12e.q.84.2.0.& 2.1m.& 4.4m.& 22e.q.162.2.0.& 1m.& 7.1m.

Panem tuum cum eſurientibus & egentibus comede, & de veſtimentis tuis nudos tege,s.3.

Et noli ex eo comedere & bibere cum peccatoribus, 22e.q.25.6.c. 2m.& q.31.2.2m.& q.12.9.1m.& q.128.3.3m.

Cap. 5.

Omnia quæ præcepiſti mihi faciam, 22e.q.104.5.3m.

Angelus Dei bonus committetur ei,1a.q.113.1.2.0.

Cap. 8.

Sed ſola poſteritatis dilectione,22e.q.154.2.c.& 3a.q.29.2.c.

Cap. 9.

Fleuit Gabelus, 22e.q.82.4.3m.

Cap. 11.

Gratias agens Deo, s.2

Et cœperunt flere præ gaudio,s.9.

Cap. 12.

Etenim ſacramentum regis abſcondere,bonum eſt, 3a.q.60.1.0.

Bona eſt oratio cum ieiunio & eleemoſyna, 12e.q.108.3.4m.& c.

Qui autem faciunt peccatum & iniquitatem, 22e.q.33.1.1m. & q. 110.4.4m.

Et ſepeliebas mortuos,s.1.

Et quia acceptus eras Deo, 12e.q.102.3.0.

Neceſſe fuit vt tentatio probaret te, 22e.q.97.1.0.

Vnus ex ſeptem, 12e.q.102.5.5m.

AVCT

AVCTORITATES EX LIBRO IVDITH.

Cap. 1.

Et glorïabatur quaſi potens in potentia exercitus ſui, & in gloria quadrigarum ſuarum, 22æ. q. 131. o.
Tunc indignatus eſt, 22æ. q. 158. 7. c.

Cap. 2.

Habuit cum eis myſterium conſilij ſui, 22æ. q. 14. o.

Cap. 3.

Deſignat indignatio tua contra nos, 1. 1.
Ferocitatem pectoris eius mitigare non potuerunt, 22æ. q. 157. 2. 3m. & q. 159. o.

Cap. 5.

Vſque dum non peccarent in conſpectu Dei ſui, erant cum illis bona, 12æ. q. 99. 6. 3m.

Cap. 6.

Præſumentes de te, 22æ. q. 21. 2. 1m.
Præſumentes de ſe, 22æ. q. 21. 1. 4. o. & q. 130. 2. o. & q. 131. 1. c.
Vt ſicut tibi placuit, ita cum tuis omnibus conuerſeris nobiſcum, 12æ. q. 105. 3. 1m.

Cap. 7.

Conteſtamur hodie cælum & terram, 22æ. q. 89. 1. 3m.

Cap. 8.

Iudith ieiunabat cunctis diebus vitæ ſuæ, 22æ. q. 147. 5. 3m.
Et per multas tribulationes probatus, amicus Dei effectus eſt, 12æ. q. 87. 6. c. ſi. & 22æ. q. 108. 4. c. ſi.

Cap. 9.

Et in curribus ſuis, &c. gloriantur, 1. 1.
De tua miſericordia præſumentem, 2. 6.

Cap. 10.

Lauit corpus ſuum & vnxit, &c. omnibus ornamentis ornauit ſe, 22æ. q. 169. 2. o. & q. 187. 6. c.
Fugi à facie eorum, &c. vſque, de exercitu eius, 22æ. q. 110. 3. 3m.

Cap. 12.

Baptizabat ſe, 3. q. 38. 2. 3m.

Cap. 13.

Spreuerunt eam iam non eſſe venturam, 22æ. q. 21. 3. 1m.

AVCTORITATES EX LIBRO HESTER.

Cap. 2.

Mardocheus adoptauit ſibi Heſter in filiã, 3ª. q. 3. 5. 2m. & q. 23. & 1. c.

Cap. 6.

Sic honorabitur quẽcunq; voluerit rex honorari, 22æ. q. 103. 2. 4m.

Cap. 8.

Plures alterius gentis & ſectæ, 22æ. q. 11. 2. 3m.
Eorum religioni iungerentur, 12æ. q. 60. 3. c. & 22æ. q. 80. c. & q. 81. o. & q. 82. 2. c. & q. 83. 3. c. & q. 94. 1. 1m. & q. 97. 3. c. & q. 86. 1. c.

Cap. 9.

Qui religioni eorum voluerunt copulari, 1. 8.

Cap. 13.

Optata cunctis mortalibus pace fruerentur, 22æ. q. 29. 2. o.
Cuncta noſti, & ſcis, 1ª. q. 14. 5. o. & 7. 11. 12. c. & q. 72. 2. c. q. 87. 1. c.

Cap. 14.

Qui habes omnium ſcientiam, 1. 13.

Cap. 15.

In pallorem colore mutato, 12æ. q. 44. 1. 3m.

Cap. 16.

Dei cuncta cernentis, 1. 13.

AVCTORITATES EX LIBRO IOB PROPHETAE.

Cap. 1.

Simplex, 22æ. q. 109. 2. 4m. & q. 111. 3. 2m.
Et rectus, 12æ. q. 55. 4. 4m. & 22æ. q. 183. 1. 1m.
Affuit inter eos etiam Sathan, 1ª. q. 112. 3. c. 3m.
Circuit terram, 1ª. q. 1. 1. 2m.
Nunquid conſideraſti ſeruum meum Iob? 22æ. q. 53. 4. c.
Cui reſpondens Sathan ait, 1ª. q. 107. 3. o.
Ecce vniuerſa quæ habet, in manu tua ſunt, tantum in eum ne extendas manum tuam, 3ª. q. 29. 1. 3m.
Boues arabant, & aſinæ paſcebantur iuxta eos, 22æ. q. 2. 6. 2. 4.

Cap. 2.

Et ſtaret in conſpectu eius, 1. 1.
Vt diceret Dominus ad Sathan, Ibidem.
Circuiui terram, 2. Cui reſpondens Sathan ait, 1. 1.
Nunquid conſideraſti ſeruum meum Iob? Ibid. 8ª.
Vir ſimplex, 1. 1.
Et rectus. Ibidem.
Et adhuc retinens innocentiam, 22æ. q. 80. 2m.
Adhuc tu permanes in ſimplicitate tua? 1. 1.

Cap. 3.

Expectet lucẽ & nõ videat, nec ortũ ſurgentis auroræ, 3ª. q. 27. 2. 2m.
Sicut abortiuum abſconditum non ſuſtinerem, vel qui concepti non viderent lucem, 22æ. q. 64. 8. 1m.

Cap. 4.

In angelis ſuis reperit prauitatem, 1ª. q. 63. o. & 12æ. q. 85. 4. o.

Cap. 5.

Virum ſtultum interficit iracundia, 22æ. q. 158. 7. 1m.

Cap. 6.

Iram merui, 3ª. q. 49. 6. c.

Cap. 8.

Si mundus & rectus inceſſeris, 1. 1.
Spes hypocritæ peribit, 22æ. q. 111. 4. o.
Deus non proiiciet ſimplicem, 1. 1.

Cap. 9.

Sapiens eſt corde, 1ª. q. 57. 2. 1m. & q. 39. 7. 2m.
Non videbo eum, 12æ. q. 118. 5. c.
Si abierit, 12æ. q. 112. 5. c.

Cap. 10.

Nonne ſicut lac mulſiſti me? &c. vſq; tribuiſti mihi, 1ª. q. 115. 5. c. ſi.
Pelle & carnibus veſtiſti me, oſſibus & neruis compegiſti me, 1ª. q. 115. 5. c. ſi.

Cap. 11.

Vt oſtenderet ſecreta ſapientiæ ſuæ, 2. 9.
Multiplex eſſet lex eius, 12æ. q. 91. o.
Multo minora exigaris ab eo, quàm meretur iniquitas tua, 1ª. q. 21. 4. 1m.
Forſitã veſtigia Dei cõprehẽdes, 1ª. q. 5. 5. o. & q. 45. 7. o. & q. 93. 6. c.
Et vſque ad perfectum omnipotentem reperies, 1ª. q. 17. 1. 1m. 3m. & 7. o. & 8. c. & q. 56. 3. 1m. & 2m. & q. 57. 5. 1m. & q. 62. 9. c. & q. 86. 2. 1m. & q. 107. 2. c. & 12æ. q. 4. 3. 1m. & q. 93. 2. 2m. & 22æ. q. 182. 4. 6m. & 3ª. q. 10. 1. o. & 2. 1m.
Excelſior cælo eſt &c. vſque, mari, 3ª. q. 3. 1. 1m. & q. 8. 1. 1m.

Cap. 12.

In antiquis eſt ſapientia, 22æ. q. 47. 15. 2m.
Et in multo tẽpore prudẽtia, 22æ. q. 47. 14. o. & q. 49. 3. o. & q. 52. 1. 3m.
Apud ipſum eſt ſapientia, 1. 9.
Ipſe habet cõſilium, 1ª. q. 22. 1. 1m. & 12æ. q. 14. 1. 2m. & 22æ. q. 52. 3. 3m. & q. 189. 10. 1m.
Et intelligentiam, 1ª. q. 14. 1. o. & q. 16. 1. c.
Qui reuelat profunda de tenebris, 22æ. q. 171. 1. 4m.

Cap. 13.

Diſputare cum Deo cupio, 22æ. q. 118. 4m.

Cap. 15.

Nunquid conſilium Dei audiſti? 1. 11.
Eius ſapientia, 1. 9.
Quid eſt homo vt immaculatus ſit, & vt iuſtus appareat, natus de muliere, 1ª. q. 31. 4. 3m.
Ecce inter ſanctos eius, nemo immutabilis. 1ª. q. 9. 2. o. & q. 10. 3. c. q. 16. 8. o. & q. 65. 1. 1m. & 22æ. q. 109. 2. 2m. 3m. 3ª. q. 10. 4. c. & q. 13. 2. c. & q. 57. 1. 1m.
Et cæli non ſunt mundi in conſpectu eius, 1. 4.
Congregatio hypocritæ, ſterilis, 1. 8.

Cap. 16.

Collegit furorem ſuum in me, 1ª. q. 54. 5. 3m. & q. 58. 5. ſi. & q. 59. 4. 1m.

Cap. 17.

In profundiſſimum infernum deſcendent omnia mea, 3ª. q. 52. 1. 3m.

Cap. 19.

Scio enim quòd redemptor meus viuit, 3ª. q. 53. 1. c.
In carne mea videbo Deum, 1ª. q. 12. 3. 1m.
Et oculi mei conſpecturi ſunt, 1ª. q. 12. 3. o. & 4. 3m. & 22æ. q. 175. 4. c.

Cap. 20.

Gaudium hypocritæ, ad inſtar puncti, 1. 8.
Omnes tenebræ abſconditæ ſunt in occultis eius, 3ª. q. 84. 6. 1m.

Cap. 21.

Qui dixerunt Deo, recede à nobis, 1ª. q. 9. 1. 3m.

Cap. 22.

Quid prodeſt Deo ſi iuſtus fueris, aut quid confers ei, ſi immaculata fuit vita tua? 22æ. q. 81. 6. 2m. & 7. c.
Deus excelſior cælo, 1. 11.
Qui dicebant Deo, recede à nobis, 1. 21.
Saluabitur innocens, 1. 2.
Si reuerſus fueris ad omnipotentẽ, ædificaberis: & longe facies iniquitatem à tabernaculo tuo, 12æ. q. 113. o. & 3. q. 86. 2. o. & 6. 1m. & q. 88. 2. c.

Cap. 23.

Proponat æquitatem contra me, 22æ. q. 86. 3m. & q. 120. 1. c.
Ipſe vero ſcit vias meas, 1ª. q. 14. 6. 11. o.
Veſtigia eius ſecutus eſt pes meus, 1. 11.
Et nemo poteſt auertere cogitationem eius, 1ª. q. 34. 1. 2m. & 22æ. q. 2. 2. c. & q. 180. 3. 1m.
Timore ſolicitor, 12æ. q. 44. 2. 4. o. & 22æ. q. 47. 3. 3m. & q. 54. 3. 4m. & q. 129. 7. c.

Cap. 24.

Ad nimium calorem tranſiet ab aquis niuium, 1ª. q. 10. 3. 2m. & 12æ. q. 67. 4. 2m.

Cap. 25.

Qui facit concordiam in ſublimibus ſuis, 1ª. q. 108. 6. c. & q. 113. 8. o.
Nunquid eſt numerus militum eius. 1ª. q. 50. 3. o. & q. 112. 4. 2m.

Et ſup

Et ſuper quem non fulget lumen illius,1a.q.107.2.c.& q.109.3.c.
Aut apparere mundus,natus de muliere,s.15.

Cap. 26.

Cuius adiutores,1e.q.23.8.2m
Cui dediſti conſilium s.11.
Furſitan illi,qui non habet ſapientiam.s.9.
Et prudentia eius,ſ.Dei,1a.q.22.1.c.1m

Cap. 27.

Non recedam ab innocentia mea,s.2.
Quæ eſt ſpes hypocritæ,s.8.

Cap. 28.

Ecce timor Domini,ipſa eſt ſapientia,& recedere à malo,intelligentia,21.e.q.19.7.2m.& q.45.1.3m.

Cap. 31.

Pepigi fœdus cum oculis meis,vt ne cogitarem quidem de virgine,22e.q.167.2.c.2m.
Sciat Deus ſimplicitatem meam,s.5.
Nunquid non in vtero fecit me,s.10.
Ab infantia creuit mecum miſeratio,&c.12e.q.58.5.0.& q.65.1.0 & 2.3m.&3.c. & q.71.2.1m.&q.85.1 c.& q. 95.1.c.& 22e.q.47.15.0.& 50.5 q.. 2.c.& q.123.1.2m & q.141.1.2m.& 3a.q.27.6.3m.

Cap. 33.

Semel loquitur Deus,& ſecundo idipſum non repetit. 1a.q.27.5.3m.& q.44.6.2m.& 1a.q.45 4.1m.
Si fuerit pro eo angelus loquens,vnus de milibus,s.25.
Vt annunciet hominis æquitatem,s.23.

Cap. 34.

Conteret multos & innumerabiles,& ſtare faciet alios pro eis,1a.q.23.6.1m.

Cap. 35.

Si peccaueris,quid ei nocebis, &c. 12e.q.21.4.1m.& q.47.5 1m.& q.71.8.1m.& 22e.q 8.2.c.
Si iuſtè egeris,quid donabis ei,&c.s.22.
Et filium hominis adiuuabit iuſtitia tua,22e.q.57.1.c.
Nunc viciſcitur ſcelus valde,1a.q.21.4.1m.

Cap. 36.

Cauſa tua quaſi impij iudicata eſt, cauſam iudiciúmque recipies,3a.q.49.6.c fi.
Ecce Deus excelſus,s.12.
Quis poterit ſcrutari vias eius,s.51.4a.
Omnes homines vident eum, vnuſquiſque intuetur eum procul,1a.q.12.0.& 12e.q.93.2.0.
Ecce Deus magnus,12e.q.112.5.c.
Vincens ſcientiam noſtram,s.12.4a.5a.& 12e.q.112.5.c.

Cap 37.

Dignè eum inuenire non poſſumus,s. 12.

Cap. 38.

Quis concluſit oſtiis mare 1a.q.69.1.2m.
Qui eſt pluuiæ pater,1a.q.33.1.c.& 3a.q.23.3.1m.

Cap. 39.

Penna ſtruthionis,ſimilis eſt pennæ herodij & accipitris, 12e.q.102 6.1m.co 2 3.
Procul odoratur bellum, exhortationem ducum, vlulatum exercitus,3a q.45.4.c.
Nunquid per ſapientiam tuam plumeſcit accipiter, 12e.q.102.6.1m.co.3.
Nunquid qui cõtendit cum deo,tã facile conquieſcit,22.e.q.38.1 4m
Qui leuiter locutus ſum,reſpõdere quid poſſum?22e.q.2.7.8.9.10.0

Cap. 40.

*Et condemnabis me,vt iuſtificeris,22e.q.33.5.c.
Ecce ſpes eius fruſtrabitur,22e.q.18.3.1m.
Cor eius indurabitur quaſi lapis,1a.q.23.3.1m.& 22e.q.79.3.0.& 22e.q.15 2.0.

Cap. 41.

Factus eſt vt nullum timeret,1a.q.64.3.2m.
Ipſe eſt rex,ſuper vniuerſos filios ſuperbiæ,3a.q.8.7.8.0.

Cap. 42.

Auditu auris audiui te,nunc autem oculus meus videt te,s.19.7a.& 1a.q.12 3.1m.
Interrogabo te,s.2.

AVCTORITATES EX LIBRO PSALMORVM.

Pſal. 1.

Beatus vir qui non abiit in conſilio impiorum, 1a.q.61.1.c & 12e.q.3.1 4m. & 3.5.6.c. & q.44.5. 6.7.8.c. & q.5.3.0. & 4.5.c. & q.61.1.c.& q 69.3.3.c.& 2.0.& 22.e.q.8.7.0.& q.186.1.4m.
Et in via peccatorum non ſtetit,22e.q.183.1.0.
*In lege eius meditabitur die ac nocte. 22e.q.188.5.0.

Pſal. 3.

Eſurrexi,quia Dominus ſuſcepit me,3a.q.53.4.0.
Domine eſt ſalus,3a.q.17 2.2m.& q.61.3.c.2m.& 4.c.& q.68.1.0.& 2.c.& q 73.5.c.& q 84.3.c.

Pſal. 4.

Vt quid diligitis vanitatem,& quæritis mendacium, 1a.q.17.1.c.
Iraſcimini & nolite peccare,12e.q.158.1.2.0.& 3a q.15.9.c.
Sacrificate ſacrificium iuſtitiæ. 12.e.q.81.4.1m.& q.85.1.2.4.0.& 3.2m.& 3a q.22 1.c.& q.48.3 c.& q.82.4.c.
Et ſperate in Domino,22e.q.17.1.2m.
Signatum eſt ſuper nos,lumen vultus tui Domine, 12e.q.19.4.c.& q.91.2.1m.

Pſal. 5.

Quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.1a.q.19.9.0.& 19.1m.& 2m.& q.22.3.3m.& q.48.6.0.& 12e.q.39.2.3m.
Odiſti omnes qui operantur iniquitatem,1a.q.20.2.4m.& q.23.3.1m & 22e.q.83.16.c.& 3a.q.49.4.1m.
Perdes omnes qui loquuntur mendacium. 22e.q.69.1.2.0.& q.70.4 c.& q.100.4.1m.

Pſal. 6.

Turbatus eſt à furore oculus meus.22e.q.158.4.5m.
Erubeſcant & conturbentur vehementer omnes inimici mei conuertantur & erubeſcant valde velociter, 12e.q.42.4.c.& 22e.q.75.1.1m.& q.144.1.c.

Pſal. 7.

Domine ſi feci iſtud,&c.decidam merito,&c. in puluerem reducat,22e.q.89.1.3m.& 6.c.

Pſal. 9.

Ipſe iudicabit orbem terræ.3a.q.58.c.& q.59.2.0.
Conuertantur peccatores in infernum, 22e.q.25.6.1m.& 3m.& q.8 .8.1m.
Præparationem cordis eorum,audiuit auris tua,22e.q 83.2.1m.

Pſal. 10.

Dominus in templo,22e.q.85.2.3m.
Qui autem diligit iniquitatem,12e.q.27.1.1m.
Odit animã ſuam,12e.q.29.4.0.& 22.q.25.7.0.& 4.3m.& q.117.1.1m.
Pluet ſuper peccatores laqueos.ignis,ſulphur, & ſpiritus procellarum,pars calicis eorum,1a.q 10.3.2m.& 12e.q.67.4.2m.

Pſal. 11.

Nunc exurgam dicit Dominus,3.q.57.2.2m.
In circuitu impij ambulant,22e.q.33.4.1m.

Pſal. 13.

Dixit inſipiens in corde ſuo,non eſt Deus,1a.q.2.0.
Dominus in generatione iuſta eſt, 1a.q.8.3.4m.& q.43.3.0.& q.112.1.c.& 3a.q.1.10.2m.

Pſal. 15.

Bonorum meorum non eges 1a.q.4.2.c.& 3.0.
Nec dabis ſanctum tuum videre corruptionem,3a.q.50.5.c.
Adimplebis me lætitia, 1a.q 12.8.4m.& 12e.q.2.5.c.& q.3.4.5m.& 8.c.& q.4.5.5m.& q.5.3.4.c.& 8.c.3m. & q.67.4.3m. & 22e. q.18.3.c.2m.& q.28.2.c.& q.118.7.c.& q 171.1.c.
Delectationes in dextera tua vſque in finem, 22e.q.28.3.0.& 3a.q.45.6.3m.
Cum vultu tuo,22e.q.173.1.c.

Pſal. 17.

*Quoniam tu populum humilem ſaluum facies.& oculos ſuperborum humiliabis,22e.q.162.1.0.

Pſal. 18.

Cæli enarrant gloriam Dei,1a.q.68.2.c.
Lex Domini immaculata conuertens animas.12e.q.91.4.c.
Timor Domini ſanctus permanet in ſæculum ſæculi,12e.q.67.4.2m.& 22e.q.19.11.0.
*Et dulciora ſuper mel & fauum,22e.q 188.6.c.
Delicta quis intelligit,ab occultis meis munda me,12e.q.112.5.c.fi.
*Præceptum Domini lucidum,12e.q.102.1.0.
*Emundabor à delicto maximo,22e.q.34.7.2.m.& q.154.12.4m.& q.126.7.4m.

Pſal. 20.

Quoniam præuenisti eum in benedictionibus dulcedinis. 12e.q.112.3.0.& 22e.q.45.2.c.& q.83 13.c.& q.154.5.c.& q 162.3.1m.
Cantabimus & pſallemus,22e.q.13 4.c.& q.91.c.&

Pſal. 21.

Quare me dereliquiſti,1a.q.113 6.0.& 3a.q.47 3.c.fi.& q.50.2.1m.
Verba delictorum meorum,3a.q.15.1.1m.
Et non exaudies.3a.q.21.4 4m.

Pſal. 22.

Calix meus inebrians quàm præclarus eſt, 22e.q.144.2.1m.& 3a.q.78 3 1m.&

Pſal. 23.

Et mundo corde,22e.q.8.7.0.
Attollite portas principes veſtras,&.rex gloriæ. 3a.q.59.5.3m.& q.52.5.c.fi.
Quis eſt iſte rex gloriæ?1a.q.57.5.0.& q.106.4.2m.&

Pſal. 24.

Propter bonitatem tuam Domine,1a.q.44 4.c.3m.
Diriget manſuetos in iudicio,docebit mites vias ſuas, 22e.q.157.4.6.1m

c.1m.&

Pſal. 29.

Quæ vtilitas in ſanguine meo, dum deſcendo in corruptionem, 3ª. q.52.3.1m.& q.53.2.c.

Pſal. 30.

In te domine ſperaui, 12æ.q.65.5.3m. & 22æ.q.18.2.1m.& 3.q.7.4.0.& 6.1m.& 8.2m.& 9.1m.

Pſal. 31.

Quoniam tacui,12æ.q.2. 2.c.&

Pſal. 32.

Cantate ei canticum nouum,22æ.q 91,0.

Qui intelligit omnia opera eorum,1ª.q 22.2.3.0.& q.103.5.0.q. 113.2. 6.c.& q.116.2.c.& 12æ.q.91.2.c.& 22æ.q.93.2.c.

Qui finxit ſigillatim corda eorum,1ª.q 14.5.6.11.12.0.& q.15.3.4m.& q.22.2.3.0.& q.55.2.5m.& q.57.2.c.fi.& q.93.4.c.

Pſal. 33.

Semper laus eius in ore meo,22æ.q 91.0 & 2.0.

Accedite ad eum,1ª.q. 3.1.5m.&

Guſtate & videte,quoniam ſuauis eſt dominus,22æ.q.97.2.2m.

Oculi domini ſuper iuſtos, 1ª.q.1.2.9.& q.3.1.3m.& q.22.2.4m.& q. 237.c.& Veri.q.5.3.0.

Et aures eius in preces eorum. Ibidem, & 22æ.q.83.16.0.& 3ª.q.43. 2.1m.& q.82.6.c.& 7.3m.

Potentia,q.6. .5m.

Pſal. 34.

Cogitans mihi mala,12æ.q 47 2 c & 3ª.q 88.2.0.

Humiliabam in ieiunio animam meam,22æ.q.147.1.3.5.7.c.

Pſal. 35.

Noluit intelligere, vt bene ageret,12æ.q.6.8.0.& q.19.6.c.& q.76.3. 4.c.& 3ª.q.47.5.3m.

Homines & iumenta ſaluabis domine,1ª.q 64.1.c.

Inebriabuntur ab vbertate domus tuæ, 1ª.q.51 1.3m.& 12æ.q.110.1. 2m.& 22æ.q.13.2.1m.& 3ª.q.2.9.3m.& q.5.3.2m.& 50.2.3m.&

Et in lumine tuo videbimus lumen,1ª.q.12.2.c.& 5.0.& 22æ.q.171.2. c.& q.174.5.1m.& q.175.3.2m.& 3ª.q.10.4.c.& q.45.2.c.

Pſal. 36.

Noli æmulari in malignantibus, 12æ.q.28.4.0.& 12æ.q.36.2.c.& q. 30.2.2m.& 4m.

Delectare in domino,1 æ.q.24.1.0.

Deſine ab ira,12æ.q.48.3 .& 4.c & 22æ.q.41.2.3m.& q.157.4.c.

Pſal. 37.

*Et dolos tota die meditabantur,22æ.q.55.4.2m.& 5.0.& q.63.2.c.

Pſal. 38.

In meditatione mea, exardeſcet ignis, 12æ.q.21.4.1m.fi.& q.43.5.& 22æ.q.180.4.4m.& 4.3m.

Pſal. 39.

Expectans expectaui Dominum, 12æ.q.40.2.1m.

Sacrificium & oblationem noluiſti, &c. vſque venio,12æ.q.102.3.0. & 4.3m.& 5.4m.& princip.

*Cor meum dereliquit me,22æ.q.83.13.0.& 3.q.64.8.3m.

Etenim homo pacis meæ in quo ſperaui, 22æ.q.17.4.0.& 5.c.& q. 25.1.3m.

Pſal. 43.

A voce exprobrantis & obloquentis. Pſal.41.6ª.

Pſal. 44.

Vnxit te Deus Deus tuus,oleo lætitiæ,præ conſortibus tuis, 12æ.q. 102.3.1.3m.& 3ª.q.72.2.c.

Circumdata varietate.22æ.q 1 3.2.0.& q.189.2.0.

*Omnis gloria eius filiæ regis ab intus, 22æ.q.168.1,1m.

Pſal. 45.

Terribilis,12æ.q.42.2.0.& q 43.2.1m.& 22æ.q.19.1.0.& 3.q.7.6.0.

Pſal. 47.

Magnus dominus, 1ª.q.28.4.c.& q.42.4.1m.& 4.2m.& 3ª.q.58.3.0.

*Deus in domibus eius cognoſcetur,22æ.q.183.3.c.

Pſal. 48.

*Qui confidunt in virtute ſua,22æ.q.188.7.c.

Simul inſipiens & ſtultus peribunt, 22æ.q.46.1.3m.

Homo cum in honore eſſet,non intellexit,comparatus,&c. iumentis,&c 22æ.q.64.2.3m.

Pſal. 49.

Deus manifeſtè veniet, 3ª.q.36.2.2m.& 3m.

Pſal. 50.

Tibi ſoli peccaui,&c.vſque,iudicaris,12æ.q.96.5.3m.& 22æ.q.67.4.0. & 3ª.q.46.1.3m.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus ſum, 12æ.q.82.3.1m.& 22æ. q.103 0

*Incerta & occulta ſapientiæ tuæ,12æ.q.17.1.3m.

Auditui meo,22æ.q.28.1.0.& q.35 2.2.c.

*Cor mundum crea in me Deus,1ª.q.64.1.2m.& 22æ.q.109.1.0.

Pſal. 51.

Videbunt iuſti & timebunt,& ſuper eum ridebunt 22æ.q.83.8.2m.

Pſal. 52.

Deus diſſipauit oſſa eorum,qui hominibus placent 22æ.q.115.1.1m.

Pſal. 56.

Exaltare ſuper cælos Deus,3ª.q.57.0 & q.58.2.c.

Exurgam diluculo,3ª.q. 4 3m.& q.53.2.3m.& q.23.2.4m.

Pſal. 57.

Supercecidit ignis,& non viderunt ſolem, 22æ.q.15.1.c.

Pſal. 59.

Dediſti metuentibus te ſignificationem,12æ.q.87 3.2m.

Pſal. 61.

Semel locutus eſt Deus.1ª.q.27.5.3m.& q.34.3.0 & q.41.6.0.

Reddes vnicuique iuxta opera,3ª.q.56.3 1m.

Sitiuit in te anima mea,12æ.q.67.4.3m.

Labia mea laudabunt te, 22æ.q.91.0.

Sicut adipe & pinguedine, repleatur anima mea, 12æ.q.102 3.1m.& 6.1m.& 22æ.q.82.2.1m.& 7.c.

Pſal. 64.

Beatus quem elegiſti,& aſſumpſiſti,3ª.q.4.3.1m.

Pſal. 67.

Qui aſcendit ſuper occaſum. 12æ.q.102.4.5m.

Et iuſti epulentur,& exultent in conſpectu Dei,12æ.q.4.7.1m.

Pſal. 68.

Quæ non rapui,tunc exoluebam,3ª.q.47.2.1m.

Quoniam zelus domus tuæ comedit me,3ª.q.15.9.c.& 1m.

Pſal. 70.

Quoniam non cognoui literaturam,introibo in potẽtias Domini, 22æ.q.188.5.1m.

Potentiam tuam,1ª.q.25.1.0.& q.42.4.2m.

Pſal. 71.

Et humiliabit calumniatorem,22æ.q.68.3.c.& q.69.2.3.c.

Qui facit mirabilia ſolus, q.110.4.0. & q.114.4.c.& 12æ.q.111.4.c.q. 113.10.c.& 22æ.q.178.1.1m.& 2m.& 4.0.& 3ª.q.43.2.c.3m.& q.78. 4.2m.

Pſal. 72.

*Mei autem pœne moti ſunt pedes,22æ.q.43.5.2m.

In labore hominum non ſunt,&c. vſque operti,12æ.q.78.7.2m.

Quid enim mihi eſt in cælo,& à te quid volui ſuper terram, 12æ.q. 47.0.& 12æ.q.186.2.4m.

Operatus eſt ſalutem in medio terræ,3ª.q.46.10.1m.

Superbia eorum qui te oderunt aſcendit ſemper, 1. q. 6. 4. 2.0.& 22æ.q.34.2.0.

Pſal. 75.

Vouete & reddite, 22æ.q.88.3.4.6.0.& q.189.2 3.c.& 3ª.q.28.4.c.

Domino Deo veſtro,& 22æ.q.88.5.3m.

Pſal. 76.

Et non ſum locutus,12æ.q.46.8.3m.& 12æ.q.158.5.3m.& 7.c.

Et annos æternos in mente habui,1ª.q.10. 3.1m.

Hæc mutatio dexteræ excelſi,1ª.q.57.4.c.fi.& 12æ.q.6.4.1m.

Pſal. 77.

Immiſſiones per angelos malos. 1ª.q.111.2 2m.& 22æ.q. 154.5.3m.

Non cuſtodierunt teſtamentum Dei,3ª.q.78.3. 3m.

Pſal. 80.

Et dimiſi eos,ſecundum deſideria cordis eorum, 1ª.q.22.2.4m.

Erit tempus eorum in ſæculo,1ª.q.10.3.2m.

Pſal. 81.

Deus ſtetit, 1ª.q.3.2.4m.& 3ª.q.58.0.

Pſal. 82.

Deus quis ſimilis erit tibi, 1ª.q.4.3.0.& q.44.3. 1m.& q.93.2.4m.& 22æ.q.163.2 0.

Pſal. 83.

Cor meum & caro mea,exultauerunt in Deum viuum, 12æ.q.24.3 c.fi.& q.10.1.1m.& 3ª.q.21.2.1m.

Et turtur nidum,&c.12æ.q.102. 3.2m.& 3ª.q.37.3.c.4m.

In ſæcula ſæculorum laudabunt te, 22æ.q.91.1.2.0.

Gratiam & gloriam dabit Dominus. 12æ. q.112.1.0.

Pſal. 84.

Audiam quid loquatur in me Dominus Deus,1ª.q.94.1.c.

*Et in eos qui conuertuntur ad cor,22æ.q.44.1.c.

Miſericordia & veritas obuiauerunt ſibi, 1ª.q.21.2.h.

Iuſtitia & pax oſculatæ ſunt,12æ.q 29.3.3m.& q.180.2.2m.

Veritas de terra orta eſt,22æ.q.109.1 c.3m.

Et iuſtitia de cælo proſpexit,1ª.q.21.2.c.

Fac mecum ſignum in bonum,22æ.q.97.2.3m.

Pſal. 86.

*Scientibus me, 1ª. q.43.5.2m.& 3m.& 22æ.q.45.2. 2m.& 4.1m. &.q. 162.3.1m.& 173.2.0.& 3ª.q.45.4.3m.

Pſal. 87.

Factus ſum ſicut homo ſine adiutorio,3ª.q.51.2.1m.

Pſal. 88.

Et ego primogenitum ponam illum,1ª.q.33.3.c.2m.& q.41.3.c.

Quis eſt homo qui viuet, & non videbit mortem? 12æ.q. 81.3.1m.& 3ª.q.46.11.1m.

Eruct

Eruet animam ſuam de manu inferi, 3ª.q.49.2,2^{m}.&q.52.5. 2^{m}. & 56.1^{m}.

Pſal. 89.

Domine refugium factus es nobis,1ª.q.13.7.2^{m}.&
Nos humiliaſti,12ª.q.79.4.c.& 22ª.q.162.6.3^{m}.

Pſal. 90.

Angelis ſuis mandauit de te, vt cuſtodiant te in omnibus vijs tuis, 1ª.q.113.o.

Pſal. 91.

Senectus mea in miſericordia vberi,3ª.q.2.6.1^{m}.

Pſal. 93.

Qui fingis laborem in præcepto, 12ª.q.107.4.o.

Pſal. 94.

Et altitudines montium ipſe conſpicit, 1ª.quæſt.61.4.3^{m}.& 22ª.q. 16:.1.o.

Pſal. 100.

In matutino interficiebam omnes peccatores terræ, 22ª. q. 25. 6. 2^{m}.

Pſal. 102.

Renouabitur vt aquilæ iuuentus tua,*.3ª.q.46.9.4^{m}.
Non ſecundum peccata noſtra fecit nobis,&c.1ª.q.21.4.1^{m}.

Pſal. 103.

*Draco iſte,quem formaſti,ad illudendum ei,1ª.q.63.8 3^{m}.

Pſal. 104.

In Prophetis meis nolite malignari 22ª.q.174.6.c.
Vt cuſtodiant iuſtificationes eius,12ª.q.99.5.c.

Pſal. 105.

Et reputatum eſt ei ad iuſtitiam,22ª.q.60.6.1^{m}.
Et iratus eſt furore Dominus,Ibidem,& 1ª.q.3.2.2^{m}.
*Et immolauerunt filios ſuos,& filias ſuas dæmonijs, 3ª. q.74.1.c.

Pſal. 106.

Contriuit portas æreas,& vectes ferreos confregit,3ª.q.52.4.2^{m}.
*Omnis ſapientia eorum deuorata eſt,22ª.q.150.4.3^{m}.& q.157.3.3^{m}.

Pſal. 108.

Et diabolus ſtet à dextris eius.1ª.q.55.1.c.
Et oratio eius fiet in peccatum, vſque pro eo quòd, 22ª.q.83.16.o, & q.178.2.1^{m}.

Pſal. 109.

Tu es ſacerdos, 3ª.q.22.o.& q.50.4.3^{m}.& q. 32.2.c.& q.59.4.1^{m}.& q.63 6.c.& q.84.7.4^{m}.
In æternum,3ª.q.22.5.o. & 6.c.& q 63.1.c.
Secundum ordinem Melchiſedech.3ª.q.22,6.o.& q.52.3.3^{m}.

Pſal. 110.

Exquiſita in omnes voluntates eius.1ª.q.19.2.4^{m}.& 5.c.& 11.12.o.& q.23.5.c.& q.27.5.3^{m}.& q.41 6.c.
Initium ſapientiæ,timor Domini,12ª.q.19.7.o.& q.45.1.3^{m}.& 6.3^{m},

Pſal. 112.

Et humilia reſpicit in cælo & in terra,1ª.q.22.3.3^{m}.

Pſal. 113.

Omnia quæcunque voluit fecit,1.q.19.6.o.& q.104.3.c.

Pſal. 115.

Pretioſa in conſpectu domini,mors ſanctorum eius, 22ª.q.25.6.2^{m}, & q 124.2.2^{m}.& q.164.1.6^{m}.

ALEPH. 1.

Pſal. 118.

Qui ſcrutantur teſtimonia eius,12ª.q.99.5.c.

4.

Iuſtificationes tuas, 12ª.q.99.5.c.
Adhæſi teſtimoniis tuis Domine, 12ª. q.99.5.c.

6.

Mandata tua.s.
Ambulabam in latitudine, 12ª.q.107.4.o.
Quia mandata tua exquiſiui,s.
Et meditabar.&c.12ª.q.188.3.o.
Exercebar in iuſtificationibus tuis,s.2ª.
Memor eſto,Gen.8.1ª.
Iudiciorum tuorum,s.5ª.

7.

Cantabiles mihi erant iuſtificationes tuæ, Ibidem. 5ª,
In loco peregrinationis meæ,Heb.11.lect.4.co.1.fi.
Memor fui nocte nominis tui Domine, Exod. 4.2.3ª.& 5.2ª.& Luc. 13.1ª.

8.

Deprecatus ſum faciem tuam,Gen.3.14ª.
In toto corde meo,Deut 6.4ª.
Miſerere mei,Exo.22.11ª.
In teſtimonio tuo.s.1ª.
Vt cuſtodiam mandata tua, s.5ª.
Iuſtificationes ſuas,Ibidem.
Doce me,Matth 23.2ª.
Ad confitendum tibi,1.Paral.16.6ª.
Particeps ego ſum omnium, &c.4.d.20. arti. 3.q.2.5^{m}.& d.45.q.2. art. 1.q.1.c.
Timentium te.Leuit.19.14.
Super iudicia iuſtificationis tuæ.,s. 5ª.

9.

Bonus es tu,in bonitate ſua,1.Paral.16.7ª.
Doce me,Matth.23.2ª.
Iuſtificationes tuas,s. 2ª.
Mandatis ſuis,Ibidem.
In toto corde meo,Deut.6.4ª.
Humiliaſti me,2.Re.8.1ª.
Lex oris tui,Gen.3.14ª.
Coagulatum eſt ſicut lac cor eorum, Exod.4.9ª.

10.

Manus tuæ Domine,Gen.3.14ª.
Fecerunt me.Gen.30.c.2.12ª.
Et plaſmauerunt me,Ibidem. 9ª.10ª.
Da mihi intellectum,Matth. 23.2ª.
Vt diſcam mandata tua,s.2ª.
Qui timent te,Leuit.19.14ª.
Aequitas iudicia tua,s.5ª.& Iob.23.4ª.
In veritate tua,Exod. 34.5ª.
Humiliaſti me,2.Reg. 8,1ª.
Fiat miſericordia tua,Pſal.89.1ª.& Exod.22.11ª.
Veniant mihi miſerationes tuæ,Ibidem Gen.& 3.13ª. Exod.19 6ª.
Confundantur,Pſal.30.2ª.
Teſtimonia tua,s.5ª.
In iuſtificationibus tuis,ibidem,.ª.

11.

Defecit in ſalutare tuum anima mea,Gen.46.2ª.& Io.11.2ª.
Iuſtificationes tuas,s.2ª.
Omnia mandata tua veritas, Ibidem.
Adiuua me.1.Paral.17.5ª.
Secundum miſericordiam tuam,Exod.22.11ª.
Teſtimonia oris tui,s.1ª.& Geneſ 3.14ª.
Factus ſum ſicut vter in pruina,Pſal.31.co.5.

12.

In æternum Domine, verbum tuum permanet in cælo, 3. Reg. 8. 10ª.
Veritas tua Exod.34 5ª.
In humilitate mea,2.Reg.8.1ª.
Iuſtificationes tuas,s.2.
Teſtimonia tua,Ibid.1ª.
Latum mandatum tuum nimis,Ibidem. 2ª.& 12ª.q.107.4.o.& Pſal. 93.12ª.

13.

Super ſenes intellexi, 1ª.q.57.5.3^{m}.fi.& 22ª.q.174.4.1^{m}.& Veri.q.12. 14.1^{m}.& 2^{m}.
Mandata tua quæſiui,s.2ª.
Teſtimonia tua,Ibid.1ª.
A iudicijs tuis non declinaui, Ibidem.5ª.

14.

Lucerna pedibus meis verbum tuum,&c.Pſal. 17.co.24.
Doce me,Matth.23.2ª.
Iudicia iuſtitiæ tuæ.s.5ª.& Deut.32.6ª.
Humiliatus ſum.2.Reg 8.1ª.
De mandatis tuis,s.2ª.
Teſtimonia tua,Ibidem.1ª
Anima mea in manibus meis ſemper, Prou. 25. 1ª.& 3.45ª.& *.12ª. q.80.3. 3^{m}.& 4.c.fi.& Iudicum 12.1ª.& Eccl. 15.3ª.& Io.15. 5ª.& 1.Timo.5. 6ª.
Inclinaui cor meum ad faciendas iuſtificationes tuas in æternum, propter retributionem,s.2ª.& 1ª.q.111. 3. c. & 12ª.q. 32.3. 2^{m}. & 3.d.26.q 2.1.5^{m}.& d.29.4.c.& 4.d.15.q.2.ar.3.q.3.7^{m}. & Io.10.lect. 3.co.2.& 1.Cor.3.lect.1.princ.& Pſal.61.5ª.

15.

Iniquos odio habui,Pſal.138.12ª.
Adiutor meus,1.Paral 12.5ª.
Mandata Dei mei,s.2ª.& Gen. 17.5ª.
*Suſcipe me ſecundum eloquium tuum,& viuam,12ª.q 188.11. 1^{m}. & q.189.1.c.3^{m}.
Non confundas me.Pſal.30.2ª.
Meditabor in iuſtificationibus tuis ſemper.s. 2ª.& Luc.18.1ª.
A iuſtitiis tuis,Deut.32.6ª.& Pſal.18.7ª.
Teſtimonia tua,s.2ª.
Confige timore tuo carnes meas, 22ª.q.44.1.3^{m}.& Pſal.43.co.7.
A iudicijs tuis timui,s.5ª.

16.

Non tradas me calumniantibus me,Pſal.71.2ª.
Iuſtitiæ tuæ,Deut.32.6ª.
Secundum miſericordiam tuam.Exo.22.11ª.
Et iuſtificationes tuas,s.2ª.
Et mandata tua. Ibid.

Vt ſciam

Vt ſciam teſtimonia tua, Ibidem. 2ª.
Doce me. Matt. 23. 2ª.
Da mihi intellectum, ibidem.

17

Mirabilia teſtimonia tua, 2. 1ª.
Ideo ſcrutata eſt ea anima mea, Gen. 46. 2ª.
Mandata tua, ibidem 2ª.
Iuſtificationes tuas, ibidem.
Aſpice in me. Exo. . 6ª.
Et miſerere mei. Exo 32, 1ª.
ª Greſſus meus, &c. Iſa 10. 6ª & prou 16. 6ª.
Faciem tuam illumina ſuper ſeruum tuum. Geneſ. 3. 14ª. & pſal 35. 1. ª.
Et doce me, Matth. 23. 2ª.

18

Iuſtus es domine, Deut. 32. 6ª.
Teſtimonia tua. S. 1ª.
Et veritatem tuam, Exo. 4. 5ª.
Iuſtificationes tuas, S. 2ª.
Tabeſcere me fecit zelus meus, Exod. 0. 6ª. & Pſal. 38 co. 10.
Ignitum eloquium tuum vehementer, Hebr. lect. 3. co. 5. & Hebr. 4. 3ª. 4ª.
Mandata tua, s. 2ª.
Aequitas, Iob. 23. 4ª.
Intellectum da mihi, Matth. 23. 2ª.

19

Clamaui, Geneſ. 4. 4ª.
In toto corde, Deut. 6. 4ª.
Iuſtificationes tuas requiram, S. 2ª.
Vt cuſtodiam mandata tua, Ibidem.
Secundum miſericordiam tuam, Exo. 22. 33ª.
Omnes viæ tuæ veritas, Iob. 23. 6ª. & Exo 34. 5ª.
De teſtimoniis tuis, S. 1ª.
Prope es tu Domine, 1ª. q. 3. 1. 5m. & q. 9. 1. 3m. & 12ª. q. 22. 2. 1m. & 2. d. 3. q. 1. 3. c. & 4. d. 17. q. 1. artic. 1. q. 2. c. & Iob. 4. co. 5. princip. & Pſal. 45. co. 1. & Iſa. prolo. co. 2. & co. 7. fi. & co. 12. fi. 34. co. 2. fi. & Philip. 4. co. 3. & Hebr. 2 lect 3. co. 4. & co. 7. co. 8. & infra 7 1ª.

20

In æternum fundaſti ea, Gen. 17. 11ª.
Vide humilitatem meam, Exod. 2. 6ª. & 1. Reg. 9. 1ª.
Longè à peccatoribus ſalus, 22ª. q. 98. 1. 4m. & Pſalm. 19. co. 4.
Quia iuſtificationes tuas non exquiſierunt, s. 2ª.
Miſericordiæ tuæ multæ Domine, Exod. 32. 11ª.
A teſtimoniis tuis non declinaui, s. 1ª.
Vidi præuaricantes & tabeſcebam, 4. 6ª. & Pſal. 36. 1. &
Mandata tua dilexi Domine, s. 2ª.
Principium verborum tuorum veritas, Exo. 34. 5ª.
In æternum omnia iudicia iuſtitiæ tuæ, Gen. 17. 11ª. & 2. 5ª. & Deut. 32. 6ª.

21

Septies in die laudem dixi tibi, Pſam. 33. 2ª. & 4. d. 15. q. 4. art. 1. q. 2. ad & d. 28. q. 1. arti. 2 q. 2. 2m. & quol. 1. q 7. 2. 11. & quol 3. q. 23. 2 u. & quol. 4. q. 12. 1. c. fi & quol. 6. q. 5. 1. o. & quol. 7. vel. 8. q. 6. u. & Opu. 3. co. 257. & Pſal. 26. co. 5. & Iſa. 4. fi. & Ro. 12. lec. 2 co. 6. & 1. Cor. 9. lect. 5. fi.
Super iudicia iuſtitiæ tuæ. 2. 5ª. Deut. 32. 6ª.
Pax multa diligentibus legem tuam, 22ª q. 70. 3. c. 22. q. 29 o. & 3. d. 27. q. 1. 3. 5m. & 4. d. 49. q. 1. ar. 2. q 4. o. & Dyony. 11. co. 2 & Iſa. 26 co. 32. fi. Math. 5. co. 12. & Io. 14. lect. 8. co. 2. & Rom. 10. lec. 2. co. 4. fi. & Phil. 4. co. 4 & 1ª. Theſ. fi.
Et non eſt illis ſcandalũ, 22ª. q. 43. o. & 4. d. 38. q. 2. u & quol. 4. q. 1 3m. & Matth. 15. co. 5. 6. & Rom. 7. lect. 2. co. 3 & co. 14. lect. 2 princip. & co. 4.
Seruaui mandata tua, s. 2ª.
Et teſtimonia tua, ibid 1ª.
Omnes viæ meæ in conſpectu tuo. Pſ. 38. 9ª.
Appropinquet deprecatio mea in conſpectu tuo domine. 22ª. q. 83. 1. 2m.
Intret poſtulatio mea, in cõſpectu tuo, 22ª. q. 83. 2. o. & 9. c. 2m. & 3ª. q. 21. 2. u.
Viuet anima mea, 12ª. q. 120. 2. 2m. & 22ª. q 23. 2. 2m.
Quære ſeruum tuum domine, 22ª. q. 186. 4. 7. c.

Pſal. 119

A lingua doloſa, 22ª. q. 23. 4. 2m. & 5. c. & q. 111. 3. 2m. & q. 118. 8. c. 2m.
Cum his qui oderunt pacem, 22ª. q 29. 2. 3m.

Pſal. 126

Fruſtra vigilat, 1ª. q. 25. 2. 2m. & q. 88. 1 4m. & 3ª. q. 11. 5. 2m.

Pſal. 130.

Domine non eſt exaltatum cor meum, neque elati ſunt oculi mei, 22ª. q. 161. 2. 1m & q. 189. 1. 4m.

ª Si non humiliter ſentiebam, &c. 22ª q. 161. 2. 1m. q. 189. 2. 4m.
u Sicut ablactatus eſt ſuper matre ſua. 22ª. q 189. 1. 4m.

Pſal. 132

Ecce quam bonum & quàm iucundum, habitare fratres in vnum. 22ª. q. 7. 1. c.

Pſal. 135

Qui percuſſit, &c. 22ª. q. 148. 3. 2m.

Pſal. 136

Super flumina Babylonis, &c. vſque in ſalicibus. 12ª. queſtione 89. 1. 2m.
ª Exinanite, exinanite vſque ad fundamentum in ea, 12ª quæſtione 161. 7. 3m.

Pſal. 138

Tu cognouiſti ſeſſionem meam, & reſurrectionem meam, 3ª. q. 49. 6. c. & q 53 1. c.
Si aſcendero in cælum, tu illic es, &c. vſque, & dixi, 1ª. q. 8. 2. 4. o. & q. 16. 7. 2m. & q. 112. 2. c. & q. 52 2. c.
Perfecto odio oderam illos, 12ª. q 29. 1. u. & 22ª. q. 23. 6. o. & q. 26. 2. c. & 7. 1m. & q. 34. 3. 2m. & q. 101. 4. 1m.

Pſal. 139

Cum vultu tuo, 12ª. q. 173. 1. c.

Pſal. 140.

Dirigatur oratio mea ſicut incenſum in conſpectu tuo, 128. q. 102. 3. 14m. & 3ª. q. 83. 5. 2m.
Ad excuſandas excuſationes in peccatis, 12ª. q 23. 3. 3m. & 22ª. q. 161. 4. 3m.
Oleum autem peccatoris non impinguet caput meum 22ª. queſt. 115 o.

Pſal. 142

u Anima mea ſicut terra ſine aqua tibi, 12ª. q 112 1. 2. o.
Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam, 12ª. quæſtione 117. 7. b.

Pſal. 143

Beatum dixerunt populum, cui hæc ſunt, 22ª. q. 5. 3. 3m.

Pſal. 144

Memoriam abundantiæ ſuauitatis tuæ eructabunt, 22ª. quæſtione 188. 6. c.
Miſerationes eius, ſuper omnia opera eius. 1ª. q. 21. 3. 2m. & 4. c. & q. 25. 3. 5m.
Et magnitudinis eius non eſt finis, 1ª. q. 7. 2. o. & q. 12. 1. 2m. & 7. c. 3m. & q. 25. 2. o. & 3. c. & q. 52. 2. c. & q. 54. 2. c. & q. 55. 1. c. fi. & q. 75. 3. 4m. & q 86. 2. 1m. & 3ª. q. 10. 3. 1m. & 2m.

Pſal. 146

Pullis coruorum inuocantibus eum, 22ª. q. 83. 10. 3m.

Pſal. 147

Qui poſuit fines ſuos pacem, 12ª. q. 3. 4. 1m. & 12ª. q. 183. 2. 3m.

Pſal. 148

Præceptum poſuit & non præteribit, 12ª. q. 93. 5. c.
Laudate Dominum de terra, &c. ignis, grando, &c. 1ª. q. 68. 2. c. & q. 74. 3. 1m.
Quæ faciunt verbum eius, 1ª. q. 34. 1. c. 4m.

Pſal. 150

In virtutibus eius, 1ª. q. 108. 5. 1m.

AVCTORITATES EX LIBRO PROVERBIORVM SALOMONIS.

Cap. 1.

Vt detur paruulis aſtutia, 22ª. q 55. 3. 1m. & 4. 1m. & q. 92. 1. 1m.
Et moliuntur fraudes contra animas ſuas, 22ª. q. 55. 3. 3m.
Timent malorum ſubitum, 22ª. q. 29. 11. 1m.

Cap. 2.

Dominus dat ſapientiam, 1ª. q. 2. 6. 3m. & 22ª. q. 45. 1. o. & 4. 1m. & 2m.

Cap. 3.

Deſcribe ea in tabulis cordis tui, 1ª. q. 24. 1. c.
Ne innitaris prudentiæ tuæ, 22ª. q. 55. 1. 2. o.
Ne ſis ſapiens apud te, 22ª. q. 149. 1. 1m.

Cap. 4

Et vnigenitus coram matre mea, 3ª. q. 37. 2. 1m.

Cap. 5.

Bibe aquam de ciſterna tua, & fluenta putei tui, 22ª. q. 95. 7. 3m.

Cap. 6.

Homo apoſtata, vir inutilis, graditur ore peruerſo, &c. vſque, ſeminat, 22ª. q. 12. 1m.
Non grandis eſt culpa, cum quis furatus fuerit, 22ª. q. 66. 6. 1m.

Cap. 7.

Ad decipiendas animas, 22e q.169.2.c.

Cap. 8.

* Audite quoniam de rebus magnis locutura ſum, 22e. q. 168. 2.1m.
* Iuſti ſunt omnes ſermones mei, & non eſt in eis prauum quid, ne que peruerſum, 12e. q.14 1.2.1.1m.

Nondum erant abyſſi, & ego iam concepta eram. 1a. q. 17. 2.1m.

Cap. 9.

Sapientia ædificauit ſibi domum, 3a q.31. 1.1m.

Miſit ancillas ſuas, vt vocarent ad arcem, & ad mœnia ciuitatis, 1a. q.1.3.b, 2m. & 8.2m.

Cap. 10

Odium ſuſcitat rixas, 21e. q 41.2.4m.

Qui profert contumeliam, inſipiens eſt, 22e q.72.4.0 & q.73. 3.3m. & q 158.7.c.

In multiloquio non deerit peccatum, 12e. q. 72.1.1m. & q. 89. 2.c.fi. & q.148. 6.c.

Sapientia eſt viro prudentia, 1a. q.1.6 c. & 12e. q.47.2.1m.

Spes impiorum peribit, 22e. q.12.3.1m.

Cap. 11.

Vbi fuerit ſuperbia, ibi erit & contumelia. s, 10.

Qui crudelis eſt, propinquos abijcit, 22e. q. 159.1.2m.

Cap. 12.

Non contriſtabit iuſtum, quicquid ei acciderit, 3e. q. 15. 6. 1m. & 2m.

Qui negligit damnum propter amicum, iuſtus eſt, 22e. q. 26. 4.2m.

Cap. 13.

Inter ſuperbos ſemper iurgia ſunt, 11e. q.37. 3. 1m. & 22e. q.188. 5 2m.

Spes quæ differtur, adigit animam, 12e. q. 32. 3. 2m. & q. 40. 8. 2m.

Cap. 14.

Errant qui operantur malum, 1a. q. 63. 1. 4 & 12e. q. 6. 8. 0. & q. 58. 2. c. & q. 77. 2. c. & 22e. q. 10, 2. 0. & q. 31. 3. 2m. & q. 53. 2. c.

Cap. 15.

In abundanti iuſtitia, virtus eſt plurima, 12e. q. 66.1.c. & 4.0. & 68. 7 6.

Per timorem Domini, declinat omnis à malo, 22e. q. 34. 2. 4m.

Cap. 16

Vniuerſa propter ſemetipſum operatus eſt Dominus. 1a. q.44.4.c.& q.65.2.0.

Abominatio Domini eſt omnis arrogans. 21e. q 11 1.1.2m.

Domini eſt dirigere greſſus eius: ſcilicet, hominis, 1a. q 23.2. 2m.& 12e. q.112.2.c.fi.

Melior eſt patiens, viro forti, &c. 12e. q.66. 4.2m. & 22e. q. 136. 3.0.

Cap. 17

Qui meditatur diſcordias, diligit rixas, 22e. q.41.2.5m.

Spiritus triſtis, exſiccat oſſa, 12e. q.37.4.0. & q.41.1.c.

Qui in ruina lætatur alterius, non erit impunitus, 22e. q.36.2.0.& q. 158.1. 3m.

Cap. 18.

Impius cum in profundum venerit peccatorum contemnit, 22e. q. 186.8.5

Labia ſtulti, miſcent ſe rixis, 22e. q. 41.2.3m.

Animæ effœminatorum eſurient. 22e. q.154.11.2m.

Vir amicabilis ad ſocietatem, magis amicus erit quàm frater, 22e. q. 26.8.3m.

Cap. 20.

Luxurioſa res vinum, 12e q 178.1m.

Fidelem quis inueniet? 1a. q.12,1.c.& 12e. q.57.4.c.

Cap. 21.

Quocunque voluerit vertet illud, 1a. q.83.1.3m.& 11e. q.6.1.3m.& q. 9.4.1m.& 6.c & q.55. 4. 6m. & q.80 1.3m.& q. 109.1.9.c. & 12e. q. 104.4.c. & con.3.co.67.4m.

Anima impij deſiderat malum, 1a. q.19.9.c.& q.82.1.1m. & q.103.8. c. & 11e. q.8.1.0.& q.6.4.3m.& q.18.4.1m.& q.19.1.1m.& 9 c. & q. 3.2.c.& q.27.1.1m.& q.28.4.c.& q.19 4.c.& q.74.1.1m.& q.77.2. c.& q.8.0.1.c.

Cap 23.

Prudentiæ tuæ pone modum, 22e. q. 47.4.3m.

Cap. 24.

Erue eos qui ducũtur ad mortem, &c. 22e. q.10.12.2m.& q.69.4.3m. & 3a. q.68.10.1m.

* Ne quæras impietatem in domo iuſti, 12e q.33. 2.3m. & 4m.& q. 40.3 c.

Non habent futurorum ſpem mali, 22e. q. 18.3.0.

Cap. 25.

* Cauſam tuam tracta cum amico ſuo, 22e. q.189.10.2m.

Cap. 26

Sicut qui mittit lapidem in aceruum mercurij ita qui tribuit inſipienti honorem, 22e. q.63.3.c.

Ita non habet miſericordiam, nec erumpens furor, 22e. q. 46. 6.1m.

Cap. 27.

Non auferetur ab eo ſtultitia eius. 22e q.114.1 3m.

Cap. 28.

Iuſtus quaſi Leo confidens abſque timore erit, 3a. q. 15.7.1m.

Qui declinat aurem ſuam ne audiat legem oratio eius erit execrabilis, 12e. q. 83.1.1m. & q.178.2.1m.

Qui abſcondit ſcelera ſua, non dirigetur, 3a. q 84.6.1m.

Qui autem mentis eſt duræ, corruet in malum. 12e. q.102.3.c.

Qui dat pauperi, non indiget, 22e. q.117.4.3m.

Cap. 30.

Stultiſsimus ſum virorum, &c. vſque, quis, 22e. q.10.1.3m.

Quod nomen eſt eius, aut quod nomen filij eius, ſi noſti, 1a. q. 13. 1.1m.

Mendicitatem & diuitias ne dederis mihi, 22e. q. 187. 5. 0. & 3a. q. 40 3.1m.

Egeſtate compulſus furer, & periurem, &c. 22e. q.187.5. c. & 3a. q. 40.3.1m.

Cap 31.

Noli regibus dare vinum. &c. 22e. q.1 48.4.0.

Viæ eius, & laudauit eam, 22e. q 115.2.1m.

AVCTORITATES EX LIBRO ECCLESIASTES SALOMONIS.

Cap. 1.

Vanitas vanitatum, & omnia vanitas, 22e. q 5.1.2m.

Terra in æternum ſtat, 1a. q.10.3.c.

Quid habet amplius homo de vniuerſo labore? &c. 1a. q.75. 6.1m.

Omnia flumina intrant mare, &c. 1a. q. 102. 1.2m.

Nihil ſub ſole nouum, 1a. q.73.1. m.

Peruerſi difficile corriguntur, 22e. q.185.10.3m.

Eo quòd in multa ſapientia, multa ſit indignatio, 12e. q.47.2.

Et afflictio ſpiritus, 12e. q. 38 1m.

Qui addit ſcientiam, addit & laborem vel dolorem. 12e. q 38.4.1m.

Cap. 2.

Cogitaui in corde meo, abſtrahere à vino carnem meam, vt animũ meum transferrem ad ſapientiam, 22e. q. 149. 4. 0 & q. 188. 5.c.

Vnus vtriuſque ſ. ſapientis & ſtulti eſt interitus, 1.q.75.6. 1m. & infra 3.5a.

Cap. 3.

Didici quòd omnia opera, quæ fecit Deus, perſeuerent in æternum 1a. q. 63. 1. 1m. & q. 103. 2. 2m. & q. 104. 4. 0. & 12e. q. 98. 2.2m.

Vnus eſt interitus hominis, & iumentorum, & æqua vtriuſque conditio, 1a. q.75.6.1m.& 22e. q.104.1.1m.

Cap. 4.

Melius eſt duos eſſe ſimul quàm vnum, &c. vſque, funiculus, 22e. q. 158.8.1m.

Cap. 5.

Diſplicet ei infidelis & ſtulta promiſſio, 22e. q.88.2.3m.

Ne dicas, coram angelo non eſt prouidentia, 1a. q.57.2.c.

Auarus non implebitur pecunia, 12e. q.2 1.3m.

Cap. 7.

Quod nemo poſſit corrigere, quem ille deſpexerit, 1a. q.23.3 3m.

Noli eſſe iuſtus multum. 1a. q. 108.5.2m.

Qui Deum timet, nihil negligit 22e. q. 54.2.4m.

Solummodo hoc reperi, quod fecerit Deus hominem rectum, 1a. q. 95.0.& 22e. q.5.1.c.

Cap. 8.

Ego os regis obſeruo, 22e. q.152.2.1m.

* Non eſt in hominis poteſtate, prohibere ſpiritum, 22e. q. 185. 2.4m.

Cap. 9.

Neſcis homo vtrum amore, an odio dignus ſis, 12e. q. 112.5. 0.& 3a. q.80.4.5m.5.q.14.22.

Vniuerſa æque veniunt iuſto & impio, &c. vſque, vnde, 12e. q. 114. 30.4m.

Mortui vero nihil nouerunt amplius 1a. q. 75.6 1m.

Amor quoque, & odium & inuidia, ſimul pereunt. 1a. q. 103. 5.1m.

Vidique ſub ſole, nec velocium eſſe curſum, nec fortium bellum &c. 1a q 103.5.1m.

Sed tempus caſumque in omnibus, Ibidem.

Et qui in vno peccauerit, multa bona perdet. 12e q.63.2.2m.& q.65. 2.c.& q.71.4.0.& q.73.1. 2m.& 22e. q.131.3.2m.& 3a. q. 89.4.0.

Cap. 10.

Pecuniæ obediunt omnia, 12e. q.1.1 1m. & 4.1m. & 22e. q.78. 2.c.

Cap.

Cap. 11.

Lignum in quocunque loco ceciderit, ibi erit, 22^{f}.q.13.4.3^{m}.

AVCTORITATES EX LIBRO CANTICORVM.

Cap. 2.

Ordinauit in me charitatem, 22^{f}.q.26.1.o.& q 44 8.o.
Amore langueo, 12^{f}.q.28.5.1^{m}.
Leua eius ſub capite meo, & dextera illius amplexabitur me. 3^{a}.q. 58.4.2^{m}.

Cap. 4.

*Tota pulchra es amica mea, & macula non eſt in te. 3^{a}.q.27.4.o.& 6.1^{m}.

Cap. 5.

Anima mea liquefacta eſt, vt dilectus locutus eſt mihi, 12^{f}.q.26. 1^{m}.

Cap. 8.

Lampades eius, vt lampades ignis atque flammarum, 12^{f}. q.28. 5.c.

AVCTORITATES EX LIBRO SAPIENTIAE.

Cap. 1.

Peruerſæ cogitationes ſeparant à Deo. 22^{f}. q. 154.5. c. & q. 163.3. 1^{m}.
In maleuolam animam non intruibit ſapientia, 22^{f}.q.45.4o.
Nec habitabit in corpore ſubitu peccatis, Ibidem.
Deus mortem non fecit, 1^{a}.q.49.2. c.& 22^{f}. q.19.1. 3^{m}. & q. 164. 1.5^{m}.
Nec delectatur in perditione impiorum. 1^{a}.q 19.9.o.& 10.1^{m}.& 2^{m}, & q.22.3.3^{m}.& q.48.6.c. & 12^{f}.q.39.2.3^{m}.& q 79.4.2^{m}.
Creauit, vt eſſet omnia, Prou.16.3^{a}.& 3^{a}.q.65.2.1^{m}.
Iuſtitia perpetua eſt, & immortalis, 12^{f}.q.67.1.3^{m}.& 22^{f}.q.58.& 3^{m}. &4^{m}.

Cap. 2.

Excæcauit illos malitia eorum, 12^{f}.q.79.3.o.& 22^{f}.q.15.1.c.1^{m}.
Deus creauit hominem inexterminabilem. 1^{a}.q.76.5.1^{m}.& q.97.1. o & 3.1^{m}.& q.102.2.c.
Inuidia autem diaboli, mors introiuit in orbem terrarum, 22^{f}.q 36. 4.2^{m}.

Cap. 5.

Pœnitentiam agentes. 22^{f}.q.13.4.c.& 3^{a}.q.86.1.c.
Et vir prudens quàm fortis, 12^{f}.q.61.3.1^{m}.& q.66.1.c. & 2.o,& 22^{f}. q.23.6.c.& q 47.6.3^{m}.& q.56.1.1^{m}.& q.123.12.o.& q.141.8.o.& 3^{a}. q 85.3.4^{m}.

Cap. 6.

Aequalitet eſt illi cura de omnibus. 1^{a}.q.20.3.1^{m}.& 12^{f}.q.112.q.1^{m}.
Concupiſcentia ſapientiæ, 1^{a}.q.20.1.1^{m}.& q 59.4.2^{m} & q.64.3.c.& q. 82.5.1^{m}.& 12^{f}.q.22.3.3^{m}.& q.30.1.1^{m}.& 22^{f}.q.18.1.c.
Non abſcondam à vobis ſacramenta Dei, 3^{a}.q.60.1.c.

Cap. 7.

Sum quidem & ego mortalis homo ſimilis omnibus, 3^{a}.q.29.1.3^{m}.
Ex genere terreno illius, qui prior factus eſt, 3^{a}.q.4.6.o.& q.31.1.o.
*Diuitias nihil eſſe dixi, in comparatione illius, 22^{f}.q.188 5.c.
*Dominus dedit mihi horum quę ſunt ſcientiam veram, 12^{f}.q.117. 5.2^{m}.
Omnibus mobilibus mobilior eſt ſapientia, 1^{a}.q 9.1.2^{m}.& q.73.3.c.
Per nationes in animas ſanctas ſe transfert, amicos Dei & Prophetas conſtituit, 22^{f}.q.45.6.2^{m}.& 112.2.1^{m}.& 4.1^{m}.
Attingit à fine vſque ad finem fortiter, & diſponit omnia ſuauiter, 12^{f}.q.110.2.c.& 22^{f}.q.23.2.c.& q.165.1.c.

Cap. 8.

Hanc amaui & exquiſiui à iuuentute mea, 12^{f}.q.26.1.1^{m}.
Sobrietatem docet, & ſapientiam iuſtitiam, & virtutem. 12^{f}.q 51.4. o.& q.63.3.o.& 22^{f}.q.143.c.
Non habet amaritudinem conuerſatio illius, nec tædium. &c. 12^{f}.q. 31.5.c.fi.& q 32.7.2^{m}.& q 35.5.o.& 22^{f}.q.9.4.2^{m}.& q.180.8.c.& 32.q.46.7.4^{m}.
Puer autem eram ingenioſus, vtpote qui ſortitus ſum animam bonam, 1^{a}.q.85.7.c.& 3^{a} q.55.1.1^{m}.
Et cum eſſem magis bonus, veni ad corpus coinquinatum, 1^{a}.q.90. 4.o.& q.91.4.3^{m}.& q.118.3.o.& 22^{f}.q.164.1.4^{m}.& 3^{a}.q.6.3.4.o.& 9.c 2^{m}.
Non poſſum eſſe continens, niſi Deus det, 22^{f}.q.156.2.1^{m}.

Cap. 9.

Mitte illam de cælis, 1^{a}.q.43.5.o.
Corpus quod corrumpitur, aggrauat animam, 22^{f}. q. 180. 7. 2^{m}.

Cap. 10.

*Dedit illi ſcientiam ſanctorum, 1^{a}, q.1.3.o.& 12^{f} q.112.5.2^{m}.

Cap. 11.

Omnia in menſura, & numero, & pondere, diſpoſuiſti, 1^{a}.q.5.5.o.& q.45.7.o.

Diligis omnia quæ ſunt, 1^{a}.q.20. 1.c. & q 23.3 1^{m}. & 12^{f}. q.110. 1.c.

Cap. 12.

Et naturalis malitia eorum. 1^{a}.q.63 4.2^{m}.& 3.q.2.11.c.
Cui cura eſt de omnibus. 1^{a} q.8 3.c.& q.22.2.3.o & q 23.1.c.& q. 103.5.o.& q.113.6.c.& 12^{f}.q.91.2.c.& q.93.1.c.& 4 5 6.o.
Virtutem enim oſtendis, qui non crederis in virtute eſſe conſummatus, 1^{a}.q.21.1.1^{m} & 12^{f}.q.61.5.c.1^{m}.

Cap. 13.

A magnitudine enim ſpeciei & creaturæ, cognoſcibiliter poterat creator horum videri, 1^{a}. q.12.o.& 12^{f}.q.93.2.o.

Cap. 14.

Creaturæ factæ ſunt in odium, & in tentationem animę hominum, & in muſcipulam pedibus inſipientium, 1^{a}.q 65.1.3^{m}.& 12^{f}. q.79. 1.2^{m}.

Cap. 15.

Superuacuitas enim hominum hæc adinuenit, &c. vſque. impoſuerunt, 22^{f}.q.94.4.o.
Incommunicabile nomen lapidibus & lignis impoſuerunt, 1^{a}.q 3.4. 1^{m}.& q.13.9 o.
Infandorum enim idolorum cultura, omnis mali cauſa eſt initium & finis, 22^{f}.q.94.4.1^{m}.
*Sed & affirmauerunt ludum eſſe vitam noſtram, 22^{f}.q.168.2.1^{m}.

Cap. 16.

Ingrati enim ſpes, tanquam hybernais glacies tabeſcet, 22^{f}.q.107. 4 o.& q.112.5.4^{m}.

Cap. 17.

Semper præſumit ſæua, turbata conſcientia, 22^{f}. q.21.3.1^{m}.
Nihil enim eſt timor, niſi præſumptionis adiutorium Ibidem.

Cap. 18.

In veſte enim ponderis quam habebat, totus erat òrbis terrarum. 12^{f}.q.102.5.9^{m}.

AVCTORITATES EX LIBRO ECCLESIASTICI.

Cap. 1.

Omnis ſapientia à Domino Deo eſt, & cum illo fuit ſemper, & eſt ante æuum. 1^{a}.q.10.5.2.2.2^{m}.
Prior omnium creata eſt ſapientia, 1^{a}.q.41.3.4^{m}.
Effudit illam ſuper omnia, opera ſua, &c. Ibidem.

Cap. 2.

Qui timetis Deum, credite illi, 22^{f}.q.7.1.1^{m}.
Quoniam pius & miſericors eſt Deus, 1^{a}.q.21.3.o.& 22^{f}.q.30.2.1^{m}.
Et remittit in die tribulationis peccata, 22^{f}.q.87.6.c.fi.
Væ duplici corde, 22^{f}.q.109.2.4^{m}.& q.111.3.2^{m}.

Cap. 3.

Altiora te ne quæſieris, 1^{a}.q.1.1.1^{m}.& 22^{f}.q.161.2.2^{m}.
Eleemoſyna reſiſtit peccatis, 22^{f}.q.154.2.5^{m}.

Cap. 6.

Sapientia doctrinæ ſecundum nomen eius, 1^{a}.q.1.6.o.& 22^{f}.q.43.5. 2^{m}.fi.

Cap. 7.

Noli velle mentiri omne mendacium, 22^{f}. q.110. 3.o. & 4. c.& q. 111.1.c.& q.69.1.2.o.& q.70.4.c.& q.124.5.2^{m}.

Cap. 8.

*Cũ audace ne eas in via, ne forte grauet ſua mala in te, 22^{f}. q.170. 1.1^{m}.fi.

Cap. 10.

Odibilis corã Deo eſt & hominibus ſuperbia, 22^{f}. q.162.2.o.& 5.o.
Auaro nihil eſt ſceleſtius, 22^{f}.q.118.5.o.
Nihil eſt iniquius, quàm amare pecuniam, 22^{f}.q.118.5.1^{m}.
Initium ſuperbiæ hominis, apoſtatare à Deo, 12^{f}.q.84.2.2^{m}.& 22^{f}. q.158.7.2^{m}.& q.162.5.c.& 7.2^{m}.
Initium omnis peccati ſuperbia, 12^{f}.q. 84.2.o.& 3.1^{m}.& 4.4^{m}.& 22^{f}. q.12.1.4^{m}.& q.162.2.o.& 5.1^{m}.& 7.1^{m}.& q.170.2.1^{m}.

Cap. 11.

Non laudes virum in ſpecie ſua, 12^{f}.q.105.1.1^{m}.
Bona & mala, vita & mors, paupertas & honeſtas, à Deo ſunt, 22^{f}.q. 145.3.a.2.
Facile eſt in oculis dei ſubito honeſtare pauperem, 12^{f}.q.112.2.2^{m}.
Malitia horæ vnius, obliuionem facit luxuriæ magnæ, 12^{f}.q.37. 1.2^{m}.

Cap. 12.

Da bono, & non receperis peccatorem, 22^{f}.q.31.2.2^{m}.& q.31.9.1^{m}.

Cap. 13.

Pondus ſuper ſe tollit, qui honeſtiori ſe communicat, 22^{f}.q.145. 3.2.2.
Omne animal diligit ſimile ſibi, 12^{f}.q.27.3.o.& 12^{f}.q.193.2.3^{m}.

Cap. 14.

Beatus vir qui non eſt lapſus verbo ex ore ſuo, & non eſt ſtimulatus in triſtitia delicti. 12^{f}.q.72.1.1^{m}.& q.89.2.c.fi.
Fœlix qui non habuit animi ſui triſtitiam, & non excidit à ſpe ſua, 22^{f}.q.20.1.2^{m}.& q.34.4.o.

Qui ſibi nequam eſt,cui alii bonus erit?22.q.33.1.1m.

Cap. 15.

Deus ab initio conſtituit hominem. & reliquit illum in manu conſilii ſui.12.q.22.2.4m.& q.83.1.c.& 22.q.104 1.1m.

Ante hominem,vita & mors, bonum & malum: quod placuerit ei, dabo illi,12.q.109.8 3m.

Cap. 18.

Qui viuit in æternum,creauit omnia ſimul, 1.q 10.3.0.& q.74.2.2m.

Non impediaris orare ſemper.22.q.83 14.0.

Ante orationem præpara animam tuam,22.q.97.3.2m.

Cap 19.

Qui cito credit.leuis eſt corde.22.q 2.9.3m.

*Ex viſu cognoſcitur vir.& ab occurſu faciei cognoſcitur ſenſatus. 22.q.168.1.3m.

Amictus corporis.& riſus dentium.& ingreſſus hominis enunciant de illo,22.q 120 2.3m.& q.168.1,3m.& 3m.

Cap 20.

Concupiſcentia ſpadonis,deuirginauit iuuenculam,22.q.154 7.0.

Cap. 21.

Quaſi à facie colubri,fuge peccatum.22.q.35 1.4m.

Dum maledicit Diabolum impius,maledicit ipſe animam ſuam,22.q.76.1.4m.

Cap. 23.

Iurationi non aſſueſcat os tuum,multi enim caſus in illa,22.q.108.3.1m.& q.107.2.c.2m.& 22.q. 89 2.0.& 3.c.& 5.0.

Et ſi fruſtrauerit fratrem,delictum illius ſupra ipſum erit, 22.q.89.5.3m.

Cap. 24.

Sapientia laudabit animam ſuam,1.q.3 8.1m.

Ego ex ore altiſſimi prodii,primogenita ante omnem creaturam,1.q.41.3.4m

Ab initio & ante ſecula creata ſum,1 q.41.3 4m.

Flores mei fructus honoris & honeſtatis,12.q.70.1.c.

Qui edunt me,adhuc eſurient, & qui bibunt me,adhuc ſitient, 12.q.1.1.3m & q.33 2.0 & q.67 4.3m.

Qui elucidant me vitam æternam habebunt,1.q.1.9.art.22m.

Hæc omnia liber vitæ,1.q.8 4.1.1m.

Penetrabo omnes inferiores partes terræ.3.q.52.2.2m.

Cap. 25.

Timor Dei Initium dilectionis eius,22 q.19.8.1m.

Omnis plaga,triſtitia cordis eſt,12.q.35.7.b.& c.fi.

Cap. 26.

Omnis autem ponderatio,non eſt digna continentis animæ,22.q.q.88.11.5m.& q.155 4.1m.& q.186.8 2m.

Cap. 27.

Si non in timore domini tenueris te cito ſubuertetur domus tua, 22 q.54.2.4m.

Vaſa figuli probat fornax,& homines iuſtos tentatio tribulationis, 22.q.108,c.

*Ante ſermonem non laudes virum,22.q.115,2.2m.

Cap. 28.

Suſurro & bilinguis maledictus , multos enim turbauit pacem habentes,22.q.74.1.3m.

Cap. 29.

Multi non cauſa nequitiæ fœnerati ſunt,ſed fraudari gratis timuerunt,12.q 78.1,2m.

Cap. 30.

Non eſt cenſus ſuper cenſum ſalutis corporis, 12.q.2,5.1m.

Miſerere animæ tuæ,placens Deo , 22.q.30.1.2m.& q.32 9. 3m.& q.106.3.1m.

Multos enim occidit triſtitia,12.q.39.3.1m.

Cap. 31.

Vigilia honeſtatis,tabefaciet carnes,22.q.188.5.c.

Sanitas eſt animæ & corpori,ſobrius potus,22.q.149 4.0.

Cap. 33.

Quare dies diem ſuperat,& iterum lux lucem,& annus annum , 1.q 47.1.b.

Contra bonum malum,&c. & ſic intuere in omnia opera altiſſimi, duo contra duo,& vnum contra vnum.1.q 48 1.3m.& 2,1m.

Multam enim malitiam docuit otioſitas,12.q.77.2.c.

Cap. 36.

Innoua ſigna,1.q 73 1 3m.

*Cum viro irreligioſo,tracta de ſanctitate.22.q 189.10.c.

Qui ſophiſtice loquitur,odibilis eſt,22.q.55 4.2m.

*Propter crapulam,multi obierunt,22.q.148.3.3m.

Cap. 39.

*Sapientiam omnium antiquorum exquiret ſapiens , & in prophetis vacabit,22.q 188 5.0.

Hæc omnia ſanctis in bona . ſic impiis & peccatoribus in mala conuertentur,12.q.87.7.2m.& q 114.10.c.4m.& 22.q.36.2.c.

Cap. 41.

Curam habe de bono nomine,&c.22.q.72.2.3 c.

Cap. 43.

Maior eſt omni laude, 22.q 91.2.1m.

Cap. 44.

Non eſt inuentus ſimilis illi in gloria,12.q.66. 2.1m.

Cap. 48.

Et mortuum prophetauit corpus Helisæi,22.q.171.1.1m.

AVCTORITATES EX LIBRO ISAIAE PROPHETAE.

Cap. 1.

Odiuit anima mea.1.q.3.2.1m.

Quieſcite agere peruerſè,diſcite benefacere,22 q.79.1.0.

Pupillo non iudicant,& cauſa viduæ non ingreditur ad eos , 22.q.65.4.2m.

Cap. 3.

Peccatum ſuum quaſi Sodoma prædicauerunt,3.q.84.6.1m.

Cap. 4.

Omnis qui ſcriptus eſt in vita in Hieruſalem, 1.q.24 0 & q.39.8.fi.

Cap. 5.

Auferam ſepem eius,1.q.113.6.c.

Propterea captiuus ductus eſt populus meus,quia non habuit ſcientiam,12.q.76.2.0,& 22.q.53.2.2m.

Væ qui dicitis bonum malum,& malum bonum , 2.q.5.3.2m.& q.48.3.4m.

Væ qui potentes eſtis ad bibendum vinum,12.q.55.3.2m.

Cap. 6.

Vidi Dominum,22.q.171.3 c.

Tota iſta viſio,dupliciter exponitur.1.q.3.1.4m & 12.q.102.4.6m.

Et clamabat alter ad alterū ſanctus,&c.1.q.107.4.1m.& 2m.& 22.q.178,3 2.

Et volauit ad me vnus de Seraphin,1.q.112.2.2m.

Et in manu eius calculus quē forcipe tulerat de altari,3.q.79.1.2m.

Ecce ego,mitte me,22.q.133.1.4m.

Si non credideritis,non permanebitis,22.q.2,10.0.

Cap. 7.

Pete tibi ſignum à Domino Deo tuo , &c. Non petam , 22.q 97.2.3m.

*Ecce virgo concipiet,12.q.103.4.c & 22.q 117 3.b.

Et vocabitur nomen eius Hemanuel,3.q.37 2.1m.

Voca nomen eius,accelera,ſpolia detrahe,feſtina,3.q.37.2.1m.

Cap. 8.

Prædare,3.q.37.2.1m.

Antequam ſciat puer vocare patrem,3.q.15 2.3m.

In lapidem autem offenſionis,& petram ſcandali, duabus domibus Iſraël,3.q.42.2.0.

Cap. 9.

Et vocabitur nomen eius admirabilis conſiliarius, Deus, fortis,pater futuri ſæculi.princeps pacis,3.q 37.2.1m.

Cap. 11.

Et erit ſepulchrum eius glorioſum,3.q.51.2 b.1m.

Et requieſcet ſuper eum ſpiritus Domini, ſpiritus ſapientiæ & intellectus,&c.1.q.1.6.3m.

Cap. 14.

*Quomodo cecidiſti de cælo Lucifer,qui mane oriebaris, 1.q 63.5 c.

Aſcendam in cælum,1.q.63.4.3m.& q.63.4.c.fi.

*Similis ero altiſſimo. 1.q.63.4.3m.& q.63.3.0.& q.68.4.c.fi. & 22.q.162.1.2m.

Cap. 16.

Emitte agnum Domine,dominatorem terræ,&c.3.q.1.1.0.

Abſconde fugientes & vagos,ne prodas,3.q.84.6.1m.

Cap. 19.

Ecce Dominus aſcendet,&c.3.q.57.1 6.0.

Cap. 22.

Et vocabit dominus Deus exercituum in die illa ad fletum , & ad planctum.1.q.113.7.1m.

Cap. 23.

Negotiatio Sidonis,22.q 40.2.c.& q.77.4.3m.& q.187.2.0.

Cap. 24.

Viſitabit Dominus ſuper militiam cæli, &c.vſque viſitabuntur, 3.q.52.6.1m.

Congregabuntur congregatione vnius faſcis in lacum,& claudentur ibi in carcere,3.q.52.6.2m.

Cap. 25.

Ciuitatem ſublimem humiliabit. &c.& conculcabit eam pes pauperis,greſſus egenorum.3.q.55.7.3m.

Cap. 26.

Cum feceris iudicia tua in terra,iuſtitiam diſcent omnes habitatores orbis.12.q.37.1.1m.

In tribulatione murmuris,doctrina tua eis,22.q.37.1.1m.

A facie tua Domine concepimus,& quaſi parturiuimus, & peperimus ſpiritum,12.q.11.1.0.3m.

Cap.

Cap. 27.

Et iſte omnis fructos,vt auferatur peccatum eius,12e.q.70.3.1m.

Cap. 28.

Quem docebit ſcientiam,& quem intelligere faciet auditum aoulſos ab vberibus,ablactatos à lacte,12e.q.37.1.2m.

Coangustatum eſt ſtratom,ita vt alter decidat, & palliom breue vtrunque operire non poteſt,22e.q.122.3.c.

Cap. 32.

Sedebit populus meus in pulchritudine pacis,1a.q.113.7.1m.

Cap. 33.

Angeli pacis amare flebunt,1a.q.51.3.0.& q.113.7.1m.

Cap. 35.

Fugiet dolor & gemitos.12e.q 59.3 1m.

Cap. 38.

Diſpone domoi tuæ,qoia morieris tu,& oon viues, 1.q.49 7.2m. & 22e.q.171.6.2m.& q 173.2.1m.

Cap. 39.

Lætatos eſt autem ſuper eis Ezechias,22e.q.132 1.c.

Cap. 40.

Quia eſt qoi pugillo aquas , & cælos palmo , ponderabit? 22e.q.171.3.c.

Cui ergo ſimilem feciſtis Deum,aut quam imaginem pooetis ei? 1a.q.4.3.4m.&.q.42.1.3m.& q.57 2.2m.& q.93 1.1m.

Aſſument pennas,vt aqoilæ,&c.de agilitate,22e.q.189 10.c.

Cap. 42.

Dedi te in fœdus populi,in lucem gentium,3a.q.42.1.1m.

Complacuit ſibi io illo anima mea,1a.q.3.2.1m.& q.19.11.c.

Noo eris triſtis,3a.q.15 6.1m.

Cap. 43.

Ego ſum qui deleo iniquitates tuas,propter me,3a.q 84.3.3m.

Et contaminaoi principes,12e.q.105.1.3m.

Cap. 45.

Deus abſconditus,Deus Iſraël ſaluator,3a.q.36.1.0.

Creans malum,1a.q 49.2.1m.

Cap. 47.

Sapientia tua & ſcientia tua,hæc te decepit,22e.q.46.1 3m.

Cap. 48.

Non eſt pax impiis,dicit Dominus,22e.q.29 2.3m.& 3.1m.

Et nunc Dominus Deus miſit me,& ſpiritus eios,1a.q.43.8.

Cap. 50.

*Mane erigit mihi aurem,vt audiam quaſi magiſtrom.1a.q. 105.3.0. & q.117.1.0.

Cap. 51.

Gratiarum actio & vox laudis,22e.q.13.4.c.

Conſurge conſurge,induere fortitudinem,3a.q.14.1.4m.

Cap. 52.

Recedite recedite,exite inde,pollutum nolite tangere,22e.q.25.6.5m.

Sicut obſtopuerunt ſuper te multi,ſic ingloriuſ erit inter viros aſpectus eius,& forma eius inter filios hominum ,3a.q.46.5 2m.& q.49.6.c.

Cap. 53.

Quaſi abſconditus vultus eius , & deſpectus,3a.q.36.1.0.

Dominus poſuit in eo iniquitatem omnium noſtrum, 3a.q.2.2.1m. & 6.4m.& q.15.1.4m.

Vere languores noſtros ipſe tolit,3a.q.12.4 3m.& q.14.4.0.& q 15.1.c. & q.46.4.3m.

Oblatus eſt,quia ipſe voluit,3a.q.14.2.1m.& q.15.6.4m.

Generationem eius quis enarrabit?3a.q.31.3.1m.

Et dabit impios pro ſepultura,3a.q.51.1 2m.

Tradidit in mortem animam ſuam,3a.q 47.3.3m.

Pro eo qood ioiquitatem oon fecerit , & dolus oon eſt inoentus in ore eios,3a.q.14.3.0.& q.15 1.0.& 5.1m.& 2m. & q.22.4.1m.& q.27.3.c.& q.28.1.c.& q.31.7.0.& q.34.1.2m.& q.39.1.c.& 2.2m.& q.40.3.1m.& q.50.2.c.

Et dolores noſtros ipſe portauit,3a.q.15 5.0 & q.46.6 8.0.

Ipſe autem vulneratus eſt propter iniquitates noſtras , attritus eſt propter ſcelera noſtra,3a q.49.0.& q.52.3.c.&q.56.2.4.4m.& q.62.5.0.& q.69.1.2m.& q.79 3.c.

Et liuore eius ſanati ſumus, 3a.q.46 3.c.& q.48.1.0.& 6 3m.& q.49.1.c.& q.50.6 c.&q.61.1.2m.& q 62.5.0.

Et cum ſceleratis reputatus eſt,3a.q.46.11.0.

Et pro tranſgreſſoribus rogauit,22e.q.31.2.1m.& q.83.7.3m.

Cap. 56.

Non dicat filius aduenæ,qui adhæret Domino,dicens,Separatione diuidet me Dominus à populo ſuo,&c.12e.q 105.3.c.1m.

Et oon dicat Eunuchus,ecce ego lignum aridum:quia hæc dicit Dominus Eunuchis,&c,12e.q.105 3 2m.

Domus mea,domus orationis vocabitur,cunctis gentibos , 22e.q.102.4.1m.

Cap. 58.

Nóone hoc eſt magis ieionium, qood elegi , diſſoloe colligationes impietatis,&c.22e.q.147.1.1m.& q.171.3.c.& q.188.6.3m.

Cap. 59.

Ioiquitates veſtræ diuiſerunt inter vos & Deum veſtrum , & peccata veſtra abſconderoot faciem eius à vobis,1a.q.48 4.c.fi.& 12e q.79.3 0.& 4.0.

Cap. 60.

Ponam te in ſuperbiam populorum,22e.q.162.1.1m.

Cap. 61.

Spiritus Domini ſuper me,eo quod vnxerit me,1a.q 36.1.2.1.1m.

Cap. 62.

Et vocabitur tibi oomeo nooum,3a.q.37 2.2m.

Cap. 63.

Quis eſt iſte qui venit de Edom,tinctis veſtibus de Boſra? 1a.q.57.3.b.& 22e.q.2.7.1m.

Ego qui loquor iuſtitiam.1a.q.51.5.b.

*Spiritus Domini ductor eius fuit, 12e.q 113.7.b.& 22e.q.173.2.c.fi.& q.189 10 1m.

Abraham neſciuit nos,& Iſraël ignorauit nos,1a.q 89.8.c.

Cap. 64.

Oculus non vidit Deus abſque te,quæ præparaſti expectantibus te 1a.q.1.1.c.& 22e.q.17.2.1m & 3a.q.57 2.2m.

Quaſi paooos menſtruatæ,vniuerſæ iuſtitiæ noſtræ,3a.q.89.6.c.

Cap. 65.

Et ſeruos ſuos vocabit nomine alio,3a.q.37.1.0.

Antequam clament,ego exaudiam,adhuc loquentibus illis,ego exaudiam,22e.q.83.1.1m.

Non nocebunt,neque occident,in mõte ſancto meo,22e.q.64.4.0.

Cap. 66.

Nunquid qui alios parere facio,ego non pariam?ſi ego qui aliis generatiooem tribuo ſterilis ero,1a.q 27.0.& q.28 4.c.

Vermis eorum non morietur,1a q.64.3.ad 4.4m.

Et ignis eorum non extinguetur,1a.q.10.3.c.2m.

AVCTORITATES EX LIBRO HIEREMIE PROPHETAE.

Cap. 1.

Priuſquam te formarem in vtero,noui te,3a.q.27.2.1m.

*Et prophetam in gentibus dedi te.22e.q.171.2.2m.

Et miſit manum ſuam,2.Paral.6.fi.

Cap. 2.

Elongauerunt à me,1a.q.3.1.5m.

Cap. 4.

Et iurabis,viuit Dominos io veritate & iudicio,& iuſtitia,12e.q 89.3 0.& 7.c.& q.98.1.1m.

Circumcidimini Domino , & auferte præputia cordis veſtri,12e.q.102.5.1m.

Cap. 6.

A minore qoippe vſqoe ad maiorem , omnes auaritiæ ſtudeot,22e.q.166.1.3m.

Crudelis eſt,& noo miſerebitur,22e.q.159.1.2m.

Cap. 7.

Et mulieres conſpergunt adipem, vt faciant placentas reginæ cæli, 12e.q.102.4.6m.c.3.

Et miſi ad vos omnes, ſeruos meos prophetas,per diem cõſurgens diluculo.& mittens,22e.q 171.1.3m.& 5.c.

Cap. 8.

Apprehenderunt mendacium,1a.q.57.4.3m.

Miluus in cælo cognouit tempus ſuum,turtur,& hirundo, & ciconia,&c.12e.q.93.7.2m.

Cap. 9.

Non glorietor ſapiens in ſapientia ſua,nec fortis in fortitudine ſua,&c.ſed ſcire & noſſe me,12e.q.45.4.1m.

Cap. 10.

A ſignis cæli nolite metuere,quæ gentes timent,1a.115.4.3m.

Stultus factus eſt omnis homo,à ſcientia ſua,22e.q.46.1.3m.

Non eſt hominis via eios,oeque viri eſt vt ambulet,& dirigat greſſus ſuos,1a.q.83.1.4m.

Ne fortè ad nihilum redigas me,1a.q.104.3.0.& 12e.q.87.4.1m.

Cap. 11.

Quid eſt qood dilectus meus in domo mea fecit ſcelera multa,22e.q.184.8.c.fi.& q.186.10.0.

Nonquid carnes ſanctæ auferent à te malitias tuas,3a.q.79.2.2m.

Oliuam vberem,pulchram,fructiferam, ſpecioſam, vocauit Dominus nomen tuom,3a.q.37.2.0.

Et ego quaſi agnus manſuetus , qui portatur ad victimam, 12e.q.102.3.2m.& 3a.q.73.3.c.

Cap. 13.

Confiſa es in mendacio,12e.q.128.2m.

Quare quaſi colonus futurus es in terra , & quaſi viator declinans ad manendum,3a.q.15.10.b.& c.

Cap. 15.

Si ſteterint Moyſes & Samuel coram me,non eſt anima mea ad populum iſtum,1a.q.3.2.1m.& 12e.q.114.6.c.

Non ſedi in concilio ludentium,12e.q.168.4.2m.

Si conuerteris, conuertam te, 1a.q.61.1.3m.

Cap. 17.

Maledictus homo, qui confidit in homine, 22æ.q.25.1.3m.

Cap. 18.

*Sicut lutum in manu figuli, ſic & vos, 12æ.q.112.3.b.

Repente loquar aduerſus gentem, & aduerſus regnum, vt eradicem &c. vſque: Nunc ergo, 1a.q.197.2m.& 22æ.q.171.6.2m.& q. 174.1.c.&.2.o.

Cap. 20.

Seduxiſti me Domine, & ſeductus ſum, 22æ.q.55.4.1m.

Cap. 22.

Scribe virum iſtum ſterilem.3a.q 31.2.3m.

Cap. 23.

Et regnabit rex, & ſapiens erit, 22æ.q.50.1.1m.

Nunquid nō cælum & terram ego impleo, dicit Dominus, 1a.q.2.c.

Cap. 29.

Ego ſum iudex & teſtis, dicit Dominus, 22æ.q.67.1.1m.3.3m.& q. 89.1.3m.

Cap. 31.

Quieſcat vox tua à ploratu, & oculi tui à lachrymis, quia eſt merces operi tuo, ait Dominus, 3a.q.84.9.1m.

Poſtquam conuertiſti me, egi pœnitentiam, 3a.q.85.5.o.

Non docebit vltra vir proximum ſuum, & vir fratrem ſuum, &c. vſque, maximum, 1a.q.106.1.1m.

Cap. 32.

Et incomprehenſibilis, 1a.q.12.1.1m.& 3m.& 7.o.& 8.o.& q.56.3.1m.& 2m.& q.57.5.2m.& q.62.9.c & q.86.2.1m.& q. 107.3.c.& 12æ.q 93.2.2m.& q.112.4.6m.& 3a.q 10.1.o.& 3.1m.

Cap. 39.

Ecce ego inducam ſermones meus ſuper ciuitatem hanc, in malum & non in bonum, 1a.q 48 6.c.

Cap. 40.

Si placet tibi, vt venias mecum in Babylonem, veni, & ponam oculos meos ſuper te, 22æ.q 22.1.o.

Cap. 41.

Noli occidere nos, quia habemus theſaurum in agro. 22æ.q.66.5.2m.

Cap. 43.

Mendacium tu loqueris, 22æ.q.110.1.o.

Cap. 44.

Et non poterat vltra portare Dominus, propter malitiam ſtudiorū veſtrorum, 22æ.q 137.5 4m.

Cap. 51.

Derelinquamus eam, 1a q 113.6.c.

AVCTORITATES EX LIBRO THRENORVM.

Cap. 1.

O vos omnes, qui tranſitis per viam, attendite & videte, ſi dolor eſt, ſicut dolor meus, 3a.q.46.6.o.

AVCTORITATES EX LIBRO BARVCH PROPHETAE

Cap. 3.

Poſt hæc in terris viſus eſt, & cum hominibus conuerſatus eſt, 3a.q. 40.1m.

Cap. 4.

Hic liber mandatorum Dei, & lex quæ eſt in æternum, 12æ.q.103.3.1m.

AVCTORITATES EX LIBRO EZECHIELIS PROPH.

Cap. 1.

*Animalia ibant & reuertebantur, in ſimilitudinem fulguris coruſcantis, 22æ.q.188.6.c.

Quaſi ſit rota, in medio rotæ, 12æ.q.107.3.c.

Cap. 2.

*Fili hominis, ſta ſuper pedes tuos, 22æ.q.171.1.4m.& q.183.1.1m.

Cap. 3.

*Si dicente me ad impium, morte morieris non annunciaueris ei, neque locutus fueris, vt auertatur à via ſua impia, & viuat, ipſe impius, in iniquitate ſua morietur, ſanguinem autem eius de manu tua requiram, 22æ.q.10.12.5m.

Cap. 9.

Dereliquit Dominus terram, & Dominus non videt, 1a.q.103.5.c.fi.2m.

Cap. 13.

*Væ qui conſuunt puluillos, ſub omni cubito manus, 22æ.q.115.2.b

Cap. 14.

Ego Dominus decepi prophetam illum. 22æ.q.55.4.1m.

Cap. 16.

In pulchritudine tua, fornicata es, in nomine tuo, 22æ.q.145.2.3m.

Cap. 18.

Omnes animæ meæ ſunt, vt anima patris, ita & anima filij mea eſt, 12æ.q:87.8.c.fi.

Filius non portabit iniquitatem patris, & pater non portabit iniquitatem filij, 12æ.q.81.1.1m.& 2.1m.

Omnes iuſtitiæ eius quas fecerat, non recordabuntur, 3a.q.88.1.3m.

Cap. 20.

Dedi eis præcepta mea, & iudicia mea, quæ faciens homo, viuet in eis, 12æ.q.98.1.1m.

Dedi eis præcepta non bona, & iudicia in quibus non viuent, Ibidē.

Et pollui eos in muneribus ſuis, cum offerent omne quod aperit vuluam, propter delicta ſua, Ibid.

Cap. 21.

Stetit rex Babylonis in biuio, in capite duarum viarum, diuinationē quærens, commiſcens ſagittas, 22æ.q.95.1.o.

Cap. 25.

Tu ſignaculum ſimilitudinis, 1a.q.93.3.o.

Cap. 27.

Pupillum & viduam contriſtauerunt apud te, 22æ.q.116.1.c.

Cap. 28.

Plenus ſapientia, perfectus decore, 1a.q.55.2.o.& q.85.5.c.& q.91.1.c.& q.109 3.3m.

In delitiis paradiſi fuiſti. 1a.q.63.5.c.

Omnis lapis pretioſus, operimentum tuum. 1a.q.63.7.o.& 9.3m.& 22æ.q.183.2.n.2.& c 2m.

Tu cherubin extentus & protegens, 1a.q.63.7.1m.

Ambulaſti perfectus in viis tuis, à die conditionis tuæ. 1.q.63 6.1m.

Et eleoarum eſt cor tuum in decore tuo, perdidiſti ſapientiam tuam in decore tuo. 1a.q.63 2.3.o.& 7.c.fi.& 22æ.q.145.2.3m.

Cap. 29.

Nabuchodonoſor rex Babylonis, ſeruire fecit exercitum ſuum ſeruitute magna aduerſus Tyrum &c. vſque, laborauerit mihi, 12æ. q.114.10.2m.

Cap. 33.

Sanguinem eius de manu ſpeculatoris requiram. 22æ.q.10 11.5m.

Iuſtitia iuſti, non liberabit eum, in quacunque die peccauerit, 3a.q. 89.4.5.6.o.

Impietas impij, non nocebit ei, in quacunque die conuerſus fuerit ab impietate ſua. 3a.q.89.2.2m.& 3.o.

Cap. 41.

Duas facies habebat cherubin. 1a.q.63.7.1m.& q.108.5.3m.

Cap. 43.

Et ecce gloria Dei Iſraël, ingrediebatur per viam orientalem, & terra ſplendebat à maieſtate eius, 3a.q.27.3.c.fi.

Cap. 44.

Porta hæc clauſa erit, & non aperietur, & vir non tranſiet per eam, quoniā Dominus Deus Iſrael ingreſſus eſt per eam. 3a.q.28.3.c.

Et vinum non bibet omnis ſacerdos, quando ingreſſurus eſt atriū interius. 12æ q.149.3.o.

Et ad mortuum hominem non ingredientur, ne polluantur, niſi ad patrem. 12æ.q.103.4.3m.

AVCTORITATES EX LIBRO DANIELIS PROPHETAE.

Cap. 1.

Decorus forma 22æ.q.167.2.c.fi.

Si viderit vultus veſtros macilentiores præ cæteris adoleſcentibus coæuis veſtris, condemnabitis caput meum regi. 22æ.q.88.2.3m.& q.147.1.2m.& q.188.6.3m.

Tenta nos obſecro ſeruos tuos, diebus decem. 3a.q.41.2.2m.

*Pueris autem his dedit Deus ſcientiam, & diſciplinam in omni libro & ſapientia 22æ.q 15.3.c.fi.& 4.96.1.2m.& q.189.1.4m.

Cap. 2.

Exceptis diis, quorum conuerſatio non eſt cum hominibus. 22æ.q. 23.1.1m.

Cap. 3.

Sumſiſque humiles. 22æ.q.161.1.1m.

Omnis populus tribus, & lingua quæcunque locuta fuerit blaſphemiam contra Deum, 22æ.q.13.2.o.

Cap. 4.

Conſilium meum placeat tibi, & peccata tua eleemoſynis redime, 22æ.q.32.3.1m.

Cap. 7.

Millia millium miniſtrabant ei, & decies millies centena millia aſſiſtebant ei, 1a.q.112.4.2m.

Antiquus dierum ſedit. 3a.q.59.1.2m.

Cap. 10.

Intelligentia enim opus eſt in viſione. 22æ.q.8.5.2m.& q.173.2.2m.

Princeps regni Perſarū reſtitit mihi viginti & vno diebus. 1a.q.108.6.c.& q.113.8.o.

Michael princeps veſter. 1a.q.113.3.c.

Cap. 12.

Qui docti fuerint, fulgebunt quaſi ſplendor firmamenti, & qui ad iuſtitiam erudiunt multos, quaſi ſtellæ perpetuas æternitates. 1a. q.10.3.1m.& q.117.1.2.o.& 22æ.q.189.9.c.

Cap. 14.

Melius eſt mihi abſque opere incidere in manus hominum, quàm peccare in conſpectu Domini, 22æ.q.110.3.4m.

*Suſcita

*Si ſeitanit Deus ſpiritum pueri iunioris,cui nomen Daniel. 22æ.q. 189.1.4m.

Connicerat enim eos Daniel ex ore ſuo,falſum dixiſſe teſtimonium 22æ.q.67.1.1m.& 3 3m.

AVCTORITATES EX LIBRO OSEE PROPHETAE.

Cap. 1.

Vade & accipe vxorem fornicariam.& fac filios fornicationum,12æ. q.94.5.2m.& q.100.8.3m.& 22æ.q.10.4.2m.& q.154.2.2m.

Cap. 2.

*Ducam eam in ſolitudinem,& loquar ad cor eius 12æ.q.51.1.c.fi.& 22æ.q.188.8.c.

Cap. 4.

Peccata populi mei comedent.3ª.q 15.1.4m.

Cap. 6.

In tribulatione ſua,mane conſurgent ad me.3ª.q.21.4.3m.

Viuificabit nos,poſt duos dies,in die tertia ſuſcitabit nos,3ª.q.51.4.o.& q.53.2.o.

Miſericordiam volui,& non ſacrificium.22æ.q.30.4.1m.

Cap. 8.

Scribam eis multiplices leges meas.12æ.q.91.5.1m.

Cap. 9.

Scito te Iſraël ſtultum,prophetam inſanum,virum ſpiritualem, 22æ q.171.1.3m.

Facti ſunt abominabiles,ſicut ea quæ dilexerunt,22æ.q.7.2.c.& q. 81.8.c.

Cap. 12.

Ego viſionem multiplicaui,1ª.q.1.9.o.& q 3.1 o.& q.111 1.o.& 22æ.q. 172.1.2.o.& q 173 2.b.

Et in manu prophetarum aſſimillatus ſum,22æ.q.173.2.c.

Cap. 13.

Perditio tua Iſraël, tantum ex me auxilium tuum. 1ª.q.23.3.2m.& 12æ.q.112 3.2m.

Ero mors tua ò mors,morſus tuus ero infernè,3ª.q.52.6.c.

Cap. 14.

Ex me fructus tuus inuentus eſt,1ª.q.23.3.2m.& 12æ.q.76.2.2m.& q 109.7.c.

AVCTORITATES EX LIBRO IOELIS PROPHETAE.

Cap. 1.

Sanctificate ieiunium,22æ.q.147.1.3.5.7.c.

Cap. 2.

Sol,& luna obtenebrati ſunt,3ª.q.44.2.2m.

Congregate paruulos,& ſugentes vbera,22æ.q.147.4 2m.

Effundam de ſpiritu meo,ſuper omnem carnem.1ª.q.36.1.2.1.

Omnis qui inuocauerit nomen Domini,ſaluus erit 22æ.93.1.3m.

Magnus dies domini,& terribilis valde,& horribilis,3ª.q 36.1.3m.

AVCTORITATES EX LIBRO AMOS PROPHETAE

Cap. 1.

Dominus de Sion rugiet.22æ.q.172 3.1m.& q.173.2.1m.

Cap. 3.

Si erit malum in ciuitate,quod Deus non fecerit,1ª.q.49.2.1m.

Non faciet Dominus Deus verbū,niſi reuelauerit ſecretum,ad ſeruos ſuos prophetas.1ª.q.57.3m.& 22æ.q.171 4 1m.& q.172 4.2m.

Cap. 4.

Formans montes.& creans ſpiritum,1ª q.41.3.4m.

Cap. 7.

Non ſum propheta,& non ſum filius prophetæ, 22æ.q.113.1.1m.

AVCTORITATES EX LIBRO IONAE PROPHETAE.

Cap. 2.

Et erat Ionas in ventre piſcis,tribus diebus & tribus noctibus, 3ª. q.51.4m.

Cap. 3.

Homines,& iumenta,boues,& pecora non guſtent quicquam, nec paſcantur.22æ.q.147.4.2m.

AVCTORITATES EX LIBRO MICHEAE PROPH.

Cap. 2.

Et mendacium potius loquerer,22æ.q.110.3.4m.& q.113.1.3m.

Aſcendet enim pandens iter ante eos,3ª.q.49.5.4m

Cap. 3.

Qui odio habetis bonum,& diligitis malum,,1ª.q.19.9.c.& q.82 2. 1m.& 12æ.q.6 4.3m.& q.8.1.o.& q.18.4.1m.& q.29.1 1m.& q.27.1.1m. & q.29.4.c.& q.74.1.1m.& q.77.2.c.& q.80.1.c.

Cap. 5.

Egreſſus eius à principio,1ª.q.42.5.2m.

A diebus, æternis 1ª.q.10.1.4m.

Cap. 6.

Indicabo tibi o homo,quid ſit bonum,& quid dominus requirat à te 12æ.q.19.10.1m.

Vtique facere iudicium & diligere iuſtitiam.22æ.q.60.1.1m.

Et ſolitum ambulare cum Deo ſuo.22æ.q.47.9.3m.& q.55.6.c.

Cap. 7.

Inimici hominis domeſtici eius.22æ.q.70.3.o.& q.189.10.2m.

AVCTORITATES EX LIBRO NAVM PROPHETAE.

Cap. 1.

Non conſurget duplex tribulatio, vel: Non iudicabit Deus bis idipſum,3ª.q.59.52m.

AVCTORITATES EX LIBRO ZACHARIAE PROPHETAE

Cap. 1.

Conuertemini ad me,ait Dominus,& conuertar ad vos, 12æ.q.109. 6.1m.

Cap. 2.

Quia conſurrexit de habitaculo ſancto ſuo.3ª.q.57.2.1m.

Cap. 6.

Ecce, vir oriens nomen illi.3ª.q.36.3.3m.& q.37.2.1m.

Cap. 7.

Verba quę miſit Dominus exercituum in ſpiritu ſancto ſuo,per manum prophetarum priorum,1ª.q.10.c.

Cap. 9.

Tu quoque in ſanguine teſtamēti tui emiſiſti vinctos tuos de lacu, in quo non erat aqua,3.& q.52.4.1m.& 5.6.7.8.o.

Cap. 13.

In die illa,erit fons patens domui Dauid,& habitatoribus Hieruſalem,in ablutionem peccatoris,& menſtruatæ.3ª.q.68.4 1m.

Adam exemplum meum,ab adoleſcentia mea,12æ.q.82.2.1m.

AVCTORITATES EX LIBRO MALACH. PROPHETAE.

Cap. 1.

Dilexi vos.1ª.q.9.20.1.2.o.& q.33.3.1m.& 12æ.q.110.1.o.

Iacob dilexi:Eſau autem odio habui.1ª.q.23.1.c.

Si ergo pater ego ſum,vbi eſt honor meus? 22æ.q.63.3.o.

Si offeratis cæcum, claudum & languidum, nonne malum eſt? 22æ. q.86.3.3m.

Et in omni loco ſacrificabitur,& offeretur nomini meo oblatio mūda,12æ.q.102.4.5m.& 22æ.q.84.3.o.

Cap. 2.

Maledicam benedictionibus veſtris.3ª.q.82.5.3m.

Angelus Domini exercituum eſt. 3ª.q.22.1.c.1m.& 4.c.& q.26.1.o. & q.82.3.c.

Cap. 3.

Et præparabit viam.3ª.q.38.1.o.& 2.2m.& 3.o.& q.70.1.2m.

Inferte omnem decimationem in horreum meum,& ſit cibus in domo mea & probate me ſuper hoc,dicit Dominus.22æ.q.97.2.1m

*Dixiſtis,vanus eſt qui ſeruit Deo.22æ.q.83.2.c.

Et ſcriptus eſt liber monimenti,coram Deo,timentibus Deum.1ª. q.24.o.& q.39.8.fi.

Cap. 4.

Ecce ergo mittam vobis Heliam prophetam.22æ.q.174 4.3m.

Et conuertet cor patrum ad filios, & cor filiorum ad patres, 22æ.q. 26.10.o.

AVCTORITATES EX PRIMO LIBRO MACHAB.

Cap. 1.

Et deſtinauerunt aliqui de populo 1ª.q.23.1.c.& 2.2m.

Cap. 2.

Et cogitauerunt dicentes, omnis homo quicunque venerit ad nos in bello in die ſabbatorum,pugnemus aduerſus eum,& non moriemur omnes.12æ.q.100.8.4m.& 22æ.q.40.4.o.& q.122.4.3m.& 3ª.q.40.4.3m.

Cap. 6.

Eleazarus filius Sauraunam de beſtiis loricatam loricis regis. &c. & mortuus eſt.22æ.q.64.5.5m.

Cap. 8.

Et committunt vni magiſtratum,per ſingulos annos dominari vniuerſæ terræ ſuę,& omnes obediunt vni.1ª.q.103.3.c.& 12æ.q.95. 4.c.& q.105.1.o.& 22æ.q.50.1.2m.

Et non eſt inuidia,neque zelus inter eos.22æ.q.36.2.1m.

Cap. 12.

*Non enim eum nullo horum indigeremus, habentes ſolatio ſanctos libros.22æ.q.188.5.c.

AVCTORITATES EX SECVNDO LIBRO MACHAB.

Cap. 1.

Domine Deus omnium creator.1ª.q.44.o.& q.45.2.o.& q.65.o. & 12æ.q.79.2.c.

Qui ſolus es bonus rex ſolus præſtans.1ª. q.5.2.c. & q.6.o. & q. 20.1.3m.& q.49.3.c.2m.& q.62.8.c.2m.& q 100.2.c.& q.103.2. c.& 12æ.q.4.4.c.& 22æ.q.19.1.c.& q.23.2.1m.& q.24.11.c.fi.& q. 27.3.4.c.& q.34.1.c.1m.& 3ª.q.1.1.c.& q.20.1.c.

Et æternus.3ª.q.10.c.2.3.o.& q.36.7.o & q 46.o.& q.61.2.o.

Cap. 3.

Inuocabant de cælo eum.qui de depoſitis legem poſuit, 12e.q.105.2.4m.& 5m.& 22e.q 62.6.c.

Viſitator & adiutor loci illius eſt,1ª.q 23.8.2m.

Cap. 5.

Non propter locum gentem,ſed propter gentem locum Deus elegit,12e.q.104.4.1m.

Cap. 6.

Reſpondit cito dicens,præmitti ſe velle in infernum.3ª.q.52 2.4m.

Non enim ætati noſtræ dignum inquit eſt fingere,3ª.q 69.9.3m.

Et ipſi propter meam ſimulationem decipiantur, & per hæc maculam & execrationem meæ ſenectuti conquiram,22e.q.111.1.o.

Fortiter vitam excedendo,&c.Adoleſcentibus forte exemplum relinquam,ſi prompto animo ac fortiter &c.honeſta morte perfungar,22e.q.123 5.1m.& q.124.1.c.

Cap. 7.

Parati ſumus mori, magis quàm patrias dei leges præuaricari,22e.q 100.3.4m.& q 129.3 3m.& b 125.4.c.

Neque ego ſpiritum & animam donaui vobis & vitam &c.ſed mundi creator &c.1ª.q.75.6.1m.& q.90 2.o.& q 98.2 c.fi.& q.100.1.2m.& q.118.2.o.& 12e.q 3 7 2m.& q 9.6.c.& q.81.1.c.2m.& 22e.q.85.2.o.& 1.d. 14.q.3.c.2m.

Cap. 9.

Orabat hic ſceleſtus dominum,à quo non erat miſericordiam conſecuturus,3ª.q.83.1.2m.

Sancta ergo & ſalubris eſt cogitatio pro defunctis exorare,vt à peccatis ſoluantur,3ª.q.82.6.c.

Cap. 15.

Oniam qui fuerat ſummus ſacerdos , virum bonum & benignum, &c.manus protendentem orare pro omni populo Iudæorum,22e.q.83.11.o.

Tu domine qui miſiſti angelum tuum ſub Ezechia rege Iuda, 1ª.q.112.o.

Iudas,per omnia corde & animo mori pro ciuibus paratus erat,1ª.q.60.5 c.& 22e.q.26.3.c.& q 31.3.2m.

Magnificè gloriatus eſt.22e.q.132.1 1m.& 3m.

AVCTORITATES EX EVANGELIO SECVNDVM MATTH.

Cap. 1.

Liber generationis Ieſu Chriſti,3ª.q.31.3.1m.& 3m.4.5m.

Fili Dauid,filij Abraham 3ª.q.31.2.c.

Abraham genuit Iſaac,Iſaac autem genuit Iacob,12e.q 65.4.6m.

Iacob autem genuit Iudam,& fratres eius.3ª.q.31.3.5m.

Iudas autem genuit Phares & Zaram,de Thamar,3ª.q.31.3.5m.

Booz autem genuit Obed ex Ruth,12e.q.105.3.1m.

Dauid autem rex, genuit Salomonem,ex ea quæ fuit Vriæ,3ª.q.31.3.5m.

Ioram autem genuit Oziam.3ª.q.31.3 4m.

Ioſias autem genuit Iechoniam & fratres eius,3ª.q 31.3.5m.

Et poſt tranſmigrationem Babylonis,Iechonias genuit Salathiel, 3ª.q.31.3.3m.

Iacob autem genuit Ioſeph.3ª.q.31.3.2m.& 4.5m.

Virum Mariæ.3ª.q 29.2.o.&q.28.3 2m.

De qua natus eſt Ieſus,3ª.q 35.2.o.& 4.c.

Qui vocatur Chriſtus,3ª.q.16.5.c.& q.17.1.c.& q.37.2.o.

Cum eſſet deſponſata, 3ª.q.29.1.o.

Mater Ieſu Maria,3ª.q.25.& c.5.q.35.3.4m.

Antequam conuenirent.3ª.q.28.3.1m.

Inuenta eſt in vtero habens de ſpiritu ſancto, 3ª.q.28.3.2m.& q.32.1.2.o.& q.35.8.2m.& q.46.6.c.& q 54.2.3m.

Ioſeph autem vir eius.3ª.q.29.1.o.& q 28.2.2m.

Cum eſſet iuſtus,3ª.q 28.3.5m.& 4.c.3m.

Et nollet eam traducere,3ª.q.29.2.3m.

Voluit occulte dimittere eam,3ª.q 28.3.2m.& q.29.2.3m.

Ecce angelus domini apparuit in ſomnis Ioſeph , 3ª.q.30.2.2m.& 3.2m.& q.36 2 2m.

Noli timere accipere Mariam coniugem tuam , 3ª.q 28.3.2m.& q.29.2.o.

Quod enim in ea natum eſt,3ª.q 35.2.o & 5.c.

De ſpiritu ſancto eſt,2.20ª.

Vocabis nomen eius Ieſum,3ª.q 37.2 o.

Hoc autem totum , factum eſt,vt adimpleretur quod dictum eſt per prophetam,12e.q 98.1.2m.

Et accepit coniugem ſuam,3ª.q.29 2.3m.

Et non cognoſcebat eam.3ª.q.28.3.3m.& 4m.

Donec peperit,3ª.q.28.3.3m.

Primogenitum,3ª.q.28.3.4m.

Cap. 2.

In Bethleem Iudæ,3ª.q.35. 7.o.& q.46.10.1m.

Ecce magi,3ª.q.36.3.c.2m.& 5.c.

Ab oriente 3ª.q.36.3.3m.& 5.4m.& 6.c.5m.

Venerunt Hieroſolymam.3ª.q.36.8.3m.

Vbi eſt qui natus eſt,rex Iudæorum?3ª.q.36.8.3m.

Vidimus enim ſtellam eius in oriente,3ª.q.36.5.o.& 6.3m.& 7.o.

Et venimus adorare eum,3ª.q.36.8.o.

Audiens autem Herodes rex , turbatus eſt , & omnis Hieroſolyma cum illo,3ª.q.36.2.3.

Et ecce ſtella quam viderant in oriente, antecedebat eos,vſque dũ veniens ſtaret ſupra,vbi erat puer,3ª.q.36.6.3m.& 7.c.3m.

Obtulerũt ei munera,Aurum,Thus,& Myrrhã:3ª. q.36.8.4m.& 5m.

Herodes occidit omnes pueros,qui erant in Bethleem,& in omnibus finibus eius,à bimatu & infra,c.3ª.q.36.2.3m.& 6.3m.

Defuncti ſunt enim qui quærebant animam pueri, 12e.q.82.2.1m.& 3ª.q.46.11.3m.

Et habitauit in ciuitate quæ vocatur Nazareth,3ª.q.35.7.2m.

Cap. 3.

Et baptizabantur ab eo in Iordane,3ª.q.38.4.o.& q.39.3.5m.

Confitentes peccata ſua,3ª.q.38.3.2m.

Ego vos baptizo in aqua,in pœnitentiam:3ª.q.38.1.3m.

Ipſe vos baptizabit in ſpiritu ſancto:& igne.3ª.q.66.3.1m.

Venit Ieſus à Galilea in Iordanem ad Ioannem,vt baptizaretur ab eo,3ª.q.38.1.c.& q.39.2 2 4.o.& 3.c.& q.66.5.4m.& q.67.7.1m.& q.81.1.c.& q.84.7.4m.

Ego à te debeo baptizari,3ª.q.38.6.3m.

Sine modo.Sic enim decet nos implere omnẽ iuſtitiã,3ª.q.38.6.3m.

Et ecce aperti ſunt cæli,3ª.q.39.5.o.& q.49.5.3m.

Et vidit ſpiritum Dei deſcendentem ſicut columbam 3ª.q.39.6.7.o.& q.46.4.2m.

Et ecce vox de cælis dicens,3ª.q.39.8.o.& q.45.4.o.& q.66.6.c.

Cap. 4.

Tunc ductus eſt Ieſus in deſertum.3ª.q.41.1.2m.& 2.o.

Vt tentaretur à diabolo,3ª.q. 41.1.o.

Et cum ieiunaſſet quadraginta diebus,& quadraginta noctibus,3ª.q.41.3.o.

Poſtea eſuriit,Et accedens tentator dixit,3ª.q.41.1.3m.& 3.o.

Si filius Dei es.3ª.q.41.4.c.& 1.1m.

Dic vt lapides iſti panes fiant,3ª.q.41.4.1m.

Qui reſpondens,dixit ei,Scriptum eſt,3ª.q.41.4.c.

Non in ſolo pane viuit homo.Deuter.8,3ª.& 30.7ª.& 22e.q.188.8.4m.

Tunc aſſumpſit eum diabolus,in ſanctam ciuitatem,3ª.q.41.1.2m.& 2.3m.& 4.7m.

Mitte te deorſum,3ª.q.41.4.1m.

Aſſumpſit eum diabolus in montem excelſum valde. 3ª. q. 41.2.1.2m.

Et oſtendit ei omnia regna mũdi, & gloriam eorum,3ª.q.41.4.7m.

Hæc omnia tibi dabo,ſi cadens adoraueris me,3ª.q.41.4.3m.

Vade Sathana.3ª.q 41.4.6m.

Tunc reliquit eum diabolus.1ª.q.114.5.o.& 3ª.q.41.3.2m.& 3m.

Et ecce angeli acceſſerunt & miniſtrabant ei,3ª.q.41.3.2m.

Exinde cepit Ieſus prædicare,3ª.q.42.o.

At illi ſtatim relictis retibus & patre,ſecuti ſunt eum, 22e.q.101.2.1m.& 4.1m.

Et vocauit eos,22e.q.189.6.o.& 10.o.

Et obtulerunt omnes male habẽtes &c.& lunaticos & paralyticos, & curauit eos,12e.q.115.3.1m.

Cap. 5.

Beati pauperes ſpiritu &c.vſque,gaudete &c.12e.q.69.o.

Beati mites,12e.q.69.3.4.o.

Beati qui lugent,12e.q.35.3.1m.& q.69.3.4.o.& 22e.q.28.1.2m.

Beati qui eſuriunt & ſitiunt iuſtitiam , quoniam ipſi ſaturabuntur, 12e.q.69.3.4.o.& 22e.q.139.2.1m.

Beati mundo corde,quoniam ipſi Deum videbunt,12e.q.69.3.4.o.& 22e.q.8.7.o.& q.83.9.3m.

Beati pacifici,quoniam filij Dei vocabũtur,12e.q.69.3.4.o.& 22e.q.45.6.o.& q.83.9.3m.

Beati qui perſecutionem patiuntur propter iuſtitiam, quoniã ipſorum eſt regnum cælorum,12e.q.69.3.3m.& 4.2m.

Merces veſtra copioſa eſt in cœlis,1ª.q.68.4.c.fi.& 12e.q.47.3m.

Sic luceat lux veſtra coram hominibus,vt videant opera veſtra bona,& glorificent patrem veſtrum 22e.q.189.9.2m.

Nolite putare,quoniam veni ſoluere legem aut prophetas.Non veni ſoluere, 12e.q.107.2. 4m.& 3ª. q. 37.o. & q.40. 4.o.& q.47.2.1m.

Sed adimplere.12e.q.107.2.o.& 4.3m.& 22e.q.104.6.2m.

Dico autem vobis,3ª.q.42.1.c.2m.

Audiſtis,quia dictum eſt antiquis,22e.q.5.1.3m.

Omnis qui iraſcitur fratri ſuo, reus erit iudicio, 22e.q.158.3.2m.& 5.3m.

Qui autem dixerit Racha,reus erit concilio,22e.q.158.5.3m.& q.25.5.c.fi.

Qui autem dixerit fatue,reus erit gehennæ ignis, 12e.q.46.8.3m.& 22e.q.158.5.3m.& q.72.2.o.

Omnis

Omnis qui dimiſerit vxorẽ ſuam, excepta fornicationis cauſa, facit eam mœchari, 22æ q.107.2.3m.
Reddes Domino iuramenta tua, 22æ.q.89.1.3m.
Non iurate omnino, 22æq.89.2.m& 6.m.
Sit ſermo veſter, eſt eſt, non non; quod autem his abundantius eſt, à malo eſt, 22æ.q.89.1.3m.& 2.3m& 2m.
Non reſiſtere malo, 22æq.2.3.0.& q.108.1.2m& 4m.& q.188.3.1m.
Si quis percuſſerit te in dexteram maxillam tuam, præbe illi & alteram, &c. vſq. fi. 22æ.q.108.3.2.m.& 44m& 22.æ q.40.1.2m & q.43.8.4m.& q.72.3.c.& q.124.1.3m.& 3.1m.& q.126.1.4m.& q. 140.2.2m.& q.132.3.2m.& q.186.3.c.
Qui vult tecum in iudicio contendere, & tunicam tuam tollere, dimitte ei & pallium, 22æ.q.43.8.4m.& q.72.3.0.& q.108.1.2m.& 4m.& q.188.3.1m.
Diligite inimicos veſtros, 22æ q.25.8.9.0.& q.34.3.3m.& q 83.8.c.& q.108.1.c.
Benefacite iis qui oderunt vos, 22æ q 25.6.c.2m.& 9.0.& q 31.0.& q 32.9.1m.& q 168.3.3m
Orate pro perſequentibus & calumniantibus vos, 22æ, q.83.8.0
Si enim diligitis eos qui vos diligunt, quam mercedem habebitis? 22æ.q.27.7.1m
Eſtote ergo perfecti, ſicut & pater veſter cæleſtis perfectus eſt, 22æ q. 139.1.2m

Cap. 6.

Alioquin mercedem non habebitis apud patrem veſtrum, 22æ. q 132.3.1m
Cum ergo facis eleemoſynam, noli tuba canere ante te, 22æ. q.131. 5.3m
Sicut hypocritæ faciunt, 22.æ q.111.0.
Tu autem cum oraueris, intra in cubiculum tuum, & clauſo oſtio, &c. 22æ. q.83.12.3m.
Orantes nolite multum loqui, ſicut Ethnici faciũt, 22.æ q.83.14.1m.
Sic ergo vos orabitis, 22æ.q.83.14.3m.
Pater noſter, &c. vſque fi. 22æ. q.83.9.0.
Fiat voluntas tua, 1ª. q.19.11.12.c.
Panem noſtrum ſuperſubſtãtialem da nobis hodie, 22.æ q.83.7.1m.
Et dimitte nobis debita noſtra, ſicut & nos dimittimus debitoribus noſtris, 22æ. q.83.16.3m.& 3ª. q.84 10.b.
Theſaurizate vobis theſauros in cœlo, vbi neque ærugo, &c. 22æ.q. 4.7.1m.
Si oculus tuus fuerit ſimplex, totum corpus tuum lucidũ erit, 12æ. q.12.1.1m.
Si ergo lumen quod in te eſt, tenebræ ſunt, 12.æ.q.12.1.2m.
Nemo poteſt duobus dominis ſeruire, 12.æ q.1.5.c.
Ne ſoliciti ſitis animæ veſtræ, &c. 12æ. q.108.3.3m. 22æ.q. 47. 9 c. 3m.& q.49.4.c. & q.55.6.0.& q.83.6.2m.q.188.7.c.
Quærite ergo primùm regnum Dei & iuſtitiam eius, & hæc omnia adiicientur vobis, 22.æ q.87.6.1m.
*Scit enim pater veſter, quia his omnibus indigetis, 22.æ.q.83.2.1m.
Nolite ergo ſoliciti eſſe in craſtinum, 22æ.q.55.7.0.& q.188.7.2m.

Cap. 7.

Nolite iudicare, & non iudicabimini, 12æ. q.108.3.5m.& 22.æ.q.60.2. 3.6.0.& q.67.1.c.& q.80.1.1m.& 3ª. q.59.1.c.
In quo enim iudicio iudicaueritis, iudicabimini; & in qua menſura menſi fueritis, remetietur vobis, 22æ. q.61.4.1m.
Quomodo dicis fratri tuo, frater, ſine, eiiciam feſtucam de oculo tuo, trabem autem, quæ eſt in oculo tuo, non vides? 22.æ.q.33.5.c.
Nolite ſanctum dare canibus, neque mittatis margaritas veſtras ante porcos, &c. 1ª. q.1.9.2m.
Petite, & dabitur vobis, 22æ. q.83.2m.
Omnia ergo quæ vultis vt faciant vobis homines, & vos facite illis, 12æ. q.99.1.m.
*Attendite à falſis prophetis, &c. 22æ.q.172.4.m.
Non poteſt arbor bona, fructus malos facere, neque econuerſo, 1ª. q.49.1.1m, & 12æ. q.20.2 1m.
Erat enim docens eos, ſicut poteſtatem habens, & non ſicut Scribæ eorum, & Phariſæi, 3ª. q.42.1.2m.

Cap. 8.

Vt extendens Ieſus manum, tetigit eum, 3ª. q 44.3.2m.
Vide nemini dixeris, 22æ.q.104.4.1m.& 3ª. q.13.4.2m.& q.44.3. 4m.
Vade, oſtende te ſacerdoti, & offer munus, &c. 12.æ q 103.2.1m.
Domine nõ ſum dignus, vt intres ſub tectũ meum, 3ª. q.80.10.3m.
Audiens autem Ieſus, miratus eſt, 3ª. q.15.8.0.
Non inueni tantam fidem in Iſrael, 22æ. q.5.4.0.
Surrexit, & miniſtrabat eis, 3ª. q.44.3.2m.
Omnes malè habentes curauit, 3ª q.41.4.c.
Domine, permitte me primum ire, & ſepelire patrem meum, 22æ. q. 101.4.2m.& q.189.6.c.fi.
Dæmones rogabant eum, dicentes: Si eiicis nos hinc, mitte nos in gregem porcorum, 3ª. q.44.1.4m.
Et ait illis: Ite. At illi exeuntes, abierunt in porcos, Ibidem.
Et ecce magno impetu abiit totus grex per præceps in mare, & mortui ſunt in aquis, Ibid.

Cap. 9.

Videns Ieſus fidem illorum, dixit paralytico: Cõfide fili, 22æ. q 10.6.1m.
Dixit Ieſus paralytico: Remittũtur tibi peccata tua, 3ª. q.44.3.3m.
Et cum vidiſſet Ieſus cogitationes eorũ, 3ª.q.10.2.0, & q.92 3m.
Quid eſt facilius dicere, dimittuntur tibi peccata tua, an dicere, ſurge & ambula? 3ª. q.44.3.3m.
Vt autem ſciatis, quia filius hominis habet poteſtatem in terra dimittendi peccata, 3ª q.16.11.2m.
Et præteriens inde Ieſus, vidit hominem ſedentem in telonio Matthæum nomine, & ait illi: Sequere me. Et ſecutus eſt eum, 3ª.q. 43.3.1m.
Multi publicani & peccatores diſcumbebant cum Ieſu, & diſcipulis eius, 22æ.q.23.6.5m.& 3ª.q.40.1.0.& 2.c.m.
Non enim veni vocare iuſtos, ſed peccatores, 3ª.q.1.3.4.0.& 5.c.& q. 40.1.c.& q.43.2.2m.& q.44.3.c.
Nunquid poſſunt filij ſponſi lugere, quandiu cum illis eſt ſponſus? &c & tunc ieiunabunt, 22æ.q.147.4.5m.
Nemo mittit commiſſuram panni rudis, in veſtimentum vetus, 22æ. q.147.4.5m.
Sed vinum nouum in vtres nouos mittunt, & ambo conſeruantur, 12æ. q.96.2.c.2m.
Et tenuit manum eius, & dixit, 3ª.q.44.3.2m.
Tunc tetigit oculos eorum, dicens, Ibid.
Creditis, quia hoc poſſum facere vobis, &c. ſecundum fidem veſtram fiat vobis, 22æ.q.178.1.0.& 5m.
Illi autem exeuntes, diffamauerunt eum in tota terra illa, 3ª.q.13. 4.2m.
In principe dæmoniorum, eiicit dæmones, 3ª.q.43.2.3m.
Et circuibat Ieſus omnes ciuitates, & caſtella, docens in ſynagogis, 3ª.q.7.3.2m.

Cap. 10.

Dedit illis poteſtatem ſpirituum immundorum, vt eiicerent eos, 3ª.q.43.2.3m
In viam gentium ne abieritis, &c. Nõ ſum miſſus niſi ad oues quæ perierunt domus Iſraël, 3ª.q.32.1.0.
Nolite poſſidere &c. non peram in via, neque duas tunicas, neque calceamenta, neque virgam, 12æ.q.108.2.3m.& 4.2m.& 4m.
Nolite poſſidere aurum, neque argentum, neque pecuniam, &c. 12æ. q.108.2.3m.& 4.4m.& 22æ.q.185.6.2m.& q.188.7.5m.
Eſtote ergo prudentes, ſicut ſerpentes, 22æ.q.53.3.1m.& 4.1m.& q. 92.1.1m.
Cum autem tradẽt vos, nolite cogitare, quomodo aut quid loquamini, 22æ.q.53.4.1m.
Et quod in aure auditis, prædicate ſuper tecta, 3ª.q.42.3.1m.
Non veni pacem mittere, ſed gladium, 22æ.q.37.1.2m.fi.
Inimici hominis, domeſtici eius, 22æ.q.70.3.0.

Cap. 11.

Tu es qui venturus es, an alium expectamus? 22æ.q.2.7.2m.
Etiam dico vobis pluſquàm prophetam, 22æ.q.174.4.3m.
Qui autem minor eſt in regno cælorum, maior eſt illo, 1ª.q.108.2. 3m.& q.117.2.c.3m.
Omnes enim prophetæ & lex, vſque ad Ioannem prophetauerunt, 22æ.q.174.6.3m.
Venit Ioannes, neque manducans, neque bibens, 3ª.q.40.2.c.1m.
Venit filius hominis mãducans & bibẽs, 3ª.q. 40.2.0.& q.41.3.1m.
Et iuſtificata eſt ſapientia à filiis ſuis, 3ª.q.40.2.1m.
Abſcondiſti hæc à ſapientibus & prudẽtibus, & reuelaſti ea paruulis, 22æ.q.162.3.1m.
Nemo nouit filium, niſi pater, neque patrem quis nouit, niſi filius? & cui voluerit filius reuelare, 1ª.q.32.4.2m.
Iugum enim meum ſuaue eſt, & onus meum leue, 12æ.q.107.4.0.

Cap. 12.

Diſcipuli autem eius eſurientes, cœperunt euellere ſpicas ſabbato, & manducare, 12æ.q.100.8.4m.& 22æ.q.40.4.0. & q.122.4.3m. & 3ª.q.40.4.3m.
Sabbatis ſacerdotes in templo ſabbatũ violant, & ſine crimine ſunt, 22æ.q.122.4.3m.
Licet ſabbatis benefacere, 12æ.q.100.8.4m.& q.107.2.4m.& 22æ.q. 40.4.0.& q.122.4.3m.& 3ª.q.40.4.1m.& 3m.
Omne regnũ diuiſum cõtra ſe deſolabitur, & omnis ciuitas vel domus diuiſa contra ſe, non ſtabit, 22æ.q.37.2.3m.
Si Sathanas Sathanam eiicit, aduerſus ſe, diuiſus eſt, 1ª.q.109.2.2m. & 3ª.q.43.2.3m.
Filij veſtri in quo eiiciunt, 3ª.q.43.2.3m.
Si autem ego in ſpiritu Dei eiicio dæmonia, 1ª.q.36.2.2.1.& q.32. 1.1m.
Quomodo poteſt quiſquam intrare in domum fortis, &c. diripiet, 3ª.q.43.2.3m.
Qui non eſt mecum, contra me eſt, & qui non congregat mecum, ſpargit, Ibidem.

Spiritus autem blaſphemiæ non remittetur, 22e.q.14.2.c. & q.34.2.1m.& q.118.. m.& q.6.1.2.m& 3m.

Et quicunque dixerit verbum contra filium hominis, remittetur ei; qui autem dixerit contra Spiritum ſanctum, non remittetur ei, neque in hoc ſeculo, neque in futuro, 22e.q.14.1..

Et ſignū non dabitur ei, niſi ſignum Ionæ prophetæ. 3a.q.43.1.1m.

Reuertar in domum meam, vnde exiui 3a.q.58.1.2m.

Et ecce fratres tui, 3a.q.28.. m.

Cap. 13.

*Qui autem ſeminatus eſt in ſpinis, 22e.q.18..c.

Alia ceciderunt in terram bonam, & dabant fructum; aliud centeſimum, aliud ſexageſimum, aliud trigeſimum, 12e.q.70.3.2m. & 22e.q.12..5.2m.

Viſimus & colligimus ea? 22e.q.10.8.1m.& q.11.13.3m.& q.64.2.1m.& q.108.1.1m.& 3.1m.

Sine parabolis non loquebatur eis, a.q.42..3m.

Meſſis eſt conſummatio ſeculi, 1a.q.7..1 1m.

Tunc fulgebunt iuſti ſicut Sol in regno patris eorum, 3a.q.45.2.c & q.54.2.1m.& 2m.

*Simile eſt regnum cælorum theſauro abſcondito in agro, &c.& emit agrum illum, 22e.q.66.5.2m.

Cap. 14.

Propter iuſiurandum, &c. iuſſit dari, 22e.q.89.7.2m.

Miſitque & decollauit Ioannem in carcere, 22e.q.124.5.c.

Acceptis quinque panibus & duobus piſcibus, 1a.q.92 3.1m.& 3a.q.44.4m.

Aſpiciens in cælum, benedixit, 22e.q.83.1..1m.& 3a.q.13.4 3m.& q.21.1..& 2.c. & q.43 2.2m.& q.3..2m.

Aſcendit in montem ſolus orare. Veſpere autem facto, ſolus erat ibi, 3a.q.13.4.3m.& q.45.1.3m.

Cap. 15.

Non quod intrat in os, coinquinat hominem, 22e.q.148.1.1m.& 3a.q.40 4.2m.& 12e.q.1 3.4.3m.

Scis quia Phariſæi, audito hoc verbo, ſcandalizati ſunt, 3a.q.42.2.c.

Sinite illos: Cæci ſunt, duces cæcorum, 22e.q.43.7.c.& 2.8.c.& 3a.q.42.2.c.

Omne quod in os intrat, in ventrem vadit, & in ſeceſſum emittitur, 1a.q.119.1.1m.

Nō ſum miſſus, niſi ad oues, quę perierūt, domus Iſrael. 3a.q.4..1.0.

Cap. 16.

Cauete à fermēto Phariſæorum & Saduceorum, 3a.q.74.4 c.fi.1m.

Oportet enim ire Hieroſolymam, & multa pati, c.3a.q.46.o.& q.56.1.2m.

Et occidi 3a.q.14.2..

Scandalum es mihi, 22e.q.43.2.2m.& 5.2m.

Cap. 17.

Aſſumpſit Ieſus Petrum, & Iacobum, & Ioannem, 3a.q.45.3.4m.

Et transfiguratus eſt ante eos, 3a.q.4..1.2.0.

Et reſplenduit facies eius ſicut Sol, 3a.q.4..1.2.0.

Et veſtimenta eius facta ſunt alba ſicut nix. 3a.q.4...1m.& 2.3m.

Et ecce apparuerunt illis Moyſes & Helias, cum eo loquentes. 3a.q.45.3.c.

Ecce nubes lucida obumbrauit eos, 3a.q.45.4.2m.

Et ecce vox de nube dicens: Hic eſt filius meus, c.3a.q.37.8.2m.& q.45.4.c.

Ipſum audite 3a.q.45.4.3m.

Et audientes diſcipuli, ceciderunt in faciem ſuam, & timuerunt valde, 3a.q.45.4.4m.

Et acceſſit Ieſus, & tetigit eos, dixitque eis: Surgite, & nolite timere. Ibidem.

Et deſcendentibus illis de monte, præcepit Ieſus, dicens: Nemini dixeritis viſionem, donec filius hominis à mortuis reſurgat, 3a.q.45.3.4m.

Domine, miſerere filio meo, quia lunaticus eſt, 1a.q.115.5.1m.

Filius hominis tradendus eſt in manus hominum: 3a.q.47.40.

Cap. 18.

Qui autem ſcandalizauerit vnum, c. expedit ei, vt ſuſpendatur, c. 22e.q.43.8.o.

Væ mundo à ſcandalis, 22e.q.43.1.0.& 4.c.

Neceſſe eſt enim vt veniant ſcandala. 22e.q.11.3.2m.& q.43.2.1m.

Væ autem homini illi per quem ſcandalum venit, 22e.q.43.4..

Semper vident faciem Patris mei, 1a.q.64.4.3m.& q.11..1.3m. & 22e.q.181.4.2m.

Si peccauerit in te frater tuus, vade & corripe eum inter te & ipſum ſolùm, 22e.q.11.4.2m.& q.33.0.& q.43.7 3m.

Si te non audierit, adhibe tecum vnum, vel duos, 22e.q.33.8.0.

Si non audierit eos, dic Eccleſiæ, 22e.q.33.7.0.

*Vbi enim duo vel tres congregati fuerint, &c. 22e.q.188.8.2m.

Vſque ſeptuagies ſepties, 22e.q.11.4.2m.

Quoadusque redderet vniuerſum debitum, 22e.q.183.6.3m.& 3a.q.84.1.1m.& 3.3m.

Cap. 19.

Quod ergo Deus coniunxit, homo non ſeparet, 12e.q.102.5.3m.& 22e.q.154.2.c.

Moyſes mandauit, dari libellum repudij, & dimittere vxores, 12e.q.107.2.3m.

Moyſes ad duritiam cordis veſtri, permiſit vobis dimittere vxores veſtras, 12e.q.10 .2.3m.

Non expedit nubere. 12e.q.108.4.1m.

Oblati ſunt ei paruuli, vt manus ei imponeret. 3a.q.72.1.1m.

Vnus eſt bonus Deus, 1a.q.6.2.2m.

Si vis ad vitam ingredi, ſerua mandata, 12e.q.1..1..1m.

Diliges proximum tuum ſicut teipſum, 12e.q. 3.5.c.& 22e.q.1.1.3m.& q.25.12..& q.26.4..0.& q.143.1m.& . .& 8.2m.

Hæc omnia cuſtodiui à iuuentute mea. 22e.q.1..1 2m.

Si vis perfectus eſſe, vade & vende omnia quæ habes, & da pauperibus, & veni ſequere me, 22e.q.84..1m.& q 18..7.2m.& q.189.1.c.1m.

Facilius eſt camelum per foramen acus tranſire, quàm diuitem intrare in regnum cælorum, 22e q.186.3.4m.& q.1.8.7.c.& con.3.c.13.141.

Ecce nos reliquimus omnia, & ſecuti ſumus te, 22e.q.188.7.c.

Vos qui ſecuti eſtis me, &c. ſedebitis & vos ſuper ſedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Iſrael, a.q.16.4.1m.

Omnis qui reliquerit domum vel fratres. &c. centuplum accipiet, 22e.q.122.5.4m.& 182.2.1m.

Erunt nouiſſimi primi, & econuerſo, 1a.q.65.2.3m.

Cap. 20.

Acceperunt ſingulos denarios, 12e q..2.1m.

Portauimus pondus diei & æſtus, 1a.q.5..2.3m.

Et tradent eum gentibus, a.q.4 .4..

Et tertia die reſurget. 3a.q.51.4.0.& q. 3.2.0.

Dic vt ſedeant hi duo filij mei, vnus ad dexteram tuam, & vnus ad ſiniſtram in regno tuo 3a.q.58.4.4m.

Calicem quidem meum bibetis, 3a.q.76.2.1m.

Sedere autem ad dexteram meam, vel ad ſiniſtram, non eſt meum dare vobis, ſed quibus paratum eſt à patre meo, 3a.q.58.4.4m.

Cap. 21.

Turbæ autem quæ præcedebant, & quæ ſequebantur, clamabant dicentes, Oſanna filij Dauid. 3a.q.4..3.c.

Et eiiciebat omnes vendentes & ementes in templo, 3a. q. 44.3.1m.

Et areſacta eſt continuo ficulnea 3a.q.44.4.2m.

*Publicani & meretrices, præcedunt vos in regno Dei, 22e.q.189.1.1m.

Cap. 22.

Acceſſerunt ad Ieſum Saducæi, qui negāt reſurrectionē, 1a.q.50.1.c.

In reſurrectione non nubent, neque nubentur, ſed erunt ſicut angeli Dei in cælo, 1a.q.97.3.c.

Hoc eſt maximum & primum mandatum, 22e.q.44.1.0.

In his duobus mandatis vniuerſa lex pendet, & prophetę, 12e.q.59.1.1m.& q.105.2.1m.

Cap. 23.

Nolite vocari Rabi, nec vocemini magiſtri, 1a.q.117.1.1m.

Vnus eſt enim magiſter veſter, 1a.q.105.3.0, & q.117.1.0.& 22e.q.173.2.c.& 3.q.1.1.c.& q.45.5..m.

Et patrem nolite vocare vobis ſuper terram. Vnus eſt enim pater veſter, 1a.q.33.2.4m.

Væ vobis Scribæ & Phariſæi, hypocritæ, qui circuitis mare & aridam, vt faciatis vobis vnum proſelytum, 22e.q.189.9.2m.

Væ vobis, qui decimatis mentam, & anetum, & ciminum, 3a.q.38.1.1m.

Et vos implete menſuram patrum veſtrorum, 22e.q.87.8.1m.

Vt veniat ſuper vos omnis ſanguis iuſtus, qui effuſus eſt ſuper terram. 12e.q.87.8.1m.& 3m.

Et dabunt ſigna magna & prodigia, ita vt &c. 1a.q.114.4.1m. & 22e.q 178.1.2m.

Et multi Pſeudoprophetæ ſurgent, & ſeducent multos, 22e.q 1 8.1.2m.& 22e.q.189.9.c.fi.

Cap. 24.

Et prædicabitur hoc Euangelium regni, in vniuerſo orbe, 22e.q.106.4.4m.

Fidelis ſeruus & prudens, 1a.q.22.1.c.& 22e.q.97.4.c.

Et congregabunt electos eius à quatuor ventis, 1a.q 91.2.2m.& q.110.4.2m.

Cap. 25.

Vni dedit quinque talenta, alij duo, alij verò vnum. 22e.q.24.3.1m.

Vnicuique ſecundum propriam virtutem, 22e.q.24.3.1m.

Intra in gaudium domini tui, 22e.q.28.3.c.fi.

Meto vbi non ſeminaui, 22e.q.62.4.3m.

Et veniens ego, vtique recepiſſem quod meum eſt, cum vſura, 22e.q.78.1.m.

Venite benedicti patris mei poſſidere regnum, 12e.q.4.7.1m.

Eſuriui enim, &c. 22e.q.32.2.0.

Et ibunt hi in ſupplicium æternum, 1a.q.54.2.c.

Iuſti

Cap. 26

Poſt biduum Paſcha fit 3ª.q.46.9.1m.&q.74.4 1m.
Me autem non ſemper habebitis.3ª q.75.1.2m.
Prima autem die azymorum,acceſſerunt diſcipuli ad Ieſum, dicentes,Vbi vis paremus,3ª.q.46.9 c 1m & q.74 4.c 1m.
Bonum erat ei,ſi natus non fuiſſet homo ille,1ª.q.5.2.3m.& 12e. q.8.2.3m.& q.29 4.2m.& q 73.8.2m.
Cœnantibus autem eis,accepit Ieſus panem,3ª.q.81.1.1m.
Accipite & comedite 3ª.q.78.1.c.4m.
Hoc eſt corpus meum, 3ª.q.60.8.c.& q.78.1.0.& 5.c.5.& q.83.4.1m.& q.84.3.c.
Hic eſt ſanguis meus noui teſtamenti, qui pro multis effundetur, in remiſſionem peccatorum,3ª.q.78.3.5.0.
Non bibam amodò de hoc genimine vitis, vſq; in diem illum, cùm illud bibam vobiſcum nouum in regno patris mei, 3ª.q 81.2.1m.
Poſtquam autẽ reſurrexero, præcedam vos in Galilæã,3ª.q.55.3.4m.
Iudas qui tradidit eum,3ª.q 47.3 11.& 6.2m.
Cœpit contriſtari & mœſtus eſſe,3ª.q.15.6.1m.
Triſtis eſt anima mea vſque ad mortem,3ª.q.15.6.11.
Et progreſſus puſillum,procidit in faciem ſuam,orans,& dicens:Pater mi, 22e.q.83.10.1m.& 3ª.q.134.3m.& q.21.11.& q.43.1.2m.& q.13 4.2m.
Si poſſibile eſt, tranſeat à me calix iſte,3ª.q.25.6.4m.& q.18.0.& q.21.2.c.2m.& 3.c.4 1m.
Pater mi,ſi non poteſt hic calix tranſire,niſi bibam illum,fiat voluntas tua,3ª.q.46.2.1m.
Conuerte gladium suum in locum ſuum,22e.q.40.2.0.
Omnes enim qui acceperint gladium,gladio peribũt,22.q.40.1.1m.
Et princeps ſacerdotum ait illi:Adiuro te per Deum viuum, 22e.q.90.2.1m.
At ille,ſ.Petrus,negauit coram omnibus,22e.q.24.12,2m.

Cap. 27.

Vt crucifigeretur,3ª.q.46.4.0.
Et venerunt in locum, qui dicitur Golgota, quod eſt Caluariæ locus,3ª.q.46.10.3m.
Tunc crucifixi ſunt cum eo duo latrones, vnus à dextris, & vnus à ſiniſtris,3ª.q.46 1.1.c.
Idipſum autem & latrones, qui crucifixi erant cum eo, improperabant ei,3ª.q.46.11.3m.
Tenebræ factæ ſunt ſuper vniuerſam terram, vſque ad horam nonam,3.q.44.2,2m.
Clamans voce magna,emiſit ſpiritum,3ª.q.47.1.2m.
Emiſit ſpiritum,3ª.q.50.4.5.c 3m.
Velum templi ſciſſum eſt in duas partes, à ſummo vſque deorſum, 12e.q.103.3.2m.& 3ª.q.44.4.3m.
Et terra mota eſt,& petræ ſciſſæ ſunt,3ª.q.44.4.3m.
Monumenta aperta ſunt.Ibid.
Multa corpora ſanctorũ qui dormierant, ſurrexerunt,3ª.q.53.3.2m.
Inter quas erat Maria Magdalenæ,& Maria Iacobi,& Ioſeph mater, & mater filiorum Zebedæi,3ª.q.28.3.6m.
Ioſeph inuoluit illud, ſcilicet corpus Ieſu, in ſindone munda,3ª.q.51.2.2m.& 3m.& 4m.
Et poſuit illud in monumento ſuo nouo, quod exciderat in petra, 3ª.q.31.1.0.& 4.c.& q.52.4.c.& q.66.8.1m.
Aduoluit ſaxum magnum ad oſtium monumenti, 3ª.q.31.2.4m.

Cap. 28.

Angelus enim Domini deſcendit de cælo, & reuoluit lapidem, & ſedebat ſuper eum,3ª.q.55.6.5m.
Reſpondens autem angelus,dixit mulieribus,3ª.q.55.2.2m.& 2.0.
Illæ autẽ acceſſerũt,& tenuerũt pedes eius,3ª.q.55.6.3m.& q.8 4.1m.
Data eſt mihi omnis poteſtas,in cælo & in terra,3ª.q.13.2.1m.
Baptizantes eos,in nomine patris, & filij,& ſpiritus ſancti, 3ª.q.60.8.c.& q.66.c.& q.67.6.c.& q.84.1.c.

AVCTORITATES EX EVANGELIO SECVNDVM MARCVM.

Cap. 1.

Fuit Ioannes in deſerto baptizans,& prædicans baptiſmum pœnitentiæ,in remiſſionem peccatorum 3ª q.38.3.1m.
Et erat in deſerto quadraginta diebus, & quadraginta noctibus, 3ª.q.41.2.3m.& 3.2m.
Eratque cum beſtijs,3ª.q.41.3.2m.
Scio quòd ſis Sanctus Dei,1ª.q.12.13.6m.& q.32.1 1m.& q.64.1.4m.& 2.5m.& 3ª.q.29.1.3m.& q.44.1.1m.& q.47.5.c.
Obmuteſce,& exi ab eo,3ª.q.44.1.3m.
Et diſcerpens eum ſpiritus immundus, & exclamans voce magna, exiit ab eo,3ª.q.44.1.4m.
Quoniam ſciebam eum, 1ª.q 64.1.4m.& q.41.1.1m.& q.44.1.1m.& q 47.5.c.& s.1.

Cap. 2.

Quis poteſt dimittere peccata, niſi ſolus Deus? 3ª.q.16.11.2m.& q.84.3.3m.

Cap. 3.

Et circunſpiciens eos cum ira,3ª.q.15.9.0.

Dæmones clamabant,dicentes:Tu es filius Dei,s.1.

Cap. 5.

Vade in domum tuam ad tuos, & annuncia illis, quanta tibi Deus fecerit,3ª.q.44.3.4m.

Cap. 6.

Et non poterat ibi vllam virtutem facere,3ª.q.43.2.1m.

Cap. 7.

Tenetis traditiones hominum, baptiſma vrceorum, & calicum,3ª.q.38.1.3m.
Et ingreſſus domum,neminem voluit ſcire.Et non potuit latere,3ª.q.13.4.1m.& q.44.3.4m.

Cap. 8.

Et interrogauit eum,ſi quid videret,& aſpiciens ait,Video homines velut arbores ambulantes,&c.3ª.q.44.3.2m.

Cap. 9.

Et exclamans,& multum diſcerpens,exiit ab eo.s.1.

Cap. 10.

Et offerebant ei paruulos,vt tangeret eos,&c.3ª.q.72.1.1m.

Cap. 13.

Neque filius hominis,niſi pater,1ª.q.31.4.2m.& 3ª.q.10.2.1m.

Cap. 15.

Erat autem hora tertia,& crucifixerũt eum, 3ª.q.46.9.2m.& q.83.2.3m.
Pilatus autem mirabatur,ſi iam obiiſſet,3ª.q.47.1.2m.

Cap. 16.

Oſtenſus eſt in alia effigie,euntibus in villam, 3ª.q.54.1.3m.& q.55.4.0.
Euntes in mundum vniuerſum,prædicate Euangelium omni creaturæ,1ª.q.91.1.1.c.& q.96.2.c.& 12e.q.17.8.2m.
Qui vero non crediderit,condemnabitur, 22e.q.1.6.3m.& q.2.3.0.& q.16.2.1m.
Signa autem eos qui crediderint,hæc ſequentur,22e.q.178.1.3m.
Linguis loquentur nouis,22e.q.176.1.0.
Super ægros manus imponent,& bene habebunt,3ª.q.84.4.1m.
Aſſumptus eſt in cælum,3ª.q.57.0.& q.38.1.3.c.
Et ſedet à dextris Dei,3ª.q.37.2.3m.& q.58.0.

AVCTORITATES EX EVANGELIO SECVNDVM LVCAM.

Cap. 1.

Sacerdos quidam nomine Zacharias, de vice Abia, in ordine vicis ſuæ,22e.q.97.2.3m.& 3ª.q.37.2.c.
Sorte exiit,vt poneret incenſum,22e.q.95.8.0.
Apparuit autem illi angelus Domini.& Zacharias turbatus eſt videns,& timor irruit ſuper eum,3ª.q.30.3.3m.
Et Spiritu ſancto replebitur adhuc ex vtero matris ſuæ, 3ª.q.27.2.1m.& 6.1m.
Et dixit Zacharias ad angelum:Vnde hoc ſciam,&c.22e.q 97.2.3m.
Eris tacens,& non poteris loqui,&c.pro eo quòd nõ credidiſti, 22e.q.97.2.3m.
Miſſus eſt angelus Gabriel à Deo,3ª.q.30.0.
Et ingreſſus angelus ad eam,3ª.q.30.3 0.
Aue gratia plena Dominus tecum.Benedicta tu in mulieribus,3ª.q.7.10.1m.& q.30.4.0.
Quæ cum audiſſet,turbata eſt,& cogitabat, qualis eſſet iſta ſalutatio,3ª.q.30.3.3m.
Et ait angelus ei: Ne timeas Maria: Inueniſti enim gratiam apud Deum,Ibidem.
Ecce concipies in vtero,& paries filium,3ª.q.30.4.c.
Et vocabis nomen eius Ieſum,3ª.q.37.2.0.
Quomodo fiet iſtud,3ª.q.30.4.2m.
Virtus altiſſimi obumbrabit tibi,3ª.q.32.1.1m.
Et ecce Elizabeth cognata tua, & ipſa concepit filium in ſenectute ſua,3ª.q.29.1.4m.& q.30.4.1m.
Non erit impoſsibile apud Deum omne verbum,1ª.q.25.3.0.
Exultauit in gaudio infans in vtero meo, 22e. q.124.1.1m. & 3ª.q.27.6.c.
Reſpexit humilitatem ancillæ ſuæ,22e.q.161.1.1m.
Et vocabant eum nomine patris ſui,3ª.q.37.2.3m.& q.70.3.3m.
Sicut locutus eſt per os Sanctorum,qui à ſeculo ſunt, prophetarũ eius,1ª.q.1.10.c.& 22e.q.172.1.9.
Puer autem creſcebat, & confortabatur ſpiritu, 3ª.q.9.4.0. & q.2.0.& q.15.8.0.

Cap. 2.

Exiit edictum à Cæſare Auguſto, vt deſcriberetur vniuerſus orbis, 3ª.q.35.8.1m.
Paſtores erant in regione eadem vigilantes, & cuſtodientes,&c.3ª.q.36.3.0.
Et ecce angelus Domini ſtetit iuxta illos,3ª.q.36.3.0.& 5.c.& 1m.
Et claritas Dei circunfulſit illos,3ª.q.36.3.1m.
Et timuerũt timore magno.Et dixit illis angelus:Nolite timere,s.1.
Et poſtquam cõſummati ſunt dies octo, vt circũcideretur puer. 3ª.q.37.1.0.& q.40.0.

Poſtq

Poſtquam impleti ſunt dies purgationis eius, ſecundum legem Moyſi.3a.q.37.4.o.
Vt ſiſterent eum Domino,3a.q.27.3.o.
Et vt darent pro eo hoſtiam,3a.q.37.·.c.
Et homo iſte iuſtus,& timoratus,3a.q.36.6.1m.
Cum inducerent puerum Ieſum parentes eius,3a.q.28.t.1m.
Et tuam ipſius animam pertranſibit gladius,3a.q.27.4.2m.
Et Anna propheteſſa,filia Phanuel,&c.3a.q.16.3.c.5m.& 6.c.1m.
Puer autem creſcebat,& confortabatur, s.1.Plenus ſapientia,3a.q.9.10.11.12.o.& q.15.2.3.c.1m.
Et gratia Dei erat in illo,3a.q.7.o.
Et ibant parentes eius,s.2.
Inuenerunt eum in templo ſedentem in medio doctorum, audientem illos,& interroga¦tem,3a.q.12.3.1m.
Ecce pater tuus & ego,s.2.
Et Ieſus proficiebat ſapientia, 3a.q.7.12.3m.& q.12.2.o.& 3.3m.& q.15.8.o.
Et gratia,3a.q.7.12.o.

Cap. 3.

Et videbit omnis caro ſalutare Dei,1a.q.12.2.o.

Cap. 4.

Et conſummata omni tentatione,3a.q.41.3.3m.& 4.4m.
Ipſe autem tranſiens per medium illorum ibat,3a.q.44.3.2m.
Scio te,quia ſis Sanctus Dei,3a.q.39.1.3m.

Cap. 5.

Relictis omnibus,ſecuti ſunt eum,22e.q.189.1.b.

Cap. 6.

•Væ vobis qui ridetis nūc,quia lugebitis & flebitis, 22e.q.168.2.1m.
Mutuum date,nihil inde ſperantes,22e.q.78.1.3m.
Et eritis filij altiſſimi,1a.q.33.3.c.& 12e.q 114.3.c.fi.& 3a.q.3.4.3m.& 5.2m.& q.2.3.o.
Eſtote ergo miſericordes,22e.q.30.4.o.

Cap. 7.

Remittuntur ei peccata multa,quoniam dilexit multum,1a.q.21.4.1m.& 3a.q.49.1.c.

Cap. 8.

Quod tibi nomen eſt? At ille:Legio,22e.q.95.4.1m.

Cap. 9.

Et dicebant exceſſum,quem completurus erat in Hieruſalem, 3a.q.45.3.3m.
Nemo mittēs manum ad aratrum,&c.22e.q.88.1.3m.
•Permitte mihi primum renunciare iis,qui domi ſunt, 22e.q.189.6.c.fi.& 10.2m.
Nemo mittens manum ſuam ad aratrum, & reſpiciens retro,aptus eſt regno Dei,22e.q 189.10.2m.

Cap. 10.

Neminem per viam ſalutaueritis.3a.q.64.1.o.& 2.c.
Intrauit Ieſus in quoddam caſtellum , & mulier quædam Martha nomine,excepit illum in domum ſuam. Et huic erat ſoror nomine Maria,&c.22e.q 182.principio.
Maria optimam partem elegit,12e.q.7.1.c.& 22e.q.182.2.o.

Cap. 11.

•Et fiunt nouiſſima hominis illius , peiora prioribus. 22e.q.189.9.c.fi.& 2m.fi.
•Nemo accendit lucernam,& in abſcondito ponit, 22e.q.188.8.4m.
Quod ſupereſt date eleemoſynam,22e.q.32.5.6m.& q.66.7.c.& q.71.1.c.& q.87.1.4m.& q.118.4.2m.& q.185.7.1m.

Cap. 12.

Et poſt hæc non habent amplius quid faciant,22e.q.32.1.1m.
Quis me cōſtituit iudicem,aut diuiſorem, ſupra vos? 3a.q.59.4.1m.
Cauete ab omni auaritia, 1a.q.63.2.2m.& 12e.q.77.5.1m.& q.82.4.3m.& q.84.1.o.& 22e.q.24.10.2m.& q.118.2.o.& 5.2m.& q.119.2.1m.

Cap. 13.

Non capit prophetam perire extra Ieruſalem,3a.q.46.10.1m.

Cap. 14.

Omnis qui ſe exaltat,humiliabitur,& econuerſo,22e.q.161.5.3m.
Cum facis prandium aut cœnam,noli vocare amicos, &c. ſed pauperes,&c.22e.q.31.3.1m.
Si quis venit ad me , & non odit patrem , &c.& animam ſuam , non poteſt meus eſſe diſcipulus , 22e.q.25.6.c.& q.26.2.c.& 7.1m.& q.34.3.1m.& q.101.4.1m.
Quis enim volens turrim ædificare , nōnne prius ſedens computat ſumptus,&c.& non potuit conſummare,22e.q.189.10.& 3m.
Qui non renunciat omnibus quæ poſſidet,non poteſt meus eſſe diſcipulus,22e.q.184.7.1m.& q.189.10.3m.

Cap. 15.

Erant autem appropinquantes ei publicani & peccatores, 22e.q.25.6.5m.& 3a.q.40.1.o.& 3m.
Ita gaudium erit in cælo ſuper vno peccatore,pœnitentiam agente, quàm ſupra nonaginta iuſtis,qui non indigent pœnitentia,1a.q.20.4.4m.

Cap. 16.

Filij huius ſeculi , prudentiores filiis lucis in generatione ſua ſunt, 22e.q.47.13.1m.
Facite vobis amicos de mammona iniquitatis , 22e.q.32.7.1m.& q.114.6.3m.
In ſinum Abrahæ,3e.q.52.2.4m.

Cap. 17.

Vbicúq; fuerit corpus,ibi cōgregabūtur & aquilæ,12e.q.102.6.1m.

Cap. 18.

Oportet ſemper orare.& non deficere.22e.q.83.2.14.o.
Iudex quidam erat in quadam ciuitate , qui nec Deum timebat & homines non reuerebatur,22e.q.19.3.1m.
Omnis qui ſe exaltat,humiliabitur,& econuerſo,s,14.

Cap. 19.

Et ſiquid aliquem defraudaui,reddo quadruplum,22e.q.62.3.2m.
Dimidium bonorum meorum do pauperibus,3a.q.7.2.3m.

Cap. 20.

Neque vltra mori poterunt, 1a.q.97.3.c.
Aequales enim angelis ſunt, 1a.q.53.9.3m.& q.108.8.·.& 22e.q.5.6m.
Et filij ſunt Dei,s.6.
Omnia enim viuunt ei,12e.q.110.1.2m.& 22e.q.23.2.2m.

Cap. 21.

Vidua hæc pauper,plus quàm omnes miſit,22e.q.32.4.3m.
In patientia veſtra poſſidebitis animas veſtras,22e.q.136.2.3m.

Cap 22.

Deſiderio deſideraui hoc paſcha manducare vobiſcum , antequam patiar,2a.q.81.1.3m.
Similiter & calicem poſtquam cœnauit,dicens,3a.q.74.2.3m.
Facta eſt contentio inter eos,quis eorum videretur eſſe maior,22e.q.38.1.1m.
Ego diſpono vobis,ſicut diſpoſuit mihi pater meus regnum,12e.q.4.7.1m.
Vt edatis & bibatis ſuper menſam meam in regno meo,Ibidem.
Apparuit autē illi angelus de cælo,confortans eum, 3a.q.12.4.1m.
Et factus in agonia,3a.q.18.6.3m.

Cap. 23.

Et facti ſunt amici Herodes & Pilatus in ipſa die:nam antea inimici erant adinuicem,22e.q.23.1.2m.& 3m.& q.25.8.3m.
Ieſus autem dicebat , Pater dimitte illis : non enim ſciunt quid faciunt,3a.q.21.4.2m.& q.47.5.o.& 6.c.
Domine memento mei,cū veneris in regnū tuum,3a.q.46.11.3m.
Hodie mecum eris in paradiſo.3a.q.52.4.3m.
In quo nondum quiſquam poſitus fuerat,3a.q.51.2.c.4m.

Cap. 24.

Non eſt hic,ſed ſurrexit,3a.q.53.1.o.& 2.c.& 3.1m.
Procumbens vidit linteamina poſita,3a.q.18.4.1m.& 2m.
Oculi autem eorum tenebantur,ne eū agnoſcerent,3a.q.55.4.3m.
Et ita intrare in gloriam ſuam,3a.q.45.1.c.
Et ipſe ſe finxit longius ire 22e. q.111.1.1m.
Et coēgerunt illum,22e.q.188.6.c.& 3a.q.40.1.2m.
Et aperti ſunt oculi eorum,3a.q.55.4.3m.
Et ipſe euanuit ex oculis eorum,3a.q.54.1.2m.
*Et aperiret nobis ſcripturas,22e.q.173.3.c.
Palpate & videte, quia ſpiritus carnem & oſſa non habet, &c.3a.q.54.2.2m.
Et cum manducaſſet coram eis, 1a.q.51.3.5m.& 3a.q.54.2.3m.& q.55.3.c.& 6.c.1m.
Hæc ſunt verba quæ locutus ſum vobis,cum adhuc eſſem vobiſcū, 3a.q.55.3.c.
Vos autem ſedete in ciuitate,quoadúſque induamini virtute ex alto,12e.q.103.4.1m.

AVCTORITATES EX EVANGELIO SECVNDVM IOANNEM.

Cap. 1.

Et verbum erat apud Deum , 1a.q.33.3.3m.& q.34.1.o.& 12e. q.93.1.2m.& 22e.q.189.1.4m.
Et Deus erat verbum. 1a.q.27.1.c.& q.33.1.2m.& q.41.3.o.& 3a.q.43.4.o.
Hoc erat in principio apud Deum,s.1.
Omnia per ipſum facta ſunt,1a.q.39.8.c.
Et ſine ipſo factum eſt nihil,12e.q.72.1.1m.
Quod factum eſt,in ipſo vita erat,1a.q.18.4.o.
Erat lux vera,quæ illuminat omnem hominem,venientem in hunc mundum,1a.q.79.4.1m.& 22e.q.171.2.c.
Et mundus per ipſum factus eſt,s.1.
Quotquot autem receperunt eum , dedit eis poteſtatem filios Dei fieri.12e.q.109.7.o.
Et verbum caro factum eſt,22e.q.189.1.4m.& 3a.q.5.3.1m.
Et vidimus gloriam eius, gloriam quaſi vnigeniti à patre, 1a.q.33.3.c.2m.
Plenum gratiæ & veritatis,3a.q.2.10.2m.& q.7.7.1m.& 9.o.& 10.12.c.& q.14.4.2m.& q.15.2.3.c.& q.22.1.c.1m.3m.& q.27.5.2m.& q.28.

& q.18.4.2ᵐ.& q.54.1 c.& q 3ᵉ.2 2ᵐ.
Quipoſt me venturus eſt,ante me factus eſt,3ᵃ.q.16.5.2ᵐ.
Et de plenitudine eius nos omnes accepimus,3ᵃ.q.7.10.0.
Lex per Moyſen facta eſt,gratia autem & veritas per Ieſum Chriſtum facta eſt,12ᶠ.q.112.1.1ᵐ.
Deum nemo vidit vnquam,1ᵃ.q.12.1.1ᵐ.& 22ᶠ.q.112.5.3ᵐ.
Vnigenitus filius,qui eſt in ſinu patris,ipſe enarrauit,1ᵃ.q.33.3.2ᵐ.
Ecce agnus Dei,22ᶠ.q.102.3.2ᵐ.& 3ᵃ.q.73.6.c.
Ecce qui tollit peccatum mundi, 3ᵃ.q.22.2.2ᵐ.& 3.c.& q.46.5.3ᵐ. & 6.6ᵐ.& q.48.2.2ᵐ.& q 49.1.0.& 2.3.4.5.c.& 5.3ᵐ.& 4ᵐ.& q.52.5.c.& q.56.2.4ᵐ.& q.62.5.0.& q.69.1.2ᵐ.& 3ᵐ.& q.73.5.c.& q.79.3.c.
Vt manifeſtetur in Iſrael, propterea veni ego, 3ᵃ.q.35.4.3ᵐ.& q. 43.1.1ᵐ.

Cap. 2.

Nondum venit hora mea,3ᵃ.q.46.9.0.& 10.c.
Omnis homo primum bonum vinum ponit, 3ᵃ.q.44.3.2ᵐ.
Hoc fecit initium ſignorum Ieſus,3ᵃ.q.36.4.3ᵐ.& q.43 3.0.
Et crediderunt in eum diſcipuli eius,3ᵃ.q.43.3.3ᵐ.
Poſt hæc deſcendit Ieſus in Capharnaum, ipſe & mater eius, & fratres eius,3ᵃ.q.28.3.5ᵐ.
Quadraginta & ſex annis ædificatũ eſt templũ hoc, 3ᵃ.q.31.1.2ᵐ.
Ipſe enim ſciebat quid eſſet in homine,3ᵃ.q.10.2.c.

Cap. 3.

Niſi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu ſancto,non poteſt introire in regnum Dei,12ᶠ.q.112.1.2ᵐ.& q.113.3.1ᵐ.& 3ᵃ.q.66.2.0. & q.68.1.2.0.& q.70.2.3ᵐ.& 4ᵐ.& q.72.6.1ᵐ.& q.84.5.c.
Nemo aſcendit in cælum,niſi qui deſcendit de cælo, filius hominis, qui eſt in cælo.3ᵃ.q.5.2.1ᵐ.& q.57.2.2ᵐ.
Ita exaltari oportet filium hominis.3ᵃ.q.46.4.c.
Sic Deus dilexit mundum,3ᵃ.q.1.1ᵐ.c.
Non enim miſit Deus filium ſuum in mũdum, vt iudicet mundum, ſed vt ſaluetur mundus per ipſum.3ᵃ.q.68.1.c.& 2.0.
Qui autem facit veritatem,venit ad lucem, 1ᵃ.q.17.1.c.
Non enim ad menſuram dat Deus ſpiritum.3ᵃ.q.7.11 1ᵐ.
Pater diligit filium,& omnia dedit in manu eius,1ᵃ.q.42.6.2ᵐ.

Cap. 4.

*Diſcipuli eius abierant in ciuitatẽ,vt cibos emerent,22ᶠ.q.188.7.c.
Omnis qui biberit ex aqua hac,ſitiet iterum,12ᶠ.q.2.1.c.3ᵐ.
Fons aquæ ſalientis,12ᶠ.q.2.1.3ᵐ.& q.114.3.c.3ᵐ.
Video,quia propheta es tu,Inf.6.
Venit hora,quando neque in monte hoc,neque in Hieroſolymis adorabitis Patrem,22ᶠ.q 84.3 1ᵐ.
*Spiritus eſt Deus,1ᵃ.q.1.3.0.& q.3.1.0.
In ſpiritu & veritate oportet adorare,22ᶠ.q.81.7.1ᵐ.q.83.13.1ᵐ.
Iam non propter loquelam tuam credimus,22ᶠ.q.2.10.c.fi.

Cap. 5.

Pater meus vſque modo operatur,& ego operor, 1ᵃ.q.69.2.c.& q. 73.2.1ᵐ.& q.118.3.1ᵐ.
Aequalem ſe faciens Deo,1ᵃ.q.42.0.& 3ᵃ.q.43.4.c.& q.38.2.0.
Non poteſt filius à ſe facere quicquam,niſi quod viderit patrem facientem,1ᵃ.q.42.6.1ᵐ.
Quæcunq; enim ille fecerit,hæc & filius ſimiliter facit, 3ᵃ.q.43.4 b.
Pater enim diligit filium,& demonſtrat ei omnia quæ ipſe facit, 1ᵃ. q.42.c.6.2ᵐ.
Sicut enim pater ſuſcitat mortuos,& viuificat,ſic & filius quos vult viuificat,3ᵃ.q.43.4.c.2ᵐ.
Vt omnes honorificent filium,ſicut honorificant patrem, 22ᶠ.q.81. 3.1ᵐ.& q.84.1.3ᵐ.& 3ᵃ.q.25.1.1ᵐ.
Qui miſit illum, 1ᵃ.q.43.0 & q.112.1.c.3ᵐ.& 3ᵃ.q.22.1.3ᵐ.& q.39. 8.1ᵐ.
Et in iudicium non venit,ſed tranſiet à morte in vitam,s.3.
Et poteſtatem dedit ei iudicium facere, quia filius hominis eſt, 3ᵃ. q.59.2.c.
Et procedent qui bona fecerunt, in reſurrectionem vitæ; qui verò mala egerunt,in reſurrectionem iudicij,1ᵃ.q.64.2.c.
Non poſſum ego à meipſo facere quicquam,s.5.
Sicut audio,iudico,1ᵃ.q 42.6.2ᵐ.
Et iudicium meum verum eſt,1ᵃ.q.16.5.0.& 12ᶠ.q.3.7.c.
Opera quæ dedit mihi pater,vt perficiam ea,ipſa opera quæ ego facio,teſtimonium perhibent de me,3ᵃ.q.41.1.4.0.
Neque vocem eius vnquam audiſtis,3ᵃ.q.39.3.2ᵐ.
Neque ſpeciem eius vidiſtis,Ibidem.

Cap. 6.

Hic eſt verè propheta,qui venturus eſt in mundum,22ᶠ.q.174.5.3ᵐ. & 3ᵃ.q.7.8.3.& q.31.2.c.
Ego ſum panis vitæ,3ᵃ.q.79.1.b.
Quem miſit ille,s.5.
Qui venit ad me,non eſuriet,& qui credit in me, non ſitiet in æternum,12ᶠ.q.2.1.3ᵐ.
Et ego reſuſcitabo eum, 3ᵃ.q.54.2.c.& q.56.1.2.0.& q.59.1.c.fi.& q.62.5.1ᵐ.& 3ᵐ.

Omne quod dedit mihi,non perdam ex eo,Inf.10.
Omnis qui audiuit à patre,& didicit, venit ad me,s.1ᵃ.q 43.5.2ᵐ.& 12ᶠ.q.112.2.2ᵐ.& 10ᵃ.13ᵃ.
Non quia patrem vidit quiſquam,niſi is qui eſt à Deo, hic vidit patrem,s.1.
Panis quem ego dabo,caro mea eſt,pro mundi vita, 3ᵃ.q.73.1.0.& 8.c.& q.81.1.3ᵐ.
Niſi manducaueritis carnem filij hominis, & biberitis eius ſanguinem,non habebitis vitam in vobis, 3ᵃ.q.65.4.2ᵐ.& q.73.3.1ᵐ.& q.87.4.1ᵐ.
Qui manducat meam carnem,& bibit meum ſanguinem, habet vitam æternam,3ᵃ.q.79.2.c.& q 80.2.1ᵐ.
Caro mea verè eſt cibus, & ſanguis meus verè eſt potus, 3ᵃ.q.76. 1.2ᵐ.
Qui manducat meam carnem, & bibit meum ſanguinem, in me manet,& ego in eo,Inf.10.
Spiritus eſt qui viuificat,caro non prodeſt quicquam, 22ᶠ.q.183.2. 3ᵐ.& 3ᵃ.q.73.1.1ᵐ.
Verba quæ ego locutus ſum vobis,ſpiritus & vita ſunt, 3ᵃ.q.57. 1.1ᵐ.

Cap. 7.

Erat autem in proximo dies feſtus Iudæorum ſcenopegia, 12ᶠ.q. 102.4.10ᵐ.& q.1 3.3.4ᵐ.
Mea doctrina,non eſt mea,3ᵃ.q.9.1.0.
Qui miſit me,s.5.
Non ex Moyſe,eſt circunciſio,ſed ex patribus,12ᶠ.q.103.1.3ᵐ.
Circunciſionem accipit homo in ſabbato, vt non ſoluatur lex Moyſis,12ᶠ.q.122.4.3ᵐ.
Mihi indignamini,quia totum hominem ſanum feci in ſabbato?3ᵃ. q.44.3 3ᵐ.& q.88.5.1ᵐ.
Qui credit in me ſicut dicit ſcriptura,flumina de ventre eius fluent aquæ viuæ,12ᶠ.q.2.1.3ᵐ.
Quia nondum venerat hora eius,s.2.
Nondum enim erat ſpiritus datus, quia Ieſus nondum fuerat glorificatus,3ᵃ.q.43.6.1ᵐ.
Hic eſt vere propheta.s.6.

Cap. 8.

In lege autem Moyſes mandauit nobis huiuſmodi lapidare, 3ᵃ.q. 29.1.4ᵐ.
Ego ſum lux mundi,s.1.
Ego non iudicio quenquam,s.5.
Miſit me pater,s.5.
Nec dum venerat hora eius,s.2.
Si me ſciretis,forſitan & patrem meum ſciretis,22ᶠ.q.2.8.3ᵐ.
Ego non ſum de hoc mundo,22ᶠ.q.188.2.3ᵐ.
Et ego quæ audiui à patre meo,hæc loquor in mundo,s.5.
Principium qui & loquor vobis,1ᵃ.q 1.3.1ᵐ.& 7.c.
Cum exaltaueritis filium hominis,s.2.
Sicut docuit me pater,hæc loquor,s.5.
Et à me ipſo facio nihil,s.5.
Pater mecum eſt,& non reliquit me ſolum.1ᵃ.q.31.0.
Si vos filius liberauerit, vere liberi eritis,3ᵃ.q.27.3.c.fi.& q.49.2. 2ᵐ.& q 54.7.2ᵐ.
Ego quod audiui apud patrem,loquor,s.5.
Veritatem loquor quam audiui à Deo.Ibidem.
*Si filij Abrahæ eſtis opera Abrahæ facite,22ᶠ.q.89.1.1ᵐ.
Ego enim ex Deo proceſſi & veni.1ᵃ.q.27.0.
Vos ex patre diabolo eſtis,1ᵃ.q 114.3.1ᵐ.
Ille homicida erat ab initio,1ᵃ.q.63.5.1ᵐ.
Et in veritate non ſtetit, quia non eſt veritas in eo. 1ᵃ.q.63.6.0.& q.64.2.5ᵐ.& 22ᶠ.q.96.1.c.
Cum loquitur mendacium ex propriis loquitur.
Quia mendax eſt & pater eius,22ᶠ.q 172.6.3ᵐ.
Abraham pater veſter exultauit, vt videret diem meum, & vidit & gauiſus eſt,12ᶠ.q.98.4 c & 3ᵃ.q.31.1.0.
Ieſus autem abſcondit ſe,& exiuit de templo,3ᵃ.q.44.3.1ᵐ.

Cap. 9.

Neque hic peccauit,neque parentes eius,12ᶠ.q.87.7.1ᵐ.
Qui miſit me,s.5.
Lux ſum mundi,s.1.
Lutum fecit ex ſputo,& liniuit ſputum ſuper oculos eius,& dixit,3ᵃ. q.44.3.2ᵐ.& 3ᵐ.
Non eſt hic homo à Deo,qui ſabbatũ non cuſtodit, 3ᵃ.q.40.4 1ᵐ.
Propheta eſt,s.6.
Scimus quia Deus peccatores non exaudit, 22ᶠ.q 83.16.0. & q. 178.2.1ᵐ.
Si cæci eſſetis,non haberetis peccatum,22ᶠ.q.15.1.1ᵐ.

Cap. 10.

Ego ſum oſtium,3ᵃ.q.8.6.3ᵐ.
Nemo tollit eam à me,ſed ego pono eam à meipſo 3ᵃ.q.47.1.1ᵐ.& q.50.3.1ᵐ.
Hoc mandatum accepi à patre meo 3ᵃ.q.47.2.1ᵐ.

Non

Nunquid dæmonum poteſt cæcorum oculos aperire? 1ª.q.91.8.1m. & 3m.& q.114.4 c.2m.& b.11 5.5.1m.& q.117.3.c.& 3ª.q.29.1.3m.
Ego & pater vnum ſumus. inf. 12ª.
Quem pater ſanctificauit, 3ª.q.34.1.1m.
Et miſit in mundum, s.5.
Opera quæ ego facio in nomine patris mei, hæc teſtimonium perhibent de me s.5.
Pater in me eſt, & ego in patre, 1ª.q.42.5.o.& 3ª.q.2.9.& 4m.
Ioannes quidem fecit ſignum nullum, 3ª.q.38.22m.q.40.2.1m.

Cap. 11.

In nouiſſimo die, s.6.
Tu me miſiſti, s.5.

Cap. 12.

*Loculos habens, ea quæ mittebantur, portabat, 22æ.q.188.7.c.
Niſi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipſum ſolum manet, 3ª.q.42.1.c.ſi.& q.46.2.1m.
Ego autem ſi exaltatus fuero à terra, s.3.
Qui miſit me, s.5.
Ego lux in mundum veni, s.1.
Ego non iudico eum, s.3.
Non enim veni vt iudicem mundum, s.7.

Cap. 13.

A Deo exiuit, & ad Deum vadit, 1ª.q.41.5.8m.
Quem diligebat Ieſus. 1ª.q 20.4.3m.& 3ª.q.45.3.4m.
Ille eſt, cui intinctum panem porrexero: & cum intinxiſſet panem dedit Iudæ, 3ª.q.81.5.1m.& q.82.5.9m.
Aut vt egenis aliquid daret, 22æ.q.188.7.c.
Mandatum nouum do vobis, vt diligatis inuicem ſicut dilexi vos, 22æ.q.108.3.o.& 22æ.q.44.7.o.
In hoc ergo cognoſcent omnes, quia diſcipuli mei eſtis, ſi dilectionem habueritis adinuicem, 22æ.q.81.1.5m.& q.102.13m.

Cap. 14.

Creditis in Deum, & in me credite, 22æ.q.2.7.c.
In domo patris mei, manſiones multæ ſunt, 12æ.q.3.2.4m.& q.5.2.o.& q.112.4.c.2m.
Domine neſcimus quo vadis: Et quomodo poſſumus viam ſcire? 1ª.q.1.101.2m.& 12æ.q.76.2.c.
Ego ſum via, veritas, & vita, 1ª.q.2.1.3m.& q.3.3.o.& q 4.2.2m.& 3m.& 22æ.q.14.1.2m.
Si cognouiſſetis me, & patrem meum vtique cognouiſſetis, s.8.
Qui videt me, videt & patrem meum. Ibidem.
Ego in patre, & pater in me eſt. s.10.
Alioquin propter ipſa opera credite, s.5.
Amen amen dico vobis, s.1.
Qui credit in me, opera quæ ego facio, & ipſe faciet & maiora horum faciet. 3ª.q.43.4.2m.
Quodcunque petieritis patrem in nomine meo, hoc faciam, 22æ.q.83.7.2m.& 15.2m.& 16.c.
Si diligitis me, mandata mea ſeruate, 22æ.q.44.1.o.
Rogabo patrem, & alium paracletum dabit vobis 22æ.q.83.10.1m.
In illo die cognoſcetis, quia ego ſum in patre meo, & vos in me & ego in vobis. 1ª.q.31.1.4m.
Et ſermonem quem audiſtis non eſt meus, ſed eius qui miſit me patris, s.7.
Pater maior me eſt, 1ª.q.33.1.2m.& q.42.4.1m.& q.43.7.1m.& 3ª.q.20.1.o.
Sicut mandatum dedit mihi pater, ſic facio. 1ª.q.44.6.2m.& q.47.2.1m.

Cap. 15.

Sine me nihil poteſtis facere, 12æ.q.6.1.1m.& q.114.6.o.
Si manſeritis in me, & verba mea in vobis manſerint, quodcunque volueritis petetis, & fiet vobis s.14.
Sicut dilexit me pater, & ego dilexi vos, 1ª.q.37.2.3m.
*Vos autem dixi amicos, 22æ.q.171.4.2m.
Omnia quæcunque audiui à patre meo, s.5.
Vt quodcunque petieritis patrem in nomine meo det vobis, s.14.
Scitote, quia me priorem vobis odio habuerit, 22æ.q.13.4.o.& 6.2m.& q 34.1.2.o.
Si non veniſſem, & locutus eis non fuiſſem, peccatum non haberent, 22æ q.10.1.3.c.
Si opera non feciſſem in eis, quæ nemo alius fecit, peccatum non haberent. 3ª.q.43 4.c.1m.
Nunc autem & viderunt & oderunt & me & patrem meum, 22æ.q.34 1.b.& 3ª.q.47.5.c.2m.
Cum autem venerit paracletus quem ego mittam vobis à patre ſpiritum veritatis, qui à patre procedit 1ª.q.36.2 1m.& 4.1m.& 22æ.q.106.4.2m.

Cap. 16.

Omnis qui interficit vos, arbitretur obſequium ſe præſtare Deo, 22æ.q.94.5.2m.& q.100.8.3m.& 22æ.q 64.6.o.
Qui miſit me, s.5.
Si enim non abiero, paracletus non veniet ad vos. 3ª.q.57.6.o.
Si autem abiero mittam eum ad vos, 1ª.q.43.8.o.
Ille arguet mundum de peccato, 3ª.q.59...3m.
Cum autem venerit ſpiritus ille veritatis, docebit vos omnem veritatem, 12æ.q.106.4.2m. & 22æ.q.176.1.1m.
Sed quæcunque audiet loquetur. s.5.
Si quid petieritis patrem in nomine meo, dabit vobis, s.14.
A Deo exiui, exiui à patre, & veni in mundum, s.13.
Iterum relinquo mundum, & vado ad patrem, 3ª.q 57.1.6.o.
Nunc ſcimus quia ſcis omnia, 3ª.q.10.8. .& q.13.1.2m.& 3m.& q.59.2.3m.
Quia à Deo exiſti, s.13.
Et non ſum ſolus, quia pater mecum eſt, s.8.

Cap. 17.

Hæc eſt autem vita æterna, vt cognoſcant te ſolum verum Deum, & quem miſiſti, Ieſum Chriſtum. 2ª.q.10.3.c ſi & q.31.4.1m.
Manifeſtaui nomen tuum hominibus, quos dediſti mihi de mundo. 22æ q.2.8.2m.
Tui erant, & mihi eos dediſti. Ibidem.
Et cognouerunt vere, quia à te exiui, s.13.
Et crediderunt, quia tu me miſiſti, s.5.
Et mundus eos odio habuit, quia non ſunt de mundo, ſicut & ego non ſum de mundo, s.8.& 3ª.q.31.2.3m.ſi.
Vt omnes vnum ſint, ſicut tu pater in me, & ego in te, vt & ipſi in nobis vnum ſint, s.10.
Vt ſint vnum, ſicut & nos vnum ſumus, s.10.22æ.q.183.2.1m.
Et dilexiſti eos, ſicut me dilexiſti, 1ª.q.37.2.o.

Cap. 18.

Vt ergo dixit, ego ſum, abierunt retrorſum, & ceciderunt in terram, 3ª.q.43.3.1m.& q.44.3.1m.
Dicit ille. ſ. Petrus, non ſum, 22æ.q.24.12.2m.
Ego palam locutus ſum mundo: Ego ſemper docui in ſynagoga, & in templo, quò omnes conueniunt, 3ª.q.42.3.2m.
Et in occulto locutus ſum nihil, 3ª.q.42.3.c.
Reſpondit ei Ieſus: Si male locutus ſum, teſtimonium perhibe de malo. ſi autem bene, cur me cædis? 22æ.q.65.1.o.& 3ª.q.46.9.2m.& q.83.2.3m.
Iudæi non introierunt in prætorium, vt non contaminarentur, ſed manducarent paſcha, 3ª.q.46 9.1m.
Nobis non licet interficere quenquam, 3ª q.47.4.3m.
Regnum meum non eſt de hoc mundo, 3ª.q.7.8.3m.& q.59.4.1m.
Omnis qui eſt ex veritate, audit vocem meam. 22æ.q.180.5.4m.

Cap. 19.

Maius peccatum habet, 12æ.q.72.3.o.& 3ª.q.47.6.o.& 4.2m.
Cum vidiſſet ergo Ieſus matrem. Matth.1.181.
Et diſcipulum ſtantem, quem diligebat, s.13.
Poſtea ſciens Ieſus, quia omnia conſummata ſunt, 22æ.q.109.3.2m.& 3ª.q 47.2.1m.
Iudæi ergo quoniā paraſceue erat, vt non remanerent in cruce corpora ſabbato. 3ª.q.46.4.3m.& q.48.4.c.
Erat enim magnus dies ille ſabbati. 3ª.q.46.9.1m.
Et continuo exiuit ſanguis & aqua, 3ª.q.66.4.3m.& q.74.7.3m.
Venit Nicodemus, ferens mixturam myrrhæ, & aloes, quaſi libras centum. 3ª.q.51.2.2m.& 3m.
Cum aromatibus, ſicut mos eſt Iudæis ſepelire, 3ª.q.51.2.2m.& 3m.
Erat autem in loco, vbi crucifixus eſt, hortus, & in horto monumentum nouum. 3ª.q.51.2.4m.
Et aduoluit ſaxum magnum ad oſtium monumenti, 3ª.q.51.2.3m.

Cap. 20.

Maria Magdalenæ, venit mane, cum adhuc tenebræ eſſent, ad monumentum, 3ª.q.53.2.3m.
Et vidit linteamina poſita, 3ª.q.51.2.3m.
Et ſudarium, 3ª.q.51.2.3m.
Tunc ergo introiuit, & ille diſcipulus, qui venerat primus, 3ª.q.8.3.3m.
Noli me tangere, 3ª.q.80.4.1m.
Nondum enim aſcendi ad patrē meū, 3ª.q.55.6.3m.& q.80.4.1m.
Cum ergo ſero eſſet die illo vna ſabbatorum, & fores eſſent clauſæ, &c. venit Ieſus. 3ª.q.54.1.1m.
Et ait: Pax vobis, 3ª.q.55.8.1m.
Oſtendit eis manus & latus. 3ª.q.54.4.o.
Hec cum dixiſſet, inſufflauit, 1ª.q.43.7.6m.
Quorum remiſeritis peccata, remittuntur eis, 3ª.q.84.3.3m.
Infer digitum tuum huc, & affer manum tuam, & mitte in loca clauorum. 3ª.q.54.4.2m.& q.55.6.3m.
Quia vidiſti me Thoma, credidiſti. 22æ.q.1.4.1m. & 3ª.q.55.5.3m.
Beati qui non viderunt & crediderunt. Ibidem. & 3ª.q.55.5.3m.
Multa quidem & alia ſigna fecit Ieſus in conſpectu diſcipulorum ſuorum, quæ non ſunt ſcripta in libro hoc. 3ª.q.42.4.c. & q.68.1.1m.
*Hæc autem ſcripta ſunt, vt credatis, &c. 1ª.q.8.1m.

Cap. 21.

Vado piſcari, 1ª.q.96.1.c.& 22æ.q.64.1.o.

Dicis

Dicit ergo diſcipulus ille quem diligebat Ieſus,s.ca.
Dominus eſt,1a.q.t:.7,1m.& 4m.
Simo Ioannis,diligit me plus his,12a.q.185,1.1m.
Paſce oues meas,vel agnos meos,Ibidem.
Domine tu ſcis quia amo te, 1a.q.10.4.3m.
Domine tu omnia noſti,s.16.
Quem diligebat Ieſus,s.19.
Sunt autem & alia multa quæ fecit Ieſus,quæ ſi ſcriberentur per ſingula, nec ipſum arbitror mūdum capere poſſe eos qui ſcribendi ſunt libros.3a q.7.1.1m & q.68.1,1m.

AVCTORITATES EX EPISTOLA AD ROMANOS.

Cap. 1.

Qui factus eſt ei ex ſemine Dauid ſecundum carnem.3a.q.16.7.1m. & q.31.6 2m.
Qui prædeſtinatus eſt filius Dei,in virtute,3a.q.24.0.
Ad obediendum fidei,1.8.q.47.3m.& q.104 3.2m.& 3a.q.7 3.2m.
Græcis,ac barbaris,ſapientibus,& inſipientibus,debitor ſum. 2a.q. 21.1 3m.
Iudæo primum & Græco,3a.q.31.2.2m.
Qui veritatem Dei in iniuſtitia detinent,12a.q.40,3.0.& q.59.3.4 0. & q 71.3.3m.
Quod notum eſt Dei manifeſtum eſt illis,1a. q.1.6.c.fin.& q.12.12. b.& c.
Inuiſibilia enim ipſius à creatura mundi per ea quæ facta ſunt intellecta cōſpiciuntur,1a.q 2.2.0.& 12a.q.17.3.1m.& q 34.0.c.& q. 171,2.3m.
Ita vt ſint ineacuſabiles,inf.2.
Cum cognouiſſent Deum, non vt Deum glorificauerunt aut gratias egerūt,12a q.6.8.0.& q.19.6.c.& q.76.1. 4.c. & 3a.q.47.5.3m.
Dicentes enim ſe eſſe ſapiētes,ſtulti facti ſunt, 12a.q.46.1 1m.& 2.c.
Et mutauerunt gloriam incorruptibilis Dei,in ſimilitudinem imaginis corruptibilis hominis,& volucrum,& quadrupedum,& ſerpentum,12a.q 94.1.c.& q.112.2.2m.
Propter quod tradidit illos Deus in deſideria cordis eorum in immunditiam,12a.q.87.2.c.
Quia commutauerunt veritatem Dei in mendacium,s,t.
Tradidit illos Deus in reprobum ſenſum,vt faciant ea que non conueniunt,repletos omni iniquitate,&c.12a.q 79.1.1m.
* Parentibus non obedientes,2a.q.105.4 b.
Qui cūm iuſtitiam Dei cognouiſſent,non intellexerunt,s.
Quoniam qui talia agunt,digni ſunt morte,1a.q 85.5.0.

Cap. 2.

Propter quod in excuſabilis es ô homo, omnis qui iudicas, 2a. q. 13.5.0.et q.60.2.2m.
An diuitias bonitatis eius,patientiæ, et longanimitatis contemnis? 18a.q.186.9.3m.
Quicunque enim ſine lege peccauerunt, ſine lege peribunt, 12a.q. 90 2.1m.
Et qui in lege peccauerunt,per legem iudicabuntur,12a.q.103.3.4.0. & q.104.3.c.& 12a.q 86.4.1m.
Non enim auditores legis iuſti ſunt apud Deum, ſed factores legis iuſtificabuntur,12a.q.100.12.1m.
Cum enim gentes que legem non habent, naturaliter ea quæ legis ſunt faciunt,12a.q.10 4.1m.
Legem non habentes,ipſi ſibi ſunt lex,12a q.90.3.1m.
Qui oſtendunt opus legis ſcriptum in cordibus ſuis,Ibid.
Teſtimonium reddente illis conſcientia ipſorum,1a q.79.13.c.
Et inter ſe inuicem cogitationum accuſantium, aut defendentium, Ibidem.
Circunciſio quidem prodeſt,ſi legem obſerues, 12a. q 102. 3.4.0 & q.10 .3.c.& 2:a.q 86.4.1m.& 7.1 c & q.93.1.0. & q.94.3 .m.
Si autem præuaricator legis ſis, circunciſio tua præputium facta eſt,s.3.

Cap. 3.

Ex operibus legis non iuſtificabitur omnis caro coram illo, 12a.q. 89.2.0.& 4.c fi.& 1m & q.100.12.0.& q.10 1.0.
Arbitramur iuſtificari hominem per fidem,ſine operibus legis, 12a. q. 10^.12 0.
Faciamus mala,vt veniant bona.12a.q.70.4.4m.
Si Abraham ex operibus legis iuſtificatus eſt, habet gloriam, ſed non apud Deum,12a.q.1c 0.1.c.
Dauid dicit,beatitudinem hominis,cui Deus accepto fert iuſtitiam ſine operibus,12a.q.3.7 3m.

Cap. 4.

Et ſignum accepit circunciſionis ſignaculum iuſtitiæ fidei, quæ eſt in præputio,12a.q.10.2m.
Et vocat ea quæ non ſunt,tanquam ea quæ ſunt,12a.q.91.1.1m.
Qui contra ſpem in ſpe credidit,12a.q.41 3.3a,& q 102.5.1m.
* Ei autem qui operatur, merces non imputatur ſecundum gratiam,ſed ſecundum debitum.18a.q.112,2.1m.
Lex,iram operatur,12a.q.4 .1.c.

Ieſus traditus eſt propter delicta noſtra,3a.q.49.0.

Cap. 5.

Iuſtificati ergo ex fide, 12a.q.112. 3.1m.& q.113,6.0.& 3a.q.86.6.0.
Et gloriam in ſpe gloriæ filiorum Dei,1a. q.33,3.c.
Spes autem non confundit,12a.q.1?.4.5.
Charitas Dei diffuſa eſt in cordibus noſtris, per ſpiritum ſanctum, qui datus nobis,12a.q.24.2.0.& 3.10.c.& q.172 2,3m.
Cùm inimici eſſemus, reconciliati ſumus per mortem filij eius, 3a. q.48. 4.c.& q.49.2.c.& 4 .0.
Peccatum non imputabatur,cùm lex non eſſet, 12a. q.98. 5.6.0.& 1a q.70.1.2m.
Nam iudicium quidem ex vno in condemnationem, gratia autem ex multis delictis in iuſtificationem,12a.q.113.1.6.0.
Si enim vnius delicto,mors regnauit per vnum, multo magis abundantiam gratiæ & donationis & iuſtitiæ accipientes in vita, regnabunt per vnum Ieſum Chriſtum,3a.q.2.7.2m.
Sicut enim per inobedientiā vnius hominis,peccatores conſtituti ſunt multi,ita & per vnius obedientiam iuſti cōſtituentur multi, 12a.q.105.2.3m.
Lex autem ſubintrauit,vt abundaret delictum, 12a.q.98,1.2m.
Vbi autem abundauit delictum,ſuperabundauit & gratia, 3a. q.89. 2.3m.
Vt ſicut regnauit peccatum in mortem, ita & gratia regnet per iuſtitiam in vitam æternam,per Ieſum Chriſtum dominum noſtrum, inf.6.

Cap. 6.

Quicunque baptizati ſumus in Chriſto Ieſu, in mortem ipſius baptizati ſumus,22a.q.147.5.c.& 3a.q.49.3.2m.& q.3 1.1.c.& q.61,4 1m & q.66.2.9 c,5m.& q.68.5 7.c.& q 80.10 1m.& q.86 4.1m.
Vt quomodo Chriſtus ſurrexit à mortuis per gloriam patris, ita & nos in nouitate ambulemus, 12a.q.111.2.3m.
Si enim complantati facti ſumus ſimilitudini mortis eius, ſimul & reſurrectionis erimus,4a.q.54.2.c.& q.56.1.2.0.
Hoc ſcientes quia vetus homo noſter,ſimul crucifixus eſt,vt deſtruatur corpus peccati,vt vltra non ſeruiamus peccato,3a.q.79.1.3m.
Qui enim mortuus eſt,iuſtificatus eſt à peccato, 12a.q.113.1.6.0.
Si enim mortui ſumus cum Chriſto,credimus quia etiam ſimul viuemus cum illo,3a.q.5 4.2.c.
Ita & vos exiſtimate quidem vos mortuos eſſe peccato viuentes autem Deo,in Chriſto Ieſu,3a q.14.2.c.
Non ergo regnet peccatum in veſtro mortali corpore, vt obediatis concupiſcentijs eius,12a.q.74.?.1m.
Sed neque exhibeatis membra veſtra arma iniquitatis peccato, ſed exhibete vos Deo,tanquam ex mortuis viuentes,& membra veſtra arma iuſtitiæ Deo,3a.q 79 1 3m.
Non enim ſub lege eſtis,ſed ſub gratia,12a.q.108,1.2.0.
Sicut enim exhibuiſtis membra veſtra, ſeruire iniquitati, 3a.q. 48. 4.c 3m.
Cum enim ſerui eſſetis peccati, liberi fuiſtis iuſtitiæ,22a.q.183.4.c.
Quem ergo fructum habuiſtis tunc in illis,in quibus nunc erubeſcitis,12a.q.70.4.1m.& 12a.q.88.fi.
Nam finis illorum mors eſt,12a.q.85.?.0.& q.87.7.c,1m.
Nunc autem liberati à peccato,ſerui autem facti Deo, habetis fructum veſtrum in ſanctificationem:finem vero vitam æternam,1a. q.23.1.c.& 12a.q 3.1.3m.
Stipendia peccati,mors,s,6.
Gratia autem Dei,vita æterna,1a. q.24.3.c. & 12a.q.113.2.2m.9.c.& q.114.3.2m.

Cap. 7.

Lex in homine dominatur quanto tempore viuit, 3a.q.15.4.3m.
Cum eſſemus in carne,paſſiones peccatorum quæ per legem erant, operabantur in membris noſtris, 12a.q. 77. 8. 0. & 3a.q.15. 4.3m.
Seruiamus in nouitate ſpiritus, & non in vetuſtate litteræ, 12a.q. 98.1. 2m.& q 99.2.3m.& q.106.2.c.
Peccatum non cognoui niſi per legem,12a.q. 90.1.0.& q.100.4 6m.
Nam concupiſcentiam neſciebam,niſi lex diceret, non concupiſces, 12a.q.100.4.3m.
Sine lege enim peccatum mortuum erat, ego autem viuebam ſine lege aliquando,12a.q.98.1.1m.
Itaque lex quidem ſancta, & mandatum iuſtum & bonum, 12a.q. 98.1.0.
Quod enim operor,non intelligo,12a.q.56.4.c.& q.74.3.c.
Non enim quod volo bonum,hoc ago, 12.q.83 1.1m.& 12a. q. 10.5 1m.& 2m.& q 17.7.1m.& q.74 3.c.& q.77.7.1m.
Sed quod odio malum,illud facio,12a.q.77.7.1m.
Conſentio legi,quoniam bona eſt,12a.q. 98.1.c.
Condelector enim legi Dei,ſecundum interiorem hominem, 2a.q. 78.4.1m.& 12a.q.98 1.c.& 12a.q 25.7.c.
Video autem alteram legem in membris meis, repugnantem legi mentis meæ,& captiuantem me in lege peccati,quæ eſt in membris meis, 12a.q.83.2.1m.& q 90.1.1m.& q.91.6,0.

Inſe

Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius? 12e. q.25.5.1m.

Cap. 8.

Nihil ergo nunc damnationis eſt iis, qui ſunt in Chriſto Ieſu, qui non ſecundum carnem ambulant, 12e.q.89.5.1m.

Lex enim ſpiritus vitæ in Chriſto Ieſu, liberauit me à lege peccati & mortis, 7.

Sapientia carnis inimica eſt Deo; 12e. q.93. 6.2m.& 22e. q.55.2.1m. & 2m.

Legi enim Dei ſubiecta nõ eſt nec enim poteſt, 22e.q.55.2.1m.& 2m.

Sed in ſpiritu, ſi tamen ſpiritus Dei habitat in vobis, inſr.8.

Habitat in vobis.1ª.q.4.2.3.0.& 4 2m.& 5.c.& 12e.q.114.3.3m.

Propter inhabitantem ſpiritum eius in vobis, s.8.

Debitores ſumus non carni, vt ſecundum carnem viuamus, 12e.q. 111.1.2m.

Si enim ſecundum carnẽ vixeritis, morietnini, 12e q.72.2.1m. & 2m.

Si autem ſpiritu facta carnis mortificaueritis, viuetis. 3ª. q.89. 3.0.

Quicunque enim ſpiritu Dei aguntur, hi ſunt filij Dei, 12e. q.114.3. c.fi.& 22e.q.51.1.1m.& q.88.8.1m.

Non enim accepiſtis ſpiritum ſeruitutis iterum in timore, 22e.q.19. 6.0.& 8.2m.& 10.c.

Si autem filij, & hæredes, 1ª.q.95.1.2m.& 12e.q.114.3.c.fi.

Si tamen compatimur, vt conglorificemur, 12e. q. 85. 5.2m. & 3ª. q. 49.1.4m. & 3.2m.& 3m. & 5.c.& q.52.1.2m.& 7.8.c. & q.79.2.1m. & 7.2m.

Exiſtimo enim quod non ſunt condignæ paſſiones huius temporis ad futuram gloriam, quæ reuelabitur in nobis. 12e. q. 114. 3.0. & 5.c.&.3.q.48.1.c.

Expectatio creaturæ, reuelationem filiorum Dei expectat, 1ª. q.98. 3.c.

Spe enim ſalui facti ſumus, 22e.q.17. 6.0.

Spes autem quæ videtur, non eſt ſpes, 12e.q.40.1.0 & 2.5.6.7.8.c.& q.41.2.c.& q.42.3.c.3m.& q.67.4.r.0.& 22e. q.18.2.0.& 3.c. & q.19.11.3m.

Sic autem quod non videmus, ſperamus, per patientiam expectamus, 12e.q.40.2.1m.

Ipſe ſpiritus poſtulat in nobis, gemitibus innenarrabilibus, 22e.q.83 10.1m.& 3ª. q.26.1.3m.

Scit quid deſideret ſpiritus, quia ſecundum Deum pro peccatis poſtulat, 3ª.q.21.4.c.

Scimus autem quoniam diligentibus Deum, omnia cooperantur in bonum, 1ª.q.89.2.1m.

Nam quos præſciuit & prædeſtinauit, 1ª.q.23.1.2m.

Conformes fieri imaginis filij ſui, 1ª.q. 33. 3. 1m. fi. & q.93. 4.2m.& 22e.q.45.6.c.2m.& 3ª. q.2.5. 2m.& 8.c. & q.3.9.8.3m.& q.45.4.c.

Vt ſit ipſe primogenitus in multis fratribus, 1ª.q.33.3.c.2m. & q.95. 1.1m.& q.41. 5.c.

Quos autem prædeſtinauit, hos & vocauit, 1ª.q.23.2.c.& 5.1m.

Et quos vocauit, hos & iuſtificauit, 12e.q.113.1.3m.

Qui etiam interpellat pro nobis, 3ª. q.21 3.0.& q.22.4.1m.

Quis nos ſeparabit à charitate Chriſti? &c. 3ª. q.62.6.3m.& q.70. 4.c.

Cap. 9.

Optabam ego ipſe anathema eſſe à Chriſto pro fratribus meis, &c. 22e.q.27.8.1m.& q.182.1.c.fi.

Quorum patres ex quibus eſt Chriſtus, ſecundum carnem, 12e.q. 98.4.c.1m.& 5.c.& 3ª.q.4.5.3m.

Non eſt volentis neque currentis, ſed miſerentis eſt Dei, 1.ª.q.83.1. 2m.& 12e. q.98.1.3m.

Quia ſi Deus volens oſtendere iram, & notam, &c. quæ præparauit in gloriam, 1ª.q.23.5.3m.

Cap. 10.

Corde enim creditur ad iuſtitiam, ore autem confeſſio fit ad ſalutem, 22e.q.3.2.0.

Diues in omnes qui inuocant illum, 22e.q.117.1.1m.

Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbum Chriſti, 1ª.q. 111.1. 3m.& 22e.q.6.1.c.

Cap. 11.

Ex ipſo, & per ipſum, & in ipſo ſunt omnia, 1ª.q.39.8.c.

Cap. 12.

Exhibeatis corpora veſtra Deo, hoſtiam viuentem, ſanctam Deo placentem, 22e.q.85.3.1m.

Vt probetis, quæ ſit voluntas Dei bona, beneplacẽs, & perfecta, 22e. q.97.2.2m.

Non plus ſapere, quam oportet ſapere, ſed ſapere ad ſobrietatem, 12e.q.149.1.1m.

Et vnicuique ſicut Deus diuiſit menſuram fidei, 12e.q. 114.5.1m. & 22e.q.6.1.c.

Sicut enim in vno corpore multa membra habemus, 1ª.q.76.5.3m. & 22e.q.183.2.c.

Habentes donationes, 1ª.q.21.3.c.& 12e.q.112.5.4m.

Siue prophetam, ſecundum rationem fidei, 22e.q.171.1.0.& 3.c.

Qui præeſt in ſolicitudine, 22e.q.47.9.3m,& q.53.6.c.

Dilectio ſine ſimulatione, 22e.q.111.1.0.

Honore inuicem præuenientes, 22e.q.103.2.3m.

Nolite maledicere, 22e.q.76.1.2m.

Spes gaudentes, 22e.q.2.1.3m.

Si fieri poteſt, quod ex vobis eſt, cum omnibus hominibus pacem habentes, 22e.q.29.1.c.& 2.3m.

Non voſmetipſos defendentes chariſſimi, 22e.q.40.1.2m.& q.64.7.5.

Cap. 13.

Poteſtatibus ſublimioribus ſubdita ſit, 22e.q.69.1.c. & q.88.10. 2m. & q.104.1 0.& 5.c.ptin.& 1m.& 6.0.

Quæ à Deo ſunt, ordinata ſunt, 12e. q.102.1. c. & 22e. q. 172. 2.c. principio.

Qui poteſtati reſiſtit, Dei ordinationi reſiſtit, 22e.q.158.1.3m.

Cui tributum, 22e.q.102.2.3m.

Qui diligit proximum, legem impleuit, 12e.q 99.1.2m. & q.105.2 1m. & 22e.q.44.2.4m.

Et ſi quod eſt aliud mandatum, in hoc verbo inſtauratur, 12e.q. 99. 1m.2m.

Induimini Dominum Ieſum Chriſtum, 3ª.q.69.9.1m.

Cap. 14

Qui infirmus eſt, olus manducet, 12e.q.77.2.0.

Siue viuimus, ſiue morimur, Domini ſumus, 1ª.q.1 8.2m.

Nihil commune per ipſum, 12e.q.102.6.1m.& 22e. q. 149. 3. 0.& 3ª. q.40.4.2m.

Si propter verbum frater tuus contriſtatur, iam non ſecundum charitatem ambulas, 22e.q.43.3m.

Noli cibo tuo illum perdere, pro quo Chriſtus mortuus eſt, 22e. q. 45.3.2m.

Non eſt enim regnum Dei eſca & potus, 3ª.q 40.2.1m.

Bonum eſt non manducare carnem, & non bibere vinum, 12e.q.103. 4.3m.& fi.& 22e.q.43.1.5m.& q.149.3.1m.

Omne quod non eſt ex fide, peccatum eſt, 12e.q. 19. 5.c. & q. 103. 4. 3m.& 22e.q.10.4.1m.

Cap. 15.

Vnuſquiſque veſtrum proximo ſuo placeat in bonum ad ædificationem, 22e.q.115.1.1m.

Dico enim Chriſtum Ieſum miniſtrum fuiſſe circuncifionis propter veritatem Dei, ad confirmandas promiſſiones patrum, 3ª. q. 42.1.c.

Gentes autem ſuper miſericordia honorate Deum, 1ª. q.21.4.2m.

Si ſpiritualium eorum participes facti ſunt gentiles, debet & in carnalibus miniſtrare eis, 22e.q.187.4.2m.

Cap. 16.

Si vobis primum ex parte fruitus fuero. 12e.q.11.3.1m.

Secundum reuelationem myſterij, temporibus æternis taciti, 1ª.q. 10.1.4m.

AVCTORITATES EX PRIMA EPIST. AD CORINTHIOS.

Cap. 1.

In omnibus diuites facti eſtis in illo, ſcilicet Chriſto, in omni verbo, & in omni ſcientia, 22e. q.50.3.1m.& q.188.5.2m.

Et non ſunt in vobis ſchiſmata, 22e. q.39.1.0. & 4.c. & q. 188.5. 2m.

Nunquid Paulus crucifixus eſt pro vobis? 3ª.q.48.5.3m.

Aut in nomine Pauli baptizati eſtis? 3ª.q 64.3.c.

Non enim miſit me Deus baptizare, ſed euãgelizare, 3ª. q. 67.2.1m.

Nonne ſtultam fecit Deus ſapientiã huius mundi? 22e. q.46. 3.2m.

Et Dei ſapientiam, 1ª.q.39.7.2m.

Quod ſtultum eſt Dei, ſapientius eſt hominibus, s.

Et quod infirmum eſt Dei fortius eſt hominibus. 1ª. q. 48. 6.1m.

Quæ ſtulta ſunt mundi, elegit Deus, vt confundat ſapientes, s.

Vt eã quæ ſunt deſtrueret, s.

Vt non glorietur omnis caro in conſpectu eius, 22e.q.45.4.1m.

Chriſtus factus eſt nobis ſapientia, & ſanctificatio, & redemptio, 3ª. q.48.6.3m.

Qui gloriatur, in Domino glorietur, s.

Cap. 2.

Sapientiam loquimur inter perfectos, 22e.q.45.5.1m.

Sed loquimur Dei ſapientiam in myſterio, quæ abſcondita eſt, 1ª.q. 57.5.3m

Si enim cognouiſſent nunquam Dominum gloriæ crucifixiſſent. 3ª. q 46.12.1m.& q.47.5.0.& 6.c.

Nos autem non ſpiritum huius mundi accepimus, ſed ſpiritum qui ex Deo eſt, 12e.q.112.5.4m.

Vt ſciamus quæ à Deo donata ſunt nobis, 12e.q.112.5.4m.

Spiritualis autem iudicat omnia, & ipſe à nemine iudicatur. 1ª.q.1. 6.3m.& 22e.60.1.5m. *Cap. 3.*

Tanquam paruulis in Chriſto, lac vobis potum dedi, non eſcam, 1ª. prolo principio, & 22e.60.q 189.1.4m.

Cum enim ſit inter vos zelus & contẽtio, nõnne carnales eſtis? 12e. q.28.

q.28.4.1m.

*Cum enim quis dicat, Ego quidem ſum Pauli, alius autem, Cephæ, ego autem Apollo, nónne homines eſtis? 22e.q.188.3.2m.

Vt ſapiens architectus fundamentum poſui. 1ª.q.1.6.c.

Fundamentum aliud nemo poteſt ponere, præter id quod poſitum eſt, quod eſt Christus Ieſus, 22e.q.4.7.o.1.q.161.5.1m.

Si quis ſuperædificat ſupra fundamentum hoc aurum argentum, lapides precioſos, 12e.q 89.2.o.

Si quis videtur inter vos ſapiens eſſe in hoc ſæculo, ſtultus fiat, vt ſit ſapiens, 22e.q.46.1.2m.

Cap. 4.

Dominus illuminabit abſcondita tenebrarum, & manifeſtabit conſilia cordium, 1ª q.24.1.2m.

Sed neque meipſum iudico, 12e.q.112.5.c.

Non enim in ſermone eſt regnũ Dei, ſed in virtute, 22e.q.177.1.2m.

Cap. 6.

Iam quidem omnino delictum eſt in vobis, quòd iudicia habetis inter vos, 22e.q. 42.8.1m.

Quare non magis iniuriam accipitis? 22e.q.108.1.2m.& 4m.

Quare non magis fraudem patimini? 22e.q.55.5.1m.

Iniqui regnum Dei non poſſidebunt, 1ª.q.68. 4.c.

Eſca ventri, & venter eſcis, 1ª.q.65.1.c.& 12e.q.1.5.b.

Corpus autem non fornicationi, 12e.q.103.4.3m.& 22e.q.35.1. 4m. & q.154.2.2m.

Neſcitis, quoniam corpora veſtra membra ſunt Chriſti? 3ª.q.8.3.o.

Qui autem adhæret Domino, vnus ſpiritus eſt, 22e.q. 45.2.c.

Fugite fornicationem, 22e.q.23.1.4m.

Omne enim peccatum quodcunque fecerit homo, extra corpus eſt, 12e q.74.4.o.

Qui autem fornicatur, in corpus ſuum peccat, 12e.q.72. 2.4m.

Cap. 7.

Bonum eſt homini mulierem non tangere, 12e.q.14.1.3m.

Similiter & vxor viro, 22e.q.32.8.2m.

Vnuſquiſque proprium donum habet ex Deo, 12e.q.66.2.1m.

Dico autem non nuptis & viduis, bonum eſt illis, ſi ſic permanſerint, 12e.q. 140.1.3m.

Conſilium autem do. 12e.q.14.1.3m.& 12e.q.152.2.o.

Qui ſine vxore eſt, ſolicitus eſt quæ Domini ſunt, 22e. q.152.2.o.& 4.c.& 3.c.

Qui matrimonio iungit virginem ſuam, bene facit, & qui non iungit, melius facit, 12e.q.132. 3.5m.& q.4.5.o.

Beatior autem erit, ſi ſic permanſerit, 12e.q.70.3.2m.

Cap. 8.

Scientia inflat, 22e.q.167.1.c.& q.188.6.2m.

Scimus quia nihil eſt idolum in mundo, 12e.q.94.1.3m.

Nam & ſi ſint qui dicantur dij, ſiue in cælo, ſiue in terra, ſiquidem ſunt dij multi, & domini multi, 1ª.q.13.3.1m.

Cap. 9.

Nónne Chriſtum Ieſum Dominum noſtrum vidi? 3ª.q.57.6.3m.

Nunquid de bobus cura eſt Deo? 1ª.q.22.2.5m.& q.103.5.2m.& 12e. q.102.5.8m.

Omnia ſuſtinemus ne quod offendiculum demus Euangelio, 22e. q.43.8.3m.

Bonum eſt mihi magis mori, quàm vt gloriam meam quis euacuet, 12e.q.2.3.c.& 22e.q.132.1.3m.

Nam ſi euangelizauero, non eſt mihi gloria, neceſſitas enim mihi incumbit, 12e.q.81.6.3m.

Nam cum liber eſſem ex omnibus, omnium me ſeruum feci, 1ª.q. 81.3.4.o.

Neſcitis quòd in ſtadio currunt, omnes quidem currunt, ſed vnus accipit brauium? 22e.q.4.1.1m.

Sic currite vt comprehendatis, 1ª.q.12.7.1m.& 12e.q.4.3.1m.

Pſal. 10.

Patres noſtri omnes ſub nube fuerunt, & omnes mare tranſierunt, & omnes in Moyſe baptizati ſunt in nube, & in mari, 3ª.q.70.2m.

Petra autem erat Chriſtus, 1ª.q.102. 1.4m.

Hæc autem omnia in figuram contingebant illis, 12e.q.107.2.o.

Qui ſe exiſtimat ſtare, videat ne cadat, 1ª.q.95.3.o.

Tentatio vos non apprehendat, niſi humana, 3ª.q.41.2.2m.

Dico quòd immolatum eſt aliquid idolis, aut quòd idolum ſit aliquid? s.8.

Siquis vocat vos infidelium ad cœnam, & vultis ire, 22e.q.10.9.c.

Nemo quod ſuum eſt, quærat, ſed quod alterius, 22e.q 58.12.c.

Domini eſt terra & plenitudo eius, 1ª.q.13.7.1m.& 6m.

Omnia in gloriam Dei facite, 12e.q.88 1.2m.& q 100.10. 2m.

Sine offenſa eſtote Iudæis & Gentibus, & Eccleſiæ Dei, 22e.q.7.2.3. & 3ª.q.42.2.1m.

Cap. 11.

Omnis viri caput, Chriſtus eſt, 3ª.q.8.o & q.48.2.c.& q.49.1.c.

Caput autem mulieris, vir, 1ª.q.93.4.1m.

Caput autem Chriſti, Deus, 3ª.q.8.1.3m.& 8. 2m.

Vir imago & gloria Dei eſt, mulier autem gloria viri eſt, 1ª.q.35.2. 3m.& q.93.4.1m.& 6.2m.

Nam oportet hæreſes eſſe, vt qui probati ſunt manifeſti fiant in nobis, 22e.q.11.3.2m.

Quotieſcunque manducabitis panem hunc, & calicem biberis, mortem Domini annunciabitis, donec veniat, 3ª.q.66.4.5m.& q.73 4.5.o.& q.74.1 c.& q 76.2.1m.& q.75.1 c.& 7.2m.& q.80. 10.2m.& q.83.1.c.& 2.c.1m.& 2m.& 3.c.& q.84.7.3m.

Probet autem ſeipſum homo, & ſic de pane illo edat, & de calice bibat, 3ª.q.80. 4.5m.

Qui enim manducat & bibit indignè, iudicium ſibi manducat & bibit, 3ª.q.80.6.2m.

Non diiudicãs corpus Domini, 3ª.q 80.5.2m.

Si quis eſurit, domi manducet, 3ª.q.80.8.2m.

Cætera cum venero, diſponam, 3ª.q 25.3.4m.& q.64.2 1m.& q.72. 4.1m.& q.78.3.9m.& q.8 .4.2m.

Cap 12.

Nemo in ſpiritu Dei loquens, dicit anathema Ieſu, 12e. q.109.1.b. & c.1m.& 22e.171.1.2m.& q.176.2 2m.

Et nemo poteſt dicere, Dominus Ieſus, niſi in ſpiritu ſancto, 22e.q. 15.1.c.1m.

Diuiſiones vero gratiarum ſunt, idem autem ſpiritus, 22e. q. 171. princ.

Et diuiſiones miniſtrationum ſunt, Ibid.

Et diuiſiones operationum ſunt, Ibid.

Qui operatur omnia in omnibus, 1ª.q.105.5.o.

Vnicuique autem datur manifeſtatio ſpiritus, ad vtilitatem, 1ª.q. 104.4.c.& 12e.q.111.1.4.c.& 22e.q.172.3.o.& q.176.2.1m.& q.177. 1.c.3m & 4m.& 3ª q.7.7.c.1m.

Alius quidem per ſpiritum datur ſermo ſapientiæ, 12e.q.66.2.1m.& q.68.5.1m.& q.111.4.o.& 22e.q.176.177.178.o.

Alij autem ſermo ſcientiæ, ſecundum eundem ſpiritum, 1ª.q.105. 7.3m.& 12e.q.52.4.c.& q.68.5.1m.& q.111.4.c.4m.& q.113.10.3m. & 22e.q.171.3.1m.

Alteri fides in eodem ſpiritu, 12e.q.111.4.c.3m.& 22e.q.4.5.4m.

Alij gratia ſanitatum, in vno ſpiritu, 12e.q.111 4.c.3m.

Alij operatio virtutum, 12e.q.111.4.c.3m.& 22e.q.178.2.1m.

Alij prophetia, 12e.q.68.3.3m.& 22e.q.171.2.o.& q.174.3.2m.& q.176. 2 3m.

Alij diſcretio ſpirituum, 12e.q.111.4.c.& 22e.q.171.principio.

Alij genera linguarum, 12e.q.111.4.c.3m.& 22e.q.176.1.o.& q.179. 1.o.

Alij interpretatio ſermonum, 12e q.111.4.c.3m.

Hæc autem omnia operatur, &c. 1ª.q.38.2.o.& q.43.5.1m.

Diuidens ſingulis prout vult, 1ª.q.19.10.c.& 12e.q.66.2.1m.& q.68.5. 1m.& 12e.q.112.4.c.& 22e.q.172.3.o.

Sicut vnum corpus eſt, & membra habet multa, &c. ita & Chriſtus, 1ª.q.76.5.3m.& 22e.q.183.2.3.o.& 3ª.q.8.1.3.c.& q.48.2.c.& q. 49.1.c.

Et adhuc excellentiorem viam vobis demonſtro, 22e.q.24.4.c.

Cap. 13.

Et angelorum, 1ª.q.107.1.2m.

Factus ſum velut æs ſonans, aut cymbalum tinniens, 22e. q.111.2.o.

Charitatem autem non habuero, 1ª.q 43.5.2m.& 12e.q.65.2.o.& 22e. q.23.7.o.& q.108.2.2m.

Nihil mihi prodeſt, 3ª.q.89.6 3m.

Si habuero prophetiam, &c. 1ª. q.43.3.3m.& 22e. q. 6. 2. 3m.& q. 172.4.c.

Et ſi habuero omnem fidem, 22e.q.44.o.& 7.4m.& q.19.3.1m.

Et ſi diſtribuero in cibos pauperum omnes facultates meas. &c. 22e.q.5.154.2.6m.

Et ſi tradidero corpus meum, ita vt ardeam, &c. 22e.q.124.2.2m.

Charitas patiens eſt, &c. 22e.q.23.4.2m.

Non quærit quæ ſua ſunt, 22e.q.26.4.3m.

Siue prophetiæ euacuabuntur, 22e.q.171.4.2m.& q.173.1.c.& q.174. 5.o.& 3ª.q.7.8.c.

Siue linguæ ceſſabunt, 22e.q 176.1.o.

Siue ſcientia deſtruetur, 1ª.q 89.5.1m.& 12e.q.63.2.1m.

Cum venerit quod perfectum eſt, euacuabitur quod ex parte eſt, 1ª.q.58.7.3m.& q.62.7.1m.& 12e.q.67.3.o.& 22e.q.44.1m.& q. 171.4.2m.

Videmus nunc per ſpeculum in ænigmate, 1ª.q.56.4.c.& 22e.q.1.2. 23 & 4.3m.& q.184.2.1m.

Tunc autem facie ad faciem, 1ª.q.12.11.2 2.& 22e.q.23.1.1m.

Nunc autem manent, fides, ſpes, charitas, tria hæc, 12e.q.62 3.o.& 22e.princip.& q.17.6.o.

Maior autem horum eſt charitas, 12e.q.66.o.& 22e.q.23.6.o & q.30. 4.o.& q.34.5.1m.& q.117.6.3m.& q.157.4.c.2m.

Cap. 14.

Qui loquitur lingua, non hominibus loquitur, ſed Deo, 22e.q. 176.2.2m.

Qui prophetat, hominibus loquitur, ad ædificationem, & exhortationem, & conſolationem, 12e.q.171.2.2m.& q.176.2.1m.

Qui loquitur lingua ſeipſum ædificat, 22e.q.176.1.o.
Maior eſt qui prophetat, quàm qui loquitur linguis, 22e.q.171.2.o.
Senſibus autem perfecti eſtote, 22e.q.184.1.1m.
Apocalypſim habet, 22e q 176.1.1m.
*Si autem omnes prophetant, 22e.q.171.3.b.
*Occulta enim cordis eius, manifeſta fiunt, 22e.q.171.2.c.
Spiritus prophetarum, prophetis ſubiectus eſt, 22e.q.171.3.c.&.q.171.3.4m.
Mulieres in Eccleſia taceant, 22e.q.177.2.o.
Turpe eſt enim mulieri in Eccleſia loqui, 3a.q.67.4.1m.
Siquis ignorat ignorabitur, 22e.q.6.8.c.1m.
Omnia autem honeſtè & ſecundum ordinem fiant in vobis, 12e.q.87.1.c.& 22e.q.145.1.2m.& 2.o.
Si orem lingua, mens mea ſine fructu, 22e.q.83.13.c.

Cap. 15.

Reſurrexit tertia die, 1a.q.1.8.c.
Si autem reſurrectio mortuorum non eſt, neque Chriſtus reſurrexit, 1a.q. .1.o.& 2.c.& 3.2.& q.56.1.c.
Chriſtus reſurrexit à mortuis primitiæ dormientium, 1a.q.95.1.1m.& 3a.q.2 .2 e & q 51.3 o.& q.56.1.c.3m.
Deinde finis cum tradiderit regnum Deo & Patri, 1a.q.108.7.1m.
Cum euacuauerit omnem principatum & poteſtatem, & virtutem, 1a.q.108.7.c.
Cum autem ſubiecta fuerint ei omnia, tunc & ipſe filius ſubiectus erit illi, qui ſubiecit ſibi omnia, 1a.q.42.4.1m.& 3a.q.20.1.3m.
Vt ſit Deus omnia in omnib. 1a.q.8.1.3. & q.11 1.c.
Quod ſeminas non viuificatur, niſi prius moriatur, 3a.q.42.2.c.fi.& q.46.2.c.
Seminatur in corruptione, ſurget in incorruptione, 3a.q.82.1.b. & c.
Seminatur in infirmitate, ſurget in virtute, 3a.q.82.b.& c.
Seminatur corpus animale, ſurget corpus ſpirituale, 3a.q.34.1.1m.
Nouiſſimus Adam in ſpiritum viuificantem, 3a.q.95.1.1m.& 3a.q.31.1.1m.& q.34.1 3m.
Sed non prius quod ſpirituale eſt, ſed quod animale, deinde quod ſpirituale, 1a.q. 5.1.1m.& 3a.q.24.1.1m.
Primus homo de terra, terrenus, ſecundus homo de cælo, cæleſtis, 4a.q.6.1.1m.& q.31.1 1m.& q.54.3.1m.
Qualis terrenus, tales & terreni, & qualis cæleſtis ſunt tales & cæleſtes, 3a.q.19.3.c.
Caro & ſanguis regnum Dei poſſidere non poſſunt, 3a.q.5.2.2m.& q 54.3.1m.
Canet enim tuba, & mortui reſurgent incorrupti, & nos immutabimur, 3a.q.82.1.c.
Oportet enim incorruptibile hoc induere incorruptionem, & mortale hoc inducere immortalitatem, Ibidem,
Virtus verò peccati, lex, 12e.q.55.3.1m.
*Itaque fratres mei dilecti ſtabiles eſtote, & immobiles, 22e.q.183.1.c.2m.& 3m.

Cap. 16.

*Veniam autem ad vos, cum Macedoniam pertranſiero, 22e.q.110.3.5m.
Omnia veſtra in charitate fiant, 22e.q.23.4.2m.

AVCTORITATES EX SECVNDA EPISTOLA AD CORINTH.

Cap. 1.

Pater miſericordiarum, Deus totius conſolationis, 22e.q.83.15.c.
Sicut abundant paſſiones Chriſti in nobis, ita & per Chriſtum abundat conſolatio noſtra, Ibid.
Siue autem tribulamur, 1 e q 87.6.c.fi.
Sicut ſocij paſſionum fuiſtis, ſic & conſolationis, 3a.q.49.5.o.
Gloria noſtra hæc eſt, teſtimonium conſcientiæ noſtræ, 22e.q.43.4.1m.
*Volui prius venire ad vos, 22e.q.110.3.5m.
Sermo noſter qui fuit apud vos, non eſt in illo, eſt & non, ſed eſt in illo, eſt, 22e.q.109.4 c.& q. 110.3.5m.
Qui vnxit nos Deus, & qui ſignauit nos, & dedit pignus ſpiritus in cordibus noſtris, 12e.q.114.3.3m.& fi.

Cap. 2.

Ne fortè abundantiori triſtitia abſorbeatur, qui eiuſmodi eſt, 12e.q.17.2.1m.
Siquis autem contriſtauit me, 22e.q.116.1.c.
Chriſti bonus odor ſumus Deo, in iis qui ſalui fiunt, & in iis qui pereunt, 3a.q 71.2.3.c.
Aliis quidem odor mortis in mortem, aliis autem odor vitæ in vitam, 12e.q.78.4.o & q.124.1.1m.

Cap. 3.

Qui & idoneos nos fecit miniſtros noui teſtamenti, 1a.q.27.4.c.
Litera enim occidit ſpiritus autem viuificat, 12e.q.98.1.2m.& q.79.2.3m.& q.106.2.c.& 12e.q 188.5.1m.

Quod ſi miniſtratio mortis, literis deformata in lapidibus fuit in gloria, &c. quod manet, in gloria eſt, 22e.q.87.1.c.fi.& q.174.4.3m.

Cap. 4.

Neque adulterantes verbum Dei, 2.2.5e.
Deus huius ſeculi, 1a.q.65.1.c & q.114.2.2m.
Charitas Chriſti vrget nos, 1a.q 7.1.1m.
Habemus autem theſaurū iſtum in vaſis fictilibus, 22e.q.28.1.1m.
Quæ enim videntur temporalia ſunt, quæ autem non videntur, æterna ſunt, 1a.q.65.1.1m.

Cap. 5.

Dum ſumus in corpore peregrinamur à Deo, 12e.q.28.1.1m.
Siue enim mente excedimus Deo, ſiue ſobriè ſumus vobis, 22e.q.81.6.2m.& 7.c.
Pro nobis fecit peccatum, 3a.q.15.1.4m.& 3.2m.& q.46.4.3m.

Cap. 6.

*Quæ autem conuentio Chriſti ad Belial, &c. 1a.q.64.1.5m.& 22e.q.170.6.1m.& 3m.
Exite de medio eorum, & ſeparamini ab eis, 22e.q.25.6.5m.
Et immundum ne tetigeritis, Ibid.

Cap. 7.

Mundemus nos ab omni inquinamento carnis & ſpiritus, 22e.q.72.2.c.
Quæ eſt ſecundum Deum triſtitia, pœnitentiam in ſalutem ſtabilem operatur, 22e.q.35 3.b.
Seculi autem triſtitia mortem operatur, 12e.q 37.4.o.& q.41.1.c.
Ecce enim hoc ipſum ſecundum Deum contriſtari vos, quantam in vobis operatur ſolicitudinem, &c. 12e.q.37.2.1m.

Cap. 8.

Si enim voluntas prompta eſt ſecundum id quod habet accepta eſt, 12e.q.20.4.c.& 3a.q.68.2.2m.fi.
Non autem aliis ſit remiſſio, vobis autem tribulatio, 22e.q. 32.10.3m.
Qui multum, non abundauit, & qui modicum, non minorauit, 22e.q.32.5.6.o.& q.66.7.c.& q.71.1.c.& q.87.1.4m.

Cap. 9.

Qui parcè ſeminat, parcè & metet, 22e.q.63.1.3m.
Non ex triſtitia aut neceſſitate, 12e.q.19.2.2m.
Ad deſtructionem munitionum, conſilia deſtruentes, * & omnem altitudinem extollentem ſe aduerſus ſcientiam Dei, 1a.q.1.6.2m.
Et in captiuitatem redigentes omnem intellectum in obſequium Chriſti, * 1a.q.1.8.2m.& q.111.1.1m.12e.q.36.3.c. * 22e.q.1.4.c.& q.4.1.c.

Cap. 11.

Sathanas transfigurat ſe in angelum lucis, 22e.q.10.2.3m.& q.174.5.4m.
Non eſt ergo magnum, ſi miniſtri eius transfigurentur, velut miniſtri iuſtitiæ, 3a.q.8.7.8.o.

Cap. 12.

Scio hominem in Chriſto ante annos quatuordecim, ſiue in corpore, ſiue extra corpus, neſcio, Deus ſcit, 22e.q.175.5.6.o.
Raptum huiuſmodi vſque ad tertium cælum, 1a.q.68.4.c.
Et audiuit arcana verba, quæ non licet homini loqui, 1a.q.12.9.2m.& 22.q.75.4.3m.
Et ne magnitudo reuelationum extollat me, datus eſt mihi ſtimulus carnis, 12e.q.79.4.c.& q.87.2.1m.
* Sufficit tibi gratia mea, 12e.q 112.5.c.
Nam virtus in infirmitate perficitur, 12e.q.33.3.3m.
Nec enim debent filij parentibus theſaurizare, ſed parentes filiis, 22e.q.101.2.2m.
Sed cùm eſſem aſtutus, dolo vos cepi, 22.q.55.4.1m.& 3.o.& q.69 2.c.

Cap. 13.

An experimentum quæritis eius, qui in me loquitur, Chriſtus? 22e.q.172.1.b & 4m.& 6.b.& 1m.
Pacem habete, 22e.q.29 1.c.& q.183.2.5m.

AVCTORITATES EX EPISTOLA AD GALATAS.

Cap. 1.

Paternarum mearum traditionum æmulator exiſtens, 22e.q.87.8.1m.& 3m.

Cap. 2.

In faciem ei reſtiti, quia reprehenſibilis erat, 22e.q.103.4.2m.& 22e.q.33.4.2m & q.43.6.2m.
Ego enim per legem legi mortuus ſum, 22e.q.88.11.1m.
Chriſto confixus ſum cruci, 3a.q.49.1.3m.
Viuo autem iam non ego, viuit verò in me Chriſtus, 22e.q.175.2.2m.
Qui dilexit me, & tradidit ſeipſum pro me, 1a.q.1.4.3m.
*Si enim per legem iuſtificatio, ergo gratis Chriſtus mortuus eſt, 12e.q.109.7.b.

Cap.

Cap. 3.

O inſenſati Galatæ, 2.2e.q.72.2.c.& q.158.5.3m.
Quis vos faſcinauit,1a.q.117 3m.
Chriſtus redemit nos de maledicto legis, factus pro nobis maledictum,3a.q.46.4.3m.& q.48.4.c.
Lex propter tranſgreſſionem poſita,&c.12e.q.98.2.4m.
Ordinata per angelos,12e.q.98.3.o.& 6.b.
In manu mediatoris,3a.q.26.o.
Lex pædagogus noſter fuit in Chriſto,12e.q.98.2.c.

Cap. 4.

Cum eſſemus paruuli, ſub elementis mundi eramus ſeruientes, 22e q.83.9.o.
At vbi venit plenitudo temporis,1a.q.73.1.1m.
Factum ex muliere,3a.q 41.4.c.
Quomodo conuertimini ad infirma,& egena elementa, 12e.q.103.2.c.& 3.q.62.4m.& q.62.7.b.

Cap. 5.

Teſtificor enim circumcidenti ſe, quoniam debitor eſt vniuerſæ legis faciendæ,3a.q.37.principio,& q.40.4.c.
Sed fides,quæ per dilectionem operatur,22e.q.4.2.3m.& q.23.6.1m.
Quis nos faſcinauit, 2.3.
Caro enim concupiſcit aduerſus ſpiritum, & ſpiritus aduerſus carnem,12e.q.70.4.o.&.q.71.2.3m.& 22e.q.189.10.2m.
Hæc enim ſibi inuicem aduerſantur, 12e.q 70.4.c.
Manifeſta ſunt opera carnis, quæ ſunt &c.12e.q.70.4.o.
Fructus autem ſpiritus eſt charitas , &c. 12e.q. 11.3.1m. & q.70.o.& 22e.q.4.5.4m.
Qui autem ſunt Chriſti , carnem ſuam crucifixerunt cum vitiis & concupiſcentiis,3a.q.84.4.c.& 5.3m.

Cap. 6.

Non efficiamini inanis gloriæ cupidi,22e.q.132.1.c.
Conſiderans teipſum,ne & tu tenteris,1a.q.93.3.o.
Alter alterius onera portate, & ſic adimplebitis legem Chriſti, 22e. q 108.2.2m.& 4m.& q.8 .3 1m.
Nam ſi quis exiſtimat ſe aliquid eſſe,cum nihil ſit,ipſe ſe ſeducit,1a. q.45.1.o & 2.1m.
Opus ſuum probet vnuſquiſque , & ſic in ſemetipſo tantum gloriam habebit,& non in altero,3a.q.90.4.5m.
Qui ſeminat in carne ſua , de carne ſua & metet corruptionem, 1a. q. 22.2.1m.& 12e.q.42.2.c 3m.& q.85.6.o.& 12e.q. 65.1.1m.
Bonum autem facientes,non deficiamus,22e.q.106.3.o.
Tempore enim ſuo metemus,non deficientes, 22e q.105.2.o.
Dum tempus habemus operemur bonum ad omnes , maximè autem ad domeſticos fidei, 22e.q.31.2.o.
Mihi autem abſit gloriari,niſi in cruce Domini noſtri Ieſu Chriſti, 22e.q.132.1.1m.
Ego enim ſtigmata Domini Ieſu in corpore meo porto , 22e.q.124. 1.1m.& 1a.q.49.1.3m.&. 2. c.& 4 o . & q.66.2.3.9.c.& q. 68.2.2m. & 87.2m.

AVCTORITATES EX EPISTOLA AD EPHESIOS.

Cap. 1.

Qui prædeſtinauit nos in adoptionem filiorum , 1a.q.23.o.& 3a.q. 24.c.
Inſtaurare omnia in Chriſto , quæ in cælis , & quæ in terra ſunt in ipſo,3a.q.48.6.3m.
Operatur omnia ſecundum conſilium voluntatis ſuæ,1a.q.22.1.1m. & 12e.q.14.1.2m.
Illuminatos oculos cordis veſtri,1a.q.12.3.1m.
Supra omnem principatum & poteſtatem, & virtutem, & dominationem,1a.q.108.2.1m.& 6.o.
Et ipſum dedit caput ſupra omnem Eccleſiam,3a.q.8.1.o.

Cap. 2.

Facientes voluntatem carnis & cogitationum , & 22e.q.154.5.c.& q.162.3.1m.
Eramus natura filij iræ,3a.q.2.11.c.
Conuiuificauit nos,& conreſuſcitauit, & conſedere fecit in cæleſtibus,3e.q 58 4.1m.
Vt oſtenderet in ſeculis ſuperuenientibus abundantes diuitias gloriæ ſuæ , in bonitate ſuper nos in Chriſto Ieſu, 12e.q.114.10.1m,
Legem mandatorum decretis euacuans, 12e.q.99.1.b.

Cap. 3.

Vt innoteſcat principibus & poteſtatibus in cæleſtibus per eccleſiam multiformis gratia Dei,1a.q.117.2.1m.
Ex quo omnis paternitas in cælis & in terra nominatur , 1a. q. 31.3. 3m.& q.33.2.4m.& q 45.5 1m.
In charitate radicati & fundati,12e.q.19. 8. 2m.
Vt impleamini in omnem plenitudinem Dei,3a.q.7.10.2m.

Cap. 4.

Solliciti ſeruare vnitatem ſpiritus in vinculo pacis , 22e.q.29.1.o.& 3.1m.& q.183.2.3m.
Vnum corpus,1a.q. .3. m.
Et vnus ſpiritus,1a.q.30.2.o.& q.31.1.c.& q.41.6.o.
Vnus Deus,1a.q.10 .1. .o.& 12e.q.91.
Vna fides, 12e.q.4.5. .& q.8.4.c.& q.10.5.1m.& 3m. & q.23.5.b.& 3a. q.7.1.c.
Vnum baptiſma,3a.q.49.1.2m.& q.66. 9.o.& q.67.3.1m.& 4. 3m. 5. 6.o.& q.72.2. m.& q.80.1.1m.& q.82. 8.c.& q.83. . m.& q.84. o. 1m.& 5m.
Qui ſuper omnes,& per omnia & in omnibus vobis, 1a.q.8.1.3.o & q.43.1.c.
Vnicuique noſtrum data eſt gratia,ſecundum menſuram donationis Chriſti,12e.q.112.4.o.
Quod autem aſcendit,quid eſt niſi quia & deſcendit primum in inferiores partes terræ?3a.q.49.6.c.& q.57.2.2m.
Qui deſcendit ipſe eſt & qui aſcendit ſuper omnes cælos , 3a.q.37. 4.5.o & q.58.1.c.
Vt adimpleret omnia,3a.q.7.10.o.
Et ipſe dedit quoſdam , &c ad conſummationem corporis Chriſti, 12e.q.112 4.c.ſi & 22e.q.177 principio.
Ex quo totum corpus compactum & connexum per omnem iuncturam,&c.22e.q 183.2.1m.
Deponite vos ſecundum priſtinam conuerſationem, veterem hominem,22e. q.15.2.2m.
Sol non occidat ſuper iracundiam veſtram,12e.q. 47.4.o.
Vt det gratiam audientibus,3a.q. 8 6.2m.
Et nolite contriſtare ſpiritum ſanctum Dei,3a.q.63.3.1m.

Cap. 5.

Eſtote imitatores Dei,12e.q.19.9.1m.
Chriſtus dilexit nos,& tradidit ſeipſum pro nobis , 3a.q.47.2.o.& q.48.1.c.& q.49.1.c.& q 51 4.c.& q.53.1.c.principio.
Fornicatio autem & omnis immunditia,aut auaritia, nec nominetur in vobis,12e.q.72.2.4m.& q.73.3.1m.
Aut turpitudo.12e.q 144.2.c.& q 1 7.5 4m.
Aut ſtultiloquium,22e.q.148.6.c.& q.153.5.4m.
Omnis autem fornicator,aut immundus &c. non habet hæreditatem,&c.12e.q 27.5.7m.& q.35.4.c.& q 36.2.c.& q 15 .3.o.
Aut auarus quod eſt idolorum ſeruitus,22e.q.118.5.4m.
Omnia autem quæ arguuntur,à lumine manifeſtantur, 1a.q.117.1. 2 o.& 22e.q 171.2.c.
Omne quod manifeſtatur, lumen eſt, 1a.q.64.1.3m. & 1m. & 12e.q. 112 5.1m & 22e.q 171.2.c.
Surge qui dormis,& exurge à mortuis, & illuminabit te Chriſtus, 12e.q.109.7.1m.
Nolite inebriari vino, in quo eſt luxuria. 12e.76.4.1m.& 4m & 12e. q.150.4.o.& q.147.8.2m.
Subiecti inuicem, in timore Chriſti, 22e.q.17.1.3m.& q.104 1 o & 5.c.principio,& 1m.& 6.& 2m.& 3a.q.2 .1.o.
Viri diligite vxores veſtras, 12e.q 26.11 2m.& 4m.
Vt exhiberet ſibi glorioſam eccleſiam,non habentem maculam,aut rugam,3a.q.8.3.2m.
Hoc ſacramentum magnum eſt, ego autem dico in Chriſto & eccleſia,3a.q.36.3.4m.& q.67.2.3m.

Cap. 6.

Et vos patres,nolite ad iracundiam prouocare filios veſtros,&c.22e. q.65.2. 1m.
Serui obedite dominis carnalibus, cum timore & tremore, in ſimplicitate cordis veſtri,ſicut Chriſto,&c.22e.q.104 5. .m.
Et vos domini eadem facite illis remittentes minas 22e. q.65. .1m.
Non eſt nobis colluctatio,aduerſus carnem & ſanguinem, 12e.q.55. 3.3m.& 22e q.123.1.1m.
In omnibus ſumentes ſcutum fidei,22e.q.7. 1.2m.

AVCTORITATES EX EPISTOLA AD PHILIPPENSES.

Cap. 1.

Charitas veſtra magis ac magis abundet, 12e.q.52.o.& q.66.1.o.& 22e.q 24 o.
Quidam ex contentione annuntiant Chriſtum, non ſyncere æſtimantes preſſuram excitare vinculis meis , 22e.q 3 .1 2m. & q. 88.2.1m.
Coartor autem à duobus , deſiderium habens diſſolui & eſſe cum Chriſto, multo magis melius eſt, 12e.q.3.3.c.& 23e.q 123.8.c.& 3a.q.46.6.c.4m.

Cap. 2.

In humilitate,ſuperiores ſibi inuicem arbitrantes , 22e.q.161. 3.o.& 6.1m.
Qui cum in forma Dei eſſet,1a.q.27.2.2m.
Formam ſerui accipiens,22e q.162.1.4m.& 3a.q.1.1.c.
In ſimilitudine hominum factus,1a q.5.1 1m.
Et habitu inuentus vt homo,3a.q 2.6 1m.
Humiliauit ſemetipſum, 22e q.161.14m.& 3a.q.49.6.c.& q.53.1.c.& q.54.2.c.& q.59.3.o & 6.c.

Factus obediens vſque ad mortem, 3ª.q.47.1.0.& q.48.1.3.c.& 49.1.c.& 4.3m & q.51.4.c & q.53.1.c.principio.

Propter quod Deus exaltauit illum, 3ª.q.49.6.0.& q.53.1.c.& q.54.2.c.& q.59.3.0.& 6.c.

Deus eſt enim,qui operatur in vobis, & velle & perficere pro bona voluntate,1ª.q.83.1.3m & q.105.4.0.

Cap. 3.

Propter quem omnia detrimentum feci, & arbitror vt ſtercora, vt Chriſtum lucrifaciam,22æ.q.184.7.1m.

Non quod iam acceperim,aut perfectus ſim, 22æ.q.24.8.1m.

Sequor autem ſi quo modo comprehendam, 1ª.q.12.7.1m.

Quæ retro ſunt,obliuiſcens 22æ.q.13.5.2m.

Quorum Deus venter eſt,1ª.q.65.1.c.& 12æ.q.1.5.b.

Noſtra autem conuerſatio,in cœlis eſt,22æ.q.23.1.17m.

Qui reformabit corpus humilitatis noſtræ, configuratum corpori claritatis ſuæ, 3ª.q.45.2.3m.

Cap. 4.

Modeſtia veſtra nota ſit omnibus hominibus,22æ.q.160.2.1m.

Sed in omni oratione & obſecratione cum gratiarum actione, petitiones veſtræ innoteſcant apud Deum, 22æ.q.83.17.0.

Pax Dei quæ exuperat omnem ſenſum, cuſtodiat corda veſtra, & intelligentias veſtras,12æ.q.70.3.c & 12æ.q.19.0.

Vbique & in omnibus inſtitutus ſum,& ſatiari, & eſurire,& abundare,& penuriam pati,1ª.q.24.1.3m.

Omnia poſſum in eo qui me confortat,3ª q.42.4.3m.

AVCTORITATES EX EPISTOLA AD COLOSSENSES.

Cap. 1.

Et tranſtulit in regnum filij dilectionis ſuæ, 1ª.q.43.2.2m.

Qui eſt imago Dei inuiſibilis, 1ª.q.35.2.0.& q.47.1.2m.& q.88.3.3m & q.93.8.3m.

Primogenitus omnis creaturæ,1ª.q.33.3.2m.

Quoniam in ipſo ſunt vniuerſa, 1ª.q.7.10.0.

Pacificans per ſanguinē crucis eius,ſiue quæ in terris,3ª.q.35.8.1m.

Cap. 2.

In ipſo inhabitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter, 3ª.q.2.10.1m.

Qui eſt caput omnis principatus & poteſtatis,3ª.q.8.4.0.

In quo & reſurrexiſtis per fidem,3ª.q.66.2.3.9.c.

Donans vobis omnia delicta,3ª.q.84.3.3m.

Et ipſum tulit de medio affigens illud cruci,3ª.q.48.6.3m.& q.49.3.0 & q.52.5.c.

Expolians principatus & poteſtates, traduxit confidenter, palam triumphans illos in ſemetipſo,3ª.q.15.2.3m.

Quæ ſunt vmbra futurorum corpus autem Chriſti, 12æ.q.107.2.c.& 3ª.q.2.10.2m.& q.47.2.1m.

Cap. 3.

Quod eſt vinculum perfectionis, 22æ.q.81.7.c.& q.184.1.0.& 2.3.c.& q.186.7.1m.& q.189.1.1m.& 3ª.q.46.3.c.

Filij obedite parentibus,per omnia,22æ.q.104.5.1m.

Serui obedite per omnia,dominis carnalibus,&c.22æ.q.104.5.1m.

Cap. 4.

Sermo veſter,ſemper in gratia,ſale ſit conditus,3ª.q.71.2.c.

AVCTORITATES EX PRIMA EPISTOLA AD THESSALONICENSES.

Cap. 4.

Et ne quis ſupergrediatur, neque circumueniat in negocio fratrem ſuum,22æ.q.55.4.2m.& 5.c.

Operamini manibus veſtris, ſicut præcepimus vobis, 22æ.q.187.3.c.

Nos qui viuimus,qui relinquimur, 12æ.q.81.1.1m.

Et ſic,ſemper cum domino erimus,12æ.q.98.5.2m.

Cap. 5.

Sine intermiſſione orare,22æ.q.83.14.4m.

*Spiritum nolite extinguere,22æ.q.189.1.4m.

*Omnia probare 22æ.q.189.9 2.1.1m.& 10.1m.fi.

Ab omni ſpecie mala,abſtinete vos,22æ.q.43.1.0.& 4.c.

AVCTORITATES EX SECVNDA EPISTOLA AD THESSALONICENSES.

Cap. 1.

Supercreſcit fides veſtra,22æ.q.5.4.0.

In omnibus perſecutionibus veſtris,& tribulationibus, quas ſuſtinetis in exemplum iuſti iudicij Dei, 22æ.q.108.4.c.fi.

Vt digne habeamini in regno Dei,1ª.q.24.1.c.

Cap. 2.

Cuius aduentus eſt ſecundum operationem Sathanæ 3ª.q.8.8.c.1m.

In omni virtute, & ſignis prodigijs mendacibus & in omni ſeductione iniquitatis,1ª.q.114.4.1m & 22æ.q.178.1.2m.

Cap. 3.

*Non enim omnium eſt fides,1ª.q.1.2.1m.

Non inquieti fuimus inter vos,22æ.q.35.4.3m.

Neque gratis panem manducauimus,ab aliquo,22æ.q.187.3.c.

AVCTORITATES EX PRIMA EPISTOLA AD TIMOTHEVM.

Cap. 1.

Finis præcepti eſt charitas,12æ.q.99.1m.& 22æ.q.24.2.3m.q.43.4.3m.& q.44.1.c.& q.170.1.c.

Lex iuſto non eſt poſita,12æ.q.96.6.1m.& q.96.5.0.

Plagiarus,12æ.q.105.2.10m.& 22æ.q.66.5.2m.

Miſericordiam conſecutus ſum, quia ignorans feci in incredulitate,ibi.

Sed ideo miſericordiam conſecutus ſum, vt in me primum oſtenderet Chriſtus Ieſus omnem patientiam, ad informationem eorum qui credituri ſunt illi,in vitam æternam,12æ.q.87.2.1m.& 2m.

Regi ſeculorum immortali,inuiſibili ſoli Deo, 1ª.q.31.3.1m.

Cap. 2.

Omnes homines vult ſaluos fieri,1ª.q.19.6.1m.& q.23.4.1m.

Pro omnibus,3ª.q.46.1.3m.& 6.c.4m.& 6m.& q.48.2.0.& q.49.2.3.c.& q.68.1.c.& q.69.2.c.& q.79.7.2m.

Volo viros orare in omni loco,12æ.q.102.4.5m.& 22æ.q.84.3.0.

Similiter mulieres in habitu ornato cum verecundia,1ª.q.93.3.c.fi.& 22æ.q.144.4.0.

Cum ſobrietate,22æ.q.143.c.principio:& q.149.0.

Ornantes ſe non tortis crinibus, aut auro,aut margaritis vel veſte pretioſa,22æ.q.169.0.c.& q.187.6.c.

Docere, mulieri non permitto, 22æ.q.177.2.0.& 3ª.q.75.2.3m.& q.67.4.2m.

Adam non eſt ſeductus.1ª.q.94.4.0.

Mulier autem ſeducta in præuaricatione fuit, 1ª.q.94.4.1m.& 2m.& 12æ.q.89.3.2m & 22æ.q.163.3.4m.& 4.1m.

Saluabitur autem, per filiorum generationem, ſi permanſerint in fide & dilectione.3ª.q.68.1.c.

Cum ſobrietate,&c.

Cap. 3.

Si quis epiſcopatū deſiderat,bonum opus deſiderat,22æ.q.185.1.0.

Vnius vxoris virum.22æ.q.108.4.2m.

*Apparuit angelis,1ª.q.57.5.1m.

Cap. 4.

Prohibentium nubere,12æ.q.105.4.5m.

Exerce teipſum,& pietatem,22æ.q.80.c.& q.101.0.& q.102.1.3.c.& q.121.1.2m.& q.122.5.1m.

Corporalis exercitatio,ad modicum vtilis eſt,22æ.q.68.7.2m.& 22æ.q.30.4.2m & q.32.5.4m.

Pietas ad omnia vtilis eſt, 12æ q.68.7.2m.& 22æ.q.44.2m.& q.32.5.4m.

Qui eſt ſaluator omnium hominum,&c.4.

Promiſſionem habens vitæ quæ nunc eſt,& futuræ,22æ.q.32.5.4m.

Cap. 5.

Seniorem ne increpaueris,ſed obſecra vt patrem,3ª.q.42.2.3m.

Siquis ſuorum,& maxime domeſticorum curam non habet, fidem negauit,& eſt infideli deterior, 22æ.q.32.3.1m.& 9.0 & q.189.6.1m.

Qui bene præſunt presbyteri,duplici honore digni habeantur,maxime qui laborant in verbo & doctrina, 22æ.q.102.2.0.

Dignus eſt operarius mercede ſua, 12æ.q.114.5.c.3ª.q.49.c.

Peccantes coram omnibus argue, 3ª.q.55.1.1m.

Hæc cuſtodias ſine præiudicio,nihil faciens, in alteram partem declinando,22æ.q.89.3.3m.

Quorundam hominum peccata,manifeſta ſunt, præcedentia ad iudicium,quorundam autem ſubſequuntur,22æ.q.67.2.3m.

Cap. 6.

Radix omnium malorum,eſt cupiditas, 12æ.q.77.5.1m.& q.82.4.3m.& q.84.1.0.& 2.c fi & 3.1m.& 4.4m.& 22æ.q.24.10.2m.& q.119.2.1m.

Vſque in aduentum domini,3ª.q.36.1.3m.

Et lucem habitat inacceſſibilem;quem nullus hominum videt, nec videre poteſt. 12æ.q.112.5.3m.

AVCTORITATES EX SECVNDA EPISTOLA AD TIMOTHEVM.

Cap. 2.

Nemo militans Deo, implicat ſe negociis ſecularibus, 22æ.q.183.3m.& q.182.2.0 & q.188.2.2m.

Si negauerimus,& ipſe negabit nos, 1ª.q.12.4.c.& 22æ.q.1.6.2m.& 7.c.& q.2.5.c.& q.8.2.0 & 3.6.c.& q.11.2.c.

Noli contendere verbis,22æ.q.10.7.1m.

Firmum fundamentum Dei ſtat,habens ſignaculum hoc,nouit dominus,qui ſunt eius,1ª.q.24.2.c.fi.& 22æ.q.172.4.b.

*In magna autem domo,non ſolum ſunt vaſa aurea &c.22æ.q.183.2.c fi.

Seruum domini,non oportet litigare, ſed manſuetum eſſe ad omnes,22æ.q.116.1.0.

Cum

Cum modeſtia corripientem eos qui reſiſtunt veritati, 22e.q. 160. r.1m.

Cap. 3.

Erunt homines ſeipſos amantes, 22e.q.77.4.o.& 22e.q.19.6.o.& q. 25.4.1m.3m.& 7.o.& q.117.1. 1m.& q.1 o.5.1m.

Omnis ſapientia diuinitus inſpirata, vtilis eſt ad docendum, ad arguendum, & c.1a.q.1.t.b.

Cap. 4.

In reliquo repoſita eſt mihi corona iuſtitiæ, 12e.q. 114.3.b.& c.

AVCTORITATES EX EPISTOLA AD TITVM.

Cap. 1.

*Secundum agnitionem veritatis, quæ ſecundum pietatem eſt, 22e. 188.c.3m.

Qui non mentitur Deus, 22e.q.110.1.o.& 2.c.

*Et eos qui contradicunt, arguere, 1a.q.1.1.b.& 8.0.22.q.t08.c.c.

Sed inquinatę ſunt eorum mens & conſcientia, 1a.q.7 .1 .2m.

*Confitentur quidem ſe noſſe Deum, factis autem negant, 22e.q. 2.o.& q.124.5.c.& 3a.q.3.7.1m.

Cap. 2.

Senes vt ſobrij ſint, pudici, prudentes, ſani in fide, in dilectione & patientia, 22e.q. 0.3.c.

Cap. 3.

Dicto obedire, 22e.q.104.6.o.

Cum appareret benignitas, & humanitas ſaluatoris noſtri Dei, non ex operibus iuſtitiæ quæ fecimus nos, 12e.q. 98.4.c.& 3a.q. 2.11.o & q.24.3.c.fi.

Per lauacrum regenerationis, 3a.q 62.2.c.& q.65.1.c.& q.66.1.1m. & 3.o.c.5m.& q.67 3.c.& q.84.10.1m.

Et renouationis ſpiritusſancti.3a.q.84.10.1m.

Quem effudit in nobis abunde.3a.q.36.1.2.t.

Hæreticum hominem, poſt vnam & ſecundam correctionem, deuita, 22e.q.11.3.4.c.1m.

AVCTORITATES EX EPISTOLA AD HEBRAEOS.

Cap. 1.

Tanto melior angelis effectus &c. 3a.q.22.1.1m.

Qui cum ſit ſplendor gloriæ & figura ſubſtantiæ eius, 1a. q.3.r.2m.

Portánſque omnia verbo virtutis ſuæ, 1a.q.34.2.5m.& q.114.1. b. & 4.1m.

Et omnes vt veſtimentum veteraſcent. Et velut amictum mutabis eos, & mutabuntur, 1a.q. .t.2.o.

Omnes ſunt adminiſtratorij ſpiritus, in miniſterium noſtrum miſſi, 1a.q.112.2.1m.

Cap. 2.

Nunc autem needum videmus omnia ſubiecta ei, 3.q.20.1.3m.&.q. 59.4.2m.

Decebat eum, &c. per paſſionem conſummari, 3a.q.50.1.o.q.52.1.c.

Propter quod non confunditur, fratres eos vocare, 1a. q.33.3. o.& 3a.q.28.2.m.

Ego ero fidens in eum, 22e.q.129.6.o.

Quia ergo pueri communicauerunt carni & ſanguini, 3a. q. 8c.1. 2.2.o.

Et ipſe participauit eiſdem, 3a.q.81.1.o.& q.84 7.4m.

Vt per mortem deſtrueret eum, qui habebat imperium, 3a.q.48. 4.o.& 6.2m.& q.52.1.c.

Et liberaret eos qui timore mortis per totam vitam obnoxij tenebantur ſeruituti, 3a.q.48.4.c.& q.49.2.o.

Sed ſemen Abrahæ apprehendit, 3a.q.31.2.o.

Vnde debuit per omnia, fratribus aſſimilari, 3a.q.29.3.1m.

Vt repropitiaret delicta populi, 3.q.2.4.2m.

Cap. 3.

Conſiderate apoſtolum, & pontificem confeſſionis noſtræ Ieſum, 3a.q.22.o.& q.51.1.2.m.& q.59.4 1m.& q.84. 7.4m.

Cap. 4.

Non profuit illis ſermo auditus, non admiſtus fidei, 22e.q.5.2.2m.

Habentes ergo pontificem magnum, 3a.q.22.r.c.

Cap. 5.

Omnis pontifex, ex hominibus aſſumptus eſt, 3a.q.22 1.c.& 3.1m. & q.50.4.5m.

Pro hominibus conſtituitur in iis quæ ſunt ad Deum, 3a.q. 22.1.c. 1m.& 4.c.& q.26 1.o.& q.2.2.c.

Propterea debet quemadmodum pro populo, ita etiam & pro ſemetipſo offerre pro peccatis, 3a.q.22.4.1m.

Exauditus pro ſua reuerentia 3a.q.21.4.o.

Cap. 6.

Non rurſum iacientes fundamentum pœnitentiæ, ab operibus mortuis, 3a.q.84.6.1m.&q 8 .6.c.

Impoſſibile eſt eos qui ſemel illuminati ſunt, &c. & prolapſi ſunt, rurſum renouari ad pœnitentiam, &c.3a.q.84.1m.

Rurſum crucifigentes ſibimetipſis filium Dei, 3a.q.84.10.c.3m.fi.

Terra enim ſæpe venientem ſuper ſe bibens imbrem & germinans herbam opportunam, &c.12e.q.70.1.1m.

Proferens autem ſpinas ac tribulos, reproba eſt, & maledicto proxima, 1a.q.21.1.3m.

Homines per maiorem ſui, iurant 22e.q.89 1.o & 4.c.& q. 8.2.c.

Et incedentem vſque ad interiora velaminis, 22e.q.17.2.4m & 1m.

Hic enim Melchiſedech, &c. cui & decimas omnium diuiſit Abraham, 22e.q.87. 1.3m.

Cap. 7.

Sine patre, ſine matre ſine genealogia, neque initium dierum, neque finem vitæ habens, 3a.q.22.6.2m.

Tranſlato enim ſacerdotio, neceſſe eſt, vt & legis tranſlatio fiat, 12e. q.107.2.o.& 1a.4.1.10.c.

Reprobatio quidem fit præcedentis mandati propter infirmitatem & inutilitatem 12e.q.98.2.2m.

Nihil enim ad perfectum adduxit lex, 12e q.98.2.o.& 1a.q.1.10.c.

Talis enim decebat, vt nobis eſſet pontifex factus impollutus, ſegregatus à peccatoribus, 3a.q.4.6.1m.

Qui non habet neceſſitatem quotidie, quemadmodum ſacerdotes prius pro ſuis delictis hoſtias offerre, 3a.q.22.6.2m.

Cap. 8.

Talem habemus pontificem, s.2.

Sacramentorum miniſter & tabernaculi Dei quod fixit Deus, & non homo, 12e.q.102.4.o.

Omnis pontifex ad offerendum munera & hoſtias conſtituitur, 3a. q.22.1.c.1m.

Cum eſſent qui offerrent ſecundum legem munera quæ exemplari & vmbræ deſeruiunt cæleſtium, Ibidem.

Nunc autem melius ſortitus eſt miniſterium, quanto & melioris teſtamenti mediator eſt, Gal 3.11a.& 12e.q.91.5.c.1m.& q. 8.1.o. & 2.1m.& 2m.& q.99.6.c.& q.106.3.c.& q. 107.1.c.2m. &.2.3.4 c. & 22e.q.1.2m.

Quod in melioribus repromiſſionibus ſancitum eſt, 12e.q 91.5.o & q.99.6.o.& q.107.1.2m.& q.108.1.o.& 22e.q.95.2 3m. & q.140. 1.1m.

Quod autem antiquatur & veteraſcit, prope interitum eſt, 1a.q. 10.4.3m.

Cap. 9.

In priori tabernaculo ſemper introibant ſacerdotes ſacrificiorum officia conſummantes, in ſecundo autem ſemel in anno ſolus pontifex, non ſine ſanguine, 12e.q.102.4.4m.& 5m.& 6m.

Hoſtiæ offeruntur, quæ non poſſunt iuxta conſcientiam, perfectum facere ſeruientem, 12e.q.98.2.o.

Iuſtitiis carnis, vſq; ad tempus correctionis impoſitis, 12e.q.96.4.c.

Si enim ſanguis hircorum, & taurorum, & cinis vitulæ aſperſus, inquinatos ſanctificat, ad emundationem carnis, 12e.q 102.5.4m.& 5.6m.& q.103.2.o.& 32.q.37.4.3m.& q.87.4 1m.

Sanguis Chriſti emundabit conſcientiam noſtram ab operibus mortuis, 3a.q.48.4.3m.& q.49.5.1m.& q.89.6.c.

Cap. 10.

Vmbram enim habens lex futurorum bonorum non ipſam imaginem rerum, 12e.q.101.2.c.

Nunquam poteſt accedentes perfectos facere, 1a.q.1.10.c.& 12e.q. 98.2.o.

Initiauit vobis viam nouam & inuicem per velamen, .j. carnem ſuam, 3a.q.62.5.c.& q.63.3.c.

Et ſacerdotem magnum, ſuper domum Dei, s.3.

*Non deſerentes collectionem noſtram, ſicut eſt conſuetudinis quibuſdam, 22e.q.109 8.1m.

Voluntarie enim peccantibus nobis, poſt acceptam notitiam veritatis, iam non relinquitur pro peccatis hoſtia, s.6.

Quanto magis putatis deteriora mereri ſupplicia qui filium Dei conculcauerit, &c. 12e. q.106. 2.2m. & 22e.q.103. 3m. & q.189. 4.1m.

Quod ſi ſubtraxerit ſe, non placebit animæ meæ, 1a.q.3.2.1m.

Cap. 11.

Eſt autem fides ſperandarum ſubſtantia rerum, argumentum non apparentium, 1a.q.2.2.1m.& 22e q.4.1.o.& q.171 3.2m.

Sine fide autem, impoſſibile eſt placere Deo, 22e.q.2.5.o.

Credere oportet accedentem ad Deum, quia eſt, & inquirentibus ſe remunerator ſit, 22e.q.2.8.1m.

A longe eas aſpicientes & ſalutantes, &c, 1a.q.10.1.4m.& q.42.5.2m. & 22e. q.173.1.c.

*Circuierunt in melotis, & in pellibus caprinis, 22e.q.169.1.2m.

Quibus dignus non erat mundus, 22e.q.188.7.3m.

Hi omnes teſtimonio fidei probati, non acceperunt repromiſſionem, 12e.q.98.3.c.

Cap. 12.

*Nondum enim vſque ad ſanguinem reſtitiſtis, 22e.q.188.6.3m.

*Non multo magis obtemperabimus patri ſpirituum & viuemus? 22e.q.187.6 c.fi.

Et ſanctimoniam, ſine qua nemo videbit Deum, 22e q.81.8.o.

Poſtea cupiens hæreditate benedictionem, reprobatus eſt, 1a.q. 23.2.o.

Non inuenit pœnitentiæ locum, quanquam cum lachrymis inqui-

Aſſet eam, 3ª.q.46.1.1m.
Sed acceſſiſtis ad Sion montem, & ciuitatem Dei viuentis Hieroſalem cæleſtem, 1ª.q.1.1.5m.
Et multorum milium angelorum frequentiam, 1ª.q.50.3.0.& q.111.4.2m.
Habemus altare, de quo edere non habet poteſtatem, qui tentant Deum, 1ª.q.112.2.c.& 22æ.q.97.2.0.
Propter hoc & Ieſus, vt ſanctificaret per ſuum ſanguinem populum, &c.3ª.q.46.10.c.
Exeamus igitur ad eum extra caſtra improperium eius portantes, 3ª.q.46.1.0.
Beneficentiæ autem & communionis nolite obliuiſci, 22æ.q.31.1.0.
Talibus enim hoſtiis promeretur Deus, 21æ.q.86.2.1m.

AVCTORITATES EX ACTIBVS APOSTOLORVM.

Cap. 1.

Quibus & præbuit ſeipſum viuum, poſt paſſionem ſuam, in multis argumentis, 3ª.q.55.5.6.c.
Per dies quadraginta apparens eis, & loquens de regno Dei, 3ª.q.55.3.c.
Et nubes ſuſcepit eum ab oculis eorum, 3ª.q.57.4.3m.
Et hic poſſedit agrum, de mercede iniquitatis, 22æ q.32.7.4m.
Et dederunt eis ſortes, & cecidit ſors ſuper Matthiam, 22æ.q.95.8.0.

Cap. 2.

Et cum complerentur dies pentecoſtes, 12æ.q.102.4.1m.& q.103.3.4m.
Apparuerunt illis diſpartitæ linguæ, tanquam ignis, 1ª.q.43.7.6m.& 3ª.q.39.6.4m & q.78.2.1m.
Cœperunt loqui variis linguis. 22æ.q.176.1.0.
Quem Deus ſuſcitauit, 1ª.q.12.4.2m.
Solutis inferni doloribus, 3ª.q.3 .2.1m.
Iuxta quod impoſſibile erat, illum detineri ab eo, 1ª.q.53.2.2m.
Pœnitentiam igitur agite, & baptizetur vnuſquiſque veſtrum, 3ª.q.49.2.2m.& q.68.5.6 0.& 7 3m.& q 86.2.1m.& q.8.6.2m.
Erant autem perſeuerantes in doctrina apoſtolorũ, 22æ.q.176.1.1m.
Et in communicatione fractionis panis, 3ª.q.80.10.4m.
Multa quoque prodigia & ſigna per apoſtolos fiebant, 22æ.q.178.1.3m.
Omnes etiam qui credebant, erant pariter, & habebant omnia communia, 22æ.q.66.2.0.
Poſſeſſiones & ſubſtantias vendebant, & diuidebant illa omnibus, prout cuique opus erat, 22æ.q.188.7.c.fi.
Frangentes circa domos panem, s.2.

Cap. 4.

Et non eſt in alio aliquo ſalus, 3ª.q.62.3.c. 2m.& 4.3m.& q.68.1.0.& a.c.& q.71.5.c.& q.84.5.c.
Si iuſtum eſt in conſpectu Dei vos potius audire, quàm Deum iudicare, 22æ.q.69.3.1m.& q.105.2.c.& q.144.5.c.
Multitudinis autem credentium, erat cor vnum, & anima vna, 2ª.q.76.5.3m.
Neque enim quiſquam eorum qui poſſidebat, aliquid ſuum eſſe dicebat, ſed erant illis omnia communia, s.2.
Neque quiſquam egens erat inter illos, s.2.
Quotquot poſſeſſores agrorum aut domorum erant, vendentes, afferebant pretia eorum, &c. ſupr. 2.

Cap. 5.

Dixit autem Petrus ad Ananiam, Anania cur tentauit Sathanas cor tuum, &c 22æ.q.33.7.1m.& q.64.4.1m.
Per manus autem apoſtolorum, fiebant ſigna & prodigia multa, in plebe, s.2.
Obedire oportet Deo, magis quàm hominibus, s.4.
Si eſt ex hominibus conſilium hoc aut opus, deſtruetur, ſi verò ex Deo eſt, non poteritis diſſoluere, 22æ.q.189.10.5m.

Cap. 6.

Elegerunt Stephanum, virum plenum fide, & ſpiritu ſancto, 22æ.q.53.4 1m.& 3ª.q.7 10.0.
Faciebat prodigia & ſigna magna in populo, s.2.
Non poterant reſiſtere ſapientiæ & ſpiritui, qui loquebatur, 22æ.q.51.4.1m.
Viderent faciem eius, tanquam faciem angeli, 3ª.q.12.4.1m.
Et cum vidiſſet quendam iniuriam patientem, vindicauit illum, &c. 22æ.q.60.6.2m.
Faciens prodigia & ſigna, &c.s.2.
* Vos ſemper ſpiritui ſancto reſiſtitis. 22æ.q.189.1.4m.
Cum autem eſſet plenus ſpiritu ſancto, s.6.
Et Ieſum ſtantem à dextris Dei, q.38.1.3m.

Cap. 7.

In nomine Ieſu Chriſti, baptizantur viri ac mulieres, 3ª.q.66.6.c.
Cum vidiſſet Simon, quia per impoſitionem manus apoſtolorum, daretur ſpiritus ſanctus, obtulit pecuniam, &c. 22æ. q.10.1.1m.& 4m.

Cap. 9.

Et ſubito circumfulſit illum lux de cælo, 22æ.q 182.2.1m.
Ego ſum Ieſus Nazarenus, quem perſequeris, 3ª.q 57.6.3m.
Durum eſt tibi contra ſtimulum calcitrare, 12æ.q.112.2.2m.& q.113.10.c.

Cap. 10.

Cornelius centurio vir religioſus & timens Deum cum omni domo ſua, faciens eleemoſynas multas, 12æ.q.10.4.3m.& 3ª.q.69.4.2m.
Cecidit ſuper Petrum mentis exceſſus, & vidit, 22æ.q.175.3.2m.
Quod Deus purificauit, tu ne commune dixeris, 12æ.q.101.5.4m.& 5m.& 6m.& 6.1m.& q.102.2.c.
Et dedit eum manifeſtum fieri, non omni populo, ſed teſtibus præordinatis à Deo nobis, &c.3ª.q.55.1.c.& q.55.1.0.
Et iuſſit illos baptizari in nomine Ieſu, s.8.

Cap. 12.

Angelus eius eſt, 1ª.q.113.2.0.& 22æ.q.10.2.3m.

Cap. 13.

Videte contemptores, & admiramini, 22æ.q.186.9 3m.

Cap. 14.

Per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei, 3ª.q.45.1.c.

Cap. 15.

Surrexerunt quidam de hæreſi phariſæorum, qui crediderunt dicentes, quia oportet circumcidi eos, præcipere quoque ſeruare legem Moyſi, 3ª.q.74.4.c fi.
Fide purificans corda eorum, 22æ.q.7.2.0.
Imponere iugum ſuper ceruices diſcipulorum, quod neque nos neque patres noſtri, portare potuimus 12æ.q.98.1.3m.& 22æ.q.134.2.1m.
Sed per gratiam domini noſtri Ieſu Chriſti, credimus ſaluari, 12æ.q.110.2.1m.
Viſum eſt ſpiritui ſancto & nobis, nihil vltra imponere vobis oneris, quàm hæc neceſſaria, 22æ.q.174.6.c.fi.& 3m.& 12æ.q.103.4.3m.
Vt abſtineatis ab immolatis ſimulacrorum, & ſanguine, & ſuffocato, & fornicatione, 12æ.q 103.4.1m.& 22æ.q.154.2.1m.
Facta eſt diſſenſio, ita vt diſcederent ab inuicem, ſcilicet Barnabas, & Paulus, 22æ.q.37.1.3m.

Cap. 16.

Hunc, ſcilicet Timotheum voluit Paulus ſecum proficiſci, & aſſumens circumcidit eum, propter Iudæos, 12æ.q.103.4.1m.

Cap. 17.

Inipſo enim viuimus, mouemur & ſumus, 1ª.q.18.4.1m.
Ipſius enim & genus ſumus. Genus ergo cum ſimus dei, 1ª.q.1.8.2m.& 2.0.& 17.q.1.1.2m.

Cap. 19.

Baptizati ſunt in nomine domini Ieſu, s.8.

Cap. 20.

Beatius eſt dare, quàm accipere, 22æ.q 117.4.3m.

Cap. 21.

Tunc Paulus de conſilio Iacobi, aſſumptis viris poſtera die purificatus, cum illis intrauit in templum &c. donec offerretur, &c. 12æ.q.103.4.1m.

Cap. 22.

Subito de cælo circumfulſit me lux copioſa, s.9.
Ego ſum Chriſtus Nazarenus, quem tu perſequeris, ibidem.

Cap. 23.

Principem populi tui, non maledices, 22æ.q.76.3.0.
Sciens autem Paulus, quia vna pars eſſet Saducæorum, & altera Phariſæorum, exclamauit in concilio, 22æ.q.37.1.2.2.1.2m.
Et cum hoc dixiſſet, facta eſt diſſenſio inter Phariſæos & Saducæos, & diuiſa eſt multitudo, 22æ.q.37.1.2m.
Quidam ex Iudæis, deuouerunt ſe non manducaturos neque bibituros, donec occiderent Paulum 22æ.q.88.2.0.& 10.c.

Cap. 25.

Cæſarem appello, 22æ.q.69.3.0.

Cap. 26.

Die media in via vidi, ô Rex, de cælo ſupra ſplendorem ſolis lumen, s.9.
Ego ſum Ieſus Nazarenus, quem tu perſequeris, Ibidem.
Durum eſt tibi, contra ſtimulum calcitrare, ibidem.
Ad hoc enim apparui tibi, 3ª.q.57.6.1m.
Si paſſibilis Chriſtus, 3ª.q 45.5.120.
Coactus ſum appellare Cæſarem, s.23.

AVCTORITATES EX EPISTOLA IACOBI APOSTOLI.

Cap. 1.

Patientia autem opus perfectum habet, 12æ.q.66.4.2m.& 22æ.q.136.2.1m.& q.184.2.3m.
Vir duplex animo, inconſtans eſt in omnibus viis ſuis, 22æ.q.33.6.2m.
Ira viri, iuſtitiam dei non operatur, 3ª.q.15.9.1m.

Eſto

Eſtote factores verbi, & non auditores tantum, fallentes voſmetipſos, 1ª.q.1.4.c ſi.
Religio munda & immaculata apud Deum & patrem, hæc eſt, viſitare pupillos & viduas, &c. 22^{e}.q.81.1.1^{m}.

Cap. 2.

Qoicunque totam legem ſeruauerit, offendat autē in vno, factus eſt omnium reus, 12^{e}.q.73.1.1^{m}.& 22^{e}.q.5.3.3^{m}.& 3ª.q.88.1.c.
Iudicium ſine miſericordia, illi qui non fecerit miſericordiam, 1ª.q.21.4.1^{m}.& 12^{e}.q.67.4.1^{m}.
Superexaltat autem miſericordia iudicium, 1ª.q.21.3.2^{m}.
*Ego oſtendam tibi ex operibus, fidem meam, 22^{e}.q.124.5.o.
Dæmones credunt, & contremiſcunt, 1ª.q.64.2.5^{m}.& 3.1^{m}.& 22^{e}.q.5.2.c.& q.18.3.2^{m}.& 3ª.q.76.7.c.
Fides ſine operibus mortua eſt, vel otioſa, 12^{e}.q.2.9.o.& q.124.5.o.& 3ª.q.7.3.2^{m}.

Cap. 3.

In multis enim offendimus omnes, 22^{e}.q.184.1.2^{m}.
Si quis in verbo non offendit, hic perfectus eſt vir, 22e.q.72.1.1^{m}.
Lingua ignis eſt, vniuerſitas iniquitatis, ibidem.
Lingua conſtituitur in membris noſtris, quæ maculat totum corpus, & inflammat, ibid. 22e.q.81.12.2^{m}.
Linguam nullus hominum domare poteſt, 22e.q.73.1.b.c.
Non eſt iſta ſapientia de ſurſum deſcendens à patre luminum, ſed terrena, animalis, diabolica, 22e.q.45.1.1^{m}.
Vbi zelus & cõtentio, ibi inconſtantia & omne opus prauum, 22e.q.38.1.o.
Quæ autem de ſurſum eſt, primum quidem pudica eſt, deinde pacifica, modeſta, ſuadibilis, bonis conſentiens, &c. 22e.q.45.6.3^{m}.
Fructus autem iuſtitiæ in pace ſeminatur facientibus pacem, 22^{e}.q.29.1.c.

Cap. 4.

Vnde bella & lites in vobis, nonne ex concupiſcentiis veſtris? 22^{e}.q.41.2.1^{m}.& q.116.1.3^{m}.
Petitis, & nõ accipitis, eo quod male petatis, 22^{e}.q.83.15.1^{m}.& 16.c.
Amicitia huius ſeculi, inimica eſt Dei, 22^{e}.q.114.1.o.
Quicunque voluerit amicus eſſe huius ſeculi, inimicus Dei conſtituitur, Ibidem.
Ad inuidiam concupiſcit ſpiritus, 22^{e}.q.34.6.1^{m}.
Deus ſuperbis reſiſtit, humilibus autem dat gratiam. 22^{e}.q.161.1.o.
Subditi eſtote Deo, 22^{e}.q.19.11.c.& q.81.7.c.& q.104.4.1^{m}.
Nolite detrahere alterutrum, 22^{e}.q.73.1.o.
Qui detrahit fratri, aut qui iudicat fratrem ſuum, detrahit legi & iudicat legem, 22^{e}.q.74.1.3^{m}.

Cap. 5.

Scienti bonum facere, & non facienti peccatum eſt illi, 12^{e}.q.71.7.3^{m}.& 22^{e}.q.2.5.3^{m}.
Patientes eſtote, 12^{e}.q.66.4.2^{m}.& 22^{e}.q.128.c.& q.136.1.o.& 5.c.
Oleo in nomine Domini, 1ª.q.71.3.c.
Et oratio fidei ſaluabit infirmum, 22^{e}.q.102.5.3^{m}.& 3ª.q.65.1.4^{m} & q.48.1.1^{m}.
Et ſi in peccatis ſit, dimittentur ei, 3ª.q.65.1.c.
Qui conuerti fecerit, &c. 1ª.q.117.1.2.o.& 22^{e}.q.189.9.c.

AVCTORITATES EX PRIMA EPISTOLA PETRI APOSTOLI.

Cap. 1.

Prophetæ non ſibimetipſis, vobis autem miniſtrabant, 22^{e}.q.174.2.c.1^{m}.& 6.c.
In quem deſiderant angeli proſpicere, 1ª.q.58.1.2^{m}.& 12^{e}.q.97.4.3^{m}.
Non corruptibilibus, auro & argento redempti eſtis, ſed pretioſo ſanguine quaſi agni immaculati Chriſti, 3ª.q.48.4.3^{m}.& 5.c.& q.49.5.1^{m}.

Cap. 2.

Omnes honorate, 22^{e}.q.103.1.3^{m}.
Serui ſubditi eſtote in omni timore dominis, non tantum bonis & modeſtis, ſed etiam diſcolis, 22^{e}.q.69.1.c.& q.88.10.2^{m}.
Chriſtus paſſus eſt pro nobis, 1ª.q.48.6.o.
Vt peccatis mortui, iuſtitiæ viuamus, 22^{e}.q.88.11.1^{m}.

Cap. 3.

Parati ſemper ad ſatisfaciendum omni poſcenti vos rationem, & ea quæ in vobis eſt fide & ſpe, 22^{e}.q.2.10.o.
Vt nos offerret Deo, mortificatos quidem carne, viuificatos autem ſpiritu, 22^{e}.q.88.11.1^{m}.
In quo & iis qui in carcere erant, ſpiritu veniens prædicauit, qui increduli fuerant aliquando, quando expectabant Dei patientia in diebus Noe, cum facta eſſet arca, 3ª.q.52.2.3^{m}.
Quod & vos nunc ſimilis formæ, ſaluus facit baptiſma, 3ª.q.66.12.3^{m}.
Conſcientiæ bonæ interrogatio in Deum, 1ª.q.79.13.c.
Per reſurrectionem Ieſu Chriſti, à mortuis, 3ª.q.56.1.4^{m}.& q.62.5.1^{m}.& 3^{m}.

Cap. 4.

Propter hoc enim euangelizatum eſt & mortuis, 3ª.q.52.2.3^{m}.
Si autem vt Chriſtianus, non erubeſcat, 22e.q.124.5.1^{m}.

Cap. 5.

Cum apparuerit princeps paſtorum, 3ª.q.8.6.3^{m}.
Dominus ſuperbis reſiſtit, humilibus autem dat gratiam, 22^{e}.q.161.1.o.
Ipſi cura eſt de vobis, 1ª.q.22.1.2^{m}.& q.103.5.c.
Salutat vos eccleſia, quæ eſt in Babylone, 3ª.q.8.4.c.2^{m}.

AVCTORITATES EX EPISTOLA SECVNDA PETRI APOSTOLI.

Cap. 1.

Per quem maxima & pretioſa nobis promiſſa donauit, 3ª.q.23.9.1^{m}.
Et per hoc efficiamini diuinæ conſortes naturæ, 1ª.q.13.9.1^{m}.& 12^{e}.q.110.3.4.c.& q.112.1.c.& q.111.9.c.& q.114.3.c.ſi.& 22^{e}.q.19.7.c.& 3ª.q.2.10.1^{m}.& q.3.4.3^{m}.& q.62.1.2.o.
In ſcientia autem abſtinentiam, 22^{e}.q.146.1.c.
Satagite, vt per bona opera veſtra, certam veſtram vocationem & electionem faciatis, 1ª.q.23.8.c.ſi.
Omnis ſcriptura prophetiæ, propria interpretatione non fit, 22^{e}.q.171.3.1.& 6.b.

Cap. 2.

Deus angelis peccantibus non pepercit. 1ª.q.64.2.o.& 12^{e}.q.80.4.2^{m}.& 3ª.q.4.1.c.3^{m}.& q.6.3.2^{m}.& q.46.1.4^{m}.& q.86.1.c.
Angeli cum ſint fortitudine & virtute maiores, 1ª.q.93.3.c.& q.96.1.1^{m}.& q.108.2.3^{m}.& q.111.1.4^{m} & 12^{e}.q.5.1.3^{m}.& 22^{e}.q.172.2.c.
Non poterant aduerſum ſe, execrabile iudicium, 3ª.q.36.2.3^{m}.
Oculos habentes plenos adulterij, & inceſſabilis delicti, 22^{e}.q.154.1.3^{m}.
A quo quis ſuperatus eſt, huius & ſeruus eſt. 1ª.q.63.8.c.& 22^{e}.q.64.2.3^{m}.& 3ª.q.48.4.c.3^{m}.
*Canis reuerſus ad vomitum, &c. 22^{e}.q.189.9.2^{m}.

Cap. 3.

Nouos verò cælos, & nouam terram, & promiſſa eius expectamus, 22^{e}.q.17.5.1^{m}.
Creſcite in gratia, 12^{e}.q.66.2.1^{m}.& q.112.4.c.& 22^{e}.q.5.4.3^{m}.

AVCTORITATES EX EPISTOLA PRIMA SANCTI IOANNIS APOSTOLI.

Cap. 1.

Qood audiuimus, quod vidimus oculis noſtris, quod perſpeximus, 1ª.q.12.12.o.

Cap. 2.

Qui dicit ſe noſſe Deum, & mandata eius non cuſtodit, mendax eſt, 22^{e}.q.111.1.c.4^{m}.
Qui dicit ſe in Chriſto manere, debet ſicut ille ambulauit, & ipſe ambulare, 3ª.q.14.1.o.
Si quis diligit mundum, non eſt charitas patris in eo, 22^{e}.q.188.2.1^{m}.
Omne quod in mundo eſt, concupiſcentia carnis eſt, & concupiſcentia oculorum, & ſuperbia vitæ, 12^{e}.q.77.5.o.& q.108.3.4^{m}.
Qui negat filium, nec patrem habet, qui autem confitetur filium, & patrem habet, 22^{e}.q.3.1.1^{m}.& 3^{m}.& 2.o.
Vnctio docebit vos de omnibus, 22^{e}.q.8.4.1^{m}.

Cap. 3.

Scimus quoniam cum apparuerit, ſimiles ei erimus, 1ª.q.4.3.o.& q.12.1.o.& 2.1^{m}.& 5.c.& 6.1^{m}.& 22^{e}.q.1.1.3^{m}.
Videbimus eum, ſicuti eſt, 22^{e}.q.1.1.3^{m}.
Omne peccatum eſt iniquitas, 22^{e}.q.110.4.3^{m}.& q.159.2.1^{m}.
In hoc apparuit filius Dei, vt diſſoluat opera diaboli. 3ª.q.15.2.3^{m}.
Omnis qui natus eſt ex Deo, peccatum non facit, quia ſemen ipſius manet in eo: & non poteſt peccare quia ex Deo natus eſt, 1ª.q.62.3.c.& 22.q.24.11.1^{m}.
Omnis qui non eſt iuſtus, non eſt ex Deo, & qui non diligit fratrem ſuum, 22^{e}.q.44.7.c.
Nos ſcimus, quoniam tranſlati ſumus de morte ad vitam, quoniam diligimus fratres. Ibidem.
Omnis qui odit fratrem ſuum, homicida eſt, 22^{e}.q.34.3.o.
Omnis homicida non habet vitam æternam in ſe manentem, 12^{e}.q.88.6.1^{m}.& q.100.8.3^{m}.& 22^{e}.q.23.3.1^{m}.& q.71.3.& q.154.3.o.
Et nos debemus pro fratribus animas ponere, 22^{e}.q.26.5.3^{m}.
Non diligamus verbo neque lingua, ſed opere & veritate, 22^{e}.q.7.c.44.7.c.

Cap. 4.

Nolite credere omni ſpiritui, ſed probate ſpiritus, ſi ex Deo ſunt, 22^{e}.q.189.9.2.1.& 1^{m}.& 10.2^{m}.
Deus charitas eſt, 22^{e}.q.23.2.o.
Ipſe prior dilexit nos, 3ª.q.1.1.c.
Qui manet in charitate, in Deo manet, & Deus in eo, 12^{e}.q.28.2.o.& q.66.6.c.

Timor non eſt in charitate, ſed perfecta charitas foras mittit timorem, .. æ.q. .6. .& . m.& 10.c.& 5ª.q. . .5m.
Timor pœnam habet, 22æ.q.1 .2.4m.
Qui timet, non eſt perfectus in charitate, 22æ.q.19.1 .n.
Siquis dixerit, quoniam diligo Deum, fratrem ſuum odit, mendax eſt, 22æ q.t10,1.3m.
Qui non diligit fratrem ſuum quem videt, Deum quem non videt, quomodo poteſt diligere? 22æ.q.26.2.1m.
Et hoc mandatum habemus à Deo, vt qui diligit Deum, diligat & fratrem ſuum, 22æ.q.25.t. .&.q.44. .0.

Cap. 5.

Et omnis qui diligit eum qui genuit, diligit & eum qui natus eſt ex eo, .2æ.q. . .1m.
In hoc cognoſcimus quoniam diligimus natos Dei, cùm Deum diligamus, & mandata eius faciamus, 22æ.q.25.1.0.&.q.44.2.0.
Hæc eſt charitas Dei, vt mandata eius cuſtodiamus, 22æ.q.25.t.n.
Et mandata eius grania non ſunt, 1. æ.q.10 7.4.0.
Omne quod natum eſt ex Deo, vincit mundum, 1ª.q.15.3.2m.
Tres ſunt qui teſtimonium dant in cælo, pater, verbum, & Spiritus ſanctus, 1ª.4. 0. . .& q.31.t.0.& q.41.6.0.
Et hi tres vnum ſunt, 1ª.q.31.2.4m.& q. 9.2.3.6.0.
Omnis qui natus eſt ex Deo, non peccat, ſed gratia Dei conſeruat eum, s. .
Et malignus non tanget eum, 3ª.q.2 .1. m.
Et mundus totus in maligno poſitus eſt, s.1.

AVCTORITATES EX SECVNDA EPISTOLA IOANNIS APOSTOLI.

Cap. 1.

Et hæc charitas, vt ambulemus ſecundum mandata eius, 12æ. q. 99. 1,b.& c.
Qui non confitentur Ieſum Chriſtum veniſſe in carnem, 3ª.q.16.3. 4.7.c.
Videte vuſmetipſos, ne perdatis quæ operati eſtis, 1ª.q.89.4.5.6.0.

AVCTORITATES EX TERTIA EPISTOLA IOANNIS APOSTOLI.

Cap. 1.

Qui bene facit, ex Deo eſt, 2 æ.q.31.1.1m.

AVCTORITATES EX EPISTOLA IVDAE.

Cap. 1.

Angelos qui non ſeruauerunt ſuum principatum, ſed dereliquerunt ſuum domicilium, in iudicium magni Dei, vinculis æternis ſub caligine reſeruauit, 1ª.q.64.4.n.
Cum Michaël archangelus cum diabolo diſputans, altercaretur de Moyſi corpore, non eſt auſus iudicium inferre blaſphemiæ, ſed dixit: imperet tibi Deus, 22æ.q.76.4.1m.

AVCTORITATES EX APOCALYPSI IOANNIS.

Cap. 1.

Qui eſt, & qui erat & qui venturus eſt, 1ª.q.13.11 0.& q.39.8.6.
Et princeps regum terræ, 1ª.q.13.7.1m.& 6m.
Et qui eum pupugerunt, .ª.q.46.4.6.c.
Ego ſum alpha & ω, principium & finis, 1ª.q.t.3.1m.& 7.c.

Cap. 2.

Quod charitatem tuam primam dereliquiſti, 12æ.q.3ª 7t.4.c.& q. 74.6.2m.& q. 4.1 .c.
Vincenti dabo edere de ligno vitæ, quod eſt in paradiſo Dei mei, 1ª.q.1 2.t.4m.
Vincenti dabo manna abſconditum, 12æ.q.t1 2. .c.
Et dabo illi calculum candidum, & in calculo nomen nouum ſcriptum, 1ª.q.1 . .
Quod nemo ſcit, niſi qui accipit, 12æ.q.111. .c.

Cap. 3.

Tene quod habes, vt nemo accipiat coronam tuam, 1ª.q.23. 6.1m.
Qui vicerit dabo ei ſedere mecum in throno meo, 3ª.q 58.4.3m.

Cap. 4.

Qui eſt, & qui erat, & qui venturus eſt, s.t.
Et propter voluntatem tuam erant, & creata ſunt, 1ª.q.19.4.0.& q. 20 1.c.& q.15.5.c.& q.45.6.c.& q.46.t.c.& 12æ.q. 110.1.c.& 3ª. q. 86.1.c.

Cap. 6.

Vſquequo Domine, ſanctus, & verus, non iudicas & vindicas ſanguinem noſtrum, 22æ.q. .8.1m.

Cap. 7.

Et abſterget Deus omnem lachrymam ab oculis eorum, 2.æ. q. 82.4.3m.

Cap. 8.

Factum eſt ſilentium in cœlo, quaſi media hora, 3ª.q 6c.8. .
Et alius angelus venit & ſtetit ante altare, habens thuribulum aureum, & data ſunt ei incenſa multa, &c. 3ª.q.17.1.4m.& q.8 .5.1m.

Cap. 10.

Leuauit manum ſuam ad cælum, & iurauit per viuentem in ſæcula ſæculorum, 2.æ.q.8 .10.4m.

Cap. 11.

Qui es, & qui eras, & qui venturus es, s.t.

Cap. 12.

Et ſignum magnum apparuit in cœlo, mulier amicta ſole, 12æ. q. 103. .4m.
Et cauda eius trahebat tertiam partem ſtellarum cæli, & miſit eas in terram. 1ª.q.63.8.0.
Et proiectus eſt draco ille magnus, ſerpens antiquus. 22æ.q.165.2. 3m.& 4m.

Cap. 13.

Agni qui occiſus eſt ab origine mundi. 3ª.q.83.1.c.
Et faciet omnes, &c. habere characterem in dextera manu. aut in frontibus ſuis, 3ª.q 63.3 3m.

Cap. 14.

Et cantabant quaſi canticum nouum. 22æ.q.1 .6.3m.
Aut acceperit characterem in fronte ſua, aut in manu ſua, s.13.
Beati mortui qui in Domino moriuntur, 22æ.q.124.5.0.

Cap. 15.

Quia ſolus pius es, 22æ q 10t.1. m.

Cap. 16.

Qui habebant characterem beſtiæ. s.13.
Qui es, & qui eras ſanctus. s.1.

Cap. 19.

Et cecidi ad pedes vt adorarem eum, & dixit mihi: vide ne feceris, 22æ.q.94. .1m.& q.t 3.2.1m.
Qui acceperunt characterem beſtiæ, s.13.

Cap. 20.

Nec acceperunt characterem eius in frontibus, aut in manibus ſuis, s.13.
Et libri aperti ſunt, 1ª.q.24.t.1m.

Cap. 21.

Ecce tabernaculum Dei cum hominibus. 12æ.q.103.4.2m.
Et abſterget Deus omnem lachrymam ab oculis eorum, &c, neque dolor erit vltra, 2 .q 8 .4.3m.
Ecce noua facio omnia, 1ª.q.73.1.1m.
Ego ſum Alpha & ω, initium & finis, s.t.
Et habebat murum magnum & altum, habentem duodecim portas, & in portis angelos duodecim, & nomina inſcripta duodecim tribuum, 3ª.q.31. .2m.
Menſura hominis, quæ eſt Angeli. 1 æ.q.90.1.c.
Et ciuitas non eget Sole & Luna, vt luceant in ea, 2 æ.q.47. 2m.
Nam charitas Dei illuminabit eam, & lucerna eius, eſt agnus, 1ª. q.12.3.c.
Et portæ eius non claudentur per diem. 1ª.q. 3.1.2.c.

Cap. 22.

Et oſtendit mihi fluuium aquæ viuæ, tanquam cryſtallum, procedentem de ſede Dei & agni. 12æ.q.2 1.5m.
In medio plateæ & ex vtraque parte fluminis lignum vitæ afferens fructus duodecim. 12æ.q.7 .1.0.
Per ſingulos menſes reddens fructum ſuum. 1 æ.q.10 2.2. .& 4.c.
Et folia ligni ad ſanitatem gentium. 12æ.q.70.3.0.
Et omne maledictum non erit amplius, 12æ. q.59.3.1m.
Et videbunt faciem eius, 22æ.q.23.1.1m.
Et non egebunt lumine lucernæ, neque lumine Solis, quoniam Dominus Deus illuminabit illos, s. t.
Ego ſum Alpha & ω, primus & nouiſſimus, principium & finis, s.t.
Veni Domine Ieſu. 1ª.q.44. .1m.
Gratia Domini noſtri Ieſu Chriſti, cum omnibus vobis. 3ª.q.7.7.2m.

INDEX

F I N I S.

INDEX SECVNDVS
QVI VNIVERSAM SVMMAE
THEOLOGICAE SANCTI THOMAE
AQVINATIS DOCTRINAM AD LOCOS COMMVNES, SEV PRÆCIPVA DO-

ctrinæ Christianæ capita alphabeti ordine digesta, reuocatum, continet.

ABSTINENTIA. 22æ.q.146.
Acceptio personarum. 22æ.q.63.
Ad accusationem iustam pertinentia. 22æ.q.66.
Acedia. 22æ.q.35.
Actio
- angelorum in homines. 1ª.q.111.
- corporalis creaturæ. 1ª.q.115.

Ad actionem hominis pertinentia. 1ª.q.117.
Actus
- humani sequentes rationem bonitatis. 12æ.q.18.
- imperati à voluntate 12æ.q.17.

Adiuratio. 22æ.q 90.
Adoptio Christi. 3ª.q.23.
Adoratio
- Christi 3ª.q 25.
- Dei. 22æ.q.84.

Adulatio. 22æ.q.115.
Adulterium. 22æ.q.154.
Æqualitas diuinarum personarum ad inuicem. 1ª.q.42.
Æternitas Dei. 1ª.q.10.
Affabilitas. 22æ.q.114.
Ambitio. 22æ.q.131.
Amicitia. 22æ.q.114.
Amor
- Dei. 1ª.q.20.
- vt est nomen spiritus sancti. 1ª.q.37.
- seu dilectio angeli. 1ª.q.60.

Amor 12æ.q.26.
Amoris
- causa. 12æ.q.27.
- effectus 12æ.q.28.

Angelus. 1ª. à quæst.50. vsque 64. & à 106. vsque. 114.
Anima in genere. 1ª.q.87. vsque q.90.
Quomodo anima
- coniuncta intelligat corporalia. 1ª.q.84.
- intellectiua cognoscat seipsum. 1ª.q.87.
- humana cognoscat quę supra se sunt. 1ª.q.88.

Annuntiatio B. virginis. 3ª.q.30.
Apostasia. 22æ.q 12.
Ascensio Christi. 3ª.q.57.
Astutia. 22æ.q 55.
Auaritia. 22æ.q.118.
Audacia. 12æ.q.45. & 22æ.q.127.

EX SVPPLEMENTO.

Absolutio. 24.
Animæ exeuntis è corpore qualitas & pœna. 70.
Annexa
- matrimonij & redditio debiti. 64.
- sacramenti ordinis. 40.

Aureolæ. 96.

BAPTISMVS Ioannis. 3ª.q.38.
Baptismi
- effectus. 3ª.q.69.
- minister. 3ª.q.67.
- Sacramentum. 3ª.q.66.

Baptismum suscipientes. 3ª.q.68.
Ad baptismum concurrentia præparatoria. 3ª.q.71.
Baptizatio Christi. 3ª.q.39.
Beatitudo Dei. 1ª.q.26.
Beatitudo
- hominis in quo consistat. 12æ.q.2.
- quid sit, & quæ requirat. 12æ.q.3. & 4.

Beatitudinis adeptio. 12æ q.5.
Beatitudines ipsæ. 12æ.q.69.
Ad beatitudinem requisita. 12æ.q 4.
Bellum. 22æ q.40.
Beneficentia. 22æ.q.31.
Blasphemia
- in generali. 22æ.q 13.
- in speciali. 22æ.q 14.

Bonitas
- Dei. 1ª.q 6.
- humanorum actuum
  - in generali. 12æ q.18.
  - exteriorum. 12æ.q 20.
  - interiorum voluntatis. 12æ.q 19.

Bonum
- in communi. 1ª.q.5.
- circa passiones animæ. 12æ.q.24.
- facere & declinare à malo. 22æ.q.79.

EX SVPPLEMENTO.

Beatitudo sanctorum, & eorum mansiones. 93.
Beatorum dotes. 95.
Beatorum resurgentium conditiones. 82.
Bigamia. 65.
Irregularitas inde contracta. 66.

CASTITAS mentis. 22æ.q.55.
Castitas. 22æ.q.155.
Catechismus. 3ª.q.71.
Causa mali. 1ª.q.49.
Causa prima omnium entium. 1ª.q.44.
Charitas
- secundum se. 22æ.q.23.
- comparatione subiecti. 22æ.q.24.
- quantum ad
  - obiectum. 22æ.q.25.
  - ordinem diligendorum. 22æ.q.26.
  - dilectionem. 22æ.q.27.

Charitatis effectus
- exteriores. 22æ.q.31.
- interiores. 22æ.q.28.
- quantum ad
  - misericordiam. 22æ.q.30.
  - pacem. 22æ.q.29.

Christo conuenientia vt est subiectus patri. 3ª.q.20.
Circuncisio. 3ª.q.70.
Circuncisio Christi. 3ª.q 37.
Circunstantiæ humanorum actuum. 12æ.q.7
Clementia. 22æ.q.157.
Cognitio
- angeli. 1ª.q.154.
- angelorum.
  - ex parte immaterialium. 1ª.q.156.
  - quantum ad res materiales. 1ª.q 57.
- animæ separatæ. 1ª.q.89.
- diuinarum personarum. 1ª.q.32.

Comparatio angelorum ad
- corpora. 1ª.q.51.
- locum. 1ª.q.52.

Conceptio
- Christi secundum principium actiuum. 3ª.q.32.
- saluatoris secundum materiam corporis. 3ª.q.31.

Concupiscentia. 12æ.q.30.
Conditio
- corporis } prolis generādæ i statu innocētię. 1ª.q.99. 1ª.q.100.
- iustitiæ }
- primi hominis secundum intellectum 1ª.q.94.
- scientiæ prolis generandæ. 1ª.q.101.

Confirmationis sacramentum. 3ª.q.72.
Consensus comparatione finis. 12æ.q.15.
Consilium quod præcedit electionem. 12æ.q.14.
Ad conseruationem speciei per generationem pertinentia. 1ª.q.98.
Conuersatio Christi. 3ª.q.4.
Conuersio panis & vini in sanguinem & corpus Christi. 3ª.q.75.
Contentio. 22æ.q.38.
Correctio fraterna. 22æ.q.33.
Consilij donum quod respondet prudentiæ. 22æ.q.52.
Continentia. 22æ.q.155.
Contumelia. 22æ.q.72.
Creatio. 1ª.q.45.
Creatura vna quomodo mouet aliam. 1ª.q.106.
Crudelitas. 22æ.q.159.
Curiositas. 22æ.q.167.
Custodia bonorum angelorum. 1ª.q.113.

EX SVPPLEMENTO.

Clauium
- effectus. 18.
- minister. 19.
- potestas. 17.

De his in quos clauium vſus exerceri poteſt. 20.
Cognatio legalis. 57.
Conditio quam habent reſurgentes. 87.
Confeſſio & eius neceſſitas. 6.
Confeſſionis { effectus. 10.
miniſter. 8.
qualitas. 9.
quidditas. 7.
ſigillum. 11.
Conſenſus { coactus. 47.
obiectum. 48.
Contritio. 1.
Contritionis { effectus. 5.
quantitas. 3.
obiectum. 2.
tempus. 4.
Corporum { reſurgentium integritas. 80.
beatorum { agilitas. 84.
claritas. 85.
ſubtilitas. 83.
damnatorum reſurgentium conditiones. 86.

DECALOGVS. 12æ.q.100.
Decimæ. 22æ.q.87.
Defectus { à Chriſto aſſumpti. 3ª.q.14.
animæ à Chriſto aſſumpti. 3ª.q.15.
Delectatio. 12æ.q.31.32.33.& 34.
Deſcenſus Chriſti ad inferos. 3ª.q.52.
Deſponſatio matris Dei. 3ª.q.29.
Deriſio. 22æ.q.75.
Deſperatio. 22æ.q.20.
Detractio. 22æ.q.73.
Deuotio. 22æ.q.82.
Deus. 1ª.q.2.vſque 5.
Dilectio. 22æ.q.27.
Diſcordia. 22æ.q.37.
Diſtinctio rerum { in communi. 1ª.q.47.
in ſpeciali. 1.q.48.
Diuina { beatitudo. 1ª.q.26.
nomina. 1ª.q.13.
potentia Dei. 1ª.q.25.
Diuinæ relationes. 1ª.q.28.
Diuinationes. 22æ.q.95.
Doctrina { Chriſti. 3ª.q.42.
ſacra. 1ª.q.1.
Dolor ſecundum ſe. 12æ.q.35.
Dominium hominis in ſtatu innocentiæ. 1ª.q.96.
Dona. 22æ.q.68.
Donum { quod eſt nomen Spiritus ſancti. 1ª.q.38.
reſpondens fortitudini. 22æ q.139.
Dulia. 22æ.q.103.

EBRIETAS. 22æ.q.150.
Electio. 12æ.q.13.
Eleemoſyna. 22æ.q.32.
Ἐπιείκεια, ſeu Epieia. 22æ.q.120.
Ad ſtatum epiſcoporum pertinentia. 22æ.q.185.
Euchariſtiæ { effectus. 3ª.q.79.
forma. 3ª.q.78.
materia. 3ª.q.74.
miniſter. 3ª.q.82.
ſacramentum. 3ª.q.73.
ritus. 3ª.q.83.
vſus. 3ª.q.80.
In euchariſtia remanentia accidentia. 3ª.q.77.
Exiſtentiæ modus in hoc ſacramento. 3ª.q.76.
Exiſtentia Dei in rebus. 1ª.q.8.
Exorciſmus. 3ª.q.71.

EX SVPPLEMENTO.

Excommunicatio. 21.
De his qui poſſunt excommunicare. 22.
De participatione cum excommunicatis. 23.
Extremæ vnctionis ſacramentum. 29.
Effectus huius ſacramenti. 30.
Miniſter huius ſacramenti. 31.
Quibus hoc ſacramentum conferri debeat,& qua parte. 32.
De iteratione huius ſacramenti. 33.

FACERE bonum,& declinare à malo. 22æ q.79.
Falſitas. 1ª.q.17.
Fatum. 1ª.q.116.
Fides quantum ad eius { actum { interiorem,ſ.credere. 22æ.q.2.
Exteriorem, ſcilicet confiteri, 22æ.q.3.
habitum & ipſam fidem 22æ.q.4.
obiectum. 22æ.q.1.
Fidei { habitus quantum ad { habentes ipſam. 22æ.q.5.
eius cauſam. 22æ.q.6.
effectus. 22æ.q.7.
Finis { vltimus in communi. 12æ.q.5.
productionis hominis. 1ª.q.93.
Fortitudo. 22æ.q.123.
Fortitudinis partes in communi. 22æ.q.128.
Fraus quæ committitur in emptionibus & venditionibus. 22æ.q.77.
Fructus. 12æ.q.70.
Fruitio quæ eſt actus voluntatis. 12æ.q.11.
Furtum & rapina. 22æ.q.66.

EX SVPPLEMENTO.

Filij illegitimè nati. 68

GAVDIVM. 22æ.q.28.
Gloria inanis. 22æ.q.132.
Gratia Chriſti { in incarnatione aſſumpta. 3ª.q.7.
ſecundum quod eſt caput eccleſiæ. 3ª.q.8.
Gratiæ { cauſa 12æ.q.112.
Dei eſſentia. 12æ.q.110.
diuiſio. 12æ.q.111.
effectus 12æ.q.113.
gratis datæ quantum ad genera linguarum. 22æ.q.176.
neceſſitas. 12æ.q.109.
Gratia { miraculorum. 22æ q.178.
primi hominis. 1ª.q.95.
quantum ad eius { cauſam. 12æ.q.128.
effectus. 12æ q.113.
ſermonis ſapientiæ ſiue ſcientiæ. 22æ.q.177.
Gratitudo. 22æ.q.106.
Gubernationis diuinæ effectus in ſpeciali. 1ª q.104.
Gubernatio rerum in communi. 1ª.q.103.
Gula. 22æ.q.148.

HABITVS in generali quantũ ad ſubſtantiam corũ. 12æ.q.49.
Habitus ſubiectum. 12æ q.50.
Habituum { cauſa quantum ad { augmentum. 12æ q.52.
generationem. 12æ.q.51.
corruptio & diminutio. 12æ.q.53.
diſtinctio. 12æ.q.54.
Hæreſis. 22æ.q.11.
Quomodo homo factus ſit ad imaginẽ & ſimilitudinẽ Dei. 1ª.q.93.
Homo quantum ad eſſentiam. 1ª q.75.
Homicidium. 22æ.q.64.
Honeſtas. 22æ.q.145.
Humanorum actuum principium exterius. 12æ.q.109.
Humilitas. 22æ.q.161.
Hypocriſis. 22æ.q.111.

IACTANTIA. 22æ.q.112.
Ideæ. 1.q.15.
Idololatria. 22æ.q.94.
Ieiunium. 22æ q.147.
Ignorantia cauſa peccati ex parte rationis. 12æ.q.76.
Imago. 12æ.q.35.
Immutabilitas Dei. 1ª.q.9.
Impoſitio nominis Ieſu. 3ª.q.37.
Imprudentia. 22æ.q.53.
Impugnatio malorum angelorum. 1ª.q.114.
Incontinentia. 22æ.q.156.
Infidelitas. 22æ.q.10.
Infinitas Dei. 1ª.q 7
Ingratitudo. 22æ.q.107.
Ingreſſus religionis. 22æ.q.189.
Iniuriæ in perſonam proximi commiſſæ. 22æ.q.65.
Iniuſtitia. 22æ.q.59.
Iniuſtitia { aduocatorum. 22æ.q.71.
iudicis. 22æ.q.67.
rei in ſua defenſione. 22æ.q.69.
teſtis in teſtificando. 22æ.q.70.
Inobedientia. 22æ.q.105.
Intellectus donum. 22æ.q 8.
Intellectus noſter quid cognoſcat in corporalibus. 1ª.q.89.
Intentio quæ eſt actus voluntatis. 12æ.q.12.
Intimiditatis vitium. 22.q.126.

Inuidia

Inuidia. 22ſ.q.36.
Inuoluntarium. 12ſ.q.6.
Ira ſecundum ſe. 22ſ.q.46.
Iracundia. 22ſ.q.158.
Irae { cauſa effectiua & remedia. 22ſ.q.47.
effectus. 12ſ.q.48.
Iraſcibilis paſſiones. 12ſ.q.40.
Ironia. 22ſ.q.113.
Irreuerentia { Dei. 22ſ.q.99.
rerum ſacrarum. 22ſ.q.97.
Iudicium. 22ſ.q.60.
Iuramentum. 22ſ.q.89.
Ius. 22ſ.q.57.
Iuſtificatio. 12ſ.q.113.& 114.
Iuſtitia. 22ſ.q.58.
Iuſtitia commutatiua & diſtributiua. 22ſ.q.61.
Iuſtitia & gratia primi hominis. 1ª.q.95.
Iuſtitia & miſericordia Dei. 1.q.21.

EX SVPPLEMENTO.

Indulgentia. 25.
De his qui poſſunt facere indulgentias. 26.
Quibus valent indulgentiae. 27.
Ignis vltimae conflagrationis. 74.
Impedimenta matrimonij. 50.
Impedimentum { affinitatis. 55.
cognationis ſpiritualis. 56.
conditionis ſeruitutis. 52.
conſanguinitatis. 54.
diſparitatis cultus. 59.
frigiditatis maleficij furiae & amentiae. 58.
voti ſolennis. 61.
voti & ordinis. 53.
ſuperueniens matrimonio conſummato, quod eſt fornicatio. 62.
Iudicium generale quo tempore & loco fiet. 89.
Forma iudicis venientis ad iudicium 90.

LAVS Dei. 22ſ.q.91.
Legalia circa puerum Ieſum obſeruata. 3ª.q.37.
In noua lege contenta. 12ſ.q.108.
Legis { humanae { mutatio. 12ſ.q.97.
poteſtas. 12ſ.q.96.
nouae ad veterem comparatio. 12ſ.q.107.
veteris praecepta. 12ª.q.99.
Legum { differentia. 12ſ.q.91.
effectus. 12ſ.q.92.
Lex in { communi. 12ſ.q.90.
ſpeciali. 12ſ.q.93.
Lex { humana ſecundum ſe. 12ª.q.95.
naturalis. 12ſ.q.94.
noua. 12ſ.q.106.
vetus ſecundum ſe. 12ſ.q.98.
Liberalitas. 22ſ.q.117.
Liber vitae. 1ª.q.24.
Liberum arbitrium. 1ª.q.89.
Litigium. 22ſ.q.116.
Locutiones angelorum. 1ſ.q.107.
Luxuria. 22ſ.q.153.
Luxuriae partes. 22ſ.q.154.

EX SVPPLEMENTO.

Libellus repudij. 67.

MAGNANIMITAS. 22ſ.q.129.
Magnificentia. 22ſ.q.134.
Maledictio. 22ſ.q.76.
Malitia { Actum { interioris voluntatis. 12ſ.q.19.
humanorum { in generali. 12ſ.q.18.
exteriorum. 12ſ.q.20.
culpae angelorum. 12ſ.q.63.
Malum. 1ſ.q.48.
Malum circa paſſiones animae. 12ſ.q.24.
Manifeſtatio Chriſti nati. 3ª.q.36.
Manſuetudo. 22ſ.q.157.
Martyrium. 22ſ.q.124.
Mediator Dei & hominum, Chriſtus. 3ª.q.26.
Memoria. 22ſ.q.49.
Mendacium. 22ſ.q.110.
Meritum quod eſt effectus gratiae cooperantis. 12ſ.q.114.
Miracula Chriſti in { generali. 3ª.q.43.
ſpeciali. 3ª.q.44.
Miſericordia Dei. 1ª.q.21.

Miſſio { angelorum. 1ª.q.112.
diuinarum perſonarum. 1ª.q.43.
Modeſtia in { communi. 22ſ.q.160.
exteriori apparatu. 22ſ.q.169.
exterioribus motibus corporis. 22ſ.q.168.
Modus { aſſumptionis humanae quantum ad ordinem. 3ª.q.6.
cognitionis angelicae. 1ª.q.58.
cognitionis propheticae. 22ſ.q.173.
conceptionis. 3ª.q.31.
emanationis rerum à principio. 1ª.q.45.
& ordo intelligendi. 1ª.q.85.
quo Chriſtus vſus eſt in ſacramẽto Euchariſtiae. 3ª.q.81.
quo voluntas mouetur. 12ſ.q.10.
vnionis { verbi incarnati. 3ª.q.2.
perſonae diuinae. 3ª.q.3.
ex parte humanitatis. 3.q.4.
ex parte partium humanae naturae. 3.q.5.
Mors Chriſti. 3ª.q.50.
Motiuum voluntatis. 12ſ.q.9.
Motus localis angelorum. 1.q.53.
Mulierum ornatus. 22ſ.q.169.
Mutatio creaturarum à Deo. 1ª.q.105.

EX SVPPLEMENTO.

Matrimonium. 41.
Matrimonij error. 51.
Matrimonium inquantum ſacramentum eſt. 42.
Matrimonij definitio. 44.
Miſericordia Dei reſpectu damnatorum. 99.
Mundi qualitas & reſurgentium poſt iudicium. 91.

NATIVITAS Saluatoris. 3ª.q.35.
Natura prima omnium entium. 1ª.q.44.
Negligentia. 22ſ.q.54.
Negotiatio. 22ſ.q.77.
Nomen { Dei. 1ª.q.13.
Spiritusſancti, quod eſt { amor. 1ª.q.37.
donum. 1ª.q.38.

EX SVPPLEMENTO.

Nuptiae ſecundae. 63.

OBEDIENTIA. 22ſ.q.104.
Oblatio. 22ſ.q.86.
Oblatio Chriſti in templum. 3ª.q.37.
Obſeruantia. 22ſ.q.102.
Odium. 12ſ.q.29.& 22ſ.q.34.
Officia hominis in generali. 22ſ.q.183.
Opus { Creationis creaturae corporalis. 1ª.q.65.
diſtinctionis ſecundum ſe & primae diei. 1ª.q.67.
ſecundae diei. 1ª.q.68.
tertiae diei. 1ª.q.69.
ornatus quantum ad 4ᵐ. diem. 1ª.q.70.
quintae diei. 1ª.q.71.
ſextae diei. 1ª.q.72.
Omnes ſeptem dies in communi. 1ª.q.73.
Oratio. 22ſ.q.83.
Ordinatio angelorum { ſecundum hierarchias. 1ª.q.108.
malorum. 1ª.q.109.
Ordo { conceptionis. 3ª.q.33.
creationis ad diſtinctionem. 1ª.q.66.
Origo diuinarum perſonarum. 1ª.q.27.

EX SVPPLEMENTO.

Ordinis ſacramentum. 34.
Effectus huius ſacramenti. 35.
Qualitas ſuſcipientium hoc ſacramentum. 36.
Ordinum diſtinctio. 37.
Conferentes hoc ſacramentum. 38.
Impedimentum huius ſacramenti. 39.

PARADISVS. 1ª.q.102.
Paruificentia. 22ſ.q.135.
Paſſiones animae in { generali. 12ſ.q.22.
ſpeciali. 12ſ.q.26.
Paſsionum { inter ſe differentia. 12ſ.q.23.
ordo. 12ſ.q.25.
Paſsio Chriſti. 3ª.q.46.
Paſsionis Chriſti cauſa efficiens. 3ª.q.47.
Paſsio Chriſti quid effecerit. 3ª.q.48.& 49.
Patientia.

Patientia. 22æ.q.136.
Peccata quæ diſtinguuntur ſecundum reatum pœnæ, 12æ.q.88.
Peccata ſecundum ſe. 12æ.q.71.
Pecati
- cauſæ ex parte
  - diaboli. 12æ.q.80.
  - hominis. 12æ.q.81.
  - voluntatis. 12æ.q.78.
- cauſæ exteriores ex parte Dei. 12æ.q.79.
- effectus in
  - corruptione naturæ. 12æ.q.85.
  - macula animæ. 12æ.q.86.
  - reatu pœnæ. 12æ.q.87.
- originalis
  - eſſentia. 12æ.q.82.
  - ſubiectum. 12æ.q.83.
  - traductio. 12æ.q.81.
Peccatorum
- ad inuicem comparatio. 12æ.q.73.
- cauſæ
  - in generali. 12æ.q.75.
  - ex parte appetitus ſenſitiui. 12æ.q.77.
- diſtinctio. 12æ.q.72.
- remiſſorum reditus. 3a.q.88.
- ſubiectum. 12æ.q.74.
Peccatum
- primi hominis quod fuit ſuperbia. 22æ.q.163.
- ſecundum ſe quod eſt cauſa alterius. 12æ.q.84.
- veniale ſecundum ſe. 12æ.q.89.
Perfectio
- Chriſti concepti. 3a.q.34.
- Dei. 1a.q.4.
- in eſſe gratiæ & gloriæ. 1a.q.62.
Perfectionis ſtatus in communi. 22æ.q.184.
Periurium. 22æ.q.98.
Perſeuerantia. 22æ.q.137.
Perſeuerantiæ vitia oppoſita. 22æ.q.138.
Perſonæ diuinæ in generali. 1a.q.29.
Pertinentia ad perſonam
- Patris. 1a.q.33.
- Filij. 1a.q.34.& 35.
- Spiritus ſancti. 1a.q.36.
Perſonæ in comparatione ad
- eſſentiam. 1a.q.39.
- proprietatem. 1.q.40.
Perſonarum actus notionales. 1a.q.41.
Pietas. 22æ.q.101.& 121.
Pluralitas diuinarum perſonarum. 1.q.30.
Ad pluralitatem vel vnitatem pertinentia in diuinis. 1a.q.31.
Pœna dæmonum. 1a.q.64.
Pœnitentiæ
- effectus. 3a.q.86.
- partes. 3a.q.90.
- Sacramentum. 3a.q.84.
- virtus. 3a.q.85.
Potentia Dei. 1a.q.25.
Potentiæ
- animæ Chriſti. 3a.q.13.
- animæ
  - in generali. 1a.q.77.
  - in ſpeciali. 1a.q.78.
- appetitiuæ. 1a.q.80.
- intellectiuæ. 1a.q.79.
Præcepta
- ceremonialia veteris legis.
  - ſecundum ſe. 12æ.q.101.
  - ſecundum ſuas cauſas. 12æ.q.102.
- iudicialia in communi. 12æ.q.104.
- moralia veteris legis. 12æ.q.100.
- charitatis. 22æ.q.44.
- fortitudinis. 22æ.q.140.
- iuſtitiæ. 22æ.q.122.
- prudentiæ. 22æ.q.56.
- pertinentia ad
  - fidem.
  - ſcientiam.
  - intellectum ſpẽ 22æ.q.16.
  - & donum timoris. 22æ.q.22.
Præceptorum
- ceremonialium duratio. 12æ.q.103
- iudicialium ratio. 12æ.q.105.
Prædeſtinatio. 1a.q.23.
Præſidentia angelorum ſuper creaturam corporalem. 1a.q.110.
Præſumptio. 22æ.q.130.
Primatus Petri. 22æ.q.1.ar.10.
Principium durationis rerum creatarum. 1a.q.46.
Proceſſio
- diuinarum perſonarum. 1a.q.27.
- creaturarum à Deo. 1a.q.44.
Productio
- angelorum in eſſe naturæ. 1a.q.61.
- angelorum in eſſe gratiæ & gloriæ. 1a.q.62.
- primi hominis quantum ad animam. 1a.q.90.
- corporis primi hominis. 1a.q.91.
- mulieris. 1a.q.92.
Propagatio hominis ſecundum corpus. 1a.q.119.
Prophetiæ
- cauſa. 22æ.q.172.
- diuiſio. 22æ.q.174.
- eſſentia. 22æ.q.171.
Prouidentia Dei. 1a.q.22.
Prudentia
- ſecundum ſe. 22æ.q.47.
- quantum ad virtutes coniunctas. 22æ.q.57.
Prudentiæ
- partes in generali. 22æ.q.48.
- partes ſingulæ. 22æ.q.49.
- ſpecies. 22æ.q.50.
- vitia oppoſita, cum ea ſimilitudinẽ habẽtia. 22æ.q.55.
Pugna dæmonum. 1a.q.114.
Purgatio Mariæ virginis. 3a.q.17.
Puſillanimitas. 22æ.q.133.

EX SVPPLEMENTO.

Pœna damnatorum. 97.
Pœnitentiæ
- ſacramentum ſuſcipientes. 16.
- ſolennis ritus. 28.

RAPTVS. 22æ.q.175.
Recuperatio virtutum per pœnitentiam. 3a.q.89.
Religio ſecundum ſe. 22æ.q.81.
Religionis ingreſſus. 22æ.q.189.
Religionis ſtatus in quo conſiſtat. 22æ.q.186.
Religionum differentia. 22æ.q.188.
De religioſis competentibus. 22æ.q.187.
Remiſſio venialium peccatorum. 3a.q.87.
Reſtitutio. 22æ.q.62.
Reſurrectio Chriſti. 3a.q.53.
Reſurgentis Chriſti qualitas. 3a.q.54.
Reſurrectionis Chriſti manifeſtatio. 3a.q.55.
Reſurrectionis cauſalitas. 3a.q.56.
Rixa. 22æ.q.41.

EX SVPPLEMENTO.

Receptacula animarum. 69.
Reſurrectio. 75.
Reſurrectionis
- cauſa. 76.
- tempus & modus 77.
- terminus. 78.
- conditio. 79.
Reſurgentium qualitas. 82.

SACERDOTIVM Chriſti. 3a.q.22.
Sacramenta. 3a.q.60.
Sacramentorum
- cauſa. 3a.q.64.
- character. 3a.q.63.
- effectus principalis. 3a.q.62.
- neceſſitas 3a.q.61.
- numerus. 3a.q.65.
Sacrificia. 22æ.q.85.
Sacrilegium. 22æ.q.99.
Sanctificatio B. virginis. 3a.q.27.
Sapientiæ donum. 22æ.q.45.
Scandalum. 22æ.q.43.
Scientia
- Dei. 1a.q.14.
- pertinens ad animam Chriſti. 3a.q.10.
- Dei. infuſa vel acquiſita. 3a.q.11.
- indita & experimentalis. 3a.q.12.
Scientiæ Domini. 22æ.q.9.
Schiſma 22æ.q.39.
Seditio. 22æ.q.42.
Senſualitas. 1a.q.81.
Senſus hebetudo. 22æ.q.15.
Septimus dies, & ad illum pertinentia. 1a.q.73.
Sepultura Chriſti. 3a.q.51.
Seſſio Chriſti ad dexteram Patris. 3a.q.58.
Similitudo diuinarum perſonarum 1a.q.42.
Simonia. 22æ.q.100.
Simplicitas Dei. 1a.q.3.
Simulatio. 22æ.q.111.
Sobrietas. 22æ.q.149.
Spes & deſperatio. 12æ.q.40.
Spes ſecundum ſe. 22æ.q.17.
Spes ſubiectum. 22æ.q.18.
Status
- primi hominis ſecundum intellectum. 1a.q.94.
- hominis in generali. 22æ.q.183.
Ad ſtatum primi hominis ad conſeruationem indiuidui pertinentia. 1a.q.97.
Subſtantia angelorum abſoluta. 1a.q.50.
Studioſitas. 22æ.q.166.
Stultitia. 22æ.q.46.
Superbia in communi. 22æ.q.162.
Superſtitio. 22æ.q.92.
Superſti

Superſtitioonis ſpecies quantum ad cultum veri Dei. 22ſ.q.93.
Superſtitiones conſeruantiarum. 22ſ.q.96.
Suſurratio. 22ſ.q.74.

EX SVPPLEMENTO.

De modo quo ſancti ſe habent ad damnatos. 94
Satisfactio & eius quidditas. 12.
Satisfactionis { poſſibilitas. 13
qualitas. 14.
De bis per quæ fit ſatisfactio. 15.
Signa quæ iodicium precedent. 73.
Spoolalia. 43.
Suffragia mortuorum. 71.
TEMPARANTIA. 22ſ.q.141.
Temperantiæ { vitia oppoſita. 22 q.142.
partes { in generali. 22ſ.q.143.
ſingulæ in ſpeciali. 22ſ.q.144.
præcepta. 22ſ.q.70.
Tentatio { Chriſti. 3ª.q.41.
primorum parentum 22ſ q.165.
qua Deus tentatur. 22ſ.q 97.
Timor. 12ſ.q.41.& 22ſ.q.125.
Timoris { obiectum. 12ſ.q 42.
cauſa. 12ſ.q.43.
effectus. 12ſ.q.44.
donum ſpei reſpondens. 22ſ.q 19.
vitium. 22ſ.q 125.
Tradoctio hominis ex homine ſecundum animam. 1ª.q.118.
Transfiguratio Chriſti. 3ª.q 45.
Triſtitia ſecundum ſe. 12ſ.q.35.
Triſtitia { Bonitas vel malitia. 22ſ q. 9.
cauſæ. 12ſ.q.36.
effectus. 12ſ.q 37.
remedia. 12ſ.q.38.
VANDITIO. 22ſ.q.77.
Verecundia. 22ſ.q 144.
Veritas. 1ª.q.16.& 22ſ.q 109.
Virtutis ſubiectum. 12ſ.q.56.
Virtutes { cardinales. 12ſ.q.61.
theologicæ. 12ſ.q.62.
Virtutum { æqualitas. 12ſ.q.66.
cauſa. 12ſ.q.63.
connexio. 12ª.q.65.
duratio poſt hanc vitam. 12ſ.q.67.
eſſentia. 12ſ.q.55.
intellectualium diſtinctio. 12ſ.q 57.
medium. 12ſ.q 64.
moralium ab intellectualibus diſtinctio. 12ſ q 58.
moralium ſecundum comparationem ad paſſiones diſtinctio. 12ſ.q.59.
moralium ab inuicem diſtinctio. 12ſ.q 60.
Vindicatio. 22ſ.q.108.
Virginitas. 22ſ.q.152.
Virginitas Mariæ virginis. 3.q.28.
Viſio Dei. 1ª.q.12.
Vita Dei. 1ª.q.18.
vitæ diuiſio in actiuam & contemplatiuam. 22ſ.q.179.
Vita { contemplatiua. 22ſ.q.180.
actiua. 22ſ.q.181.
Vitarum inter ſe comparatio. 22ſ.q 182.
Vitia ſecundum ſe. 12ſ.q 71.
Vltimus finis hominis. 12ſ q.1.
Vnio animæ ad corpus. 1ª.q.76.
Vnionem Chriſti conſequentia. 3ª.q.16.
Vnitas Dei. 1.q.11.
Vnitati { coniuncta quantum ad voluntatem. 3ª.q.18.
Chriſti incipientia quantum ad eſſe. 3.q 17.
coniuncta quantum ad operationem. 3ª.q 19.
Voluntarium. 12ſ.q 6.
Voluntas. 1ª.q.82.
Voluntas { Dei. 1ª.q.19.
quorum ſit vt volitorum. 12ſ q 8.
Pertinentia ad voluntatem primi hominis. 1ª.q.95.
Votum. 22ſ.q.88.
Vſura. 22ſ.q.78.
Vſus qui eſt actus voluntatis. 12ſ.q.16.

EX SVPPLEMENTO.

Viſio diuinæ eſſentiæ per comparationem ad beatos. 92.
Voluntas & intellectus damnatorum. 98.
Vxoricidium. 60.

FINIS.

INDEX TERTIVS IVXTA ALPHABETI QVOQVE ORDINEM DIGESTVS, RES OMNES ATQVE DOCTRINAS MEMORABILES, QVÆ IN TRIbus iſtius Summæ partibus tractatæ ſunt, ſummatim comprehendens, & locum vbi latiùs explicantur, demonſtrans.

Animaduerte Lector notas quibus breuitatis gratia in hoc Indice & aliis, eſſe ſumus. ante primum Indicem breuiter eſſe declaratas.

ABDICATIO rerum temporalium ſecundum præparationem animi, vt ſ. homo ſit paratus, ſi opus fuerit, omnia dimittere vel diſtribuere, pertinet directè ad perfectionem: non autem abdicatio rerum actualis: quia ſic in ea non conſiſtit eſſentialiter perfectio, ſed eſt quoddam perfectionis inſtrumentum, 12ſ.q.108.4.4m.& 22ſ.q.184.7.1m.
ABLATIVVS conſtituitur in vi cauſæ efficientis vel finalis vel formalis: vel in vi effectus formalis, 1ª.q 37 2.c.
ABLVTIO manuum in miſſa fit ad decentiam: & ſignificat emundationem etiam à minimis peccatis. 3ª.q.83.5.m.
1 Abraham fuit perfectus, 22ſ.q.186.4.2m.
2 Abraham æqualiter meruit in matrimonio, ſicut Ioannes in virginitate, 22ſ.q.152.4.1m.& q.186.4.2m.
3 Abraham eſt primum exemplum fidei tripliciter, ſ. primo recidendo ab infidelibus: primò credendo aliquid ſupra naturam: & primo accipiendo circuncisionem, 1ª.q.1.2.2m.& 7.2m.& 12ſ.q.1.2.5.1m.& 3ª.q.70.2.c.
4 Peccatum Idololatriæ incepit tempore Abrahæ, 22ſ.q.94.4.2m.& q 174.6.c.& 3ª.q.70.2m.
5 Abraham petens ſignum promiſſæ poſſeſſionis, nō tentauit Deum, nec peccauit, 22ſ.q.97 2 3m.
6 Abraham non fuit mendax, dicendo Saram ſororem ſuam, 22ſ.q.110.3.m.& 4.3m.& q.111.1 1m.
7 Abraham accedens ad ancillam ſuam, non peccauit, 22ſ.q.154.2.3m.
Abraham volens occidere Iſaach, non peccauit: quia debuit obedire præcepto Dei, 12ſ.q.94.5.2m.& 22ſ q.64.6.1m.& q.104.4.2m.& q.154.2.m. 8
Abraham emendo ſpeluncam in ſepulturam, non peccauit, 22ſ.q.100.4 3m. 9
CHRISTVS ſpecialiter dicitur filius Abrahæ & Dauid, triplici ratione, ſ. quia ad hos ſpecialiter de Chriſto repromiſſio facta eſt: & quia Chriſtus futurus erat Rex, Propheta & ſacerdos: & quia in Abrahā primò incepit circuncisio, & in Dauid electio, 3ª.q.31.2.c. 10
Abraham fuit primus inter antiquos patres, quia accepit promiſſionem de Chriſto naſcituro 3ª.q.70 2.c. 11
Promiſſio de Chriſto facta fuit Abrahæ, non quidem propter meritum eius, ſed ex gratia Dei 12ſ.q 98.4.c. 12
Omnes deſcēdentes ab Abraham decimati ſunt in eo, præter Chriſtum, 3ª.q 31 8.c. 13
INCOMMVNI, & Abraham dedit decimas Melchiſedech ſummo ſacerdoti, 12ſ.q.8 1.3m. 14
Abraham adorauit angelos, inquantum apparentes in corporibus, quaſi imaginibus repræſentabant trinitatem, 1ª.q.51.2.5m. 15
Abraham iuſte obtulit angelis cibos, quia credidit eos homines eſſe, in quibus tamen Deum venerabatur, ſicut ſolet Deus eſſe in Prophetis: vt Auguſtinus dicit. 1ª.q. 1.3.m. 16
ABRENVNTIATIO diuitiarum cōparatur eleemoſynis, ſicut vniuerſale particulari: & holocauſtum ſacrificio, 22ſ.q 102.3.2m.&

8^m.& 22ª.q.176.3.6^m.& 5.

Absconsores peccatum, contingit dupliciter, ſcilicet dum fit, & per negligentiam confeſſionis. Primum eſt remedium contra peccatum; quia peius eſt peccatum publicum, quàm occultum propter maiorem contemptum, & propter ſcandalum. Sed ſecundum contrariatur pœnitentiæ, 3ª.q.84.6.1^m.

1 Abſolutio facta à ſacerdote peccatore, valet ſicut & à iuſto, niſi ſit hæreticus, 22ª.q.39.1.o.

2 Abſoluit Deus autoritatiue, homo verò vt miniſter & inſtrumentaliter. Et inter miniſtros Dei Papa dicitur abſoluere aliquē; etiam ſi per alium officium abſolutionis impendat, 1ª.q.112.2.2^m.fi.1.

3 Forma abſolutionis ſacramentalis eſt hæc: Ego te abſoluo. Reliqua quæ adiunguntur, ſunt in arbitrio ſacerdotis, 3ª.q.84.3.c.

4 Forma abſolutionis ſacramentalis differt à forma baptiſmi & confirmationis, 3ª.q.83.3.c.

5 Forma abſolutionis ſacramentalis debet fieri per verbum indicatiuum, 3ª.q.84.3.o.

6 Abſolutio in publico facta, vt in miſſa, & prima, & completorio, non eſt ſacramentalis, 3ª.q.84.3.1^m.

7 Effectus, & Culpa remittitur per abſolutionem ſacerdotis, 3ª.q.84.1.1^m.

8 Quædam reliquiæ peccati remanēt poſt abſolutionem, ſ. diſpoſitio ad peccatum, & reatus: licet diminutæ, 3ª.q.86.5.o.& q.89.1.3^m.

Absolutum eſt prius relatiuo ſecundum eſſe; & eſt poſterius relatiuo ſecundum dici, 12ª.q.16.4.2^m.

1 Abstinentia importat ſubtractionem ciborum. Ideo eſt virtus, ſi ratione reguletur, 22ª.q.14.1.c.& q.146.1.o.

2 Abſtinentia eſt ſpiritualis virtus, 22ª.q.146.2.o.

3 Effectus, & Abſtinentia à cibo neceſſario ad valetudinem, quo ad optimam diſpoſitionem corporis, laudatur; non autem quo ad ea quæ incumbunt ex officio, vel ſocietate, 22ª.q.141.6.o.& q.142.1.c.& q.147.1.o.& q.150.2.1^m.

4 Abſtinentia conſiſtit in medio, licet denominetur à defectu, 22ª.q.146.1.3^m.

5 Vſus ciborum & eorum abſtinentia non pertinent ad regnum Dei, niſi ſint cum ratione fide & dilectione Dei, 22ª.q.146.1.1^m.

6 In ſcientia abſtinentia eſt miniſtranda, vt. ſ. homo à cibis abſtineat prout oportet, pro congruentia hominum cum quibus viuit, & perſonæ ſuæ: & pro valetudinis ſuæ neceſſitate, 22ª.q.146.1.c.fi.

1 Abstractio triplex, ſcilicet à materia & ab inferiori, & à ſenſu, 1ª.q.40.3.c.

2 Abſtractio duplex, ſcilicet ſecundum duplicem operationem intellectus, id eſt, per modum compoſitionis & diuiſionis. Sicut cum intelligimus aliquid non eſſe in alio, vel eſſe ſeparatum ab eo, vel per modum ſimplicis & abſolutæ conſiderationis: ſicut cum intelligimus vnum, nihil conſiderando de alio, 1ª.q.85.1.1^m.

3 Abſtractio fit à materia quadruplici, ſcilicet, ſenſibili, intelligibili, communi & indiuiduali, 1ª.q.85.1.2^m.& 3ª.q.77.2.4^m.

4 Mathematica abſtrahunt à materia ſenſibili, non autē à materia intelligibili, ſed per eam demonſtrant, 1ª.q.85.1.2^m.& 3ª.q.77.2.4^m.

5 Intellectus agens, abſtrahit ſpecies intelligibiles à phantaſmatibus: inquantum virtute eius poſſumus intelligere naturas ſpecierum, ſine conditionibus indiuidualibus, 1ª.q.12.13.c.& q.85.1.1^m.& 3^m.& 4^m.

6 Neceſſe eſt quod intellectus noſter abſtrahat à phantaſmatibus, 1ª.q.85.1.o.& q.86.2.1^m.& q.101.1.o.

7 Imino in ſtatu innocentiæ homo non acquiſiuiſſet ſcientiam ex ſenſibus, 1ª.q.61.1.o.

8 Omnis intellectus abſtrahit ab hic & nunc: aliter tamen angelicus, quàm humanus, 1ª.q.50.2.c.& q.107.4.c.

9 Perfectio prudentiæ & cuiuſlibet intellectualis virtutis conſiſtit in abſtractione à ſenſibilibus, 22ª.q.53.6.c.

10 Quanto plus intellectus abſtrahit in ſenſibilibus, tanto melius intelligit, 22ª.q.15.3.c.& q.53.6.c.

11 Abſtractio a ſenſibus dupliciter contingit, ſcilicet ex cauſa animali, id eſt, attentione ad intelligibilia vel imaginabilia, vel ex cauſa naturali, i. ex infirmitate vel ſomno, 22ª.q.173.3.c.

12 Abſtractio a ſenſibus ex triplici cauſa contingit, ſcilicet corporali vt infirmitate vel diabolica, vel diuina, 22ª.q.173.3.c.& q.175.1.c.fi.

13 In abſtractione ſpecies intelligibilis eſt ordo: quia primo oportet quod ſpecies repræſentetur ſenſui: ſecundo imaginationi, & tertio intellectui poſſibili, qui immutatur ſpeciebus phantaſmatum, ſecundum illuſtrationem intellectus agentis, 22ª.q.173.2.c.

14 Abſtractio à ſenſibus quandoq; fit perfecte, ſcilicet, vt nihil ſenſibus percipiatur: quandoque imperfecte, ſ. vt diſcernatur; ſed non plenè inter viſa imaginaria, & viſa per ſenſum, 22ª.q.173.3.c.

15 Visio Dei. & Videns Deum per eſſentiam, non poteſt aliquid abſtrahere ab illo, 3ª.q.3.1.c.

16 Homo in hac vita non poteſt videre eſſentiam Dei, niſi abſtrahatur à ſenſibus, 1ª.q.12.11.2^m.& 12ª.q.98.3.2^m.& 22ª.q.175.4.o.& 5.c.& q.180.5.c.

17 Chriſtus mortalis videbat Dei eſſentiam, ſicut etiam beati ſine abſtractione à ſenſibus, 22ª.q.175.4.1^m.

Ad videndum eſſentiam Dei non oportet abſtrahi ab operibus vegetatiuis, 22ª.q.175.3^m. 18

In viſione prophetica aliquando fit abſtractio à ſenſibus, aliquando verò non, 22ª.q.173.3.o. 19

Abstractum. & In Deo, & Abſtractum & concretum in diuinis ſunt idem realiter, & differunt ratione, 1ª.q.2..3.c.& q.3.3.c.& 1^m.& q.40.1.1^m.& 2.c.& 3ª.q.17.1.c. 1

In creaturis, In omni creatura differunt concretum & abſtractum, 1ª.q.40.1.1^m. 2

Omne abſtractum etiam non ſubſiſtens, eſt tantum vnum numero, 1ª.q.54.2.c. 3

Abſtractum ſignificat incompletum non ſubſiſtens, concretum verò compoſitum, 1ª.q.3.3.2^m.& q.11.1.2^m.& q.32.2.c. 4

Nomina concreta ſignificant ens completum ſubſiſtens: ſed abſtracta quo aliquid eſt. 1ª.q.3.3.1^m.& q.13.1.2^m.& q.32.2.c. 5

Nomina concreta & abſtracta poſſunt prædicari de Deo, 1ª.q.3.3.1^m.& 13.1.2^m.& q.32.2.c. 6

Abuti poteſt aliquis prophetia vt obiecto, non autem vt principio, 22ª.q.55.4.1^m.

Accedere ad Deum, vel recedere, non eſt paſſibus corporis, ſed affectibus mentis, 1ª.q.3.1.3^m. 1

Deus dicitur accedere ad nos, vel recedere, inquantum participamus influentiam bonitatis eius, vel deficimus ab ea, 1ª.q.9.1.3^m. 2

Acceptio perſonarum eſt attendere ad conditionem perſonæ, nihil facientem ad illud negocium, 1ª.q.23.5.3^m.& 12ª.q.97.4.2^m.& q.98.4.2^m.& q.106.3.1^m.& 22ª.q.63.1.o.& 2.4.c. 1

Acceptio perſonarum eſt tantum de re debita. Ideo non conuenit Deo, 1ª.q.23.5.3^m.& q.65.2.3^m.& 12ª.q.98.4.2^m.& 106.3.1^m.& 22ª.q.63.1.3^m. 2

In honorando contingit acceptio perſonarum, 22ª.q.63.3.o. 3

In iudiciis contingit acceptio perſonarum, 22ª.q.63.4.o. 4

Acceptio perſonarum eſt peccatum oppoſitum iuſtitiæ diſtributiuæ, 22ª.q.63.princip.& 1.o.& 2.c. 5

Acceptio perſonarum eſt grauius peccatum in re ſpirituali, quàm temporali, 22ª.q.63.2.o. 6

Accessus eſt prior in intentione, & poſterior in executione quàm receſſus, 12ª.q.29.2.3^m.& q.36.1.c.& 3ª.q.85.6.2^m. 1

Acceſſus eſt prior receſſu ex parte mouentis, ſed eſt poſterior ex parte mobilis, 12ª.q.113.8.1^m.& 3ª.q.85.6.2^m. 2

Accidens non eſt ens, ſed entis. 1ª.q.5.5.2^m.& q.90.2.c.& 12ª.q.55.4.1^m.& q.110.2.3^m.& 3ª.q.12.5.3^m.& q.77.1.4^m. 1

Propria diffinitio accidentis, non eſt eſſe in ſubiecto, ſed eſt eſſe rem cui debetur eſſe in ſubiecto, 3ª.q.77.1.2^m. 2

Accidens in concreto diffinitur per ſubiectum loco generis, ſed in abſtracto loco differentiæ, 12ª.q.53.2.3^m. 3

Non omne adueniens rei poſt eſſe cōpletū, eſt accidēs, 3ª.q.2.6.2^m. 4

Omne accidens & omnis forma non ſubſiſtens, eſt ens, verum, & bonum vt quo; non autem vt quid, 12ª.q.55.4.1^m. 5

Omne accidens dependet à ſubiecto, & per illud diffinitur, 12ª.q.53.3.3^m. 6

Immo menſura debet eſſe omogenea, id eſt, eiuſdem generis cum menſurato, 1ª.q.3.5.2^m.& 12ª.q.19.4.2^m. 7

Omne accidens eſt per ſe reſpectu alicuius ſubiecti, cum omne per accidens reducatur ad per ſe, 1ª.q.22.4.o.& q.103.7.c.& 3^m. 8

Omne accidens eſt nobilius ſuo ſubiecto ſecundum quid, ſed ſimpliciter eſt econuerſo, 1ª.q.16.6.1^m.& 12ª.q.66.4.c.& q.110.2.1^m.& 22ª.q.23.2.3^m.& 3ª.q.11.5.3^m. 9

Nullum accidens excedit ſuum ſubiectum ſecundum eſſe, ſed ſecundum operationem, 1ª.q.115.1.5^m. 10

Quod conuenit accidenti ex parte ſubiecti, & non ex ratione accidentis, non attribuitur accidenti in abſtracto, ſed in concreto, 12ª.q.53.2.3^m. 11

Accidens poteſt eſſe ſine ſubiecto, virtute Dei, 3ª.q.77.1.o. 12

Accidens non poteſt tranſire de ſubiecto ad ſubiectum idem numero, ſed bene idem ſpecie, 3ª.q.62.3.2^m.& q.77.1.c. 13

Accidens indiuiduatur, numeratur, & diſtinguitur ſecundum ſuum ſubiectum, 1ª.q.29.1.c.& q.39.2.c. 14

Accidentia numerantur ſecundū ſuppoſita, 1ª.q.36.4.7^m.& q.39.3.c. 15

Duo accidentia numero eiuſdem rationis, non poſſunt eſſe ſimul in eodem ſubiecto, 1ª.q.94.3.1^m.& 12ª.q.63.4.3^m. 16

Accidens poteſt eſſe ſubiectum accidentis, ſed per ſubſtantiā, 1ª.q.77.7.2^m.& q.78.4.3^m.& 12ª.q.7.1.3^m.& q.50.2.2^m.& q.56.1.3^m.& 3ª.q.77.2.1^m. 17

Subiectum eſt cauſa proprij accidentis in triplici genere cauſæ, ſ. vt cauſa materialis efficiens, & finalis. Aliorum autem accidentium eſt tantum cauſa materialis, 1ª.q.77.6.o. 18

Subiectum eſt cauſa propria accidentis, non per tranſmutationem, ſed per quandam naturalem conſequentiam & reſultationem, 1ª.q.77.6.3^m.& 7.1^m. 19

Accidentia non habent materiam ex qua, ſed in qua ſ. ſubiectum, & circa quam, ſ. obiectum, 12ª.q.55.4.c. 20

Accidens

21 Accidens comparatur ad ſubiectum, vt actus ad potentiam. 1ª.q.3.6.c & q.77.6.3.2m.

22 Accidentium innaturalium, ſubiectum eſt tantum cauſa materialis, 1ª.q.77.6.o.

23 Accidens in concreto habet genus à ſubiecto loco materiæ, ſed in abſtracto à modo eſſendi, 12e.q.35.4.1m.

24 Accidens poteſt agere in ſuum ſubiectum tantum formaliter, non autem effectiue 12e q.85.1.4m.& q.110.2.1m.& q.111.2.1m.& 2.1m.

25 Subſtantia ſpiritualis non eſt ſubiectum accidentis, niſi pertinentia ad intellectum vel voluntatem, 12e.q.50.2.o.

26 SACRAMENTVM. & Deus inſtituit quod accidentia panis & vini ſint in ſacramento altaris, & ibi maneant ſine ſubiecto, quadruplici ratione, ſcilicet quantum ad vſum; quantum ad manducationem ſpiritualem, quæ eſt per fidem; quantum ad vitationem horroris & irriſionis, & quantum ad ſpiritualia, quæ per corporalia conſueuerunt oſtendi, 3ª.q.75.2.3m.& 5.o.& q.76.1.3m.

27 Accidens eſt ibi ſine ſubiecto, 3ª.q.75.5.o.& q.77.1.c.

28 Quantitas eſt ibi ſubiectum aliorum accidentium. 3ª.q.77.2.o.

29 Accidentia hæc non ſunt ſubiectiuè in aere. 3ª.q.77.1.c.

30 Accidentia hæc habent modum eſſendi, agendi, & patiendi ſubſtantiæ. Ideo poſſunt agere & pati quicquid poterat ſubſtantia præexiſtens, 3ª.q.77.3.4.5.6.7.8.o.

31 Accidentia hic agunt virtute ſubſtantiæ. 3ª.q.75.6.3m.& q.77.3.o.

32 Accidentia hæc poſſunt immutare ad formam ſubſtantialem, 3ª.q.77.3.3m.

33 Accidentia hæc immutant corpora vicina, 3ª.q.77.3.o.

34 Accidentia hæc nutriunt, 3ª.q.77.6.o.

35 Accidentium iſtorum operationes quædam ſunt naturales, & quædam miraculoſæ, 3ª.q.75.6.3m.

36 Ex eis poteſt aliquid generari. 3ª.q.77.5.o.& 8.3m.

37 Hæc accidentia poſſunt miſceri cum aliis liquoribus, 3ª.q.77.8.o.

38 Accidentia hæc poſſunt frangi, nec tamen Chriſtus frangitur, 3ª.q.77.7.o.

39 Hæc fractio tria ſignificat, ſ. diuiſionem corporis Chriſti in paſſione, diſtributionem virtutis eius, & triplicem ſtatum animarum, ſcilicet quia quidam ſunt adhuc viui, quidam in plena participatione beatitudinis: & quidam in expectatione plenæ beatitudinis. 3ª.q.83.5.7m.& 8m.

40 Accidentia hæc corrumpi poſſunt ſicut & ante conſecrationem dupliciter, ſcilicet per ſe, id eſt per alterationem contrariarum qualitatum per augmentum & diminutionem, id eſt, per additionem vel diuiſionem quantitatum: & per accidens, id eſt, per corruptionem ſubiecti, 3ª.q.77.4.o.5.c.

41 Iſta corruptio non eſt miraculoſa, ſed miraculum præſupponit, 3ª.q.77.4.3m.& 5.c.fi.

42 Nulla immutatio horũ accidentiũ facit ibi deſinere corpus Chriſti, niſi qua corrumperetur ſubſtãtia panis & vini, ſi adeſſet, 3ª.q.76.6.o.& 8.c fi.& q.77.4.o.& 5.8 c.& q.80.3.c.& 3m.& q.83.6.7m.

43 Accidentia hæc ſunt compoſita ex quo eſt, & quid eſt. 3ª.q.77.1.4m.

44 MEDIVM &. Nihil poteſt eſſe medium inter ſubſtantiam & accidens, 1ª.q.77.1.5m.

45 Accidens ſpeciei conſequitur formam, accidens autem indiuidui conſequitur materiam, 1ª.q.54.3.2m.

46 Accidens dicitur dupliciter, ſcilicet natura accidentis condiuiſa ſubſtantiæ, & quod nominat aliquid per aliud, 1ª.q.77.1.5m.& 12e.q.7.1.2m.& 3ª.q.2.6.2m.

47 Accidens per ſe conſideratur ab arte, non autem accidens omnino per accidens, 12e.q.7.2.2m.& q.18.3.2m.

48 Accidens aliquod miraculoſe productum in aliquo ſubiecto, efficitur ei naturale, ſicut cæcus miraculoſe illuminatus, naturaliter videt, 1ª.q.77.4.3m.

49 Accidens & omne præter rationem rei eſt duplex, ſcilicet determinatiuum alicuius eſſentialium principiorum, & non determinatiuum. Secundum tantum eſt in angelis, ſed vtrunque eſt in compoſitis, 1ª.q.54.1.2m.

50 IN DEO &. Nullum accidens eſt in Deo, 1ª.q.3.6.o.& q.6.3.c.& q.28.2.c.& q.29.3.3m.& q.40.1.1m.& q.54.3.2m.

51 Iſta eſt per ſe, & nullo modo per accidens: Pater eſt deus, & econuerſo, 1ª.q.39.6.2m.

52 Accidens in abſtracto, non prædicatur ſecundum magis & minus, 12e.q.52.1.2.1.o.& q.53.2.3m.

53 Accidentia non generantur nec corrumpuntur, & quæ corrumpuntur, non omnino in nihilum rediguntur; non quidem quia aliqua pars eorum remaneat, ſed quia remanent in potentia materiæ vel ſubiecti, 1ª.q.104.4.3m.& 12e q.110.2.3m.

54 Accidens non variatur ſubiectiue, ſed ſubiectum ſecundum ipſum, 1ª.q.9.1.3m.& q.16.8.c.fi.

55 Quod autem accidit in hominibus, quod bonum fit, vt in paucioribus, & malum vt in pluribus, ex hoc contingit; quia pluribus modis contingit deuiare à medio, quàm medium tenere: & etiam quia ſenſibilia ſunt magis nota apud multos, quàm bona rationis, 12e.q.71.2.3m.

Omne quod aduenit alicui poteſt eius eſſe completum, conuenit ei accidentaliter, niſi trahatur in communionem illius eſſe completi, 3ª.q.2.6.2m. 2

Quod accidit alicui naturæ, non eſt vniuerſaliter in illa natura, 1ª.q.51.1.c. 3

Nulla forma de genere ſubſtãtiæ cõuenit alicui accidentaliter. Ideo omnis forma adueniens accidentaliter, eſt accidens, 1ª.q.67.3.c. 4

ACCIDIA eſt tædium bene operandi, & triſtitia de re ſpirituali, 1ª.q.63.2.2m.& 22e.q.35.1.2.c.& 3.c.& 2m.& 4.c.& 2m.& q.54.2.1m. 5

Accidia non eſt receſſus mentis à quocunque bono ſpirituali, ſed à diuino, cui oportet mentem ex neceſſitate inhærere, 22e.q.35.1.2m. 2

Accidia eſt peccatum, 22e.q.35.1.o. 3

Accidia de ſe eſt peccatum mortale. 22e q.35.3.o. 4

Triſtitia de bono ſpirituali diuino, eſt ſpeciale peccatum, ſcilicet accidia: ſed in communi conuenit omni vitio. Similiter gaudium de bono ſpirituali diuino, conuenit ſpeciali virtuti, ſcilicet charitati, ſed in communi conuenit omni virtuti, 22e.q.35.2.o.& 3.2m.& 4.1m. 5

Accidia eſt ſpecies triſtitiæ, 22e.q.35.8.o. 6

Accidia eſt vitium capitale, 22e.q.35.4.o.& q.36.4.c. 7

DIVISIO &. Filiæ accidiæ ſunt ſex, ſ. malitia, rancor, puſillanimitas, deſperatio, torpor, & euagatio mentis, 22e.q.35.4.2m.& 3m. 8

Accidia eſt contraria charitati. 22e.q.35.3.c.fi. 9

Accidia & inuidia opponitur gaudio charitatis, ſcilicet prima, vt eſt de bono diuino, ſecunda, vt eſt de bono proximi, 22e.q.34.princ.& 3.c.& q.36.3.c.& 3m. 10

Accidia eſt contra tertium præceptum decalogi. 22e.q.35.3.1m. 11

EFFECTVS. & ieiunantes maxime impugnantur circa horam ſextam, id eſt, in meridie ab accidia, propter famem, & æſtus ſolis, 22e.q.35.1.2m. 12

DIVISIO, & Accipere aliquid in bono vel in malo, dicitur dupliciter, ſ. accipere proprie, & accipere abuſiue, 22e.q.55.4.1m. 2

Non omne acceptum, eſt receptum in aliquo, 1ª.q.27.2.3m. 2

Accipere ab alio eſt commune Chriſto & creaturæ analogice, non autem vniuoce, 1ª.q.33.3.1m. 3

ACCIPITER ſignificat miniſtros potentum ad prædam. 12e.q.102.6.1m.co 3.

ACCVSATIO debet fieri in ſcriptis, 22e.q.68.2.o. 1

Accuſatio eſt de præcepto valenti probare peccatum contra communitatem, 22e.q.68.1.o. 2

Accuſatio eſt iniuſta per calumniam, præuaricationem, & tergiuerſationem, 22e.q.68.3.o. 3

In denuntiatione enim attenditur emendatio fratris, ſed in accuſatione punitio criminis, 22e.q.67.3.2m.& q.68.1.c. 4

Accuſatus tenetur dicere veritatem iudici interroganti iuridicè, ſ. ſi præceſſit infamia, vel indicia expreſſa, vel probatio ſemiplena, 22e.q.69.1.o & 2.c. 5

Accuſatus poteſt defendere ſe per prudentiam, non autem per calumniam, vel colluſionem, 22e.q.69.2.o.& 3.c. 6

Et ei licet appellare. 22e.q.69.3.c. 7

Accuſatus falſo ex leuitate & non ex malitia, poteſt remittere pœnam talionis, non autem ſi deſiſtat per colluſionem, ſed tantum princeps. 22e.q.68.4.1m. 8

ACCVSANS in probatione deficiens meretur pœnam talionis, 22e.q.64.4.o. 9

Accuſans falſo, meretur duplicem pœnam, ſ. talionis pro nocumento accuſati, & infamiæ pro calumnia. Sed quandoque princeps liberat ab vtraque, & quandoque tantum à prima, 22e.q.68.4.3m. 10

Deſiſtere ab accuſatione ordinate & ſine vitio, contingit dupliciter, ſcilicet ſi in proceſſu perpendat ſe falſe accuſaſſe, vel ſi princeps eam aboleat, 22e.q.68.3.3m. 11

In notoriis non requiritur accuſator, quia infamia tenet locum accuſatoris, 22e.q.67.2.3m.& 3.2m. 12

Subditi poſſunt ſuos ſuperiores accuſare. 22e.q.68.1.2m. 13

Nullus debet accuſare religioſum in capitulo de crimine occulto, 22e.q.33.7.4m. 14

Excommunicati infames, & de maiori crimine accuſati, non poſſunt accuſare, 22e.q.69.1.1m. 15

ACETVM & vinum differunt ſpecie, 3ª.q.74.5.2m. 1

Acetum non poteſt naturaliter mutari in vinum, niſi reſoluatur in materiam primam, 3ª.q.74.5.2m. 2

ACHAZ renuens petere ſignum à Deo peccauit, & non peccaſſet ſi ſignum petiſſet, 22e.q.97.2.3m. 1

ACQVISITA RES illicite, contingit tripliciter, ſcilicet vel ratione cauſæ, vel acquirentis, vel eius à quo aufertur, 22e.q.32.7.c.& q.62.5.2m.& q.87.2.2m.

ACTIO DEI eſt ſua eſſentia, & ſua potentia, 1ª.q.14.4.o.& q.19.1.o.& 4.1m.& q.25.1.2m.& q.30.2.3m.& q.41.4.3m.& q.45.3.1m.& q.54.1.2.3.c.& q.77.1.c.& 2.c.& q.79.1.c.& q.87.3.c.& 12e.q.49.4.c & q.55.2.3m.& 3ª.q.9.1.1m. 1

2 Actio Dei eſt vna ſecundum rem, & multæ ſecundum rationem, 1a. 30.2.3m.
3 Deus agit in omni operante, 1a.q.105.5.c. & 12e.q.55.4.6m.
4 Actio Dei quæ operatur in omni operatione creaturæ, nō eſt creatio, 1a.q.45.8.
5 Actio Dei non ſubtrahit actiones agentium inferiorum. 1a.q.105.5 c.
6 Omnis actio creaturæ eſt à Deo, 1a.q.105,5.c. & 12e.q.6,1.3m. & q.79,2.c. & q.109.1.c.
7 Omnis actio formæ ſubſtantialis vel accidentalis, dependet à Deo. 3a.q.77.3.2m.
8 Actio intellectus & cuiuſlibet creaturæ, dupliciter dependet à Deo, ſcilicet formaliter & effectiue. 1a.q.105.5.c. & 12e.q.109.1.c.
9 ACTIO propriè eſt operatio voluntatis imperata, manens in operante. Sed facere eſt operatio tranſiens, 12e.q.57.4.c. & 3.5m.
10 Actio recta differt ab actione reflexa. 1a.q.28.4.3m. & q.87.3.2m.
11 Duplex eſt actionis genus; vna, ſcilicet actio quæ tranſit in aliquid exterius, inferens ei paſſionem, ſicut vrere & ſecare. Alia verò quæ non tranſit in rem exteriorem, ſed magis manet in ipſo agente. Et hæc eſt duplex, ſcilicet quædam corporalis, ſicut ſentire: & alia ſpiritualis, ſicut intelligere & velle. 1a.q.18.3.1m. & q.41.1.c.
12 Actio duplex, ſcilicet immanens & tranſiens, 1a.q.14.2.c. & q.18.3.1m. & q.23.2.1m. & q.27.1.3.5.c. & q.28 4.c. & q.41.1.c. & q.54.1.3m. & 2.c. & q.56.1 c. & q.85,2.c. & 12e.q.3.2.3m. & q.31.5.c. & q.74.1.c.
13 Obiectum actionis tranſeuntis ſine materia, eſt ſeparata ab agente: obiectum autem immanentis vnitur ei. 1a.q.56.1.c.
14 Actio tranſiens infert ex ſe paſſionem, non autem immanens, 1a.q. 23.1.2m. & 12e.q.59.3.3m.
15 Actio immanens eſt actus & perfectio agentis, non autem tranſiens, ſed tantum patientis, 12e.q.3.2.3m. & q.31.5.c.
16 Actio duplex, ſcilicet, vna cum tranſmutatione materiæ, ſicut actio phyſica: alia ſine tranſmutatione materiæ, quæ ſcilicet materiam non præſupponit, ſicut patet in creatione. Sed actio corporis eſt, qua agit ſecundum quod eſt actu, in aliud corpus ſecundum quod eſt in potentia, 1a.q.91.2.c. & q.115 1.c.
17 Omnis actio creaturæ differt realiter ab ea, 1a.q.54.1 1.c.
18 Actio inſtrumenti duplex, ſ. ſecundum propriam formam, & vt mouetur à principali agente. Prima eſt alia ab actione principalis agentis: ſecunda verò eſt eadē. 3a.q.19.1.c. & 2m. & 2.c. & q.62.1.2m.
19 Actio humana ſpeciem ſortitur à fine proximo: quia ad bonitatem, vel malitiam rei non ſolum exigitur bonitas, vel malitia finis vltimi, quem reſpicit voluntas intendens; ſed etiam bonitas vel malitia finis proximi, quem reſpicit voluntas eligens. Et ideo non ſequitur, quod bonitas voluntatis intendentis ad bonitatem actus ſufficiat. 12e.q.1.3.c. & 3m. & 22e.q.11.1.2m.
20 Actio dicitur voluntaria dupliciter, ſcilicet imperatiue & elicitiue, 12e.q.1.1.2m.q.6.princip.
21 Actio voluntaria fundatur ſuper actionem naturæ. 12e.q 10. 1.1m.
22 Eadem actio ſecundum ſpeciem naturæ, poteſt differre ſecundum ſpeciem moris, & econuerſo, 12e.q.1.3.3m. & 3a.q. 47.2 3m.
23 Actionum quæ ab homine aguntur, illæ ſolæ dicuntur humanæ propriæ quæ ſunt à voluntate deliberata. Si quæ autem aliæ actiones homini conueniant, poſſent dici quidem hominis actiones, ſed non propriè humanæ, cum non ſint hominis, inquantum eſt homo: ſicut cum aliquis mouet pedem vel manum alias intentus, vel fricat barbam, 12e.q.1.1.2.3& c.& 3m.
24 Actio naturæ terminatur ad vnum, non autem voluntaria, 1a.q 41. 2.c.& 12e.q.17.1 1m.
25 Actio primi principij, propriè dicitur operatio, non autem actiones ſecundorum, ſed dicuntur operata, 3a.q 19.1.c.
26 Actio & paſſio conueniunt in vna ſubſtantia motus, & ſunt vnus motus numero, & differunt tantum ſecundum diuerſas habitudines. 1a.q.28.3.1m. & q.41.1.2m. & q.45.2.2m. & 3.c. & 12e.q.90. 3.c.
27 Actio ſpeciem habet à forma agentis. 1a.q.14.5.3m. & 12e.q.1.3.c. & 3a.q.19 1 3m.
28 Principium actionis, primo eſt finis: ſecundo agens: tertia forma, non autem materia. 1a.q 105.3.c.
29 Actio quælibet commenſuratur virtuti agentis. Nec aliquod agens naturale nititur ad agendum ad quod excedit ſuam facultatem, 22e.q 130 1.c.
30 Omnis forma dependens ab agente ſecundum fieri tantum, remanet ceſſante actione eius, 1a.q 104.1.c.
31 Impoſſibile eſt actionem vnius agentis terminari ad formam tantum, & alterius ad ſubiectum formæ, niſi in agentibus ſubordinatis, 1a.q.118.1.3m.
32 Vna & eadem actio, procedit à primo & ſecundo agente, non autem à duobus agentibus vnius ordinis, 1a.q.105.5.2m.
Quanto agens eſt potentius, tanto magis poteſt actionem ſuam diffundere ad magis diſtans, 1a.q 118.1.c.& 22e.q.144.7.1m. 33
Actionum quarum vna eſt regula & ratio alterius, vna non impedit, ſed iuuat aliam, 1a.q.112.1.3m. 34
Actio non attribuitur inſtrumento propriè, ſed principali agenti, 12e.q.16.1 c.fi. & 22e.q.172.2.3m. & 3a.q 13.c & q.15.9 1m. 35
Actio attribuitur inſtrumento ſicut immediatè agenti, ſed principali agenti, ſicut in cuius virtute agit inſtrumentum, 3a.q. 66.5.5m. 36
Actio inſtrumenti duplex, ſcilicet ſecundum propriam formam, & vt mouetur à principali agente. Prima eſt alia ab actione principalis agentis: ſecunda verò eadem. 3a.q.19.1.c. & 2m. & 2.c. & q 62.1.2m. 37
Si ſit vnum agens principale & duo inſtrumenta, dicetur vnum agens ſimpliciter & duæ actiones: ſi autem econuerſo, dicetur econuerſo, 1a.q.76.2.c.
Inſtrumentum duas habet actiones, ſcilicet vnam inſtrumentalem ſecundum quam operatur: non in virtute propria, ſed in virtute principalis agentis aliam propriam, quæ competit ſibi ſecundum propriam formam; ſicut ſecuri competit ſcindere ratione ſuæ acuitatis: facere autem lectum, inquantum eſt inſtrumentum artis. Non autem perficit actionem inſtrumentalem, niſi exercendo actionem propriam, ſcindendo enim facit lectum, 3a. q.62.1 2m.
Impoſſibile eſt quòd eadem numero eſſentialiter ſit actio principalis agentis, & inſtrumenti, 3a.q.19.1.c. 40
Malum in actione ſemper cauſatur ex defectu agentis, principalis vel inſtrumentalis. Similiter in effectu proprio, vel in diſpoſitione materiæ. Sed in patiente, ex imperfectione vel defectu agentis vel materiæ, 1a.q.49.1.c & 3m. & 12e.q.18.2 c. 41
Omnis actio eſt per aliquam formam. 1a.q 48.1.4m. & q.76.1.c.& 3a. q.19.1.3m. 42
Forma eſt principium actionis, 22e.q.179.1.1m. 43
Forma non nominat principium actionis, vt eſt in agente: ſed vt reſpicit effectum. 1a.q.14 8.c. 44
Actiones ſunt ſuppoſitorum. 12e.q.77.2 1m. 45
Forma ſubſtantialis non eſt principium actionis, niſi mediāte qualitate, 1a.q.77.1.c.& 4m. & 3a.q 77.3.3m. 46
Qualitatis actio non producit formam ſubſtantialem, niſi in virtute formæ ſubſtantialis, 1a.q.45.8.2m. & q.67.3.3m. & q.115.1. 5m. & 3a. q.77.3.3m. 47
Forma perfecta ſecundum eſſe reale, poteſt eſſe principium actionis tranſeuntis, non autem imperfecta, 12e.q.5.6.2m. 48
Forma determinata ad vnam operationem, non requirit diſpoſitionem, 12e.q.49 4.c. & 1m. 49
In eodem inſtanti acquiritur forma, & incipit actio, 12e. q.113. 7.4m. 50
IN COMMVNI, Actio ſecundum primam impoſitionem nominis, importat originem motus: quo remoto nihil aliud quàm ordinem originis importat, 1a.q.41.1.2m. & q.45.3.c. 51
Actio propriè eſt actualis virtutis, 1a.q.54.1.c. 52
Actio quædam eſt finis, non autem quælibet, 12e.q.1.2.2m. & q. 19.1.2m. 53
Quælibet actio eo modo eſt bona, quo habet eſſe: ſed non eſt bona ſimpliciter, niſi habeat plenitudinem ſui eſſe, 12e.q.18.1.c. 54
Actio humana eſt bona vel mala quadrupliciter, ſ. ex genere, ex obiecto fine, circunſtantiis, & huiuſmodi, 12e.q 18.c. & q.20.1.2.c.& q.73.7.1m. 55
Eadem actio inquantum multa, poteſt eſſe bona & mala, non autem inquantum vna. 3a.q.82.5.3m. 56
Omnis proceſſio eſt ſecundum aliquam actionem, & econuerſo 1a. q.27.1.c. 57
Actio ſine motu non infert ex ſe paſſionem, niſi grammaticè: vt in diuinis. 1a.q 41.1.3m. 58
Actio cum motu eſt ſemper cum innouatione, fieri, & corruptione: non autem actio ſine motu, 1a.q.41.1.3m. 59
DISSONANTIA, & Actus duplex, ſ. primus & ſecundus, 1a. q.48.5.c. & 12e.q.3.2.c. & q.111.1.c.fi. 1
Actus primus eſt eſſe: ſecundus autem operatio. 12e.q.111.2.c.fi. 2
Actus dupliciter eſt alicuius potentiæ. ſ. elicitiue & imperatiue, 12e. q.1.1.2m. & q.6.princip. & 4.c. & q.8.princip. & 3a.q.85.1.1m. 3
Actus dupliciter dicitur eſſe moralis. ſ. eſſentialiter, id eſt, elicitus à voluntate, & quo ad vſum, id eſt, imperatus, 12e.q.1.1.c. & 2m. 4
Aliquis actus eſt vnus numero ſecundum eſſe naturale: & duo in genere moris, 12e q.20.6.c. 5
Actus dupliciter non eſt ordinatus in Deum, ſ. ex parte actus non ordinabilis: vt omne peccatum vel ex parte agentis, 12e.q.21.4.c. 6
Potentia dupliciter eſt actus corporis. ſ. in formando organum, & in eſſentia animæ. 1a.q.76.8.4m. 7
Actum oportet proportionari obiecto & agenti; ſed ab obiecto ſpeciem habet, à virtute verò vel à potentia agentis habet modum intenſionis, 1a.q.89.6.c. & 22e.q.26.7.c. 8

9 Potentiæ diſtinguuntur per actus, & actus per obiecta. 1ª.q.77.3.c.
10 Actus cuiuſlibet potentiæ vel habitus, ſumitur ſecundum ordinem potentiæ vel habitus ad obiectum, 12æ.q.18.5.c.
11 Nihil ſubeſt potentiæ habitui vel actui: niſi mediante ratione formali obiecti. 12æ.q.1.1.c.& 22æ.q.1.3.c.
12 Sicut ſe habet actus ad actum, ſic & potentia ad potentiam reſpectu obiecti adæquati, non autem reſpectu obiecti particularis, 22æ.q.1.2.5.c.
13 Obiectum comparatur ad actum potentiæ paſſiuæ, vt principium & cauſa mouens, ad actum vero potentiæ actiuæ, vt terminus & finis eius, 1ª.q.77.3.c.& 12æ.q.1.3.c.
14 Actus in rationem obiecti, & actus in obiectum ſub tali ratione, ſunt eiuſdem ſpeciei, vt viſio luminis & viſio coloris, 22æ q.25.1.c.
15 Omnis virtus & potentia eodem actu fertur in obiectum, & in rationem formalem obiecti, 22æ.q.25.1.c.
16 Nihil poteſt eſſe obiectum habitus vel actus, niſi obiectum potentię ſubiectæ vtrique, 12æ.q.162.1.c.
17 Prima bonitas vel malitia actus moralis eſt ex obiecto conuenienti ſicut in naturalibus ex forma. Et dicitur bonum vel malum ex genere, id eſt, ſecundum ſpeciem, 12æ.q.18.2.c.
18 Species bonitatis vel malitiæ actuum ex obiecto per ſe ordinato ad finem, continetur ſub ſpecie ex fine. Si autem per accidens ſunt ſpecies diſparatæ, 12æ.q.18.7.0.& 22æ.q.11.1.1m.
19 Actus moralis habet ſpeciem ex obiecto, & fine, 1ª.q.48.1.2m.& 12æ.q.1.3.0.& q.7.1.3m.& 4.c.& q.18.2.3.c.& q.5.6.8.c.& q.19.1.c.& q.18.1.c.& q.60.1.5m.& q.72.1.0.& 3.0.& 22æ.q.4.1.c.& q.19.1.4.c.& q.23.4.c.& q.25.1.c.& q.47.5.c.& q.64.7.c.& q.92.2.c.& q.110.1.c.& q.154.1.c.& q.181.2.1m.
20 Actus moralis eſt bonus vel malus, principaliter ex obiecto & fine: ſecundario autem ex circunſtantiis. 12æ.q.18.2.3.4.0.& q.21.1.0.& q.47.6.c & q.72.1.1m.
21 Obiectum comparatur ad actũ interiorem vt finis, ad exteriorẽ vero, vt materia circa quam, 12æ.q.18.6.c.& q.54.2.1m.& q.72.3.2m.
22 Actus non denominatur à potentia, niſi ſit ab ea ſine reſpectu ad aliam. 12æ.q.8.2.c.
23 Non omnis diuerſitas actuum, ſed tantum formalis facit diuerſitatem potentiarum. 1ª.q.77.3.c.& q.79.7.9.c.& 10.2m.& 12æ.q.54.2.1m.
24 Actus diuerſarum potentiarum differunt genere, 12æ.q.13.1.c.& q.34.1.1m.
25 Idem actus poteſt pertinere ad diuerſas potentias, 12æ.q.56.2.1m.
26 Idem actus poteſt pertinere ad diuerſas potentias ſecundum diuerſas rationes & diuerſo ordine: non autem æqualiter & eodem ordine, 12æ.q.56.2.1m.
27 Vnius potentiæ non poſſunt eſſe ſimul plures actus, 1ª.q.58.7.2m.& q.62.7.3m & 12æ.q.54.1.3m.& 22æ.q.18 1.3m.
28 Vnius potentiæ non poſſunt eſſe ſimul plures actus, niſi ſint ſubordinati, 1ª.q.58.7.2m.& q.62.7.3m.& 12æ.q.54.1.3m.& 22æ.q.18.1.3m.
29 Proximum principium actus eſt vis appetitiua, 12æ.q.59.4.c.
30 Actus reſpectu vnius potentię differunt ſpecie, qui reſpectu alterius potentiæ ſunt eiuſdem ſpeciei. 12æ.q.18.5.c.
31 Quælibet potentia immaterialis & nulla materialis reflectitur ſuper actum ſuum. 1ª.q.87.3.3m.& 22æ.q.13.2.c.
32 Actus eſt prior potentia, 1ª.q.82.3.1m.
• Imo actus eſt poſterior potentia, 1ª.q.77.3.1m.
33 Actus in diuerſis eſt prior potentia, ſed in eodem eſt poſterior ſecundum tempus, 1ª.q 3.1.c.& 8.c.ſi.& q.77.3.1m.& q 82.3.2m.& q.85.3.1m.& q 94.3.c.& 12æ.q.50.2.3m.
34 Actus ſemper ſuperat potentiam in bono & malo, 12æ.q.71.1.c.
35 In potentiis ordinatis actus potentiæ ſuperioris eſt, ſicut forma actus potentiæ inferioris 12æ q.17.1.c.& q.17.4.c.ſi.
36 Actus potentiæ inferioris ſe habet vt materiale reſpectu actus potentiæ ſuperioris, & ille vt formale reſpectu eius, 12æ. q.17.1.4.c.
37 Potentia actiua non diſtinguitur contra actum, ſed in eo fundatur. 1ª.q.25.c.1m.
38 Nullus actus producitur perfecte ab aliqua potentia actiua, niſi ſit ei conſimilis per aliquam formam, quæ ſit principium eius, 12æ.q.23.1.c.
39 Habitus eſt actus primus, non autem ſecundus, 12æ.q.49 3 1m.
40 Habitus dupliciter poteſt habere ordinem ad actum, ſcilicet ſecundum rationem habitus, & ſecundum rationem ſubiecti, id eſt, potentiæ, 12æ.q.49.3.0.
41 Species habitus diſtinguũtur ſecundum ſpecies actuũ, 3ª.q.83.2.c.
42 Idem actus poteſt à diuerſis habitibus informari: & ſic ad diuerſas ſpecies reduci, 22æ.q.4.5.1m.
43 Idem habitus poteſt habere diuerſos actus eiuſdem rationis ordinatos: quorum vnus ſequitur ex alio: & fit mediante priori. Sed habitus non diffinitur & denominatur niſi à primo, 22æ.q.18.4.c.& q.29.4.c.& q.51.2.3.c.& q.161.2.3m.
44 Actus vnius virtutis vel vitij ordinatus ad finem alterius efficitur ſpecies eius, 22æ.q.154.10.c.1m.& 171.1 3m.& 1.c.
Quilibet actus proportionaliter habitui intenſus auget eum vel ad 45 hoc diſponit: non autem remiſſus, 12æ.q.52.3.c.
Diuerſi actus quorum vnus eſt ratio alterius, non diuerſificant ha- 46 bitum, 12æ.q.20.2.c.& 3ª.q.[illegible]
Habitus acquiſitus ſemper reddit actum ſimilem actui, à quo gene- 47 ratus eſt ſecundum ſpeciem non autem ſecundum modum. 1ª.q.89.6.3m.& 12æ.q.7[illegible]2m.
Idem actus ſpecie naturæ poteſt eſſe in diuerſis generibus moris, 48 ſcilicet virtutis & vitij, 12æ.q.1.3.3m.& q 18.5.c.& 1m.& 6.3m.& 7.c.1m.& 10.3m.& q 20.6.[illegible].& q.71.6.c.& 22æ.q [illegible].2.2m.& 3.[illegible]m.
Habitus reſpectu aliquorum actuum ſunt neceſſarij, 12æ.q.49.4.0. 49 & q.50.0.
Actus eſt cauſa finalis habitus qui eſt cauſa efficiens ſui actus, 12æ. 50 q.51.4.[illegible]m.& q.71.3.[illegible]m.
Habitus ex quibuſdam actibus generatur in agente habente in ſe 51 etiam principium paſſiuum, non autem in aliis, 12æ.q.51.2.c.& q.63.2.0.
Ex multis actibus rationis oportet cauſari habitum opinatiuum 52 etiam ex parte intellectus poſſibilis. 12æ.q.52.3.c.
Quantum ad inferiores vires apprehenſiuas neceſſarium eſt eoſ- 53 dem actus plures reiterari, vt aliquid firmiter memoriæ imprimatur, 12æ.q.51.3.c.
Habitus corporales quandoque generantur ex vno actu forti. Et 54 etiam in intellectu poſſibili ſcientia: non autem opinio, nec in intellectu paſſiuo nec in appetitu, ſed tantum ex multis, 12æ.q.51.3.0.& q.71.4.c.
Habitus vt habitus non poteſt corrumpi per vnum actum ſolum, 55 niſi remouendo cauſam habitus. 12æ. q. 71.4.c.
Actus ſimpliciter excedit habitum in bono & in malo, 12æ.q.71. 56 3.0.
Actus dicitur moralis & humanus à voluntate, 1ª. q. 48. 1. 2m. & 57 12æ.q.1.1.0.& 3.c.& q.6 princip.& q.7.4 c.& q.10.1. c.& q.18.5.c.& q.71.6.c & q.74.1.c.& 22æ.q.23.8.c.& q 106.5.1m. & q.110.1.c.& 3ª.q.19.2.0.
Actus dicuntur humani vel morales, ſecundum quod ſunt à ratio- 58 ne de liberata vel ſecundum quòd obediunt rationi, 12æ.q.1.1.c.& q.18.3.9.c.& q.19 1.3m.& q.38.1.c.& q.63.2.c.& q. 100. 1.c.& q.104.1.c.3m.& 22æ.q.132.1.c.& 3ª.q.19.2.c.
Actus moralis non ſpecificatur ex fine vltimo, ſed ex fine proxi- 59 mo, 12æ.q.1.5.5m.& q.60.1.3m.& 12æ.q.11.1.[illegible]m.& q.19.5.c.& q.66.4.2m.
In actibus moralibus voluntas eſt primum mouens, 12æ.q. 1.1.c.& 60 22æ.q.110.1.c.
Omnis actus moralis eſt immanens, & in voluntate ſubiectiuè & 61 effectiue, 12æ.q.74.1.0.
Corpus per accidens ſe habet ad actum moralem, qui non conſide- 62 ratur per ſe, niſi ſecundum ea quæ ſunt animæ: ad quam paſſiones animæ ſe habent materialiter, ratio vero formaliter & completiue. 22æ.q.132.1.c.
Idem actus numero moralis ſiue humanus eſt actio & paſſio, 12æ. 63 q.1.3.c.
Actus moralis inquantum eſt bonus vel malus, habent rationem 64 rectitudinis vel peccati. 12æ.q.21.1.0.
Aliqui actus ſunt indifferentes ſecundum ſpeciem, non autem om- 65 nes, 12æ.q.18 8.9 0.
Aliquis actus eſt ita ſecundum ſe malus, quòd non poteſt bene fie- 66 ri, 22æ.q.110.3.
Actus moralis inquantum eſt bonus vel malus, habet rationem 67 laudabilis vel vituperabilis, 12æ.q.21.2.0.
Et rationem meriti vel demeriti. 12æ.q 21.5.0. 68
Actus eſt bonus dupliciter, ſcilicet vel vt in genere moris, vel vt me- 69 ritorius, 12æ.q.109.2.c.& 3.0.
Bonitas actus duplex ſcilicet ex obiecto, & ex fine: Prima eſt mate- 70 rialis reſpectu ſecundæ. Ideo ſecundam voluntas attendit, & penes eam meritum potius conſiſtit, 12æ.q.18.6.c.
Bonitas actus humani quadruplex ſcilicet ſecundum genus, ſpe- 71 ciem, circunſtantias, & finem, 12æ.q.18.4.c.& q 73.7.1m.
Ad perfectionem actus cauſati ex duplici principio requiritur per- 72 fectio vtriuſque principij, 12æ. q. 56.4.c.& q. 58.3.2m.& 65.3.1m.& 22æ.q.42.5.c.
Bonum & malum ſunt differentiæ eſſentiales actuum humanorum 73 1ª.q.48.1.2m.& 12æ.q.18.5.6.0.& q.34.3.c.2m.
Bonum & malum ſunt differentiæ eſſentiales actuum elicitorum à 74 voluntate, ſed per accidens actuum aliarum potentiarum vt ſunt imperati à voluntate. 12æ.q.18.6.0.& q 19.1.11.
Omnis actus deliberatus eſt bonus vel malus moraliter, 12æ. q. 75 18.9.0.
Bonum & malum in actibus humanis dicitur per comparationem 76 ad rationem, 12æ.q.18.3.c.1m.& 8.c.2m.& 10.c.q.19.1.3m.& q.11.1.c.& q.24.2.3.0.& q.34.1.c.& q.66.1.c.

77 Bonitas vel malitia moralis principaliter in voluntate consistit, 12æ. q. 34. 4. c.

78 Idem numero actus in genere naturæ, potest esse bonus & malus moraliter: non autem idem numero in genere moris, 12æ. q. 20. 6. o. & q. 18. 4. c. & 22æ. q. ... 1. 1m.

79 Actus & motus exteriores sunt signa dispositionis interioris. 22æ. q. 168. 1. 1m. & 3m.

80 Actus exteriores sunt ad finem interiorum qui se habent vt finis, scilicet credere, diligere, sperare. Ideo secundi quæ ordinem in infinitum primi antecedit cum mensura discretionis, 3a. q. 84. ...

81 Actus exteriores diuersimode ad diuersas virtutes pertinent, 22æ. q. 32. 1. c. & q. 168. 1. o.

82 Exteriores actus ad illam virtutem referuntur: ad quam pertinet illud quod est motiuum ad agendum, 22æ. q. 32. 1. c.

83 In actu exteriori inuenitur peccatum, sicut in interiori, 12æ. q. 81. 1. 3. 4. c.

84 Actus voluntatis eliciti per se sunt in genere moris, nō autem actus aliarum potentiarum, sed tantum per accidens vt imperati à voluntate, 12æ. q. 18. 6. c.

85 In actibus exterioribus membrorum nō est principaliter peccatum, sed instrumentaliter tantum. 12æ. q. 74. 2. 3m. & q. 83. 1. c.

86 Actus sunt suppositorum, 1a. q. 22. 3. 1m & 12æ. q. 77. 2. 1m.

87 Diuini. Actus notionales sunt qui designant processum diuinæ

88 personæ, essentiales vero processum creaturarum à Deo, 1a. q. 41. 1. 1m. & 3. c.

89 Actus notionales attribuuntur diuinis personis, ad significandum in eis ordinem originis, 1a. q. 41. 1. c.

90 In diuinis est potentia respectu actuum notionalium, 1a. q. 41. 4. o.

91 Actus notionales non sunt de nihilo, sed de substantia patris, 1a. q. 41. 3. c.

92 Actus notionales & relationes personales sunt idem re, sed differunt secundum modum significandi, 1a. q. 40. 2. c. & q. 41. 1. 2m.

93 Actus notionales qui significant comparationem generantis vel geniti ad essentiam, possunt terminari ad essentiam, vt dare & accipere, non autem qui significant comparationem geniti ad generantem; vel econuerso vt generari, generare, & nasci, 1a. q. 39. 5. c.

94 Actus notionales terminantur tantum ad vnam personam, 1a. q. 41. 6. o.

95 Actus notionales præintelliguntur proprietatibus personarum: nisi sumatur proprietas constitutiua personæ: & actus vt actio, 1a. q. 40. 4. o.

96 Actus notionales sunt aliquo modo necessarij, voluntarij & naturales, 1a. q. 41. 2. o. & q. ... c.

97 Ea quæ in diuinis habent ordinem ad actus personales vel essentiales, non prædicantur de notionibus, alia verò sic, 1a. q. 32. 2. ...m. & q. 4... 1. m.

98 Omnis actus qui prædicatur de supposito non secundum modum quo differt ab essentia: prædicatur etiam de essentia in diuinis, 1a. q. 39. .c.

Ad denotat accessum cum Distantia, 1a. q. 35. 2. 3m. & q. 45. 7. c. & q. 93. 1. c. 3m.

1 ADAM cognitio. & Adam non videbat Deum per essentiam, secundum communem statum 1a. q. 94. 1. o. & q. 95. 3. c. & 2. 2æ. q. 5. 1. 2. c.

2 Non est inconueniens. Adam vidisse diuinam essentiam supernaturaliter, 1a. q. 9... 1. ... c.

3 Adam videbat Deum per gratiam: sicut angeli per naturam, 1a. q. 94. 1. c.

4 Adam habuit duplicem cognitionem de Deo, scilicet naturalem, & supernaturalem, 1a. q. 94. 3. o.

5 Adam habuit omnem cognitionem possibilem naturaliter homini, 1a. q. 94. 3. c. & q. 101. 1. 1m.

6 Adam præsciuit incarnationem Dei, non autem suum peccatum, 22æ. q. 2. 7. c. & 3a. q. 1. 3. m.

7 Adam ante peccatum, & angeli ante confirmationem aliqua de mysterijs Dei cognouerunt manifestè, quæ nunc non possumus cognoscere nisi credendo, 22æ. q. 5. 1. c. fi. & 1m.

8 Adam habebat excellentiorē cognitionē de angelis quàm nos, quia erat magis certa & fixa circa inferiora intelligibilia, 1a. q. 94. 2. c.

9 Adam non videbat essentiam angelorum, 1a q. 94. 1. o.

10 Cognitio Adæ erat media inter cognitionē nostram & beatorum, 1a. q. 94. 1. c.

11 Scientia Adæ erat eiusdem rationis cum scientia nostra, licet esset per species infusas, 1a. q. 94. 3. 1m.

12 Adam indigebat phantasmate in considerādo: non autem in acquirendo scientiam, 1a. q. 94. 2. c.

13 Adam in primo statu non acquirebat cognitionem ex sensibilibus per medium argumentationis, 1a. q. 94. 2. 3m.

14 Adam non poterat decipi, 1a. q. 94. 4. o.

15 Nihil poterat impedire contrariè cognitionem Adæ, sed negatiuè tantum, 1a. q. 94. 1. 2. o.

Adam proficiebat in scientia naturali quo ad modum, scilicet per experientiam, non autem quo ad numerum scitorum: sed in supernaturali vtruque modo, 1a. q. 94. 3. 5m. 16

Adā non cognoscebat naturaliter futura contingentia, 1a. q. 94. 3. c. 17

Adam non cognouit cogitationes cordium, nec quælibet singularia, 1a. q. 94. 3. c. 18

Adā fuit creatus in gratia, 1a. q. 95. 1. o. & q. 100. 1. 2m. & 12æ. q. 5. 1. c. 19

Adam habuit omnes virtutes. 1. q. 95. 3. o. 20

Adam habuit fidem, 1a. q. 95. 3. c. & 22æ. q. 5. 1. c. 21

Adam in primo statu poterat mereri non tamen sine gratia, 1a. q. 94. 2. 3m. & q. 95. 4. 1m. & 12æ. q. 109. 2. 5. o. & q. 114. 2. o. & 3a. q. 61. 2. 1m. 22

Adam in primo statu genuisset filios cum originali iustitia, & gratuita, & tum gratia. 1a. q. 100. 1. ... & 12æ. q. 81. ... c. fi. 23

Adam non fuit perfecte beatus. 1a. q. 94. 1. c. 1m. & q. ... 5. ... c. 24

Passio. & Adam erat immortalis & impassibilis secūdum corpus passione proprie dicta, 1a. q. 76. 5. 1m. & q. 97. 1. o. 25

Differentia immortalitatis & impassibilitatis Adæ, & resurgentium, 1a. q. 97. 1. o. & 3. 2m. & q. 102. 2. c. 26

Corpus Adæ erat impassibile passione corruptiua: sed passibile passione perfectiua, 1a. q. 95. 2. 2m. & q. 97. 2. o. 27

Immortalitas & impassibilitas Adę non erat ex principiis naturę: sed ex beneficio Dei, 1a. q. 76. 5. 1m. & q. 97. 1. c. & 2. 3m. & 3. 1m. & q. 102. 2. c. 2m. & 4. c. 28

Si Adam comedisset de ligno vitæ non fuisset immortalitatem conseruatus, nisi frequenter sumendo, 1a. q. 97. 4. c. fi. 29

Adam mortuus fuisset, si non comedisset, 1a. q. 97. 3. 3m. 30

Adam indigebat cibo ad restaurationem deperditi, 1a. q. 97. 3. c. 31

Adam dormisset, 1a. q. 94. 4. 4m. & q. 97. 2. 2m. 32

Adam somniasset nec habuisset liberum vsum rationis in somno, 1a. q. 94. 4. 4m. 33

In anima Adæ fuissent passiones animales, sed non afflictiuæ, 1a. q. 95. 2. o. & 3. 2m. 34

Adam non potuit primo peccare venialiter. 12æ. q. 89. 3. 3m. 35

Imo in hominibus contingit esse peccatum veniale sine mortali, 12æ. q. 72. 5. c. 36

Adam per liberum arbitrium sine gratia poterat vitare peccatum. 12æ. q. 109. 8. c. 37

Peccatum Adæ fuit superbia. 12æ. q. 89. 3. 2m. & 22æ. q. 5. 5. 2. 3m & q. 163. 1. o. & 2. 4. c. & 3a. q. 1. 5. c. 38

In peccato Adæ fuit multiplex deformitas, scilicet superbiæ, inobedientiæ, gulæ: & alia huiusmodi, 12æ. q. 81. 2. 1m. & 22æ. q. 63. 1. o. 39

Adam peccauit principaliter, appetendo similitudinem Dei, quantum ad scientiam boni & mali, sicut serpens ei suggessit, sed non soluit pronuntium, vt scilicet per virtutem propriæ naturæ determinaret sibi quid esset bonum, & quid malum ad agendum, vel etiam vt per seipsum præcognosceret quid sibi boni vel mali esset futurum. Et secundario peccauit appetendo similitudinem Dei quantum ad propriam potestatem operandi, vt scilicet virtute propriæ naturæ operaretur ad beatitudinem consequendam, 22æ. q. 163. 2. o. 40

Peccatum Adæ fuit grauius nostris secundum circunstantiam personæ: non autem secundum speciem, 12æ. q. 89. 3. c. principio. 22æ. q. 163. 3. o. 41

Eua grauius peccauit quàm Adam, 22æ. q. 163. 4. o. 42

Si Adam non comedisset, peccasset contra præceptum Dei & legis naturalis, 1a q. 97. 3. 3m. 43

Si Adam primo non peccasset, etiam non statim confirmatus fuisset in gratia siue in originali iustitia, 1a. q. 100. 2. o. q. 5. 1. c. 44

Adam fuisset confirmatus, non tamen genuisset filios confirmatos, sed potuissent peccare, & filij eorum habuissent peccatum originale, 1a. q. 100. 2. c. 45

Si Eua peccasset & non Adam, filij eorum nō habuissent peccatum originale, 12æ. q. 81. 3. c. 46

Si Eua peccasset & non Adam, filij eorum non habuissent defectus secutos peccatum scilicet passibilitatem & mortalitatem, 1a. q. 99. 2. o. & 12æ. q. 81. 5. 1m. 47

Infectio. & Tantum primum peccatum Adæ traducitur ad posteros, 12æ. q. 81. 1. 2. o. & 3a. q. 19. 4. 1m. 48

Peccatum originale in Adam, deriuatum est ad nos à peccato actuali eius 3a. q. 8. 5. 1m. 49

Peccati originalis infectio fuit in Adam dupliciter, scilicet per modum actualis peccati, inquantum contraxit esse per propriam voluntatem eius, & per modum peccati quasi naturalis, inquantum tota natura in eo infecta est. In alijs autem tantum secundo modo, 3a. q. 8. 5. 1m. 50

In communi. & Adam fuit principium naturæ humanæ, & principium peccati eius, per traductionem, 1a. q. 91. 1. c. & q. 94. 3. c. & q. 101. 5. 1m. & 22æ. q. 164. 1. 3m. 51

Adam efficacius metuisset quàm nos modo, 1a. q. 95. 4. o. 52

Adam obtulit sacrificium Deo, sicut alij iusti. Sed non est scriptum, ne origo peccati videatur esse origo gratiæ, 22æ. q. 85. 1. 2m. 53

54 Adam non poterat ſe transferre in aliam formam 3ª.q.13.3.2m.

55 Adam habuit Angelum cuſtodem, 1ª.q.113.4.2m.

56 PRODVCTIO. &. Anima huius hominis non fuit in Adam ſicut in principio effectiuo, ſed ſicut in principio diſpoſitiuo ſecundum rationem ſeminalem, 1ª q.83.1 3m.

57 Anima Adæ fuit producta in actu ſexta die ſimul cum angelis. Non autem corpus eius, ſed tantum ſecundum cauſales rationales ſecundum Auguſtinum. Secundum alios autem vtraque ſimul in actu producta ſunt, 1ª.q.90.4.c.& q.91.4.5m.

58 Corpora Adæ & Euæ fuerunt immediate producta à Deo, 1ª.q.91.2.o.& q.92.4.o.

59 Formatio corporis Adæ ex terra fuit ſupernaturalis & miraculoſa. 1ª.q.91.2.1m.& 3m.

60 Materia totius naturæ humanæ non potuit eſſe in Adam, 1ª.q.119 2.o.

1 ADDERE Aliquid ſuper alterum poteſt tripliciter, ſcilicet naturam extraneam, determinans reale, & aliquid rationis, 1ª.q.5.3.1m.

2 Non addere aliquid dupliciter dicitur, ſcilicet quia de ratione eius eſt: nihil ſibi poſſe addi, vt Deus, vel quia non eſt de ratione eius eſt: nihil ſibi poſſe addi, vt Deus, vel quia non eſt de ratione eius additio vt ens, 1ª.q.3 4.1m.

3 Quæ abſolute dicuntur, quolibet addito remanent talia, nõ autem relatiua, 12ª.q.6.6.2m.

4 ENS.& Aliqua addunt differentiam ſupra ens, & aliqua rationem, diuerſimode, 1ª.q.5.3.1m & q.13.11.c.

5 Bonum addit ſupra ens, reſpectum rationis ad appetitum, 1ª.q.3.1.1m.& 3.1m.& q.16.3.c.

6 Verum addit ſupra ens reſpectum rationis ad intellectum tantum, 1ª.q.16.3.c.

7 Vnum tranſcendens addit ſupra ens, in diuiſionem tantum, 1ª.q.6.3.1m.& q.11.1.o.& 2.c & q.30.3.o.

8 Vnum quod eſt principium numeri, addit ſupra ens & ſupra vnum tranſcedens rationem menſuræ, 1ª.q.11.1.o.& 1.c.& q.30.3.o.

9 Multitudo tranſcendens, ſupra ens addit tantum rationem diuiſionis, 1ª.q.30.3.o.

1 ADEPS in veteri lege prohibetur comedi; Primo quia non generat bonum nutrimentum, ſicut nec ſanguis. Secundo propter idololatriam. Tertio quia erat pro ſacrificio. Quarto propter ſenſualitatem, 12ª.q.102.3.8m.& 6.1m.

2 Adeps comburebatur Deo: à quo eſt omnium bonorum ſufficientia: & pro charitate Chriſti in paſſione, 12ª.q.102.3.8m.& 6.1m.

1 ADAEQVARI & aſſimilari important motum ad æqualitatem & ſimilitudinem, non autem æquale, & ſimile. Ideo filius Dei eſt ſimilis & æqualis patri, & econuerſo: & adæquatur & aſſimilatur ei, ſed non econuerſo, 1 q.42.1.3m.

1 ADIECTIVA ſignificant per modum accidentis, ſubſtantiua verò per modum ſubſtantiæ, 1ª.q 39.3.c.

2 Nomina collectiua ſubſtantiua prædicantur de multis ſuppoſitis in ſingulari, non autem adiectiua, ſed tantum in plurali, 1ª.q.3 .3.c.

3 Adiectiua non ſecum ferunt ſuppoſitum ſicut ſubſtantiua, ſed ſignificatum ſuum ponunt circa ſubiectum, 1ª.q.39.5.5m.

4 Adiectiua numerantur ſecundum ſuppoſita, ſubſtantiua verò ſecundum formam ſui ſignificati, 1ª.q.36.4.7m.& q.39.3.c.

5 Adiectiua non ſupponunt, 1ª.q. 9.5.5m.

6 Adiectiua copulant. 1ª.q.39.5.5m.

7 Adiectiua eſſentialia prædicantur de perſonis diuinis pluraliter, ſubſtantiua vero tantum ſingulariter, 1ª.q 39.3.o.

8 Subſtantiua notionalia prædicantur de eſſentia, non autem adiectiua, niſi mediante ſubſtantiuo notionali, 1ª.q.39.5.5m & 6.c.

1 DOLOR, triſtitia, & delectatio intenſe impediunt actum addiſcendi: ſed moderatæ adiuuant, 12ª.q.17 1.o.

2 Apertio aditus regni cælorum eſt remotio impedimenti gloriæ, 3ª.q.39.1.o.& q.49.5.o.& q.69.7.o.

1 ADIVRARE eſt ordinare aliquid ad aliquid per diuina, 22ª.q.90.1.c.

2 Modus adiurationis duplex, ſcilicet coactiuus, & deprecatiuus, 22ª.q.90.1.2.c.

3 Adiurare ſubditos licet vtroque modo, ſed pares vel ſuperiores tantum ſecundo modo, 22ª.q.83.17.1m.& q.99.1.o.

4 Non licet adiurare dæmones deprecando, ſed compellendo ne noceant, non vt proſint, 22ª.q.90.2.o.

5 Adiurare licet creaturas irrationales, ne per eas nobis dæmon noceat, 22ª.q.90.3.o.

6 Summus pontifex, Iudæorum adorando Chriſtum coactiue, peccauit. 2ª.q 97.2.1m.

7 Simon & Iudas leguntur adiuraſſe dracones, & eis præcepiſſe, vt in deſertum locum diſcederent, 22ª.q.90.3.b.

ADIVVARI dicitur aliquis dupliciter, ſcilicet per miniſterium & per virtutem. Primum conuenit Deo: non autem ſecundum, 1ª.q.22.3.2m.

1 Admiratio eſt ſpecies timoris, & principium philoſophiæ, 12ª.q.41.4.o & 12ª.q.18.2.m.

Admiratio eſt cauſa delectationis ratione ſpei, & actus connaturalis ſcilicet collationis, 12ª.q.32.8.o. 2

Admiratio conſequitur apprehenſionẽ alicuius excedentis noſtram facultatem, 1ª.q.105.7.c.& 12ª.q.41.4.c.& 12ª.q.105.3.3m.& 3ª.q.15.8.c. 3

Admiratio fuit in Chriſto. 3ª.q.15.8.o. 4

ADMONITIO pertinet ad correctionem fraternam, 22ª.q.33.7.c. 5

Admonitio præuia ſecreta eſt de præcepto ante publicam denunciationem in iudicio, 22ª.q 33.7.o. 2

Admonitio coram teſtibus debet præcedere accuſationem. 22.q 33 8.o. 3

Admonitio præuia fratris de re quæ dicitur prælato, extra iudicium exiſtenti: tanquam perſonæ quæ poteſt prodeſſe & non obeſſe, non eſt de præcepto, 22ª.q.33.8 c.4m. 4

ADOPTIO. & in communi eſt extraneæ perſonæ in filium vel nepotem & deinceps, legitima aſſumptio, 3ª.q.3.5.2m. 1

Adoptare eſt admittere ea gratia ad participandum hæreditatem. 3ª.q.23.1.c. 2

DEVS.& Adoptare homines conuenit Deo. 3ª.q.23.1.o. 3

Adoptare conuenit toti trinitati, licet poſſit appropriari patri. 3ª.q.3ª.4.3m.& 5.2m.& q.23.2.o. 4

Adoptare appropriatur patri, vt auctori, filio vt exemplari, & ſpiritui ſancto, vt imprimenti, 3ª.q.3.5.2m.& q.23.2.3m. 5

Adoptatio Dei facit adoptatum eſſe idoneum, ſed adoptatio hominis præſupponit idoneum, 3ª.q.23.1.c. 6

Sola creatura rationalis adoptatur à Deo, non ex creatione, ſed ex dono ſpiritus ſancti, 3ª.q 23.3 o. 7

Adoptari conuenit etiam angelis, 3.q 23.3.2m. 8

Adoptio filiorum Dei eſt per conformitatem imaginis ad filium naturalem, imperfecte quidem per gratiam viæ, ſed perfecte per gloriam, 1ª q.93.4.2m.& 22ª.q.45.6.c.1m.& 3ª.q.3.5.2m.& 8.c & q 39.8.3m.& q 45.4.c. 9

Chriſtus non eſt filius Dei adoptiuus. 3ª.q.23.4.o.& q.32.3 c.& q.43.1.c. 10

Chriſtus fuit filius adoptiuus Ioſeph, 3ª. q 28.1.1m. 11

ADORATIO Dei eſt actus latriæ, 22ª.q.84.1.o. 1

Adoratio Dei duplex, ſcilicet interior deuotio mentis, & exterior humiliatio corporis. Prima eſt principalior, ad quam & propter quam ſecunda ẽſt, 22.q 84.2.3.o 2

Adoratio exhibita Deo & creaturæ non dicitur vniuoce, ſed analogice, 22ª.q.84.1.1m & q 94.1.2m. 3

Adoratio requirit actum corporalem, 22ª.q. 81.7.o.& q 84.2 o. 4

In adoratione genu flectimus noſtram infirmitatem deſignantes reſpectu Dei, ſed proſternimur quaſi profitentes nos nihil eſſe ex nobis, 22ª.q.84 2.2m. 5

Adoratio requirit locum determinatum, non de neceſſitate: ſed ad decentiam ex parte adorantium, triplici ratione, ſcilicet propter loci conſecrationem, propter ſacra myſteria, & alia ſanctitatis ſigna quæ ibi continentur, & propter concurſum multorum adorantium, 22ª.q 84.3.o. 6

Iudæi adorant ad occidentem, vt vitent idololatriam, & ſignificent mortem Chriſti, 12ª.q.102.4.5m. 7

Chriſtiani adorant ad orientem, propter lumen mentis, & quia ibi eſt nobilior pars, & nobiliora opera, 22ª.q 84.2.3m. 8

Adoratio latriæ fit ratione principij, creationis, & gubernationis, 22ª.q. 81.1.3m.& 4m.& 3.o & q.84.1.3m. 9

Deo debetur latria propter deitatem, & dulia propter dominium, 3ª.q.25.2.c. 10

Tota trinitas eſt adoranda vna tantum latria, 22ª. q. 81.3.1m.& q.84 1.3m.& 3ª.q.25.1 2m. 11

Relationes diuinæ debent adorari latria, 1ª.q.28.2.b. 12

CHRISTVS.& Deitas & humanitas Chriſti ſunt adorandæ vna adoratione latriæ, 3ª.q 25.1.o.& q.58.3 c.ſi.& 1m. 13

Perſona Chriſti adorari debet latria ratione deitatis: & dulia ratione humanitatis, per ſectionum munere gratiarum, 3ª.q 25.2.c. 14

Humanitas Chriſti vt vnita verbo, debet adorari latria, non autem ſecundum ſe, ſed Hyperdulia, 3ª.q.25.2.o. 15

Caro Chriſti adoranda eſt latria, 3ª.q.25.3.o.& q.54.3.1m. 16

Hoſtia debet adorari latria ſub conditione in habitu. 3ª.q. 80.6.2m. 17

Imago Chriſti adorari debet latria, 22ª.q.81.3.3m.& q.94.2.1m.& 3ª.q.25.3.o.& 4 c.& 5.2m. 18

Adoratio imaginis Chriſti tradita eſt ab apoſtolis. Et Lucas depinxit imaginem Chriſti, quæ eſt Romæ, 3ª.q.25 3.4m. 19

Ponere imagines Chriſti, & ſanctorum, & adorare eas licet nunc, non autem in veteri teſtamento, 3ª.q.26.3.1m. 20

Crux propria Chriſti vt repræſentans Chriſtũ, & vt tetigit Chriſtũ, & perfuſa Chriſti ſanguine, debet eadẽ adoratione latriæ cũ Chriſto adorari. Sed imago crucis eius in alia materia debet adorari latria vt imago Chriſti tantum, 22ª.q.103.4.3m.& 3ª.q.25.4.o. 21

Omnia alia Chriſti, vt claui, lancea, corona, veſtes, & huiuſmodi. 22

adorantur ratione contactus tantum, 3a.q.25.4.1m.
23 Mater Chriſti adorari debet, hyperdulia, non autem latria, 22æ.q.103.4.2m.& 3a.q.25.5.c.
24 Viri ſancti debent adorari dulia tantum, 22æ.q.84.1.1m.
25 Reliquiæ ſanctorum ſunt adorandæ dulia tantum, 3a.q.25.6.c.
26 Creatura non poteſt adorari latria ſine peccato, 22æ.q.84.1.1m.& q.94.1.3.c.& q.103.3.1m.& 3a.q.25.5.6.7.c.
1 ADVENTVS Chriſti duplex, ſcilicet in carne, & ad iudicium, 3a.q.1.6.1m.& q.35.1.1m.& 3m.
2 Aduentus primus fuit ad manifeſtādam veritatem, ad liberandum à peccatis, & ad trahendum ad Deum, 3a.q.40.1.c.
3 Aduentus tertius erit diſsimilis primo dupliciter, ſcilicet quia manifeſtus & quia terribilis, 3a.q.36.1.1m.
1 ADVLATIO. & Excedens in delectādo alios verbis & laudibus propter delectationem ſolam, vocatur placidus, ſi verò cauſa lucri, vocatur adulator, quod tamen communiter dicitur etiam primo modo, 22æ.q.115.1.c.
2 Adulatio eſt exceſſus delectandi alios verbis laudis cauſa lucri, ideo eſt peccatum, 22æ.q.115.1.c.
3 Adulatio eſt peccatum mortale tantum, quando eſt contra charitatem ſcilicet de peccato, intentione nocendi vel cum ſcandalo, 22æ.q.115.2.c.
4 Adulatio ſecundum ſe eſt turpius peccatum & verecundius litigio, quia quæ ex dolo fiunt, videntur eſſe ex infirmitate & falſitate rationis. Sed eſt leuius, quia minus contrariatur amicitiæ, id eſt affabilitati occultæ: ſine vi, & minus cū contemptu, 22æ.q.116.2.c.
5 Adulatio & litigium contrariantur amicitiæ, id eſt affabilitati. Primum, ſecundum exceſſum in delectando. ſed ſecundum, ſecundum defectum in contriſtando, ſecundum verò econuerſo, 22æ.q.114.princip.& q.115.princip.& 1.c.& q.116.1.c.
1 ADVLTERIVM eſt ſpecies determinata luxuriæ, 22æ.q.154.1.c.& 8.c.
2 Adulterium eſt grauius ſtupro, 22æ.q.154.12.c.& q.170.1.2m.
3 Ardentior in propria coniuge eſt aliqualiter magis adulter, quàm cum alia, 22æ.q.154.8.2m.
4 Nulla ſpecies luxuriæ, vel gulæ, vel vitiorum contra fortitudinem, ita directè contrariatur dilectioni proximi, ſicut adulterium, 22æ.q.170.1.1m.& 2m.
5 Deus in adulterio iuſtè infundit animam, quia cooperatur naturæ, cuius operatio eſt generatiu, non autem peccato, 1a.q.118.2.1m.
6 *Concupiſcentiæ motus tendens in adulterium videtur aliqualiter nobis à natura inesse, 12æ.q.18.3.1m.
1 ADVOCATVS. & peccatum. Aduocatus ſcienter defendens cauſam iniuſtam peccat, & tenetur ad reſtitutionē, 22æ.q.71.3.c.
2 Aduocatus tenetur ſubuenire cauſæ pauperum in neceſſitate, ſi per alium nec per ſe poſſit, 22æ.q.71.1.c.& 4.c.1m.
3 Aduocatus auxilium & conſilium præſtat ei cuius cauſæ patrocinatur, 22æ.q.71.3.c.
4 Aduocatus ſuſcipiens ſcienter cauſam iniuſtam, iniuſte lædit eum contra quem iniuſte patrocinium præſtat, 22æ.q.71.c.1m.
5 Aduocatus ſuſcipiens cauſam iniuſtam, quamuis laudabilis videatur quantum ad peritiam artis, tamen peccat quantum ad iniuſtitiam voluntatis qua abutitur arte ad malum, 22æ.q.71.3.1m.
6 Si in proceſſu perpendit aduocatus cauſam eſſe iniuſtam, non prodat ſed ceſſet inducens ad concordiam ſine damno alterius, 22æ.q.71.3.2m.
7 LICITA. & Aduocato defendenti cauſam iuſtam licet prudenter occultare ea quibus impediri poſſit proceſſus eius, non autem aliqua falſitate vti, 22æ.q.71.3.3m.
8 Aduocato licet accipere præmium moderatum, ſecundum laborem, perſonas, negotia, & conſuetudines, 22æ.q.71.4.c.
9 PROHIBITIO. & Aduocare prohibentur furioſi, amētes, impuberes, ſurdi, muti, in qualibet cauſa. Clerici in cauſa ſecnlari. Sacerdos, monachus, cæcus, infamis niſi in neceſſitate pro ſe vel ſibi coniunctis, 22æ.q.71.2.c.& q.[illegible].3.1m.
AER ſecundum inferiorem partem eſt locus auium, 1a.q.71.3m.
2 Aues ſunt productæ principaliter ex aëre inferiori, ſecundum conſiderationem motus, 1a.q.71.3m.
2 Aër denſatus poteſt figurari & colorari, 1a.q.51.2.3m.
3 Aër & ignis non deſcribuntur in principio Bibliæ, quia ſunt inſenſibiles, 1a.q.66.1.5m.& q.68.3.c.3m.& q.71.3m.& q.74.1.2m.& q.91.1.4m.
4 AFFABILITAS ſiue amicitia non eſt ſpecialis virtus diſtincta
5 ab alijs, ſed, eſt aliquid conſequens omnes virtutes, 22æ.q.23.3.1m.& q.184.1.1m.
Affabilitas ſiue amicitia eſt pars annexa iuſtitiæ, 22æ.q.114.2.c.
2 Affabilitati opponitur litigium, 22æ.q.116.1.c.
1 Delectatio magis afficit quam triſtitia, ſed minus percipitur, 12æ.q.35.6.c.
2 Affectus eſt virtus beneuolentiæ faciens placere ſuperioribus bona inferiorum, 22æ.q.80.2m.
3 Affectum hominis per ſe quidem ſolus Deus videt, ſed ſecundum quod per aliqua ſigna manifeſtatur, poteſt etiam ipſum homo cognoſcere, 12æ.q.112.5.c.& 22æ.q.1[illegible].
Paſſio diuinorum dicitur affectio ad diuina, & coniunctio ad ipſa per amorem Dei, & per guſtum ſpiritualem diuinorum, 1a.q.1.6.[illegible].& 22æ.q.100.1.5.c.& 22æ.q.45.2.c.1m.& q.9[illegible].2m & q.154.1.c & q.162.[illegible].1m.fi. 4
In omni affirmatione ſubiectum & prædicatum ſunt idem re, & differunt ratione, 1a.q.13.12.c.& q.85.5.3m. 5
Affirmatio naturaliter prior eſt negatione, quia ſimplicior, & ſignificat compoſitionem priorem diuiſione: & ſignificat eſſe quod eſt prius quàm non eſſe, 12æ.q.122.2.3m. 7
Ad affirmationem ſemper ſequitur negatio oppoſiti: non autem econuerſo quia ad plura ſe extendit negatio quam affirmatio, 12æ.q.1[illegible].1m. 8
AGATHA non vtens medicinis, ſed expectans hoc à Deo: non tentauit Deum, 22æ.q.97.1.3m.

AGENS. & diuiſio triplex, ſcilicet vniuocum, analogum, & æquiuocum, 1a.q.13.5.c.& 12æ.q.60.1.c. 1
Agens quintuplex: ſcilicet adiuuans, cōſulens, diſponens, perficiens principale, & perficiens inſtrumentale, 12æ.q.19.1.2.c. 3
Agens duplex ſcilicet naturale & voluntarium, 1a.q.19.4.c.& q.41.2.c.& q.47.1.1m.& 12æ.q.10.1.1m 4
Agens duplex, ſcilicet in eſſe, & in fieri. Primum conſeruat effectum in eſſe & fieri, ſecundum tantum in fieri, 1a.q.104.1.c.2m.& 2.q.52.3.c. 5
Agens duplex ſcilicet principale, & inſtrumentale, 3a.q.48.6.c.& q.62.1.c. 6
Agens analogum eſt cauſa vniuerſalis totius ſpeciei, non autem vniuocum, ſed tantum indiuidui, 1a.q.13.5.1m.& 104.1.c. 6
Agentia differunt dupliciter ſcilicet ſecundum naturam, & ſecundum virtutem actiuam, 12æ.q.13.4.c. 7
Agens vniuocum eſt proportionatum paſſo, ideo facit effectum eiuſdem ſpeciei vel rationis, non autem æquiuocum, 1a.q.13.5.c.1m.& 12æ.q.60.1.c. 8
Agens voluntarium determinat ſibi finem, non autem agens naturale, 1a.q.19.4.c. 9
Agens naturale determinatur ad vnum effectum, non autem agens per intellectum, 1a.q.19.4.c.& q.41.1.2.c.& q.47.1.1m.& q.116.1.c.& 12æ.q.10.1.1m. 10
Actio naturalis agentis proportionatur naturæ eius, non actio agentis per intellectum, 1a.q.41.2.c. 11
Agens naturale eſt cauſa in fieri tantum, ſed agens diuinum eſt cauſa in eſſe & fieri, 1a.q.104.1.c. 12
Agens naturale agit per motum, ideo requirit materiam, non autem agens diuinum, 1a.q.90.3.c.& 12æ q.173.3.c. 13
De ratione agentis inſtrumentalis eſt, eſſe mouens motum, 3a.q.19.1.2m. 14
Agens ſecundarium non agit ſine principali, ſed cooperatur principali agenti, 3a.q.71.4.c. 15
In omnibus agentibus ordinatis, ſecundum agit in virtute primi, quod mouet ſecundum ad agendum, 1a.q.105.5.c.fi. 16
Omne agens inſtrumentale exequitur actionem principalis agentis, per aliquam actionem propriam & connaturalem ſibi, 1a.q.45.5.c.& 3a.q.[illegible].1.2m. 17
Agens inſtrumentale non agit per virtutem ſuæ formæ ſicut agens principale, ſed ſolum per motum à principali agente, 1a.q.18.3.c.& 12æ.q.112.1.1m.& 3a.q.62.1.4.c.& q.64.5.c. 18
Agens principale agit ſecundum exigentiam ſuæ formæ. Ideo virtus eius actiua habet eſſe completum, non autem inſtrumentale, quia agit vt motum ab alio, 3a q.63.5.2m. 19
Omne agens inquantum agens eſt nobilius paſſo, non autem ſimpliciter, 1a.q.39.2.3m.& q.79.2.3m.& 12æ.q.110.7.1m. 20
Idem ſecundum idem non poteſt eſſe agens & patiēs, 12æ.q.59.1.c. 21
Agens naturale inducit in patiente duplicem effectum ſcilicet formam, & motum conſequentem formam, 12æ.q.26.1.c. 22
Impreſſio agentis in paſſum eſt duplex, ſcilicet per modum qualitatis, & per modum paſſionis, 22æ.q.171.2.c.& q.174.5.1m.& q.75.3.8m. 23
Cuiuſlibet agentis ſine medio nulla diſtantia eſt ad paſſum, 1a.q.8.1.c.& 3m. 44
Materia corporalis reducitur ad actum imperfectum, ſola virtute agentis vniuerſalis, non autem ad perfectum, niſi mediante agēte particulari, 1a.q.79.4.c.& 1m. 45
Materia non coincidit cum agente, cuius actio eſt tranſiens, nec mouet ſe. Sed contrarium eſt in voluntate, 12æ.q.74.1.3m. 25
Nullum agens præter Deum attingit materiam primam, ſed præſupponit eam, 1a.q.75.4.c. 26
Agens infinitæ virtutis non requirit materiam, nec diſpoſitionem materiæ, niſi ratione effectus, nec hoc ab alio agente, 12æ.q.112.2.3m.& q.113.7.c.& 22æ q.7[illegible].3.c. 27
Omne agens quanto perfectius habet formam qua agit, tanto maior eſt 28

eſt eius potentia in agendo,1ª.q.25.3.c.
30 Forma effectus eſt in agente naturali ſecundum ſimilitudinem naturæ, ſed in artificiali eſt ſecundum eandem rationem, non autem ſecundum eundem modum eſſendi,1ª.q.15.1.c.
31 Agens non ageret propter formam, niſi inquantum ſimilitudo formæ eſſet in eo ſecundum eſſe naturale vel intelligibile,1ª.q.15.1.c.
32 Forma ſubſiſtens Platonica non poteſt eſſe agens,1ª.q.65.4.c.& 1m.& q.91.1.c.
33 Omne agens cum motu prius eſt duratione ſuo effectu, nõ autem agens quodlibet ſine motu,1.q.42.2.c.& q.46.1.1m.
34 Omne agens intendit facere aliquod finitum, 1ª.q.7.4.c.& q.25.7.c.& q.47.3.2m.& q.61.9.c.
35 Omne agens agit ſibi ſimile,1ª.q.115.1.c.
36 Effectus dupliciter aſſimilatur agenti, ſcilicet ſecundum ſpeciem: & ſecundum virtualem continentiam,1ª.q.13.5.c.& q.105.1.1m.& q.110.2.c.& q.115.1.3m.& q.117.3.c.
37 Tota potentia agentis vniuoci manifeſtatur in ſuo effectu, non autem potentia æquiuoci,1ª.q.25,2.2m.& 3m.
38 Agens per eandem virtutem poteſt producere multos effectus,ſe inuicem conſequentes,22ª.q.29.4.c.
39 Plura agentia ſubordinata poſſunt producere eundem effectum,3ª.q.81.2.c.& 2m.
40 Omne agens ſecundum, præſupponit aliquid à primo, 1ª. q.90.3.c.
41 Quanto virtus agentis ad plura & remotiora extenditur, tanto eſt potior in iis quæ propter ſe quæruntur, ſed in iis quæ quæruntur propter aliud eſt econuerſo,22ª.q.174.2.2m.
42 Agens vniuocum reducitur ad æquiuocum, non autem econuerſo,1ª.q.13.5.1m.
43 Nullum agens ex neceſſitate naturæ, poteſt eſſe primum agẽs,cum ei determinetur finis ab alio,1ª.q.19.4.c.& 12ª.q.1.3.1m.
44 Deus natura,& omne agens, agit ſemper quod melius eſt toti, non autem parti,1ª.q.47.2.1m.& q.48.1.3m.& q.91.3.c.
45 IN COMMVNI. & Omne agens inquantum huiuſmodi, eſt in actu, 1ª.q.2.3.c.& q.41.c.& q.25.1.c.1m.& q.76.1.c.& q.89.1.c.& q.115.1.c. & 12ª.q.79.2.c. & 3ª. q.8.5.c. & q.75.4.c. & q.77.3.c.
46 Omne agens creatum agit potentia differenti ab eſſentia eius,1ª.q.54.1.2.3.c.
47 Nullum agens agit,niſi in virtute Dei,1ª.q.105.5.c.
48 Aliquid agit in virtute alterius dupliciter, ſcilicet vt motum à virtute eius,& vt vtens virtute eius,1ª.q.36.3.4m.

1 OMNE agens agit propter finem, 1ª.q.44.4.c.& 12ª.q.1.1.c.& q.6.1.c.& q.9.1.c.& q.12.1.c.& 5.c.& q.17.8.c.q.38.6.c.& q.94.2.c.& q.109.6.& 22ª.q.45.8.1m.
2 Agere propter finem dupliciter,ſcilicet à ſe,vel ab alio directũ: primum conuenit ſolis rationalibus,ſecundum verò carentibus ratione & brutis,1ª.q.1.5.c.fi.& 2m.& q.44.4.3m.& q.59.3.c.& q.109.1m.& 12ª.q.1.2.c.& q.12.5.c.3m.& q.17.2.3m.& q.93.5.c.& q.114.1.c.fi.& 22ª.q.50.2.c.& q.64.1.2m.
3 Diuerſarum actionum ſunt diuerſi fines proximi, ſed eſt tantum vnus vltimus,12ª.q.1.3.1m.
4 Finis eſt cauſa tantum: vt eſt in voluntate agentis,12ª.q.1.1.1m.
5 Omne agens agit propter bonum,1ª.q.103.5.c.
6 DEVS. & Deus agit propter finem communicandum aliis ſcilicet ſe,non autem propter finem ſibi acquirendum,1.q.44.4.c.
7 Omnia quæ ſunt in toto mundo, aguntur: præter primum agens, quod nullo modo ab alio agitur,1ª.q.20.1.2m.
8 Omne agens aliud à Deo, agit propter alium finem à ſe: Ideo agit ex indigentia,1ª.q.44.4.c.1m.
9 Agere propter indigentiam,eſt agentis imperfecti, quod natum eſt agere & pati,ideo non conuenit Deo,1ª.q.44,4.1m.
10 Vt Deus vel charitas ſit finis actionis, requiritur quòd ratio prius cogitans de eis,ordinauerit eam in Deum,12ª.q.1.6.3m.
11 Non oportet quòd agens ſemper cogitet de vltimo fine.12ª,q.1.6.3m.
12 Quicquid homo faciat, verum eſt dicere quòd homo agat propter finem:etiam agendo actionem quæ eſt vltimus finis, 12ª.q.1.1.1m.fi.
13 Omnia quæ agit homo, agit propter vltimum finem, 12ª. q.1.6.c.
14 DIVISIO & IN COMMVNI. & Agere tripliciter dicitur ſcilicet effectiue formaliter,& finaliter, 1ª.q.48.1.4m.
15 Agere tripliciter contingit ſcilicet per ſe primo, per partem, & per accidens,1ª.q.76.1.c.
16 Agere mediante alio,tripliciter ſumitur ſcilicet virtute eius, & ſuppoſito vel inſtrumento,& principio formali,1ª.q.36.3.4m.
17 In agentibus ordinatis, ſecundum poteſt dupliciter agere vel moueri ſcilicet ſecundum propriam naturam, vel ſecundum naturam ſuperioris,12ª.q.2.3.c.

Aliquid agere poteſt vltra ſpeciem ſuam in virtute agentis ſuperioris, nõ autem in virtute propria,12ª.q.109.1.c.& 3.2m.& q.112.1.c.& q.1142.c.& 3ª.q.77.3.3m. 18
AGGRAVATIO animi,eſt effectus doloris,12ª.q.37.2. 19
AGIOGRAPHAE dicuntur,qui ſupra naturaliter ſolum viſiones intellectuales habuerunt, quo ad iudicium tantum vel quo ad acceptionem,22ª.q.174.6,3m. 20
Plures agiographæ ſæpius loquebantur de cognoſcibilibus humana ratione,non quaſi ex perſona Dei,ſed propria,tamen cum adiutorio diuini luminis,22ª.q.174.2.3m. 21
AGNVS iugiter oblatus mane & veſperi, erat principale ſacrificium veteris legis.3ª.q 22.2.3m. 1
Agnus paſchalis erat præcipuum ſacramentum repræſentatiuum paſſionis Chriſti,3ª.q.73.6.c. 2
Chriſtus dicitur agnus tripliciter, ſcilicet propter vitæ puritatem, mortis manſuetudinem & peccati expiationem.12ª.q.102.3.2m. 3
Eſus agni paſchalis præfigurabat eſum corporis Chriſti. Vnde ſignificabatur quòd oblatio agni veri; id eſt Chriſti, eſſet ſacrificium conſummatum omnium aliorum.3ª.q.82.2.3m. 4
AGONIA eſt timor mali extrinſeci,cui reſiſti non poteſt, propter improuiſionem.22ª.q.41.4.c. 5
Agonia fuit in Chriſto, ſecundum partem ſenſitiuam, non autem ſecundum rationem,3ª.q.18.6.3m. 6
AGRESTA eſt in via ad generationem vini,ideo non vinum, 3ª.q.74.5.3m. 7
*Agreſtes & duri dicuntur,ſecundum philoſophiam,qui in ludo deficiunt, nec ipſi dicunt aliquid ridiculum, & dicentibus moleſti ſunt,quia ſcilicet moderatos aliorum ludos nõ recipiunt. Et ideo vitioſi ſunt 22ª.q.168.4.c. 8
AGRICVLTVRA in ſtatu innocentiæ, fuiſſet delectabilis, & non laborioſa,1ª.q.102.3.c. 1
Agricultura habebatur inter res ſacras ab AEgyptiis & Paganis, 12ª.q.102.5.2m. 2
Licet vendere argentum vel aurum alchimicum, ſi ſit verum, 22ª.q.77.2.1m. 3
ALEA eſt ſpecies auaritiæ,22ª.q.118.4m.
ALEATOR quadrupliciter tenetur ad reſtitutionem accepti per ludum ſcilicet ſi lucretur ab iis qui rem ſuam alienare non poſſunt,ſicut ſunt minores,& furioſi,& ſimiles, ſi alium trahat ad ludum ex cupiditate lucrandi,ſi alium trahat vt fraudulenter ab eo lucretur, & ſi luſit contra prohibitionem legis ciuilis, 22ª. q.32.7.2m. 1
Aleator ſi tractus luſit,& amiſit,poteſt repetere,22ª.q.32.7.2m. 2
Aleator ſi tractus lucratus eſt, non tenetur reſtituere, quia ille qui amiſit,non meretur recipere,22ª.q.32.7.2m. 3
ALEXIVS omnibus ſuis propter Chriſtum dimiſſis,mendicus gaudebat eleemoſynam à ſeruis ſuis ſe accepiſſe.22ª.q.187.5.c.
ALIENVM quod eſt extraneum, & diſsimile,ſed hoc non importatur,cum dicitur alius,1ª.q.31.2.3m. 1
Ne tollatur æqualitas vel ſimilitudo in diuinis,vitandum eſt nomen alieni,& diſcrepantis,1ª.q.31.2.c. 2
Dicimus filium Dei alium à patre, licet non dicamus alienum, 1ª.q.31.2.3m. 3
Alietus paciſcitur minutis auibus, & ſignificat moleſtos pauperibus,12ª.q.102.6.1m.co.2.
ALIMENTVM pertinet ad veritatem humanæ naturæ, 1ª. q.119.1.c. 1
Alimentum corporale conuertitur in ſubſtantiam aliti, ſed alimentum ſpirituale econuerſo. Ideo ſpirituale conſeruat,licet non ſumatur realiter,non autem corporale,3ª.q.7.3.3.2m. 2
ALIVS ſignificat diuerſitatem perſonarum, ſed aliud diuerſitatem ſimpliciter id eſt eſſentiæ,1ª.q.31.2.c fi.& 4m. 1
Diuerſitas accidentis facit alterum ſimpliciter, ſed diuerſitas ſubſtantiæ facit aliud ſecundum quid,id eſt ſecundum eſſentiam niſi adſit diuerſitas ſuppoſitionum,3ª.q.17.1.7m. 2
Filius Dei eſt alius à patre,non autem aliud,1ª.q.31.2.c.& 4.c. 3
ALTARE debet eſſe lapideum multiplici ratione ſcilicet quia altare lapideum ſignificat Chriſtum, & corpus Chriſti in ſepulchro lapideo fuit reconditum,& quo ad vſum ſacramenti, lapis ſolidus eſt, & de facili poteſt inueniri vbique 3ª.q.83.3.5m. 1
In veteri lege erat tantum vnum altare,ad vnum effectum deputatum,ideo erat aureum,vel terreum,vel ligneum.12ª.q.102.4.7m.& 3ª.q.83.3.5m. 2
Ratio omnium pertinentium ad altare tabernaculi, 12ª. q. 102. 4. 2m.& 7m. 3
Altare ſignificat Chriſtum,12ª.q.102.4. 6m. fi. & 3ª. q. 83. 3. 2m. & 4m.& 5m.& 4.9m.& 5.2m. 4
Altare ſignificat crucem Chriſti.3ª.q.83.1.2m. 5
Altare conſtituitur angelis & ſanctis.22ª.q.85.2.3m. 6
ALTERATIO eſt in prima ſpecie qualitatis,conſequenter tantum. 12ª.q.50.1.3m.& q.52.1.3m. 1
Alteratio proprie, fit tantum ſecundum qualitates ſenſibiles, 12ª. 2
q.50.1.

q.10.1.3m.& q.12.2.1m.

3 Alteratio requirit ſubiectum ſubſiſtens corpus naturam ſubiectam contrarietati, expulſionem vnius qualitatis, & introductionem alterius, 12ª.q.2.1.1m.

Amalachitæ, Amonitæ, & Moabitæ, erant excluſi in æternum à ciuilitate Iudæorum: ſed Aegyptij & Idumæi per triennium tantum, 12ª.q.105.3.c.1m.

1 Amaritudo eſt effectus rancoris, & filia accidiæ. 12ª.q.35.4.3m.

2 Ambitio eſt peccatum oppoſitum magnanimitati ſecundum exceſſum, quia eſt inordinatus appetitus honoris, 12ª.q.131.2.0.

3 Appetitus dignitatum inordinatus, ratione honoris pertinet ad ambitionem, ſed propter debitum dignitatis vſum vi excedentem facultatũ appetẽtis, pertinet ad præſumptionẽ, 22ª.q.131.2.c.2m.

Ambitio non eſt circa veſtes, & exteriorem cultum, niſi ſecundum quod ad honorem pertinent, 22ª.q.131.2.3m.

1 Ambroſius in eccleſia Mediolanenſi, cantum inſtituit: ſecundum Auguſtinum. 22ª.q.91.2.b.

1 Amicitia quid. & Eſt amor mutuæ beneuolentiæ, fundatus ſuper aliquam communicationem, 12ª.q.65.5.c. & 22ª.q.23.1.c.& 5.c.

2 Amicitia quæ eſt affabilitas, non habet perfectam rationem amicitiæ, ſed ſimilitudinem eius, ſcilicet ad decentem conuerſationem in dictis & factis delectabiliter ad omnes, non æqualiter. 22ª.q.114.0.

3 Amicitia vtilis, & delectabilis deficit à ratione veræ amicitiæ, inquantum trahitur ad amorem concupiſcentiæ, 12ª.q.26.4.3m.& 22ª.q.189.10.2m.

4 Amicitia nõ eſt virtus ſpecialis diſtincta ab aliis, ſed eſt aliquid conſequens omnes virtutes, 22ª.q.23.3.1m.& q.114.1.1m.

5 Species amicitiæ dupliciter diſtinguuntur ſcilicet ſecundum fines, & ſic ſunt tres, ſcilicet amicitia honeſti, vtilis, & delectabilis. Et ſecundum communicationes, 22ª.q.23.1.2.7.& 5.c.3m.

6 Amicitia duplex ſcilicet in conuerſatione, & in affectu. 22ª.q.114.1.1m.

7 Amicitia non eſt eiuſdem ad ſeipſum, quia eſt vnio, ideo eſt inter plures, 22ª.q.25.4.0.

8 Amicitia eſt ad aliquos dupliciter, ſcilicet per ſe, id eſt ad amicos tantum, & propter aliud, & ſic eſt ad inimicos, 22ª.q.23.1.2m.& 3m.& q.25.8.c.

9 Amicitia non eſt ad irrationalia, 1ª.q.20.2.3m.& 22ª.q.23.1.c.& q.25.3.0.

10 Amicitia non poteſt eſſe ad virtutes, nec ad aliqua alia accidentia, 22ª.q.25.2.c.

11 Amicitia honeſti, non eſt ad vitioſum per ſe, ſed propter aliud, 12ª.q.23.1.3m.

12 Amicitia conſeruatur, & augetur per exercitium operum amicabilium, & meditationem, 22ª.q.82.2.2m.

13 Cùm vera amicitia ſupra virtutem fundetur, quicquid in amico contrariatur virtuti, impeditiuum eſt amicitiæ, & quicquid eſt virtuoſum, eſt prouocatiuum amicitiæ. 22ª.q.106.1.3m.

14 Per recompenſationem beneficiorum, amicitia conſeruatur. 22ª.q.106.1.3m.

15 Amicitia vera facit deſiderium videndi amicum, & mutuis colloquiis gaudere. 12ª.q.28.1.2m.

16 Propria amicitiæ ſunt quinque, ſcilicet velle amicum eſſe & viuere, velle ei bona, operari ei bona, conſeruari cum eo delectabiliter, & concordia, 22ª.q.25.7.c.& q.27.2.3.& q.31.1.c.

17 Amicitia principaliter intendit conuiuentes delectare. Sed quando oportet, non veretur contriſtare eos, propter bonum promouendum, vel propter malum vitandum, 22.b.114.1.3m.& 3.1m, & q.115.1.c.& q.116.2.c.& q.168.1.3m.

18 Delectationes & vtilitates, prouenientes ex amicitia poſſunt dici merces, non autem amicus proprie: ſed cauſaliter. 12ª.q.114.6.3m.

19 Homo debet pati detrimenta corporalia propter amicum, non autem ſpiritualia, 2ª.q.26.4.2m.

20 Amicis peccantibus magis auxiliandum eſt ad recuperationem virtutis quàm ad recuperationem temporalium, quæ diu eſt ſpes de ſalute eorum, nec tamen amplius eſt habenda familiaritas ſic ad eos, 22ª.q.25.6.2m.

21 Inimicus. & Amicus maior debet ſubuenire in damnis virtutum, quam rerum exteriorum, 22ª.q.25.6.2m.& q.31.1.c.

22 Diſcordia opinionum poteſt eſſe inter aliquos, cum amicitia & pace. 22ª.q.29.3.2m.& q.37.1.c.

23 Amidum fit de farina per attaminationem & exhalationem, & vaporis admiſſionem, 1ª.q.74.3.4m.

1 Amor notionalis in diuinis, ſumitur tripliciter, ſcilicet eſſentialiter, notionaliter, & perſonaliter, 1ª.q.37.0.

Amor in diuinis eſt ſubſiſtens, 1ª.q.37.1.2m.

2 Amor vt Dei ſõ monicat naturam, non autẽ vt amor, 1ª.q.37.4.3m.

3 In diuinis non eſt amor ex amore, quia ibi eſt vnus tantum amor

4 perfectus, 1ª.q.27.5.3m.& q.37.1.4m.& q.41.6.0.

5 Amor eſt proprium nomen Spiritus ſancti. 1ª.q.37.1.0.

6 Spiritus ſanctus vt amor, & vt nexus, eſt media perſona, ſed eſt tertia, ſecundum ordinem numeri & originis. 1ª.q.37.1.3m.

7 Spiritus ſanctus procedit per modum amoris, 1ª.q.27.3.4.5.0.& q.37.1.0.q.45.7.c.

8 Spiritus ſanctus ex ſuo modo procedendi eſt amor patris in filium, & econuerſo, 1ª.q.37.1.2m & 3ª.q.32.1.c.

9 Pater amat filium & econuerſo Spiritu ſancto, per modum effectus formalis, 1ª.q.37.2.0.

10 Pater amat ſe Spiritu ſancto; non autem generat ſe filio, nec ſpirat ſe ſpiritu ſancto. 1ª.q.37.2.1m.& 3m.

11 Pater & filius amant nos Spiritu ſancto. 1ª.q.37.2.3m.

12 Eſſentialis. & Deus amat omnia, quæ ab eo ſunt. 1ª.q.20.2.0.& q.23.3.1m.& 12ª.q.114.1.c.

13 Amor transfert Deum & omne amans extra ſe. 1ª.q.20.2.1m.

14 Dilectio Dei duplex ſcilicet communis, qua diligit omnem creaturam: alia ſpecialis, qua trahit creaturam rationalem ſupra conditionem eiuſdem naturæ, ad participationem ſui. 12ª.q.110.1.c.

15 Amor vt paſſio, ſecundum ſuum materiale, non eſt in Deo; ſed tantum ſecundum ſuum formale, 1ª.q.20.1.1.& q.82.2.2m.

16 Amor Dei cauſat bonitatem in rebus; ſed amor noſter cauſatur ab eo. 1ª.q.20.2.c. & q.23.4.c. & 12ª.q.110.1.c.1m. & 3ª.q.86.2.c.

17 Deus ab æterno dilexit creaturas in propriis naturis, & voluit eas eſſe, non autem tunc, 1ª.q.20.2.2m.

18 Deus amat creaturas irrationales, non amore amicitiæ, ſed quaſi amore concupiſcentiæ. 1ª.q.20.2.3m.& 22ª.q.25.3.c.1m.

19 Deus diligit peccatores & damnatos, 1ª.q.20.2.4m.& q.23.3.1m.& 2m.

20 Deus diligit damnatos, quo ad naturam, ſed odit eos inquantum ſunt mali, & inquantum non vult eis bonum vitæ æternæ niſi voluntate antecedente. 1ª.q.20.2.4m.& q.23.3.1m. & 22ª.q.83.16.c.& 3ª.q.40.4.1m.

21 Plus. & Deus plus amat aliqua quam alia, ex parte boni voliti, ſed equaliter ex parte actus. 1ª.q.20.3.0.

22 Deus ſemper plus amat meliora, 1ª.q.20.4.0.

23 Deus plus amat Chriſtum, quàm omnes creaturas. 1ª.q.20.4.1m.& 2m.

24 Deus plus amat angelos quàm homines quo ad eſſe naturæ, ſed quo ad eſſe gloriæ, aliquos plus, aliquos minus vel æqualiter. 1ª.q.20.4.2m.

25 Deus plus amat innocentem quàm pœnitentem æqualis charitatis quo ad præmium accidentale tantum. 1ª.q.20.4.4m.

26 Deus plus ſimpliciter amat peccatorem prædeſtinatum, quàm iuſtum præſcitum, ſed vi omne econuerſo, 1ª.q.20.4.5m.

27 Deus poteſt immediate amari à nobis in hac vita, 22ª.q.27.4.0.

28 Omnis creatura naturaliter plus diligit deum quàm ſe, 1ª.q.60.5.0.& 12ª.q.109.3.c & 22ª.q.26.3.c.

29 Modus amandi Deum non poteſt determinari, 22ª.q.27.6.0.

30 Deus poteſt à creatura diligi totaliter ex parte Dei, & ex parte ſui, non ex parte actus. 22ª.q.27.5.0.

31 Amor quo diligimus Deum, non eſt infinitus. 22ª.q.27.5.c.

32 Homo & angelus in puris naturalibus, id eſt ſine gratia, poteſt amare Deum ſuper omnia. 1ª.q.60.5.0.& 12ª.q.109.3.0.

33 Dilectio Dei eſt finis omnis actionis hominis, & ſumma perfectionis eius. 22ª.q.27.6.c.3m.

34 Deus diligitur propter aliud non formaliter, nec effectiue, nec vt finis, ſed diſpoſitiue vel materialiter, 22.q.27.3.0.

35 Antecedentia dilectionem Dei in via, ſunt tria, ſcilicet apprehenſio Dei per auditum per viſum, & per guſtum. Primum eſt in incipientibus, ſecundum in perficientibus, & tertium in perfectis. 22ª.q.24.9.0.

36 Amor Dei eſt congregatiuus, ſed amor ſui eſt diſgregatiuus. 12ª.q.73.1.3m.

37 Eſſe viuere & intelligere, eſt appetibile & amabile, omnibus, ideo Deus inquantum eſt cauſa horum non poteſt ab aliquo haberi odio 22ª.q.34.1.c.

38 Dilectio Dei includitur in dilectione proximi virtute, ſicut cauſa in effectu, & econuerſo ſicut effectus in cauſa, 22ª. quæſtio.99.1.2m.

39 Amare Deum eſt magis meritorium quàm amare proximum. 22ª.q.27.8.0.& q.182.2.c.

40 Diuerſæ opiniones de Petro, & Ioanne apoſtolo in dilectione Chriſti actiua & paſſiua, 1ª.q.20.4.3m.

41 Angeli in ſtatu naturæ, amabant Deum ſuper omnia. 1ª.q.60.5.c.& q.62.2.1m.& q.63.1.3m.

42 Angeli naturaliter plus diligunt Deum, quàm ſe. 1ª.q.60.5.0.& 12ª.q.109.3.0.& 22ª.q.26.3.c.

43 In angelis eſt dilectio naturalis, & electiua. 1ª.q.60.2.0.3.0.

44 Angelus & homo diligunt ſe dilectione naturali & electiua. 1ª.q.60.3.0.

45

Qoilibet

46 Quilibet angelus diligit alium ſicut ſeipſum, dilectione naturali, etiam malus bonos, 1a.q.60.4.c.
47 In angelis beatis perſeuerat dilectio naturalis.1a.q.62.7.o.
48 CHARITATE & Deus eſt ex charitate amandus ſuper omnia.22e.q.44.2m.
49 Quilibet debet ex charitate plus diligere Deum quàm ſe, 22e.q.26.3.o.& q 44.8.c.
50 Angeli ſunt à nobis ex charitate amandi.22e.q.25.10.o.
51 Deus debet ex charitate magis amari quàm proximus.22e.q.26.2.c.
52 Tantum quatuor debent ex charitate amari, ſcilicet Deus. proximus, anima, & corpus, 22e.q.25.12.o.& q.44.3.1m.& 8.2m.
53 Homo poteſt ex charitate ſe diligere.22e.q.25.4.c.
54 Quilibet ex charitate debet magis ſe amare, quàm proximum.22e.q.26.4.o.& q.44.8.2m.
55 Proximus debet amari ex charitate propter Deum, non autē principaliter.22e.q.25.1.o.& 2.1m.& 8.c.& q.103.3 2m.& q.118.1.c.
56 Corpus debet ex charitate diligi, 22e.q 25.5.o.
57 Proximus debet ex charitate magis diligi quàm proprium corpus. 12e.q.73.5.c.& 22e.q.26.5.o.& q.44.8.1m.
58 Peccator debet diligi ex charitate quo ad naturam, non autem quo ad culpam 22e.q.25.6.o.11.c.& q.64.6.
59 Amare inimicum vt ſic, eſt peruerſum, ſed quo ad naturam in communi, eſt de præcepto cuilibet, non autem in particulari, niſi in præparatione animi, ſed eſt de perfectione, 22e.q.25.8.o.& 9.c.& q.34.3.3m.& q.83.8.c.& q.108.1.c.
60 Signa amoris oportet inimicis oſtendere in communi, non autem in ſpeciali, niſi in præparatione animi, ſed eſt de perfectione. 22e.q.25.9.o.
61 Virtutes debent amari ex charitate.22e.q.25.2.c.
62 Charitas amari debet ex charitate.22e.q.25.2.o.
63 Aliquid poteſt diligi ex charitate dupliciter, ſcilicet amore amicitiæ, & amore concupiſcentiæ, & ſic amari poteſt accidens, & res irrationales, non autem primo modo, 22e.q.25.2.3.o.& 5.1 c.
64 Dæmones & cæteri damnati quo ad naturam ſunt ex charitate amandi, non autem quo ad gloriam, niſi voluntate antecedente 22e.q.25.11.o.
65 ORDO. & Omne ens naturaliter plus diligit ſe, quàm alterum, 1a.q.60.4.2m.& 5.1m.
66 Deus plus amat nos, quàm econuerſo.22e q.26.12.3m.
67 Quodlibet ſingulare plus naturaliter diligit bonum ſpeciei, quàm bonum proprium.1a.q.60.5.o.& 12e.q.110.3.c.
68 Omnis pars naturaliter plus diligit totum quàm ſe, 1a.q.60.5.o.& 12e.q.19.10.c.& q.109.3.c.& 22e.q.26.3.c.& 4.3m.
69 In patria nullus eſt ordo dilectionis, niſi ſecundum propinquitatem ad Deum.22e.q.26.13.c.
70 In patria quilibet plus amat ſe poſt Deum, quàm alium, 22e.q.26.13.o.
71 Beati voluntate conſequente volunt maius bonum alteri meliori quàm ſibi, ſed intenſius ſibi. Antecedente verò etiam maius bonum volunt ſibi, 22e.q.26.13 c.
72 In amore eſt duplex gradus, ſcilicet inter diligibilia, & diligentis ad dilectum. Primum attendit amans, non autem ſecundum, quo ad affectum, ſed tantum quo ad effectum, 22e.q.9.10.11.12.13.o.
73 Omnes homines æqualiter ſunt amandi reſpectu obiecti, non autem reſpectu actus.22e.q.26.6.1m.
74 Vnus proximus eſt magis amandus quàm alius, ſecundum maiorem vnionem, 22e.q.26.6.c.& q.44.8.2m.
75 Propinquiores debent plus amari quàm meliores, & fortius, & multiplicius, 22e.q.26.7.8.o.& q.32.9.o.& q.44.8.2m.& 3m.
76 Parentes debent plus filiis amari ratione obiecti, ſed econuerſo ratione amantis, 3a.q.96.3.2m.& 12e.q.100.5.4m.& 22e.q.26.9.o.& 12.3m.& q.31.3.4m.
77 Parentes debent vxore plus amari ratione obiecti, ſed econuerſo ratione diligentis, 22.q.26.11.o.
78 Conſanguinei debent plus aliis amari, 22e.q.26.8.o.
79 In naturalibus quilibet tenetur magis amare conſanguineos, & in ciuilibus conciues, & in militaribus commilitones, 22e.q.26.8.o.& q.31.3.c.2m.
80 Filij debent plus amari quàm fratres.1a.q.96.1.c.
81 Mater plus amat quàm pater, qui debet plus amari quam mater, 22e.q.26.10.o.
82 Filij fontis debent plus amari in ſpiritualibus, quàm filij carnis, non autem in aliis, 22.q.28.8.2m.
83 Benefactor plus diligit quàm beneficiatus.22e.q.26.12.o.
84 Dilectio inimicorum eſt perfectior & magis meritoria, quam dilectio amicorum, 22e.q.27.7.o.& 8.2m.
85 Amor naturalis non eſt paſſio, ſed connaturalitas rei, 12e.q.26.1.2.o.
86 Amor naturalis eſt inclinatio ad aliqd, 1a.q.60.1.o.& 12e.q.26.1.2.o.
Amor naturalis nihil aliud eſt, quàm inclinatio naturę indita ab auctore naturæ.1a.q.60.1 3m. 87
Dilectio naturalis eſt reſpectu finis, ſed electiua eſt reſpectu eorum quæ ſunt ad finem.1a.q.60.2.c.& 3m. 88
Dilectio naturalis eſt principium electiue.1a.q.60.1.c.& q 60.2.c.& q.82.1 c.fi.& 12e.q.10.1.c.& q.17.9.2m.& q.41.5.c.& q.91.2.2m. & 22e q.164.12.c.& q.155.1.c. 89
Omnis dilectio naturalis eſt recta non rectitudine charitatis: licet vna rectitudo perficiat aliam: ſed rectitudine naturali 1a.q.60.1.3m. 90
Amor naturalis eſt triplex, ſcilicet in appetitu naturali: ſenſitiuo: & intellectiuo.1a.q.60.1.c. 91
Amor naturalis eſt in omni re: in omni potentia: & membro.1a.q.60.1.c.& 12e q.26.1.3m. 92
Quælibet res naturali dilectione amat ſe: & quidquid eſt idem ei in natura.1a.q.60.3.4.c.& 12e.q.10.1.c.& q.77.4.1m.& 22e.q.67.5.1m.& q.116.1.c. 93
Amor ſui tripliciter ſe habet ad charitatem, ſcilicet contrarie, incluſiue.& concomitanter, 22.q.19.6.o. 94
Amare ſe dicitur aliquis tripliciter, ſcilicet iuſte, iniuſte, & indifferenter.22e.q.25.7.c. 95
Amor ſui eſt vituperabilis, quando eſt nimius reſpectu ſui vel exteriorum, 12e.q 2.4 3m.& q.77 4.1m. 96
Amor ſui inordinatus eſt cauſa omnis peccati, 12e.q.77.4.o.& 5.c.& q.84.2.3m.& 22e.q.25.7.1m.& q.153.5.3m. 97
Amare ſe ſecundum ſubſtantiam conuenit omnibus, ſecundum carnem principaliter vel ſecundum ſenſum peccatoribus tantum, ſed ſecundum ſpiritum bonis tantum.22e.q.25.4.1m.& 7.o.& q.117.1.1m. 98
Vnio quadruplex, ſcilicet realis, ſimilitudinis, affectus.& ſubſtantialis. Prima eſt affectus amoris. Secunda & quarta eſt cauſa eius. Tertia eſt amor, 12e.q.28.5.2m. 99
Vnio amantis ad amatum duplex ſcilicet realis, & affectus, 12e.q.25.2.2m.& q.28.1.c. 100
Amor triplex ſcilicet naturalis. ſenſitiuus, & intellectiuus. 1a.q.60.1.c.& 12e.q.26.1.c.& q.28.6.1m.& q.41.3.c.& 22.q.26.3.c. 101
Amor duplex ſcilicet amicitiæ, & concupiſcentiæ.1a.q.60.3.c.& 4.3m.& 12e.quæſtio 26.4.o.& q.28.1.c.& 22e.q.17.8.c.& q.23.1.c. 102
Amor eſt inæqualis dupliciter, ſcilicet ſecundum inæquale bonum: & ſecundum magis & minus. 1a.quæſtio.20.3.o.& 22e.quæſtio 26.6. 103
Dilectio eſt tantum in voluntate, ſed amor proprie in ſenſitiuo, licet transferatur etiam ad voluntatem.12e.q.26.3.o. 104
Dilectio addit ſupra amorem electionem, ſed charitas æſtimationem magni pretij.12e.q.26.3.o. 105
Amor intellectualis addit ſupra beneuolentiam vnionem effectus. 22e q.27.2.c.2m.& q.31.1.c. 106
Amor vt paſſio eſt ſemper cum impetu & conſuetudine, ſed beneuolentia quandoque ſubito & ſine impetu.22e.q.27.2.c. 107
Amor eſt boni in communi, ſiue habiti ſiue non: ſed gaudium & delectatio eſt de præſenti & habito, deſiderium vero & ſpes eſt de non habito.1a.q.10.1.c & q.34.3.1m.& 12e.q.28.1.1m.& 22e.q.4.1.3m. 108
Actus amoris ſemper tendit in duo, ſcilicet in bonum volitum, & in eum cui vult bonum.1a.q.20.1.3m.& 12e.q.26.4.c. 109
Amor eſt vnio amantis ad amatum, 1a.q.20.1.c.3m.& 12e.q.25.2.2m.& q.28.1.o. 110
Amor non eſt vnio ſecundum rem, ſed ſecundum affectum. 12e.q.25.2.2m.& q.28.1.c.2m. 111
Amor eſt motus appetitus quo immutatur ab appetibili vt ei complaceat, non autem vt tendens in appetibile, quia hoc eſt deſiderium.12e.q.26.1.c.3m. 112
Amor eſt complacentia amantis in amatum, 12e.q.25.2.c.& q.26.1.2.c.& q.27.1.c. 113
Amor importat conuenientiam & connaturalitatem ad amatum, 12e q.23.4 c.& q.25.2.c.& q.26.1.c.& q.27.1.c.& 4.c.& q.28.5.c.& q.29.1.2.c.& q 32.3.3m. 114
Amor eſt paſſio proprie ſecundum quòd eſt in concupiſcibili, communiter autem vt eſt in voluntate, 12e.q.26.2.o.& 3.3m.& 4m.& q.28.6.1m. 115
Amor, gaudium, & delectatio vt ſunt in appetitu ſenſitiuo paſſiones ſunt, non autem vt ſunt, in voluntate, 1a.q.20.1.1m. 116
Amor ponitur pro omni paſſione, 22e.q.162.3.4m. 117
Amor eſt prima omnium paſſionum.1a.q.20.1.c.& 12e.q.25.2.o.& 3.c.fi.& q 27.4.c.& q.56.3.1m.& q.70.3.c.& 22e.q.28.4.c.& q.47.1 1m.& q.162.3.4m. 118
Amor qui eſt in appetitu ſenſitiuo, eſt paſſio quædam, 22e.q.27.2.c. 119
Amor non eſt paſſio læſiua, ſed perfectiua, niſi ratione tranſmutationis corporalis, vel obiecti inconuenientis, ſcilicet peccati, 12e.q.28.5.o 120

121 Amor non determinatur ad aliquod genus virtutis vel vitij, ſed ordinatus includitur in qualibet virtute, & inordinatus in qualibet peccato. 2ª q.1 5.2.
122 Amor eſt naturaliter prior odio, ſed ſunt ſimul ſecundum rationem, 12ª.q.29.2.0.
123 Amor eſt fortior odio, licet quandoque videatur econuerſo, quia odium eſt ſenſibilius & maior odium comparatur minori amori, 12ª.q.29.3.
124 Aliquid eſt cauſa amoris dupliciter, ſcilicet vt ratio, & vt via. 12ª.q.26.2.1m.
125 Nulla paſſio eſt cauſa omnis amoris, ſed aliqua eſt cauſa alicuius amoris, 12ª.q.27.4.0.
126 Bonum eſt cauſa amoris propria, vt proprium eius obiectum, 12ª.q.27.1.c.& 2.c.& q.29 1.
128 Bonum vt conformat ſibi appetitum cauſat amorem, vt abſens concupiſcentiam, & vt præſens delectationem, 1ª.q.20.1.c. & 12ª. q.23. 4.c. & q.26. 2.c. & q 28.1.1m. & q.28, 5.1m. & q.30. 2.c.
128 Obiectum amoris eſt ſimpliciter bonum, ideo bonum augmentatum ſimpliciter auget amorem. Sed non eſt ſic in audacia, quia obiectum eius eſt compoſitum ex bono & malo, & motus eius in malo præſupponit motum ſpei in bonum. Ideo ſi addatur tantum de arduo quòd excedat ſpem, non ſequitur motus audaciæ, ſed minuitur, 12ª.q.45.4.2m.
129 Nouitas & abſentia amati facit perceptionem amoris, licet non ſemper augeat ipſum, 12ª.q.2.c.& q 3 .6.c.& q.48.2.1m.
130 Sicut ex delectatione cauſatur amor, ſic ex triſtitia odium, quia ſicut mouemur in amorem delectantium ſic in odium triſtantium. 22ª q.34.6.c.& q.36.4. m.& q.1 .7.2m.
131 Odium poteſt eſſe per accidens cauſa amoris, inquantum aliqui conueniunt in odio alterius, 12ª.q.32.4.2m.
132 Amor & odium circa idem ſunt contraria, non autem de contrarijs, ſed ſe inuicem conſequentia. 12ª.q.29.2.2m.
133 Apprehenſio vnitatis eſt cauſa amoris, quia ſi aliquid apprehenditur vt pertinens ad bene eſſe amantis, cauſat amorem concupiſcentiæ. Si verò vt alterum ſe, cauſat amorem amicitiæ. 12ª.q.28. 1 c.
134 Similitudo eſt per ſe cauſa amoris. Sed per accidens, ſcilicet vt impedit proprium bonum, eſt cauſa odij. 12ª.q.27.3.0.& q.99. 2.c.
135 Similitudo in actu eſt cauſa amoris amicitiæ, ſed ſimilitudo in potentia eſt cauſa amoris concupiſcentiæ. 1 ª.q.27.3.c.
136 Similitudo eſt cauſa odij, & diſſimilitudo eſt cauſa amoris per accidens tripliciter, ſcilicet ratione diſplicentiæ propriæ conditionis, ratione impedimenti, vel ratione cognitionis amoris ſequentis, 12ª.q.29.2.c.
137 Delectatio vt intenta, cauſat deſiderium & amorem, ſed in exequendo eſt econuerſo, 12ª.q.25.2.c. m.& q.27.4.1m.& q.34.1. c.1m.
138 Spes reſpectu eius per quem ſit poſſibile cauſat amorem. Sed reſpectu boni ſperati, eſt econuerſo, 12ª.q.27.4.3m.& q.40.7.0.& q. 62. 4. m.& 22ª.q.17.8.c.& q 66 2.1m.
139 Spes cauſat amorem vel auget ratione delectationis, quia delectationem cauſat, vel ratione deſiderij, quia ſpes deſiderium fortificat, 12ª.q.27.4. m.
140 Amor carnalis cognoſcitur per frequentem familiaritatem, & per nimia colloquia cum mulieribus, & dum abinuicem inuitæ & triſtes diſcedunt. 12ª.q.18. .1m.
141 Si bonus cantor amet bonum ſcriptorem, attenditur ibi ſimilitudo proportionis ſecundum quòd vterque habet quod conueniat ei ſecundum ſuam artem. 12ª.q.27.3.2m.
142 Licet non omnes homines habeant aliquas virtutes ſecundum habitum completum, habent tamen eas ſecundum quædam ſeminalia rationis, ſecundum quæ qui non habet virtutem diligit virtuoſum tanquam ſuæ naturali rationi conformem, 12ª.q.27.3. 4m.ſi.
143 Amari propter aliud contingit ſecundum quatuor genera cauſarum, ſcilicet ſecundum cauſam finalem, formalem, efficientem & materialem, 12ª q.27.3.c.
144 Amor eſt cauſa omnium paſſionum & affectionum 1ª.q.20.1.c & q. ,princip.& 12ª.q.56.1.2m.& 2.1m.& q.27.4.c.& q.18. .2m. & q 41.1.1m.& q.46.1.c.& q.62.3.3m.& q 70.3.c.& 22ª.q.17.8. c.2m.& q.19.9.3m.& q.162.3.2m.
145 Vnio ſecundum rem amantis ad amatum, eſt effectus amoris, 1ª.q. 20.1.3m.& q . .3.2m.& 12ª.q.28.1.0.
146 Mutua inhæſio triplex, ſcilicet ſecundum vim apprehenſiuam, appetitiuam, & redamationem, eſt effectus amoris, 12ª.q.28.1.0.q.66. 6.c.
147 Extaſis eſt effectus amoris. 1ª.q.20.2.1m.& 12ª.q.28.3.0.& 22ª.q. 175.2.0.
148 Amor facit feruere, & ebullire, id eſt ferri extra ſe in amatum. 12ª. q 37.2.c.
Amor liquefacit, id eſt facit non continere amantem intra ſe, 12ª.q. 28.5.c. 149
Proprij effectus amoris ſunt quatuor, ſcilicet liquefactio, id eſt mollificatio affectus, vt facilius penetretur ab amato, fruitio id eſt delectatio, languor id eſt triſtitia, & feruor, id eſt intenſum deſiderium, 12ª.q.28. . 150
Amor languere facit. id eſt triſtari de abſentia amati, 12ª.q. 28. 5.1m. 151
Amor mouet inferiora in ſuperiora, vt ab eis perficiantur, & ſuperiora in inferiorum prouiſionem. 22ª.q.3.1.1m. 152
Amans agit omnia quæ agit ex amore, 12ª q 2 . . . 153
Zelus eſt effectus amoris, 1 ª q. .4 . 154
Ex amore procedunt gaudium & triſtitia, contrario modo, 22ª.q. 5.1.c. 155
Ex amore inordinato procedit cupiditas inordinata. 22ª. q. 125. 2.c. 156
Odium eſt effectus amoris. 12ª.q.28. .3m.& q 29.1.0 & 3.c. 157
COGNITIO. & Cognitio eſt cauſa amoris, 12ª.q 27.2. .& 22ª.q. 26.2.1m. 158
In his quæ ſunt ſupra hominem, amor eſt nobilior cognitione, ſed in alijs eſt econuerſo 1ª.q.82.3 c.3m.& q.1 8.2.3m.12ª.q.66.6. 1m.& 22ª.q.27.6.1m & q.27.4.1m. 159
Amor eſt altior cognitione in mouendo, ſed in attingendo eſt econuerſo. 12ª.q. . .4m. 160
Cognitio perficitur per hoc quòd cognitum eſt in cognoſcente, ſed amor, ſecundum quòd amans trahitur ad amatum, 1ª.q.16.1.c.& q.1 . .6m.& 6.2m.& q. .2.c.& 3.2m & q. .2.c.& q.78.1.c.1m. & q.81.1.c.& q.82.3.c.& q.108.6.3m.& 12ª.q.15.1.3m.& q.22.2.c. & q 40.2.c.& q.66.6 1m.& q.86.1.2m.& 22ª.q.23.6.1m.& q.26. 1.2m.& q.27.4 c. 161
Aliquid perfecte amatur quod non perfecte cognoſcitur, 12ª.q.27. 2.2m.& 12ª.q.27.4.1m. 162
Nil amatur niſi cognitum, 12ª.q.3.4.4m.& q.27.2.c.& 4.2m. 163
Deus per eſſentiam viſus neceſſario amatur, ſed per effectus cognitus poteſt odiri, 1ª.q.60.5.5m.& 22ª.q.34.1.0. 164
Subiectum amoris ſenſibilis, eſt concupiſcibilis, intellectualis vero eſt voluntas. 1ª.q.82.5.1m.& 12ª.q.23.1.2.c.& q.26.1.0.& 2.2m. 165
Amor mundanus ſemper eſt malus, 22ª.q.19.3.c. 166
Amor mercenarius eſt ſemper malus. 22ª.q.19.4.3m. 167
AMPLEXVS, oſcula, tactus, & huiuſmodi ex libidine, ſunt peccata mortalia non autem ſecundum ſe, ſcilicet vel propter conſuetudinem patriæ, vel propter aliquam neceſſitatem, aut rationabilem cauſam, 22ª.q.154.4.0. 168
ANALOGIA duplex ſcilicet ſecundum quòd aliqua participant aliquid, ſecundum prius & poſterius, vel ſecundum quòd vnum imitatur alterum. Secũda eſt in diuinis, non autem prima, 1ª.q.13.5.c. 1
In analogis prius dicitur dupliciter, ſcilicet ſecundum rem, & ſecundum impoſitionem nominis 1ª q.13.6.0.& q.33.2.4m. 2
Omnia dicta de Deo & creatura dicuntur analogice, non autem vniuoce, nec pure æquiuoce, 1ª.q.3.6.1m.& q 13.5.6.10.0.& q.25.2. 2m.& q.29.4.4m.& q.32.1.2m.ſi. 3
Analogum eſt medium inter vniuocum & æquiuocum, 1ª.q 13.5. 10.c. 4
Analogata dicuntur ad vnum numero, & non ſecundum rationem tantum, ſicut vniuocum, 12ª.q 2 .3.3m. 5
Analogum eſt tantum in vno analogato ſecundum propriam rationem, vniuocum autem eſt in quolibet, 1ª.q.16.6.c.& 12ª.q.20. 3.c.3m. 6
Omnia analogata neceſſario dicuntur per reſpectum ad vnum primum, 1ª.q.13.6.c.& 10.c. 7
Primum in analogis, oportet poni in diffinitione omnium aliorum, 1ª.q.13.6.c.& 10.c. 8
ANDRAGATHIA.i.ſtrenuitas eſt virtus viri, communicabilis operum adinuentioa, & pars fortitudinis potentialis pertinẽs ad liberalitatem, vel potius ad magnificentiam, licet magis conueniat cum iuſtitia ratione materiæ. 22ª q 128.6m.ſi.

ANGELVS. & Neceſſe eſt angelos eſſe, 1ª.q.50.1.0. 1
Angeli non fuerunt ante mundum, id eſt ante corpora, 1ª.q.61. 2.3.0.& q 102.2.1m.& 4.1m. 2
Angeli potuerunt eſſe ante mundum. 1ª.q 61.3.0.& 4.1m. 3
Eſſe angeli eſt infinitum ſecundum quid inquantum non eſt in materia, non autem ſimpliciter : quia finitur per eſſentiam è qua eſt. 1ª.q.7.2.0.& q 50.2.4m.& q.51.1.c. 4
Eſſe angeli eſt accidens, 1ª.q.50.2.3m.& q.61.1.c. 5
Eſſe angeli non eſt eius eſſentia, 1ª.q 12.4.c.& q.47.2.c.& q.50.2. 3m.& q.61.1.c. 6
Eſſe angeli non eſt ſuum intelligere, 1ª.q.54.1.0.& 3.c. 7
Eſſe angeli non eſt eius operatio. 1ª.q.54.2.0.& 3.c. 8
Angeli ſunt creati à Deo, 1ª.q. 1.1.0. 9
Angeli ſunt creati immediate à Deo, 1ª.q.45.5.3m. 10

11 Angeli fuerunt creati in cælo empyreo.1ª.q 61.4.c & q.102.2.1^{m}.& 4.1^{m}.
12 Angeli non ſunt facti propter hominem principaliter. 1ª.q.50.3.2^{m}.
13 Angeli fuerunt creati in gratia ,1ª.q.63.3.c & q.62.5.4^{m}.& 6.c.& q. 67 4.4^{m}.& q 95.1.3^{m} & q.109.1.c.& 22æ.q 5.1 c.
14 Angeli ſunt creati in beatitudine imperfecta. 1ª.q.61.1.c.& q.67. 4 4^{m}.
15 Angelus non eſt creatus malus.1ª q.67.4.4^{m}.
16 Angelus eſt forma ſubſiſtens, 1ª.q.50.5.c.& q.56.1.c.fi & 2.3^{m}.& q. 75.3 c.
17 Angeli ſunt partes vniuerſi eiuſdem cum creatura corporali non autem Deus,ſed eſt ſupra totũ vniuerſum,1ª q.50.3.c.& q.61.3.4.c.
18 Quilibet angelus eſt in genere ſubſtantiæ,1ª q 88.2.4^{m}.
19 In angelis genus & differentia ſumuntur ab eodem ſcilicet ab eſſentia,ſed diuerſimodè.1ª.q.50.2.1^{m}.
20 In angelis idem eſt eſſentia,& id quod eſt 1ª.& q.3.3.c.& q.39.1.c.
21 In ſubſtantiis ſeparatis à materia,id eſt in angelis idem eſt ſuppoſitum & natura ſecundum rem,licet differant ſecundum rationem 1ª.q.3.3.c.
22 Angelus eſt totaliter intellectualis naturæ,ideo oportet quòd omnis eius actio ſit ſecundum intellectum.Quandoque tamen intellectuales creaturæ quæ ſunt angeli diſtinguuntur à rationalibus quandoque autem ſub rationalibus comprehenduntur. 1ª.q.62. 8 2^{m}.& 22æ.q.83.10.2^{m}.
23 Intellectus angeli non eſt eius eſſentia.1ª.q 54.3.c.& q 77.1.c.& q. 79.1.c.
24 Intelligere angeli non eſt eius eſſentia,1ª q.64 1.c.
25 Eſſentia angeli,indiuiduatur ſe ipſa,1ª.q.3.2.3^{m}.& 3.c.& q.13.9.c.& 3ª.q.77.1 c.
26 Angelus eſt indiuiſibilis in eſſentia,non autem ſecundum virtutem id eſt ſecundum obiecta,& ſecundum intenſionem & remiſſionem actus.1ª.q 13 1.1^{m}.& 3.3^{m}.
27 In angelis eſt compoſitio ex eſſe & eſſentia , 1.q.50.2. 3^{m}.& q.75. 5. 4^{m}.& q.88.2.4^{m}.
28 In angelis non ſunt partes eſſentiæ , ſed ſunt partes ſecundum potentiam,inquantum intellectus eorum per plures ſpecies perficitur.& eorum voluntas ſe habet ad plura,vt partialitas non referatur ad ſubſtantiam angeli,ſed ad virtutem eius, vel ad locum , 1ª, q.53.1.1^{m}.fi.& 12æ.q 50.6.3^{m}
29 In angelis eſt compoſitio ex quo eſt,id eſt ex eſſe,& quod eſt , 1ª.q. 50.2.3^{m}.& q.75.5.4^{m}.
30 Angelus componitur ex actu & potentia. 1ª.q.47.1.c.& q.50.2.3^{m}. & q.75.5.4^{m}.& 12æ.q.50 5.c.
31 Quanto angelus eſt ſuperior,tanto minus habet de potentialitate, 1.ª q.50 5.c.
32 In angelis non eſt materia propriè, 1ª.q 50.2.c.& q.62.5 3^{m}.& q.85. 1.c.
33 In angelis eſt compoſitio ſubiecti,& accidentis,1ª.q.50.6.c.
34 Quilibet angelus differt ſpecie ab alio angelo 1ª.q.10.6.c.fi.& q.47. 2 c & q.50 4.c.& q.62.6.3^{m}.& q.75.7.c & q.76.2.1^{m}. & 3ª.q.69. 8 3^{m}.
35 Impoſſibile eſt eſſe duos angelos vnius ſpeciei , quia omnes angeli differunt ſpecie ſecundum diuerſos gradus naturæ intellectiuæ. 1ª.q 50.4.c.& 4^{m}.
36 Bonum ſpeciei præponderat bono indiuidui. Vnde multo melius eſt quod multiplicentur ſpecies in angelis,quàm quòd multiplicentur indiuidua in vna ſpecie,1ª.q.50.4.3^{m}.
37 Perfectio naturæ angelicæ requirit multiplicationem ſpecierum, non autem multiplicationem indiuiduorum in vna ſpecie. 1ª.q. 50.4.4^{m}.
38 Differentiæ angelorum,vt multi tenent. ſumuntur ſecundum diuerſos gradus potentialitatis , 1ª.50.2.1^{m}.& 4.c & q.56.2.1^{m}.& 12æ. q.50.5.c.
39 Si tamen angelus haberet materiam,nec ſic poſſent eſſe plures angeli vnius ſpeciei 1ª q.50.4.c.
40 Angelus & anima differunt ſpecie.1ª q 75.7 c.
41 Angelus eſt anima ſimpliciter nobilior homine, ſed ſecundum quid eſt econuerſo.1ª.q 93.3.c.q 96.1.1^{m}.& 2.c.& q.108.2.3^{m}. & q.112. 1.4^{m}. & 12æ.q 5.1.3^{m} & 22æ.q.172.2.c.
42 Angeli conueniunt cum ſubſtantiis materialibus in genere logico, non autem in genere phyſico.1ª.q.88.2.4^{m}.
43 Angeli non habent corpora naturaliter ſibi vnita. 1ª.q.51 1.c & q. 54.5.c.1^{m}.& q 110.1.1^{m}.& 3 3^{m}.& q.115.5.c.& q.117.4.1^{m}.& q.118. 3.c.
44 Angeli poſſunt aſſumere corpora.1ª.q.51 1.c.
45 Angelus non indiget corpore aſſumpto propter ſe:ſed propter nos, 1ª.q.51 2.1^{m}.
46 Non omne corpus motum ab angelo,aſſumptum eſt ab eo,ſed tantum quod repreſentat eum 1ª.q.51.2.2^{m}.
47 Corpus aſſumptum non vnitur angelo,vt formæ, ſed vt motori repræſentato,1ª.q.51.2.2^{m}.
48 Angelus mouetur per accidens in corpore aſſumpto, non autem in alius.1ª.q 51.3.3^{m}.
Corpora aſſumpta ab angelis ſunt de aëre inſpiſſato, 1ª.q.51 2.3^{m}. 49
Corpora aſſumpta ab angelis non habent virtutes naturales quas 50 oſtendunt,nec operationes vitæ, ſed communes etiam inanimatis,1ª.q 51.3.c.& 3ª.q 55 6.1^{m}.
Angelus poteſt eſſe ſimul cum corpore,1ª.q.5 .3 2^{m}. 51
In eodem corpore ſimul ſunt anima formaliter dans eſſe:& operans 52 operationes naturales,& angelus operans operationes ſupernaturales.1ª.q.52.3.3^{m}.
Angeli adminiſtrant & gubernant omnem creaturam corpoream, 53 1ª.q.110.1.c.
Deus non produxit corpora mediantibus angelis,1.q 65 3.c. 54
Formæ corporum non creantur ab angelis.1ª.q.65.4.c.& q.91.2.c. 55 & q.c.110.2.c.
Nec anima creatur ab angelis , 1ª.q.90.3.c.& 12æ.q.3.7.2^{m}.& 22æ. 56 q.85.2.c.
Eſſentia angeli non indiget loco. 1ª.q.61.4.1^{m}. & q.102. 2.2^{m}.& q. 57 112.1.2^{m}.
Eſſe in loco dicitur de angelis æquiuocè,reſpectu corporalium. 1ª. 58 q 52.1.c.& q.63.1.c.
Deus angelus & anima non continentur à loco , ſicut corpora , ſed 59 continent eum,1ª.q.8.1.1^{m}.& q.51.1.c.fi.& q.53. 1.c.& 2.c.fi.
Angelus non eſt in loco,niſi ſecundum contactum virtutis. 1ª.q.8. 60 2.1^{m}.& 2^{m}.& q.52.c & 53.c.
Angelus eſt in loco diffinitiue,non autem circunſcriptiue. 1ª.q.8.2. 61 1^{m}.& q.52.1.2.c & q.53. .c.& 12æ.q 94.2.c.
Locus angeli poteſt eſſe diuiſibilis,& indiuiſibilis, 1ª. q.52.2.c & q. 62 53.1.c.& 2.7^{m}.
Angelus non eſt ſimul in pluribus locis,1ª.q.51.2.c.& q.53.1.c. & q. 63 112.1.c.
Plures angeli non poſſunt eſſe ſimul in eodem loco,1ª.q.52.3.c.
Non oportet quòd ſi aliquis angelus mouet cœlum , quòd ſit vbi- 64 que,1ª.q.58.2.c.
Operatio angeli diffinita eſt ad vnum locum,reſpectu operati & o- 65 perantis,non autem Deus,quia operatio eius eſt determinata tantum primo modo.1.q.52.2.c.
Angelus mouetur localiter ,tamen æquiuoce aliis rebus, 1ª.q.53. 66 1.c.
Motus angeli in loco nihil aliud eſt quàm diuerſi contactus diuer- 67 ſorum locorum ſucceſſiue.1ª.q.53.1.c.
Motus angeli eſt ſucceſſio diuerſarum operationum eius. 1ª.q.12, 68 10.2^{m}.& q.63.6.4^{m}.& q.53.c.& q 73.2.c.
Motus angeli non eſt actus imperfecti, ſed exiſtentis in actu , 1ª.q. 69 53.1.2^{m}.& 3^{m}.
Motus angeli non eſt propter indigentiam ſuam,ſed noſtram, 1ª.q. 70 53.1.3^{m}.& q.55.2.3^{m}.
Motus angeli poteſt eſſe continuus & diſcontinuus, ſicut vult.1ª.q. 71 53.1.c.& 2 c.& 3.c.
Angelus dum mouetur partim eſt in vtroque termino. 1ª.q.53.1. 72 1^{m}.& 3.3^{m}.
Angelus dum mouetur motu continuo , in principio eſt in toto lo- 73 co diuiſibili à quo incipit moueri:ſed dum eſt in ipſo moueri, eſt in parte loci quem deſerit,& in parte loci quem occupat.1ª.q.53. 1.1^{m}.& 3.3^{m}.
Motus continuus angeli neceſſario eſt per omnia media,ſed diſcon- 74 tinuus poteſt eſſe ſine medio.1ª.q.53.2.c.
Motus angeli non eſt in inſtanti,ſed in tempore,1ª.q.53.3.c.& 3ª.q. 75 57.3.3^{m}.
Angelus mouetur ſecundum totam vim ſuam in id quod agit.1ª.q. 76 62.6.c.& q.63.8.3^{m}.
Motus angeli non habet ordinem ad motum primi mobilis.1ª.q.53. 77 3.c.fi.& q 63.6.4^{m} & q 91.2.3^{m}.
Velocitas motus angeli non eſt ſecundum quantitatem virtutis e- 78 ius,ſed ſecundum voluntatem eius.1ª.q.53.3.1^{m}.
Angeli ſunt immutabiles & incorruptibiles 1ª.q.92.c.& q.10.5.c.& 79 fi.& q.50.5.c.& q.61.2.3^{m}.& q.75.6.c.fi & q.97.1.c.
Angeli ſunt mutabiles tripliciter,ſcilicet quo ad electionem finis.ap 80 plicationem virtutis ad diuerſa, & per annihilationem, 1ª.q.9.2. c.& q.10.5.c.
Motus illuminationis angeli triplex,ſcilicet circularis,rectus & obli 81 quus.22æ.q.180.5.2^{m}.
Vnus angelus agens in virtute imperij Dei eſt ſufficientis virtutis 82 ad educendum in actum totum quod diuina virtute operandum eſt circa corpus aliquod ſupra actus naturales.1ª.q.112.2.c.
Omnia corpora obediunt angelis ad nutum motu locali , non au- 83 tem formali. 1ª q.65.4.c.fi.& q.91.2.c.& q.105.8.1^{m}.& q.110.2. 3.c.& q.111.3.c.& q.114.4.2^{m}.& q.117.3.c.1^{m}. & 4.1^{m}.& 12æ.q. 80.2.c.
Angelus poteſt immutare omnes ſenſus hominis interiores & exte- 84 riores.1ª.q.111.3.4.c.& q.114.4.1^{m}.
Angelus non poteſt aliquam formam imprimere in imaginatione, 85 niſi mediante ſenſu extrinſeco.1ª.q.111.3.1^{m}.

87 Angelos immutare voluntatem noſtram eſt omnino hæreticum.1a. 106.2.c & 1.2æ.q.80.3.1m.& 22æ.q.174.5.4m.
87 Angelus poteſt immutare voluntatem hominis, perſuadendo ſolum vel concitando paſſiones,1a.q.106.2.c.& q.111.2.o.& q.114.2.2.3m.& q.115.4.1m.& 12æ q.9.6.2m.& q.75.3.o.&q.80.2.o.
88 Angelus ſuperior mouet voluntatem angeli inferioris aliqualiter vt obiectum,perſuadendo:non autem de neceſſitate nec ex parte potentiæ,1a.q.106.2.o.
89 Angeli dupliciter poſſunt agere in animas noſtras. ſ.confortando intellectum:& illuſtrando phantaſmata,1a.q.111.1.c.
90 Boni angeli poſſunt imprimere in intellectum noſtrum:non autem mali,12æ.q.80.2.c.& 22æ.q.96.1.c & q.172.2.1m.
91 Boni angeli poſſunt imprimere in intellectum noſtrum confortando:non autem imprimendo lumen,1a.q.111.1.o.
92 Angeli mali imprimunt in phantaſmata, applicando ad ea lumen ſuum.12æ.q.80.2.o.
93 * Subſtantiæ ſeparatæ.i.angeli:non ſunt principia intellectus humani:cum creatio intellectus humani ſit immediatè à Deo,1a.q.65.3.c.
94 Bonæ cogitationes attribuuntur altiori principio.ſ.Deo: licet angelorum miniſterio procurentur,1a.q.111.2.2m.
95 Angeli ſunt ſupra tempus : & ſupra motum omnium corporalium: non autem ſupra tempus ſucceſſionum eſſe ipſorum,& operationum eorum,1a.q.61.2.2m.& q.62.5.2m.& q.85.4.1m.
96 Intelligere angeli eſt ſupra tempus,12æ.q.113.7.5m.
97 Intelligere angeli eſt ſupra tempus corporalium : & eſt in tempore alio,1a.q.57.3.2m.
98 Tempus angeli eſt alterius rationis à tempore aliorum.1a.q.53.3.c.
99 Tempus angeli poteſt eſſe continuum:& diſcretum:ſicut & motus eius.1a.q.53.3.o.
100 Tempus angeli diſcretum nullam proportionem habet ad tempus aliorum:ſed continuum ſic,1a.q.53.3.1m.
101 Tempus angeli componitur ex inſtantibus:quia eſt diſcretum,1a.q.63.6.4m.& 12æ.q.113.7.4m.
102 Operatio angeli ſucceſſiua.i.motus. ſ.intellectio & affectio:menſuratur tempore:non autem æuo,1a.q.10.5.1m.& q.12.10.1m.
103 Eſſe angeli menſuratur ſeculo,cognitio naturalis tempore,ſed viſio beata,æternitate,1.q.10.5.1m.& 3m.
104 Eſſe angeli,& ſubſtantia eius menſuratur æuo,1a.q.10.5.1m.
105 Viſio beata angeli menſuratur æuo,1a.q.10.5.1m.
106 Nvmervs & Numerus angelorum non eſt de genere quantitatis : ſed eſt multitudo tranſcendens & formalis,1a.q.30.3.c.& q.50.3.1m.
107 Numerus angelorum excedit omnem numerum corporalium,1a.q.50.3.o.& q.112.4.2m.
108 Angeli boni ſunt in maiori numero quàm mali,1a.q.63.9.o.
109 In angelis ſunt tres hierarchiæ ſecundum triplicem gradum cognitionis eorum,1a.q.108.2.o.
110 In qualibet hierarchia ſunt tres ordines,1a.q.108.2.o.
111 In quolibet ordine ſunt multi angeli,1a.q.108.3.o.
112 Diſtinctio hierarchiarum & ordinum in angelis eſt à natura:ſed cõpletur per dona gratiæ,1a.q.108.4.o.& 8.c.& q.109.1.c.
113 Diſtinctio ordinum in angelis eſt ſecundum diſtinctionem actuum & officiorum,1a.q.108.1.o.& q.110.1.3m.fi.
114 Ordines angelorum ſunt tantum nouem,1a.q.108.2.c.
115 Gradus in ordinibus angelorum bene ordinantur, 1a.q.108.2.2m.& 6.o.
116 Tota ratio ordinis in angelis eſt ex propinquitate ad Deum. Ideo propinquiores Deo ſunt gradu ſublimiores:& ſcientia clariores non autem in hominibus.1a.q.106.3.1m.&q.107.2.c.
117 Angeli in confinibus ſuorum ordinum magis conueniunt,quàm cum extremis ſuorum ordinum,1a.q.108.3.3m.
118 Angeli vnius ordinis non ſunt æquales,1a. q.10.6.c.fi.&q.47.2.c.& q.50.4.c.& q.108.3.o & q.113.3.1m.
119 Omnes ordines primæ hierarchiæ,aſſimilantur miniſtris regis circa perſonam eius.ſ.cubiculariis,conſiliariis,& aſſeſſoribus. Secundæ autem officialibus regni in communi,ſ.dominis curiæ,principibus militiæ,& iudicibus curiæ. Tertiæ vero deputatis ad certas partes regni.ſ.præpoſitis,baliuis,& huiuſmodi,1a.q.108.6.c.
120 Ad primam hierarchiam pertinet conſideratio finis. Ad ſecundam diſpoſitio vniuerſalis de agendis. Ad tertiam vero executio operis,1a.q.108.6.c.
121 Ordines angelorum ſunt connexi adinuicem,& ad noſtram hierarchiam,1a.q.108.2.o.
122 Omnes homines & omnes angelorum ordines ſunt vna hierarchia, 1a.q.108.1.c.1m.& 3a.q.8.4.c.
123 Homines aſſumentur ad omnes ordines angelorum,1a.q.108.8.o.& q.63.9.3m.& 12æ.q.45.6m.
124 Angelus inferioris ordinis non aſſumetur ad ſuperiorem ordinem, 1a.q.108.8.1m.
125 Quilibet angelus magis habet proprium ordinẽ & officium quàm quæcunque ſtella,1a.q.108.3.c.2m.
Minimus ordo angelorum eſt ſuperior ſupremo ordine noſtræ hierarchiæ.1a q.108.2.3m.& q.117.2.c.3m. 126
Proprietates & officia in ordinibus angelorum & eccleſiæ accipiuntur ex nominibus eorum,3a.q.67.1.c. 127
Ordines angelorum ſemper durabunt,1a.q.108.7.c. 128
Excellentia cuiuslibet angeli inferioris continetur in excellentia cuiuslibet ſuperioris,& non econuerſo,1a.q.108.5.6m. 129
Omnes perfectiones ſunt communes omnibus angelis, ſed perfectius & abundantius ſunt in ſuperioribus quàm in inferioribus, 1a q.106.4.o.& q.108.1.2m.& 5 c.& 22æ.q.24.3.3m. 130
Inferiores angeli exercent officia ſuperiorum in virtute ſuperiorum Ideo infimi poſſunt arcere dæmones.& facere miracula,1a.q.112.2.2m.& q.113.3.3m. 131
Eſſentia ſuperioris angeli eſt nobilior, & virtus efficacior ad intelligendum & ad agendum in res exteriores ,quàm eſſentia & virtus inferioris,1a.q.89.1.c.fi.& q.106.1.3.4.c. 132
Nihil prohibet dicere inferiores angelos adminiſtrare inferiora corpora:& ſuperiores ſuperiora & ſummos aſſiſtere Deo,1a.q.63.7.c. 133
Ordo in angelis nunquam à Deo prætermittitur, quin ſemper inferiora per ſuperiora moueantur,& non econuerſo,1a.q.106.3.c.& q.112.2.c. 134
Quilibet angelus eſt ſimpliciter maior quolibet viatore ſecundum conditionem ſtatus:non autem ſecundum meritũ,1a.q.108.2.3m. 135
*Formæ ſuperiorum angelorum ſunt vniuerſaliores formis inferiorum,1a.q.55.3.o.& q.89.1.c.& q.110.1.c.& q.116.1.c. 136
Scientia ſuperiorum angelorum dicitur eſſe vniuerſalior:quo ad eminentiorem modum intelligendi,1a.q.106.4.1m. 137
Cognitio ſuperiorum angelorum eſt perfectior quàm cognitio inferiorum,1a.q.89.1.c fi.& q.106.4.o.& 12æ.q.150.5.c.fi. 138
Superiores angeli idem cognitum perfectius & clarius cognoſcunt quàm inferiores.22æ.q.2.6.c. 139
Pauciores ſunt formæ intelligibiles in intellectibus ſuperiorum angelorum : quia lumen intellectuale in eis minus diuiditur, 1a. q.89.1.c co.2. 140
Angelus ſuperior per vnam ſpeciem poteſt plura intelligere quàm inferior,1a.q.55.1.o.& q.89.1.c.co.2. 141
Superiores angeli perſpicacius diuinam ſapientiam contemplantes, plura & altiora myſteria gratiæ cognoſcunt in viſione Dei : quæ inferioribus eos illuminando manifeſtant,1a.q.57.5.c. 142
Angelus ſuperior illuminat inferiorem , 1a. q.106.1.3.o.& q.107. 2.c.& q.108. principio & q.113.2.2m.& q. 117.2.c.& 12æ. q.112. 1.3m.& 22æ.q.2.6.c. 143
Angelus ſuperior inſtruit inferiorem de omnibus quæ ſcit, 1a. q. 106.4.o.& 22æ.q.81.4.2m. 144
Vſque ad diem iudicij ſemper noua aliqua ſupremis angelis reuelantur diuinitus de iis quæ pertinent ad diſpoſitionem mundi : & præcipuè ad ſalutem electorum. Vnde ſemper remanet vnde ſuperiores angeli inferiores illuminent,1a.q.106.4.3m. 145
Angelus inferior nunquam illuminat ſuperiorem , nec poteſt,1a.q. 106.3.o.& q.107.2.c.& q.108.principio & q.117.2.c. 147
Prælatio & Boni angeli habent prælationem ſuper angelos malos,1a.q.109.4.o. 148
Boni angeli inferiores ſecundum naturam , habent prælationem ſuper angelos malos ſuperiores ſecundum naturam , 1a. q. 109. 149
4.3m.
Superiores angeli mali habent prælationem ſuper inferiores angelos malos.1a.q.63.8.o.& q.109.2.o. 150
Angeli præſidentiam habent ſuper iſta inferiora immediatam. 1a. 151
q.110.1.2m.& 3m.
Minimus angelus habet altiorem & vniuerſaliorem virtutem,quàm aliquod genus corporalium, ſed Deus diuerſos angelos præpo- 152
ſuit cuilibet generi corporum,1a.q.110.1.3m.
Anima ſecundum ordinem naturæ non præfertur alteri animæ : ſicut dæmones ordine naturæ præferuntur hominibus , 1a. q.64. 153
4.2m.
Prælatio malorum angelorum fundatur ſuper iuſtitiam Dei , non 154
autem ſuper iuſtitiam eorum,1a.q.109.1.1m.
Prælatio angelorum poſt diem iudicij ceſſabit quo ad miniſteria 155
circa nos,1a.q.64.4.c.
Intellectus angeli eſt deiformis:quia non habet cognitionem à rebus:nec per ſenſum:nec cum diſcurſu,ſicut in nobis,1a.q.84.2.c. 156
fi.& 22æ.q.180.6.2m.
Intellectus angeli eſt ſemper in actu,& nunquam in potentia. 1a.q. 157
30.1.2m.& q.54.4.c.
Intellectus angeli eſt in potentia eſſentiali & accidentali reſpectu reuelandorum : ſed reſpectu naturaliter cognitorum eſt tantum 158
in potentia accidentali,1a.q.58.1.o.& q.62.1.c.& 22æ.q.50.5.c.
Intellectus angeli ſemper eſt in actu ſecundo : & in nulla potentia 159
reſpectu verbi Dei,1a.q.58.1.c.& 22æ.q.180.6.2m.
In intellectu angeli beati non poteſt eſſe falſitas,1a.q.58.3.o. 160
Intellectus & voluntas in angelis differunt realiter,1a.q.59.2.o. 161
*In angelis ſunt tantum duæ potentiæ.ſ.intellectus & voluntas,1a. 162
q.54.3.

q 44 5.c.& q.79.1.3^{m}.

163 Intellectus angeli eſt medius inter intellectum Dei & hominis virtute & modo cognoſcendi, quia ſimilitudo eius non eſt eſſentia eius ſicut in Deo, nec accepta à rebus ſicut in nobis, ſed per influxum à Deo. 1^{a} q.84.2.c.ſi.

164 Intellectus angeli non habet defectum ſui generis ſicut noſter, ſed tantum reſpectu intellectus Dei, 1^{a}.q.12.4.2^{m}.

165 In angelis non eſt intellectus agens, & poſſibilis. 1^{a}.q.54.4.o.

166 Intellectus poſſibilis angeli eſt in potentia reſpectu luminis diuini, noſter autem etiam reſpectu ſpecierum à rebus acceptarum. 1^{a}. q.54.4.o.

168 Intellectus angeli eſt completus per ſpecies connaturales omnium quæ naturaliter cognoſcere poteſt: non autem intellectus noſter 1^{a}.q.54.4.o.& q.55.2.o.& q.59.3.2^{m}.& q.60.2.o.& q.76.5.c.& q. 84.3.1^{m}.& q 91.1.c.& q.109.3.3^{m}.

169 Intellectus Dei & angeli ſtatim totam rei cognitionem habent, intellectus autem noſter paulatim, 1^{a}.q.85.5.c.& 12^{e}. q 5.1.1^{m}.& 22^{e}. q.180 3.c.

170 In angelis eſt aliqua neſcientia, 1^{a}.q.12.8.o.& q.58 5.o.& q.101.1. 2^{m}.& q.106.2.1^{m}.& 12^{e}.q.76.2.c.& 22^{e}.q.52.3.c.

171 Angeli ignorant aliqua ſupernaturalia, non autem aliquid cognoſcibile ab eis naturaliter: ſed intellectus noſter ignorat vtroque modo, 1^{a}.q.58.5.c.

172 Connaturale eſt intellectui noſtro cognoſcere naturas in materia, angelico autem ſine materia, ſed intellectui diuino eſſe ſubſiſtens 1^{a}.q.12.4.c.& q.85.1.c.

173 Intellectus Dei eſt ſicut actus totius entis, ideo ſolus eſt actus purus: angelicus autem eſt ſemper in actu ſuorum intelligibilium, non autem intellectus noſter: ſed eſt in potentia, 1^{a}.q.79.2.c.& q. 87.1 c.& 12^{e}.q.49.4 c.& q.50.5.c.& q.51.1.2^{m}.

174 Intellectus Dei eſt ſuum intelligere. non autem intellectus angeli: nec intellectus hominis, 1^{a}.q.54.1.c.& q.87.3.c.

175 Angelus dicitur mens & intellectus, quia ſolam cognitionem intellectiuam habet, 1^{a} q.54.3.1^{m}.& 5.o.& q 79.1.3^{m}.

176 O B I E C T V M & Obiectum primum intellectus angeli eſt eius eſſentia, intellectus vero noſtri coniuncti, obiectum eſt quidditas rei materialis, 1^{a}.q.12.4.c.& q.84.7.c.& q.85.1.c.& q.87.3.c.

177 *Angelus vno & eodem actu primo ſimul intelligit ſe intelligere: & eſſentiam ſuam, non autem homo: 1^{a}.q.87.3.c.

178 Cognitio angeli duplex. ſ. matutina & veſpertina, 1^{a}.q.58.6.7.o.& q. 64.1.3^{m}.& 12^{e}.q. 67.3.c.& 3^{a}.q.9.3.c.

179 Nulla cognitio præter matutinam & veſpertinam eſt in angelis, 1^{a}. q 58.6.o.

180 Cognitio veſpertina, id eſt, in propria natura reſpectu medij. ſ. per rationes rerum in verbo, eſt eadem cum matutina, differens tantum ſecundum cognita, non autem cognitio per ſpecies rerum innatas: ſed eſt diuerſa realiter, 1^{a}.q 58.7.o.

181 Angelus dupliciter cognoſcit. ſ. per ſpecies, & per verbum, 1.q.57.5. c.q.58.6.7.o.

182 In prima cognitione eſt viciſſitudo, ſucceſſio, & renouatio operationum, non autem in ſecunda, 1^{a}.q.57.3.2^{m}.

183 Angelus dupliciter cognoſcit res in verbo, ſcilicet per ſimilitudinem verbi in ſua natura relucentem, & per eſſentiam verbi. Primam habuit in principio ſuæ creationis, non autem ſecundam: quæ propriè dicitur matutina, 1^{a}.q.62.1.3^{m}.

184 Angelus habet triplicem de rebus cognitionem. ſ. in verbo, in mente eius, & in propria natura. Secunda & tertia eſt veſpertina, prima vero matutina, 1^{a}.q.12.10.2^{m}.& q.58.6.o.& q 60.2.o.

185 Angelus nunquam cognoſcit res in propria natura, niſi per ſpecies earum, 1^{a}.q.55.1.o.

186 Angelus cognoſcit per ſpecies innatas, non autem per acquiſitas à rebus, ſicut homo, 1^{a}.q.55.2.o.& q 57.1.3^{m}.& q.87 1.c.& q.89.1.2. 3.o.& 11e.q.51.1.c.2^{m}.& 22e.q.180.6.2^{m}.

187 Quilibet angelus beatus, ſemper videt quemlibet alium angelum in verbo, & quicquid eſt in eo ad ſe ordinatum, 1^{a}.q.107.1.3^{m}.

188 Intelligere angeli & animæ differunt ſpecie, 1^{a}.q.75.7.o.

189 Angeli non capiunt cognitionem ex ſenſibilibus, 1^{a}.q.51.1.c.& q.55. 2.o.& 3.1^{m}.& q.57 1 3^{m}.& q 58.7.c.

190 Angelus non intelligit componendo & diuidendo: ſicut homo, 1.q. 58 4.o.& 5.c.& q.85.5.c.

191 *Cognitio angeli non eſt diſcurſiua, ſed tantum noſtra. Et tamen angeli ſyllogizare poſſunt. Et in ſubſtantiis ſeparatis à materia ſemper res cognoſcibilis poteſt cognoſci per certiſſimam demonſtrationem, cum illa non ſint ſubiecta tranſmutationi, 1^{a}.q 58.3.o.& 4.c.& q.62.1.c.& 5.c.& q.63.5.c & q.79.8.c.& q.85. 5.c.& 12e.q. 89.4.c.& 22e.q.49.5.2^{m}.& q.180.6.3^{m}.& 3^{a}.q.11.3.3^{m}.

192 Cognitio angeli non eſt cauſa rerum, 1^{a}.q.55.2.1^{m}.& 3.1^{m}.

193 In angelis perſeuerat cognitio naturalis, 1^{a}.q.92.7.o.

194 Angeli boni & mali non poſſunt deponere exiſtimationem ſemel habitam, 1^{a}.q.63.6.3^{m}.& q.64.2.c.ſi.

195 Diſtantia temporalis impedit cognitionem angelorum, 1^{a}.q.47.3. 4^{m}.& q.89.7.3^{m}.

Diſtantia localis non impedit cognitionem angelorum, 1^{a}.q.55.2. 196
3^{m}.& q. 7.3.4^{m}.& q.107.4.o.

Angeli in ſtatu naturæ non viderunt verbum Dei, niſi per ſimilitudi 197
nem, 1^{a}.q.62 1.3^{m}.& 22^{e}.q.5 1.c.

Angeli habuerunt in verbo cognitionem rerum fiendarum, quæ iã 198
facta erant, 1^{a}.q.55 2.c.1^{m}.& q.56.2.c.& q.57.2.c.ſi.

Angeli cognoſcunt in verbo myſteria gratiæ, non omnia, nec æqua 199
liter omnes, ſed ſecundum quod Deus vult eis reuelare, non autem cognitione naturali, 1^{a}.q.57.5.c.& q 64.1.4^{m}.& q.106 4.3^{m}.

Angeli à principio ſuæ creationis cognouerunt aliqua myſteria, & 200
aliqua poſt, ſecundum quod congruit eorum officiis, 1.& q.57 5. c.& q.64 1.4^{m}.

Angeli omnes à principio ſuæ beatitudinis præſciuerunt myſteriũ 201
incarnationis quo ad ſubſtantiam, non autem quo ad omnes circunſtantias, 1^{a}.q.57.5.1^{m}.& q.64.1.4^{m}.& q.106.4.3^{m}.& q.117.2. 1^{m}.& 22e.q.2.7.1^{m}.

Angeli in verbo ſimul contemplantur omnia ſua cognita, non autẽ 202
in cognitione naturali, ſed tantum quæ per vnam ſpeciem repræſentantur, 1^{a}.q.58.1.c.

Angeli ſimul cognoſcunt res in verbo, & in propria natura, 1^{a}.q.12. 203
9.c.& q.58.6.7.o.& q.62.7.1^{m}.& 3^{m}.

Angelus cognoſcit res in propria natura dupliciter, id eſt, per du- 204
plex medium. ſ. per rationes rerum in verbo, & per ſpecies rerum innatas, 1^{a}.q 58.7.c

Angeli naturaliter cognoſcunt Deum, non per eſſentiam eius, ſed 205
per naturalia eorum, 1^{a}.q.56.3.o.

Angeli non poſſunt per ſua naturalia videre eſſentiam Dei: hec aliqua 206
alia creatura, 1^{a}.q.12.4.o.& q.64.1.2^{m}.

Res non cognoſcuntur perfecte in angelo: ſicut in Deo, 1^{a}.q.55.1.c. 207
3^{m}.& q 84.2.c.ſi.& 3^{m}.

Omnes angeli primæ hierarchiæ accipiunt cognitionem diuino- 208
rum effectuum in prima cauſa: ſecundæ vero in vniuerſalibus rerum rationibus, id eſt, à prima hierarchia. Tertiæ autem in propriis rationibus, 1^{a}.q.108.1.6.c.& q.112.3.c.4^{m}.& q.113.2.2^{m}.

Angelus non cognoſcit res per eſſentiam: ſed per ſpecies earum, 1^{a}. 209
q.55.1.o.& q.84.2.c.ſi.& q.87.1.c.& q.89.3.o.& 12e.q.50.4.c. & 5.1^{m}.& q.51.1.2^{m}.

Angeli cognoſcunt ſe per eſſentiam ſuam, & non per ſpeciem ſuam, 210
1^{a}.q.56.1.o.& 2.3.c.& q.87.1.o.

Nihil Deus produxit in rerum natura: quod non impreſſerit menti 211
angelicæ, 1^{a}.q.74.2.c.& q.89.3.c.& q.91.1.c.

Angelus cognoſcit alium angelum per ſpeciem tantum, 1^{a}.q.56.2.o. 212

Quilibet angelus bonus vel malus cognoſcit perfecte & naturali- 213
ter ſpecies, & quicquid eſt in intellectu noſtro: præter vſum ſpecierum qui eſt actualis cogitatio, dependens ex voluntate, 1^{a}. q. 111.1.2^{m}.

Angeli à principio cognouerunt naturaliter omnia naturalia, per 214
ſpecies, 1^{a}.q.57.1.o.& q.89 3.o.& 109.3 3^{m}.

Angeli cognoſcunt materialia, 1^{a}.q.58.1.o.& q.85.1.c. 215

Angeli cognoſcunt materialia in immaterialibus. ſ. in ſeipſis, vel in 216
Deo, 1^{a}.q.85.1.c.

Angeli cognoſcunt ſingularia diſtinctè per ſimilitudines ſpecierum, 217
1^{a}.q.54.5.2^{m}.& q.57.2.o.& q 89.2.c.

Angelus quilibet per vnam ſpeciem, omnia indiuidua vnius ſpeciei 218
cognoſcit: quæ ſit propria ratio ſingulorum, ſecundum proprios reſpectus ad illa, 1^{a}.q.58.2.c.

Angelus intelligendo quidditatem alicuius: ſimul cognoſcit quic- 219
quid ei attribui poteſt vel remoueri vel concludi, 1^{a}. q.58. 3.4. 5.o & q. 85.5.c.

Angeli poſſunt cognoſcere illud quod eſt in appetitu vel apprehen- 220
ſione beatorum: non autem motum appetitus ſenſitiui vel apprehenſionem fantaſticam hominis, vt mouentur à voluntate & à ratione, niſi procedant in actum exteriorem, 1^{a}.q.57.4.3^{m}.

Subſtantia immaterialis eſt proprium obiectum intellectus angeli, 221
1^{a}.q.12.4.c & q.54.2.c.& q 84.7.c.& q.85.1.c & q.87.3.c.

In angelis potuit eſſe error electionis, in particulari: non quidem 222
ex ignorantia, ſed ex inconſideratione, 1^{a}.q.63.1.4^{m}.

Angeli ignorauerunt virtutes ſuas & ordinationes: ſecundum Dio- 223
nyſium. ſ. non quidem ſecundum ſe: ſed quia non comprehendunt eas in deo, 1^{a}.q.56.1.1^{m}.

Noſtra hierarchia perficitur diuino lumine, velato ſimilitudinibus 224
ſenſibilium, in figuris & ſacramentis: angelica vero, lumine ſimplici & abſoluto, 1^{a}.q.108.1.c.

Angelus illuminat alium angelum, 1^{a}.q.106.1.o. 225

Angelus illuminat alium angelum. id eſt, manifeſtat ei veritatem, 226
quam illuminans cognoſcit: confortando virtutem intellectiuam eius per conuerſionem ad eum, & diſtinguendo vniuerſalem ſcientiam, 1^{a}.q.106.1.o.& q.111.1.c.

Angelus illuminat angelum de pertinentibus ad præmium acci- 227
dentale: non autem de pertinentibus ad præmium eſſentiale, 1^{a}. q 106.1.1^{m}.& 22e.q.181.4.2^{m}.

Illuminatio angelorum, non eſt volito eorum: ſed de volito Dei. & 228

de vetita

de veritate vt eſt à Deo, 1ª.q.107.2.c.& 5.3m.& q 109.3.c.
229 Angeli per illuminationem, proficiunt in cognitionem: non quidem Dei ſed effectuum eius, 1.2e.q.5.6.3m.
230 Reuelationes factæ dæmonibus per ſanctos angelos, ex parte dæmonum non ſunt illuminationes: quia non ordinant eas ad Deum 1ª.q 109.4.1m.
231 Illuminatio ſemper erit in angelis vſque ad diem iudicij, 1ª.q.106.4.3m.& 22e.q.181 4.1m.
232 Actiones hierarchicæ ſemper erunt in angelis, quia ſemper vnus alium illuminabit, purgabit & perficiet, 1ª.q 108.7.1m.& 3m.
233 Actiones hierarchicæ ſemper erunt in angelis, non quo ad nouorū cognitionem per modum profectus & motus. ſed erit ſemper continuatio illuminationis, quia inferiores in lumine ſuperiorum rationes diuinorum ſecretorum cognoſcent, 1ª.q 57.2m.
234 Homines illuminantur ab angelis, 1ª.q.111.1.o.& 12e.q.112.2.3m.
235 Deus eſt primum principium creationis & illuminationis animæ: ſed angelos illuminat eam tanquam miniſter, 12e.q.111 7.1m.
236 Homines illuminantur ab angelis, non ſolum de credendis: ſed etiā de agendis, 1.q.111.1.1m.
237 Non docentur angeli ab hominibus, 1ª.q.117.2.o.
238 Purgatio, illuminatio, & perfectio in angelis & hominibus: differunt tantum ratione, 1ª.q.106.2.1m.& 12e.q.112.1.3m.
239 Angelus ſuperior purgat inferiorem, non autem econuerſo, 12e.q.112.1.3m.
240 Minimus ordo angelorum poteſt perficere, illuminare, & purgare, q.108.2.3m.
241 Purgatio in angelis non eſt à culpa nec ab immunditia: ſed à diſſimilitudinis confuſione, id eſt, à neſcientia, 1ª q 106.2.2m.& 12e.q.112.1.3m.
242 Illuminatio proprie eſt de viſis in lumine diuinæ eſſentiæ ab angelo ſuperiori & non ab inferiori: ſed locutio eſt de motibus liberi arbitrij, 1ª.q.107.2.o.
243 Omnis illuminatio eſt locutio in angelis, & non econuerſo vniuerſaliter, 1ª.q.107.2.o.
244 Angelus loquitur angelo ex hoc quod ordinat conceptum propriū ad manifeſtandum volitum ſuum ei, 1ª.q.107.1.o.& 2.c.
245 Superiores angeli poſſunt loqui inferioribus, & econuerſo, 1ª.q.107.2.o.& q.117.2.c.
246 Non omnes angeli percipiunt locutionem vnius angeli cum alio, 1ª.q.107.5.o.
247 Angelus proprie non loquitur per corpus aſſumptum, 1ª.q.51.3.4m.
248 Locutio angeli eſt in ipſo loquente: & eſt ibi vbi ipſe eſt, 1ª.q.107 4.1m.
249 Locutio angelorum non impeditur diſtantia locali, 1ª.q.107.4.o.
250 Clamor angeli non eſt vox: ſed eſt manifeſtatio rei magnæ, vel magni affectus, 1ª.q.107.4.2m.
251 Verbum cordis, loqui, ſigna nutus, & lingua, differunt in angelis: ſicut in nobis, 1ª.q.107.3.2m.
252 Angeli loquuntur Deo non ei aliquid communicando, ſed eum conſultando: vel excellentiam eius admirando, 1ª.q.107.3 o.
253 Angeli ſemper loquuntur Deo laudando eum, non autem ſemper conſulendo eum de agendis, 1ª.q.107 3.2m.
254 Omnis locutio Dei ad angelos eſt illuminatio, 1ª.q.107.2.3m.
255 APPARITIO ¶ Omnis apparitio angelorum in veteri teſtamento ordinabatur ad apparitionem filij Dei in carne. 1ª.q.51.2.1m.& 3ª.q.30.3.c.
256 Angelus apparens Moyſi dicitur Deus vel dominus, quia apparebat in perſona Dei, 1ª.q.43.7.5m.& 12e.q.98.3.1m.
257 Omnis apparitio boni angeli fit ex ſpeciali diſpenſatione Dei, 1ª.q.89.8.2m.& q.113.1.3m.
258 Omnis apparitio angeli in principio eſt cum terrore: ſed bonus tandem conſolationem facit non autem malus, 3ª.q.30.3.3m.
259 Apparitiones mortuorum quandoque fiunt per operationes angelorum vel dæmonū: & etiam ignorantibus mortuis, 1ª.q.89.8.2m.
260 Ad ſepulchrum Chriſti apparuit primo vnus angelus mulieribus: deinde duo, 3ª.q.55.6.5m.
261 Voluntas eſt in angelis, 1ª.q.59.1.o.
262 In angelis eſt liberum arbitrium, 1ª.q.59 3.o.& q.64.2.c.1m.
263 Liberum arbitrium angeli eſt medium inter diuinum & humanum quia eſt mobile ante electionem: & non poſt, humanum autem vtrobique diuinum vero, nullo modo, 1ª.q.63.6.3m.& q.64.2.c.fi.& q.100.2.4m.
264 In angelis eſt electio, 1ª.q.59.3.1m.
265 Appetitus in angelis non diuiditur in multas potentias, ideo totaliter inclinatur in id in quod tendit: nec inclinatur in contrarium, 12e.q.24 3.3m.
266 Appetitus in angelis non diuiditur per concupiſcibilem & iraſcibilem, 1ª.q.59.4.o.
267 Deſiderium in angelis non ponit imperfectionem: quia eſt de re habita, 1ª.q.58.1.2m.& 12e.q.67.4.3m.
268 *Angeli potuerunt peccare, 1ª.q.63.1.o.& 12e.q.89.4.o.
Angelus non potuit peccare, in primo inſtanti, 1ª.q.63.5.o.& 3ª.q.34.3.1m. 269
De quolibet ordine quidam peccauerunt, 1ª.q.63.9.3m. 270
Supremus omnium ordinum angelorum peccauit, 1ª.q.63.7.o.& 9.3m. 271
Primus angelus fuit aliis occaſio peccandi, 1ª.q.63.8.o. 272
Peccatum primi angeli fuit ſuperbia, 1ª.q.63.2.3.o.& 7.c.fi. 273
Peccatum inferiorum angelorum fuit ſuperbia, 1ª.q.63.8.2m.& 22e.q.162.3.c. 274
Angeli beati non poſſunt peccare, 1ª.q.62.8.o. 275
Nullus angelus bonus vel malus poteſt peccare venialiter, 12e.q.89.4.o. 276
Angelus peccando non appetit malum, ſed appetit inordinate bonum, 1ª.q.63.1.4m. 277
*Peccatum angeli eſt irremediabile ſextupli ratione. ¶ Primo quia angelus malo quod peccando appetiit immobiliter adhæret. Secundo quia angelorum natura non propagatur ex vno ex quo vitium contrahat. Tertio quia potentiam appetiit, nec de venis cogitauit, nec alio ſuggerente peccauit. Quarto quia proprio arbitrio peccauit. Quinto quia non in vno primo parente peccauit ſicut homo. Sexto quia peccauit in termino viæ: non autem homo 1ª.q.64.2.o.& 12e.q.80.4.3m.& 3ª.q 41.c.3m.& q.6.2.2m.& q 46.1.4m.& q 86.1.c. 278
SACRAMENTVM ¶ Angelus non eſt miniſter alicuius ſacramenti, nec alicuius rei ſacramentalis, 3ª.q.64.7.o. 281
Angelo miniſtranti ſacramenta credi debet. non autem dæmoni, 3ª.q.64.7.c. 282
Angelus non poteſt manducare ſacramentaliter euchariſtiam, nec ſpiritualiter, ſed Chriſtum, 3ª.q.80.2.o. 283
Templa conſecrata ab angelis non debent amplius conſecrari, 3ª.q.64.7.c. 284
Chriſtus ſecundum quod Deus & ſecundum quod homo, eſt caput angelorum. 3ª q.8.4.o. 285
Chriſtus ſecundum humanitatem, illuminat angelos, 3ª.q.8.4.c.3m.& q.59.6.c. 286
*Anima Chriſti poteſt per propriam virtutem & naturam illuminare omnem creaturam rationalem, & etiam ſummum angelum, dando ei gratiam, & ſcientiam, 3ª.q.13.2.o. 287
Chriſtus perfectius videt eſſentiam Dei quàm omnes angeli, & homines, 22e.q.175.4.2m.& 3ª.q.10.4.o.& q.11.4.o.& q.34.4.c.& & q.59.6.c. 288
Chriſtus nullam ſcientiam didicit ab angelis, 3ª.q.12.4.o.& q.30.2.1m. 289
Scientia infuſa in anima Chriſti, fuit multo excellentior quam in angelis: quo ad multitudinem, cognitorum certitudinem, & lumen: ſed quo ad modum, fuit econuerſo, 3ª.q.11.4.o.& 6.1m. 290
Anima Chriſti eſt nobilior angelis, corpus Chriſti animabus noſtris: intellectus poſſibilis Chriſti intellectu noſtro agente: ſenſus eius intellecto noſtro poſſibili: non ex natura, ſed ex vnione verbi, 3ª.q 63.2m. 291
Omnes angeli cooperabuntur Chriſto in reſurrectione, colligendo partes corporum: ſed ſpecialiter Michael & cuſtodes ſingulorum, 1ª.q.91.2.1m.& q.110.4.1m. 292
Angeli indigebant gratia ad hoc quod conuerterentur in Deum: prout eſt obiectum beatitudinis, 1ª.q.62.2.o.& q.63.1.3m. 293
Angelus & homo poſſunt ſe præparare ad gratiam, 1ª.q.62.2.o.& 12e.q.109.6.c. 294
Angelus citius confirmatus fuit in gratia quàm homo, 1ª.q.62.5.3m.& q.100.2.4. 295
Eſſe gratiæ, eſt ſupra eſſe naturæ angeli, & hominis, 1ª.q.62.2.2m. 296
Gratia & gloria, data eſt angelis, ſecundum quantitatem naturalium, 1ª.q.62.6.o.& q.108.4.c.& 8.1m.& 22e.q.34.3.3m.& 3ª.q.69.8.3m. 297
Virtutes morales ſunt in Deo, & in angelis, exemplariter tantum, 12e.q.57.1.1m. 298
Ea quæ ſunt fidei, ſunt ſupra cognitionem naturalem angelorum, & hominum, 22e.q.5.1.c. 299
Angeli habuerunt fidem, & ſpem, & charitatem ante confirmationem ſuam, 22e.q.5.1.o. 300
Fides non eſt in angelis bonis, nec malis, 22e.q.5.2.o. 301
*Angeli meruerunt in primo inſtanti ſuæ creationis. 1ª.q.63.5.3m.& 4m.& 6.c.& 3ª.q.34.3.1m. 302
Omnes angeli in primo inſtanti, quo creati ſunt in gratia, meruerunt: ſed quidam eorum ſtatim impedimentum præſtiterunt ſuæ beatitudinis mortificantes præcedens meritum, & tunc beatitudine quam meruerunt, priuati ſunt, 1ª.q.63.5.4m.& 6.c.3m.& 4m. 303
Angeli meruerunt ſuam beatitudinem, 1ª.q 62.4.o.& q.63.5.4m. 304
Angeli beati, non poſſunt proficere in beatitudine, 1ª.q.62.9.o.
Præmium accidentale angelorum, & aliorum beatorum, poteſt augeri vſque in diem iudicij, 1ª.q.62.9.3m. 305
Angeli boni ſtatim poſt primum actum meritorium, fuerunt beati. 306
1ª.q.

1ª.c. 6ª.5.c.& q.63.5.4m & 6.c.3m.& 4m.& 7.c.& 12ſ.q.3.
1.1m.

305 Deus eſt beatus naturaliter per eſſentiam, ſed angelus & homo per gratiā & participatiuè, 1.q.26.1.3.o. & 12ſ.q.3.1.1m.& 2.1m & 4m.

307 Deus per eſſentiam eſt beatus: angelus autem per vnicam operationem, ſed homo per multas in via, & per vnam in patria, 12ſ.q.3.a.4m.& q.5.1.1m & 7 c.

308 Omnes angeli primæ hierarchiæ, aſſiſtunt Deo, 1ª.q.112.3.o & 4.c.& 2m.

309 Soli angeli primæ hierarchiæ, aſſiſtunt Deo, 1ª q.112.3.o & 4.1m.

310 Nullus angelus ſecundæ hierarchiæ, aſſiſtit Deo, 1ª.q.112.3.c & 4.1m.

311 Omnes angeli beati, aſſiſtunt ſemper Deo, inquantum immediate vident Deum 1ª.q.112.3 o.

312 Dominationes non mittuntur, nec aſſiſtunt Deo tamen miniſtrant imperatiue, non autem executiue, 1ª.q.112.4 3 c.1m.

313 Numerus angelorum miniſtrantium, & aſſiſtentium Deo, exponitur. 1ª.q.112.4.2m.

314 Miſſio angelorum ſicut & diuinarum perſonarum, ſ. inuiſibilis & viſibilis. eſt duplex ſ. interior, id eſt ad effectum intellectualem. ſ. ad illuminationem, & exterior. i. ad effectum corporalem. Primo modo conuenit omnibus angelis: non autem ſecundo modo, 1ª.q. 112.2.1m.

315 Mitti conuenit angelis: inquantum de nouo applicantur ad aliquod miniſterium, 1ª.q.111.1.o.

316 Angeli non mittuntur ad aliquod miniſterium, niſi inferiores ſecūdum Dionyſium: non autem ſuperiores, 1ª.q.112.2.o.

317 Sed Dionyſius.c.13. cæl.hierar.dicit expreſſe & vult quod tantum inferiores angeli mittantur ad nos Et hoc dicit eſſe propter ordinem diuinæ legis, vt inferiora reducantur in Deum per media. Quod autem dicitur de ſeraphin miſſo: dupliciter ſoluit. ſ. vno modo quod iſte angelus purgans, dicatur ſeraphin æquiuoce. ſ. non ordine, ſed ab actu quem tunc exercuit, quia igne purgauit. & ſeraphin dicitur incendium. Alio modo ſoluit, quod dicatur proprie ſeraphin ille qui eſt de ordine illo. Et dicitur purgare, nō quia ipſe immediate purget, ſed quia eius auctoritate, vel quia percepta ab ipſo illuminatione, inferior angelus purgauit. Et ponit exemplum Sicut dicitur Papa vel epiſcopus abſoluere, quando auctoritate ipſius aliquis abſoluit. Et ideo propter reuerentiā angelus inferior qui viſionem formauit, reducit in Deum primo & in ſeraphin ſecundo. Ac ſi diceret: Ego purgo te, per lumen receptum à Deo, mediante ſeraphin, 1ª.q.112.2 3m.

318 Solis quinque ordinibus inferioribus, conuenit mitti in miniſteriū, 1ª.q.112.4.o.

319 Angeli miſſi, non retardantur à contemplatione Dei propter executionem miniſterij, 1ª.q 64.4.3m.& q.112.1.3m.& 22ª.q.181.4.2m.

320 Actiones angelorum miniſteria vocantur: & propter hoc dicuntur in miniſterium mitti, 1ª.q.112.2.c.fi.

321 Mitti conuenit æquiuocè angelis & perſonis diuinis, 1ª.q.112 2.3m

322 Diuinæ perſonæ mittuntur ad angelos, & ad alios beatos, per nouas reuelationes tantum, 1ª.q.43.6.3m.

323 Angeli formauerunt ſpecies viſas in miſſione viſibili ſpiritus ſancti, 1ª.q.43.8.3m.

324 C V S T O S & Cuſtodia angelorum, eſt quædam executio diuinæ prouidentiæ, circa homines, 1ª.q.113.1.6.c.

325 Angeli deputantur ad cuſtodiā hominum, 1ª.q.113.1.o.

326 Deus immediate cuſtodit hominem, quo ad effectum inclinandum ad bonum, ſed mediantibus angelis, quo ad intellectum illuminandum, 1ª.q.113.1.2m.

327 Superiores angeli cuſtodiunt electos ad maiorem gradum gloriæ, 1ª.q.113.2.3m.& 3m.3.1m.

328 Soli angeli infimi ordinis, ſunt cuſtodes particularium hominum, 1ª.q 113 3.o.

329 *Angeli cuſtodiunt particulares homines: archangeli prouincias: principatus totam naturam humanam: virtutes corpora: poteſtates ſupra dæmones ſed dominationes ſupra bonos ſpiritus habent cuſtodiam, 1ª.q.113.3.c.

330 Singulis ſpeciebus rerum corruptibilium, deputantur ſinguli angeli: ſicut ſingulis indiuiduis incorruptibilium, ſ. hominibus, 1ª.q. 110.1.3m & q.113.2.c.

331 *Quilibet homo habet tantum vnum angelum cuſtodem, 1ª.q.113. 2.o.

332 Singulis hominibus vt ſunt ſingulares perſonæ, dantur ſinguli angeli, ſed vt partes collegij, habent vnum in communi, 1ª.q.113.2.1m. & 3.c.

333 Prælatus cuſtoditur vt perſona particularis ab angelo, ſed vt prælatus, illuminatur ab archangelo, vel à principe, 1ª.q.113.2.1m.

334 Cuſtodia angelorum principaliter ordinatur ad illuminationem, ſecundario vero ad arcendum dæmones & alia huiuſmodi, 1ª.q. 113.5.2m.

335 *Idem angelus cuſtodit matrem & infantem, quandiu eſt in vtero eius, 1ª.q.113.5.3m.

Angelus non deſerit hominem quem cuſtodit, vſque ad mortem, 336
1ª.q.113.4.c.& 6.o.

Angeli pugnant ad inuicem pro cuſtoditis, non quidem per contra 337
rietatem voluntatem, ſed quia contraria ſunt merita, de quibus conſulunt voluntatem Dei 1ª.q.108 6.c & q.113 o.

Angeli non dolent de damnatione cuſtoditorum, ſed gaudent de iu 338
ſtitia diuina, 1ª. q.113.7 o.

Homo in ſtatu innocentiæ indigebat angelo cuſtode: propter peri- 339
cula ab extrinſeco tantum, 1ª.q.113 4 2m.

*Chriſtus non habuit angelum cuſtodem, ſed miniſtrum: & hoc 340
quo ad paſſibilitatem corporis tantum, 1ª.q 113 4.1m.

Damnandis deputantur angeli cuſtodes: qui retrahunt eos à mul- 341
tis. 1ª.q.113.4.3m.& 5.1m.

Antichriſtus habebit angelum cuſtodem, quia hoc auxilium eſt con 342
ceſſum toti naturæ humanæ, 1.q.113.4.3m.

Homines vel animæ non deputantur ad cuſtodiam hominum: quia 343
non habent gradus in natura ſicut angeli, 1ª.q.64 4.2m.

N O M E N & Hoc nomen angelus. eſt commune omni ordini an- 344
gelorum, & omni ſpiritui cæleſti. 1ª.q. 108.5.c.

Nomina ordinum angelorum aſſignantur, & exponuntur, 1ª.q.108. 345
5.o.

Vltimus ordo ſpecialiter, nominatur angelus, 1ª.q 108.5.1m.& 22ſ. 346
q 160.1.1m.

Nomen cuiuslibet ordinis ſignificat participationem alicuius perfe 347
ctionis quæ eſt in Deo: ſicut nomen virtutis ſignificat participationem diuinæ virtutis, 1ª.q.108.5.2m.

Proprietates, & officia in ordinibus angelorum & eccleſiæ, accipiūtur 348
tot ex nominibus eorum. 1ª.q 57.1.c.

Omnes ordines primæ hierarchiæ nominantur ab operationibus 349
circa Deum: ſecundæ vero à poteſtate non limitata: tertia autem ab actibus limitatis ad vnum hominem: vel ad vnam prouinciā, 1ª.q.108.6.c.

Dominatio participatiuè eſt proprium nomen vnius ordinis ange 350
lorum: ſed per exceſſum conuenit ſoli Deo, 1ª.q.108.5 2m.

Virtus eſt nomen proprium vnius ordinis angelorum: & eſt com- 351
mune omnibus angelis, 1ª. q.108.5.1m.

Moyſes nominauit angelos, nomine lucis, vel cæli: non autem pro- 352
priè: quia loquebatur populo rudi. ſ. Iudæorum, 1ª. q. 61.1. 1m. & q.67. 4.c.& q.68.2.c.& 3.c.

Lex vetus, data fuit à Deo per angelos, 12ſ. q.98.3.o.& 6.b. 353

*In angelis ſunt habitus, 12ſ.q.50 6.o.& q.15.1.c. 354

In angelis ſunt habitus alterius rationis, quàm in hominibus, 12ſ. 355
q.50.6.o.& q 51.1.c.

In angelis eſt aliquid de vita actiua, ſed non diſtinctum à contem- 356
platiua, 22ª.q.181.4.2m.

Angelis conuenit orare, 22ſ q 83.10.2m. 357

Angeli Deo comparati, ſunt materiales & corporei, non quod in eis 358
ſit aliquid de natura corporea, 1ª.q. 50.1 1m.

*A N I M A non eſt ſuum eſſe. 1ª.q.77.1.o 1

In homine non poteſt eſſe alia anima, præter rationalem, 1ª.q. 76. 2
3.o & 6.1m.& q.118.2 2m.

In homine non poteſt eſſe alia forma ſubſtantialis, præter animam 3
rationalem, 1ª.q.76.3.o & 3ª.q.75.6.2m.

Impoſſibile eſt eſſe ſimul plures animas in eodem corpore, 1ª. q. 4
76.3.c.

Anima rationalis non recipit eſſe à Deo, niſi in corpore, 1ª.q. 90.4. 5
o.& q.118.3.o.& 3ª.q.6.3.4.o.

Anima rationalis non fuit producta in eſſe, ante corpus, 1ª. q. 90. 6
4.o.& q.91.4.3m.& 22ſ.q.164.1.4m.& 3ª.q 6.3.o.& 4.c.1m.

Corpus adueniens animæ rationali, trahitur ad illud eſſe, in quo ani 7
ma ſubſiſtit, 1ª.q.75.2.3.o.& q 76.1.5m.& 3ª.q.15.4.c.

Anima dependet à corpore in eſſe: quo ad principium: non quo ad 8
finem. Ideo manet deſtructo corpore, 1ª.q.76: 1.5m.& 6m.& 1. 2m.& q.90.4.3m.& 12ſ.q.2.5.c.& q.4.5 2m.

*Anima rationalis eſt tota in toto, & tota in qualibet parte corpo- 9
ris ſui 1ª.q.8 2.3m.& q.76.8.o.& q.93.3.c.& 3ª.q.46.7.c.

Ridiculum eſt dicere, quod animæ rationali, vel alicui ſpirituali ſub 10
ſtantiæ, ſit locus aliquis naturalis, 1ª.q 102.2.3m.

Anima ſecundum ſe, eſt ſupra tempus: ſed actus eius per accidens 11
menſuratur tempore primi motus, ratione corporis, 1ª.q. 118. 3. c.& 12ſ.q.53.3.3m.& q.113.7.5m.

Anima triplex. ſ. vegetatiua, ſenſitiua, & intellectiua. 1ª.q.78.1.2. 13

Anima non impeditur à ſuo corpore, vt eſt perfectibile ab ea, ſed vt 14
habet aliquid repugnans animæ, 1ª.q.75.3.3m.

Anima rationalis dupliciter indiget corpore. ſ. vt obiecto, & vt ſub- 15
iecto vel organo, 1ª.q.75.3.3m.

Anima rationalis habet aliquas virtutes, in quibus non communi- 16
cat corpus, 1ª.q.70 3.c.& q.76.1.4m.& q 77.5.o.& q.118.2.c.

Anima rationalis habet aliquas operationes, in quibus non com- 17
municat corpus, 1ª.q 75.2.o.& q.76.1.c.1m.& q.77.5.o

Vna pars corporis dicitur principalior alia, quia eſt organum prin- 18
cipalioris potentiæ animæ, vel quia eidem potentiæ principalius deſeruit.

deſeruit 1ª.q.76.8 5^{m}.
19 * Anima eſt cauſa efficiens finis, & formalis ſui corporis, 1ª.q 90. 2.1^{m}.
20 * Anima rationalis eſt forma ſui corporis, 1ª.q.76.1.7 8.0.& q 90.4. c & q.91 4.3^{m}.
21 * Anima non eſt de eſſentia Dei, 1ª.q.90.1.0.
22 Anima rationalis eſt forma immaterialis, quo ad operationem: ſed materialis, quo ad eſſe, 1ª.q 76.1.1^{m}.
23 Anima magis proprie dicitur rationalis quam intellectualis, 22æ.q. 83.10.1^{m}.
24 Intellectiuum principium, i. anima, eſt propria hominis forma, 1ª q. 76.1.c.
25 Anima eſt quodammodo omnia, quia per ſenſum eſt omnia ſenſibilia: & per intellectum, eſt omnia intelligibilia, 1ª.q. 80.1.c. & q. 84.2.1^{m}.
26 Anima per eſſentiam ſuam eſt ſpiritus, & forma corporis: quia in ea non ſunt duæ formæ, ſicut nec in corpore eius ſunt duæ formæ: ſed anima eſt forma corporis dans ei totum ordinem eſſe perfecti. ſ. eſſe. eſſe corporeum, & eſſe animatum: & ſic de aliis, 1ª.q.76. 3.c.& 3ª.q.75.6.2^{m}.
27 Anima eſt infima in genere intellectualium. 1ª.q.51.1.c.& q.75.7.3^{m} & q.76.5.c.& q.77.2.c.& q.79 2 c.fi.& q.89.1.c.fi.& 12æ.q.50.5.c.
28 Anima humana eſt vltima in nobilitate formarum, 1ª.q.76.1.c.fi. & 1^{m}.
29 Anima rationalis eſt quaſi orizon, & confinium corporeorum & incorporeorum, 1ª.q.77.1.c.
30 Anima rationalis eſt incorporea, & ſubſiſtens. 1ª.q.75.2.0.& 6.c.& q.90 2.c.2^{m}.& 118.2.c.
31 Anima rationalis eſt immortalis, 22æ.q.164.1.2^{m}.& 3ª.q.2.8.c.4^{m}.
32 Anima rationalis eſt incorruptibilis, 1ª.q.61.2.3 & q.75.6.0.& q.76. 3.1^{m}.& q.90.2.1^{m}.& q.98. 1.c. & q.113. 2.c. & 118.2.2^{m}.& 12æ.q. 85.6 0.
33 Anima eſt actus corporis organici, 1ª.q.76.4.1^{m}.& 8.2^{m}.
34 Anima eſt primo actus totius corporis, ſecundario autem partium eius, 1ª.q 76.8.c.3^{m}.& 3^{m}.
35 Anima rationalis per ſe non habet ſpeciem completam, ſed eſt pars ſpeciei humanæ, 1ª.q.75.2.1^{m}.& 4.0.& 7.3^{m}. & q.90.4.0.& 12æ.q.4.5.2^{m}.
36 Anima non eſt compoſita ex omnibus, vt cognoſcat omnia, 1ª.q. 84.2.c.
Anima rationalis componitur ex quo eſt, id eſt, ex eſſe: & quod eſt, 1ª.q.75.5.4^{m}.& q.90.1 2^{m}.& 2.1^{m}.
37 Anima non eſt compoſita ex materia & forma, 1ª.q.75.5.0.& q.76. 2.c.fi.& q 90 2.2^{m}.& 2.1^{m}.
38 Anima eſt compoſita ex materia & forma improprie, id eſt, ex actu & po^{a}, 1ª.q.90.2.1^{m}.
39 Anima rationalis habet materiam in qua: non autem materiam ex qua, 1ª.q.76.2 1^{m}.
40 Anima non habet totalitatem quantitatiuam per ſe, nec per accidens, in animalibus perfectis. Ideo eſt indiuiſibilis per ſe, & per accidens, 1ª.q.76.8.0.
41 Anima eſt primum principium viuendi, in iſtis inferioribus, 1ª.q. 75.1 c.
42 Anima rationalis non eſt homo: contra Hugonem de ſancto Victore. 1ª.q 75.4 0.& q.76.1.c.co.1.& q 118 3.c.& 3ª.q.50.4.c.
43 Anima non eſt corpus, 1ª.q.75.1.0.
44 INDIVIDVATIO. & Indiuiduatio animæ rationalis dependet à corpore in fieri: non autem in eſſe, 1ª.q.76.2.2^{m}.
45 Animarum diuerſitas & multitudo, cauſatur ex multitudine corporum, 1ª.q.76.2.0.
46 Diuerſitas in nobilitate animarum ſequitur nobilitatem corporum in ſtatu innocentiæ & peccati: non autem in ſtatu gloriæ, 1ª.q 85. 7.c.& 3ª.q 55.1.3^{m}.
47 Anima rationalis eſt hoc aliquid, vt ſubſiſtens: non autem vt completum in ſpecie. 1ª.q 75.2.1^{m}.
48 Anima non eſt perſona: contra Hugonem de ſancto Victore, & contra magiſtrum ſententiarum, 1ª.q.29.1.5^{m}.& q.75.4.^{m}.2
49 Animæ rationales multiplicantur ſecundum numerum in eadem ſpecie 1ª.q.76.2.c.& q.79.5.c
50 Anima rationalis non traducitur à parentibus, 1ª.q.90.2.0.& q. 100.1.2^{m}.& q.118 2.0.& 12æ.q.81.1.c.2^{m}.
51 Anima rationalis non educitur de potentia materiæ, ſed creatur à ſolo Deo, 1ª, q.75.6.1^{m}.& q.79.4.c.fi.5^{m}. & q.90.2.0.& 3.c.& q. 98.2.c.fi.& q.118.2.0.& 12æ.q.3.7.2^{m}.& q.9 6.c.& 22æ.q.85.2 c.
52 Hæreticum eſt dicere animam intellectiuam traduci cum ſemine, 1ª.q 118.2.c.fi.
53 Creatio & infuſio ſunt ſimul reſpectu animæ. ſed differunt: quia creatio reſpicit tantum principium, ſed infuſio principium & naturam quam perficit. ſ. carnem, in qua infunditur, 12æ.q .83 1.4^{m}.
54 Anima rationalis maculatur in ſua infuſione cauſaliter, ratione termini, & concomitanter ratione principij, in creatione vero, tantum ſecundo modo, 12æ.q.83.1.4^{m}.
Deus infundit animam conceptis in peccato originali, quia melius eſt ſic eſſe, quàm ſimpliciter non eſſe. 12æ.q 83.1 3^{m}. 55
Non omnes animæ creatæ ſunt ſimul contra Origenem, 1ª.q.118. 3.0. 56
Naturale eſt animæ corpori vniri, 12æ.q.4 6.0. 57
Si anima non eſſet vnibilis corpori, eſſet alterius naturæ, 1ª.q.75 7.3^{m}. 58
Oportet animam rationalem vniri tali corpori, 1ª.q.76.3.0. 59
Anima immediatè vnitur corpori & non mediantibus quibuſdam diſpoſitionibus, 1ª.q.76.6.7.0. 60
Anima immediatè vnitur materiæ primæ, vt forma, 1ª.q.76.4.3^{m}.& 6.7.0. 61
Anima vnitur corpori vt forma. & vt motor, 1ª.q 76.1.0.& 4.^{m}.6. 3^{m}.& 7.0.& 8.c.& q.90.4.c.& q.110.2.1^{m}. & q.117. 3.3^{m}. & 12æ.q. 83.2.3^{m}.& 3ª.q.8.2.c. 62
Anima rationalis vt motor vnitur corpori mediantibus viribus ſenſitiuis, ſed immediate vt forma, 1ª.q 76.6.c.3^{m}. 63
Anima vnitur corpori vt ipſa perficiatur, 1ª.q.51.1.c. & q.55.2.c.& q.89.1.0 & q.118.3.c. 64
Anima vnita corpori perfectior eſt quàm ſeparata, 1ª.q.89.1.0 & 2. 1^{m}.& q.90.4.c.fi. & q.118 3.c.& 12æ.q 4.5.c fi. 65
Anima vnitur naturaliter ſuo corpori & ſecundum rationem ſuæ naturæ. Sed eſſe ſeparatam vel ſeparari ab eo, eſt ei præter naturã. Sed eſſe ſeparatam vel ſeparari ab eo, eſt ei præter naturam. 1ª. q.89.1.c.& q.118.3.c.& 12æ.q.4.6.c. 66
Omnis anima ſeparata habet voluntatem immobilem reſpectu finis, 3ª.q.52.6.3^{m}.& 7.3^{m}.& q.59.5.1^{m}.& 3^{m}. 67
Anima ſeparata ſtatim habet ſtatum immobilem, 3ª.q. 59.5.1^{m}. & 3^{m}. 68
Anima ſtatim poſt mortem vadit ad paradiſum, vel purgatorium, vel infernum, 12æ.q.4.5.c.& 3ª.q.59.5.1^{m}. 69
Oppoſitum huius eſt hæreticum, 1ª.q.64.4.3^{m}. 70
Anima ſeparata habet aptitudinem, & inclinationem naturalem ad ſui corporis vnionem, 1ª.q.76.1.6^{m}.& 12æ.q.4.5.6.0. 71
Quandiu anima fruitur Deo ſine corpore, appetitus eius ſic quieſcit in eo: quod tamẽ adhuc ad participationem eius vellet ſuum corpus pertingere, 12æ.q.4.5.4^{m}. 72
Appetit anima ſic frui Deo: quod etiam ipſa fruitio deriuetur ad corpus per redundantiam: ſicut eſt poſſibile, 12æ.q.45.4^{m}. 73
Separatio animæ à corpore, dicitur animam retardare: ne tota intentione tendat in viſionem diuinæ eſſentiæ, 12æ.q.4.5.4^{m}.
Anima ſeparata nullum corpus poteſt mouere. 1ª.q.117.4.0. 74
Animæ ſeparatæ poſſunt exire de locis ſuis & apparere viuis, 1ª.q. 89.8.2^{m}. 75
Apparitio animæ ſeparatæ eſt miraculoſa, 1ª.q.89.8^{m}.2. 76
Anima ſeparata cruciatur igne inferni per triſtitiam: non autem per alterationem, 1ª.q.64.4.1^{m}. 77
Operationes ſenſitiuæ non manent in anima ſeparata, 1.q.77.8.0. 78
Potentiæ immateriales manent actu in anima ſeparata: non autem organicæ: ſed vt in radice, 1ª.q 77.8.0.& q.89.7.c.& 12æ.q.67. 1.3^{m}. 79
Habitus ſcientiæ hic acquiſiti, maneat in anima ſeparata, 1ª.q.89. 1.3^{m}.& 3.4^{m}.& 5.0.& 6.c.12æ.q.67.2.0. 80
Actus ſcientiæ hic acquiſitæ manent in anima ſeparata, 1ª.q. 89. 1.3^{m}.& 6.c.& 12æ.q.67.2.c. 81
Anima ſeparata intelligit per ſpecies tunc infuſas: & per acquiſitas hic: non autem per ſpecies innatas: nec ſunt abſtractas: nec conuertendo ſe ad phantaſmata: ſed ad ſuperiora, 1ª.q.75.6.3^{m}. & q.89.1.0.& 2.3.6 7.c.& 12æ.q.5.1.2^{m}.& q. 67. 2.c. 1^{m}.& 3^{m}. 3ª.q 11.2.0. 82
Animæ beatorum ante reſurrectionem & poſt, intelligere poſſunt: non conuertendo ſe ad phantaſmata, 1ª.q.54 4.c.& 3ª.q.11.2.c. 83
Anima ſeparata cognoſcit ſe per ſeipſam, 1ª.q.89.2.c. 84
Animæ ſeparatæ cognoſcunt ſe mutuo & angelos, 1ª. q. 89.2.0.& 3ª.q.11.1.2^{m}. 85
Anima ſeparata intelligit angelos per ſimilitudines diuinitus ei impreſſas. 1ª.q. 89.2.2^{m}. 86
Anima ſeparata habet cognitionem perfectam de aliis animabus ſeparatis: non autem de angelis: ſed non perfectam naturaliter, 1ª. q.89.2.0 & 3.1^{m}.& 2^{m}.& 3ª.q.11.1.2^{m}. 87
Animæ ſeparatæ non ſemper cognoſcunt ea quæ hic fiunt, 1ª.q. 89.8.0.& 22æ.q.83.4.2^{m}. 88
Anima ſeparata non cognoſcit omnia ſingularia ſibi præſentia: ſed tantum ea ad quæ determinatur priori cognitione, affectione, naturali habitudine, vel ordinatione diuina, 1ª.q.89.4.0.& 7.8.c. 89
Animæ ſeparatæ poſſunt cognoſcere facta viuentium, per animas noniter decedentium, vel per angelos: vel per dæmones: vel Deo reuelante, 1ª.q.89.9.1^{m}. 90
Anima ſeparata naturaliter cognoſcit omnia naturalia, ſed confuſe, 1ª.q.89.3.0. 91
Diſtantia temporalis impedit cognitionem animæ ſeparatæ: non autem 92

autem diſtantia localis 1ª.q.79.7.0.

93 Vti collatione & diſcurſu eſt connaturale animabus beatorum, 3ª. q.11 3.3^m.

94 Anima rationalis ſemper intelligit ſe & Deum: inquantum ipſa eſt ſemper ſibi præſens & Deus,1ª.q.93.7.4^m.

95 Motus cognitionis animæ rationalis triplex,ſ.circularis, rectus, & obliquus,12ſ.q.179.1 3^m.& q.180.1.8.0.6.0.

96 Cuiuſlibet potentiæ ſenſitiuæ obiectum,eſt forma, prout eſt in materia corporali, ideo eſt cognoſcitiua particularium tantum, 1ª. q.85.1.c.

97 Gradus cognitionis animæ coniunctæ triplex. ſ.reſpectu corporalium:immaterialium:& Dei,1ª.q.94.2.0.

98 Anima intelligit corpora,& alias res per ſpecies:non autem per eſſentiam,1ª.q.84.1.2.0.

99 Anima hic nihil cognoſcit per ſpecies infuſas,ſed per abſtractas à rebus ſenſibilibus,1ª.q.84.3 4.0.

100 Anima hic nihil intelligit ſine phantaſmate, 1ª.q 84.7.0.& q.85.1. 4^m.& 5.1^m.& q.86.1.c.& q.88.1.c.& q.89.1.2.0.& q.111.2.3^m.& q. 118.3 c.& 12ſ.q.5.1.2^m.& 22ſ.q.174.2.4^m. & q.175.4.c.& q.180.5. 2^m.& 3ª.q.11.1.2^m.& 2.0.

101 Propria operatio animæ coniunctæ eſt intelligere cum phantaſmate,1ª.q.75.6.3^m.

102 Anima indiget phantaſmate ad duo.ſ.ad acquirendum ſcientiam & ad conſiderandum,1ª.q.84 7.c.& 12ſ.q.4.5.c.

103 Anima non habuit a principio omnes ſcientias: contra Platonem, 1ª.q 84.1.2.3.c.& 12ſ.172.1.c.

104 Anima hic non cognoſcit ſubſtantias ſeparatas quid ſunt ſecundum ſpeciem:ſed quia ſunt.1ª.q.12.4.c.& 11 c & q.50.2.c.fi.& q.84.7. 3^m.& q.88 0.12ſ.q.3.6.c.fi.& 3ª.q.11.1.2^m.& q.30.3.1^m.

105 *Anima rationalis cognoſcit omnia quæ cognoſcit in prima veritate,1ª.q.16.6.1^m.

106 Anima rationalis cognoſcit omnia quæ cognoſcit in prima veritate:non ſecundum eſſentiam:ſed in veritate exemplata à prima veritate,1ª.q 12.11.3^m.& q.16.6.1^m.& 2^m.

107 Deus eſt primum obiectum intellectus animæ rationalis, quia ratio & cauſa veritatis alicuius obiecti primo apprehenditur à potentia,12ſ.q 1.1.c.

108 Anima cognoſcit omnia in rationibus æternis, 1ª.q.12.11.3^m.& q. 84.5.0.

109 Anima cognoſcit omnia in rationibus æternis:vt in principio cognitionis:non autem vt in obiecto:vel in ſpeculo,1ª.q.12.11.3^m.& q. 84.5 0.& q.88.3.1^m.

110 Nulla operatio animæ,dicitur proprie motus,niſi operatio appetitus ſenſitiui,1ª.q.81.1.c.

111 Ab eſſentia animæ non procedit operatio,niſi mediãte virtute eius vel potentia,1ª.q.77.1.0.

112 Neceſſe eſt dicere,id quod eſt prin^m intellectualis operationis,quod dicimus hominis animam,eſſe quoddam prin^m incorporeum & ſubſiſtens,1ª.q.75.2.c.principio.

113 Si ipſa eſſentia animæ, eſſet immediatum operationis principium: ſemper habens animam actu haberet opera vitæ,1ª.q.77.1.c.

114 *Anima tripliciter patitur.ſ.à Deo:& à læſione corporis:& à propria operatione.3ª.q.15.4.c.

115 Illud quo anima operatur,differt realiter ab ea,1ª.q.77.1.0.

116 Anima rationalis,non habet vim tranſmutandi materiam corporalem,1ª.q.117.3.0.

117 In actibus & relationibus animæ intellectis,itur in infinitum, 1ª.q. 28.4.2^m.& q.32.2.c.fi.& q.87.3.2^m. & 12ſ. q.1.4.3^m. & 3ª.q. 87. 3.2^m.

118 Anima eſt mouens mota per accidens,1ª.q.75.1.1^m.

119 Anima de ſe nata eſt mouere ad quamlibet partem:ſed per corporis grauitatem impeditur:ideo difficile eſt homini aſcendere, 1ª.q. 62.2.2^m.

120 Cum ſuperior pars animæ intenſe moueatur in aliquid,ſequitur motum eius pars inferior per redundantiam, 12ſ.q.24.3.1^m.& q.30. 1.1^m.& q.31.5.6 fi.& q.38.4.3^m.& q.59.5.c.& q 77.6.c.

121 Potentiæ animæ dupliciter poſſunt moueri.ſ.quo ad exercitium actus,& quo ad determinationem eius,12ſ.q.9 1.c.

122 Anima non mouetur,niſi per accidens, 1ª.q.75.1.1^m.& 12ſ.q.22.1. 2^m.& 3ª.q 59.5.3^m.

123 Motus magis eſt in potentiis animæ appetitiuis: quàm apprehenſiuis,1ª.q.81.1.c.

124 *Omnis motus cognitiuæ & appetitiuæ virtutis,reducitur in naturam,ſicut in primum principium,12ſ.q.10.1.c.q.17.9.2^m.& q 41. 3.c.

125 Omnis motus appetitiuæ potentiæ reducitur ad proſecutionem boni per ſe:vel mali per accidens:vel ad fugam mali per ſe:vel boni per accidens,12ſ.q.45.2.c.

126 *Anima differt realiter à ſuis potentiis,1ª.q.77.1.0.& 12ſ.q.110.4.c.

127 Quandoque dicitur quod anima eſt ſuæ potentiæ,& econuerſo,ſed non proprie:ſed denominatiuè:quaſi à principaliori ſua virtute, 1ª.q.79.1.1^m.

*In potentiis vnius animæ non poteſt eſſe niſi vna intentio, 12ſ.q. 128 37.1.0.& q.77.1.c.

*Omnes potentiæ animę radicantur in vna eſſentia animę:ideo operatur quod quando intenſio animę vehementer trahitur ad vnam operationem vnius potentię,retrahatur ab operatione alterius.quia vnius animę non poteſt eſſe niſi vna intentio,12ſ.q 37. 129 1.0.& q.77.1.c. & 3ª.q 46.7.c.

Omnes potentiæ in eadem eſſentia animæ radicantur & fundantur 130 vel vt in principio tantum,vt organicæ.ſ.vegetatiuæ & ſenſitiuæ: vel in eſſentia etiam vt in ſubiecto,vt intellectiuæ,1ª.q.77.8.0.

*Omnis proprietas naturaliter conſequens animam, dicitur poª 131 eius,1.q.77.8.2.

Nam quandoque diuiditur contra rationem & voluntatem,cũ tamen ipſa ratio & voluntas,ad naturam hominis pertineant. Et 132 cum potentiæ animæ ſint naturales proprietates,ſpeciem conſequentes,anima non poteſt ſine iis eſſe.Dato tamen quòd ſine iis eſſet:adhuc tamen anima diceretur ſecundum ſpeciem ſuam intellectualis vel rationalis:non quia actus haberet has potentias, ſed propter ſpeciem talis eſſentiæ, ex qua natæ ſunt huiuſmodi poſ effluere,1ª.q 77.8. 2^m.& 12ſ.q.51.1,1^m.& q.110.4.4^m.

*Potentiæ animæ ſunt accidentia eius per ſe,& ſunt in ſecunda ſpe 133 cie qualitatis,1ª.q.77.1.5^m.& 12ſ.q.83.2.3^m.& q. 110.4.3^m. & 4^m.

*Capacitas animæ non eſt nec poteſt eſſe infinita in actu,ſed poteſt 134 ampliari in infinitum,22ſ.q.24.7.c.1^m.

Potentiæ animæ fiunt ab eius eſſentia 1ª.q.77.1.5^m. & 6.0.& 12ſ.q. 135 100.4.1^m.& 3ª.q.7.2.c.& q.62.1.c.& q.89.1.c.

Vna potentia fluit ab anima mediante alia,1ª.q.77.7.0.& q.78.4.3^m 136

Potentię organicę fluunt ab anima,inquantum eſt actus corporis: 137 aliæ vero vt prædominatur corpori,1ª.q 76.8.4^m.

Anima eſt cauſa ſuarum potentiarum:tripliciter.ſ.efficiens,finalis, & 138 materialis. ſ.ſubiectiua,1ª.q.77.6.0.& 7.c.

Poſ animæ perfectiores, ſunt prinª imperfectiorum actiua & fina- 139 lia & etiam priora:ſed econuerſo via generationis, & cauſæ materialis,1ª.q 77.7.c.

Poſ non organicæ,ſunt ſubiectiuæ in anima:organicæ verò in com- 140 poſito,1ª.q.77.5.0.& 6.8.c.

Vna potentia animæ eſt ſubiectum alterius poſ, in virtute animæ, 141 1ª.q.77.7.2.& q.78.4.3^m.

Ordo potentiarum animæ triplex.ſ. perfectionis, generationis, & 142 obiectorum,1ª.q.77.4.0.& 7.c.

Omnes potentiæ animæ,neceſſariam habẽt habitudinem ad ſuum 143 proprium & principale obiectum,1ª.q.19.3.c.

Potentiæ animæ,mutuo ſe impediunt circa diuerſa obiecta,non au- 144 tem circa idem,12ſ.q.31.3.3^m.& q.37.1.0.& q.77.1.c. & 22ſ.q. 123.8.1^m.& q.153.5.c.& 3ª.q.15.9.1^m.

Omnis potentia animæ eſt quædam forma, ſeu natura, 1ª. q. 80. 145 1.3^m.

In omni potẽtia animæ commune eſt fere:vt eodem nomine,actus 146 & potentia nominetur,1ª.q.83.2 1^m.

Appetitus naturalis eſt in qualibet potentia animæ,& in voluntate: 147 & in omni parte & membro corporis: & in omni re, 1ª.q.78.1. 3^m.& q. 0.1.3^m.

Anima rationalis habet plures potentias: qua aliqua alia res, 148 1ª.q.77.2.0.

Anima quanto nobilior eſt tanto plures potentias, operationes, & 149 organa habet,1ª.q.30.2.3^m.& q.76.5.3^m.& q 77.2.c.

Anima comparatur ad corpus ſicut forma ad materiam: ad poten- 150 tias vero,vt ſubſtantia ad propria accidentia: ideo prior eſt eis generatione & perfectione:ſed corpore. prior eſt ſecundo modo: & poſterior primo modo,12ſ.q.83.2.3^m.

Potentia motiua animæ duplex. ſ. imperans motum & exequens 151 motum,1ª.q.75.3.3^m.& q.78.1.4^m.

Potentia cuius obiectum eſt patiens ab ea, eſt actiua ſicut omnes 152 vegetatiuæ:ſi autem vt agens: eſt paſſiua, ſicut omnes ſenſitiuæ, 1ª.q.79.3.1^m.

*Omnes potentiæ animæ ſunt paſſiuæ, præter intellectum agentẽ, 153 & vegetatiuas:quæ ſolæ ſunt actiuæ,1ª.q.79.3.1^m.

Modi viuendi animæ ſunt tres: gradus vero quatuor & quinque 154 genera potentiarum ſ.vegetatiuum,ſenſitiuum,motiuum ſecundum locum,appetitiuum,& intellectiuum, 1ª.q. 18. 2.1^m.& 3.c. & q.78.1.0.

Omnes potentiæ animæ intellectiuæ & ſenſitiuæ,appetitiuæ, & ap- 155 prehenſiuæ interiores: vt operantur ex ratione: indigent habitu: non autem vt ex inſtinctu naturæ, 12ſ. q. 49.4.c.& q.50.3. 4.6.0.

Omnis habitus operatiuus & culpa prius ſunt in potentiis animæ 156 quam in eſſentia,12ſ.q.50.2.0.

Gratia eſt immediate in eſſentia animæ, non autem in potentiis 157 eius,12ſ.q.50.2.c.& q.110.4.0.& q.112.5. 1^m.& 3ª.q.2. 10. 2^m.& q.7.2.c.& q.62.2.c.1^m.

Gratia ponit aliquid creatum in anima,12ſ.q.110.1.0. 158

Gratia agit in anima formaliter:non autem effectiue,12ſ. q. 110. 2. 159 1^m.& q.111.

3m. & q.111.1.1m. & 2.1m.

160 Anima eſt ſimpliciter nobilior gratia:ſed ſecundum quid eſt econ-uerſo,12e.q.110.2.2m.

161 *Multi habitus poſſunt ſimul eſſe in eadem potentia, 12e.q.54.1.o. 22e.q.57.5.c.

162 Omne diuerſificans potentiam,diuerſificat habitum:non autem e-conuerſo,12e.q.8.2.3m.& q.54.1.o.& q.56.1.c.& 22e.q.47.5.c.

163 In potentiis ſenſitiuis apprehenſiuis interioribus ſunt aliqui habi-tus:vt in memoria,12e.q.50.3.3m.& q.56 5.c.

164 In potentiis ſenſitiuis exterioribus non eſt habitus,12e.q.50.3.3m.

165 In potentiis vegetatiuis non eſt habitus , 12e.q.53.1m.& q.54.1.c.& 22e.q.158.1 3m.

166 Omnis perfectio potentiæ animæ,habet rationem virtutis , 12e.q. 110.4.c.

167 Virtutes ſunt ſubiectiuæ in potentiis animæ,12e.q.50.2.o.& q.56.1. o.& 3a.q.7.2.c.

168 Virtutes ſunt ſubiectiuæ tantum in potentiis rationali eſſentialiter vel participatiue,12e.q.55.2.c.& 4.3m.& q.61.2.c.fi.

169 Vna virtus poteſt eſſe in pluribus potentiis non æqualiter, ſed ordi ne quodam.ſ.in vna principaliter:in alia vero per modum diffu-ſionis vel diſpoſitionis:vel directionis:vel motus,12e.q.56.2.o.& q.60.5.c.

170 In nulla potentia ſenſitiua eſt virtus niſi in appetitiua, 12e.q.56.5.o.

171 *Virtus eſt neceſſaria potentiæ ſenſitiuæ appetitiuæ.ſ.concupiſcibi-li & iraſcibili in quibus eſt ſubiectiuè:non quidem ſecundum ſe, ſed vt ſunt rationales participatiuè,12e q 56.4.o.& 5.1m.

172 *Anima & angelus non conueniunt in vltima differentia , 1a.q. 75. 7.2m.

173 Anima & angelus conueniunt in vltimo fine:non autem in fine pro ximo,1a.q.75.7.1m.

174 Anima ſenſitiua in homine eſt incorruptibilis,1a.q.76.3.1m.

175 Anima ſenſitiua in homine eſt nobilior:quam in brutis,1a.q.76.5.c. & q 91.3.1m.& 12e.q.74 3 1m.& 3a.q.2.2m. & 5.1m.

176 Anima ſenſitiua non eſt ſubſiſtens,1a.q.75 3.o.& 6.c.& q.118.2.c.1m

178 Anima ſenſitiua nullo modo eſt hoc aliquid,1a.q.75.3.o.

179 Anima ſenſitiua non eſt viuens , ſed principium viuendi , 1a.q.118. 1.c.

180 Anima ſenſitiua non eſt per creationem,1a.q.118.2.o.

181 Anima ſenſitiua non præexiſtit actu in ſemine, nec etiam vegetati-ua,1a.q.118.1.o.

182 Anima ſenſitiua & vegetatiua traducitur cum ſemine , 1a.q.118.1.o. & 2.1m.

183 Anima ſenſitiua prolis producta in partem principalem:incipit ope rari ad complementum proprij corporis:per modum nutritionis & augmenti,1a.q 118.1.4m.

184 Anima ſenſitiua nullam habet operationem per ſe, 1a.q.75.3.o.& q. 118,1.c.

185 Animæ brutorum deſinunt eſſe,corpore corrupto,22e.q.164.1.2m.

186 Anima vegetatiua non creatur,1.q.118.1.o.

187 Anima vegetatiua non præexiſtit in ſemine.1a.q.118.1.o.

188 Anima vegetatiua eſt in menſtruo ſecundum actum primum:non autem ſecundum actum ſecundum qui eſt operari , 1a.q.118.1. 4m.& 2.2m.

189 Ex anima vegetatiua generantis deriuatur quædam virtus actiua ad ipſum ſemen animalis vel plantæ,ſicut à principali agente de-riuatur vis motiua ad inſtrumentum,1a.q.118.1.c.3m.& q.119.1. c.fi.& 2.c 1m.

190 *Anima vegetatiua non agit niſi in corpus ſibi vnitum,1a.q.78.1.c. & q.79.2 3m.

191 Obiectum potentiæ vegetatiuæ eſt corpus viuens per eam, 1a.q.78. 2.3.c.

192 Potentia vegetatiua eſt triplex.ſ.generatiua,augmentatiua, & nutri tiua,1a.b.78.2.o.

193 Omnium partiũ animæ vegetatiuæ,generatiua eſt finalior,dignior, perfectior,1a.q.72,1m.& q.78.2.c.

194 Vires vegetatiuæ dicuntur naturales dupliciter. ſ.quia habent effe-ctus ſimiles naturæ.1.eſſe,quãtitatem,& conſeruationem:& quia per ſimilia inſtrumenta agunt.1.per qualitates actiuas & paſſiuas ſed altiori modo,1a.q 78.2.1m.

195 Vegetatiuæ agunt per calorem,& per alias qualitates naturales,1a. q 78.1.c & 1.o.

195 Potentiæ vegetatiuæ non obediunt imperio rationis,12e.q.17.8.9.o. & q.50.3.1m.& 22e.q.148.1.3m.& 3a.q.15.2.1m.& q.19.2.c.

1 ANIMAL & Eſſentia,Animal eſt quod habet naturam ſenſiti uam,rationale vero , quod habet naturam intellectiuam,1a. q.3.5.c.& q.85.3 4m.& 5.3m.& 12e.q.67.5.c.

2 Quædam animalia dicuntur eſſe ex aqua,quia plus habent de aqua quàm alia animalia,licet in omnibus prædominetur terra. 1a.q. 71.1m.

3 Quædam animalia ſunt media inter aquatica & terreſtria,licet ma-gis conueniant cum altero,cum quo magis computantur ,1a.q. 72.4m.

Animalia terreſtria ſunt perfectiora auibus & piſcibus , 1a. q.72. 1m. 4

Non quælibet pars animalis eſt animal quia non habet animam pri mo,ſed in ordine ad totum,1a.q.76.8.c.fi 2m.& 3m. 5

Pars animalis perfecti non eſt animal , quia non habet diſtinctio-nem organorum & operationum quæ requiruntur , 1a. q. 5. 5. 2m. 6

Partes animalis non ſunt in ſpecie:nec differunt ſpecie:ſed ſunt di-uerſarum diſpoſitionum,1a.q.76.5 3m. 7

Dextra eſt nobilior pars corporis animalis. Ideo qui ad dextram alicuius ſedet,nobiliſſimo modo ei coniungitur , 1a. q. 102. 2. c fi. 8

Diuerſa animalia ad ornatum diuerſorum elementorum perti-nent.ſ.aues aeris , & piſces aquę , cętera autem terrę , 1a.q. 71. 72.o. 9

*GENERATIO & Animalia quęlibet pręter perfecta poſſunt generari ex ſemine,& ſine ſemine per putrefactionem , 1a.q.91. 2 1m. 10

Virtus cœli loco ſpermatis cum elementis,ſufficit ad generationem animalium imperfectorum non autem perfectorũ , 1a.q.45 8.3m. & q.70.3.c.& q.71.1m.& q.91.2.2m. 11

Species animalium de nouo generatę per putrefactionem, fuerunt producttę in primis ſex diebus in ſuis principiis,1a.q.74.1.5m. 12

Generatio hominis & multiplicatio,etiam quo ad indiuidua,eſt de principali intentione naturę,non autem aliorum animalium,ni ſi ſecundum ſpeciem,1a.q.50.4.4m.& q.98.1.o. 13

*In generatione animalis,pręcipuè hominis ſunt neceſſarię multę generationes non continuę , ſicut etiam multę formę , 1a.q.118. 2.2m. 14

Motus ſurſum eſt naturalis animali ſecundum animam,non autem ſecundum corpus,12e.q.6.5.3m. 15

Motus appetitus animalis præuenitur ab exteriori motu dupliciter , ſcilicet ſecundum ſenſus , & ſecundum corpus , 12e. q. 6. 1.2m. 16

Quædam animalia mox nata habent mouere ſe, & vſum membro-rum,non propter nobilitatem, ſed propter ſiccitatem cerebri , 1a. q.99. 1. 1m. 17

Animalia pugnant propter cibum & coitum,1a.q.8.2.c.fi. 18

Quædam animalia abhorrent coire cum matre, vt equus,& came-lus,22e.q.154.9.2m. 19

Animalia bruta non proſequuntur conuenient,nec fugiunt nociua per rationis deliberationem , ſed per naturalem inſtinctum æſti-matiue,ſimiliter & pueri,1a.q.83.1.c.& 12e.q.11.2.c.& q.15.2.c. & q.16.2.3m.& q.17.2.3m.& q.46.4.2m.& 7.1m. 20

Animalia bruta non intendunt aliquid manifeſtare , vel repræſen-tare quia hoc eſt proprium rationis conferentis ſignum ad ſigna tum:ſed agunt ex inſtinctu naturali aliquid , ad quod ſequitur hoc. 22e.q.110.1.c. 21

Aues docent pullos ſuos volare , & ſimilia : quia mox nata bruta, non habent ita perfectum vſum induſtriæ naturalis,ſicut poſtea, 1a.q.101.2.3m. 22

Animalia bruta ſunt ſagacia, quia diriguntur à Deo : ſicut horolo-gia,12e.q. 13.2.3m. 23

Cognitio eſt in animalibus brutis propter neceſſitatem actionis tantum 1a.q.91.3.3m.& 12e.q.31.6.c. 24

Homines in ſtatu innocentiæ non indigebant aliis animalibus,niſi ad experimentalem cognitionem eorum,1a.q.96.1.3m. 25

Appetitus animalis bruti non eſt liber,1a.q.59.3.c.& q. 83. 1. c. & 12e.q.11.2.c.& q.13.2.2m.& 3m.& q.26.1.c. 26

Electio non conuenit animalibus brutis,12e.q.13.2.o. 27

Intentio proprie non conuenit animalibus brutis,12e.q.12.5.o. 28

Delectatio proprie conuenit animalibus brutis : non autem gau-dium,1a.q 31.3.c. 29

Animalia bruta non delectantur viſibilibus,odoribus,& ſonis , niſi in ordine ad ſuſtentationem naturæ,1a.q.91.3.3m.& 12e. q.31.6. c.& q.35.2.3m.& 22e.q.141.4.3m.& q.167.2.c. 30

Omne animal naturaliter abſtrahitur à delectationibus venereis, & guſtus , per dolores corporis , 12e. q.29.3. 1m.& q.35.6.c.fi. 2m. 31

Animalia ferociora non erant manſueta ante peccatum Adæ , nec comedebant herbas:ſed carnes ſicut nunc,1a.q 96.1.2m. 32

Animalia bruta appetunt excellentiam , & iraſcuntur contra dero-gantia ei,non autem honorem,12e.q.47.2.1m. 33

IN COMMVNI.&.Homo ex parte ſuæ temperatiſſimæ com-plexionis , non habet ſuperexcellentiam alicuius paſſionis ani-mæ,quam habent cætera animalia,ſecundũ quòd recedunt ab hac æqualitate,vt leo in audacia,canis in ira,lepus in timore : & ſic de aliis,12e.q.46.5.1m. 34

Quæ tantum viuunt.i.plantæ,ſunt propter omnia animalia, & hæc propter hominem,& omne imperfectius, propter perfectius , 1a. q.65.2.c.& 22e.q.64.1.2.c.& q.66.1.c. 35

Omnia animalia ſunt ſubiecta homini,vel totaliter:vt manſueta, vel in parte 36

vel in parte, vt alia, ſed non omnia obediunt ei propter peccatum. 1^{a}.q 96.1.0.
37 Bruta quandoque puniuntur in pœnam dominorum ſuorum, 22e. q 108.4 3^{m}.
38 In brutis eſt ſimilitudo boni moralis, ſcilicet virtutum, ſecundum paſſiones ipſorum, 12e.q.54.4.^{m}.
39 Bruta inuocant Deum, inquantum naturaliter deſiderant bonitatem eius. Sed obediunt ei, inquantum naturalis inſtinctus eorum mouetur à Deo, 22e q.8..1.3^{m}.
40 L e x &. Diſtinctio animalium immundorum à mundis, non erat ante legem Moyſi, quo ad eſum, niſi propter abominationem vel conſuetudinem, ſed bene quo ad ſacrificia, 12e.q.103. 1 4^{m}.
41 Expoſitio animalium mundorum ſecundum legem, 12e. q. 102. 3.2^{m}.
42 Expoſitio animalium immundorum ſecundum legem, 12e.q.102.6. 1^{m}.& 2^{m}.
43 Animal ſacrificandum debebat habere quatuor, ſcilicet integritatem, ſanitatem, ſuauitatem, & ſal, 12^{e}.q.102.3.c.2^{m}.& 7^{m}.
44 Animalia ante octo dies non offerebantur, propter ſuam teneritudinem, 12^{e}.q.102.3.7^{m}.& 3.1^{m}.& 3^{a}.q.70.3.3^{m}.
45 In lege veteri offerri ſolebant quinque animalia figurantia eorum ſacrificium, id eſt Chriſtum, ſcilicet vitulus, capra, ouis, turtur, & columba, 12^{e}.q.112.3.2^{m}.
46 Deus prouidit quòd in ſacrificiis propter paupertatem non valens offerre animal quadrupes, offerret aues. Si non panes, vel farinam, vel ſpicas, 12e.q.102.3.15^{m}.
47 Quanto grauius eſt peccatum, tanto vilior ſpecies animalis offerebatur in ſacrificiis, ſ. capra pro idololatria, vitulus pro ignorantia ſacerdotis, & hircus pro negligentia principis, 12e.q.102.3.11^{m}.
A n i m a t a generant & conſeruantur à principio motiuo intrinſeco: ſed inanimata tantum ab extrinſeco, 1^{a}.q.78.1.2.0.
1 A n i m v s pro vi iraſcibili ponitur, vt patet per philoſophũ, vbi dicit, quòd in ſenſitiuo appetitu eſt deſiderium & animus, id eſt concupiſcibilis & iraſcibilis, 22e.q 129.2.2 1.1^{m}.
2 Moderatio animi quandoque prouenit ex quadam dulcedine effectus, qua quis abhorret omne illud quod poteſt alium triſtare. Et ideo dicit Seneca, quòd temperantia eſt quædam lenitas animi. Nam auſteritas econtrario animi videtur eſſe in eo, qui non veretur alios contriſtare, 22^{e}.q.114.2.3^{m}.fi.& q.157.3.1^{m}.fi.
*Niſi propter aliquam cauſam neceſſe ſit aliquando alios vtiliter contriſtare, 22^{e}.q.114.2.1^{m}.fi.& q.157.3.1^{m}.fi.
1 A n n e x v m ſpiritualibus poteſt eſſe aliquid dupliciter, ſcilicet vel ſicut ex ſpiritualibus dependens, ſicut habere beneficia eccleſiaſtica dicitur ſpiritualibus eſſe annexum, quia non competit, niſi habenti officium clericale. Vnde huiuſmodi nullo modo poſſunt eſſe ſine ſpiritualibus Et propter hoc ea nullo modo vendere licet, quia eis venditis, intelliguntur etiam ſpiritualia venditioni ſubiici. Quædam autem ſunt annexa ſpiritualibus inquantum ad ſpiritualia ordinantur, ſicut ius patronatus quod ordinatur ad præſentandum clericos ad eccleſiaſtica beneficia, & ſicut vaſa ſacra quæ ordinantur ad ſacramentorum vſum. Vnde huiuſmodi non præſupponunt ſpiritualia, ſed magis ea ordine temporis præcedunt, & ideo aliquo modo vendi poſſunt, non autem inquantum ſunt ſpiritualibus annexa, 12e.q.100.4.c.
1 I n mutationibus naturalibus terminus à quo, id eſt, forma annihilatur, niſi inquantum manet in potentia in ſuo ſubiecto, 1^{a}.q. 104.4.3^{m}.
2 Nulla creatura annihilatur, ſed quælibet ſecundum aliquid perſeuerabit in æternum, 1^{a}. q.65.1. 1^{m}. & q.103.1. 2^{m}. & q.104. 4. c.
3 A g s n a &. Si Deus ſubtraheret actionem ſuam, omnia ſubito annihilarentur, 1^{a}.q.8.2.c.& q.9.2.c.& q.50.5.3^{m}.& q.104.1.c.& 12^{e}. q.109.2.2^{m}.& 8.c.
4 Solus Deus poteſt aliquid annihilare, 1^{a}.q.9.2.c.& 3^{a}.q.13.2.c.
5 Deus de potentia abſoluta poteſt annihilare omnem creaturam, non autem de potentia ordinata, 1^{a}.q.9.2.c.& q.104.3.4.0.
6 Deus non annihilat peccatores, ne iuſtitia ſit ſine miſericordia, & vt pœna reſpondeat culpæ, 12^{e}.q.87.4.1^{m}.
1 A n n v n c i a t i o Chriſti conuenienter facta fuit Beatæ virgini, 3^{a}.q.30.1.0.
2 Annunciatio Chriſti conuenienter facta fuit per angelum, 3^{a}.q.30. 2. 0.
3 Annunciatio Chriſti conuenienter facta fuit per ſupremum archangelum, 3^{a}.q.30.2.4^{m}.
4 Annunciatio Chriſti conuenienter facta fuit in ſpecie corporali: & viſione corporali, 3^{a}.q.30.3.0.
5 Annunciatio Chriſti conuenienti modo & ordine facta fuit, 3^{a}.q.30. 4. 0.
6 Expoſitio euangelij de annunciatione dominica, 3^{a}.q.30.4.0.
Quando in antecedente eſt aliquid pertinens ad actum animæ; conſequens debet ſumi vt eſt in anima, 1^{a}.q.14.13.2^{m}.

A n t e q v a m importat ordinem ad futurum vere: vel imaginarie, 3^{a} q.58.3.1^{m}. 1
A n t i o c h v s non vere pœnituit, 1^{a}.q.89.1.1^{m}.
ANTICHRISTVS non erit vnitus diabolo in perſona, 3^{a}. q.8.8.c.2^{m}. 1
Antichriſtus erit caput malorum omnium perfectione malitiæ: non autem ordine vel influxu, 3^{a}.q.8.8 0. 2
*In collationibus patrum introducitur ſententia beati Antonij: qui prætulit diſcretionem per quam aliquis omnia moderatur, & ieiuniis, & vigiliis, & omnibus huiuſmodi obſeruantiis, 22^{e}.q.188. 6.c.3^{m}.
A n t o n o m a s i a eſt figura qua nomina generalia reſtringuntur ad aliquid per excellentiam: vt Vrbs pro Roma, 22^{e}.q.183.2 c. & q.186.1.c.
A n t h r o p o m o r p h i t a s fuerunt hæretici fingentes Deum eſſe figuratum lineamentis corporis humani, 22e.q.188.5.c.
A p i r o c a l i a eſt exceſſus expenſarum contra rationem: & opponitur paruificentiæ, 22e.q.135.2.0.
A p o c r y p h a Eſdræ, 1^{a}.q.10.6 2.1.& 22e q.34.1.2.2.
A p o s t a s i a. & o b v i s i o. & Duplex, ſcilicet auerſio à Deo: & nolle ſubdi Deo: & ſic eſt ſpeciale peccatum, ſcilicet prima ſpecies ſuperbiæ: non autem primo modo: ſed eſt generalis conditio omnis peccati, 12e q.84.2^{m}. 1
Apoſtaſia, id eſt, receſſus à Deo, eſt triplex: ſcilicet à religione vel ordine: à bona vita: & à fide, 22e.q 12.1 0. 2
Apoſtaſia à fide non eſt ſpecies infidelitatis: ſed eſt circunſtantia eius aggrauans eam, 22e.q.12 1.2^{m}. 3
Apoſtaſia à fide eſt peſſima: & includit alias, 22e q.12.1 c. 4
P o e n a, & Apoſtata condemnatus ab eccleſia, perdit ius dominij ſuper ſubditos, 22e q.12.2.0. 5
A p o s t o l i fuerunt perfectiores cæteris ſanctis, 12e. q. 106. 4. c. 1
Apoſtoli habuerunt omnem ſcientiam quantum expediebat ad conuerſionem mundi, 22^{e}.q 176.1.1^{m}. 2
Spiritus ſanctus docuit apoſtolos omnem veritatem neceſſariam ad ſalutem: non autem omnes futuros euentus, 12^{e}. quæ. 106. 4.2. 3
Verba apoſtolorum ſunt ex familiari reuelatione ſpiritus ſancti & Chriſti: ideo ſeruanda ſunt: * quia ſunt in canonica ſcriptura: in qua nefas eſt credere aliquid falſum eſſe, 1^{a}. q.57.5.3^{m}. & 12e. q 108.2.3^{m}.fi.& q 107.4 2^{m}. 4
Miſſio viſibilis ſpiritus ſancti facta eſt ad apoſtolos in ſpecie flatus, & linguæ igneæ: ad ſignificandum quod gratiam & auctoritatem haberent à capite. i. Chriſto: & abundarent verbis & feruore, 1^{a}.q.43.7.6^{m}.& 3^{a}.q.39.6.4^{m}.& q.72.2.1^{m}. 5
Deus dedit apoſtolis ſcientiam ſcripturarum, & omnium linguarum: quam homines per ſtudium vel conſuetudinem acquirere poſſunt: licet non ita perfecte, 12e.q.51.4.c. 6
Apoſtoli loquebantur omnibus linguis: non autem Chriſtus nec Chriſtiani modo, 22^{e}.q.176.1.0. 7
Apoſtoli relinquentes omnia propter Chriſtum, vouerunt pertinentia ad perfectionis ſtatum, 22e.q.88.4.1^{m}. 8
Apoſtoli omnes in nauicula turbabantur propter peccatum Iudæ: ad commendationem vnitatis, 22e.q.108.4.5. 9
S a c r a m e n t v m. & Apoſtoli nullum ſacramentum inſtituerunt, 3^{a} q.64.2.0.& q.72.1.1^{m}. 10
Apoſtoli miniſtrantes ſacramenta, vtebantur aliqua forma verborum tradita à Chriſto, 3^{a}.q.72 4 3^{m}. 11
Apoſtoli multa tradiderunt occulte: non in ſcriptis: vt formas ſacramentorum: ne irriderentur ab infidelibus, 3^{a}.q.25.3.4^{m}.& q. 64.2.1^{m}.& q.72.4.1^{m}.& q.78.3.5^{m}.& q.83 4.2^{m}. 12
Omnes apoſtoli ſunt baptizati baptiſmo Chriſti à Chriſto, 3^{a}.q. 38.6.2^{m}.& q.73.6.2^{m}.& q.84.7.6^{m}. 13
Apoſtoli baptizabant per alios, & ſecundum Dionyſium diuini noſtri duces, id eſt, apoſtoli probauerunt infantes recipi ad baptiſmum: ſed prædicabant per ſe ſicut etiam Chriſtus, quia induſtria miniſtri multum facit in vltimo: & nihil facit in primo, 3^{a}.q. 67.2.1^{m}.& q.68.9.b. 14
Apoſtoli confirmati ſunt à Chriſto ſine materia, ſed non confirmabant alios communiter ſine materia, 3^{a}.q. 72.2.1^{m}.& 4.1^{m}. 15
D e i apparitio differt à miſſione viſibili: quia non importat ordinem diuinarum perſonarum: nec inhabitationem: ſicut miſſio, 1^{a}.q.43.7.6^{m}.& 3^{a}.q.39.8.1^{m}. 1
Apparitio conuenit patri: non autem mitti, 1^{a}.q.43.7.6^{m}.& 3^{a}.q.39. 8. 1^{m}. 2
Apparitio Chriſti poſtquam reſurrexit, legitur facta duodecies, 3^{a}. q.55.3^{m}.& 4^{m}.q.83.5.6^{m}. 3
Chriſtus apparuit in alia effigie: propter gloriam eius, & incredulitatem videntium, 3^{a}.q.54.1.3^{m} & q 55.4.0. 4
Chriſtus per apparitiones probare voluit identitatem reſurgentis: quo ad naturam, comedendo: perſonam eadem effigie: vel accidentia: per cicatrices: veritatem vitæ loquendo: & veritatem

corporis, per palpationem: & eius gloriam, intrando ianuis clauſis, 3ª.q.55.6.c.
6 Chriſtus poſt aſcenſionem apparuit quibuſdam in ſpecie propria corporali: ſicut Paulo, 3ª.q.57.6.3m.
1 APPELLARE ex confidentia iuſtæ cauſæ licet cuilibet: non autem vt per moram iuſtitiam impediat, 22ª.q.69.3.c.
2 Ante ſententiam, & poſt eam, licet appellare, 22ª q.69.3.2m.
3 Appellare licet à iudice ordinario tantum: & ab ordinario & arbitro ſimul: non autem ab arbitro tantum, 22ª.q.69.3.2m.
4 Nullus poteſt appellare poſt decem dies nec pluſquam ter, 22ª.q.69.3.3m.
5 Nulli fideli licet ad iudicem infidelem appellare, 22ª.q.69.3.1m.
1 APPETITVS quid. & Appetitus eſt potentia paſſiua, 1ª.q.80.2.c. 12ª.q.8.2.3m. & q.27.1.c. & q.50.5.2m.
2 Appetitus eſt inclinatio appetentis in aliquid ſibi ſimile & conueniens, 1ª.q.80.1.c. & 12ª.q.8.1.c. & q.29.1.c. & q.50.5.1m.
3 Appetitus omnis eſt inclinatio conſequens formam: ſed naturalis naturalem: ſenſitiuus apprehenſam à ſenſu: intellectiuus, id eſt, voluntas apprehenſam ab intellectu, 1ª. q.78.1.3m. & q.80.1.c. & q.81.1.c. & 87.4.c. & 12ª.q.8.1.c. & q.17.8.c. & q.26.1.c. & q.35.1.c. & q.40.3.c.
4 Appetitus quilibet ſequitur cognitionem, 12ª.q.40.3.c.
5 Appetitus eſt ad res, ſed cognitio eſt à rebus, 1ª.q.16.1.c. & q.19.3.6m. & 6.2m. & q.80.2.2.a. & q.82.3.c. & 12ª.q.22.2.c. & q.40.2.c. q.66.6.1m. & 22ª.q.26.1.3m. & q.27.4.c.
6 DIVISIO. & Appetitus duplex, ſcilicet naturalis: & ſenſitiuus, 1ª.q.78.1.3m. & q.80.1.c. & 22ª.q.148.1.3m.
7 Appetitus duplex, ſcilicet ſenſitiuus, & intellectiuus, 1ª.q.80.2.c. & 22ª.q.18.1.c. & q.24.1.c. & q.58.4.c. & q.175.2.2m.
8 Appetitus triplex, ſcilicet naturalis ſenſitiuus: & intellectiuus, 1ª.q.6.1.1m. & q.19.1.9.c & q.59.1.c. & q.60.1.c & q.87.4.c. & 12ª.q.1.2.c.3m. & q.26.1.2.c. & q.40.3.c. & 22ª.q.29.2.1m.
9 Appetitus naturalis qui ſequitur naturæ indigentiam ſcilicet vis appetitiua vel attractiua, diuiditur contra retentiuam, digeſtiuam, & expulſiuam, Et omnes ſubſeruiunt nutritiuæ, & ſunt vires animæ vegetatiuæ propriæ, ſed in paſſionibus animæ: ſecundum ſimilitudinem agentium naturalium, 12ª.q.23.4.c. & q.40.4.c & 2ª.q.117.2.c. & q.119.2.c. & 22ª.q.148.2.3m.
10 Appetitus cibi duplex, ſ. naturalis, id eſt, fames & ſitis: & animalis: in quo eſt vitium gulæ: non autem in primo. 22ª. q. 148.1.3m.
11 Actus appetitus eſt appetere non habita: amare habita: & delectari in eis, 1ª.q.19.1.c.2m. & q.59.1.2m.
12 Motus appetitus duplex, ſcilicet proſecutio, & fuga, 22ª.q.141.3.c. & q.162.1.c.
13 Ordo motus appetitus proportionatur ordini motuum naturalium, 12ª.q.23.2.c.
14 Omnis appetitus ſecundum quod tendit in bonum, tendit in aſſimilationem diuinæ bonitatis, 1ª.q.7.1.c.2m. & q.44.4.c.3m. & 22ª.q.34.1.3m.
15 Creatura irrationalis appetit Deum implicite tantum; ſed rationalis implicite, 1ª.q.6.1.2m.
16 In omni bono appetitur ſummum bonum, id eſt, Deus, 1ª.q.6.1.2m.
17 Appeti propter ſe dicitur dupliciter, ſcilicet ſolum propter ſe: & non quam propter aliud: & aliquando etiam propter aliud. Primum conuenit ſoli beatitudini: ſecundum virtutibus, 22ª.q.145.1.1m.
18 Omnia appetunt bonum, eſſe, perfectionem: & coniungi ſuo principio, 1ª.q.5.1.c. & q.6.1.c. & 1.2m. & q.63.3.c. 22ª.q.64.5.c.
19 Nullus appetitus eſt ad malum, 1ª.q.19.9.c & q.103.8.c. & 12ª.q.8.1.c & q.23.2.c. & q.27.1.1m. & q.28.4.c.
20 Non eſſe eſt appetibile damnatis, & deſperatis per accidens tantum, ſcilicet ratione pœnæ, 1ª.q.5.2.3m. & 12ª.q.8.1.3. & q.19.4.2m. & 73.8.2m.
21 Bonum arduum ratione boni attrahit appetitum cauſando ſpem: ſed ratione difficultatis retrahit cauſando deſperationem, 22ª.q.161.1.c.
22 Poſſibile conuenit obiecto appetitus: non omnino per accidens, 12ª.q.40.1.3m.
23 Appetibile non mouet appetitum ſenſitiuum: nec rationalem: niſi apprehendatur, 1ª.q.80.2.1m. & 22ª.q.34.1.c.prin.
24 SVBIECTVM. & Quælibet res habet aliquem appetitum, 1ª.q.59.1.c. & q.80.1.c.
25 NATVRALIS. & Appetitus naturalis nihil aliud eſt, niſi inclinatio & ordo rei ad rem ſibi conuenientem, 1ª.q.78.1.3m. & q.80.1.c. & q.81.1.c. & q.87.4.c.
26 Appetitus naturalis eſt habitudo ad bonum naturale: ad quod tendit quando non habet: & in quo habito, quieſcit, 1ª.q.19.1.2.c.
27 Appetitus naturalis ſemper tendit in bonum exiſtens in re, 12ª.q.8.1.c.
28 *Appetitus naturalis ſemper ſequitur formam in re exiſtentem: alij autem apprehenſam, 1ª.q.59.1.c. & q.60.3.c. & q.80.1.c. & 12ª.q.8.1.c. & q.17.8.c. & q.26.1.c.
Illud quod appetitur appetitu naturali, poteſt etiam appeti appetitu animali, cum fuerit apprehenſum, 12ª.q.30.1.1m. 29
Quælibet potentia animæ appetitu naturali concupiſcit, amat, delectatur, & huiuſmodi: ſed appetitu animali ſola concupiſcibilis, 1ª. & q.78.1.3m. & q.80.1.1m. & 12ª.q.30.1.3m. 30
Appetitus poteſt dici naturalis tripliciter, ſcilicet vel quia ineſt rei à natura: & ſic eſt in qualibet potentia animæ: & etiam in voluntate: & in omni parte & membro corporis: & in omni re. Vel quia conſequitur formam mere naturalem & ſimpliciter immerſam materiæ. Vel quia conſequitur formam rationalem: quæ ineſt homini à natura, non tamen vt ſequens formam actu apprehenſam ab intellectu, 1ª. q.76.1.c. co.2. & q.78.1.3m. & q.80.1.3m. 31
Appetitus naturalis animæ, non eſt potentia animæ diſtincta à cæteris eius potentiis, 1ª.q.80.1.c. & 12ª.q.10.1.3m. 32
Appetitus inferior naturaliter ſequitur motum appetitus ſuperioris: niſi aliquid repugnet, 12ª.q.158.8.c. 33
Appetitus naturalis non obedit rationis imperio, 1ª.q.83.1.5m. & 12ª.q.17.8.c.o. & 22ª.q.148.1.3m. 34
Omnis potentia animæ, naturali appetitu appetit obiectum ſibi conueniens, 1ª.q.78.1.3m. & q.80.1.3m. & 12ª.q.30.1.2m. 35
Appetitus conſequens apprehenſionem animalis, eſt potentia animæ: diſtincta à cæteris eius potentiis: non autem appetitus naturalis, 1ª.q.80.1.c. & 12ª.q.30.1.3m. 36
Appetitus ſenſitiuus mouetur à cogitatiua ſeu æſtimatiua: imaginatiua: & ſenſu, 1ª.q.81.3.2m. & 12ª.q.75.2.c. 37
Appetitus ſenſitiuus mouetur immediate ab imaginatione: vel æſtimatiua: ſed mediate à ratione, 1ª. q.81.3.c. & 12ª. quæ.30.3.3m. 38
Vis cognitiua non mouet niſi mediante appetitiua: nec ratio vniuerſalis: niſi mediante ratione particulari: nec voluntas: niſi mediante appetitu ſenſitiuo, 1ª.q.20.1.1m. & q.80.2.3m. & q.86.1.2m. 39
Appetitus ſenſitiuus diuiditur, per concupiſcibilem: & iraſcibilem, 1ª.q.59.4.c. & q.78.1.3m. & q.81.2 a. & 3.c. & 22ª.q.18.1.c. & q.58.4.c. & q.168.2.c. 40
Et vterque appetitus obedit imperio rationis, 1ª.q.74.3.c. & q.81.3.a. & q.83.1.1m. & 5m. & q.96.2.c. & q.110.2.3m. & q.117.2.3m. & 12ª.q.17.7.c. & q.26.1.c. & q.42.4.c. & q.50.3.c. & 56.4.c. & q.58.2.c. & 22ª.q.58.2.c. & 4.3m. & q.158.2.4m. & 3ª.q.15.2.1m. & q.18.2.c.5m. & q.19.2.c. & q.20.2.3m. 41
Appetitus ſenſitiuus non obedit imperio rationis, niſi mediante voluntate, 12ª.q.46.4.1m. 42
Actus appetitus ſenſitiui vt eſt à potentia animæ, ſubiacet imperio rationis, non autem vt eſt ex diſpoſitione organi corporalis, 12ª.q.17.7.c. 43
Proprium hominis eſt: quod appetitus inferior ſubdatur appetitui ſuperiori & moueatur ab eo, 12ª.q.74.3.1m. & 22ª. q.175.2.2m. 44
Appetitus ſenſitiuus eſt proximus motui corporis noſtri, 1ª.q.20.2.1m. 45
In paſſionibus appetitus ſenſitiui eſt conſiderare aliquid quaſi materiale: ſcilicet corporalem tranſmutationem: & aliquid quaſi formale: quod eſt ex parte appetitus, 1ª.q.20.1.2m. 46
Bonum ſenſibile eſt obiectum appetitus ſenſitiui: ſed bonum ſimpliciter eſt obiectum voluntatis, 1ª.q.59.4.c. & 12ª. q.1.2.3m. & q.19.3.c. & 22ª.q.24.1.c. 47
*Nullus appetitus mouetur ad ſuum obiectum, niſi apprehendatur ſub ratione boni vel mali: conuenientis vel nociui, 12ª.q.9.1.2m. 48
Appetitus ſenſitiuus vt ſectus à ratione: poteſt eſſe ſubiectum virtutis & vitij, 12ª.q.50.3.3m. & q.56.3.c. & 4.c. & 5.1m. & q.57.1.c. & q.74.2.c.2m. & 3.c. 49
Actus appetitus ſenſitiui ſemper eſt cum tranſmutatione corporis: & maxime circa cor, 1ª.q.20.1.3m. & 12ª.q.10.3.c. & q.22.2.3m. 50
*DIFFERENTIA & Appetitus ſenſitiuus & rationalis.ſ. voluntas, ſunt duæ potentiæ, 1ª.q.80.2.c. 51
Actus appetitus ſenſitiui ratione mutationis corporalis annexæ: dicuntur paſſiones, non autem actus voluntatis, 1ª.q.20.1.1m. 52
*INTELLECTIVA & Appetitus ſenſitiuus & volūtas, ſunt rationales participatiue, 12ª.q.24.1.2m. & q.56.6.2m. & q.59.4.2m. & q.61.2.c.ſi.2m. & 22ª.q.58.4.3m. & 3ª.q.18.2.4. 53
Appetitus rationalis non diuiditur per concupiſcibilem & iraſcibilem, 1ª.q.59.4.c. & q.82.5.c. 54
Appetitus rationalis non fertur in particulare: niſi ſub ratione vniuerſalis, 1ª.q.80.2.2m. 55
APPREHENSIO aliqua eſt cauſa timoris: & omnium operationum appetitus, 22ª.q.7.1.c. 1
Reſpectus qui eſt tantum in apprehenſione rationis conferentis 2

vnum

vnum alteri: est relatio rationis tantum, 1ª.q.28.1.c.

1 APPROPINQVATIO. Quanto aliquid habet minus de potentialitate: tanto magis appropinquat Deo, 12ᵉ.q.22.1.1m.

2 Quanto aliqua sunt sibi bono propinquiora: tanto sunt meliora, 12ᵉ.q.\1 6.c prin.

1 APPROPRIATIO In communi est manifestatio diuinarum personarum per attributa essentialia, 1ª.q.39.7.c.

2 Appropriatio in diuinis potest fieri dupliciter: scilicet ex parte creaturarum: & ex parte Dei. Prima debet semper fieri per contrarium: secunda verò per similitudinem ad proprium, 1ª.q.39.7.c.1m.& 8.c.co.2.

3 Appropriatum vt sic est posterius proprio secundum modum intelligendi: sed vt essentiale, est econuerso, 1ª.q.39.7.3m.

4 Attributa conuenienter appropriantur diuinis personis, 1ª.q.39.7.8.0.

5 Essentia nulli personæ appropriatur: nec operatio, 1ª.q.39.8.c.

6 IN SPECIALI &. Potentia appropriatur patri: sapientia filio: bonitas verò spiritusancto, 1ª.q.39.7.8.c.& q.43.6.2m.& q.46.3.c & 22ᵉ.q.14.1.c.& 1.c.

7 Veritas in diuinis appropriatur filio, 1ª.q.39.8.c.

8 Principium effectiuum appropriatur patri: exemplare autem, filio, 1ª.q.48 3.c.

9 Aeternitas appropriatur patri: pulchritudo filio: vsus verò spiritui-sancto: secundum Hilarium, 1ª.q.39.8.c.& 3ª.q.59.1.1m.

10 Vnitas appropriatur patri: imago, æqualitas, & verbum filio: nexus verò spiritusancto: secundum Augustinum, 1ª.q.7.1.3m.& q.39.8.c.& q.47.2 1m.& 3ª.q 58.2.4m.

11 Ex ipso, appropriatur patri: per quem, filio: in quo, spiritusancto, 1ª.q.3.\1 c.

12 Creatorem esse, appropriatur patri: per quem, filio: dominium verò & viuificatio, spiritusancto, 1ª.q 45.8 2m.

1 AQVA &. In communi habet sex proprietates: quia est diaphana: humida: frigida: generatiua: abundans vbique: & sine pretio, 3ª.q.66.3.c. & q.69.8.2m.& 4.1m.c.

2 Aqua est duplex, scilicet viua, id est continuata suo principio cum fluxu: & mortua, id est stans, 1ª.q.18 1 3m.

3 Aqua non cooperit totam terram contra naturam: propter viuentia super eam, 1ª.q.69.1.2m.& 4m.

4 Congregatio aquarum conuenienter describitur tertia die, 1ª.q.69.1.0.

5 Aquæ dicuntur potius congregari & diuidi quàm creari: quia labiliter fluxæ sunt. Sed aquæ quæ supra cœlos sunt, non sunt fluidæ secundum Basilium, 1ª.q.68.2 b.& 2m.fi.& q.69.1.1m.

6 Aqua calida citius & fortius congelatur, 12ᵉ.q.33.6.2.2.& q.37.1.3m.& q 48.2.c.& q.87 2.c.

7 *DE LATERE CHRISTI &. Vera aqua exiuit de latere Christi, in cruce. 3ª.q.66.4.3m.& q.74.7.3m.

8 BENEDICTA. & Aqua benedicta non est sacramentum: sed est quid sacramentale, 3ª.q.85.1.6m.

9 Aqua benedicta non ordinatur directè ad remedium præstandum: sed contra dæmones: & contra omne impedimentum sacramentorum, 3ª.q.65 1.6m.

10 Aqua benedicta datur contra impugnationem exteriorem dæmonum: exorcismus autem, contra interiorem, 3ª.q.71.2.3m.

11 Aqua benedicta delet peccata venialia, 3ª.q.85.1.6m.& 8m.q.83.3.3m.& q.87.3.c.

12 Aqua benedicta potest iterari, non autem exorcismus: pro quo fomitur contra dæmones, 3ª.q.71.2.3m.

13 Aquæ benedictæ potest fieri additio aquæ non benedictæ, & tota erit benedicta, 3ª.q.77.8.3m.& q.83.3.3m.& q.87.3.0.

Aquila significat superbiam, 12ᵉ.q.101.6.1m.co.2.fi.

1 AQVILO flans facit generare mares: auster verò fœminas, 1ª.q.92.1.1m & q.99.1.2m.

1 Aliter habetur spes fructificationis arboris cum virescit frondibus: & aliter cum iam primordia fructuum incipiunt apparere, 12ᵉ.q.69.\1.c.

2 In arboribus & in herbis nihil erat immundum secundum legem: sicut in omni genere animalium, 12ᵉ.q 102.6.2m.

1 ARCA testamenti significat secreta fidei: quæ permittuntur videri à maioribus tantum, 12ᵉ.q.102.4.6m.

2 Dispositio arcæ testamenti interius & exterius: & expositio literalis & figuralis omnium pertinentium ad eam, 12ᵉ.q.102.4.6m.

ARCHANGELI sunt medius ordo inter angelos & principatos, 1ª.q.108 5.4m.

ARCHITECTOR est principalis artifex præcipiens induci formam: & præparari materiam, 1ª.q 18.3.c.

1 ARGVMENTVM dicitur dupliciter, scilicet ratio rei dubiæ: & signum euidens sensibile, 3ª.q.55.5.c.

2 Oratio firmat argumentum, primo à substantia actus: secundo à circunstantiis, 12ᵉ.q 71.3.1m.

3 Argumentum ex solo literali sensu sumitur sacræ scripturæ, 1ª.q.1.10.1m.

Argumentum ab auctoritate Dei est firmissimum: sed ab auctoritate humana est debilissimum, 1ª.q.1.8.2m. 4

ARISMETRIA, & geometria procedunt ex principiis notis lumine naturali intellectus, 1ª.q.1 2.c.

ARISTOTELES instituit sectam Peripateticorum: quorum princeps ipse fuit, 12ᵉ.q 59.2.c.& 22ᵉ.q.123.10.c. 1

ARMVS dexter: & pectusculum hostiæ in lege veteri erant sacerdotis contra diuinationem: & quia sapientia cordis & fortitudo sunt ei necessaria, 12ᵉ.q.102.3 8m.fi.

SPIRITVS sanctus dicitur pignus, sed magis proprie arra. quia spiritus sanctus dicitur arra: per respectum ad ea dona, quæ manent in patria: pignus verò per respectum ad ea quæ euacuabuntur, 12ᵉ.q.114.3.3m.fi.

ARROGANTIA & Arrogans est, qui sibi tribuit quod non habet, 12ᵉ.q.112.1.1m. 1

Arrogantia qua aliquis supra se extollitur: est species superbiæ. Nec est iactantia: sed sæpe est causa eius, 22ᵉ.q.112 1.2m. 2

ARS QVID &. Ars est virtus intellectualis: inquantum facit facultatem boni operis. Non autem simpliciter est virtus: quia non perficit vsum, nec appetitum, 12ᵉ.q 57.3.4.0. 1

*Ars est recta ratio factibilium, & habitus operatiuus, 1ª.q.22.2.c.& 12ᵉ.q.57.3.4.0.& q.93.1.c.& 22ᵉ.q.47 5.c. 2

Forma artis est similitudo vltimi effectus intenti ab artifice, 3ª.q.78.2.c. 3

Ars semper est ad bonum: sicut & scientia, 12ᵉ.q.57.3.1m. 4

Artis est aliqua virtus: quia ad bonum eius vsum requiritur aliqua virtus moralis, 12ᵉ.q.57.3.2m.& 22ᵉ.q.47.4.\1m. 5

Scientiæ ad nullum opus ordinatæ dicuntur simpliciter scientiæ: non autem artes, 12ᵉ.q.57.3.3m. 6

Artes quæ ordinantur ad opus rationis, dicuntur liberales. Quæ vero ordinantur ad opus corporis, dicuntur seruiles, 12ᵉ.q 57.3.3m. 7

Artes liberales sunt speculatᵉ. Sed dicuntur artes: quia habent aliquid per modum operis, 12ᵉ.q.57.3.3m.& 22ᵉ.q.47.2.3m. 8

Omnis applicatio rationis rectæ ad aliquid factibile: pertinet ad artem. Ideo est aliqua ars speculatiua. Non autem prudentia: quia est tantum de consiliabilibus: in quibus non sunt viæ determinatæ ad finem, 22ᵉ.q.47.2.3m. 9

COMPARATIO & Ars magis conuenit cum prudentia quàm habitus speculatiui ratione obiecti, & subiecti. Sed econuerso, ratione virtutis, 12ᵉ.q.57.4.2m. 10

Ars differt realiter à prudentia, 12ᵉ.q.57.4.0.& 5.1m.& 22ᵉ.q.47.4.2m. 11

Ars non requirit aliquos habitus morales in appetitu, sicut requirit prudentia, 12ᵉ.q.57.4.c.& q 58.3.2m. 12

Ars habet determinata media ad finem Sed in quibusdam non habet, in quibus per similitudinem dicitur aliquis prudenter agere, vt in medicina: & nauali, in quibus est necessarium consilium, 22ᵉ.q.47.4 2m.& q.49.5.2m. 13

Bonum artis est extra hominem. s. in artificialibus: sed bonum prudentiæ est intra hominem, 12ᵉ.q.57.4.c.& 5.1m. 14

Operatio artis fundatur super operationem naturæ: & hæc super creationem, 1ª.q.45.8.c.4m. 15

Initium artis secundum eius essentiam sunt principia ex quibus procedit ars. Sed secundum eius effectum est vnde incipit ars operari, sicut principium artis ædificatiuæ est fundamentum, 22ᵉ.q.19.7.c. 16

Quicquid est contra naturam artificiati, est contra naturam artis, 12ᵉ.q.71.2.4m. 17

Ars non potest inducere formam substantialem, nisi virtute naturæ, 22ᵉ.q.77.2.1m.& 3.q.66.4.c.& q.75.6.1m. 18

*In aliqua materia est virtus agens ad productionem formæ artis, in aliqua vero non, 1ª.q.77.1.c. 19

Vendere artes liberales quo ad veritatem earum, peccatum est simoniæ, non autem locare operas suas. s. docendo eas, quia hoc licitum est, 22ᵉ.q.100.3.c.3m. 20

Id quod de se ordinatur ad malum, non est ars, 12ᵉ.q 57.3.1m.& 22ᵉ.q.95.2.2m.& q.169.2.4m. 21

In actu artis dupliciter contingit esse peccatum. s. deuiando à fine particulari, artis & à fine communi. Primum est proprium, secundum vero est artificis: inquantum est homo, 12ᵉ.q.21.2.2m.& q.57.3.1m. 22

In arte peccans volens, est elegibilior quàm peccans nolens, sed in virtutibus moralibus est econuerso, 12ᵉ.q.21.2.2m.& q.57.4.c.& 22ᵉ.q.47.1.3m.& 8.c. 23

Artes quibus vt plures aliqui male vtuntur, licet de se sint licitæ: debent tamen exstirpari de ciuitate per principes, secundum Platonem, 22ᵉ.q 169 2.4m. 24

ARTICVLVS fidei est indiuisibilis veritas de Deo, arctans nos ad credendum: secundum Ricardum de sancto Victore, 22ᵉ.q.1.6.0. 1

Articulus dicitur quadrupliciter. s. membrum, conclusio, particula 2

in iudicio, & ſpiritualis difficultas ſuppoſita in fide, non dependens ex alia, 22f.q.1.6 c.
3 Artifex ex ſuo opere eſt laudabilis vel culpabilis, per bonitatem vel malitiam ſui actus, 12f.q.21 2.c.2m.
1 FORMAE artificialium, ſunt accidentia, 3ª.q.66.4 c.
2 Formæ artificialium nihil aliud ſunt quàm compoſitio, ordo, & figura, 22f.q.96.2.2m.
3 In artificialibus ratio ordinatur ad finem particularem, in moralibus autem ad finem communem totius humanæ vitæ, 12f.q.21.2.2m.& q 57.4.3m.& 22f.q 47.4.2m.
4 Nullum artificiale, vt imagines, & verba, habet aliquam vim à conſtellationibus, ſed à dæmonibus, 22f.q.96.2.2m.

1 ASCENDERE in cœlum, fuit conueniens Chriſto, 3ª.q.57.1.6.0.
2 Chriſtus aſcendit ſecundum vtramque naturam, 3ª.q.57 2.0.
3 Chriſtus aſcendit propria virtute vtriuſque naturæ, 3ª.q.57.3 0.
4 *Chriſtus aſcendit ſuper omnes cælos, & ſuper omnem creaturam, 3ª.q.57.4.5.0.& q.58.1.c.
5 Aſcenſio Chriſti, & quies ſurſum, vel cuiuſcunque corporis glorioſi, non eſt violenta, ſed naturalis, 3ª.q.57.3.2m.& 4.4m.
6 Crebra fuit Chriſti conuerſatio cum diſcipulis, ad eorum conſolationem, ante eius aſcenſionem, 3ª.q.55.3.3m.
7 *Neſcitur vbi Chriſtus corporaliter ante aſcenſionem manſerit, cum hoc ſcriptura non tradat. 3ª.q 55 3.2m.
8 Chriſtus non ſtatim poſt reſurrectionem aſcendit, propter fidem confirmandam, 3ª.q.57.1.4m.
9 Aſcenſio Chriſti, non fuit in inſtanti, 3ª.q.57.3.3m.
10 Aſcenſio Chriſti, fuit cauſa noſtra ſalutis, 3ª.q.57.6.0.
11 Aſcenſio Chriſti aperuit nobis paradiſum, quo ad locum, non autem quo ad viſionem, 3ª.q.49.5.4m.
12 Animæ ſanctorum poſt reſurrectionem & ante aſcenſionem Chriſti, etiam in limbo, viderunt Deum per eſſentiam, 3ª.q.52.4.3m.
13 Ante aſcenſionem Chriſti, nullus intrauit paradiſum cœleſtem, ſed latro ſtatim moriens, intrauit in viſionem Dei: non autem in paradiſum terreſtrem, 3ª.q.52.4.3m.
14 Aſcendenti Chriſto accreuit gaudium, quo ad modum: non autem intenſiue, nec extenſiue, quia de omnibus perfectum gaudium habuit ab inſtanti ſuæ conceptionis, 3ª.q.57.1 2m.
1 ASSENTIRE eſt actus intellectus, ſed conſentire eſt actus voluntatis, 12f.q.q.15.1.3m.& 12f.q.2.1.3m.
2 Aſſenſus contingit tripliciter. ſ.propter euidentiam rei, ſicut principiorum habitu, vel propter aliud, vt in ſcientia, vel per imperium voluntatis, vt credere, 22f.q.1.4.c.& q.2.1.c.
3 Voluntas dupliciter mouet intellectum ad aſſentiendum, ſcilicet ex ordine ad bonum: vel coactione veri non viſi, 22f.q.5.2.c.
4 Intellectus dupliciter perficitur ad aſſentiendum veritati. Primo capiendo eam, ſecundo habendo certum iudicium de ea, 22f.q.9.1.c.
5 Intellectus neceſſario aſſentit principiis per ſe notis, & aliis cognitis ſequi neceſſario ex iis, non autem aliis veris. Quædam enim ex neceſſitate conſequuntur ex principiis, ita ſ.quòd non poſſunt eſſe falſa, principiis exiſtentibus veris, ſicut ſunt omnes concluſiones demonſtrationum, & huiuſmodi veris, intellectus de neceſſitate aſſentit poſtquam percepit ordinem eorum, non autem prius, 1ª.q.62.8.2m & q 82.2.c.& 12f.q.17.6.c.
Intellectus non poteſt aſſentire oppoſitis dignitatem, 1ª.q.2.1.0.b.
ASSIDVITAS vnius rei faſtidium parit, 22f.q.83.11.4m.

1 ASSIMILATIO in communi. &c. eſt duplex ſ.in natura & in ſpecie intelligibili. Secunda requiritur in cognitione, non autem prima, 1ª.q.17.2.2m.& q.85.8.1m.q.88.1.2m.
2 Intelligere per aſſimilationem: conuenit ſoli intellectui recipienti ſpeciem à rebus, 1ª.q.14.1.2m.
3 Aſſimilari poſſumus tripliciter verbo Dei, ſiue filio Dei.ſ. ſecundum rationem formæ, & non ſecundum intellectualitatem ipſius, non ſolum ſecundum rationem formæ, ſed etiam ſecundum intellectualitatem ipſius, & ſecundum vnitatem quam habet ad patrem, per gratiam & charitatem, 3ª.q.23.3.c.
4 Talis aſſimilatio per gratiam & charitatem, perficitur ratione adoptionis, quia ſic aſſimilatis, debetur hæreditas æterna, 3ª.q.23.3.c.
5 Aſſimilatio intellectus practici ad Deum eſt ſecundum proportionalitatem, ſpeculatiui autem ſecundum vnionem & informationem, quæ eſt multo maior, 12f.q.3.5.1m.
6 Summa aſſimilatio hominis ad Deum, eſt per operationem. Ideo per beatitudinem homo Deo maxime conformatur, 1ª.q.63.3.c.& 12f.q 53.2.1m
7 Generans non aſſimilat ſibi genitum in perfectionibus acquiſitis per actus, niſi in aptitudine, 12f.q.81.2 c.
8 FILII & Cauſa aſſimilationis, filij ad patrem non eſt materia, ſed formatiua virtus in ſemine, cauſata ex operatione virtutis formatiuæ patris in ſemen, 1ª.q.119.2.2m.
Filij quandoque aſſimilantur auis & proauis, quia in ſemine eſt virtus eorum, 1ª.q 119.2.c.2m. 9
Filij magis aſſimilantur patribus ſecundum iraſcibilem, quàm ſecundum concupiſcibilem, 12f.q.6.5.c.& 22f.q.136.4.c. 10
ASSISTERE ſumitur dupliciter, ſcilicet ſimpliciter, & ſecundum quid, 1ª.q.112.1.c. 1
DEO &c. Aſſiſtere Deo, eſt eſſe circa Deum, id eſt immediate recipere illuminationes in ſimplicitate diuini luminis, 1ª.q.112.3.c. 2
Sathan dicitur aſſuiſſe, non autem aſtitiſſe Deo, 1ª.q.112.3.3m. 3
ASSVMERE dicit actum aſſumentis, & terminum, 3ª.q.2.8.c.& q.3.1.2.4.c. 1
Aſſumere proprie conuenit perſonæ, non autem naturæ, 3.q.3.1.2.3.0. 2
Aſſumi conuenit naturæ, non autem perſonæ, 3ª.q.4.0.& q.16.4.3m. 3
Aſſumptio ſignificat actionem in fieri, & reſpicit diuerſimode agens, patiens, terminum à quo, & terminum ad quem: vnio autem ſignificat relationem in facto eſſe, & eodem modo reſpiciens omnia, 3ª.q.2.8.0. 4
Aſſumptio differt ratione, ab vnione, & incarnatione, ſeu humanatione, 3ª.q.1.8.3m. 5
Natura diuina eſt vnita, non autem aſſumpta, Sed natura humana eſt vnita, & aſſumpta, 3ª.q.2.8.c.2m. 6
Vniens eſt vnitum, non autem aſſumens eſt aſſumptum, 3ª.q.2.8.c. 7
Omnis perſona aſſumens, eſt vniens. Non autem econuerſo, quia pater eſt vniens, non autem aſſumens, 3ª.q.2.8.2m.& q.3.1.1m. 8
Aſſumere naturæ conuenit, ratione principij tantum, ſed perſonæ ratione principij, & termini, 3ª.q.1.1.2.0.& 4.2m. 9
Abſtracta perſonalitate, natura poſſet aſſumere, 3ª.q.3.3.0. 10
*Deus poſſet aſſumere naturam angelicam ſine corruptione perſonalitatis angelicæ, 3ª.q.4.1 3m. 11
Quælibet natura poſſet de potentia Dei abſoluta aſſumi, ſed tantum natura humana, ſecundum congruentiam, 3ª.q.4.1.0. 12
Quælibet perſona poteſt ſine alia incarnari, & aſſumere, 3ª.quæ.3.4.5.0. 13
Tres perſonæ poſſunt vnam numero naturam aſſumere, 3ª.quæ.3.6.0. 14
Et tunc tres perſonæ eſſent vnus homo, vnitate naturæ, non autem vnitate perſonæ, 3ª.q.3.6.1m.& 7.2m. 15
Vna perſona poteſt plures naturas humanas aſſumere, 3ª.quæ.3.7.0. 16
*Si vna perſona diuina aſſumeret duas naturas humanas, tunc illa perſona eſſet tantum vnus homo, & non plures, 3ª.quæ.3.7.2m. 17
Aſſumptio naturæ humanæ conuenientius facta eſt ad filium quàm ad patrem, vel ad ſpiritum ſanctum, 3.q.3.8.0.& q.39 8.2m. 18
Filius Dei aſſumpſit naturam humanam cum omnibus perfectionibus ſuis, 3ª.q.9.1.c.& q 18.1.2.0. 19
Columba non fuit aſſumpta in vnitate perſonæ ſpiritus ſancti, quia non apparuit vt ſaluaret, ſed vt ſignificaret, 1ª.q.43.7.1m.& 3ª.q.39.6.2m.& 7.c. 20
Natura humana aſſumpta eſt in indiuiduo, 3ª.q.2.2.3m.& 5.2m.& q.4.2.3m.& 3.c.0.& 4.0. 21
Non decuit, vt natura humana, in quolibet ſuo ſuppoſito aſſumeretur, 3ª.q.2.5.2m.& q.4.5.0. 22
Natura humana conuenienter aſſumpta eſt de ſtirpe Adæ, 3ª.q.4.6.0.& q.31.1.0. 23
Natura humana non debuit immediate aſſumi in Adam, 3ª.q.4.6.2m. 24
Aſſumi conuenit naturæ humanæ ratione ſui, & non ratione ſuppoſiti, ideo non conuenit Deo, 3ª.q.16.4.3m. 25
Deus conuenienter carnem aſſumpſit de muliere, 3ª.q.31.4.0. 26
Deus non aſſumpſit hominem, 3ª.q.4.3.0. 27
CONTRA errores. & Chriſtus aſſumpſit animam, contra Arrium, Eunomium, & Apollinarem, 3ª.q.5.3.0.& q.10.2.1m. 28
Chriſtus aſſumpſit animam rationalem cõtra Eunomium, & Apollinarem, 3ª.q.5 4.0.& q.16.3.2m.& q.18.1.c. 29
Aſſumptio Chriſti non fuit tantum per inhabitionem gratiæ, contra Neſtorium, & Theodorum, 3ª.q.2.6.c.& q.16.1.3.4.7.c.& q.18.1.c. 30
Chriſtus non attulit corpus de cœlo. ſed aſſumpſit ipſum de muliere, contra Valentinum, & Martianum, 3ª.q.5.2.0.& q 35.3.c.& q.37.1.c.& q.5.4.3.c. 31
Chriſtus aſſumpſit verum corpus, & non phantaſticum, contra Manichæum, & Valentinum, 3ª.q.5.1.0.& 2.c.& q.14.1.c.& q.16.1.c.& q.37.1.c.& q.39.7.c. 32
Chriſtus aſſumpſit naturam humanam integram, & perfectam, 3ª.q.9.1.c.& q.18.1.c.& 2.c. 33
Hæreticum eſt, dicere Chriſtum non aſſumpſiſſe partes vnitas, 3ª.q 2. 34

1ª.q.2.5.c.
35 *Hæreticum eſt, dicere Deum eſſe vnitum homini accidentaliter, 3ª.q.2.6.c.
36 PARTES. & Caro aſſumpta eſt mediante anima, & anima mediante ſpiritu, 3ª.q.6.1.2.0.& 3.1m. & 4.3m.& q.33.2.c. & q.49.6.3m.& q.50.2.2m.& 3.c.
37 Caro Chriſti aſſumpta eſt de Adam, de Dauid, & de Abraham, 3ª.q.31.2.0.
38 Anima Chriſti non fuit prius creata quàm aſſumpta, 3ª. q.6.3.0.
39 Partes aſſumptæ ſunt mediante toto ordine intentionis: ſed econuerſo ordine executionis, 3ª.q.6.5.0.
40 Natura humana aſſumpta eſt mediante gratia habituali, ſicut medio congruitatis, & ſpiritu ſancto ſicut cauſante, & vnione ſicut effectu conſequente, 3ª.q.6.6.0.
41 In eodem inſtanti, anima & caro ſunt aſſumptæ & vnitæ, 3ª.q.6.1.c.& 3.4.0.& 5.c.& q.33.2.0.& q.34.1.c.& q.35.4.c.
42 In eodem inſtanti anima creata, eſt caro concepta & animata, & vtraque aſſumpta eſt à verbo, ſcilicet in primo inſtanti, 3ª.q.6.3.4.0.& q.33.2.2.3.0.& q.35.4.0.
43 DEFECTVS. & Chriſtus aſſumpſit omnes defectus naturales corporis, communes toti naturæ humanæ, 3ª.q.12.4.3m.& q.14.4.c.& q.13.1.c.& q.46.4.3m.
44 Chriſtus nullum morbum aſſumpſit, nec aliquem defectum non communem omni homini, 3ª.q.14.4.0.& q.46.3.2m. & 5.c.& 9.4m & q.52.3.c.
45 Chriſtus nullum defectum contraxit, ſed voluntarie aſſumpſit, 3ª.q.14.3.0.
46 Chriſtus aſſumpſit defectus corporis neceſſitate naturæ corporis, non autem coacte, nec contra voluntatem diuinam, nec humanam, 3ª.q.14.2.0.& q.15.5.1m.& 2m.
47 Chriſtus nullum defectum animæ aſſumpſit, nec contraxit, ſcilicet ignorantiam, culpam vel defectum gratiæ, 3ª.q.1.1.3m.& q.12.4.3m.& q.14.1.1m.& 3.1m.& 4.c. 2m. & q.15.0. & q.31.70. & q.46.4.2m.
1 ASTROLOGIA, & perſpectiua, non ſunt proprie ſpecies Mathematicæ, ſed ſecundum quid, 12æ.q.35.8.c.
2 *Aſtrologia & perſpectiua ſunt magis naturales quàm mathematicæ materialiter, ſed formaliter & principaliter ſunt econuerſo, 22æ.q.9.2.5m.
3 Aſtrologus poteſt prædicere futura determinata vt ſemper vel vt frequenter in ſuis cauſis, non autem contingentia ad vtrumlibet, 1ª.q.115.4.3m.& 12æ.q.9.5.3m.& 22æ.q.95.1.c.& 5.0.
1 ASTVTIA. & eſt vitium ſpeciale, differens à prudentia carnis, vtens non veris viis vel mediis, ſed ſimulatis. Ideo opponitur prudentiæ, 12æ.q.53.3.0.& 4.c.& q.69.2.c. & q.97.13.3m.& q.111.3.2m.
2 Aſtutia quandoque dicitur prudentia, & econuerſo, 22æ.q.55.3.1m. & 4.1m.& q.92.1.1m.
3 Aſtutia conſiſtit in excogitatione ſimulatę viæ, ſed dolus & fraus, in executione eius, 22æ.q.55.4.5.0.& q.69.2.c.& q.111.3.2m.
4 Athanaſius & Gregorius Nazianzenus tantæ auctoritatis fuerunt, vt nemo contradicetur eis, 1ª.q.61.3.c.
1 ATTENTIO triplex in oratione. ſ. ad verba, ad petitionem, & ad Deum, vel ad aliam circunſtantiam, 22æ.q.83.13.c.
2 Attentio actualis, eſt neceſſaria in oratione, ſaltem in principio, 22æ.q.83.13.0.
1 *ATTINGERE naturam ſuperiorem, contingit dupliciter, ſcilicet obiectiue, & ſecundum virtutem, 12æ.q.3.7.3m.
2 Attingere Deum tripliciter contingit. ſ. ſimilitudine, operatione, & vnione perſonali. Primum conuenit omni creaturæ, ſecundum tantum rationali, tertium verò ſoli Chriſto, 22æ.q.2.3.c.
1 ATTRIBVI. & Ex eo quòd aliquid attribuitur alicui, oportet ei attribui omnia quæ ſunt de ratione eius, 1ª.q.28.3.c.
1 ATTRIBVTA Dei differunt tantum ratione, ſed fundamentum habent ex natura rei, 1ª.q.13.4.0.& 12.c.
2 Plura attributa ſunt in Deo, ſed vnite, 1ª.q.13.4.0.& 12.c.
3 Attributa eſſentialia poſſunt à nobis naturaliter cognoſci, non autem perſonalia, 1ª.q.32.1.0.& q.39.7.c.
4 Ratio attributorum, eſt conceptio intellectus, quam ſignificat nomen 1ª.q.13.1.c.& 4.0.
5 Attributa diuina prædicantur de ſe inuicem nominibus primæ intentionis, non autem ſecundæ, 1ª.q.32.3.3m.
6 Quilibet effectus Dei, eſt à quolibet attributo eius, tamen reducitur ad illud, cum cuius ratione magis conuenit, 1ª.q.45.6.3m.

1 AVARITIA QVID. & Eſt immoderatus amor habendi, 22æ.q.118.1.8.c.
2 Auaritia propriè, ſemper eſt peccatum, 22æ.q.118.3.0.& q.119.1.0.
3 Auaritia eſt peccatum ſpirituale, 22æ.q.118.6.0.
4 Auaritia ſecundum quòd opponitur iuſtitiæ, hoc modo ex genere ſuo eſt peccatum mortale. Contingit tamen in hoc genere auaritiæ eſſe peccatum veniale, propter imperfectionem actus, 22æ.q.118.4.0.
Auaritia eſt medium inter peccata pure ſpiritualia, & peccata pure carnalia, 12æ.q.72.2.4m.& 22æ.q.118.6.1m. 5
Auaritia eſt contra Deum, contra ſe, & contra proximum, 22æ.q.118.1.2m.& 5.1m. 6
SVBIECTVM. & Auaritia large, eſt in dæmonibus, ſcilicet immoderata cupiditas habendi quodcunque bonum creatum, non autem proprie, 1ª.q.63.2.2m. 7
Senes ſunt naturaliter auari, propter defectum naturæ eorum, 22æ.q.118.1.3m.& 5.3m.& q.119.3.0. 8
DIVISIO. & Auaritia dupliciter importat immoderantiam exteriorum. ſ. in affectu, & in re, 22æ.q.55.8.c.& q.118.1.2m.& 3.c. 9
Auaritia ſumitur dupliciter, ſcilicet large pro omni cupiditate inordinata habendi quodcunque bonum creatum, & proprie vt eſt ſpeciale peccatum circa poſſeſſiones exteriores, 1ª.q.63.2.2m.& 22æ.q.118.2.0 & 5.2m. 10
SPECIES. & Species auaritiæ ſunt ſeptem, ſcilicet parcitas, tenacitas, cymilitas, turpe lucrum, vſura, latrocinium, & alea, 22æ.q.118.8.4m. 11
Auaritia eſt vitium capitale, cuius filiæ ſunt ſeptem, ſcilicet proditio, fraus, fallacia, periurium, inquietudo, violentia, & obduratio, 22æ.q.35.8.0.& q.118.7.8.0. 12
Auaritia: Libido, & Cupiditas dicuntur tripliciter, ſcilicet paſſio habitualis conſequens peccatum originale, id eſt fomes: inordinatus appetitus cuiuſcunque rei vel tantum diuitiarum. Prima eſt radix omnis peccati. Secunda eſt genus omnis peccati. Tertia eſt vitium capitale, 12æ.q.77.5.1m & q.82.4.3m. & q.84.1.0.& 22æ.q.24.10.2m.& q.119.2.1m. 13
Auaritia etiam tertio modo. ſ. vt eſt tantum inordinatus appetitus diuitiarum, radix eſt omnium peccatorum, 12æ.q.84.1.0.& 2.c.ſi. & 3.1m.& 4.4m.& 22æ.q.119.2.1m. 14
Auaritia facit homines odioſos: & cauſatur ex nimio amore ſui, 12æ.q.29.4.3m. 15
GRAVITAS & Auaritia eſt maximum peccatorum ſecundum quid. ſ. ex parte conuerſionis, & eſt minimum ſimpliciter. ſ. ex parte auerſionis, 22æ.q.118.5.0. 16
Auaritia eſt grauius peccatum prodigalitate: quia magis repugnat liberalitati: ſed inutilior eſt & inſanabilior triplici ratione. ſ. quia prodigus facile eſt ſanabilis per hoc quòd declinat ad ætatem ſenectutis, quæ eſt contraria prodigalitati: & per hoc quòd peruenit ad egeſtatem de facili, dum multa inutiliter conſumit, & ſic pauper factus, non poteſt in dando ſuperabundare: & etiam quia de facili perducitur ad virtutem propter ſimilitudinem, quam ad ipſam virtutem habet. Sed auarus non de facili ſanatur, quia habet iis contraria, 22æ.q.107.2.c.& q.118.5.3m.& q.119.3.0. 17
Auaritia ſuperabundat in amando, acquirendo, & retinendo: ſed deficit in dando: prodigalitas autem econuerſo, 22æ.q.119.3.c. 18
Ex auaritia quandoque naſcitur prodigalitas: dum aliquis multa conſumit, ad captandum fauorem aliorum, à quibus capiat, 22æ.q.119.2.1m. 19
Prodigalitas opponitur auaritiæ: licet quandoque ſecundum diuerſa ſint in eodem, qui denominatur à principali. ſ. à datione, 12æ.q.72.8.3m.& 22æ.q.119.1.4m. 20
COMPARATIO & Auaritia vt eſt inordinatio affectus, opponitur liberalitati: ſed vt eſt extra in re opponitur iuſtitiæ, 22æ.q.117.principio, & q.118.principio.& 3.0. 21
Auaritia vt opponitur liberalitati, habet vitium oppoſitum. ſ. prodigalitatem: non autem vt opponitur iuſtitiæ, 22æ.q.118.3.3m.& q.119.1.0. 22
Actus perfectus auaritiæ oppoſitæ iuſtitiæ, eſt peccatum mortale: non autem oppoſitæ liberalitati, niſi ſit contra charitatem, 22æ.q.118.4.0. 23
AVDACIA Includit in ſe ſecuritatem: ſicut contrarium priuationem, 12æ.q.45.1.3m. 1
Audacia proprie reſpicit malum: ſed bonum ei coniunctum, reſpicit ſpes. Et ſimiliter deſperatio reſpicit directe bonum: ſed malum ei coniunctum reſpicit timor, 12æ.q.45.2.3m & 4.2m. 2
Audacia eſt peccatum contrarium fortitudini, 22æ.q.126.2.3m.& q.127.2.0. 3
Audacia contrariatur timori, ſecundum acceſſum & receſſum circa idem obiectum: ſpes autem ſecundum contrarietatem obiectorum, 12æ.q.23.2.c.ſi. & q.45.1.0.& 3.c.& 22æ.q.123.3.3m.& q.129.6.2m. 4
*Sicut ſpes eſt prior quàm audacia: ita timor eſt prior quàm deſperatio, 12æ.q.45.2.2m. 5
Sicut ex timore non ſemper ſequitur deſperatio, niſi ſit intenſus: ſic nec ex ſpe audacia, niſi ſit vehemens, 12æ.q.45.2.2m. 6
Nullus defectus eſt per ſe cauſa audaciæ: ſed omnia quæ faciunt ſpem victoriæ, vel calefaciunt cor, 12æ.q.45.3.c.& q.45.3.0. 7

8 Omnia quæ ſunt nata cauſare ſpem vel excludere timorem, ex parte animæ vel corporis: ſunt cauſa audaciæ, 12æ.q.45.3.c.
9 Audacia ſequitur ſpem, nec eſt pars eius ſed effectus: ſicut deſperatio reſpectu timoris, 12æ.q.25.3.c.fi. & q.45.2.0. & 3.c. & 22æ.q.125.2.3m. & q.129.7.c.
10 Audacia non poteſt eſſe paſſio principalis, 12æ.q.25.4.2m. & 3m. & q.45.2.3m.
11 Audacia cauſat tremorem, reuocando calorem ab exterioribus ad interiora, ſcilicet ad cor: timor autem ad inferiora, 12æ.q.45.4.1m.
12 *Audacia non cauſatur ex ira niſi mediante ſpe, 12æ.q.45.4.3m.
13 Audacia eſt ſubiectiue in iraſcibili, 1a.q.59.1.2m. & 12æ.q.23.1.2.c.
14 Habentes ſe bene ad diuina, & paſſi iniuſta, habentes cor paruum, & experti ſunt audaciores oppoſitis, 12æ.q.45.3.0.
15 Habentes pulmonem ſanguineum, & amatores vini ſunt audaciores aliis: propter caliditatem amplıantem & extendentem cor, 12æ.q.45.3.0.1m.
16 Audaces ſunt promptiores in principio, quàm in ipſis periculis: ſed fortes econuerſo, 12æ.q.45.4.0.
1 AVDIENS detractiones peccat: minus tamen quàm detrahens: niſi audiat ex odio, 22æ.q.73.4.0.
2 Auditus duplex ſ. interior & exterior, 22æ.q.5.1.3m.
3 Auditus deſeruit diſciplinæ: & viſus deſeruit inuentioni, 1.q.117.1.0.
AVE MARIA exponitur, 3a.q.30.4.0.
1 *Conuerſio poteſt eſſe ſine auerſione: vt in peccato veniali, 12æ.q.72.5.c. & 3a.q.86.4.5.c.
2 Si poſſet eſſe conuerſio ſine auerſione: non eſſet peccatum mortale, 22æ.q.20.3.c.
3 In omni peccato mortali eſt auerſio & conuerſio, 12æ.q.72.5.c. & q.87.4.0. 22æ.q.20.1.1m. & q.24.12.4m. & q.162.6.c. & 3a.q.86.4.c. & q.88.1.c.
4 Ratio materialis peccati mortalis, eſt in conuerſione: formalis autem in auerſione, 22æ.q.10.3.c. & q.110.4.c. & q.118.5.c.fi. & q.162.6.c. & 3a.q.86.4.1m.
5 In peccato eſt duplex auerſio. ſ. à regula rationis, quo ad circunſtantias: quam ſequitur alia. ſ. auerſio à Deo, 12æ.q.73.7.3m.
6 Ratio inferior poteſt auerti à rationibus æternis quibus intendit, vt regulata: non autem vt regulans, ſecundum eas, quia hoc eſt proprium rationis ſuperioris, 12æ.q.74.8.1m.
7 Peccatum caret ordine ex parte auerſionis: non autem ex parte conuerſionis, 12æ.q.84.3.2m.
8 In quolibet peccatore, auerſio à Deo eſt præter intentionem eius, 12æ.q.77.6.1m. & 8.2m. & 22æ q.30.1.1m. & q.46.2.1m.
9 Peccata carnalia plus habent de conuerſione, quàm de auerſione: ſed ſpiritualia econuerſo, 12æ.q.73.5.c.
10 Peccatorum contrarietas eſt ratione conuerſionis: ſed eorum conuenientia & reatus, ratione auerſionis, 12æ.q.73.1.0. & q.113.2.3m. & 3a.q.8.7.3m. & q.86.3.3m. & q.88.1.c.
11 Peccato mortali debetur pœna damni infinita, ratio auerſionis: ſed pœna ſenſus finita, ratione conuerſionis, 12æ q.87.4.0. & 22æ.q.79.4.4m. & 3a.q.86.4.c.
12 In peccatis contra virtutes theologicas, prius eſt auerſio, quàm conuerſio: in aliis autem econuerſo, 22æ.q.10.1.1m & 3.c.
13 In odio Dei, prius eſt auerſio, quàm conuerſio: in aliis autem econuerſo, 22æ.q.34.2.c.
14 In ſuperbia prima eſt auerſio, quàm conuerſio: in aliis autem econuerſo, 22æ.q.162.6.c.2m. & 7.c.

1 AVGMENTVM eſt motus non continuus, 12æ.q.52.3.c. & 22æ.q.24.6.c.
2 Augmentum formarum tripliciter terminatur. ſ. ratione formæ, agentis & ſubiecti, 22æ.q.24.7.c. & 3a.q.7.12.c.
3 Formæ ſpecifice reſpectu alterius quædam augentur ratione ſui & ſubiecti: vt motus, ſanitas, & quilibet habitus, ſed abſolute ratione ſubiecti tantum, vt qualitates ſenſibiles. Primarum aliquæ, non omnes, augentur per additionem, non autem ſecundæ, ſed per hoc quòd ſubiectum magis participat eandem formam, 12æ.q.52.1.2.0. & q.53.2.3m. & q.66.1.2.0. & 22æ.q.24.5.1m.
4 Scientia augetur ſecundum intenſionem actus dupliciter, ſcilicet ex parte ſubiecti, & ſecundum numerum obiectorum, ſed virtus tantum primo modo, 12æ.q.52.2.c. & q.66.1.0. & 22æ.q.24.4.1m. & 5.c.1m.
5 Opinio quadruplex de augmento formarum, 12æ.q.52.1.c.
6 In magnitudine corporali augmentum eſt duplex. ſ. per additionem, vt in viuentibus: vel per intenſionem: ſicut in rarefactione, 12æ.q.52.2.1m. & 22æ.q.24.5.1m.
7 Motus, manente eadem ſpecie, augetur tripliciter ſ. per additionem temporis, vel viæ, vel participatione ſubiecti, 12æ.q.52.2.c.
8 Augens habitum, ſemper facit aliquid in ſubiecto: non quidem formam nouam, ſed quòd ſubiectum perfectius participet formam præexiſtentem, vel quod amplius ſe extendat, 12æ.q.52.1.2m. & 3m. & 22æ q.24.6.1m.
Habitus corporales, non multum videntur augeri per additionem, ſed per tranſmutationem primam qualitatum: quæ non augentur, niſi per intenſionem ex parte ſubiecti participantis, 12æ.q.52.c.fi. 9
Omnis forma augetur, id eſt ſuſcipit magis & minus: niſi conſiſtat in indiuiſibili, vt ſpecies numeri, vel ſecundum numeros: vt quantitates continuæ, figuræ, & relationes, vel det eſſe ſubſtantiale, 12æ.q.52.1.2.0. & 3a.q.7.12. 10
Augmentum formarum, nominatur ad ſimilitudinem augmenti corporum, 12æ.q.52.1.c. 11
*Corpus hominis augetur, per additionem materiæ, 1a.q.119.1.c. 12
AVGVRIVM eſt diuinatio, à garritu auium ſumpta, ſed auſpicium, à motu auium, 22æ q.95.3.c. 1
Augurium eſt illicitum, in iis quæ non cauſantur à cælis: vel quæ non pertinent ad aues, 22æ.q.95.7.0. 2
AVGVSTINVS ſequitur Platonem, quantum poteſt, ſalua fide, 1a.q.66.2.1m. & q.77.5.2m. & q.84.5.c. & 22æ.q.23.2.1m.
Per auium garritus, & motus, & alias diſpoſitiones, poſſunt futura præcognoſci, non ſicut per cauſas futurorum euentuum, ſed ſicut per ſigna, 22æ.q.95.7.c.
MARTYRVM &. Aureola martyrum, eſt ſimpliciter potior cæteris, virginum diuturnior, confeſſorum verò periculoſior, 28æ.q.157.5.b.1.& c.
AVRVM habet vim lætificandi, 22æ.q.37.2.1m. 1
AVSTERITAS eſt pars potentialis temperantiæ, ſcilicet virtus refrenans loquacitatem, 22æ.q.143.c. 1
Auſteritas vt virtus, non excludit omnes delectationes, ſed tantum ſuperfluas, & inordinatas. Ideo videtur pertinere ad amicitiam, ſ. ad affabilitatem, vel ad eutrapeliam, ſ. ad iocunditatem, 22æ.quæ.168.4.1m. 2
*Auſtera ſeueritate peccata proximi diiudicans ac ſi ipſe eſſet iuſtus, eſt ſuperbus inquantum, ſ. aliquis propria peccata paruipendens, ſeipſum proximo præfert in corde ſuo, 22æ.q.33.5.c. 3
Auctoritas Dei præualet rationi humanæ, multo magis quàm auctoritas philoſophi, rationi debili alicuius pueri, 1a.quæ.1.8.2m. 4
AVXILIVM maximum ad omnia calor & ſpiritus ſunt animali, 12æ.q.44.1.3m. 1
Homo non poteſt habere auxilia & inſtrumenta determinata à natura, ſicut alia animalia, quia eſſet contra complexionem eius, & etiam infinitis indiget, 1a.q.76.5.4m. & q.91.3.2m. & 12æ.q.5.5.1m. 2
Naturale eſt cuilibet dolenti, vti quocunque auxilio, ad repellendum nociuum præſens, quod infert dolorem, 12æ.q.44.1.2m. 3
Dei. Quilibet homo indiget auxilio diuino, & humano, 22æ.q.129.6.1m. 4

B

BALAAM vere prophetauit, ex inſpiratione Dei, licet eſſet propheta dæmonis, 22æ.q.172.6.b.1m.
BAIVLVS operatur per regem, & econuerſo, quia eſt dominus ſui actus. Non autem martellus operatur per fabrum, 1a.q.36.3.4m. & 22æ.q.90.1.c.
BALNEVM intrare, non licebat antiquitus filio cum patre: ne ſe inuicem viderent nudos, 22æ.q.154.9.c.
BANAVSIA eſt vitium contrarium paruificentiæ. Et dicitur à furno, quia quaſi ignis conſumit omnia, 22æ.q.135.2.0.
BAPTISMVS Ioannis fuit conuenienter inſtitutus, quadruplici ratione. ſ. primo quia oportebat Chriſtum à Ioanne baptizari, vt conſecraret baptiſmum. Secundo vt Chriſtus per baptiſmum Ioannis manifeſtaretur. Tertio vt ſuo baptiſmo aſſuefaceret homines ad baptiſmum Chriſti. Quarto vt ad pœnitentiam homines inducens, præpararet ad digne ſuſcipiendum baptiſmum Chriſti, 3a.q.38.1.0. 1
Baptiſmus Ioannis nominatur ab ipſo triplici ratione, ſ. primo quia ipſe fuit ſui baptiſmi inſtitutor aliquo modo. Secundo quia nihil in illo baptiſmo efficiebatur, quod Ioannes non faceret. Tertio quia ſibi ſoli erat datum illius baptiſmi miniſterium, 3a.qu.38.2.1m. 2
Baptiſmus Ioannis fuit à Deo per auctoritatem, & à Ioanne per miniſterium 3a.q.38.2.0. 3
Baptiſmus Ioannis non fuit commendatus aliquo præcepto Dei in ſacra ſcriptura, quia parum erat duraturus, 3a.q.38.2.1m. 4
Baptiſmus Ioannis erat præparatorius ad baptiſmum Chriſti, 3a.q.38.1.3.0 & q.70.1.3m. 5
Baptiſmus Ioannis erat quaſi proteſtatio & profeſſio pœnitentiæ, quam imponebat baptizatis, 3a.q.38.3.1m. 6
Baptiſmus Ioannis non imprimebat characterem, 3a.q.38.6.c. 7
Nec in eo peccata remittebantur, 3a.q.68.6.1m. 8

9 Baptiſmus Ioannis non conferebat gratiam, ſed tantum effectum hominis, 3ª.q.38.2.c.& 3.o.& 6.c.
10 Circuncifio quo ad neceſſitatem, inſtituta erat vt remedium contra peccatum originale, ſed baptiſmus Ioannis vt aſſuefaceret ad baptiſmum Chriſti, 3ª.q.70.1.1^{m}.
11 Chriſtus inhibuit apoſtolis, gentibus euangelium prædicare ante paſſionem & reſurrectionem ſuam. Vnde multo minus conueniebat, per Ioannem gentiles ad baptiſmum admitti, 3ª.q.38.4.3^{m}.
12 Chriſtus voluit baptizari baptiſmo Ioannis, à Ioanne, ſextuplici ratione. ſ. propter humilitatem implendam, vt baptiſmum Ioannis approbaret, vt aquas conſecraret ſuæ carnis tactu, & ſic baptiſmum ſuum inſtitueret, vt oſtenderet non intereſſe quis à quo baptizaretur, ad exemplum baptiſmi proponendum illis qui erant futuri filij Dei per fidẽ. & vt in baptiſmo miracula oſtendẽs euacuaret illorum errorem, qui Ioannem Chriſto maiorem credebant, 3ª.q.38.1.c.& q.39.1.2.o.& 3.c.& q.66.5.4^{m}.& q.67.7.1^{m}.& q.81.1.c.q.84.7.4^{m}.
13 Ioannes baptizatus fuit à Chriſto, 3ª.q.38.6.3^{m}.
14 Multi baptizati ſunt à Ioanne, præter Chriſtum, non autem omnes, 3ª.q.38.4.o.
15 Chriſtus non fuit primus, nec vltimus baptizatus à Ioanne, 3ª.q.39.3.4^{m}.
16 Chriſtus baptizatus fuit in Iordane, quia per ipſum fuit introitus in terram promiſſionis: & etiam ipſum diuiſit Helias, 3ª.q.39.4.o.
17 Chriſtus baptizatus fuit tempore conuenienti, 3ª.q.39.3.o.
18 Nullus leuauit Chriſtum de baptiſmo, quia non propter ſe, ſed propter alios baptizatus eſt, 3ª.q.67.7.1^{m}.
19 Chriſto baptizato, aperti ſunt cœli quadruplici myſterio. ſ. vt oſtenderetur quòd de cætero virtus cœleſtis baptiſmum conſecraret, & quòd per fidem baptiſmi inſpicimus cœleſtia, quæ ſenſum & rationem humanam excedunt, & vt oſtenderetur, quòd baptizatis patet via ad cœlũ, & vt detur intelligi, quòd hoc ipſum quòd poſt baptiſmum cœlum aperitur credentibus, eſt ex virtute orationis, 3ª q.39.5.c.& q.49.5.3^{m}.
20 Chriſto baptizato, audita eſt vox patris, propter myſterium trinitatis, 3ª.q.39.8.o.& q.45.4.c.& q.66.6.c.
21 Spiritus ſanctus apparuit, Chriſto baptizato, in ſpecie columbæ, quia datur omni baptizato ſine fictione, 3ª.q.39.6.o.& q.46.4.2^{m}.
22 Baptizati baptiſmo Ioannis, baptizari tenebantur baptiſmo Chriſti, 3ª.q.38.6.o.& q.66.9.2^{m}.
23 Ioannes non baptizauit pueros, nec gentiles, 3ª.q.38.4.1^{m}.
24 Baptiſmus Ioannis ceſſauit quo ad ſuum maximum poſſe, Chriſto baptizato. Sed totaliter ceſſauit Ioanne incarcerato, quia miniſterium eius ſoli Ioanni erat commiſſum, 3ª.q.38.5.o.
25 Baptizato Chriſto non ceſſauit baptiſmus Ioannis, ſed tantum eo decollato, 3ª.q.38.5.o.& q.39.3.4^{m}.
26 DIFFINITIO. & Diuerſæ diffinitiones baptiſmi, 3ª.q.66.1.o.
27 FORMA baptiſmi eſt iſta. ſ. Ego te baptizo, In nomine patris & filij & ſpiritus ſancti, 3ª.q.60.8.b.& q.66.5.o.& q.84.3.c.
28 Forma baptiſmi ſecũdum Græcos, eſt iſta, ſcilicet Baptizetur ſeruus Chriſti, N. In nomine patris & filij & ſpiritus ſancti, 3ª.q.60.8.b.& q.66.5.1^{m}.& q.67.6.c.
29 Per formam Græcorum perficitur verum ſacramentum baptiſmi, Et fit ad vitandum antiquorum errorem, qui virtutem attribuebant baptiſtis, 3ª.q.66.5.1^{m}.
30 In forma baptiſmi, dimittens verbum, baptizo, nihil agit, 3ª.q.66.5.2^{m}.
31 Dicens, nos baptizamus, nihil agit, 3ª.q.66.5.4^{m}.& q.67.6.c.2^{m}.
32 Ego, non eſt de neceſſitate formæ baptiſmi, ſed ponitur ad maiorem expreſſionem intentionis, 3ª.q.66.5.1^{m}.& q.72.4.3^{m}.
33 Si dicatur: Ego baptizo vos, eſt baptiſmus, ſed peccatum eſt, niſi neceſſitas cogat, 3ª.q.66.5.4^{m}.& 67.6.2^{m}.
34 Si dicatur: In nomine trinitatis, nihil agitur, 3ª.q.66.6.3^{m}.
35 Si dicatur: In nomine genitoris, vel proferantur alia nomina perſonarum non propria, nihil agitur, 3ª.q.60.7.2^{m}.& q.66.5.7^{m}.
36 Si dicatur, in nomine Chriſti, non eſt baptiſmus, niſi reueletur, ſicut apoſtolis, ad amorem Chriſti, 3ª.q.66.6.o.
37 Si in forma baptiſmi addatur, & beatæ Mariæ, quaſi ibi aliquid operetur nomẽ eius, nihil agitur. Si autem intendatur tantum, quòd oratio eius proſit baptizato, valet, 3ª.q.60.8.c.fi.
38 Si nominata tantum vna perſona trinitatis, baptizandus moriatur, creditur ſuppleri inuiſibiliter, 3ª.q.68.2.7.5.o.& q.82.4.2^{m}.
39 Non dicitur ibi, in nominibus, ſed in nomine. Ita inuocatione, per confeſſionem exteriorem, 3ª.q.66.5.6^{m}.
40 Si fiat tanta interruptio verborum, vel interpoſitio, quòd intercipiat intentionem baptizantis, tunc nõ erit vna forma, & vtraque per ſe erit imperfecta, nec ſufficeret ad baptiſmum, ſicut ſi dicatur, In nomine patris, & interponat baptizans longam fabulam, & poſtea dicat, & filij, non erit baptiſmus, 3ª q.60.8.o.
Si autem fiat ita parua interruptio, vel interpoſitio verbi non corrumpentis formam, nec principalem ſententiam mutantis: vt ſi dicat baptizans, In nomine patris omnipotentis, aut interpoſitio ſilentij, aut interruptio tuſſis, vel alicuius huiuſmodi quod intentionem baptizantis non diſcontinuet, erit cum vnitate intentionis vnitas formæ. Conſtat enim, quòd continuatio formæ ex vocibus vnitatem habere non poteſt, cum oratio ſit quantitas diſcreta. 3ª.q.60.8.o. 41
Si dubitatur de aliquo, an ſit baptizatus, debet baptizari ſub hac forma: Si non es baptizatus, ego te baptizo, 3ª.q.66.9.4^{m}.& q.68.7.3^{m}.& ii 4^{m}. 42
Aqua eſt materia baptiſmi, non autem oleum, ſanguis, vinum, nec aliquod elementum, 3ª.q.60.7.2^{m}.& q.66.3.o.& 5.7^{m}.& q.67.3.c.& q.74.3.c.& 6.2^{m}.& q.84.1.1^{m}.& q.86.4.3^{m}.& 6.c. 43
Aqua, eſt materia baptiſmi remota. Sed ablutio eſt materia proxima, ideo propriè prædicatur de eo. Non autem aqua, niſi per cauſam, 3ª.q.66.1.o. 44
Aqua quantumcunque alterata, vel miſta per naturam, vel artem, poteſt eſſe materia baptiſmi, niſi ſoluatur ſpecies, 3ª.q.66.4.o. 45
In qua miſta cum chriſmate, poteſt fieri baptiſmus, quia non ſoluitur ſpecies aquæ, 3ª.q.66.4.2^{m}. 46
Baptiſmus poteſt fieri in lixiuio, & brodio, & in aquis ſulfureis, 3ª.q.66.4.2^{m}.& 4^{m}. 47
Baptiſmus poteſt fieri in qualibet aqua maris, fluminis, vel paludis, 3ª.q.66.3.4^{m}.& 4.1^{m}. 48
Baptiſmo facto in mari, illa tantum aqua conſecratur, quæ venit ibi in vſum, 3ª.q.74.1.2^{m}. 49
Baptiſmus poteſt fieri ex aqua luti, non autem ex luto, 3ª.quæ 66.4.2^{m}. 50
Baptiſmus non poteſt fieri in aquis artificialibus, vt alchi', vel roſarum, 3ª.q.66.4.5^{m}. 51
Chriſma non eſt de neceſſitate baptiſmi, ſed quodam modo perficit baptiſmum, 3ª.q.64.4.c. 52
In baptiſmo non aqua, ſed lotio, eſt ſacramentum tantum, iuſtificatio eſt res tantum, ſed character vtrunque. 3ª.q.60.1.o. 53
Si ſacerdos ſit in tali loco, quòd non poſſit habere aquam de fonte, vel riuo, vel aliunde, fodiat terram, ſi poſſit inuenire. Et ſi non poterit habere, imploranda eſt bonorum omnium largitoris gratia. Si enim ſacerdos facit quod poteſt, & quod non poteſt committit Deo, tunc ipſe Deus inuiſibiliter ſupplet defectum. Et ſic poteſt ſacramẽtum baptiſmi alicui deeſſe re, ſed non voto, ſicut cum aliquis baptizari deſiderat, & aliquo caſu præuenitur morte, antequam baptiſmum ſuſcipiat. Et talis ſine baptiſmo actuali, poteſt ſalutem conſequi, propter deſiderium baptiſmi, quod procedit ex fide per dilectionem operante, per quam Deus hominem interius ſanctificat, cuius potentia, ſacramentis viſibilibus non alligatur, 3ª.q.68.2.7.9.o.& q.82.4.2^{m}. 54
MODVS. & Baptiſmus poteſt fieri per aſperſionem, effuſionem, & immerſionem in aqua. 3ª.q.66.7.o. 55
Sufficit quòd caput immergatur in baptiſmo, 3ª.q.66.7.3^{m}. 56
Trina immerſio, non eſt de neceſſitate, tamen debet fieri, 3ª. quæ. 66.8.o. 57
Si trina immerſio ſit intenta, non perficitur baptiſmus, niſi in tertia. Si autem vna intendatur, perficitur in ea, 3ª. q.66.8.3^{m}.& q.78.6.3^{m}. 58
Sermo dirigitur ad non intelligentem, quia in baptiſmo & in aliis, ſermo efficit quod ſignificat, 3ª.q.66.5.4^{m}. 59
Quæ pertinent ad ritum, & ſolennitatem baptiſmi, fiunt ad deuotionem, & inſtructionem, & contra dæmones, 3ª.q.66.10.c. 60
Solennitas, ceremoniæ, & ritus, non ſunt de neceſſitate baptiſmi. ſed fiunt ad deuotionem, inſtructionem, & contra dæmones, 3ª.q.66.10.o. 61
Baptiſmus, quo ad ſolennitatem, habet tempus determinatum. ſ. ſabbatum ante Paſcha, & ante Pentecoſten, non autem quo ad ſubſtantiam eius, & neceſſitatem, 3ª.q.66.10.2^{m}. 62
Baptiſmus non debet iterari, 3ª.q.49.3.1^{m}.& q.66.9.o.& q.67.3.1^{m}.& 4.3^{m}.& 5.6.c.& q.71.2.3^{m}.& q.80.10.3^{m}.& q.81.8.c.& q.83.3.3^{m}.& q.84.10.2^{m}.& 5^{m}. 63
Baptiſmus eſt ſacramentum maximæ neceſſitatis, 3ª.q.65.3.4^{m}.& q.67.2.3^{m}.& 2.3^{m}.& 3.c.3^{m}.& 5.3^{m}.& q.68.1.2.o.& q.72.2.4^{m}.& q.78.1.4^{m}.& q.82.1.3^{m}. 64
Neceſſaria fuit inſtitutio baptiſmi, quia circuncifio ſanctificabat remouendo tantum, nec ita efficaciter ſicut baptiſmus, 3ª.q.70.4.c.5^{m}. 65
Singulari perſonæ baptiſmus quidem, ſimpliciter & abſolute eſt neceſſarius ad ſalutem, pœnitentia autem, ſuppoſito peccato mortali poſt baptiſmum. Sacramentum autem ordinis, eſt neceſſarium eccleſiæ ad gubernandum. Sed neceſſitate congruentiæ, confirmatio quodammodo perficit baptiſmum, extrema vnctio pœnitentiam. matrimonium vero eccleſiæ, multitudinem per 66

propagationem conſeruat, 3ª.q.64.4.c.
67 Forma baptiſmi, & vſus debitæ materiæ, ſunt de neceſſitate huius ſacramenti, non autem benedictio aquæ, & alia huiuſmodi, ſed pertinent tantum ad ſolennitatem eius, 3ª.q.66.3.3m.& 10.c.& q.67.3.m.
68 Baptiſmus fuit inſtitutus quo ad materiam, in baptiſmo Chriſti. Sed neceſſitas eius declarata eſt Ioannis tertio, vſus autem eius incepit, quando miſit apoſtolos, 3ª.q.66.2.b.& q.73.5.4m.
69 Baptiſmus fuit in præcepto omnibus ſtatim poſt paſſionem Chriſti, non autem ante, 3ª.q.69.2.c.
70 Omnes tenentur baptizari, 3ª.q.68.1.o. & q.70.2.3m.& 4m.& q.84.5.c.
71 Nullus poteſt ſaluari ſine baptiſmo in actu, vel in propoſito; 12ª.q.113.3.1m.& 3ª.q.68.2.o & q.72.6.1m.
72 Intentio propria eſt neceſſaria in baptizando habente vſum rationis, in non habente autem, ſufficit intentio eccleſiæ, 3ª.q.68.7.o. & 8.3m.& 9.1m.& 12.c.1m.& q.69.1.2m.& 9.o.& q.72.3.3m.
73 Intentio eſt neceſſaria in baptizante, 3ª.q.64.8.3m.
74 Baptiſmus eſt proteſtatio fidei, 3ª.q.66.1.1m.& q.78.3.5m.
75 Baptiſmus dicitur ſacramentum fidei quia fides eccleſiæ, & eius qui baptizatur, operatur ad efficaciam baptiſmi, & etiam baptizati profitentur fidem, 12ª.q.102.5.3m.& 3ª.q.39.5.c.q.66.1.1m.& 1.c.& q.68.8.1m.& .4.3m.& q.70.1.c.3m.& 2.c.& q.71.1.c.3m.& q.71.. .3m.& q.7.. .6m.
76 Fides eſt neceſſaria in baptizandis adultis, quo ad gratiam, non autem quo ad characterem, 3ª q.68.8.o & q.72.. .m.
77 *Non eſt baptizatis, non inducitur ieiunium vſque ad Pentecoſten. Et hoc oſtendit, quòd non ſunt de neceſſitate ad difficilia cogendi, ante quam per ſpiritum ſanctum interius ad hoc inſtigentur, vt difficilia propria voluntate aſſumant, 22ª.q.189.6.4m.
78 Fides non eſt neceſſaria in baptizantibus, 3ª.q.64.9.o.& q.68.8.c.
79 In habentibus vſum rationis baptizandis, requiritur contritio, ſiue deuotio, quo ad rem ſacramenti, ſed intentio ſiue voluntas quo ad ſacramentum, 3ª.q.68.7.1m.& q.86.2.1m.
80 Confeſſio non eſt de neceſſitate baptiſmi, 3ª.q.68.6.o.
81 Ad baptiſmum non requiritur manus impoſitio, 3ª.q.84.4.c.1m.
82 Baptizati tenentur ad reſtitutionem male ablatorum, 3ª.q.68.5.3m.
83 Prima cauſa, & auctoritas efficaciæ baptiſmi, eſt trinitas, ſed ſecundaria, & meritoria, eſt paſſio Chriſti, 3ª.q.66.5.c.3m.
84 Cauſa baptiſmi duplex. ſ. principalis, dans virtutem ei. i. trinitas, & inſtrumentalis, ſ. miniſter, 3ª.q.66.4.c.& 8.1m.& q.67.2.3m.
85 Sacerdos eſt proprius miniſter huius ſacramenti, non autem diaconus, niſi in neceſſitate, 3ª.q.67.1.2.c.& 1.1m & 2m.
86 Baptiſmus ſolenniter celebratus, debet fieri à preſbytero curato, vel eius vice, 3ª.q.67.4.1m.
87 Sacerdos malus baptizans, peccat mortaliter, niſi in neceſſitate, & ſine ſolennitate, 3ª.q.64.6.3m.
88 Recipiens baptiſmum, vel in alia ſacramenta à miniſtro malo non præciſo nõ peccat niſi communicet ei in peccato. ſ. inducendo eum ad miniſtrandum, 22ª.q.39.4.2m.& 3ª.q.64.6.2m.
89 Omnis homo cuiuſcunque ſexus, vel cultus etiam ſi ſit Iudæus vel Paganus, poteſt baptizare in neceſſitate, ſi deſit miniſter aptior, 22ª.q.99.2.1m.& q.100.2.1m.& 3ª.q.67.3.4.5.o.& 8.1m.& q.82.1.2m.& .2m.
90 Si laicus vel mulier ſine neceſſitate baptizet, peccat, & cooperans ei, ſed non reiteratur, 3ª.q.57.3.1m.& 4.3m.
91 Si laicus præſente clerico, vel non ſacerdos, præſente ſacerdote, vel mulier præſente viro baptizent, peccant, 3ª.q.67.4.o.
92 Vnus poteſt ſimul plures baptizare, ſi ſit neceſſitas, 3ª.q.66.5.4m.& q.7. 2m.
93 Plures non poſſunt eundem baptizare, 3ª.q.66.5.4m.& q.67.6.o.
94 Si vnus eſt mancus, & alter mutus, non poſſunt baptizare, 3ª.q.66. .4m.& q.67.6.3m.
95 Nullus poteſt ſe baptizare, tamen propter contritionem, & deuotionem ſaluaretur, 3ª.q.66.5.4m.& q.68.2.o.& 7.o.& q.82.4.2m.
96 Pueri ſunt baptizandi, 12ª.q.113.3.1m.& 3ª.q.39.1.2m.& q.68.9.o.
97 Pueri baptizantur in fide militantis eccleſiæ, quæ ſi per impoſſibile deficeret, ſuppleret eccleſia triumphans, 3ª.q.68.9.o.& 12.c.1m.& q.69.6. .m.& 8.c.& q.71.1.2m.& 3.3m.& q.72. .c.
98 Pueri infidelium antequam habeant vſum rationis non ſunt baptizandi, inuitis parentibus, 22ª.q.10.12.o.& 3ª.q.68.10.o.
99 Baptiſmus debet differri in adultis, ad probationem, inſtructionem, & reuerentiam, non autem in pueris, 3ª q.68.3.o.
100 Infidelitas aliorum non nocet baptizandis, nec alia peccata, ſed tantum propria, 3ª.q.68.9.2m.& q.69. .6.4m.
101 Amentes & furioſi a natiuitate, & continue, ſunt baptizandi, non autem alij, niſi quando habentes vſum rationis, volunt, 22ª.q.189.3.2m.& 3ª.q.68.12.o.

Manens in propoſito peccandi, non debet baptizari, 3ª.q.68.4.o.& q.68.4m. 102
Dormientes non ſunt baptizandi, niſi propter periculum, & prius voluerint, 22ª.q.183.3.1m.& 2m.& 3ª.q.68.12.3m. 103
Baptizati ab hæreticis in forma eccleſiæ, non debent rebaptizari, 3ª. q.66.9.3m 104
Puer in vtero matris non eſt baptizandus, 3ª.q.68.11.o. 105
Mater viua non debet ſcindi, vt puer baptizetur, 3ª.q.68.11.3m. 106
Apparente aliquo membro, ſi imminet periculum, debet baptizari puer rebaptizandus, niſi ſit caput, 3ª.q.66.7.3m.& q.68.11.4m. 107
Binium non poteſt baptizari, 3ª.q.68.12.2m. 108
Baptizatus debet leuari de fonte, ab aliquo docto in diuinis, 3ª.q.67.7.c. 109
Leuantem baptizatum, non oportet eſſe doctum in diuinis, niſi imminente periculo, 3ª.q.67.8.1m. 110
Leuans de fonte, tenetur baptizatum inſtruere de fide, ſi ſint inter infideles, vel niſi parentes ſuppleant, 3ª.q.67.8.o & q.71.2.3m. 111
Leuans de baptiſmo, aſſumit ſibi officium nutricis, & pædagogi, 3ª. q.67.7.o.& 8.c. 112
Leuans baptizatum debet eſſe tantum vnus principalis, ſed poſſunt eſſe alij coadiutores 3ª.q.67.8.3m. 113
Non baptizatus, non poteſt aliquem leuare de fonte, 3ª.q.67.8.1m. 114
Pater non debet leuare proprium filium de baptiſmo, niſi in neceſſitate, 3ª.q.67.8.2m. 115
Leuatio non eſt de neceſſitate, ſed fit propter imbecillitatem animæ, & non corporis, 3ª.q.67.7.o.8.1m. 116
Baptiſmus eſt ianua omnium ſacramentorum, inquantum eſt cauſa, ſcilicet characteris, & gratiæ, 3ª.q.63.6.c.& q.68.6.c.& q.73.1.c. 117
Per baptiſmum aperitur ianua paradiſi, 3ª.q.39.5.o.& 69.5.1m.& q.70.o. 118
Introitus in regnum Dei, nõ eſt niſi per baptiſmum aquæ in re, vel in voto, vel in figura, 3ª.q.39.5.1m. 119
Baptizatus aſcribitur ad duo. ſ. ad cœtum fidelium, & ad ſacramentorum participationem, 3ª.q.61.6.c.& q.67.3.c & q.70.1.c. 120
Baptiſmus habet vim illuminatiuam, & fœcundatiuam ad bona opera, 3ª.q.65.1.3m.& q.67.1.2m.& q.69.5.o. 121
*Pueri ſaluantur per ſolum baptiſmum ſine aliis ſacramentis, & aliquis moriens ſtatim poſt baptiſmum, ſtatim volat ad cœlum, 3ª.q.65.4.b & q.68.2.2m. 122
Pueris baptizatis ſubuenit meritum Chriſti ad beatitudinem conſequendam, licet deſint eis merita propria, & vſum liberi arbitrij non habeant, eo quòd per baptiſmum ſunt Chriſti membra effecti, 3ª.q.57.1m.fi & q.113.3.1m. 123
Circumciſioni ſuccedit baptiſmus, tanquam perfectum imperfecto, 12ª.q.102.5.3m.& q.103. .4m.& q.70.2.3m.& 4m. 124
Circumciſio erat imperfecta reſpectu baptiſmi, quo ad ſignificationem, efficaciam, & vtilitatem. Quæ non erat etiam ita communis, quia habebat populum, ſexum, & tempus determinatos, 3ª.q.70.2.3m.& 4m. 125
Baptiſmus & circumciſio conferebant gratiam. Sed ille ex ſua virtute vt inſtrumentum paſſionis Chriſti iam perfectæ, illa vero vt ſignum fidei paſſionis futuræ, 3ª.q.70.4.c.fi. 126
In baptiſmo amplior gratia datur, quàm in circumciſione, 3ª.q.70.4.c.fi.5m. 127
Baptiſmus ante paſſionem Chriſti, ſi fuiſſet, non aperuiſſet ianuam paradiſi, conferendo etiam eandem gratiam ſicut prius. Et ſi nunc circumciſio haberet locum, aperiret eam, 3ª.q.69.7.2m.& q.70.4.4m. 128
Baptiſmus continet perfectionem ſalutis, non autem circumciſio, ſed ſignificabat eam, vt fiendam per Chriſtum, 3ª.q.70.4.o. 129
Gratia baptiſmalis ſufficit ad concupiſcentiam totaliter reprimendam, & ad merendum, non autem gratia in circumciſione data, 3ª.q.70.4.c.fi 5m. 130
Omnibus rite baptizatis, etiam pueris conferuntur gratia & virtutes, & in habentibus augentur, 12ª.q.47.13.3m.& 3ª.q.69.4.5.c.& 6.o.& q.71.3.c. 131
Omnes pueri æqualem gratiam conſequuntur per baptiſmum, in adulto autem, inæqualem, ſecundum gradus deuotionis, 3ª.q.69.8.c & q.89.2.5m. 132
Effectus baptiſmi duplex. ſ. primus. ſ. character, & ſecundus. ſ. gratia, 3ª.q.68.1.c.& q.69.10.c. 133
Per baptiſmum homines adoptantur in filios Dei, 3ª.q.39.8. m. 134
Per baptiſmum homo regeneratur ad vitam ſpiritualem. 3ª.q.39.5.c.fi & q.62.2.c & q.65.3.2.c.& q.66.1.1m.& 1.c.& 9.c.3m.& q.67.3.c & 7.c.& q.68.1.c.& 9.1m.& q.69.5.8.c.& q.72.1.c.& 4.3m.& 5.6.c.& 9.1m.& 11.2m.& q.73.1.c.& 3.c.3m.& 5.1m.& q.79.5.2m.& 8.2m.& q.80.10.1m.& q.84.6.c.& 10.c.5m.& q.85.4.3m.& 6.c.fi. 135
Effectus baptiſmi duplex, ſcilicet per ſe, id eſt generatio in vitam ſpiritualem, & per accidens, id eſt præſeruatio a peccato. Primus omnibus æqualiter confertur ſecundum ſe, non autem ſecundus, 3ª.q.69.8. 136

Per ba

137 Per baptiſmum homo fit membrum Chriſti, ideo pœna quã Chriſtus ſuſtinuit, reputatur ei ad ſatisfactionem, 12ᵉ.q.5.7.1^{m}.& 3ª.q.48.1.c.& q.49.1.c.& q.62.2.2.c.& q.68.1.c.& 5.1^{m}.& q.69.2.c.1^{m}.& 3ª.q.86.10.c.& q.73.3.1^{m}.
138 Per baptiſmum homo incorporatur Chriſto, 3ª.q.61.1.c.& q.68.1.c.1^{m}.& 2.4.c.& 5.c.1^{m}.& q.69.2.3.4.c.& 5.0.& 7.1^{m}.
139 Fides incorporat Chriſto mentaliter, baptiſmus autem corporaliter, ſine cuius propoſito neutrum fieri poteſt, 3ª.q.69.5.1^{m}.
140 Baptiſmus eſt ſacramentũ paſſionis & mortis Chriſti, 3ª.q.73.3.3^{m}.
141 In baptiſmo homo participat totaliter virtutem paſſionis Chriſti: non autem in pœnitentia, 3ª.q.86.4.3^{m}.
142 Baptiſmus configurat Chriſto paſſo per immerſionem, reſurgenti per niuorem aquæ, aſcendenti per leuationem, 3ª.q.66.2.3.9.3.
143 Ante baptiſmum actualiter ſuſceptum, aliquis rem baptiſmi conſequitur, ex propoſito ſuſcipiendi baptiſmum, 3ª.q.68.2.0.& 3.c.& q.80.1.3^{m}.
144 Homo per baptiſmum in mortem Chriſti baptizatur, & ei commoritur & conſepelitur, 22ᵉ.q.147.5.c & 3ª.q.49.3.2^{m}.& q.52.1.c.& q.61.1.2^{m}.& q.66.3.c.& 9.c.5^{m}.& q.68.5.7.c.& q.80.10.1^{m}.& q.86.4.3^{m}.
145 Efficacia baptiſmi eſt à paſſione Chriſti, & à ſpiritu ſancto, 3ª.q.66.6.c.1^{m}.10.1^{m}.& 11.c.1^{m}.& 12.c.& q.64.1.0.
146 Baptiſmus datus à meliori non eſt melior, quia efficaciam habet ex merito paſſionis Chriſti, & non alterius, 3ª.q.64.1.2^{m}.& q.82.6.2^{m}.
147 Effectus principalis baptiſmi eſt delere peccata, 3ª.q.39.5.c.ſi.& q.70.5.1^{m}.
148 Remiſſio culpæ, fit in baptiſmo virtute materiæ, ſed principalius virtute formæ, ex qua etiam materia virtutem recipit, 3ª.q.86.6.c.
149 Effectus baptiſmi eſt tollere omnia peccata præterita & præſentia, non autem futura, 3ª q.69.10.3^{m}.
150 Baptiſmus impedit peccata futura, ne fiant, 3ª.q.68.3.3^{m}.
151 Baptiſmus omnibus æqualiter aufert omnem culpam, & omnem pœnam 3ª.q.67.4.c.& q.68.2.2^{m}.& q.69.8.0.
152 Baptiſmus principaliter ordinatus eſt contra peccatum originale, 3ª.q.66.9.c.ſi.
153 Baptiſmus delet omnem culpam originalem, & mortalem, & quandoque venialem, 3ª.q.68.7.3^{m}.& q.69.1.0.& 4.b.2^{m}.& 7.c.& 8.1^{m}.& 10.c.1^{m}.& q.70.4.5^{m}.& q.72.3.c.& q.79.5.1^{m}.& q.84.c.1^{m}.& 4.c.& q.87.1.1^{m}.
154 Baptiſmus ſtatim tollit pœnas, & infectiones peccati originalis, quo ad perſonam, non autem quo ad naturam, niſi in fine, 12ᵉ.q.81.3.2^{m}.& q.85.5.2^{m}.& q.87.7.1^{m}.& q.109.8.9.c.1^{m}.& 10.c.3^{m}.& 22ᵉ.q.104.6.1^{m}.& 3ª.q.49.3.3^{m}.& q.52.5.2^{m}.& q.68.8.2^{m}.& q.69.3.0.& 7.3^{m}.
155 Per baptiſmum fomes mitigatur, ne dominetur, 3ª.q.66.3.c.& q.69.4.3^{m}.
156 Baptiſmus per gratiam non minuit fomitem, inquantum inclinat in contrarium, ſed non totaliter tollit vſque ad beatitudinem, 3ª.q.19.5.c.& q.86.5.c.ſi.
157 Baptiſmus abſoluit ab omni pœna, 3ª.q.68.5.0.& q.69.2.0.& 7.c.& 10.3^{m}.& q.70.4.5^{m}.& q.79.5.1^{m}.& q.84.1.1^{m}.& q.86.4.3^{m}.
158 Baptiſmus non tollit pœnam hominis, ideo homicida poteſt puniri licet primũ eſſet ei parcere, 3ª.q.69.2.3^{m}.
159 Fictio non remouetur per baptiſmum, ſed per pœnitentiam, 3ª.q.69.10.2^{m}.& 10.1^{m}.& 3^{m}.
160 Ad effectum baptiſmi exequendum in ficto concurrit per ſe baptiſmus, ſed pœnitentia per accidens, remouendo fictionem, 3ª.q.69.10.2^{m}.
161 Fictio moralis impedit ſimpliciter effectum baptiſmi, ſed venialis, quo ad venialia tantum, 3ª.q.69.3.0.& q.87.3.2^{m}.
162 Fictione recedente, baptiſmus habet proprium effectum, 3ª.q.69.10.0.
163 Aliquis dicitur ad baptiſmum fictus accedere quadrupliciter, ſcilicet non credens, contemnens baptiſmum, non ſeruans ritum eccleſiæ, & indeuotus. i. non volens ſacramentum, & rem ſacramenti, 3ª.q.69.9.c.
164 Indiſpoſitio voluntatis contraria gratiæ, impedit ſecundum effectum baptiſmi ſ. gratiam: non autem primum. ſ. characterem, 3ª.q.69.9.0.
165 Error circa baptiſmum, non impedit acceptionem characteris, dummodo intendat facere vel accipere quod eccleſia dat: licet credat illud nihil eſſe, 3ª.q.64.9.1^{m}.& q.68.8.3^{m}.
166 SANGVINIS. & Baptiſmus triplex. ſ. ſanguinis, flaminis, & fluminis, 3ª.q.66.11.0.
167 Baptiſmus ſanguinis eſt melior & efficacior cæteris baptiſmis, 3ª.q.66.12.0.
168 Baptiſmus ſanguinis, includit baptiſmũ flaminis, non autem econuerſo, 3ª.q.66.12.1^{m}.
169 Baptiſmus ſanguinis, ſupplet baptiſmum fluminis in neceſſitate ſolum, 3ª.q.66.12.0.
Baptiſmus ſanguinis & flaminis, non ſunt ſacramenta, quia conueniunt cum ſacramento in cauſando, non autem in ſignificando, 3ª.q.66.11.2^{m}.& 12.1^{m}. 170
Pœnitentia dicitur baptiſmus flaminis, quia ſine baptiſmo, ſufficit ad ſalutem, in neceſſitate tantum, 3ª.q.66.11.c. 171
Pueri non poſſunt ſaluari ſine baptiſmo ſanguinis vel fluminis, 12ᵉ.q.113.3.1^{m}.& 3ª.q.67.3.c.& q.68.2.c.& q.73.3.c. 172
Baptiſmus ſanguinis non imprimit characterem, quia non habet efficaciam baptiſmi ſacramentalis, ſed meritum, 3ª.q.66.11.2^{m}.& 12.c.1^{m}. 173
Baptiſmus ſanguinis liberat ab omni culpa, & omni pœna, ex virtute paſſionis Chriſti, cui conformat, 22ᵉ.q.124.1.2^{m}.& 3ª.q.68.2.1^{m}.& q.87.1.2^{m}. 174
Baptizatus baptiſmo flaminis, conſequitur emundationem, ſed accipiens ſacramentum conſequitur maiorem gratiam, 3ª.q.69.1.2^{m}.& 4.2^{m}.& q.80.1.3^{m}.& q.90.3.2^{m}. 175
Baptiſmum debet præcedere cathechiſmus, 3ª.q.71.1.0. 176
Vnctio triplex in baptiſmo, ſ. oleo cathecuminorum, & bis chriſmate, 3ª.q.66.10.2^{m}.& q.71.3.4^{m}.& q.72.11.3^{m}. 177
Baptizati liniuntur chriſmate in fronte, ne erubeſcant, 3ª.quæſt.72.9.c. 178
Aures baptizandorum liniuntur ſputo, vt aperiantur ad verbum Dei: nares vero ad odorem bonæ famæ, non autem oculi, quia pertinent ad inuentionem, per quam non habetur fides, 3ª.q.71.2.3.c. 179
Sal ponitur in os baptizandi: vt habeant diſcretionem in ſermone fidei, 3ª.q.71.2.c. 180
Baptizatis datur veſtis alba, in ſignum reſurrectionis futuræ, & puritatis conſeruandæ, 3ª.q.66.10.3^{m}.& q.71.3.4^{m}. 181
Eorum quæ fiunt poſt baptiſmum, aliqua tantum ſignificant, vt veſtis alba, nouitatem vitæ: aliqua etiam efficiunt: vt vnctio in vertice, conſeruationem gratiæ baptiſmalis, 3ª.q.71.3.4^{m}. 182
Baptiſmus eſt vnus tantum ſimpliciter, ſed ſecundum quid ſunt nouem: quia diluuium, tranſitus maris, & lotiones legis, erant figuræ, baptiſmus Ioannis diſpoſitio, baptiſmus Chriſti cauſa efficaciæ, baptiſmus ſanguinis & flaminis, & pœnitentia ſecundum proportionem effectus, & baptiſmus aquæ & ſpiritus. 3ª.q.66.11.3^{m}.& q.70.1.2^{m}.& 3^{m}. 183
Pro baptiſmo non debet committi ſimonia. 22ᵉ.q.100.2.c.1^{m}. 184
PHARISEORVM. & Baptiſmata Phariſeorum erant vana. ad mundiciam carnis tantum ordinata. 1ª.q.38.1.3^{m}. 185
BARNABAS & Paulus diſcordauerunt præter intentionem eorum, prouidentia Dei, 22ᵉ.q.37.1.3^{m}.
BARTHOLOMAVS miraculoſe occultabat ſe, & ſe oſtendebat ſicut volebat. 3ª.q.54.1.2^{m}.
BASILICVS non interficit viſu, ſed vapore, ſicut menſtruata inficit ſpeculum. 1ª.q.117.3.2^{m}.
BEATITVDO eſt operatio & vltima perfectio. 12ᵉ.3.2.0.& 5.c & q.55.2.3^{m}. 1
Beatitudo eſt vita æterna, non quidem eſſe, ſed operatio. 1ª.q.10.3.c.& q.18.2.1^{m}.& 12ᵉ.q.3.2.1^{m}.& 22ᵉ.q.18.2.2^{m}. 2
Viſio Dei per eſſentiam, eſt tota eſſentia beatitudinis. 1ª.q.2.4.c.& q.12.1.c.& 4.0.& 6.b.& 8.4^{m}.& q.26.2.3.0.& q.62.1.2.9.c.& 12ᵉ.q.3.4.8.0.& q.4.4.5.c.& q.5.2.4.5.c.& 22ᵉ.q.2.3.c.& q.5.1.c.& q.173.1.c.& q.180.4.c.& 3ª.q.52.5.c.& q.59.5.1^{m}. 3
Gloria eſſentialis beatitudini eſt, quam habet homo non apud hominem ſed apud Deum. 12ᵉ.q.2.3.1^{m}.& q.4.8.1^{m}. 4
Beatitudo eſt ſummum bonum, 1ª.q.26.3.1^{m}.& 12ᵉ.q.3.1.2^{m}.& q.5.2.2^{m} & q.19.9.c. 5
Beatitudo habet rationem præmij, 1ª.q.26.1.2^{m}.& q.62.4.c.& 12ᵉ.q.2.2.1^{m}.& q.5.7.c. 6
Beatitudo eſt finis rationalis naturæ tantum, 1ª.q.23.1.c.1^{m}.& q.26.1.2.c.& q.62.1.4.c.& 12ᵉ.q.3.1.3^{m}.& q.55.2.3^{m}.& q.69.1.c.& 22ᵉ.q.118.7.c. 7
Beatitudo vt finis quo, eſt aliquid creatum, non autem vt finis quod, 1ª.q.26.3.0.& 12ᵉ.q.3.1.0. 8
Beatitudo eſt vltima perfectio hominis, 1ª.q.62.3.4.c.& q.73.1.c.& 12ᵉ.q.3.2.c.4^{m}.& 6.c. 9
Beatitudo eſt proprium hominis bonum, 12ᵉ.q.6.principio. 10
Beatitudo eſt bonum perfectum naturæ intellectualis, apprehenſum per intellectum, 1ª.q.26.1.2.c.& 12ᵉ.q.3.2.2^{m}. 11
Beatitudo eſt ſtatus omnium bonorum congregatione perfectus, ſecundum Boetium, 1ª.q.26.1.1^{m}.& 12ᵉ.q.3.2.2^{m}.& 3.2^{m}.& quæ.4.7.1^{m}. 12
Beatitudo nihil aliud eſt quàm gaudium de veritate, 12ᵉ.q.3.4.c.ſi. 13
In vita actiua quæ circa multa occupatur, eſt minus de beatitudine quàm in contemplatiua, quæ verſatur circa vnum. ſ. circa veritatis contemplationem, 12ᵉ.q.3.2.4^{m}.& 5.c.& q.4.7.c. 14
De ratione beatitudinis ſunt tria. ſ. bonum perfectum, per ſe ſufficientia. & delectatio, 22ᵉ.q.188.7.c. 15
Beatitudo conſiſtit in duobus. ſ. in viſione Dei, & delectatione 16

fruitionis,12e.q.3.4.c.
27 *Eſſentia beatitudinis, conſiſtit in actu intellectus, ſed delectatio eius,in voluntate, 1a.q.26.2. ,& 3.c.&.12e.q.3.4.o.& q.11.1.1m.
28 Beatitudo conſiſtit in contemplatione veritatis,& maxime Dei,22e.q.167.1.1m.
29 Beatitudo vitæ præſentis ſecundum Ariſtotelem conſiſtit in operatione perfectiſſima,ratione potentiæ,habitus,& obiecti,1a.q.62.1.c.& q.88.1.c.co.2.& 12e.q.3.5.c.
30 Beatitudo & miſeria ſunt principaliter in anima,ſecundario autem in corpore,1a.q.15.10.c.1m.
31 Beatitudo conſiſtit in coniunctione ad Deum, & miſeria in receſſu à Deo,12e.q.3.3.c.& 7.2m.& 8.c.
32 IN QVIBVS NON SIT. & Beatitudo vltima,vel miſeria,non conſiſtit in bonis vel malis præſentis vitæ, 12e.q.5.3.o.
33 Beatitudo non conſiſtit in diuitiis, 12e.q.2.1.o.
34 Nec in honoribus,12e q.2.2.o.
35 Nec in fama ſeu gloria humana, 12e.q.2.3.o.
36 Nec in poteſtate,12e.q.2.4.o.
37 Nec in aliquo bono exteriori, nec in omnibus ſimul, 12e.quæſt.2.4.o.
38 Nec in bonis corporis, 12e.q.2.5.o.&.q.3.3.c.& q.4.6.1m.
39 Nec in parte ſenſitiua,12e.q.3.3.o.
30 Nec in voluptate,12e.q.2.6.o.
31 Nec in aliquo inhærenti animæ,12e.q.2.7.o.
32 Nec in habitibus virtutum,12e.q.3.2.c.
33 Nec in operatione tranſeunte in exteriorem materiam, 12e. q.3.2.1m.
34 Nec in actu voluntatis, 1a. q. 26. 2. 2m.& 12e. quæſt. 3.4.o.& q.4.2.c.
35 Nec in intellectu practico principaliter,ſed in ſpeculatiuo, 1a.q.26.2 o.& 12e.q 3.5.o.
36 *Nec in conſideratione ſcientiarum ſpeculatiuarum,12e.q.3.6.o.& 12e.q.167.1.1m.
37 Conſideratio ſcientiarum ſpeculatiuarum, eſt quædam participatio veræ & perfectæ beatitudinis non autem ſubſtantialis beatitudo, 12e.quæſt.3.6.c.fi.& q.56.3.1m.& 5.2m. & 22e.q.180.4.c.
38 *Nec conſiſtit in contemplatione angelorum, 1a.q. 64.1.1m.& q.89.2.3m.& 12e.q.2.7.c.& 22e.q.167.1.1m.
39 Nec in cognitione Dei,quæ habetur per demonſtrationem, 12e.q.66.1.2m.
40 Nec in aliquo creato,1a q.12.1.c.& q.82.2.c.& q.86.89.2.3m.& 12e.q.3.8.c,& 12e.q.45.1.c.
41 Nec in cognitione cuiuſlibet veri, ſed in cognitione perfecta ſummæ veritatis, 1a.q.16.7.3.o.& 12e.q.3.4.8.o.& 22e q.167.1.1m.
42 REQVISITA. & Bona exteriora non requiruntur ad beatitudinem perfectam,12e.q.4.7.o.& 22e.q.186.3.4m.
43 Diuitiæ adiuuant felicitatem actiuam inſtrumentaliter, ſed contemplatiuam impediunt. Sed ad patriæ beatitudinem, multum valet voluntaria paupertas,12e q.4.7.c & 22e.q.186.3.4m.
Amici non requiruntur ad perfectam beatitudinem, 12e.q.4.8.o.
44 Angelus ſuo miniſterio adiuuat hominem,vt perueniat ad beatitudinem, non autem vt humanæ beatitudinis obiectum, 12e.q.3.7.2m.& q.5.6.1m.
45 Ad beatitudinem aliqua requiruntur tripliciter, ſcilicet antecedenter,eſſentialiter,& conſequenter,12e.q.3.3.c.
46 Ad beatitudinem tria requiruntur, ſcilicet viſio Dei, comprehenſio,& delectatio,12e.q.4.3.o.
47 Perfectio charitatis eſt eſſentialis beatitudini quo ad dilectionem Dei, non autem quo ad dilectionem proximi, ſed quaſi concomitatur,12e.q.4.8.3m.
48 Rectitudo voluntatis requiritur ad beatitudinem antecedenter, & concomitanter,12e.q 4.4.o.& q.5.4.7.c.
49 Delectatio requiritur ad beatitudinem conſequenter tantum, vel concomitanter, 12e.q.3.4.c.& q.4.1.2.o.
50 Corpus & perfectio eius requiritur ad beatitudinem viæ,& ad beatitudinem patriæ omnino perfectam, requiritur antecedenter & conſequenter,non autem eſſentialiter, nec ad beatitudinem patriæ ſimpliciter, 12e.q 4.5.6.o.& 3a.q.4.7.2m. & q.15.10.c.2m.
51 Beatitudo animæ redundabit in corpus, 12e.q.3.3.c.3m.& q.4.6.c.& 3a.q.57.3.c.& q.59.3.3m.
52 Operationes meritoriæ plures requiruntur ad beatitudinem hominis,1a.q.62.5.1m.& 12e.q.5 7.9.& q.6. principio.
53 Operationes ſenſitiuæ requiruntur antecedenter ad beatitudinem viæ, non autem ad beatitudinem patriæ, ſed conſequenter tantum,ad neutram autem eſſentialiter,12e.q.3.3.o.
54 Pax requiritur ad beatitudinem antecedenter & conſequenter,non autem eſſentialiter,12e.q.2.4.1m.
55 MVTATIO. & Nullum bonum creatum additum viſioni Dei facit magis beatum. 12e.q 5.2.1m.
56 Beatitudo æqualiter participatur ab omnibus ex parte obiecti, ſed inæqualiter ex parte ſubiecti,12e.q.3.2.4m.& q.5.2.o.& q.112.4.c.2m.
57

Nulla creatura poteſt,per ſua tantum naturalia, adipiſci perfectam beatitudinem, 1a.q.12.4.o.& q.23.1 c.& q.64.1.2m.& q.94.1.c.& q.108 4.c.& 12e.q.5.5.o.& q.62,1,1.3.o. 58
Homo non poteſt per operationem ſolius creaturæ ſuperioris attingere ad perfectam beatitudinem,12e.q.5.6.o. 59
Homo poteſt adipiſci perfectam beatitudinem,22e.q.5.1.o. 60
Beatitudo perfecta non poteſt amitti, 1a.q.64.2.c.& q.94.1.c.& 12e.q.5.4.o. 61
APPETITVS. & Voluntas neceſſario appetit beatitudinē.1a.q.19.1.o.& 3.6.c.& q.82.1.2 o & q.83.1.5m.& 12e. q.5.4.c.2m.& 8 2m.& q.6.4.c.& q.10.1.2.c.& q.13.6.c.& q.94.1.c.& 3a.q.18.2.3m. 62
Omnes homines naturaliter appetunt beatitudinem, 1a.q.2.1.1m. & q.19.10.c.& q.26.2.c.& q.41.2.2m.& q.60.2.c.& q.62.1.c.& q.82.1.2.o.& q.83.1.5m.& 12e.q.6.2m.& q.5.1.8.o.& q.10.1.o.& 3a.q.18.2.5m. 63
Non ſolum perfecta beatitudo, ſed etiam qualiſcunque ſimilitudo, vel participatio eius naturaliter deſideratur,12e.q.3.6.2m. 64
Omnia quæ deſiderat voluntas, appetit propter beatitudinem, 1a.q.60.2.c.& 12e.q.1.6.o. 65
In vltima beatitudine complebitur omne deſiderium beatorum,1a.q.12.8.4m.& 12e.q.1.5.c. & q.3. 8.c. & q.4.2.5m. & q.5.3.4.c. & 8.c.3m.& q.67.4.3m. & 22e.q.28.q 28.3.c.2m. 66
Perfecta quietatio intellectus & voluntatis conſequitur beatitudinem,12e q.3.4.1m.& 8.c.& 22e.q.18.2.c.& 4.1m.& q.28.3.c.& q.94.1.c.& q 118.7.c. 67
Perfecta beatitudo omne malum excludit, 12e.q.2.4.c.& q.5.3.4.c.& q.67 4.2m. 68
Beatitudo aſcendit in cor hominis ſecundum rationem cōmunem, non autem quæ & qualis ſit in ſpeciali, 12e.q.5.8.c.2.m. & 22e.q.17.2.1m. 69
Beatitudo eſt primum obiectum voluntatis. 12e. q.3.4.2m. & quæ.11.2.3m. 70
Beatitudo amatur amore concupiſcentiæ, non autem amore amicitiæ, 12e. q.2.7.2m. 71
DEVS. & Deus eſt perfecte beatus,1a.q.26.1.o,& q.61.4.c. 72
Deus eſt ſua beatitudo,1a.q.26.2.o.& q.62.4.c.& q.94.1.c.& 12e.q.3.1 1m.& 2.1m.& 4m. 73
Deus eſt beatus ſecundum intellectum, 1a.q.26.2.o. 74
Beatitudo Dei excedit quamlibet aliam beatitudinem, 1a.q.26.4.c. 75
Beatitudo Dei complectitur omnem aliam beatitudinem, 1a.q.26.4.o. 76
Beatitudo eſt naturalis ſoli Deo, 1a.q.62.4.c.& q.63.3.c.fi.& 12e.q.3.1.1m. & q.5.7.c. 77
IN COMMVNI. & Beatitudo triplex ſecundum philoſophos.ſ. voluptuoſa, actiua, & contemplatiua. 12e.q.3 2 1m.& q.69.3.4.c. 78
Beatitudo duplex.ſ.perfecta,& imperfecta.i.in patria,& in via,1a.q.62.1.c. & 12e.q.3.2.4m.& 3.5.6.c.& q.4.5.6.7.8.c. & q.5.3.o.& 4.5.c.& q.61 1.c.& q 69.1.3.c.& 22e.q.186.2.4m. 79
Beatitudo patriæ eſt continua,non autem beatitudo viæ, 12e. quæ.3.2 4m. 80
Duplex perfectio beatitudinis ſ. ex parte obiecti, & ex parte ſubiecti,prima tollit rationem veræ beatitudinis, non autem ſecunda,12e.q.5.3.2m.& q.4.5.5m. & q.11.4.2m. 81
Nullus ante paſſionem Chriſti potuit habere beatitudinem, licet ſancti patres meruerint eam per fidem paſſionis Chriſti, quo ad propriam perſonam, non autem quo ad naturam communem, 3a.q 49.5.1m. 82
BEATITVDINES IN COMMVNI. & Beatitudines ſunt operationes virtutum perfectarum per dona, & etiam donorum,12e.q.69.1.o.& q 70.2.c.& 22e.q.157.2.3m. 83
Actus virtutum vt perficiunt, dicuntur beatitudines, ſed vt delectant,dicuntur fructus, 12e.q.157.2.3m. 84
Actus donorum pertinentium ad vitam actiuam, exprimuntur in meritis beatitudinum,ſed actus vitæ contemplatiuæ,in præmiis, 12e. q.69.3.c.fi.1m. 85
In ſingulis beatitudinibus ponitur aliquid pertinens ad ſtatum viæ,& aliquid ad ſtatum patriæ,12e.q. 69.2.o.& 22e.q.8.7.c. 86
Quælibet beatitudo eſt fructus addens excellentiā & principalitatem præmij,& non econuerſo, 12e.q.70.2.o. 87
Omnia præmia ſeptem beatitudinum ſunt idem realiter, & differunt ratione, 12e.q.69.4.1m. 88
Præmia beatitudinum inchoatiue habentur hic, ſed complete in patria tantum.12e.q 69.2.o.& 22e.q.8.7.o. 89
Beatitudines & præmia earum ſufficienter enumerantur ſeptem, & quatuor,& octo,diuerſimode,& declarantur.12e.q 69.3.4.o. 90
Primæ tres beatitudines ſunt contra beatitudinem voluptuoſam, ſed quarta & quinta pertinent ad vitam actiuam: aliæ autem duæ ad contemplatiuam, 12e.q.69.3.4.o. 91
Omnes beatitudines poſitæ in ſacra ſcriptura,oportet ad has reduci,quia omnes pertinent ad vitam actiuam vel contemplatiuam. 12e.q.69 3 4m. 92
Beatitudines correſpondent ſeptem donis: non quidem ſingulæ 93
ſingu-

ſingulis,ſed plures vni,& vna pluribus,12æ.q.69.3.o.
94 Beatitudines dupliciter adaptantur donis, ſcilicet ſecundum conuenientiam ordinis:vt prima infimo,ſecunda ſexto, & ſic de aliis ſecundum Auguſt.vel ſecundum conuenientiam propriæ rationis adinuicem ſecundum actus,& obiecta, 22æ.q.121.2.c.2^{m}.& q.139.2.c.
95 In ſpeciali.Beatitudo prima, ſcilicet paupertas,correſpondet dono timoris, 22æ.q.19.12.c. & 83.9.3^{m}. & q.121.2.c. &. q.161.2.3^{m}.
96 Fructus decimus,ſ.modeſtia,& vndecimus,ſ.continentia,& duodecimus,ſ.caſtitas,correſpondent eis,22æ.q.19.12.4^{m}.
97 Petitio ſeptima correſpondet eis,22æ.q.19.12.4^{m}.& q.83.9.3^{m}.
98 Secunda beatitudo, ſ. pietas, correſpondet dono pietatis, 12æ.q.69.3.3^{m}.& 22æ.q.83.9.3^{m}.& q.121.2.o.
99 Fructus octauus, ſcilicet manſuetudo, correſpondet eis indirectè: ſed ſextus,id eſt bonitas,& ſeptimus, ſ.benignitas directè,22æ.q.121.2.3^{m}.
100 Petitio ſexta correſpondet eis, 22æ.q.83.9.3^{m}
101 Tertia Beatitudo, ſ. luctus, correſpondet dono ſcientiæ,12æ.q.69.3.1^{m}.& 3^{m}.& 22æ.q 9.4.o.& q.83.9.3^{m}.
102 Petitio quinta correſpondet eis. 22æ.q.83.9.3^{m}.
103 Quarta Beatitudo, ſ. iuſtitiæ, correſpondet dono fortitudinis, 12æ.q 69.3.3^{m}.& 22æ.q.83.9.3^{m}.& q.139.2.o.
104 Fructus quartus,ſ.patientia,& octauus,ſ.longanimitas, correſpondent eis,22æ.q.139.2.3^{m}.
105 Petitio quarta correſpondet eis,22æ.q.83.9.3^{m}.
106 Quinta Beatitudo, ſ. miſericordiæ correſpondet dono conſilij. 12æ.q.69.3.3^{m}.& 22æ.q.52.4.o.& q.83.9.3^{m}.
107 Eandem beatitudinem oportet reſpondere ſecundum conuenientiam propriæ rationis ad inuicem donis ſcientiæ & pietatis, non autem ſecundum conuenientiam ordinis,ſed diuerſe correſpondent,22æ.q.121.2.8^{m}.
108 Fructus ſextus.ſ.bonitas,i.dulcedo animi, & quintus.ſ.benignitas, correſpondent quintæ beatitudini, & dono pietatis, 22æ.q.52.4.3^{m}.& q 121.2.3^{m}.
109 Petitio tertia correſpondet eis,22æ.q.83.9.3^{m}.
110 Sexta Beatitudo.ſ.munditia,correſpondet dono intellectus, 12æ.q.69.3.c.fi.1^{m} & 22æ.q.8.7.o.& q.83.9.3^{m}.
111 Fructus ſecundus.ſ.gaudium,& nonus. ſ.fides, correſpondent eis, 22æ.q.8.8.c.
112 Petitio ſecunda correſpondet eis,22æ.q.83.9.3^{m}.
113 Septima Beatitudo.ſ.pacis,correſpondet dono ſapientiæ, 12æ.q.69.3.c.fi.1^{m}.& 4.c.fi.& 22æ.q.45.6.o.& q.83.9.3^{m}.
114 Petitio prima correſpondet eis,22æ.q.83.9.3^{m}.
115 Octaua Beatitudo. ſ. perſecutionis, eſt manifeſtatiua omnium beatitudinum præcedentium, nec correſpondet alicui dono in ſpeciali,12æ.q.69.3.5^{m}.& 4.2^{m}.
116 Virtutibus et donis.& Prima beatitudo, ſecundum Ambroſium,attribuitur temperantiæ, tertia prudentiæ quarta iuſtitiæ,& octaua fortitudini, 12æ.q.69.3.6^{m}.
117 Primæ quinque beatitudines ſecundum conuenientiam materiæ, correſpondent donis ſcientiæ & conſilij vt dirigentibus, ſed alijs donis correſpondent vt exequentibus, ſecundum motiua vero correſpondent vt ſupra,12æ.q.69.3.3^{m}.& 22æ.q.121.2.c.
118 Beatitudo quarta & quinta ſecundum materiam, correſpondent pietati,ſecunda fortitudini, ſed prima & tertia timori, 12æ.q.69.3.3^{m}.
119 Beatitudo quarta & quinta ſecundum conuenientiam propriæ rationis ad inuicem, adaptantur dono pietatis: ſed ſecundum conuenientiam ordinis adaptatur ei ſecunda beatitudo, quæ tamen conuenit ei tollendo impedimenta actuum eius, 22æ.q.121.2.c.3^{m}.

1 Beatus in communi.& Aliquis dicitur beatus in ſpe.12æ.q.69.1.c.
2 Quidam dicuntur beati in hac vita propter ſpem,vel participatiue, 12æ.q.5.3.1^{m}.
3 Beati in patria omnes rationes rerum quæ in Chriſto ſunt,non cognoſcunt: & ſi ipſum comprehendant, 1ª.q.12.8.c. & 22æ.q.173.1.c.
4 Beati per ſimplicem conuerſionem ad Deum,illuminantur de agendis quæ neſciunt,ſine inquiſitione & anxietate dubitationis,vt in viatoribus,22æ.q.52.5.c.2^{m}.
5 In beatis ſunt aliqui actus ordinati ad finem, ſcilicet procedentes ex conſecutione finis, vt laus Dei:& aliqui pertrahentes alios ad finem,vt miniſteria angelorum & orationes ſanctorum,12æ.q.52.3.1^{m}.
6 Quilibet beatus eſt certus de perpetuitate ſuæ beatitudinis,22æ.q.18.3.c.
7 Beati in patria clare cognoſcunt omnia quæ hic ſunt,1ª.q.89.8.c.
8 Beati Deum comprehendent, ſed non totaliter, id eſt omnibus modis,quibus comprehendi poteſt, 1ª.q.12.7.2^{m}.
9 Beati laudabunt Deum, 22æ.q.13.4.c.

Beati non poſſunt peccare, 1ª. q. 62.8.c.& q.62.2.c.fi.& q.94.1.c.& 10
q.100.2.c.& 12æ.q 4.4.c.& q.5.4.c.& q 100.1.^{m}.& 22æ.q.10.11.c.
*Beati ſunt in ſtatu impetrandi,non autem in ſtatu merendi, 1ª.q. 11
62.9.c.& 22æ.q.83.11.c 1^{m}.
Dignitas beatorum in anima & in corpore erit ſecundum gradus 12
meritorum,non autem ſecundum diuerſitatem ſexus,ſicut nunc & in ſtatu innocentiæ,3ª.q.55.2.3^{m}.
Quilibet beatus gaudet de bonis factis à ſe, vel ab aliis, 1ª.q. 23. 13
6.1^{m}.
Gaudium beatorum ſuperat omne gaudium viatorum, 3ª.q.46. 14
6.3^{m}.
Gaudium beatorum erit ſuper plenum ex parte gaudentium, non 15
autem ex parte obiecti, viatorum autem nullo modo, 22æ.q.28.3.o.
Multiplicatis bonis noſtris gaudium beatorum augetur materiali- 16
ter, non autem formaliter,quia Deus eſt eis ratio gaudendi, de quibuſcunque gaudent,1ª.q.62.9.3^{m}.fi.
*Beati non intereſſunt rebus viuorum ſecundum legem commu- 17
nem,1ª.q.108.8.2^{m}.
Bellum duplex, ſcilicet commune, & particulare, 22æ. q. 123.5. 1
c. 2^{m}.
Ad bellum iuſtum tria requiruntur,ſcilicet auctoritas principis iu- 2
ſta cauſa, & intentio recta, 22æ.q.40.1.o.& q.41.1.3^{m}.& q.42.2.1^{m}.& q.66.8.1^{m}.
In bello iuſto deprædans hoſtes,non peccat,niſi pugnet principali- 3
ter propter prædam,nec tenetur reſtituere,22æ.q.66.8.1^{m}.
Bellum gerere in feſto non licet, niſi imminente neceſſitate, pro 4
tuenda republica 22æ.q.40.4.o.
Clericis non licet bellare in propria perſona, ſed poſſunt bello in- 5
tereſſe de licentia ſuperioris, & exhortari pugnantes, 22æ. quæ. 40.2.o.

Benedictio Dei, ſignificat donorum eius collationem & multiplicationem,1ª.q.72.4^{m}.& q.73.3.c.
Benedictus videns totum mundum, non vidit eſſentiam 1
Dei,22æ.q 180.5.3^{m}.
Quis puerum Benedictum ſtultitiæ argui patiatur, quod relicta 2
domo rebuſque patris, ſoli Deo placere deſiderans, ſanctæ conuerſationis habitum & deſertum quæſiuit,22æ.q.189.2.2^{m}.
In regula beati Benedicti,conceditur probationis annus, nuper ad 3
religionem conuerſis,22æ.q.189.2.1^{m}.
Beatus Benedictus dicit, quod ſi prælatus aliquid impoſſibile præ- 4
ceperit,tentandum eſt.12æ.q.21.5 b.
Hoc autem dictum ſancti Benedicti ideo dicitur, quia an aliquid 5
ſit poſſibile, ſubditus non debet ſuo iudicio diffinire, ſed in vnoquoque iudicio ſuperioris ſtare. 12æ. q.13.5.3^{m}. & 22æ.quæ. 64.6.3^{m}.
Mandat beatus Benedictus in regula ſua, quòd venientibus ad re- 6
ligionem non ſit facilis præbendus ingreſſus, ſed probandum eſt an ſpiritus à Deo ſit,22æ.q.189.9.1^{m}.
Benefacere omnibus quilibet tenetur in præparatione ani- 1
mi,pro loco & tempore,22æ.q.31.2.o.
Aliquod beneficium eſt quo poſſumus & tenemur benefacere om- 2
nibus, ſaltem in generali, ſ. orare pro omnibus fidelibus & infidelibus,22æ.q.31.2.3^{m}.
Malis debemus benefacere in auxilium naturæ non autem culpæ, 3
22æ.q.25.6.c.2^{m}.& q.31.2.2^{m}. & q.32.9.1^{m}.& q.168.3.3^{m}.
Magis coniunctis eſt magis benefaciendum cæteris paribus, 22æ.q. 4
26.6.c.& q. 31.3.o.& q.32.9.o.& q.71.1.c.
Subuentio, gratiarum actio, & reuerentia, debetur omni benefa- 5
cienti.22æ.q.166.3.o.
Beneficentia eſt facere bonum. Et eſt actus amicitiæ, 1
vel charitatis,ſecundum rationem communem, 22æ.q.31.1.o.
Beneficentia non eſt virtus ſpecialis, ſed actus exterior amicitiæ, 2
ſicut beneuolentia eſt actus eius interior.22æ.q.31.4.o.

Beneficium,& In communi.& eſt ſtatim recom- 1
penſandum ſecundum affectum, ſed expectanda eſt opportunitas effectus.22æ.q.106.4.o.
Recompenſatio beneficij debet eſſe maior accepto. 22æ. q.106.6.o. 2
& q.107. 2.c.
Recompenſatio beneficij pertinet ad tres virtutes diuerſimode.ſ. 3
ad iuſtitiam,vbi eſt debitū legale, vt in mutuo & aliis huiuſmodi,ad amicitiam vero,& gratiam, vbi eſt debitum morale. 22æ.q.31.1.3^{m}.& q.106.5.c.& q.108.2.1^{m}.
Beneficium & recompenſatio magis in effectu conſiſtit, quàm in 4
effectu.22æ.q.106.3.5^{m}. & 6^{m}.& 5.o & 6.1^{m}.
In recompenſando beneficium iuſtitia attendit datum, amicitia 5
vtilis attendit vtilitatem, ſed amicitia honeſti & gratiæ attendit affectum dantis. 22æ.q.31.1 3^{m}. & q.77.1.3^{m}.& q.78.2.2^{m}.& q.106.5.o.
Nullius beneficium eſt tantum ſicut parentum. Ideo in recom- 6
penſa

penſatione beneficiorum, ſunt cæteris præferendi, niſi neceſſitas vel vtilitas, vel alia cauſa præponderet, 22æ.q.31.3.3m. & 4m. & q. 103.1.c.

7 Omnia beneficia ſecundum communem rationem reducuntur ad amorem, & omnia nocumenta ad odium, ſed ſecundum ſpeciales rationes, ad diuerſas virtutes, vel vitia, 12æ.q.11.4.2m.

8 Filius poteſt parentibus maius beneficium recompenſare, quàm accepit ſecundum affectum, non autem ſecundum effectum, 22æ. q.106.6.1m.

9 DEI. & Beneficia Dei toto, ſingulis hominibus ſunt exhibita, 3a.q.1. 4.3m.

10 Præcipua Dei beneficia ſunt creatio, & quies mentis in Deum, per gratiam & gloriam, 12æ.q.100.5.2m.

11 Omnis ſolennitas vel ſacrificium veteris legis, fuit inſtituta propter aliqua beneficia Dei, præterita vel futura, 12æ.q.100.5.2m.

12 Licitum eſt petere beneficium ſine cura, pro ſe digno & indigenti, non autem cum cura, 22æ.q.100.5.3m.

13 Dans beneficiũ nõ meliori, ſed ſufficiẽtiori, nõ peccat, 22æ.q.63.2.c.

14 Beneficia eccleſiaſtica magis debent dari plus idoneis ad regimen eccleſiæ, quàm magis conſanguineis, ſed de patrimonio & licitis lucris, eſt econuerſo, 22æ.q.63.2.c.

15 Dans beneficium ſpirituale conſanguineo minus digno, peccat per acceptationem perſonarum, non autem ſi ſit æque dignus, 22æ.q. 63.2.1m. & q.185.3.c.

16 Dans beneficium ratione conſanguinitatis, grauiter peccat, & eſt ſimonia, ſi per hoc intendit aliquod bonum proprium, 22æ.q.63. 2.c. & 2.2m. & q.100.5.2m. & 185.7.2m.

BENIGNITAS eſt idem cum effectu, ſ. habitus benefactiuus, & ad loquendum dulciter, 12æ.q.70.3.c. & 22æ.q.80.4m.

1 BENEVOLENTIA propriè eſt actus voluntatis, quo alteri volumus bonum, 22æ.q.27.2.c.

2 Beneuolentia eſt tantum ad rationalia, 1a.q.20.2.1m.

BESTIA dicitur quaſi vaſtia, propter crudelitatem, vt leo, vrſus, & huiuſmodi, 1a.q.72.2m.

1 BESTIALITAS, ſicut ſecundum Philoſ. ponitur extra numerum aliarum malitiarum humanarum, quia humanum modum tranſcendit, ita à ſanctis ponitur extra numerum peccatorum, quæ in ipſis fidelibus inueniuntur, quaſi grauius eis. Tamen ſi ad aliquod de ſeptem capitalibus reduci debeat, poterit ad ſuperbiam reduci ſecundum diffinitionem Auguſt. 22æ.q.154.12.2m.

BIBERE pluries in die licet ieiunantibus, niſi fiat in fraudem, 22æ. q.147.6.2m. & 3m. & 3a.q.80.8.4m.

1 Bigamia inducens irregularitatem, incurritur quadrupliciter, & impedit omnem ordinem, ſ. cum quis habet plures vxores de iure ſucceſſiue, cum ſimul habet plures vxores, vnam de iure, & aliam de facto, cum plures habet ſucceſſiue, vnam de iure, & aliam de facto, & quando viduam ducit in vxorem, 22æ.q.108.4.2m.

3 Bilinguis idem eſt quod ſuſurro, 22æ.q.74.1.3m.

1 BLASPHEMIA in communi eſt attribuere Deo, quod ei non conuenit, vel detrahere ab eo quod ei conuenit, 22æ.q.13.1.c.

2 Blaſphemia pertinet ad genus infidelitatis, aggrauans eam, 22æ.q. 13.1.c.

3 Blaſphemia quælibet ſemper eſt peccatum mortale, quando eſt cum deliberato conſenſu, 22æ.q.13.2.c.

4 Blaſphemia ex lapſu linguæ eſt peccatum veniale, ſi hoc non intendebat, 22æ.q.13.2.3m.

5 Blaſphemia eſt grauiſſimum peccatorum omnium, 22æ.q.13.3.c. & 3a.q.80.5.c.

6 Blaſphemia ſimpliciter eſt grauior homicidio & periurio, ſed ſecundum quid eſt econuerſo, ſ. ratione nocumenti, 22æ.q.13.3.1m. & 2m.

7 Blaſphemia eſt contra primum vel ſecundum præceptum decalogi. 12æ.q.100.11.c. & 22æ.q.13.2.2m.

8 Blaſphemia ex deliberatione oritur ex ſuperbia, ſed ex turbatione, oritur ex ira, 22æ.q.158.7.1m.

9 Blaſphemia in ſpiritum ſanctum dicitur tripliciter, ſ. dicere contra deitatem, finalis impœnitentia, & peccatum ex malitia, 22æ.q.14. 1.c.

10 Hæc blaſphemia dicitur dupliciter, ſ. contra perſonam ſpiritus ſancti, & contra attributum eius, 22æ.q.14.1.3.c.

11 Blaſphemia in ſpiritum ſanctum, poteſt fieri tripliciter, ſcilicet corde, ore, & opere, 22æ.q.13.1.c. & q.14.1.c.1m.

12 Ex deliberatione peccare, eſt peccare in ſpiritum ſanctum, 22æ.q.14. 1.1m.

13 Peccatum ex malitia, id eſt ex electione mali, dicitur peccatum in ſpiritum ſanctum, ſed ex ignorantia in filium, & ex infirmitate, id eſt ex paſſione in patrem, 22æ.q.14.1.3.c.

14 Non omne peccatum ex malitia, & peccatum in ſpiritum ſanctum, ſed tantum ex malitia quæ eſt cum contemptu impedientium peccatum. 22æ.q.14.1.c. & 4.c. & q.100.1.2m.

15 Non omnis contemptus boni impedientis peccatum eſt blaſphemia in ſpiritum ſanctum, ſed tantum contemptus illorum quæ directè ducunt ad pœnitentiam & remiſſionem peccatorum, 22æ. q.105.1.2m.

Hoc peccatum eſt generale ratione habitus, ſed eſt ſpeciale ratione contemptus, 22æ.q.14.1.1m. 16

Blaſphemia in ſpiritum ſanctum vt ſpeciale peccatum, eſt contemptus doni, quo homo retrahitur à peccato, non autem eſt peccatum ſequens ex eo, 22æ.q.118.5.3m. 17

Species eius ſecundum tertium modum. ſ. vt eſt peccatũ ex malitia, ſunt ſex. ſ. deſperatio, præſumptio, impœnitentia, obſtinatio, impugnatio veritatis agnitæ, & inuidentia fraternæ gratiæ. 22æ. q.14.2.c. & q.36.4.2m. 18

Hoc peccatum eſt irremiſſibile, exponitur tripliciter à doctoribus ſ. vel quia eſt finalis impœnitentia, & ſic nullo modo remittitur. Vel quia quantum eſt de ſe, habet meritum vt non remittatur quantum ad pœnam. Vel quantum ad culpam, inquantum excludit ea, per quæ fit remiſſio peccatorum, 1a.q.64.2.c. & 22æ.q. 14.3.c & q.118.5.2m. & 3a.q.86.1.2m. & 3m. 19

Hoc peccatum eſt deſperatum ex parte peccantis, non autem ex parte Dei, 22æ.q.14.3.c.2m. 20

Homo poteſt primo ante alia peccata habere hoc peccatum, licet raro contingat, 22æ.q.14.4.c. 21

BONITAS DEI. & Bonitas Dei acquiritur à creatura rationali, tanquam perfectio eius obiectiua, ab aliis autem ſecundum ſimilitudinẽ tantum, 1a.q.6.1.1m. & q.65.2.c ſi. & 12æ.q.1.8.c. 1

Omne bonum eſt bonum ſola ſimilitudine diuinæ bonitatis, 1a.q. 105.5.c. 2

Nihil diuinæ bonitatis participatione omnino caret, 1a.q.19.4.1m. & q.23.4.1m. 3

Omnia opera Dei attribuuntur bonitati eius. 1a.q.105.2.2m. 4

Vniuerſum perfectius, participat & repræſentat bonitatem Dei, quàm quæcunque alia creatura. 1a.q.15.2.c. & q.47.1.c.ſi. & 2.1m. 5

Deum poſſumus aliqualiter intelligere, nõ intelligendo bonitatem eius, non autem intelligendo eum non eſſe bonum, 12æ.q 2.8.3m. 6

Omnia ſunt bona bonitate Dei. 1a.q.6.4.c. & 22æ.q.23.2.1m. & q. 27.3.c. 7

Omnia ſunt bona bonitate Dei, vt principio effectiuo, exemplari, & finali, 1a.q.6.4.c. & 22æ.q.23.2.1m. & q.27.3.c. 8

Deus vult quòd ſua bonitas multiplicetur ex ſui ſimilitudine, propter ſe ſicut propter finem operantis, & propter vtilitatem creaturæ, ſicut propter finem operis. 1a.q.44.4.c.3m. 9

Quodlibet bonum ex additione alterius, fit melius, præter optimum ſimplex, ex cuius participatione omnia ſunt bona. 12æ. q. 34.3.2m. 10

Differentia triplex bonitatis Dei, & creaturarum. ſ. quia ſolius Dei eſſentia eſt ſuum eſſe, & ei non adueniunt aliqua accidentia, & ad nihil aliud ordinatur ſicut ad finem. 1a. q.6.3.c. 11

Per hoc quod Deus creauit omnia vt eſſent, non excluditur quin creauerit omnia, propter ſuam bonitatem. 1a.q.65.2.1m. ſi. 12

*Quodlibet bonum creatum, eſt bonum particulare, ſed ſolus Deus eſt bonum vniuerſale. 1a.q.65.1.2m. & q.103.2.c. & q.105.4. c. & q.106.2.c. & 12æ.q.2.7.8.c. & q.9.6.c. 13

Deus eſt ſua bonitas eſſentialiter. 1a.q.3.2.c. & q 6.3.c. & q.20.1.3m. & q.49.3.c. & q.62.8.c.2m. & q.100.2.c. & q.103.2.c. & 12æ.q.4.4.c. & 22æ.q.19.1.c. & q.23.2.1m. & q.24.12.c.ſi. & q.27.3.4 c. & q.34. 1.c.2m. & 3a.q.1.1.c. & q. 20.1.c. 14

Deus eſt vere, & proprie bonus. 1a.q.6.1.c. 15

*Deus eſt ſummum bonum. 1a.q.6.2.2m & 2.c. 16

In omni bono, ſummum bonum. ſ. Deus deſideratur. 1a.q.6.1.2m. 17

Habere ſpeciem, modum, & ordinem, non eſt de ratione boni increati, niſi ſicut in cauſa 1a.q.6.1.2m. 18

Bonum duplex. ſ. abſolute, id eſt cuius bonitas eſſet alio creato non exiſtente, vt ſuppoſita, & ad aliud. i. cuius bonitas non eſſet, ſine alio creato, vt materia & accidentia. 12æ.q.18.4.c. 19

Bonum duplex. ſ. commutabile & incommutabile. 22æ.q.21.1.3m. & 3a.q.86.4.2m. & 5.c. 20

Bonum duplex. ſ. ſubſiſtens, vt perſonæ: & inhærens, vt accidentia. 12æ.q.26.4.c. & 3a.q.11.5.3m. 21

Bonum ſimpliciter, dicitur dupliciter. ſ. abſolute, & vniuerſaliter. 22æ.q.58.10.2m. 22

Quod eſt bonum ex ſuppoſitione, debet bonum iudicari. 12æ. quæ. 19.2.c. 23

Bonum particulare duplex. ſ. verum. i. ordinabile ad principale bonum. i. ad vltimum finem, & falſum, ſed apparens, quod abducit à finali bono. 22æ.q.23.7.c. & q.45.1.1m. 24

Bonum triplex, ſ. honeſtum, vtile, & delectabile. 1a.q.5.6.c. & 12æ.q. 99.5.c. & 22æ.q.43.3.c. 25

Bonum duplex, ſ. propter ſe, id eſt honeſtum, & propter aliud. i. vtile. 12æ.q.8.2.1.c. & 22æ.q 23.7.c. 26

Diuiſio boni eſt analogi, quia primo conuenit honeſto, ſecundo delectabili, tertio vero vtili. 1a.q.5.6.3m. & 12æ.q.8.2.1m. & 3.4m. 27

QVID. & Bonum importat relationem rationis ad appetitum. 1a.q.5.1.c.1m. & 3.1m. & q.16.1.3.c. 28

29 Bonum conſiſtit in hoc quod ſit aliquid appetibile, 1ª. q.5.1.c.1m.& 3.c.1m & 5.c.& q.6.1.c.& 2.2m.& q 16.3.4.c.& q.19.9.c.& q.48. 1.c.& 12æ.q 8 .1.c.
30 Bonum & pulchrum fundantur ſuper eandem rem, ſ. formam. Sed bonum reſpicit appetitum, pulchrum vero vim cognitiuam. 1ª. q 5.4.1m.
31 Bonum eſt diffuſiuum ſuiipſius, vt finis, non autem vt efficiens, 1ª. q.5.4 2m.
32 Bonum dicit rationem perfecti, & vltimi, 1ª.q.5.1 c.1m.& 3.c. 1m.& 5.c.1m.& q.6.3.c.& q.16.2.4.c.& 12æ.q.52.1.c.
33 Bonum conſiſtit principaliter & per ſe in perfectione & actu, 1ª.q. 48 6.c.& q 49.1.c.
34 In bonis ſimpliciter, & abſolute, ſecundum naturam ſolam, poteſt eſſe medium & extrema, ſ. ſuperfluum & diminutum, non autem in bonis ſimpliciter. i. vniuerſaliter, 12æ q.38.10.2m.
35 Non tantum finis, ſed etiam quæ ſunt ad finem, ex ipſo ordine, habent rationem boni, 12æ.q. 3.6.1m.
36 Bonum habet rationem cauſæ finalis, 1ª.q.5.2.1m.& 2m.& 4.0.& q. 48.1 2m.
37 Bonum omnium menſuratorum & regulatorum, conſiſtit in attingendo ſuam regulam, 1ª.q.19.9.c.&.q.64.1.3.c.&.& q.71.6.c.& 12æ.q.17.1.c.& q. 3.3.6.c.& q.17.6.c.& q.58.3.c.
38 Ens, & Ratio boni, primo præſupponit formam, per quam eſt ens: ſecundo virtutem effectiuam, qua eſt perfectum, 1ª.q.5.4.c.
39 Omne ens eſt bonum, & econuerſo, 1ª.q.5.3 0.& q. 17.4.2m.& q. 49.1.3 c & 12æ q.18.1.c.& 3.3m.
40 Omne ens eſt bonum inquantum eſt perfectum, & in actu, 1ª.q.5. 1.0 & q.48.1.c & 12æ q 18 1.2.3.4.c.
41 Omne ens ſicut eſt bonum, ſic appetibile, 1ª.q.5.1.c.
42 Bonum ſecundum rationem finis eſt prius ente, ſed econuerſo ſecundum rationem formæ & ſimpliciter, 1ª.q.5.2.0 & 1.4m.& 4.c.
43 Bonum eſt communius ente, ſecundum cauſalitatem, 1ª. q.5.2. 2m.
44 Bonum ſimpliciter, dicitur ſecundum perfectionem vltimam, & bonum ſecundum quid, ſecundum perfectionem aſſentualem & primam, ſed ens econuerſo, 1ª q.5.1 1m.& 12æ q. 18.1.c.
45 Materia eſt bona ſimpliciter, licet ſit ens ſecundum quid, 1ª.q.48.3. c.& q.40.1.c.
46 Materia non eſt ens, nec bona niſi in potentia, 1ª.q.5 1.3m.
47 In mathematicis non eſt bonum, quia non ſunt ſeparata ſecundum eſſe, 1ª.q.5 3 2m.
48 Bonum, & ens, & alia tranſcendentia conuertuntur ſecundum ſuppoſita non autem ſecundum rationem, 1ª.q.5.1.0 & q.11.1.0.& q. 16.3 0.& 4.c.& q 17.4.2m.& q. 4.2.c.& q.59. 2.1m. & 12æ.q.19.5. c.& 22æ.q.109.2.1m.& 3ª.q 10.3.c.
49 Vnitas pertinet ad rationem bonitatis, 1ª.q.103 3.c.& 12æ.q.36.3.0.
50 Bonum, verum, & vnum, habent contraria, quia fundantur in ente, non autem ens, quia in nullo fundatur, 1ª.4.17.4.0.
51 VERVM. & Verum ſignificat rationem boni, 1ª.q 82.3.1m.
52 Bonum & verum, mutuo ſe includunt, 1ª.q.16.4 1m.& q. 50.2.3m. & q 59.2.3m.& q.7 .11.2m.& q 82.3.1m.& 4 1m. & q.87. 4. 2m. & 12æ.q 9.1.c.3m.& 2æ.q.10 .2.1m.
53 Bonum eſt prius vero ſecundum appetitum, ſecundum rationem autem & ſimpliciter, eſt econuerſo, 1ª.q. 6.4.0.
54 Verum eſt ſimplicius, abſtractius, & abſolutius bono, & propinquius enti, 1ª q.16.4.c.& q.82.3 c.
55 Verum eſt in anima, ſed bonum eſt in rebus, 1ª.q.16.1.c.& q.82. 3.c.
56 Ratio veri eſt eadem in omnibus moralibus, non autem ratio boni, 12æ.q.60.1.1m.
57 Bonum eſt primum cadens in apprehenſione rationis practicæ.12æ. q.94.2 c.
58 Sicut bonum nominat illud in quo tendit appetitus, ita verum nominat illud, in quod tendit intellectus, 1ª.q.16.1.3 c.
59 Verum eſt bonum intellectus, & falſum eſt malum eius. 12æ.q.55. 4 c.& q.57.2.3m.& q.64.3 c & 22æ.q.1.3.1m.& q. 4.5.c.1m.
60 Bonum eſt fortius malo, 12æ.q.60.5.4m.
61 Bonum difficilius conſtituitur, quàm malum, 12æ.q.18.4.3m.& q.19. 6.1m.& 7.3m.& q.20.2.0.& q.35 8.1m & q. 71.4.2m.& 5. 1m. & 22æ. q 79.3.4m.& q.110.2.c.
62 In omni malo eſt aliquid boni, 1ª.q.40.3.c.& q.103.7.1m. & q.109. 1.1m & 12æ.q.18 1 c 1m.& q.35.6.c.& q.79.1.c.fi.& 22æ.q. 171.6.c.
63 Bonum & virtus tranſumptiue dicitur, etiam in malis, ſicut dicitur bonus latro, 12æ.q.55.3.1m.& q. 92.1.c.& 22æ.q.45.1.1m.& q.47. 1.c.& 92.1.1m.
64 Omne malum fundatur in aliquo bono, 3ª.q.103.7.1m.
65 Bonum & malum ex genere ſunt reſpectu obiecti, 2æ. q 18.2.0.
66 Illud quod eſt ſecundum ſe malum ex genere, non poteſt eſſe bonum & licitum, 22æ.q.110.3.c.
67 Malum aliquando dicitur contrarium bono, quia non priuatur totum bonum, ſed aliquid de bono remanet, 2.æ.q.33.5.c.princ.
68 Non omnis carentia boni eſt malum, ſed tantum debiti, 1ª.q.48.2. 1m & 3.c.2m.& 5.1m.& q. 49.1.c.

*Subiectum cuiuſlibet mali eſt bonum deficiens, id eſt in potentia, 69
1ª.q.11.1æ.1m.& q.17.4.2m.& q.48.3.c.& q.49.1.c.& 3.c.& q. 103. 7.1m.
Bonum eſt naturaliter prius malo, 12æ.q. 5.2.0. 70
Bonum eſt cauſa mali, per accidens tantum, 1ª. q.49. 1.0 & 3.c.& 71
12æ.q.75.1.0.
Cauſa mali, non eſt niſi bonum deficiens, 12æ.q.17.1.1m. 72
Bonum & malum per accidens, id eſt in concreto, contrariantur: 73
ſed per ſe, id eſt in abſtracto, opponuntur priuatiue, 1ª.q.48.1. 3m.& 2.1m.& 2m.
Bonum & malum dicuntur contraria, & ſunt genera, i. generales 74
conditiones omnium contrariorum, 1ª.q.48.1.1m.
*Summum malum, non contrariatur ſummo bono ſecundum 75
rem, ſed ſecundum vocem, 1ª.q. 0.3.2m.
Nullum malum opponitur ſummo bono contrarie, nec priuatiue, 76
niſi indirecte, id eſt ſecundum rationem communem boni, 1ª.q. 17.4.3m.& q.49.1.2m.
Mala eſſe & fieri, non eſt bonum ſimpliciter, ſed tantum per acci- 77
dens, inquantum ſunt occaſio bonorum, 1ª.q.19. 9.0.
Malum tollit totum bonum ſibi oppoſitum, & minuit habilitatem: 78
non autem tollit ſubiectum eius, 1ª.q.48.4. 0.& 12æ.q.85.1.2.4. 0.& q. 9 .6 2m.
Malum corrumpit bonum ſibi oppoſitum formaliter & priuatiue, 79
non autem effectiue, 1ª. q.48.1.4m.& q 49.3.c.&.12æ.q.85.1.4m.
Inter bonum & malum ciuile, vel ad alterum eſt medium, non au- 80
tem abſolute 1ª.q. 48 1.3m.& 12æ.q 18.8.1m.
Bonitas creaturæ, non eſt eius eſſentia, 1ª.q.6.3. 1m. 81
*Nulla creatura eſt bona per eſſentiam, 1ª. q. 6. 3. 0.& q.103.2.c.& 82
12æ q.2.8.c. & q.9.6.c.
Maximum bonum in creaturis eſt bonum ordinis vniuerſi, 1ª. q. 83
22.4.c.& q.25.6.3m.& q.47.1.c.& q 49.2.c.& q.50.3.c.fi.& 22æ.q. 12 .2 c.
Cuiuſlibet creaturæ ſecundum ſe conſideratæ, duplex eſt bonitas. ſ. 84
eſſentialis, & accidentalis. 1ª.q.25.6.c.
Creatura ex eſſe vel eſſentia, eſt bona ſecundum quid, ſed ex acce- 85
dentibus, eſt bona ſimpliciter. 1ª.q.5.1.1m.
Ipſum vniuerſum, & quælibet creatura, poteſt eſſe melior quàm ſit, 86
bonitate accedentali, non autem eſſentiali, 1ª.q.25.6.0.
*Qualibet re creata, poteſt eſſe alia res creata melior, bonitate eſ- 87
ſentiali, & accidentali.1ª.q 23 6.0.
Bonum cuiuſlibet creaturæ, conſiſtit in ſpecie, modo, & ordine.1ª. 88
q.5.5.0 & q.6 1.1m.& 12æ.q.63.2 1m.& q.85.4.0.& 22æ.q.19.11.c. & q.27.6.1m.& q.109.2.c. 3m. & q.114.1.c.
HOMINES. & Homo dicitur bonus ſimpliciter, ſecundum vo- 89
luntatem, quia ipſa imperat cuilibet potentiæ. Secundum quid autem, per intellectum, vel alias potentias, 1ª.q.5.4.3m.& q.48. 6.c.& 12æ.q.14.4.c.& q.56.3.c.& q.66.3.1m.
Bonum hominis, vt eſt homo, eſt bonum ſecundum rationem, non 90
autem ſecundum ſenſum, 1ª.q.49. 5m. & 12æ.q.71.2 c.& 22æ.q. 123.1.2 c.&.q.129.3 c. & q 141.1.6.c.
Bonum hominis conſiſtit principaliter in actibus interioribus, 22æ. 91
q 27.6.3m & q.30.4.0.
Bonum hominis conſiſtit in coniunctione eius ad Deum, 12æ.q.98. 92
5.2m.& 22æ.q.27.6.3m.& q.10.4.0.& q 186.1.c.
Totum bonum hominis, conſiſtit in ſubiectione eius ad Deum, 93
22æ.q.19.11.c.& q.81.7.c.& q. 104.4.2m.
Omnes homines appetunt vnum bonum formaliter, non autem 94
materialiter, 12æ.q.1.7.0.
*Homo naturaliter in bonum tendit, 22æ.q.34.5.0. 95
Bonum cuiuſlibet virtutis, eſt conueniens homini ſecundum ratio- 96
nem, ideo conuenit ei naturaliter, 12æ.q.14.3 c.
Impoſſibile eſt, quòd aliquis homo ſit bonus, niſi ſit bene propor- 97
tionatus bono communi, 12æ.q.92.1.3m.
Qui quærit bonum commune, quærit proprium, quia bonum pro- 98
prium non poteſt eſſe ſine communi: & bona diſpoſitio partis, eſt in reſpectu ad totum, 22æ.q 47.10.2m.& q.61.1.3m.
Omne bonum creatum eſt minus bono hominis obiectiuo, non 99
autem intrinſeco, & inhærenti, 12æ.q.2 8.3m.
Bonum animæ eſt melius bono corporis, & hoc, bonis exterioribus, 100
& bonum vitæ contemplatiuæ, bono actiuæ.12æ.q.2. 5.c.& 22æ.q. 104.3.c.& q. 152.2.4 c.
Bonum multitudinis, eſt maius quàm bonum vnius qui eſt de mul- 101
titudine, non autem quàm bonum vnius extrinſecum, ad quod multitudo ordinatur, 22æ.q. 9.2. m.
In ſpiritualibus bonis debet homo ſemper ſibi magis prouidere 102
quàm aliis, ſed in temporalibus, laudabiliter liberalis facit econuerſo, 22æ.q.117.1.1m.
Bonum hominis triplex, ſ. animæ corporis, & exteriora, 1 æ.q 82 4. 103
c.& 22æ.q.73.2.c.& q.85.3.2m.& q.104.3.c & q.118.3.c.& q.152.2. 4 c.& q 186.7.c.
Bonum hominis duplex. ſ. ſimpliciter, id eſt, vltimus finis eius, & 104
omnia ducentia in eum, & bonum ſecundum quid, id eſt

vt nunc, vel ſecundum aliquid bonum, 12æ.q.114.10.c. & 22æ.q.
23.7.c.
105 Bona hominis triplicia, ſcilicet minima, vt bona fortunæ, media, id
eſt, naturalia, & magna, id eſt, habitus virtuoſi. Et eorum triplex
eſt fructus, ſcilicet fructus honeſtæ conuerſationis, ſacræ deuo-
tionis, & iocundæ pietatis, 12æ.q.85.4.c.& 22æ.q.108.4.c.& 188.
5.c.
106 In bonis corporis hominis tria ſunt per ordinem, ſ. integritas cor-
poris, quies & delectatio ſenſus, & vſus membrorum. Primum
tollitur per occiſionem vel mutilationem, ſecundum per verbe-
ra, tertium per carcerem, 22æ.q.65.3.c.
107 Bonum volut hominis, continuetur alteri dupliciter, ſ. per charita-
tem, & per intentionem facientis, 3a.q.82.6.3m.
108 Bonum naturæ hominis triplex, ſcilicet principia naturæ cum pro-
prietatibus eius, inclinatio ad virtutes, & originalis iuſtitia. Ter-
tium totaliter tollitur per peccatum. Secundum minuitur, pri-
mum autem integrum manet, 12æ.q.85.1.2.4.0.& q.93.6.2m.&
22æ.q.10.4.c & q.13.7.1m.& q.37.c.c.
109 Bonum proportionatum communi ſtatui naturæ eſt vt in pluribus,
excedens vero vt in paucioribus, defectus autem econuerſo, 1a.
q.23.7.3m.
110 Ecclesiae. & Bona eccleſiaſtica debent diuidi in quatuor par-
tes, quarum vna debetur epiſcopo, alia fabricæ, tertia pauperi-
bus, & quarta beneficiato, 22æ.q.185.7.c.
111 In neceſſitate non debent emi poſſeſſiones de bonis eccleſiaſticis,
nec in theſauris reponi, 22æ.q.175.6.4m.
112 Epiſcopi & alij clerici habent verum dominium bonorum pro-
priorum, non autem eccleſiaſticorum, ſed tantum ſunt diſpenſa-
tores, 22æ.q.63.2.1m.& q.119.1.2m.& q.185.7.c.
113 Epiſcopi & clerici poſſunt diſponere de ſua quarta, ſicut de bonis
propriis, 22æ.q.185.7.c.
114 Epiſcopi & clerici poſſunt dare moderate ſuis conſanguineis de bo
nis eccleſiaſticis, in ſuum vſum deputatis, 22æ.q.185.7.2m.
115 Epiſcopi & clerici peccant, ſi in articulo neceſſitatis poſſunt viuere
de patrimonio, & viuant de bonis eccleſiaſticis, 22æ.q.185.7.3m.&
q.187.4.1m.
116 Si epiſcopi vel clerici retinent ſibi de bonis eccleſiaſticis diuiſis vel
indiuiſis, notabiliter vltra quartam, peccant mortaliter, 22æ.q.
185.7.c.
117 Prælatus tripliciter ſurripit bona eccleſiæ, & tenetur reſtituere, ſ. ſi
rem eccleſię non ſibi deputatam, ſed alteri, ſibi vſurparet, puta ſi
epiſcopus vſurparet ſibi rem capituli, ſi rem eccleſię ſuæ cuſtodię
deputatam, in alterius dominium transferat, puta conſanguinei
vel amici, & ſi ſolo animo ſurriperet, dum ſcilicet incipit habere
animum poſſidendi eam vt ſuam, & non nomine eccleſię, 22æ.q.
62.5.3m.& q.185.7.c.
118 Male diſpenſans bona hoſpitalis, tenetur reſtituere, non autem di-
ſpenſans bona beneficij, quo ad ſuam portionem, ſed tenetur
pœnitere, 22æ.q.62.5.5m.& q.185.7.c.principio.
119 Bona temporalia, quaſi nihil ſunt, reſpectu futurorum, 22æ.q.36.
2.c.ſi.
120 Bona temporalia, ſecundum ſe ſunt bona, ſecundum quid: ſed vt
ducunt ad beatitudinem, ſunt bona ſimpliciter, 12æ.q.114.10.c.
121 Bona exteriora, vt diuitiæ & honores, ſunt bona ſimpliciter, id eſt,
abſolute & ſecundum naturam ſuam: non tamen omnibus mo-
dis; & circa hæc eſt iuſtitia, ſed virtutes ſunt bona ſimpliciter, id
eſt, vniuerſaliter, 22æ.q.58.10.2m.
122 Exteriora bona, ſunt bona inſtrumentaliter, non autem principali-
ter, licet ſecundum Stoicos ſint nulla, 12æ.q.59.3.c.& 22æ.q.58.
5.2m.& q.125.4.3m.& 3a.q.15.6.2m.
123 Bona temporalia non ſunt præmia virtutum, nec ſubtractio eorum
eſt pœna peccati principaliter, 12æ.q.87.7.c.2m.& q.108.4.4m.
124 Bona temporalia ſunt eius, cui Deus concedit, quo ad proprieta-
tem, ſed quo ad vſum, ſunt etiam aliorum, 22æ.q.32.5.2m.
125 Deus dat iuſtis tantum de bonis & malis temporalibus, quantum
expedit eis ad beatitudinem, 12æ.q.87.7.2m.& q.114.10.c.
126 Deus dat malis bona temporalia, & bonis mala temporalia, vt re-
ſeruet maiora & æterna 12æ.q.87.7.2m.
127 Bona temporalia dantur indignis à Deo ad correptionem, vel ad
damnationem eorum, 12æ.q.87.7.2m.& 22æ.q.36.2.c.ſi.
128 Omnia temporalia bona & mala, æqualiter eueniunt bonis & ma-
lis, quo ad ſubſtantiam, non autem quo ad finem, 12æ.q.114.10.
4m.
129 Temporalia nullius momenti ſunt, reſpectu ſpiritualium, 22æ.q.2.6.
c ſi.& q.87.7.2m.& 22æ.q.36.2.c.ſi.
130 Bona ſpiritualia ſatiant in perpetuum, non autem temporalia, quia
temporalia paulatim ſumuntur & corrumpuntur, 12æ.q.33.5.c.
& q.2.2.c.ſi.
131 Bona temporalia, nō habita appetuntur, ſed habita faſtidiunt, ſpiri-
tualia vero econuerſo, 12æ.q.2.1.3m.& q.32.2.c.ſi.& q.3.2.0.
132 Bona ſpiritualia, non ſapiunt habentibus affectum infectum amo-
re delectationum corporalium, & præcipuè venerearum, 22æ.
q.20.4.c.& q.46.2.c.
Bona ſpiritualia poſſunt ſimul à multis integre poſſideri, non au- 133
tem corporalia, 12æ q.28.4.2m.& 3a.q.23.1.3m.
Promiſſiones bonorum temporalium in veteri lege, fuerunt figu- 134
ræ ſpiritualium in noua lege, 12æ.q.114.10.1m.
Bonum morale, præcipue conſiſtit in conuerſione ad Deum, & 135
malum in auerſione 22æ.q.19.2.1m.
Bonum & malum in ſpeciali modo, ſcilicet morale, inuenitur in ha- 136
bentibus electionem, 1a.q.48.5.c.
Bonum in naturalibus & moralibus duplex, ſ. eſſentiale & acciden- 137
tale, 12æ.q.18.3.3m.
Omne bonum honeſtum vel vtile, eſt bonum morale, non autem 138
omne delectabile, eſt bonum moraliter, quia illa dicuntur ſecun-
dum rationem, illud autem ſecundum appetitum, 12æ.q.34.2.
1m.
Boni mores dicuntur, qui rationi congruunt, mali vero, qui à ra- 139
tione diſcordant, 12æ.q.100.1.c.
Bonum non contrariatur bono in moralibus, ſed tantum in aliis, 140
12æ.q.18.8.1m.
*Virtus eſt bona ſeipſa, non autem per aliam bonitatem, 12æ.q.55. 141
4.1m.
*Bonum quod ponitur in diffinitione virtutis, nō eſt bonum tran- 142
ſcendens, ſed bonum rationis, 12æ.q.54.3.2m.& q.55.4.2m.
Ad bonum operandum, requiritur virtus moralis inclinans, & pru- 143
dentia dirigens, 12æ.q.133.1.2m.
Actus exterior addit ad bonitatem vel malitiam, ex obiecto vel 144
circunſtantiis, actui voluntatis, non autem ex fine, niſi actus
voluntatis fiat melior vel peior tripliciter, ſ. ſecundum nume-
rum, extenſiue vel intenſiue. 12æ.q.20.4.0.& q.24.3.c.& 22æ.q.
76.4.2m.
Eadem bonitas vel malitia ex fine, eſt actus exterioris, & actus vo- 145
luntatis, non autem aliæ. 12æ.q.20.3.0.& 4.2m.
Tota bonitas vel malitia actus exterioris ex fine, eſt ex actu volun- 146
tatis, non autem aliæ, ſed econuerſo, 12æ.q.20.2.0.
Bonitas & malitia ex fine, prius eſt in actu voluntatis, quàm in 147
actu exteriori. Similiter quæ eſt ex obiecto vel circunſtantiis, vt
eſt in executione operis. Sed vt eſt in ordinatione & apprehen-
ſione rationis, eſt econuerſo, 12æ.q.20.1.0.
Bos habet quinque vtilitates, ſcilicet, quia immolatur, arat, co-
meditur, lac, & corium dat. Ideo furans, reddebat quinque pro
vno, 12æ.q.105.2.9m.
Brachium ſignificat potentiam operatiuam, quæ tripliciter 1
impeditur. ſ. à Deo, à diabolo, & ab vtroque. 1a.q.100.10.3m.
Bubo nocte paſtum quærit. Ideo ſignificat luxurioſos qui de-
lectari quærunt in nocturnis operibus quæ agunt. 12æ.q.102.6.
1m. co. 3.
Bucella quam porrexit Chriſtus Iudæ, non fuit corpus
Chriſti, ſed purus panis. 3a.q.81.2.3m.

C

CADERE non permittit Deus aliquos, niſi alios erigat, 1a.q. 1
23.6.1m.
Caim, & Reprobatur verbum Caim dicentis: Maior eſt iniqui- 1
tas mea quàm vt veniam merear, quia miſericordia Dei peccan-
tibus per pœnitentiam veniam præbet, abſque vllo termino. 3a.
q.84.10 c ſi.
Calix debet eſſe de auro, vel argento, vel ſtanno, 3a.q.83.3.6m. 1
Sicut non poteſt facere aliquis eccleſiæ prælatus, quod calix conſe- 2
cratus, deſinat eſſe conſecratus ſi maneat integer; ſic nullo mi-
nus poteſt facere, vt homo Deo conſecratus quandiu viuit, con-
ſecratus eſſe deſiſtat, & quod ille qui profeſſus eſt religionem,
non ſit religioſus. 12æ.q.88.11.c.
Si calor ſubſiſteret, ita calefaceret, ſicut nunc inhærens. 1a. 1
q.56.1.c.
Calor naturalis agit in virtute animæ, vt inſtrumentum eius. 1a.q. 2
118.1.5m.& q.118.1.3m.
Calor naturalis digerendo generat pinguedinem quæ ipſum con- 3
ſeruat, quaſi eius nutrimentum, 12æ.q.82.2.2m.
Calor diſponens ad formam ignis, manet poſt aduentum eius; non 4
quidem idem numero, ſed idem ſpecie, quia non eſt idem ſubie-
ctum eius, 3a.q.7.13.2m & q 9.3.3m.
Ignis quantumcunque calidus, non calefaceret, niſi eſſet motus cæ- 5
li. 12æ.q.109.1.c.
Calor & aliæ qualitates tangibiles, erunt in corpore glorioſo ex 6
natura ſua, quæ non erunt reductæ ad medium rei, ſecundum
æquidiſtantiam ab extremis acceptum, ſed ad medium propor-
tionis, ſecundum quod competit optime complexioni humanæ
in ſingulis partibus. Et ideo tactus illorum corporum eſt dele-
ctabiliſſimus; quia potentia ſemper delectatur in conuenienti, &
triſtatur in exceſſu. 3a.q.34.2.1m.& 2m.

Virtus

7 Virtus in ſemine,agit per triplicem calorem, ſcilicet animalis , elementi & cæli,1ª.q.118.3.3m.

Calvariae locus dicitur communis locus decollatorum , non autem à capite Adæ ibi ſepulti,3ª.q.46.10.3m.

1 Calumnia eſt falſa & malitioſa impoſitio criminis , 22ſ.q.68.3.c.1m.

2 Calumnia eſt defenſio criminis,per fraudes,dolos & mendacia,22ſ.q.69.2.2.c.

Ars campſoria vtitur de ſe numiſmate ad debitum & idoneum vſum,& ratio eſt , quia illud lucrum vel illud quod plus accipitur à campſoribus in tali permutatione monetæ , non accipitur ratione pecuniæ quæ de ſe parit pecuniam,ſeu de ſe eſt inuendibilis,ſed ad vitandum damnum , ſiue ratione periculi vel intereſſe, vt ſubueniatur ſalariis penſionum domorum , miniſtrorúmque & laboribus & expenſis,in arte neceſſaria & licita,ne fruſtra ponant operam & ſudorem ſuum ad vtilitatem aliorum , 22ſ.q.78.2.4m.

1 Canis in veteri lege non offerebatur , quia erat animal immundum. Nec redimebatur , quia eo vtebantur idolotriæ in ſuis ſacrificiis.Et ſignificat rapacitatem, de qua non ſolet fieri oblatio. Sed alia animalia immunda redimebantur,12ſ.q.102.3.7m.& 22ſ.q.86.3.2m.

2 Canis videtur vti ſyllogiſmo diuiſiuo,12ſ.q.13.2.ar.3.3m.

Canonicus regularis poteſt tranſire ad religionem monachorum & non econuerſo niſi ſint laici, 22ſ.q.189.8.2m.

1 Cantus,& laus vocalis erit in beatis poſt reſurrectionem,22ſ.q.13.4.c.

2 Cantus & laus vocalis Dei ſalubriter fit in eccleſia, ad deuotionem excitandam,22ſ.q.91.0.

3 Cantus theatricus , vel aliquod aliud artificiale organum in eccleſia ad delectationem,vel oſtentationem,improbatur, 22ſ.q.91.2.3m.& 4m.

4 Diaconi & prælati non debent cantibus inſiſtere,ſed prædicationi, doctrinæ & eleemoſynis,22ſ.q.91.2.3m.

Capacitas duplex,ſ.naturalis potentiæ, & obedientialis.Prima ſemper impletur ſecundum genus ſingulorum,& non ſecundum quodlibet indiuiduum : ſecunda vero neutro modo,3ª.q.1.2.3m.

1 *Capitale vitium dicitur à capite membro , quia pœna capitis punitur vel quia eſt cauſa finalis per ſe multorum peccatorum, 12ſ.q.84.3.4.0.& 22ſ.q.34.5.c.& q.35.4.c.& q.118.7.8.c.& q. 148.5.c.& q.153.4.0.& q.158.6.c.2m.

2 Capitalia dicuntur , quia vt in pluribus alia oriuntur ex eis , licet quandoque aliquod vitium ex bono oriatur , * per abuſum vt ex obiecto,non autem vt ex principio, 22ſ.q.55.4.1m.

3 Vitia capitalia dicuntur à fine proprio, non quidem omnium , ſed eorum ex quibus ſæpius alia oriuntur , non autem ab vltimo, 22ſ.q.34.5.c.& q.35.4.c.& 36.4.1m.

4 Divisio , & Vitia capitalia ſunt tamen ſeptem , ad quæ omnia alia reducuntur,ſ. vana gloria,accidia, inuidia,ira,auaritia,gula, & luxuria,12ſ.q.84.4.0.

5 Capitulum.& Prælatus præeſt in capitulo , ſicut iudex in foro iudiciali,22ſ.q.3.7 1m.

1 Caput naturale habet tria reſpectu aliorum membrorum,ſ.ordinem,perfectionem,& virtutem influendi,3ª.q.8.1.8.c.

2 Caput ſignificat multa,ſecundum ſimilitudines ad multas proprietates eius,12ſ.q.84.3.4.0.& 3ª.q.8. 1.8.c.

3 Omnes operationes animales , à capite principium habent,3ª.q.8. 1.c.

4 Caput influit in alia membra dupliciter, ſ.intra & extra,gubernando actiones exteriores,3ª.q.8.6.7.c.

5 In capite vigent omnes ſenſus:in cæteris verò membris,eſt tantum vnus ſenſus,ſ.tactus,3ª.q.8.1.c.& q.66.7.3m.

1 Character non eſt propriè in genere, nec in ſpecie , ſed reductiue,ſicut ens incompletum , quia eſt potentia inſtrumentalis, 3ª.q.63.2.c.ſi.

2 Character eſt in ſecunda ſpecie qualitatis, 3ª.q.63.2.0.

3 Diffinitio triplex characteris,3ª.q.63.3.5.0.& q.72.5.2.

4 Character eſt potentia,quæ renati in vitam ſpiritualem,poſſunt facere operationes ſimiles virtutibus , quibus ſacramenta efficaciam habent,3ª.q.72.5.c.

5 Character eſt duplex , ſcilicet potentia actiua , & paſſiua , 3ª. q. 63.2.c.

6 Character eſt ſacramentum, & res ſacramenti, 3ª.q.63.3.2m.& 6.3m. & q.66.1.b.& c.& 12.1m.

7 Character habet rationem ſigni ratione ſacramenti ſenſibilis,& ratione configurationis,3ª.q.63.1.2m.& 2.4m.

8 Character eſt participatio ſacerdotij Chriſti , 3ª.q.63.3.5.c.& q.63.3.3m.

9 Subiectum.& Character eſt ſubiectiue in anima, ſicut virtus inſtrumentalis,3ª.q.50.4.3m.& q.62.2.c.& 5.1m.& 2m.& q.64.1.c.

10 Character eſt ſubiectiue in potentia animæ , & non immediate in eſſentia animæ,3ª.q.63.4.0.

Character eſt principaliter in potentia intellectiua,& ſecundario in affectiua,3ª.q.63.4.3m.& 5.c. 11

Character ſemper manet,etiam in damnatis quia eſt indelebilis.3ª. q.50.4.3m.& q.63.2.b.& 5.0 & q.64.9.3m.& q.66. .c.& q. 82.8.c. 12

Chriſtus nullum habuit characterem,3ª.q.63.3.6.c. 13

Chriſtus eſt character patris, ª.q.63.1.2m. 14

Comparatio.& Non habens characterem baptiſmi,nullum alium recipere poteſt , quia ille præſupponitur de neceſſitate ab omni alio,3ª.q. 72.6.0. 15

Character baptiſmi , eſt alius à charactere confirmationis & ordinis,quia ſunt ad diſtinctos actus, 3ª.q.7 .c. 16

Character baptiſmi , eſt potentia paſſiua , ſed character confirmationis & ordinis,eſt potentia actiua,3ª.q.63.3.c. 17

Character eſt à tota Trinitate , ſed appropriatur filio, 3ª.q.64.1.c. 18

Character ſacramentalis , eſt proprie character Chriſti , tanquam ducis,quo configurantur fideles ſacerdotio Chriſti , 3ª.q.63.3.0. 19

Character ſecundum omnes imprimitur in quibuſdam ſacramentis,3ª.q.63.1.0. 20

Character imprimitur ſolum in ſacramentis nouæ legis, 3ª.q.62.5. 2m.& q.63. 1.3m.& 2.c. 21

Character imprimitur ſolum in tribus ſacramentis , ſ. baptiſmo, confirmatione,& ordine, 3ª.q.63.6.0.& q.72.5.0.& q.80.10.1m. 22

Character eſt cauſa gratiæ ſacramentalis, 3ª.q.62.2.0.& q.69.10.c. 23

Per characterem deputantur fideles ad actus conuenientes præſenti eccleſię,per prædeſtinationem vero ad præmium vitæ æternæ, 3ª.q.63.1.1m. & 2.c. 24

Character beſtiæ, eſt obſtinata malitia , vel profeſſio illiciti cultus, 3ª.q.63.3.3m. 25

Charadrion eſt auis garrula,ideo ſignificat loquaces,12ſ. 102. 6.1m.ſi.

CHARITAS eſt accidens,22ſ.q 23.3.3m. 1

Charitas eſt habitus in anima creatus , contra magiſtrum ſententiarum. 22ſ.q.23.2.0. 2

Charitas eſt virtus,22ſ.q.23.3.0.& q.27.1.c. 3

*Charitas poteſt dici virtus generalis, 22ſ.q.58.6.c.& 3ª.q.85.2.1m. 4

Charitas poteſt dici virtus generalis , inquantum ordinat actus omnium virtutum ad bonum diuinum. Sed vt reſpicit bonum diuinum vt proprium obiectum,eſt virtus ſpiritualis, 22ſ.q.58.6.c.& 3ª.q.85.2.1m. 5

Charitas eſt amicitia,12ſ.q.65.5.c.& q.66.6.2m.& 22ſ. q.23.1.0.& q.24.2.c. 6

Charitas eſt radix omnium virtutum 12ſ.q.62.4.c.& q.65.5.2m.& q.71.4.c.& q.84.1.1m.& 22ſ q.23.8.2m.& q.139.2.2m. 7

Charitas eſt mater omnium virtutum. 12ſ.q.62.4.c.& 22ſ.q.23.8. 3m.& q.186.7.1m. 8

*Charitas eſt forma omnium virtutum. 12ſ.q. 62.4.c.& 22ſ.q.4.3.0. & q.23.8.0.& q.24.12.4m. 9

Charitas qua formaliter diligimus , eſt quædam participatio diuinæ charitatis , quæ Deus eſt. 22ſ. q.23.2.1m. & 3.3m. & q.24.2. 1m.& 7. c. 10

Charitas eſt amor Dei,non qualiſcunque, ſed quo diligitur Deus, vt beatitudinis obiectum. 12ſ.q.65.5.2m.& q.109.3.1m.& 3m.& q. 103.3.1m.& 3m.& 22ſ.q.23.4.c. 11

Charitas non poteſt eſſe informis , 22ſ.q 24.12.4m.& q.45.4.c.& q. 12.6.3.c. & 3ª.q.79.1.c.ſi. 12

Actus charitatis duplex,ſ.elicitus & imperatus,3ª.q.85.2.1m. 13

*Motus mentis humanæ in fruitione Dei , in qua conſiſtit vita æterna,eſt actus charitatis.12ſ.q.114.4.c. 14

Obiectum charitatis proprium & principale & formale,eſt bonitas ſumma,id eſt, Dei,22ſ.q.4.3.2.& q.13.2.c.& q.23.5.2m.& q.24.1. c.& 4.2m. 15

Charitas pro obiecto habet vltimum finem. ſ. beatitudinem æternam.22ſ.q.23.4.2m.& q.24.1.3m.& 10.c.& q.44.5.c. 16

Charitas habet duo obiecta,ſ.principale.i.bonitatem Dei,& ſecundarium.i.bonum proximi. 22ſ.q. 32.2.3m.& q.86.6.c. 17

Charitas diligit proximum propter Deum, ideo obiectum eius, proprie eſt Deus,22ſ.q.1.1.3m.& 3.1m.& q.23.5.1m. 18

Charitas tendit in vltimum finem ſub ratione finis vltimi , quod non conuenit alicui alteri virtuti,22ſ.q.26.1.c. 19

Dilectio Dei,eſt finis dilectionis proximi. 22ſ.q.44.2.0. 20

*Charitas viæ,non poteſt æquari charitati patriæ, 1ª.q.117.2.3m.& 12ſ.q.67.6.3m. 21

Charitas ſuperexcedit facultatem totius nominę, 12ſ.q.113.9.2m.& 22ſ.q.24 2.3.c. 22

Charitas eſt nobilior anima Chriſti & aliorum, ſecūdum quid,non autem ſimpliciter. 22ſ. q.23.3.c. 23

Donum ſapientiæ correſpondet charitati. 22ſ. q. 23. princip. & q. 45.princip. 24

Charitas eſt potiſſima virtutum. 1ª.q.117.2.3m.& 12ſ.q 66.6.0. & 22ſ.q.23.6.0.& q.24.4.2m.& q.30.4.0.& q.34.5.1m.& q.117.6.c. 1m.& q.157.4.2m. 25

Quilibet habēs charitatē,habet omnes alias virtutes,12ſ.q.65.3.5.0. 26

Nulla

27 Nulla vera virtus poteſt eſſe ſine charitate, 12ſ.q. 65.2.4.0.& q. 71.4.c.& 27 12ſ.q.23.7.c.& q.12.2.c.& q.108.1.m.

28 Charitas eſt maior aliis, quia propinquius ſe habet ad obiectum ſuum, ſcilicet ad Deum, quàm fides & ſpes. Ideo nobilior eſt eis, 12ſ.q.66.6.0.& 22ſ.q.23.6.c.

29 Sola charitas imperat omni virtuti, 12ſ.q 114. 4.c.

30 Charitas ponitur in diffinitione cuiuſlibet virtutis, non quidem eſſentialiter, ſed quia ab ea dependent, 12ſ.q.62.2.3m.& 22ſ.q.23.4.1m.

31 Nulla virtus habet tantam inclinationem ad ſuum actum, nec ita delectabiliter operatur, ſicut charitas, 22ſ.q 23.2.c.fi.

32 Omnia præcepta moralia fundantur in præceptis charitatis, 3a.q.47.10.1m.

33 Charitas coniungit Deo realiter, & attingit ipſum realiter, non autem fides nec ſpes, 22ſ.q.45.2.c.fi.& 4. c.& 6.2m.& q.172.4.c.& q.18 .1.c.2m.

34 Sapientia etſi differat à charitate, tamen præſupponit eam. Et ex hoc ipſo diuidit inter filios perditionis & regni, 22ſ.q.45.4.3m.

35 Charitas facit tendere in Deum, vniendo affectum hominis Deo, ſpes autem vt adipiſcendo, 22ſ.q.17.6.3m.

36 Sub charitate comprehenditur omnis alia amicitia & dilectio licita, non autem illicita, quia charitas non poteſt eſſe cum peccato mortali, 22ſ.q.45.4.c.

37 Quicquid pertinet ad donum vel virtutē fortitudinis, poteſt etiam ad charitatem pertinere, 22ſ.q.139.2.2m.

38 Voluntas eſt ſubiectum charitatis, 1a.q.59.4.3m.& q.82.5.2m.& 12ſ.q.56.6.c.& q.57.1.c.

39 Charitas improprie dicitur eſſe in concupiſcibili, 1a.q.82.5.2m.

40 *Charitas non eſt in nobis naturaliter, nec cauſatur ex actibus noſtris, ſed infunditur à Deo, 22ſ.q.24.2.0.& 3.10.c.& q.172.2.1m.

41 Charitas eſt in omnibus habentibus gratiam gratum facientem, 22ſ.q.8 4.c.&.q.47.1.4 c.

42 Charitas augetur eſſentialiter, 12ſ.q.52.1.0.& q.66.1.c.

43 Charitas non augetur per additionem, ſed per intenſionem ſecundum acceſſum ad terminum, 12ſ.q.52.2.0.& 22ſ.q.24.5.9.

44 Viſio beata, charitas & huiuſmodi, quæ pertinent ad præmium eſſentiale, non augentur in beatis, ex quo iam ſunt effecti beati, 22ſ.q.24.3.3m.

45 *Charitas poteſt augeri in infinitum, 22ſ.q.24.7.0.

46 Quilibet actus charitatis, diſponit ad charitatis augmentum, reddendo hominem promptiorem ad iterum agendum, & habilitate creſcente, donec conetur ad perfectum, & tunc actu augetur, 22ſ.q.24. 6.0.

47 Charitas vnico actu augetur, ſi fiat cum toto conatu, non autem aliter, 12ſ.q 52 3.0.& 22ſ.q.24.6.0.

48 Charitas non poteſt minui, 22ſ q.24.10.0.

49 Charitas non poteſt amitti per peccatum veniale, 12ſ.q.71.4 c. & q.78.2.1m.& q.88.1.2m.

50 Veniale peccatum non contrariatur habitui charitatis, ſed feruori actus eius, quem minuit, 12ſ.q. 71.4.c.& 22ſ.q.24.8. 2m.& q.54.3 c.& q.107.3.2m.& 3a.q.79.4.c.& q.87.1.2.c.

51 Charitas vitæ poteſt amitti, non autem charitas patriæ, 22ſ.q 24.11 0.

52 Charitas quolibet peccato mortali amittitur, 12ſ.q.71.3.c.fi.& 4.c.& 22ſ.q.24.12.0.& q.45.4.c.& 3a.q.79.6.2m & q.84.10.c.

53 Charitas habet modum quo ad actus quos imperat, non autem quo ad actum quem elicit, 3a.q.85.2.1m.

54 *Charitas datur ſecundum menſuram ſubiecti, id eſt ſecundum capacitatem naturæ, & conatum, 1a.q.62.5 6.& 22ſ.q. 24.3 0.& 3a.q.69.8.3m.

55 Gradus charitatis triplex, ſ. incipientium, proficientium, & perfectorum, 22ſ.q.24.9.0.& q.183.4.c.& q.184.2.0.& 3.2m.

56 Beatitudo datur ſecundum diuerſos gradus charitatis, 1a. q.12.6.c.& 22ſ.q.24.3.1m.& 3a.q.55.1.3m.

57 NVMERVS.& Eadem numero eſt charitas Dei & proximi, 22ſ.q.17.3.c.fi.& q.18.2.3m.& q.23.5. 0.& q. 25.1. 0.& q.81.4. 3m. & q.103.3.2m.

58 Charitas vitæ manet eadem numero in patria, 22ſ.q. 67.6. 0.& q.111.3.2m.

59 ORDO.& Chritas habet ordinem, 22ſ.q.26.1.0.

60 Ordo charitatis, attēditur ſecundū affectū & effectū, 22ſ.q.26.6.0.

61 Dilectio Dei eſt prior dilectione proximi, ordine perfectionis & dignitatis, ſed econuerſo, ordine generationis & diſpoſitionis, 12ſ.q.68.8.2m.

62 Ordo charitatis, cadit in præcepto, 22ſ.q.44.8.0.

63 *Ordo charitatis manebit in patria, 22ſ.q. 26.13.0.

64 In patria nullus erit ordo dilectionis, niſi ſecundum propinquitatem ad Deum, 22ſ q.26.13.0.

65 COGNITIO.& Nullus poteſt certē cognoſcere ſe habere charitatem vel gratiam, niſi ſibi diuinitus reueletur, 12ſ.q.112.5.c.& 3a.q.8 .4.5m.

66 Cognitio non eſt obiectum charitatis, ſed Deus cognitus, 12ſ. q.67.6.2m.

Effectus charitatis ſunt duodecim, ſ. vita ſpiritualis, obſeruantia mandatorum, protectio contra aduerſa, beatitudo, venia, illuminatio, lætitia, pax, amicitia, libertas, filiatio Dei, & expulſio timoris, 1a.q.8 .6.c. 67

Charitas immediate tradit hominem Deo, adhærendo ei per ſpiritus vnionem. Et eſt religionis principium, qua mediante opera diuini cultus facit, 22ſ.q 82.2.2m. 68

Charitas quantumcunque minima, poteſt reſiſtere cuilibet tentationi, 3a.q.62 6.3m.& q.70.4.c. 69

Charitas facit homines deiformes, ſupra homines conuerſari in cælis, & conuenire cum Deo & cum angelis, 12ſ.q.65 5.c. 70

Charitas nominatur via ab Apoſtolo, qua Deo appropinquamus, quia per ipſam mens Deo vnitur, 3a.q.24.4.c. 71

Charitas vnit nos Deo, ſicut ſunt illi qui rebus mundi penitus abiectis, ſolicite cogitant ſolum quæ Dei ſunt, 22ſ.q.45.1.c.& 3a.q.89.6. c. 72

Charitas impeccabilitatem habet ex virtute ſpiritus ſancti, qui infallibiliter operatur quodcunque voluerit, & etiam ſecundum propriam rationem charitatis, non autem ex parte ſui ſubiecti, 22ſ.q 24 11.c.princ.& 3a.q 79.6.2m. 73

Charitas de ſe præſeruat à peccato, ſed habens eam, peccat ex mutabilitate liberi arbitrij, 22ſ.q.24.c.princip.& 3a.q 79.6.2m. 74

Donum ſapientiæ, non eſt cauſa charitatis, ſed effectus eius, 12ſ.q.45.6.2m. 75

Meditatio de diuinis cauſat charitatem, quæ cauſat neceſſitatem loquendi de Deo, 12ſ.q.27.2.c. 76

Suſpendere contemplationem ad tempus propter ſalutem proximi, pertinet ad ſummam perfectionem charitatis, 22ſ. q. 182.1. c. 3m. 77

Gaudium de Deo in ſe eſt effectus charitatis; ſed vt Deus participatur à nobis, eſt effectus ſpei, 22ſ.q 28.1. 3m.& 2.4.c. 78

Bonitas amoris, deſiderij, & gaudij, dependet ex eodem, ideo pertinent ad eandem virtutem charitatis, 22ſ.q.28.4.c.& q.29.4.c. q. 1.2.c. 79

Reſurgens per pœnitentiam in minori charitate, habebit maius gaudium accidentale de bonis factis prius in maiori charitate, quàm de factis poſt in minori, non autem maius gaudium eſſentiale, 3a.q.39.5.3m. 80

Gaudium eſt magis effectus charitatis, quàm triſtitia. 22ſ.q.28.1.0.& q.35.2.1.c. 81

Gaudium cauſatum ex charitate, non compatitur ſecum triſtitiam, ſicut quod cauſatur ex ſpe. 22ſ.q.28.2.0. 82

Charitatis eſt habere pacem, ſed facere pacem, eſt ſapientiæ ordinantis, 22ſ.q.45.6.c.1m. 83

Concordia eſt effectus charitatis, 22ſ.q.29.3.0 & q.37.1.c. 84

Debitum gratitudinis ex charitate procedit, quæ quanto plus ſoluitur, tanto magis debetur. Ideo obligatio gratitudinis eſt interminabilis, 22ſ.q.106.6.2m.& q.107.1.3m. 85

Deus per charitatis amorem dicitur, & fit pater noſter, & ſponſus noſter, 22ſ.q.19.2.3m. 86

Amare, magis eſt effectus charitatis, quàm amari 22ſ.q 27.1.0. 87

CARO dicitur tripliciter, ſcilicet, natura, vitium, & paſſibilitas, 3a.q.54.3.1m. 1

Caro hominis de ſe non habet bonum virtutis: ſed vt ſubeſt rationi, 12ſ.q.56.4.c. 2

Caro in eodem, ſemper eſt eadem ſecundum ſpeciem, non autem ſecundum materiam, 1a.q.119.1.2.0. 3

Eſus carnium, videtur introductus poſt diluuium, 12ſ.q.102.6.2m. 4

CASTITAS eſt virtus, dicta à caſtigatione concupiſcentiæ, tanquam pueri, 22ſ.q.151.1.0. 1

Caſtitas proprie eſt virtus ſpecialis circa venerea, ſed large eſt virtus generalis, 22ſ.q.151.2.0. 2

Caſtitas vt delectans eſt fructus, ſed vt eſt ſecundum rationem, eſt virtus quæ maxime diſponit hominem ad perfectionem intellectualis operationis 22ſ.q.15.3.c.fi & q.151.1.4m. 3

Caſtitas coniugalis, non eſt virtus ſpecialis ſupra caſtitatem, quia non habet laudem, niſi abſtinentiæ ab illicitis delectionibus. Nec caſtitas vidualis, quia non eſt perfecta. 22ſ.q.152. 3.5m. 4

Caſtitas eſt circa venerea, ſed abſtinentia eſt circa cibos, ideo differunt, 22ſ.q.151.3.0. 5

Caſtitati antonomatice attribuitur decor, ideo virginitati attribuitur excellentiſſima pulchritudo, 12ſ.q.15 .5 c. 6

*Caſtitas eſt ſubiectiue in anima. 22ſ.q. 5 .1.1m. 7

Remedium ſeptuplex caſtitatis contra luxuriam, ſ. maceratio carnis per abſtinentiam, vigiliæ, & huiuſmodi, contemplatio diuinorum & oratio, ſtudium ſcripturarum, cogitatio ſancta, exercitium contra ocium, labor, & anguſtia, & ſolitudo, 22ſ.q.188.5.0. 8

NON OMNE quod eſt præter intenſionem, eſt à caſu vel à fortuna, ſed tantùm contingens raro. 22ſ.q.13.1.3m.& q.64.1.c. 1

Nihil eſt à caſu vel à fortuna reſpectu Dei: ſed reſpectu cæterarum cauſarum. 1a.q.19.6.c. 2

Cate

1 CATECHISMUS non eſt ſacramentum, ſed ſacramentale. 3ª.q.67.3.2m.
2 Catechiſmus eſt inſtructio credendorum explicite, præcedens baptiſmum. 3ª.q.71.1.c.
3 *Catechiſmus pertinet tantum ad ſacerdotes. 3ª q 67.3.2m.
4 Pueri ſunt catechizandi, & patrinus pro eis confeſſionem facit. 3ª. q.71.1.2m.& 3m.
Eccleſia amittit cathedram epiſcopalem, propter malitiam populi. 22æ.q.108.4.2m.
CATEGORICA dictio eſt, quæ abſolute ponit rem ſignificatam circa aliquid ſuppoſitum: ſyncategorica vero, quæ importat ordinem prædicati ad ſubiectum. 1ª.q.31.3.c.
CATO morti ſe tradidit, ne incurreret ſeruitutem Cæſaris. 22æ.q. q.125.1.2.c.
CAVERE a malis eſt prouidentiæ, ſicut & proſequi bona. ſed cauere impedimenta extrinſeca, eſt cautionis. 22æ.q.49.8.2m.
1 CAVSA ad quam neceſſario ſequitur effectus, intelligitur tantum de cauſa per ſe completa, & non impedita. 1ª.q.115.6.c.& 12æ.q.75.1.2m.
2 Poſita cauſa naturali, & ſufficienti, ponitur effectus, non autem voluntaria. 1ª.q.14.8.2m.& q 19.8.c.& q.42.1.c.& q.46.1.9m & 10. & q 61.1.1m.& 3ª.q.56.1.1m.
3 Non omnis cauſa per ſe propria & ſufficiens, cauſat neceſſario ſuum effectum, quia poteſt impediri, 1ª.q.115.6.c.& q.16.3.c.& 12æ.q. 75.1.2m.
4 Cauſa duplex, ſ. diſpoſitiua & conſummatiua. 22æ.q 94.4.c.
5 Cauſa conſeruatiua duplex, ſ. directe & per ſe, vel indirecte & per accidens: ſicut quod remouet vel impedit actionem corrumpentis. 1ª.q.104.1.2.c.
6 Genus cauſæ eſt quadruplex, ſcilicet finalis, formalis, efficiens, & materialis. 22æ.q.27.3.c.
7 Cauſa duplex. ſcilicet per ſe, id eſt cauſans per virtutem ſuam, & per accidens, id eſt remouens impedimentum. 1ª.q 114.3.c.& 12æ.q. 75.4.c.& q.76.1.c.& q. 85.5.c.& q. 88.3.c.& 22æ.q.3.1.2m.& q.4. 7.c.
8 Occaſio ſignificat cauſam imperfectam, non autem ſemper cauſam per accidens. 22æ.q.43.1.3m.
9 Cauſa per accidens dupliciter, ſcilicet quod accidit cauſæ per ſe, vel quod accidit effectui per ſe. Et hoc tripliciter, ſ. habens ordinem per ſe, vel vt in paucioribus, vel non habens ordinem, niſi ſecundum æſtimationem. Primum eſt remouens impedimentum contrarium vel non contrarium. Secundum eſt caſus vel fortuna. 22æ. q.43.1.3m.& q.65.8.c.
10 Non omne quod fit, habet cauſam per ſe, ſed tantum ens per ſe: non autem ens per accidens, quia non eſt proprie ens, ſed magis ordinatur cum non ente. 1ª.q.115.6.c.& q.116.3.c.
11 A qualibet cauſa deriuatur aliquis ordo ad ſuos effectus. Et vnus ordo continetur ſub ordine, ſicut cauſa ſub cauſa. Et multiplicatur ſicut cauſa. 1ª.q.105.6.c.& q.106.3.c.
12 Omne vnum in multis oportet eſſe ab vna cauſa. 1ª.q.65.1.c.
13 Idem effectus eſt ab infinitis cauſis per accidens, non autem per ſe. 1ª.q.46.2.7m.& 12æ.q.1.4.c.
14 Aucta cauſa, auget effectum per ſe, non autem effectum per accidẽs 12æ.q.37.6.1m.& q.85.1m.
15 Aliquid eſt cauſa alicuius effectus dupliciter. ſ. directe ad illud agendo, & indirecte, quia non impedit cum poſſit. 3ª.q 47.1.c.
16 Non eſt eadem eſſentia cauſæ & effectus. 22æ q.18 6.c.
17 Habitudo ad cauſam non eſt de ratione entis cauſati, ſed conſequitur ad ea quæ ſunt de ratione eius. 1ª.q 44.1.1m.
18 Cauſa quandoque habet non neceſſariam habitudinem ad effectum propter defectum effectus, & non cauſæ. 1ª.q.19.3.4m.
19 Cauſa æquiuoca eſt cauſa totius ſpeciei, vniuoca vero tantum indiuidui, 1ª.q.13.5.1m.& q.104.1.c.
20 Effectus vniuocus dependet tantum in fieri à cauſa, ſed æquiuocus poteſt dependere etiam in eſſe. 1ª.q.104.1.c.
21 Effectus eſt in cauſa ſecundum ſimilitudinem quadrupliciter, ſcilicet ſecundum eſſe naturale, & ſecundum eandem rationem, vt in vniuocis, vel ſecundum eandem rationem tantum, vt in æquiuocis, vel ſpiritualiter, vel influxu. 3ª.q.6?.3.c.
22 Effectus eſt in cauſa vniuoca, ſecundum ſimilitudinem formæ eiuſdem ſpeciei, in cauſa vero æquiuoca. ſecũdum ſimilitudinem formæ excellentioris. 1ª.q.4.2.3.c.& q.6.2.c.& q.13.5.c.& q.105.2.1m. & q.110.2.c.& q.115.3.5m.& 3ª.q.62.4.c.
23 Cauſa inſtrumentalis non participat actionem cauſæ principalis, niſi inquantum per aliquid ſibi proprium, diſpoſitiue operatur ad effectum principalis agentis. 1ª.q 45.5.c.
24 Cauſa principalis eſt nobilior ſuo effectu, non autem inſtrumentalis, nec cauſa per accidens. 12æ.q.66.3.3m.& 22æ.q.148.3.1m.& q. 165.2.5m.& 3ª.q.79.2.3m.
25 Effectus habet eſſe nobilius & principalius, non autem verius, in cauſa principali, quàm in ſe, non autem in cauſa inſtrumentali. 3ª. q.4.2.c.& q.18.4.3m.& 12æ.q 83.1.2m.
Effectus aſſimilatur cauſæ principali, non autem inſtrumentali. 3ª. q 62.1.c. 26
Cauſa principalis licet manifeſtiſſima, nõ poteſt proprie dici ſignum ſui effectus, licet occulti, ſed tantum cauſa inſtrumentalis, quia et motus eſt effectus, 3ª.q.62.1.1m. 27
Eiuſdem & ſimul, non poteſt eſſe duplex cauſa proxima, vel remota: ſed diuerſimode. 1ª q.52.3.c. 28
Idem reſpectu eiuſdem, poteſt eſſe cauſa & effectus diuerſimode 12æ q.33.4.2m. 29
Effectus denominatur à cauſa proxima, non à remota vel vniuerſali. 1ª.q 14.13.1m & q.25.3.4m.& 3ª.q.4.1.1m. 30
Effectus quãto remotior eſt à cauſa tanto eſt debilior. 12æ.q.66.1.c. 31
In quolibet genere cauſarum, cauſa diſtat ab effectu, ſecundum perfectionem, vel ſecundum virtutem. 1ª.q.33.1.1m. 32
Quælibet cauſa primo operatur in ſibi propinquius, & per illud in alia 3ª.q 56 1.c. 33
Cauſa prima duplex, ſ. prima in genere, & prima ſimpliciter, ſ. Deus 1ª.q.19.8.c. 34
Cauſa prima. ſ. Deus, produxit materiam de nihilo. 1ª.q.14.11.c.& q.1? .3.3m.& q.44.2.c.& 4.4m.& q.45.1.2m.& 4.3m.& q.46.1.3m. & q.47.1.c.& q 57.1.c.fi.& q 65.4.c.fi.& q 91.2.c.& q.105.1.c.1m. & q.117.3.c. 35
Proceſſiones diuinarum perſonarũ ſunt cauſa primæ creationis omnium creaturarum. 1ª.q.33.3.1m.& q.45 6 c.& 7.3m. 36
Effectus non trahit neceſſitatem vel contingentiam à cauſa prima, ſed à proxima. 1ª.q.14.13.1m.& q.25.3.4m.& q.47.1.2m.& q. 103.7.3m.& 3ª.q.4.1.1m. 37
Cauſa prima plus influit quàm ſecunda. 1ª.q.104.1.c.& 12æ. q. 19. 4 c.& q.84.5.c. 38
Operatio cauſæ ſecundæ, ſemper fundatur ſuper operationem cauſæ primæ, & præſupponit eam. 12æ.q.19.4 c. 39
Cauſæ habent intra ſe ordinem, quia finis eſt ratio agentis, agens formæ, & forma materiæ. 1ª.q.5.2 1m.& 4.c.& q.83.3.4m.& 12æ. q.1.2.c. 40
Cauſa perficiens eſt nobilior ſuo effectu, non autem cauſa diſponens 12æ.q.66.6 3m. 41
In cauſis agentibus quanto aliquid eſt prius, tanto eſt perfectius. in cauſis autem materialibus eſt imperfectius, 12æ.q.1.7.3m. 42
Semper oportet quod cauſa per ſe ſit potior effectu. 1ª.q 93.1.c.& 12æ q.112.1.c.& 22æ.q 148.3.2m. 43
Quanto cauſa eſt altior, tanto cauſalitas eius ad plura ſe extendit. 1ª.q.65.3.c. 44
Omnis cauſa dicit diuerſitatem ſubſtantiæ ab effectu. 1ª.q.33.1.1m. 45
*Omnia nobiliori modo ſunt in cauſa ſua, quàm in ſuo cauſato. 1ª.q.4.2.c. 46
Cauſa ſemper excedit ſuum cauſatum. 12æ.q.66.1.c. 47
Quicquid eſt cauſa cauſæ vt cauſæ, eſt cauſa cauſati 1ª. q.49.2.2m. & 12æ.q.79.1.3m.& 1.c. 48
Omnis effectus dependet à cauſa ſua, 1ª.q.37.2.1m.& q 104 1.2.c. 49
Cauſa efficiens, non poteſt eſſe poſterior effectu, ordine durationis. ſicut finalis. 3ª.q.62.6.c. 50
Nulla creatura eſt cauſa actiua alterius, quo ad nouam formam vel diſpoſitionem, ſine mutatione, ſed conſeruat ſine motatione. 1ª. q.104.2.3m. 51
Quod eſt prius in cauſando, eſt poſterius in cauſato, & econuerſo. 1ª.q.5.4.c. 52
Cauſa cognoſcitur per effectum quandoque, & econuerſo. 1ª.q 85. 1.4m.& 8.1m. 53
Effectus dupliciter cognoſcitur in cauſa, ſcilicet demonſtratiue, & per coniecturas. 1ª.q.14.13.c. 54
Effectus dupliciter repræſentat cauſam, ſcilicet quo ad eſſe, & ſecundum formam. 1ª.q.45.7.c. 55
CAVTELA vel cautio, cuius eſt vitare impedimenta bonę operationis, eſt pars integralis prudentiæ. 22æ.q 48.c.& q.49.8.c.
CAECITAS mentis triplex. ſcilicet priuatio luminis accidentalis, auerſio voluntaria à primo intelligibili, tertia propter occupationem. Prima eſt pœna, aliæ vero peccatum. 22æ q.15.1.c. 1
Cæcitas mentis quæ quaſi totaliter ſpiritualium bonorum cognitionem excludit, oritur ex luxuria. Hebetudo autem ſenſus, quæ reddit hominem debilem, ad huiuſmodi intelligibilia, oritur ex gula. 22æ.q.15.1.3.c. 2
Cæcitas mentis, & hebetudo ſenſuum, opponuntur dono intellectus, 22æ.q.8.6.1m.& q.15.2.fi. 3
In cæco eſt aptitudo ad videndum 12æ.q.85.2.3m. 4
Cæcus actu habet virtutem greſſiuam, per quam ambulare poteſt. Sed inquantum caret viſu quo dirigit in ambulando, patitur defectum in ambulando, dum ambulat caeſpitando. 12æ.q.18.1.2m. 5
Cæcus miraculoſe illuminatus, naturaliter videt. 3ª.q.77.4.3m fi. 6
CAELVM habet materiam alterius rationis à materia quatuor elementorum. 1ª.q.66.1.5m.& 2.c.& 12æ.q.49.4.c. 1

2 In materia cæli non eſt potentia ad corruptionem, quia forma eius excludit omnem priuationem ab ea. 1ª.q.9.2.c.& q.10.5.c.& ad 2.& q. 97.4.c.
3 Cælum non eſt animatum.1ª.q.70.3.c.
4 Cælum non eſt de natura quatuor elementorum.1ª.q.66.2.c.
5 Cælum non eſt in potentia incompleta ad eſſe, ſed tantum ad vbi, 1ª.q.55.2 o.& q.58.1 3.c.q.66.2.c.& ad 2.& q.79.1.c.& q.84.1 1m.& q. 85.5.c.& q.90.2.1m.& q.97.1.c.& 12æ q.49.4.c.& 22æ.q.24 11.c.
6 Cælum non incepit per generationem, quia non habet contrarium ſed incepit per creationem 1ª.q.46.1.2m.& 5m.& q.66.2.c.& q. 75.6.c.
7 In cœlis non eſt habitus nec diſpoſitio.12æ.q.49.4.c.
8 Firmamentum eſt duplex. ſ.cœlum ſtellatum, & pars condenſata in nubes, 1ª.q.68.1.2.3.c.& q.70.1m.
9 Dextrum cæli eſt oriens, ſiniſtrum occidens, ſuperior polus meridionalis, inferius alter, ante hemiſpherium ſuperius, poſt aliud. 1ª.q 102.2.c,&.
10 *Corpora beatorum erunt ſupra omnes cœlos.3ª.q.57 4.c.1m.
11 *Non oportet aliquam partem cœli eſſe ſuperiorem Chriſto, ſed ipſum eſſe ſuper omnes cælos.3ª.q.57.4.c 1m.
12 Cælum empyreum non poteſt ratione inueſtigari.1ª.q.66.3 c.
13 Cælum empyreum eſt immobile.1ª.q.66.3 o. & q 102.2.1m.
14 Cœlum empyreum eſt incorruptibile,& lucidum, ſed non emittit radios viſibiles nobis,1ª.q.66.3,o.
15 Cælum empyreum eſt ſupremum locorum corporalium.1ª q.102. 2.1m.& q.112.1.2m.
16 Cælum empyreum eſt locus beatorum hominum, magis quàm angelorum,& eſt ad congruitatem contemplationis, non autem ad neceſſitatem. 1ª.q.66.3.c.3m.& q.105.2.c.1m.& q.102.2.1m.& 12æ. q.4.7.1m & 22æ q.175.3.4m.
17 Cælum empyreum eſt concreatum materiæ informi.1ª.q.66 3,o.
18 Cælum empyreum habet influentiam in inferioribus. 1ª.q.66.3. 2m.
19 Diuerſæ opiniones Doctorum de aquis quæ ſunt ſuper cælos,1ª.q. 68.2.3 o.
20 Informitatem cæli expreſſit ſcriptura, ex hoc quod dicit: Tenebræ erant ſuper faciem abyſſi,ſecundum quod ſub cœlo etiam aër includitur.1ª.q.66.1.c,&.
21 Cælum aqueum eſt ſupra fundamentum, id eſt, cælum ſyderium, quia eſt diaphanum,ſicut & cælum empyreum,quia eſt lucidum 1ª q.66.1.1m.& o.
22 Omne ſpatium inter aquam & cælum lunæ,eſt vnum cælum ſecundum Damaſcenum, ſed quatuor ſecundum Rabanum 1ª.q 68. 4 c.
23 Cælum dicitur dupliciter.ſ.à proprietate,& à natura.Et hoc eſt triplex,ſcilicet immobile,mobile vniforme,& mobile difforme Primum eſt cælum empyreum,ſecundum aqueum, & tertium ſyderium,& ſeptem planetæ.1ª q.68.4.c.
24 Cæli ſunt ſeptem,ſecundum Rabanum,ſcilicet empyreum, cryſtallinum ſeu aqueum, ſydereum, igneum,olympium, æthereum,& aëreum,1ª.q.68.4.c.
25 In cœlis non ſunt plura indiuidua eiuſdem ſpeciei.1ª.q.47.2.c.
26 Cælum ſumitur tripliciter.ſcilicet eſſentialiter,participatiuè, & metaphoricè. Et hoc tripliciter,ſcilicet. trinitas, bona ſpiritualia & triplex viſio.ſcilicet,corporalis,imaginaria,& intellectualis. 1ª.q. 68 4.c.
27 Cælum tertium,ad quod raptus eſt Paulus, eſt triplex viſio. triplex hierarchia, cælum empyreum vel trinitas. 1ª. q 68.4.c.& 22æ.q. 175.2.4m.
28 Virtus primi cæli recipitur in mediis cælis diuerſimodè, ſecundum motus eorum.1ª.q.115.3.4m.
29 Actiones & virtutes cælorum,diuerſimode recipiuntur in his corporibus inferioribus, ſecundum diuerſam materiam diſpoſitionum.1ª.q.115.3.4m.& 6.2m.
30 Omnis virtus generalis vel ſpecialis inferiorum,reducitur ad virtutes cælorum generales vel ſpeciales.12æ.q 96.2.2m.
31 *Motus cæli eſt naturalis,1ª. q.70.3.4m.& 5m.
32 Motus cæli eſt voluntarius ex parte motoris tantum. 1ª.q.70.3. 5m.
33 Quilibet motus cuiuſcunque cæli eſt regularis & vniformis in velocitate,& tarditate,1ª.q.32.1.2m.
34 Quodlibet cœlum præter primum,mouetur dupliciter, ſcilicet motu proprio,& motu primi cœli. 1ª.q.68.2,3m.& q 115.3.4m.& 22æ. q.1.3.c.
35 In cœlis eſt duplex motus,ſ.primus,id eſt diurnus,ſuper polos æquinoctialis ab oriente in occidens:& ſecundus econuerſo, ſuper polos zodiaci.1ª.q.67.4.3m.& q.14.2.c.
36 In cœlis eſt duplex motus,ſcilicet primus,id eſt diurnus,qui eſt cauſa continuitatis generationis,& ſecundus per zodiacum, qui eſt cauſa diuerſitatis,ſecundum generationem & corruptionem. 1ª. q.67 4 3m & q.1.4.1.c.
37 Motus cœli eſt cauſa viuentium.1ª.q 70.3.3m.
Cœli ſunt cauſa eorum quæ fiunt in his inferioribus.1ª.q.115 3.q.& 38 1ª.q.55.3.c.& q 96.2.2m.
Tota materia corporum inferiorum ſubiacet variationi, ſecundum 39 motum corporum cœleſtium 1ª.q.115.3 o
Diuerſorum motuum cœleſtium, diuerſi ſunt effectus, 1ª. q.104.2. 40 c.&.
Effectus corporales in inferioribus,non ſequuntur ex neceſſitate à 41 motibus cœlorum,1ª.q 115.6.o.
Diſtantia loci impedit effectum cœleſtis corporis 1ª q.115 6.2m. 42
Grauities materiæ vel frigiditas aut caliditas, aut alia huiuſmodi 43 diſpoſitio,impedire poteſt effectum corporis cæleſtis. 1ª q.115. 6.2m.
Effectus duplices ſubtrahuntur cauſalitati corporum cœleſtium ſ. 44 effectus per accidens contingentes,in humanis vel naturalibus, & actus liberi arbitrii.22æ q.95.5.c.
Cœlum mouetur ab aliquo intellectu.1ª.q 70 3 o. 45
Cœlum eſt mouens ſeipſum,inquantum motor eſt ei intrinſecus.1ª 46 q 70.3 5m.
*Motor cœli coniungitur orbi ſecundum totum,ſecundum philoſophos: ideo non mouetur per accidens ad motum cœli. 1ª.q.51. 3.3m. 47
Motor cœli ſuperioris,poteſt mouere cœlum minoris inferioris, 48 non autem econuerſo.1ª.q.117.4.1m
Cælum eſt primum alterans, non tamen primum mouens, ſed 49 mouetur motu locali a ſuperiori mouente. 12æ.q.6.1.1m.& q 109. 1.c.
Virtus mouens cælum,dicitur eſſe in dextera parte orbis quem mouet,vnde incipit motus.1ª.q.51.3 3m.& q.52.2.c. 50
Corpora cæleſtia non ſunt animata eo modo quo plantæ & animalia,ſed æquiuoce,anima videlicet dante motum, non autem eſſe. 1ª.q.70.3 c. 51
Anima hominis eſt nobilior corpore cæli,1ª.q.70.2. 4m. 52
Corpus cæli eſt nobilius corpore hominis,1ª.q.91.1.2m. 53
Corpus hominis eſt ſimillimum cælo.1ª.q.76.5 3m.& q.91.1.c.1m. 54
Cælum venit in compoſitionem hominis cauſaliter, non autem eſſentialiter,1ª q.76.7.c.& q.91.1.c.2m.& 3ª. q.57 3.c. 55
Cælum per ſe agit in corporibus omnium inferiorum, ſed in anima,& in potentiis eius organicis,agit per accidens: in intellectu autem & voluntate indirecte tantum.1ª q 83.1.5m. & q. 115.3. 4 2 & 6.c.q.116.1.c.12æ q.9 5.o.& 22æ q 95.5.6.7.o. 56
CELLVLA cerebri triplex,ſcilicet anterior,media, & poſterior, 1ª.q 78. 4.c.
COENA Chriſti fuit luna quartadecima,ſed paſſio eius fuit luna quintadecima,3ª.q.74.4.2m.& q.46.9.1m.
CENTVRIO & Petrus receperunt Chriſtum ex humilitate, Zachæus autem ex amore.3ª.q 8. o 3m.
CERE eſt oppidum prope Romam,12æ.q.99.3.c.
Cerebrum eſt maius proportionabiliter in homine, quàm in alio animali 1ª.q. 1.3 1m & q.99.1.c.
Cereis non vtebantur Iudæi in cultu Dei,ſed oleo,12æ.q.102.1.2m.
CERIMONIA dicitur à Cere oppido prope Romam,vel quaſi 1 Cereris munia.12æ.q 99 c.
Omnes cerimoniæ ſunt quædam proteſtationes fidei. 12æ. q. 103. 2 4.c.
Cerimoniæ ſunt opera exteriora ad cultum Dei pertinentia, 12æ.q. 3 9.3.o &q.101 2.4.c.& q 103.1 o. q.104.1.c.3m.
Cerimoniæ ita dicuntur, quæ ſecundum ſe non habent cauſam manifeſtam factorum,licet poſſint habere cauſam manifeſtam inſtitutionis,12æ q.101.1.4m. 4
Cerimonialia veteris Teſtamenti,ſunt quædam determinationes iuris naturalis,& præceptorum moralium,12æ. q 99. 5.2m. & q. 5.c.& q 103 1.c.& 22æ.q 122.1,2m. 5
Multæ particulares determinationes in cerimoniis veteris legis,habent cauſam tantum figuralem,non autem literalem,niſi in communi,12æ.q 102.2,3m. 6
Cerimoniæ veteris legis ſufficienter diuiduntur in ſacrificia, ſacra, 7. ſacramenta,& obſeruantias, 12æ.q 1 1.4.c.
Cerimoniæ in veteri lege fuerunt multæ, ad reprimendam idolatriam.& ad ſignificationem multorum,12æ.q.101 3.c. 8
CERTITVDO poteſt eſſe ex duobus, ſ.ex cauſa & ex ſobiecto,1ª.q.1.5.1m.& 12æ.q 4 8. o. 1
*Certitudo eſt tantum in cognitione, 12æ.q. 18. 4.c. & 22æ. q.18. 2 4. c.
Certitudo principaliter & eſſentialiter eſt tantum in cognitione, ſed 3 ſecundum ſimilitudinem & participatiue, eſt etiam in aliis, vt in operibus naturæ vel artis,12æ q.18.4.c & 22æ.q.18,4.c.
Certitudo cognitionis eſt diuerſimode in Deo,in angelis, & hominibus.22æ.q 9.1.1m. 4
Viſus eſt ſimpliciter certior auditu, licet quandoque ſit econuerſo, 5 22æ.q.4.8.1m.
VIRTVS & natura ſunt certiores arte,quia infallibilius operantur. 12æ.q.18.5.c. 6

7 Fides eſt certior omni virtute intellectuali ex parte rei & cauſæ, ſed econuerſo ex parte ſubiecti & euidentiæ:1ª.q.1.5.1m.
8 Certitudo ſpei eſt ex cognitione dirigente, 12e.q.40.5.3m.& 22e.q.18.4.c.
9 Certitudo cognitionis eſt ex ſe, ſed certitudo ſpei & naturæ eſt ex alio:ideo deficit per accidens 11e.q.40.2.3m.
10 Spes viatorum habet certitudinem ex fide,omnipotentia & miſericordia Dei,non autem ex meritis propriis 21e.q.18.4.0.
Caaaara dicitur Deus ab omni opere condendo, non autem propagando & conſeruando, 1ª.q.73.1.1m.& 2.0.& q.74.1.3m.& q.118.3 1m.
1 Cobtva,id eſt feſtum collectę,fiebat in memoriam pacis,& adunationis Iudæorum in terram promiſſionis, & figurabat eccleſiã beatorum,12e.q.102.4 10m
2 Feſtum omnium ſanctorum ſuccedit ei,vel feſtum angelorum, 12e.q.103.3.4m.
Chervbin interpretatur plenitudo ſciētiæ:quę eſt quadruplex plex in eis: ſcilicet perfecta Dei viſio, plena diuini luminis ſuſceptio, contemplatio pulchritudinis in ordine rerum, & copioſa diuinæ cognitionis effuſio in alios.1ª.q.63.7.1m.& q.108.5.5m.
Chimaera.& Ratio ſiue conceptio chimeræ, non habet fundamentum in re,neque proximum, neque remotum, quia neque eſt ſimilitudo alicuius rei extra animam, neque conſequitur ex bono intelligendi rem aliquam naturæ Et ideo iſta conceptio eſt falſa 1ª.q.16.3.1m.& 5.3m.& 7.4m.fi.& q 48.1.2m.
CHRISMA benedici oportet ab epiſcopo in cœna Domini. 72.3.0.
Christianvs dicitur qui Chriſti eſt,id eſt,qui fidem Chriſti habet,qui ſpiritu Chriſti virtuoſe operatur, & ad imitationẽ Chriſti,peccatis moritur. 22e.q.124.5.1m.
1 Christvs in triduo mortis ſuæ, non fuit vere homo. 3ª.q.50.4.0.
2 In illo triduo mortis corpus Chriſti non fuit viuum nec animatum 3ª.q.50.4.b.& c.1m.
3 Totus Chriſtus eſt vbique,non autem totum,quia maſculinum genus pertinet ad perſonam,ſed neutrum pertinet ad naturam. 3ª.q.52.3.0.
4 Natura diuina conſtituit perſonam Chriſti ſimpliciter, non autem natura humana eius,ſed ſecundum quid, vt ab ea denominatur homo.3ª.q.3.1.3m.
5 Perſona Chriſti,eſt tota in quolibet loco,ſed non totaliter.3ª.q.52.3.3m.
6 *Idem iudicium eſt,de iſtis propoſitionibus, Chriſtus ſecundum quod homo,eſt perſona,ſuppoſitum,hypoſtaſis,& res naturæ.3ª.q.16.11.3m.
7 Hæc eſt vera & propria, Deus eſt homo, & econuerſo. 3ª. q.16.1.2.0.
8 Hęc eſt per ſe,& in materia naturali,Deus eſt homo,non autem per accidens,nec in materia remota,nec in materia contingenti,ratione ſuppoſiti,non ratione formæ.3ª,q.16.1.1m.
9 Hæc eſt falſa,Deus factus eſt homo,& econuerſo,ſi ly factus determinet ſubiectum vel prædium abſolute,ſi vero determinet compoſitionem,eſt vera,ſi autem determinet ſubiectum reſpectu prędicati,eſt vera,ſed conuerſa eius eſt falſa proprie. improprie vero eſt vera,id eſt ſi ly homo in ſubiecto ſupponat ſimpliciter & non perſonaliter.3ª.q.16.67.0.& q 33.3.0.
10 Hæc proprie eſt falſa,& improprie vera,Chriſtus ſecundum quòd homo,eſt Deus,eadem ratione ſcilicet quia reduplicatio magis proprie facit ſtare pro natura,niſi per aliquid limitetur ad ſuppoſitum.3ª.q.16.11.0.
11 Hæc eſt falſa,Chriſtus eſt tantum homo, ſed hæc eſt vera, Chriſtus eſt tantum id quod eſt homo,3ª.q.17.1.3m.
12 Hæc eſt falſa de Chriſto,iſte homo incepit, niſi addatur aliquid creatum,3ª.q.16.7.c.fi.& 9.0.
13 Hæc eſt vera,Chriſtus eſt creatura, ſecundum naturam humanam, & eſt minor patre,non autem ſimpliciter.1ª.q.41.3.c.4m.& 3ª.q.16.8.0.& q.20.1.1m.
14 Hæc proprie eſt vera,Chriſtus ſecundum quòd homo,eſt creatura, quia reduplicatio magis proprie facit ſtare pro natura:niſi per aliquid limitetur ad ſuppoſitum,ideo hæc eſt falſa:Chriſtus ſecundum quòd hic homo,eſt creatura,3ª.q.16.10 0.
15 Hæc propoſitio, Chriſtus ſecundum quod homo, eſt perſona,non eſt vera, niſi reduplicet ſuppoſitum hominis, vt dicatur Chriſtus ſecundum quòd iſte homo, eſt perſona.3ª.q.10.q.1.art.1.q.1.c.
16 Natura humana in Chriſto.eſt nobilior, quàm in aliis,ratione vnionis ad verbum,non autem eſſentialiter:3ª.q.2.2.2m.& 5.1m.
17 Humanitas Chriſti,fuit inſtrumentum diuinitatis eius. 12e.q.112.1.1m.& 3ª.q.7.1.3m.& q.8.1.1m.& q.13.2.c.2m.& 3.4.c.& q 18.1.2m.& q.19.1.1.& q.34.1.3m.& q 43.2.c.& q.48 6.c.& q.49.1.c.1m.& 2m.& q.50 6.3m.& q.56.1.3m.& q.62.5.c.& q.64 3.c.
18 Humanitas Chriſti poteſt dici indiuiduum,particulare & ſingulare non autem ſuppoſitum hypoſtaſis,res naturæ,vel perſona: quia perſona filij Dei,eſt ſuppoſitum naturæ humanæ 1ª.q.29.1.2m.& 3ª.q 2.2.3m.& 5.c.& q 4.4 c 3m.& q.16 12 2m.& 3m.
Anima Chriſti,eſt ſuper omnes creaturas,3ª.q 59.1 3m. 19
Anima Chriſti.eſt inſtrumentum diuinitatis 3ª q 13.2.2m. 20
Ea quæ ſunt humanæ naturæ.non prædicantur in abſtracto de deitate,nec econuerſo.3ª.q.16.5.0.& q.50.3.3m. 21
Natura humana non prædicatur de Chriſto in abſtracto,nec partes eius.3ª.q.2.8.c.& q.3.7.1m.& q 16.1.0.& q.17.1.c & q 50.3.3m. 22
Natura diuina & proprietates eius,prædicantur de Chriſto in recto tam in abſtracto quàm in concreto,humanę vero tantum in concreto.3ª.q.3.7.3m & q 17.1.0. 23
Ea quæ poſſunt conuenire perſonæ ratione ſui.ſi habent repugnantiam ad proprietates perſonæ diuinæ non prædicantur de Chriſto,quæ aut conueniunt perſonæ ratione naturæ,vel ratione partis,dicuntur de Chriſto,licet repugnent perſonæ diuinæ,quod enim eſt perſonæ proprium de Chriſto non enunciatur ratione humanæ naturæ,niſi cum aliqua additione vel expreſſa vel ſubintellecta.3ª.q.16.8.0.& q.20.2.0. 24
Deus eſt caput Chriſti,3ª q.8.1.3m.& 8.2m. 25
Chriſtus ante incarnationem erat caput eccleſiæ,ſecundum humanitatem,per operationem hominum in eum, & non econuerſo: ſed poſt,vtroque modo:ſecundum diuinitatem verò,ante & poſt & per vtranque operationem, ſcilicet eius in nos,& econuerſo. 3ª.q 6.3.3m.& q.68,1.1m. 26
Chriſtus ſecundum quod homo,eſt caput eccleſiæ triplici ratione, ſcilicet ſecundum tria quæ conſiderantur in capite, ſcilicet ſecundum ordinem, perfectionem, & virtutem: primo Chriſtus habuit ordinem,quia caput eſt prima pars hominis,incipiendo à ſuperiori:perfectionem autem, quia in capite vigent omnes ſenſus.& interiores, & exteriores, cum in cæteris membris ſit ſolus tactus:virtutem verò,quia virtus & motus cęterorum membrorum eſt à capite,& gubernatio eorũ in ſuis actibus. propter vim ſenſitiuam, & motiuam dominantem in capite: vnde & rector dicitur caput populi:& hæc ſpiritualiter competunt Chriſto:primo ſecundum propinquitatem ad Deum, gratia eius eſt altior & prior: & ſi non tempore, quia omnes alij acceperunt gratiam, per reſpectum ad gratiam ipſius. ſecundo perfectionem habet, quantum ad plenitudinem omnium gratiarum. tertio virtutem habet influendi gratiam in omnia membra eccleſiæ & ideo conuenienter dicitur caput eccleſiæ.3ª.q.8.1.0.& q.48.1.c.& q.49.1.c.& q.59.2.c. 27
Tota humanitas Chriſti, ſecundum animam & ſecundum corpus, influit principaliter in animas, & ſecundario in corpora, ideo ſecundum vtrunque eſt caput hominum, quo ad vtrunque. 3ª.q.8.2.0.& 4.1m. 28
Proprium eſt Chriſti,eſſe caput eccleſiæ, quo ad influxum interiorem,ſed quo ad influxum exteriorem, conuenit aliis participatiue,particulariter.& vice Chriſti, Chriſto autem ſecundum omnẽ locum,tempus.& ſtatum omnium pertinentium ad eccleſiam, & propria auctoritate. 3ª.q.8.6.0. & 7. c. 29
Chriſtus eſt caput omnium hominum,ſed primo beatorum,ſecundo habẽtium charitatem viæ,tertio fidelium, quarto viuendorũ, quinto viribilium,ſed nullo modo damnatorum.quia penitus deſinunt eſſe membra Chriſti.3ª.q.8.3.c.& q.12.3.c.& q.19.4.c.1m. 30
Eadem eſſentialiter eſt habitualis gratia Chriſti,quæ dicitur gratia vnionis,capitis,& ſingularis perſonæ,3ª.q.7.5.0. 31
Gratia vnionis,ſingularis,& capitis,ſunt ſimul tempore, ſed ordine naturæ & intellectus. prima præcedit ſecundam, & ſecunda tertiam,quia prima conuenit Chriſto inquantum Deus,ſecunda inquantum homo in ſe,tertia quo ad alios.3ª q.7.13.0. 32
In Chriſto fuit triplex plenitudo gratiæ:ſcilicet vnionis perſonalis, capitis,& ſingularis.Prima eſt eius vt cauſæ finalis.ſecunda vt efficientis,tertia vt formalis ad vnum effectum,& ad omnẽ vſum gratiæ.3.q.19.4.0.& q.48.1.c. 33
Gratia perſonalis,& gratia capitis in Chriſto,ordinantur ad actum. Non autem gratia vnionis, ſed ad eſſe perſonale. Ideo prima & ſecunda conueniunt in eſſentia habitus, non autem tertia, licet, etiam prima dicatur gratia vnionis, inquantum facit congruitatem ad vnionem,3ª.q.8.5.3m. 34
Gratia habitualis fuit in Chriſto.3ª.q.7.1.0. 35
Requieuit ſuper Chriſtum ſpiritus Domini,qui quidem in homine dicitur eſſe per gratiam habitualem.3ª.q.7.1.b.c. 36
Gratia vnionis, eſt eſſe perſonale, quod à Deo datur gratis humanæ naturæ in perſona verbi, & eſt terminus aſſumptionis eius. 3ª. q. 66.c. 37
Gratia vnionis in Chriſto, dupliciter dicitur: ſcilicet, voluntas Dei dans gratis,& donum eius,id eſt vnio,vel aliquis habitus. Primo modo loquuntur ſancti communiter,& eſt quid increatum: non autem ſecundo modo.3ª.q.2.10.c.& q.6.6.c.& q.7.11.c. 38
Vnio Chriſti facta eſt per gratiam primo modo:non autem ſecundo.3ª.q.2.10.0.& q.6.6.0. 39

40 Gratia Christi ſiue vnionis ſiue habitualis, dicitur naturalis Christo: quia habuit eam à natiuitate: & quia cauſatur à natura eius diuina: non autem à natura humana. 3ª.q.2.12.o.& q.7.13.2m.& q.34.3.2m.

41 Gratia vnionis, fuit ſimpliciter infinita in Chriſto: ſed gratia habitualis eius, fuit infinita ſecundum rationem gratiæ: finita verò ſecundum rationem entis 3ª.q.7.11.o.

42 Habere gratiam, conuenit Chriſto ſecundum naturam humanam, non autem ſecundum naturam diuinam, ſed eſſe largitorem gratiæ. 3ª.q.7.7.1m.

43 Chriſtus habuit plenitudinem omnis gratiæ dupliciter, ſcilicet in ſummo, & quo ad omnes effectus gratiæ, 3ª.q.7.7.1m.& 9.o.& 10.11.c.& q.15.2.3.c.& q.12.2.c.1m.& 3m.& q.27.5.1m,& q.28.4.2m, & q.38.2.2m.

44 Plenitudo gratiæ duplex, ſcilicet vna ea parte gratiæ, & alia ea parte ſubiecti. Prima eſt propria Chriſto, ſecunda verò conuenit etiam alijs per Chriſtum.3ª.q.7.10.o.

45 Plenitudo duplex fuit in Chriſto, ſcilicet prima diuinitatis, ſecunda gratiæ & veritatis. Et ſecunda deriuatur à prima. 3ª.q.15.2.3.c.& q.19.4.1m,& q.34.1.c.

46 Plenitudo gratiæ & diuinitatis habitat in Chriſto corporaliter tripliciter, ſcilicet per vnionem perſonalem ad corpus, contra vmbram, & triplici vnione, id eſt carnis, mentis, & ſenſus, 3ª.q.2.10.2m.

47 Omnes gratiæ gratis datæ, fuerunt in Chriſto excellentiſſimæ.3ª.q.7.7.o.

48 Gratiæ in Chriſto non diuiduntur, Sed diuiduntur in alijs hominibus, qui recipiunt particulariter efficaciã ad aliquos actus, Chriſtus autem recipit gratiam plenuſſimè ad omnes actus. 3ª.q.7.7.1m.

49 Gratia Chriſti nullo modo potuit augeri: ſicut nec gratia beatorum Sed gratia cuiuſcunque viatoris puri poteſt augeri ex parte gratiæ, & ea parte ſubiecti.3ª.q.7.12.o.

50 Gratia cuiuſcunque alterius hominis quantumcunque creſcat, non poteſt adæquari gratiæ Chriſti: quia comparatur ei ſicut particulare ad vniuerſale. Ideo non ſunt eiuſdem rationis.3ª.q.7.11.3m.& q.10.4.2m.& 3m.

51 Chriſtus habuit omnes virtutes, ad perficiendas potentias ſingulas, ad omnes actus animæ.3ª.q.7.2.o.& 3 1m.& q 15 2.c.

52 Chriſtus habuit virtutes morales, quo ad vſum patriæ & viæ, non derogantes perfectioni eius. Non autem ad domandas paſſiones. 3ª. q.7.2.3m & 2.1m.

53 Chriſtus habuit ſummum gradum fortitudinis, ſuſtinens impugnationem, non quidem interiorem à fomite, ſed exteriorem à diabolo & à mundo, quos ſuperando, victoriæ coronam promeruit. 3ª. q.13.2.3m.

54 Chriſtus habuit temperantiam, non autem continentiam. 3ª.q.7.2,3m.

55 Chriſtus virtute ſuæ diuinitatis, poterat in ſe, & in ſuis diſcipulis, ſine abſtinentia, habere virtutem continentiæ. 3ª. q. 40. 2.2m.

56 Fides non fuit in Chriſto. 12ª.q.65.3.3m. & 3ª.q.7.3.o.& 4.c.8,2m.& 9,1m.

57 Chriſtus habuit quicquid eſt perfectionis & virtutis in fide & ſpe, 3ª.q 7.9 1m.

58 Chriſtus habuit meritum fidei, quia fides conſiſtit in aſſenſu, ex obedientia Dei, quam Chriſtus plenuſſime habuit. 3ª.q 7.3.2m.

59 Chriſtus nõ habuit ſpei virtutem, licet ſperauerit aliqua ſibi & alijs, 12ª.q.65.5.3m.& 22ª.q.18,2.1m. & 3ª. q.7.4.o. & 6. 1m. & 8. 5m. & 9.1m.

60 Voluntas animæ Chriſti, informabatur charitate, & alijs virtutibus 3ª.q.49,6.2m.

61 Chriſtus habuit pleniſſimè ſeptem dona Spiritus ſancti.3ª.q. 7.5.o.

62 Chriſtus dat dona, inquantum Deus: & recipit ea, inquantum homo,3ª.q.7.5.1m.

63 Chriſtus meruit ſecundum humanitatem, non autem ſecundum diuinitatem,3ª.q.19.4 8m,

64 Chriſtus meruit ſibi gloriam corporis, ſcilicet immortalitatem, impaſſibilitatem, & huiuſmodi, & ea quæ pertinent ad excellentiam eius exteriorem, ſicut eſt aſcenſio, & veneratio eius, non autem gloriam animæ, nec ſcientiam, nec gratiam nec deitatem, nec virtutes: quia cum meritum non ſit niſi eius quod nõdum habetur, oporteret quod Chriſtus aliquãdo iſtis caruiſſet, quibus carere, magis diminuit dignitatem Chriſti quàm augeat meritum.3ª.q.19.3.o.& q.22.4,2m.& q.34.4.1m,& q.43.1.c.& q.46.1.c.& q.48.1.o.& q. 49.3.3m.& 6.o & q.54 2.c.& q.59.3.c.

65 Chriſtus meruit alijs, ſcilicet omnibus membris eius, id eſt ſolis regeneratis ſpiritualiter i. per baptiſmum. 3ª.q.19.4.o.& q.48.1.c.& 6.o.& q.49 1.c.

66 Chriſtus meruit alijs præmium eſſentiale, quod nullus alius poteſt. 12ª.q.114.6.c.& 3ª.q.19.4.o. & q.46.3.c.& q.48.1.o.& 6.3m.& q.62.1.2m.

Chriſtus nihil ad meritum pertinens docuit, quod ipſe excellentius non impleret.3ª.q.7.3.2m. 67

In Chriſto fuit aliqua ſcientia creata, præter ſcientiam increatam. 3ª. q.9 1,o. 68

Scientia diuina Chriſti, non offuſcabat ſcientiam humanam, ſed magis claram reddebat 3ª.q 9.1.1m. 69

Scientia animæ Chriſti, eſt nobilior ſecundum quid, quàm anima eius: non autem ſimpliciter.3ª.q.11.5.3m. 70

Anima Chriſti poterat intelligere per ſcientiam inditam, conuertendo ſe ad phantaſmata, & etiam ſine eis. 3ª.q.11.2.o.& 4.2 & q. 34.2 3m. 71

Chriſtus habuit omnium rerum ſcientiam ſpeculatiuam & practicam: non quidem practice, id eſt non qua ipſe faceret res, ſed qua ſciret, qualiter res factæ ſunt à Deo.3ª.q.13.19m. 72

In Chriſto fuit plenitudo gratiæ, & omnis virtutis, & omnis ſcientiæ.3ª.q,15.2.c.q.3.c.1m. 73

In ſexta ſynodo damnata eſt poſitio negantium in Chriſto duas ſcientias vel ſapientias, ſcilicet creatam ſcientiam, & increatam. 3ª.q.9.1.c.fi. 74

Scientia beatorum fuit in Chriſto.3ª.q.9.2.o.& 3.4.c. 75

Anima Chriſti in verbo non comprehendit verbum ſeu diuinam eſſentiam,3ª.q.10.1.o.& 2.c.3.1m.& 2m. 76

Anima Chriſti in verbo cognoſcit omnia quæ quandoque ſunt, & cogitantur: non autem omnia quæ ſunt in potentia Dei. 3ª.q 10.2.o.& q.59.2.3m. 77

Anima Chriſti in verbo cognoſcit omnia quæ Deus nouit ſcientia viſionis, non autem omnia quæ Deus nouit ſimplici intelligentia,3ª.q.10, 2,2m.& q.13.1.2m. 78

Scientia animæ Chriſti in verbo, parificatur ſcientiæ viſionis Dei, quo ad numerum ſcibilium, non autem quo ad claritatem. 3ª.q. 10.2.3m.q 13,1,2m. 79

Anima Chriſti in verbo ſcit infinita in potentia, quaſi ſcientia ſimplicis intelligentiæ: non autem ſcit infinita in actu, id eſt ſcientia viſionis, quia entia in actu ſecundum omne tempus, non ſunt infinita, quia generatio non eſt æterna.3ª.q.10.3.o. 80

*Anima Chriſti in verbo, comprehendit omnis creaturæ eſſentiam: & per conſequens comprehendit eius potentiam, & virtutem, & omnia quæ ſunt in potentia creaturæ, 3ª.q.10.2.c. 81

Scientia beata animæ Chriſti, eſt perfectiſſima ſimpliciter, non autem eius ſcientia indita, ſed eſt perfectiſſima in genere humanæ cognitionis.12ª.q.1.2.5m.fi.& 3ª.q.9.2.c.& q.11.5.1m. 82

Scientia indita animæ Chriſti fuit habitualis: non autem ſcientia eius beata.3ª.q.11.5.o. 83

In Chriſto fuit ſcientia infuſa à verbo, per ſpecies omnium rerum, ad quas intellectus poſſibilis eſt in potentia, 3ª.q.9.3.o. & 4.c. 2m.& q.18.1.c. 84

*Scientia Chriſti infuſa, fuit diſtincta in multos habitus.3ª.q.11. 6.o. 85

Anima Chriſti, per ſcientiam infuſam cognoſcebat omne cognoſcibile ab homine, per virtutem intellectus agentis, id eſt omne pertinens ad ſcientias humanas, & omne notum homini per reuelationem, & omne pertinens ad prophetiam, vel ad quodcunque donum ſpiritus ſancti, non autem eſſentiam Dei. 3ª. q.11.1.o.& q.12.1.c. 86

Et per eam poterat cognoſcere ſubſtantias ſeparatas, ſicut poteſt anima ſeparata. 3ª.q.11.1.2m.& q.12.1.3m. 87

*Et per eam cognoſcebat omnia ſingularia, præſentia, præterita, & futura.3ª.q.11.1.3m.& q.18.1.3m. 88

In Chriſto fuit ſcientia acquiſita, ſeu experimentalis, per ſpecies acquiſitas per operationem intellectus agentis eius. 3ª. q.9.4.o. & q.12.o.& q 15.8.o. 89

Anima Chriſti per ſcientiam acquiſitam, ſciuit omne quod ſcire poteſt per actionem intellectus agentis, non autem eſſentias ſubſtantiarum ſeparatarum: nec ſingularia præterita vel futura. 3ª. q.12.1,o. 90

Chriſtus profecit in ſcientia acquiſita, quia ſcientia illa augebatur eſſentialiter: non autem aliæ ſcientiæ eius, ſcilicet tantum ſecundum effectus, & ſecundum experientiam, & ſecundum apparentiam,3ª.q.7.12.3m.& q.12.2.o.& 3.3m.& q.15.8.o. 91

Chriſtus nihil didicit ab homine, quia non conuenit dignitati Chriſti doceri à quocunque hominum. 3ª.q.12.3.o. 92

Voluntas duplex eſt in Chriſto, ſcilicet voluntas diuina, & voluntas humana, contra hæreſim Macarij patriarchæ Antiocheni, Cypri Alexandrini, & Sergij Conſtantinopolitani.3ª.q.18.1.o. 93

Voluntas humana in Chriſto, dicitur, tripliciter. ſcilicet potentia naturalis, motus naturalis, & motus rationalis.3ª.q.18.1.3m. 94

In Chriſto eſt duplex voluntas humana. ſcilicet voluntas rationis, & voluntas ſenſualitatis, id eſt appetitus ſenſitiuus. 3ª. q. 18.2.o. 5 c. 95

In Chriſto fuit tantum vna voluntas humana rationalis per eſſentiam vt potentia, ſed duplex actus ſcilicet vt natura, & vt ratio. Theleſis, id eſt ſimplex voluntas. & bulis, id eſt conſiliatiua,

ſecun

ſecundum Damaſcenum.3ª.q.18.2.1m.& 3 0.& 4.5.

97 Chriſtus voluit aliud quam Deus, voluntate ſenſualitatis, & vt natura non autem vt ratio. Sed ſemper voluit idem , & ſemper fuit conformis ei.3ª.q.18.5.0.& 6.c.1m.& q.21.3.4.0.

98 Voluntas pietatis in Chriſto, eſt voluntas vt natura, inquantum abſolutè refugit nociua ſibi & aliis,3ª.q.18.3.3m.

99 Nulla repugnantia ſeu contrarietas fuit in Chriſto inter voluntatem eius vt ratio, & voluntatem eius vt natura , vel voluntatem ſenſualitatis:

*Quia ad hoc quod ſit contrarietas voluntatum in aliquo, requiritur primo quidem, quod ſecundum idem attendatur diuerſitas voluntatum. Si enim vnius voluntas velit aliquid ſecundũ quandam rationem vniuerſalem, & alterius voluntas ſit de eodem nõ fiendo, ſecundum quandam rationem particularem, non eſt omnino contrarietas voluntatum. Vt ſi rex velit latronem ſuſpendi propter bonum publicum, alter nolit, quia ſit cognatus eius, niſi forte ex hoc intenderet bonum publicum impedire. Tunc enim illæ voluntates eſſent circa idem, & contrariæ. Licet ergo voluntas naturalis , & ſenſualitatis in Chriſto , aliquid aliud voluerit quàm voluntas diuina & voluntas rationis ipſius: non tamẽ fuit aliqua contrarietas voluntatũ, cum voluntas naturalis nunquam eam rationem repudiauerit, qua Deus humanum genus decreuit eo modo ſaluare. Et quia nec voluntas rationis , nec diuinitatis in Chriſto, per motum voluntatis naturalis retardabatur, vel impediebatur. Placebat enim Chriſto ſecundum voluntatem diuinam, & ſecundum voluntatem rationis , vt voluntas naturalis in ipſo, ſecũdum ordinem ſuæ naturæ moueretur. Et ideo nullo modo fuit in illo contrarietas voluntatum.3ª.q 18 6.0.

100 Voluntas & quicquid aliud fuit naturæ humanæ in Chriſto ſemper mouebatur ſecundum nutum voluntatis diuinæ. 3ª.q.18.1.1m.& 4.

101 Operationes ſenſitiuæ, & vegetatiuæ, & naturales in Chriſto, aliqualiter pertinebant ad voluntatem eius humanam. Ideo erant magis humanæ, quàm in aliis hominibus , & magis vna operatio: quia omnes ſenſitiuę ordinabantur à ratione eius, alię verò fuunt volitæ 3ª.q.19.2.c fi.& 1m.& q.27.3.c.

102 In Chriſto eſt liberum arbitrium 3ª.q.18.4.0.

103 *Omnis potentia communicabilis cuicũque creaturæ, multo abundantius communicata fuit animæ Chriſti, ſcilicet vt materia elementalis magis obediat ei ad motum quàm qualitatibus actiuis & virtuti cæleſti. Et magis potuiſſet mouere cælum quam angelus quicunque.3ª.q.13.2.2m.

104 Chriſtus vt homo poterat conferre effectum ſacramentorum ſine ſacramentis, vt inſtitutor eorum: & non alius homo. 3ª.q.64.3.c. & q.72.2.1m.& q.84.5.3m.

105 Chriſtus ſecundum diuinitatem habet poteſtatem dimittendi peccata per auctoritatem, ſed inſtrumentaliter & per miniſterium ſecundum humanitatem,3ª.q.16.11.2m.

Ad inuocationem nominis Chriſti , dabatur remiſſio peccatorum, in primitiua eccleſia: & non alterius hominis. 3ª.q.7.1.2m.& q.64 3.c.

106 Chriſtus in ſua infantia & pueritia, in nullo differebat ab aliis pueris, quo ad exteriorem conuerſationem,3ª.q.29.1.3m.

107 Conueniens fuit quod corpus Chriſti ſubiaceret defectibus & infirmitatibus noſtris, ad ſatisfactionem, exemplum & fidem.3ª.q.14.1.0.& 3.1m.& 4.c.1m.

108 Chriſtus ſecundum corpulentam ſubſtantiam tantum, & non ſecundum rationem ſeminalem, fuit in patribus: & ideo non fuit decimatus in lumbis Abrahæ 3ª.q.31.8.c.3m.& 4.

109 *Sacerdotium Chriſti, eſt maius ſacerdotio Leuitico. Eſt enim ſacerdotiũ Chriſti ſecundum ordinem Melchiſedech, cui Abraham decimas dedit, Leui adhuc exiſtente in lumbis illius, ad quẽ pertinet legale ſacerdotium, ſi ergo Chriſtus in Abraham decimatus eſſet, ſacerdotium eius non eſſet ſecundum ordinem Melchiſedech, ſed minus eo.3ª.q.31.8.c.

110 Perſona Chriſti, ſecundum ſe eſt ſimplex , ſed vt in duabus naturis ſubſiſtit, poteſt dici compoſita, licet impropriè.3ª.q.2.4.0.

111 Omne quod pertinet ad rationem perſonæ, vel tantum ad vnam naturam in Chriſto, eſt vnum tantum: ſi vero pertinet ad vtranque naturam, eſt multa,3ª.q 17.2.c.& q.35.5.b.

112 In Chriſto eſt tantum vna perſona. 3ª q.16.1.c.& q.17.1.c.& q.25.1.c.

113 Hæreſis Neſtorij, quòd in Chriſto ſunt duæ perſonæ: ideo non ponit communicationem idiomatum. 3ª.q.2.6.c.& q.17.1.c.fi.& q.20.2.c.& q.35.4.c.

114 In Chriſto eſt tantum vnum ſuppoſitum, ſeu vna hypoſtaſis. 3ª.q.2.3.0.& 6.11.c.& q 4.3.c.& q.16.1.3.4.5.9 c.& q.17.1.2.c.& q.20.1.c.& q.23.4 c.& q.25.1.c.& q.50.3.4m.

115 Chriſtus eſt vnum, & vnus, ſed non duo.3ª.q.17.1.0.

116 In Chriſto eſt tantum vnum eſſe ſimpliciter , & duo eſſe ſecundum quid,3ª.q.17.2.0.

117 In Chriſto ſunt duæ operationes, contra ac Marium, 3ª.q.19.1.0.& q.25.1.1m.

In Chriſto eſt vna tantum operatio humana ratione principij , ſed multæ ratione obiectorum & potentiarum, & multæ non humanæ ſicut etiam in aliis.3ª.q.19.2.0. 118

Chriſtus ea quę ab aliis obſeruanda inſtituit, primo ipſe obſeruauit. 3ª.q.81 1.c. 119

Chriſtus figurabatur, per propitiatoriũ, arcam, candelabrum, menſam & per duplex altare.12æ.q.102 4.6m.co.3. 120

Chriſtus erat ſicut in ſpica, in fide patrum legis naturæ, ſicut in farina, in doctrina legis & prophetarum, ſicut panis, in incarnatione, coctus igne, id eſt formatus Spiritu ſancto, in clibano vteri Virginis, in ſartagine per labores in mundo, in craticula, id eſt in cruce.12æ.q.102.3.12m. 121

Spiritus ſanctus non poteſt dici pater Chriſti ſecundum humanitatem, quia non produxit eum de ſubſtantia,1ª.q 32.3.0. 122

Nec tota Trinitas poteſt dici pater Chriſti, ſecũdum humanitatem, nec ſecundum diuinitatem, quia Chriſtus non habet eſſe ab aliqua perſona diuina, niſi à patre.3ª.q.32.3.0. 123

Chriſtus eſt aliquid, quod eſt pater, & aliquid quòd eſt mater, 3ª.q.171.4m. 124

Chriſtum Deus pater plus omnibus dilexit, quia Deus ſemper diligit meliora , & quia ei maius bonum voluit & fecit , voluntas enim Dei, eſt cauſa bonitatis in rebus,1ª.q.20.2.c. 125

Deus Chriſtum diligit, non ſolum pluſquam totum humanum genus, ſed etiam magis quàm vniuerſitatem creaturarum. Et enim maius bonum voluit, quia dedit ei nomen quod eſt ſuper omne nomen, vt verus Deus eſſet 1ª.q.20.2.1m. 126

Deus plus amat naturã humanam aſſumptã à Dei verbo in perſona Chriſti, quàm omnes angelos, & melior eſt maxime ratione vnionis,1ª.q.20.2.1m. 127

Cibus quem Chriſtus aſſumpſit poſt reſurrectionem , conuerſus fuit in materiam ſpiritualem id eſt, aëream, non autem in corpus Chriſti,1ª.q 51.3.5m. 1

Cibus eſt neceſſarius dupliciter, ſcilicet ad reſtaurationem deperditi, & vt impediat totalem conſumptionem caloris naturalis , qui eſt cauſa vitæ,1ª.q 78.2.4m.& q.97.4.c. 2

Vſus ciborum ordinatur ad tria , ſcilicet ad reſtaurandum deperditum, ad generationem , & ad augmentum. 1ª. q.97.4.0.& q.119.1.4m. 3

Nullus cibus eſt in quo non ſit aliquid impuritatis , quia in principio eſt diſſimilis.1ª.q.97.3.4m. 4

Nullius cibi vſus, de ſe eſt peccatum, ſed aliquis prohibetur propter obedientiam, votum, continentiam, ſanitatem vel figuram.12æ.q.102.6.1m.& 22æ q.140.3.0.& 3ª.q.40.4.2m. 5

Cibus non neceſſarius, debet dimitti propter ſcandalum, donec veritas declaretur.22æ.q.43.8.3m. 6

Ratio multiplex de cibis mundis & immundis , ſecundum legem veterem,12æ.q.102.6 1m. & 2m. 7

Cicatrices apparebunt in corpore Chriſti in iudicio , 3ª.q.54.4.c. 1

Chriſtus reſurrexit cum cicatricibus, quæ ſemper erunt in corpore eius fulgentes,3ª.q 54.4.c. 2

Cicatrices ſemper erunt in corporibus glorioſis martyrum. 3ª.q.54.4.c. 3

Ciconia eſt idem quod Ibis ſcilicet auis Africa , & immunda. Et ſignificat inuidos,12æ.q.102.6.1m.& c. 3.

Ciunus eſt auis immunda, ſignificans hypocritas,12æ.q.102.6.1m.co.3.

Ciminiſeſt qui cimiuum vendit, id eſt de paruis magnam vim facit in dando,22æ.q 118.8 4m.

Cimitarium conſecratum vendi poteſt ratione terræ , & in neceſſitate eccleſiæ , non autem vt res ſacra , quia eſſet ſimonia, 22æ.q.100.4.3m.

In operationibus affectus, eſt quidam circulus , ſicut etiam in operationibus intellectus,12æ.q.26 2.c.

CIRCVNCISIO erat ſacramentum præparatorium ad baptiſmum, licet minus expreſſe figurans eum, quo ad exteriora, quàm columna nubis, & tranſitus maris rubri, quæ tamen non erant ſacramenta, quia non fiebat aliqua profeſſio fidei per ea, ſicut per circuncißionem 3ª.q 70.1.2m. 1

Circunciſio erat præparatoria baptiſmi, quo ad profeſſionem fidei, ſed baptiſmus Ioannis quo ad exercitium actus,3ª.q.70.1.3m. 2

Circunciſio non continetur inter ſacramenta veteris legis , quia nõ erat ea Moyſe, ſed ex patribus.12æ.q.103.1.3m. 3

Circunciſio erat quædam profeſſio fidei Chriſti, aggregans collegio fidelium , præparatoria & figura baptiſmi, 12æ. q. 102.5.c.& 1m. & 3m.& 3ª.q.68.1.5m.& q.70.1.2.0. 4

Circunciſio eſt quædam profeſſio legis obſeruandæ, 3ª.q.37.princip.& q.40.4 c & q 70.4.c.fi. 5

Circunciſio ſignificat tria , ſcilicet caſtitatem, depoſitionem peccatorum, & immortalitatem, 12æ.q.102.5.1m. 6

Circunciſio habet quadrupliciter expreſſam ſimilitudinem abolitio 7

nis peccati originalis, ſcilicet ratione membri pellis circularis, pœnæ & ſanguinis. 3a. q. 37. 1. c.
8 Circunciſio erat neceſſaria ad diſtinctionem, & ſignificationem. 12æ. q. 102. 5. 1m. & 3a. q. 70. 1. 0.
9 Circunciſio datur in fœdus æternum, quo ad ſignificatum, & quod ſuccedit ei, vel capitur pro ſeculo, quod habet finem, ſed non, determinatum nobis, 12æ. q. 102. 5. 1m.
10 Ratio literalis triplex circunciſionis. Prima & principalis eſt proteſtatio fidei vnius Dei, ſecunda debilitatio concupiſcentiæ in illo membro, tertia ſugillatio ſactorum Veneris & Priapi, in quibus illa pars honorabatur. Sed ratio figuralis, eſt figura ablationis corruptionis per Chriſtum complete in octaua ætate, ſcilicet reſurrectionis, 12æ. q. 102. 5. 1m.
11 Circunciſio debuit differri vſque ad tempus Abrahæ. 12æ. q. 102. 5. 1m & 3a. q. 70. 2. 0.
12 Circunciſio debuit dari ante legem Moyſi, 12æ. q. 103. 1. 3m. & 3a. q. 70. 2. 2m.
13 Circunciſio ceſſare debuit diuulgato euangelio, 12æ. q. 103. 1. 3. 4m.
14 Circunciſio neceſſario fiebat octauo die, non autem prius etiam imminente morte, 12æ. q. 102. 5. 1m. & 3a. q. 70. 3. 3m.
15 Idem iudicium eſt de pueris mortuis ante octo dies, vel mortuis in circunciſis in deſerto, ſicut de pueris mortuis ante inſtitutionem circunciſionis, 3a. q. 70. 4. 3m.
16 Diſpenſatum fuit à Deo, ne circunciderentur in deſerto, duplici ratione, ſcilicet ex ignorantia motus caſtrorum, & ex non indigentia ſigni, ſed peccabant ſi ex negligentia. 3a q. 70. 4. 3m.
17 Circunciſio non fit nunc, nec antiquitus cum cultro lapideo, niſi in quibuſdam famoſis. 3a. q. 70. 3. 1m.
18 Circunciſio neceſſario fiebat in membro generationis. 12æ. q. 102. 5. 1m. & 3a. q. 66. 7. 5m. & q. 70. 3. 1m.
19 Circunciſio data, fuit conuenienter ſoli populo Iſraël, 3a. q. 70. 2. 3m.
20 Mulieres non circuncidebantur, quia circunciſionis inſtitutio eſt in ſignum fidei Abrahæ, qui credidit ſe patrem futurum Chriſti ſibi repromiſſi. Et ideo conuenienter ſolis maribus competebat. Et etiam peccatum originale contra quod ſpecialiter circunciſio ordinabatur, à patre trahitur, & non à matre, 3a. q. 70. 2. 4m.
21 Chriſtus voluit circuncidi ſeptuplici ratione, ſcilicet, vt oſtenderet veritatem carnis humanæ, vt approbaret circunciſionem quam olim Deus inſtituerat, vt probaret ſe eſſe de genere Abrahæ, qui circunciſionis mandatum acceperat, vt Iudæis excuſationem tolleret, ne eum reciperent ſi eſſet incircunciſus, vt obedientiæ virtutem nobis ſuo commendaret exemplo, vt qui in ſimilitudine carnis peccati aduenerat, remedium quo caro peccati conſueuerat mundari, non reſpueret, & vt legis onus in ſe ſubſiſtens, alios à legis onere liberaret 3a. q. 37. 1. 0. & q. 40. 4. c.
22 Per circunciſionem homines inſtituebantur, generaliter in ſtatu colendi Deum. Et ſine ea, nullus admittebatur ad eſum agni paſchalis, nec ad aliquid legalium, 12æ. q. 102. 5. c.
23 *Circunciſio conferebat gratiam quo ad omnes effectus poſitiuos & priuatiuos, 3a. q. 62. 6. 5m. & q. 70. 4. 0.
24 *Circunciſio conferebat gratiam, & erat meritoria, ex opere operante tantum, id eſt inquantum erat fidei ſignum, de paſſione Chriſti futura non autem ex opere operato, id eſt, ex virtute circunciſionis, 3a. q. 62. 6. 3m. & q. 70. 4. 1m.
25 Circunciſio non imprimebat characterem, 3a. q. 63. 1. 3m. & q. 70. 4. c. fi. & q. 72. 5. 3m.
26 Circunciſio non aperiebat cœlum per accidens, ſcilicet quia nondū erat ſolutum pretium, 3a. q. 70. 4. 4m.
27 Ante circunciſionem ſola fides ſaluabat, & tollebat peccatum originale, 3a. q. 68. 1. 1m. & q. 70. 4. 2m.
28 Circunciſio principaliter tollebat peccatum originale, & conſequenter quodlibet aliud, 3a. q. 38. 3. 3m. & q. 62. 6. 3m. & q. 70. 4. 0.
CIRCVNSCRIBI localiter eſt proprium corporum, ſecundū eſſentiam vero circunſcribi conuenit omni creaturæ, ſecundum Ambroſium. 1a. q. 50. 1. 5m.
CIRCVNSPECTIO attendit circunſtantias in negocio morali, 12æ. q. 48. c. & q. 49. 7. 0.
1 CIRCVNSTANTIA eſt accidens actus humani attingens eum extrinſece, 12æ. q. 7. 1. 0. & 3. c. & q. 18. 3. 0. & q. 88. 5. c.
2 Illa conditio ex qua dependet ſubſtantia actus, non eſt circunſtantia: 12æ. q. 7. 3. 3m. & 12æ. q. 154. 1. c. 4m.
3 Circunſtantia actus moralis dicitur dupliciter, ſcilicet proportio eius ad aliquid, & res eius proportionatus, 12æ. q. 18. 4. 2m.
4 Circunſtantiæ actus moralis ſunt ſeptem, ſcilicet quis, quid, vbi, per quæ, cur, quomodo, quando. 12æ q. 7. 3. 0.
5 Principalior circunſtantia, eſt finis, ſecunda, quid: aliæ vero ſecundū quòd ſunt propinquiores his, 12æ. q. 7. 3 n.
6 Finis proximus operantis, & non operis, nec vltimus, eſt circunſtantia. 12æ. q. 7. 3. 3m.
7 Tempus ſacrum eſt circunſtantia peccati quod fit in eo. 22æ. q. 122. 4. 3m.

*Nulla circunſtantia aggrauat peccatum in infinitum. 22æ. q. 110. 4. 5m. 8
Circunſtantia non poteſt facere de peccato veniali mortale, niſi transferat in aliam ſpeciem vt differentia, & non vt circunſtantia 12æ. q. 88. 5. 0 & 22æ. q. 110. 4. 5m. 9
Eadem conditio reſpectu diuerſarum ſpecierum eſt circunſtantia, & de ſubſtantia actus, 12æ. q. 18. 10. 0. & q. 88. 5. c. 10
Diuerſæ circunſtantiæ diuerſi moris, ſemper mutant ſpeciem, eiuſdem autem nonquam, 12æ q. 72. 9. 0 & 22æ. q. 53. 2. 3m. & q. 92. 2. c. & q. 148. 4. 1m. & 2m. & 3m. 11
Omnis circunſtantia reſpiciens ſpecialem ordinem rationis, pro vel contra, dat ſpeciem actui morali, 12æ. q. 18. 5. 4m. & 10. c. & 11. c. & q. 73. 7. c. 3m. 12
Nulla circunſtantia non habens rationem moralis boni vel mali, niſi præſuppoſita alia vt quantitas, variat ſpeciem, 12æ. q. 18. 11. 0. & q. 73. 4. c. 13
*Nulla circunſtantia præter intentionem peccātis, dat ſpeciem peccati, 12æ. q. 72. 1. 8. c & 22æ. q. 43. 1. c. & 3a. q. 88. 4. 1m. 14
Circunſtantia tripliciter aggrauat peccatum. ſcilicet mutando ſpeciem, multiplicando rationem peccati, & augendo priorem circunſtantiam. 12æ. q. 73. 7. 0. 15
De circunſtantiis conſiderat theologus triplici ratione, ſcilicet ſecundum quòd per actus humanos homo ad beatitudinem ordinatur, ſecundum quod in eis inuenitur bonum & malum, melius & peius, & ſecundum quod ſunt meritorii vel demeritorii, ſed conſiderat aliter quàm moralis, vel politicus, vel rhetor. 12æ. q. 7. 2. 0. 16
Finis ſcientiæ militaris ordinatur ad finem ciuis. 1a. q. 1. 5. c.
CIVIS dicitur dupliciter. ſcilicet ſecundum quid, id eſt habitator ciuitatis, & ſimpliciter, ſcilicet, qui poteſt agere vt ciuis, id eſt, conſilio, & iudicio, 12æ. q. 105. 1. 2m. 1
Virtuoſi ciuis eſt exponere ſe mortis periculo, pro totius reipublicæ conſeruatione. 1a. q. 60. 5. c. & 22æ. q. 26. 5. c. & q. 31. 3. 2m. 2
Mulieribus non conuenit ſimpliciter eſſe ciues. 12æ. q. 105. 3. 1m. 3
CIVITAS eſt communitas perfecta. 12æ. q. 90. 2. c & 3. 1m. 1
Impoſſibile eſt quòd bonum commune ciuitatis bene ſe habeat niſi ciues ſint virtuoſi, ſaltem principantes. 12æ. q. 92. 1. 3m. 2
Serui non ſunt pars populi, vel ciuitatis. 12æ. q. 98. 6. 2m. 3
CLAMOR ponitur filia iræ ſecundum quod ita eſt in ore, per quem clamorem intelligitur inordinata, & confuſa locutio, 22æ. q. 158. 7. c. 1
Clamor Chriſti in cruce fuit miraculoſus, 3a. q. 47. 1. 2m. 2
Animal dolens clamat. quia calor, & ſpiritus multiplicati per dolorem emittuntur. 12æ. q. 44. 1. 2m. 3
CLARITAS corporis glorioſi, erit à gloria animæ. 3a. q. 45. 2. c. & q. 54. 2. 1m. & 2m. 1
Claritas non erit æqualiter in omni corpore glorioſo, nec in omni parte eiuſdem corporis, 3a. q. 45. 2. 3m. 2
In poteſtate beatorum erit oſtendere, & occultare ſe, & claritatem ſui corporis, 3a. q. 54. 1. 2m. 3
Claritas Chriſti transfigurati erat vera, ſed glorioſa, non autem claritas corporis glorioſi, ſed eſt miraculoſa. 3a. q. 45. 2. 0. 4
Claritas Chriſti transfigurati non erat à corpore eius, ſed tantum à Deo. 3a. q. 45. 2. 0. 5
Claritas veſtimentorum Chriſti, ſignificat claritatem ſanctorum, que ſuperabitur à claritate Chriſti, ſicut candor niuis a ſplendore ſolis. 3a. q. 45. 2. 3m. 6
Transfiguratio Chriſti fuit ſecundum claritatem tantum, & non ſecundum aliam dotem. 3a. q. 45. 1. 3m. 7
Schiſmatici, hæretici, ſuſpenſi, degradati & excommunicati, non habent vſum clauium, 3a q. 64. 9. 2m. & 3m.
CLAVSIO paradiſi duplex, ſcilicet quo ad totam naturam, per peccatum originale, & quo ad perſonam, per peccatum actuale. 3a. q. 49. 5. c. & q. 52. 5. c.
CLEMENTIA eſt virtus humana, ideo directe ei opponitur crudelitas, non autem feritas, vel ſeuitia, quæ ſub beſtialitate, ſed virtuti heroicæ, vel dono pietatis, 22æ. q. 159. 2. 1m. 1
Clementia & manſuetudo ſunt virtutes, nec opponuntur ſeueritati, 22æ. q. 157. 1. 0. 2
Clementia eſt lenitas ſuperioris ad inferiorem, ſed manſuetudo eſt cuiuſlibet ad quemlibet. 22æ. q. 157. 1. b. 3
Clementia eſt moderatiua pœnarum, ſed manſuetudo eſt moderatiua iræ, 22æ. q. 157. 1. 2. 0. & 3. c. & 4. 3m. & q. 160. 2. c. 4
Clementia & manſuetudo conueniunt cum temperantia in modo, non autem in materia, 22æ. q. 157. 3. m. 5
Clementia moderatur affectum in pœnis infligendis ſecundum legem communem ex dulcedine affectus, ſed epyichia ſecundum intentionem legis, 22æ. q. 157. 1. 2m. & 3. 1m. & 4. c. 4m. & q. 159. 1. c. 1m. 6
*Clementia & manſuetudo, non ſunt maximæ virtutes, niſi ſecundum quid. 22æ. q. 157. 4. 0. 7
Manſuetudo & clementia reddunt hominem Deo, & hominibus 8

acceptum,vt concurrunt in effectu charitatis, remouendo mala à proximis.22e.q.157.4.2m.

9 Clementia, manſuetudo, miſericordia, & pietas, concurrunt in eundem effectu ſecundum diuerſa motiua. 22e. q. 157. 4. 3m. & q. 159.2.2m.

10 Crudelitas,ſæuitia,& feritas,oppoo untur clementiæ & manſuetudini.22e.q.157.1.3m.& q.159.0.

11 Clementia comparatur ad ſeueritatem, ſicut epyichia ad iuſtitiam legalem,cuius pars eſt ſeueritas.q.157.2.2m.

1 COACTIO duplex,ſcilicet abſoluta,id eſt violentia,& conditionata,id eſt timor ſeu metus.12e.q.6.6.0.

2 Voluntas non poteſt cogi.1a.q.82.1.c.1m.& q.165 4.1m.& 12e.q.6.4.0.& q.9.4.2m.

3 Voluntas poteſt cogi reſpectu actus imperati, non autem reſpectu actus eliciti.12e.q.6.4.0 & 5.1m.

1 COAEQVALE & coæternum,prædicatur ſolum in plurali de pluribus perſonis diuinis,ſed æternum & æquale,etiam in ſingulari. 1a.q 42.2 0.

Filius Dei eſt coæqualis & coæternus patri.1a.q.42.2.0.

1 COAEVVM eſt quadruplex,ſcilicet angeli,cæli, materia prima,& tempus.1a.q.46.3.c.& q.66.4.0.

1 COGITATIO. & quid & ſecundum Ricardum de ſancto Victore,eſt inquiſitio veritatis per diſcurſum ea motiis,licet ſecundum Auguſtinum quandoque ſumatur pro quacunque operatione intellectus.1a.q.34.1.2m.& 22e.q.180.3.1m.

2 Cogitatio eſt reſpectus animi ad euagationem pronus. Meditatio eſt intuitus occupatus in inquiſitione veritatis. Contemplatio, eſt liber animi contuitus in res. Sed conſideratio, eſt omnis operatio intellectus, vel proceſſus rationis ex principiis pertingentibus ad contemplationem veritatis, ſicut meditatio. 22e.q. 180.3.1m.

3 Cogitare dicitur tripliciter, ſcilicet actualis conſideratio intellectus: diſcurſus eius, & operatio potentiæ cogitatiuæ. 22e.q.2. 1.c.

4 Cogitatio eſt volubilis dupliciter,ſcilicet per diſcurſum,& ſucceſſionem.Secunda eſt in patria in propriis naturis.non autem prima, omnia vero in verbi viſione.1a.q.10.3.c.& q.58.2.c.

5 Duplex impedimentum cognoſcendi cogitationes alterius, ſcilicet groſſities corporis,& voluntas,& tantum ſecundum erit in patria 1a.q.57.4.1m.& q.107.1.1m.

6 Solus Deus cognoſcit cogitationes alterius per ſe,dæmones autem & alij per ſigna.1a.q.57.4.0.& 5.c.& q.114.2.2m.& q.117.c. 2m.& 12e.q.112.4.c.& 22e.q.106.5.3m.

7 Dæmones immutant cogitationes,quo ad Phantaſmata ſolum. 1a. q.111.22m.

8 Cogitatio de actu peccati, quandoque eſt pure ſpeculatiua,quandoque autem cum aliqua affectione, & hoc dupliciter, ſcilicet vel concupiſcentiæ, vel horroris. 22e, q.154. 5.c.& q.162. 3.1m.

9 Cogitatio de opere illicito, non eſt ſemper peccatum. Nec eſt ſemper de neceſſitate confeſſionis, niſi quando, ex nimia mora facta in cogitatione illa homo ſentiret ſe inclinari ad faciendum vel perficiendum cogitatum, ſi opportunitatem haberet quam vellet, vel ſi pollueretur ex illa vehementi cogitatione moroſa, aut ſi inordinate afficeretur ad aliquam perſonam, & de ipſa multum moleſtaretur in cogitatione, habendo motus carnis, & imaginando habere aliquos actus impudicos cum ipſa perſona, cum aliqua affectione concupiſcentiæ. 22e.q.154.5.c.& q.162. 3.1m.

1 COGITATIVA potentia eſt ratio particularis,collatiua intentionum indiuidualium.1a.q.78.4.c.& q.81.3.c.& 12e.q.30.3.3m.

2 Potentia cogitatiua aliquando dicitur intellectus, vt habet abſolutum iudicium de ſingularibus.Et eſt in confinio intellectus,& ſupra omnes alias potentias ſenſitiuæ partis.Et eſt tantum in homine.15e.q.74 3.1m.

3 Organum potentiæ cogitatiuæ, eſt media cellula cerebri. 1a.q.78. 4.c.

1 COGNITIO rei triplex,ſcilicet per eſſentiam. per ſpeciem propriam & per ſpeciem alterius.1a.q.56.3.c.

2 Cognitio duplex, ſcilicet naturalis, & per gratiam.Et vtraque duplex,ſcilicet vna pure ſpeculatiua tantum,& alia affectiua,ſiue experimentalis.1a.q.64.1.0.& 22e.q.97.2.1m.& q.154.5.c.& q.162.3. 1m.& 3m.& q.55 1.c.

3 Cognitio triplex,ſcilicet per reuelationem,per ſe certitudinaliter,& per coniecturas ſignorum,12e.q.112.5.c.

4 Cognitio duplex,ſcilicet approbationis,& apprehenſionis, 22e. q. 188.5.1m.

5 Cognitio duplex,ſcilicet directa,& indirecta 1a.q.86.3.c.

6 In omni cognitione,modus eſt duplex,ſcilicet cognoſcentis, & cogniti,1a.q.12.6.0.& 7.3m.& 12.3m.& q.14.6.1m.

7 Cognoſcere aliquid ſicut eſt in cognoſcente, poteſt intelligi dupliciter, ſcilicet, ſecundum modum cogniti,vel cognoſcentis. Primum eſt falſum,ſecundum eſt verum, 1a.q.14 6.1m.

Aliquid cognoſcitur dupliciter,ſcilicet in ſe & in ſuo effectu.1a.q 6.8 2.2m & 12e.q.93.2.c.

Cognoſcere per aliud,contingit dupliciter,ſcilicet eadem cognitione,vel diuerſis.1a.q.14.7.0. 9

Cognoſcere per aliud, contingit dupliciter, ſcilicet per inſtrumen- 10 tum,& per formam.Primum oportet eſſe præcognitum non autem ſecundum. Si enim accipiamus duo, quorum vtrunque ſit per ſe, in ordine obiectorum cognitionis, illud propter quod aliud cognoſcitur,erit magis notum, ſicut principia concluſionibus.Sed habitus non eſt de ordine obiectorum, inquantum eſt habitus,nec propter habitum aliqua cognoſcuntur,ſicut propter obiectum cognitum,ſed ſicut propter diſpoſitionem vel formam qua cognoſcens cognoſcit.1a.q.87.2.3m.

Primum cognitum à nobis,ſumitur dupliciter,ſcilicet reſpectu di- 11 uerſarum potentiarum, vel reſpectu diuerſorum obiectorum eiuſdem potentiæ.1a.q.85.3 0.

Aliquid cognoſcitur in aliquo dupliciter,ſcilicet ſicut in obiecto co 12 gnito:& ſicut in principio cognitionis.1a.q 84.5.c.

In nobis habitualis cognitio cauſatur ex actuali conſideratione. In 13 telligendo enim actu,efficimur ſcientes,ſecũdum philoſophum: ſed cognitio perfecta ab habitu aliquo progreditur. 1a.q.86.2.c. ſi.& q.87.2.2m.

Cognitio alicuius vitij vel peccati,dependet ex cognitione oppoſi- 14 tæ virtutis.Erit igitur compendioſior & expeditior conſiderationis via,ſi ſimul ſub eodem tractatu,conſideratio procedat de virtute,& de dono ſibi correſpondente,& de vitiis ſibi oppoſitis, & de præceptis affirmatiuis & negatiuis. Erit autem huiuſmodi conſiderationis modus conueniens ipſis vitiis, ſecundum propriam ſpeciem.22e.prol.

Medium cognitionis triplex,ſcilicet in quo, vt ſpeculum, ſub quo, 15 vt lumen: per quod, vt in demonſtratione. 1a. q. 12. 5.2m.& q. 94.1.3m.

Ad cognitionem requiruntur duo.ſcilicet apprehenſio,& iudicium. 16 22e.q.173.2.c.

Natura hominis depẽdet à ſuperiori natura, ad cuius perfectionem 17 non ſufficit cognitio naturalis, ſed requiritur quædam cognitio ſupernaturalis.22e.q.1.3.1m.

Certitudo cognitionis, in diuerſis naturis inuenitur diuerſimode, 18 ſecundum diuerſam conditionem vniuſcuiuſque naturæ, 22e. q.9.1.1m.

Proficere in cognitione,contingit dupliciter,ſcilicet ex parte docẽ- 19 tis,qui proficit,vt in ſcientiis humanis,vel ex parte diſcentis,vt in fide.22e.q.1.7.2m.

Perfectio cognitionis duplex, ſcilicet ex parte cogniti, & ex parte 20 cognoſcentis.Primum attenditur ratione medij, ſecundum vero ratione potentiæ & habitus, 3a.q.10.4.1.

Cognitio quam per rationem naturalem habemus, duo requirit, 21 ſcilicet phantaſmata, & lumen naturale intelligibile. 1a. q 12. 13. c.

Cognitio eſt imperfecta tripliciter,ſcilicet ratione obiecti, vt veſper 22 tina:ratione medij,vt opinio, & ratione ſubiecti, vt fides. Prima & ſecunda poteſt eſſe ſimul cum perfecta,non autem tertia. 1a.q. 58.7.3m.& 12e.q. 62.7.1m.& q. 67.2.0.

*Cognoſcere aliquid in vniuerſali,eſt imperfectius, quàm cognoſ- 23 cere in ſpeciali.1a.q.55.3.2m.

Cognitio ſingularium, pertinet ad perfectionem animæ intellecti- 24 uæ,ſecundum cognitionem practicam, nõ autem ſecundum ſpeculatiuam.3a.q.11.1.3m.

In executibus cognitione, eſt potentia pertingens ad finem, per 25 modum exequentis, non autem per modum imperantis. 12e. q. 12.1.c.

Cognitio pertinet ad perfectionem rei in ſe,ſed voluntas, in ordine 26 ad alia.1a.q.60. 2. c.

Secundum gradus cognitionis,ſunt gradus appetitus, 1a.q.80.1.c. 27

Res participes ſunt cognitionis & voluntatis,ſecundum gradus ſuę immaterialitatis, 1a.q.14.1.c. 28

Cognitio quælibet, fit per aliquam abſtractionem à materia. 1a. q. 84.2.c. 29

Nihil cognoſcitur ſecundum quòd eſt in potentia, ſed ſecundum quòd eſt in actu.1a.q.58.1.c.& q.14.3.c.& q. 84. 2. c. & q. 87. 30 1.1.3.c.

Cognoſcens diſtinguitur à non cognoſcente, per hoc quòd poteſt habere formam alterius.1a.q.14.1.c.& q.80.1.c. 31

Omnis cognitio naturalis eſt vera.Sed veritas eius eſt alia à veritate cognitionis infuſæ,vel acquiſitæ.1a.q.60.1.3m. 32

Impoſſibile eſt aliquam cognitionem eſſe totaliter falſam, ſine aliqua veritate. 22e.q.172.6.c. 33

Mutata re,cognitio noſtra variatur,vel de veritate in falſitatem, vel econuerſo,ſi duret eadem opinio, vel de vna opinione in aliam. 34 1a q.14.15.3m.

Nullus obliuiſcitur cognitorum naturaliter 1a.q. 84.3.c.

36 Quælibet virtus cognoſcitur per cognitionem eorum in quæ poteſt,3ª.10.2.c.6.
37 Priuatio non cognoſcitur,niſi per habitum ſibi oppoſitum.1ª.q.14. 10.o.12æ.q.100.6.2m.
38 Cognitio diſcurſiua eſt,quando ex prius notis,in ignotum deuenitur.1ª.q.58.3.1m.
39 Cognitio ſenſitiua ordinatur ad duo,ſcilicet ad ſuſtentationem corporis,vitando nociua,& acquirendo neceſſaria, ſecundo ad cognitionem intellectiuam practicam & ſpeculatiuam. Primum conuenit omni animali,ſecundum autem ſoli homini.22æ.q.167 2.c.

1 IN coitu abſorbetur vſus rationis,propter vehementiam delectationis.12æ.q.34.1ª.1.& 1m.& q 37.1.2m.& q.72.2.4m.
2 Coitus vagus non eſt in animalibus, niſi fœmina ſufficiat ad educationem prolis.22æ.q.154.2.c.

CHOLERA citius cæteris honoribus mouetur:ideo choleticus facilius mouetur ad iram quàm alij ad ſuas paſſiones. 12æ. q.46. 5.c.

COLERE dicimur homines,quos honore, vel recordatione, vel præſentia frequentamus,& alia nobis ſubiecta, vt agros. 22æ.q. 81.1.4m.

COLLECTA. &. In aliquibus terris ex antiqua conſuetudine Domini ſuis ſubditis certas collectas imponunt,quæ ſi non ſunt immoderatæ abſque peccato exigi poſſunt.22æ.q.118.8.4m.

1 *COLLECTIVVM ſignificat duo. ſimultudinem ſuppoſitorum,& vnitatem ordinis,1ª.q.31.1.2m.

1 *COLORATVM eſt proprium obiectum viſus.1ª.q.1.7.c.& q. 45.4.1m.
2 *Color eſt obiectum materiale viſus:formale vero eſt lumen. 22æ. q.1.3.c.& q.25.1.c.
3 *Color non eſt coloratus,ſed clarus.Similiter albedo, 12æ.q.55.4.2. 1.1m.
4 *Lumen facit quod color qui eſt viſibilis in potentia, fiat viſibilis in actu,1ª.q.67.3.3m.& q 79.3.2m.

1 COLVMBA habet ſeptem proprietates,ad deſignandum ſeptem dona Spiritus ſancti,ſ.quia columba ſecus fluenta habitat,meliora grana eligit, alienos pullos nutrit,non lacerat roſtro,felle caret,in cauernis petræ nidificat,& gemitum pro cantu habet.3ª.q. 39.6.4m.
2 Columba quæ apparuit ſupra Chriſtum baptizatum,conuenit ſoli ſpiritui ſancto, vt ſignum: ſed vt res,& effectus, conuenit toti Trinitati. Vnde & motus eius quo mouebatur ad motum naturæ,ſicut ex cauſa ſpiritali,cauſabatur ex Deo.1ª.q.43.7.3m.& 22æ q.95.7.c.& 3ª.q.39.8.2m.
3 Columba illa fuit verum animal.3ª.q.39.7 o.
4 Illa columba peracto miniſterio,conuerſa eſt in priſtinam materiã. 1ª.q 43.7.4m.& 3.q.39.6.2m.

1 COMEDERE eſt ſumere cibum,per potentiam naturalem ſumentis,conuertibilem in naturam eius.1ª,q 51.3.5m.
2 Chriſtus poſt reſurrectionem eius,vere comedit, angeli vero nunquam,1ª.q.51.3.5m.& 3ª.q.54 2.3m.& q.55.3.c.& 6.c.1m.
3 Comeſtio poteſt eſſe inconueniens dupliciter. Primo totaliter impediendo finem principalem, id eſt, ſalutem corporis, vel finem ſecundarium, id eſt, bonam habitudinem, in negotiis exercendis, per nimiam ſuperfluitatem vel per defectum ciborum. Secundo reddendo difficilem, vel minus decentem peruentionem ad finem,per comeſtionem extra tempus debitum. 22æ.q. 141. 6.2m.
4 Qui vult comedere nociua,quodammodo dicimus eum velle infirmari,22æ q.30.1.c.
5 Dauid comedens panes ſanctos cum ſociis excuſatur, propter neceſſitatem famis.3ª.q.40.4.2m.

1 COMMVTATIO duplex, ſcilicet naturalis,id eſt, rei ad rem, vel ad denarios,pertinens ad iconomos vel politicos,alia propter lucrum,pertinens ad negociatores.22æ.q.77.4 o.
2 Commutatio duplex,ſcilicet inuoluntaria,vt in nocumentis,& voluntaria,vt in contractibus.22æ q.61.3.o.
3 Commutatio ſicut eſt in beneficiis,rependendo gratiam, ſic & in offenſis,puniendo.3ª.q.85.3.3m.

1 QVAE ſunt vnius generis,poſſunt comparari rei, quæ non eſt in genere,ſcilicet Deo:non autem rei,quæ eſt in alio genere.1ª.q.4. 3.2m.& q.6.2.3m.
2 Comparatio duplex,ſcilicet abſoluta,& reſpectiua. 22æ.q 188.6.c. principio.
3 Comparatio duplex,ſcilicet æqualitatis,& ſimilitudinis. 22æ.q.105. 2.1m.

COMPLACENTIA peccati venialis,non eſt peccatum mortale,niſi ponatur in eo finis,id eſt,ſupra Deum, & in contemptũ Dei.12æ.q.88.2.3.4.c.

1 OMNE compoſitum eſt poſterius ſuis componentibus. Et habet cauſam,& actum & potentiam.1ª.q.3.7.c.
Omne compoſitum ex materia & forma, eſt compoſitum ex quo eſt,& quod eſt.1ª.q 50.2.3m. 2
Apud nos compoſita ſunt meliora ſimplicibus, non autem in Deo, 1ª.q 3.7. m. 3
Omne compoſitum eſt aliquid,quod non conuenit alicui partium eius,& in eo eſt aliquid quod non eſt ipſum.1ª.q.3.7.c. 4

COMPREHENDERE proprie eſt attingere rem, ſecundum omnem modum & omnem rationem,qua cognoſcibilis eſt,1ª.q. 12.7 o.& q 14.3.o.& 12æ.q. 4.3.3m.& 22æ.q 28.3 3m. 1
Comprehenſio non eſt alia operatio,à viſione, ſed eſt habitudo ad finem habitum, cuius obiectum eſt viſio, vel res viſa. 12æ. q. 4. 3.3m. 2
De ratione comprehenſionis ſunt duo ſcilicet continere fines rei,& nihil eius eſſe extra.Secundum conuenit infinito,non autem primum.1ª.q 14.3.1m. 3
Comprehenſio Dei dupliciter dicitur,ſcilicet attingentia vel tentio Dei,& apprehenſio adæquata Dei.Prima conuenit omnibus beatis,non autem ſecunda. 1ª.q.12 7.1m.& 1ª.q.4.3.1m. 4
Deus perfectiſſimè comprehendit ſeipſum.1.q.14.3.o.& q.62.9.c.& 12æ.q.3 8.2m. 5
Nullus intellectus creatus comprehendere poteſt eſſentiam Dei.1ª. q.12.1.1m.& 7.o.& 8.c.& q 56.3.1m.& 2m.& q.75.5.2m.& q.62.9.c. & q.86,2.1m.& q.107.3.c.& 12æ.q.4.3.1m.& q.93.2.2m.& q 102.4. 6m.& 3ª.q.10.1.o.& 3.1m. 6
Comprehenſio pertinet ad voluntatem,ſicut & delectatio,quia eiuſdem eſt habere aliquid,& quieſcere in eo.12æ.q. 4.3.2m, 7
Chriſtus fuit ſimul viator & cõprehenſor. 1ª.q 113.4.1m.& 22æ.q.18. 2,1m.& q.174.5.3m.& q.175.4 2m.& 3ª.q.7.8. c.& 3.1m. & q.8.4. 2m.& q.11.1.2m.& 2.c.2m.& q.15.10.o.q.18.5.3m.& q.19.3.1m. & q.30.2.1m.

COMMVNE duplex,ſcilicet ſecundum rem & ſecundum rationem.Primum eſt in diuinis tantum, ſecundum in omni natura.1 q.39.4.3m. 1
Commune triplex, ſcilicet vniuocum, æquiuocum, & analogum.1ª.q.13.5.10.c. 2
Commune abſolutum, eſt prius ſecundum intellectum proprio, commune reſpectiuum & diuinum, eſt poſterius proprio, 1ª.q. 3.3.1m.& 3ª.q.7.13.3m. 3
Quanto aliquid eſt communius, tanto eſt prius via generationis. 1ª.q.2 .1.c.& q.85.3.1m. 4
Commune ſemper eſt in prius proprio eiuſdem generis:non autem ſi ſint diuerſorum generum.3ª.q.7.13.3m. 5
Communius prædicatione, eſt imperfectius minus communi, ſed communius cauſalitate,eſt nobilius,12æ.q.90.2.2m. 6
Bonum commune, eſt melius bono priuato eiuſdem generis, non autem ſemper,ſi ſint diuerſorum generum.22æ.q.152.4.3m. 7

NOMEN tripliciter communicabile, vel incommunicabile, ſcilicet ſecundum rem & rationem, vt homo, ſecundum ſimilitudinem, vt leo,ſecundum rationem vel opinionem,vt Deus,1ª. q 13.9.o. 1
Hoc nomen Deus, eſt incommunicabile proprie ſecundum rem, ſed eſt communicabile ſecundum rationem, ſecundum opinionem,& ſecundum ſimilitudinem,1ª.q.13 9.c. 2

COMMVNICATIO hominum ad inuicem duplex, ſcilicet auctoritate principum, vt iudicia, pœnæ & huiuſmodi, & propria voluntate priuatarum perſonarum,vt emptio,donatio,& huiuſmodi,12æ.q.105.2.c. 1
Communicatio prohibetur duplici de cauſa, ſcilicet, propter periculum, ſicut cum infidelibus,vel in pœnam, ſicut cum excommunicatis,hæreticis,ſchiſmaticis,& apoſtatis,22æ.q.10.9.o. 2

CONCEPTIO Chriſti habuit tria priuilegia à ſpiritu ſancto, ſcilicet eſſe ſine peccato originali, eſſe Dei & hominis, & eſſe à virgine,3ª.q.27.2.2m.& q.32.4.1m. 1
Conceptio Chriſti ſpecialiter attribuitur Spiritui ſancto, licet fit à tota trinitate,& à ſingulis perſonis.3ª.q.32. 1.o.& q. 39.8. 2m. & q.45.6.c. 2
Conceptio Chriſti,eſt de Spiritu ſancto efficienter, ratione corporis, & conſubſtantialiter, ratione verbi, 3ª. q. 32. 2.o. & q. 54. 1.3m. 3
Corpus Chriſti non dicitur proprie conceptum de Spiritu ſancto, ſed ex Spiritu ſancto.3ª.q.32.2.1m. 4
Conceptio Chriſti fuit in inſtanti.3ª. q. 6. 4. 1m.& q.33.1.2.3.o.& q.36.4.c. 5
Chriſtus in primo inſtanti ſuæ conceptionis, fuit perfectus ſecundum animam,& figuram corporis, non autem ſecundum quantitatem,3ª.q.33.2.o. 6
Chriſtus in primo inſtanti ſuæ conceptionis,fuit ſanctificatus,quo ad animam,& quo ad corpus,3ª.q.34 1.o.& 2.1m.& 3.c. 7
Chriſtus in primo inſtanti ſuæ conceptionis, habuit operationem tractus, 3ª.q 34.2.3m. 8
Chriſtus in primo inſtanti ſuæ conceptionis,habuit vſum liberi arbitrij, 9

bitrij. 3a q. 34. 2. c.

10 Christus in primo instanti suæ conceptionis habuit plenitudinem gratiæ, & cognitionis. 3a. q. 7. 3. 4. c. & q. 34. 2. 1m. & q. 15. 3. c. & q. 12. 1. 4m.

11 Christus in primo instanti suæ conceptionis, habuit maiorem gratiam omnibus comprehensoribus. 3a. q. 14. 4. c.

12 Christus in primo instanti suæ conceptionis meruit, & in eo plene comprehensor fuit, 12æ. q. 5. 7. 2m. & 3a. q. 7. 3. 4. 12. c. & q. 34. 3. 4. c. & q. 45. 1. c. & q. 47. 1. 2m. & q. 49. 6. 3m. & q. 54. 1. c.

13 Christus gloriam immortalitatis suæ, quam in primo instanti suæ conceptionis meruit, potuit etiam mereri per actus sequentes, non vt magis esset eius, sed vt pluribus causis deberetur ei, 3a. 34. 3. 3m. & q. 4. 2. 6. 3m. & q. 59. 3. c.

14 Christus conceptus est miraculose perpetua virgine, non ex virili semine, 3a. q. 28. o. & q. 31. 1. 3m. & 3. o. & 3m. & q. 34. 1. 2m. & q. 35. 6. c.

15 Conceptio Christi cum dicitur fuisse facta ex muliere: sicut glosa dicit, mulierē pro fœmina posuit scriptura, more locutionis Hebræorum Vsus enim Hebræorum dicit mulieres, non virginitate corruptas, sed fœminas. 3a. q. 28. 1. 3m.

16 Beata virgo habuit fidem de conceptione Christi 3a. q. 30. 1. c. 2m.

17 Beata virgo se habuit actiue in præparatione materiæ, non autem in conceptione Christi, 3a. q. 31. 4. o. & q. 33. 4. 2m.

18 Beata virgo fuit concepta ex semine viri, ideo fuit in Adam, & in aliis patribus, secundum rationem seminalem, 3a. q. 27. 2. 4m. & q. 31. 6. 2m. & 8. 2m.

19 Virgo Maria mater Christi fuit concepta in peccato originali. 12æ. q. 81. 4. c. & 3a. q. 14. 3. 1m. & q. 27. 1. 3m. & 2. c. 2m. & 4m. & q. 31. 1. 3m. & 6. 2m. & 7. 2m & 8. c. 2m.

20 Festum conceptionis Beatæ Mariæ, fit in quibusdam ecclesiis, pro sanctificatione eius, 3a. q. 27. 2. 3m.

21 Licet Romana ecclesia non celebret conceptionem beatæ virginis, tollerat tamen cōsuetudinem quarundam ecclesiarum celebrantium illud festum Ideo non est totaliter reprobanda. Nec per hoc datur intelligi, quòd in sua conceptione fuerit sancta. Sed quia quando sanctificata sit, ignoratur, ideo fit festum sanctificationis eius potius quàm conceptionis in die conceptionis eius, 3a. q. 27. 2. 3m.

CONCEPTVS Mentis. & Significare conceptus suos, est homini naturale, sed determinato signorum, est ad placitum humanum. 12æ. q. 85. 1. 3m.

1 CONCILIVM est, in quo iudices inter se conferunt de agendis, sicut quo supplicio aliquis damnari oporteat, 22. q. 158. 5. 3m.

2 Prohibitio vel sententia synodi vel concilij, se extendit tantum ad personas priuatas, quarum non est determinare de fide, 22æ. q. 1. 10. 2m.

3 Concilium solus Papa congregare potest, à quo non potest appellari ad concilium, sed econuerso, 1a q. 36. 2. 2m. & 22æ. q. 1. 10. b. & c. fi. & 2m.

1 CONCLVSIO inquisitionis practicæ, est duplex, scilicet sententia vel iudicium in ratione, vel electio in voluntate, 1a. q. 83. 3. 2m. & 12æ. q. 13. 1. 2m. & 3. c. & q. 76. 1. c.

2 Conclusio tunc solum sequitur ex principio, quando sine illa principium non potest esse verum. 12æ. q. 13. 6. 1m.

3 Conclusio syllogismi operatiui, est singularis, ideo non concluditur, nisi mediante propositione singulari. 1a. q. 86. 1. 2m. & 12æ. q. 76. 1. c. & 22æ. q. 49. 2. 1m.

1 CONCORDIA dupliciter aufertur per discordiam, scilicet per se, id est scienter, & per accidens, id est præter intentionem, 22. q. 37. 1. c.

2 Concordia res crescunt, discordia verò dilabuntur, 22æ. q. 37. 2. 3m.

1 CONCVBINATVS & quilibet coitus extra matrimonium est contra legem naturæ, & est peccatum mortale, 22æ. q. 154. 2. o.

1 CONCVPISCENTIA est appetitus delectationis sensitiua. Et est subiectiuæ in appetitu sensitiuo. Et est tantum in concupiscibili, 12æ. q. 30. 1. o. & q. 32 3. 3m.

2 Concupiscentia est passio distincta ab aliis passionibus concupiscibilis, scilicet amore, & delectatione quia est de bono sensibus absente, 12æ. q. 30. 2. c.

3 Passio opposita concupiscentiæ, est innominata, ideo timor ponitur pro ea, 12æ. q. 30. 2. 3m.

4 Concupiscentiarum aliquæ bonæ sunt, & aliquæ malæ, 12æ. q. 34. 1. c. fi.

5 Concupiscentia duplex, scilicet naturalis, id est de bono conuenienti secundum naturam animalis, & non naturalis, id est, secundum apprehensionem. Prima conuenit omni animali, secunda verò soli homini, 12æ. q. 30. 3. c. & q. 31. 3. o. & q. 41. 3. c. & q. 77. 5. c. & 22æ. q. 117. 5. 2m.

6 Concupiscentia naturalis est finita in actu, & infinita tantum in potentia, non naturalis autem, est infinita actu. Et concupiscentia finis est infinita, sed eorum quæ sunt ad finem est finita, 12æ. q. 30. 4. o.

Concupiscentia dupliciter est naturalis, scilicet secundum genus & secundum speciem, 12æ q. 41. 2. 3m. 7

Concupiscentia est naturalis homini, tantum vt recta secundum rationem, 12æ. q. 81. 3. 1m. & q. 85. 3. 5m. & 3a. q. 15. 2. 2m. 8

Concupiscentia est naturalior quàm ira, ratione obiecti & subiecti, secundum naturam generis & corporis, sed econuerso secundum naturam speciei, & indiuidui, & animæ, 1a. q. 63. 4. 2m. & 12æ. q. 46. 5. o. & 22æ. q. 156. 4. c. 9

Concupiscentia præcedens actum rationis & voluntatis, diminuit peccatum, sequens verò auget, 12æ. q. 77. 6. 2m. 10

Concupiscentia carnis contra spiritum quando ratio ei resistit, non est peccatum, sed est materia exercendæ virtutis, 12æ. q. 80. 3. 3m. 11

*Concupiscentia non ligat totaliter rationem, 22æ. q. 150. 4. 3m. 12

Concupiscentia dicitur esse sine ratione, non quidem quia totaliter auferat iudicium rationis, sed quia in nullo procedit secundum iudicium rationis, nisi sit tanta quod faciat insanire, tunc enim ligat totaliter rationem, 22æ. q. 150. 4. 3m. & q. 156. 4. 1m. & q. 157. 3. 3m. & q. 175. 2. 2m. 13

Debilitas concupiscentiæ, ex charitate vel temperantia, auget meritum, sed ex pronitate vel commoditate, diminuit, 22æ. q. 155. 4. 2m. 14

Concupiscentia accensa minuit iram, & econuerso, 1a. q. 81. 2. c. 15

Intemperantia & concupiscentia tripliciter sunt pueriles, non quia sint in pueris, sed quia assimilantur eis, scilicet appetendo turpia, id est, contra rationem, crescendo, & refrenando, 22æ. q. 142. 2. c. & q. 151. 2. 2m. 16

CONCVPISCIBILIS est de bono secundum sensum absolute: sed irascibilis, vt est arduum, 1a. q. 59. 4. 3m. & q. 81. 2. o. & q. 82. 4. c. & 12æ. q. 23. 1. o. & 2. c. & q. 25. 1. c. 1m. & q. 26. 1. c. fi. & q. 30. 1. c. & 22æ. q. 128. 1m. & q. 129. 1. 1m. 1

Concupiscibilis denominatur à concupiscentia, quia inter omnes passiones, eius est notior & sensibilior, non autem prior. 12æ. q. 25. 2. 1m. & q. 82. 3. 2m. 2

IRASCIBILIS est propugnatrix concupiscibilis, 1a. q. 81. 2. c. & 12æ. q. 23. 1. 1m. & 22æ. q. 30. 4. c. & q. 1 8. 2 c. 3

Motus concupiscibilis in appetendo, est velocior motu irascibilis, sed in exequendo, est econuerso 22æ. q. 130. 4. c. 4

Motus concupiscibilis vt hominis, est contra naturam & pœnam, si sit contra rationem, non autem secundum genus, 12æ. q. 82. 3. 1m. & q. 85. 3. 3m. & q. 94. 2. 2m. & 4. 3m. 5

*Omnia mala pertinent ad concupiscibilem, sicut ad primam radicem, non autem sicut ad proximum principium, 12æ. q. 82. 3. 3m. 6

Omnis motus concupiscibilis causatus ex apprehensione, semper est peccatum, non autem si sit ex qualitate organi. 12æ. q. 17. 7. c. 7

Peccata concupiscibilis sunt turpiora, & minus grauia peccatis irascibilis, 12æ q. 73. 5. 3m. & 22æ. q. 42. 2. 3. 4. o & q. 156. 4. c. 8

CONIVGATVS iuste ad mortem potest fugere, non autem se defendere. Si verò iniuste, potest vtrunque, si non sit scandalum, 22æ. q. 69. 4. o.

CONDITIONALIS cuius antecedens & consequens sunt impossibilia, potest esse vera, vt si dicatur: Si homo est asinus, habet quatuor pedes, 1a. q. 13. 3. 2m. & q. 44. 1. 1m. 1

CONFESSIO triplex scilicet actus exterior fidei vel iustitiæ, actus latriæ, scilicet gratiarum actio & laudatio Dei, & actus pœnitentiæ, scilicet confessio peccatorum. 22æ. q. 3. 1. o. & 11. 1. 2m. 1

Confiteri fidem in periculo mortis, non est tantum fidei, sed indiget auxilio virtutis fortitudinis, & gratia sacramentali confirmationis. 22. q. 3. 1. 2m. 2

Actus omnium virtutum, sunt à fide formata imperatiue, sed confessio fidei elicitiue. 22æ q. 3. 1. 3m. 3

Confessio fidei est de necessitate salutis, tunc solum, quando periclitatur honor Dei, vel vtilitatis proximi. 22æ. q. 3. 2. o. 4

Blasphemia opponitur confessioni fidei, 22æ. q. 13. 1. o. & 2. 2m. & 3. c. 5

Confessio peccatorum duplex. scilicet interior Deo, & exterior sacerdoti. 3a. q. 68. 6. c. 2m. 6

Confessio præsupponit actualem contritionem delentem culpam, ideo directe ordinatur ad dimissionem pœnæ, 3 q. 87. 1. c. 7

Quilibet tenetur confiteri de peccato mortali, cum proposito non peccandi, & tenetur confiteri peccatum suum, quod dubitat esse mortale, & causas vel occasiones sufficientes peccati mortalis, siue circunstantias aggrauantes infinitum. 3a. q. 87. 1. 1m. 8

Quilibet tenetur confiteri numerum suorum peccatorum, sicut potest, quia peccatum in specie non est vnum peccatum numero, sed multa. Contritio etiam est in conspectu Dei, qui vno intuitu omnia videt. Sed confessio fit homini cui sigillatim oportet omnia exponi. Et præterea oportet de omni peccato mortali quòd memoriæ occurrit, singulariter dolere. 3a. q. 87. 1. c. 9

30 Non confitens aliquod peccatum, propter ignorantiam facti, aut quia oblitus eſt, excuſatur à fictione, non autem ſi propter ignorantiam iuris. 12æ.q.53.1.2m.

31 Conceſſum eſt prælatis à iure, quòd poſſit ſibi eligere confeſſores, quia prælati habent diſpenſare ſacramenta; & interior perfectio ad hoc requiritur quòd aliquis dignè huiuſmodi actus exerceat, qui etiam confeſſores, quantum ad hoc ſunt eis ſuperiores, 22æ. q.184.6.c.

32 Sacerdos in nullo caſu debet reuelare confeſſionem. 22æ.q.70.1.2m. De quolibet confeſſore dicitur. Non eſt inuentus ſimilis illi. 12æ.q. 66.1.2m.

1 CONFIRMATIO eſt ſacramentum. 3ª.q.65.1.0.& q.72.1.0.

2 Confirmatio eſt nobilius ſacramentum baptiſmo, quo ad miniſtrum, & gratiam, & ſimpliciter, ſed quo ad remiſſionem peccatorum, eſt econuerſo. 3ª.q.72.11.2m.

3 Chriſma, id eſt oleum oliuacum cum balſamo, eſt propria materia eius. 3ª.q.72.2.0.& q.84.1.1m.

4 Hoc ſacramentum habet determinatam formam, ſcilicet conſigno te ſigno crucis, & confirmo te chriſmate ſalutis: in nomine patris, & filij, & Spiritus ſancti. Amen. 3ª.q.72.4.0 q.& 84.3.c.

5 Confirmatio eſt ſpirituale augmentum promouens hominem in ſpiritualem ætatem perfectam, 3ª.q.72.1.5.6.c.& 7.1m.& 8.10.c.& 11.2m.& q.72.1.c.& q.84.1.c.

6 Confirmatio non eſt de neceſſitate ſalutis, ſed eſt ſacramentum neceſſitatis, quo ad bene eſſe ſpiritualis vitæ. Et tamen contemptus huius ſacramenti, eſt periculoſus. 3.q.61.4.c.

7 Confirmatio fuit immediate inſtituta à Chriſto quando impoſuit manus ſuper pueros, non exhibendo, ſed promittendo. 3ª.q.72. 1.1m.

8 Hoc ſacramentum confertur tantum ab epiſcopis. 3ª.q.65.3.2m.& q.72.4.1m.& 11.0.& 12.1m.

9 *Confirmatio conferri poteſt à ſimplici ſacerdote, ex commiſſione ſolius papæ: non autem à diacono. 3ª.q.72.11.1m.

10 Confirmans & confirmandus debent eſſe in gratia. Et debent eſſe confeſſi, & ieiuni de conſilio, non autem de præcepto. 3ª.q.72.7. 1m.& 81.1m.

11 Confirmandus debet teneri ab alio confirmato, cuiuſcunque ætatis, vel ſexus. q.72.10.0.

12 Confirmatio debet dari cuilibet baptizato cuiuſcunq; ætatis, ſexus, & conditionis etiam morienti 3ª.q.72.8.0.

13 Confirmatio datur tantum in fronte, ad liberam confeſſionem nominis Chriſti, & ad fortiter defendendum dignitatem acceptam. 3ª.q.72.9.0 & 11.3m.

14 Confirmati conformantur Chriſto, & configurantur ei per ſignum crucis, quaſi duci, 3ª.q.72.1.4m.& q.3m.& 9 c.

15 Chriſtus non debuit ſumere ſacramentum confirmationis, nec ordinis: quia ab initio ipſe fuit gratia pleniſſimus. 3ª.q.72.1.4m.& 3.c.

16 In confirmatione confertur plenitudo gratiæ, & Spiritus ſancti. 12æ. q.102.5.3m & 3ª.q.72.1.0.& 2.c.2m.& 4.c.& 7.0.& 11.3m.& q. 84.1.1m.& 4.c.

17 Gratia collata in confirmatione, diſtinguitur à gratia collata in baptiſmo, & perficit eam. 3ª.q.72.7.c 3m.

18 Impoſitio manus fit in ſacramento confirmationis, & ordinis, ad ſignificandum copioſum effectum gratiæ. 3ª.q.84.4.c.2m.

19 In confirmatione datur nobis robur ad pugnam ſpiritualem. 3ª.q. 65.1.c.4m.& q.72.1.2.c.& 4.c.3m.& 5.0.& 6.3m.& 7.c.& 9.c.1m. & 10.c.

20 Confirmatio perficit per modum formæ, ſed euchariſtia vt finis. 3ª. q.73.1.1m.

21 Euchariſtia roborat hominem in ſe quo ad charitatem, confirmatio verò contra alios in pugna, quo ad fidem, 3ª.q.72.9.1m.& q.79. 1.1m.

22 Confirmatio perficit effectũ pœnitentiæ, & baptiſmi, 3ª.q.72.7.2m.

23 Confirmatio confert excellentiam hominis ad ſe, non autem ad alium, ſicut ordo. 3ª.q.72.8.1m.

24 Confirmatio facit hominem nitidum, & feruentem in conſcientia, & famoſum per confeſſionem. 3ª.q.72.2.1m.

25 Nullus conſequitur affectum confirmationis, ſine voto eius. 3ª.q. 72.6.1m.

26 Exiſtens in peccato mortali, cuius conſcientiam non habet, vel cuius non eſt plenè contritus, dummodo non ſit fictus, per hoc ſacramentum conſequitur remiſſionem peccatorum. 3ª.q.72.7.2m.

27 Quidam ad prædicationem Petri acceperunt miraculoſe effectum huius ſacramenti, ſine ſacramento, antequam baptizarentur. 3ª. q.72.2.1m.& 4.1m.& 6.1m.

28 In confirmatione fit plena peccatorum remiſſio. 3ª.q.72.7.2m.

29 Confirmati habent maiorem gloriam in cœlo, quàm nõ confirmati. 3ª.q.72.8.4m.

30 Confirmatio non habuit aliquid correſpondens in lege veteri, propter perfectionem eius. 12æ.q.102.5.3m. & 3ª.q.65.1.4m.& q.72. 1.2m.

Confirmatio quo ad ſolennitatem datur tantum in Paſcha, & Pentecoſte, ſicut baptiſmus, ſed quo ad communẽ vſum datur etiam alio tempore, 3ª.q.72.11.1m.& 2m. 31

*Beata virgo per ſecundam ſanctificationem fuit ſimpliciter confirmata in bono per gratiam habitualem, ita quòd non poſſet per liberum arbitrium flecti, in contrarium. 3ª.q.27.5.2m. 32

CONISCTAAS bonum, id eſt, intendere bonum in dationibus, communiter pertinet ad liberalitatem. 22æ.q.31.1.3m.& q. 117.1.3m. 1

CONIECTVRA. & Coniecturaliter cognoſcitur aliquid per aliquis ſigna. 12æ.q.112.5.c. 1

Coniecturaliter cognoſcere aliquid, eſt cognitio imperfecta, 12æ.q. 112.5.c. 2

DOMVS ſine triplici coniunctione, ſcilicet viri & vxoris, patris & filij, domini & ſerui, non eſt perfecta. 12æ q.15.4.c.& 22æ.q.58. 7.3m. 1

Coniũctio maſculi & fœminæ, determinatur diuerſimode in diuerſis animalibus, 12æ.q.9 .1.2.c.& 22æ.q.154.2.c. 2

CONSANGVINITAS impedit matrimonium tripliciter, ſcilicet lege naturæ, id eſt cum patre, & magis cum matre, propter reuerentiam, vel lege diuina, propter concupiſcentiam refrenandam, vel lege canonica & ciuili, propter amicitiam, 22æ q.154.9.0. 1

CONSCIENTIA non eſt potentia, nec habitus: ſed eſt actus, ſcilicet applicatio ſcientiæ. 1ª.q.79.13.0.& 12æ q.19.5.b.& c. 1

Conſcientia eſt actus ſynderesis, ideo quandoque ponitur pro ea. 1ª.q.79.13 c.2m. 2

Conſcientia dicitur ſpiritus corrector, & pædagogus animæ, id eſt, dictamen rationis. 1ª.q.79.13.1m. 3

Lex naturalis nominat principia iuris, ſynderesis, habitum eorum, ſed conſcientia, applicationem legis naturalis ad facienda. 12æ.q. 94.1.0. 4

Conſcientia dicitur accuſare vel excuſare, inquantum cognoſcimus nos bene vel male feciſſe. 1ª.q.97.13.c. 5

Conſcientia dicitur teſtificari, inquantum cognoſcimus, nos aliquid feciſſe, vel non. 1ª.q.97.13.c. 6

Conſcientia dicitur inſtigare, vel ligare, inquantum iudicamus aliquid eſſe agendum, vel non. 1ª q.79.13 c. 7

*Conſcientia errans ligat. 12æ.q.19.5.6.0. 8

Coinquinatio & munditia ſunt in cõſcientia, vt in cognitione, non autem vt in ſubiecto. 1ª.q.79.11.2m. 9

CONSECRATIO templi, altaris, & veſtium, & huiuſmodi, nõ ſunt ſacramenta, ſed ſacramentalia, quia ordinantur ad euchariſtiam, 3ª.q.65.1.6m. 1

Altare & eccleſia conſecrantur multiplici ratione, ſcilicet tum ad repræſentandum ſanctificationem quam eccleſia conſecuta eſt per paſſionem Chriſti, tum etiam ad ſignificandum ſanctitatem quæ requiritur in iis, qui ſacramentum altaris ſuſcipere debent. 3ª. q.83.3.0. 2

Altare quandoque ſine eccleſia conſecratur, ſed non econuerſo. 3ª. q.83.3.2m. 3

Altare non debet conſecrari ſine reliquiis martyrum. 3ª. q. 83. 3. 2m. 4

Res inanimatæ non ſunt ſuſceptiuæ gratiæ, ſed ex conſecratione adipiſcuntur quandam ſpiritualem virtutem, qua ſunt aptæ ad diuina. 3ª.q.83.3.1m.& 4m. 5

Conſecratio eccleſiæ non debet reiterari, niſi exuſtæ, vel pollutæ ſanguine, vel ſemine. 3ª.q 83.3 3m. 6

Eccleſiæ pollutæ ſanguine, vel ſemine, debent reconciliari. quia per illud peccatum apparet ibi aliqua operatio dæmonum. 3ª.q.83. 3.3m.& 4m. 7

Eccleſiæ vel altaria, dubia de conſecratione, debent conſecrari. 3ª.q. 83.3. 3m. 8

Ligna eccleſiæ conſecratæ non debent cedere ad vſus laicorum, ſed monaſterij, vel comburi. 3ª.q 83.3.3m. 9

Pallæ, Pallia, Cathedra, Candelabra, & velum, vetuſta debent comburi, & cineres reponi honeſte, propter conſecrationes. 3ª.q. 83. 3.3m. 10

Conſecratio quælibet eſt indelebilis, manente ſubiecto. 22æ. q. 39. 3.c.& q. 88.11.c.& 3ª.q.63.5.c.& q.76.6. 2m. & q. 82. 8. c. & q. 83.3.1m. 11

Soli epiſcopi conſecrant omnia, præter euchariſtiam. 3ª.q.82.1. 4m. & 3. 3m. 12

De ritu conſecrandi miniſtros veteris legis, 12æ.q 102.5.8m. 13

In conſecratione Aaron, & filiorum eius, figurabatur ordo eccleſiæ. 12æ q.101.5.3m. 14

CONSENSVS importat iudicium, de eo in quod conſentitur, 12æ. q 74.7.c. 1

*Conſenſus poteſt attribui voluntati, & rationi. 12æ.q.74 7.1m. 2

Conſenſus in actum pertinet ad rationem ſuperiorem, ſecundum quod in ratione voluntas includitur. 12æ q 15.4.0.& q.74 7.1m. 3

Electio addit ſupra conſenſum relationem reſpectu eius quod minus placet, vel non placet, & tunc differunt tantum ratione, 12æ. q.15.3. 4

q.15.2.3m.
5 Conſenſus deliberatus in peccatum, non pertinet ad contemptum legis diuinæ, niſi repugnet ei, 12æ.q.74.9.3m.
6 Conſenſus non conuenit brutis, nec alius reſpectu finis, ſed tantum reſpectu eorum quæ ſunt ad finem. 12æ.q.15.2.3.0.& q.16.2.c.
1 Ab vniuerſali ad particulare non valet conſequentia, niſi mediante particulari. 22æ.q.20.2.c.
1 CONSERVATIO in eſſe, eſt influentia vniuoci eſſe prius influxi. 1ª.q.9.2.c.
2 Quælibet res naturaliter conſeruat ſe in eſſe, & reſiſtit corrumpentibus quantum poteſt. 22æ.q.64.5.7.c.
3 Aliquid conſeruat rem dupliciter, ſcilicet per ſe, id eſt, influendo, & per accidens, id eſt, remouendo 1ª.q.104.1.2.c.
4 Vna creatura conſeruat aliam per ſe & per accidens. Et tanto magis, quanto eſt altior, & primæ cauſæ proximior, quæ principaliter conſeruat. 1ª.q.104.2.0.
5 Omnis creatura indiget conſeruari per ſe à Deo, ſed corruptibiles indigent conſeruari ab eo etiam per accidens, 1ª.q.104.1.0.& 12æ.q.5.9.1.2m.& 8.c.& 9.1m.
6 Deus conſeruat aliquas creaturas in eſſe vtroque modo mediantibus aliquibus aliis cauſis. 1ª.q.104.2.c.
7 Deus dat formas omnibus, & cõſeruat eas, & applicat eas ad agendum, & eſt finis omnium actionum. 1ª.q.105.5.c.fi.
8 Deus eadem virtute, & eadem operatione, producit rem & conſeruat, 1ª.q.104.1.4m.
9 Nulli creaturæ communicari poteſt, vt cõſeruetur in eſſe, ſine Deo. 1ª.q.104.1.2m.& 2.2m.
10 Solus Deus conſeruat res, ne in nihilum decidant. 3ª.q.13.2.c.
11 In iis quæ pertinent ad conſeruationem naturæ, magis tenemur parentibus, à quibus naturam accepimus, quàm aliis, & cõſequenter conſanguineis: ſed in aliis beneficiis, poteſt eſſe econuerſo. 22æ.q.31.3.c.
1 CONSIDERATIO importat actum intellectus, intuentis veritatem. Et pertinet maximè ad iudicium, 22æ.q.53.4.c.
2 Quælibet res poteſt quadrupliciter cõſiderari, ſcilicet vt ens, vt vna ſecundum virtutem, & reſpectu aliorum. 1ª.q.39.8.c.

1 CONSILIVM quid & eſt ipſa quæſtio, quæ vertitur inter cõſiliantes, & conſilium habens, 1ª.q.22æ.1.1m.& 12æ.q.14.1.2m.& 22æ.q.52.3.3m.
2 Conſilium eſt inquiſitio eorum tantum quæ ſunt ad finem operabilium à nobis, non minimorum, nec determinatorum. 12æ.q.14.0.& 22æ.q.33.1.2m.& q.47.1.2m.& 2.c.3m.& q.49.5.c.
3 Inquiſitio conſilij eſt reſolutoria, ſcilicet à poſteriori in eſſe, id eſt, à fine, ad prius, ſcilicet ad media, 12æ.q.14.5.0.
4 Inquiſitio conſilij eſt infinita in potentia, ſed finita in actu tripliciter, ſcilicet ex parte termini, id eſt, concluſionis, & principij proprij, ſcilicet finis, & communis, ſcilicet cognitionis ſenſus, & ſcientiarum, 12æ.q.14.6.0.
5 Nullus conſiliatur de iis de quibus deſperat, nec de impoſſibilibus. 12æ.q.44.2.3m.
6 Ad bonitatem conſilij tria requirũtur, ſcilicet debitus finis, bonum medium, & tempus opportunum, 22æ.q.51.1.1m.& 3ª.q.14.6.0.
7 Aliquid facit conciliatiuum dupliciter, ſcilicet quo ad facultatem, vt prudentia, & quo ad ſolicitudinem tantum, vt ſpes, & amplius timor, 12æ.q.44.2.c.& 22æ.q.47.9.3m.& q.54.2.4m.& q.129.7.c.
8 Conſilium eſt in Deo quo ad certitudinem iudicij, non autem quo ad inquiſitionem dubiam, 1ª.q.22.1.1m.& 12æ.q.14.1.2m.& 22æ.q.52.3.3m.
9 Deus dereliquit hominem in manu conſilij ſui, quo ad liberum arbitrium, non cogendo; non autem quo ad prouidentiam, 1ª.q.22.2.4m.& 12æ.q.14.1.1m.
10 Conſilium ſine dubitatione conuenit Chriſto, 3ª.q.11.2.1m.
11 Conſilia Chriſti magis parant viam ad præcepta Dei quàm econuerſo, quia præcepta ſunt finis conſiliorum. 22æ.q.189.1.5m.
12 Multa conſilia Chriſti ſunt de præcepto, quo ad præparationem animi tantum. Quandoque tamen conſiliorum obſeruatio eſt de neceſſitate ſalutis, quod patet in iis qui iam vouerũt conſilia. 12æ.q.108.1.2m.& q.1.4m.& 22æ.q.1.1.2m.& q.43.4.7.4m.& 8.4m.& q.72.3.c.& q.124.1.3m.& 3.1m.& q.128.1.4m.& q.140.2.2m.& q.152.3.2m.& q.186.2.c.
13 Conſilia Chriſti reducuntur ad tria, ſcilicet ad paupertatem, continentiam, & obedientiam, 12æ.q.108.4.0.
14 Conſilia tria euangelica ſecundum ſe omnibus expediunt, niſi ex indiſpoſitione aliquorum, quorum affectus ad hæc non inclinatur. 12æ.q.108.4.1m.
15 Præcepta ſunt de neceſſariis ad ſalutem, conſilia verò, ad bene eſſe 12æ.q.108.4.0.
16 Nullus actus perfectionis cadit ſub conſilio, qui in aliquo caſu non cadat ſub præcepto. 22æ.q.124.3.1m.
17 Conſilium nunquam obligat, niſi per hoc quod in præceptum tranſit, ex aliquo accidenti. 22æ.q.124.3.1m.
Conſilium conuenienter ponitur vnum de ſeptem donis Spiritus 18 ſancti. 22æ.q.52.1.0.
Donum conſilij dirigit nos in omnibus ordinatis ad finem vitæ æ- 19 ternæ, ſiue neceſſariis, id eſt, præceptis, ſiue non, ſcilicet conſiliis, 22æ.q.52.4.1m.
Conſilium actiuum eſt gratia gratis data quibuſdam; ſed conſilium 20 paſſiuum, eſt donum omnium exiſtentium in gratia, 22æ.q.47.14.2m.& q.51.1.3m.& q.52.1.2m.
Donum conſilij facit certitudinem à Spiritu ſancto de iis, de quibus 21 eubulia inquirit, & coniecturat. 12æ.q.108.4.1m.& 22æ.q.52.1.1m.& 2.c.
Vna tantum virtus eſt ad bene conſiliandum, ſed duæ, ad bene iudi- 22 candum, quia diſtinctio eſt in propriis, ex quibus eſt iudicium, non autem in communibus, ex quibus eſt inquiſitio. 12æ.q.57.6.1m.& 22æ.q.51.4.2m.
Donum conſilij correſpondet prudentiæ, & eubuliæ, vt adiuuans, & 23 perficiens eas. 12æ.q.57.6.1m.& 22æ.q.52.1.1m.& 2.0.
Donum conſilij & ſcientiæ, manent in beatis, inquantum retinent 24 cognitionem ſcitorum, & illuminantur de ignotis, 22æ.q.52.3.c.
CONSTANTIA pertinet ad continentiam, 22æ.q.155.5.2m. 1
Conſtantia & perſeuerantia conueniunt in fine, ſcilicet in perſi- 2 ſtendo firmiter in bono. 22æ.q.137.3.0.
Conſtantia magis conuenit cum perſeuerantia quàm cum patien 3 tia, quia cum prima conuenit in fine, cum ſecunda vero in iis quæ faciunt impedimentum boni, 22æ.q.137.3.1m.
Perſeuerantia eſt principalior quàm conſtantia, quia eſt circa diffi- 4 cile, propter diuturnitatem, quod eſt eſſentialius virtuti, quàm propter impedimenta, circa quæ eſt conſtantia, 22æ.q.128.1m.& q.137.3.c.
Conſtantia conuenit cum magnificentia, & perſeuerantia, quia ſunt 5 circa difficile, 22æ.q.137.3.2m.
Conſtans cogitur ad aliqua corporalia, non tamen ad culpam, pro- 6 pter metum ſtupri, ſtatus, necis, vel verberis, in ſe vel amicis, non autem propter infamiam, 22æ.q.89.3.3m.& q.125.4.c.
CONSVETVDO habet vim legis. Et interpretatur, & abrogat 1 legem humanam, non autem legem naturalem, nec diuinam, 12æ.q.97.3.0.& 22æ.q.79.2.2m.& q.100.2.c.
Manente ratione legis, lex vincit conſuetudinem, niſi ſit impoſſibi- 2 lis ſecundum conſuetudinem patriæ, 12æ.q.97.3.2m.
Naturalia non poſſunt conſueſcere, nec diſſueſcere, 12æ.q.51.2.c. 3
Conſuetudo eccleſiæ præualet auctoritati cuiuſcunque doctoris, 4 22æ.q.10.12.c.
CONTEMPLATIO eſſentialiter cõſiſtit in intellectu, ſed prin- 1 cipium habet in affectu. 22æ.q.180.7.1m.
Contemplatio diuinorum eſt operatio maxime propria homini, & 2 maxime delectabilis, 12æ.q.3.5.c.
Contemplatio eſt delectabilis dupliciter. Primo vt eſt operatio con- 3 ueniens homini ſecundum naturam eius, vt animal rationale, & magis habenti habitum ſapientiæ, ſecundo verò ex obiecto. i. Deo, 12æ.q.3.5.c.& 22æ.q.180.7.0.
Partes contemplationis ſunt tres. ſ. lectio, meditatio. & oratio, 22æ. 4 q.180.3.4m.
Species contemplationis ſunt ſex, ſumptæ ſecundum ſex gradus 5 aſcenſus in Deum. ſ. perceptio ipſorum ſenſibilium, progreſſus à ſenſibilibus ad intelligibilia, diiudicatio ſenſibilium, ſecundum intelligibilia, abſoluta conſideratio intelligibilium, in quæ per ſenſibilia peruenitur, contemplatio intelligibilium, quæ per ſenſibilia inueniri non poſſunt, ſed per rationem capi poſſunt, & conſideratio intelligibilium, quæ ratio nec inuenire nec capere poteſt. quæ. ſ. pertinent ad ſublimem contemplatio diuinæ veritatis, in qua finaliter contemplatio perficitur, 22æ.q.180.4.3m.
Ad contemplationem, tria requiruntur. ſ. ſanitas corporis, quies à 6 paſſionibus, & ab exterioribus. Et ei ſeruiunt omnia humana officia, 22æ.q.180.2.c.
Tres ſunt conditiones bene contemplandi diuina. ſ. reuerentia ca- 7 ſta, firmitas indeclinabilis, & amor, 22æ.q.180.7.1m.
Ad contemplationem pertinent quatuor quodam ordine. ſ. virtu- 8 tes morales, alij actus à contemplatione, contemplatio diuinorum effectuum, & contemplatio diuinæ veritatis, 22æ.q.180.4.c.
Ad contemplationem principaliter pertinet meditatio Dei, ſed diſ- 9 poſitiue, pertinet conſideratio cuiuſlibet veritatis, 22æ.q.180.4.c.
Contemplatio quo ad nos eſt diuturna dupliciter. ſ. quia competit 10 nobis ſecundum incorruptibilem partem animæ. i. ſecundum intellectum, & quia in operibus contemplatiuæ, corporaliter non laboramus, 22æ.q.180.8.c.fi.
Aliquis ex charitate, ad Dei contemplationem incitatur, 22æ.q.180. 11 7.1m.
Virtutes morales pertinent ad contemplationem, & ad vitam con- 12 templatiuam, non quidem eſſentialiter, ſed diſpoſitiue. ſ. remouendo impedimenta, 22æ.q.180.2.0.& q.181.1.3m.& 2.c.& 4.1m.& q.182.3.c.
Ad contemplationem virtus caſtitatis maxime reddit hominem 13 aptum

aptum inquantum delectationes venereę maxime deprimunt mentem ad ſenſibilia, ſecundum Auguſtinum, 22æ.q.18 .2.3m.fi.
14 Contemplatio requirit locum ſecundum congruitatem tantum, 1ª.q.66.3.m
15 Contemplatio eſt mala per accidens, & bona per ſe, 12æ.q.35.5.3m.
16 Certamen & contentio fit in contemplatione, propter defectum intellectus, & grauitatem corruptibilis corporis quod nos ad inferiora retrahit, non autem ex contrarietate veritatis quam contemplamur, 22æ.q.180.7.1m.
17 Contemplatio habet quietem ab exterioribus motibus. Et eſt motus intellectus, id eſt operatio, 22æ.q 179.1.3m. & q.180 6.c.
18 Contemplatio terminatur in effectu, ſcilicet ad delectationem, 22æ.q.180.1.c.& 3.3m.& 7.1m.
CONTEMPLATIVI dicuntur non qui contemplantur, ſed qui contemplationi totam vitam ſuam deputant, 22æ.q.81.1.3m.
1 CONTEMPTVS eſt tranſgreſſio legis, ex hoc quòd voluntas renuit ſubiici legi, vel regulæ, 22æ.q.186.9.3m.
2 Frequentia peccati non facit peccatum ex contemptu, ſed diſponit ad hoc, 22æ.q 186.9.3m.
3 Quanto quis Deum per peccatum magis contemnit, tanto maiorem reatum incurrit, 3ª.q.88.3.c.1m.
1 CONTENTIO quadruplex, ſcilicet color rhetoricus, impugnatio veritatis ſcitæ, vel falſitatis ſine modo, & moderatæ. Prima & quarta eſt bona. Secunda eſt peccatum mortale. Tertia vero non ſemper eſt mortale, ſicut ſi accipiatur contentio in iudicio vel diſputatione ſecundùm imperfectam rationem, ſcilicet ſecundum quòd importat quandam acrimoniam locutionis, & ſic nõ ſemper eſt mortale, ſed eſt peccatum veniale, niſi ſit cum ſcandalo, 22æ.q.38.1.c.
2 Contentio importat contrarietatem in locutione, ſicut diſcordia contrarietatem in voluntate, quo ad intẽtionem, vel quo ad modum, 22æ.q.38.1.c.
3 Contentio eſt filia inanis gloriæ, 22æ.q.38.2.c.& q.132.5.c.
4 Contentio & diſcordia oriuntur ex inuidia, ratione termini à quo, ſed ex inani gloria, ratione termini ad quem, 22æ.q.37.2.2m.& q.38.2.1m.

1 CONTINENTIA vt eſt abſtinentia ab omni delectatione venerea, eſt virtus, non autem quæ eſt cum prauis concupiſcentiis, quibus reſiſtit, 12æ.q.58.3.2m.& 22æ.q.143.3.1m.& q.155.1.c.& 4.c.& 3ª.q 7.2.3m.fi.
2 Continens propriè eſt qui perſiſtit in ratione recta, à prauis concupiſcentiis abſtinens, non autem qui perſiſtit in ratione peruerſa, abſtinens à bonis, ſed eſt obſtinatus, 22æ.q.155.1.2m.
3 Caſtus propriè dicitur ante experientiã delectationis venereæ, continens autem, poſt eam, 22æ.q.151.1.c.
4 Continentia & incontinentia propriè ſunt circa delectationes, quæ poſſunt eſſe naturales homini: nõ autem circa eas quæ ſunt contra naturam, 22æ.q.155.2.4m.
5 Continentia & incontinentia magis eſt circa delectationes venereas, quàm ciborum, 22.q.155.2.c.
6 Continentia propriè eſt tantum circa concupiſcentias tactus, 22æ.q.143.1m.& 22æ.q 155.2.c.& q.155.2.c.
7 Continentia ſecunda, eſt potior quàm temperantia, prima vero econuerſo 22æ.q.155.4.c.
8 Conſtãtia in arduis & terribilibus, eſt pars fortitudinis, quæ autem eſt circa delectabilia, eſt pars cõtinentiæ, quæ eſt pars temperantiæ, 22æ.q.153.5.2m.
9 *Continentia & perſeuerantia, ſunt partes conſtantiæ firmiter perſiſtentes, prima eſt contra concupiſcentias, ſecunda contra triſtitias, 12æ.q.58.3.2m.& 22æ.q.53.5.1m.
10 *Continentia eſt tantum in voluntate ſubiectiuè, 22æ.q.155.3.c.
11 Continentia poteſt attribui rationi, ſicut primo mouenti, & incontinentia cõcupiſcibili, licet vtraque ſit in voluntate, vt in proprio ſubiecto 22æ.q 155.3.2m.
12 Ad continentiam efficacius operatur maceratio carnis per abſtinentiam cibi & potus, quàm per ſubſtractionem veſtium, vel per laborem corporalem, 22æ.q.184.6.3m.
1 CONTINGENS & neceſſarium, ſunt de tranſcendentibus, 1ª.q.113.5.c.
2 Vnumquodque contingens, eſt ex parte materiæ: neceſſitas vero, conſequitur rationem formæ, quia quæ ſequuntur ad formam, neceſſario inſunt, 1ª.q.86.3.c.
3 Nihil eſt contingens quod non habeat aliquid neceſſarium, 1ª.q.84.1.3m.& q 86.3.c.
4 Contingens poteſt ſumi dupliciter, ſcilicet contingens vt contingens, id eſt in particulari, & contingens in vniuerſali, id eſt ſecundum quòd in eo inuenitur ratio neceſſarij, 1ª.q.86.3.c.
5 Contingens ad vtrumlibet, eſt in potentia. Ideo non exit in actum: niſi prius per aliquid determinetur ad vnum, 1ª.q.19.3.5m.
6 *Contingens vt contingens, cognoſcitur directè à ſenſu, ſed indirectè ab intellectu, 1ª.q.86.3.c.
CONTRACTIO duplex, ſcilicet ad quidditatem, & ad rationem, 1ª.q.3.3.1m. 1
Contrahere eſt aliquid cum cauſa, de neceſſitate incurrere, 3ª.q.14.3.c. 2
CONTRAPASSVM idem eſt quod iuſtum commutatiuum tantum, 22æ.q.61.4.c. 3
Contrapaſſum primo inuenitur in paſſionibus iniurioſis, ſecundo in ablatione rerum per vim, tertio in commutationibus voluntariis, 22æ.q.61.4.c.

CONTRARIVM magis diſtat à ſuo contrario, quàm ſimplex negatio, 22æ q.79.4.c.1m. 1
Nomen diſtantiæ deriuatum eſt à loco, ad omnia contraria, 1ª.q.67.2.3m.& 12æ.q.7.1.c. 2
Idem eſt cauſa contrariorum communis, non autem particularis, 1ª.q.19 1.c fi.1m. 3
Idem eſt cauſa contrariorum, ſecundum diuerſa, 12æ.q 32.3.1m.& 12æ.q.7.1.1m. 4
Vnum contrariorum eſt cauſa alterius contrarij, per accidens tantum, 1ª.q.49.1.c.& 12æ.q.32.4.c.& q.35.5.1m.& 22æ.q.38.2.3m.& q.132.5.3m.& 3ª.q.50.1.3m. 5
Idem eſt contrarium diuerſis ſecundum diuerſa, non autem ſecundum idẽ, 12æ.q.11.8.2m.& q.45.1.2m.& q.78.4.2m.& q.79.1.1m. 6
Idem poteſt tolli ex cauſis contrariis, per modum ſuperabundantiæ, & defectus, 22æ q.89.10.3m. 7
Contraria in re non ſunt contraria in mente, 12æ.q.35.5.c.2m.& q.33.1.c.& q.34.2.1m.& q.64.3.3m. 8
Obiecta contraria, cauſant contrarias paſsiones in potentiis appetitiuis, non autem in cognitiuis, 12æ.q.54.2.1m. 9
Contrariorum poteſt eſſe vnus habitus, ſecundum quòd conueniũt in vna ratione communi, 12æ.q.54.2.1m.& 3.1m. 10
Aliqua dicuntur contraria dupliciter. ſ. ſecundum formam generis, vel ſecundum formam ſpeciei, 12æ.q.35.4.c. 11
Species contrariorum conſtitutæ per reſpectum ad aliquid extra, poſſunt habere conuenientiam inter ſe, non autem ſpecies abſolutæ, 12æ.q 35.4.c. 12
Motus habet contrarietatem terminorum, ſed mutatio, ſecundum acceſſum & receſſum, ab eodem termino, 12æ.q.23.2.c. 13
Nullus motus eſt contrarius motui circulari, 1ª.q.66.2.c. 14
Quietes contrariæ ſunt, quæ ſunt in terminis contrariis, 12æ.q.31.8.c. 15
Sicut quieti naturali contrariatur & quies violenta eiuſdem corporis, & quies naturalis alterius corporis: ita in affectibus animæ, delectationi, opponitur & delectatio & triſtitia, 12æ.q.31.8.2m. 16
Omne quod generatur, generatur ex contrario, 1ª.q.46.1.3m.& q.75.7.c. 17
Omne compoſitum ex contrariis neceſſe eſt corrumpi, 1ª.q 82.1.c.& 3ª.q.14.2.c. 18
Contraria poſſunt ineſſe eidem, non ſecundum idem, 3ª.q.46.8.1m. 19
Contraria ſunt circa idem, quando ſubiectum æqualiter ſe habet ad ea, 22æ.q.24.10.1m. 20
Contraria contrariis curantur, 12æ.q.87.6.3m. 21
CONTRITIO ſecundum eſſentiam eſt in corde, & pertinet ad pœnitentiam interiorem, virtualiter vero ad exteriorem, inquantum implicat propoſitum confitendi, & ſatisfaciendi, 3ª.q.90.3.3m. 1
Dolor contritionis duplex. ſ. ſenſitiuus, & intellectiuus. ſ. diſplicentia voluntatis. Primus eſt tantum effectus eius, ſecundus autem eſt ipſa contritio, 3ª.q.84.8.9.c & q.85.1.c. 2
Vterque dolor debet durare vſque ad mortem. Et primus debet continuari quantum poſsibile eſt, ſeruatis actibus aliarum virtutum, & ſanitate, non autem ſecundus, 3ª q 84.8.c. 3
Contritio & ſingularis dolor debet eſſe de ſingulis peccatis mortalibus in principio quæ memoriæ occurrunt: vt. ſ. homo actualiter ſingula deteſtetur, quantum in ipſo eſt: ſed poſtea ſufficit vna communis de omnibus, 12æ.q.113.5.1m.& 3ª.q.87.1.c. 4
De peccato mortali totaliter oblito ſufficit generalis contritio de omni quo Deum offendit. Si autem recordetur tantum in generali, recogitet. Et ſi in ſpeciali recordetur, debet ſpecialiter conteri, & de obliuione dolere, quæ ex negligentia contigit, 12æ.q.113.5.3m.& 3ª.q.84.3m.& q.87.1.c. 5
*Ad contritionem de venialibus non requiritur propoſitum non peccandi, ſicut de mortali, ſed ſufficit diſplicentia eius, & ſuæ cauſæ, 3ª.q.87.1.1m. 6
Peccatum veniale non remittitur hic per contritionem habitualem 7 quæ habetur per habitum charitatis, vel per habitum pœnitentiæ virtutis, quia ſic charitas non compateretur peccatũ veniale, quod patet eſſe falſum: ſed requiritur virtualis contritio, puta cum aliquis hoc modo fertur ſecundum affectum in Deum, &
in res

in res diuinas, vt quicquid ſibi accurreret, quod eum ab hoc motu retardaret: diſpliceret ei, & doleret ſe commiſiſſe, etiam ſi actu de illo non cogitaret, non autem requiritur actualis, 3ª.q.87.1.o.

1 CONTVMELIA eſt deducere id quod eſt contra honorem alicuius in notitiam eius, & aliorum, quod ſit principaliter per verba, ſecundo per alia, 22ª.q.72.1.o.
2 Contumelia eſt tantum de culpa, conuitium etiam de pœna, ſed improperium eſt de indigentia, tamen quandoque vnum ponitur pro alio, 22ª.q.72.1.3^{m}.
3 Contumelia eſt contra honorem, & palam, ſed detractio contra famam, & occulte: ſuſurratio vero contra amicitiam, deriſio autem erubeſcere facit, 22ª.q.73.1.o. & 2.c. & 4.1^{m}. & q.75.1.o.
4 Contumelia, & conuitium ea intentione dehonorandi notabiliter, ſunt peccata mortalia: ſi autem ad correctionem, ſeruato debito modo, non ſunt peccata, 22ª.q.72.2.o. & q.158.5.3^{m}.
5 Adulterium eſt grauius peccatum, quàm contumelia, & hæc quàm detractio ſecundum ſe: & hæc quam furtum & rapina, 22ª.q.73.3.o.
6 Contumeliæ & detractiones debent reprimi, ad correptionem audacium: & ad vitandum ſcandala, 22ª.q.72.3.o. & q 73 4.1^{m}.
7 Contumelia principaliter oritur ex ira, ſecūdo ex ſtultitia, quia conuenit cum ira. Nō autem ex ſuperbia directe, ſed diſpoſitiue, 22ª. q.72.4.o. & q.73.3.3^{m}. & q.158.7.c.
1 CONVERSIO in Deum triplex, ſcilicet gloriam, meritum, & præparationem, quæ requirit triplicem gratiam, ſcilicet conſummatam, habitualem, & operationem Dei, 1ª.q.62.2.3^{m}.
2 Conuerti ad beatitudinē, eſt homini difficile dupliciter, ſcilicet quia eſt ſupra naturam eius, & propter impedimentum corporis, & peccati, ſed angelo tantum primo modo, 1ª.q.62.2.2^{m}. & 4.1^{m}.
3 Aliquis dum eſt in propoſito & intentione peccandi: poteſt ſubito voluntas ſua conuerti ad Deum ab exteriori, ſicut in Paulo: vel ab interiori, 12ª.q.112.2.2^{m}.
Aliquid dicitur cooperari alicui dupliciter, ſcilicet ſicut ſecūdarium agens, principali agenti, & ſicut adiuuans ad præſuppoſitum finem, 12ª.q.111.2.3^{m}.

1 COR primo generatur, 22ª.q.138.2.c.
2 Cor eſt primum principium membrorum, & virium vitalium, quantum ad eſſe, ſed caput eſt principium ſenſuum & motus, 3ª.q.90.3.3^{m}.
3 Cor eſt principium motus in animali, 1ª. q. 20. 1.2^{m}. & 12ª.q.17.9.2^{m}.
4 Motus cordis & genitalium, non ſubiacet, nec obedit imperio rationis, quia eſt naturalis, 12ª.q.17.9.2^{m}. & 3^{m}. & 22ª.q.151.4.c.
5 Omnis bona diſpoſitio corporis redundat ad cor, ſicut ad principium & finem corporalium motionum, 12ª.q.38.5.3^{m}.
6 Cordis eſt duplex infirmitas, ſcilicet in ſubſtantia eius, mutans naturalem complexionem eius, & inordinatio motus eius, vel alicuius eorum quæ circumſtant cor. Prima eſt mortalis, non autem ſemper ſecunda, 12ª.q.74.9.2.
7 Cor vnius hominis tendit ad diuerſa dupliciter, ſcilicet ſecundum diuerſas potentias appetitiuas, vel ſecundum diuerſa appetibilia, 22ª.q.29.1.c.
8 Animalia habentia magnum cor ſunt timida, 12ª.q.45.3.c.
1 CORNELIVS & ſimiles, ante baptiſmum, habuerunt gratiam, & virtutes, per fidem, & deſiderium baptiſmi implicite, vel explicite, 3ª.q.69.4.2^{m}.
CORNICVLA frequenter crocitans ſignificat pluuiam cito eſſe futuram, 22ª.q.95.7.2^{m}.
1 CORPORALIA & pallæ altaris debent eſſe alba & linea, 3ª.q.52.2.3^{m}. & q.83.3.7^{m}.
2 Spiritualia per corporalia conſueuerunt oſtendi, 1ª.q.1.9.o. & q.50.3.3^{m}. & 12ª.q.4.7.1^{m}.
3 Creatura corporalia eſt à Deo, propter bonitatem Dei, 1ª.q.65.1.2.o.
4 Omnia corporalia quanto magis conſiderantur, tanto minora videntur, ſpiritualia vero econuerſo. 12ª.q.42.5.c.3^{m}.
5 Non omnium corporalium eſt eadem materia, niſi æquiuoce, 1ª.q.66.2.o.
6 Forma corporeitatis non eſt vna in omnibus corporibus, quia non eſt alia à formis quibus corpora diſtinguuntur, 1ª.q.66.2.c.3^{m}.
1 NVLLVM corpus naturale nec mathematicum poteſt eſſe infinitum in actu, 1ª.q.7.3.o.
2 Si eſſet corpus infinitum, non poſſet moueri, 1ª.q.7.3.c.
3 Corpus tripliciter ſumitur, ſcilicet pro genere animalis, pro parte eius, & vt eſt ſpecies quantitatis, 3ª. q.18.2.c.
4 Omne corpus eſt in potentia. 1ª.q.3.1.c.
5 Corpus habens duos colores. eſt continuum. nō tamen ſecundum eos. 12ª.q.10.6.c.
6 Duo corpora poſſunt ſimul eſſe in eodem loco, virtute Dei, non autem naturaliter, 1ª.q.67.2.c. & 3ª.q.54.2.1^{m} & q.57.4.2^{m}.
Omne corpus habet motum naturalem determinatum, 1ª.q.67.2.c. 7
Nullum corpus mouet, non motum, 1ª.q.3.1.c. principio. & q.110.1.1^{m}. 8
Nullum corpus agit, niſi tangendo & mouendo, 1ª.q 41.5.c ſi. 9
Nullum corpus poteſt eſſe principium vitæ, 1ª.q.3.1.c. & q.75.1.c. 10
Corpus viuum, eſt nobilius corpore non viuo, 1ª.q.2.1.c.ſi. 11
Corpus prius viuum, & poſtea mortuum, non eſt idem corpus numero. 3ª.q.25.6.3^{m}. & q.50.5.c.1^{m}. 12
Corpora inquantum ſunt in actu, poſſunt agere: licet hoc negent Auicebron, Plato, & Democritus, 1ª.q.115.1.o. 13
Corpus hominis oportet habere multa organa, quia anima eius eſt multiplex in potentia & operatione, propter perfectionem eius, 1ª.q.76.5.3^{m}. 14
Corpus hominis, fuit optime diſpoſitum, in ordine ad ſuum finem, ſcilicet animam, 1ª.q.91.3.c. & 22ª.q.164.2.1^{m}. 15
Corpus hominis componitur ex contrariis, propter iactum, 1ª.q.76.5.c. & q.91.1.2^{m}. & 12ª.q.85.6.ſi. & 22ª.q.164.1.1^{m}. 16
In corpore hominis, ignis & aer prædominantur ſecundum virtutem, ſed aqua & terra ſecundum ſubſtantiam. Sed corpora inferiora non ſunt de natura quinti corporis, id eſt cœli, quam aliqui ponunt venire in compoſitionem humani corporis, 1ª.q.91.1.o. 17
Proximus motor corporis in nobis, eſt appetitus ſenſitiuus, 1ª.q.20.1.1^{m}. 18
Corpus hominis regitur à ratione deſpotice, id eſt ſeruiliter, appetitus autem ſenſitiuus politice, id eſt ciuiliter, 1ª.q.81.3.2^{m}. & q.83.1.1^{m}. & 12ª.q 9.2.3^{m}. & q.17.7.c.ſi. & q.56.4.3^{m}. & q.58.2.c. & q 74.3 3^{m}. 19
Corpus eſt glorioſum ex totali ſubiectione eius ad animam, eorus gloria redundat in ipſum, 12ª. q.4.5.4^{m}. & 3ª.q.11.2.c. & q.54.2.c.1^{m}. & 2^{m}. & q.57.3.c. 20
Corpus glorioſum erit in eodem loco cum alio corpore, non ex dote ſubtilitatis, ſed ſola virtute Dei. 3ª.q.54.1. 1^{m}. & q.57.4. 2^{m}. 21
Subtilitas corporis glorioſi, eſt plena participatio eſſe ſpecifici, ex plena ſubiectione eius ad animam, 3ª.q.54.3.c. 22
Et erunt palpabilia, ſicut & corpus Chriſti poſt reſurrectionem ſuam, 3ª.q.54.2. 2^{m}. 23
Et habebunt qualitates tangibiles. 3ª.q.54.2. 1^{m}. 24
Et erunt colorata, colore debito, ſecundum naturam ſuarum partium, 3ª.q.54.2.1^{m}. 25
Corpus Chriſti fuit in Adam, & in aliis patribus, ſecundum originem, non autem ſecundum aliquid ſignatum: ſicut etiam corpora aliorum, 3ª.q.31.6 o. & 7.c. 26
Corpus Chriſti ſecundum Apollinarem hæreticum, eſt conſubſtantiale deitati, 3ª.q.37.1.c. 27
Corpus Chriſti eſt a ſolo Deo formatum, 3ª. q. 32. 5. c. 3^{m}. & q. 46. 6. c. 28
Corpus Chriſti fuit optime complexionatum, ideo in eo maxime viguit ſenſus tactus, 3ª.q.46.6.c. 29
Corpus Chriſti debuit augeri, ſicut corpora aliorum hominum, 3ª. q.13.1.4^{m}. 30
Quantitas corporis in principio animationis, proportionatur ei quantitati, ad quam per augmentum veniet: quia maiorum in fine eſt maior quantitas in principio, præterquam in Chriſto, in quo fuit minor, 3ª.q.33.2.2^{m}. 31
Corpus Chriſti, in perfecta ætate, habuit decentem, & mediocrem quantitatem, proportionatum quantitati habitæ tempore quo aliorum corpora animantur, minorem autem in principio, 3ª. q. 33.2.2^{m}. 32
Corpus Chriſti viuum & mortuum, erat idem numero, 3ª. q. 50. 5.o. 33
Corpus Chriſti fuit ſubiectum impreſſionis corporum cœleſtium, 3ª.q.12. 4. 3^{m}. 34
Corpus Chriſti fuit verum corpus, & non phantaſticum, contra Manicheum, & Valentinum, 3ª.q.5.1.o. & 2.c. 35
Chriſtus poſt reſurrectionem, habuit verum corpus ſicut prius ante mortem, 3ª.q.54.1.o. & 3. c. 36
Corpora myſtica ſunt duo in hoc mundo. ſ. Chriſti & diaboli, ſed corpus Chriſti myſticum, eſt tota eccleſia, 3ª.q. 8.1.3.c. & q.48.1.c.q.49.1.c 37
Corpus Chriſti verum, habet ſimul omnia membra, non autem corpus miſticum, 3ª.q. 8.3.c. 38

CORRECTIO fraterna eſt admonitio fratris, de emendatione delictorum, à fraterna charitate procedens, 22ª.q.33.1.o. 1
Correctio duplex. ſ. coactiua, & oſtenſiua tantum. Prima pertinet ad prælatos tantum. ſecunda vero ad omnes, 22ª.q.33 1.3.6.o. 2
Vtraque eſt in præcepto, ſed ſecunda ſolum, quando delinquens occurrit cum commoditate corripiendi, & ſpe emendationis, & ſuperior deeſt, 22ª.q.33.2.o. & q.43.7.3^{m}. 3

Correctio

6 Correctio fraterna eſt actus charitatis, coactiua vero, eſt actus iuſtitiæ, 22æ.q.32.1.3m.& q 33.1.c.& 3.4.c.
5 Admonitio in correctione fraterna, eſt principaliter actus charitatis, quaſi imperantis: prudentiæ vero ſecundario, quaſi exequentis & dirigentis. 22æ.q.33.1.2m.
6 *Exiſtens in peccato mortali, etiam occulto, corrigens ex officio, peccat, non autem corrigens vt frater, niſi propter ſcandalum, 22æ.q.33.5.c.
7 Peccatum præcedens impedit, ne aliquis corripiat alium tripliciter, ſcilicet ratione indignitatis, ſcandali, & ſuperbiæ, 22æ.q.33.5.c.
8 Prælatus eſt corripiendus à ſubditis, ſed in ſecreto tantum, non cum proteruia & duritia, ſed cum manſuetudine & reuerentia: niſi propter periculum fidei, fiat publicum: ſicut Paulus publice corripuit Petrum, 22æ.q.33.4.c.
9 Ordo correctionis, eſt de præcepto, ſcilicet præuia admonitione ſecreta, 22æ.q 33.7.c.
10 Teſtes debent adhiberi, in correctione fraterna, ſi non eſt emendatus per admonitionem ſecretam, 22æ.q.33.8.c.
11 In correctione fraterna, primo debet admoneri ſecrete: ſecundo debet dici prælato ſecrete: tertio teſtes adhiberi, quarto publicari, 22æ.q.33.8.1m.& 4m.& q 70.1.c.& 1.1m.
12 Ordo fraternæ correctiuus, ſeruandus eſt in peccatis occultis tantum, 22æ.q.33.7.c.
13 Chriſtus non corripuit Iudam ſecreto, nec Petrus Ananiam, & Saphiram, nec Paulus Petrum, multiplici de cauſa, ſcilicet quia Dominus peccatum Iudæ tanquam Deus, ſicut publicum habebat. Vnde ſtatim poterat ad publicandum procedere. Tamen ipſe non publicauit: ſed obſcuris verbis eum de peccato ſuo admonuit. Petrus autem publicauit peccatum occultum Ananiæ & Saphiræ, tanquam executor Dei, cuius reuelatione peccatum cognouit. Sed Paulus Petrum non reprehendiſſet: niſi aliquo modo par eſſet, quantum ad fidei defenſionem. Vel Paulus qui erat ſubditus Petro propter imminens periculum ſcandali circa fidem, Petrum publice arguit. De Ioſeph autem credendum eſt, quòd fratres ſuos aliquando admonuerit, licet non ſit ſcriptum. Vel poteſt dici, quòd peccatum publicum erat inter fratres. Vnde dicitur pluraliter, Accuſauit fratres ſuos, 22æ.q.33.4.2m.& 7.2m.
14 Dimittens admonitionem vel prohibitionem, quia non ſperat correctionem, ſed timet ſequi peius, non peccat, 22æ.q.33.2.3m.& 6.u.& q.43.7.3m.& q.150.1.4m.
15 Peccatum infectiuum aliorum, vt hæreſis, & fornicatio, vel cedens in damnum aliorum, vt furtum, & homicidium, debet denunciari, ſine admonitione, 22æ.q.33.2.c.3m.
16 Correctio eſt vtilis ad emendationem, ad quam tamen non ſufficit ſine auxilio Dei, 12æ.q.109.8.2m.& 22æ.q.33.2.1m.& q.83.7.3m.
17 Scandalum directe opponitur correctioni fraternæ. 22æ.q.34 principio, & q. 43.3.c.
1 CORRVPTIBILE & incorruptibile differunt genere phyſico, non autem genere logico, 1ª.q.66.2.2m.& q.88.2.4m.
2 NIHIL corrumpitur, niſi per hoc quòd forma ſeparatur à materia, 1ª.q 9.2.c.& q.50.5.c.& q.75.6.c.
3 Corruptio non poteſt eſſe, niſi vbi eſt contrarietas: quia omnis generatio & corruptio eſt ex contrario in contrarium, 1ª.q.75.6.c.
3 Aliquid corrumpitur dupliciter, ſcilicet per ſe, & per accidens. 1ª.q. 75.2.c.& q.89.5.c.& 12æ.q.53.1.c.
4 Corruptio duplex, ſcilicet ſeparatio formæ à materia, & reſolutio in elementa. 3ª.q 50.1.c.
5 Corruptio non intenditur à natura, niſi per accidens, 1ª.q.19.9 c. & q.49.1.c.2m.& 2.c.
6 In omni mutatione eſt aliqua corruptio, 1ª.q.50.5.1m.
7 Impoſſibile eſt, aliquod ſubſiſtens corrumpi per accidens, vel generari per accidens, ſed tantum per ſe, 1ª.q.75.6.c.
8 Mors, corruptio, & omnis defectus, eſt contra naturam particularis formæ, ſed aliquando eſt naturalis, ratione materiæ. & naturæ communis, 1ª.q.22.2.2m.& 12æ.q.42.2.c.5m.& q.85.6.c.& 22æ.q. 65.1.1m.& q 164 1.1m.
9 Materia ſubiecta priuationi, eſt principium & cauſa omnis corruptionis 1ª.q.50.5 3m.& q.75.6.c.
1 CORVVS ſignificat voluptatibus denigratos. vel carentes bonæ affectionis, quia non eſt reuerſus ad arcam, 12æ.q.102.6.1m.co. 2.ſi.
1 COSTA fuit præciſa ab Adam ſine dolore: ſed cum delectatione, 1ª.q 92.3.2m.& q.97.2.3m.
2 Coſta hæc, non erat de perfectione indiuiduali Adæ, ſed de ſpecifica, 1ª.q.92.3.2m.& q.97.1.3m.& 3ª.q.31.5.2m.
3 Mulier conuenienter fuit formata de coſta Adæ. 1ª.q 92.3.c.
4 Mulier facta eſt de coſta Adæ, vt ſocia eius: non de capite, vt domina, nec de pede, vt ancilla. 1ª.q 92.3.c.
5 Conuerſio coſtæ in mulierem, fuit ſupernaturalis, & obedientialis, 1ª.q 92.4.3m.
6 Multiplicatio coſtæ. fuit per additionem materiæ noniter creatæ, vel potius per conuerſionem alterius materiæ præiacentis, contra Vgonem & Magiſtrum ſententiarum, 1ª.q.92.3.1m.
Illud additum, non venit in corpus Euæ, niſi mediante coſta: Ideo 7
Eua non dicitur facta ex eo, licet eſſet quid amplius in quantitate quàm coſta, 1ª.q.92.3.1m.
CREATIO magis reſpicit eſſe quàm naturam, vel rationem, 3ª. 1
q.2.7.3m.
Creatio paſſiua, ſecundum eſſe vt inhæret, eſt naturaliter poſterior 2
creatura, & eſt ſubiectum in ea: ſed ſecundum rationem eius, vt cauſatur ex actione Dei, eſt prior, 1ª.q.45 3.2m.& 3m.
Creationem eſſe, ratio demonſtrat, 1ª.q.45.2.c. 3
*Philoſophi concedunt creationem eſſe, ſed ab æterno, 1ª.q.46.2. 4
1m.& 2m.
CREATIO QVID. & non eſt mutatio proprie, 1ª.q.45.2.2m. 5
& 3.c.& q.46.1.5m.
Creatio non eſt motus nec terminus motus, 1ª.q.45.2.3m.& 3.c.& 6
q.46.2.2m.
Creatio eſt emanatio vniuerſalis entis, ex nihilo, 1ª. q. 45. 1.c.& 7
4.1m.
De ratione creationis eſt nihil præſupponere in re, cui naturaliter 8
prius conueniat non eſſe quàm eſſe, 1ª.q.65.3.c.
Creatio non admiſcetur in operibus naturæ, nec artis, ſed præſup- 9
ponitur, 1ª.q.45.8.c.
Creatio importat habitudinem creaturæ ad creatorem, cum qua- 10
dam nouitate, ſiue inceptione, 1ª.q.45.3.3m.
Creare nihil aliud eſt, quàm abſque materia præiacenti, aliquid pro- 11
ducere, 1ª.q.65.3.c.
Creatio eſt productio rei, ſecundum totam ſubſtantiam ſuam, nullo 12
præſuppoſito, 1ª.q.65.3.c.
Creatio actiua, eſt eſſentia Dei, cum relatione rationis ad creaturas. 13
Paſſiua vero, eſt in creatura, & eſt accidens eius de prædicamento relationis. ſ. habitudo habentis eſſe ab alio, & conſequens operationem Dei, 1ª.q.45.3.c.
Creatio paſſiue ſumpta, eſt aliquid in re creata, quia creatio actiua. 14
eſt actio tranſiens, relinquens effectum exteriorem, 1ª. q.45.5.c.
Nullum corpus poteſt creare, 1ª.q.45.5.c. 15
Solus Deus creat, 1ª.q.45.5.c.& q.47.1.c.& q.65. 3.c.& q. 90.3. 16
c.& q.104. 3.1m.& 3m.
*Creare requirit potentiam agentis infinitam, 1ª. q.32. 1.2m.& q. 17
45.5.3m.& q.25.3.3m.
*Deus non poteſt communicare creaturæ potentiam creandi ali- 18
quid, virtute propria & principaliter, nec inſtrumentaliter, 1ª.q.
45.5.c.3m.
Creare, eſt commune toti trinitati, 1ª.q.45.6.c. 19
Philoſophi dixerunt, quòd intelligentia ſuperior, creat inferiorem, 20
& animam, & corpus cœli moti ab ea, 1ª.q.8.3.c.& q. 45. 5. c.&
q 65.3.c.
Omne ens præter Deum, eſt creatum à Deo, 1ª.q. 44. c.& q. 45.2. 21
c.& q.65.c.& 12æ.q.79.2.c.
Res ſimplex, non poteſt fieri, niſi per creationem, 1ª.q.118.2.c. 22
Prima indiuidua cuiuſlibet ſpeciei, producta ſunt per creationem 23
tantum, 1ª.q.45.5.1m.& q 65.4.c.& 12æ.q.5.7.2m.
Sola ſuppoſita, proprie dicuntur creari, 1ª.q.45.4.u.& 7.2m.& 8.c. 24
*Creatio paſſiua creatur, non quidem alia creatione, ſed ſeipſa, 1ª. 25
q.45.3.2m.
Creatio facta eſt in principio temporis menſurantis motum primi 26
mobilis, ſicut in adiacente creationi, non autem ſicut in menſurante eam, quia ſimul fiebant, 1ª.q.46.3.c.1m.
Creatio eſt in inſtanti, 1ª.q.63.5 c.& q 74.2.1m. 27
*Immo principium temporis, non eſt menſura creationis, 1ª.q.46. 28
3.1m.
Creatio eſt prima actio, quia nullam præſupponit, ſed præſupponi- 29
tur à qualibet alia, 1ª.q.45.1.2m.
Creatio aliqua, præſupponit materiam in qua, non autem materiam 30
ex qua, 1ª.q.45.1.1m.
IN productione cuiuſlibet creaturæ etiam minimæ, manifeſtatur 1
infinita potentia, ſapientia, & bonitas Dei, 1ª.q.32.1.2m.& q.45.
5.3m.
*In omnibus creaturis, differunt ſuppoſitum & natura. 3ª.q.17 1 c. 2
Omnis creatura poteſt deficere à bono, in non eſſe, ſecundum ſei- 3
pſam, niſi à Deo conſeruetur ſecundum Gregorium, 12æ. q. 109.
2.2m.& q.112.3.1m.
Omnis creatura eſt mutabilis, 1ª.q.9.2.u.& q.10.3.c.& q. 16. 8.u. 4
& q.65.1.1m.& 12æ.q.109.2.2m.& q 112.3.2m.& 3ª.q.10. 4.c.& q.
13.2. 3.c.
Creaturæ ſecundum ſe, ſunt tenebræ, falſitas, & nihil, 12æ.q.5.1.2m. 5
In creaturis inueniuntur quatuor per ordinem. ſ. eſſe, vnitas, virtus, 6
& reſpectus ad effectus, 1ª.q.39.8.c.
Creatura dignior, facta eſt propter viliorem, in ordine ad totum 7
vniuerſum, non autem ſecundum ſe, 1ª.q.70.1.4m.
Commune eſt omni creaturæ, vt per omnes motus & operationes 8
eius, tendat ſicut in finem ſuum, in aſſimilationem diuinæ bonitatis, conſeruando ſuum eſſe, & communicando illud, 1ª. q.87.3.c

Creatu.

9 Creatura corporalis ordinatur ad ſpiritualem, & tendit in aſſimilationem eius, 1a.q.65.2.c.2m.
10 Creatura irrationalis, ordinatur ad rationalem tripliciter, ſcilicet auxiliando, ſignificando, & continendo, 12æ.q.78.2.c.

1 CREDERE QVID. & eſt cum aſſenſu cogitare, 22æ q.2.1.o.
2 Credere eſt proprius, & interior actus fidei, 22æ.q.2.principio & 2.o. & q.4.1.c.& 2.c.1m.
3 Credere eſt actus intellectus, aſſentientis diuinæ veritati, ex imperio voluntatis motæ à Deo per gratiam, 22æ.q.2.9.c.& q.4.1.c.& 2.c.1m.& q.5.2.c.
4 Actus fidei triplex, ſcilicet credere Deo, credere Deum, & credere in Deum. 22æ.q.2.2.o.
5 Credere Deum. Deo. & in Deum, eſt vnus actus fidei, reſpectu diuerſorum. 22æ.q.2.2.o.
6 Scientia de credendis eſt duplex, ſcilicet donum, quo diſcernuntur credenda à non credendis: & gratia, qua hoc docetur. Prima conuenit omni ſancto, non autem ſecunda, 12æ.q.9.1.1m.
7 Credere aliqua ſupra rationem naturalem, eſt de neceſſitate ſalutis, ſimpliciter & fides, 22æ.q.1.6.3m.& q.2.3.o.& q.16.1.1m.
8 Credere aliqua quę ratione naturali demonſtratur, eſt neceſſarium, 22æ.q.1.9.2.2m.& 22æ.q.1.6.3m.& q 2.4.o.
9 *Quilibet tenetur explicite credere articulos fidei, alia vero implicite, 1.2æ.q 76.2.c.& 22æ.q.2.5.o.
10 Quilibet chriſtianus tenetur explicite credere myſteria Chriſti, præcipue quæ publice in eccleſia ſolemnizantur, 22æ.q.2.7.o.
11 Quilibet chriſtianus tenetur explicite credere myſterium trinitatis, 22æ q.2.8.o.
12 Myſteria Chriſti, & Trinitatis, fuerunt explicite credita à maioribus ante Chriſtum: ſed à minoribus implicite, 22æ.q.2.7.c.& 8.c.2m.
13 Primum & principale inter omnia credibilia, eſt Deum eſſe, 22æ.q.16.1.c.
14 Quilibet homo, omni tempore, & omni ſtatu, tenetur credere explicite Deum eſſe & prouidentiam eius, 22æ.q.2.8.1m.
15 Myſterium incarnationis Chriſti, oportet aliqualiter eſſe creditum apud omnes, ſed diuerſimode ſecundum diuerſitatem temporum & perſonarum, 22æ.q 2.7.c.
16 Maiores tenentur magis explicite credere, quàm minores. 22æ.q 2.7.o.
17 Credere ea quæ ſunt ſupra rationem, non eſt leuitatis, cum habeat ſufficiens inductiuum ad credendum, 22æ.q.2.9.3m.
CRIMEN. & Proceſſus contra crimina triplex, ſcilicet per viam denunciationis, inquiſitionis, & accuſationis. In primo intenditur emendatio peccantis, in ſecundo & tertio pœna eius, propter bonum multitudinis. Ideo in primo requiritur ordo correctionis fraternæ in ſecundo infamia, in tertio autem inſcriptio, 22æ q.67.3.2m.& q.68 1.c.
CRIMINATOR eſt, qui aliis publice crimina imponit accuſando, vel conuiciendo, 22æ.q.74.1.2m.
1 CRVCIFIGI. & Chriſtus crucifixus eſt hora tertia linguis Iudæorum, & hora ſexta, manibus militum, 3a.q.46 9 2m.& q.83.2.2m.
CRVDELITAS eſt vitium humanum, excedens modum puniendi culpas, ſed feritas ſiue ſæuitia, eſt beſtialis, 22æ.q.157.1.3m.& q.159.c.
1 CONVENIENS fuit, Chriſtum mori in Cruce, ſeptuplici ratione. ſcilicet primo propter exemplum virtutis. Secundo quia hoc genus mortis, maxime conueniens erat ſatisfactioni pro peccato primi parentis, qui pomum ligni vetiti ſumpſit. Tertio paſſus fuit in excelſo ligno, vt etiam ipſius aëris natura mundetur. Quarto quia per hoc, aſcenſum nobis parat in cœlum. Quinto quia hoc competebat vniuerſali ſaluationi totius mũdi, propter virtutem paſſionis vbique diffuſam. Sexto quia per hoc genus mortis, diuerſæ virtutes deſignantur. Septimo quia hoc genus mortis pluribus figuris reſpondet, 3a.q.46.4.o.
2 Signum Crucis multiplex in miſſa. ſignificat paſſionem Chriſti, ſecundum diuerſas partes. 3a.q.83.5.3m.& 4m.
3 Mors Crucis, eſt pœna acerbiſſima, 3a.q.46.4.6.c.
4 Crux temporalis Chriſti deſignat myſtice vitam Chriſtianam. propter exemplum virtutis 3a.q.46.4.c.principio.
1 CVLPA eſt voluntaria inordinatio, vel priuatio boni, 1a.q 48.5.6.c.& 12æ.q.21.2.c.& q 87 2.c.& 2.& q.34.2.c.
2 Remiſſio culpæ fit per coniunctionem hominis ad Deum. à quo ſeparat omnis culpa mortalis perfecte, & venialis imperfecte, 3a.q.86.4.c.fi.& q.87.2.c.
3 Manente culpa. Deus non poteſt non imputare ad pœnam 3a.q.22.art.1.q.2.c.
4 Abſolutio vniuerſalis à culpa & à pœna fit in in perceptione baptiſmi. & in martyrio. 3a.q.68.2.2m.& q.87.1.2m.
1 CVLTVS Dei, conſiſtit in recipiendo diuina, vel in tradendo ea aliis, 3a.q.63.2.3.4.a.c.
2 Cultus diuinus, triplex, ſecundum triplicem ſtatum. ſ. veteris legis, legis nouæ, & ſecundum ſtatum gloriæ, 12æ.q.103.3.c.& q.[illegible] 3.c.
In ſtatu naturæ, homines nulla lege mouebantur ad cultum Dei, 3 ſed ſolo interiori inſtinctu. 3a.q.60.5.c. 3m.
Specialis cultus & honor. qui græce dicitur theoſebia, vel euſebia, 4 debetur Deo, vt omnium primo principio, 22æ. q.81.1.4m.& q.4.o.
Finis diuini cultus eſt, vt homo det gloriam Deo, & ei ſe ſubiiciat 5 mente & corpore, 22æ.q.93.2.c.
Cor & corpus, ſunt applicanda cultui Dei, 12æ.q.49.2.c.& q.101.2.o & 22æ.q.19.1.o.& q.81.7.o. & q.83.12.c.fi.& q.84.2.c.& q.93.2.c. 6
Aliquid pertinet ad cultum Dei dupliciter, ſcilicet vt offerendum, 7 vel vt aſſumendum, 22æ q 81.3.2m & q.95.2.c.
Sacramentum pertinet ad cultum Dei dupliciter, ſcilicet per modum actionis, vt Euchariſtia, in qua principaliter cultus Dei conſiſtit, inquantum eſt eccleſiæ ſacrificium, vel per modum agentis, ſcilicet ordo, vel per modum recipientis, vt baptiſmus, & confirmatio. 3a.q.63.6.c. 8
Cultus Dei, primo ordinatur ad reuerentiam Dei, ſecundo ad inſtructionem hominis à Deo, tertio ad directionem actuum humanorum, ſecundum inſtituta Dei, 22æ.q 91.2.c. 9
Cultus Dei duplex. ſcilicet interior, in coniunctione ad Deum, per intellectum & affectum, id eſt in deuotione mentis, & exterior, in ſacrificiis, oblationibus, & huiuſmodi 12æ.q.99.3.c & q.101.2.c.3m.& q.101.5.4m.& q.103.3.c.& 22æ.q.81.7.c.& q.84.2.c.& q.122.4.c. 10
Cultus ſecundus, ordinatur ad primum, ideo ſecundum quòd primus diuerſificatur in diuerſis ſtatibus, ſic & ſecundus, 12æ.q 103.2.c.3m. & q.101.2.c. 11
Cultus primus impeditus per peccata, ſecundus vero per immunditias corporales, 12æ q 102.5.4m. 12
Omnis cultus Dei exterior, præcipue ad hoc ordinatur, vt homines habeant Deum in reuerentiam, 12æ q 102.4.c.& 3a.q. 63.4.3m. 13
Cultus Dei exterior, præcipitur tertio præcepto decalogi, 22æ. q 122.4.c. 14
In cultu Dei, poteſt aliquid eſſe pernicioſum. i. falſitas, dupliciter. ſ. ex parte rei ſignatæ, vel ex parte colentium, contra morem eccleſiæ, 22æ.q.93 1.o. 15
In cultu Dei poteſt eſſe aliquid ſuperfluum, non ſecundum quantitatem abſolutam, ſed quia non proportionatur fini, 22æ.q. 81.5.3m.& q.91.1.c.3m.& q.93.2.c.& q.104.1.2m. 16
Antiquitus, quidam colebant ſuos Deos cum imaginibus, quidam verò ſine eis, 22æ.q.81.1.2m. 17
CVPIDITAS duplex. ſ. mortalis, & venialis. Prima ponit finem in creatura, non autem ſecunda: ſed eſt cum charitate, 22æ.q 24.10.2m.
CVRAM animarum habentes presbyteri vel diacones, non ſunt in ſtatu perfectionis, ex parte ordinis, nec ex parte curæ, quia non obligantur per ordinem ad ea quæ ſunt perfectionis, quamuis interior perfectio requiratur ad actum ordinis. Et poſſunt curam animarum deſerere. Vnde non omnes prælati eccleſiaſtici, ſunt in ſtatu perfectionis, ſed ſoli epiſcopi, 22æ.q. 184.6.o. 1
Ad curam pertinent duo. ſ. ratio ordinis. i. prouidentia, vel diſpoſitio, & executio ordinis. i. gubernatio, 1a.q.22.1 2m. 2
Aequalis cura eſt Deo de omnibus, ex parte Dei, non autem ex parte effectus, 1a.q.22.3.1m.& 12æ.q.112.4 1m. 3
Prouiſor particularis. excludit defectum ab eo quod eius curæ ſubditur, non autem prouiſor vniuerſalis, 1a q.22.2.2m.& q 103.5.c. 4
CVRIOSITAS eſt vitium, circa cognitionem intellectus & ſenſuum, ad peccandum. & circa inſpectionem ludorum, & mulierum ad concupiſcendum, & ſpectaculorum, 22æ. q.167.9. 1
Curioſitas oritur ex accidia, 22æ.q.35.4.3m.
ADAMNATIONE propter peccatum Adæ, nullus poterat liberari, niſi per Chriſtum, qui ſolus fuit ab ea immunis, à qua liberatur aliquis tripliciter. ſcilicet per baptiſmum, martyrium, fidem & dilectionem, 3a.q. 27.3.c.fi.& q.49.2.2m.& q.52.7.2m. 1
Homines damnati, non ſunt deputati ad exercitium aliorum, quia non habent ordinem naturæ inter ſe, ſicut dæmones, 1a.q. 64.4.2m. 2
Damnati non poſſunt velle bonum actualiter, & tamen voluntas eorum naturaliter inclinatur ad bonum, 1a.q. 64.2.o.& 12æ.q.85.2.3m. 3
*Damnati blaſphemant Deum mente & voce, & in hoc peccant, 22æ.q.13.4.o. 4
Damnati liberum arbitrium habebunt, & voluntatem in malo obſtinatam, 3a.q.18.4.3m. 5
Damnati non pœnitent de malis quæ fecerunt, ratione culpæ. ſed ratione 6

ratione pœnæ, 22ª.q.13.4.c.& 3ª.q.86.1.c.
7 Damnati nõ amant eos, quos prius inordinate dilexerunt, ſed cauſas dilectionis, 2.2ª.q.13.2.c.
8 Pœna damnatorum, nunquam finietur contra Origenem, 1ª.q.10.1.2m.& q.64.2.c.
9 *Obſtinatio in damnatis, eſt perpetua culpa & pœna. Sed non demerentur, quia non ſunt in via, ſed ad terminos pœnæ deuenerunt, 22ª.q.13.4.1m.
10 In damnatis erit varietas pœnarum, non refrigerans, ſed magis affligens 1ª.q.8.3.1m.& 12ª.q.67.4.1m.
11 *Bona quæ damnati fecerunt hic, proſunt eis in inferno. 3ª.q.69.6.1m.
12 Bona quæ damnati fecerunt hic, proſunt eis in inferno, ad mitigationem pœnæ, impediendo ne incurratur, non autem ſubtrahendo, nec fortificando ſubiectum, nec minuendo remorſum conſcientiæ. ª.q.·c.6.3m.
13 Quælibet pœna damni vel ſenſus in damnatis, excedit omnem pœnam & dolorem cuiuſcunque viatoris, etiam Chriſti, 3ª.q.46.6.3m.
1 DAMNVM eſt ex hoc, quòd aliquis minus habet, quàm debet habere, 22ª.q.62.4.c.
2 Dare alicui occaſionem damni, vel periculi, ſemper eſt illicitum, 22ª.q.77.3.c.
3 Omnes qui ſunt quocunque modo cauſa damni, qui in his verſibus ſunt ſcilicet, Iuſſio, conſilium, conſenſus, palpo, recurſus Participans, mutus, non obſtans, non manifeſtans. Tenentur ad reſtitutionem totius, 22ª.q.62.7.0.
4 Damnificatio duplex, ſcilicet in re habita, & in re habenda. In prima tenetur quis reſtituere totum, in ſecunda vero aliquid, ſecundum æſtimationem & arbitrium ſapientis. 22ª.q.62.4.4m.& 4.0.
1 DANIEL fuit ſimul accuſator & iudex ſenum, inſtinctu Dei. Et iudicauit non ſubditos, ex commiſſione, 22ª.q.67.1.1m.& 3.3m.
1 DE ratione dationis nihil eſt, niſi quòd datum libere habeatur à dante, 1ª q.38.1.c.
2 Inter dantem & datum non requiritur diſtinctio, niſi rationis, 1ª.q.38.1.1m.
3 Dans ſemper diſtinguitur realiter, ab eo cui datur, 1ª.q.38.1.1m.
4 Datio duplex, ſcilicet ex debito, & ex amore In prima poteſt eſſe vitium acceptionis perſonarum, non autem in ſecunda, 1ª.q.23.5.3m.& ſi & 22ª.q.63.1.3m.
5 Aliquis dupliciter aliquid dat illicite, ſcilicet vel quia ipſa datio eſt illicita & contra legem: ſicut patet in eo qui ſimoniace aliquid dedit, vel quia propter rem illicitam dat, licet ipſa datio non ſit illicita, ſicut cum quis dat meretrici propter fornicationem, 22ª.q.73.8.c.3m.& 22ª.q.78.5.1m.
6 Datio & miſſio, dicuntur tantum temporaliter in diuinis, ſed donum æternaliter, 1ª.q 38.1.4m.& q.43.2.0.
7 Datio, datum, & donum, in diuinis dicuntur notionaliter, vt important auctoritatem reſpectu dati. Sed ſine illa, dicuntur eſſentialiter, 1ª.q.38.1.c.
8 Donum quadrupliciter differt à dato in diuinis, quia non conſignificat tempus, eſt æternum, ſignificat aptitudinem, & liberalitatem, 1ª.q.38.1.4m.& 2.3m.
9 Diuinæ perſonæ dantur nobis inuiſibiliter miſſæ, tantum ſecundum dona gratum facientia, 1ª.q 43.3.c.& 3ª.q.72.7 c.
10 Dari conuenit eſſentiæ, & cuilibet perſonæ diuinæ, & à ſeipſa, 1ª.q.43.4.1m.
11 Spiritus ſanctus poteſt dici datum noſtrum, non autem donum noſtrum, 1ª.q.38.2.1m.
12 *Nulla creatura poteſt dare ſpiritum ſanctum, 1ª.q.43.8.c.ſi.
13 Nulla creatura poteſt dare ſpiritum ſanctum, licet aliquis poſſit eſſe miniſter collationis eius, 1ª.q.43.8.ſi.& 3ª.q.8.1.1m.
14 Dare ſpiritum ſanctum, dicitur dupliciter, ſcilicet auctoritate, & ſic eſt tantum Dei, & miniſterio, & ſic homines, & Chriſtus ſecundum quòd homo dicuntur eum dare, 3ª.q.8.1.1m.
1 PECCANTE David, populus punitur, primo propter bonum vnitatis, ſecundo propter demerita populi in ſequendo Abſalon, tertio quia populus erat poſſeſſio eius, 12ª.q.108.4.1m.
2 *David propheta ſecundum gloſam, dicit ſe ſeruaſſe ordinem doctrinæ, prout tranſeundum eſt à facilioribus ad difficiliora, conſtringens ſe maledicto, ſi eum non ſeruaſſet, 22ª.q 189.1.4m.& 6.2m.
1 DE, & ex, denotant habitudinem cauſæ efficientis, vel materialis, non autem formalis, vel finalis, 1ª.q 39.2.5m.& 8.c.
2 Quicquid eſt de aliquo, eſt ex aliquo, non autem econuerſo, quia, de, dicit principium, & conſubſtantialitatem, ex, vero, dicit principium tantum 3ª.q.75.5.c.
3 De. dicit principium conſubſtantiale efficiens, vel formale ſubſiſtens, vel materiale, 1ª.q.41.3.1m.& 2m.& 3ª.q.32.2.c.& q 75.8.c.

1 DEBITVM &. In communi importat ordinem exigentiæ, vel neceſſitatem alicuius ad quod ordinatur, 1ª.q.21.1.3m.
Aliquid dicitur debitum dupliciter, ſcilicet ſecundum ſe, vt finis, vel propter aliud, vt ea quæ ſunt ad finem, 22ª.q.44.1.c. 2
Debitum duplex. ſcilicet naturæ, & meriti, 12ª.q.111.1.2m. 3
Debitum duplex. ſcilicet legale, & morale. 12ª.q 99.5.0.& 22ª.q.23.3.1m.& q.31.3.2m.& q.78.1.2m.& q.8 .1.c & q.102.2. m.& q.106.1.2m.& 2.1m & q.114.1.c.& q 117.5.1m.& q 118.3.2m. 4
Debitum duplex, ſcilicet neceſſitatis. & congruitatis vel vtilitatis, 12ª.q.99.1.c & 3ª.q.64.1.3m. 5
Aliquid eſt alicui debitum dupliciter, ſcilicet ratione neceſſitatis, vel quia dat aliquid, 22ª.q.187.4.c. 6
Debitum non minuit meritum, niſi minuat voluntarium, 1ª.q.21.1.3m.& 12ª.q 114.1.1m.& 22ª.q.50.3 2m.& q.1.4.1.3m.& q.186.5.5m. 7
*Deus nulli eſt debitor, 1ª.q.21.1.4m.& 12ª.q.9 .5.c.& q.111.1.2m.& q.114.1.3m. 8
Deus reddit duplex debitum, ſcilicet reſpectu ſuæ ſapientiæ & voluntatis. & reſpectu creaturæ. Sed primum præſupponitur in ſecundo, 1ª.q 21.1.3m.& 4.c.& 12ª.q.114.1.3m. 9
In Deo eſt principaliter ratio, & cauſa debiti. 22ª.q.1.6.1.c. 10
Coniuges in petendo debitum & in aliis. ſunt æquales, ſecundum proportionem, non autem ſecundum quantitatem, 22ª.q 32.8.2m. 11
Petere debitum à coniuge in feſto non licet, quia eſt incongruum, tamen non eſt peccatum mortale, ſi ſine contemptu fiat, 22ª.q.186..3m. 12

1 DECIMAE. &. In communi & non ſoluebantur ex præcepto ante legem: quia non erant determinati miniſtri, 22ª.q.87.1.2m.
Oblationes & decimæ in veteri lege erant ſacramenta, non autem nunc, quia tunc erant vt figurales, nunc autem vt morales, 3ª.q.65.1.7m. 2
Decimæ non erant oblationes, nec ſacrificia, quia non offerebantur Deo immediate, ſed miniſtris eius. 22ª.q.83.3m. 3
Decimatio eſt actus moralis, inquantum offertur ad cultum Dei, & ad ſuſtentationem miniſtrorum eius: ſed eſt figuralis, inquantum ſignificat imperfectionem dantis decimas, 3ª.q.31.8.c.& q.65.1.7m. 4
Præceptum de ſolutione decimarum quo ad ſuſtentationem miniſtrorum Dei, eſt morale, & iuris naturalis, ſed quo ad certum numerum, eſt iudiciale ſed quo ad ſignificationem eius, eſt ceremoniale: & quo ad Chriſtianos, eſt præceptum eccleſiæ poſitiuum, 22ª.q.87.1.0. 5
In doctrina Chriſti & apoſtolorum, continetur præceptum de decimis quantum ad id quod eſt morale tantum, 22ª.q.87.1.2m. 6
Eccleſia poteſt determinare aliam partem ad ſoluendum, quàm decimam, 22ª.q.87.1.c. 7
Ius percipiendi decimas, poteſt vendi eccleſiæ, non autem laicis, licet fructus quandoque eis concedantur, 22ª.q.87.3.c.3m.& q.100.4.3m. 8
Decimæ poſſunt dari in feudum, 22ª.q.87.3.1m. 9
Non ſoluens decimas, vbi non eſt conſuetudo, non peccat, ſi eſt paratus ſoluere ad mandatum eccleſiæ, 22ª.q.87.1.1m. 10
Decimatio non conuenit Chriſto, ſed cuilibet alij, quia ſignificat liberationem à peccato originali 3ª.q.31.8.0. 11
Iudæi dabant decimas prædiales, non autem perſonales, 22ª q.87.2.1m. 12
Iudæi dabant tres decimas ex præcepto Dei, primas miniſtris, ſicut & nunc, ſecundas in ſacrificia, quæ ceſſauerunt, tertias pauperibus, quæ nunc plus debentur, 22ª.q.87.1.4m. 13
Pauper tenetur dare decimas ſacerdoti, licet ſit diues, 22ª.q.87 3.1m.& 4.4m. 14
Omnes clerici tenentur dare decimas papæ, ſi petat, 22ª. q. 87.4.3m. 15
Clerici tenentur dare decimas de prædiis propriis, non autem de prædiis eccleſiæ, 22ª.q.87.4.c.1m. 16
Religioſi curati poſſunt exigere decimas, nec tamen tenentur dare, non curati vero econuerſo, habens tamen aliquam immunitatem, ſecundum diuerſas conceſſiones eis à ſede apoſtolica factas, 22ª q.87.3 3m.& 4.2m. 17
Petens decimas, vbi non eſt conſuetudo, peccat, 22ª. q. 87.1.5m. 18
Eccleſia abſtinet à decimis exigendis, in terris in quibus non eſt conſuetum decimas ſoluere, 22ª.q 45.8.5m. 19
Eccleſia poteſt petere decimas ab emente rem non decimatam, & etiam à vendente, 22ª q.87.2.4m. 20
Decimæ debent dari iis quibus ſolent dari ſecundum conſuetudinem, licet perſonales magis conueniant eccleſiæ parochiali, prædiales vero eccleſiæ vbi eſt ager, 22ª.q.87.3 2m. 21
Decimæ debent in vſus pauperum per clericos diſpenſari, 22.q.87.1.4m.& 3.1m.& 4.4m. 22
Decimæ debent dari de omni re poſſeſſa, ſecundum conſuetudinem. 23

dinem ſ.de omni lucro prædiali, vel perſonali, & de meretricio, & hiſtrionatu, & huiuſmodi, ſed eccleſia non debet recipere, quamdiu ſunt in peccato, 22ª.q.87.2.c.
24 Decimæ non debent dari de rapina, furto, vel vſura, nec de aliis obnoxiis reſtitutioni, ſed de fructibus rei emptæ ex vſuris, 22ª.q.87.2.2^{m}.
25 Nullus tenetur dare decimas, de re ſibi ablata furto, vel rapina: niſi ob culpam, ſcilicet negligentiæ 22ª.q.87.2.4^{m}.
26 Decimæ de herbis, & aliis minimis dantur de conſilio, non autem de præcepto, ſicut nec in veteri lege, niſi de conſuetudine patriæ, 22ª.q.87.2.3^{m}.
27 Decimæ debent dari non deductis expenſis, nec tributis, nec mercede operationum, 22ª q.87.2.4^{m}.
Decora facies eſt periculoſus, & tamen non fuit cauſa principalis matrimonij Iacob cum Rachel, ſed fuit cauſa ſecunda, & hoc bene poteſt eſſe ſine peccato, vel quandoque eſt cum peccato veniali, ſi autem eſſet principalis cauſa, libido pulchritudinis, tunc non excuſaretur à peccato mortali, ſi eſſet effrenata libido, 22ª. q 167.2.c.ſi.

1 DEFECTVS ſumitur dupliciter.ſ. priuatiue, & negatiue ſecundus eſt in omni creatura, primus autem non eſt in angelis, 1ª.q.12.4.2^{m}.
2 Defectus in effectu contingit dupliciter. ſ. defectu agentis & defectu patientis, 1ª.q.49.2.c.
3 Defectus in effectu naturæ & artis, contingit quadrupliciter. ſ. ex defectu agentis, materiæ, formæ, & effectus, ſed in motibus, tantum ex primo, 1ª.q.49.1.c.3^{m}.
4 Malum in defectu actionis ſemper cauſatur ex defectu agentis, 1ª. q.49.1.1.c.
5 Id quod ſequitur defectum actionis, non attribuitur agenti, niſi cum poteſt, & debet agere, 1ª.q.49.1.3^{m}. & 2.3^{m}. & 12ª.q.6.3.c. & q.79.1.c.
6 Defectus naturæ humanæ contingit dupliciter. ſ vel quia nondum peruenit ad vltimam perfectionem naturæ, vt in pueris, vel quia recedit ab ea, vt in ſenibus, 1ª.q 99.1. 4^{m}.
7 Defectus duplex ſequitur ex peccato.ſ.vt pœna à iudice vel conſequens pœnam, primus debet eſſe æqualis in peccato æquali: non autem ſecundus, 22ª.q.164.1.4^{m}.
8 Chriſtus curans corporalitatem, & paſſibilitatem corporis noſtri, curauit omnes alios defectus noſtros, quia omnes cauſantur ex ea ſuperadditis quibuſdam particularibus cauſis, 3ª. quæſt. 14. 4.1^{m}.
9 Nullus defectus poteſt eſſe in Deo, 1ª. q.49. 2.c. & 22ª.q.162.1.4^{m}.
10 *Nullus defectus reducitur in Deum, ſicut in cauſam, 22ª. q. 24. 10.c.
11 Intellectus angeli nõ habet defectum, ſi defectus accipiatur priuatiue, vt, ſcilicet careat eo quod habere debet, ſi vero accipiatur negatiue, ſic quælibet creatura inuenitur deficiens Deo comparata, dum non habet illam excellentiam quæ inuenitur in Deo, 1ª.q.58.4.2^{m}.
DEGRADATIO aufert ordinis executionem, quaſi in perpetuum, ſed excommunicatio, ſolum vſque ad emendationem, 3ª.q. 82.8. 3^{m}.
DEIFICATVS prædicatur de humanitate Chriſti, non autem de homine Chriſto, 3ª.q.16.3 c.2^{m}.& 5.2^{m}.
1 DEITAS inquantum vna in pluribus perſonis, conuenit cum forma nominis collectiui, 1ª.q.39.5.6^{m}.
2 *Deitas non poteſt ſupponere pro perſona, 1ª.q.39.5.c.
1 DELECTATIO non eſt generatio, ſed generatum eſſe, 12ª.q 31.1.c. & q.35.5.c.
2 Delectatio ſecundum Ariſtotelem, eſt quidam motus animæ, & conſtitutio ſimul tota, & ſenſibilis in naturam exiſtentem, 12ª.q. 31.1.c.
3 Delectatio eſt motus, qui eſt actus perfecti, non autem eſt motus, qui eſt actus exiſtentis in potentia, 12ª.q.31.2.1^{m}.
4 Delectatio eſt motus in appetitu animali, conſequens apprehenſionem boni naturalis præſentis per ſenſum, 12ª.q.11.1.3^{m}.& q.31.1. c.1^{m}.& q 35.2.c.
5 Delectatio eſt operatio cauſaliter, non autem formaliter, nec eſſentialiter, 12ª.q.11.1.1^{m}.
6 Delectatio eſt paſſio animæ, 12ª.q.31.1.1.c.& 4.2^{m}.& 5.c.ſi. & 2^{m}. & q 35.1.c.
7 Nulla delectatio eſt quid optimum, 12ª.q.2.6.c.
8 Obiectum delectationis eſt bonum apparens, conueniens coniunctum, 12ª q 43. .c.
9 Delectatio eſt quietatio cognita in re conuenienti, 12ª.q.11.1.3^{m}.& q.34.1.c.& q.33.1.c.
10 Delectatio eſt quies appetitus tendentis in finem, propter præſentiam eius, ſed eſt motus appetitus ab appetibili præſenti, immutante appetitum, 12ª q.31.1.2^{m}.& q 33.3.1^{m}.& q.34.2. 2^{m}.& 3^{m}. & 3.2^{m}. & 4.c.1^{m}.& q.38.1.c.
Delectatio eſt ſicut quies naturalis, ſed triſtitia eſt ſicut quies violenta, 12ª.q 31.8.c.1^{m}. 11
Delectari de Deo in via plene non poſſumus, ſicut nec Deum cognoſcere, 22ª.q.44.6.2. 12
Nulla delectatio eſt in carentibus omni cognitione, 12ª.q.11.2.c.& q.31.1.c.& q.32.2.c & q.37.1.c.& q.41.3.c. 13
Delectatio proprie dicta in Deo, 12ª.q.31.4.2^{m}. 14
Delectatio diuerſimode eſt in Deo, angelis, hominibus, & brutis, 12ª.q.31.4.2^{m}. 15
Delectatio eſt in appetitu ſenſitiuo, & in appetitu intellectiuo, 12ª. q.30.1.c.& q.11.3.4.c.& q.35.1.c. 16
Omnis delectatio eſt proprium accidens beatitudinis, vel partis eius, 12ª.q.2.6.c.& q.2.4.c. 17
Cauſa proxima delectationis eſt operatio, cuius obiectum, eſt cauſa remota, 12ª.q.32.1.c. 18
Oportet quod omnis delectatio, aliquam operationem conſequatur, 12ª.q.32.1.c. 19
Omnis operatio procedens ex habitu perficiente naturam, cauſat delectationem, 12ª q.100 9 c.3^{m}. 20
Operatio non eſt propter delectationem, ſed econuerſo, 12ª.q.4. 2.c. 21
Delectatio eſt maior in principio operationis quàm in proceſſu eius continuitate, quamuis forte in proceſſu operatio ſit intenſior, & hoc triplici ratione, ſcilicet primo, quia cum operatio ſit delectationis cauſa, quanto aliquid attentius operatur, tãto maior delectatio ex operatione conſurgit, homo autem in principio operationis attentior eſt ad operationem, quàm in progreſſu, & ideo in progreſſu operationis quãdo aliquis neglĩgẽtius intẽdit operationi, non ſentit tantam in operatione delectationem, ſecundo quia oportet in nobis delectationem eſſe ſecundum modum noſtræ naturæ, vnde cum noſtra natura ſit mutabilis, non eſt nobis ſemper idem delectabile, quia iam mutati ſumus à priſtina diſpoſitione, & ſic poſt pauca non eſt nobis conueniens, quod prius conueniens erat, & ideo quod prius erat delectabile, poſtea ſit minus delectabile. vel etiam triſte, & hæc eſt etiam ratio, quare continuitas vnius rei, in nobis faſtidium parit: alternatio vero delectat, tertio quia cum ad delectationem requiratur conuenientis perceptio, quanto aliquid minus ſentitur, minus eſt delectabile: res autem in ſui nouitate magis ſentiuntur, quia poſtmodum earum diſpoſitio ſit quaſi qualitas quædam inhærens ſentientibus, 12ª.q.32.1.3^{m}. 22
Operatio vnius poteſt eſſe cauſa delectationis in alio tripliciter.ſ. benefaciendo, faciendo æſtimationem boni eius, & propter amorem vel odium, 12ª.q.32.5 c. 23
Ad delectationem requiruntur duo. ſ. adeptio. vel coniunctio, vel præſentia boni conuenientis, & cognitio huius, 12ª. q.32.c.& q. 31.1.c. & q.35.1.7.c.& q.43.1.c. 24
Motus eſt cauſa delectationis tripliciter, primo quia mutamur, ſecundo quia obiectum excedit, tertio ratione cognitionis, 12ª.q. 32.2.c. 25
Conſueta delectant, quia ſunt connaturalia, 12ª. quæ. 32. 2.3^{m}.& 8.3^{m}. 26
Raro contingentia delectant, ratione admirationis, & deſiderij.12ª. q.32,8.3^{m}. 27
Benefacere aliis, eſt cauſa delectationis tripliciter, ſcilicet propter ſpem, vel amorem, ratione excellentiæ, & ratione libertatis, 12ª. q.32.6.c. 28
Amor & concupiſcentia cauſant delectationem, ſed magis ſpes, 12ª. q.32.3.3^{m}.& q.33.3.2^{m}. & q.100,5.3^{m}. 29
Spes ratione præſentis æſtimationis delectat, ſed ratione abſentiæ, affligit, 12ª.q.32.3.2^{m}.& q.40.8.1^{m}. 30
Senſus magis delectat quàm ſpes, & hæc magis quàm memoria, quia delectatio eſt de re præſenti, 12ª.quæ. 2. 3.c. & 12ª. quæ. 30.1. 3^{m}. 31
Vincere delectat inquantum demonſtrat propriam excellentiam, ideo omnes ludi & pugnæ delectant, propter ſpem victoriæ, 12ª. q.32.6.3^{m}. 32
Ocium, ludus, & omnia quæ ad requiem pertinent, ſunt delectabilis, inquantum auferunt triſtitiam, quæ eſt ex labore, 12ª.quæ. 32.1.3^{m}. 33
Omne ſimile ratione vnitatis delectat, ſed contriſtat, per exceſſum corrumpendo, vel vt impedit proprium bonum, 12ª. quæ. 32. 7. c. 34
Redarguere & punire delectant, ratione propriæ excellentiæ, vel amoris, non autem propter malum alterius, 12ª.q.32.6 3^{m}. 35
Dare aliis, delectat, inquantum indicat proprium bonum, ſed contriſtat inquantum euacuat illud, 12ª.q 32.6.1^{m}. 36
Triſtitia eſt cauſa per accidens delectationis, inquantum facit magis eam appeti, & propter eam fertur, 12ª.q.32.4.1^{m}.& q 48.1 c. 37
Triſtitia in præſenti cauſat delectationem, inquantum repræſentat in memoria rem dilectam, ſed in præterito, quia euaſit ab aliquibus triſtibus & doloroſis, 12ª.q 32.4.c. 38

39 Dilatatio Metaphorice ſumpta eſt effectus delectationis, amoris, & deſiderij, 12æ.q.33.1.o.& q.37.2.c.

40 Qui delectatur, conſtringit rem delectantem, dum ei fortiter inhæret, ſed cor ſuum ampliat, vt perfecte fruatur, 12æ. quæſt. 33. 1.3m.

41 Delectatio perficit operationem tripliciter, ſcilicet vt finis, vt forma, & augendo, 12æ. q.4.1.3m.& q.33.4.o.& q.34.4.3m.& q.40.8.c.

42 Quælibet delectatio mitigat quamlibet triſtitiam, 12æ quæſt. 35. 4.2m.& 3m.& q.38.1.o.& 3.4.c. & 5.o. & q. 48.1.o.& 3a.q. 46.8. 2m.

43 Delectatio contemplationis adiuuat vſum rationis, corporales autem impediunt tripliciter, ſ. per diſtractionem, contrarietatem, & ligationem, 12æ.q.4.1.3m.& q.33.3.o.& 4.1m. & q. 34.1.1m.& 22æ, q. 5.3.o.& q.53.6.o.

44 *Delectatio maxime corrumpit æſtimationem prudentiæ, & præcipue in venereis, quia totam animam abſorbet, 22æ.q. 53.6.c.& q.55 8 1m & q.153.5.1m.

45 Delectationes ſpirituales cauſant deſiderium ſui ſine faſtidio, niſi per accidens, ratione corporis, 12æ.q.33.2.o.

46 Delectationes corporales ratione habitus excedentis, cauſant faſtidium, ſed ratione non habitus, cauſant deſiderium, 12æ q.33.2.o.

47 Delectationes corporales ſunt medicinales, contra faſtidium vel ſunt ægritudinales .i. inordinate amatæ, 12æ.q 31.5.c.fi.1m.& q. 48. 1.c.

48 Omnis triſtitia impedit omnem delectationem per redundantiam, ſed per ſe, impedit tantum contraria, 12æ.q. 35.4.2m.& 3m. & 6.c. fi.& 3a.q. 46.8.2m.

49 Omnis triſtitia impedit aliquam operationem, inquantum eſt contraria operanti, Sed non omnis delectatio coadiuuat ad operandum. Immo extranea impedit auertendo intentionem, 12æ.q 33. 3.4.c.

50 Operatio ſecundum ſe eſt delectabilis, ſed per accidens eſt pœnoſa, & contriſtans, ſ. ratione motus fatigantis, ideo quia eſt delectabilis per accidens, id eſt remouendo contriſtans. ſ. motum. 12æ. q. 32. 1.3m.

51 Quælibet delectatio contrariatur cuilibet triſtitiæ ſecundum diſpoſitionem ſubiecti, & ſecundum effectus, quia per primum natura confortatur, & per ſecundum moleſtatur, 12æ.q.35. 4.2m.& 3m.& q.38.1.1m.

52 Delectationi conſiderationis intellectus, nulla triſtitia contrariatur ratione ſui, ſed tantum ratione obiecti, 12æ.q.31.5.c. fi.& q. 32.7.2m.& q.35.5.o.& 22æ.q. 9. 4.1m. & q. 180. 8.c. & 3a.q. 46.7. 4m.

53 Dolor & triſtitia, contrariatur cuilibet delectationi ſecundum genus, non autem ſecundum ſpeciem, 12æ.q.35. 3. 4. o. & q. 38. 1. 1m.

54 Delectatio poteſt eſſe integra & perfecta, non autem triſtitia, ſed ſemper eſt ſecundum partem, 12æ.q.35.6.c.

55 Delectatio & triſtitia de eodem contrariantur ſecundum ſpeciem, ſed de oppoſitis habent conuenientiam, & de diſparatis, ſunt diſparatæ, 12æ.q.35.4.o. & 5.c. & q 36.1.2m.

56 Omnes fugiunt quamlibet triſtitiam non autem omnes appetunt quamlibet delectationem, 12æ.q.39. 1.2m.& 3.c.

57 Appetitus delectationis eſt maior quàm fuga triſtitiæ ſecundum ſe, ſed per accidens, eſt econuerſo tripliciter, ſ. primo, quia triſtitia magis ſentitur, ſecundo ex cauſa, tertio ex effectu, 12æ.q.35.6.n. & 22æ.q.138.1.c.

58 Delectatio magis afficit quàm triſtitia, quæ magis ſentitur, 12æ.q. 10.3.o.

59 Omne animal appetit delectationes naturaliter, vt medicina contra labores ſenſuũ, & motuũ, 12æ.q. 32.7. 2m.& 22æ. & q. 4.6.c.

60 Delectatio appetitus naturalis dicitur tantum delectatio, & oppoſita paſſio, dicitur dolor. Sed delectatio appetitus animalis, dicitur etiam gaudium: & oppoſita paſſio, dicitur triſtitia. Primæ ſunt in qualibet potentia, ſecunda vero in concupiſcibili tantum, 12æ.q.31.3.c.& q.75.2.7.c.& q.41.3 c.

61 Iuuenes & melancholici, vehementer appetunt delectationes ſenſuum propter laborem ſuæ naturæ, 12æ.q.32.7.2m.

62 Delectatio naturaliter appetitur propter ſe finaliter, non autem formaliter, nec effectiue, 12æ q.2.6.1m. & 3m.& q.34.2.2m.

63 Delectatio corporalis plus appetitur, quàm ſpiritualis per accidens, quia quidam abundant ſenſu, & deficiunt intellectu: & quia pluribus eſt nota quam ſpiritualis, 12æ q.2.6.c 1m.& 2m. & q 31.5. c & q.32.7.2m.

64 Non omnis delectatio eſt bona, nec omnis eſt mala, ſed aliqua eſt bona, & aliqua mala, 12æ.q.34.1.2.c.

65 Omnis triſtitia per ſe eſt mala, licet per accidens poſſit eſſe bona, ſed omnis delectatio eſt bona per ſe, 3a.q.1.6.2m.& 3m.

66 Delectatio de apparenti bono, & vero malo, & triſtitia de apparenti malo & vero bono, ſunt mala moraliter, 22æ.q 35.1.c.

67 Triſtitia eſt materia delectationis & gaudij, per accidens tantum, & econuerſo, inquantum triſtitiæ accidit eſſe bonum & illi malum, 12æ q.35.1.2m & 3m.

Delectatio non dicitur moroſa, niſi ſit cum conſenſu rationis deliberatæ, 12æ.q.74.6.3m.& q. 88.4.2m. 68

Conſenſus rationis in delectationem cogitationis prauæ, ratione obiecti eſt peccatum mortale, ſed ratione cogitationis tãtum eſt veniale, vel nullum, puta cum aliquis cauſa diſputationis, vel confeſſionis, & huiuſmodi, cogitat de peccatis carnalibus, 12æ.q.32.5. c.& q.74 8 o.& q.88.5.2m.& 22æ.q.154.4.c.& q.180.7.o. 69

Delectatio actus coniugalis de ſe non eſt peccatum mortale, nec veniale, 12æ.q 34.1.1m. 70

Actus matrimonij propter delectationem tantum, intra limites matrimonij, eſt peccatum veniale, ſed extra limites matrimonij, vel excludendo ordinem finis vltimi, eſt peccatum mortale, quia quando eſt peccatum luxuriæ, propter ſolam inordinationem cõcupiſcentiæ, ſicut cum aliquis libidinoſe accedit ad ſuam vxorẽ, tunc eſt diſtinguendũ, quia quandoque eſt talis inordinatio, quæ excludit ordinem finis vltimi, puta cum aliquis in tantum concupiſcit delectationem veneream, quòd ab ea non abſtineret propter præceptum Dei: & quòd illam mulierẽ cognoſceret vellet, vel etiam aliam, præter matrimonij legem, & ſic eſt peccatum mortale: quia concupiſcentia non refrænatur intra limites matrimonij, aliquando vero inordinatio cõcupiſcentiæ non tollit ordinem vltimi finis, quando. ſ. aliquis, etſi ſuperabundet in concupiſcentia delectationis venereę, tamen potius ab ea abſtineret quàm contra Dei præceptum ageret, nec iſtam mulierem, aut aliam cognoſceret, ſi ſua vxor non eſſet: & tunc concupiſcentia ſiſtit intra limites matrimonij, & eſt peccatũ veniale. Manifeſtum eſt enim quòd in quibuſdam peccatis eſt quidem aliqua inordinatio, non tamen per contrarietatem ad vltimum finem, ſed ſolum circa ea quæ ſunt ad finem: inquantum plus vel minus debite eis intenditur, ſaluato tamen ordine ad vltimum finem puta cum homo, & ſi nimis ad aliquam rem temporalem afficiatur non tamen pro ea vellet Deum offendere, aliquid contra præceptum eius faciendo, 12æ.q 87 5.c.& 22æ.q 68.1.c. 71

Delectatio duplex. ſ. carnalis .i. quæ completur ſenſu carnis. ſ. ciborum & venereorum: & ſpiritualis. i. quæ completur ſola apprehenſione animæ, 22æ.q 118.6.c.& q.12.8.c. 72

Delectatio corporalis .i. ſecundum ſenſum, eſt vehementior quo ad nos, ſed delectatio ſpiritualis eſt ſimpliciter maior, firmior, & dignior, 12æ.q. 2.6.c. & q.31.5.o. & q.38.4.c.& 22æ.q.141.4.4m.& q. 180. 7. c. 73

Delectatio corporalis vocatur voluptas, quia pluribus eſt nota quàm ſpiritualis, 12æ.q.2.6.c. 74

Delectationes corporales indigent temperari, & refrenari per rationem, non autem ſpirituales: quia non ſunt ſecundum mentem, quæ eſt regula, ideo ſecundum ſe ſunt ſobriæ & moderatæ, 12æ.q.31.5.3m.& 22æ.q.141. 4.4m. 75

Nullus diu poteſt eſſe ſine delectatione, ideo carens delectationibus ſpiritualibus, tranſit ad carnales, 22æ. quæ. 35. 4. 2m.& q. 119. 1.3. 76

Delectatio ſpiritualis eſt tota ſimul, non autem corporalis, 12æ.q.31. 2.o.& 5.c.fi. 77

Delectatio ſecundum tactum eſt maior vtilitate, & ſimpliciter, & naturalior, quàm ſecundum alios ſenſus, ſed delectatio ſecundum viſum, eſt maior, ratione cognitionis, 12æ.q.31.6.n. & 22æ.q. 15.3.c.& q.141.4.c.3m. & 7.c. 78

Delectatio contemplationis excedit omnem delectationem humanam, 12æ.q.3.5.c.fi.& q.38.4.c.& 22æ. q.180.7.o. 79

Delectatio vitæ contemplatiuæ eſt nobilior, conuenientior nobis, purior & perfectior, quàm vitæ actiuæ, 22æ.q.182.1.c. 80

Delectatio contemplationis in via, eſt imperfecta reſpectu contemplationis in patria, 22æ.q. 180.7.3m. 81

Contemplatio diuinorum in via, eſt maioris delectationis qualibet contemplatione alterius rei, 22æ.q.180.7.3m. 82

Delectatio ſecundum voluntatem eſt menſura & regula omnis actus moralis, non autem delectatio ſecundum ſenſum, 12æ. q. 34.4 o. 83

Delectatio ſenſibilis, fuiſſet maior & purior ante peccatum, quàm poſt: ſicut delectatio temperati, quàm intemperati, 1a.quæ. 98. 2. 3m. 84

Delectatio eſt prior amore, & ille deſiderio, ſecundum rationem finis, ſed ordine generationis, eſt econuerſo, 12æ.q.25.2.c.3m. & q. 34.4.1m. 85

Delectatio contrariatur delectationi, de obiecto contrario, 12æ.q. 31.8.o. 86

Differentia inter delectationem, gaudium, exultationem, lætitiam, hilaritatem, & iocunditatem, 12æ. quæſt. 31. 3.n. & quæ. 33. 2.c. 87

Delectatio eſt in tempore per accidens tantum. ſ. ratione tranſmutationis adiunctæ, 12æ.q.31.2.o. 88

Delectationes dupliciter ſunt innaturales. ſ. quæ ſunt contra rationem, & 89

nonem, & quæ ſunt contra naturam communem, 22æ.q. 32.3.c. & 7.0.

90 Delectari propter ſe formaliter, licitum eſt in omni delectabili, ſecundum ſuam formam, non autem finaliter, 12æ.q.70.1.2m.

91 Delectatio non eſt finis charitatis, ſed magis viſio, cui conſequitur 12æ.q.4.2.m.

Depressores dicuntur qui non poſſunt ſuſtinere aliquos labores, nec aliquid minuens delectationem, 22æ.q.138.1.2m.

1 Delictum communiter ſignificat quantumcunque omiſſionem, ſed ſtricte, omiſſionem pertinentium ad Deum, vel quando ſcienter & cum contemptu omittit homo id quod facere debet, 22æ. q.79.4.1m.

1 Dæmones, ſecundum Apuleium, ſunt corpore aërea, animo paſſiua, mente rationalia, tempore æterna, 1ª.q.51.1.1m. & quæſt. 115. 5.c.

2 Dæmones ſecundum Porphyrium ſunt natura fallaces, & ſenſitiui, 1ª.q.63.4.1m.

3 In dæmonibus eſt ordo, 1ª. q.109.1.0.

4 Nomina aliquorum ordinum ſunt in dæmonibus, non tamen ſeraphin, nec throni nec dominationes, 1ª.q. 63. 7.1m. & 9. 3m. & q. 109.1.3m.

5 Ordinatio dæmonum eſt facta ex parte Dei, non autem ex parte ipſorum, 1ª.q.109.1.2m.

6 *Dæmones vigent acumine ſcientiæ, & lumen intellectuale in eis eſt perſpicuum, 1ª.q.64.1.0.

7 Error eſt in intellectu dęmonum ſolum reſpectu ſupernaturalium, 1ª.q.58.5.0.

8 Dæmones cognoſcunt veritatem tripliciter, ſcilicet per naturam, reuelationem, & experientiam, 1ª.q.64.1.3m. & 22æ.q.172.5.1m. & 6.0.

9 Cognitio veritatis per naturam & per gratiam, tantum ſpeculatiua, eſt in dæmonibus, non autem producens amorem Dei, 1ª.q. 64.1.n.

10 Boni angeli reuelant aliqua dæmonibus, 1ª. q.74.1.c. 5m. & q.109.4. 1m. & 22æ.q.172.6.1m. & 3m.

11 Reuelationes à bonis angelis factæ dæmonibus, ſunt illuminationes ex parte angelorum, quia ordinant eas ad Deum, non autem ex parte dæmonum, 1ª.q 109.4.1m.

12 Reuelatio beatorum angelorum facta dæmonibus, non eſt per modum illuminationis, ſed locutionis, 22æ.q.172.5.2m.

13 *Dæmones cognoſcunt futura contingentia, 1ª.q.57.3. c. & q.86. 4.2m.

14 Illuminatio non eſt in dæmonibus, ſed conceptus ſuos manifeſtant per modum locutionis, 1ª.q.109.1.0.& 22æ.q. 172.5.2m.

15 Dęmon non habet cognitionem matutinam, nec veſpertinam, ſed nocturnam, 1ª.q.64.1.3m.

16 Dęmones cognoſcebant Chriſtum eſſe Meſſiam promiſſum in lege, non autem diuinitatem eius niſi per coniecturas, 1ª. q. 64. 1. 4m. & 3ª.q. 42.1.2m. & q.44.1.2m. & q.47.q. 5.c.

17 Dęmon prohibebatur virtute diuina ab inueſtigatione beatę Marię, nec nouerat diuinitatem Chriſti, ſed confitebatur ſuſpicando, 3ª.q.29.1.3m. & q. 41.1.1m. & q. 44.1. 2m. & q.47.5.c.

18 Dęmones ſciunt ſe damnatos in perpetuum, 22æ.q.18.3.c.

19 Liberum arbitrium dęmonum eſt obſtinatum in malum principaliter ex iuſtitia Dei non dantis gratiam, ſecundo ex indiuiſibili appetitu eorum, tertio ex cognitione intellectiua, quia non poſſunt facere ęſtimationem ſemel habitam, 1ª. quæſtione 64. 2.n.

20 Omnis motus liberi arbitrij dęmonum eſt inordinatus, nec poſſunt ſe pręparare ad gratiam, 1ª.q.64.2.5m.

21 Dęmones poſſunt facere actum bonum ex genere, ſed nullo modo ex bona voluntate, 1ª.q.64.2.3m.

22 Dęmones non ſunt naturaliter mali, ſed propria voluntate, 1ª. q. 63.4.0. & q.67.4.4m.

23 Natura dęmonum eſt bona, ſed voluntas eorum eſt mala, cuius malitię ipſi ſunt cauſa, 1ª.q.64.3.3m.

24 Omnis actus naturę dęmonum eſt bonus, & actus voluntatis eius eſt malus, 1ª.q 64.1.5m.

25 Dęmones non diligunt ſe mutuo, licet concordiam habeant in malo, 1ª.q.109 2. 2m.

26 Nulla paſſio ſenſitiua eſt in dęmonibus, ſed timor & dolor voluntatis eſt in eis, 1ª q.63.2.1m. & q.64.3.0.

27 Furor, phantaſia, & concupiſcentia, non ſunt in dęmonibus, niſi metaphorice, id eſt velle inordinate, 1ª. q.54.5.3m. & q.38.5.c. fi. & q.59.4.1m.

28 Dęmon eſt caput omnium malorum, non influxu interiori, ſed gubernatione exteriori, inquantum auertuntur à Deo, 3ª.q.8.7. 8.0.

29 Dęmon & Antichriſtus ſunt tantum vnum caput malorum, quia Antichriſtus dicitur caput, quia in eo erit pleniſſime malitia diaboli, 3ª.q. 8.8.1m.

30 Dęmones meruerunt beatitudinem ſed ſtatim prębuerunt impedimentum eius, 1ª.q.63.5.4m. & 6.0.

Omnes dęmones ſimul peccauerunt, & tanto grauius, quanto ſuperiores, 1ª.q.63.8.1m. & 3m. & 22æ.q.24.1.3m. 31

In omnibus quę agunt dęmones propria voluntate, peccant mortaliter, 1ª.q 64 2.5m. & 12æ.q.89.4.n. 32

Peccatum dęmonis durat adhuc ſecundum appetitum, non autem ſecundum ęſtimationem, 1ª.q 64.2.3m. 33

Primum peccatum Adę, vel dęmonum, non fuit blaſphemia in ſpiritum ſanctum, licet potuerit eſſe, 22æ.163.4.3m. 34

Omnia peccata ſunt in dęmonibus ſecundum reatum, ſed tantum ſpiritualia, ſecundum effectum, 1ª.q 63.2.0. 35

In dęmonibus non fuit labor, nec tędium, nec accidię peccatum, 1ª.q.63.2.2m. 36

In dęmonibus non ſunt propriè niſi duo peccata, ſ. ſuperbia, & inuidia, 1ª.q 63.2.0. 37

Dęmones non afficiuntur peccato carnali, ſed tentant ex inuidia, 1ª.q.63.2.1m. & 2. 38

Dęmon tentauit primos parentes ex inuidia, 1ª.q.63.2.0. 39

Dęmon non potuiſſet tentare hominem in ſtatu innocentię, ſuggeſtione interiori, quia per hanc immutatur phantaſia, 22æ. q. 165.2.1m. 40

Dęmon tentans primos parentes, promiſerat Adę, quod ſciret bonum & malum, ſed non ſoluit promiſſum. 22æ.q.163.2.0. 41

Dæmon tentans primos parentes, non potuit ſoluere formam quam voluit, ſed tantum ſerpentis, 22æ.q.165.2.3m. 42

Tentare ad nocendum eſt proprium dæmonum, ſed mundus, & caro, tentant inſtrumentaliter. Deus autem tentat, faciendo ſcire virtutem tentati, 1ª.q.114.2.0.& 22æ.q 97.1.c. 43

Impugnatio dæmonum eſt ex malitia eorum, ſ. ex ſuperbia & inuidia, ſed ordinatio eius, eſt à Deo, 1ª.q.64.4.c. & q.114.1.0. 45

Dæmones dupliciter impugnant homines, ſ. inſtigando ad peccatum, & puniendo, ſecundo modo mittuntur à Deo, non autem primo modo. 1ª.q.114.1.1m. 46

*Tentatio dæmonum non ſemper eſt peccatum, quia vitari non poteſt, ſicut vitari poteſt tentatio carnis, ideo tentatio carnis ſine peccato eſſe non poteſt, vt patet per gloſam, 12æ. q. 80.3.3m. & 3ª.q.41.1.3m. 47

Dæmones maxime gaudent de peccato luxuriæ, propter difficultatem euadendi, 12æ.q.73.5.2m. 48

Omnia peccata ſunt ex ſuggeſtione dæmonum indirecte, non autem directe, 1ª.q.63.2.c.& q 114.3.0.& 12æ.q. 80.4.0.& 3ª.quæ. 8.7.2m. 49

Dæmones non ſunt cauſa peccatorum noſtrorum, niſi indirecte ſ. perſuadendo. vel proponendo aliquod appetibile, 12æ.q.73.3.0.& q.80.1.0.& 1ª.q.8.7.0. 50

Dæmon poteſt impedire vſum rationis, ſi permittatur, ideo poteſt ſufficienter impellere in actum peccati, non autem in peccatum, 12æ.q.80.3.0. 51

Dæmones inducunt ad peccatum interius operando, ſ. in phantaſiam, & in appetitum ſenſitiuum tantum, 12æ.q.80.2.0. 52

Dæmon non ſtatim tentat hominem ſpiritualem, de grauibus peccatis, 3ª.q. 41.4.c. 53

Dæmones victi non ceſſant à tentatione aliorum, nec eiuſdem ſemper, ſed ad tempus, 1ª.q.114.5.0. 54

Remedium ſemper eſt paratum hominibus contra dæmones, ex paſſione Chriſti, etiam tempore Antichriſti. 3ª. quæ. 49.2.2m. & 3m. 55

Dæmones fingunt ſe eſſe animas defunctorum, vt inducant in errorem, vel etiam diuina diſpenſatione apparent animæ defunctorum: nam ſecundum Auguſtinum, non eſt abſurdum credere. aliqua diſpenſatione permiſſum fuiſſe, vt non dominante arte magica vel potentia, ſed diſpenſatione occulta, quæ phitoniſſam & Saulem latebat: ſe oſtenderet ſpiritus iuſti aſpectibus regis, diuina eum ſententia percuſſurus, vel non vere ſpiritus Samuelis à requie ſua excitatus eſt, ſed aliquod phantaſma & illuſio imaginaria, diaboli machinationibus facta, quam ſcriptura Samuelem appellat, ſicut ſolent imagines, rerum ſuarum nominibus appellari, 1ª.q.89.8.2m. & q.117.4.2m. & 22æ.q.95.4. 2m. & q.174.5.4m. 56

Non licet habere familiaritatem cum dæmone, nec requirere veritatem ab eo, ad cognitionem occultorum. ſ. de iis quæ excedunt facultatem & cognitionem humanam, nec à dæmonibus auxilium implorare, quia eſt apoſtaſia a fide (ſecundum Auguſtinum) 1ª.q.114.4.c.2m. & 22æ.q.9.2.3.0 & q.95 0.& q.96.0. 57

Dæmon veritatem dicit, vt decipiat, 1ª.q.64.2.5m. 58

Dæmones faciunt aliquas leuitates, vt ſint familiares hominibus, quos conantur decipere, 1ª.q 89.4.1m. & 12æ.q.89.4.3m. 59

Quærere aliquid à dæmone, ſponte occurrente licet, propter vtilitatem aliorum, maxime quando virtute diuina compelli poteſt ad dicendum vera, ſicut Chriſtus fecit. Nam & Beda dicit, non velut inſcius dominus inquirit, ſed vt confeſſa peſte quam tolerabat virtus eorâris gratius emicaret, & ſicut Iacobus, & Simon, 60

& Iudas fecerunt, non autem licet dæmonem inuocare ad auxilium vel cognitionem occultorum, inquirendo ab ipso, 22^{ae}.q.95.2.c.fi.& 3.fi.& q.95.4 1^{m}.& 3^{m}.& q.96.2.5^{m}.fi.

60 Inuocantes dæmonem, peccant mortaliter, & sunt apostatæ à fide (secundum Augustinum) propter pactum initum cum dæmone, tacite vel expresse, vel verbo etenus si inuocatio interfit, vel facto aliquo, etiam si sacrificia desint, 22^{ae}. quæstione 96.2. 3^{m}. fi.

61 Dæmones alliciuntur diuersis generibus herbarum, animalium, carminum & rituum, vt signis, non autem vt rebus, 1^{a}.q.115.5.3^{m}. & 22^{ae}.q.85.2.2^{m}.& q. 96.1.o.

62 Dæmones vocati sub certa constellatione, veniunt licet non subsint cælis, nec alieni virtuti corporali, vt ducant in errorem, vel quia coguntur à superioribus dæmonibus, 1^{a}. quæstione 115. 5.o.

63 Dæmones vocati sub certa constellatione, veniunt quia sciunt illius virtutem iuuare ad effectum requisitum, 1^{a}. quæstione 115. 5.2^{m}.

64 Dæmones plus vexant lunaticos in augmento lunæ, vt eam infament: & quia tunc cerebrum est sic dispositum per lunam, 1^{a}.q. 115.5.1^{m}.

65 Dæmones maximè anhelant ad hoc: vt eis exhibeatur cultus diuinus, 22^{ae}.q.85.2.3^{m}.

66 Deus non est in dæmone nec in peccante simpliciter: sed vt est creatura: vel addendo per essentiam, præsentiam & potentiam, 1^{a}.q.8.1.4^{m}.

67 Dæmon habet potentiam aliquam in homine: ex hoc quod subditur peccato originali, vel actuali, 3^{a}.q.71.2.c.1^{m}.

68 Nullus ante passionem Christi potuit euadere manus dæmonum: quin descenderet ad infernum, 3^{a}.q.49.2.1^{m}.& 3.1^{m}.& q.52.5.2^{m}. & 6.2^{m}.

69 Dæmon etiam nunc potest Deo permittente homines tentare quantum ad animam: & vexare quantum ad corpus, 3^{a}. q. 49. 2.1^{m}.

70 Idem dæmon potest recipere semen viri, & transfundere in mulierem, & generabitur homo qui erit filius viri, & non dæmonis, sicut & aliarum rerum semen assumunt, secundum Augustinum, 1^{a}.q.51.3.6^{m}.

71 *Dæmones non permittuntur facere omnia quæ possunt naturaliter nec datur eis potestas faciendi aliquid supernaturaliter 1^{a}. q. 114.4.2^{m}.& 3^{a}.q.29.2.3^{m}.& q.75.4.c.3^{m}.

72 Etsi dæmones animam alicuius sancti cuncare non possint, neque cogere ad aliquid agendum, potest tamen hoc fieri diuina virtute: vt dum dæmon consulitur, ipse Deus per suum nuncium, veritatem enunciet: sicut per Heliam respondit, 22^{ae}.quæstione 174. 3.4^{m}.

73 Dæmones frequenter apparent in figuris bestiarum: quæ designent conditiones eorum, ex prouidentia & permissione Dei sicut in figura serpentis, cum esset tamen in dæmone decipiendi cupiditas (secundum Augustinum) 22^{ae}.q.165.2.2^{m}.

74 Potestas duplex dæmonis, scilicet quæ sufficienter impellit in actum peccati, sed non in peccatum: & quæ trahit ad supplicium, 12^{ae}.q. 80.3 o.

75 Dæmones non possunt producere effectus qui non sunt in potestate alicuius virtutis naturalis actiuè, vt suscitare mortuos, & huiusmodi nisi in prestigio, 1^{a}.q.91. 2. 1^{m}.& 3^{m}. & quæst. 114.4. c. 2^{m}.

76 Dæmones possunt vere naturales effectus producere, sed mediantibus agentibus naturalibus, 1^{a}.q.114.4.c.2^{m}.& q.115.5.1^{m}.& q. 117.3.c.

77 Dæmones nullam formam possunt influere in materiam, nisi mediante agente naturali: sed solus Deus, 1^{a}.q. 91.2.c. & q. 105.1.1^{m}. & q 114.4.c.2^{m}.

78 Dæmon potest dupliciter facere aliquid apparere aliud quàm sit, scilicet immutando alicuius phantasiam interius, & alios corporeos sensus: vel exterius aliquod corpus formando, 1^{a}. q. 114. 4.2^{m}.

79 Pluuia & venti, & quæcunque solo motu locali fiunt: possunt causari à dæmonibus, 12^{ae}.q.80.2.c.

80 Christus sufficienter probauit quadrupliciter quòd expelleret dæmones per virtutem Dei, & non per virtutem dæmonum: primo per hoc quod sathanas contra seipsum non diuiditur: secundo exemplo aliorum, qui dæmonia eiiciebant per spiritum Dei tertio quia dæmonium expellere non posset, nisi ipsum vicisset virtute diuina, quarto quia nulla conuenientia in operibus nec in effectu erat sibi & sathanæ, cum sathanas dispergeret, quos Christus colligebat, 3^{a}.q.43.2.3^{m}.

81 Christus permisit dæmones intrare porcos, & affligere illum quem liberauit, triplici ratione: scilicet vt insinuat magnitudinem nocumenti dæmonum, qui hominibus insidiantur: vt omnes discerent, quod nec aduersus porcos audent aliquid facere, nisi ipse concesserit: & vt ostēderet quàm grauiora in illos homines operati essent, quàm in illos porcos, nisi essent diuina prouidentia adiuti, 3^{a}.q.44 1.4^{m}.

Dæmones superiores expellunt inferiores corporaliter, non autem à dominio animæ: sed Christus vtroque modo expellit vtrosque, 3^{a}.q.44.1. 3^{m}. 82

Locus duplex debetur dæmonibus: scilicet aër caliginosus, causa exercitandi homines vsque ad diem iudicij: & infernus, ratione pœnæ, 1^{a}.q.64.4.o. 83

Dæmones vbicunque sint, habent semper secum infernum: nec diminuitur pœna eorum, ex recessu, 1^{a}.q.64.4.3^{m}. 84

Pœna dæmonum in nullo mitigatur per potestatem puniendi alios, 1^{a}.q.109.1.3^{m}. 85

DAEMONIACI nesciunt quid loquantur quando dæmon loquitur in eis, sicut nec serpens quo Diabolus tentauit Euam: nec asina qua Angelus locutus est ad Balaam, 22^{ae}. quęstione.165. 2.4^{m}.

DEMONSTRATIO duplex, scilicet propter quid, id est, per causam, & signi, id est, per effectum, 1^{a}.q.2.2.c. 1

Demonstratio duplex, scilicet ad sensum, & ad intellectum, 1^{a}.q.23.2 1.3^{m}. 2

Ex quolibet effectu notiori, potest demonstrari propriam eius causam esse, 1^{a}.q.2.2.c.2^{m}. 3

Vnius conclusionis est tantum vnum medium demonstratiuum: sed multa probabilia, 1^{a}.q.47.1.3^{m}. 4

DENOMINATIO quælibet, fit ab aliquo habente se per modum formæ: non autem semper à forma, 1^{a}.q.13.11.c.& q. 37.2.c. 1

Transcendentia denominant seipsa, non autem formæ speciales, 12^{ae}.q. 55.4.1^{m}. 2

Agens denominatur ab actione, non autem ab effectu, nisi sit de intellectu actionis, 1^{a}.q.37.2.c.2^{m}. 3

*In respectiuis, fit denominatio ab extrinseco, nō autem in absolutis, 1^{a}.q.6.4.c.& q..7.2.c.& 12^{ae}.q.7.2.1^{m}. 4

Omnia quæ habent ordinem ad aliquid vnum, licet diuersimodè, denominari possunt ab eo, 3^{a}.q.60.1.c. 5

DENVNCIATIO semper debet fieri in peccatis occultis præcedente secreta admonitione, nisi mora sit periculosa, 22^{ae}. qu. 33.7.o. 1

In denunciatione, non requiritur scriptura: quia denuncians non obligat se ad probandum: nec punitur non probans, 22^{ae}.q. 68. 2.3^{m}. 2

DEPOSITVM datur ad vtilitatem dantis: sed mutuum, ad vtilitatem accipientis, 12^{ae}.q.105.2. 5^{m}. & 22^{ae}.q.62.6.c. 1

Lex vetus bene ordinauit de mutuis, & de depositis, 1^{a}. q.105.2. 4^{m}. & 3^{m}. 2

Depositus gladius non debet restitui furioso, 22^{ae}.q.51.4.c.& q.57. 2.1^{m}.& q.62.5.1^{m}.& q.120.1.c. 3

Furans suum depositum peccat: & tenetur releuare grauamen depositarij, 22^{ae}.q. 66.3.3^{m}.& 5.3^{m}. 4

Depositum amittens sine culpa, non tenetur restituere, 12^{ae}.q.105. 2.5^{m}.& 22^{ae}.q.62.6.c. 5

DERISIO de re notabili est peccatum mortale, & est grauius quàm contumelia: sed grauissimum derisio Dei: secundo parentum: tertio iustorum, 22^{ae}.q.75.2.o. 1

Derisio secundum rationem suam est minus graue peccatum detractione, & contumelia: licet quandoque sit econuerso, 22^{ae}.q. 75.2.3^{m}. 2

Recidiuans, & simulans, id est, fictus, non derident Deum expresse, sed interpretatiue, 22^{ae}.q.75.2.2^{m}. 3

DESCENSVS Christum ad inferos, fuit conueniens, 3^{a}.q. 52.1.o. & 4.c. 1

Christus per suum effectum descendit vsque ad infernum damnatorum, 3^{a}.q.52.2.c. 2

Christus per essentiam descendit tantum ad limbum patrum, sed per suum effectum descendit ad quemlibet infernum, 3^{a}. quæ. 52.2.c. 3

Christus descendens illuminauit limbum patrum, quo ad eos tantum, 3^{a}.q. 52.2.1^{m}. 4

Christus post mortem statim descendit. & statim liberauit iustos qui erant in limbo, 3^{a}.q 52.4.1^{m}.& 5.1^{m}. 5

Christus descendens nullum damnatum liberauit de inferno, nec de limbo puerorum, nec de purgatorio: sed tātum omnes iustos, 3^{a}.q.52.5.6.7.8.o. 6

Christus descendens in infernum damnandos confutauit de eorum incredulitate: sed purgandis dedit spem gloriæ, 3^{a}.q.52.2.c. 3^{m}.& & 6.1^{m}. 7

Christus descendens ad inferos liberauit à purgatorio sufficienter purgatos: vel qui dum hic viuerent, hoc meruerunt per fidem & dilectionem & deuotionem ad mortem Christi, 3^{a}.quæ. 52. 4.2^{m}. 8

Christus

9 Chriſtus deſcendens ad inferos operatus eſt in virtute paſſionis ſuæ, confringendo vectes, id eſt impedimenta impedientia patres exire, 3ª.q.52.4.2m.& 5.6.c.& 7.c.2m.
10 Deſcenſus duplex conuenit Chriſto ſ. de cælo, ſecundum deitatem, non quidem motu locali: ſed incarnatione ſecundũ exinanitionem: & ad inferos, ſecundum animam qui eſt motus localis: & conuenit Chriſto ſecundum conditionem humanæ naturæ, 3ª.q.52.2.2m.
11 Chriſtus ſecundum animam tandiu fuit in inferno, ad quem deſcendit, quamdiu corpus eius fuit mortuum, 3ª.q.52.4.o.
12 In myſterio incarnationis non conſideratur aſcenſus, quaſi alicuius præexiſtentis, & proficientis: ſed deſcenſus verbi, ad imperfectionem noſtræ naturæ, 3ª.q.11.2.5m.& q.34.1.1m.
13 Chriſtus poſtquam aſcendit, aliquando deſcendit de cælis ad terram 3ª.q.57.6.3m.
Deſcribuntur aliqua in libris materialibus, ad ſuccurrendum memoriæ, 1ª.q.24.1.c.
DESERERE gregem ſibi commiſſum procedit vel ex timore male humiliante: vel ex amore male inflammante: vel ex amore ſalutis propriæ, vt ſi prælatus ſolus quæratur, 12æ quæſtione 72. 3.c.
DESERTUM & Nolles de filiis Iſraël natus in deſerto, mortuus eſt ibi, 3ª.q 70.4.3m.
1 DESIDERIUM dicitur dupliciter. ſ. appetitus rei non habitæ & intenſio affectus tollens faſtidium, 12æ.q.31.2.c.
2 Deſiderium eſt de bono non habito: ſed amor eſt de bono abſolute, 1ª.q.20 1.c.2m.
3 Deſideriom, ſpes, amor, & odium, ſunt aliquo modo in carentibus cognitione: non autem timor, nec deſperatio, 12æ. quæſtione 41. 1.c.
4 Deſiderium proprie eſt in appetitu ſenſitiuo: & in appetitu rationali, 12æ.q.30.1 2m.
5 Deſiderium eſt in concupiſcibili, 12æ. quæſtione 23.2.c. & q 40.1. b. & c.
6 *Deſiderium naturale rationalis creaturæ, eſt ad cognoſcendum genera, ſpecies, & rationem omnium rerum: non autem omnia indiuidua vel futura contingentia, quæ ſolus Deus in ſua æternitate cognouit, 1ª.q.12.8 4m.& q.14.13.c.
7 Omne quod naturaliter deſideratur ab homine, naturaliter cognoſcitur ab eo, 1ª.q.2.1. 1m.& q.62.3.c.
8 *Deſiderium animæ beatæ, quieſcit ex parte appetibilis, non autem ex parte appetentis, 12æ.q.4.5.5m.
9 Ineſt vnicuique rei naturale deſiderium, ad conſeruandum ſuum eſſe, 1ª.q.5.2.3m.& 4m.& q.63.3 c.& q.104.2.3.o.
10 Deſiderium quodammodo facit deſiderantem aptum & paratum ad ſuſceptionem deſiderati, 1ª.q.12.6.c.fi.
1 DESPERATIO non importat ſolam priuationem ſpei: ſed receſſum à re deſiderata, propter impoſſibilitatem æſtimatam, 12æ.q. 40.4.3m.
2 Deſperatio non reſpicit malum, ſub ratione mali: ſed per accidens quandoque inquantum facit impoſſibilitatem adipiſcendi: ſed poteſt eſſe ex ſolo exceſſu boni, 12æ q.40.4.1m.
3 Deſperatio eſt peccatum in appetitu, 22æ.q.20.1.o.& 2.c.
4 Deſperatio eſt minus graue peccatum infidelitate, & odio Dei, ſed periculoſius, 22æ.q.20 3.o.
5 Deſperatio poteſt eſſe ſine infidelitate, 22æ.q.20.2.o.
6 Deſperatio principaliter cauſatur ex accidia, ſeu triſtitia, & negligentia: ſecundo ex luxuria, 22æ.q.24.4.o.
7 *Deſperatio eſt prior timore, ſicut ratio & cauſa eius, ideo timor conſequitur deſperationem vincendi, 12æ.q.25 3.c.
8 Deſperatio oritur occaſionaliter ex timore Dei & horrore peccatorum, non autem directe, 22æ.q.20.2.1m.
9 Deſperatio in damnatis non eſt culpa, ſed pars damnationis: ſicut nec in viatore, de re non nata haberi, 22æ.q.21.3m.

1 DESPONSATIO beatæ Mariæ, fuit facta duodecim rationibus, ſcilicet ne Chriſtus ab infidelibus tanquam illegitime natus abiiceretur, vt conſueto modo, eius genealogia, per virum deſcriberetur: & ad tutelam pueri nati, ne diabolus eunctæ eum vehementius nocumenta procuraſſet. Et vt à Ioſeph nutriretur: & per hoc beata virgo redditur immunis à pœna ne, ſcilicet lapidaretur à Iudæis, tanquam adultera: & vt per hoc ab infamia liberaretur: & vt ei Ioſeph miniſterium exhiberet: & teſtimonio Ioſeph comprobatum eſt Chriſtum ex virgine natum: & verba virginis matris, magis credibilia redduntur, ſuam virginitatem aſſerentis: & vt tolleretur excuſatio virginibus, quæ propter ſuam incautelam, non vitant infamiam: & per hoc ſignificatur vniuerſalis eccleſia: quæ cum virgo ſit, deſponſata tamen eſt vni viro Chriſto: & quod mater domini fuit deſponſata & virgo: in perſona ipſius, & virginitas & matrimonium honoratur, contra hæreticos, alteri eorum detrahentes, 3ª.q.29.1.o.
DESTINARE eſt dirigere aliquid in aliquid: vel mente proponere, 1ª.q.23.1.c.& 1.2m.
DETRACTIO quæ eſt occulta maledictio, ad denigrationem famæ per impoſitionem falſi per adauctionem mali, per reuelationem mali occulti, & per deprauationem intentionis, de ſe eſt peccatum mortale: ex leuitate vero eſt veniale, niſi ſit de graui: ſed propter bonum cum debitis circunſtantiis, nullum eſt peccatum, 22æ.q.73.1.2 o.& q.74.1.o.& q.75.1.c. 1
Detractio non eſt filia iræ, ſed inuidiæ, 22æ.q 73.3 3m. 2
Detractio contrariatur adulationi, quod ea quæ dicuntur: licet vtrunque ſit malum, non autem quo ad finem: quia prima intendit infamiam: ſecunda vero delectationem, 12æ. quæſtione 115. 1.3m. 3
Diligens & inſidioſa inquiſitio eorum quæ ab aliis fiunt, ordinatur aliquid nociuum, ſcilicet ad detrahendum proximo, 22æ.q.167.1. c.3m.fi. 4
DEVOTIO eſt ſpiritualis actus voluntatis, prompte tradendi ſe ad famulatum Dei, 22æ.q 82.1.o.& 2.c. & q.83.3 1m. 1
Deuotio eſt principalis actus religionis virtutis, 22æ.q.82. 2 2.1.o.& q.83.3.1m.& 15.c.& q.104.3.1m. 2
Deuotio eſt pinguedo animæ cauſata à charitate: & conſeruans eam, 22æ.q.81.8.2m.& 1.c. 3
Cauſa deuotionis triplex. ſ. extrinſeca & principalis, id eſt Deus: & intrinſeca duplex. ſ. contemplatio bonitatis Dei: & beneficiorum eius, & conſideratio propriorum defectum excludens præſumptionem, 12æ.q 82 3.o.& 4.c. 4
Conſideratio eorum quæ ſunt apta excitare dilectionem Dei, cauſat deuotionem ſed conſideratio diſtrahentium mentem à diuinis: impedit eam, 22æ.q 82.3.2m. 5
Ea quæ pertinent ad humanitatem Chriſti maxime excitant deuotionem manuducendo: licet deuotio ſit circa ea quæ ſunt diuinitatis, vel etiam vtrunque, 22æ q.82.3.2m. 6
Deuotio primo & per ſe cauſat delectationem & lætitiam: ſecundario autem & per accidens, cauſat triſtitiam, 22æ.q.82.4.o. 7
Qui ſemel orat deuote, remanet deuotior per plures dies, 22æ.q.83. 14.4m & q.171.2 2m. 8
Mens ſemel ad deuotionem excitata, facilius poſtea ad deuotionem priſtinam reuocatur: ideo ad hoc orationes crebræ ſunt neceſſariæ, 22æ.q.17.2.2m. 9
Deuotio ad ſanctos non terminatur ad eos, ſed tranſit in Deum: deuotio vero ad dominos temporales, eſt alterius rationis, 22æ. q.82 2.1m. 10
Deuotio abondat in ſimplicibus mulieribus propter humilitatem elationem comprimendo: ſed ſcientia, & quælibet perfectio ſubiecta Deo, auget deuotionem, 22æ.q. 82.3.3m. 11
ESSE proprie conuenit Deo, 1ª.q.13.11 o. 1
Deum eſſe demonſtratur multipliciter, 1ª.q 2.3.o. 2
Deum eſſe eſt demonſtrabile per effectus à inferiori tantum, 1ª.q. 2.2.c.fi. & 2.o. 3
*Dei non eſt demonſtratio niſi per effectum, 1ª.q.3 5.c.fi. 4
*Deum eſſe non eſt per ſe notum: ſed eſt primum inter omnia credibilia, 1ª.q.2.1.2m.& 22æ. q.16.1.c. 5
*Deum eſſe non eſt nobis naturaliter notum ſecundum ſe: ſed ſecundum ſimilitudinem & participationem eius, 1ª.q.2.1.1m. 6
De Deo ſcimus an eſt. ſ. hanc propoſitionem eſſe veram ex effectibus eius: non autem actum eſſendi eius, ſicut nec eſſentia eius, 1ª.q.3.4.2m. 7
Eſſe Dei eſt eſſe cuiuſlibet creaturæ exemplariter vel cauſaliter: non autem formaliter ſeu eſſentialiter, 1ª.q.3.8.o. 8
Eſſe Dei eſt proprium, & determinatum, & diſtinctum, à quolibet eſſe creaturæ, per hoc quod ei non poteſt aliquid addi, 1ª.q.3.2. 3m.& 4.1m & q.7.1.3m. 9
Eſſe Dei, per hoc quod eſt ſubſiſtens, non receptum in aliquo, diſtinguitur à quolibet alio, 1ª.q.3.2.3m. & 4.1m.& q.7.1.3m. & q. 44 1.c. 10
*In ſolo Deo, eſſe & eſſentia ſunt idem realiter, 1ª.q.2.1.c & q.7.4.o. & q.5.6.c.& q 6.3.c.& q.12.2.c.3m.& 4 c.& q.13.11.c.& q.14.4.c & 14 2m.& q 25.1.2m.& q 44.1.c.& q.45.1.5m. & q.50.2.3m. & q.54. 2 b.& c.& 3.c.& q.61.1.n.& q.75.5.4m & q.104 1.c.fi. & 12æ.q.3.7. c.& 3ª.q.13.1 c. 11
Eſſentia diuina, eſt actus purus, angelica vero eſt intelligibilis in actu, ſed intellectus noſter, eſt intellectus in potentia tantum, 1ª. q.25.1.c.& q.87.1.c.2m. 12
Deus eſt ſua eſſentia, 1ª.q 3.3.o.& q.12.3.c.2m.& q 29.4.c.1m. 13
De Deo non poſſumus ſcire quid eſt, 1ª.q.1.7.1m.& q.2.2.2m.& q.3. principio, & q.18.12 c.1m.& 13.1m.& q 13. 8.2m. 14
Eſſentia diuina, eſt omne quod eſt in ea, 1ª.q.40 1.1m. 15
Deus tripliciter dicitur. ſ. eſſentialiter, participatiue, & nuncupatiue, 1ª.q.13.9.10.o.& 22æ. q.85.2.1m. 16
Deus eſſentialiter eſt extra ordinem totius creaturæ, 1ª. quæ.28. 1.3m. 17
Deus eſt forma, 1ª.q.3 2.c.fi.& 3m.& 7.8.c.& 3ª.q.2.1.c. 18
Vna tantum forma eſt in diuinis, 1ª.q.32.5.2m. 19

20 Deus non eſt forma inhærens, 1ª.q.3.8.o.
21 Deus non eſt forma corporis, 1ª.q.3.8.o.& 3ª.q.2.1.c.2m.& q.5.1.2m.& q.50.2.3m.
22 Deus non eſt anima mundi, contra quoſdam. Nec anima cæli, contra Almarianos. Nec materia prima, contra Dauid de Dinando, 1ª.q.3.8.c.& q.51.1.1m.& q.90.1.c.
23 *Anima attribuitur Deo, ſecundum ſimilitudinem actus, 1ª q.3.2.1m.& q.19.11.c.
24 Deus non eſt corpus, 1ª.q.3.1.o.
25 Deus non habet diffinitionem, 1ª.q.3.7.1m.& q.2.2.2m.& q.3.5.c.fi.
26 *Deus non eſt genus nec ſpecies, 1ª.q.3.5.c.& q.30.4.1m.
27 *Deus non eſt in genere, nec in prædicamento per ſe, nec reductiue vt principium, 1ª.q.3.5.o.& q.4.3.1m.& q.6.2.3m.& q.88.2.4m.
28 Subſtantia ſecundum quod ſignificat per ſe exiſtere, id eſt, non in alio conuenit Deo, non autem propriè nec vniuoce, 1ª.q.29.3.4m.
29 Solus Deus eſt omnino ſimplex, 1ª.q.3.o.& q.9.1.c.& q.25.1.c.& q.28.2.c.
30 In Deo nulla eſt compoſitio. Sed hanc pluralitatem quæ eſt ſecundum rationem, repræſentat in propoſitione pluralitas prædicati & ſubiecti, vnitatem vero repræſentat per compoſitionem. Quandoque enim intellectus noſter enunciationem de Deo format, cum aliqua diuerſitatis nota, præpoſitionem interponendo, vt cum dicitur, bonitas eſt in Deo: quare & hic deſignatur aliqua diuerſitas, quæ competit intellectui: & aliqua vnitas, quam oportet ad rem referre, 1ª q.13.12.c fi.
31 *In ſolo Deo ſunt idem ſuppoſitum & natura, & in omnibus creaturis differunt, 1ª.q.27.1.c.
32 In Deo non eſt materia, nec potentia, ſed eſt purus actus, 1ª.q.3.1.2.c.& q.7.1.c & q.9.1.c.& q.12.1.c.& q.14.2.3m.& 1.c.2m.& q.25.1.c.& q.4.1.1m.& q.50.2.3m.& q.54.1.c.& q.75.5.4m & q.87.1.c & q.89.2.3m.& q.90.1.c.& q.115.1.2m.& 12ª.q.47.4.c.& q.50.5.o.
33 Deus eſt perfectiſſimus, 1ª.q.4.1.o & q.25.1.c.& 22ª.q.161.1.4m.
34 *Quicquid entitatis, bonitatis, & perfectionis eſt in creatura quacunque, totũ eminentius eſt in Deo, 1ª.q.4.2.o.& q.6.1.2m.& 3.4.c.& q.9.1.c.& q.11.1.c & q.12.1.c.& q.13.2.3.4.5.c.& q.14.6.11.c.& q.25.1.c.2m.& 3.c.& q.26.1.c.1m.& 4.o.& q.28.1.3m.& q.29.3.c.& q.49.1.c.& q.75.1.5m.& q.91.1.c.
35 Quicquid eſt in Deo, eſt Deus, 1ª.q.3.3.c.& q.27.3.2m.& 4.1m.& q.28.2.c.& q.40.1.c.
36 Deus & creatura non eſt aliquid melius, nec maius, quam ſolus Deus, 1ª.q.4.2.o.& q.103.3.3m.& 12ª q.34.7.2m.
37 In Deo eſt magnitudo virtutis & perfectionis, non autem magnitudo molis, 1ª.q.42.1.1m.& 4.2m.& 3ª.q.58.3.o.
38 Magnitudo Dei, eſt perfectio naturæ eius, 1ª.q.42.4.c.2m.& 1.d.19.q.1.1.o & q.1.1.o.
39 *In Deo non eſt quantitas, 1ª.q.8.4.c.
40 *In Deo eſt ſimilitudo omnium rerum, ſecundum formam, & ſecundum materiam, 1ª.q.57.2.2m.
41 Deus dicitur eſſe finitus ſibi, ſecundum ſimilitudinem proportionis tantum, 1ª.q.14.3.2m.
42 Deus eſt infinitus negatiue, non autem priuatiue: Formaliter, non autem materialiter, 1ª.queſt.7.1.o.& q.12.1.1m.& 7.c.& q.25.2.o & 2.c.& q.52.2.c.& q.53.2.c.& q.55.1.c.& q.75.5.4m.& q.86.2.1m.& 3ª.q.10.3.1m.& 2m.
43 Solus Deus eſt omnino immutabilis, 1ª.q.9.1.2.o.& q.10.2.1.c.& q.14.15.o.& q.19.7.o.& q.30.1.3m.& q.65.1.1m.& 3ª.q.1.1.c.& q.57.1.1m.
44 Deus mouetur metaphorice dupliciter. ſ. operando in ſe, & ſecundum emanationem in alia, 1ª.q.9.1.1m & 2m & q.73.1.c.
45 Nulla paſſio eſt in Deo, 1ª.q.20.1.o.& q.21.1.1m.& q.41.1.3m.
46 Cognitio Dei per eſſentiã, eſt naturalis ſoli Deo, angelo autem per ſimilitudinem, nobis vero per ſpeculum, i. per ſpeciem aliorum, 1ª.q.56.3.o.& q.62.4.c.& 3ª.q.9.4.c.
47 Deum eſſe intelligentem, probatur multipliciter, 1ª.q.14.1.o.& q.26.1.c.
48 Intelligere Dei, eſt ſuum eſſe, & ſua eſſentia, 1ª.q.14.4.o.& 8.9.c.& q.16.5.c.& q.18.3.c.2m.& 4.c.& q.19.1.c.& 4.c.2m.& q.26.2.c.& q.27.2.3m.& q.34.1.1m.& q.41.3.4m.& q.54.2.c.& q 79.1.c.& q.87.3.c & 3ª.q.5.1.1m.
49 Solus Deus, eſt ſuus intellectus, & ſuum intelligere, 1ª.q.14.4.o.& q.18.3.c.2m.& 4.c.& q.27.2.c.fi.& 2m.& q.28.4.1m.& q.34.2.1m.& q.41.4.3m.& q.54.2.c.& q.79.1.2.c.& q.87.3.c.
50 Eſſentia Dei, ſe habet vt intelligens, vt intellecta, & vt quo intelligitur, 1ª.q.14.2.4.c.
51 Deus nihil intelligit per ſpeciem aliam ab eſſentia ſua, 1ª.q.14.2.4.c.& 5.o.& q.55.1.c.1m.& q.57.1.c.& q.79.1.c.& q.84.2.c.& q.85.4.c.& q.87.1.c.& q.89.1.c.
52 Nihil pertinens ad intellectum in diuinis, dicitur perſonaliter, præter verbum, 1ª.q.34.1.2m.& q.37.2.4m.
Impoſſibile eſt, quòd primum & per ſe intellectum à Deo ſit aliud, quàm eſſentia eius, 1ª.q.14.2.5.o. 53
Deus intelligit tantum in actu, nihil autem in potentia, 1ª.q.14.2.c.2m.& q.79.1.c. 54
Deus intelligendo non componit, nec diuidit, 1ª.q.14.5.3m.& 14.o.& q.85.5.c. 55
Deus intelligit ſe, 1ª.q.14.2.3.o.& 5.c. 56
Deus intelligit omnia, 1ª.q.14.5.o.& 7.o.& 12.c.& q.7.2.c.& q.87.1.c.& q.89.1.c. 57
Deus intelligit omnia ſimul, 1ª.q.14.7.o.& 12.1m.& 13.c.& q.22.3.3m.& q.57.3.3m.& q.85.4.c. 58
Deus cognoſcit omnia, vnica cognitione, 1ª.q.14.2.4m.& 5.c.& q.22.3.3m.& q.27.1.3m.& q.28.4.2m.& q.34.3.c.& q.41.5.c. 59
*Deus cognoſcit omnia ſingularia diſtinctiſſime, 1ª.q.14.6.11.o.& 12.c fi.& q.22.2.3.c.& q.57.1.3m.& q.57.2.c fi & q.89.4.c. 60
Deus intelligit enunciabilia, 1ª.q.14.14.o.& q.16.5.1m. 61
Videre Dei, eſt approbare, vt maneret quod fecerat, non quòd alio modo cognoſceret, vt placeret ei creatura, antequam faceret, 1ª.q.32.1.1m.& q.73.3.3m.& q.74.1m. 62
Deus intelligens vilia, non vileſcit, 1ª.q.22.3.3m. 63
Intellectus Dei cognoſcens mala, non impeditur à conſideratione meliorum, ſicut fit in nobis: & eius voluntas ad malum flecti poteſt, 1ª.q.22.3.3m. 64
Deus cognoſcit ſe & creaturas, eadem ratione ex parte cognoſcentis: ſed diuerſa ratione, ex parte cogniti, 1ª.q.85.3.4m. 65
Deus ab æterno cognouit creaturas, & non entia quæ aliquando erunt, non ſolum vt ſunt in Deo, vel in eius intellectu, ſed etiam in proprijs naturis, 1ª.q.20.1.2m. 66
Deus per ideam cognoſcit omnes conditiones particulares rerum, 1ª.q.14.11.o.& 1.c.& q.15.3.4m. 67
Scientia eſt in Deo perfectiſſime, 1ª.q.14.1.o. 68
*Scientia dicitur analogice de Deo, & de creatura, 1ª.q.13.5.c. 69
*Scientia Dei non eſt habitus, nec qualitas, nec effectus demonſtrationis, vel principiorum, vel habens cauſalitatem, 1ª.q.14.1.1m.& q.19.5.c.& 22ª.q.9.1.1m. 70
*Scientia Dei non eſt vniuerſalis, nec particularis, nec in potentia, vel habitu: ſed ſemper in actu, 1ª.q.14.1.3m. 71
Scientia Dei, non eſt inquiſitiua vel diſcurſiua, 1ª.q.14.7.o.& q.85.5.c & 12ª q.14.1.2m.& 22ª.q.9.1.1m.& q.49.5.2m.& 3m. 72
Scientia Dei eſt vniformis, & inuariabilis, 1ª.quæ.14.15.o.& quæ.19.7.c. 73
Scientia Dei de ſeipſo, eſt tantum ſpeculatiua, ſed de alijs, eſt ſpeculatiua & practica ſimul, 1ª.q.14.16.o.& q.34.3.c.& 12ª.quæ.3.5.1m. 74
Scientia Dei duplex. ſ. viſionis, & ſimplicis intelligentiæ. Prima eſt tantum entium: ſecunda eſt etiam non entium, quæ poſſunt eſſe, 1ª.q.14.9.12.o.& q.34.3.5m.& 3ª.q.10.2.2m.& 3.c.& quæ.13.1.2m. 75
*Deus ſcit infinita, etiam ſcientia viſionis, 1ª.q.14.12.o.& 3ª.quæ.10.3.o. 76
Solus Deus habet ſcientiam de futuris contingentibus in ſe, 1ª.q.14.13.o.& q.86.4.o. 77
Neceſſe eſt quod ſcientia Dei, vſque ad ſingularia ſe extendat, quæ per materiam indiuiduantur, 1ª.q.14.11.c fi. 78
*Deus ſcit aliqua, quæ neſcit: & econuerſo, 1ª.q.14.15.2m. 79
Mala ſciuntur à Deo, 1ª.q.14.10.o.& q.15.3.1m.& q.18.4.4m. 80
*Mala pertinent ad ſcientiam eius practicam, 1ª.q.14.16.c.fi. 81
Scientia Dei duplex. ſ. ſimplicis notitiæ, & approbationis. Secunda eſt tantum bonorum: ſed prima eſt etiam malorum, 1ª.quæ.14.8.c fi. 82
Deus eadem ſcientia cognoſcit ſe, & ea quæ facit, 1ª.q.1.4.c.& q.14.16.c. 83
Scientia Dei eſt cauſa rerum, adiuncta voluntate, 1ª.quæ.14.8.o.& 9.3m.& 16.1m.& q.19.4.c.4m.& 11.1m.& q.27.1.3m.& quæ.45.6.c. 84
Scientia Dei comparatur ad creaturas, vt ars ad artificiata, 1ª.q.14.8.o.& q.17.1.c.& q.21.2.c.& q.22.2.c fi.& q.74.3.1m.& q.91.3.c.12ª.q.93.2.1m.& q.93.2.c. 85
Scientia Dei, cauſat res; noſtra vero cauſatur à rebus & dependet ab eis: ſed angelica nec cauſat nec cauſatur à rebus, 1ª.q.14.8.3m.& 11.c fi.& q.21.2.c.& 12ª.q.2.3.c.& q.15.1m. 86
Deus eſt cognoſcibilis ab omni intellectu creato, 1ª.q.12.o.& 12ª.q.93.2.o. 87
Intellectus creatus poteſt videre Deum per eſſentiam, 1ª.q.12.1.o.& q.4.3m.& 12ª.q.5.1.c. 88
Deus non poteſt videri per eſſentiam naturaliter ab aliqua creatura, 1ª q.12.4.o.& q.23.1.c.& q.56.3.c.1m.& q.62.1.2.9.c.& q.64.1.2m.& q.94.2.c.fi.& q.108.4.c.& 12ª.q.5.5.7.c.& 3ª.q.10.4.2m. 89
Qui impurus eſt, non poteſt intrare in templum Dei: quanto magis nec Deum videre, 12ª.q.109.1.o. 90
Iacob vidit Dominum facie ad faciem, & ſalua facta eſt anima eius, 91 1ª.q.12.

1ª.quæſt. 12.
93 *Deus non poteſt videri per eſſentiam, in hac vita mortali, 1ª. q. 12.11.0. & q.13.1.c.& 2.3m.& 12e.q.5.3.c. & q.93.2.0. & 22ª.q. 180. 3.0.
94 Cognitio diuinæ veritatis & bonitatis duplex.ſ. cognitio pure ſpeculatiua,& cognitio affectiua ſeu experimentalis, 1ª. q. 64.1.3m. & 12ª.q 112.5.c.1m.& 3m.& 22e.q.97.2.2m.& q.154.5.c.& q.162.3. 1m & q.180.5.2m.
95 Per illuſtrationem diuini luminis: de facili poſſunt quæcunque videri, 2.ª.q.18. .6.3m.
96 Cognoſcimus eſſentiam Dei in hac vita, ſecundum quod repræſentatur in creaturis:non autem vt eſt in ſe, 1ª.q.1.7.1m.& q. 2. 2. c.& 12. 12.c.& q.13.2.3m.& q.32.1.c.& q 86.2.1m.
97 Solus homo viator, cognoſcit Deum per creaturas, 1ª. quæſtione 12.12.0
98 Creatura .. ait in cognitionem Dei tripliciter.ſ.per viam cauſalitatis,eminentiæ & remotionis,1ª.q.12.12.c.& q. 13. 1.c. & 8. 2m. & 10.5m.& q. 84. 7.3m.
99 Deum eſſe, poſſumus cognoſcere, per rationem naturalem, 1ª.q. 12.12.0.
100 Similitudo intellectus noſtri, non ſufficienter probat aliquid de Deo, propter hoc quod intellectus non vniuoce inuenitur in Deo & in nobis. Et deinde quod Auguſtinus dicit: quod per fidem venitur ad cognitionem, & non econuerſo, 1ª. quæſt.32.1. 2m.fi.
101 Intellectus noſter intelligit totum Deum, non autem totaliter, 1ª. q.12.7.3m.& 3ª.q.10.1.2m.
102 *Deus non eſt primum cognitum ab intellectu noſtro, 1ª. q. 88. 3 0.
103 Quilibet intellectus etiam infimus, poteſt per gratiam Dei videre Deum per eſſentiam, 12e.q.109.10.
104 Deus perfectius cognoſcitur per gratiam,quàm per naturam à nobis,1ª.q.1 .13.0.
105 Intellectus noſter indiget noua illuminatione, reſpectu ſupernaturalium, non autem reſpectu naturalium, 1ª. quæſtione 1. 1.c. 3m.& 2m.
106 Solus Deus format mentem per gratiam, & per lumen connaturale, non autem per aliud lumen immediate, 1ª. quæſtione 106.1. 3m.
107 Inter Deum & mentem noſtram, datur medium quo ad gradum naturæ,non autem vt eſt obiectum beatitudinis, 12e. quæſtione. 5.1 3m.
108 Non eſt poſſibile videre rationes rerum in diuina eſſentia, niſi ipſa videatur, 22e.q.173.1.c.
109 Dei non eſt demonſtratio,niſi per effectum, 1ª.q.3.5.c.fi.
110 Illud verbum Iob: Semel loquutus Deus, referendum eſt ad æternam Dei locutionem, qua Deus pater verbum vnicum protulit ſibi coæternum Et tamen poteſt dici, quod licet idem corporali voce Deus protulerit:non tamen propter idem, ſed ad oſtendendum diuerſum modum quo homines participare poſſunt ſimilitudinem filiationis æternæ. Vnde filius Dei non habetur ex qualicunque cognitione Dei: ſed tantum ex ea quæ eſt cum amore, 1ª.q.27.5.2m.& q.43.5.2m.& 3ª.q.45.4.1m.
111 Cognitio Dei acquiritur per alia. Sed poſtquam iam cognoſcitur, non per alia cognoſcitur ſed per ſe, 1ª.q.2.2.0.& 22e.q. 27.3. 2m.& q.34.1.c.& q.171.8. m.
112 *Videre Deum facie ad faciem, eſt videre eum per eſſentiam immediate, 1ª.q.18.11.2.1.
113 Eſſentia Dei videtur mediate,& ſemper, à quolibet beato, 1ª.q. 12. 2.0.& q.58.1.c.& 62. 9.c.& q.106.1.1m.& q.112. 3.c. & 12e. q.3.6. 2m.& 3ª.q.9.3.2m.& q.104.1m.
114 Eſſentia Dei,eſt in intellectu beatorum, vt forma,quo ad operationem,non autem quo ad eſſe, 1ª.q.12.2.3m.& 5.c. & 3ª.q.9.2.c.& 3.3m.
115 Eſſentia Dei per nullam ſpeciem creatam repræſentari poteſt, 1ª.q. 12.2.0 & 6.11.c.& q.56. 3.c. & 22e.q. 175. 4.0.& 3ª. quæſtione 9.3. 3m.
116 *Eſſentia Dei non poteſt videri ab aliquo intellectu creatu ſine lumine ſupernaturali, id eſt gloriæ, 1ª.q.12.2.c.1m. & 5.0.& 22ª.q. 174.5.1m.& q.175.3.2m.& 3ª.q.10.4.c.&. q.45.2.c.
117 Quidam clarius aliis, videbunt eſſentiam Dei, 1ª.q.12.6.0. & 7.9.c. & q.62.0.c.
118 Deus ſolo intellectu videri poteſt, quia quælibet potentia ſenſitiua ſe extendit tantum ad corporalia, 1ª.quæſtione 12.3. c. 3m.& 22ª. q 175.4.c.
119 Deus à nullo oculo corporali, poteſt videri, 1ª.q.12.3.0.& 4.3m.& 22ª.q.175.4.c.
120 Beati vident eſſentiam Dei, oculis corporalibus per accidens, non autem per ſe, 1ª.q.12.3.2m.
121 Naturale eſt homini, quod aliquando videat eſſentiam Dei, 1ª.q.12. 1.c.& 3ª.q.9.2.3m.
122 Deus videri non poteſt per eſſentiam, niſi videatur trinitas perſonarum, 22ª.q.1.8.3m.
Viſio Dei per eſſentiam, vt eſt ſpecies rerum, eſt perfectior viſione eius, vt eſt obiectum beatitudinis, 1ª.q.12.9.3m. 123
*Quicunque videt Deum per eſſentiam, impoſſibile eſt quin diligat ipſum, 1ª.q.60.5.5m. 124
*Omnes qui vident ipſam Dei eſſentiam, eodem motu dilectionis, mouentur in ipſam Dei eſſentiam, prout ab aliis diſtincta: & ſecundum quod eſt quoddam bonum commune, 1ª.quæſtione 60. 5.5m. 125
Beati vident in eſſentia Dei ſimul omnia, quæ aliquando vident, 1ª. q.12.10.0.& q.58.1.c.& 2.0.. 126
Videntes eſſentiam Dei non vident omnia quæ Deus facit, vel facere poteſt, 1ª.q.12.8. 0. & q. 57. 3. 2m.& q.106. 1.1m.& 3ª. q. 10. 2.c. 127
Beati vident res in eſſentia Dei, non per ſimilitudines earum, ſed per eſſentiam Dei, 1ª.q.10.9.0.& 10.c. & 3ª.q.9.3.1m. 128
Quanto quis limpidius videt eſſentiam Dei, tanto plura in eo videre poteſt, 1ª.q.12. 8.c.& q.106.1. 2m. & 22ª.q.180. 3. 3m.& 3ª.q.10. 2.c. 129
Quilibet videns Deum, videt omnia quæ pertinent ad perfectionem intellectus, ſcilicet ſpecies, & genera, & rationes rerum, 1ª.q. 12 8.4m. 130
Res videntur in eſſentia Dei, ſeu in verbo, ſicut effectus in cauſa, & concluſio in principio. ſ. vnite, non autem ſicut in ſpeculo, 1ª.q. 12.8.c.& 22ª.q.173.1.c.fi. 131
Per viſionem Dei, non ſolum ratio glorificatur, ſed totus homo, 12e.q.3.2.3m. 132
Voluntas eſt in Deo, 1ª.q 19.1.0.& 3ª.q.18.1.c. 133
Voluntas Dei, eſt ſuum eſſe: ſed differt ab eo ſecundum rationem, 1ª.q.19.1.c.& 2.1m.& q.54 1.c.& q.61.2.1m. 134
Voluntas Dei, eſt ſua eſſentia, 1ª.q.19.1.3m.& q 20.3.2m.& q.59.2.c. 135
Voluntas Dei, eſt tantum vna numero, licet ſit multorum volitorum, 1ª.q.19.2.4m.& 5.c.& q. 87.5.3m.& q 41.6.c. 136
Deus communicat naturam ſuam, per actum voluntatis, non autem creatura, quia in ſolo Deo idem eſt intellectus, voluntas, & natura, 1ª.q.27.3.2m.& 3m.& 4.c & q.50.2.c. 137
Voluntas Dei, reſpectu ſuæ bonitatis eſt neceſſaria, ſed reſpectu creaturarum, eſt ad vtrumlibet, & ex neceſſitate ſuppoſitionis, 1ª.q.19.3.0.& 7.4m.& 10.c.& q.23.6 3m.& q.41.2. 3m.& q. 46.1.2. c.& 3ª.q.46. 1. 2.c. 138
Voluntas Dei eſt perfecta per ſe, non autem per aliud, 1ª. q.14.2. 3m.& 4.0. 139
Primum obiectum voluntatis Dei, eſt eius eſſentia, 1ª.q.19.1.3m.& 2.0.& 3.c. & 4. 3m. 140
Finis naturalis voluntatis Dei, eſt bonitas eius, quam non poteſt non velle, 1ª.q.19.2.1m. & 3m. 141
Error reducentium omnia in ſimplicem Dei voluntatem, 1ª.q.19.5. 2m.& 3m.& q.23.5.c. 142
Deus non vult omne bonum, licet neceſſario ſciat omne verum, 1ª. q.19 1.6m.& 6. 2m. 143
Voluntas Dei, eſt cauſa rerum, 1ª.19.4.0.& q.20.2.c.& q 25.3.c.& q.45.6.c.& 46.1.c.& 12e.q 110.1.c.& 3ª.q 86.2 c. 144
Voluntas Dei, non aufert contingentiam à rebus, ſed eam quibuſdam imponit, & quibuſdam neceſſitatem, 1ª.q.19.8.0.& 1.1.q 10. 4. 0. 145
*Ratio aliqua eſt voluntatis Dei, 1ª.q.19.5.0. 146
Nihil eſt cauſa voluntatis Dei, niſi ſua bonitas, 1ª.q.19.5.0. 147
Ratio aliqua eſt voluntatis Dei, non ex parte eius, ſed ex parte voliti propter aliud, 1ª.q.19.5.0. & q.23.5.c. 148
*Voluntas Dei, eſt omnino immutabilis, licet effectus eius mutentur, 1ª.q.19 3.7.0.& q.23.8.c.& 3ª.q.46.2.c. 149
Voluntas Dei, non mouetur proprie, ſed metaphoricè, à ſola bonitate ſua, 1ª.q.19.1.3m.& 2.2m. & q 105.2.1m. 150
Voluntas Dei duplex.ſ.antecedens, id eſt, reſpectu voliti abſolute: & conſequens, id eſt, reſpectu voliti cum conditionibus eius, 1ª.q. 19.6.1m. & q.23.4.3m. 151
Nihil fit contra voluntatem Dei conſequentem, ſed præter eam, & contra voluntatem eius antecedentem, 1ª.q 19.6.0. 152
Omne quod eſt præter, vel contra voluntatem Dei antecedentem, obſequitur & ſeruit voluntati eius conſequenti, 1ª.q.19.6.0. 153
Voluntas Dei duplex.ſ.beneplaciti. & ſigni. Quæ ſigna ſunt quinque. ſ. prohibitio, præceptum, conſilium, operatio, & permiſſio, 1ª.q.19.11.12.0.& q.23.5.c. 154
Voluntas ſigni in Deo, dicitur tantum metaphoricè, ſed voluntas beneplaciti, dicitur proprie, 1ª.q.19.11.c. 155
Voluntas Dei, ſemper & infallibiliter impletur, 1ª.q.19.6.c. 156
Impoſſibile eſt, præſcientiam Dei falli, & eius voluntatem & diſpoſitionem caſſari, 3ª.q.46.2.c. 157
Deus vult alia à ſe, 1ª.q.19.2.0. 158
Solus Deus nihil extra ſe vult, niſi ratione ſuæ bonitatis, 1ª. q 59. 2. c. 159
Deus vno actu vult ſe, & omnia alia quæ vult, 1ª.q.19.2.4m.& 5.c.& q.47.5. 160

q.17.5.3m.& q.41.6.c.
161 Quicquid Deus vult vult ſub ratione boni communis, quod eſt ſua bonitas, quæ eſt bonum totius vniuerſi, 12f. quæſtione 19. 10.c.
162 Multitudo volitorum non repugnat ſimplicitati Dei, 1ª.q.19.2.4m.
163 Deus tripliciter volt omnes homines ſaluos fieri, ſcilicet vel vt ſit ibi diſtributio accommoda, vel vt fiat diſtributio pro generibus ſingulorum & non pro ſingulis generum, vel voluntate antecedente, & non voluntate conſequente, 1ª.q.19.6.1m.& q.23.4.3m.
164 Deus non poteſt velle malum culpæ, ſed malum pœnæ, per accidens tantum, 1ª.q.19.9.c.& 10.1m.& 2m.& q.22.3.3m.& 48.6.c. & 12f.q.17.5.3m.& q.79.4.2m.
165 Malæ culpæ fiunt Deo non volente, nec nolente, ſed permittente, 1ª.q.19.9.3m.& 12f.q.10.2.3m.
166 Voluntas creaturæ mouetur à ſolo Deo, vt à principio intrinſeco, 1ª.q.57.4.c.fi.& q.105.4.c.& q.106.2.c.& q.111.2.c.& 12f.q.6.4.1m.& q.9.6.c.& q.80.1.c.& 3.c.fi.& quæſtione 111.4.c.& 3ª.q.18.1.1m.
167 Omnis motus, tam voluntatis quàm naturæ procedit à Deo, ſicut à primo mouente, 12f.q.6.1.3m.& q.9.4.1m.& 6.c.& q.75.4.6m.& q.80.1.c.m.& q.109.1.c.c.& 22f.q.104.4.c.
168 Deus mouet hominem ad agendum tripliciter, ſ. proponendo appetibile, & mutando corpus, & mouendo voluntatem, 12f.q.6.1.1m.
169 Motus voluntatis hominis, diſponuntur immediate à Deo, intellectus autem mediantibus angelis, corporalia vero interiora & exteriora eius, mediantibus angelis & cælis, vt multiformia, mutabilia, & defectibilia ab oppoſitis, 1ª.q.79.4.c.& q.113.2.c.& q.111.2.c & 4.2m.& 12f.q.9.6.1m.
170 Solus Deus imprimere in voluntatem poteſt, 1ª.q.105.4.c.& q.106.2.c.& q.115.4.c.& q.116.1.c.fi.& 12f.q.75.3.c.& q.80.1.c.& 3.1m.& 12f.q.102.2.1m.
171 Solus Deus implet voluntatem, quia ſolus Deus mouet eam ſufficienter, vt obiectum, 1ª.q.105.4.c.& q.106.2.c.& q.111.2.c.& 12f.q.2.7.8.c.& q.3.1.c.
172 Voluntas creaturæ poteſt informari voluntati Dei quadrupliciter, ſcilicet materialiter, formaliter, effectiuè, & finaliter, 12f.q.19.10.c.co.s.
173 Voluntas, ſcientia, & actio creaturæ, poteſt & debet conformari voluntati, ſcientiæ, & actioni Dei ſecundum imitationem, non autem ſecundum æquiparantiam, 12f.q.19.9.1m.
174 Virtus & rectitudo voluntatis humanæ, principaliter conſiſtit in hoc, quod diuinæ voluntati conformetur, & eius ſequatur imperium, 22f.q.104.4.1m.
175 Conformitas voluntatis humanæ ad diuinam, attenditur ſecundum voluntatem rationis, 3ª.q.18.5.c.1m.
176 Ad bonitatem voluntatis humanæ requiritur, quod conformetur voluntati Dei, 12f.q.19.9.c.
178 Quilibet homo tenetur conformare voluntatem ſuam voluntati Dei, in volito formaliter, id eſt, ſecundum rationem communem boni & in modo, ſcilicet ex charitate, & effectiue, id eſt, quod velit id quod Deus vult eum velle, non autem materialiter, id eſt, in quolibet particulari, 12f.q.19.10.c.& q.39.2.3m.& 22f.q.104.4.3m.
179 Voluntas beatorum, conformatur voluntati Dei, in quolibet volito, 12f.q.19.10.1m.
180 Potentia proprie conuenit Deo, 1ª.q.25.1.c.
181 *Potentia ſecundum propriam rationem principij conuenit Deo reſpectu actionum notionalium ſecundum quas aliqua procedunt ſecundum rem, non autem reſpectu aliarum, 1ª.quæſtione 41.4.1m.
182 *Potentia actiua proprie conuenit Deo, non autem paſſiua, 1ª.q.25.1.c.& 3.1m.& q.41.4.8m.
183 Potentia Dei eſt principium ſuæ actionis ſecundum rationem tantum: ſed eſt principium realiter ſuorum effectuum, 1ª.q.25.1.3m. & q.41.1.4m.
184 Potentia Dei, eſt eius eſſentia, 1ª.q.25.1.2m.
185 Potentia Dei eſt infinita, 1ª.q.25.2.c.
186 Potentia Dei duplex ſ. abſoluta, id eſt ſecundum ſe, & ordinata, id eſt, cum præſcientia & voluntate, 1ª.q.25.5.1m.
187 Potentia Dei non eſt ad malum, quia eſt ſua bonitas, 18f. q. 1. 4. 1m.
188 Circa potentiam Dei fuit duplex error. ſ. quod Deus agit ex neceſſitate naturæ, & quod diuina ſapientia limitatur ad hunc ordinem rerum qui nunc eſt, 1ª. q.25.3.c.
189 Potentia generandi eſt in Deo, 1ª.q.41.4.c.
190 Potentia generandi in Deo, eſt medium inter abſolutum: & relatiuum, 1ª.q.41.5.c.
191 Potentia generandi in Deo, ſignificat eſſentiam in recto, & relationem in obliquo, 1ª.q.41.5.c.
Potentia generandi in diuinis, non continetur ſub omni potentia Dei, 1ª.q.41.6.3m. 192
Potentia generandi in diuinis, ſumitur tripliciter. ſ. actiue, & paſſiue, & impersonaliter. Prima conuenit ſoli patri: ſecunda tantum filio: ſed tertia cuilibet perſonæ, 1ª.q.41.5.1m. 193
*Cum pater ſit principium generationis, & pater & filius ſint principium ſpirationis, in patre fuit potentia generandi: & in patre & filio potentia ſpirandi, 1ª.q.3.3m. 194
Eadem numero potentia generandi, eſt in patre vt generet, & in filio vt generetur, 1ª.q 41.6.1m.& q.42.6.3m. 195
Deus eſt omnipotens, 1ª.q.25.3.c.& 3ª.q.13.1.c. 196
Deus poteſt facere, quicquid non implicat contradictionem, 1ª.q.7.2.1m.& q.25.3.4.c.& 3.q.13.1.c. 197
*Deus diſpenſare non poteſt, vt homini liceat non ſubdi ordini eius, etiam in his, ſecundum quæ homines adinuicem ordinantur, 12f.q.100.8.2m. 198
Deus poteſt diſponere, agere de praeter ordinem ſuæ prouidentiæ, quo ad res ſubiectas ordini, non autem quo ad rationem ordinis quæ eſt in Deo, 1ª.q.105.6.c. 199
Diuina potentia, non eſt ita ordini eius alligata, quin poſſit quandoque præter ordinem cauſarum ſecundarum aliquid agere, cum ſibi placuerit: vt patet in operibus miraculoſis, 1ª. quæſt.25.5.c. 200
Deus non poteſt facere duo contraria, vel priuationem & habitum: vel alia oppoſita eſſe ſimul in eodem, 1ª.q.105.2.6.& 18f.q.51.4.c. 201
Deus non poteſt aliquid facere, quod non ſit conueniens ſapientiæ & bonitati eius, 1ª.q.21.4.c. 202
Deus poteſt facere quicquid olim fecit, niſi ſit impoſſibile, ratione præteriti, 1ª.q.25.4.2m. 203
*Deus poteſt reparare virginitatem perditam, 1ª.q.25.4.3m. 204
Deus poteſt facere quæ non facit, & dimittere quæ facit, 1ª.q.25.5.c.& 3ª.q.1.3m. 205
Solus Deus poteſt mutare formam in formam, & materiam in materiam, & totum in totum, 3ª.q.75.4.c.3m. 206
Deus poteſt tranſmutare omnem materiam, in quamcunque formam, 1ª.q.28.2.5m. 207
Deus poteſt immediate mouere materiam ad formam, & omne corpus ad locum, & intellectum, & voluntatem, interius eam inclinando, 1ª q.105.1.2.3 4.c.& q.110.2 c. 208
Deus non poteſt facere, materiam eſſe ſine forma, 1ª. quæſt.66.1.c. 209
Deus poteſt facere raritatem & denſitatem eſſe ſine materia, 3ª.q.77.2.3m.& 7.1m.& 2m. 210
Deus poteſt facere, angelum non eſſe, 1ª.q 9.2.c.& q.50.5.c.3m.& 2 d.2.q.1.1.7m. 211
Deus poteſt immediate mouere quodlibet corpus, quacunque mutatione poſſibili cuicunque creaturæ, 1ª.q.105.1.6.c. 212
Deus poteſt immediate facere omnem effectum cuiuſcunque agentis, ſine eo, 1ª.q.105 2.6.c.& 18f.q.51.4.c.& 3ª.q.77.1.c. 213
Nullius rei virtus, poſſet aliquid, niſi per virtutem Dei, à quo eſt omnis virtus, & virtutis conſeruatio, & ordo ad effectum, 12f.q.109.1.c. 214
Hoc quod Deus in omnibus operatur ſecundum modum eorum, non excludit quin Deus quædam operetur, quæ natura operari non poteſt, 1.f q.51.4.2m. 215
*Nihil prohibet eſſe aliquid in potentia diuina, quod non vult, & quod non continetur ſub ordine quem ſtatuit rebus, 1ª. q.25.5.1m. 216
Solus Deus poteſt facere præter ordinem & curſum totius naturæ 1ª.q.105.6.c.& q 106.3.c.& 3ª.q.43.2.c. 217
Quicquid poteſt intelligi eſſe ſine alio, Deus poteſt facere eſſe ſine eo, non autem ſi poſſet intelligi, alio non intellecto, vt ens ſine bono, 18f.q.110 4.4m. 218
*Deus poteſt facere vniuerſum, & quamlibet creaturam meliorem, quam fecerit, 1ª.q.25.3m.& 6.c. 219
Quaslibet re creata, Deus poteſt facere aliam meliorem, bonitate eſſentiali & accidentali, 1ª.q.25.5.3m.& 6.c. 220
Deus poteſt facere, aliquid melius humanitate Chriſti, matre eius, beatitudine, & gratia, ſecundum ſe, nõ autem vt relata ad Deum, 1ª.q.25.6.4m.& 3ª.q.7.12.2m.& q.10.4.3m. 221
Deus non poteſt peccare, 1ª. quæſt. 25. 3.2m. & q.63.1.c.& 12f.q.2.6.2.c.3m. 222
Deus ſi vellet, poſſet praua agere, & peccare. Et iſtius conditionalis. Socrates poteſt currere, ſi vult: antecedens eſt poſſibile: & ideo ſequitur poſſibilitas conſequentis. Sed in hac conditionali, Deus poteſt peccare, ſi vult, antecedens eſt impoſſibile. Non enim poteſt Deus velle malum. Et ideo non eſt ſimile, 1ª. q.25.3.2m. 223
*Deus eſt cauſa peccati, 12f q.79.c.& q.80.1.c. 224
Deus eſt cauſa mali pœnæ per accidens tantum, mali autem culpæ, nullo modo eſt cauſa, 1ª. qu. 48. 6.c.& q.49.2.c.& q.63.5.c.fi. 225

5.c.fi.& 12^{e}.q.8.1.2^{m}.& 22^{e}.q.19.1.3^{m}.& q.24.10.c.

226 Deus eſt cauſa excæcationis & obdurationis per accidens tantum, ſcilicet ſubtrahendo gratiam. 1ª.q.23.3.2^{m}.& 12^{e}.q.79.3. o. & 22^{e}. q.15.1.o.

227 Deus per ſe inclinat ad bonum, dando gratiam & virtutes, & directe ordinando ad bonum, ſed inclinat ad malum per accidens tantum, ſcilicet non dando gratiam. 12^{e}. quæſt. 70. 1. 1^{m}.

228 Deus eſt cauſa productiua cuiuſlibet rei, 1ª.q.22.2.c. & q.44. o. & q.45.2. c. & q. 55.1.3^{m}. & q.57.2.c.fi.& q.61.1. o. & q.65.1.o.& 3.c. & q.75.5.1^{m}.& q.79.2.c.& q.103.5.7.c. & 12^{e}.q.79.2. c. & quæſt. 93. 1. c.

229 Deus eſt cauſa omnium efficiens exemplaris, & finalis, 1ª. q. 44. 1.2.3. o. & q.65.2.o.& q.103.2.c. & 5 c. & q.105..5.c. & q. 12^{e}. q. 79. 2. c.

230 Deus eſt cauſa omnis motus, tam voluntatis quam naturæ, 12^{e}.q. 6.1.3^{m}.

231 Deus immediate producit omnia.1ª.q.65.3.o.& 3.q.6.1.1^{m}.

232 Deus agit mediantibus aliis cauſis, non ex inſufficientia eius, ſed vt dignitatem cauſandi communicet creaturis. 1ª.q.22. 3.c.& 8.2^{m}. & q.103.6.c.2^{m}.& q.106.4.c.

233 Bonitas liberalitas, iuſtitia, & miſericordia Dei differenter producunt res, 1ª.q.21.3.c.

234 Deus produxit creaturas, non ex neceſſitate. 1ª.q.19.4. o.& q.25.5. o.& q.28.1.3^{m}.& q.32.1. 3^{m}.& q.45.6.c.& q.50.1.c.& q.61.2.1^{m}.& q.104.3.o.& q.105.1.2.& 12^{e}.q. 66.1.3^{m}. & q.109.1.c. & 3ª. quæſt. 50.2.3^{m}.

235 Deus in productione rerum, & finem aliquam intendit, ſcilicet diuinam bonitatem.1ª.q.25.5.c.

1 DEXTRUM & ſiniſtrum, & aliæ differentiæ ſitus, ſunt in inanimatis quo ad nos tantum: in animatis verò ſunt ſecundum ſe, 1ª. q.12.7.c.

*DIABOLUS dicitur eſſe Deus huius ſeculi non creatione, ſed quia ſeculariter viuentes, ei ſeruiunt: eo modo loquendi quo Apoſtolus loquitur dicens, quorum Deus venter eſt, 1ª.q.65.1.c.fi. & q.114.3 2^{m}.& 12^{e}.q.1.5.b.

1 DIACONUS non eſt proprius miniſter alicuius ſacramenti. 3ª. q.67.1.o.

2 Diaconus eſt proprius diſpenſator ſanguinis Chriſti, non autem corporis Chriſti, niſi de licentia epiſcopi, vel preſbyteri, vel in neceſſitate.3ª.q.82.3.o.

3 Diacono non licet tangere corpus Chriſti, quia non habet manus conſecratas.3ª.q.82.3.o.

4 Ad diaconum pertinet aſſiſtere & miniſtrare maioribus ſacerdotibus, in omnibus agendis, circa ſacramenta eccleſiæ, 3ª.q. 67.1.c.& q.71.4.c.

5 Ad diaconum pertinet purgare tantum, id eſt, eiicere immundos, & diſponere fideles per admonitiones. Sed ad ſacerdotes pertinet etiam illuminare, id eſt tradere ſacramenta, ad epiſcopos verò perficere.3ª.q.64.1.1^{m}.& q.67.1.1^{m}.& 2^{m}.& q.82.3.3^{m}.

1 DIALECTICA ſcientia eſt tantum vna in ſpeculabilibus: demonſtratiue verò ſunt plures. 12^{e}.q.57.6.3^{m}. & 22^{e}.q. 51. 4.2^{m}.

1 DICERE proprie importat principaliter reſpectum ad verbum, ſecundario autem ad rem intellectam, ideo in diuinis conuenit tantum patri.1ª.q.34.1.3^{m}.& 3ª.q.39.8.2^{m}.

2 Dicere ſe habet tripliciter ad illud, quod dicitur. ſ. enuntiatiue, cauſatiue ſeu imperatiue, & optatiue.22^{e}.q.76.1.c.

3 Dicere Dei ſumitur dupliciter. ſ. pro formatione verbi: & pro expreſſione eius, primum eſt æternum: non autem ſecundum. 1ª.q. 32.1.3^{m}.& q.47.1.c.fi.& q.65.4.c.fi.& q.67.4.c.2^{m}.& q.74.3. 1^{m}.& 3^{m}.& 5^{m}.

4 Per hoc quod dicitur in ſcriptura, dixit Deus, importatur diuinum imperium, ſecundum Baſilium, prius autem oportuit produci creaturam quæ obediret, quam fieri mentionem de diuino imperio.1ª.q.74.4.1^{m}.

1 DICI vt verbum conuenit tantum filio in diuinis: ſed dici vt res, conuenit ſingulis perſonis, toti trinitati, eſſentiæ Dei, & omni creaturæ, 1ª.q.34 1.3^{m}.

1 DIES dicitur dupliciter. ſ. naturalis continens vigintiquatuor horas: & artificialis, ſcilicet à claritate ſolis, 3ª.q.53.2.3^{m}.

2 Dies naturalis ſecundum eccleſiam incipit in media nocte, non autem dies artificialis.3ª.q.80.8.5^{m}.

3 Dies naturalis non terminatur in veſpere: ſed in mane ſecundum Chryſoſtomum.1ª.q.74.3.6^{m}.

4 De operibus ſeptem dierum, in principio bibliæ. 1ª.q.67.vſque 75.o.

5 Septem dies fuerunt vnum inſtans ſecundum cognitionem ſeptem operum Dei in mente Angeli, ſecundum Auguſtinum: licet ſecundum alios, fuerint vere ſeptem dies ſucceſſiuè. 1ª.q.58.6. c. & 7.1^{m}.& q.68.1.c.& q.69.1.c.& q.70.1.1^{m}.& q.74.1.2.o.

Diuerſæ res diuerſimode præfuerunt in operibus ſeptem dierum. 6
1ª. q.73.1.3^{m}. & q.50.4.o. & q.91.2. 4^{m}. & q.92.4.3^{m}. & quæſt. 118.3.1^{m}.

Dies primi, ſcilicet creationis. à luce in noctem computantur pro- 7
pter futurum hominis lapſum, ſed econuerſo triduum Chriſti in ſepulchro: propter reparationem hominis. 3ª.q.51.4.1^{m}. & q.53. 2. 3^{m}.

PRIMA dies dicitur habuiſſe veſpere: & non mane. 1ª. q. 63. 8
6. 4^{m}.

Dies dominicus ſuccedit ſabbato ex ſtatuto eccleſiæ, & conſuetu- 9
dine Chriſtianorum tantum: ideo obſeruatio eius non eſt ſic arta, nec figuralis, ſicut ſabbatum: quia veritas etiam in modico prætermitti non debet, 12^{e}. quæſt. 107. 3. 4^{m}. & 22^{e}. quæſt. 122. 4. 4^{m}.

Dies in qua res creatæ ſunt, ſcilicet prima, non debuit benedici, ſeu 10
ſanctificari.1ª.q.73.3.2^{m}.

De ſecunda die non dicitur, vidit Deus, pluribus rationibus. ſ. vel 11
quia quod ponitur in tertia die, refertur etiam ad ſecundam: vel quia eſt de iis quæ non ſunt manifeſta populo: vel quia per firmamentum ſimpliciter, intelligitur aer nebuloſus qui non eſt de partibus principalibus mundi: vel eſſet myſtice ex parte numeri: quia dualitas ab vnitate recedit.1ª.q.74.2.5^{m}.

In tertia die informitas terræ remouetur ſecundum Auguſtinum. 12
1ª.q.69.1.2.c.principio.

Die quarta producuntur luminaria quæ mouentur in cælo, ad or- 13
natum ipſius.1ª.q.70.1.c.

Die quinta producuntur aues & piſces, ad ornatum medij elemen- 14
ti: qui habent motum in aere & aqua, quæ pro vno elemento accipiuntur, 1ª.q. 70.1.c.& q.71.o.

Die ſexta producuntur animalia, quæ habent motum in terra, ad 15
ornatum ipſius, 1ª.q.70.1.c. & q.72.o.

Dies ſeptima debuit benedici, & ſanctificari, 1ª.q.73.3.o. 16

Diei ſeptimæ conuenit completio operum Dei, & requies eius, 1ª.q. 17
73.1. 2.o.

DIFFERENTIA eſt nobilior genere: ſicut determinatum in- 1
determinato, & proprium communi: non autem ſicut alia natura, 1ª.q.50.4.1^{m}.& q.75.7.2^{m}.

*Differentia complet eſſentiam generis, 12e.q.67.5.c. 2

Differentia & genus ſecundum conſiderationem realem & meta- 3
phyſicalem, fundantur ſuper diuerſas naturas neceſſario, non autem logice, 1ª.q.50.2.1^{m}.

Id à quo ſumitur differentia, ſe habet ad illud à quo ſumitur genus, 4
vt actus ad potentiam, 1ª.q.3.5.c.& q.50.2.1^{m}.& q.85.3.4^{m}.& 5. 3^{m}.& 12e.q.67.5.c.

Differentia completiua ſpeciei, ſumitur à forma: genus à mate- 5
ria communi, ſed particulare, à materia indiuiduali, 1ª. quæ. 85.5.3^{m}.

Differentia ſignificat totum compoſitum, ſicut & ſpecies: licet ſu- 6
matur à parte formali, & genus à parte materiali: licet genus ſignificet totum, 1ª.q.85.5.3^{m}. & 12e.q.67.5.c.

Differentia eſt in genere tantum in potentia: ideo non participat 7
genus, nec eſt de intellectu eius, nec econuerſo, prima quæſtion. 3.5.c.

Differentia importat diſtinctionem formæ, 1ª.q.31.2.2^{m}. 8

Differentia eſt forma generis, inquantum facit ipſum eſſe actu, ſed 9
genus eſt formalius ſpecie, inquantum eſt vniuerſalius, 12^{e}.qu. 18.7.2^{m}.

Remota differentia non remanet genus idem numero, 12^{e}. quæ. 10
67. 5. c.

Differentia formæ proueniens ex ſola diſpoſitione materiæ, non 11
facit diuerſitatem ſecundum ſpeciem, ſed tantum ſecundum numerum, 1ª.q.85.7.3^{m}.

Differentia ſecundum ſpeciem eſt propter finem: ſed differentia ſe- 12
cundum numerum, eſt propter materiam, 1ª.q.62.6.3^{m}.

Differentiæ eſſentiales ſunt nobis ignotæ, 1ª.q.29.1.3^{m}. 13

Differentiæ eſſentiales, ſæpe nominantur ex accidentibus, 1ª. q.29. 14
1.3^{m}.& q.77.1.7^{m}.& 12^{e}.q.49.2.3^{m}.fi.

Differentiæ per ſe.ſ.contentæ virtualiter in genere, conſtituunt ve- 15
ras ſpecies eius: non autem differentiæ extraneæ, niſi improprie, 12^{e}.q.18.7.c.& q.35.8.c.

Differentiæ quæ conſequuntur diuerſitatem ſpecierum, poſſunt 16
eſſe in rebus eiuſdem ſpeciei: non autem differentiæ quæ conſtituunt ſpecies, 12^{e}. q.72.5.c.

Diuiſio generis in ſpecies: non eſt ſemper per veras differentias, 12^{e}. 17
q.49.2.3^{m}.

Differentia triplex inter homines, ſecundum habitus & actus 18
animæ rationalis. ſ. ſecundum diuerſas gratias gratis datas: ſecundum duplicem vitam, contemplatiuam & actiuam: & ſecundum diuerſos ſtatus & officia, 22^{e}. quæſt. 171. principio.

Differentia informis eſſe non poteſt, niſi ſecundum quod vna eſt 19
perfectior alia, 1ª.q.31.2.2^{m},

1 DIFFERRE proprie, eſt ſemper per aliud: & eſt relatum: ſed diuerſum, eſt abſolutum, & ſeipſo, vel alio, ideo omne differens eſt diuerſum: & non econuerſo. 1ª.q.3.8 3m.& q.90. 1. 3m.
2 Simplicia ſeu prima non proprie differunt, ſcilicet per aliud ſicut compoſita ſeu ſecunda: ſed ſunt diuerſa, ſcilicet ſeipſis tantum. 1ª. q. 8 m.& q. 90 3m.
3 *Differre ſpecie, contingit dupliciter, ſcilicet in diuerſis ſpeciebus completis, vel ſecũdum diuerſos gradus in generatione eiuſdem ſpeciei. 12æ.q.72 7.c.
4 Propter diuinam ſimplicitatem, conſideratur duplex realis identitas in diuinis, eorum quæ differunt in rebus creatis. 1ª. q. 40. 1. 1m.
1 DIFFICILE eſt, id quod tranſcendit potentiam ſecundum naturam, vel propter impedimentum. 1ª.q.61.5.2m.& 4.1m.
2 Difficultas operandi duplex, ſcilicet ex magnitudine operis, vel ex defectu voluntatis: prima auget meritum, ſecunda verò minuit illud. 12æ.q.114 4.2m.& 22æ.q 15 .4. m.
3 Ratio virtutis magis conſiſtit in bono, quàm in difficili: ideo magnitudo eius magis menſuranda eſt ſecũdum rationem boni quàm ſecundum rationem difficilis. 22æ.q.123.12. 2m. & q.137. 1. 1m.fi.& q.141 8.2m.
4 *Opera virtutum ſunt difficilia. 12æ.q. 107.4.c.
5 Opus virtutis habet duplicem difficultatem. ſ. ex ſpecie actus, vt in fortitudine & temperantia: & ex diuturnitate, vt in perſeuerantia. 22æ q.137.1.c.
6 Difficultas in actibus virtutum duplex, ſcilicet in inueniendo medium rationis, & in refrenando paſſiones: tantum prima eſt in virtutibus intellectualibus & in iuſtitia: ſecunda verò in aliis. 22æ.q. 129.2.c.
7 Vbi eſt ſpecialis difficultas, ibi requiritur ſpecialis virtus. 22æ.q. 13 .3.c.
8 Difficultas duplex circa actus virtutum habentium materiam exteriorem, ſcilicet propter exceſſum paſſionum principaliter, vel principaliter propter magnitudinem obiecti: in prima ſufficit vna virtus: ſed in ſecunda requiruntur duæ. 22æ. quæſt. 129. 2. c.& q.134.2.
9 Difficultas vitandi peccatum duplex, ſcilicet propter vehementiam paſſionis, vt ira: vel propter latentiam, vt ſuperbia. 22æ.q.162. 6. 1m.
1 DIFFINITIO non poteſt eſſe falſa niſi per accidens, ſcilicet ratione duplicis compoſitionis. 1ª.q.17.3.c.& q.58.5.c.& q.85.6.c.
2 Doctores & philoſophi negligunt modum diffinitionis & tangentes principia prætermittunt formam ſyllogiſmi, ponentes ea, ex quibus ſyllogiſmus formari poteſt. 22æ.q.4.1.c.
3 *Cum demonſtratur cauſa per effectum, neceſſe eſt vti effectu, loco diffinitionis cauſæ. 1ª.q 1 7.2m.& q 22. 2m.
4 Vnius rei eſt tantum vna diffinitio perfectiſſima, ſcilicet per omnes cauſas: ſed ſunt plures per diuerſas cauſas, vel proprietates. 12æ. q.55.4.c.
5 Vnumquodque diffinitur & denominatur ſecundum illud quod conuenit ei primo & per ſe: non autem per illud quod conuenit ei per aliud. 3ª.q.60 4 1m.
6 Materia communis ponitur in diffinitione ſpeciei, non autem materia indiuidualis. 1ª.q.29.2.3m.& q.75.4.c.& q 85.1.2m.
7 Diffinitio naturalium ſignificat formam & materiam. 1ª.q.29.2 3m. & q 75.4.c & q. 85.1.2m.
8 Nomina intentionum quandoque ponuntur in diffinitione rerum: quando nomina non ſunt impoſita rebus: vt in diffinitione perſonæ. 1ª.q.29.1.3m.
9 Singulare non diffinitur. 1ª.q.29.1.1m.
10 Nomen pertinens ad communem rationem ſingularitatis, diffiniri poteſt: vt perſona & huiuſmodi. 1ª.q.29.1.1m.
11 Diffinitio & ſcientia ſunt tantum entium, non ſecundum modum rei, ſed ſecundum modum intellectus. 1ª.q.44.3.3m.
12 Partes rei vel diffinitionis ſunt prius notæ quàm totum vel diffinitum: ſed vt partes, eſt econuerſo. 1ª.q.85.3.2m.& 3m.
1 DIGESTIO eſt completio à calore naturali. 3ª.q.74.5.3m.
2 Dignitas eſt de abſolutis: ideo eſt eadem in patre & filio. 1ª. q. 42. 4. 2m.
1 DILIGENTIA idem eſt quod ſolicitudo, ideo requiritur in omni virtute: ſicut etiam ſolicitudo. 22æ.q 54.1.1m.
1 Diluculum poteſt dici pars diei, & noctis. 3ª.q.51.4.1m.
1 SITUS eſt de ratione quantitatis dimenſiuæ. 3ª.q.77.2.c.
2 Additio quantitatis non tollit eſſentiam dimenſionis. 3ª. q. 77. 8. 4m.
3 *Dimenſio corrumpitur tripliciter, ſcilicet per additionem, diuiſionem, & diminutionem. 3ª.q 77.4.c.
4 Quantitas dimenſiua eſt aliquorũ dupliciter. ſ. per ſe: & per accidẽs, vel proprie & ſimilitudinarie: primo modo conuenit corporibus: ſed ſecundo modo conuenit etiam aliis. 1ª.q.3.1.1m.& 5m.
DIONYSIUS dicit in quadam epiſtola ſuper Ioannem, quod Chriſtus operabatur diuinitus, ea quæ ſunt hominis: & hoc monſtrat virgo ſupernaturaliter concipiens: & aqua inſtabilis, terrenorum pedum ſuſtinens grauitatem. 3ª.q.18.2.3m.fi. & q. 45. 2. c.
DISCIPLINA eſt pars potentialis iuſtitiæ, contenta ſub humanitate. 22æ.q.80.3m.
DISCORDIA importat diſgregationem quandam voluntatum, in diuerſa. 22æ.q.37.1.c.3m. 1
Diſcordia per ſe. i. ex intentione deliberata diſſentiendi à bono Dei vel proximi, eſt peccatum mortale: non autem ſi per accidens. 22æ.q.37.1.c.& q.42.2.2m. 2
Diſcordia principaliter oritur ex inani gloria: ſecundario autem ex inuidia. 22æ.q.37.2.c.& q.38.2.c.& q.132.5.c. 3

DISPENSATIO importat commenſuratam diſtributionem, vel applicationem alicuius communis ad ſingula. 12æ. q 97.4.c.& 22æ.q.88.10.c. 1
Nunquam diſpenſandum eſt, in præiudicium boni communis. 12æ. q.97.4.1m & q.100.8.c. 2
Omnis diſpenſatio à prælato, debet fieri ad honorem Chriſti: vel ad vtilitatem eccleſiæ. 22æ.q.88.12.c. 3
Infidelis eſt, qui diſpenſat non habens intentionem ad bonum commune: imprudens autem, non habens rationem diſpenſandi. 12æ. q.97.4.c. 4
Diſpenſatio non poteſt fieri contra præcepta iuris naturalis communia: ſed tantum contra ea quæ ſunt quaſi concluſiones eorum. 12æ.q 97.4.3m.& 22æ.q.147.4.1m. 5
Solus Deus poteſt diſpenſare in præceptis diuinis, non autem papa. 12æ.q. 94.5.2m. & q. 97.4.1m.& 4.3m. & q.100.8.c. & 22æ.q. 89. 9.1m. 6
*Omnia præcepta decalogi ſunt omnino indiſpenſabilia, etiam à Deo. 12æ.q.99.5.c.& q.100.8.2m. 7
Præcepta continentia intentionem legiſlatoris. ſ. conſeruationem boni communis, vel ordinem iuſtitiæ & virtutis, vt omnia præcepta decalogi: ſunt omnino indiſpenſabilia. 12æ. quæ. 100. 8. c. 8
Cum diſpenſatur in aliqua lege humana, non fit vt legi humanæ non obediatur, quod eſſet contra legem naturæ & mandatum diuinum: ſed fit vt hoc quod erat lex, non ſit lex in hoc caſu. 22æ. q.88.10. 2m. 9
Facilius diſpenſatur in gradibus prohibitis conſanguinitatis & affinitatis, circa perſonas excellentes, ſine acceptione perſonarum: propter pacem communem. 12æ.q.97.4.2m.& 22æ.quæ.63. 2. 1m. 10
In publica lege humana nullus poteſt diſpenſare: niſi ille à quo lex habet auctoritatem, vel cui ille commiſerit. 12æ. quæ. 97. 4. 3m. 11
Inferior poteſt diſpenſare in præceptis ſuperioris, quando ſibi permittitur à ſuperiori: non autem aliter. 12æ.q.97.4.3m. 12
Rectores multitudinis poſſunt diſpenſare in legibus humanis quando deficiunt in aliquo caſu, vel neceſſitas imminet: vel quando non expediunt alicui perſonæ. 12æ.quæ. 96. 6.c. & quæ. 97.4.c.& q.100.8.c. & 22æ.q.88.10.c.2m. & q.89.9.c. & q 147.4. c. 1m. 13
DISPOSITIO ſemper importat ordinem habentis partes. 12æ.q.49.1.3m.& 2.1m. 1
Diſpoſitio poteſt dici tam ratio ordinis rerum in finem, quàm ratio ordinis partium in totum: prouidentia vero, primum tantum. 1ª.q.22.1.c.fi. 2
Diſpoſitio ſumitur dupliciter. ſ. pro genere habitus, & vt diuiditur contra habitum: & hoc dupliciter. ſ. vel vt diuerſæ ſpecies: vel vt imperfectum contra perfectum, in eadem ſpecie. 12æ. q.49. 2. 3m. 3
Diſpoſitio triplex. ſ. vel ſecundum locum. i. prædicamentum ſitus: vel ſecundum potentiam, id eſt, præparatio ad habitum: vel ſecundum ſpeciem, id eſt, habitus, ſed diſpoſitio tertio modo ſit habitus, non autem ſecundo modo. 12æ.q.49.1. 3m.& 2.3m.& 4. c.& q. 48. 4.4m. 4
Diſpoſitio duplex. ſ. diſpoſitio remouens: & diſpoſitio perficiens. 12æ.q. 88.3.c. 5
Diſpoſitio duplex. ſ. materiæ, & agentis: prima eſt tantum entium: ſecunda vero eſt etiam non entium, vt prædeſtinatio. 1ª. q.23. 2.3m. 6
Diſpoſitio dupliciter ſe habet ad id ad quod diſponit. ſ. vt via ad perfectionem, & vt effectus ſecundo modo manet cum perfectione: non autem primo modo. 3ª.q.9.3.2m. 7
Diſpoſitio tripliciter ſe habet ad id ad quod diſponit. ſ. vt idem in eodem: vt non idem: & vt nec idem nec in eodem. 12æ. quæſt. 74.4.3m. 8
Diſpoſitio quæ diuiditur contra habitum, vt imperfectum contra perfectum in eandem ſpecie, fit habitus: non autem quæ diuiditur contra habitum, vt diuerſa ſpecies. 12æ.quæ. 49.2.3m.& q 88.4. 9

q.8?.2.1m.

10 Omne ſubiectum diſpoſitionis vel habitus, requirit tria, ſcilicet compoſitionem ſubiecti, ex actu & potentia: indeterminationem ad multa: & concurſum plurium accidentium. 12e. q. 49. 4.c.

11 Nulla diſpoſitio vel habitus ad operationes eſt principaliter in corpore, ſed tantum diſpoſitio ad formam: non autem habitus proprie. 12e. q. 50.1.0.& 3.c.

12 Difficile mobile diuerſificat habitum à diſpoſitione: non autem ab aliis ſpeciebus qualitatis. 12e.q.49.2.3m.

13 *Habitus vel diſpoſitio non eſt in Deo nec in angelis, nec in cælis, nec in elementis. 12e.q.49.4.c.

14 Eiuſdem eſt diſponere ad finem: & ad finem perducere, vel per ſe, vel per ſuos ſubditos 12e.q.98.2.3.c.

15 Diſpoſitio eorum quæ ſunt ad finem: attenditur ſecundum rationem finis. 12e.principio & q. 95.3.c. & q. 105.1.c. & 22e.q.33. 2.6.c.

16 Omne quod eleuatur ad formam altiorem ſua natura: requirit diſpoſitionem ſupra naturam ſuam. 1a.q.12 5.c.

17 Quilibet artifex etiam artifex diuinus, intendit operi ſuo inducere diſpoſitionem optimam reſpectu ſui finis: non autem optimam ſimpliciter. 1a.q.47.2.1m.& q.91.1.c.

18 Diſpoſitio patientis eſt in eodem ſubiecto cum forma ad quam diſponit: non autem diſpoſitio agentis. 12e.q.74.4.3m.

19 Forma non neceſſario conſequitur diſpoſitionem: niſi per virtutem agentis, quod cauſat diſpoſitionem. 12e.q.112.3.1m.

20 Diſpoſitio ſequitur naturaliter formam & perfectionem, ad quam diſponit: licet præcedat eam via generationis, 3a. q. 7.13 5m.

21 Prima diſpoſitio materiæ, eſt quantitas dimenſiua. 1a.q.77.2.c.

22 Diſpoſitio materialis non eſt cauſa ſimpliciter, ſed ſecundum quid. 22e.q 27.3.c.

23 Forma ſemper eſt in materia diſpoſita, non quidem reſpectu primi effectus formæ, ſcilicet eſſe actu: ſed reſpectu effectuum poſteriorum. 1a.q 76.6.1m.

24 Diſpoſitio eſt in eodem ſubiecto cum eo ad quod diſponit propinque. 1a.q.?2.4.2m.

25 Diſpoſitio ſubiecti eſt prior naturaliter ſuſceptione formæ: ſed eſt poſterior actione agentis. 12e.q.113.8.2m.

26 Omnis diſpoſitio inordinata habet vnitatem ſpecificam à ſua cauſa: ſed vnitatem numeralem habet à ſuo ſubiecto. 12e. q. 82.2.c.

1 Contentio in diſputatione importat quandam acrimoniam locutionis 22e.q.38.1.c.

2 Diſputatio cum infideli intentione confutandi errores, vel cauſa exercitij, eſt laudabilis: ſed abſint rudes: niſi ab infidelibus tententur. 22e.q.10.7.0.

1 Diſsenſio duplex, ſcilicet ad ſe: & ad alterum, & vtraque opponitur paci: ſed tantum ſecunda opponitur concordiæ. 22e.q. 29.1.3m.

1 Diſtantia & propinquitas creaturæ ad Deum, eſt ſimilitudo vel diſſimilitudo: non autem ſecundum locum. 1a. q. 8.1.3m.

2 Corruptibilia plus diſtant à Deo, quàm incorruptibilia: ideo debilius eſſe recipiunt. 1a.65.1.1m.

1 DISTINCTIO duplex. ſ. formalis, id eſt, ſpecifica, & materialis, id eſt, numeralis. 1a.q.30.3.c.& q.47.1 2.c.

2 Diſtinctio numeralis eſt propter ſpecificam: quia ſpecifica eſt nobilior. 1a.q.47.2.c.

3 Diſtinctio formalis, ſemper requirit inæqualitatem, 1a. q. 47. 2.c.

4 Omnia quæ dicuntur ſecundum ordinem ad aliquid: diſtinguuntur ſecundum diſtinctionem eorum ad quæ dicuntur, 12e. q. 54.2.c.

5 Prima diſtinctio rerum à principio fuit ſolum à Deo, ad perfectionem vniuerſi. 1a.q.47.1.0.& 2.c.& q.65.2.2m.

6 Diſtinctio potentiarum non eſt ſecundum materialem, ſed ſecundum formalem diſtinctionem obiectorum: quæ eſt ſecundum rationem, 1a. q.59.2.5m.& q.77.3.1m.& q.80.1.2m.& 12e.q.17.6.1m. & q 47.5.c.

7 Ea quæ non conueniunt in vna potentia, vt differentiæ, generaliſſima, & materiæ à ſe ipſis diſtinguuntur. 1a.q.85.3.1m.

8 Omnis diſtinctio formalis: eſt per aliquam oppoſitionem. 1a.q.36. 2.c.

9 In diuinis nulla eſt diſtinctio realis, niſi per oppoſitas relationes originis. 1a.q.27.principio & quæſt.28.3.c.& q.29.4.c.& q.30.2.c. & quæſt.32.3.c.3m.& quæſt.36.2.c.1m.& quæſt.40.2.3.0.& quæſt. 39.5.c.

10 Diſtinctio realis in perſonis diuinis, ſtat cum identitate eſſentiæ 1a. q.?.1.0.

11 Diſtinctio in diuinis perſonis non eſt per diuiſionem alicuius communis: quia eſſentia communis remanet indiuiſa: ſed oportet diſtinguentia conſtituere perſonas. 1a. q.40.2.3 c.

Diſtinctio diuinarum perſonarum eſt minima ſecundum quantitatem: & eſt maxima ſecundum dignitatem & cauſalitatem. 1a.q. 40.2.3m. 12

Proprietates in diuinis determinant & diſtinguunt perſonas, non autem eſſentiam. 1a.q.40.1.5m. 13

Perſonæ diuinæ conſtituuntur & diſtinguuntur per origines: ſed primo & principalius per relationes, 1a.q.40 5.c.ſi. 14

Relatio vt relatio non conſtituit, nec diſtinguit perſonas diuinas: ſed vt diuina. 1a.q.40.2.3. 15

Remotis relationibus, perſonæ diuinæ non diſtinguerentur. 1a.q. 40.2.0.& 3a.q.3.3.3m. 16

Relationes diuinæ diſtinguuntur ab inuicem realiter, re relatiua: non autem re abſoluta. 1a. q.28.3.0.& q.30.1.c.& 2.c. 17

DIVERSITAS &c. In Deo nulla eſt diuerſitas. 1a. q. 31.2. c.1m. 1

Diuerſitas ſpeciei, ſumitur à forma. 12e.quæſt.53.1.c.& q. 54. 2. 1m. 2

Materia ſecundum ſe, diuerſificat genus: ſed diſtinctio materiæ per quantitatem, diuerſificat tantum indiuidua. 1a.q.50.4.c.& 12e.q. 23.1 c.& q 54.1.1m. 3

Diuerſitas materiæ diuerſificans formam: diuerſificat ſpeciem, 22e. q.154.1.1m. 4

DIVINATIO non dicitur ſi quis prænunciet ea quæ ex neceſſitate eueniunt, vel vt in pluribus, quæ humana ratione prænoſci poſſunt ex cauſis: neque etiam ſi quis futura aliqua contingentia, Deo reuelante cognoſcat: tunc enim non ipſe diuinat, i. quod diuinum eſt facit: ſed magis quod diuinum eſt ſuſcipit, 22e.q.9.. 1.c.ſi. 1

Conſiderare huiuſmodi effectus contingentes in ſeipſis antequam fiant, non eſt alicuius diuini, ſed eſt Dei proprium, qui ſolus in ſua æternitate videt ea quæ futura ſunt quaſi præſentia, 22e. q. 95. 1.c. 2

Si quis huiuſmodi futura prænunciare, aut prænoſcere quocunque modo præſumpſerit, niſi Deo reuelante: manifeſte vſurpat ſibi quod Dei eſt, & ex hoc aliqui diuini dicuntur, 22e. q.95. 1. c. 3

Diuini enim dicti ſunt, ſecundum Iſidorum, quaſi Deo pleni. diuinitate enim ſe plenos ſimulant, & aſtutia quadam fraudulentiæ, hominibus futura coniectant, 22e.q.95.1.c. 4

Homo habet naturalem inclinationem, ad cognoſcendum futura, ſecundum modum humanum: non autem ſecundum indebitum diuinationis modum, 22e.q.95.1.3m. 5

Diuinatio non dicitur ab ordinata participatione alicuius diuini: ſed ab indebita vſurpatione eius quod Dei eſt, 22e. quæ. 95. 1.c. 1m. 6

Si huiuſmodi diuinatio cauſetur ex reuelatione dæmonum, cum quibus pacta habentur, vel expreſſa, quia ad hoc inuocantur, vel tacita, quia huiuſmodi diuinatio extenditur ad id, ad quod ſe non poteſt extendere: erit diuinatio illicita & ſuperſtitioſa, 22e. q.95. 6.ſi. 7

Diuinatio igitur eſt indebita vſurpatio prænunciandi futuros euentus, 22e. q.95.1.0. 8

Diuinatio ſemper eſt peccatum: quia ſemper in malam partem accipitur, ſecundum Hieronymum, 22e.q.95.1.c.ſi. 9

Omnis diuinatio prouenit ex operatione dæmonum: ideo eſt ſpecies ſuperſtitionis, 22e.q.95.2.0.& 3.c.principio. 10

Diuinatio eſt ſpecies curioſitatis, ratione finis: ſed quo ad modum operis, eſt ſpecies ſuperſtitionis, 22e.q.95.2.1m. 11

Genus diuinationis triplex. ſ. nicromantia, augurium, & ſortilegium: quorum quodlibet multas habet ſpecies, 22e.q.95.3.0. 12

Diuinatio facta per inuocationem, dæmonum, per aſtra, omnia, auguria, vel ſortes, non eſt licita, ſed ſuperſtitioſa, 22e.q.95.n.& q.96.1 0. 13

Dæmones poſſunt diuinari verum tripliciter. ſ. ſubtilitate naturæ, reuelatione, & experientia, 1a.quæ. 64.1. 5m. & 22e.q. 172.5. 1m. & 6.0. 14

Divinum prædicatur de eſſentia: & de perſonis diuinis, 3a.q. 16.?.3m.

DIVISIO duplex, ſcilicet ſecundum quantitatem, & ſecundum formam: prima eſt poſterior vno: ſecunda vero prior: ideo diffinit vnitatem, 1a.q.30.3.c. 1

Continuum mathematicè diuiditur in infinitum. ſecundum eandem proportionem: non autem ſecundum eandem quantitatem, ſed per minorem, 1a.q.48.4.3m. & 12e.q.?5.1.c. 2

Vnumquodque poteſt per ſe diuidi, ſecundum illud quod in eius ratione continetur: non autem per alia, 12e. q. 35.4.c. 3

Res diuiditur per ſe per id ſolum quod conuenit ei ſecundum genus, 12e.q.18.7.c. 4

5 Partes diuiſionis vniuocæ, ſunt coæquæ ſecundum rationem generis: licet altera earum ſit prior ſecundum rem: ſed in analogis, vna earum ſemper eſt prior re & ratione. 22æ. q. 61. 1.1m.
6 Omnis pluralitas ſequitur aliquam diuiſionem 1ª.q.30.3.c.
7 Diuiſorum ex oppoſito aliqua ſunt ſimul ſecundum rem, & ſecundum rationem, vt ſpecies animalis, & coloris: aliqua ſimul ſecundum rationem: ſed vnum eſt prius ſecundum rem, vt ſpecies numeri, figuræ, & motus: aliqua quorum vnum eſt prius alio ſecundum rem & ſecundum rationem, vt ſubſtantia accidente. 3ª.q. 77.4.1m & 12æ.q.29.2.1m.
1 DIVITIAE duplices, ſcilicet corporales, & ſpirituales, ſecundæ ſunt veræ, non autem primæ 22æ.q 126.1.3m.
2 Diuitiæ duplices, ſcilicet naturales, & artificiales: primæ appetuntur finite: ſecundæ dum habentur appetuntur finite: ſed dum non habentur, infinite. 12æ.q 2.1.c.1m.& q.30. 4.o.
3 Diuitiæ cauſant tria mala: quæ vitantur per paupertatem. ſ.ſollicitudinem, elationem, & amorem earum 22æ.q.188.7.c.
4 Diuitiæ non ſunt finis œconomicæ: ſed bene viuere. 22æ. q. 50. 3 1m.
5 Diuitiæ inquantum proſunt ad virtutes, ſunt bonæ: ſed ſunt malæ inquantum impediunt: ſimiliter & paupertas. 22æ. q. 126. 5. 3m.
6 Deus dat aliquibus abundantiam diuitiarum, vt meritum bonæ diſpenſationis acquirant. 22æ.q. 117.1.1m.& q.126.1.3m.
7 Difficile eſt inter diuitias, charitatem ſeruare: quia impediunt eam principaliter alliciendo animum, & diſtrahendo. 22æ.q.186. 3.4m. & q. 188.7.c.
8 Diuitiæ ſunt viles, vanæ, & mutabiles: & ideo debent contemni. 22æ.q.125.1.3m.
9 Diuitiæ de conſilio abdicantur per perpetuam paupertatem, delitiæ carnis per perpetuam caſtitatem: & ſuperbia vitæ, per obedientiæ ſeruitutem, 12æ.q.108.4.c.fi & 22æ.q.186.6.o.
DIVTVRNITAS auget amorem amici præſentis, abſentis autem diminuit. 22æ.q.49.2.2m.

1 DOCERE eſt actus vitæ actiuæ, quo ad actum exteriorem, & interiorem, vt dirigit ad opus: ſed eſt actus contemplatiuæ, ſecundum actum interiorem abſolute, 22æ.q 181.3.o.
2 Docere dicitur dupliciter, ſcilicet principaliter infundendo lumen, & inſtrumentaliter dirigendo. Secundum conuenit angelis illuminando alios de reuelatis, & homini exterius adminiculando, proponendo exempla, vel applicando principia concluſioni: primum autem ſoli Deo, 1ª.q 107.1.o. & q 117.1.o.& 22æ.q.173.2.c. & 3ª.q.69.5 3m.
3 Chriſtus conuenienter multa docuit in parabolis propter tria, ſcilicet tum quia connaturale eſt homini, per ſenſibilia deuenire in cognitionem intelligibilium: tum propter ſimplicitatem quorundam audientium, tum etiam vt indignis diuina myſteria occultarentur. 3ª.q.42.3.o.
4 Docere per modum exhortationis priuatæ, conuenit mulieri, non autem publice prædicare. 22æ. q.177.2.o. & 3ª.35.1.3m. & q. 67. 4.2m.
5 Nullus poteſt ſeipſum proprie docere. 1ª.q 117.1.4m.
6 Docere habet duplicem materiam. ſ.ſcientiam, & diſcipulum: ideo conſtruitur cum duplici accuſatiuo, 22æ.q.181.3 c.
7 Ad docendum alios in diuinis tria requiruntur, ſcilicet plenitudo cognitionis, vis probandi, & pronunciatio, 22æ. q. 171. 4. c.
8 Prædicator docendo debet facere tria, ſcilicet inſtruere, delectare, & flectere, 22æ.q.177.1.c.
1 DOCILITAS eſt aptitudo bene acquirendi rectam opinionem ab alio, ſicut ſolertia à ſeipſo, 22æ. q. 48. c.& q. 49. 3. o. & 4.c.
2 Docilitas ſecundum aptitudinem, eſt à natura. Sed ad eius conſummationem, plurimum valet ſtudium, ſcilicet, frequenter & reuerenter, animum applicando documentis maiorum, non negligendo ea per ignauiam, nec contemnendo per ſuperbiam. 22æ.q. 49.3.2m.
1 DOCTOR primus & principalis doctrinæ ſpiritualis & fidei, fuit Chriſtus, 3ª.q.7.7.c.
2 Chriſtus fuit veriſſime doctor, martyr, & virgo. 22æ.q.152.4.c.
3 Quia Catholicæ veritatis doctor, non ſolum prouectos debet inſtruere, ſed ad eum pertinet etiam incipientes erudire: propoſitum noſtrum in hoc opere eſt, ea quæ ad Chriſtianam religionem pertinent, eo modo tradere, ſecundum quod congruit eruditioni incipientium, 1ª. Prolo. principio & 22æ q. 89. 1. 4m.
4 Auctoritas ſacræ ſcripturæ, auctoritati cuiuſcunque doctoris præfertur. 1ª.q.1.8.2m.
1 DOCTRINA tripliciter eſt occulta, ſcilicet ex intentione docentis, propter inuidiam vel turpitudinem rei: ſecundo quia paucis oſtenditur: tertio ex modo, ſcilicet figuraliter. Sed doctrina Chriſti, fuit occulta, tertio modo tantum. 3ª.q 42.3 c
In doctrina ſacra, multa occultantur, maxime infidelibus, ne irrideantur. 1ª.q.1.9.1m fi & 12æ.q.40.2.c. 2
Chriſtus noluit ſcribere doctrinam ſuam, triplici ratione, ſcilicet propter dignitatem Chriſti, propter excellentiam doctrinæ, & propter ſpiritualitatem eius. 3ª. q 42.4.o. 3
Diuina doctrina dicitur lac, triplici ratione, ſcilicet propter pulchritudinem, propter dulcedinem, & propter ſumendi facilitatem. 22æ.q.188.2. 4m. 4
Doctrina oſtenditur eſſe vera, per hoc quod conſonat rationi. Et ſimiliter lex, 12æ q. 98 1 c. 5
Homo adiuuatur & impeditur interius à doctrina dupliciter, ſcilicet propter virtutem & culpam doctorum, vel auditorum, 22æ.q. 177.1.3m.& q.189.1.4m.& 10.o. 6
Nomen doctrinæ & diſciplinæ, ad inquiſitionem cognitionis pertinet, Nam doctrina eſt actio eius, qui aliquid cognoſcere facit. Diſciplina autem eſt receptio cognitionis ab aliquo. Et debet eſſe à faciliotibus. 22æ.q.189.2.4m. 7

DOLOR eſt paſſio animæ in appetitu ſenſitiuo vel intellectiuo 12æ.q 35.1.o.& 1ª.q. 64.8.9.o.& q.85.1.c. 1
Dolor interior, eſt ſimpliciter maior dolore exteriori. 12æ.q.35.7.o. & q.37.1.1m. 2
Dolor magis fugitur, qui ametur voluptas: quia minor eſt amor voluptatis, quam amor conſeruationis ſui, cui correſpondet doloris fuga. 12æ.q.29.3.1m. & q.35.6.b. & c.fi.& 22æ.q.123.11.c.& q. 158.1 c.& q.142.3.2m. 3
Sicut dolor minuitur ex diuturnitate, ſic timor ex præmeditatione, 12æ. q.42.5.c. 4
Innocentia patientis, minuit dolorem, quo ad numerum, quia non dolet de tot. Sed auget intenſiue per ſe, quia magis indigne, 3ª. q.46. 6.1m. 5
Dolor & triſtitia, ſunt tantum de contrariantibus voluntati, 1ª.q. 103.7.c. 6
Triſtitia eſt ſpecies doloris, conſequens interiorem apprehenſionem tantum. Sed dolor conſequitur ad omnem apprehenſionem 12æ.q.35.2.o. & 7.c.& 3ª.q.15.6.c. 7
Omnis dolor & triſtitia, ſecundum ſe ſunt mala. Sed præſuppoſita præſentia mali, ſunt bona, 12æ.quæ.39.1.o. & q.59.3.o. & 3.4.15. 5.6.o. 8
Dolor & triſtitia, poſſunt eſſe bona, honeſta, & vtilis, ratione fugæ mali, 12æ.q 39.2.1.o.& 3ª.q.15.6.2m.& 3m.& q.46.6.2m. 9
*Impoſſibile eſt aliquam triſtitiam vel dolorem, eſſe ſummum malum, 12æ.q. 39.4.o. 10
Dolor & gaudium ſenſitiui, nullo modo poſſunt eſſe ſimul, quia ſemper contrarientur, ſaltem ſecundum motum cordis, ſecundum dilatationem & conſtrictionem, 3ª.q.84.9.2m. 11
Ad dolorem requiruntur duo. ſ.coniunctio mali, & perceptio eius, 12æ.q.35.1.7.c.& q 41.3.c.& 3ª.q.15.5.6.o. 12
Malum coniunctum, eſt magis cauſa doloris & triſtitiæ, quàm bonum amiſſum, 12æ.q 36.1.o. 13
Malum coniunctum, cauſat dolorem vt finis, ſed amor vt vnde principium primum, & aliquando concupiſcentia. Sed odium, vt principium ſecundum, 12æ.q. 36.2.o. & 4.c. 14
Appetitus vnitatis, non cuiuſlibet, ſed eius quæ eſt de perfectione naturæ, cauſat dolorem, 12æ.q.36.3 o. 15
Poteſtas maior, non tollens inclinationem, ſed repugnans ei, cauſat dolorem, inquantum infert malum, 12æ.q. 36.4.o. 16
Paſſio Chriſti, ratione defectus humani cauſat in nobis dolorem & triſtitiam, ſed ratione benignitatis Dei cauſat lætitiam, 12æ.q. 81. 4.1m. 17
In Chriſto fuit verus dolor ſenſibilis, 3ª.q.15.5.o.& q.46.6.c. 18
Dolor Chriſti in paſſione peruenit vſque ad rationem ſuperiorem, 3ª.q.46.8.o. 19
Dolor Chriſti non impediebat delectationem fruitionis eius, nec econuerſo, 3ª.q.15.5.3m.& 6.c.& 9.3m.& q.46.5.c.fi.& 2m.& 8.o. 20
Dolor Chriſti interior & exterior fuit maximus, 3ª. q.46.6.o. & q. 48.2.c. 21
Chriſtus doluit, pro omnibus peccatis ſimul, 3ª.q.46.6.4m. 22
Chriſtus magis dolebat de miſeriis noſtris, quàm de paſſione ſua, 3ª.q.46.6.4m. 23
Dolor Chriſti fuit maior dolore cuiuſcunque contriti, 3ª. q.46.6. 5m. & 4m. 24
Dolor Chriſti fuit maior dolore Adæ, ſi paſſus fuiſſet in innocentia. 3ª.q.46.6.3m. 25
Dolor & triſtitia, nullo modo ſunt in Deo. 1ª.q.20.1.2m. 26
Mater Chriſti peperit ſine dolore, & cum maxima iocunditate. 22æ. q.164.2.3m.& 3ª.q.35.6.o. 27
Beati non dolent de malis quæ fecerunt. 22æ. quæ. 59. 3. 1m.& 3ª.q. 84.10 c. 28
DOLVS proprie accipitur tantum in malo, ſed abuſiue in bono. 22æ.q.55.

22æ.q 55.4.1m.
2 Dolus principaliter eſt in verbis.12æ.q.55.4.2m.& 5.c.
3 Dolus íit tripliciter,ſcilicet, corde, ore, & opere. Sed fraus proprie eſt tantum in factis, 21æ.q.55.4.2m. & 5.c. & q.111.3.2m.q.118.8.c.2m.
1 DOMINATIO ſignificat tria, ſcilicet libertatem rigidam, & inflexibilem gubernationem,& appetitum & participationem veri dominij,1ª.q.108.5.2m.
2 Dominationes præcipiunt:poteſtates ordinant:& principatus dirigunt.1ª.q.108.5.1m.
1 DOMINICVS poteſt prædicari de qualibet re Chriſti,non autem de homine Chriſto.3ª.q.16.3.o.
1 DEVS eſt principium & finis, & eſt realiter Dominus omnium, quia creatura ſubijcitur ei realiter.1ª.q.13.7.5m.& 1.q.35.5.c.
2 Dominium cõuenit Deo realiter ab æterno,quo ad poteſtatem,non autem quo ad relationem.Sed fundamentum relationis dominij eſt poteſtas,1ª.q.13.7.1m.& 6m.& 8.1m.
3 Sola creatura rationalis,habet dominium ſui actus. 12æ.q 1.1.2.c.& q.6.1.2m.& q.15.2.c.
4 Homo eſt dominus ſuarum operationum, per intellectum & voluntatem.12æ.q.1.1.c.& q.6.2.2m.& q.21.2.c.& q.109.2.1m. & 22æ.q 158.2 3m.
5 Sumus Domini noſtrorum actuum,ſecundum quod poſſumus hoc vel illud eligere.Ideo non ſumus domini appetitus vltimi finis.1ª.q.82.1.3m.
6 Homo in ſtatu innocentiæ, habuiſſet dominium ſuper alia animalia imperando, & vtendo libere, non autem ſuper angelos. 1ª.q.96.1.2.o.
7 Nec habuiſſet dominium ſeruile ſuper homines, ſed dominium liberorum, 1ª.q.91.4.2m.& q 96.4.o.& 22æ.q 164.1.c.1m.& q.189.6.2m.
8 Dominium & prælatio,introducta ſunt ex iure humano, 22æ.q 10.10.c.& q.12.2.c.
9 In ſimonia transfertur dominium,non autem in furto, nec in rapina,nec in vſuris 22æ.q.78 3.c.3m.
1 DOMVS non eſt vnum ſimpliciter,ſed aggregatione. Nec forma eius quæ eſt compoſitio vel ordo dat eſſe & ſpeciem toti,& cuilibet parti eius.1ª.q.76.8.c.
DONATVS hæreticus rebaptizans, eſt condemnatus in concilio Toletano.3ª.q.66.8.c.
DONEC quandoque ſignificat tempus certum,quandoque verò tempus infinitum.3ª.q 28.3.3m.

1 DONVM eſt proprium nomen ſpiritus ſancti.1ª.q.38.2.o.
2 Donum eſt nomen perſonale in diuinis.1ª.q.38.1.o.
3 In nomine doni importatur proprietas originis ſpiritus ſancti, quæ eſt proceſſio 1ª.q.38.2.2m.
4 Donum importat diſtinctionem perſonalem,ſecundum quod eſt alicuius, ſecundum originem. Sed ſpiritus ſanctus dat ſe ſecundum quòd eſt ſuipſius,1ª.q.38.1.1m.
5 Donum dicitur tripliciter,ſcilicet,per identitatem,ſecundum originem, & ſecundum ſubiectionem. Primo modo conuenit eſſentiæ Dei,ſecundo perſonis,tertio creaturis tantum.1ª.q.38.1.1m.& 2m.& 3m.
6 Spiritus ſanctus eſt ratio omnium donorum Dei, quorum principium eſt voluntas Dei 1ª.q.38.2.o.& q.43.5.1m.
7 Omnia dona ſub ratione doni, manifeſtant ſpiritum ſanctum. Sed ſecundum ſpeciem doni, aliqua dona manifeſtant filium, vt ſapientia,& ſcientia,1ª.q.43.5.1m.
8 Dona ſpiritus ſancti ſunt tantum ſeptem, ſcilicet,ſapientia,intellectus,conſilium,fortitudo,ſcientia,pietas, & timor domini. 12æ.q.68 4.o.& 22æ.q.8.6 o.& q.45.2.3m.
9 Et numerantur partim ſecundum dignitatem eorum, & partim ſecundum materias.12æ.q.68.7.o.
10 Circa materias omnium virtutum, oportet eſſe aliquod de ſeptem donis,12æ.q 68 4.5.c.& q.69.1.3m.
11 Septem dona perficiunt hominem, vt ſequatur motum Dei, virtutes autem perficiunt, vt ſequatur motum rationis. 12æ.q.68.1.o.& q.69.1.c.& 22æ.q.8.5.c.& q.19.9.c.& q.52.1.3.c.& q. 121.1.c.& q.139.1.c.& 3ª.q.7.5.c.1m.
12 Omnia ſeptem dona,ſunt priora virtutibus intellectualibus & moralibus,ordine perfectionis & dignitatis: ſed econuerſo ordine generationis & diſpoſitionis,12æ.q.68.8.2m.
13 Et ſunt dona ſpiritus ſancti, ſecundum quòd charitate informantur.Ideo eis nullus male vtitur.12æ.q.68.8.3m.
14 Septem dona excellunt omnes virtutes morales & intellectuales, ſed excelluntur à virtutibus theologicis. 12æ.q.68.8.o.& q.69.1.1m.& 22æ.q.9.1.3m.& q.17.9.4m.& q.82.2.1m.
15 Omnia ſeptem dona,præſupponunt tres virtutes theologicas, ſicut quaſdam radices,ad quas pertinent,ſicut & earum deriuationes. 12æ.q.68.4.3m.& 8.c.3m.& 22æ.q.19.9.4m & q.139.2.2m.
16 Dona ſunt principia virtutum intellectualium, & moralium. 22æ.q 19.9.4m.
Omnia ſeptem dona ſunt connexa, quia habens vnum, habet omnia,& charitatem,& econuerſo. 12æ.q.68.5.o.& 22æ.q.19.9 c.& q.139.1.2m.& 3ª.q.7.5.3m. 17
Dona ſunt in omnibus viribus hominis, in quibus ſunt virtutes. 12æ.q.68.4.5.7.c. 18
Donorum, tria ſunt in parte appetitiua, ſcilicet donum fortitudinis,pietatis,& timoris,reliqua verò in parte cognoſcitiua. 22æ.q.8 6.c. 19
Dona quorum vnum dirigit alterum,combinantur ſimul. 12æ.q.68.7.4m. 20
Septem dona ſunt habitus in anima.12æ q.68.3.o. 21
Septem dona ſunt neceſſaria ad finem ſupernaturalem, non autem ad finem naturalem.12æ.q.68.2.o.& q.5.1m.& 3m. 22
Septem dona habent duplices actus,vnum in via,& alium in patria. 12æ.q.68.6 2m.
Omnia ſeptem dona, in patria habebunt actus ſuos circa ea quæ pertinent ad vitam contemplatiuam, non autem circa ea quæ pertinent ad vitam actiuam.12æ.q 68.6.3m. 23
Omnia ſeptem dona manent in beatis ſecundum eſſentiam, non circa idem,nec cum eodem actu.12æ.q.68.6.o.& 22æ.q.8.7.o.& q.139.1.2m.& 3ª.q.7.3m. 24
Dona Dei ſecundum diuerſas rationes emanant à bonitate, miſericordia, liberalitate, & iuſtitia. 1ª.q.21.3.c.& 22æ.q 32.1.2m.& 3m. 25
Præcipuum omnia donorum Dei,fuit filius eius,12æ.q.102 3 c. 26
Remiſſio peccatorum, eſt maius donum Dei, quàm innocentia ex parte recipientis,ſed econuerſo ex parte dati. Ideo pœnitẽs magis tenetur ad gratiarum actiones,quàm innocens. 1ª.q. 20.4.4m.& 22æ.q.106 2.o & 3ª.q 88.2.3m.& q.89.2.3m. 27
DORMIENS quandoque ſyllogizat, licet ſemper cum aliquo errore.1ª.q.84.8.2m.& 22æ.q.154.5.2m. 1
*Interdum ſimilitudinibus rerum inhæremus, ſicut rebus ipſis,vt patet in dormientibus.1ª.q.85.5.3m.fi & 22æ.q 154.5.c. 2
DOTES animæ ſunt tres,ſcilicet, viſio, fruitio, & comprehenſio. Et dotes corporis ſunt quatuor, ſcilicet ſubtilitas, agilitas, claritas,& impaſſibilitas,1ª.q.12.7.1m.& 3ª.q.45 1.1m. 2
Dotes corporis procedunt ex virtute animæ glorificatæ,ſecundum quòd anima cauſat quatuor in corpore,ſcilicet,eſſe ſubſtantiale, vires,formas ſecundarias. ſ.accidentales, & motum expeditum. 3ª.q.28.2.3m. & q.45.2.c. 3
Chriſtus ante reſurrectionem non habuit dotes corporis ſecundum habitum. ſed tantum actus ſupernaturaliter, contra Vgonem de ſancto victore,3ª.q.28.2.3m.& q.45.1.3m.& 2 o.& q.81.3.c. 3

DVBITATIO dicitur dupliciter,ſcilicet,motus rationis ſupra vtranque partem contradictionis, cum formidine determinandi alteram partem eius, & formido affectus ad aliquod terribile ſuſtinendum. Prima non fuit in Chriſto, ſed ſecunda non ſecundum rationem, ſed ſecundum ſenſualitatem, 3ª. q. 18.4.2m.& 2m. 1
Dubitatio non poteſt eſſe in Deo,nec in angelis,3ª.q.18.4.1m. 2
Dubitatio duplex, ſcilicet infidelitatis, & admirationis. Secunda fuit in matre Chriſti, non autem prima, 3ª.quæ. 27.4.2m.& q.30.4.2m. 3
Dubia de perſonis,debent in meliorem partem interpretari determinando,de rebus autem in partem veriorem, ſupponendo.22æ.q.60.4.o. 4
DVELLVM, eſt illicitum. Et magis conuenit ei ratio ſortium, quàm iudicium cum ferro candenti. * Iudicia tamen huiuſmodi ſunt prohibita, quia ſunt de occultis, quæ diuino iudicio reſeruantur.22æ.q.95.8.3m. 1
Deus quandoque abſcondit dulcedinem ſuam à bonis,vt eam ardentius quærant,12æ.q.112.5.c. 2
DVLIA eſt honor & ſeruitus debita creaturæ, ſed latria eſt honor & ſeruitus debita ſoli Deo: ideo differunt ſpecie. 22æ. quæ. 103. 3. o. 1
Dulia ſumitur dupliciter,ſcilicet communiter, vt exhibet reuerentiam omni homini, ratione cuiuſcunque excellentiæ vel propriæ,ſcilicet,tantum vt reuerentiam exhibent ſerui domino. Prima habet diuerſas ſpecies ſecundum diuerſitatem excellentiæ, vt pietatem, obſeruantiam & huiuſmodi: non autem ſecunda, ſed eſt ſpecies obſeruantiæ,quæ eſt ad omnes dignitate excellentes, 22æ. q.103.3.c.& 4.o. 2
DVO dicitur, quaſi habens dualitatem non in alio, ſed in ipſo de quo prædicatur duo. 3ª.q.17.1.6m. 1
Duo aliquando pro vno accipiuntur,1ª.q.70.1.c. 2
Vnum aliquando habet vim duorum.1ª.q.39.1.c.4m. 3
DVPLICITAS cordis, eſt aliud oſtendere, & aliud intendere, 22æ.q.109.2.4m.& q.111.3.2m. 1
Duplicitas vt eſt vertibilitas animi ad diuerſa, eſt aliquid conſequens ad luxuriam,ſicut & inconſtantia.22æ.q.53.6.2m. 2

PROTEN

1 PROTENTIO durationis videtur attendi ſecundum operationem, magis quàm ſecundum eſſe, ſicut & tempus eſt numerus motus.1^{a}.q.1 .1 .^{m}.fi.

2 Duratio pœnæ reſpondet culpæ ex parte maculæ, & non ex parte actus.12^{f}.q.87.4 ^{m}.

3 Duratio pœnæ, non reſpondet durationi culpæ, nec in iudicio diuino, nec humano, 12^{f}.q.87.3.1^{m}.

4 Duratio Dei æternitas, & eſſentia eius, ſunt eadem res. 1^{a}. q. 10.2.0.

1 DVRITIES eſt in ſacramento Euchariſtiæ, ſine materia. 3^{a}. q. 77.7.2^{m}.

E.

EADEM eidem, ſunt eadem inter ſe, tunc ſolum, quando in tertio ſunt eadem re & ratione, 1^{a}.q.28.3.1^{m}.

1 EBRIETAS dicitur dupliciter, ſcilicet, defectus rationis, ex nimio potu vini, & actus cauſans eum. Secunda eſt peccatum, non autem prima, 22^{f}.q.15 .1.0.

2 Ebrietas neſcientis potentiam vini, non eſt peccatum: ſcientis autem, ſed non credentis inebriari, eſt peccatum veniale. Aliter verò eſt peccatum mortale.12^{f}.q.88.5.1^{m}.& 22^{f}.q.150.1.2.c.

3 Dans vinum prono ad ebrietatem, ſcienter peccat. 22^{f}. q. 150. 1. 2^{m}.

4 Ebrietas eſt ſpecies gulæ, diuiſa cõtra cõmeſſationes 22^{f}.q.150.1.c.

5 Ebrietas non eſt grauiſſimum peccatorum.22^{f}.q 150 3.0.

6 Ebrietas voluntaria in ſua cauſa, non excuſatur totaliter à peccato, nec totaliter excuſat ſequens peccatum 12^{f}.q.77.7.c.3^{m}.

7 *Ebrietas ſine peccato, tollit totam culpam actus ſequentis, ſicut forte accidit de Loth, & Noe.22^{f}.q 150.1.4.c.

8 Loth culpandus eſt, non quantum ille inceſtus, ſed quantum ebrietas meruit.22^{f}.q 150 4 c.fi.

9 Ebrietas cum peccato, diminuit culpam actus ſequentis, inquantum diminuit voluntarium, 12^{f}.q.76.4.2^{m}. & 4^{m}.& 22^{f}.q. 150.4 0.

10 Vitium contrarium ebrietati, eſt peccatum, ſcilicet, abſtinere à vino, in magnum grauamen naturæ ſcienter, Et caret nomine, 22^{f}. q.150.1. ^{m}.

11 *Ebrius homicida, meretur duplices maledictiones, propter duplex peccatum. Vel ſecundum legem Pittaci.*qui id ſua lege ſanciuit, non reſpiciendo ebrioſi veniam, ſed vtilitatem contra quam ebrius peccat.12^{f}.q.76.4.4^{m}.& 22^{f}.q.150.4.1^{m}.

1 ECCLESIA dicitur dupliciter, ſcilicet militans, & triumphans. 3^{a}.q 68.9.0.

2 Corpus eccleſiæ myſticum, conſiſtit ex hominibus, & Angelis, ex viatoribus & beatis. ^{a}.q.8.4.c. ^{m}.

3 Vna eſt eccleſia omnium fidelium, noui & veteris teſtamenti. Nec ſynagoga fuit concubina, ſed vera ſponſa, & vxor Chriſti. 3^{a}.q. 8.3.1^{m}.

4 Decor eccleſiæ, principaliter conſiſtit in interioribus, ad quem etiam actus exteriores pertinent, inquantum ab interiori decore progrediuntur, vel ipſum conſeruant.12^{f}.q.101.2.c.3^{m}.

5 Eccleſia poteſt condere legem, in pertinentibus ad cultum Dei, & ad ſubiectionem infidelium, & rerum ſuarum.22^{f}.q.10.10.c.& q. 66.8.2^{m}.

6 Solus Chriſtus fundauit eccleſiam, cuius miniſterium commiſit Petro & ſucceſſoribus eius, in ædificationem, & non in deſtructionem.22^{f}.q.88.12.2^{m}.

7 Nullus prohibetur ingredi eccleſiam, & audire verbum Dei vſque ad miſſam cathecumenorum. ^{a}.q.8;.4.4^{m}.

8 In caſu neceſſitatis, licet vendere, aut emere terram, vbi quondam fuit eccleſia.22^{f}.q.100.4.1^{m}.& 2^{m}.& 3^{m}.

1 ECCLESIASTICVS liber pertinet ad legem veterem. 22^{f}.q.16.1.art.5.

2 Eccleſiaſticus liber non computatur inter canonicas ſcripturas, apud Hebræos, 1^{a}.q.89.8.2^{m}.

ECLIPSIS apparens in paſſione Chriſti, fuit quintupliciter miraculoſa: ſcilicet primo, quia ſecundum Dionyſ. & aſtrologos naturalis eclipſis ſolis, per interpoſitionem lunæ, nunquam accidit, niſi tempore coniunctionis ſolis & lunæ, quæ tunc non fuit. Secundo, quia cum circa horam ſextam luna fuiſſet ſimul cum ſole in medio cæli, in veſperis apparuit in ſuo loco, id eſt, in oriente oppoſita ſoli. Tertio, quia tunc luna iam pertranſiuerat ſolem, & diſtrabat quaſi per medietatem circuli, in oppoſitione exiſtens. Quarto quia tunc luna miraculosè ab oriente verſus occidentem rediens, non pertranſiuit ſolem, vt eſſet eo occidentalior: ſed poſtquam peruenit ad terminum ſolis, reuerſa eſt verſus orientem. Quinto, quia ſecundum Chryſoſtomum, tribus horis tunc tenebræ remanſerunt, cum eclipſis ſolis in momẽto pertranſeat. 3^{a}.q.44.2.2^{m}.

EDVCI de potentia, eſt fieri in actu, quod prius erat in potentia: & dependet à materia, & fit per agens naturale.1^{a}.q. c.2.2^{m}.

1 QVILIBET effectus Dei, eſt æqualiter à tota trinitate. 1^{a}.q.32. 1.c.& 3^{a}.q.23.2.c.

Omnis effectus repræſentat aliqualiter cauſam ſuam.1^{a}.q.45.7.c. 2

*Nullus effectus, eſt de ſpecie ſuæ cauſæ.22^{f}.q.110.1.c.fi.& 3^{m}. 3

Omne ſignum corporale, eſt effectus ſignati, vel procedit ab eadem cauſa.22^{f} q.95.5.c. 4

Effectus poſitiuus, prior eſt effectu priuatiuo, ordine formæ: ſed ordine materiæ eſt econuerſo.3^{a}.q.62.6.3^{m}.& q 70.4.c. 5

Impoſſibile eſt quòd illud quod eſt per accidens, ſit effectus per ſe alicuius virtutis cæleſtis vel alterius agentis naturalis, 1^{a}.q.116.1. c.& 22^{f}.q.95.5.c. 6

ÆGRITVDO non eſt pura priuatio. Sed dicit humores inordinate diſpoſitos.12^{f}.q.82.1.1^{m}. 1

Aegritudo non eſt æqualiter in omnibus, ſicut nec cauſa eius. 12^{f}. q.82.4.2^{m}. 2

ELECTIO pertinet determinate ad vnam potentiam, ſcilicet, ad voluntatem.1^{a}.q.8 .3.c. 1

Electionem rectam agit ſola virtus, quæ eſt in parte appetitiua.1 ^{f}.q.58.1.2^{m}.& 4.c. 2

Electio ſequitur inquiſitionem, in hominibus tantum. 1^{a}.q.22.1.1^{m}. & q.59.3.1^{m}.& q.6.2.1^{m}.& 3^{a}.q.18.4.2^{m}.& q.34.2.2^{m}. 3

Electio eſt tantum de poſſibili.12^{f}.q.13.5.0. 4

Electio non eſt de vltimo fine, ſed tantum de iis quæ ſunt ad finem. 1^{a}.q.82.1.3^{m}.& 12^{f}.q.13.3.0.& 4.6.c & 22^{f}.q.24.1.3^{m}.& q.33.1. ^{m}. & q.47.1.1.2^{m}.& 3^{a}.q 18.4.c. 5

Electio eſt tantum de actibus humanis, vel de alia re cum actu humano.12^{f}.q.13.4.0.& 5.c. 6

Ad bonam electionem requiruntur duo, ſcilicet intentio debiti finis per virtutes morales, & recta præacceptio eorum quæ ſunt ad finem per prudentiam. 12^{f}.q.56.4.4^{m}.& q.57.5.c.& q.58.4.c. & 22^{f}.q.47.1.2^{m}. & q 54.2.c. 7

Intentio & electio differunt, quia prima eſt reſpectu finis; ſecunda verò, eſt eorum quæ ſunt ad finem.12^{f}.q 13.4.c. 8

Iudicium liberi arbitrij, eſt actus electionis. 1^{a}.q.83.3.2^{m}. 9

Homo nihil eligit de neceſſitate, ſed libere, 1^{a}.q.115.4.c. & 12^{f}.q.13. 6.c.& 22^{f}.q.104.1.c. 10

Homo eſt liberi arbitrij in eligendo, non autem in proſequendo reſpectu omnium. 1^{a}.q.83.1.4^{m}. 11

Electio conuenit Chriſto. 3^{a}.q.11.3.1^{m}.& q.18.4.0.& q.34.2 2^{m}. 12

Electio conuenit Deo, reſpectu creaturarum non autem reſpectu ſui.3^{a}.q.18. 4.1^{m}.& 2^{m}. 13

Electio Dei eſt etiam non entium, non autem noſtra. 1^{a}.q.21.4.2^{m}. 14

Quos Deus ad aliquid eligit, ita præparat & diſponit, vt idonei ſint ad illud. 3^{a}.q.27.4.c. 15

Dilectio Dei, eſt prior electione, ſed in creaturis eſt econuerſo. 1^{a}.q. 23. 4.c.2^{m}. 16

Omnes prædeſtinati ſunt electi à Deo, & dilecti. 1^{a}.q.23. 4.0.& q. 24. 1 c. 17

Electio Dei præcedit prædeſtinationem, quia prædeſtinatio Dei eſt actus voluntatis abſolutæ, conſequens ordinem electionis. 1^{a}.q. 23.4.c.2^{m}. 18

Electio ad prælationem ſufficit quod nihil inueniat in ſe, per quod ei fiat illicitum illud officium.22^{f}.q.185.3.c. 19

In foro contentioſo, ſufficit quòd electus ſit bonus. Sed in foro conſcientiæ, requiritur quòd ſit optimus, vel ſimpliciter, vel ad regimen 22^{f}.q.63.2.c.3^{m}. & q.185.3.0. 20

Electus de gremio eccleſiæ, vt in pluribus conſueuit eſſe vtilior ad bonum commune, quia magis diligit eccleſiam, in qua nutritus eſt.22^{f}.q.63.2.4^{m}. 21

Prælatus non eligitur, quaſi in hæreditatem, ſed vt diſpenſator. Ideo non oportet eligi propinquior. 22^{f}.q.63.1.c.2.1^{m}. 22

IN omni miſto, oportet aliquod elementum prædominari, 22^{f}.q. 49.6 1^{m}. & q.179.2.2^{m}. 1

Elementa ſubtiliora prædominantur in miſto, ſecundum virtutem, ſed groſſiora ſecundum quantitatem. 1^{a}.q. 71.2^{m}. & q. 1.1.c.2^{m}. 2

Formæ elementorum, ſunt in miſto, virtute, non autem actu.1^{a}.q. 76.4.4^{m}. 3

Primæ quatuor qualitates non ſunt habitus elementorum. 12^{f}.q. 49. 4.c. 4

Diuerſæ opiniones de creatione & diſtinctione elementorum.1^{a}.q. 66. 1. 0. 5

Elementum in diffinitione ſacramenti, ponitur pro quocunque ſenſibili, 3^{a}.84.1.1^{m}. 6

ELEEMOSYNA eſt opus, in quo datur aliquid indigenti, ex compaſſione, propter Deum.22^{f}.q.32.1.c. 1

Omne obſequium impenſum proximo propter Deum, eſt eleemoſyna. 22^{f}.q.32 2.0. 2

Eleemoſyna eſt proprie actus miſericordiæ. Sed eſt actus charitatis ex conſequenti, & mediate: latria verò imperatiue. 22^{f}.q 32.1.0. & 9.2^{m}. 3

Eleemoſyna eſt actus liberalitatis, inquantum aufert impedimentum eius, ſcilicet ſuperfluum amorem diuitiarum. 22^{f}. quæ.32. 1. 4^{m}. 4

5 Dare eleemoſynam de ſuperfluo, vel in extrema neceſſitate, eſt de præcepto, in aliis eſt tantum de conſilio, 22æ.q.32.5.c. & q.66.7.c. & q.71.1.c. & q.87.1.4m. & q.118.4.2m. q.185.7.1m.

6 Eleemoſyna quæ eſt de conſilio, eſt pars ſatisfactionis, non autem illa quæ eſt de præcepto, ſed eſt præambulum eius. 22æ.q.32.1.2m

7 Eleemoſyna non eſt facienda de neceſſariis ſibi, & familiæ, & ſtatui, niſi velit mutare ſtatum, vel neceſſitas aliqua præponderet, ſcilicet extrema alicuius perſonæ, vel eccleſiæ vel reipublicæ. 22æ.q.32.6.c.& q.117.1.2m.

8 Non eſt expectanda extrema neceſſitas in danda eleemoſyna. Nec oportet prætendere futuram, præter probabile. 22æ.q.32.5.3m.

9 *Eleemoſynæ non ſunt recipiendæ à peccatoribus. 22æ. q. 154.4.c. princip.

10 Ille qui dat eleemoſynam quando dat vt ſoueatur in peccatis, vel quando dat vt aliquem inducat ad hæreſim, mortaliter peccat, propter intentionem corruptam. Et talis eleemoſyna non eſt recipienda.12æ.q.19.7.2m.& 3m.& 22æ.q.154.4.c.princip.

11 Quilibet tenetur dare eleemoſynam, quicquid habet per ſimoniam. 22æ.q.23.7 c.2m & q.62.5.2m.q.100.6.1m.

12 Quilibet etiam non habens dominium rei, poteſt facere eleemoſynam cuicunque exiſtenti in extrema neceſſitate.22æ.q.32.7.3m.& 8.1m.& 2m.

13 Filij familias, & ſerui non poſſunt dare eleemoſynas, ſine conſenſu dominorum, niſi de paruis, vel ſuis.22æ.q.32.8.3m.

14 Locia poteſt de conſenſu ſolius matris dare eleemoſynas. 22æ.q.32.8.3m.

15 Vxori non licet dare eleemoſynas, niſi communes, & modicas, ſine conſenſu viri vel niſi moderatas, viro ignorante & non prohibente, vel niſi habeat aliqua præter dotem, vel niſi lucretur. 22æ.q.32.8.2m.

16 Religioſis non licet dare eleemoſynas ſine licentia, niſi de modicis, ſub ratihabitione 22æ.q.32.8.c.1m.

17 Quilibet poteſt ſibi facere eleemoſynas, non quidem dando ſibi aliquid, ſed exercendo in ſe actum corporalem, vel ſpiritualem, 22æ.q.30.1.2m.& q.32.1.2m.& q.106.3.1m.

18 Eleemoſyna cæteris paribus, debet dari magis indigentibus, melioribus, propinquioribus, benefactoribus, & dantibus ſpiritualia. 22æ.q.32.9.1m.

19 Efficacia eleemoſynæ, penſatur principaliter ex affectu ex parte dantis, reſpectu præmij eſſentialis, ſed reſpectu præmij accidentalis, & ex parte recipientis, magis penſatur ex magnitudine dati, niſi affectus eius multum excedat.22æ.q.32.9.1m.

20 Nullus moriens in peccato mortali, poteſt liberari ab inferno, per eleemoſynas ſuas, vel aliorum.22æ.q.154.2.5m.

21 Eleemoſyna dupliciter liberat viuos à peccato mortali, ſcilicet, præſeruando & diſponendo ad gratiam, ſicut etiam alia bona.22æ.q.154.2.5m.

22 Eleemoſynæ corporales, ſecundum ſuam ſubſtantiam, habent effectus tantum corporales, ſed ratione cauſæ, ſcilicet, charitatis, & orationis, habent effectus ſpirituales.22æ.q.32.4.c.

23 Eleemoſynæ ſpirituales, ſunt ſimpliciter meliores, quàm corporales, ſcilicet, ratione dati, finis, & actus, ſed reſpectu alicuius eſt econuerſo.22æ.q.32.3.c.& q.33.1.c.& q.188.4.c.

24 *Recompenſatio temporalis non intenta, non minuit meritum, vel laudem eleemoſynæ, nec aliorum actuum, ſicut nec humana gloria non intenta, * ſed intenta minuit, quia qui vult dare eleemoſynam propter inanem gloriam conſequendam, vult id quod de ſe eſt bonum ſub ratione mali.12æ.q.19.7.2m.& 3m.

25 Eleemoſynæ corporales ſufficienter numerantur ſeptem, & ſpirituales ſeptem 22æ.q.32.2.c.

26 Eleemoſyna debet fieri abundanter, ſecundum facultatem dantis, ſed multis indigentibus nequis ſuperflue habeat. 22æ. q. 32.10.c. & q.117.1.2m.

27 Embrio prius viuit anima vegetatiua, ſecundo ſenſitiua, & vltimo, intellectiua, quia generatio eius multiplex eſt, & diſcontinua. 1æ. q.67.4.c.fi.& q.76.3.3m.& q.77.7.c.& q.85.3.1m.& q.118.2.2m. & q.64.1.c.& 3æ.q.33.2.3m.

E m e r e regnum cælorum dicitur impropriè, id eſt, mereri, qui dat quod habet, 22æ.q.100.1.3m.

1 E n e r g v m e n v s dicitur, quaſi intus laborans.3æ.q.71.2.1m. & 3m.

2 Omnis baptizandus eſt energumenus ideo debet exorcizari. 3æ.q. 71.2.1m.& 3m.

Adam videbat Deum in ænigmate, id eſt, obſcure, ſcilicet, per effectus, non autem propter occupationem ſenſibilium cauſatam ex peccato, ſicut nos. 1æ.q.94.1.3m.

1 ENS dicitur dupliciter. ſ. quod ſignificat eſſentiam rerum, & diuiditur in decem prædicamenta, ſecundo quod ſignificat conceptionem quam facit anima.1æ.q.3.4.2m.& q.48.2.2m.

Diuiſio entis quadruplex. ſ. per ſe, & per accidens, rei & rationis, in decem prædicamenta, & per actum & potentiam.3æ.q.10.1.c. 2

Ens dicitur dupliciter, ſcilicet, ens ſimpliciter, id eſt, ſubſtantia, & ens ſecundum quid, id eſt, accidens. 1æ.q.115.3m. 3

Omne ens rationis, eſt relatio, vel negatio.1æ.q 28.1.c. 4

*Priuationes, negationes, & non entia, ſunt entia rationis tantum. 1æ.q.16.3.2m.& q 48 1.5m.12æ.q.8.1.1m.& q.16.3.c. 5

Ens includitur in quolibet apprehenſo 12æ.q.94.2.c. 6

Quod fit per accidens, non eſt ens propriè, neque vnum. 22æ.q. 95.5.c. 7

Ens non eſt genus, quia non habet differentias.1æ.q.3.5.c.1m. 8

Omnia æquiuoca, reducuntur ad vnum principium, non quidem vniuocum, ſed analogum, ſcilicet, ad ens 1æ.q 13.5.1m. 9

Ens prædicatur analogice, de ſubſtantia & accidente. 1æ.q.13.10.4m. & 22æ.q.110.2.c. 10

*Ens participaliter & adiectiue, prædicatur pluraliter de tribus perſonis diuinis, ſubſtantiue verò, ſingulariter tantum. 1æ.q.39.3.3m. 11

E n v n c i a b i l e de præſenti, præterito, & futuro, non eſt idem.1æ.q.14.15.3m. 1

E n v n c i a t i o fit à nobis tantum propter cognitionem habendam.1æ.q.14.14.c.& 22æ.q.1.2.3m. 1

*Omnis enunciatio affirmatiua, in materia naturali, eſt vera, & negatiua falſa Sed in materia remota, eſt econuerſo. In contingenti autem, quælibet vniuerſalis eſt falſa, & particularis, vel indefinita eſt vera.1æ.q.38.1.c. 2

E p i c y c l i, & eccentrici circuli, probantur in aſtrologia rationabiliter, non autem demonſtratiue.1æ.q.32.1.2m. 1

E p y i c h i a, id eſt, bona æquitas, eſt idem quod ſecuritas, Ideo eſt pars potentialis fortitudinis.22æ.q.128 1 6m. 1

Epyichia eſt virtus ſpecialis, & pars potentialis iuſtitiæ. 22æ.q. 80. 5m.& q.120.c.& q. 128.1.6m. 2

Epyichia eſt pars ſubiectiua iuſtitiæ communiter dictæ, quæ per prius prædicatur de ea, quàm de iuſtitia legali. quæ dirigitur ſecundum epyichiam, quæ eſt ſuperior regula humanorũ actuum. 22æ.q.120.2.c.1m. 3

Epyichia eſt potior pars legalis iuſtitiæ, obtemperantis legi, quo ad verba, & quo ad intentionem legiſlatoris. Sed diuiditur contra eam, vt attendit tantum verba.22æ.q 120.2.2m. 4

Epyichia ſeruat intentionem legis, in his, ad quæ forma legis ſe non extendit.22æ.q.120.1.c. 5

Epyiches non deſerit iuſtum ſimpliciter, ſed iuſtum lege determinatum. Nec opponitur ſeueritati, quæ ſequitur veritatem legis, in quibus oportet, quia in quibus non oportet, eſt vitioſum. 22æ. q.120.1.1m. 6

E p i s c o p a t v s nomen operis eſt, & non honoris, 22æ.quæ. 185.1.1m. 1

Intelligendum eſt in nomine epiſcopatus, bonum opus, id eſt, actio plebi vtilis.22æ.q.185.1 2.c. 2

Ex hoc quòd Apoſtolus dicit, qui epiſcopatum deſiderat, bonum opus deſiderat, ſumpſerunt aliqui occaſionem ambitionis epiſcopatus & prælationis. Sed non recte intelligunt quod hic dicitur. Apoſtolus voluit hic oſtendere, quid pertinet ad epiſcopum. Epiſcopus eſt nomen græcum. Scopos enim idem eſt quod intendens, & epi, id eſt, ſupra, quaſi ſuperintendens: duo ergo conſideranda ſunt in epiſcopo, ſcilicet, gradus ſuperior, & actio plebi vtilis.22æ.q 185.1.1m. 3

Aliqui proiiciunt ſorte oculum ad ea quæ circunſtant epiſcopatum. ſ. quòd qui præeſt, honoratur, & habet poteſtatem: & qui propter iſta deſiderat epiſcopatum, neſcit quid ſit epiſcopus ſiue epiſcopatus: & ideo dicit apoſtolus quid ſit epiſcopus, & quid deſiderat, qui epiſcopatum deſiderat, quia bonum opus deſiderat, non dicit bonum deſiderium habet. ſed bonum opus deſiderat, ſcilicet vtilitatem plebis. 22æ.q.185.1.1m. 4

E p i s c o p i & presbyteri olim non differebant ſecundum nomina.22æ. q.184.6.1m. 5

Solus epiſcopus, propriè eſt prælatus eccleſiæ, & quaſi ſponſus eius, accipit annulum: & ſolus habet plenam poteſtatem, & iuriſdictionem. 22æ.q.108.4.2m. 2

Solus epiſcopus poteſt diſpenſare illa ſacramenta, quæ ponunt ſuſcipientem in aliquo gradu perfectionis ſuper alios. 3æ. quæ.82. 3 3m. 3

Epiſcopi ſunt ſucceſſores apoſtolorum.22æ.q.184.6.1m.& q.185.5.b. & 3æ.q 67.2.1m.& 72.11.c. 4

Epiſcopus dicit, pax vobis, quia magis repræſentat Chriſtum dicentem ſic, quàm ſimplex ſacerdos dicens: Dominus vobiſcum. 3æ.q.82.5.6m. 5

Sicut diaconus participat illuminationem, & virtutem ſacerdotis: ſic & ſacerdos perfectiuam diſpenſationem epiſcopi, 3æ. quæ.82. 3.3m. 6

Epiſcopatus eſt ordo ſupra ſacerdotium, reſpectu myſtici corporis Chriſti, nõ autem reſpectu veri. 22æ.q.184.6.1m.& 3æ.q 67.2.1m.& q.82 1.4m. 7

q.8: 1 4^{m}.
8 Epiſcopus poteſt iudicare eos ſolum, qui ſunt de ſua diœceſi. 22^{e}.q. 60 2.c.& 6.o.& q.67.1.b.
9 Epiſcopus in cuius diœceſi aliquis delinquit in re non exempta, fit ei ſuperior, ratione delicti: etiam ſi ſit exemptus: niſi forte delinquat in re aliqua exempta, puta in adminiſtratione bonorum alicuius monaſterij exempti: ſed ſi aliquis exemptus committat furtum, vel homicidium, vel aliquid huiuſmodi, poteſt per ordinarium condemnari. 2^{e}.q.67.1.3^{m}.
10 Epiſcopus tenetur ingredi religionem, quam vouit. 22^{e}. q. 189. 3.1^{m}.
11 Monachus epiſcopus tenetur ad obſeruantias regulares, ſcilicet ad continentiam, paupertatem, habitum & alia, niſi impediant officium eius, vt ſilentium, ſolitudo, abſtinentiæ, & vigiliæ graues, in quibus poteſt ipſe ſecum diſpenſare, ſicut & prælati in religione. 2^{e}.q.88.11.2^{m}.& q 18 .8.o.& 188.8.3^{m}.
12 Epiſcopi tenentur exponere omnia ſua pro honore Dei, & ſalute gregis ſui, cum opus fuerit. 22^{e}.q.184.1.1^{m}.
13 Epiſcopo non licet religionem ingredi, niſi propter impedimentum ſalutis, ex parte ſui, vel aliorum, de licentia Papæ. 22^{e}.q 184.6.c.fi. & q 185.4.o.& q.189.7.c.
14 Monachus epiſcopus non poteſt eſſe hæres, niſi pro eccleſia ſua; nec poteſt teſtamentum condere, nec aliquid diſponere poſt mortem, niſi de licentia Papæ 22^{e}.q.88.11.4^{m}.& q.18..8 3^{m}.
15 Epiſcopus depoſitus, intrans religionem, poteſt reuocari ad epiſcopatum, niſi ſit detruſus ibi ad pœnitentiam, pro culpa eius, 22^{e}.q. 185.4 2^{m}.
16 Epiſcopo non licet deſerere corporaliter gregem ſuum propter perſecutionem: niſi poſſit ei ſufficienter per alium prouidere. 22^{e}.q. 185.5.c.
17 Epiſcopo licet habere proprium, & illud hæredibus teſtari. 22^{e}. q. 18.6,7 o & q.186.3.5^{m}.
1 A E Q V A L I T A S duplex, ſcilicet quantitas, & proportionis: prima requiritur in iuſtitia commutatiua, ſecunda in diſtributiua & in merito, reſpectu præmij. 12^{e}.q.114.1.o.
2 Aequalitas duplex, ſcilicet, æquiparantiæ, & proportionis. 1^{a}.q. 63.3. c.& 22^{e}.q.163.2.c.
3 Aequalitas & quantitas duplex, ſcilicet molis, & virtutis. 1^{a}.q. 42.1. 1^{m}.& 2^{m}.
4 Omnis æqualitas virtutis, includit ſimilitudinem, non autem econuerſo. 1^{a}. q.4 .1.2^{m}.
5 Angelus & homo appetierunt æqualitatem Dei, ſecundum ſimilitudinem imitationis: non autem ſecundum æquiparantiam naturæ. 1^{a}.q.61.4.3^{m}.& q. 63.1.o. & q.68.4.c.fi.& 22^{e}.q.162.2.o.
6 In diuinis eſt æqualitas, & quantitas virtutis, non autem molis. 1^{a}. q.42 1.o.& 3^{a}.q.58.3.o.
7 Aequalitas & ſimilitudo in diuinis, eſt tantum ſecundum eſſentialia 1^{a}.q.35.2.c.& q.36.4.3^{m}.& q.42.4 2^{m}.
8 Aequalitas & ſimilitudo in diuinis, includunt relationes perſonales, & vnitatem eſſentiæ, nec dicunt aliam relationem realem. 1^{a}.q. 28 4.4^{m}.& q.42.1.4^{m}.
9 Quælibet perſona in diuinis, eſt ſimilis & æqualis aliis duabus perſonis. 1^{a}.q.42 o.& 3^{a}.q.43.4.c.
1 Æ Q V I N O C T I A L I S Zona, ſecundum aliquos eſt temperatiſſima, ſed probabilius, ſecundum Ariſtotelem, eſt inhabitabilis: propter æſtum. 1^{a}.q.102.2.4^{m}.
2 Creatio mundi, & paſſio Chriſti, factæ ſunt in æquinoctio: ſed iudicium generale, erit in æſtate quando ſol maxime exaltatur, quia perfecta illuminatio erit in ſecundo Chriſti aduentu, & tunc etiam erit maxima Chriſti exaltatio. 3^{a}.q.46.9.2.3.^{m}.
1 *Æ Q V I T A S eſt pars iuſtitiæ, & continetur ſub epychia. 22^{e}. q. 80.3^{m}.
Æ Q V I V A L E N S non poteſt reddi Deo nec parentibus, ſed ſufficit reddere id quod eſt poſſibile. 12^{e}.q.100.7.1^{m}.& 22^{e}.q.57.1 3^{m}.
1 & q.61.2.1^{m}.& q.80.c.& q.81.5.3^{m}.& q.102.1.3^{m}.& q.106.6.1^{m}.& 3^{a}.q.85.3.2^{m}.
1 D I V E R S I T A S ſignificationis, cauſat æquiuocationem, non autem diuerſitas ſuppoſitionis, vel prædicationis. 1^{a}.q.13.10.1^{m}.& q.29.4.4^{m}.
2 Omnis æquiuocatio præſupponit vniuocationem, non autem generatio æquiuoca præſupponit generationem vniuocam, ſed econuerſo. 1^{a}.q.1 .5.1^{m}.
Quidam equus perpendens ſe coiiſſe cum matre, præcipitans ſe, mortuus eſt. 22^{e}.q.54.9.3^{m}.
1 E R R O R circa prima principia, in ſpeculabilibus & practicis, eſt grauiſſimus & turpiſſimus. 22^{e}.q 154.12.c.
E R V B E S C E N T I A eſt timor de turpi fiendo, ſed verecundia eſt timor de turpi facto. 12^{e}.q 41. 4.c.& 22^{e}. q. 75.1 3^{m}. & q. 144.2.c.

1 ESSE dicitur tripliciter, ſcilicet eſſentia actus eſſentiæ, & eſſe quod ſignificat veritatem propoſitionis, quod formaliter eſt in anima: ſed eſt in re fundamentaliter. 1^{a}.q.3.4.2^{m}.
Species rerum habent triplex eſſe, ſcilicet, in arte Dei, id eſt, in verbo, in intelligentia angeli, & in rebus. 1^{a}.q.74. .2^{m}. 2
Eſſe ab aliquo, dicitur dupliciter, ſcilicet directa, quia agit, & indirecte, quia non agit quod debet. 12e.q.6. .c. 3
Omne quod non eſt ſuum eſſe, participat eſſe à cauſa prima, quæ eſt ſuum eſſe. 1^{a}.q.44.1.c.& q.61.1.c.& q.75.5.4^{m}.& q.104.1.c.fi. & 12e.& q.3.7.c. 4
Eſſe eſt proprius effectus Dei. 1^{a}. q.8.1.c.& q.45.5.o.& q 65 .3. c. & 12e.q.66 5.4^{m}. 5
Forma non eſt, nec fit, nec creatur, niſi improprie. 1^{a}. q.5. 5. 2^{m}. & q. 9. 2. 3^{m}. & q. 45. 4. 8. o. & q.65.4.c. & q.7. 6. c. & q. 90.2.c.& q.91.2.c.& q.110.2.c.& q.118.1.c.& 12^{e}.q.11 .2., ^{m}.& 3^{a}.q. 35.1.c.3^{m}. 6
Omne eſſe eſt ab aliqua forma. 1^{a}.q.42.1 1^{m}. 7
Ipſum eſſe nihil aliud adiunctum habere poteſt, ſimiliter nec aliqua forma 1^{a}.q.3.6.7.c. 8
Primus effectus formæ, eſt eſſe, ſecundus verò operatio. 1^{a}.q.42.1. 1^{m}.& 12^{e} q.111.2.c. 9
Eſſe eſt prius omni alia participatione, & omni alio nomine Dei. 1^{a}. q.5.2 o. 10
*Et eſt nobilius. 1^{a}.q.4.1 3^{m}.& 2.3^{m} & 12^{e}.q. 2.5.2^{m}. 11
Ab eadem forma vel eſſentia, eſt eſſe immediate, & operatio mediante potentia. 1^{a}.q.54.2 2^{m}.& 3^{a}.q.16.1.4^{m}. 12
Eſſe eſt formale, reſpectu omnium quæ in re ſunt 1^{a}.q.8.1.c. 13
Idem eſt eſſe formæ, materiæ, & compoſiti. 12^{e}.q.45.2^{m}. 14
Si aliqua forma vel natura non pertinet ad eſſe perſonale, illud eſſe non dicitur eſſe perſonæ ſimpliciter: ſed ſecundum quid. 3^{a}. q. 17.2.c. 15
*Eſſe capitatum, & eſſe corporeum, & eſſe animatum, pertinet ad perſonam ſortis, ſed ex his non fit niſi vnum eſſe in Socrate. 3^{a}. q.17.2.c. 16
Si poſt conſtitutionem perſonæ, adueniant ei aliqua membra, non acceſcit ei aliud eſſe, ſed ſola relatio ad hæc. 3^{a}.q.17.2.c. 17
Eſſe eſt maxime intra rem, ſecundo forma, tertio materia, 1^{a}.q.8.1. c.& q.105.5.c.fi. 18
Sed eſſe eſt actus formæ, & eſſentiæ, & ſuppoſiti, 1^{a}.q.3.4.c. 19
Nec eſſe comparatur ad alia ſicut recipiens ad receptum, ſed econuerſo, quia eſt actualitas omnium. 1^{a}.q.3.4.c. & quæ.4.1.3^{m}.& q.5.1.c. 20
*Inimo ſemper illud quod ſubſternitur in rebus, eſt communius quàm id quod informat, & reſtringit ipſum: ſicut eſſe quàm viuere. 1^{a}.q.65.2.c. 21
Quælibet forma ſubſtantialis dat eſſe ſimpliciter, & quælibet forma accidentalis dat eſſe ſecundum quid. 1^{a}.q. 76 4.8.c. & quæ. 77.6.c. 22
Vnius perſonæ eſt tantum vnum eſſe perſonale, ſed multa ſecundum quid. 3^{a}.q.17.2 c.& q 19.1.4^{m}. 23
Quicquid eſt in aliquo præter eſſentiam eius, oportet eſſe cauſatum, vel à principiis eſſentialibus, vel ab extra. 1^{a}.q.3.4.c. 24
Eſſe pertinet ad hypoſtaſim, ſicut ad illud quod habet eſſe, ſed pertinet ad naturam: ſicut ad illud quod aliquid habet eſſe. 3^{a}. quæ. 17.2.c. 1^{m}. 25
Eſſe ſimpliciter eſt ſuperius ad eſſe hominem. 3^{a}.q.16.9.2^{m}. 26
Impoſsibile eſt vnam rem habere duplex eſſe ſubſtantiale. 1^{a}.q.76. 3.c.& 4.b.& c.& 77.q.2.3^{m}. & 3^{a}.q.17.2.c. 27
Ad probandum aliquid eſſe, oportet vti pro medio quid nominis, non autem quid rei, quia ſequitur quæſtionem an eſt. 1^{a}. quæ. 2.2.2^{m}. 28
In qualibet creatura, differunt eſſe & eſſentia, operatio & potentia, vel virtus operatiua. 1^{a}.q.54.1.2.3.c.& q 77.1.c & q.79.1.c. 29
Eſſe cuiuſlibet creaturæ eſt determinatum ad vnum ſecundum genus: & ſecundum ſpeciem. 1^{a}.q 54.2 c. 30
Inclinatio cuiuſlibet creaturæ ad eſſe, eſt tantum per eſſentiam, non autem inclinatio ad extra. 1^{a}.q.59.2.c.1^{m}. 31
Impoſsibile eſt quòd eſſe alicuius creaturæ, ſit cauſatum ex principiis eſſentialibus eius. 1^{a}.q.3.4.c. 32
E S S E N T I A eſt illud quod ſignificatur per diffinitionem. 1^{a}.q.3. 3.c.& q.29.2.3^{m}. 1
Eſſentia eſt illud, cuius actus eſt eſſe. 1^{a}.q.39.2.3^{m}. 2
Eſſentia & natura ſunt idem re, & differunt ratione: quia eſſentia eſt principium eſſendi, ſed natura eſt principium operationis. 1^{a}. q.29.2 3^{m}. 3
Eſſentia nomine abſtracto, ſignificatur vt pars, ſed in concreto ſignificatur vt totum. 1^{a}.q.3 3 c. 4
In compoſitis, eſſentia ſignificat compoſitum ex forma & materia in communi. 1^{a}.q 29.2.3^{m}. 5

A E S T I M A T I O rationis, ſemper corrumpitur in peccante in vniuerſali, vel in particulari, per delectationes, & alias paſſiones. 2^{e}.q.162.4.1^{m}. 1
V I S eſtimatiua, eſt potentia apprehenſiua conuenientis & nociui, ideo 1

ideo comparatus ad appetitum ſenſitiuum, ſicut intellectus practicus ad voluntatem.1ª.q.78.4.c.

2 Aeſtimatiua nullum indiuiduum appræhendit, inquantum ſubſtat naturæ communi, ſicut cogitatiua in homine; ſed tantum vt eſt principium vel terminus actionis vel paſſionis bruti.1ª.q.78.4.5.fi.

1 AETERNITAS eſt interminabilis vitæ, tota ſimul, & perfecta poſſeſſio.1ª.q.10.1.0.

2 Aeternum quandoque ſumitur pro diurno.22e.q.184.2.6^{m}.

3 Aeternitas eſt menſura omnis durationis.1ª.q.10.6.c.

4 Aeternitas excludit principium durationis.1ª.q.42.2.2^{m}.

5 Eſſe, ſecundum quòd recedit à permanentia, & ſubditur tranſmutationi, recedit ab æternitate, & ſubditur tempori.1ª.q.10.4.3^{m}.& 5.c.

6 Aeternitas ſignificatur pluraliter,1ª.q.10.3.1^{m}.

7 Aeternitas eſt tota ſimul: quia eſt menſura eſſe permanentis, non autem tempus, quia eſt menſura motus. 1ª. q 10. 4. c. 3^{m}. & 5.c.

8 Aeternitas manet eadem, & ſubiecto, & ratione: ideo non eſt idem quod nunc temporis,1ª.q.10.4.2^{m}.

9 Tempus non differt ab æternitate, per habere principium & finem, niſi per accidens, vel ex parte menſurati vel in potentia.1ª.q.10.4.5.c.

10 Aeternitas & tempus, non ſunt menſuræ vnius generis.1ª.q.10.4.1^{m}.

11 In tempore aliud eſt indiuiſibile, ſcilicet, inſtans: & aliud durans, ſcilicet, tempus: ſed in æternitate, eſt idem indiuiſibile, & ſemper ſtans.1ª.q.42.2.4^{m}.

12 Aeuum eſt medium inter tempus & æternitatem: quia tempus habet prius & poſterius, id eſt, menſurat mutabilia: non autem æuum, ſed coniungitur eis, non autem æternitas.1ª.q.10.5.0.

13 Deus eſt æternitas.1ª.q.10.2.c.3^{m}.

14 Deus eſt æternus.1ª.q.10.2.0.

15 Aeternitas vere, & proprie, conuenit ſoli Deo, ſed participatiue, conuenit diuerſis diuerſimode.1ª.q.10.2.3.0.

16 Nihil præter Deum, fuit ab æterno.1ª.q.10.3.0.& q.16.7.0.& q.46.0.& q.61.2.0.

17 Ab æterno non fuerunt multæ veritates, niſi in mente Dei.1ª.q.10.3.3^{m}.& q.16.7.0.

18 Deus eſt ſupra æternitatem participatam, & vltra eam regnat; non autem ſupra vel vltra æternitatem ſuam,1ª.q.10.2.1^{m}.& 2^{m}.

19 Deus non eſt actor, nec cauſa ſuæ æternitatis, ſed æternitatis participatæ, ſcilicet æui.1ª.q.10.2.1^{m}.

1 ETHICA. & Neceſſe eſt ponere, quòd in primum motum voluntatis, voluntas prodeat ex inſtinctu alicuius exterioris mouentis, vt Ariſtoteles concludit, in quodam capitulo Ethicæ Eudemicæ.12e.q.9.4.c.fi.& q.80.1.b.3.

1 ETYMOLOGIA attenditur, ſecundum illud à quo imponitur nomen: ſignificatio verò ſecundum illud, ad quod ſignificandum nomen imponitur.22e.q.92.1.2^{m}.

ETHOS in Græco ſcriptum per H literam longam: ſignificat morem, id eſt, inclinationem, ſed ſcriptum per E breuem, ſignificat morem, id eſt conſuetudinem,12e.q.58.1.c.

1 EVA non fuit filia Adæ, quia non proceſſit ab eo, modo naturæ, nec ſicut à principio naturali.1ª.q.92.2.3^{m}.

1 EVANGELIVM diuulgatum eſt, & prædicatum in toto orbe, non autem creditum per fidem ab omnibus.12e.q.106.4.4^{m}.

2 In euangelio nihil mandatur de præceptis cerimonialibus: quia ablata ſunt per impletionem rei.12e.q.108.3.3^{m}.

3 In euangelio non continentur, niſi quæ pertinent ad gratiam ſpiritus ſancti.12^{e}.q.106.1.1^{m}.

4 Doctrina euangelica eſt doctrina perfectionis: ideo inſtruit de omnibus pertinentibus ad rectitudinem vitæ.22^{e}.q.56.1.2^{m}.

1 EVBVLIA eſt virtus ſpecialis bene conſiliatiua.1ª.q.22.1.1^{m}.& 12^{e}.q.57.6.0.& 22^{e}.q.48.c.fi.q.49.4.2^{m}.& q.51.1.2.0.& q.53.2.c.

2 In nullo peccatore, inquantum huiuſmodi, inuenitur eubulia.22^{e}.q.51.1.3^{m}.

1 EVCHARISTIA eſt ſacramentum, & ſacrificium.12^{e}.q.101.4.2^{m}.& 3ª.q.52.8.2^{m}.& q.73.1.4.0.& q.79.5.0.& 7.0.& q.82.4.c.1^{m}.

2 Corpus & ſanguis Chriſti ſunt vnum ſacramentum formaliter: & ſecundum finem, ſed plura materialiter.3ª.q.73.2.0.& q.78.6.2^{m}.

3 Hoc ſacramentum habet quatuor nomina, ſcilicet ſacrificium vel hoſtia, communio, vel ſinaxis, euchariſtia, & viaticum.3ª.q.73.4.0.& q.79.2.1^{m}.

4 Conueniens fuit, & neceſſaria inſtitutio euchariſtiæ in cœna Domini, non autem ante, nec poſt, quatuor rationibus, ſcilicet primo quia ad perfectionem noſtram exigebatur, vt caput noſtrum etiam realiter nobis iungeretur: ſecūdo, quia tunc inſtitui debuit, quādo figuræ veteris legis terminādæ erant: tertio ratione repræſentationis paſſionis Chriſti: quarto ex ritu quo frequentandum eſt hoc ſacramentum, vt vltimo traditum magis memoriæ teneretur.3ª.q.73.12.3^{m}.& q.73.5.0.& q.74.4.c.1^{m}.& q.80.8.1^{m}.& q.83.2.3^{m}.

Neceſſaria fuit inſtitutio euchariſtiæ, per modum cibi,3ª.q.73.1.2.0.& q.75.5.c. 5

Euchariſtia habuit multas figuras in veteri teſtamento, quarum præcipua fuit agnus Paſchalis.12^{e}.q.102.5.2^{m}.& 3^{m}.& 3ª.q.73.6.0.& q.80.10.2^{m}. 6

Euchariſtia in miſſa, comparatur ſacrificio Abel, Abrahæ, & Melchiſedech.3ª.q.83.4.9^{m}. 7

Oblatio Melchiſedech, fuit expreſſior figura Euchariſtiæ, quo ad illud quod eſt ſacramentum tantum, figuris veteris legis, ſed econuerſo quo ad illud quod eſt res & ſacramentum.3ª.q.61.3.3^{m}.& q.73.6.5. 8

Sacrificium euchariſtiæ, quotidie oblatum in eccleſia, non eſt aliud, quàm ſacrificium Chriſti, ſed commemoratio eius.3ª.q.22.3.2^{m}.& q.73.4.0.& q.83.1.0. 9

Effuſio ſanguinis & aquæ ex latere Chriſti, eſt ſignum & cauſa Euchariſtiæ: oblatio Melchiſedech, reſpectu eius quod eſt ſacramentum tantum, manna reſpectu eius quod eſt res tantum, & agnus Paſchalis reſpectu eius quod eſt res & ſacramentum, ſunt tantum ſigna,3ª.q.73.6.0.q.74.6.1^{m}. 10

Agnus paſchalis fuit figura Euchariſtiæ, ratione paſſionis Chriſti: manna vero, vt cibus fidelium,12^{e}.q.102.5.2^{m}.& 3ª.q.73.5. c.& q.80.10.2^{m}. 11

Corpus Chriſti myſticum eſt res tantum in hoc ſacramento.3ª.q.73.3.6.c. 12

Res huius ſacramenti duplex, ſcilicet contenta, id eſt, Chriſtus: & non contenta, ſcilicet corpus Chriſti myſticum, 3ª. q. 60. 3. b. & q. 80.4.c. 13

Res & ſacramentum euchariſtiæ, eſt corpus Chriſti verum, res tantum, eſt effectus eius, ſcilicet gratia, ſacramentum verò tātum eſt materia eius.3ª.q.73.1.3^{m}.& 6.c. 14

Res & ſacramentum Euchariſtiæ, eſt in materia, ſed res tantum, ſcilicet gratia, eſt in ſuſcipiente, In aliis autem ſacramentis, vtrunque eſt in eo.3ª.q.73.1.3^{m}. 15

Vel quia nutrimentum correſpondens euchariſtiæ, præcedit augmentum correſpondens confirmationi vt cauſa, & ſequitur vt conſeruans.3ª.q.65.2.3^{m}. 16

Euchariſtia excellit omnia ſacramenta veteris ac nouæ legis. 3ª. q.65.3.0. 17

Euchariſtia eſt perfectio aliorum ſacramentorum,3ª.q.75.1.c. 18

Euchariſtia eſt conſummatio omnium ſacramentorum,3ª.q.63.6.c.& q.73.3.c. 19

Euchariſtia eſt finis omnium ſacramentorum.3ª.q.63.6.c.& q.65.3.c.2^{m}.& q.72.12.3^{m}.& q.73.1.c. 20

In hoc ſacramento comprehenditur totum myſterium noſtræ ſalutis, ideo præ cæteris ſacramentis ſolemnius celebratur. 3ª. q. 83.4.c.princip.& 3^{m}.& 6^{m}. 21

Euchariſtia eſt ſignum eccleſiaſticæ vnitatis: ideo ex opere operato, eius efficacia, poteſt in alterum tranſire, non autem alia ſacramenta.3ª.q.67.2.c.& q.73.2.b.& 4.c.& q.79.1.c.& q.82.3.3^{m}.& q. 83. 4.3^{m}. 22

Sicut in aliis ſacramentis, materiale elementum non eſt cauſa virtutis quæ in eo eſt, nec alicuius ſpiritualis effectus in homine, niſi mediante virtute, ſecundum quòd ex elemento & virtute fit vnum, ita ſpecies non ſunt cauſa corporis Chriſti, nec alicuius ſpiritualis effectus, niſi mediante corpore Chriſti, ſecundum quod ex ſpeciebus & corpore Chriſti fit vnum ſacramentum. 3ª. q. 73.1.2^{m}. 23

Per baptiſmum datur primus actus vitæ ſpiritualis, ſed per euchariſtiam datur complementum eius.3ª.q.79.1.c.2^{m}.& 6.2^{m}.& q.82.2.3^{m}. 24

Euchariſtia eſt poſterior baptiſmo in perceptione, ſed eſt prior in intentione.3ª.q.73.5.4^{m}. 25

Si homo nunquam à gratia baptiſmi caderet, indigeret confirmatione & euchariſtia, non autem pœnitentia.3ª.q.84.5.6.0. 26

Euchariſtia continet Chriſtum realiter: non autem alia ſacramenta tantum virtutem eius.12.q.101.4.2^{m}.& 3.q.63.6.c.& q.65.3.0.& q.73.1.3^{m}.& 4.c.3^{m}.& 5.c.2^{m}.& q.75.1.0.& 2.c.2^{m}.& 4.c.& q.76.0.& q.78.1.c. 27

Euchariſtia perficitur in conſecratione materiæ, alia vero ſacramenta in vſu eius.3ª.q.73.1.3^{m}.& q.74.2.3^{m}.& 7.c.& q.78.1.c.& q.80.1.1^{m}.& 10.1^{m}.& q.82.4.2^{m}.& 10.1^{m}.fi.& q.84.3.c.& 4.3^{m}. 28

Materia euchariſtiæ eſt duplex, ſcilicet panis & vinum. 3ª. q. 74.1.0. 29

Non habens vinum vel panem, non debet conſecrare alterum tantum, tamen ſi faceret, conſecratum eſſet, ſed grauiter peccaret. 3ª.q.74.1.2^{m}. 30

Panis & vinum quantacunque poſſunt conſecrari, dummodo ſint coram 31

coram ſacerdote 3a.q.74.1.o.
30 Materia euchariſtiæ non eſt mel lac, carnes, nec aliquid ſimile ſacramentis veteris legis.3a.q.74.1.o.
33 Circa materiam euchariſtiæ fuit triplex hæreſis, ſcilicet Artotiritarum, panem cum caſeo offerentium, Cataſigatum, & Pepucianorum, miſcentium farinam cum ſanguine puerorum per totum corpus: & Aquariorum offerentium aquam tantum 3a.q.74.1.c.
34 Damnatur error quorundam conficientium de aqua lotionis panni intincti vino.3a.q.74.8.c.
35 Aqua debet apponi vino, ſicut Chriſtus poſuit: & conuertitur in vinum 3a.q.74.6.o.
36 Appoſitio aquæ non eſt neceſſaria, licet non apponens peccet.3a.q.74.7.c.& q.83.6.4m.& 6m.
37 Aqua debet poni in calice & parum, non in doſio, quæ non manet, ſed conuertitur in vinum: non autem in aquam Chriſti.3a.q.74.8.o.
38 De aqua artificiali in vino, poteſt confici euchariſtia, ſed non debet. non autem in pane.3a.q.74.7.3m.
39 Euchariſtia conficitur ex pane tritici, non autem ex pane hordei, ſpeltæ, farris, vel alterius grani.3a.q.74.3.c.& 4.c.
40 Euchariſtia poteſt confici ex pane miſto ex granis aliis, ſi maneat ſpecies tritici.3a.q.74.1.3m.
41 Euchariſtia poteſt confici ex ſiligine generata ex grano frumenti.3a.q.74.3.2m.
42 Ex amido, vel paſta, vel pane corrupto ſecundum ſpeciem, non poteſt confici euchariſtia 3a.q.74.3.1m.& 4.4m.& 5.2m.
43 Euchariſtia debet confici ex azymo, ſicut Chriſtus fecit, & eſſet graue peccatum conficere cum fermento: ſicut apud græcos in azymis.3a.q.74.4.o.
44 De vino vitis, & non de alio liquore, poteſt confici euchariſtia.3a.q.74.5.o.
45 De muſto poteſt confici euchariſtia, ſed peccatum eſſet, niſi eſſet in neceſſitate, non autem de vua, nec de agreſta.3a.q.74.5.3m.
46 De aceto non poteſt confici euchariſtia, ſed de vino aceſcente, licet peccatum eſſet.3a.q.74.5.2m.
47 Forma conſecrationis corporis Chriſti, eſt hæc, ſcilicet, hoc eſt enim corpus meum: tamen dimittens alia verba, peccat grauiter.3a.q.60.8.c.& q.73.2.c.& q.78.2.o.& 5.c.& q.83.4.1m.& q.84.3.c.
48 Singulæ particulæ huius formæ conuenienter ordinantur.3a.q.78.2.o.
49 Enim non eſt de forma euchariſtiæ, ſed dimittens ipſum ex negligentia, vel contemptu peccat quia eſt de conſuetudine Romanæ eccleſiæ, data a Petro apoſtolo.3a.q.60.8.c & q.78.2.5m.
50 Forma euchariſtiæ conuenienter ſignificatur, ſcilicet in facto eſſe, non autem in fieri.3a.q.78.2.c.
51 Hæc verba & eleuatis oculis, & cætera, & manducate, & cætera, conuenienter præmittuntur formæ euchariſtiæ.3a.q.78.1.c.4m.
52 Forma conſecrationis ſanguinis Chriſti, eſt hæc, ſcilicet: Hic eſt enim calix ſanguinis mei, noui & æterni teſtamenti, myſterium fidei, qui pro vobis & pro multis effundetur, in remiſſionem peccatorum.3a.q.78.3.c.
53 Singulæ particulæ huius formæ, conuenienter poſitę ſunt.3a.q.78.3.
54 Formę prædictę, non ſe mutuo expectant, ſed vtraque operatur ſine altera 3a.q.78.6.o.
55 Formæ prædictæ, continent veritatem factiuam rei, non præſupponentem rem ſignificatam.3a.q.78.5.o.
56 In prædictis formis, & in qualibet alia forma ſacramentali, eſt aliqua virtus inſtrumentalis: non quidem principalis, nec ſecundum eſſe completum, ſed intentionalis.3a.q.78.4.c.& 5.c.
57 Forma euchariſtiæ importat ſolam conſecrationem materię, & profertur in perſona Chriſti, ſed formę ſacramentorum, important vſum materię, & proferuntur in perſona miniſtri.3a q.78.1.4.5.c.& q.82.1.2m.& 5.c.2m & 7.3m.& q.83.1.3m.& q.84.3.c.
58 Chriſtus eadem forma conſecrauit, qua & nos, quam dedit eccleſię, & tantum ſemel protulit.3a.q.78.1.1m.
59 Subſtantia panis & vini, non manet poſt conſecrationem, cuius oppoſitum, eſt impoſſibile & hæreticum.3a.q.75.2.o.& 6.c.& q.77.1.5.c.
60 In conuerſionibus naturalibus, illud quod conuertitur, corrumpitur, & illud in quod conuertitur, generatur, vel augetur, vel reſtauratur, ſed hic, Chriſtus nullo modo mutatur.3a.q.75.4.o.& 6.2m.
61 Nec ſubſtantia panis & vini annihilatur, nec conuertitur in præiacentem materiam 3a.q.75.3.o.
62 Sed conuertitur tota, in totum corpus Chriſti.3a.q.75.4.o.& 6.c.8.c.3m.
63 Conuerſio hęc quadrupliciter differt ab aliis, quia pertingit ad materiam, non habet ſubiectum, conuertitur totum, & in totum præexiſtens.3a.q.75.4.8.o.
Hæc conuerſio, importat ordinem ſubſtantiarum, ideo eſt ſicut in ſubiecto in vtraque.3a.q.75.4.1m. 64
Hæc conuerſio non eſt formalis, ſed eſt ſubſtantialis, ideo dicitur tranſubſtantiatio.3a.q.75.4.c. 65
Forma ſubſtantialis panis & vini, non manet poſt conſecrationem. 3a q.75.6.o.& q.77.1.6.c. 66
Forma ſubſtantialis panis & vini, conuertitur in animam Chriſti. 3a.q.75.6.2m. 67
Quantitas panis, non conuertitur in quantitatem corporis Chriſti, ſed manet ſicut cætera accidentia.3a.q.76.1.3m.& 4.c. 68
Nec quantitas vini, conuertitur in quantitatem ſanguinis Chriſti, ſed manet ſicut cætera accidentia, 3a.q.77.8.c. 69
Si poſt calicis conſecrationem, aliud vinum mittatur in calicem, illud quidem non tranſit in ſanguinem, neque ſanguini commiſcetur, ſicut Innocentius tertius dicit, in quadam decretali.3a.q.77.8.c.1m.& 3m. 70
Quod quidem intelligendum eſt, quando nō fit tanta permiſtio vini vel liquoris extranei, quod ſanguis Chriſti deſinat eſſe ſub toto, tunc enim dicitur vndique diffundi, non quia tangat ſanguinem Chriſti, ſecundum proprias eius dimenſiones: ſed ſecundum dimenſiones ſacramentales, ſub quibus continetur.3a.q.77.8.c.3m.& 4m. 71
Nec eſt ſimile, de aqua benedicta, cui additur aqua non benedicta, & de vino conſecrato: quia illa benedictio nullam immutationem facit circa ſubſtantiam aquæ, ſicut facit conſecratio vini.3a.q.77.8.3m.fi. 72
Hæc conuerſio eſt ſupernaturalis, facta ſola virtute Dei.3a.q.75.4.c.& 5.c.& 7.c.& q.83.4.c. 73
Hæc conuerſio cum creatione & mutatione naturali, conuenit in ordine terminorum, & non ſimultate, & cum prima non habet ſubiectum commune vtrique termino, & cum ſecunda quia terminus tranſit in terminum, ſecundum totum hic, ſecundum materiam ibi, & manet aliquid, ſcilicet accidentia hic, & materia ibi. 3a.q.75.8.c. 74
Hæc eſt vera, ex pane fit corpus Chriſti, & panis conuertitur in corpus Chriſti, vel tranſubſtantiatur: non autem hæc, panis eſt vel fuit, vel erit, vel fit, corpus Chriſti, vel de pane fit, vel factum eſt corpus Chriſti: vel panis poteſt eſſe, vel fieri corpus Chriſti.3a.q.75.8.o. 75
Hæc conuerſio eſt difficilior, & miraculoſior, omni mutatione naturali, & etiam creatione, ratione termini ad quē, ſimpliciter autem eſt econuerſo.3a.q.73.8.3m. 76
Hæc conuerſio fit in inſtanti.3a.q.75.3.c.& 7.o.& q.78.2.5.c. 77
Hæc conuerſio fit tantum in vltimo inſtanti prolationis totius formæ, ſi aſſumuntur tria, ſcilicet miniſter debitus, debita materia, & forma, & intentio conſecrantis, ſed ſingulæ partes formæ diſponunt ad hoc 3.q.75.7.2m.& 3m.& q.78.4.3m.& 5.c. 78
Corpus Chriſti, non incipit eſſe, in hoc ſacramento, per motum localem, ſed per conuerſionem panis in ipſum, triplici ratione, ſcilicet, primo quia ſequeretur quòd deſineret eſſe in cælo, ſecundo quia omne corpus localiter motum, pertranſit omnia media: quod hic dici non poteſt, tertio quia impoſſibile eſt, quòd vnus motus eiuſdem corporis localiter moti, terminetur ſimul ad diuerſa loca cum tamen in pluribus locis, corpus Chriſti ſub hoc ſacramento ſimul eſſe incipiat.3a.q.75.2.4.c. 79
Totus Chriſtus eſt in hoc ſacramento.3a q.76.1.o.& q.79.1.3m. 80
Verum corpus Chriſti, non eſſe in hoc ſacramento, niſi vt in ſigno: eſt hæreſis abiurata à Berengario.3a.q.75.1.3m.& q.75.1.o. 81
In hoc ſacramento eſt aliquid dupliciter, ſcilicet, ex vi ſacramenti, id eſt, ſignificatum per formam, & ex naturali concomitantia, id eſt, realiter coniunctum Chriſto.3a.q.76.1.o.& 2.3.4.c.& q.78.6.1m & q.81.4.1m.& 3m. 82
Anima Chriſti, & diuinitas eius, ſunt in hoc ſacramento, ſecundo modo tantum.3a.q.76.1.1m.& 2.c.& q.81.4.3m. 83
Caro, & os, & huiuſmodi, ſunt ſub ſpecie vini, ſecundo modo tantum, & ſub ſpecie panis, primo modo: ſanguis verò econuerſo. 3a. q.76.1.2m.& 2.c.3m.& q.78.6.1m.& q.81.4.2m. 84
Quantitas tota, & alia accidentia Chriſti ſunt in hoc ſacramento, ſecundo modo tantū. 3a.q.76.1.3m.& 3.4.o.& 5.3m.& q.81.3.3m. 85
Tota quantitas Chriſti eſt indifferenter ſub magna & parua quantitate ſpecierum 3a.q.76.1.3m.& 3.c.& 4.o. 86
Totus Chriſtus, eſt ſub qualibet parte vtriuſque ſpeciei.3a.q.76.2.3.o.& q.78.6.1m.& q.79.1.3m.& q.82.12.3m. 87
Accidentia corporis Chriſti, ſunt in hoc ſacramento, mediante ſubſtantia, nec habent immediatam habitudinem ad hoc ſacramentum, nec ad corpora circunſtantia, ideo non poſſunt immutare medium 3a.q.76.7.c.& q.81.3.4.c. 88
Accidentia corporis Chriſti intrinſeca, ſunt in hoc ſacramento: non autem accidentia per comparationem ad extra, vt vbi & ſitus. 3a. q.76.5.3m.& q.81.3 c.& 4.c.1m. 89
Chriſtus eſt ſub duplici ſpecie euchariſtiæ, triplici ratione, ſcilicet, ad repræſentandam paſſionem eius, vt ſit cibus & potus: & ad ſalutem 90

ſalutem corporis & animæ 3.q.76.1.3^{m}.
92 Chriſtus in euchariſtia continetur ſub aliena ſpecie, ad vitandum horrorem, & deriſionem, & propter meritum fidei.3ª.q.75.5.0.
93 Corpus Chriſti eſt localiter in vno tantum loco,ſcilicet,in cælo, ſed vt in ſacramento ſignificante & continente eſt alibi, non tamen vbique.3ª.q.75.1.3^{m}.& 4.c.& q 76.5.0. & 6.c.1^{m}. & q.81.1.2^{m}.
93 Locus euchariſtiæ, non eſt vacuus, nec plenus corpore Chriſti ſed ſpeciebus ſacramentalibus,per naturam dimenſionum, vel miraculoſe.3ª.q.76.5.2^{m}.
94 Chriſtus in ſacramento,non eſt vt in loco circumſcriptiue, nec diffinitiue.3ª.q.76.6.1^{m}.
95 Chriſtus ad motum ſacramenti, non mouetur per ſe, nec per accidens.3ª.q.76.6.c.
96 Chriſtus dedit in ſacramento diſcipulis corpus ſuum paſſibile.3ª.q.81.3.0.
97 In triduo corpus Chriſti ſiquis conſecraſſet, fuiſſet corpus ſine ſanguine,& econuerſo,& vtrunque ſine anima.3ª.q.76.1.1^{m}.& 1.c.& q.81.4.0.
98 Si Chriſtus in triduo fuiſſet in hoc ſacramento, paſſus fuiſſet in eo, paſſione innata:non autem paſſione illata.3ª.q.81.4.0.
99 Corpus Chriſti in hoc ſacramento, non poteſt videri oculo corporali.3ª.99 q.76.7.0.& 8.c.
100 Quando in hoc ſacramento.apparet puer vel caro, eſt ibi vere corpus Chriſti,ſed non videtur in ſpecie propria.3ª.q.76.8.0.
101 Talis apparitio, quandoque eſt tantum ex parte videntium, & quandoque extra.3ª.q.76.8.0.
102 Quando ſic apparet omnibus, non debet ſumi, ſed debet cum reliquiis poni.3ª.q.81.4.3^{m}.
103 Tunc ſacerdos ſecundum aliquos debet iterum celebrare, vel ſecundum alios,ſufficit ſpiritualis manducatio.3ª.q.81.4.3^{m}.
104 Chriſtus videt ſe corporaliter in ſacramento,non ex ſacramento, ſi autem oculum haberet extra ſacramentum, non poſſet hoc, niſi miraculoſe,3ª.q.76.7.2^{m}.
105 Angeli non vident corpus Chriſti ſub ſacramento,cognitione naturali:ſed tantum cognitione beata, dæmones autem nullo modo plenè.3ª.q.76.7.c.
106 Beati vident Chriſtum ſub ſacramento viſione intellectuali plena, non autem viſione corporali,niſi miraculoſe,3ª.q.76.7.c.2^{m}.
107 Intellectus viatoris non poteſt comprehendere nec videre Chriſtum,in hoc ſacramento.3ª.q.76.7.c.
108 Non baptizati peccant,videndo euchariſtiam,non autem Chriſtiani:licet ſint peccatores.3ª.q.80.4.4^{m}.
109 Soli ſacerdotes poſſunt conſecrare euchariſtiam.3ª.q.81.1.0.
110 Plures ſacerdotes, poſſunt eandem hoſtiam conſecrare. 3ª.q.82.2.0.
111 Mali ſacerdotes etiam ſchiſmatici, hæretici, excommunicati, & degradati,poſſunt conſecrare,ſed peccant grauiter. 3ª.q.64.9.1^{m}.& 3^{m}.& q.82.5.7.8.9.0.
112 Recipiens euchariſtiam vel audiens miſſam à talibus, grauiter peccat.3ª.q.64.9.1^{m}.& 3^{m}.& q.82.9.0.
113 Conſecrans propter malum finem, ſcilicet,ad maleficia. vel vt irrideat,peccat,ſed perficit ſacramentum.3ª.q.74.2.2^{m}.
114 Diſpenſatio euchariſtiæ, pertinet ad ſacerdotem tantum,3ª.q 82.3.0.
115 Nulli non ſacerdoti licet tangere euchariſtiam.niſi in neceſſitate, vt ſi caderet.3ª.q 82.3.c.
116 Laicus etiam peccator debet tangere euchariſtiam, in neceſſitate tantum. vt ſi caderet in terram,3ª.q.82.3.c.
117 Si adſint eſſentialia,ſcilicet,ordo,& intentio miniſtri, & materia, & forma debite erit euchariſtia, licet deſint ſolennitas loci, temporis, & paramentorum, tamen talis grauiter peccaret, & degradandus eſſet.3ª.q 83.3.1^{m}.
118 De penitentia amittentis euchariſtiam, vel cuius negligentia brutum ſumit eam, vel ſanguis ſtillat extra: vel euomentis.3ª.q.83.6.7^{m}.
119 Conſecrans tenetur ſumere euchariſtiam ſub vtraque ſpecie: quotieſcunque celebrat.3ª.q.80.12.0.& q.81.4.0.
120 Si percipiatur ante conſecrationem, aquam tantum fuiſſe, effundatur, & vinum ponatur:ſi autem poſt, * videtur quod à capite canonem debeat incipere: ſed dimittat, & de negligentia pœniteat, ſecundum Innocentium, vel tantum conſecret vinum, præmiſſa contritione de negligentia.3ª.q.83.6.4^{m}.
121 Deficiente ſacerdote poſt conſecrationem corporis, debet ſuppleri per alium,non autem ſi ante.3ª.q 83.6.1^{m}.
122 Miniſter in aliis ſacramentis dupliciter operatur, ſcilicet, pronunciando verba,& actum exteriorem exercendo, in euchariſtia verò tantum primo modo 3ª.q.78.1.c.3^{m}.
123 Non licet ſacerdoti omnino ceſſare à conſecratione euchariſtiæ, ſed tenetur ſaltem in feſtis. 3ª.q.82.10.0.
124 Celebratio Euchariſtiæ,eſt immolatio Chriſti:quia eſt figura paſſionis eius, cuius per hoc ſimus participes. & ſacerdos ſignificat Chriſtum.3ª q.83 1.0.& 2.c.1^{m}.& 2^{m}.
Euchariſtia dupliciter ſumitur,ſcilicet,ſacramentaliter,& ſpiritualiter.3ª.q.80.1.2.3.0. 125
Patres veteris teſtamenti manducauerunt Chriſtum, ſecundo modo tantum.3ª.q.80.1.3^{m}. 126
Euchariſtia vere ſumitur à peccatoribus ſacramentaliter tantum: nec immunditiam aliquam ex hoc contrahit. 3ª.q.80.3.c.&q.82.7.1^{m}. 127
Infidelis vere ſumit euchariſtiam non primo modo, nec ſecundo proprie 3ª.q.80.3.2^{m}. 128
Brutum vere ſumit Euchariſtiam per accidens, non autem primo nec ſecundo modo.3ª.q.80.3.3^{m}. 129
Chriſtus ſumpſit corpus ſuum & ſanguinem in euchariſtia 3ª.q.81. 1.0.& q.84.7.4^{m}. 130
Chriſtus ex ſumptione huius ſacramenti habuit ſpiritualem dulcedinem, ideo ſumpſit ſacramentaliter, & ſpiritualiter, ſed aliter quam cæteri.3ª.q.81.1.3^{m}. 131
Chriſtus dedit euchariſtiam Iudæ in cœna: præter bucellam intinctam,3ª.q.81.2.0. 132
Sumptio Euchariſtiæ,non eſt de neceſſitate ſalutis ſecundum ſe, ſed ex ſtatuto Chriſti & eccleſiæ. 3ª.q 73.3.0.& q.80.11.0. 133
In primitiua eccleſia, omnes tenebantur quotidie ſumere euchariſtiam,poſtea ter in anno,nunc autem ſemel.3ª.q.80.10.5^{m}. 135
Euchariſtia debet quotidie ſumi, niſi ex hoc quis ſentiret reuerentiam diminui,& feruorem non augeri.3ª.q.80.10.0. 136
Euchariſtia non debet pluries in die ſumi, niſi quando quis in vna die ex aliquo caſu permiſſo,pluries celebraret.3ª.q.80.10.5^{m}.& q.83.1.5^{m}. 137
Euchariſtia ſub ſpecie vini,id eſt ſanguinis Chriſti, non datur populo,propter periculum effuſionis, quia facilius vna gutta ſanguinis laberetur, quàm aliqua vna particula corporis. 3ª. q. 74.1.3^{m}.& q.80.12.c. 138
Hoſtia non conſecrata,nunquam debet dari pro euchariſtia. & ſacerdos dans eam, reus eſſet idololatriæ, non autem adorantes vel ſumentes eam, cum hoſtia debeat adorari latria, ſub conditione in habito, & adorantes vel ſumentes eam æſtiment probabiliter hoſtiam eſſe conſecratam. Fides enim credentis, non fertur ad has ſpecies panis vel ad illas, ſed ad hoc quod verum corpus Chriſti ſit ſub ſpeciebus panis ſenſibilis,quando recte fuerit conſecratum,vnde ſi non ſit rectè conſecratum fidei non propter hoc ſuberit falſum.22ᵃ.q.1.3.4^{m}.& 3ª.q.80.6.2^{m}. 139
Melius eſt paratis ſumere euchariſtiam, quàm abſtinere ab ea.3ª. q. 80.10.c. 140
Pœnitentes qui abſtinent ab hoc ſacramento, ſecundum conſilium ſacerdotis,excuſantur à tranſgreſſione præcepti, non autem manentes in peccatis.3ª.q.80. 11. 3^{m}. 141
Euchariſtia debet ſumi tantum à ieiuniis totaliter,niſi in caſu mortis.22ᵃ.q.147.6.2^{m}.& 3ª.q.80.8.0.& 9.c. 142
Omnis cibus vel potus, ſumptus poſt mediam noctem, impedit ſumptionem euchariſtiæ, non autem ante, etiam ſi nec ſomnus, nec digeſtio ſequatur.3ª.q.80.5^{m}. 143
Deglutitio ſaliuæ,vel cibi relicti inter dentes. vel eructuationis,non impedit ſumptionem euchariſtiæ.3ª.q.80.8.4^{m}. 144
Reliquiæ aquæ vel vini, quibus lauatur os traiectæ non in magna quantitate,& mixtæ cum ſaliua,non impediunt ſumptionem euchariſtiæ. 3ª.q.80.8.4^{m}. 145
Poſt ſumptionem euchariſtiæ, requiritur modicum interuallum, ante prandium.3ª.q.80.8.6^{m}. 146
Corporalis immundicia, vt lepra, fluxus ſanguinis, & huiuſmodi, non impedit ſumptionem euchariſtiæ.3ª.q.80.7.3^{m}. 147
Euchariſtia debet ſemper haberi parata pro infirmis. 3ª. q. 83. 5. 1.1^{m}. 148
Pars hoſtiæ miſſa in calice,nunquam debet dari infirmis,quia Chriſtus nemini dedit panem intinctum,niſi Iudæ.3ª.q.83. 5.9^{m}. 149
Triplex modus manducandi corpus Chriſti, ſcilicet, ſacramentalis tantum,ſpiritualis tantum, ſacramentalis,& ſpiritualis ſimul.3ª.q.80.1.2.3.0. 150
Pueris non debet dari euchariſtia,niſi cum incipiunt habere aliqualem vſum rationis,vt poſſint concipere deuotionem huius ſacramenti,ſcilicet,in decimo,vel vndecimo annis.3ª.q.80.9.3^{m}. 151
Græci dant euchariſtiam pueris recenter natis,baptizatis, propter hoc quòd Dyoniſ.dicit, baptizatis eſſe ſacram communionem dandam,non intelligentes,quòd Dionyſ. ibi loquitur de baptiſmo adultorum,3ª.q.80.9.3^{m}. 152
Amentibus, poſt fidem & deuotionem, debet dari euchariſtia, in mortis articulo, niſi ſit periculum vomitus vel expuitionis. Non autem ſi ante amentes fuerunt,& ſic à natiuitate remanſerunt. 3ª. q 80. 9.0. 153
Dæmoniacis debet dari euchariſtia,niſi certum ſit quòd pro crimine torqueantur,non autem energuminis.3ª. q.80.9.2^{m}. 154
Nihil præter peccatum mortale, impedit neceſſario ſumptionem 155

euchariſtiæ,ſed tantum de congruo vt coitus matrimonialis, nocturna pollutio, & fluxus ſeminis temporalis, quando ſunt ſine mortali, vſque ad alium diem. 12ª.q.154.5.0.& 3ª.q.[illegible]

156 Præeligendum eſt, eſſe ſuſpectum, quàm indignè ſumere euchariſtiam. 3ª.q.80.6.2^{m}.

157 Suſpectis vivetenter,& publicis, debet omnino negari euchariſtia. 3ª.q.80.6.3^{m}.

158 Peccatori occulto petenti occulte euchariſtiam, debet negari. Si vero publice petat, debet dari. Sed peccatori publico debet omnino negari. 3ª.q.80.6.0.& q.81.2.c.2^{m}.

159 Sumens euchariſtiam cum cõſcientia peccati mortalis, peccat mortaliter. 3ª.q.[illegible].2^{m}.& 2.0.& q.8[illegible].& 7.8.c.

160 Sumens euchariſtiam in peccato mortali ignorato, facta diligenti diſcuſſione, etiam non ſufficienti, non peccat. 3ª.q.[illegible].4.5^{m}.

161 Experimentum non debet ſumi de peccatis, cum euchariſtia. 3ª.q.80.6.5^{m}.

162 Sacerdos faciens fictionem in conſecrando euchariſtiam, multo grauius peccat, quàm indignè ſumens eam. 3ª.q.80.6.2^{m}.

163 Infidelis eſt indignior fideli, ad ſumendum euchariſtiam. Sed fidelis, cum mortali indignius ſumit. 3ª.q.80.5.2^{m}.

164 Sumens euchariſtiam, cum peccato ſpirituali, grauius peccat, quàm ſumens cum peccato carnali. 3ª.q.80.5.2^{m}.

165 Peccatum indignè ſumentium euchariſtiam, eſt minus graue peccatis commiſſis in Deum: & grauius peccatis contra proximum, vel contra ſeipſum. 3ª.q.80.5.0.

166 Eſt etiam minus graue, peccato occiſionis Chriſti, & proditionis eius. 3ª.q.80.5.1^{m}.& 2^{m}.

167 Et eſt minus graue, proiectione eius in lutum. 3ª.q.80.5.3^{m}.

168 Euchariſtia non imprimit characterem. 3ª.q.63.6.c & q.80.1.3^{m}.& 10.1^{m}.

169 Sine manducatione ſpirituali euchariſtiæ, non poteſt eſſe ſalus. 3ª.q.80.11.c.

170 Euchariſtia inquantum eſt ſacramentum, prodeſt tantum ſumentibus: ſed vt eſt ſacrificium, prodeſt etiam aliis, 3ª.q.79.3.5^{m}.& q.79.5.c.& 7.0.

171 Euchariſtia eſt ſacramentum paſſionis, & mortis Chriſti, inquantum perficit hominem in vnione ad Chriſtum paſſum. 3ª.q.73.3.3^{m}.& 5.2^{m}.

172 Euchariſtia eſt memoriale paſſionis Chriſti. 3ª.q.66.9.5^{m}.& q.73.4.5.0.& q.74.1.c.& q.76.2.1^{m}.& q.79.1.c.

173 Euchariſtia ordinatur ad refectionem mentis. 3ª.q.75.1.2.c.& q.79.1.c.

174 Hoc ſacramentum, non habet ſuos effectus, niſi in coniunctis ei per fidem,& charitatem. 3ª.q.79.2.2^{m}.

175 Euchariſtia eſt ſacramentum charitatis Chriſti expreſſiuum,& charitatis noſtræ factiuum. 3ª.q.73.3.3^{m}.& q.75.1.c.& q.78.3.6^{m}.& q.79.1.c.& 4.c.2^{m}.

176 Effectus non principalis euchariſtiæ, ſed conſequens augmentum charitatis, eſt diminutio fomitis. 3ª.q.79.6.[illegible]^{m}.

177 *Quicquid eſt effectus paſſionis Chriſti, eſt effectus euchariſtiæ. 3ª.q.79.1.c.& q.83.1.c.

178 Per baptiſmum datur primus actus vitæ ſpiritualis, ſed per euchariſtiam datur complementum eius. 3ª.q.79.1.8.c.2^{m}.& 6.2^{m}.& q.8[illegible].2.3^{m}.

179 Euchariſtia facit omnem effectum vitæ ſpiritualis, ad ſimilitudinem cibi corporalis: quia ſuſtentat, auget, reparat,& delectat. 3ª.q.79.1.[illegible].& 8.c.& q.81.1.3^{m}.

180 Corpus Chriſti offertur pro ſalute corporis: & ſanguis pro ſalute animæ, ſecundum ſimilitudinem, ſecundum rem verò, vtrunque offertur pro vtroque. 3ª.q.73.1.c.& q.74.1.0.& q.76.2.1^{m}.& [illegible] q.[illegible]^{m}.

181 Effectus euchariſtiæ eſt adeptio gloriæ non quidem ſtatim, ſed inquantum dat virtutem perueniendi ad gloriam. 3ª.q.79.2.0.& q.80.2.1^{m}.

182 In euchariſtia confertur gratia habitualis, & excitatur feruor actualis deuotionis. 3ª.q.79.1.1^{m}.& 4.7.c.

183 Sumens euchariſtiam ſacramentaliter, conſequitur maiorem gratiam, quam prius ſumendo ſpiritualiter tantum. 3ª.q.80.1.3^{m}.

184 Euchariſtia gratiam cauſat, auget, & excitat eam, & virtutes in actum. 3ª.q.79.1.0.& 4.c.

185 Nullus habet gratiam ante ſumptionem euchariſtiæ, niſi ex voto ad eam proprio, vt adulti, vel eccleſiæ, vt paruuli. 3ª.q.73.3.c.1^{m}.& q.79.1.1^{m}.& q.80.1.3^{m}.& 11.c.

186 Euchariſtia præſeruat à peccato dupliciter, ſcilicet, interius roborando per gratiam, & exterius, repellendo omnem impugnationem dæmonum, per paſſionem Chriſti, cuius eſt ſignum. 3ª.q.79.6.0.

187 Peccata venialia præſentia, impediunt effectum euchariſtiæ, quo ad refectionem dulcedinis ſpiritualis, ſed non quo ad augmentum gratiæ: ſed neutrum horum impediunt præterita. 3ª.q.79.8.0.

Euchariſtia delet peccata venialia. 3ª.q.[illegible].4.[illegible].& q.87.3.c. 188

Euchariſtia delet peccata mortalia, quorum quis non habet conſcientiam, nec affectum. 3ª.q.79.3.c. 189

Euchariſtia fit ablutio ſcelerum, tripliciter, ſcilicet, ignoratorum, futurorum, vel cauſando contritionem. 3ª.q.79.3.1^{m}. 190

Euchariſtia delet pœnam debitam pro peccatis, non quidem totam, ſed ſecundum menſuram peccatorum,& deuotionis. 3ª.q.79.[illegible] 191

Euchariſtia liberat à purgatorio, inquantum eſt ſacrificium ſatiſfactorium pro peccato. 3ª.q.52.8.2^{m}. 192

EVDIMICA Ethica Ariſtotelis. 1ª.q.82.4.3^{m}.& 12ª.q.9.4.c.fi. & q.[illegible].1.b.3. 2

EVENTVS ſequens per ſe, vel vt in pluribus, vel præcogitatus addit ad bonitatem, vel malitiam actus, non autem alitèr. 12ª.q.20.5.0.& q.73.8.0.

EVGNOMOSYNA eſt idem quod epyichia, ſcilicet voluntaria iuſtificatio. 22ª.q.80.4^{m}.& 5^{m}.

EVPSYCHIA eſt virtus ſpecialis, ſcilicet, conſtantia,& eſt pars potentialis fortitudinis. 22ª.q.128.6^{m}.

EVSEBIA eſt idem quod religio. 22ª.q.80.4^{m}.

EVSTOCHIA eſt pars prudentiæ, bene coniectans omnia, ſolertia medium. 22ª q.48.c.& q.49.4.c. 1

Euſtochia eſt tantum in operatiuis, ſolertia verò tam in his quàm in ſpeculatiuis, & tam in neceſſariis, quàm in contingentibus. 22ª.q.49.4.1^{m}. 2

Vtraque inuenit quaſi ſubito, ſed eubulia inquirendo, & tarde. 22ª.q.49.4.c.2^{m}.& q.51.1.3^{m}. 3

EVSTRATIVS Epiſcopus Græcus, & commentator Ariſtotelis, dicens quòd epyiches, id eſt, virtuoſus, committit adulterium cum vxore tyranni, vt poſſit occidere eum, & liberare patriam, non eſt ſuſtinendus, *pro nulla enim vtilitate debet quis adulterium committere, ſicut nec dicere mendacium, ſecundum Auguſtinum. 22ª.q.64.7.4^{m}. 1

EVTICES. &. Hæreſis eius de vnitate naturæ in Chriſto, & de impalpabilitate corporum reſurgentium & Chriſti, damnatur in concilio Calcedonenſi.* 3ª.q.2.1.c. 1

Eutices in morte retractauit ſuam hæreſim. 3ª q.14.3.c.fi. 2

EVTRAPELIA dicitur à bona verſione. Et eſt virtus circa ludos & pars modeſtiæ. 12ª.q.60.5.c.& 22ª.q.72.2.1^{m} & q.160.2.c.& q.168.2.0.& q.171.8.1^{m}.

AEVVM eſt menſura primi mobilis ſecundum ſubſtantiam, & ſecundum eſſe. 1ª.q.10.6.2^{m}. 1

Aeuum eſt tantum vnum, propter primum æuiternum. 1ª.q.10.6.0. 2

Aeuum eſt infinitum in actu, ſed negatiue, non autem priuatiue. 1ª.q.10.5.4^{m}. 3

Tantum eſſe, attribuitur æterno,& æuiterno, ratione ſui: ſed fuiſſe, vel futurum eſſe ratione temporis concomitantis, 1ª.q.10.2.4^{m}.& 5.3^{m}. 4

Aeuum conuenit diuerſis, ſecundum prius, & poſterius. 1ª.q.10.6.c. 5

EX, aliquando importat ordinem terminorum tantum, aliquando verò etiam identitatem ſubiecti. 1ª.q.45.1.3^{m}.& 3ª.q.75.8.c. 1

EXCANDESCENTIA magis pertinere videtur ad primam ſpeciem iræ, ſcilicet fel, quæ percipitur ſecundum velocitatem iræ, quàm ad tertiam ſpeciem, ſcilicet furorem. 12ª.q.46.8.2^{m}.

EXCÆCATIO,& obduratio important duo, ſcilicet motum animi adhærentis malo & auerſi à Deo,& ſubtractionem gratiæ. 12ª.q.79.3.c. 1

Excæcatio, aggrauatio,& obduratio, differunt ſecundum diuerſos effectus gratiæ, ſcilicet in viſu, auditu,& affectu. 12ª.q.79.3.c.fi. 2

Excæcatio & obduratio, quo ad primum, ſunt peccata, ſed quo ad ſecundum, ſunt pœnæ. Et primum eſt cauſa ſecundi. Et homo, fit deterior primo, non autem ſecundo. 12ª.q.79.3.0. 3

Excæcatio eſt effectus diuinæ reprobationis. 12ª.q.79.4.c. 4

Excæcatio, de ſe ordinatur ad damnationem, ſed ex miſericordia Dei ordinatur ad ſalutem, non quidem omnium, ſed prædeſtinatorum tantum. 12ª.q.79.4.0. 5

Malitia eſt cauſa excæcationis meritoria, ſicut culpa eſt cauſa pœnæ. 12ª.q.79.3.3^{m}.& 22ª.q.15.1.c.2^{m}. 6

Dæmon dicitur excæcare, inquantum inducit ad culpam, quæ eſt cauſa meritoria excæcationis. 12ª.q.79.2.3^{m}. 7

EXCEDERE.& Quod in melioribus excedit, melius eſt ſimpliciter. 22ª.q.188.7.1^{m}.

Exceſſus mentis, cauſatur ex amore boni, & timore mali eodem modo. 22ª.q.175.2.1^{m}.

EXCLVSIO immobilitat terminum cui additur, ratione negationis implicitæ. 1ª.q.31.3.3^{m}. 1

Propoſitio excluſiua, habet duas expoſitiones. Primam affirmatiuã, & ſecundam negatiuam. Sub prima licet deſcendere, ſub ſecunda vero non. 1ª.q.31.4.b. 2

Dictio excluſiua, addita principali agenti, non excludit inſtrumentum. 3ª.q.78.4.2^{m}. 3

Dictio

4 Dictio excluſiua non excludit partes, nec vniuerſalia, & alia quæ ſunt de intellectu ſubiecti, niſi differant ſuppoſito, 1a.q.31.4.3m.

ſ *Dictio excluſiua, addita vni relatiuorum, excludit aliud, & omne quod eſt in alio ſuppoſito. 1a.q.31.4.3m.

1 *Eccleſia malos iuſte excommunicat, vt reſipiſcant, * in neceſſitatis tamen caſu eſt illis ſubueniendum, debet enim eccleſia diuinum iudicium in caſtigationibus imitari, ſcilicet ad ſalutem, non autem ad perditionem. 22ſ.q.31.2.3m.

2 Excommunicatis, & reipublicæ hoſtibus, ſunt ſubtrahenda beneficia, vt arceantur à culpa, ſic tamen, quòd natura non deficiat, niſi ſecundum ordinem iuſtitiæ, 22ſ.q.31.2.3m.

3 Iniiciens manus in clericum, ſeptempliciter, non eſt excommunicatus, ſcilicet ſi cauſa diſciplinæ, vt magiſter vel prælatus, ſi iocoſa leuitate, ſi inuenit eum turpiter agentem cum vxore, matre, ſorore, vel filia, ſi ſtatim vim vi repellat, ſi ignoret eum eſſe clericum, ſi inueniat eum in apoſtaſia, poſt trinam admonitionem, & ſi transfert ſe clericus ad actum penitus ſibi contrarium, vt ſi fiat miles, vel ad bigamiam transeat. Et octupliciter poteſt abſolui ab epiſcopo, ſcilicet in articulo mortis: quia tunc à quolibet excommunicatione poteſt quiſque à quolibet ſacerdote abſolui, ſi ſit hoſtiarius alicuius potentis, & non ea odio vel propoſito percuſſit, ſi percutiens ſit mulier, ſi ſit ſeruus, & dominus læderetur de eius abſentia, qui non eſt in culpa, ſi regularis regularem, niſi ſit enormis exceſſus, ſi ſit pauper, ſi ſit impubes vel ſenex, vel valetudinarius, & ſi habeat inimicitias capitales, 22ſ.q.64.7.c.

4 Participare cum excommunicatis, conceditur quintupliciter, ſcilicet Vtile, lex, humile, res ignorata, neceſſe. 22ſ.q.39.4.2m.

1 EXCVSATIO aggrauat omne peccatum. 22ſ.q.13.3.3m.

1 SEMPER perfectiſſimum eſt exemplar, quod imitatur minus perfectum. 3a.q.56.1.3m.

2 Cauſa exemplaris, eſt tantum exiſtentium, ſed cauſa finalis, eſt etiam non entium. 1a.q.5.2.5m.

3 Exemplata oportet cõformari exemplari, ſecundum rationem formæ, non autem ſecundum modum eſſendi. 1a.q.18.4.2m.

1 IN operationibus & paſſionibus humanis, in quibus experientia plurimum valet, plus mouent exempla quàm verba. 12ſ.q.34.1.c.

2 Ariſtoteles in logica, vtitur exemplis, ſecundum opiniones aliorum. Ideo non habent auctoritatem. 1a.q.48.1.1m. & q.67.2.2m. & 12ſ.q.59.2.1m.

1 *EXEMPTVS & peccans in re non exempta, poteſt ab ordinario iudicari. 22ſ.q.67.1.3m.

1 EXILIVM non erat vniuerſale, in veteri lege, ſed particulare, ne quis fieret idolatra. 12ſ.q.105.2.10m.

1 EXITVS & IN DIVINIS, Eſt ſecundum ſolam diſtinctionem relationum, & ſecundum emanationem interiorem, & non ſecundum diſtantiam, 1a.q.42.5.2m.

1 EXORCISMVS non eſt ſacramentum, ſed eſt ſacramentale. 3a.q.67.3.2m. & q.71.3.2m.

2 Exorciſmus debet præcedere baptiſmum. Tamen ſi non præcedat, debet poſtea fieri. 3a.q.71.2.0. & 3 3m.

3 Exorciſare pertinet ad ſacerdotem, & ad exorciſtam. 3a.q.71.4.c.1m. & 2m.

4 Ea quæ fiunt in exorciſmo, non tantum ſignificant, ſed etiam efficiunt. 3a.q.71.3.0.

5 Quandocunque aliquid ſanctificandum eſt, ad cultum diuinum, prius exorcizatur, vt liberetur à poteſtate diaboli. 3a.q.83.3.3m.

6 Exorciſmus datur contra dæmonem, inquantum impedit homines à ſacramentis. Sed baptiſmus datur contra eum, inquantum impedit à gloria. 3a.q.71.2.2m.

7 Quæ fiunt in exorciſmo, ordinantur cõtra impedimenta baptiſmi, cuius effectus poteſt impediri ante ſumptionem baptiſmi, & poſt. 3a.q.71.3.3m.

8 Effectus exorciſmi, eſt debilitatio poteſtatis dæmonis, quæ totaliter in baptiſmo aufertur. 3a.q.71.3.c.

9 Effectus eius duplex, ſcilicet expulſio dæmonis, & apertio ſenſuum ad miniſteria & mandata Dei. 3a.q.71.3.c.

10 Sal miſſum in os exorcizandi, & narium, & aurium, ſputo linitio, ſignificat remotionem impedimenti dæmonis, reſpectu fidei docendæ. 3a.q.71.2.c.

11 Exorciſmus non confert gratiam, nec remiſſionem culpæ. Ideo ſine baptiſmo, exorciſmus nihil valet poſt mortem contra Præpoſitiuum, qui dicit, quòd minores tenebras patitur. 3a.q.71.3.0.

Exſpectatio eſt motus ſpei, propter cognitionem præcedentem reſpectu auxilij alieni, 12ſ.q.40.2.1m.

1 EXPERIENTIA propriè, pertinet ad ſenſum tantum: ſed large, pertinet etiam ad intellectum, vt in dæmonibus. 1a.q.54.5.2m. & q.58.3.3m.

2 Experientia in operabilibus non eſt potentia, & non ſolum cauſat ſcientiam, ſed etiam habitum, qui facit operationem faciliorem, propter conſuetudinem. 12ſ.q.40.5.2m.

Qui accipit gratiam, per quandam experientiam dulcedinis nouit ſe illam habere, quam non experitur ille qui non accipit. 12ſ.q.112.5.c. 3

Illa quæ ſunt per eſſentiam ſui in anima, cognoſcuntur experimentali experientia, inquantum homo experitur per actus, principia intrinſeca, ſicut voluntatem, percipimus volendo, & vitam ab operibus vitæ, 12ſ.q.112.5.1m. 4

Verbum Abrahæ dictum, videlicet, nunc cognoui quod timeas dominum, poteſt referri ad notitiam experimentalem, quæ eſt per exhibitionem operis. 12ſ.q.112.5.5m. 5

In opere illo quod fecerat Abraham, cognoſcere potuit experimentaliter, ſe Dei timorem habere. Vel poteſt hoc etiam ad reuelationem referri, 12ſ.q.112.5.5m. 6

EXTASIS eſt fieri extra ſe, ſecundum cognitionem, vel ſecundum appetitum. 12ſ.q.28.3.c. & 22ſ.q.175.2.1m. 1

EXSVFFLATIO in exorciſmo, ſignificat expulſionem dæmonis cui reditum præcludit benedictio. 3a.q.71.2.c. 1

F

FACERE & fieri, important habitudinem cauſæ & effectus, ſed mutationem ex conſequenti. 1a.q.45.2.2m. 1

Facere dicitur dupliciter, ſcilicet large omnis operatio, & propriè, operatio tantum ad extra. 22ſ.q.134.2.c.1m. & 2m. 2

Factio eſt de materia exteriori: ſed generatio, eſt de ſubſtantia generantis. 1a.q.41.3.c. 3

Non omne quod facit maius, facit minus, niſi ſit ad illud ordinatum: * vel niſi in maiori includatur minus, vel non poteſt facere quòd minus eſt, ſi reſeruetur minus, vel ſi minus ſit ad defectum. 22ſ.q.189.9.3m. 4

Quod homo faciat quod in ſe eſt requiritur ad meritum in habentibus vſum rationis, non autem in carentibus vſu rationis. 12ſ.q.33.2.1m. & 8.3m 5

Facies Chriſti, emittebat radios. 3a.q.44.3.2m. 6

FACTVM duplex, ſcilicet diuinum, & naturale. Primum præcedit potentia actiua & non paſſiua, natura, non autem tempore, niſi ſit nouum. ſecundum vero vtraque potentia præcedit, etiam tempore. 1a.q.74.3.5m. 1

Fieri & factum eſſe, dicuntur de Deo, ſecundum rationem tantum, & ſine mutatione Dei. 1a.q.13.7.2m. 2

Factum eſſe, quandoque dicit nouitatem prædicationis, ſine mutatione facti. 1a.q.13.7.2m. & 3a.q.16.6.c. 2m. 3

Proſpicere facta aliorum bono animo, vel ad vtilitatem propriam, vt ſcilicet homo ex bonis operibus proximi, prouocetur ad melius, vel ad vtilitatem illius, vt ſcilicet corrigatur ſiquid ab eo agitur, ſecundum regulam charitatis, & ſecundum debitum officij, eſt laudabile. Sed quòd aliquis intendat ad conſiderandum vitia proximorum ad deſpiciendum vel detrahendum vel ſaltem inutiliter inquietandum, eſt vitioſum. 22ſ.q.35.2.3m. & q.167.2.3m. 4

FACVLTAS eſt poteſtas, qua aliquid habetur ad nutum. 1a.q.83.2.2m. 1

FALLERE contingit dupliciter. ſcilicet occultando veritatem, dicto vel facto, vel ſignificando falſitatem. Primum licet, non autem ſecundum. quia etiam hoſtibus debent ſeruari promiſſa, fœdera, & fides. 22ſ.q.40.3.0. & q.71.3.3m. 1

Homo faciliter fallitur in iudicando, in pertinentibus ad ſe. 22ſ.q.88.2.3m. 2

FALSITAS non eſt in ſenſu, ſicut in cognoſcente verum & falſum, 1a.q.17.2.1m. 1

Falſitas & veritas, ſunt primo in intellectu, in rebus autem, per ordinem ad intellectum ſolum. 1a.q.16.1.2.0. & 3.1m. & 5.6.8.c. & q.17.1.3.0 & 4.1m. 2

Falſitas non eſt in intellectu, reſpectu primorum principiorum, nec reſpectu quidditatis, niſi per accidens. reſpectu duplicis compoſitionis. 1a.q.17.3.0. & q.57.1.2m. q.58.5 c. & q.85.6.0. 3

Veritas & falſitas vt in cognoſcente, ſunt tantum in intellectu componente & diuidente; ſed vt in re vera, ſunt etiam in ſenſu, & in intellectu cognoſcente quidditatem. 1a.q.16.2.0. & q.17.2.0. & 3.c. 4

Falſitas eſt in ſenſu reſpectu ſenſibilium communium, & reſpectu ſenſibilium per accidens, non autem reſpectu ſenſibilium propriorum, niſi per accidens, 1a.q.17.2.0. & 3.c. & q.57.1.2m. & q.58.5.c. & q.85.6.c. 5

Falſitas attribuitur phantaſiæ, quia repræſentat obiectum abſens, tanquam præſens. 1a.q.17.2.2m. & q.54.5.3m. 6

Res non dicuntur falſæ, reſpectu intellectus diuini, ſed reſpectu intellectus noſtri. 1a.q.17.1.c 3m. 7

*Res dicitur ſimpliciter vera vel falſa tantum ab intellectu, à quo dependet, vt res naturalis à diuino, & artificialis à noſtro. 1a.q.16.1.c. & q.17.1.0. 8

Res naturales, dicuntur falſæ per accidens, & ſecundum quid, reſpectu intellectus noſtri dupliciter, ſcilicet ſecundum rationem ſignificati, & ſecundum rationem cauſæ. 1a.q.17.1.c. 9

10 Res dicitur vera vel falſa, ratione veræ vel falſæ æſtimationis, quàm nata eſt facere de ſe, quo ad ea quæ exterius apparent in ea, 1ª.q.17.1.c.

11 Res ſecundum id quod eſt, dicitur vera, ſecundum quod non eſt, dicitur falſa, 1ª q.17.1.c.1^m.& 4.1^m.

12 Malum ſimpliciter eſt in rebus, non autem falſum, ſed ſecundum quid. 1ª.q.17.1.c.& q.4.1.c.

13 In Deo nulla eſt falſitas, ſed tantum veritas. 1ª.q.17.4.3^m.& 22ª.q.111.6.c.

14 Homo dicitur falſus, quia amat falſas opiniones vel locutiones, non autem quia poteſt mentiri 1ª.q.17.1.c.fi.

15 Peccata dicuntur falſitates vel mendacia. Et opera virtuoſa, dicuntur veritas vitæ. 1ª.q.17.1.c.

16 Falſum contrariatur vero, & fundatur in vero, ſed non in ſuo contrario. 1ª.q.17.4.c.& 12ª.q.54.1.3^m.

FALSVM teſtimonium, prohibetur octauo præcepto decalogi, 12ª.q.122.6.2^m.

1 *FAMA bona, eſt nobis neceſſaria propter nos, quia eſt præcipuũ bonum inter cæteriora bona; quia facit idoneum ad officia humana. & præſeruat à peccatis: & propter alios, ne ſcandalizentur, & malum exemplum ſumant ad peccandum. 22ª.q.73.2.3.c.

2 Fama quadrupliciter læditur directe, ſcilicet imponendo falſum, adaugendo peccatum, manifeſtando occulta peruertendo intentionem. Sed indirecte dupliciter læditur, ſcilicet negando bona alterius, vel malitioſe reticendo, 22ª.q.73.1.3^m.

3 Fama læditur tripliciter, ſcilicet iuridice, falſe, & manifeſtando occulta. Secundo modo & tertio, tenetur quis ad reſtitutionem, non autem primo modo, 22ª q.62.2.2^m.& q.73.2.c.

FAMES, ſitis, & deſiderium in beatis, dicitur per remotionem faſtidij. 12ª.q.67.4.3^m.

1 FAMILIARITAS cum peccatoribus, vitari debet ab imperfectis propter periculum, non autem à perfectis, propter fructum. 22ª.q.25.6.5^m.

1 PHANTASIA duplex, ſcilicet determinata, ſcilicet eadem cum imaginatiua habens organum determinatum; & indeterminata, exiſtens in qualibet parte animalis, etiam deciſa. Sed Auicenna poſuit quintam potentiam, ſcilicet phantaſiam mediam inter æſtimatiuam & imaginatiuam, quæ componit & diuidit ſpecies imaginalis 1ª.q.78.4.c.fi.

2 Phantaſia eſt theſaurus formarum per ſenſum acceptarum, componens & diuidens eas. Et eſt idem quod imaginatiua, 1ª.q.78.4.c.& q.84.6.2^m.

3 Phantaſia & memoria, ſunt paſſiones primi ſenſitiui, non quidem tanquam proprij organi, ſed quia oriuntur ab anima mediante primo ſenſitiuo. 1ª.q.78.4.3^m.

4 Dæmon poteſt immutare phantaſiam hominis, & alios ſenſus corporeos, vt aliter videatur res, quam ſit. 1ª.q.111.3.4.c.& q.114.4.2^m.& 12ª.q.10.2.2^m.& 2.d.8.5.4^m.& 6^m.

1 PHANTASMA eſt ſimilitudo indiuidui, in organo corporeo. 1ª.q.84.7.2^m.& q.85.1.3^m.

2 Aliquod phantaſma per ſenſum nunquam acceptum, poteſt formari in imaginatione, per operationem virium interiorum. 1ª.q.12.9.2^m.& q.85.8.3^m.& 22ª.q.173.2.c.

3 Intellectus noſter abſtrahit à phantaſmatibus ſpecies intelligibiles, inquantum conſiderat naturas in vniuerſali, quas tamen intelligit in phantaſmatibus, quia nihil poteſt actu intelligere, niſi conuertendo ſe ad phantaſmata. 1ª.q.85.1.4^m.& 5.2^m.& q.86.1.c.

4 Phantaſmata non poſſunt imprimere in intellectum poſſibilem, virtute ſua, ſed virtute intellectus agentis, conuertentis ſe ſupra phantaſmata, reſultat ſpecies intelligibilis, in intellectu poſſibili. 1ª.q.85.1.3^m.

5 Phantaſmata illuminantur ab intellectu agente, quia ex eius virtute redduntur habilia vt ab eis intentiones intelligibiles abſtrahantur. 1ª.q.85.1.3^m.

6 In poteſtate noſtra eſt, per virtutem intellectus agentis, formare phantaſmata accommoda cõſiderationi quam volumus: niſi forte eſſet impedimentum ex parte organi cuius eſt, 1ª.q.85.1.4^m.

3 Fas proprie eſt lex diuina: ſed ius, eſt lex humana 12ª.q.57.1.3^m.

FASCINATIO eſt infectio ab oculis infectis, propter malitiam animæ, vel ex Dei permiſſione, vel cooperante fato occulto vel dæmone. 1ª.q.117.3.2^m.

FATVS dicere, vel racha, vel iraſci, non ſunt ſpecies iræ, ſed gradus eius. Et eſt peccatum mortale, quando peccatum interius conceptum ad effectum perducitur, ſub ratione vindictæ. 12ª.q.48.3^m.& 22ª.q.158.5.3^m.

1 FATVM propriè eſt diſpoſitio ſyderum, qua quis eſt conceptus vel natus. Sed impropriè eſt prouidentia Dei: ideo eſt in rebus. 1ª.q.116.2.

2 Fatum dicitur à fari, quaſi effatum diuinæ prouidentiæ, vel quia antiqui ſolebant per illud de futuris effari. 1ª.q.116.1.c.fi.

Fatum non eſt qualitas, nec ſubſtantia, ſed eſt relatio multiplex, ratione effectuum vel cauſarum, ſecundarum, non autem reſpectu Dei. 1ª.q.116.2.3^m. 3

Ratio gubernationis in mente Dei, eſt prouidentia, ſed in cauſis ſecundis, eſt fatum. 1ª.q.116.2.c. 4

Non omnia ſubduntur fato, ſed tantum effectus cauſarum ſecundarum, 1ª.q.116.4.c.& 4.c. 5

Fatum reſpectu cauſarum ſecundarum, eſt mobile: ſed reſpectu cauſæ primæ, eſt immobile, non quidem abſolutè, ſed ſub conditione prouidentiæ. 1ª.q.116.3.c. 6

FEBRIS ethica eſt intenſior aliis, licet calor eius minus ſentiatur; quia eſt infuſa membris, quaſi complexio. 12ª.& q.79.3.c.

FOECVNDITAS bonorum operum duplex, ſcilicet in ſe per baptiſmum, & in aliis per ordinem ſacrum, 3ª.q.69.5.3^m.

FOELICITAS vltima non eſt in cognitione alicuius creaturæ, ſed tantum in cognitione Dei. 12ª.q.3.7.c.& 22ª.q.167.1.1^m. 1

Cum dicitur quòd fœlicitas non eſt in habitu, intelligendum eſt de habitu, de quo nõ procedit actus. Qui enim eſt in habitu & non in actu, ſimilis eſt dormienti. Oportet autem quòd actus ille in quo fœlicitas conſiſtit, ab habitu aliquo progrediatur, ſecundum ſententiam philoſophi. Alias operatio non eſſet delectabilis & perfecta. 12ª.q.3.2.4^m.fi. 2

Vltima fœlicitas hominis non quidem ſimpliciter, ſed ad quam per ſua naturalia poteſt peruenire, eſt cognitio ſubſtantiarum ſeparatarum, non quidem quidditatiua, ſed quid non ſunt, per ſenſibilia, 12ª.q.3.2.1^m.& q.3.7.c. 3

Fœlicitas magna, ſed non vltima, eſt in contemplatione ſubſtantiarum ſeparatarum, ſi perfecte intelligerentur. 1ª.q.64.1.1^m.& q.89.2.3^m. 4

Fœlicitas terrena, conſiſtit in quinque, ſcilicet voluptate, diuitiis, poteſtate, dignitate, & fama. 1ª.q.26.4.c.& 12ª.q.2.c. 5

FOEMINA in holocauſtis non offerebatur in veteri teſtamento, quia eſt animal imperfectum. 12ª.q.102.3.9^m. 1

Fœmina non poteſt eſſe principium generationis actiuum. 3ª.q.67.4.3^m. 2

Generatio fœminæ, contingit ex intentione Dei & naturæ vniuerſalis: ſed reſpectu naturæ particularis, contingit ex defectu imaginationis, vel virtutis actiuæ vel materiæ, vel propter aliquid exterius, ſcilicet venti, loci, temporis, & huiuſmodi. Ideo eſt quid occaſionatum & deficiens 1ª.q.92.1.1^m.& q.99.2.1^m.& 2^m. 3

FOEMINALIA ſignificant continentiam, quæ perpetuo indicitur miniſtris noui teſtamenti. Non autem miniſtris veteris teſtamenti, ſed tantum tempore ſacrificiorum, quò vtebantur eis, 12ª.q.102.4.7^m.

*FOEMININVM genus adaptatur eſſentiæ & proprietatibus, maſculinum perſonis, & neutrum eſſentiæ. 1ª.q.31.2.4^m.& 3ª.q.17.1.c.& q.58.3.c. 1

Neutrum genus eſt informe, ſed maſculinum genus eſt formatum & diſtinctum, & ſimiliter fœmininum. 1ª.q.31.2.4^m. 2

FERMENTVM ſignificat feruorem charitatis, ſicut azima puritatem. 3ª.q.74.4.c.3^m.& 4^m. 1

Fermentum ſignificat charitatem, ratione ſui effectus, ſcilicet ſaporis: ſed ſignificat corruptionem peccati, ratione ſuæ ſpeciei. 3ª.q.74.4.c.fi.& 3^m. 2

Fermentum non offerebatur in ſacrificiis, propter corruptionem, vel quia forte offerebatur idolis. 12ª.q.102.3.14^m. 3

Non licet in iudicio probare innocentiam, vel crimen, per tactum ferri cãdentis. 22ª.q.95.8.3^m.& 3ª.q.80.6.3^m.

FERVOR voluntatis non eſt virtuoſus, ſi non ſit ratione ordinatus. Et ideo ſi aliquis ex feruore animi præoccupet debitum tempus, non erit laudandus. 22ª.q.106.4.2^m. 1

FESTVM omne veteris teſtamenti, habet aliquod feſtum ſibi ſuccedens in nouo teſtamento. 12ª.q.103.3.4^m. 1

Ratio & expoſitio, & figura omnium feſtorum veteris teſtamenti. 12ª.q.102.4.10^m. 2

Feſta temporalia veteris teſtamenti erant octo, ſcilicet, ſabbatum, neomenia, paſcha, pentecoſtes, tubarum, expiationis, tabernaculorum, & cœtus. Et vnum erat continuum, ſcilicet iuge ſacrificium. 12ª.q.101.4.10^m. 3

Feſtum tubarum, erat prima die Septembris, in memoriam liberationis Iſaac. Et erat inuitatio ad feſtum expiationis & figura prædicationis apoſtolorum, quorum feſta ſuccedunt ei. 12ª.q.102.4.10^m.& q.103.3.4^m. 4

Feſtum expiationis erat die decima Septembris, in memoriam expiationis peccati, de adoratione vituli ad preces Moyſis, 12ª.q.102.4.10^m. 5

Feſta martyrum & confeſſorum, ſuccedunt feſto expiationis. 12ª.q.103.3.4^m. 6

Feſtum conſecrationis eccleſiæ, fit octo diebus, ad ſignificandum reſurrectionem Chriſti, & membrorum eccleſiæ. 3ª.q.83.3.4^m. 7

*Peccans in feſto, magis facit myſticè contra tertium præceptum, quàm 8

quàm qui ad literam aliquid opus corporale licitum facit in eo. 22æ.q.122.4.2m.

FEVDVM. & Ius patronatus, non poteſt per ſe vendi. nec dari in feudum, ſed cum poſſeſſione tranſit. 22æ.q.100.4. 1m.

1 FICTIO eſt oſtendere dicto vel facto, quod non eſt verum, & eſt ſpeciale peccatum, ſi hoc intendatur. 3a.q.89.9.3m.

2 Fictio conſequitur ſuperbiam, quia appetens excellentiam, fingit ſe fortem, & huiuſmodi. 22æ.q.162.7.5m.

3 Fictio relata ad rem ſignificatam, vt metaphora, nõ eſt mendacium, vt patet in figuratiuis locutionibus. 12æ.q.110.3.0m. & q.111.1.1m. & 3a.q.55.4.1m. & q.76.8.c.

1 FIDELIS. & Fidelium vniuerſitas, in tres ſtatus ſolet diſtingui, ſcilicet in ſtatum incipientium, proficientium, & perfectorum. 22æ.q.124.9.0.

1 FIDES QVID. & Fides importat aſſenſum intellectus ex electione ad illud quod creditur, cum certitudine. 12æ.q.56.3.c. & 22æ.q.1.4.c. & q.4.1.c. & q.8.6.2m. & q.171.5.c.

2 Sex diffinitiones fidei exponuntur, & reducuntur ad eam, quam dat ſanctus Paulus, vt ad perfectiſſimam. 22æ.q.4.1.0.

3 Fides formata eſt virtus: non autem informis, nec fides de qua loquitur Ariſtoteles. 12æ.q.62.3.2m. & q.65.4.0. & 5.1m. & 22æ.q.4.5.0.

4 Fides quæ eſt gratia gratis data, eſt excellentia, vel conſtantia fidei, quæ eſt virtus. Sed fides quæ eſt fructus, eſt delectatio, ratione certitudinis eius. 22æ.q 4.5.4m. & q.8.8.0.

5 *Fides eſt ſubſtantia, id eſt fundamentum totius ſpiritualis ædificij. 3a.q.73.3.3m.

6 Fides dicitur ſextupliciter, ſcilicet habitus formatus, informis actus, obiectum, ſacramentum, & quælibet certitudo de diuinis. 12æ.q.55.1.1m. & 22æ.q.8.8.0.

7 Fides dicitur dupliciter, ſcilicet res credita, & habitus. Et hoc dupliciter, ſcilicet reſpectu obiecti formalis, & reſpectu ſubiecti. Primo modo & etiam ſecundo, fides eſt vna, ſed tertio modo ſunt plures. 12æ.q.103.1.1m. & 22æ.q.1.6.2m. & q.4.6.0. & q.5.4.c.

8 Fides eſt vna dupliciter, ſcilicet ratione vnius obiecti, & quia multos vnit. 22æ.q.4.6. & q.5.4.c. & q.10.5.1m. & 3m. & q.25.5.b.

9 Aliquid cadit ſub fide dupliciter, ſcilicet directe, id eſt principaliter tradita nobis diuinitus, & indirecte, id eſt ea, ex quibus negatis, ſequitur aliquid contrarium fidei. 3a.q.32.4.c. & 22æ.q.1.6.1m. & 7.c. & q.2.5.c. & q.8.2.0. & 3.6.c. & q.11.2.c.

10 Ad fidem requiruntur duo, ſcilicet quod credibilia proponantur, & aſſenſus. 1a.q.111.1.1m. & 22æ.q.6.1.c.

11 Aliqua pertinent ad fidem dupliciter, ſcilicet per ſe, id eſt ea per quæ ducimur ad beatitudinem, & beati erimus, & per accidens. 22æ.q.1.6.1m. & 7.c. & q.2.5.7.c. & q.89.6.c.

12 Deuiare à recta fide, contingit dupliciter, ſcilicet nõ credendo Chriſto, ſicut pagani: vel male eligendo credibilia, ſicut hæretici. 22æ.q.11.2.c.

13 Obiectum fidei, eſt non viſum. 12æ.q.67.3.c.1m. & 22æ q.1.4.0. & 5.c. & 6.c.2m. & q.8.1.c. & 3a.q.7.3.c.3m. & 4.c. & 8.2m. & 9.1m. & q.9.3.1m.

14 Nihil eſt obiectum fidei, niſi ſub ratione non apparentis. 22æ.q.1.4.5.0. & q.4.1.c. & 3a.q.7.3.0.

15 Nihil cadit ſub fide, niſi à Deo reuelatum, & vt habens ordinem ad Deum. 1a.q.1.3.c.1m. & 22æ.q.1.1.c.1m. & q.2.1.c. & q.17.2.2m.

16 Nullum falſum poteſt ſubeſſe fidei. 1a.q.1.8.c.ſi. & q.13.12.b. & 22æ.q.1.3.0. & q.4.5.c.2m. & q.10.2.3m. & 3a.q.46.2.4m.

17 Idem eſt obiectum & finis fidei, ſcilicet Deus, non quidem ſecundum eandem rationem, quia vt veritas prima, eſt obiectum, ſed vt ſumma bonitas eſt finis eius. 3a.q.7.4.c.

18 Obiectum fidei duplex, ſcilicet materiale: & formale, ſcilicet veritas prima. 12æ.q.67.3.1m. & 22æ.q.1.1.0. & 2.3.c. & 2.1.c. & q.4.1.c. & 2.3m. & 6.c. & q.5.1.3.4.c. & q.7.1.3m.

19 *Obiectum fidei, bene & vere poteſt dici complexum & incomplexum. 22æ.q.1.2.0.

20 Ad fidem pertinent aliqua dupliciter, ſcilicet eſſentialiter, id eſt, quæ ſunt ſupra rationem humanam ſimpliciter, & per accidens, ſcilicet reſpectu alicuius, vt præambula fidei. 1a.q.2.2.1m. & 22æ.q.1.5.c.5m. & 4m.

21 Articuli fidei ſunt ſicut principia in doctrina ſacra. 1a.q.1.6.3m. & 7.8.c. & 12æ.q.111.4.c. & 22æ.q.1.7.c.

22 Articuli fidei diſtinguuntur ſecundum ſpecialem rationem, & difficultatem non viſi. 22æ.q.1.6.0.

23 Articuli fidei ſunt duodecim, ſecundum numerum apoſtolorum: ſed ſunt quatuordecim, quo ad credibilia. 22æ.q.1.8.0.

24 Articuli fidei creuerunt, ſecundum ſucceſſionem temporalem, & vicinitatem ad Chriſtum, quo ad explicationem, non autem quo ad ſubſtantiam. 22æ.q 1.7.0. & q.2.7.c. & q.174.6.c. & 3a.q.61.3.2m.

25 Articuli fidei ſunt per ſe noti, habenti lumen fidei, ſcilicet cuilibet fideli. 12æ.q.100.4.1m.

26 *Ex vno articulo fidei probatur alius, ſicut Paulus argumentatur ad ad reſurrectionem communem, ex reſurrectione Chriſti. 1a.q.1.8.c. principio.

*Errans in aliquo articulo, non habet veram fidem de alijs. 22æ.q.5.3.0. & 4.2m. 27

Papa non poteſt addere, minuere, vel mutare aliquid de articulis fidei, vel ſacramentis eccleſiæ, ſed ſolus Chriſtus. 3a.q.83.3.8m. & q.64.2.c. 28

Fides eſt in intellectu ſubiectiue. 22æ.q.4.2.0. 29

Fides eſt principaliter in intellectu ſpeculatiuo & ſecundario in practico. 12æ.q.56.3.c. & q.58.5.c & 22æ.q.4.2.3m. & q 9.3.c. 30

Fides eſt maior in vno homine quàm in alio, quo ad certitudinem, deuotionem, confidentiam, & explicationem; non autem quantum ad rationem formalem obiecti eius. 22æ.q.5.4.0. 31

Et ſolum inquantum maiores adhærent doctrinæ diuinæ. 22æ.q.1.6.3m. 32

Genus humanum tripliciter ſe habuit ad fidem Chriſti, ſecundum tria tempora, ſcilicet ante legem, ſub lege, & ſub gratia. 22æ.q.174.6.c. & 3a.q.68.1.1m. 33

*Homo in ſtatu innocentiæ, habuiſſet fidem de incarnatione Chriſti. 22æ.q.2.7.c. & 3a.q.1.3.5m. 34

Fides antiquorum & modernorum, eſt eadem ſpecie: ſed differt numero in diuerſis. 12æ.q.103.4.c. & q.107.1.2m. & 22æ.q.4.6.0. & 3a.q.70.1.c. 35

*Fides non eſt in beatis. 12æ.q.67.3.5.0. & 22æ.q.4.4.1m. & q.16.2.0. & q.18.2.c. & 3a.q.7.3 3m. 36

*Fides eſt in dæmonibus coacta, non laudabilis, nec donum à gratia. 1a.q.64.1.5m. & 22æ.q.5.2.0. & q.18.3.2m. & 3a.q.76.7.c. 37

Timor Dei non poteſt vniuerſaliter præcedere fidem, ſed ſuppoſitis articulis de excellentia Dei, de pœnis, & huiuſmodi. 22æ. q.7.1.3m. 38

Initium fidei non eſt ex nobis, licet hoc aliquando tenuerit Auguſtinus. 12æ.q.114.5.1m. & 22æ.q 6.1.c. 39

Hæreſis Pelagij, quod initium fidei eſt ex nobis, ſed confirmatio fidei eſt à Deo. 22æ.q.6.1.c. 40

Fides cauſatur dupliciter. ſ. quo ad habitum, à ſolo Deo: & quo ad hoc, quia requiritur ad fidem, quod proponantur credibilia ab angelis & hominibus. 1a.q.111.1.1m. 41

Fides quo ad proponenda credibilia, neceſſario eſt à Deo immediate quibuſdam, & alijs per angelos & prædicatores, ſed quo ad aſſenſum intrinſece, eſt à ſolo Deo, extrinſece vero & inſufficienter, ſcilicet proponendo & perſuadendo, eſt etiam ab alijs. 22æ.q.6.10 42

Fides informis cauſatur à Deo, cuius eſt donum, quo ad ſubſtantiam: non autem quo ad informitatem eius. 22æ. q.5.2.2m. & q.6.2.0. 43

Ratio naturalis ſubſeruit fidei: ſicut naturalis inclinatio voluntatis ſubſeruit charitati. 1a.q.1.8.2m. & q.2.2.1m. 44

Fides gignitur & nutritur per ſcientiam extrinſece tantum, ſcilicet perſuadendo. 1a.q.1.2.b. & 22æ. q.6.1.1m. 45

Totum enim certiſſimum eſt, quod fides habet, ex quacũque enim parte ad finem acceditur, omnis intellectus captiuatur in obſequium Chriſti. nec mirum, cum etiam veritas creata, cogat intellectum ſibi aſſentire. 22æ.q.171.3.0. 45

Fides eſt neceſſaria, vt principium ſpiritualis vitæ. 22æ q.16.1.1m. 47

Vita ſpiritualis attribuitur fidei, ſicut in qua primo manifeſtatur. 22æ.q.110.3.1m. 48

Fides ſemper manet, inquantum eſt fundamentum ſpiritualis ædificij, id eſt, ratione cognitionis, non autem ratione ænigmatis. 22æ.q.67.3.2m. 49

Puritas cordis, eſt effectus fidei. 12æ q.7.2.0. 50

Viſio beata ſuccedit fidei. 1a.q.12.7.1m. & 12æ.q.4.3.c. & 22æ.q.4.2.b. & q.5.1.c. 51

Fides vt facit æſtimationem de præmio, generat ſpem, de pœnis autem, generat timorem. 22æ.q.7.1.2m. 52

Timor ſeruilis, eſt effectus fidei informis: timor autem filialis, eſt effectus fidei formatæ. 22æ.q.7.1.2m. 53

Per fidem Chriſti, homo pertinet ad teſtamentum nouum. 12æ.q.106.1.5m. & q.107.1.3. 54

Nullus vnquam habuit gratiam ſpiritus ſancti, niſi per fidem Chriſti, implicitam vel explicitam, propriam vel alienam. 12æ.q.98.2.2m. & q.106.1.1m. & q.107.1.3m. & 22æ.q.2.7.3m. & 3a.q.61.3.c.2m. & q.68.1.1m. 55

Per fidem formatam, mundamur à peccatis, virtute paſſionis Chriſti. 22æ.q.7.2.2m. & 3a.q.49.1.5m. & 5.1m. & q.52.6.c. & q.68.4.5m. 56

Sancti patres, dum adhuc hic viuerent, liberati ſunt per fidem Chriſti ab omni peccato, & à reatu pœnæ actualium, non autem à reatu peccati originalis. 3a.q.32.5.2m. & 7.1m. & 8.3m. 57

Actus fidei poteſt eſſe meritorius, ſi ſit informatus charitate. 22æ.q.2.1.0. & 3a.q.7.3.1m. 58

In fide, ſcientia & opinione, ſunt duo actus, ſ. aſſenſus, & actualis conſideratio, & vterque in fide poteſt eſſe meritorius: non autem in

ſcientia & opinione, ſed tantum primus. 22e.q.2.9.2^{m}.& 10.c.
60 Meritum fidei conſiſtit in hoc, quòd homo ex obedientia Dei, aſſentit illis quæ non videt. 3ª.q.7.3.2^{m}.
61 Fides percipit inuiſibilia Dei, altiori modo, quo ad multa, quàm ratio naturalis, ex creaturis in Deum procedens. 22e.q.2.3.3^{m}.
62 Fides inclinat ad reſiſtendum omni contrario ſuo. 22e.q.1.4.3^{m}.& q.2.3.2^{m}.
63 Fides dirigit intentionem, reſpectu vltimi finis ſupernaturalis: ſed lumen naturalis rationis, reſpectu alicuius boni connaturalis. 12e.q.10.4.2^{m}.
64 Profecerunt homines in fidei cognitione, per temporum ſucceſſionem. 22^{e}.q.1.7.1^{m}.
65 Explicatio credendorum, fit per reuelationem diuinam. 22^{e}.q.2.6.c.
66 In iis quæ ad ſubtilitatem fidei pertinent, ſolent hæretici fidem ſimplicium deprauare. 22^{e}.q.2.6.2^{m}.
67 Ea quæ ſunt fidei, non ignorantur omnino, ſed imperfecte cognoſcuntur. 1ª.q.12.13.3^{m}.& 22^{e}.q.1.4.2^{m}.& 3^{m}.& 5.1^{m}.
68 Ea quæ ſunt fidei, ſunt viſa, in communi eſſe credibilia, non autem in ſpeciali, ſed tantum ſunt credita. 22^{e}.q.1.4.2^{m}.& 3^{m}.& 5.2^{m}.& q.2.9.3^{m}.& q.8.4.2^{m}.
69 Ad veritatem fidei pertinent, credulitas cordis, & exterior fidei proteſtatio per verba vel facta; quia omnia opera virtutum, vt relata in Deum, ſunt quædam proteſtationes fidei. 22^{e}.q.124.5.c.
70 Fides noſtra principaliter conſiſtit in duobus, ſcilicet in vera cognitione Dei, & in myſterio incarnationis Chriſti. 22^{e}.q.174.6.c. principio.
71 Ea quæ ſunt fidei, non contrariantur cognitioni naturali, nec econuerſo. 1ª.q.1.8.c.fi.& q.2.2.1^{m}.& q.30.1.1.0.
72 Nulla manifeſtatio excludit rationem fidei, niſi qua Deus per eſſentiam videtur. 22e.q.5.1.0.& 3ª.q.55.5.2^{m}.
73 Teſtimonium fidei noſtræ, habemus ab hoſtibus, ſcilicet à Iudæis, & quaſi in figura nobis repræſentatur quod credimus, & ideo in ſuis ritibus tolerantur. 22e.q.10.11.c.
74 Nullus conetur demonſtrare ea quæ ſunt fidei. 1ª.q.32.1.c.& q.9.46.2.c.
75 Rationes ſanctorum de fide, non ſunt demonſtratiuæ, ſed perſuadent non eſſe impoſſibile quod creditur. 1ª q.1.8.c.1^{m}.& q.32.1.0.q q.46.1.2.c.& 22^{e}.q.1.5.2^{m}.& q.2.10.2^{m}.& 3ª.q.55.5.2^{m}.
76 Rationes ad ea quæ ſunt fidei, non minuunt meritum, niſi ſint cauſa aſſenſus. 22^{e}.q.2.10.0.& 3ª.q.55.5.3^{m}.
77 Apparentia non habent fidem, ſed agnitionem, ſecundum Gregorium. 22^{e}.q.1.4.b.& c.
78 Omnes rationes cõtra fidem, ſunt deriſibiles; quia non ſunt ſecundum intentionem ſacræ ſcripturæ. 1ª.q.1.8.c.fi.
79 Fides compatitur motum dubitationis, non autem ſcientia vel intellectus, quia fides non aſſentit propter euidentiam obiecti, ſed ex imperio voluntatis. 1ª.q.1.5.1^{m}.& 22^{e}.q.4.8.1^{m}.
80 Fides per quam firmantur dicta, includitur in veritate, quæ ab obſeruantiam promiſſorum; ideo eſt pars iuſtitiæ, ſed veritas eſt in plus. 22^{e}.q.80.3^{m}.
81 Fides eſt nobilior ſcientia quoad obiectum, ſed econuerſo quoad modum cognoſcendi. 12^{e}.q.67.3.1^{m}.
82 Fides, ſcientia, & opinio, poſſunt eſſe de eodem materialiter ſimul, non autem ſecundum idem, niſi in diuerſis. 12^{e}.q.67.3.c.& 22^{e}.q.1.5.0.& q.2.4.2^{m}.& q.5.1.c.fi.
83 Differentia inter fidem, opinionem, ſcientiam, dubium, & neſcientiam. 12^{e}.q.67.3.c.& 22^{e}.q.1.4.c.& 5.4^{m}.& q.2.1.c.
84 Fides formata & informis, non differunt ſpecie. 22^{e}.q.4.4.0.& q.19.5.1^{m}.
85 *Fides formata eſt fundamentum ſpiritualis ædificij, non autem informis. 12^{e}.q.89.2.2^{m}.& 22^{e}.q.4.7.4^{m}.& 3ª.q.68.4.2^{m}.
86 Nulla eſt vera virtus ſine fide. 12^{e}.q.63.2.1^{m}.& 22^{e}.q.4.7.c.fi.& q.351.1.3^{m}.
87 Fides informis adueniente charitate, fit fides formata, manens eadem numero. 22^{e}.q.4.4.0.
88 Fides eſt nobilior virtutibus moralibus, ratione obiecti: ſed econuerſo, ratione modi. 3ª.q.7.2.1^{m}.
89 Fides eſt prima omnium virtutum per ſe; ſed per accidens, eſt poſterior fortitudine & humilitate. 12e.q.62.4.0.& 22e.q.4.7.c.& q.161.7.3^{m}.
90 Fides eſt nobilior prudentia, quæ tamen magis repugnat peccato procedenti ex peruerſitate appetitus. 22e.q.47.13.1^{m}.
1 FIDUCIA dicitur à fide, & eſt ſpes futuri auxilij, concepta ex dictis aliorum, vel ex iis quæ ſunt in ſe, vel in alio. 22e.q.129.6.0.
2 Fiducia importat ſpẽ ad magna; vel pertinet ad fidei certitudinem. 22e.q.4.5.4^{m}.
3 Fiducia non eſt virtus proprie, ſed conditio eius: ideo eſt pars integralis fortitudinis, non autem potentialis. 22e.q.129.6.3^{m}.
4 Fiducia importat robur ſpei, ſed ſecuritas importat perfectã quietem à timore. 22e.q.129.6.c.2^{m}.& 3^{m}.& 7.c.
Spes dicitur fiducia, quia cauſatur ex ea, ſicut motus appetitus cau- 5
ſatur ex cognitione. 12e.q.40.2.2^{m}.
Spes vt eſt virtus theologica, facit confidere in Deo; ſed fiducia fa- 6
cit confidere in ſe, tamen ſub Deo. 22e.q.128.2^{m}.
Fiducia eſt idem quod magnanimitas. 22^{e}.q.128.c. 7
Fiducia principaliter pertinet ad magnanimitatem, & ex cõſequen- 8
ti ad fortitudinem, ſed ſecuritas econuerſo. 22^{e}.q.129.6.7.0.
Fiducia circa idem opponitur deſperationi, timori autem ſecun- 9
dum contrarietatem obiectorum. 22e.q.129.6.2^{m}.

FIERI dicitur dupliciter ſcilicet terminatio motus, & ipſe mo- 1
tus: primo modo, fieri & factum eſſe, ſunt ſimul, nec differũt, niſi ſecundum rationem: ſed ſecundo modo differunt realiter; & fieri prius eſt tempore, quàm factum eſſe in permanentibus, non autem in ſucceſſiuis. 1ª.q.45.2.3^{m}.& q.46.3.2^{m}.& 3ª.q.33.3.1^{m}.& 2^{m}.& q.75.7.2^{m}.& q.78.2.c.
Fieri in aliqua menſura loci vel temporis, contingit dupliciter, ſcili- 2
cet præſuppoſita ea, vt in quolibet particulari effectu, vel ſimul producta, vt mundus. 1ª.q.46.3.1^{m}.
De ratione mutationis eſt habere ſe aliter nunc, quàm prius, non 3
autem de ratione ipſius fieri. 1ª.q.45.2.2^{m}.
Conuerti dicit tantum ordinem terminorum, ſed fieri & mutari ad- 4
dis vnitatem ſubiecti. 1ª.q.75.8.c.
Cum dicitur hoc fit hoc, exprimitur identitas ſubiecti; ſed cum di- 5
citur, ex hoc fit hoc, exprimitur tantum ordo terminorum. 3ª.q.75.8.c.
Tunc res dicuntur fieri, quando innoteſcunt. 3ª.q.13.2.1^{m}. 6
Illud quod fit eſt, ſi fieri ſumatur pro termino motus, non autem 7
pro motu. 1ª.q.45.2.3^{m}.
FIGURA eſt forma quanti. 1ª.q.7.3.2^{m}.& 3.c. 1
Figura proprie, eſt tantum in corporeis. 3ª.q.63.2.1^{m}. 2
Figura nullius actionis vel paſſionis eſt principium. 22e.q.96.2.2^{m}. 3
Identitas ſpecifica non ſumitur ex identitate figuræ, ſed ex genera- 4
tione ſimilis in ſpecie. 3ª.q.74.3.2^{m}.
Diuerſæ figuræ legales in templo, fuerunt inſtitutæ ad ſignifican- 5
dum Chriſtum, propter imperfectionem earum. 12e.q.102.4.6^{m}.co.2.

FILIATIO eſt tantum exeuntis à generante & completi in 1
ſpecie generantis. 1ª.q.27.2.4.c.& 3ª.q.32.3.c.
Paternitas, maternitas, & filiatio conueniunt tantum viuentibus, & 2
præcipue animalibus. 3ª.q.32.3.c.& q.35.3.1^{m}.
Ad hoc quod natum ex alio materialiter, ſit filius: oportet quòd in 3
ſimilitudinem ſpeciei producatur. 3ª.q.32.3.c.
Filiatio & adoptio, conueniunt tantum perſonæ, ſed creaturam eſſe, 4
ſubiectio & ſeruitus, conueniunt etiam naturæ. 3ª.q.23.4.0.& q.24.1.2^{m}.& q.35.5.c.
Pater dat filio tria. ſ. eſſe, nutrimentum, & inſtructionem. 12^{e}.q.100. 5
5.4^{m}.& 22^{e}.q.101.1.c.& q.122.1.c.& q.106.1.c.& 6.1^{m}.
*Filius amittit hæreditatem propter peccatum parentis, in crimine 6
læſæ maieſtatis. 22^{e}.q.108.4.1^{m}.
Filiatio eſt in diuinis. 1ª q.27.2.0 & q.42.4.c. 7
In diuinis non poteſt eſſe niſi vnus filius. 1ª.q.27.5.3^{m}.& q.41.6.0. 8
Eadem proprietas, ſcilicet natiuitas, ſignificatur per omnia nomina 9
filij Dei, ſed diuerſis rationibus. 1ª.q.34.2.3^{m}.
Nomina propria filij Dei, ſunt quatuor, ſcilicet filius, ſplendor, ima- 10
go, & verbum. 1ª.q.34.2.2^{m}.& q.42.2.1^{m}.
Ea quæ ſunt hominis, dicuntur de filio Dei, & econuerſo. 1ª.q.43. 11
7.1^{m}.& 3ª.q.3.6.3^{m}.& q.9.1.3^{m}.& q.10.1.3^{m}.& q.16.4.5.8.c.& q.20.1.0.
Filius Dei eſt verus Deus 1ª.q.27.2.c.fi.& q.41.3.0 & 3ª.q.43.4.0. 12
Filius Dei, non eſt quid principiatum, nec effectus, nec de ſe, non 13
ens. 1ª.q.33.1.2^{m}.& q.42.3.0.
*Filius Dei, non eſt factus nec operatus. 1ª.q.42.3.c. 14
In Chriſto eſt tantum vna filiatio ſecundum rem, ſcilicet æterna ad 15
patrem, & alia ſecundum rationem, & temporalia ad matrem. 3ª.q.35.3.0.
Chriſtus ex reali relatione matris ad eum, eſt realiter filius eius. 3ª. 16
q.35.5.c.
*Pater eſt maior filio, ratione dationis, quæ auctoritatem dicit, non 17
autem rationi dari, ſed filius nullo modo eſt minor patre. 1ª.q.33.1.2^{m}.q.42.4.1^{m}.
Tunc inuiſibiliter filius Dei cuique mittitur, cum à quoquam co- 18
gnoſcitur atque percipitur ſecundum Auguſtinum, perceptio autem, experimentalem quandam notitiam ſignificat, & hæc propriè dicitur ſapientia, quaſi ſapida ſcientia. 1ª.q.43.5.2^{m}.& 3^{m}.& 12e.q.112.5.c.& 22e.q.45.1.5^{m}.& 2^{m}.
Ad habendum filium Dei in ſe, requiritur cognitio, non quidem 19
actualis, ſed habitualis, non quælibet, ſed quæ prorumpat in affectum amoris. 1ª.q.43.5.2^{m}.& 3^{m}.
Aliquis dicitur filius Dei quintupliciter, ſecundum quintuplicẽ ſi- 20
militudinẽ. ſ. naturæ, veſtigij, imaginis, gratiæ & gloriæ. 1ª.q.33.3.c.

FINIS

FINEES occidendo Zambri,non peccauit,quia occidit inſpiratus zelo Dei,vel quia erat filius ſacerdotis.22æ.q.60 6.2m.

Quando id fingimus quod nihil ſignificat, tunc eſt mendacium, & non cum refertur ad aliquam ſignificationem.22æ.q.111.1.1m.

1 FINIS QVID.& Cauſalitas finis,eſt prima omnium. 1a.q.5.4.c.& 12æ.q.1.2.c.

2 Finis cuiuslibet rei eſt operatio eius propria. vel ad quod per eam venit. 12æ.q.49.3.c.3m.& 4.1m.q.56.1.c.

3 Finis & ſi ſit poſtremus in executione,eſt tamen primus in intenſione agentis,& ſic habet rationem cauſæ.12æ.q.1.1m & 3.2m.& 4.c. & q.18.7.3m.& q 20.1.2m.& q.25.2.c.& q.84.2.c & 22æ.q 189. 1.5m.& 3a.q 61.3.1m.& q.66.6.c.

4 Omnia quæ ſunt vnius generis,conueniunt in communi fine illius generis.12æ.q.1.5 c.

5 In finibus non itur in infinitum.12æ.q.1 4 0.

6 Finis non eſt cauſa niſi ſecundum quod mouet efficientem. 12æ.q 1. 1.1m.

7 Finis dicitur dupliciter.ſ.id propter quod eſt aliquid,& bonum cõpletiuè ſuperueniens,vt delectatio. 12æ.q.33 4.c.

8 Finis duplex.ſ.proximus & remotus vel vltimus. 12æ.q.18 2.c.& q. 21.1.2m.& 22æ.q.23.7.c.& q.123.7.c.

9 Finis duplex.ſ.naturalis & ſupernaturalis. 1a.q.23.1.c.& 12æ q 109. 5 3m.

10 Finis duplex.ſ.imaginarius & deliberatus.12æ.q.1.1.3m.

11 Finis duplex.ſ.proportionatus,& non proportionatus ei, quod eſt ad finem:primus eſt perfectio inhærens,non autem ſecundus,niſi ſecundum ſimilitudinem, quia eſt aliquid ſubſiſtens. ſ.bonitas Dei.1a.q.23.1.c.& q.25.5.c.fi.& q.62.4.c.& q.63.2 0.& q.103.2.0.

12 Finis duplex.ſ.finis cuius.i.in quo eſt ratio boni & finis quo i.vſus vel adeptio eius.1a.q.26.3 2m.& 12æ.q.1.8.c.& q.2.7.c.& q.3 1.c.8. 2m.& q.5.2.c.& q.11.3.3m.& q.16.3.c. & q.34 3.c.fi.

13 Finis duplex.ſ.operis,& operantis.22æ.q.141 6.1m.

14 Finis duplex.ſ.interior vt operatio,& exterior.i.obiectum operationis.12æ.q.13 4.c.

15 Finis duplex.ſ.principaliter intentus, & cui aliquid eſt vtile:primo modo finis eſt nobilior,iis quæ ſunt ad finem, non autem ſecundo modo 22æ.q.111.5.c.3m.

16 Finis tripliciter acquiritur.ſ.vt forma,vt operatum,& vt poſſeſſum. 1a q.103.2.1m & 2m.

17 Finis dupliciter habetur.ſ.perfectè.i.realiter, & imperfectè. i.intentionaliter 12æ.q.11.4.c.1m.& q 16.4.c.& q.69.1.c.

18 Cognitio finis duplex.ſ.perfecta.i.ſub ratione finis,& imperfecta.i. eius quod eſt finis materialiter tantum:prima conuenit tantum naturæ rationali:ſecunda vero,conuenit etiam brutis. 1a.q.59.1. c.& 12æ.q.6.2.c.& q.12.2.c.

19 *Impoſſibile eſt quod aliqua operatio voluntatis,habeat rationem. vltimi finis. 1a.q.26.2.2m.& 12æ.q. 1.1.2m. & q.3 4. 2m. & q.19 1.2m.

20 Finis vltimus creaturæ rationalis,eſt viſio diuinæ eſſentiæ. 12æ.q.3. 4.c.& 22æ.q.167.1.1m.

21 Vltimus finis dicitur dupliciter. ſ.vltimus ſimpliciter.i Deus:& vltimus in genere operationum,i.beatitudo.12æ.q 1.1 2m.fi.

22 *Res naturales diriguntur à Deo ad finem boni, & creaturæ rationales ad vltimum finem.1a.q. 103 1.c.& 12æ.q.5.5.2m.

23 Voluntas non eſt ad oppoſita,reſpectu vltimi finis.12æ.5.4.2m.

24 Voluntas eſt ipſius finis tantum.12æ q.8 2.c.

25 Idem actus voluntatis eſt eorum quæ ſunt ad finem, & ipſius finis vt ratio non autem abſolute.12æ.q.8.3.0 & q.12.4.c.

26 Voluntas vt potentia,eſt eorum quæ ſunt ad finem,ſed vt actus,eſt tantum ipſius finis.12æ.q.8.2.0.

27 *Voluntas non poteſt ſimul ferri,in plures vltimos fines. 12æ.q.1.5. 0.& q 12.2.1m.& q.13.3.3m.

28 Vltimus finis dicitur dupliciter. ſ.ſimpliciter, id eſt,res poſſeſſa, & quo ad aliquem.ſ.poſſeſſio,vel adeptio,vel fruitio.1ci. 12æ.q 2.7. c.& q.2.

29 *Impoſſibile eſt quòd anima vel aliquid eius,ſit vltimus finis,niſi ſecundo modo 12æ.q.2.7.c.

30 Quicquid facit homo,agit propter finem, etiam agendo actionem, quæ eſt vltimus finis.12æ.q.1.1.8m.

31 Homo non habet vltimum finem ſuum in hac vita ſicut alia animalia,quia finis eſt ſupra naturam eius. 12æ.q.5.5.2m.& q.91.4.0.& q.109.5.3m.

32 Omnes homines habent eundem vltimum finem formaliter, non autem materialiter 12æ.q.1.5.c.& 7.0.

33 Ad connaturalem finem vltimum hominis.ſ.bene viuere totum,ordinantur:primo conſilium,ſecundo iudicium, & vltimo & immediatè præceptum,ſed proximus finis conſilij,eſt inuentio agendorum,& iudicij certitudo 12æ.q.51.2.2m.

34 Omnium rerum eſt vnus vltimus finis,cuius.ſ.Deus,non autem finis quo.1a.q.103 2.0.& q.1.8.0.& q.3.8.1m.

35 Quælibet res tendit in finem vltimum,per propriam operationem. 1a.q.62.4.c.& 12æ.q.21.1.3m.

Deus eſt vltimus finis humanæ voluntatis. 22æ.q.112.2.c.& q.184. 1.c. 36

Vltimus finis cuiuslibet rei,eſt aſſimilari Deo. 1a.q.44.4 3m.& 12æ. q.1.8.c.& q.2.5.3m. 37

Finis ſpiritualis vitæ,eſt quod homo vniatur Deo,quod fit per charitatem,& ad hoc ordinantur ſicut ad finem omnia quæ pertinẽt ad ſpiritualem vitam.22æ.q.44.1.c. 38

*Charitas eſt finis omnium virtutum.22æ.q.3.2.1m.& q.23.& 8 3m. 39

Charitas eſt finis præcepti.22æ.q.23.4.1m & q.44.1.c. 40.

Finis cuiuslibet virtutis moralis, ei præſtitutus à ratione naturali: eſt conformari rationi.12æ.q 66 3 3m.& 22æ.q.47.6.7.c. 41

Electio finis proximi eſt actus virtutis moralis principaliter ſed prudentiæ originaliter 12æ.q.56.4 4m. 42

Ea quæ ſunt ad finem,ſunt neceſſaria, quando ſine eis non poteſt haberi finis. non autem aliter. 1a.q 19 3.c.& q 82.1.2 c.& q 119. 4.0.& 12æ.q.3 6.2m.& q 10,2.3m.& q 13.6.2m.& q.16.6.1m. & 22æ. q.187.3.c. 43

Neceſſitas cuiuslibet ordinati ad finẽ,ſumitur ex ipſo fine.12æ.prin. &q 102 1.c. 44

Finis eſt de ratione eorum quæ ſunt ad finem.12æ.prine & q.1.3.c. 45

Quæ ſunt ad finem, oportet ſumere bonitatem & modum, à fine proximo 12æ. q.95 3.c.& q.102,1.c.& 2æ. q.27. 6.c.& q 33. 2.c.& 6.c.3m.& q.87.2.3m & q 125.7.0.& q.141 6.c.1m. 46

Quanto aliquid efficacius ordinatur ad finem,tanto eſt melius,22æ. q.152.5.c. 47

Dignitas eorum quæ ſunt ad finem, præcipue ea fine conſideratur. 12æ.princip & 22æ.q.174. .c. 48

Finis ſemper excellit rem,quæ eſt ad finem.22æ.q 152.5.c. 49

Finis & ea quæ ſunt ad finem, debent eſſe conformia ſecundum proportionem,non autem ſecundum genus. 12æ. q. 96.1.c.& q. 102,1.c. 50

Finis quæritur in infinitum, non autem ea quæ ſunt ad finem, ſed ſecundum proportionem ad finem.22 m.q.87.6.c.& q 184.3.c. 51

Finis comparatur ad ea quæ ſunt ad finem, ſicut materia ad formã, 12æ.q. 4.4.c & q.5.7.c. 52

Finis comparatur ad ea quæ ſunt ad finem, ſicut ratio formalis ad obiectum.& ſicut principia ad concluſiones. 1a. q. 4. 1.m.& q. 82.1.2.c & 12æ.q 8.3.c.& q.12.4.c.2m.& q.19.7.c. 1m.& 10.c & q.101.1.2.c.& 22æ q.47.8 .c. 53

In finibus eſt ordo,ſicut in agentibus,quia vtrobique ſecundarium dependet à principali.1a.q.116.c. 54

Vnumquodque ordinatur ad finem per actum ſuum. 12æ. q. 81. 1.3m. 55

In omnibus potentiis vel artibus ordinatis,ars vel potentia quæ eſt circa finem, ordinat aliarum artium vel potentiarum actus, ad proprium finem.12æ.q.9.1.c.& q.65.3.1m. 56

Omnis finis,& quicquid eſt ad finem, eſt actio, vel cum actione. 12æ.q.13.4.c. 57

Actiones ludicræ non ordinantur ad aliquem finem extrinſecum, ſed ad bonum ludentis,inquantum delectant, vel requiem præſtant,12æ. q.1. 6.1m. 58

Finis particularis,ordinatur ad finem communem.12æ.q 19. 10.c.& q.11.2.2m. 59

Ordinari aliquid ad finem,contingit dupliciter, ſcilicet per ſe & per accidens.1a.q.116. 1... 60

Aliquid ordinatur ad finem dupliciter, ſcilicet neceſſario,& ad bene eſſe 3a q.1.2.c. 61

Quod eſt ad finem, eſt duplex.ſ.coniunctum ei, vt diſpoſitio: & diſtans,vt motus primum manet cum fine,non autem ſecundum. 1 ſ.q.4.4. 3m. 62

Ad vnum finem ordinatur tantum vnum medium, ſi ſit ſufficiens. 1a.q.47.1.3m.& q.101.3.1m.& 12æ q.101.3.1m. 63

Ea quæ ſunt ad finem,inquantum huiuſmodi, non ſunt volita, niſi propter finem.12æ.q.8.2.c. 2m.& 3 c. 64

Oportet quod quælibet voluntas habeat aliquem finem,quem naturaliter velit,cuius contrarium non poſſit velle.1a.q.82.1.2.0. 65

Finis moralis accidit fini naturæ,& econuerſo.12æ.q.1.3.3m. 66

Qualis eſt quilibet naturali qualitate animæ vel corporis, vel qualitate ſuperueniente,talis finis videtur ei,1a.q 83.1.5m.& 12æ.q. 9. 2 c.2m.& q.10.3. c.2m. 67

Voluntas reſpicit finem tripliciter: primo abſolute, ſecundo vt in quo quieſcit,tertio vt terminum eorum quæ ordinantur in finẽ: primum eſt velle,ſecundum frui, tertium eſt intentio. 12æ. q.8. princ.& q.11.1.4m.& 2.c.3m.& 5.2m. 68

Voluntas ex neceſſitate inhæret fini.1a.q.82.1.2.c. 69

Ad rectam voluntatem,requiruntur duo.ſ.debitus finis, & quod ea quæ ſunt ad finem proportionentur ei.22æ. q. 49.7.c. & q.51 1. 1m.& q.55.3.4.c.& q.64.7.c. & q.69.2.c. 70

Homini conuenit agere propter finem,quia omnes actiones humanæ ſunt propter finem. 12æ.q.1.1.0. 71

Actiones hominis aliis interim,non ſunt proprie actiones humanæ, quia non procedunt ex deliberatione rationis, quæ eſt principiũ 72

h 5 huma

humanorum actuum,& ideo habent quaſi finem imaginatum, non autem per rationem præſtitutum.12æ.q.1.1.c.3m.
73 Homo operatione naturali & animali, ordinatur in finem ab alio: ſed operatione humana, ordinatur à ſeipſo in finem.12æ.1.1.c.
74 Aliquid ordinatur in finem dupliciter.ſ.vel proprie, tanquam ſeipſum mouens ad finem:& ſic ſola creatura rationalis ordinatur in finem vel communiter,tanquam motum ab alio, & ſic bruta aut mala ordinantur in finem.1ª.q.6.1.&m.& 1.1æ.q.1.2.c.
75 Omnis peccans mortaliter, conſtituit ſibi neceſſario alium finem, quàm Deum.12æ.q.1.7.1m.& q 89.1 3m.& 22æ.q.45 1.1m.
FIRMAMENTVM à Deo creatum, i.cælum ſtellarum eſt ſuprema ſphera ſecundum Ariſtotelem,non autem ſecundum aſtrologos modernos.1ª.q.68.1.2.3.0.& q.71.3m.
FLVMINA quatuor videntur oriri ex diuerſis locis, quia intrant ſub terra,ſicut multa alia:ſed primo oriuntur à mari immediatè vero,à fonte paradiſi.ſ.Phyſon,Gion,Tygris,& Euphrates. 1ª.q.102.1.2m.
FLVXVS maris eſt per impreſſionem lunæ, non autem per aliquam formam aquæ.1ª.q.105.6.1m.& q.110.3.1m.& 22æ.q.2.3.c.
1 FOMES eſt inordinata, & habitualis concupiſcentia appetitus ſenſitiui. 12æ.q.82.3.0.& 1ª.q 15.2.c.& q.27.3 c.
2 Fomes vt pœna inflicta à Deo,dicitur lex,non autem vt inclinat ad malum.12æ.q.91.6 0.& q.93.3.1m.
3 Effectus fomitis duplex.ſ.inclinatio ad malum, & difficultas ad bonum,3ª.q.27.3.c.
4 Fomes peccati non fuit in Chriſto. 3ª.q.15.2.0.& 3.c.& 4.c.3m & q.18.2.3m.& q.27.3.c.1m.
5 Fontes quinque,ſecundum quinque genera ſubſtantiarum.ſ.naturæ,corporis cæleſtis,ignis,aëris,aquæ & terræ 1ª.q.66.2.0.
1 OMNE illud quo aliquid primo operatur,eſt forma eius.1ª.q.76.1.c.
2 Omnis forma vel eſt ipſa natura rei,vt in ſimplicibus:vel conſtituit naturam rei,vt in compoſitis.1ª.q.13.1.c.
3 *In ſimplicibus & immaterialibus,idem eſt forma,& id cuius eſt forma.1ª.q.39.5.2m.
4 De ratione formæ eſt,quod ſit in eo cuius eſt forma.1ª.q.40.1.c.
5 *Formæ non locantur in genere,nec in ſpecie,ſed compoſita. 1ª.q.76.3.2m.
6 Forma generati,non eſt finis ſeu terminus generationis: niſi vt eſt ſimilitudo generantis.1ª.q.44.4.&m & 22æ.q.171.6.c.
7 *Omnis forma de ſe eſt communicabilis. 1ª.q.3.2.3m.& q.7.1.c.fi.
8 *Omnis forma exiſtens in ſuppoſito,per quod indiuiduatur, eſt cõmunis multis ſecundum rem,vel ſecundum rationem,non autem formæ ſubſiſtentes.1ª.q.13.9.c.
9 Diſtinctio formarum duplex.ſ.ſpecifica ſecundum diuerſitatem obiectorum,& numeralis,ſecundum diuerſitatem ſubiecti. 22æ.q.24.5.c.
10 *Formæ diſtinguuntur ſecundum diuerſa principia actiua. 12æ.q.54.2.c.
11 Forma ſeparata non multiplicantur numeraliter. 1ª.q 41.6.c.& q.50.4.c.& q 75.7.c.
12 Forma eſt variabilis terminatiuè,ſed eſt inuariabilis ſubiectiuè. 1ª.q.9.&.3m.& q 16.8.c.fi.& 12æ.q.53.1.c.
13 Subſtantialis forma,quæ requirit diuerſitatem in partibus corporis ſicut eſt anima,& præcipuè animalium perfectorum,non æqualiter ſe habet ad totum & ad partes, vnde non diuiditur per accidens,per diuiſionem quantitatis.1ª.q 76.8.c.
14 Forma ſubſtantialis totius, non ſuperadditur partibus.ſ.materiæ & formæ, ſicut forma domus,partibus integralibus eius.ſed eſt totum complectens materiam & formam,cum præciſione aliorum 1ª.q.76.8.c.
15 Non eſt poſſibile eandem formam numero,eſſe diuerſarum ſpecierum.1ª.q.118.2.2m.
16 Forma ſubſtantialis & accidentalis,ſunt actus, & faciunt aliquid in actu; ſed ſubiectum formæ ſubſtantialis,eſt ens in potentia tantum: quia actualitas prius eſt in forma, quàm in materia, quæ eſt propter formam: ſubiectum autem formæ accidentalis, eſt ens actu,cui prius conuenit actualitas, quam formæ accidentali, quæ eſt propter ſubiectum. 1ª.q.66.1.2.c.& q.76.4.c.& q.77.6.c.
17 Forma vnius materiæ,dicitur ſpecies, plurium ſecundum ordinem tantum totum,colligatarum compoſitio, alteratarum autem miſtio.1ª.q.66.2.c.
18 Formæ incompaſſibiles in eodem ſuppoſito, faciunt propoſitionem in materia remota,compaſſibiles autem in materia contingenti, vel naturali.3ª.q.16.1.1m.
19 Forma omnino ſimplex vel non ſubſiſtens: non poteſt eſſe ſubiectum ex quo vel in quo,ſed ſubiectum de quo & circa quod. 1ª.q.13.12.1m.& q.29.1.5.0.& 3.3m.& q.30.1 3m.& q.54.3.2m.& q.77.1.6m.
20 Plures formæ eiuſdem generis,non poſſunt ſimul eſſe in eodem ſubiecto.1ª.q.85.4.c.2m.
*Plures formæ eiuſdẽ ſpeciei,non poſſunt eſſe ſimul in eodem ſubiecto.3ª.q 35.5.c. 21
Nulla forma naturalis poteſt eſſe ſimul in eodem ſubiecto cum actu formæ contrariæ, ſicut habitus animæ cum actu contrarij habitus,12æ.q 63.2.2m.& q 71.4.0. 22
Forma completa eſt in ſubiecto, ſecundum conditionem ſubiecti, non autem virtus inſtrumentalis, ſed magis ſecundum conditionem principalis agentis.3ª.q.63.5.1m. 23
Nulla forma remouet à materia potentiam ad alias formas.1ª.q.66 2.c. 24
Forma implens totam potentiam materiæ,eſt inſeparabilis à materia:non autem aliæ.22æ.q.24.11.c. 25
Omnis forma quanto eſt nobilior, tanto magis dominatur materiæ,& minus ei immergitur,& magis eam ſua virtute excedit. 1ª.q 76.1.c.co.2. 26
Forma non excedit proportionem materiæ,ſed ſunt eiuſdem generis.22æ.q.24.3.2m. 27
Materia prima eſt vna,per remotionem omnis formæ, non autem per vnam formam.1ª.q.16.7.2m. 28
Materia eſt propter formam. 1ª.q.47.1.2.c.& q.65.2.c.& q.70.3.c.& q.76.5.c princ.& q.77.6.c.& q.84 4.c. & q.85 3.4m.& q.89.1.c.& q.91.3.c.& q.96.5.c.& q.105.5.c.& 12æ.q 2.5.c. 29
Forma finitur per materiam, inquantum communitas eius contrahitur per materiam, ad hoc indiuiduum, & econuerſo, inquantum potentialitas eius determinatur ad vnam ſpeciem. 1ª.q.7.1.c.& q.44.2.c fi. 30
*Materia multiplicatur per aduentum formæ.1ª.q.29.2.5m. 31
Materia recipit formam,vt ſecundum ipſam conſtituatur in eſſe alicuius ſpeciei,non autem intellectus,ſed ſecundum rationem formæ 1ª.q.50.5.2m. 32
*Omne illud per quod materia efficitur propria huius formæ, ſe tenet ex parte materiæ, vt diſpoſitiones & remotiones impedimentorum.1ª.q.85.2.1m.& q.87.1.c.& 12æ. q.2.5.c.& 22æ. q.27.1.c. princip. 33
Informitas materiæ duplex.ſ.carentia omnis formæ. & carentia triplicis pulchritudinis,ſcilicet lucis,viſibilitatis, & plantarum:prima præceſſit formationem natura tantum, ſecundum Auguſtinum.ſecunda vero etiam duratione,ſecundum alios. 1ª. q. 66.1.0.& 4.c.& q 67.4.c.4m.& q.69.1.2.c.& q.74.2.c. 34
Materia cognoſcitur tantum dupliciter. ſcilicet per analogiam ad formam,& vt perfecta eſt per eam.1ª.q.15.3.3m. 35
Materia inquantum eſt nuda, ſe habet indifferenter ad omnes formas,ſed determinatur per agens. 1ª.q.66.2.c. 36
Nihil eſt ſua materia, nec ſuum efficiens, ſed aliquid eſt ſua forma, vt in ſimplicibus.1ª.q.39.2.5m. 37
Forma vt eſt in materia,eſt prior ea via naturæ, & poſterior via generationis:ſed vt eſt in agente,eſt omni modo prior.12æ.q.20.1.3m.& q.62 4 c. 38
*Forma non latitat,contra Anaxagoram, nec eſt totaliter ab ideis, contra Platonem, nec ab intelligentia, contra Auicennam: ſed educitur de potentia materiæ ab agente naturali ſecundum Ariſtotelem.1ª.q.45.8.c.& q.65.4.c.& q.91.2.c.& q. 110. & 2.c. & 12æ.q.63.1.c. 39
*Inchoatio formarum improbatur 3ª.q.32.4 c.3m. 40
*Quamlibet formam ſequitur aliqua inclinatio, quæ eſt appetitus rei habentis illam formam,1ª.q.80.1.c. 41
*Formæ ſubſiſtentes, non habent cauſam aliam formalem ſui eſſe & ſuæ vnitatis,nec cauſam agentem, per tranſmutationem materiæ de potentia ad actum,ſed producentem totam ſubſtãtiam. 1ª.q.61.1.1m. 42
Omnes formæ & motus in iis inferioribus, fluunt à formis, quæ ſunt in intellectu alicuius intelligentię 1ª.q.65.4.c.1m. 43
Materia non fuit creata ſub vna forma, ſed ſub diuerſis. 1ª. q. 66.1.c. 44
Vna forma non fit alia per continuam generationem. 1ª. q. 118. 2. 2m. 45
Formarum quędam fiunt ab agente corporali,ſecundum perfectam rationem,& perfectum eſſe formæ eius,quædam primo tantummodo,quædam neutro modo. Primæ manent, ceſſante actione agentis,vſque ad corruptionem,ſecundæ parum. tertiæ nihil. 1ª. q 67.3.1m. 46
Nulla forma corrumpitur,niſi per actionem contrarij, vel per corruptionem ſubiecti,vel per defectum cauſæ.12æ. q. 53.1.c. 47
Forma dicitur corrumpi per ſe,per ſuum contrarium, ſed per accidens,per corruptionem ſui ſubiecti.12æ.q.53.1.c. 48
Introductio vnius formæ,eſt expulſio alterius, & econuerſo. 1ª.q. 42.4.2m. 49
Intenſio formæ & perfectionis,eſt per acceſſum ad primum,ſed intenſio defectus & priuationis,eſt per receſſum à primo. 1ª.q.49.3.3m,& 12æ.q 82. 2.1m. 50
Intenſio & remiſſio formarum, nunquam cauſat diuerſitatem ſpeciei,ſed quandoque conſequitur eam.12æ q.72.8,1m. 51

Magis

52 Magis eſt minus ex formis diuerſorum graduum, diuerſificant ſpeciem, non autem ſecundum inteſionem graduum eiuſdem formæ. 1ª.q.50.4.1m.& 12ª.q.18.11.1m.& q.60.3.5m.& q.7 .8.1m.
53 Perfectio formæ duplex. ſ.ſecundum ſpeciem, & ſecundum ſubiectum. Secundum primam forma dicitur magna: ſecundum ſecundam vero dicitur magis. 12ª.q.52.1.c.princ.& q 66.1.c.
54 Forma dupliciter recipit magis & minus. ſcilicet in concreto tantum, ſi ſit ſimplex & vna, vt lux: vel in concreto & abſtracto, ſi importat in ratione ſua proportionem multorum ordinatorum ad vnum, vt motus, ſanitas, & pulchritudo. 12ª.q.52.1.c.& q.73. 2.3m.
55 Nulla forma ſubſtantialis, ſuſcipit magis vel minus 1ª.q.76.4.4m.& q.93.3.3m.& q.118.2.2m.& 12ª.q.52.1.c.& 3ª.q 75.7.c.
56 Forma rei per ſe exiſtens, ad duo poteſt eſſe.ſ.vt exemplar, & vt principium cognitionis 1ª.q 15 1.c.
57 Verbum Dei eſt forma exemplaris, non autem forma quæ eſt pars compoſiti. 1ª.q.3 8 2m.
58 Forma ſubſtantialis eſt perfectio totius, & cuiuslibet partis eius, nõ autem quælibet forma accidentalis. 1ª.q.76.8.c.
59 Forma ſubſtantialis vnitur immediatè materiæ. 1ª.q.76 6.7.c.
60 *Non eſt poſſibile plures formas ſubſtantiales ſimul eſſe in eodem corpore 1ª.q 76.3 c & 4.0.
61 *Forma miſtionis non eſt ſubſtantialis, ſed eſt accidens.ſ.qualitas. 1ª.q 76.4.4m.
62 Nulla forma rei corporalis, præter animam rationalem, eſt perpetua. 1ª.q.85 6.c.
63 Eadem forma eſt, qua ignis eſt ignis, corpus & ſubſtantia. 3ª.q.75. 6.2m.
64 *Forma accidentalis non habet potentiam actiuam, ſed eſt potentia compoſiti, vt calor ignis. 1ª.q.77.1.3m.
65 Omnis forma ſeparata à materia, eſt intellectualis. 1ª.q 66.2.c.fi.& q.110 1 c.& 3ª.q.75 6 c
66 Omnes formæ intelligibiles, ſunt vnius generis. 1ª.q 85 4.c.
67 Formæ: ſpecies intellectus noſtri, non effluunt à formis in materialibus, ſed à rebus ſenſibilibus. 1ª.q.84 4.6.0.
68 Forma intellectus reſpectu eius eſt indiuidua, ſed reſpectu eius cuius eſt ſimilitudo, eſt vniuerſalis. 1ª.q.76.2.3m.
69 Intellectus recipit formam, vt formam ſimpliciter, non indiuiduando eam, quia in eo habet eſſe vniuerſale, ſed materia recipit formam, indiuidualiter tantum. 1ª.q.75.5.1m.
70 Intellectus cuius forma eſt à re, perficitur à re & à ſimilitudine. Si autem non habet à re perficitur à ſimilitudine. Si vero non differt à ſimilitudine, à nullo perficitur. 1ª.q.14.2.2m.& 3m.& 5.2m. & 3m.
71 Iudicium quo ad formam iudicij, pertinet ad iuſtitiã diſtributiuam tantum. 22ª.q.63 4.1m.
72 Formæ ſacramentales, traditæ ſunt Apoſtolis à Chriſto. 3ª.q.72. 4.1m.
FORMICA reponit grana, imminente pluuia. 12ª.q 172.1.art.3.
1 FORNICATIO prohibetur ſpecialiter ſimul cum ceremoniis legis ab apoſtolis, quia gentiles non reputabant eam eſſe peccatum. 12ª q 103.4.3m.& 22ª q.154.2.1m.
2 Omne peccatum dicitur fornicatio large. 22ª.q.151.2.c.3m.& 4.d. 3.6. 2m.
3 Fornicatio eſt maius peccatum iis quę ſunt contra bona exteriora, & minus iis quæ ſunt contra Deum, vel contra perſonam proximi. 22ª.q.154 3.0.
1 FORTITVDO eſt virtus ſpecialis, ſecundum quod eſt circa pericula, ſed eſt conditio omnis virtutis, ſecundum quod dicit firmitatem animi abſolutè. 12ª.q.61.3.4.0.& 22ª.q.58.8. 2m.& q.123.2.0.& 3.1m.& 13.c.
2 Fortitudo eſt virtus, tollens impedimenta, quæ repellunt voluntatem ab eo quod eſt ſecundum rationem, propter difficile. 22ª.q. 123.1.0.& 3.4.5.c.& q.124.2 c.
3 Fortitudo nõ habet partes ſubiectiuas, nec diuiditur in multas ſpecies, quia eſt circa materiam valde ſpecialem. 22ª.q.128 c princ.
4 *Propria materia fortitudinis, ſunt timores & audaciæ, in maximis terribilibus. 1ª.q.59.4 3m.& 22ª.q 186.1.c.
5 Fortitudo eſt immediatè circa timores & audacias, mediatè vero circa obiecta horum.ſ.circa pericula & labores. 22ª.q.123.3.2m.& q. 129 2.2m.& q.161.2.3m.
6 *Fortitudo eſt principaliter circa timores, ſecundario autem circa audacias. 1ª.q.21.1.1m.& q.95.3.2m.& 12ª.q.60.4.b.& c.& 22ª.q.123. 3.0.& 6.c.& q 126.2.c & q.137.2.c.& q.141.3.c.2m.
7 Fortitudo non eſt circa ſpem, niſi ſecundum quod ſpes connectitur audaciæ. 22ª.q.123.3.3m.& q.125.2.3m.
8 *Fortitudo eſt præcipuè circa timores mortis. 12ª.q.61.3.c.& 22ª.q. 123.4.0.& 11.12.c.& q.123.2.c.& q 128.2.& q.129.3.c.
9 Fortitudo principaliter eſt circa moleſtias mortis, ſecũdario autem circa quaſcunque alias moleſtias. 12ª.q.123.4.1m.& q.114.4.3m.
10 Fortitudo eſt maxime circa repentina, quo ad manifeſtationem habitus, non autem quo ad electionem. 22ª.q.123.9.0.
Fortitudo eſt maxime circa timores mortis in bello communi, vel particulari. 22ª.q.123.5.0 & q.124.1.c.& q 141.8.c. 11
*Fortitudo eſt circa difficiliora, non autem circa meliora, quam iuſtitia, quæ in bello & in pace vtilis eſt, non autem fortitudo, ſed tantum in bello. 22ª.q.58 1 .c 3m. 12
Perſeitè, ſecundum quod dicit actum fortitudinis, non dicit immobilitatem, ſed electionem immorandi contra immoderatum timorem, ſicut charitas contra odium, manſuetudo contra iram, & patientia contra triſtitiam. 12ª.q.66.4.2m. 13
Fortitudo moderatur timorem, patientia & perſeuerantia triſtitiã: ſed manſuetudo iram. 22ª.q.136.2.c.1m. 14
Quicunque eſt fortis, eſt patiens, & nõ econuerſo, quia patientia eſt quædam fortitudinis pars. 12ª q.66.4.2m. 15
Fortitudo ſuſtinet pericula mortis, ſed patiẽtia ſuſtinet quæcunque mala. 22ª.q.128.4m.& q.136 4.2m. 16
Fortitudo eſt principaliter circa timores, ſecundario autem circa triſtitias. Patientia vero eſt in conuerſo. 22ª.q.136.4.2m. 17
*Fortitudo eſt principalior magnanimitate. 22ª.q.129.5.c.3m. 18
Fortitudo firmat contra mala, ſed magnanimitas in proſecutione bonorum. 22ª.q.129.5.1m.& 6.2m. 19
Partes potentiales fortitudinis ſunt ſex. ſ. magnanimitas, fiducia, ſecuritas, magnificentia, conſtantia, tollerantia.i.patientia, & firmitas.i.perſeuerantia. 22ª.q.128.0.& q.129.5 0.& q.134. 4.0.& q. 136.4 0.& q.1 1.4 3m. 20
Fiducia. magnificentia, patientia, & perſeuerantia, circa materiam fortitudinis. ſunt partes eius integrales. Sed ſunt partes potentiales, & virtutes per ſe, diſtinctæ à fortitudine, ſecũdum quod ſunt circa alias materias. 22ª.q 128.0.& q.134. 4.0.& q.136.4.0.& q. 13 .2.0. 21
Vitium audaciæ opponitur fortitudini, ſecundum exceſſum audaciæ, impauiditas autem ſecundum defectum timoris, quia in vtraque ponit medium. 22ª.q.126.1.1m. 22
Fortitudo eſt in iraſcibili ſubiectiue. 12ª.q.61. 2.c. & q. 66. 1. c. & q. 5.3.c.& 22ª.q. 38.3.2m.& 9.c.& q.128.1m.& q 34. 4.c. & q. 136.4.2m.& q.137.2.2m.& 3ª q.15.2.c. 23
Fortitudo martyrum præcipue cõmendatur. quia ſuſtinent propter Deum impugnationes perſonales, & mortem in bello particulari. 22ª.q 123.3.2m.& q.124 7.0. 24
Fortis intendit exprimere ſimilitudinem ſui habitus in actum, vt proximum finem. 22ª.q.123.7.c. 25
Fortis delectatur de ſuo actu & fine, ſed non percipit. niſi ex ſuperabundanti gratia Dei, propter dolorem corporis & animæ, pro amiſſione vitæ. 22ª.q. 123.8.0. 26
Non habens fortitudinem, operatur fortia quintupliciter, ſcilicet propter ignorantiam, artem, experientiam, paſſionem, & lucrum. 22ª.q.123.1.2m.& q 128.7m. 27
Principalis actus fortitudinis, eſt ſuſtinere: ſecundarius vero eſt aggredi. 22ª.q 123.3.c.& 6.0.& 8.c.& 10.3m.& 11.1m. & q.124. 2. 3m.& q 128.c.& q.141.2. 3.c. 28
Ad primum actum, requiruntur duo, ſcilicet præparatio animi, & executio operis. Ad ſecundum etiam requiruntur duo, ſcilicet infrangibilitas, & infatigabilitas. 22ª.q.128.c. 29
Fortitudo aſſumit iram moderatam ad actum ſecundum, non autem ad primum. Nec vt auxilium, ſed vt inſtrumentum, quia ad iram pertinet inſilire in rem contriſtantem. Vnde Philoſophus inducit verſum Homeri. Virtutem & furorem erige, quia videlicet cum aliquis eſt virtuoſus virtute fortitudinis, paſſio iræ, electionem virtutis ſequens, facit ad maiorem promptitudinem actus. Si autem præcederet, virtutis modum perturbaret. 22ª. q. 123.10.0 & 11. 1m. 30
Triſtitia & concupiſcentia, per ſe impediunt ſecundum actum fortitudinis.ſ.aggredi, ſed per accidens adiuuant. 22ª.q.123.10.3m. 31
Fortitudo ſpiritus, oſtenditur in reſiſtendo concupiſcentiæ carnis contrarianti ſpiritui. Sed eſt maior in comprimendo, ac inſurgat. 3ª.q.15.2.3m. 32
Donum fortitudinis in patria, habet actum perfruendi plena ſecuritate à laboribus & à malis. 22ª.q.139.1.2m. 33
Virtus fortitudinis firmat animum, ſecundum modum connaturalem homini, donum autem ſupernaturaliter. 22ª.q.139.1.0. 34
Donum fortitudinis dat fiduciam euadendi quælibet pericula, & perueniendi ad finem cuiuslibet operis. id eſt, ad beatitudinem, non autem virtus fortitudinis, ſed perficit ad ſuſtinendum quælibet pericula. 22ª.q.139.1.c. 1m. 35
Donum fortitudinis, reſpicit virtutem fortitudinis, inquantum ſuſtinet pericula, & facit quodcunque opus arduum. Ideo dirigitur à dono conſilij. 22ª.q.139.1.3m. 36
1 FRATER in ſacra ſcriptura dicitur quadrupliciter, ſcilicet natura, gente, cognatione, & affectu. 3ª.q. 28.3.3m.
2 Fratres Chriſti ſumus per adoptionem. 1ª.q.33.3. c. & q. 42. 3. c. & 3ª.q. 23.2. 2m.
3 Fratres Chriſti in Euangelio, dicuntur conſobrini eius. ſcilicet filij Mariæ, materteræ matris eius. 3ª.q.28.3.5m.

Fama

Frenesis. & Cauſa. & Tanta poteſt eſſe motio ſpirituum & humorum, quod huiuſmodi apparitiones rerum aliter quam ſunt, etiam vigilantibus per naturalem commotionem humorum ſiunt. ſicus & in freneticis. & aliis huiuſmodi. 1ª.q.111.3.c.ſi.

Frequentia, aſſiduitas, & diuturnitas, non ſunt circunſtantiæ mutantes ſpeciem, niſi aliud ſuperueniat. 12æ.q.88.5.1m.

Fricare. & Multa homo agit abſque deliberatione, de quibus etiam quandoque nihil cogitat: ſicut cum aliquis mouet pedem vel manum, aliud intentus, vel fricat barbam. 12æ.q.1.1.art.3.& 3m.

1 FRVCTVS dupliciter diſtinguuntur. ſ. ſecundum tres perfectionis gradus à Chriſto. ſ. triceſimus, ſexageſimus, & centeſimus: ſiue ſecundum tres gradus virtutis, vt ſancti diſtinguunt, quia cuiuslibet rei perfectio, attenditur ſecundum principium, medium, & finem, & eſſentialiter, id eſt ſecundum rationes diuerſas gaudendi, ſcilicet duodecim à Paulo. 12æ.q.70.3.2m.

2 Fructus ſpiritualis dicitur dupliciter. ſ. quod principaliter expectatur, ſ. Deus, & ſecundario. ſ. delectatio. 12æ.q.11.1.c.3m.

3 Fructus quarto modo. ſ. conſurgens ex ſemine verbi Dei, eſt tantum triplex, ſecundum tres gradus continentium ſ. coniugum, viduarum, & virginum. 12æ.q.70.3.5m.

4 Fructus ſpiritusſancti, ſecundum ſanctam Paulum, ſunt duodecim ſ. charitas, gaudium, pax, patientia, bonitas, longanimitas, benignitas, manſuetudo, fides, modeſtia, continentia & caſtitas. 12æ.q.70.3.0.

5 Fructus ſenſibilibis, eſt vltimum ex arbore expectatum, quod cum quadam ſuauitate perficitur. 12æ.q.11.1.c.& 3.c.2m.& q.70.1.c.

6 Vltimum ſimpliciter & delectans, eſt proprie fructus, & eius proprie eſt frui. Delectans autem non vltimum, poteſt aliquo modo dici fructus, ſed eius non eſt frui proprie, & ſecundum completam rationem. Nõ delectans vero, ſed tantum in ordine ad aliud appetitum, nullo modo eſt fructus. 12æ.q.11.3 c.2m.

7 Opera carnis non dicuntur fructus, quia ſunt contra rationem, ſicut quod eſt ex arbore contra naturam eius, non dicitur fructus. 12æ, q 70.4 1m.& 22æ. q 8.8.c.ſi.

8 Virtutes dicuntur fructus ratione delectationis, non autem ratione habitus. 12æ.q.70.1 3m.& 22æ.q.136.1.3m.

9 Operatio ſecundum facultatem rationis, dicitur fructus rationis, ſed vt mouetur à Deo, dicitur fructus ſpiritusſancti. 12æ.q.70.1.c.

10 Opera noſtra vt ſunt à ſpiritu ſancto, dicuntur fructus, reſpectu vero beatitudinis, dicuntur flores. 12æ.q 70.1.1m.

11 Fructus proprie, dicitur tantum in corporalibus. ſcilicet plantis, à quibus metaphoricè transfertur ad ſpiritualia. 12æ.q.11.1.c.& 3.2m.& q.70.1.c.

12 In parte appetitiua, ſunt plures fructus quàm in parte apprehẽſiua, quia fructus, ſignificat, finem, qui magis cõuenit parti appetitiuę. 12æ.q.8 8 3m.

13 Fructus comparatur ad arborem, ſicut effectus ad cauſam, ad hominem vero, ſicut vltimum expectatum delectãs. 12æ.q.11.3.2m.& q.70 1.c.

14 Dono conſilij nõ reſpondet proprie aliquis fructus, quia omnis practica eſt propter aliud. 22æ.q.8.8.3m.& q 52.4.3m.

15 Fructus ſpiritus contrariantur operibus carnis in communi, non autem ſingula ſingulis, niſi ſecundum adaptionem. 12æ.q 70.4.0.

16 Opera carnis ſunt plura fructibus ſpiritus, quia bonum eſt vno modo, ſed malum eſt omnifariam. 12æ.q.70.4.2m.

1 Frvi eſt actus potentiæ imperantis, non autem exequentis. 12æ.q.11.1.c.

2 Frui eſt actus appetitiuæ potentiæ. 12æ.q.11.1.0.& 2.c.

3 *Frui eſt actus voluntatis. 12æ.q.11.1.1m.& 4.c.2m.

4 Frui eſt actus voluntatis, in ordine ad intellectum. 12æ.q.11.1.1m.& 4.c.2m.

5 Frui eſt actus tantum voluntatis ſecundum charitatem, in ordine ad potentias & habitus priores. 12æ.q.11.1.0.

1 FRVITIO pertinere videtur ad amorem vel delectationem, quam aliquis habet de vltimo expectato, quod eſt finis. 12æ.q.11.1.4.c.& q.34.3.c.ſi.

2 Nomina trium ordinum prædictorum, ſumũtur ab excellentia prædictorum trium actuum fruitionis, & non ab eis ſimpliciter. 1ª.q.108.5.5m.& 6m.

3 Eadem fruitione fruemur Deo, fruitione eius, & beatitudine creata 12æ.q.11.3.3m.

4 Fruitio perfecta eſt tantum vltimi finis habiti, imperfecta vero, etiã non habiti. Sed impropria, eſt non vltimi ſimpliciter. 12æ.q.11.3.4.0.& q.12.1.3m.

5 Non oportet quod fruitio ſit vltimi finis ſimpliciter, ſed quod habeatur pro vltimo fine. 12æ.q.11.2.2m.

6 *Non eſt fruendum iuſto, niſi in Deo. Peccatore autem, brutis, vel inanimatis, nullo modo. 12æ q.11.3.1m.

7 Carentia cognitione, nullo modo fruuntur, bruta fruuntur improprie. Peccator non verè, iuſti imperfectè beati perfectè, Deus autem perfectiſſime. 12æ q.11.2.4.0 & q.12,5.2m.

Hæc fruitio Chriſti, perueniebat ad totam animam eius, ſecundum eſſentiam, vt eſt ſubiectũ rationis ſuperioris tantum. 3ª.q.46.8.0. 8

*Bruta fruuntur imperfectè, ſed rationalia perfectè. 12æ.q.11.2.0.

Frumentum eſt genus ad triticum. & ad alia grana. 3ª.q.74.3.5m.& 3m. 9

Frustra dicitur, quod eſt ad finem quem non inducit. 1ª.q.25.2.2m.& q.88.1.4m.& 3ª.q.105.2m.

Fvcatio eſt ſpecies fictionis, ad mentiendum pulchritudinem: ideo ſemper eſt peccatum, ſed non eſt mortale, niſi fiat ad laſciuiam, vel contemptum Dei. Tamen licet occultare turpitudinem cauſatam ex infirmitate, vel ex alia cauſa accidentali. 22æ.q.169.2.2m.

Fvgere poteſt iuſtus propter tria, ſcilicet vt perſecutor quieſcat vt præceptum à Domino opus perficiat, & vt glorioſiorem coronam acquirat. 22æ.q.64.4.0.

De ratione fundamenti eſt eſſe primum, ſuſtentare, & connexio. 22æ q.4.7.4m. 1

Fides eſt fundamentum aliarum virtutum, quia eſt prior eis, & ſubſtentat eas. Fortitudo autem firmat contra aduerſa, humilitas cõtra proſpera, timor contra culpam futuram, pœnitentia contra præteritam. 21æ.q.161.5.2m.& 3ª.q.84.6.2m. 2

FVRTVM eſt occulta acceptio rei alienæ. 22æ.q 66.3.0.

Furtum ſemper eſt peccatum, ratione iniuſtitiæ, & fraudis, vel doli. Et eſt mortale, niſi modicum intendatur. 22æ.q.32.3.c.& q.66.6.0.& q.118.4.c. 2

Furtum eſt ſpecies fraudis, Mendacium & ſalſum teſtimonium, fallaciæ. Turpe lucrum, inquietudinis. Rapacitas, violentiæ. Ideo omnia hæc & inhumanitas, id eſt, obduratio, ab Iſidoro dicuntur eſſe filiæ auaritiæ 22æ.q.118.8.3. 3

Furtum & rapina, opponuntur iuſtitiæ. 22æ.q.64.princip. & q.66. princ.& 4 5.c.& q.118 4.c. 4

Furtum eſt iniuſtum. quia eſt inuoluntarium per ignorantiam. ſed rapina per vim. Ideo differunt ſpecie. 22æ. q. 66. 4.0. & 9. c. & q. 73.1. c.1m. 5

Rapina eſt grauior furto dupliciter, primo quia inuoluntarium eſt ex parte eius cui aliquid ſubtrahitur furto: rapina vero addit violentiam. quæ voluntaria eſt; peccatum autem per vim, eſt maius quàm per ignorantiam. Secundo, quia rapina eſt in re, & in perſona: furtum autem, eſt tantum in re. 22æ.q.66.9.0.& q.73.3.2m. & q.136.1.1m.& q.144.2.4m. 6

Accipiens furtim rem ſuam, iniuſte detentam, peccat contra communem iuſtitiam, vſurpando ſibi iudicium: ſed non tenetur reſtituere, ſed ſatisfacere Deo, & ſedare ſcandalum. 22æ.q.66.5.3m. 7

Accipiens rem alienam occulte & manifeſte auctoritate iudicis, non eſt furtum vel rapina, quia per ſententiam ſit debitum. 22æ. q.66.5.1m.& 8.c. 8

Accipiens rem inuentam, animo retinendi, furtum facit, niſi credat haberi pro derelicto, vel nullius eſſe. 22æ.q.66.5.2. 9

Per prohibitionem furti, prohibentur omnia damna in rebus. 22æ. q.120.6.2m. 10

Pœna mortis non infligitur in præſenti pro furto, niſi ratione grauis circunſtantiæ, vt ſacrilegio, peculatu, & plagio. 22æ. q. 66. 6.2m. 11

Fvtvrvm cognoſcitur dupliciter, ſcilicet in ſe, & in ſuis cauſis. Primum conuenit tantum Deo: ſecundum nobis, ſed magis angelis & dæmonibus: ſed in cauſis neceſſariis certitudinaliter; in contingentibus ſæpe, opinatiue tantum; quæ autem raro, nullo modo. 1ª.q.14.15.0.& q.57.3.0.& q.64.1.5m.& q.86. 4.0. & q. 89.3.5m.& 22æ.q.111.4.c.& 22æ.q.95.1.0.& 5.c.& q.171. 6.2m.& 2m.& 3m.& q 172 1.c.& q.174.1.c.1m. 1

Futura plus cognoſcuntur à phreneticis, abſtractis à ſenſibus, morientibus, dormientibus, & brutis, quàm ab oppoſitis. 1ª.q.12.11. c.& q.86.4.2m.& 3m.& 22æ.q.172.1.1m.& 2m. & 3m. 2

Cognitio futurorum, ex præſentibus & præteritis, propriè rationis eſt. 22æ.q.47.1.c. 3

Anima vicina morti, cognoſcit aliqua futura ex reuelatione, vel ex impreſſione cauſarum naturalium, non autem propria virtute. 1ª.q.86.4.2m.& 22æ.q.172.1.1m. 4

Bruta non cognoſcunt futura, ſed ex inſtinctu naturæ eis indito ab intellectu diuino, mouentur ad aliquid in futurum, ac ſi futurum præuiderent 12æ.q.40.3.1m. 5

Bruta cognoſcunt futura, non computando præſens ad futurum, ſed ex inſtinctu naturæ, 1ª q.86.4.3m.& 22æ.q.41.1.3m. 6

Senſus non apprehendit futurum, ſed ex iis quæ animal apprehendit in præſenti: appetitus eius mouetur naturali inſtinctu in aliquod futurum proſequendum, vel fugiendum. 12æ.q.40.3.3m. & q.41.1.3m. 7

G

GABRIEL fortitudo Dei nominatur. 3ª.q.30.2.4m. 1

Quidam dicunt Gabrielem fuiſſe de ſupremo ordine angelorum, 2

rum,ſed ſatis eſt credibile, quòd ſit ſummus in ordine archangelorum nominat. 3ª q.3.1.4m & ſi.
1 Galilea vt interpretatur, tranſmigratio, ſignificat gentilitatē: ſed vt interpretatur, reuelatio, ſignificat patriam cœleſtem. 3ª. q. 55.3.c.4m.
1 GAVDIVM non eſt virtus, ſed eſt actus charitatis, poſterior dilectione. 22e.q.28.4.0.
2 Gaudium & triſtitia de eodem, ſunt contraria, & etiam ſecundum genus, ſed de diuerſis, vnum eſt cauſa alterius, & materia, 1ª.q 64. 3.1m.& 12.q.84.9.2m.
1 Gedeon petens ſignum peccauit tentando Deum ex incredulitate, ſicut & Zacharias. 22e.q 97.2.3m.
Gemitus & lachrymæ mitigant triſtitiam: quia aperitur extra & conueniunt diſpoſitioni hominis triſtis, 12e.q.38.2.0.
1 Genealogia magis denominatur à patre, quàm à matre 3ª. q.28.2.1m.& q.29.1.c.& q 31.2.2m.
2 Tota genealogia Chriſti exponitur, & dubia circa eam ſoluuntur. 3ª.q.28.1.2m.& q 31.3.0.
1 Generale triplex. ſ. per prædicationem, vt genus: per cauſam vt amor, & quod eſt à multis cauſis, vt ira. 12e.q.46.1.0.& 22e. q.58.6.c.
2 Generale & ſpeciale duplex. ſ. intentione & obiecto. 22e. q.58.5.3m, q.59.1.0 & q.79.2.1m.
1 GENERATIO duplex. ſ. mutatio de non eſſe ad eſſe, & origo viuentis à principio viuente coniuncto. Primo conuenit omni generali & corruptibili: ſecunda vero tantum viuenti, & dicitur natiuitas. 1ª.q.27.2.c.
2 Ad generationem naturalem, non requiritur aliqua potentia actiua in materia. 3ª.q 32.4.c.3m.
3 *In generatione tota virtus actiua eſt ex parte maris, & paſſio ex parte fœminæ. 1ª.q.115 2.3m.& 3ª.q.32.4.c.& q.67.4 3m.
4 Primum in generatione, eſt vltimum in corruptione. 22e.q.107.2.c. & q.162.7 3m.& 4m.
5 Generatio vnius non eſt corruptio alterius, niſi per concomitantiam, 1 e q.113.6.2m.
6 Generatio & corruptio ſunt in inſtanti. 12e.q.113.7.c.
7 Forma eſt finis generationis, in omnibus quæ generantur, non à caſu. 1ª.q.13.1.c.
8 Omne generans producit ſibi ſimile ſecundum formam qua agit, quæ eſt potentia generatiua. 1ª.q.33.2 4m.& q.41.5 c.
9 Ad actum generationis concurrunt tria. ſ. calor, ſpiritus: & humor. 22e q 147.8.1m.
10 Generatio vniuoca eſt verior & perfectior, quàm generatio non vniuoca. 1ª.q.33.1.4m.
11 Idem modus generationis eſt omnium eorum, quæ ſunt eiuſdem ſpeciei. 3ª.q 28.1.4m.
12 Quod generatur ſecundo modo generationis. ſ. prout generatio eſt origo viuentis à principio viuente coniuncto, non dicitur genitus, nec filius, niſi procedat ſecundum rationem ſimilitudinis ſpecificæ, vt pili, & vermes, 1ª q.27.2.c.
13 Generatum oportet aſſimilari generanti, in omnibus quæ ad naturam ſpeciei pertinent, non autem in proprietatibus indiuidui. 1ª. q.100 1.c.& q.101.1.1m.& 12e.q 81.2.0.
14 Accidentia indiuidualia, pertinentia ad diſpoſitionem naturæ, vt velocitas corporis, & bonitas ingenij, propagantur in filios per generationem, ſed nullo modo accidentia purè perſonalia, vt grammatica & huiuſmodi. 12e.q.81.2.c.& 22e.q.168.2.2m.
15 *Accidentia ſpeciei & indiuidui ſecundum corpus, poſſunt tranſfundi à generante in genitum, non autem accidentia ſecundum animam. 12e.q 60.6.4m.
16 Homo generat ſibi ſimile in ſpecie, non inducendo, nec educendo animam rationalem de potentia materiæ, ſed diſponendo materiam, 1ª.q.118.2.4m.& 12e.4 83.1.3m.
17 In ſtatu innocentiæ, fuiſſet generatio per coitum, 1ª q 98.0.
18 Tunc non fuiſſent generati æquales in robore, pulchritudine, & aliis ſicut nec etiam nunc, 1ª.q 96.3.c.
19 Parentes tunc non fuiſſent confirmati in iuſtitia, quandiu genuiſſent, 1ª.q.100.2.c.
20 Generatio ſignificat relationem per modum operationis, in diuinis 1ª.q 42.6.3m.
21 Generatio propriè conuenit Deo. 1ª.q.27 2.0.& q.28.4 c.
22 Generatio filij Dei à patre, eſt æterna. 1ª.q 42.2.0.
23 Arrius ponit duodecim modos generationis. ſ. iuxta fluxum lineæ à puncto, iuxta emiſſionem radiorum à ſole, iuxta characterem ſeu impreſſionem à ſigillo, iuxta immiſſionem bonæ voluntatis à Deo, iuxta exitum accidentis à ſubſtantia, iuxta abſtractionem ſpeciei à materia, iuxta excitationem voluntatis à cogitatione, iuxta transfigurationem motus à mouente, iuxta eductionem ſpecierum à genere, iuxta ideationem & iuxta naſcentia. in quibus deeſt æqualitas naturæ, vel durationis. 1ª.q.42.2.ar.1.& 1m.
24 Proceſſio ſpiritusſancti, non poteſt dici generatio, quia eſt per modum amoris, non autem per modum ſimilitudinis, ſicut verbum 1ª.q.27.4 0.& q.30.2.2m.& q.35 2.c.
Nullus modus proceſſionis in creaturis, perfectè repræſentat diuinam generationē, ſed ex multis oportet colligere ſimilitudinem, 1ª.q.41 3.4m.& q.42.2.1m. 25
*Nec beati illam ineffabilem generationem ſciunt, quia non comprehendunt naturam Dei. 1ª.q 12.7.0. 26
Eſſentia Dei non generatur, nec genita eſt per ſe, nec per accidens. 1ª q.39.5.2m.& 3ª.q.16.5.1m. 27
Eſſentia non generat, ſed pater virtute eſſentiæ, 1ª.q.39.5.0.& q 41. 5.1m. 28
Generatio attribuitur aliis terminis eſſentialibus, ſecundum quod magis connotant actum. 1ª.q.39.5.1m. 29
Eſſentia eſt Deus generans, & res generans, ſi res & Deus ſupponant pro perſona, non autem ſi ſupponant pro eſſentia. 1ª.q.39. 5.5m. 30
Hæc propoſitio eſt falſa, Deus non genuit Deum. 1ª.q.39.4.4.3m. 31
Hæc propoſitio eſt vera, Deus genuit Deum, 1ª.q.39.4.0.& 5.2m. 32
Hæc eſt falſa, Deus genuit ſe Deum, vel alium Deum. 1ª. q. 39. 4.4m. 33
Hæc eſt vera tripliciter, Deus pater genuit alterum ſe. ſ. in ablatiuo, in accuſatiuo ſimpliciter, & perſonaliter, ſed emphaticè. 1ª. q.39.4.4m. 34
Hæc eſt vera appoſitiuè. Deus genuit Deum, qui non eſt Deus pater. Et eſt falſa ſuppletiuè, ſed affirmatiua eſt econuerſo. 1ª.q.39. 4. m. 35
Melius dicitur filius Dei ſemper natus, quàm ſemper generari, vel ſemper naſci: licet vti poſſimus omni tēpore in generatione eius. 1ª.q 42.2.4m.
Generatiua potentia eſt actiua, & eſt in patre perfectè, in matre vero imperfectè. 3ª.q.32.4.2m.
Genitor. & vel generans, non eſt ita nomen proprium patris, ſicut pater 1ª.q.31.2.0.& q.40.2.c.
Filius Dei dicitur genitus de patre, & ſubſtantia patris: ſed diuerſimode. 1ª.q.41. 3.0. 1
Filius Dei dicitur genitus & creatus, ad remouendum omnem imperfectionem à natiuitate eius, 1ª.q.41 3.4m. 2

GENVS reſpectu ſingularium, eſt vt formale; ſed reſpectu ſpeciei, eſt vt materiale. 1ª.q.85.3.4m. 1
Genus aliquando accipitur pro ſpecie, eo modo loquendi, quo dicimus humanum genus, totam humanam ſpeciem 12e.q.18.2.c.ſi. 2
Genus prædicatur æqualiter de ſpeciebus, ſecundum intentionem, non autem ſemper ſecundum eſſe. 1ª.q 77.4.1m. 3
Genus dicitur dupliciter, ſcilicet propriè, prout prædicatur de pluribus ſpeciebus in eo quod quid, & impropriè, id eſt, omne commune, ſcilicet quod ſui communitate multa ambit & continet, & ſic bonum & malum dicuntur genera contrariorum. 12e. q. 18 2.c ſi. 4
Genus duplex, ſcilicet genus nominatum, & genus innominatum. 1ª.q 78.2.3m. 5
Genus duplex, ſcilicet genus proximum, & genus remotum. Ibid. 6
Genus duplex, ſcilicet genus logicum, & genus phyſicum. 1ª. q. 66. 2 2m & q 88. 2.3m. 7
Aliquid eſt in aliquo genere dupliciter, ſcilicet in genere entis, vt ens actu, & in genere intelligibilium, vt pura potentia. 1ª. q. 87. 1.c.2m.& 12e.q.50.4.2m. & 5.c. 8
*Aliquid eſt in aliquo genere dupliciter, ſcilicet per ſe, vt ſpecies: & ea de quibus prædicatur genus: & reductiuè, vt principia generis, negationes & priuationes. 1ª.q.3.5.c.& 12e.q.72.6.3m. 9
In omni genere in quo eſt aliquid imperfectum, oportet præexiſtere aliquid perfectum. 1ª.q.31.1.c. 10
In quolibet genere, primum eſt cauſa omnium quæ ſunt poſt. 3ª. q 56.1.c. 11
*In omni re quæ eſt in genere, differt eſſe ab eſſentia. 1ª.q.3.5.c. 12
Impoſſibile eſt aliquid eſſe in genere, quod in nulla eius ſpecie eſt. 1ª.q.7.2.2m.& 22e.q.189.1.3m. 13
Hypoſtaſis non eſt in genere vel in ſpecie, niſi per naturam quam habet. 3ª.q.2.3.3m. 14
Nihil ponitur primo in genere vel ſpecie, niſi per id quod de eo propriè prædicatur. 3ª.q.63.2.1m. 15
In omni genere, quanto aliquid eſt prius, tanto eſt ſimplicius. 12e. q.29.2.c. 16
Relatio generis ad ſpeciem, & econuerſo, eſt relatio rationis tantum. 1ª.q. 28.1.c. 17
Alia genera à relatione ſecundum propriam rationem, ſignificant aliquid alicui inhærens. 1ª.q.28.1.2.c. 18

GEOMETRA modico ſtudio acquirit ſcientiam concluſionis, nunquam conſideratæ. 12e.q.65.1.1m. 1
Errans circa hoc principium, omne totum eſt maius ſua parte, non poteſt habere ſcientiam geometriæ. 12e.q.65 1 4m. 2
Germinare. &. Significanter dicit ſcriptura: germinet terra herbam

herbam vIrentem, & facientem ſemen, quia ſcilicet ſunt produ-
ctæ perfectæ ſpecies plantarum, ex quibus ſemina plantarum ori
untur. Nec refert vbicunque habeant vim ſeminatiuam, vtrum,
ſcilicet in radice, vel in ſtipite, vel in fructu. 1ª.q.69.2.o.& q.
72.1m.

GIGANTES ſecundum Ioſephum & Auguſtinũ, producti ſunt
ſemine humano, operante dæmone incubo vel ſuccubo, ſub cer-
ta conſtellatione. 1ª.q.51.3.6m.

GILBERTVS Porretanus reuocat errorem ſuum, de aſſiſtentia
relationum in diuinis. 1ª.q.28.2.c.

1 GLADIVS flammeus. eſt impedimentum acceſſus paradiſi ter-
reſtris, & ſignificat impedimentum regni cæleſtis. 22e. q.164.
2.5m.

1 GLORIA eſt clara notitia cum laude, vt Ambroſius dicit. 12e.q.2
3.c.& 22e.q.103.1.3m.& q.132.1.c.

2 Finis debitus appetendi gloriam · vel manifeſtandi aliquod bonum
in hac vita, eſt tantum triplex ſ. gloria dei, vtilitas proximi. & vti-
litas propria. 12e.q.131.2.3m.

3 Homo poteſt laudabiliter appetere gloriam ſuam ad vtilitatem ſui
vel aliorum. 22e q.132.2.1m.

4 Gloria dicitur vna tripliciter. & eſt peccatum. Primo quando eſt de
non ente, vel de tranſitoriis, vel de peccato: ſecundo quando quæ-
ritur ab hominibus, & non à Deo: tertio quando non ordinatur
ad debitum finem. 22e.q.131.1.c.

5 Opus virtuoſum factum propter inanem gloriam venialem, amit-
tit vim merendi vitam æternam, quia nullus peccando meretur.
22e.q.132.3.5m.

6 Inanis gloria eſt periculoſa, non propter grauitatem ſui ſed diſpo-
nendo ad grauia, faciendo præſumptuoſum, & nimis de ſe confi-
dentem, & diſponendo paulatim ad priuationem interiorum bo-
norum, 22e.q.132.3.3m.

7 Vana gloria vituperatur præcipuè circa eleemoſynam, propter defe-
ctum charitatis, præferendo vanã gloriam vtilitati proximi, dum
facit hoc propter illud. 22e.q.132.5.3m.

8 Vana gloria non eſt ſemper peccatum mortale, ſed tantum quando
ponitur in ea vltimus finis, vel quando eſt contra Deum. 22e. q.
132.3.c.

9 Vana gloria eſt vitium capitale: cuius filiæ ſunt ſeptem. ſ. inobedien
tia, iactantia, hypocriſis, contentio, diſcordia, præſumptio noui-
tatum, & pertinacia. 12e.q.21.4.n.& q.105.1.2m.& q.132.4.5.n.&
q.138.2.1m.

10 Ira non cauſat diſcordiam, & contentionem: niſi mediante vana glo
ria. 22e.q.132.5.2m.

11 Vana gloria directe contrariatur magnanimitati, ſecundum rei ve-
ritatem, vt deficiens: ſed ſecundum opinionem: vt excedens, 22e.
q.30.princ.& q.132.2.0.

12 Deus quærit gloriam ſuam, non propter ſe, ſed propter nos. 22e.q.
132.1.1m.

13 Soli Chriſto conuenit quærere gloriam ſuam, quia Deus eſt: ſed in-
quantum homo, quærit gloriam Dei in ſe: ſicut & alij ſancti. 22e.
q.131.1.1m.

14 Ea quæ ſunt gloriæ. ſ. perfecta Dei fruitio, & huiuſmodi, prius tem-
pore debuerunt eſſe in Chriſto, ſicut in actore gloriæ: quàm in a-
lio, 3ª.q.53.3.3m.

15 Gloria ſanctorum, eſt ſine ſucceſſione, 12e.q.67.4.5m.

1 GRADVS altaris prohibetur contra idololatriam: quia genti-
les in ſacris Priapi oſtendebant populo ſua pudenda. 12e.q.102.
4.7m.ſ.

1 GRATIA eſt forma accidentalis, ſcilicet qualitas. 12e. q. 110.
2.0.

2 Gratia reducitur ad primam ſpeciem qualitatis: non tamen eſt habi
tus proprie: ſed habitudo. ſ. ſanitas mentis. 12e.q.110.3.3m.

3 Gratia eſt forma quædam, habens eſſe completum in anima: ideo
eſt in ea mutabiliter: ſicut anima eſt mutabilis ſecũdum liberum
arbitrium in via 3ª.q.63.5.1m.

4 Gratia non eſt forma intrinſeca virtutum: ſed eſt quaſi principium,
à quo virtutes formaliter oriuntur. 12e.q.110.3.c.3m.& 4.3m.& 3ª
q.62.2.c.

5 Gratia pro acceptione amoris, nõ eſt principium rectæ operationis,
niſi mediante virtute: 12e.q.110.4.1m.

6 *Gratia differt eſſentialiter à qualibet virtute. 12e.q.110.3.0.& 4.c.
& 3ª.q.7.1.c.& q.62.2.c.& q 89.1.c.

7 Gratia nihil aliud eſt, quàm quædam inchoatio gloriæ in nobis. 22e.
q.24.3.2m.

8 Auxilium dei, vt mouens ad volendum, dicitur gratia operans; ſed
reſpectu actus exterioris, dicitur gratia cooperans. 12e.q.111.
2.c.

9 Gratia conſummata, eſt lumen gloriæ. 12e.q.111.3.2m.

10 Gratia eſt natura, id eſt, eſſentia: non tamen eſt naturalis alicui crea
turæ, 3ª.q.2.12.c.

11 Natura non dicitur gratia gratis data: quia natura includit debitum
naturæ & non debitum meriti: gratia vero omne debitum exclu
dit. 12e.q.113.2.5m.& 4.c.

Gratia excedit conditionem naturæ creatæ. 12e.q.112.1.c.& q.114.2. 12
5.c.

Gratia proprie eſt donum Dei, excedens ordinem naturæ, & ſine me 13
ritis. 12e.q.112.1.c.& q 114.2.5.c.

Gratia eſt participatio diuinæ naturæ. 12e.q.110.3.4.c.& q.112.1.c. 14
& q.113 9.c.& q.114.3.c. & 22e.q.19.7.c.& 3ª.q.2.10.1m.& q.3.4.
3m.& q.62.1.2.c.

Omnis gratia gratis data, eſt manifeſtatio gratiæ gratum facientis, 15
12e.q.111.2.2m.

Gratia ſumitur tripliciter. ſ. pro dilectione · pro dono gratis dato, & 16
pro recompenſatione eius. 12e.q.110.1.c.

Gratia dicitur dupliciter. ſcilicet donum Dei, & Deus donans. 3ª.q.17
2.10.c.

Gratia Dei dicitur dupliciter. ſ. auxilium Dei mouens nos: & habi 18
tuale donum. 12e.q.109 1.1m.& 2.3.6.8.9.10.c.& q.110.1.2.c & q.
111.2.c.& q.112.2.c.& 22e.q 171 2.3m.

Gratia duplex. ſ. gratum faciens, & gratis data. 12e.q.111.1.0.& 3ª.q. 19
7.7.c.1m.& q.62.1.c.

Plenitudo gratiæ duplex. ſ. ex parte ipſius gratiæ, id eſt, quando ali- 20
quis attingit ad ſummum bonum, quantũ ad eſſentiam & quan
tum ad virtutem, quia habet gratiam in maxima excellentia
qua poteſt haberi, & maxime in extenſione ad omnes gratiæ ef-
fectus: & talis gratiæ plenitudo, propria eſt homini Chriſto, & ex
parte habentis gratiam. ſ. quando aliquis habet gratiam, ſecundũ
ſuam conditionẽ, vel intenſionẽ vſque ad terminum ei præfixum
à Deo: quo ad omnia quæ pertinent ad ſuum ſtatum vel officiũ:
& talis plenitudo gratiæ, communicatur aliis per Chriſtum. 3ª.q
7.10.0.

Gratiæ gratis datæ. ſufficienter enumerantur & diſtinguuntur no- 21
uem, ſcilicet ſermo ſapientiæ, ſermo ſcientiæ, fides, gratia ſanita-
tum, operatio virtutum, prophetia, diſcretio ſpirituum, genera
linguarum, & interpretatio ſermonum, 12e.q 111.4.0.

Gratia duplex. ſcilicet præueniens, & ſubſequens, 12e.q.111.3.c. 22

Dilectio Dei, dicitur præueniens, non autem ſubſequens, quia eſt 23
æterna: ſed gratia Dei eſt temporalis: ideo dicitur vtroque modo,
12e.q.111.3.1m.

Gratia duplex. ſcilicet & cooperans, 12e.q.111.2.0.& 3.c. 24

Gratia operans, & gratia cooperans, ſunt idem ſecundum rem, & 25
differunt ſecundum rationem, & ſecundum effectus: & ſimiliter
gratia præueniens & gratia ſubſequens, 12e. q. 111. 2. c. 4m. &
3.0.

Gratia viæ & gratia patriæ, ſunt vna & eadem numero, 12e. q. 111. 26
3.2m.

Corpus non eſt immediatum ſubiectum gratiæ: ſed ex anima, re- 27
dundat in corpus effectus gratiæ nunc, & in patria, 3ª.q.79.1.3m.

In omni habente gratiam, oportet eſſe rectitudinem voluntatis, 28
12e.q.8.4.c.

Amplior gratia collata fuiſſet ante peccatum, quàm poſt, 1ª. q. 95. 29
4.c.

Gratia eſt maior in vno, quàm in alio ex parte ſubiecti: non autem 30
ex parte obiecti, nec finis, 12e.q.66.2.1m.& q.112.9.0.& 22e. q.
5.4.3m.

Aliquis incipit à maiori gratia quàm ſit in alio, in ſtatu perfectus, 31
3ª.q.89.2.4m.

Bonum gratiæ vnius eſt maius bono naturæ totius vniuerſi, 12e. q. 32
113.9.2m.

Gratiæ gratis datæ, non ſunt communes omnibus: nec ſunt omnes 33
æquales in eodem, 12e.q.66.2.1m.& q.68.3.1m.

Gratia proprie non creatur, nec corrumpitur: ſed ſubiectum ſecun- 34
dum eam, 12e.q.110.2.3m.

Gratia non fit. nec corrumpitur: ſed ſubiectum ſecundum eam: & 35
dicitur creari: quia homines ſecundum ipſam creantur, id eſt,
conſtituuntur in nouo eſſe, ex nihilo, id eſt, non ex meritis, 12e.
q.110.2.1m.

Gratia gratum faciens, amittitur per quodlibet peccatum mortale, 36
12e.q.113.2.c.& 22e.q.10.4.c.& q.24.12.0.& 3ª.q.86.3.c.

Infuſio gratiæ, fit in inſtanti: ſine ſucceſſione, 12e q.113.7.c. 37

In eodem inſtanti, eſt terminus præparationis ſubiecti, & infuſio 38
gratiæ, 3ª.q.89 1.c.

*Ad habitum gratiæ, requiritur præparatio ſubiecti: quæ principa- 39
liter eſt à Deo, manente libero arbitrium: ſecundario autem à
nobis, 12e.q.112.2.0.& 3.c.2m.& 4.c.& q.113.3.c.& 7.c.& 22e.q.
24.10.3m.

Præparatio perfecta ad gratiam, eſt in inſtanti: non autem imperfe- 40
cta, 12e.q.112. 2.2m.

Præparatio perfecta ſimul, eſt cum infuſione gratiæ, & meretur glo- 41
riam, & non gratiam: non autem imperfecta, 12e.q.112. 2. 1m. &
3ª.q 89.1.c.

Gratia ex neceſſitate infallibilitatis, & non coactionis, ſequitur præ- 42
parationem, ſecundum quod eſt à Deo: non autem ſecundum
quod eſt à nobis. 12e.q 112.3.0.

Quan

43 Quando homo facit totum quod poteſt & totum quod in ſe eſt:tunc eſt neceſſitas ad habendam gratiam:non quidem neceſſitas coactionis,Deo debitum imponentis:ſed neceſſitas immutabilitatis, qua neceſſe eſt Deum eſſe & ideo eſſe bonum & ideo effluentem : & ideo diſpoſito accipienti dantem. 12^{e}. q. 112. 3.0.

44 *Homo in gratia exiſtens:indiget auxilio Dei,mouente ad recte agendum,non autem alia gratia habituali. 12^{e}.q 109 9.0.

45 Nulla creatura poteſt cauſare gratiam:ſed ſolus Deus infundit eam immediate.12^{e}.q.76.2.2^{m} & q.109.7.c.& q.112.1. 0.& 3.2^{m}.& 3.q.62.1.c 3^{m}.& 5.c.& q. 64.1.c.

46 Homo dat gratiam,non interius influendo:ſed exterius exhortando ad ea quæ ſunt gratiæ.3^{a}.q.8.6.1^{m}.

47 Deus dat gratiam , dignis tantum:quos per gratiam facit dignos. 12^{e} q.114.5 2^{m}.

48 Deus aufert gratiam ab eo,qui per negligentiam non vtitur gratia ei data,22^{e} q.62.4.c.& q.78,1.1^{m}.

49 Humanitas Chriſti,miniſtri eccleſiæ,& ſacramenta,ſunt cauſæ gratiæ inſtrumentaliter tantum. 12^{e}.q.112.1.1^{m}.& 2^{m}.& 3^{a}.q.8.1.2^{m}.& 6.2^{m}.& q.62.1.0.& 7.c.& q 64.1.0.

50 Omnia ſacramenta nouæ legis,cauſant gratiam:non autem veteris, 12^{e}.q.100.2 3.c.& q.103.2.c.& q.110.12 c.& 22^{e}.q.100 2.3.c.& 3^{a}.q.61 4.2^{m}.& q 62.1.6.0.& q.63.1.3^{m}.& q.66.2.c.2^{m}.& q.72.5.3^{m}.& q 87.2.2^{m}.& 3.c.

51 *Sacramēta ex ſecūda ſanctificatione.i.ex vſu eorum,habent quod cauſent gratiam:non autem ea prima,3^{a}.q 61.4.3^{m}.

52 Gratia eſt in ſacramentis intentionaliter,vt in ſigno, & cauſa inſtrumentali:non autem vt in ſubiecto.1^{a}.q.43.6 4^{m}.& 3^{a}.q.62.3.0.& q 72.3.3^{m}.

53 Signum ſacramentale in pœnitentia,non cauſat gratiam,ſicut in aliis ſacramentis:quia non datur ab exteriori:ideo non repræſentat agens extrinſecum,ſicut in illis.12^{e}.q.103.2.c.

54 Virtus cauſandi gratiam,eſt in ſacramentis intentionaliter:vt in ſubiecto. 3^{a}.q.62.4.0.& q.63 3.c.& q.65.3.c.& q.73.1.1^{m}. & 3^{m}.& q.78.4.0.

55 Hæc virtus eſt in multis,tanquam in vno ſubiecto. ſ. in materia & forma 3^{a}.q 62.4.4^{m}.& q.81.1.1^{m}.

56 Hæc virtus non eſt in prædicamento per ſe:ſed reducitur ad genus qualitatis 3^{a}.q.62 4.1^{m}.& q 62 2.c.

57 Gratia ſacramentalis,eſt ſpecies gratiæ communiter ſumptæ : ideo non dicitur æquiuocè.3^{a}.q.62.2.3^{m}.

58 Gratia ſacramentalis , addit ſupra gratiam communiter dictam, & ſupra virtutes,& dona,quoddam auxilium Dei,ad habendum ſacramenti finem:ſicut virtutes & dona,ſupra gratiam addunt perfectiones potentiarum.3^{a}.q.62.1.0.& q.72.7.2^{m}.

59 Gratia quam ſacramentum directe continet , differt à gratia quæ eſt in virtutibus & donis:licet etiam hanc per quandam continuationem contineat.3^{a}.q 72.7.3^{m}.

60 Gratia ſacramentalis eſt ad duo , ſcilicet ad tollendum peccata , & ad perficiendum animum ad cultum diuinum , ſecundum religionem Chriſtianæ vitæ. 3^{a}. q. 62. 5.c. & q. 63. 1. 6. c. & q. 65. 1.c.

61 Gratia virtutum & donorum , ſufficienter perficit eſſentiam & potentias animæ ,quo ad generalem ordinationem actuum , ſed gratia ſacramentalis,quo ad aliquos ſpeciales defectus. 3^{a}.q.62. 2.1^{m}.

62 Gratia ſacramentalis,excludit peccata præterita:ſed virtutes & dona ſufficienter excludunt peccata præſentia & futura. 3^{a}.q.62. 2.2^{m}.

63 Gratia & virtutes ſanant animam formaliter : ſed ſacramenta effectiue.12^{e}.q.110.3.2^{m}.

64 Gratia gratum faciens , inquantum animam ſanat , iuſtificat , & gratum Deo facit , dicitur gratia operans : ſed reſpectu operis meritorij , dicitur gratia cooperans. 12^{e}.q.111. 2.c.& 3^{a}.q.86. 4. 2^{m}.

65 A gratia gratum faciente,fluunt virtutes & dona · ad perficiendum potentias animæ,1^{a}.q.1 8.1^{m}.& q.2 2.1^{m}.& 12e.q.110.3.c.& 4.1^{m}.& 3^{a}.q 7.2.c.& q.62.1.c & q.89.1.c.

66 Gratiæ gratis datæ,ordinantur ad manifeſtationem fidei,& doctrinæ ſpiritualis.3^{a}.q.7.7.c.1^{m}.

67 Gratia gratum faciens ,ordinat hominem immediatè ad coniunctionem vltimi finis : ideo eſt multo excellentior quàm gratis data : quia ordinat ad quædam præparatoria vltimi finis. 12e.q.111. 5.0.

68 Sicut gratia gratum faciens,ordinatur ad actus meritorios interiores:ſic gratia gratis data.ad exteriores.3^{a}.q 77.1^{m}.

69 Gratiæ gratis datæ,dantur ad vtilitatem aliorum:ſed gratia gratum faciens datur ad vtilitatem propriam.12^{e}.q.111.1.4.c.& 12^{e}.q.176 2 1^{m}.& q.177.1.c 3^{m}.& 4^{m}.

70 Effectus gratiæ quintuplex.ſ.ſanitas animæ,velle bonum,efficaciter operari,perſeuerantia in bono,& peruentio ad gloriam,12^{e}.q.111. 3.c.

Gratia non tollit naturam,ſed perficit & ſupplet defectum naturæ, 71
1^{a}.q.1.8.2^{m}.& q.2.2.1^{m}.& 22^{e}.q 188.8 c.ſi.

Gratia duo principaliter facit in anima : primo perficit formaliter 72
ad eſſe ſpirituale : ſecundo perficit ad opus. 12^{e} quæſtione 111.2. c.ſi.

mne donum gratiæ , eleuat hominem ad aliquid ſupra naturam 73
humanam quo ad ſubſtantiam actus,vt miracula facere, & prævidere futura : vel quo ad modū,vt diligere, & cognoſcere Deū: ad ſecundos,datur donum gratiæ habituale , non autem ad primos.22^{e}.q.171,2.3^{m}.

Quod ſemel gratia facit,perpetuo manet.3^{a}.q.88.1.4^{m}. 74

Non omnia beneficia Dei,dicuntur gratiæ gratis datæ:ſed tantum 75
quæ ſunt ſupra facultatem naturæ ſupra meritum perſonæ , non pro ſe,ſed pro aliis,12^{e}.q.111,1.c.2^{m}.& 4.1^{m}.& 22^{e}.q.172.4.c.& q.177.1.0.& q.178.1.c.

Gratia eleuat hominem ad vitam : quæ eſt ſupra conditionem omnis creatæ naturæ.12^{e}.q.110.1.c. 76

Gratia vitæ,eſt æqualis gratiæ gloriæ in virtute:non autem in actu, 77
12^{e}.q. 114.3.3^{m}.

*Minima gratia poteſt reſiſtere cuilibet concupiſcentiæ , & mereri 78
vitam æternam.3^{a}.q.62.6,3^{m}.& q.70.4.c.

Quilibet exiſtens in gratia,ex hoc dignus eſt vita æterna.1^{a}.q.24.3. 79
c.& 12^{e}. q.113.2.5^{m}.& 9 c.& q.114.3.0.& 3^{a}.q.62.6.3^{m}.

Vltimus effectus poſitiuus gratiæ,eſt peruenire ad gloriam.3^{a}.q.62 80
6.3^{m}.& q 70.4.c.& q 72.7.1^{m}

Gratia gratum faciens,ad hoc principaliter datur : vt anima homi- 81
nis,Deo per charitatem coniungatur : ideo quicquid poteſt eſſe ſine vno:poteſt eſſe ſine alio.22e,q.172.4.c.

Effectus gratiæ operantis,eſt prior quàm effectus gratiæ cooperan 82
tis,3^{a}.q. 86.4.2^{m}.

Gratia eſt ſimilitudo Dei,operans in virtute miſericordiæ Dei infi- 83
nite,3^{a}.q.5.10.1^{m}.& q.3.4.3^{m}.

Per gratiam gratum facientem,tota trinitas inhabitat mentem. 1^{a}. 84
q.43.3.0.& 4. 2^{m}.& 5.c.

Gratia non immobilitat in bono,ne quis poſſit peccare, niſi ſit per- 85
fecta,ſcilicet coniungens fini,1^{a}.q 62.3.2^{m}.& 12^{e}.q.106.2.2^{m}.

Gratia non infunditur in habentibus vſum liberi arbitrij , ſine 86
actuali motu liberi arbitrij in Deum, & in peccatum , 1^{a}. q. 87. 2. c.

Gratia nunquam amittitur ſine culpa , & illud quod ex gratia 87
Dei conceditur , nunquam abſque culpa reuocatur. 3^{a}. q. 50. 2. c.

Gratia eſt quodammodo infinita : cum ſufficiat ad merendum 88
præmium infinitum : & per quam ſatisfactio proportionatur culpæ infinitæ , inquantum eſt offenſa Dei , 22^{e}. quæſt. 114. 3. 3^{m}.

Primus effectus gratiæ gratum facientis , eſt remiſſio peccatorum, 89
3^{a}.q. 72.7.1^{m}.

Nulla culpa poteſt remitti,ſine gratia,3^{a}.q 61. 6.3^{m}.& q.70. 4.c.& 90
q 86.3.c.& q.87.4.0. & q 8 .1.c.

Minima gratia baptiſmalis,ſufficit ad delendum omnia peccata,3^{a} 91
q.62.6.3^{m}.& q.69 8.1^{m}. & q.70.4.c.

Remiſſio culpæ & pœnæ æternæ,eſt effectus gratiæ operantis : ſed 92
remiſſio pœnæ temporalis ,eſt effectus gratiæ cooperantis , 3^{a}.q. 86.4.2^{m}.& 6.1^{m}.& 88.1,4^{m}.

Ad remiſſionem venialium,non requiritur noua infuſio gratiæ, 3^{a}. 93
q.65.1.8^{m}.& q.87.2.c.& .c.& 4. 2^{m}.

Sed requiritur ad remiſſionem mortalium,3^{a}.q.87.2.3^{m}. 94

In omni infuſione gratiæ,remittuntur venialia,quo ad culpam, niſi 95
ſit impedimentum:non autem ſemper quo ad pœnam , 3^{a}.q.87. 2.3.0.

Homo exiſtēs in gratia,poteſt vitare omnia & ſingula peccata mor 96
talia,& ſingula venialia,non autem omnia 12^{e}. q. 74. 3. 2^{m}. & q. 109.8.0.& 22^{e}.q.158,2.3^{m}.& 3^{a}.q. 87.1.1^{m}.

Homo indiget auxilio Dei , ad cognitionem cuiuſcunque veri : non 97
autem gratia habituali , ſed tantum ad cognitionem ſupernaturalem,12^{e}.q.109.1.c.& 1.3^{m}.

Homo poteſt ſcire ſe habere gratiam per reuelationem , & conie- 98
cturaliter per aliqua ſigna : non autem per ſeipſum & certitudinaliter,12^{e}. q.112.5.0.

Expedit quandoque præſentiam Dei in nobis per gratiam ignora- 99
re propter tria,ſcilicet vt timor diuini iudicij nos humiliet:ne præſumpta ſecuritas nos præcipitet : & vt vigilanter & deſideranter gratiam Dei expetamus,12^{e}.q.112.5.c.

Homo poteſt bene & male facere ſine gratia habituali , non autem 100
mereri : neutrum vero poteſt ſine auxilio Dei , 1^{a}. q. 62. 4. c.& 12^{e}.q. 109.2.5.c.& 6.c.& q 114. 1. 0. & 12^{e}. q. 10. 4. c. & q. 83. 15. 1^{m}. 101

*Homo ſine auxilio Dei gratuito,non poteſt ſe ad gratiam præparare,1^{a}.q 62.2. 0.& 12^{e} q.109.6.0. 102

Homo poteſt ſe præparare ad gratiam,ſine aliqua gratia habituali,non autem ſine auxilio Dei,1^{a}.q.62.2.3^{m}.& 12^{e}.q 109.6.0.

Homo

103 Homo poſt peccatum non magis indiget gratia Dei, quam ante: ſed ad plura, ſ. ad ſanandum, & merendum. 1a.q.95.4.1m. & 12e.q. 108.2.c. & q.109.1.3.4.c. & 3a.q.61.2.1m.

104 *Homo in ſtatu naturæ integræ poterat ſine gratia habituali, vitare omnia & ſingula peccata mortalia & venialia: non autem ſine auxilio Dei, 12e.q.109.8.c.

105 Homo in gratia exiſtens, poteſt perſeuerare ſine alia gratia habituali, nõ autem ſine auxilio Dei. 12e.q.109.9.10.0. & q.114.2.c. & 22e. q.137.4.0.

*Homo exiſtens ſine gratia, & in peccato mortali, non poteſt diu perſiſtere, quin ruat in aliud peccatum mortale. 12e.quæſtione 109.8.0.

106 *Homo ſine gratia: poteſt vitare ſingula peccata mortalia: non autem omnia. 12e.q 63 2.2m. & q.109.8.0.

107 *Quædam ſunt peccata mortalia, quæ homo ſine gratia nullo modo vitare poteſt. ſ. quæ directe opponuntur virtutibus theologicis. 12e.q.63.2.2m.

108 Homo non poteſt reſurgere à peccato: ſine auxilio Dei, & gratia habituali. 12e.q.109.7.0. & q.113.2.0. & q.114.2.c. & 12e.q 137.5.3m. & 3a.q.86.3.c.

109 Homo in gratia exiſtens, indiget auxilio Dei monente ad rectè agendum, non autem alia gratia habituali. 12e.q.109.9.0.

1 GRATIARVM ACTIO reſpicit gratiam dantis: ideo vbi eſt maior gratia dantis, ibi debet eſſe maior gratiarũ actio recipientis, 22e.q.106.2.c.

2 Gratiarum actio non debetur tantum danti, ſed etiam promittenti. 22e.q.88.5.2m. & 6.c.

3 Gratificatio, id eſt, gratiarum actio facta Deo, eſt actus religionis. 22e.q.106 1.1m.

1 GRATITVDO ſeu gratia, eſt virtus ſpecialis reddens gratiam benefactori. 12e.q.60.3.c. & 22e.q.106.1.0. & q.107.1.c.

2 Gratitudo, ingratitudo, datio beneficij, clementia, & miſericordia, non ſunt proprie ad ſeipſum. 22e.q 106.3.1m.

3 Ad gratitudinem tria requiruntur: primo quod homo recognoſcat beneficium acceptum: ſecundo quod laudet, & gratias agat: tertio quod retribuat loco & tempore ſecundum ſuam facultatem, 22e.q.107.2.c.

4 Vitium duplex opponitur gratitudini. ſcilicet per exceſſum, vt recompenſando quibus non debet, vel citius quam debet: & per defectum, ſcilicet ingratitudo quæ magis opponitur ei. 22e.q. 107.2.c.

1 *GRAVE vel leue, habent in ſe principium actiuum, & formale ſui motus. 12e.q.36.2.c.

2 Mouens per ſe grauia & leuia, eſt generans ſemper accidens eſt ſe mouens impedimentum. 1a.q.18.1.2m. & q.105.2.c. & 12e.q.23. 1.2m.

3 Locus eſt cauſa finalis motus grauium: ſed grauitas eſt vnde principium motus. 12e.q.36.2.c.

4 Grauitas per prius inclinat deorſum, quàm retrahat de loco ſurſum: ſed vtrunque conuenit per ſe graui. 12e.q.36.1.c.

1 GREGORIVS propter triſtitiam, intermiſit expoſitionem Ezechielis. 12e.q.37.1 3m.

1 GRYPHVS equis & hominibus infeſtus, ſignificat crudelitatem potentum. 12e.q.102.6.2m.co.2.

1 GVBERNARE eſt rem ad debitum finem conuenienter perducere. 1a.q 103.1.0. & 22e.q 102.2.c.

2 Gubernatio eſt executio prouidentiæ. 1a.quæſt.22.2.1m. & q.3.c. & 23.2.c.

3 Angelorum miniſterio Deus gubernat homines. 1a.q.110.1.0.

1 GVLA eſt inordinatus appetitus cibi & potus, ideo ſemper eſt peccatum. 22e.q.148.1.2.4.0.

2 Gula eſt vitium capitale: cuius filiæ ſunt quinque. ſ. inepta lætitia, ſcurrilitas, immunditia, ſtultiloquium, & hebetudo mentis. 22e. q 148. 5.6.0.

3 Gula eſt peccatum mortale: tantum ſi in hoc ponatur vltimus finis, ſcilicet quod animus ſit paratus agere contra legem Dei. 22e.q. 148 2.0. & q.154.2.6m.

4 Exceſſus cibi ſcienter contingens ex concupiſcentia, pertinet ad vitium gulæ: non autem ſi contingat ex ignorantia. 22e.quæſt.148 1.2m.

5 Comedens ſcienter nociua, vel nimis, in graue nocumentum corporis ex gula, peccat mortaliter. 22e.q.141.6.2m. & q.154.2.6m.

6 Peccatum gulæ, eſt contra tertium præceptum decalogi. 22e.q.148. 2.1m.

7 Species gulæ ſunt quinque, contentæ in hoc verſu: Præ, propere, laute, nimis ardenter, ſtudioſe. 12e. q. 72. 9. c.3m. & 22e.q.148. 4.0.

8 Gula eſt leuius peccatum aliis, ratione materiæ & peccantis propter neceſſitatem, & difficultatem: ſed grauatur ex effectibus. 22e q.148.3.0.

9 Gula aufert omnes virtutes, non ratione ſui, ſed ratione vitiorum quæ oriuntur ex ea. 22e.q.148 2.4m.

Hebetudo circa ſpeculabilia, maximè procedit ex gula: ſed hebetudo quæ circa eligibilia, eſt in omni peccato. 22e.q.148.6.1m.

De guſtu ſano & corrupto in iudicando corporaliter, & ſpiritualiter. 12e.q.1.7.c. & q.2.1.1m. 11

Vltima in multis guttis cauantibus lapidẽ, agit in virtute omnium præcedentium. 22e.q. 24.6.2m.

H

HABERE licet non ſit actio, ſignificatur tamen per modum actionis. 12e.q.49.1.c.

Habere dicimur id quo libere vti, vel frui poſſumus cum volumus: ideo perſonæ vel eſſentia Dei, habentur à ſola creatura rationali, cum videlicet ſit per donum Dei particeps diuini verbi, & procedentis amoris: vt poſſit liberè Deum verè cognoſcere, & rectè amare, quod etſi dono habeatur à ſolo Deo: ſic tamen habetur vt ſit illius, cui donatur: & ideo poſſit eo frui cum velit. 1a.q. 38.1.c. & q.43.3.c. 2

Habere ſecundum quod dicitur reſpectu cuiuſcunque quod habetur: commune eſt ad diuerſa genera. 12e.q.49.1.c. 3

HABILITAS eſt medium, inter potentiam vel ſubiectum: & actum ſeu formam. 1a.q.48.4.1m. 1

HABITVS proprie eſt forma permanens, vel eſt qualitas, informans aliquam potentiam: vel principium eliciens actum. 12e.q. 49.1.0. & 22e.q.171.2.c.fi. 1

Habitus eſt qualitas, de difficili mobilis: qua homo poteſt vti cum voluerit, reddens operationem delectabilem. 12e.q.49.2.3m. 2

Mobile de facili vel difficili, non ſunt differentiæ eſſentiales habitus & diſpoſitionis, ſed ponuntur pro eis, 12e.q.49.1.3m. 3

Habitus eſt, ſecundum quem ad aliquid nos habemus bene vel male. 1a.q. 83.2.c. & 12e.q.49.1.c. & 2.c.1m. 4

*Ideo habitus non ſe habet quandoque ad bonum, & quandoque ad malum: ſed bene eadem potentia, 12e.q. 49. 4. 3m. & quæſt. 54 3.0. 5

Habitus non eſt diſpoſitio obiecti ad potentiam: ſed econuerſo. 12e.q.51 4.1m. 6

De ratione habitus, non eſt reſpectus ad potentiam, ſed ad naturam, 12e.q.49.2.c.1m. & 3.2m. 7

De ratione habitus eſt, quod importet habitudinem ad naturam primo & per ſe: ſecundum quod conuenit, vel diſconuenit, 12e. q.49.1.c.1m. & 3.0. 8

*Habitus diſtinguuntur ſpecie ſecundum tria, ſcilicet ſecundum principia actiua eorum, ſecundum naturam, & ſecundum obiecta ſpecie differentia, 12e.q.54.2.0. & 3.c. & quæſt. 60. 1. c. & q. 63. 4. c. 9

Habitus diſtinguuntur ſpecie, in ordine ad naturam dupliciter: vel ſecundum conuenientiam, & diſconuenientiam, vt habitus bonus & malus: vel ſecundum conuenientiam ad naturam humanam, & ſuperiorem, vt virtus diuina, vel heroica, & humana, 12e. q.54 3.0. 10

Conſuetum eſt apud auctores: vt habitus per actus diffiniant, ponentes actus pro habitibus, 12e. q.70. 1 3m. & 22e.quæſt.58.1. c.1m. 11

Diuerſi fines proximi diuerſificant ſpecies habitus: licet vnus finis ordinetur ad vltimum finem. 12e.q.47.11.3m. 12

Habitus ſecundum quod eſt prædicamentum: importat habitudinem indumenti ad indutum, 12e.q.49.1 c. 13

Habitus ſecundum quod eſt poſt prædicamentum, eſt ſecundum quod homo, vel quæcunque alia res, dicitur aliquid habere: ſed habitus prædicamentum, dicitur tanquam actio quædam habentis & habiti: ſicut eſt in illis quæ circa nos habemus, 12e. q.49. 1.c.2m. 14

Habitus religionis eſt obſeruantia regularis, pertinens ad tria principalia vota, vt ſignum obligationis, 22e. q. 186.7. 2m. & q 183. 1.2m. 15

Habitus ſumitur quadruplicitet, ſcilicet pro poſt prædicamẽto, pro prædicamento, pro prima ſpecie qualitatis, & pro habitu religionis, 12e.q 49 1.0. & 22e.q.186.7.2m. & q 188.1.2m. 16

Habitus qualitas dicitur dupliciter, ſcilicet diſpoſitio potentiæ ad actum. & diſpoſitio ad naturam, 12e.q.49.3.4.c. & q 50.1.c.1m. & 2.c.3m. & 3 2m. & q. 51.1.c. & q.54.1.2.c. & q.81.1.c. 17

Aliquid dicitur habitus dupliciter. ſ. eſſentialiter, id eſt, id quo quis agit. & contentũ habitu: ſecundo modo qui eſt in habitu & nõ in actu, ſimilis eſt dormienti: non autem primo modo, 12e. q. 94. 1.c. 18

Habitus duplex. ſ. naturalis, & infuſus à Deo. 12e.q.51.1.4.0. 19

Habitus homini infunduntur à Deo, duplici ratione. ſ. ad finem ſupernaturalem, ſicut omnes virtutes gratuitæ: vel ad oſtendendam virtutem Dei, vt ſanitas & ſcientia miraculoſe, 12.q.51.4.0. 20

Habitus ſunt neceſſarij ad tria. ſ. ad firmitatem, promptitudinem, & delectationem in opere, 12e.q.49.4.0. & q.50.2.3m.fi. 21

Quanti

22 Quantitas habitus, attenditur dupliciter, ſcilicet reſpectu obiecti, & ſubiecti. 12e.q.4 e.c.
23 Habitus propriè, non eſt in Deo. 12e q.49.4 c.
24 Potentia purè actiua, non eſt ſubiectum alicuius habitus. 12e. q. 51 c.
25 Habitus cuius ſubiectum eſt potentia, non importat ordinem ad naturam, ſed ad operationem: ideo poſterior eſt quàm potentia: ſed prior eſt ea, ſicut completum incompleto, & actus quàm potentia 12e.q.50.2.3m.
26 *Habitus omnes qui ſunt in eadem potentia, ſunt eiuſdem generis: licet differant ſpecie propter differentiam obiectorum formalium. 12e.q 54.2.1m.
27 *Ex actibus habitus infuſi non generatur aliquis habitus acquiſitus: ſed præexiſtens augetur ſeu confirmatur. 12e q.51.4.3m.
28 Habitus intellectuales, ſunt principaliter in intellectu poſſibili, ſecundario autem in ſenſibus interioribus, 12e.q.50.4.0.& q.51.3.c. & q.53.1 c & q.56.5.0.& q.67.2.c.
29 *Nullus habitus operatiuus, conſtituitur ex multis: quia eſt qualitas ſimplex relata ad multa ſecundum vnum, 12e.q.53.2.1m.& q.54.4 0.
30 Habitus quilibet habens ſubiectum corruptibile, & cauſam habentem contrarium, corrumpitur per ſe à ſuo contrario: & per accidens ad corruptionem ſubiecti, vt habitus corporales. 12e.q. 53.1.2.c.
31 Si loquamur de aliqua ſuperiori natura, cuius homo poteſt eſſe particeps: ſic nihil prohibet, in anima ſecundum ſuam eſſentiam, eſſe aliquem habitum, ſcilicet gratiam. 12e.q.50.2.c.
32 Habitus poteſt habere ordinem ad actum, id eſt, ad operationem, & ſecundum rationem habitus, & ſecundum rationem ſubiecti: ſed omnis habitus qui eſt alicuius potentiæ vt ſubiecti, primo & principaliter ordinatur ad actum: quia natura & ratio potentiæ eſt quod ſit principium ſui actus: alij verò conſequenter ordinantur. 12e.q.49.3.0.& 4.c.
33 In eodem corpore ſunt multi habitus, ſecundum diuerſos modos partium: quia ſecundum humores, eſt ſanitas: ſecundum partes ſimiles eſt fortitudo vel macies: ſecundum membra verò eſt pulchritudo, 12e.q.54.1.c.
34 *In membris corporis & in potentiis naturalibus, ſicut non ſunt aliqui habitus operatiui, ita etiam nec in potentiis ſenſitiuis. 12e.q. 50 3..m.
35 In ipſis etiam interioribus viribus animæ ſenſitiuis apprehenſiuis, poſſunt poni aliqui habitus: ſecundum quos homo fit bene memoratiuus, vel cogitatiuus, vel imaginatiuus. 12e. quæſtione. 50 3. 3m.
36 Habitus ex eadem cauſa augentur, ex qua generantur: quia generatio habitus eſt quoddam fundamentum augmenti, eius. 12e. q. 5 .2. c.
37 Diminutio conuenit habitui, non ſecundum ſe, ſed ſecundum diuerſum modum participandi, ex indeterminatione potentiæ ipſius participantis. 12e.q 53.2 1m.
38 Habitus aliquando ſic ligatur, quod non poteſt exire in actum: ſicut vſus & iudicium rationis per iram, & ſcientia per ebrietatem. 12e. q.48.3.0.& 4.c.& q.94.1.4m.
39 Habens habitum virtutis vel vitij, poteſt nõ vti eo, & exire in vſum contrarium 1a.q.62.3.2m.& 12e.q.52.3.c.& q. 63.2.2m. & q.71.4. o.& q.78.2.c.3m.& q.109.8.c.ſi.
40 Nobiles habitus affectiui infuſi, poſſunt latere ſuos poſſeſſores: non autem cognoſcitiui. 12e.q.112.5.2m.
41 Habitus principiorum eſt naturalis: & datur in creatione quo ad lumen: ſed acquiritur per ſenſum quo ad determinationem ſpecierum, 12e. q.10.1.c. & q. 51. 1.2m. & q.62.3. c. 1m. & quæſt. 63. 1. c.
42 Habitus primorum principiorum, ſunt nobis naturales. 12e.q.91.2. c.2m.& 1.0.& 22e.q.5.4.3m.& q.47.6.c.& 15.c.& q.49.2.1m. & 3a. q. .1.c.ſi.
43 *Non eſt alius habitus principiorum & concluſionum quæ ex eis eliciuntur: & præcipue circa ſingularia. 12e. quæſtione. 57. 2.2m.
44 Habitus naturales, ſcilicet primorum principiorum ſpeculatiuorum vel practicorum, non poſſunt amitti, nec corrumpi. 12e.q. 53.1. c.
45 Habitus per diſcurſum cauſati in intellectu, poſſunt corrumpi per accidens. ſ. ratione ſenſuum: & per ſe. ſ. à contrario diſcurſu, vel contraria propoſitione. 1a.q.89 5.c.& 12e.q.53.1.0.
46 Habitus diminuitur per eaſdem cauſas, per quas corrumpitur: quia diminutio eſt via ad corruptionem. 12e.q.53.1 0.
47 Habitus ſcientiæ, & virtutis diminuuntur & corrumpuntur per ſolam ceſſationem actus, non quidem per ſe, ſed per accidens. 12e. q 53.3 0.
48 Habitus non cognoſcitur, niſi per actus: & hoc dupliciter, ſcilicet inquantum habetur, & per eſſentiam. 1a.q.87.2.0.& 12e.q.49.2.0. & 22e.q 4.1.c.
Habitus eſt cauſa cognoſcendi, quaſi æquiuoca, non autem quaſi vniuoca: nec vt cognitus: ſed vt quo aliquid cognoſcitur: ideo non oportet, quod ſit notior alijs, 1a.quæſt.87.2.3m.& quæſt. 88.3.2m. 49
Habitus qui eſt in principium operationis, eſt poſterior potentia: ſed habitus qui eſt diſpoſitio ad naturam, eſt prior potentia. 12e. q. 50.2.3m. 50
Hebetudo ſenſus, opponitur acuitati eius: & eſt debilitas mentis, in conſideratione ſpiritualium: & eſt peccatum, inquantum eſt voluntaria. ſecunda ſecundæ, quæſt. 8.16.1m.& q.15.2.0. 1
Exiſtens in gratia, non poteſt pati hebetudinem ſenſus in iis, quæ ſunt de neceſſitate ſalutis, ſed in alijs. 22e.q 8.4.1m. 2
Helias non eſt raptus in cælum empyreum, ſed æreum: & viuit cum Enoch in paradiſo terreſtri: vſque ad Antichriſtum. 1a. q. 102.2.3m.& 3a.q.49.5 2m. 1
Helias propter iniuriam quæ redundebat in Deum, fecit ignem deſcendere ſuper eos qui venerant ad ipſum capiendum, 22e.q 108. 1. 4m. 2
*Deus per Heliam veritatem reſpondit nunciis regis, qui mittebantur ad conſulendum deum Acharon, 22e.q 174.5.4m. 3
Heliſæus maledixit pueros zelo Dei, non autem liuore vindictæ: ſicut etiam Helias occidit centum viros, 22e.q.108. 1. 4m. 1
Hæreſis non computatur inter vitia capitalia, nec inter filias eorum: ſed extra numerum peccatorum: & reducitur tamen ad ſuperbiam, 22e.q.10.1.3m. 1
De ratione hæreſis ſunt duo, ſcilicet electio priuatæ diſciplinæ, & pertinacia, 22e. q.11.2.2m. 2
Hæreſis principaliter eſt circa articulos fidei: ſecundario autem circa ea quæ ſequuntur ex eis, 22e.q.11.2.0. 3
Hæreſis principaliter conſiſtit in corde: ſecundario in ore, ſicut & fides, 22e.q.11.2.c. 4
Hæreſis & ſecta, ſunt idem: & ſunt opera carnis, non ratione ſui actus, vel finis proximi: ſed ratione cauſæ. ſcilicet ratione appetitus indebiti finis, vel phantaſticæ illuſionis, 22e.q 11.1. .m. 5
Hæreſis naſcitur ex ſuperbia, vel ex concupiſcentia commodi temporalis, 22e.q.11.1. 2m.& 3m. 6
Corruptio rectæ æſtimationis circa fidem, vel bonos mores in vniuerſali, facit hæreſim: non autem in particulari, propter paſſionem, 22e.q.162 4.1m. 7
Opinari contrarie, de pertinentibus principaliter ad fidem, inducit hæreſim: non autem de alijs, niſi conſideretur, vel determinetur, quod pertinent ad fidem, 1a.q.32.4.0.& 22e. q.11.2.3m. 8
Exponens ſacram ſcripturam, in contrarium ei quod per ſpiritum ſanctum eſt reuelatum: eſt hæreticus, 1a.q.1.10.c.ſi. & 22e.q.11. 2. 2m. 9
Quicunque reſiſtit auctoritati Romanæ eccleſiæ: hæreſim incurrit, 22e.q.11.2.3m. 10
Ex verbis inordinate prolatis, incurritur hęreſis. ſecundum Hieronymum, 1a.q.31.2.c.& 22e.q.11.2.2m. & 3a.q.16.8.c. 11
Hæreſis eſt neceſſaria & vtilis eccleſiæ per accidens tantum. ſ. ratione probationis, & ratione exercitij, 22e. q.11.3 3m. 12
Hæretici poſſunt ordinare, non autem dare executionem, 22e.q. 39. 3.0.& 3a.q.64. 9 2m. 13
Hæretici non poſſunt abſoluere: quia non habent iuriſdictionem, nec dant gratiam, 22e.q. 39.3.0. 14
Si aliqui poſt abiurationem erroris, deprehenſi fuerint in abiuratam hæreſim recidiſſe: ſeculari iudicio ſunt relinquendi ſecundum decretalem, ſuper eo. de her. in. vi. 22e.q.11.3.c.& 4.b.1m.& q. 31.2.3m. 15
Alij autem infideles qui nunquam fidem acceperunt, conuerſi ad fidem nondum oſtendunt aliquod ſignum inconſtantiæ circa fidem ſicut hæretici relapſi: & ideo non eſt ſimilis recipiendi ratio de vtriſque, 22e.q.11.4.3m. 16
Simplices neſcientes articulos fidei, non condemnantur pro hæreticis: ſed quia pertinaciter defendunt contraria articulorum, 22e. q.2.6.2m. & 3m. 17
Hæretici non debent tolerari, niſi primo velint reſipiſcere, 22e.q. 11.3.0. 18
Firmi in fide, poſſunt corpore conuerſari cum hæreticis, vt eos conuertant: non tamen in diuinis, 22e.q.10 9.c.ſi. 19
Hæretici poſſunt iuſte occidi, in iudicio ſeculari, & rebus ſuis priuari: etiam ſi alios non corrumpant, magis quàm rei crimine læſæ maieſtatis, vel quàm cudentes falſam monetam, 22e.q.10.8.0.& q.11.3.c. 20
Hæretici relapſi, recipiuntur ſemper ad pœnitentiam: non autem ad dignitates, 22e.q.11.4.0. 21
Eccleſia poſt primam vel ſecundam correctionem, tradit hæreticos iudicio ſeculari: vnde in iudicio Dei, ſemper recipiuntur redeuntes: quia Deus ſcrutator eſt cordium, & vere redeuntes cognoſcit: ſed hoc eccleſia imitari non poteſt: præſumit autem eos

non vere ſeuerti:qui cum recepti fuiſſent, iterum ſuos relapſi : & ideo eis viam ſalutis non denegat:ſed à periculo mortis eos non tuetur. 22æ. q. 11.3.c.& q.4.c.1m.
33 Hæreſis per ſe opponitur fidei,ſchiſma verò vnitati charitatis : ideo non ſunt idem , ſed ſecundum diſponit ad primum : & omnis hæreticus eſt ſchiſmaticus:non autem econuerſo. 22æ.quæſtione 39.1.3m.
24 Hęreſis Sabellij,quod Deus pater eſt filius natus de virgine:& quod eſt ſpiritus ſanctus , ſecundum quod creaturam rationalem ſanctificat,reprobatur,1ª.q 27.1 c.& q.28.1.c.b.& q. 31.1.c.
25 Eccleſia contra Sabellium confitetur communicabilitatem, numerum,ordinem,conſortium,& diſtinctionem:& negat ſingularitatem,vnicum,confuſum,& ſolitudinem 1ª.q. 31.2.c.
26 Hæreſis Arrij , quod filius Dei eſt minor patre ſecundum diuinitatem,& quod eſt creatura, 1ª.q. 27.1.c.& q. 31.2.c.& q 32.1.1m.& q. 34.1.1m.& q 41 2.c & q 42.1.c.2m.& q.65.1.c.& 3ª.q 10.2.1m. & q. 12.2.3m.& q.16.8.9 c.& q.20 2.1m.
27 *Eccleſia contra Arrium confitetur vnitatem,ſimplicitatem,ſimilitudinem,& æqualitatem : & negat diuerſitatem,differentiam, ſeparationem, diuiſionem, alienitatem,diſcrepationem, & diſparitatem, 1ª.q 31.2.c.
28 Hæreſis Arrij & Origenis,quod perſonæ diuinæ differunt eſſentialiter,1ª.q.42.1.1m.& q.34.1.1m.
29 Hæreſis Origenis,quod verbum Dei non eſt Deus eſſentialiter, ſed participatiue 1ª.q.34.1.1m.
30 Quod anima Chriſti cum aliis ſpiritualibus creaturis , fuit creata ante corpora, & à verbo aſſumpta, & in fine vnita corpori. 1ª.q. 90.4.c.& q.118.3.0 & 3ª.q.6 3.c.
31 Quod animæ ſunt vnitæ diuerſis corporibus propter diuerſa peccata.1ª.q.83.5.c.& q.47.2 c.3m.& q.65.2.c.& q.75.7.c.& q.90.4.c. & q.118.3.c.& 22æ.q.164.1.4m.
32 Quod beatitudo terminabitur,1ª.q.64.2.c.& 12æ.q.4.5.c.
33 Quod pœna dæmonum & aliorum damnatorum terminabitur. 1ª. q.64.2.c.
34 Hæreſis Manichei,quod principia ſunt duo:vnum bonorum,& ſpirituum tantum,ſcilicet Deus:alterum malorum,& corporalium, ſcilicet diabolus,1ª.q.8.3.c.& q.65.1.c.
35 Quod Deus eſt corpus, & lux infinita : & quod Chriſtus eſt iſte ſol viſibilis 1ª.q.90.1.c.
36 Quod diabolus naturaliter eſt malus,1ª.q.63.5.c.principio.
37 Quod quædam animæ ſunt ex ſubſtantia Dei.1ª.q 90.1.b.& c.
38 Quod caro hominis,non eſt bona,nec eſt à Deo, ſed eſt à diabolo, 22æ.q.25.5.c.
39 *Hæreſis eius,eſt grauior ſecundum genus, quàm idolatria. 22æ.q. 10.6.c.& q.94.3.4m.
40 Hæreſis eius,& Montani , & Priſcillæ, quod promiſſio ſpiritus ſancti , non fuit completa in apoſtolis,ſed in eis : ideo negant actus apoſtolorum,12æ.q 106.4.2m.
41 Hæreſis Pelagij quod omnia præcepta Dei,ſeruari poſſunt ſine gratia, 12æ.q.100.10.3m. & q.109.4.b.
42 Quod principium bene operandi eſt ex nobis:ſed conſummatio eſt ex Deo,1ª.q.13.3.c.& 22æ.q.6.1.c.
43 Quod pueri non contrahunt peccatum originale , ſed baptizantur propter regnum Dei.12æ.q 81.1.c.
44 Quod matrimoniũ æquatur virginitati.22æ.q.152.4.0.& q.186.4.c.fi.
43 Quod Maria non eſt mater Dei.3ª.q 35.4.0.
46 Hæreſis Eutic̃etis , quod in Chriſto eſt tantum vna natura compoſita ex natura diuina & humana,3ª.q.2.6.c.& q.18.1.c.
47 Quod corpora reſurgentium Chriſti , non erunt palpabilia , ſed erunt vt ventus,3ª.q.54.3.c.
48 Hæreſis Hebionis,quod Chriſtus conceptus eſt ex ſemine viri. 3ª.q. 28.1.c.
49 Hæreſis Hebionis,Cherinti,Fotini,& Pauli Samoſateni,quod Chriſtus non fuit ante matrem, ſed purus homo meruit deitatē. 3.q. 2.11.c.& q.16.1.c.& q.28,1.c & q.14.1.1m.& q.35.4.c.& q.66.9.3m.
50 Hæreſis Iuliani & Galiani , quod corpus Chriſti non fuit corruptum,id eſt mortuum.3ª.q.50.5.c.
51 Hæreſis Heluidij , quod mater Chriſti non manſit virgo poſt, partum,3ª.q.28 3.c 1m.
52 Hæreſis Eunomij,quod filius Dei eſt omnino diſſimilis patri , 1ª.q. 42.1.2m.
53 Hæreſis Nazareorum, quod fides Chriſti, ſine operibus legis, non ſufficit ad ſalutem.3ª.q.74.4.c.fi.
54 Hæreſis abbatis Ioachim , quod eſſentia generat eſſentiam : ſicut Deus generat Deum,1ª.q. 39.5.c.
55 Hæreſis Simonis magi , quod gratia ſpiritus ſancti eſt venalis : & quod mundus eſt factus à quadam ſuperna virtute,non autem à Deo, 12æ.q.100.1 1m.
56 Sanctos non orare,nec poſſe nos iuuare,eſt hæreticum, & eſt hæreſis Vigilantij 22æ.q.83.11.c.
57 Hæreſis Montani , quod prophetæ non habebant lumen iudicandi, ſed erant arreptitij 22æ.q.173.3.c.4m.
Hæreſis Vigilantij impugnantis voluntariam paupertatem,& quatuor modos eius : vt,ſcilicet de pretio poſſeſſionum venditarum, omnes communiter viuant : vt de poſſeſſionibus communibus viuant : vt de labore manuum viuant : vt de iis quæ ab aliis afferuntur , communiter viuant , 22æ. quæſtione 186 3.6m. & 4. c. fi. 58
Hæreſis Nouatianorum, quod peccans poſt baptiſmum,non poteſt reſurgere ad gratiam per pœnitentiam. 12æ. q. 20. 2.3m. & 3ª.q. 84.10.c. 59
Hæreſis Cathafrigarum qui non baptizant in nomine trium perſonarum:ſed in commemoratione mortis Chriſti : quem dicunt eſſe purum hominem, & non Deum:& ſpiritumſanctum dicunt eſſe Montanum. 3ª.q.66.8.c.& 9.3m. 60
Deum non eſſe auctorem omnium bonorum,eſt hæreticum , 1ª.q. 65 1.c. 61
In Deo eſſe compoſitionem,vel accidens, vel aliquid præter Deum eſſe æternum:eſt hæreticum,1ª.q.61.2.c. 62
*Angelos,vel aliquid aliud, præter Deum fuiſſe ab æterno : eſt hæreticum.1ª.q.61.2.c. 63
Quod angeli creant aliquid : eſt hæreticum. 1ª.q.90.3.c.& 12æ.q.3. 7. 2m. 64
Opinio ponens angelos, non habere cognitionem ſingularium : eſt hæretica,& ſacræ ſcripturæ contraria.1ª.q.57.2.c. 65
Prima opinio Neſtorij & Dioſcori , quam recitat magiſter in tertio ſententiarum, diſtinctione ſexta, ſcilicet quod in Chriſto ſunt duæ hypoſtaſes,ſeu duo ſuppoſita:eſt hæretica,3ª.quæſt.2.3.6.c.& q.4.3.c. 66
Beatam Mariam,non eſſe matrem Dei:eſt hæreticum. 3ª.quæſtione 35. 4.c. 67
Hæreſis negantium prouidentiam Dei, de iis inferioribus : & aliæ duæ ſ. quod Deus non creauit iſta corporalia : & quod primæ creaturæ creauerint alias,1ª.q 8.2.c. 68
Aliquid eſſe falſum in ſacra ſcriptura : eſt hęreticum, 22æ.quęſtio. 110. 3.1m. 69
Non eſſe peccatum illud quod eſt contra præceptum Dei:eſt hęreticum.3ª.q.64.9.1m. 70
Fornicationem non eſſe peccatum:eſt hęreticum,12æ.q.103.4.3m.fi. & 22æ. q.162. 4.1m. 71
Epiſcopum non differre à ſacerdote : eſt hęreticum , 22æ. q.184. 6. 1m. 72
HERODES peccauit,ſeruando iuramentum puellæ ſaltanti,22æ. q.89.7.2m. 1
HERODIVS ſignificat veloces pedes ad effundendum ſanguinem,12æ.q.102.6.1m.& co.3. 1
HEROICVM non differt à virtute communi : niſi ſecundum modum perfectiorem,3ª.q.7.2.2m. 1
Virtutes heroicæ, ſunt dona ſpiritus ſancti, 12æ.q.68.1.1m.& 22æ.q. 159.2.1m. 2
HIERARCHIA eſt diuinus ordo,ſecundum ſcientiam & actionem,in aſſimilatione Dei,1ª.q.108.1.0. 1
Hierarchia eſt ordo,id eſt,relatio,inter diuerſos gradus:non autem vt dicit vnum gradum, 1ª.q.108.2.1m. 2
In diuinis perſonis, non eſt hierarchia, nec principatus, nec ordo, nec actio hierarchica,1ª. q.108.1.c. 3
Actio hierarchica triplex,ſcilicet illuminatio,purgatio,& perfectio, 1ª.q. 108.1.c.fi. 4
Omnes homines ſunt vnius hierarchiæ,quia ſunt eiuſdem ſpeciei, 1ª.q. 108.1.3m. 5
HOC ALIQVID ſumitur dupliciter.ſ. pro ſubſiſtenti, & pro completo.Primum repugnat accidenti:ſecundum vero parti, 1ª. q 73.2.1m.
HOMICIDIVM ſemper eſt peccatum : quia addit inordinationem actus ſupra occaſionem hominis,12æ q.100.8.3m. 1
Homicidium tenet ſecundum locum in pœnis, & inter peccata in proximum , 12æ. q. 100.6.c.fi. & 22æ. q.13. 3.1m.& q.73.3. c.& q. 154.3.0. 2
Si aliquis credit ſe poſſe facere homicidium,& velit facere,& poſtea adimatur ei poteſtas:nihilominus voluntas homicidij in eo manere poteſt,vt velit feciſſe,vel velit facere ſi poſſet, 1ª.q.64.2.3m. & 12æ.q.20. 5.0. 3

HOMO habet quod ſit homo,ex parte intellectiua, 1ª. q.85. 3. 4m.& 5.3.& 22æ.q 155.1.3m.& 3ª.q.19.2.c. 1
Homo interior eſt pars intellectiua : ſed homo exterior , eſt pars ſenſitiua cum corpore,1ª.q.75.4.1m.& 22æ.q.25.7.c. 2
Homo ſortitur ſpeciem ex hoc,quod habet intellectum, 12æ.q.31.7. c.& q.110.4.3m.& 4m.& 22æ.q.179.1.2m. 3
Ratione homo habet quod ſit homo.Et homo eſt quod habet rationem in natura ſenſitiua, 12æ. q.31.7.c. & q.110.4.3m.& 4m.& 22æ.q.153.2.2m.& q.179.1.2m. 4
Aliquid conuenit homini inquantum homo dupliciter. Primo quia natura hominis eſt cauſa eius. Secundo quia eſt receptiua eius, 3ª.q.34.2. 5

3ª.quæſt.24 2.2m.

6 Anima, caro, & os, ſunt de ratione hominis: ſed hæc, ſunt de ratione huius hominis, 1ª.q 3.3.c.& q.29.2.3m.& q.75.4.c & q.44 3.2m. & q.75.4.c & q.85.1 2m.& q 119 1.c.

7 Homo ſignificat habens humanitatem : & ſuppoſitum determinatum in natura ſpeciei: non autem in ſingularitate, 1ª.q. 13.4.c.& 3.q.4.3.c.2m.

8 Homo non excludit ea quæ ſunt in natura hominis: ſed humanitas excludit quicquid non eſt de eſſentia eius. 12ª.q 51.1.1m.& q.110. 4. 4m.

9 Homo duplex, ſ. homo verus & homo phantaſticus, 3ª.q.5.2.0.& q. 36.4.1m.& q.40 2.3m.& q.41.3.c & q 43.3.0.

10 Homo eſt naturaliter politicus, id eſt, ſocialis. 1ª.q.96.4.c.& 12ª.q. 9.4.c.& 22ª.quæſt.109.3.1m.& q.114.2.1m. & q.129.6.1m.& 3ª.q. 65. 1. c.

11 Homo habet ſtaturam rectam : quadruplici ratione , ſcilicet vt cognoſcere poſſet cœleſtia : vt inferiores vires liberius ſuas operationes habeant, & quia vtilitas manuum aliter ceſſaret: & cibum ore caperet. 1ª.q.91.3.3m.

12 Homo abundat in calore cordis : vt ſit ſtaturæ rectæ. 1ª.quæſt. 91. 3. 1m.

13 Vnus homo numero dicitur dupliciter , ſcilicet vnitate naturæ : & vnitate perſonæ 3ª.q 3.6.1m.& 7.2m.

14 Homo aſſimilatur Deo, ſecundum triplicem ſimilitudinem, ſcilicet quæ fundatur ſuper proportionem : ſuper communem qualitatem: & ſuper receptionem. 1ª.q.3.1.2m.& q.4.3.0. & q 91.4.1m. & 2m.& q 93 0.& 22ª.q.64.1 0.

15 Homo dicitur minor mundus , quia eſt compoſitus ex omni creatura totius mundi, 1ª.q 91.1.c.c.& q. 96.2.c.& 12ª.q.17.8.2m.

16 Homo habet ſuperius & inferius : ſicut in toto mundo. Plantæ verò , in oppoſitum. Sed bruta medio modo , 1ª. quæſtione 91. 3 3m.

17 Homo præeſt & dominatur naturaliter beſtiis & pecoribus & vniuerſæ creaturæ quæ non eſt ad imaginem Dei , prima quæſtione 96.3.c. & ſecunda ſecundæ quæſtione 64.1. 0.3ª.quæſtione 36.7.1m.

18 Hominem lapſum oportuit reparari, & non angelum, 1ª. quæſt. 64. 2. 0. & 12ª.q.80.4.3m. & 3ª.q.4.1.c. 3m.& q.6.1.2m.& q.46.1. 4m. & q 85.1.c.

19 Homo debuit vltimo fieri : quia eſt perfectiſſimum omnium animalium, 1ª. quæſtione 3.1.2m.& quæſt. 4 3 0.& quæſt, 91.4.1m. & 2m.& q.91.0.

20 Homo dicitur rationalis, quia intelligit cum diſcurſu: angelus verò dicitur intellectualis , quia ſine diſcurſu intelligit , 1ª.q 58.3.c.& 12ª.q 5.1.1m.

21 Illud hominis, quæ cæteris animalibus anteponitur, non eſt aliquid corporale, vel corporalis forma : ſed eſt intellectus : ratio autem in homine, habet locum dominantis , & non locum ſubiecti dominio, 1ª.q.96.1.2 c.

22 Idem iudicium eſt de homine ſequente operationes ſenſitiuas, & de aliis animalibus, prima ſecundæ quæſtione 10.3.c. & 22ª, q 64 2.3m.

23 Senſus interiores, magis vigent in homine: quàm in cæteris animalibus, 1ª.q 91.3 1m.

24 Homo habet peiorem auditum , olfactum , & viſum quàm aliqua bruta : ſed habet tactum optimum , 1ª. quæſt. 76. 5. c. & q. 91 3.1m.

25 Quilibet homo dupliciter conſiderari poteſt , ſcilicet vt ſingularis perſona : & vt pars vel membrum alicuius communitatis, & vtroque modo conuenit ei aliquis actus , ſcilicet primo ſecundum quod eſt quædam perſona ſingularis : & ſic ad eum pertinet ille actus quem proprio arbitrio , & per ſeipſum facit. Alio modo ſecundum quod eſt pars alicuius collegij : & ſic poteſt ad eum pertinere aliquis actus , quem nec per ſeipſum , nec proprio arbitrio facit ; ſed qui ſit vel à toto collegio , vel à pluribus de collegio , vel à principe collegij : ſicut id quod princeps ciuitatis facit , dicitur ciuitas facere. Huiuſmodi enim collegium , reputatur quaſi vnus homo ; ita quod diuerſi homines, in diuerſis officiis conſtituti , ſunt quaſi diuerſa membra vnius corporis naturalis , vt Apoſtolus inducit de membris eccleſiæ , 12ª.quæſt.1.8.0.& quæſt.3.8.2m.& 22ª, quæſt. 39.2.2m.

26 *Sicut bonum multitudinis eſt maius quàm bonum vnius hominis , qui eſt de multitudine : ita etiam bonum multitudinis ad quod ille vnus ordinatur, eſt minus, quàm bonum extrinſecum, ad quod multitudo ordinatur: ſicut bonum ordinis exercitus eſt minus, quam bonum ducis , 12ª.quæſt.q.1.0.& q.3.8.2m.& 22ª. q.39.2 2m.

27 Homo conſideratur à theologo, ſecundum animam: non autem ſecundum corpus , niſi reſpectu animæ : nec ſpecialiter conſideratur de illa , niſi de potentiis apprehenſiuis & appetitiuis, 1ª.q 75. 78. 84. principio.

Non omnis actio hominis , dicitur humana : ſed tantum actio eius voluntaria & deliberata , 1ª.quæſt. 76.1 c.& 12ª.quæſt 1.1.0. & 3.c.& quæſt.7.4.c.& q 17.1.c.& q.18.5.9.c.& quæſt.74.3.3m. & 3ª.q.19.2.0. 28

*Iſta propoſitio eſt prius vera Homo eſt ens : quàm iſta, Homo eſt rationalis: quia omnium perfectiones pertinent ad perfectionem eſſendi, 1ª.q.4.2.c. 29

HONESTAS eſt radicaliter in interiori electione : ſed figuratiue, eſt in exteriori conuerſatione, 22ª.q.145.1.3m. 1

HONESTVM idem eſt quod ſpiritualis decor , & pulchritudo, 22ª.q 154.2.0.& 4.c. 2

Honeſtum idem eſt quod honore dignum, & eſt idem quod virtus, 22ª.q.145.1.0.& 2.c.1m.& 3.c.

Nomen honeſti transfertur ad proſperitatem exteriorum diuitiarum: quia ſecundum vulgum, faciunt hominem honore dignum, 22ª.q.145.1.2.& 3m.& 4m. 3

Omne bonum honeſtum , ex iis duobus procedit , ſcilicet ex rectitudine rationis , & ex rectitudine voluntatis , 12ª. quæſtione 39. 2. c. 4

Regula rationis eſt radix boni honeſti, 12ª.q.19.2.1m. 5

Omne honeſtum eſt vtile, & delectabile, & non econuerſo. Et omne vtile, eſt delectabile: & non econuerſo, 22ª.q.145.3.0. 6

Nihil repugnans honeſto, eſt ſimpliciter & vere vtile: ſed ſecundum quid, 22ª.q.145.3.3m. 7

Honeſtum appetitur propter ſe, appetitu rationali : delectabile autem appetitu ſenſitiuo, 22ª.q.145.3.3.1m. 8

HONOR eſt cuiuſlibet virtutis præmium, ſecundaſecundæ q.129. 4.c.1m. 1

Honor eſt teſtimonium excellentiæ , quæ eſt in homine: ſed maxime ſecundum virtutem, primaſecundę queſtione .2.c. & 22ª.queſtio.25.1.2m. & q. 63.3.c. & q.103.1.2.c. & q.110.1.c.1m. & queſtio.142.4.c. & q.144.3.c.2m. & q.145.1.c.3m. & 1.2m.& 3ª. q. 25.1 c. 2

Honor non eſt ſufficiens præmium virtutis, ſed vt poſſibile homini, primaſecundę q. 2.2.1m.& 22ª.q.101.1.3m. & q.1 3 1.2m.& q. 131.1.2m. 3

*Honor eſt maximum bonum, inter bona exteriora, primaſecundę quæſtione 2.2.1m. & ſecundaſecundę q. 103.1, 2m.& q. 125. 1.c.& q. 131. 1.2m. 4

Honor quo ad Deum, poteſt eſſe in ſolo corde : ſed quo ad hominem, eſt in ſignis exterioribus, 22ª.q.103.1.c. 5

Honor laudabiliter contemnitur, nihil male agendo propter ipſum, & bene appetitur, nihil male agendo contra ipſum, 22ª.q.129.1. 3m.& q. 131. 1.0, 6

Appetere honorem, eſt peccatum tripliciter. ſ. ſi ſit ſupra ſuam proportionem , vel ſi non referatur ad Deum , vel ſi non ad vtilitatem, ſed propter ſe, 22ª,q.131.1.c. 7

Omne beneficium impenſum proximo, pertinet ad quartum præceptum. ſ. de honore parentum, 12ª. q.100.11.c.ſi.& 22ª.q.32.5. 4m.& q.33. 2.2m. 8

Quicquid pertinet ad redditionem debiti cuiuſcunque , intelligitur mandari quarto præcepto. ſ. de honore parentum , 22ª. q. 122.5. 3m. 9

Longæuitas vitæ promittitur honorantibus parentes : priuatio autem vitæ in honorantibus, 22ª.q.32.5.4m.& q.122.5.4m. 10

Honor reſpicit proprium bonum honorati: ideo diuerſificatur ſpecie ſecundum diuerſa bona ſingulorum, non autem amor : quia reſpicit bonum in communi, 22ª.q.25.1.3m. 11

Honor eſt propter ſe, & in ſe: ſed laus ordinatur ad aliud : ideo honor eſt excellentior laude, 22ª.q.103.1.3m. 12

Honor eſt in omni ſigno exteriori, & eſt reſpectu finis : ſed laus eſt tantum in verbis, & eſt reſpectu eorum quæ ſunt ad finem , 22ª. q 103. 1.3m. 13

Gloria non eſt honor, ſed eſt effectus honoris & laudis , 22ª.q.103. 1.3m.& q.132. 2.c.& 4.2m.& q. 145. 2.2m. 14

Reuerentia non eſt honor, ſed eſt motiuum honorantis, & eſt finis honoris, inquantum. ſ. aliquis ad hoc honoratur, vt in reuerentia habeatur ab aliis, 22ª.q. 103.3.1m. 15

Honor vituperio, ſeu exprobrationi opponitur, 22ª.q.142.4.c.& q. 144.2.c.2m.& 3.c. 16

Honor debetur alicui ratione excellentiæ, & honor diuerſus , ſecundum diuerſitatem excellentiæ, 22ª.q.81.4.0.& q.94.2.c.& 3ª. q.25.3.c. 17

Honor proprie debetur ſoli virtuti ; excellentiæ autem bonorum exteriorum, debetur ſecundum æſtimationem vulgi, 22ª.q.63.3. c.& q.130.2.3m. & q. 144.2.c.3m.& q.145.1.2m. & 4m.& 3.2m.& q.186.7.4m. 18

Virtus honoratur, inquantum eſt appetibilis propter ſe: ſed laudatur, inquantum eſt appetibilis propter aliud, 22ª.q.145.1.2m. 19

Eorum quæ honorantur præter virtutem , aliqua ſunt ſupra eam. ſcilicet Deus , & beatitudo aliqua intra eam, inquantum adiu- 20

nant ad opera virtutum, vt nobilitas, potentia, & diuitiæ, 22æ.q. 145.1.m.

21 Secundum veritatem, ſolus bonus eſt honorandus: bonus autem eſt aliquis ſecundum virtutem, 22æ q.145.1.2m.

22 Honor debetur ſoli ſubſiſtenti toti: ſed ratio & cauſa honoris, poteſt eſſe aliquid eius non ſubſiſtens, ſcilicet pars vel accidens, 12æ. q.10: 4.3m. & 3ª.q.25.1.o.& 2.c.

23 Maior honor debetur iuſtitiæ, & fortitudini, propter excellentiam maioris boni: temperantiæ verò propter cohibitionem turpiorum, 22æ q 145.4.3m.

24 Honor debetur alicui dupliciter, ſcilicet vel ratione ſui, vel ratione alterius. Primum conuenit tantum agenti per electionem, ſcilicet perſonæ: ſecundum verò conuenit omni, quod eſt aliquid eius, ſcilicet parti, & naturæ, & accidenti, 22æ.q 103.4.3m.& 3ª.q.25. 1.o.& 2.c.

25 Aliqui honorantur quadruplicitur, ſcilicet vel propter virtutem propriam, vt virtuoſi: vel propter virtutem alterius, ſcilicet Dei ſeu communitatis, vt ſuperiores: vel propter ſignum virtutis, vt ſenes: vel propter participationem diuinæ bonitatis, vt domini & parentes, 22æ.q.63.1.o.& q 145.1.1m.

26 Honor debetur ſuperioribus, ratione excellentiæ: cultus autem conſiſtens in obſequio obedientiæ & beneficij, debetur ratione gubernationis, 22æ.q 102.2.o.

27 Honor & cultus debetur omnibus prælatis ſuis, debito legali, alijs autem in dignitate conſtitutis, ex debito morali, 22æ. q. 102.2.2m.

28 Malis prælatis debetur honor, inquantum gerunt vices Dei, vel communitatis, 22æ.q.63.3.o.& q 103.2.2m.

29 Conſtitutis in dignitate, debetur honor, ratione excellentiæ: timor autem, ratione poteſtatis: obedientia verò & tributum ratione gubernationis, 22æ.q.102.2.1m.

30 Honor debetur parentibus, inquantum huiuſmodi ſubſidium verò & alia, debentur eis ratione indigentiæ: quæ tamen omnia intelliguntur in quarto præcepto, ſcilicet de honore parentum, 22æ.quæſt.101.2.o.& quæſt 106 3.c. & quæſt 122.5 3m.& quæſt.189. 6.c. 3m.

31 Diuites non ſunt honorandi, ſolo intuitu diuitiarum: ſed ratione maioris loci in communitate, 22æ.q 63.3.fi.

32 Dæmones ſunt pro inimicis habendi, magis quàm honorandi, 22æ. q.103.2.2m.

33 Creaturæ irrationali ſecundum ſe, non debetur ab homine aliqua ſubiectio vel honore: ſed eſt homini naturaliter ſubiecta, 22æ.q. 103.4.3m.& 3ª.q 25.3 3m.& 4.5.c.

1 H o s t i v m eccleſiæ, conuenit ſoli Chriſto: quia importat auctoritatem principalem, 3ª.q.8.6.3m.

1 H v m i d v m radicale, eſt totum illud, in quo fundatur virtus ſpeciei, quod perditum, non poteſt reſtaurari. Nutrimentale autem eſt, quod nondum habet perfectam naturam ſpeciei, ſed eſt in via: vt ſanguis & huiuſmodi, 1ª.q 119.1.3m.

1 H v m i l i t a s eſt virtus, qua refrenat animus, ne immoderate tendat ad alta, 22æ.q.160.1.c.& q.161.1.o & 2.4.c.

2 Humilitas præcipue videtur importare ſubiectionem hominis ad Deum, 22æ.q 161.2.3m.& q 162 5 c.

3 Ariſtoteles non tractauit de humilitate, quia humilitas eſt principaliter reſpectu Dei, Ariſtoteles autem conſiderauit de virtutibus, reſpectu vitæ ciuilis, 22æ.q.161.1.5m.

4 Ad humilitatem pertinet conſiderare proprios defectus, ne ſe extollat: non autem contemnere dona Dei in ſe, ſed ad ingratitudinem: ex quo ſequitur accidia, 22æ.q.35.1.3m.& q.161.1.c.

5 Gradus humilitatis ſunt duodecim, ſecũdum beatum Benedictum, ſcilicet corde & opere ſemper humilitatem oſtendere, defixis in terram aſpectibus: vt pauca verba & rationabilia loquatur aliquis: non clamoſa voce, vt non ſit facilis aut promptus in riſum: taciturnitas vſque ad interrogationem: tenere quod habet communis monaſterij regula: credere & pronunciare ſe omnibus viliorem, ad omnia indignum & inutilem ſe confiteri & credere: confeſſio peccatorum: pro obedientia in duris & aſperis patientiã amplecti: vt cum obedientia ſe ſubdat maiori: vt voluntatem propriam non delectetur implere: vt Deum timeat, & memor ſit omnium quæ præcepit, 22æ.q.161.6.o.& q.161.4.4m.

6 Sed ſecundum Anſelmum ſunt ſeptem, ſcilicet contemptibilem ſe eſſe cognoſcere, de hoc dolere, hoc confiteri, hoc perſuadere, ſcilicet vt hoc velit credi, vt patienter ſuſtineat hoc dici, vt patiatur contemptibiliter ſe tractari, vt hoc amet, 22æ quæſt.161.6.art. 9.& c.

7 Secundum gloſam vero ſunt tres gradus, ſcilicet ſubdere ſe maiori & non præferre ſe æquali qui eſt ſufficiens: ſubdere ſe æquali, nec præferre ſe minori, & hic dicitur abundans: & ſubeſſe minori, in quo eſt omnis iuſtitia, 22æ.q.161.6 ar. 4.c

8 Humilitas triplex. ſ. pœnoſa ab extrinſeco: ſtulta ex ignorantia propriæ dignitatis: & virtus ex cognitione ſui, 22æ q.161.1.1m.

9 Virtus humilitatis, eſt principaliter circa interiorem motum: quæ autem eſt ſecundum ſigna exteriora per fictionem, eſt magna ſuperbia, 22æ.q.161.1.2m.& 2.4m & 1.3m.

Tendere in magna ſupra ſe, ex confidentia propriarum virium contrariatur humilitati, non autem ſi ex confidentia Dei, 1ª.prolo. 22æ.q.129.3.4m.& q.161.2.3m.& 6.1m. 10

Humilitas eſt eſſentialiter in appetitu, ſcilicet ſubiectiue: ſed cognitio proprij defectus eſt regula eius, 22æ.q.161.2 o.& 6.c.& q. 161.3.2m. 11

Humilitas eſt iraſcibilis ſubiectiue, 22æ.q.161.4.2m. 12

Humilis nihil audit mirabilius, quàm ſuam excellentiam, 3ª.q.30. 4.1m. 13

Verè humilis, reputat ſe deteriorẽ alijs, non quidem quo ad actum exteriorem, ſed timens ne per ſuperbiam grauius peccet in ijs, quæ bene agere videtur, 22æ.q.161.6.1m. 14

Quilibet per humilitatem debet ſecundum illud quod ſuum eſt, ſe ſubijcere cuilibet proximo, ſecundum illud quòd Dei eſt in eo, 22æ.q.161.3.o.& 6.1m. 15

Humilitas conuenit omni homini, etiam Chriſto, ſecundum humanitatem, non autem ſecundum diuinitatem, 22æ. quæſtione 161. 1. 4m. 16

Chriſtus humiliauit ſe quadruplicitur. ſ. ad paſſionem & mortem: ad ſepulchrum & infernum: ad confuſionem & opprobria: & ſub hominibus: ideo quadrupliciter meruit exaltari. ſ. per reſurrectionem, aſcenſionem, ſeſſionem ad dexteram patris cum manifeſtatione diuinitatis eius, & per iudiciariam poteſtatem, 3ª.q.49. 6.c.& q.53.1.c.& q.54.2.c.& q.59 1.o.& 6.c. 17

Humilitas poſt virtutes theologales, & intellectuales, & poſt iuſtitiam, præcipue legalem, eſt potior cæteris, 22æ.q.161.5.o. 18

Superabundantia magis opponitur humilitati, quàm defectus: quia magis reprimit ſpem vel fiduciam, quàm vtatur: ſed fortitudo econuerſo reſpectu audaciæ, 22æ.q.161.2.1m. 19

Humilitas & magnanimitas conueniunt in materia, & differunt in modo, 22æ.q.161.4.3m.& q.162.1.3m. 20

Humilitas refrenat præſumptionem, ex reuerentia Dei, ſed magnanimitas firmat animum contra deſperationem, ex adeptione proprij boni, 22æ.q.161.2.1m.& q 162 1.1m. 21

Humilitas reprimens ad infima, & magnanimitas impellens animum ad magna, non opponuntur, quia vtrunque ſit recta ratione, 22æ.q.129.3.4m.& q 161.1.c.3m.& 2.3m. 22

Magnanimus reputat ſe dignum magnis, ex dono Dei, & contemnit alios, inquantum deficiunt, humilis autem econuerſo, 22æ.q.129.3.4m. 23

Humilitas reprimit ſpem. i. ſpiritum ad alta tendentem, 22æ. q.162. 4.c. 24

H y æ c v s ſignificat Chriſtum, propter ſimilitudinem carnis peccati. Agnus propter innocentiam, Aries propter principium, 12æ. q.102. 5.5m.

H. vel Litera longa in Græco, 12æ.q.58.2.c.

I

IACOB emens primogenita, non peccauit, quia erant ſua: ſed Eſau vendens ea, peccauit per ſimoniam, 22æ.q.100.4.3m. 1

Iacob non eſt mentitus, dicens ſe eſſe Eſau: quia myſtice dixit ſe eſſe Eſau primogenitum Iſaac: quia primogenita illius de iure ei debebantur: vel propter myſterium: quia videlicet minor populus, ſcilicet gentilium, ſubſtituendus erat in locum primogeniti. ſcilicet in locum Iudæorum, ſecunda ſecundæ quæſtione 110. 3.3m. 2

*Iacob non vidit Deum per eſſentiam, 1ª.q.12.11.1m. & 22æ.q.180. 5.1m. 3

Iacob vouit habere dominum in Deum, inquantum voluntarie vouit: vel vouit ſecundum ſpecialem modum: vel dicitur votum large, id eſt, recognitio obligationis, & non cauſa eius, 22æ.q. 88.2.1m. 4

Iacob vouit dare decimas, non quidem miniſtris, ſed ad cultum Dei, vt in ſacrificiis, 22æ.q.87.1.3m. 5

Iacob poſt contemplationem, claudicauit vno pede: quia neceſſe eſt quod debilitato amore ſeculi, conualeſcat aliquis ad amorem Dei ſecundum Gregorium, 22æ. q.180.7.4m. 6

Iacob accedens ad ancillas vxorum ſuarum, non peccauit: quia erant vxores, 22æ.q 154. 2.3m. 7

I a c o b v s ex inſtinctu vel reuelatione Dei, fecit per dæmones adduci ad ſe Hermogenem, 22æ.q.90.1.c.& 1.c.fi. 1

I a c t a n t i a eſt, per quam quis ſe extollit, ſupra id quod in ſe eſt: ſecundario autem, ſupra id quod de eo alij opinantur, 22æ.q. 110.2.c.& q.112.1.c. 1

Iactantia quo ad actum exteriorem, eſt ſpecies mendacij: ſed quo ad arrogantiam interiorem, eſt ſpecies ſuperbiæ, 22æ.q.132.5.1m. & q.162.4 2m. 2

Iactantia eſt peccatum mortale tripliciter. ſ. quando eſt contra gloriam Dei: vel contra honorem proximi: vel ex inani gloria, 3

vel ſu

vel ſuperbia, vel cupiditate mortalibus, 22æ q.112.2.0.
4 Iactantia eſt ex ſuperbia, tanquam ex cauſa motiua: & aliquando ex vanitate: ex inani gloria autem, vt ex fine. 22æ.q.112.1.2m.& q.132.5.1m.& q.162.4.1m.
5 Opulentia ſeu diuitiæ cauſant iactantiam & ſuperbiam dupliciter, ſcilicet occaſionaliter. & per modum finis. 22æ.q.112.1.3m.
6 Iactantia propriè opponitur ſecundum ſpeciem actus veritati, non autem ſecundario 22æ q.112.1.0.

1 IDEA eſt forma exemplaris, qua res fiunt, & cognoſcuntur: quæ eſt in mente artificis. 1ª.q.15.0.& q.44.3.c.
2 Idea græcè, forma latinè dicitur: ideo per ideas, formæ aliarum rerum per ſe exiſtentes intelliguntur. 1ª.q.15.1.c.
3 Idea in Deo, non eſt aliud, quàm eſſentia diuina. 1ª.q.15.1.3m. & q.44.3.c.& 1æ.q.173.1.c.
4 Eſſentia Dei vt eſſentia, non eſt idea: ſed vt ſimilitudo, vel vt ratio rei intellectæ. 1ª.q.15.2.1m.
5 Eſſentia Dei, non habet rationem ideæ, reſpectu Dei, ſed reſpectu aliorum: quia eſt principium operatiuum aliorum, non autem Dei. 1ª.q.15.1.2m.
6 Idea ſecundum veritatem, & ſecundum Platonem, eſt principium cognitionis: & generationis. 1ª.q.15.1.3.c.
7 Idea operati, in mente artificis, eſt ſicut id quod intelligitur: non autem ſicut ſpecies qua intelligitur. 1ª.q.15.2.c.2m.
8 Ideas eſſe, eſt neceſſarium. 1ª.q.15.1.0.& q.44.3.0.
9 Ideæ ſunt tantum in mente Dei, & non extra: contra Platonem, 1ª. q.15.1.1m.& q.44.3.2m.& 3m.& 4m.
10 Reſpectus idearum, non ſunt reales, ſed ſunt intellecti à Deo, & tantum in Deo. 1ª.q.15.2.4m.& q.28.4.3m.& q.44.3.c.& 22æ.q.27.1.c.
11 Reſpectus idearum, cauſantur tantum ab intellectu Dei, comparante eſſentiam ſuam ad res, 1ª.q.15.2.3m.
12 Ideæ ſunt æternæ. 1ª q.15.4.c.
13 Ideæ in mente Dei ſunt plures, ſecundum quod Deus intelligit eſſentiam ſuam eſſe multipliciter imitabilem à creaturis. 1ª.q.15.2.0.& q.44.3.c.& q.47.1.2m.& 12æ.q.93.1.1m.
14 Idea practica & ſpeculatiua, non ſunt duæ ideæ, niſi ſecundum rationem 1ª q.15.3.c.
15 In ideis eſt diſtinctio, & pluralitas: quia reſpiciunt proprias naturas ſingularum rerum, non autem lex æterna. 12æ.q.93.1.1m.
16 Sapientia & ars Dei, eſt tantum vna: quia ſignificatur vt quo Deus intelligit. Ideæ autem vt quod: ideo ſunt plures. 1ª. quæſtione 15. 2.2m.
17 Ratio diuinæ ſapientiæ, reſpectu creationis dicitur idea & ars vel exemplar: ſed reſpectu gubernationis dicitur lex. 12æ. quæſt. 93.1.c.
18 Idea principaliter ſignificat reſpectum ad creaturam, ideo dicitur pluraliter: nec eſt perſonale, ſicut verbum: quia verbum principaliter ſignificat reſpectum ad dicentem, & ex conſequenti ad creaturam: ideo eſt tantum vnum 1ª.q.34.3.4m.
19 Idea vt principium factionis, eſt practica: & dicitur exemplar, & omnium quæ aliquando fiunt à Deo: ſed vt eſt principium cognitionis eſt ſpeculatiua: & dicitur ratio: & eſt omnium quæ cognoſcuntur à Deo: ſecundum propriam rationem. 1ª. quæſtione 15.3.c.
20 Quæ nunquam fiunt, habent ideam ſecundo modo: non autem primo modo, niſi in virtute, 1ª.q.15.3.2m.& q.18.4.4m.
21 *Malum non habet ideam in Deo. 1ª.q.15.3.1m.& q.18.4.4m.
22 Genera non habent aliam ideam, inquantum exemplar: niſi ideam ſpeciei. 1ª.q.15.3.4m.
23 Particularia habent propriam ideam, præter idem ſpeciei: contra Platonem. 1ª.q.15.3.4m.
24 Materia habet ideam, contra Platonem: ſed eandem cum forma. 1ª. q.15.3.3m.& 4m.
25 Accidentia habent propriam Ideam, præter ea quæ inſeparabiliter concomitantur ſubiectum. 1ª.q.15.3.4m.
1 *MVLTIPLICATO vno eorum quæ ſunt eadem re, & differunt ratione: non oportet multiplicari alterum: ſicut perſona & proprietas in diuinis, 1ª.q.40.2.1m.
2 Corpus manet idem numero, licet fiat continue deperditio, & reſtauratio virtualiter per alimentum. 1ª.q.119.1.5m.

1 IDOLATRIA eſt exhibere latriam, id eſt cultum Dei creaturæ. 22æ q.94.1.0.
2 Idolatria præſupponit infidelitatem, & addit exterius indebitum cultum, mendacium pernicioſum, magnam Dei blaſphemiam, & impugnationem fidei, 22æ. quæſtione 94. 3. 1m. & 2m. & 3m. & 2.c.
3 Idolatria opponitur latriæ, 22æ.q.92. principio & quæſt. 94. principio & 1.0.
4 Idolatria quadruplex [illegible] imaginum habentium deitatem, ſecundum Hermetem. fabularis. hominum deificatorum: phyſica, id eſt, animæ totius mundi, ſecundũ Varronem: & Platonica, quæ & phyſica dicitur. ſ. intelligentiarum, animarum cæleſtium, dæmonum, & animarum hominum, 22æ.q.94.1.c & q.122.2.2m.
Omnis idolatria eſt peccatum, nec excuſat mos vulgi, contra Senecam, nec perſecutio contra hæreticos, 22æ.q.94.2.0. 5
Idolatria eſt grauiſſimum peccatorum, 22æ.q.10.3.1m. & 22.quæſt. 94.3.0. 6
Peccatum contra naturam, eſt leuius idolatria: ſed ponitur conueniens pœna eius: quia eſt manifeſtius, 22æ.q.94.3.2m. 7
Cauſa diſpoſitiua idolatriæ fuit triplex ex parte hominis, ſcilicet inordinatus affectus, repræſentatio delectabilis, & ignorantia ſed cauſa conſummatiua eius, fuerunt dæmones, 22æ. quæſt. 94.4.0. 8
Ab idolatria, omnia alia peccata oriebantur, 22æ q.94.4.1m. 9
*Dans hoſtiam non conſecratam pro euchariſtia, eſt reus idolatriæ: non autem adorantes eam: cum hoſtia debeat adorari latria, ſub conditione in habitu, 3ª.q.80.6.2m. 10

IEIVNIVM duplex, ſcilicet ſpirituale, id eſt, à peccatis, & corporale, id eſt, ab eſcis, 22æ q.147.1.1m. 1
Ieiunium à cibis duplex, ſcilicet naturæ, & eccleſiæ, 22æ.q.147.1. 3m.& 5.c.& 6.2m.& 3ª.q.80.8.4m. 2
Ieiunium duplex. ſ. luctus.i. cum amaritudine peccatorum & præſentis vitæ, & ieiunium exultationis. 22æ.q.147.4.1m. 3
Ieiunium eſt actus virtutis, ſcilicet abſtinentiæ & temperantiæ elicitiue: ſed aliarum virtutum imperatiue, 22æ.q.3.1.c.& q.88.6.c. & q.146.principio & q.147.1.2.0. 4
Ieiunium eccleſiæ, eſt parſimonia victus, abſtinentiaq; ciborum: ſecundum Iſidorum, 22æ.q.146.1.1m. 5
Nimis ieiunans, vel nimis vigilans, peccat: quia ſi aliquis in tantum naturæ virtutem debilitet per ieiunia, & vigilias, & alia huiuſmodi quod non ſufficiat debita opera exequi, puta prædicator prædicare, doctor docere, cantor cantare, & ſic de aliis: abſque dubio peccat: ſicut etiam peccaret vir, qui nimia abſtinentia ſe impotentem redderet ad debitum vxori reddendum, & ſeruus in obſequiis, quæ domino debet impendere, 1ª.q.97.3.3m.& 22æ. q.10.12.5m. & q.88.2.3m. & q.125.1.2m.& 147.1.2m. & q.188.6.3m. & 3ª.q.40.2.1m. 6
Ieiunium pulchre commendatur, per multos eius effectus, 22æ.q. 147.1.c.1m.& 3ª.q.40.2.1m.& 1ª.Th. 4.co.6 principio. 7
Ieiunium non eſt contra libertatem fidelium, ſed contra ſeruitutem peccati, 22æ.q.147.3.3m. 8
Ieiunium principaliter ſumitur propter tria, ſcilicet propter comprimendas concupiſcentias carnis: propter eleuationem mentis. & propter ſatisfactionem, 22æ. q.147.1.3.5.7.c. 9
Ieiunium eſt ſatisfactorium, quia ſubtrahit delectationem, addens afflictionem: & impedit peccata futura, debilitando concupiſcentiam, 22æ.q.147.1.3.5.7.c. 10
Chriſtus ieiunauit, non ex neceſſitate, ſed vt doceret, quàm bonum eſt ieiunium: quia ſcutum eſt contra diabolum, 22æ.q.147.5.1m.& 3ª.q.40.2.3m.& q.41.2.c. 11
Chriſtus ieiunauit poſt baptiſmum, quia baptizatos oportet intendere ieiunio, & non laſciuiæ, 22æ.q.147.5.1m.& 3ª.q.40.2.3m.& q.41.3.c. 12
Chriſtus non ieiunauit plus quàm Moyſes & Helias, vt crederetur verus homo, 3ª.q.40.2.3m.& q.41.3.c. 13
Ieiunium ante paſcha, fit quadraginta dieb9, ſicut à Chriſto, Moyſe, & Helia, quadruplici ratione. ſ. vel quia ſecundum Gregor. per hos quadraginta dies virtus decalogi, per libros quatuor ſancti euangelij impletur: vel quia dignum eſt, vt carnem noſtram, quaterdecies affligamus: vel quia in his offerre contendimus decimas dierum; vel quia ſecundum Auguſt. creaturæ inuiſibili, debetur ternarius numerus: ſed creaturæ viſibili, debetur quaternarius, propter calidum, frigidum, humidum & ſiccum. Vnde ſi denarius numerus ducatur per quaternarium, qui competit corpori, per quod adminiſtratio geritur: quadrageſimum numerum conficit, 22æ.q.147.5.c & 3ª.q.40.2.3m. 14
Ieiunium quadrageſimæ, arctius obſeruatur, quàm alio tempore: quia per illud imitamur Chriſtum, 22æ.q.147.8.1m. 15
Iudæi ieiunabant menſe quarto, quinto, ſeptimo, & decimo, propter aliquas tribulationes tunc habitas, 22æ.q.147.5.2m. 16
Iudæi ieiunabant vſque ad veſperam, id eſt, vſque ad noctem: quia nocti comparatur ſtatus veteris teſtamenti: quia poſt mortem ibant ad limbum tenebroſum, propter peccatum Adæ, per cibum vetitum, 22æ.q.147.7.3m. 17
Ieiunium non eſt neceſſarium abſolute, ſed ex præcepto eccleſiæ: quia ſecundum ſe eſt pœnale: ideo non eſt eligibile, niſi inquantum eſt vtile ad aliquem finem, 22æ.quæſtio.147.3.1m.& 3ª.q.40. 2.1m. 18
Ieiunium eſt de præcepto legis naturæ, ſecundum quod eſt neceſſarium ad ſalutem: ſed determinatio temporis eius & modi, eſt de præcepto eccleſiæ. 22æ.q.147.3.0. 19

20 Omnes tenentur ad ieiunia eccleſiæ. niſi ſint legitime impediti: vel niſi ſit euidens cauſa non ieiunandi: vt in pueris & ſenibus, propter defectum & debilitatem naturæ & huiuſmodi, 22æ.q.147.4.0.& 7.1m.
21 Iuſti tenentur ad ieiunia eccleſiæ, & ad alia præcepta eius, ſicut & alij, 22æ.q.147.4.5m.
22 Pueri non tenentur ad ieiunia eccleſiæ, quamdiu ſunt in ſtatu augmenti quod in pluribus, eſt in fine tertij ſeptennij: ſed exercendi ſunt in eis ſecundum modum ætatis, tamen quandoque in magna tribulatione iubentur pueri & bruta ieiunare, 22æ.q.147.4.2m.
23 Itinerantes & operarij, debent ieiunare, diminuendo laborem, niſi ſit neceſſitas, 22æ.q.147.4.3m.
24 Pauperes habentes ſimul ſufficiens prandium, tenentur ieiunare: non autem ſi paulatim, 22æ.q.147.4.4m.
25 Tranſgrediens præceptum de ieiunio ex contemptu, vel impediendo finem, peccat mortaliter: non autem ſi ex cauſa rationabili, 22æ.q.147.3.2m.
26 Ieiunia quatuor temporum, ſunt quaſi primitiæ & expiatio totius anni, 22æ.q.147.5.c.
27 Ieiunium exultationis, non eſt in præcepto eccleſiæ: propter quod non eſt ieiunium ab eccleſia inſtitutum in toto paſchali tempore. Ieiunium autem afflictionis & luctus, non decet tempore lætitiæ, ſcilicet tempore paſchali, vel in dominicis, 22æ. quæſt. 147.5.3m.
28 Ieiunium de ſe, nullo tempore eſt prohibitum. Tamen ieiunans in dominica, contra conſuetudinem eccleſiæ, vel ex ſuperſtitione, vt neceſſarium, ſicut Manichei: peccat, 22æ,q.147.5.3m.
29 Ieiunium fit in vigilijs ſanctorum, cauſa præparationis ad deuotionem & cauſa ſignificationis, quod ſancti per afflictiones peruenerint ad gloriam, 22æ.q.147.5.c.
30 Conueniens hora prãdij tempore ieiunij, eſt hora nona: ſed hora ſexta, alio tempore: quia ſecundum communem curſum, comedendi illa eſt hora, quia cibus nõ debet apponi, quouſque natura circa cibum præcedentem occupata eſt. Occupatur autẽ natura in cibo aſſumpto dupliciter. Primo digerendo ipſum: & quia digeſtio fit per calorem naturalem, ideo illud tempus digeſtioni eſt congruum, in quo calor naturalis ad interiora reuocatur. ſ. nox, propter ſubtractionem radiorum ſolis, & propter ſomnum, in quo intenduntur virtutes naturales: ſecundo cibum iam decoctum deducendo per membra, quibus debet aſſimilari, & ad hoc requiritur, quod calor nutrimentum deducens, vſque ad extremas partes corporis euocetur. Calor autem ſolis calorem naturalem ad exteriora reuocat: & ideo quando completur ſolis aſcenſus, quod fit hora ſexta, quia tunc eſt circa medium, tunc eius opus completum eſt: & ideo tunc eſt tempus communiter ſumendi cibum: & quia ieiunium eccleſiæ, debet eſſe pœnale & ſatisfactorium, ideo ſupra hoc aliquid additur: non autem tãtum, quod penitus humor cibi præaſſumpti exiccetur, aut virtus naturalis penitus debilitetur: vnde partito reſiduo tempore, hora nona occurrit: in qua cibus ſecundum eccleſiæ ſtatutum in diebus ieiunij ſumendus eſt, 22æ.q.147.7.0.
31 Hora prandij in ieiunio, determinatur ſecundum groſſam æſtimationem: licet ſit modicum ante vel poſt nonam, non enim eccleſia artare intendit, ad ſubtilem temporis inſpectionem: nec oportet aſtrolabium accipere, ad horam comeſtionis cognoſcendam: vnde ſufficit ſi circa horam illam quam eccleſia inſtituit, ieiunans ſumat cibum: etiam ſi aliquantulum propter aliquam neceſſitatem anticiparet, 22æ.q.147.7.2m.
32 Talis taxatio temporis, non multum poteſt alicui nocere, cuiuſcunque conditionis exiſtat: vel ſi forte propter infirmitatem, vel ætatem, aut aliquid huiuſmodi: hoc eis in magnum grauamen cederet: ſiet cum eis in ieiunio diſpenſandum: vel vt aliquantulum præuenirent horam, 22æ.q.147.7.3m.
33 Plures comedens in vna die per modum cibi, ſoluit ieiunium: non autem ſi fiat per modum medicinæ, 22æ.q.147.6.0.
34 Comeſtio carnium, ſoluit ieiunium: non autem eſus piſcium, vel leguminum: nec potus vini, 22æ.q.147.8.0.
35 Oua, & lacticinia reſpirantium, ſicut interdicta in ieiunio quadrageſimæ: non autem in alijs, niſi ſecundum conſuetudinem patriæ, 22æ.q.147.8.c.3m.
36 Electuaria, vel aliæ medicinæ, ſoluunt ieiunium naturæ: non autem ieiunium eccleſiæ, niſi fiat in fraudem, 22æ.q.147.6.3m.
37 Potus quicunque, etiam aquæ, ſoluit ieiunium naturæ, quia aliquo modo nutrit: non autem ieiunium eccleſiæ, niſi fiat in fraudem, 22æ.q.147.6.2m.& 3a.q.80.8.4m.
1 IEPTE peccauit, vouendo & reddendo: ſed ponitur in catalogo ſanctorum propter fidem, & deuotionem, & victoriam, & probabile eſt quod pœnituit, licet aliquod bonum figuraret, 22æ.q.88.2.2m.
2 IEREMIAS verbis & myſterijs, paſſionem Chriſti apertiſſime prænunciauit, & eam ſuis paſſionibus, expreſſiſſime præfigurauit, 3a.q.27.6.c.&.1m.
Ieremias & Moyſes conſiderantes in ſufficientiã propriam, recuſabant non pertinaciter officium, quo digni erant ex gratia Dei, 22æ.q.185.2.4m. 2
IEROTHEVS doctus eſt, non ſolum diſcens: ſed & patiens diuina: ſecundum Dionyſium, 1a.q.16.1m fi.& 22æ.q.45.2.c. 1
Aliquis experitur in ſeipſo guſtum diuinæ dulcedinis, & complacentiam diuinæ bonitatis: ſicut de Ierotheo dicit Dionyſius, quod didicit diuina ex compaſſione ad ipſa, 22æ.q.97.2.2m.
IERVSALEM eſt in medio terræ habitabilis, 3a.q.46.10.1m. 1
IESVS ſignificat naturam humanam: ſed Chriſtus ſignificat naturam diuinam & humanam, 3a.q.16.5.c & q.17.1.c. 1
Hoc nomen Ieſus, conuenienter impoſitum eſt Chriſto in ſua circunciſione, 3a.q.37.2.0. 2
Hoc nomen Ieſus, eſt nouum & proprium, inquantum ſignificat ſpiritualem, & vniuerſalem ſalutem: non autem vt particularem & temporalem, 3a.q.37.2.2m. 3
Multa alia nomina Chriſti, ſignificant idem quod Ieſus, id eſt, ſalutem, 3a.q.77.2.1m. 4
SPECIES ignis ſunt tres. ſ. lux, id eſt, ignis in materia propria, flamma, id eſt, ignis in humido aereo, & carbo, id eſt, ignis in ſicco terreſtri, 1a.q.67.2.2m.& 12æ.q.35.8.c. 1
Ignis non lucet in propria materia, id eſt, in ſua ſphæra, nec in materia opaca terreſtri, nec in ſulphure, nec in fumo groſſo, nec in inferno, 1a.q.66.2.5m. 2
IGNORANTIA ſextuplex. ſ. inuincibilis, affectata in ſe vel in ſua cauſa, iuris, facti, cauſa actus, & non cauſa: prima & quarta excuſant à peccato in toto: ſecunda & tertia excuſant non in toto: quinta excuſat à toto ſi non ſit culpa: ſexta vero nec excuſat, nec minuit peccatum, 12æ.quæſtione 74.1.2m.& 5.c.1m.& quæſtione 76.3.4.0.& 22æ. quæſtione 59.4.1m.& 3a. quæſtio. 47.5.3m. & q.80.4.5m. 1
Ignorantia tripliciter ſe habet ad actum. ſ. concomitanter, conſequenter, id eſt, volita in ſe vt affectata, vel in ſua cauſa. ſ. habitu vel paſſione vt ignorantia electionis: & antecedenter, id eſt, cauſa actus. Tertia cauſat inuoluntarium ſimpliciter: ſecunda ſecundum quid: prima vero nullo modo, ſed tantum non voluntarium, 12æ.q.6.8.0.& q.19.6.c.& q.76.3.4.0. 2
Ignorantia eſt volita tripliciter. ſcilicet directe, vt affectata: indirecte. i. propter negligentiam: & per accidens, id eſt, conſequenter. Prima auget peccatum. Aliæ vero diminuunt, 12æ.q.19.6.c. 3
Ignorantia excludit triplicem ſcientiam. ſcilicet qua ſcitur aliquid eſſe malum ſecundum ſe: vel vt nunc: vel vt fugiendum, 12æ.quæſt. 78.1.1m. 4
Ignorantia habet rationem pœnæ, & non culpæ ſecundum ſe: ſed ignorantia ex cauſa. ſ. ex negligentia diſcendi, vel ex effectu ſequente, eſt peccatum, 12æ.q.76.2.0.& q.84.4.5m.& q.109.2.9m. & 22æ.q.53.2.2m. 5
Neſcientia eſt ſimplex carentia ſcientiæ: ſed ignorantia proprie, eſt neſcientia eorum quæ quis eſt aptus ſcire & debet. Error autem addit approbationem falſi: ſed hæreſis ei addit pertinaciam contra fidem, 1a.q.101.1.2m.& 12æ.q.7.6. 6
Ignorantia electionis dicitur, non quia electio ſit ſcientia: ſed quia ignoratur quid ſit eligendum, 12æ.q.13.1.3m. 7
Ignorantia priuationis, id eſt, eorum quæ quis tenetur ſcire & poteſt, eſt peccatum: non autem aliorum, 12æ.q.76.2.0.& q.94.4.c.2m. & 3m. 8
Ignorantia negatiue poterat eſſe in natura integra, non autem ignorantia priuatiue, 1a.q.12.4.2m. 9
Nulla ignorantia fuit in Chriſto, 3a.q.15.3.0. 10
Ignorantia negatiue, ſemper eſt in angelis, & in alijs beatis, non autem ignorantia priuatiue: quia eſt pœna, 1a.q.12.4.2m. 11
Ignorans non peccat continue, nec ex quolibet non ſcito per eum, ſed tantum cum habet tempus diſcendi ea quæ ſcire tenetur & poteſt. Vnde homo non dicitur ignorans, ſi non intelligit, ſicut Deus, ſed ſi non intelligit ſicut aptus natus eſt intelligere, 12æ.q.76.2.5m.& 4.3m.& q.94.4.c.2m.& 3m. 12
Ignorans grauiſſime peccat, non propter quantitatem peccati, ſed periculi. Vel ignorantia beneficiorum Dei, eſt grauiſſima, inter ſpecies ingratitudinis, 12æ.q.76.4.3m. 13
Ignorantia alicuius particularis, id eſt circunſtantiæ, quam quis non poteſt ſcire, debita diligentia adhibita, excuſat totaliter à peccato: non autem ignorantia quam cauſat habitus vel paſſio, impediens applicationem ſcientiæ communis, ad particularem actum, 12æ.quæſtione 19.6.c.& q.77.7.2m.& 22æ.q.59.4.1m.& 3a.q.80.4.5m. 14
Ignorantia non excuſat, nec minuit peccatum, niſi ſecundum quòd cauſat inuoluntarium, 12æ.q.19.6.c. & q.73.6.c.& q.76.3.4.0.& q.77.7.2m.& q.105.2.9m. 15
Ignorantia præcedens inclinationem appetitus, cauſat eam: ideo quanto maior eſt, tanto magis cauſat inuoluntarium, & excuſat à peccato, non autem ignorantia ſequens, ſed magis grauat, 22æ.q. 16

22^{f}.q.156.3.1^{m}.
17 Ignorantia oppoſita ſcientiæ practicæ, excuſat, vel minuit peccatum: nõ autem ignorantia electionis: ſed conſtituit peccatum, & opponitur prudentiæ, 12^{f} q.4-.2.c.& q.88.2.c.
18 *Ignorantia electionis, nec excuſat, nec minuit, nec cauſat peccatum, ſed ſequitur omne peccatum, 12^{f} q.76.4.1^{m}.& q.78.4.1^{m}.
19 Nulla ignorantia eſt cauſa peccati, niſi per accidens. ſ. illa quæ tollit cognitionem vniuerſalem, vel particularem prohibentem peccatum, 12^{f}.q.76.1.0.& 3.c.
20 Agens contra conſtitutionem vel præceptum Papæ propter ignorantiam, non excuſatur à peccato, ſi teneatur & potuerit eam ſcire inquantum in eius notitiam deuenit per alios, vel deuenire poteſt, promulgatione facta: quia omnes tenentur eam ſcire, 12^{f}. q.90.4.c.2^{m}.& 3^{m}.
ILLABI menti conuenit ſoli Deo. 3^{a}.q.88.1^{m}.& q.64.1.c.
ILLIBERALITAS magis opponitur liberalitati, quàm prodigalitas. 22^{f}.q.107.2.c.
1 *ILLVMINATIO non eſt motus. 1^{a}.q.53.3.c.
2 Illuminatio fit in inſtanti, quia non eſt motus, ſed eſt terminus motus localis: & lumen non habet contrarium, ideo ſubiectum eius eſt in vltima diſpoſitione, 1^{a}.q.53.3.c.2^{m}.& q.67.2.c.& 12^{f}.q.113.7.c.& 3^{a}.q.75.7.c.
3 Illuminatio non eſt motus localis, ſed alteratio. 1^{a}.q.53.3.2^{m}.
4 Homo non poteſt illuminare, confortando lumen alterius, quia in eo eſt debiliſſimum lumen intellectuale, niſi forte inſtrumentaliter dirigendo, proponendo exempla, vel applicando principia concluſioni. 1^{a}.q.117.1.0.
5 Sacerdos illuminat, tradendo ſacramenta gratiæ, non autem infundendo gratiam, 3^{a}.64.1.1^{m}.
6 Omnis qui illuminatur, percipit illuminationem ex parte obiecti, non autem ſemper ex parte principij. 1^{a}.q.111.1.3^{m}.
1 IMAGINATIO & ſenſus, nunquam cognoſcunt naturam rei, ſed tantum accidentia. 1^{a}.q.57.1.2^{m}.& 3^{a}.q.76.7.c.
2 Non poſſumus imaginari, quæ nullo modo ſentimus ſecundum totum, vel ſecundum partem, ideo cæcus natus, non poteſt imaginari colorem. 1^{a}.quæſt. 84.3.c.fi.& 4.b.& c.fi. & quæſt.111.3.1^{m}. & 2^{m}.
3 Sub imaginatione non cadit niſi corpus. 1^{a}.q.50.1.c.
4 Imaginatio cooperatur ſuo obiecto, formando aliquas ſpecies, non autem ſenſus. 1^{a}.q.12.9.2^{m}.& q.78.4.c.& q.84.6.2^{m}.& q.85.2.3^{m}.
5 Imaginatio ægritudinum, quandoque cauſat eas. 3^{a}.q.13.3.3^{m}.
6 Bonitas imaginationis, eſt diſpoſitio ad ſcientiam, quæ eſt in intellectu, 12^{f}.q.74.4.3^{m}.& q.8:.2.c.
1 IMAGINATIVA eſt idem quod phantaſia. 1^{a}.q.78.4.c. & q. 84.6.2^{m}.
2 Imaginatiua eſt altior potentia, quàm ſenſus exterior, in quo tamen eſt maxima certitudo, quia eſt principium omnis cognitionis humanæ: & ſemper oportet principia cognitionis eſſe certiora. 1^{a}.q.30.3.2^{m}.

1 IMAGO quælibet, eſt ſimilitudo, & non econuerſo, quia imago addit eſſe expreſſum ab alio. 1^{a}.q.35.1.c.1^{m}.& 2.c. & quæſt. 93. 1.c.& 9.0.
2 Differentia triplex, inter imaginem & ſimilitudinem. ſ. quia imago pertinet ad formam. ſ. ſpecialem, ſimilitudo autem ad naturam. Imago pertinet ad cognitionem veritatis, quæ eſt principium demonſtrans naturam intellectualem: ſimilitudo autem ad amorem virtutis. Imago pertinet ad potentias. ſ. memoriam, intelligentiam, & voluntatem, ſimilitudo verò ad habitus conſequentes. ſ. innocentiam & iuſtitiam. 1^{a}.q.93.9.0.
3 Imago proprie dicitur, quod procedit ad ſimilitudinem alterius: id autem à quo procedit, dicitur proprie exemplar, improprie autem imago. 1^{a}.q.35.1.1^{m}.& q.93.5.4^{m}.
4 Ad rationem imaginis non ſufficit expreſſa ſimilitudo ſecundum genus vel ſecundum accidens commune, ſed requiritur quòd ſit expreſſa ſimilitudo ſecundum ſpeciem vel ſecundum accidens proprium ſpeciei, & præcipue ſecundum figuram, 1^{a}.q.35.1.c.& q. 93.2.6.7.8.c.
5 Aequalitas eſt de ratione imaginis perfectæ, non autem imperfectæ. 1^{a}.q.93.1.c.
6 Imago alicuius eſt in aliquo dupliciter, ſcilicet perfecte, id eſt in eadem natura, vt filius: & imperfecte, id eſt in alia natura, vt ſtatua. 1^{a}.q.35.1.3^{m}.
7 *Idem eſt motus in rem ipſam, & in imaginem eius, inquantum huiuſmodi, non autem vt res, 22^{f}.q.81.3.3^{m}.& q.103.3.3^{m}.& 3^{a}. q.8.3^{m}.& q.25.3.c.1^{m}.
8 Imago proprie, id eſt, id quod imitatur, dicitur tantum perſonaliter in diuinis eſſentialiter autem, improprie, id eſt, id in quo, 1^{a}.q. 35.1.0.& q. .3.5.4^{m}.
9 Imago non conuenit ſpiritui ſancto: ſed tantum filio. 1.q.35.2.0.
10 Imago Dei perfecta, conuenit ſoli filio Dei, ſed imago Dei imperfecta, conuenit ſoli creaturæ. 1^{a}.q.35.2.3^{m}.& q.47.1.2^{m}. & q. 88.3.
3^{m}.q.93.1.3^{m}.
Nulla creatura irrationalis, eſt Dei imago, vel ad imaginem Dei, 1^{a}. 11
q.45.7.c.& q.93.2.0.& 2.c.1^{m}.& 6 c.
Homo & angelus, ſunt ad imaginem Dei, & imago eius: filius au- 12
tem Dei, eſt imago tantum. 1^{a} q.3.1.2^{m}.& q.4.3.0.& q.35.2.3^{m}.& q.45.7.c.& q.91.4.1^{m}.& 2^{m}.& q.93.1.c.fi & 3^{m}.
Angelus eſt ſimpliciter expreſſior imago Dei, quàm homo, ſed econ 13
uerſo ſecundum quid, 1^{a}.q.93.3.0.
Imago Dei, in homine & in angelo, eſt ſecundum mentem tantum, 14
1^{a}.q.3.1.2^{m}.& q.93.2.c.& 3.2^{m}.& 4.1^{m}.& 6.7.0.
Imago Dei eſt aliquo modo in mente, reſpectu cuiuſlibet obiecti, 15
verius tamen reſpectu ſui: ſed veriſſime reſpectu Dei. 1^{a}.q.93.8.0.
Aſſignatio imaginis duplex. ſ. prima ſecundum potentias. ſ. ſecun- 16
dum memoriam, intelligentiam, & voluntatem, ſecunda verò ſecundum eſſentiam & habitus conſubſtantiales. ſ. ſecundum mentem, notitiam, & amorem. 1^{a}.q.93.7.0.
*Prima aſſignatio imaginis. ſ. memoria, intelligentia, & voluntas, eſt 17
ſecundum potentias. 1^{a}.q.93.7.0.
*Imago Dei eſt principaliter ſecundum actus, ſed conſequenter ſe- 19
cundum potentias, & præcipue ſecundum habitus 1^{a}.q.93.7.0.
Imago Dei ſecundum principale eius, id eſt ſecundum naturam in- 18
tellectualem, eſt tam in viro quàm in muliere, ſed quo ad ſecundarium, ſcilicet principium & finem, eſt tantum in viro, 1^{a}.q.93.4. 1^{m}.& 6.2^{m}.
Imago prius repræſentat eſſentiam Dei, & conſequenter tres per- 20
ſonas. 1^{a}.q.93 5.0.& 6.c.
In homine eſt triplex imago Dei, ſcilicet creationis, recreationis, & 21
ſimilitudinis: prima eſt cuiuſlibet hominis, ſecunda iuſtorum tantum, tertia vero beatorum tantum, 1^{a}.q.93.4.0.
Imagines Chriſti & ſanctorum, fiunt in eccleſia, triplici de cauſa, 22
primo ad inſtructionem rudium, qui eis quaſi quibuſdam libris docentur: ſecundo vt incarnationis myſterium, & ſanctorum exempla magis in memoria noſtra maneant: dum quotidie oculis repræſentantur: tertio ad excitandum deuotionis affectum, qui ex viſis efficacius incitatur, quàm ex auditis, 22^{f}.q. 94.2. 1^{m}.
IMMISERICORDIA eſt in ſubſtractione beneficij, ſed crudelitas eſt in exceſſu puniendi, & vnum aliquando ponitur pro alio, 22^{f}. q.159.1.2^{m}.& 3^{m}.
QVANTO creaturæ magis appropinquant Deo, tanto magis 1
ſunt immobiles, 1^{a}.q.65.1.1^{m}.
IMMOLARI conuenit Chriſto in figuris veteris teſtamenti, 3^{a}. 1
q.83. 1. c.
IN lege veteri, duplex immundicia prohibebatur. ſ. ſpiritualis. i. 1
peccatum: & corporalis, ex aliqua corruptione perfecta vel in fieri, qua impediebantur ab exteriori cultu Dei, ſicut irregularitate quadam, 12^{f}. q.102.5. 4^{m}.& 5^{m}.& 6^{m}.& 6.1^{m}. & quæſtione 103. 2. c.
Prima & ſecunda immundicia expiabatur per ſacrificia pro pecca- 2
to, præter eam quæ cauſata erat per ſolum tactum rei immundæ: quia per ſolam aſperſionem aquæ expiationis, expiabatur, 12^{f}.q. 102.5.4^{m}. & 5^{m}. & 6^{m}.
IMPAVIDITAS opponitur fortitudini, ſecundum defectum timoris, timiditas autem, ſecundum exceſſum eius, 22^{f}.q.126.2.0.
*IMPECCABILIS per naturam, non poteſt fieri aliqua crea- 1
tura à Deo, ſed tantum per gratiam, 1^{a}.q.63.1.c.& 22^{f}.q.24.11.c. principio.
IMPEDIMENTVM duplex. ſ. contrarium, & defectus, 12^{f}.q. 1
4.5.4^{m}.
Homo tripliciter impeditur à ſtudio diuinæ cognitionis. ſ. propter 2
ineptitudinem, occupationem, & pigritiam, 22^{f}.q.2. 4.c.
Non impediens malum, non peccat: niſi debeat & poſſit impedire, 3
12^{f}.q 6.3.c.

IMPERARE eſt actus rationis, præſuppoſito actu voluntatis, 1
12^{f}.q.17.1.0. & q.60.1.c.fi. & 22^{f}.q. 47. 8.3^{m}. & q.83.1.10.c.& q.104. 1.c.
Imperare eſt ordinare aliquid ad faciendum, aliquid intimando, 2
ſeu denunciando: non quidem abſolute, ſed mouendo, 12^{f}.q.17. 1.2.5.0.& 22^{f}.q.83.1.c.& q.88.1.c.
Actus imperatus & imperium, ſunt vnus actus humanus vt totum 3
& multa ſecundum partes, 12^{f}.q.17.4.0.& q.20.3.c.1^{m}.& 3^{a}.q. 19.2.0.
Vſus rei, vt eſt in ratione referente rem in finem, eſt prior imperio. 4
& electione, quæ etiam eſt prior imperio, ſed vt ſubditur potentiæ exequenti: eſt poſterior imperio, 12^{f}.q.17.3.0.
*Imperare non conuenit brutis, 12^{f}.q.17.2.0. 5
Virtutes appetitiuæ brutorum, non ſunt imperantes libere ſed ſe- 6
cundum naturalem inſtinctum, bruta mouentur ad apprehenſa, 12^{f}. q. 11.2.c.
Voluntas imperat aliis viribus, & etiam intellectui, 12^{f}.q.71.6.2^{m}. 7
& 22^{f}.q 4.2.2^{m}.& q.10.2.c & q.58.8.1^{m}.

8 Voluntas dicitur imperare improprie dupliciter, ſcilicet interpretatiue inquantum mouet,& vt eſt de fine. 12æ.q.1.a.2.1m.& 12æ.q.47.8.1m.

9 IMPERATVM &c. Quilibet actus, vt eſt in poteſtate noſtra, ſubditur imperio rationis 12æ.q.17.6.

10 Actus rationis, quo ad exercitium, ſemper poteſt imperari, & quo ad apprehenſionem veritatis. 12æ.q.17.6.o.

11 *Actus voluntatis,poteſt imperari, 12æ.q.17.5.o.

12 Primus actus voluntatis, non poteſt imperari à ratione, quia non fit ex ordinatione rationis, ſed ex instinctu naturæ, vel ex ordinatione ſuperioris cauſæ,ſcilicet Dei. 12æ.q.1.2.3m.& q.9.4.c.& q.17.5.3m.& 6.o.

13 Senſus exteriores, non ſubduntur imperio rationis, quia non poſſunt ſentire,niſi in præſentia ſenſibilium. 1a q.81.3.3m. & 12æ.q.17.7.3m.

14 Motus membrorum, inquantum membra mouentur à potentiis ſenſitiuis, ſubduntur imperio rationis, non autem ſecundum quòd mouentur à potentiis naturalibus & vegetatiuis. 1a.q.81.3.2m.& 12æ.q.17.9.o.& 22æ.q.168.2.c.

1 RATIO cognoſcendi imperfectum, eſt ipſum perfectum. 1a.q.14.10.4m.& 12æ.q.100.6.2m.

2 Imperfectio duplex,ſcilicet vna quæ eſt de ratione imperfecti, tunc enim oportet quòd adueniente perfectione imperfectum excludatur, ſicut adueniente aperta viſione, excluditur fides, de cuius ratione eſt, vt ſit non apparentium, alia eſt imperfectio quæ non eſt de ratione rei imperfectæ, & tunc illud numero idem, quod erat imperfectum, fit perfectum, ſicut puer fit vir. 22æ. q. 4.4.1m.

IMPLERE voluntatem,conuenit ſoli Deo,quia ſolus Deus mouet eam ſufficienter vt obiectum.1a.q.105.4.c.& q.106.2.c.& 12æ.q.9.6.c.& q.3.8.c.

IMPORTABILE hoc ſolum videtur in iis, qui ex infirmitate peccant, quòd dio perſeuerant in malo, & ideo dicitur,quòd ex longanimitate Dei ſupportantur: ſed hoc ipſum quòd aliquis ex ſuperbia peccat, importabile videtur: & ideo per patientiam Dei dicuntur ſuſtineri, qui ex ſuperbia peccant. 22æ.q.87.1.4m.

IMPORTVNITAS eſt euagatio mentis ad illicita,ſecundum quòd in arce mentis reſidet,volentis ad diuerſa ſe diffundere. 22æ.q.35.4.3m.

1 IMPOSSIBILITAS duplex, ſcilicet vera & æſtimata. 12æ.q.20. 3m.

2 Impoſſibile aliquando pro difficili ſumitur. 22æ.q.64.6.3m.& 3a.q.86.1.2m.fi.

IMPRECATIONES in ſacra ſcriptura,intelliguntur quadrupliciter, ſcilicet prædicando, vel temporaliter ad correctionem, vel contra peccatum vel ſecundum voluntatem Dei. 22æ.q.25.6.3m.& q 1. & q.83.8.1m.& 2m.

IMPROVIDENTIA & defectus intelligentiæ & ſolertiæ, pertinent ad negligentiam & inconſtantiam 22æ.q.53.2.c.fi.

1 IMPRVDENTIA ſumitur tripliciter ſcilicet negatiue, priuatiue, & contrarie: prima non eſt peccatum, ſed ſecunda eſt peccatum,ratione negligentiæ:tertia vero ſecundum ſe eſt peccatum mortale, ſi ſit contra præceptum Dei,aliter eſt peccatum veniale. 22æ.q.53.1.o.

2 Imprudentia eſt generale peccatum participatiue, non autem eſſentialiter:cuius ſunt triplices partes.ſ.ſubiectiue,1.monaſtica,politica,& œconomica.potentiales,id eſt præcipitatio ſeu temeritas, inconſideratio,inconſtantia,& negligentia,& integrales,quæ reducuntur ad potentiales, 22æ.q.53.2.o.

3 Imprudentia per eſſentiam peccatũ eſt ſpeciale, cum ſit circa actus ſpeciales ſ.rationis, 22æ q.53.2.c

4 Imprudentia cum ſuis vitiis,oritur ex luxuria, 22æ.q.53.6.o.

IMPVDICITIA eſt circa oſcula,tactus, & alios actus circumſtantes actum venereum, 22æ.q 154.1.5m

1 IMPVGNARE inimicos,vt ceſſent à peccatis, eſt licitum,quia cedit in bonum eorum,& amicorum, 22æ.q.83.8.3m.

2 Impugnatio veritatis agnitæ, eſt ſpecies peccati in ſpiritum ſanctũ, 22æ q.14.2.c

3 Impugnatio peccati,eſt vincenda dupliciter.ſ.fugiendo,vel reſiſtendo:fugiendo quidem, quando continua cogitatio auget peccati incentiuum,ſicut eſt in luxuria:reſiſtendũ autem, quando cogitatio perſeuerans tollit incentiuum peccati quod prouenit ex aliqua leui apprehenſione: & hoc contingit in accidia, 22æ.q 35.1.4m.& q.53.6.1m.& q.142.3.c.

1 IMPVRITAS eſt ex mixtione vilioris, 22æ. quæſtione 7. 2.c.& q.81. c.

2 Impuritas creaturæ rationalis eſt ex hoc,quòd temporalibus per amorem ſe ſubiicit:ſicut puritas eius eſt, in eleuando ſe in Deum 22æ.q. 2.c.& q.81.8.c.

1 IN, propter ſonat habitudinem continentis, 1a.q.39.8.c.fi.

Eſſe in aliquo dicitur dupliciter.ſ.vt in cauſa,& vt in ſubiecto, 12æ.q.85.1.c. 2

Aliquid dicitur eſſe in duobus vel in pluribus dupliciter. ſ. æqualiter,vel ſecundum prius & poſterius, 12æ.q 56.2.c.fi. 3

Corporalia dicuntur eſſe in aliquo,quia continentur,ſpiritualia vero,quia continent, 1a.q.8.1.2m.& q 52.1.fi.& q.53.1.2.c.& 3a.q.57.4.1m.& q.62.3.3m. 4

Non omnes modi in,ponuntur ab Ariſtotele, niſi reductiue, 1a.q.42.5.1m. 5

Deus eſt in omni loco dupliciter.ſ vt dans eſſe, virtutem, & operationem locis:& vt implens ea, 1a.q.8.2.o. 6

Deus eſt ſupra omnia, per excellentiam ſuæ naturæ:& in omnibus, vt cauſans eſſe omnium, 1a.q 8.1.1m.& 3m. 7

Deus eſt intimus vnicuique rei: ſicut eſſe proprium cuiuſlibet rei, 1a.q.8.1.c.fi & q.105.5.c.fi. 8

Deus eſt in omni re, per eſſentiam, præſentiam, & potentiam:ſed tantum in ſanctis per gratiam,in Chriſto autẽ ſolo,per vnionem perſonalem, 1a.q.8.3.o.& q.43.3.c.& q.111.5.c.& 3a.q.2.10.2m.& q.6.1.1m 9

Deus magis eſt intra animam,quàm gratia, & quicquid aliud, 1a.q.105.5.c.fi. 10

Nullus modorum in,quos aſſignat Ariſtoteles,explicat modum eſſendi in,qui eſt in diuinis, 1a.q.42.5.1m 11

Deitas habitat in Chriſto corporaliter tripliciter:primo per vnionẽ ad corpus: ſecundo non ſignaliter, tertio ſecundum triplicem modum,ſ.communem,ſpecialem,& ſingularem, 3a.quæſtione 2.10.2m. 12

Pater eſt in filio:& econuerſo, 1a.q 42.5.o. 13

Filius Dei eſt magis in patre, & econuerſo, quàm homo in filio Dei, 3a.q.2.9.4m. 14

Omnia bona & mala,ſunt in ſcientia Dei,ſed tantum bona ſunt in Deo, & tantum tres perſonæ, proprietates, & attributa, ſunt in eſſentia Dei 1a.q.18.4.4m.& q.30.& c.fi. 15

Ea quæ in creaturis ſunt diuiſim & multipliciter,in Deo ſunt vnite & ſimpliciter, 1a.q 14.1.2m.& q 26.5.1m.& q.47.1.c.fi.& q.57.1.c.& q.91.1.c & 12æ.q.18.1.c.& 22æ.q.185.2.c. 16

Creaturæ habent verius,eſſe in Deo,quàm in ſe, 1a.q.18.4.3m. 17

Omnia ſunt in omnibus.ſ.ſuperiora in inferioribus cauſaliter: ſed econuerſo participatiue ſecundum rationem communem tantum,in Deo autem,ſecundum rationem propriam, 1a.q.55.1.c.3m.& q 57.1.c. 18

Quælibet creatura eſt in Deo dupliciter. ſ. vt in conſeruante: & vt in virtute cauſæ agentis, 1a.q.8.1.o.& q.79.2.c.& q.80 1.c. 19

Creaturæ ſunt in Deo dupliciter. ſ. vt in conſeruante, & vt in cognoſcente: ſecundo modo ſunt vita & eſſentia Dei, non autem primo modo, 1a.q.18.4.1m. 20

In Deo ſunt multa ſecundum rationem, quorum aliqua prius cadunt in intellectu noſtro, quàm alia, 1a.q.44.4.4m. 21

INCANTATIO eſt ſuperſtitioſa & illicita, ſi contineat aliquid ad dæmones pertinens, vel nomina ignota: vel aliqua falſa vel vana,vel aliqua ſigna præter crucem, 22æ.q.96.2.4.o.

INCARCERARE hominem,vel ligare, vel qualitercunque detinere, eſt illicitum, niſi fiat ſecundum ordinem iuſtitiæ, vel in pœnam,vel ad cautelam alicuius mali vitandi, 22æ.q.65.3 c.

INCARNARI Deum,fuit poſſibile,& conueniens, 3a.q.1.1.o. 1

Deum incarnari, fuit neceſſarium ad reparandum genus humanum,ſicut ad bene eſſe: non autem ſimpliciter, quia Deus aliter poterat reparare, 3a.q.1.2.o. 2

Si homo non peccaſſet, probabilius eſt, Deum non fuiſſe incarnatum,licet incarnari potuiſſet, 3a.q.1.3 o. 3

Chriſtus non meruit incarnationem, nec aliquis purus homo ex condigno,ſed tantum ex congruo, 12æ.q.98.4.c. & 3a. q.1.1.o.& q.24.3.c.fi. 4

Incarnatio eſt generale principium,ad quod omnia officia angelorum ordinantur, 1a.q.57.5.1m. 5

Incarnatio Dei, principaliter fuit, propter liberationem hominis, 3a.q.1.5.c.& q.46.1.c.& q.43.3.2m.& q. 44.3.c. 6

Incarnatio Dei,fuit ad tollendum omne peccatum,ſed principalius peccatum originale,quia extenſiue maius eſt peccato actuali, licet intenſiue ſit econuerſo, 3a.q.1.4.o. 7

Ante Chriſti incarnationem, aliqui per fidem Chriſti liberati ſunt ſecundum ſpiritum,à damnatione peccati originalis: ſed nemo ſecundum carnem,i.à fomite, 3a.q 27.3.c.& q.52.5.2m. 8

Incarnatio facta eſt conuenienti tempore.ſ.non in principio mundi,nec in fine, 12æ.q. 98.6.c.& 3a. q.1.5.6.o. 9

Incarnatio conſumpatur iuuentuti, propter vigorem & feruorem, ſenectuti vero,propter numerum annorum. 3a.q.1.6.1m. 10

Deus per incarnationem nullo modo mutatus fuit, 3a. q.1.1.1m.& 16 q.1.6.1m.

Iuſtitia, bonitas, virtus, potentia,& ſapientia Dei, oſtenſæ ſunt per 12 incarnationem eius, 3a.q.1.1.c.

INCAVTELA & incircumſpectio, includuntur ſub inconſideratione, 22ª.q.53.2.c.ſi.

1 INCESTVS eſt cum perſona conſanguinea vel affini, coitus prohibitus, quadruplici ratione, ſcilicet primo quia naturaliter homo debet quandam honorificentiam parentibus, & per conſequens aliis conſanguineis: ſecūdo quia perſonas ſanguine coniunctas, neceſſe eſt adinuicem ſimul conuerſari, tertio quia per hoc impediretur multiplicatio amicorum, quarto quia cum naturaliter homo conſanguineam diligat, ſi adderetur amor qui eſt ex commiſtione venerea, fieret nimios ardor amoris, & maximum libidinis incentiuum, quod caſtitati repugnat. 22ª. quæſt. 154.1.c.& 9.0.

2 Inceſtus eſt determinata luxuriæ ſpecies.22ª.q.154.1.c.& 4.9.0.

INCINERATIO non conuenit corpori Chriſti. 3ª.q.51.3.0. & q.53.1.c.1m.

3 INCIPERE ſignificat eſſe nunc, & non prius, ideo ab inferiori ad ſuum ſuperius cum eo, non valet conſequentia. 3ª.quæſtion.16.9.2m.

2 Formæ incipiunt eſſe actu, & deſinunt, per accidens tantum, ſcilicet ad generationem & corruptionem compoſiti.1.q.45.8.c.1m.

3 QVALITAS Inclinatio naturæ, vel voluntatis, eſt tantum à Deo. 1ª.q.1 5.8 c.& q.105.4.c.& q.106.1.c.ſi.& q.111.2.c & 12ª.q.9.6.c.& 22ª.q.36.6 c.

2 Omnis enim inclinatio eſt ad ſimile ſibi.& conueniens.12ª.q.8.1.c.

3 Inclinationes naturales ſunt principia omnium ſuperuenientium. 22ª.q 155.1.c.

INCONSIDERATIO eſt ſpeciale peccatum imprudentiæ, & oppoſitur rectitudini iudicij in moralibus.22ª.quæſt.53.2.c.& 4.0.c.

1 INCONSTANTIA eſt ſpeciale peccatum imprudentiæ, deſiſtens à præcipiendo, bonum propoſitum, cuius principium eſt in appetitu, finis autem in intellectu.22ª.q.53.2.c.ſi.& 5.0.

2 Inconſtantia circa abſtinentiam à delectabilibus, eſt filia luxuriæ, licet etiam quæ eſt terribilibus, oriatur ex luxuria.22ª.quæſt.53.5.1m.

3 Inuidia, & ira quæ eſt principium contentionis, faciunt inconſtantiam ex parte appetitus, 22ª.q.53.5.3m.

4 Conſtantia & inconſtantia ſunt in ratione.22ª.q.53.5.3m.

1 INCONSTANTIA proprie eſt circa concupiſcentias tactus, ſecundum quid autem, eſt circa honores, diuitias, & huiuſmodi, impropie vero eſt circa virtutes, prima eſt peccatum dupliciter. ſ. recedendo à ratione, & immergendo ſe turpibus, ſecunda tantum primo modo, tertia vero non eſt peccatum: ſed eſt perfectio virtutum, 22ª.q.155.2.c & q.156.2.0.

2 Species incontinentiæ ſunt duæ. ſ. præuolatio conſilij, & debilitas in præconſiliatis 22ª.q.157.1.c.

3 Incontinentia pertinet ad corpus occaſionaliter, ſed per ſe, cauſatur ab animo reſiſtente paſſionibus. 22ª.q.156.1.0.

4 Incontinens vincitur à paſſionibus, non quidem cogentibus, ſed vehementer impellentibus, & propter negligentiam, 12ª.q.77.2.0.& 22ª.q.156.1.1m.& 2.2m.

5 Incontinens ante conſilium, eſt impetu paſſionis, propter velocitatem, vt in cholericis: vel propter vehementiam, vt in melancholicis, qui propter terreſtrem complexionem, vehementiſſime inflammantur, ſed poſt conſilium eſt propter molliciem cōplexionis, vt in flegmaticis, 22ª.q.156.1.1m.

6 Mulier non dicitur continens, nec incontinens: quia raro habet firmum iudicium rationis, propter debilitatem complexionis, 22ª.q.156.1.1m & 2m.

7 Incontinens peccat ex paſſione, errans circa particulare, vt omnes iden ſanabilius eſt, & minus malus intemperato: quia intemperatus peccat ex habitu, errans circa vltimum finem, 12ª.q.78.4.c.& 22ª.q 156.3.0.

8 Libido concupiſcibilis, eſt maior in incontinente, quàm in intemperato, ſed econuerſo de libidine voluntatis, 22ª. quæſt. 156.3.3m.

9 *Incontinens iræ, audit rationem: ſed imperfecte, incontinens autē concupiſcentiæ, totaliter eam non audit, 22ª.q.53.6.1m. & q.156.4.c.2m.

10 Incontinentia iræ, eſt peior, ratione mali accidentis, quàm incontinentia concupiſcentiæ, ſed ratione paſſionis, eſt econuerſo quadruplici ratione. ſ. primo quia motus iræ participat aliqualiter ratione, ſed motus concupiſcentiæ totaliter eſt ſecundum ſenſum, & nullo modo ſecundum rationem: ſecundo quia motus iræ, magis conſequitur corporis complexionem: tertio quia ira quærit manifeſte operari, ſed concupiſcentia quærit latebras, & doloſe ſubintrat: quarto quia concupiſcens delectabiliter operatur, ſed iratus, quaſi quadam triſtitia præcedente coactus, 22ª.

11 q.156. . .& q.157.4.c

Incorporalia in loco non eſſe, eſt communis animi conceptio, apud ſapientes tantum, 1ª.q. 2.1.c.& 52.1.1m.

INCORPORARI Chriſto, contingit dupliciter. ſ. numero, & merito, 22ª.q.1.9.3m. 1

INCORRVPTIBILE triplex. ſ. naturale ex parte materiæ. i. carens materia vel habens materiam, in potentia ad vnam tantum formam, vel gloriæ ex forma, vel innocentiæ ex agente: 1ª. qu. 97. 1. c.

INCVBVS dicitur dæmon, coiens cum muliere, ſuccubus autem, dæmon coiens cum viro, 1ª.q.51.3.6m.

*INDIGESTIO contingit præter ordinem virtutis nutritiuæ, ex aliquo impedimento, puta ex groſſitie cibi, vel frigiditate, vel caliditate, vel huiuſmodi, 1ª.q.1 3.7.c.& q.119.6.3m.

INDIGNATIO eſt filia iræ, 22ª.q.37.2.1m.& quæſt. 41. 2.0. & q. 158.7.0.

INDITVM duplex. ſ. pertinens ad naturam, & per gratiam, primum conuenit legi naturæ: ſecundum autem legi nouæ, 12ª. q. 106.1.2m.

INDIVIDVVM eſt id quod indiuiſum eſt in ſe, & diuiſum à quolibet alio, vltima diuiſione, 1ª.q.29.4.c 1

* Pars in toto, eſt indiuiduum, vt manus, 1ª.quæſt.29.1.2.c.& 3ª.q. 16.12.2m. 2

Indiuiduum vt ſic eſt diuiſum ab omnibus aliis, 1ª.q.13.9.c. 3

*Hæc nomina indiuiduum, particulare, & ſingulare, dicuntur de partibus, vt de manu ideo in Chriſto poſſunt dici multa eſſe indiuidua, ſecundum numerum partium eius, 1ª.q.29.1.c. 4

Omne nomen indiuidui, eſt incommunicabile re & ratione, niſi ſecundum ſimilitudinem, 1ª.q.13.9.c. 5

Duo ſunt de ratione indiuidui. ſ. incommunicabilitas, & non poſſe eſſe in pluribus, 3ª.q.77.2.c 6

*Compoſitum ex materia & forma determinata, eſt indiuiduum, 1ª.q.3.4.c. 7

In incorruptibilibus, eſt tantum vnum indiuiduum vnius ſpeciei, quia ſpecies ſufficienter conſeruatur in vno, prima 1ª.q.47.2.c.& q. 119.1 c. 8

Indiuiduum duplex. ſ. indiuiduum vagum, & indiuiduum ſignatum, 1ª.q. 30.4.c. 9

Principium indiuiduationis in rebus materialibus eſt duplex. ſ. materia prima, & quantitas dimenſiua, 3ª.q.77.2.c. 10

*Materia eſt principium indiuiduationis, 1ª.q.3.3.c. & q.39.2.3m.& 2.c & q.54 3.2m. & q.56.1.2m. & q.75.4.5.c.& q.85.1.c. & 3.4m.& q 86.1.3.c. & 12ª. q.63.1.c. 11

Forma receptibilis in materia, indiuiduatur per materiam: quæ autem non eſt receptibilis in materia, indiuiduatur per ſeipſam, 1ª. q.3.2.3m.& 3.c.& q.13.9.c.& 3ª.q.77.2.c. 12

Hæ carnes, & hæc oſſa, & hæc anima, ſunt principia indiuiduantia hominem, 1ª.q 29.2.3m.& 4.c.& q.30.4.c & q 33.2.c.& q 75.4.c. & q.85.1.2m. 13

Indiuidua compoſita, ſubſtant ratione materiæ, ſed ſubſiſtunt ratione formæ, 1ª.q.29.2.5m. 14

Indiuiduatio quantum ad incommunicabilitatem eſt in Deo, non autem quantum ad materiam, 1ª.q.3.2.3m.& q.29.3.4m. 15

Dimenſio dupliciter indiuiduatur. ſ. ratione ſubiecti, ſicut & alia accidentia, & ratione ſitus, 22ª.q.245.1m.& 3ª. q.77.2.c. 16

Subſtantia indiuiduatur per ſeipſam, ideo indiuiduum eius, habet ſpeciale nomen. ſ. hypoſtaſis, non autem accidentia, quia indiuiduantur per ſubiectum, 1ª.q.29.1.c. & q.39.1.3 c. 17

Omne indiuiduum ſubſtantiæ, dicitur hypoſtaſis, ſecundum proprietatem nominis, ſecundum vſum autem, ſola indiuidua rationalis naturæ, 1ª.q. 29.2.1m. 18

Singulare, particulare, & indiuiduum, ſunt in quolibet genere entis, ſed ſuppoſitum, hypoſtaſis, res naturæ, & perſona, ſunt in ſolo genere ſubſtantiæ, 1ª.q. 29.1.2.c. 19

INDIVISIBILE duplex. ſ. terminus continui, & extra genus eius: ſecundum poteſt eſſe ſimul in pluribus locis, temporibus, & partibus, & non autem primum, 1ª. q.8.2.2m. & q.52.2.c, & q.53. 1.1m. 1

Indiuiſibile triplex. ſ. actu, vt continuum, per ſpeciem, vt ratio hominis: & in potentia, vt punctus, primum & ſecundum prius cognoſcitur quàm diuiſio, tertium autem poſterius, 1ª.q. 11.2. 4m. & q.85.8.0. & q.87.3.c. 2

INDVSTRIA duplex. ſ. vna de neceſſariis ad ſalutem, alia de iis quæ ſunt ad bene eſſe, prima eſt in omni exiſtente in gratia: non autem ſecunda, 22ª.q.47.13 3m.& 4.1m.

INAEQVALITAS rerum, eſt à Deo: quia ſicut diuina ſapientia, cauſa eſt diſtinctionis rerum propter perfectionem vniuerſi, ita & inæqualitatis: non enim eſſet perfectum vniuerſum, ſi tantum vnus gradus bonitatis inueniretur in rebus, 1ª.q. 47.2.c.& q.65.2.3m.

INFAMIA publica tenet locum accuſatoris, * in denunciatione vero non intenditur punitio peccantis, ſed emendatio. Et ideo nihil agitur contra eum cuius peccatum denunciatur, ſed pro eo, Et ideo ibi non eſt neceſſarius accuſator, 22ª. q 67.3.2m. 3

q.67.3.1^{m}.
2 Vno infamato, aliquando alij infamantur, quia ſecundum Auguſtinum, cum de aliquibus qui ſanctum nomen profitentur, aliquid criminis vel falſi ſonuerit, vel veri patuerit, inſtant, ſatagunt, ambiunt, vt de omnibus hoc credatur. 22e.q. quæſt. 33. 7.c. fi. 3^{m}.

1 INFIDELIS non debet permitti habere dominium nouum ſuper fideles, ſed tantum antiquum, quo etiam priuari poteſt, ſed permittit eccleſia, quòd infideles accipiunt à fidelibus miniſterium in aliquo artificio: nam ſerui ſubijciuntur dominis ſuis ad totam vitam, & ſubditi præfectis, ad omnia negocia, ſed miniſtri artificum, ſubijciuntur eis ad aliqua ſpecialia opera, vnde periculoſius eſt, quòd infideles accipiant dominium, vel prælationem ſuper fideles, quàm quòd accipiant ab eis miniſterium in aliquo artificio: & ideo ſecundum permittit eccleſia: non autem primum, 22e.q.10.10 o
2 Res infidelium ſi ipſi delinquant, licet auferre per vim, auctoritate publica, non autem auctoritate priuata, 22e. q.10. 10. c. & q.66, 8.1^{m}.
3 Infideles qui nunquam fuerunt de fide eccleſiæ, ſ. Iudæi & pagani, non reputantur hæretici, licet peruerſam fidem habeant, ſunt tamen compellendi à fidelibus ſi adſit facultas, vt fidem non impediant, vel blaſphemijs, vel malis perſuaſionibus, vel etiam apertis perſecutionibus. 22e q.10.8.c.
4 Infideles vero qui aliquando ſumpſerunt fidem, ſcilicet hæretici, debent cogi ad fidem: non autem alij, ſcilicet Iudæi & pagani. 22e, q.10 8.o.
5 Non omnes actus infidelium, ſunt peccata, ſed aliqui actus eorum ſunt boni, ex eſſentia, obiecto vel circunſtantia, & placent Deo, nullus tamen eſt meritorius. 2e.q 10.4.o & q.13.7.1^{m}.
6 Nullum peccatum veniale poteſt eſſe in infideli, antequam peccet mortaliter. 12e.q.89.6.o.
7 Primi motus non ſunt peccata mortalia fideli, nec infideli. 12e.q. 80.5.o.22e q.168.2.3^{m}.
8 Grauius peccat fidelis quàm infidelis, in eadem ſpecie peccati, ſimpliciter autem & econuerſo. 12e.q. 73.8.c.fi. & q.85.5.c.& 22e.q. 10.3.3^{m}.
9 Et infideles contemnunt fidem, ſi fidelium defectus cognoſcant, 22e q.10.8.c.
10 In illis infidelibus qui temporaliter eccleſiæ, vel eius membris ſubiacent, ſtatuit eccleſia, vt ſeruus Iudæorum, cum fuerit factus chriſtianus, ſtatim à ſeruitute liberetur, nullo pretio dato, & ſimiliter ſi infidelis exiſtens, fuerit emptus ad ſeruitium &c. In illis autem infidelibus, qui temporaliter eccleſiæ, vel membris non ſubiacent dominij, & prælationis, & dictorum, eccleſia non ſtatuit: licet poſſet ſtatuere de iure: & hoc facit ad ſcandalum vitandum, ne nomen Domini & doctrina blaſphemetur. 22^{e}.q.10.10.c. fi.& q.66.8.2^{m}.
1 INFIDELITAS ſumitur dupliciter, ſcilicet negatiue, & contrarie, id eſt repugnãdo, vel contemnendo: & eſt peccatum, non autem primo modo, ſed eſt pœna. 22^{e} q.10.1.o.& 6.fi. & q.34.2.2^{m}.
2 Ratio infidelitatis, perficitur in contemptu: ideo eſt in voluntate vt in cauſa, ſed eſt in intellectu vt in ſubiecto. 22e. quæſt. 10.2.c.& 2.o.
3 Species infidelitatis ſunt tantum tres. ſ. paganorum, Iudæorum, & & hæreſis. 22e.q.10.5.o.& q.11.1.c.& q.94.1.1^{m}.
4 Infidelitas hæreticorum, eſt grauior, quàm Iudæorum, & hæc quàm paganorum. 22e.q.10.6.o.
5 Infidelitas eſt grauiſſimum omnium peccatorum circa mores: non autem peccatorum contra virtutes theologicas. 22e.q.10.3.o.& q.10.c.& q.39.2.o & 3^{a}.q 80.5.c.
6 Infidelitas eſt vltimum peccatum, ad quam homo quandoque per alia peccata perducitur 22e.q.162.7 3^{m}.
7 Infidelitas ſecundum quod eſt peccatum, oritur ex ſuperbia. 22^{e}.q. 10.1 3^{m}.
8 Infidelitas eſt in intellectu ſubiectiue, ſed eſt in voluntate imperatiue, ideo actus eius eſt demeritorius, 22^{e}.q 10.2.c.
1 *NIHIL præter Deum eſt infinitum actu, nec poteſt eſſe, etiam per potentiam Dei, nec ſecundum eſſentiam, nec ſecundum eſſe, nec ſecundum virtutem ſeu potentiam, nec ſecundum magnitudinem, nec ſecundum multitudinem. 1^{a}.q.7.2.3.4.o.& q.45.5.3^{m}. & q.50.2 4^{m}.& q.86.2.c.
2 Non inconueniens eſt aliquod creatum ſic eſſe infinitum, quòd non finiatur ab alio. 1^{a} q.10.5.4^{m}.& q.50.2.4^{m}.
3 Infinitum ſecundũ eſſentiæ rationem, eſt ſolus Deus. 3^{a}.q.10.3.1^{m}.
4 Id quod eſt ſimpliciter & omnibus modis infinitum, non poteſt eſſe niſi vnum, ſed ſecundum aliquid poſſunt eſſe plura. 3^{a}.q.10.3.3^{m}.
5 Si eſſet infinitum numero vel continuitate, eſſet finitum ſecundum eſſe & eſſentiam, & eſſet menſurabile à ſcientia Dei. 1^{a}.q.7. c.& q.14.12.1^{m}.& 3^{a}.q.10.3.2^{m}.
6 Infinitum eſt in diuiſione magnitudinis non autem in appoſitione, 1^{a}.q.7.3.3^{m}.
Infinitum non eſt ſubſtantia, ſed accidit rebus: ideo ſicut multiplicatur ſecundum ſubiecta, ita & proprietas eius. 3^{a}. q.10.3.3^{m}. 7
Ratio infiniti, priuatiue conuenit quantitati, non autem negatiue. 8 1^{a}.q.7.1. 2^{m}.
Infinitum materiale, conuenit quantitati non autem infinitum formale. 1^{a}.q.7.1.2^{m}.& 3 3^{m}.& 4^{m}.& q.13.2.1^{m}.& 3.q.10.3.1^{m}. 9
Infinitum repugnat cuilibet ſpeciei magnitudinis, non autem magnitudini in communi. 1^{a}.q.7.3.2^{m}. 10
Infinitum duplex. ſ. negatiue dictum, & priuatiue. 3.q.10.3.1^{m}. 11
Infinitum duplex. ſ. ſecundum materiam, & ſecundum formam. 1^{a}. q.7.1.o.& q.25.2.1^{m}.& q.86.2.1^{m}.& 3^{a}. q.10.3. 1^{m}. 12
Infinitum duplex. ſ. ſimpliciter, & ſecundum quid. 1^{a}.q.7.2.c. 13
Infinitum ſecundum quid duplex. ſ. in potentia ad infinitas formas vt materia, vel non limitatum per materiam, vt intelligentia. 1^{a}.q. 7.2.o. 14
Id quod eſt infinitum vno modo, poteſt eſſe finitum alio modo. 3^{a}. q.10.2. 2^{m}. 15
Virtus infinita, non poteſt eſſe in magnitudine. 1^{a}.q.25.2.3^{m}.& q. 105. 2.3^{m}. 16
Infinitum comprehenditur ab infinito, quia nihil eius eſt extra cognoſcentem, non autem attingendo fines eius. 1^{a}. q.14. 3.1^{m}.& 2^{m}.& 12.1^{m}. & 2^{m}. 17
Nullus intellectus, cognoſcit infinitum inquantum huiuſmodi. ſ. numerando partem poſt partem. 1^{a}.q.14.12.1^{m}.& q.86. 2.c.& 3^{a}. q.10.3.1^{m}. 18
Intellectus noſter dicitur intelligere infinitum, inquantum intelligit vniuerſale, continens infinita in potentia. 1^{a}. quæſt.7. 2. 2^{m}. & q. 14.12.c.fi.& q.86.2.1^{m}.& 12^{e}.q.10 4.2^{m}.& 3^{a}.q. 10.3.1^{m}. 19
Infinitum ſecundum materiam, eſt ignotum, non autem infinitum ſecundum formam, 1^{a} q.12.1.2^{m}.& q.86.2.1^{m}.& 3^{a}.q.10.3.1^{m}. 20
Infinitum materiale. eſt imperfectum, ſed infinitum formale, eſt ſumme perfectum, 1^{a}.q.7.1.c.1^{m}.& q.25.2.1^{m}. 21
Infinito ſimpliciter quo ad omnia, nihil poteſt eſſe maius ſed infinito ſecundum aliquid determinatum, eſt aliquid maius extra illum ordinem, non autem in illo ordine, 3^{a}.q.10.3.1^{m}. 22
In entibus per accidens, itur in infinitum, non autem in entibus per ſe, 1^{a}.q.46.2.7^{m}.& 12e.q.1.4.o. 23
1 INFIRMITAS in malis voluntarijs, ſubeſt poteſtati hominis, ideo non tollit, nec minuit rationem culpæ. 12e.q 21.8.3^{m}.
Infirmitas animæ, ex qua dicitur aliquod peccatum, eſt paſſio eius, non moderata à ratione, 22e.q.77.3.o.& q.85.3.4^{m}. 2
Infirmitas alleuiat peccatum, inquantum diminuit voluntarium, 12e.q.47.2.c.& q.73.6.c.& q.77.6.7.o.& q.88.2.c.& q.105.2.1^{m}.& 22e.q.14.3.c.& q.150.4.3^{m}.& q.154.3.1^{m}. 3
Peccatum ex infirmitate, imputatur homini ad peccatum mortale, inquantum fuit in poteſtate eius, reprimere paſſionem, 12^{e}.q. 77.7.8.o. 4
INGENITVM ſumitur tripliciter, ſ. negatiue extra genus, in genere Dei, & in genere principij diuini, primum conuenit etiam creaturis non generatis, ſecundum ſpiritui ſancto, tertium autem, eſt notio patris tantum, 1^{a}.q.33.4.o. 1
Ingenitum per duplex. N. eſt increatum, ſeu æternum, per ſimplex autem N. genitum eſt non generatum, 1^{a}.q.33.4.1^{m}. 2
Ingenitum & innaſcibilitas, nihil ponunt de intellectu eorum, ſed aliquid præſupponunt. 1^{a}.q.33.4.3^{m}. 3
Pater in diuinis potius dicitur ingenitus, quàm inſpiratus, triplici ratione. ſ. prima eſt, quia proceſſio ſpiritus ſancti, ſecundum ordinem naturæ præſupponit generationem filij, ſecunda quia per hoc quòd dicitur ingenitus, ſecundum quòd eſt notio patris, tollitur omnis modus conſequendi generationem, Hoc enim conuenit patri inquantum eſt generationis principium, vt nullo modo generationem conſequatur, tertia quia negatio ingeniti fundatur ſuper rationem principij, 1^{a}. quæſtione .33. 4. 5^{m}. 4

INGENIVM. & Velocitas ingenij, pertinet ad perfectionem hominis, quo ad bene eſſe eius, 12^{e}.q.4.5.c.& 1.o. 1

INGRATITVDO quælibet eſt peccatũ, quia tollit debitum gratitudinis, quod eſt debitum honeſtatis, 22^{e}.q.107.1.o. 1
Ingratitudo pertinet ad primam & ſecundam ſpeciem ſuperbiæ, 22^{e}.q 162. 4.3^{m}. 2
Ingratitudo eſt ſpeciale peccatum, ratione contemptus beneficij, ſed eſt circunſtantia, reſpectu aliorum peccatorum, 22^{e}.q.107.2. o.& 3^{a}.q. 88.4.o. 3
Ingratitudo eſt peccatũ mortale, & aliquãdo veniale, 22^{e}.q.107.3.o. 4
Ingratitudo proueniens ex peccato mortali, habet perfectam rationem ingratitudinis, ſed proueniens ex veniali imperfectam, 22^{e}.q.107. 3.c.1^{m}. 5
Obliuio beneficij ex natura, excuſat ab ingratitudine, non autem obliuio ex negligentia, nec impotẽtia recõpenſandi beneficium, 6

quia ad

quia ad gratitudinem ſufficit bona voluntas, vbi deeſt facultas, 22æ.q.106.3.1m.& q.107.2.1m.
7 Ingratitudo non eſt reſpectu adiuuantis peccare, quia non confert beneficium: adeo non debetur ei gratiarum actio. 22æ.quæſt.107.1.1m.
8 Ingratus dicitur dupliciter, ſcilicet per ſolam remiſſionem actus gratitudinis,& per actum contrarium gratitudini, 22æ.q.106.2.3.c.
9 Gradus ingratitudinis triplex ſ. non retribuere, diſſimulare,& peſſimus ex negligentia oblitiſci: ſed reddere mala pro bonis, reducitur ad primum. Vituperare benefactum, ad ſecundum: ſed id reputare malefactum, ad tertium 22æ. q.107.2.3.c.
10 Ingratitudo contra Deum, contingit dupliciter. ſ. agendo contra beneficium eius per quodcunque peccatum mortale, & agendo contra formam eius quadrupliciter. ſ. per odium proximi, per apoſtaſiam à fide, per contemptum confeſſionis,& per dolorem de pœnitentia præterita, ideo per ingratitudinem horum, ſpecialiter peccata dimiſſa redeunt. 3a.q.88.2.0.
11 Ingratus, meretur priuari beneficio, tamen dans beneficium, non debet ei ſubtrahere: ne fiat peior, 22æ. quæſtione 107.4.0. & q.122.5.4m.
12 Ingratitudo non incurritur per peccatum veniale: nec peccata dimiſſa redeunt, quia peccatum veniale non eſt contra Deum, ſed præter eum, 3a.q.88.2.2m.
13 Peccata venialia redeunt per ingratitudinem, ſicut & peccata mortalia quia remiſſio vtorumque, aſcribitur beneficio Dei contempti, per recidiuum. 3a.q.88.2.2m.
14 Similiter eſt de peccato originali. 3a.q.88.1.2m.
15 Peccata dimiſſa, redeunt per recidiuum, quantum ad effectum, quia ex peccatis dimiſſis, relinquitur in peccatis ſequentibus deformitas quædam ingratitudinis, non autem redeunt quantum ad priorem maculam, vel reatum. 3a. quæſtione 88. 1. c. & 2. 3.c.
16 Per ſequens peccatum, non redit tantus reatus, quantus erat omnium peccatorum præteritorum, ſed ſecundum quantitatem contemptus in ingrato. 3a.q.88.3.0.
17 Ingratitudo ſecundum quam peccata redire dicuntur, incurritur ex quolibet peccato, quia omne peccatum eſt contra Deum, ideo talis ingratitudo non eſt ſpeciale peccatum. 22æ.q.107.2.1m. & 3a.q.88.4.c.
1 INHVMANITAS eſt idem quod obduratio cõtra miſericordiam, 22æ.q.118.8.3m.fi.
2 Inhumanitas eſt filia auaritiæ, ſicut & obduratio contra miſericordiam. 22æ.q.118.8.c.
INIQVITAS proprie eſt in proximum, ſed peccatum eſt in ſeipſum, improprie vero ſunt idem. 12æ. quæſtione 33.1.1m.& q.18.4.4m.

1 INDVSTRIA duplex. ſcilicet illegalis, oppoſita iuſtitiæ legali, alia ſecundum inæqualitatem ad alterum, prima eſt generalis intentione,& ſpecialis, obiecto: ſecundo vero eſt ſpecialis vtroque modo. 22æ.q.58.5.3m.& q.59.1.0.& q.79.2.1m.
2 Iniuſtitia ſemper ad alterum. 22æ.q.59.2. 2m.
3 Faciens iniuſtum ex electione, eſt iniuſtus: non autem ſi præter intentionem, ſcilicet per ignorantiam, vel ex paſſione. 22æ.q.59.2.0.& 4.1m.
4 Iniuſtitia eſt circa operationes exteriores, 22æ.q.60.3.3m.
5 Exceſſus in pœnis, quo ad illud quod exterius agitur, pertinet ad iniuſtitiam, ſed quo ad auſteritatem animi, qua prompte hoc fit, pertinet ad crudelitatem, 22æ q. 159.1.1m.
6 Nullus volens, patitur iniuſtum formaliter, nec aliquis agit iniuſtum formaliter, niſi volens. 22æ. quæſtione 59.3.0.& quæſtione 66.4.c.
7 Aliquis poteſt facere iniuſtum, nullo patiente iniuſtum formaliter & econuerſo, ſed materialiter ſemper ſe comitantur. 22æ. q.59.3.3m.
8 Facere iniuſtum formaliter, eſt peccatum mortale, niſi in minimis. 22æ.q.59.4.0.& q.69.1 c.& q.70.4.c.& q.110.4.c.
9 Omne peccatum eſt iniuſtitia, 12æ. quæſtione 113.8.1m. & 22æ. q.59.1.1m.
INNASCIBILITAS eſt notio patris,& proprietas eius, non autem eſt notio perſonalis, 1a.q.32.3.c.& q.33.4.0.
1 INNOCENTIA & tempus amiſſum, ſunt irrecuperabilia, 3a.q.89.3.c.
2 Innocentes mortui pro Chriſto in Bethleem, fuerunt martyres, 22æ. q.124.1.1m.& 3a.q.36.2.3m.
3 Vſus rationis, miraculoſe acceleratus eſt ſecundum aliquos in innocentibus 22æ.q.124.1.1m.
4 Homines in ſtatu innocentiæ fuiſſent inæquales ſexu, ætate, iuſtitia, ſcientia, robore, pulchritudine, complexione, & quantitate: tamen ſine defectu animæ & corporis. 1a.q. 58.1. 2m. & q.96.3.4.c.

Tunc fuiſſet emiſſio ſuperfluitatum, ſed ſine vlla indecentia. 1a.q. 97.3.4m. 5
Tunc homines vixiſſent in communi poſſeſſionum. 1a. quæſtione 98.1.3m. 6
Tunc homo fuiſſet ſicut angelus, per ſpiritualem mentem, 1a.q.98. 2.1m. 7
Continentia,& pœnitentia, non fuiſſent tunc, ſaltem ſecundum actus quos nunc habent, 1a q.95.3.0.& q.98.2.3m. 8
Nec matrimonium tunc fuiſſet in remedium. nec vt ſacramentum, ſed fuiſſet in officium naturæ. 1a.q.61.2.3m. 9
*Actus matrimonij, tunc ſoluiſſet integritatem carnis, non autem mentis: nunc autem ſoluit vtroque modo ſecundum actum, non autem ſecundum habitum, ſicut in coitu vitioſo. 12æ.quæſt. 14.1.1m. 10
*Tunc fuiſſet partus ſine dolore, 22æ.q.16.4.1.2.c.1m. 11
*Tunc ſacramenta non fuiſſent neceſſaria, quia non accepiſſent homines cognitionem ex ſenſibilibus, 3a.q.61.2.0. 12
INNOVATIO mundi fiet in fine mundi, non quidem ſecundum ſubſtantiam, ſed ſecundum qualitatem, nec fiet naturaliter, ſed ſupernaturaliter, 1a.q.66.3.c. 13

INOBEDIENTIA duplex. ſ. generalis, id eſt quicunque receſſus à præcepto: & ſpecialis id eſt contemptus eius. 22æ.q.104.2.1m.& q.105.2.1m.& 2.3m. 1
Omnis inobedientia formaliter, id eſt ex contemptu: eſt peccatum mortale. 22æ.q.69.1.c.& q.105.1.0. 2
Inobedientia non eſt peccatum in ſpiritum ſanctum, niſi ſit ei annexa obſtinatio. 22æ.q.105.2. 2m. 3
Inobedientia eſt tanto grauior, quanto præcipiens eſt maior, & quanto præceptum eſt magis intentum, 22æ.q.105. 2.0. 4

INQVIRERE. & Sicut inquiſitio pertinet ad rationem, ita & iudicium pertinet ad intellectum, 22æ.q.49.5.3m. & quæſtio. 53.4.c. 1
Inquirere de dictis vel factis aliorum, ad vtilitatem ſui, vel aliorum, eſt laudabile, ſi autem ad malum, vel inutiliter, eſt vitioſum, 22æ. q.167.2. c.3m. 2
Debitor certæ perſonæ, tenetur inquirere eam, vt prælatus ſubditum, non autem debitor incertæ perſonæ, 22æ.q.33.23.4m. 3
INSANIA duplex. ſ. excludens totaliter vſum rationis, alia priuans affectum humanum. Prima opponitur prudentiæ, ſecunda vero manſuetudini & clementiæ, 22æ.q.150.4. 3m.& 157.3.3m.& q.175.2. 2m.
INSENSIBILITAS eſt vitium, quo prætermittuntur neceſſaria vitæ contra rationem, ideo eſt peccatum, 22æ. quæſtio. 142.1.0. 1
Inſenſibilitas non multum contingit, ideo ipſa, & omnes ſpecies eius oppoſitæ diuerſis ſpeciebus temperantiæ, ſunt innominatæ: & contrariantur temperantiæ & intemperantiæ, 22æ. q. 150.1.1m. 2
Vitium contrarium luxuriæ, continetur ſub inſenſibilitate, ſed non tangitur in multis, eo quòd homines magis ſunt proni ad delectationes: & accidit hoc vitium in eo qui intantum deteſtatur mulierum vſum, quòd etiam vxori debitum non reddit, 22æ.q. 153.3. 3m. 3
INSIDIAE non proprie ſunt fraudes, nec opponuntur iuſtitiæ, nec ordinatæ voluntati: ideo licet eis vti in bello iuſto, vt patet in libro ſtratagematum Francorum, 22æ.q. 40.3.0. & q.71. 3. 3m. 1
INSIPIENTIA eſt idem quod ſtultitia, & contrariatur ſapientiæ, 22æ.q. 46.1.1m. 1
INSTABILITAS eſt mutabilis loci, vel propoſiti, 22æ. q.35. 4. 3m.
NIHIL temporis eſt, niſi inſtans eius, 1a.q.46.3.3m. 1
Inſtans in toto tempore, eſt idem ſubiecto, differens ratione, 1a.q. 10.4. 2m. 2
*Inter quælibet duo inſtantia, qualitercunque ſignentur, ſemper eſt accipere tempus medium, 1a. q. 53. 3.c.& q.63.6. 4m. & 3a.q. 75. 7. 1m. 3
Puncta in linea poſſunt accipi, intrinſeca & extrinſeca: inſtans vero, extrinſecum tantum, 3a.q.75.7.1m. 4
Primum inſtans in quo res habet eſſe, datur: non autem vltimum, 1a.quæſtione 53.3.c.& 12æ.q.113.7.5m. & 3a. quæſtione 33.1.3m.& q.75. 7.1m. 5
Omne agens poteſt operari in primo inſtanti in quo eſt, niſi ſit imperfectum, vel impeditum, vel actio eius ſit ſucceſſiua, 1a. quæſtione 42.2.c. & q.46.2.1m. & q 63.5.c. & 12æ. q.113.3.4m.& 3a.q.34. 2.1m. 6
*In eodem inſtanti eſt illuminatio aeris, viſio coloris, & diſcretio rei viſæ: licet primum ſit cauſa ſecundi, & ſecundum tertij, 1a.q. 63.5.c. 7
*Operatio intellectus & voluntatis, poteſt eſſe in inſtanti, 1a.quæſtio. 63. 5. c.& 8

6.3.1.c.& 12æ.q.113,7.c.& 1ª.q.54.2.c.
9 Omnis mutatio, cuius ſubiectum nihil habet repugnans formæ introducendæ, eſt in inſtanti, 12æ.q.113.7.c 3m & 3ª.q.75.7.c.
10 Omnis mutatio inſtantanea, eſt terminus motus præcedentis, 1ª.q. 5.5.c.
11 Nullus motus localis, vel augmenti poteſt eſſe in inſtanti, 1ª.q.67. 2.c.& 3ª.q.33.3.c.& q. 7.3m.
12 Mutatio triupliciter eſt in inſtanti, ſcilicet primo ſi forma ſit indiuiſibilis, vt forma ſubſtantialis. Secundo ſi ſubiectum ſit in vltima diſpoſitione. Tertio ſi agens ſit infinitæ virtutis, 12æ. q.113.7.c. & 3ª.q.75.7.c.
13 Inſtans nunquam intelligitur, niſi vt fluens: nec vt fluens à priori, niſi motus præcedat, nec vt fluens in poſterius, niſi motus ſequatur. 1ª.q.4 .1.7m.
INSTRVCTIO fidei duplex, ſcilicet cathecumenorum circa baptiſmum, & populi Chriſtiani circa miſſam. 3ª q 83.4.4m.

1 INSTRVMENTVM duplex, ſcilicet coniunctum & ſeparatum, quod non mouetur, niſi per coniunctum, 1ª.q.61.5.c.
2 Inſtrumentum duplex, ſcilicet animatum: & inanimatum, in primo requiritur intentio ad effectum, non autem in ſecundo. 3ª.q. 64.8.2m.
3 Inſtrumentum animatum indiget habitu ad operandum, non autem inanimatum, 12æ.q.50.2.3m.& 3ª.q.7.1 3m.
4 Quanto inſtrumentum eſt magis proportionatum fini tanto melius eſt, non autem quanto maius eſt 2 2æ.q.188 7. m.
5 Virtus dupliciter datur inſtrumento, ſcilicet inchoatiue, quando inſtituitur: & completiue, quando mouetur à principali agente. 3ª.q.62.4.1m.& q 72.3 2m.
6 Quando opus perficitur pluribus inſtrumentis, virtus inſtrumentalis non eſt complete in vno inſtrumento, ſed incomplete in vtroque. 3ª.q.62.4.4m.& q.82.1.m.
7 Virtus inſtrumentalis, eſt incompleta, & intentionalis, 3ª.q.62.4 c. & q 62.5.1m.
8 Virtus inſtrumenti, per ſe loquendo, non eſt proprie in genere, ſed reducitur ad genus & ſpeciem virtutis perfectæ. 3ª.q.62.4.1m.& q.62.3.c.
9 Virtus inſtrumenti non eſt in ſubiecto, ſecundum conditionẽ eius ſicut formæ perfectæ: ſed ſecundum conditionem agentis principalis, 3ª.q 63.5.1m &.2m.
10 Virtus ſpiritualis, non poteſt eſſe in corpore. ſecundum eſſe completam ſed intentionaliter & inſtrumentaliter, 3ª q. 62.4. m.
1 INTELLECTVALIS ſubſtantia non poteſt vniri formaliter corpori, niſi corpori humano. 1ª q 51.1.c.
2 Neceſſe eſt, eſſe aliquas ſubſtantias intellectuales. 1ª.q.50.1 c.
3 Omnis ſubſtantia intellectualis, eſt incorporea, 1ª.q.5 1 c.
4 Nullum intellectuale, eſt materiale, 1ª.q. 50,2.c.
5 Subſtantiæ intellectuales, ſunt incorruptibiles, 1ª.5 .6.c.ſi.
6 Omnis ſubſtantia intellectualis, eſt volẽs, 1ª.q 19.1.c.& q. .1.c. m.
7 Creatura intellectualis, eſt perfectior vniuerſo intenſiue: non autẽ extenſiue, ſed econuerſo, 1ª.q.93.2.3m.
1 INTELLECTVS dicitur, quaſi intus legens, intellectus enim nomen ſumitur ab intima penetratione veritatis: vnde actu intelligere aliquid eſt actu cogitare, ſecundum Auguſtinum, 12æ. q.108.1.3m.& 22æ.q.8.1.m.& q.4 .c. m.
2 * Intellectus eſt potentia, realiter diſtincta ab eſſentia animæ, 1ª.q. 79.1.c.
3 * Intellectus eſt potentia paſſiua, 1ª q.79.2.c.
4 Intellectus paſſiuus, ſecundum aliquos, eſt appetitus ſenſitiuus: ſed ſecundum alios, eſt potentia cogitatiua, 1ª.q.79.2. 2m.& 12æ.q. 51.1 c.
5 Intellectus dicitur dupliciter. ſ. anima intellectiua. ſed denominatiue, quaſi à principaliori ſua virtute: & potentia intellectiua. 1ª. q.79.1.1m
6 Intellectus duplex. ſ. intellectus poſſibilis, & intellectus paſſiuus, 12æ. q.51.1. .& q.71.4.c.
7 Intellectus quadruplex. ſ. agens, poſſibilis, in habitu, & in actu ſiue adeptus, 1ª.q 7 .10 c.
8 Intellectus eſt in potentia ad formas vniuerſales, materia vero eſt in potentia ad formas indiuiduales, ideo differunt realiter. 1ª.q. 75.5.1m.& 2m.
9 Intellectus hominis, multiplicatur ſecundum multitudinem corporum contra Auerroim commentatorem, 1ª.q.76.2. & q.79.5. c.& q.117.1.c.& q.1 8.2.2m.& 12æ.q.5 .4.c.
10 *Ens in communi, eſt obiectum intellectus. 1ª.q.5.2.c.& q 55.1.c. & q.79.7.c.& q.82.4.1m.& q.87.3.1m.& 105.4.c.& 12æ.q.9. 1.c.& q.10.1.5m.
11 Ratio & cauſa veritatis alicuius obiecti, primo apprehenditur à potentia intellectiua. 12æ.q.1..c.
12 Ens eſt primum cadens in intellectus, 1ª q.5.2.c. & q.11.2. 4m.12æ.q. 55. .1m.& q. 4. .c.
13 Primo intelligitur ens, ſecundo non ens, tertio diuiſio, quarto vnum, quinto multitudo, 1ª.q.11.2.4m.
Intellectus noſter intelligit ſe, & actum ſuum, & ſpeciem intelligibilem reflexiue: non autem primo. 1ª.q.14. .3m.& q.76.1. 4m.& q.85. 2.c.& q.87.1.c. 14
Intellectus noſter cognoſcit ſe, non per eſſentiam ſuam, ſed per actum ſuum dupliciter. ſ. vel particulariter. i. dum quis percipit ſe habere animam intellectiuam, dum percipit ſe intelligere, vel vniuerſaliter. i. conſiderando naturam intellectus, ex actu eius. Ad primum modum, ſufficit eius præſentia, non autem ad ſecundum, ſed requiritur diligens & ſubtilis inquiſitio. 1ª.q.87.1.c.& q. 88.2.3m.& q.89.1.c.& q.94.2.c. 15
Intellectum duplex. ſ. primum i. ſpecies intelligibilis, quæ eſt perfectio intellectus: & ſecundum id eſt res cuius eſt ſpecies, ſicut eſt duplex viſum. 1ª.q.14.5 2m.& 3m. 16
Id quod primo intelligitur, eſt res cuius ſimilitudo eſt ſpecies in intellectu: quæ non intelligitur primo. ſed reflexiue. 1ª.q.85.2.c. 17
Intellectus noſter, in hac vita non cognoſcit ſubſtantias ſeparatas à materia quantum ad quid ſunt: quiá ſunt ordine naturæ ſupra nos. 1ª.q.64.1.1m.& q.89.2.3m. 18
Intellectus noſter intelligit ſimplicia, & enunciat per modum cuiuſdam compoſitionis: ſed Deus econuerſo. 1.q 50. .c.& 2æ.q. 1.2.c. 19
Res materiales, ſunt in intellectu noſtro ſimpliciores, quàm in ſeipſis. 1ª.q.50.1.c. 20
Singularitas repugnat intellectioni, ratione materiæ, non autem ſecundum ſe: ideo indiuiduum immateriale, eſt intelligibile in actu. 1ª.q.56.1.2m.& q.76. .3m.& q 6.1m.& q.86.1.c 3m. 21
*Intellectus noſter cognoſcit ſingularia. 1ª.q.14.11 1m. 22
Intellectus noſter non intelligit indiuiduum materiale primo, ſed reflexiue, 1ª q.14.11.1m.& q.86 2.c ſi & q.86.1. m.& q.57.2.1m.& q 86.1.c.& 3.4 c.& q.8 .4 c.1m.22æ.q.47 3.1m. 23
Intellectus qui eſt ſemper in actu, non intelligit priuationem. ſ. primo: ſed per habitum. 1ª.q.14.1 .1m. 24
Nullus intellectus poteſt intelligere plura vt plura, ſed vt vniuntur, 1ª.q 12. 10. c & q.14. 7.c.1m. & q . 3 3m.& q.58.2. .& q.85.4 c. & 5. 1m. & 12æ. queſtione 12. 3.5m. & q.54.1. m.& q.113.7.2m.& 22æ q.8.1. 1m. 25
Intellectus noſter poteſt intelligere infinita in potentia, & ſucceſſiue: non autem infinita in actu, nec in habitu diſtincte, 1ª.q.86.2. c.& q. 87.2. 2m. 26
Subiectum & prædicatum, vt partes vnius propoſitionis ſimul vna intellectione intelliguntur: non autem abſolute, 1ª.q. 58. 1.c & 12æ. q.113. 7.2m. 27
Eodem actu intelligitur concluſio, & principium vt eſt ratio concluſionis, non autem abſolute, 12æ q.8.3.c & q.11.4 c. 28
Eodem actu, ſimul intelligitur res, cum ſua perfectione, 1ª. q.87. 3.c. 2m. 29
Eadem intellectione, intelligitur obiectum, & intellectio eius, vt ratio, non autem vt obiectum, 1ª. q.28.4.1m.& q.87.3 2m. 30
Actio intellectus, eſt vita. i. operatio viuentis, non autem eſſe eius, 1ª.q.54.1.2m. 31
Intelligere comparatur ad intellectum, ſicut eſſe ad eſſentiam, 1ª.q. 54 1.3 c. 32
Intelligere eſt ſimplex intuitus intellectus in præſens, 12æ. queſtio. 1 8 1.3m. 33
*Intelligere noſtrum, eſt quoddam pati, 1ª.q.79.2 c. 34
Actio intellectus cuiuſcunque creati, dependet à Deo, quo ad duo: primo inquantum habet ab eo perfectionem qua agit, id eſt lumen: ſecundo inquantum mouetur ab eo, 12æ.q.109.1.c. 35
* Intellectus mouet ſe, 12æ.q.9.3.c. 36
Quicunque intelligit, ex hoc procedit aliquid ab eo. ſ. verbum cordis, 1ª.q.27.1.c. 37
* Operatio intellectus duplex. ſ. ſimplex apprehenſio, & compoſitio, & diuiſio, 1ª.q 8 .2.3m.& 12æ.q.83.1.2.1. 38
Compoſitio intellectus duplex, ſcilicet vniuerſalis cum particulari: & accidentis cum ſubiecto, & ſemper eſt eorundem, ſicut compoſitio realis eſt diuerſorum, 1ª.q.85.5.3m. 39
Solus intellectus hominis intelligit cum diſcurſu, & componendo & diuidendo, neceſſario, 1ª.q.58.4.5.c.& q.8 .5 c. 40
Operatio intellectus quintuplex. ſ. intelligentia. i. ſimplex intuitus, intentio. i. ordinatio ad aliud, excogitatio, ſapere, & diſpoſitio verbi, 1ª.q.79.10.3m. 41
Actus intellectus duplex. ſ. actus rectus, & actus reflexus, 1ª.q.28.4. 2m.& q.87.3.2m. 42
Intellectus habet duos actus. ſ. percipere, & iudicare, 22æ. quæſtione 45.2 3m. 43
Perfectum iudicium intellectus in nobis non poteſt haberi, niſi per reſolutionem ad ſenſibilia, quæ ſunt prima principia noſtræ cognitionis, 22æ. q.173.3.3 c. 44
*Operatio dicitur intellectualis dupliciter * vno modo quaſi in ipſo intellectu conſiſtens: vt contemplatio. & talis operatio non determinat ſibi locum. Alio modo quia eſt ab aliquo intellectu 45
regulata

regulata & imperata: & ſic interdum determinat ſibi loca. 1ª.q. 13.1.1^{m}.

46 Tempus miſcetur ſecundæ operationi intellectus noſtri dupliciter, ſcilicet ex parte ſua accipiendo ſcientiam à continuo & tempore, i. à ſenſu & imaginatione: & ex parte intellectorum quæ ſunt in tempore, ſed intellectioni Dei, primo modo tantum, 1ª.q.11.7.3^{m}.

47 Intellectus eſt ſupra tempus corporalium non autem ſpiritualium, 1ª.q 85.4.1^{m}.

48 Principium operationis intellectus duplex, ſcilicet intellectus, & ſpecies intelligibilis, & vtrunque poteſt eſſe immediate à Deo. 1ª.q.105.3.c.

49 In omni operatione, quia intellectus noſter abſtrahit à phantaſmatibus, neceſſe eſt quod abſtratur à ſenſibus, 22e. q.175.4.c.

50 Vnus intellectus poteſt melius alio, rem aliquam intelligere dupliciter, ſ. ratione fortioris intellectus, & ratione meliorum ſenſuum, non autem ex parte obiecti. 1ª.q.11.6.c & q 85.7.c.

51 Intellectus intelligit aliquando rem aliter, quàm ſit, 1ª.q.85.1.1^{m}.

52 Intelligere rem aliter quàm ſit, contingit dupliciter. ſ. ex parte obiecti, & ex parte intellectus, primum eſt falſum, non autem ſecundum, vel verſi eſt quòd intellectus qui intelligit rem aliter quàm ſit, eſt falſus, ſi li, aliter, referatur ad rem intellectam, tunc enim intellectus eſt falſus, quando intelligit rem eſſe aliter quàm ſit, non eſt autem verum, ſi li, aliter accipiatur ex parte intelligentis. Eſt enim abſq; falſitate vt alius ſit modus in intelligendo, quàm modus rei in eſſendo, quia intellectum eſt in intelligente immaterialiter per modum intellectus, non autē materialiter per modum rei materialis. 1ª.q.12.6.1^{m}.& 2^{m}.& q.13.12.3^{m}.& q.85.1.1^{m}.

53 Non poſſe intelligi ſine alio, contingit dupliciter. ſ. vel alio non intellecto, vel non exiſtente, 1ª.q 16.3.3^{m}.& q.85.1.1^{m}.

54 Intelligibile eſt in intellectu tripliciter. ſ. actu, habitu, & vt relatum ad alium, 1ª.q.107.1.c.

55 *Nihil poteſt intelligi, niſi ſecundum quòd eſt ens actu, 1ª.q.12.1.c.

56 Solus intellectus, cognoſcit quidditates rerum. 1ª.q.57.1.2^{m}.& 12^{e}.q 31.5.c.& 22^{e}.q.8.1.c.

57 Res intellecta, eſt in intellectu, per ſpeciem eius, non autem ſecundum propriam naturam. 1ª.q.2.2.4^{m}.& q.14.5.2^{m}.& q.57.1.2^{m}.& q.76.2.4^{m}.& q 85.2.1^{m}.

58 Vnumquodque eſt intelligibile in actu ſecundum quòd eius ſimilitudo eſt in intellectu. 1ª.q.58.2.c.

59 Intellectum eſt perfectio intellectus, per ſpeciem intelligibilem in intellectu. 1ª.q.57.1.1^{m}.

60 *Intellectus in actu, & intellectum, ſunt idem, 1ª.q.14.2.c.& q.55.1.2^{m}.& q.85.2.1^{m}.& q.87.1.3^{m}.

61 Per formam lapidis inquantum huiuſmodi, non perficitur intellectus: ſed inquantum in ea participatur ſimilitudo alicuius quod eſt ſupra intellectum humanum. ſ. lumen intellectuale, vel aliquid huiuſmodi. 12e.q.3.6.c.

62 Ad hoc quòd aliquid ſit intellectum in actu, requiritur abſtractio à materia: & à conditionibus materiæ. 1ª. q.50.2.c.& q.55.2.2^{m}.& q. 79.3.c & q.87.1.3^{m}.

63 Species intelligibilis intellectus noſtri, eſt ſimilitudo rei, quo ad naturam ſpeciei tantum: ideo per eam cognoſci poſſunt infinita, ſed indiſtincte. 1ª. q. 14.3.1^{m}.& 12.c.fi.& q.76.2.4^{m}.& q.85.2.3^{m}.& q. 86 1.c.

64 Species ſenſibilis in ſenſu, eſt ſimilitudo vnius tantum indiuidui, ideo per eam, tantum vnum indiuiduum cognoſci poteſt. 1ª.q. 14.12.c.fi.

65 Intelligere conſequitur ſpeciem intelligibilem, ſicut eſſe formam, 1ª.q 14. 4.c.

66 Intellectus noſter non poteſt intelligere, niſi per aliquam ſpeciem informetur, 1ª.q 14.2.3^{m}.

67 Species intelligibilis comparatur ad intellectum, ſicut actus ad potentiam & vt forma eius, 1ª.q.55.1.c.

68 Ex intellectu & ſpecie intelligibili, fit vnum ſubiecto: non autem eſſentialiter. 1ª.q.14.2.c & q.55.1.2^{m}.& q.85.2.1^{m}.

69 In vno intellectu, à diuerſis phantaſmatibus eiuſdem ſpeciei: non abſtrahitur, niſi vna ſpecies intelligibilis. 1ª.q.76.2.c.fi.

70 Species intelligibilis, eſt à phantaſmate, ſecundum ſuum eſſe materiale: ſed ab intellectu agente ſecundum eſſe formale. i. vt eſt intelligibilis in actu. 1ª. q.84.6.c.& q.85.2.3^{m}.

71 Intelligere vniuerſalia, eſt intelligere naturā generis vel ſpeciei, ſine indiuiduis: per ſpeciem intelligibilem abſtractam à materia, per intellectum agentem, 1ª.q.44.3.^{m}. & q.85.1.1^{m}.

72 Intellectus noſter intelligit ſe, ſicut & alia. i. per ſpecies aliorum, 1ª. q 14.2.3^{m}.& q.87.1.c.q.88.1.3^{m}.& q.89.2.c.

73 Intellectus poſſibilis conſeruat ſpecies, contra Auicennam, 1ª.q.79. 6.c.& q.84.4.c.& 12e.q.67.2.c.

74 Plures ſpecies, poſſunt ſimul eſſe in intellectu, 1ª.q.12.10.c.& q.58.2. 1^{m}.& q.85.4.c.1^{m}.

75 In intellectu reſultant diuerſæ ſpecies, ſecundum diuerſam diſpoſitionem phantaſmatum: ſicut ex diuerſa ordinatione earundem literarum, reſultant diuerſi intellectus 22^{e}.q.173.2.c.

Species eſt in intellectu & in ſenſu tripliciter. ſ. in potentia tantum, in actu, ſecundum complexionem vltimam, & medio modo. ſ. in habitu 1ª.q.79.6.3^{m}. 76

Species primo eſt in ſenſu, ſecundo in imaginatione: tertio in intellectu poſſibili per lumen intellectus agentis, 1ª.q.55.2.2^{m}.& 22e. q.173.2.c. 77

Species ſunt in imaginatione, ſecundum quod imprimuntur à ſenſu; vel ſecundum quòd tranſmutantur ex mutatione corporis, vel ſecundum quod ex imperio intellectus, ordinantur phantaſmata ad aliquid ſignificandum. 22e.q.173.2.c. 78

*Senſus & intellectus differunt realiter, per vniuerſale & particulare, & ſimiliter appetitus ſenſitiuus & intellectiuus. i. voluntas. 1ª.q.50.1.c.& q.80.2.2^{m}.& q.84.6.c.& q.115.4.c. 79

Intellectus iudicans de agendis & appetendis, dicitur ſenſus, quia relatus eſt ad particulare, 1ª.q.34.5.3^{m}.& 22^{e}. q.16.1.c.& q. 48.c. & q.49.2.3^{m}. 80

Intellectus eſt ſimilis ſenſui in hoc quod requirit proportionem obiecti, diſſimilis autem quia non corrumpitur ab obiecto excedente, ſicut ſenſus, 1ª. q.88.1.1^{m}. 81

Intellectus indiget ſenſu, ſicut extraneo ad quod fit reſolutio, non autem quia actus intellectus fiat per organum. 1ª. q.50.1.c.& q. 115.4.c. 82

Licet operatio intellectus oriatur à ſenſu, tamen in re apprehenſa per ſenſum, intellectus multa cognoſcit quæ ſenſus percipere non poteſt: & ſimiliter æſtimatiua. 1ª.q.78.4.4^{m}. 83

*Intellectus abſtrahit ab omni differentia temporis, ſicut & ab aliis conditionibus materialibus, quas ſenſus concernit. 1ª.q.107. 4.c. 84

Cuiuſlibet po^{t} ſenſitiuæ obiectum eſt forma, prout eſt in materia corporali, ideo eſt cognoſcitiua particularium tantum. Ratio autem eſt cognoſcitiua ipſius vniuerſalis, 1ª. q.85.1.c. & 3.4^{m}.& 12^{e}.q.5.1.1^{m}.principio.& 22^{e}.q. 38.5.2^{m}. 85

Potentiæ ſenſitiuæ interiores, præparant intellectui poſſibili proprium obiectum: ideo ex bona diſpoſitione earum, ad quam etiam cooperatur bona diſpoſitio corporis, redditur homo habilis ad intelligendum, 12^{e}.q. 50.4.3^{m}. 86

Iudicium intellectus impeditur, per ligamentum ſenſus, 1ª.q.84.8.c. & q.94.4.4^{m}.& q.101.2.c.& 12^{e}.q.33.3.3^{m}.q.48.3.c. & q.53.2.3^{m}.& 22^{e}.q.154.5.c.& q.172.1.c. 87

Senſibilia ſunt cauſa ſecundaria cognitionis intellectiuæ, ſed cauſa principalis eſt intellectus agens, 1ª.q.50. 3. 3^{m}. & quæſtio.84. 6.c. 3^{m}. 88

Senſus cognoſcit tantum particularia corporalia, ſed intellectus cognoſcit etiam vniuerſalia & incorruptibilia, prima quæſtione 85. 1.c. 89

Senſus apprehendit rem, quo ad exteriora eius accidentia tantum, ſed intellectus ingreditur ad interiora. ſ. ad eſſentiam, 1ª. q.108. 1. 3^{m}. 90

Nulla forma ſubſtantialis eſt ſenſibilis per ſe, ſed ſolo intellectu comprehenſibilis, 1ª.q.57.1.2^{m}.& q. 67.3.c.& q.73.6.c.fi. 91

Voluntas & intellectus ſunt po^{t} naturales, & conſequuntur naturam animæ de neceſſitate, 12^{e}. quæſtio.110. 4.4^{m}.& 3ª.q.18.1. c.3^{m}. & 4^{m}. 92

Intellectus & voluntas, ſunt in eadem eſſentia animæ, ſubiectiue, 1ª.q.87.4 3^{m}.& 12^{e}.q.33.3.2^{m}. 93

*In omni creatura, differunt realiter. intellectus, voluntas, & eſſentia, 1ª.q.59.2.c. 94

Voluntas non poteſt eſſe in carentibus intellectu, 12^{e}. q.1.2.3^{m}.& q.6.2.1^{m}. 95

Obiectum intellectus. ſ. ratio boni, eſt ſimplicius, abſolutius, altius, & nobilius, obiecto voluntatis. ſ. bono, 1ª.q.82.3.c.1^{m}.& 4.1^{m}. 96

Nobilitas operationis intellectus attenditur ſecundum menſuram intellectus, voluntatis autem, ſecundum obiectum, 22^{e}.quæſtio. 23.6.1^{m}. 97

Intellectus inter omnes potentias eſt altior, & voluntati propinquior, 21^{e}.q.81. 3.1^{m}. 98

Intellectus eſt ſuperior voluntate, quo ad rationem ordinis, ſed quo ad imperium, eſt econuerſo, 12^{e}.q.13.1.c. 99

Voluntas reſpectu eorum quæ ſunt ſupra animam, eſt nobilior intellectu, ſed reſpectu inferiorum, eſt econuerſo, 1ª.q.82.3.c.3^{m}.& q.108.6.3^{m}.& 12^{e}.q.66.6.5^{m}.& 22^{e}.q.23.6.1^{m}. 100

Idem ſecundum rem eſt obiectum intellectus, inquantum eſt verum, & voluntatis inquantum eſt bonum, 1ª.q.59.2.2^{m}.& q.79. 11.2^{m}.& q.80.1.2^{m}.& q.87.4.2^{m}. 101

Anima non poteſt eſſe ſine intellectu & voluntate, 12^{e}.quæſtio.110. 4.4^{m}. 102

Intellectus tendit ad res, vt ſunt in eo, ſed voluntas, vt ſunt in ſeipſis, 1ª.q.19.3.6^{m}.& 6.2^{m}.& q.82.3.c.& 12^{e}.q. 66.6.3^{m}. & q.86. 1.2^{m}.& 22^{e}.q. 23.6.1^{m}. 103

Omne amatum eſt in voluntate, ſicut terminus motus eſt in principio motiuo: non autem eſt in ea ſecundum ſimilitudinem ſuæ ſpeciei, 104

ſpeciei,ſicut eſt in intellectu,1ª.q 27.4.c.

105 Obiectum intellectus, eſt primum in genere cauſæ formalis, ſed obiectum voluntatis, eſt primum in genere cauſæ finalis, 12e.q. 9.1.c.

106 *Intellectus eſt ſimpliciter prior voluntate,ſicut motiuum mobilis & actiuum paſſiuo,1ª.q.82.3.2m.& 12e.q.13.1.c.

107 *Intellectus prior eſt voluntate,in via receptionis,ſed econuerſo in mouendo & agendo,12e.q.83.3.3m.

108 Intellectus regit voluntatem, non inclinando: ſed oſtendendo, & ordinando,12e.q.17.1.o.

109 Intellectus non mouet corpus, niſi per appetitum, cuius motio præſupponit operationem intellectus,1ª.q.76 1.c.co.1.

110 Intellectus mouet voluntatem,per modum finis,ſed voluntas mouet imperando intellectui,& cæteris potentiis animæ, 1ª.q. 82. 4.o.& q.107.1.c & 12e.q.9.1.o.& 1.2m.& 3.c.& q.11.1. 2m.& q.12. 1.c.& q.16.1.c.& q.17.1.o.& q.18.7.c.& q.1 .3. 3m. & q. 56.3.c.& q.58. 1.c. 3m. & q.74.3.2m.& 22e.q.58 8. 1m. & q. 82. 1. 1m. & q. 180 1.c.3m.& 3ª.q.8:.4.4m.

111 Sicut intellectus ex neceſſitate inhæret primis principiis, ita & voluntas fini.1ª.q. 82.1.o.c.

112 Finem prius apprehendit intellectus quàm voluntas tamen motus ad finem,incipit in voluntate, 12e.q. 3.4.3m.& 4m.& 22e.q.4.7.c.

113 Intellectus eſt primum motiuum omnium potentiarum animæ, quo ad determinationem actus: voluntas vero, quo ad exercitium actus.12e.q. 17.1.c.

114 *Ab intellectu procedit aliquid dupliciter, ſ.aliquid per modum operati,& aliquid per modum operationis, à voluntate autem ſecundo modo tantum,1ª.q.27.4.c.

115 Intellectus neceſſario intelligit aliquid, non imperio voluntatis,1ª. q.82.1.2m.

116 Intellectus intelligit actum voluntatis. 1ª. q. 87. 4. o. & 12e. q. 17. 1.c.

117 Actus intellectus & voluntatis, ſupra ſe inuicem reflectuntur.12e. q.17.1.c.& 1.1m & 22e.q.109.2.1m.

118 Neceſſe eſt eſſe intellectum agentem. 1ª.q.54.4.o.& q.79.3.o

119 Si intellectus agens,non eſſet aliquid animæ,ſed eſſet quædam ſubſtantia ſeparata,vnus eſſet intellectus agens omnium hominum, & hoc intelligunt qui ponunt vnitatem intellectus agentis.1ª. q.79.5.c.

120 *Si intellectus agens ſit aliquid animæ, vt quædam virtus ipſius, neceſſe eſt dicere, quod ſint plures intellectus agentes, ſecundum pluralitatem animarum, quæ multiplicantur, ſecundum multiplicationem hominum: non enim poteſt eſſe, quòd vna & eadem virtus ſit diuerſorum ſubiectorum. 1ª.q.79.5.c fi.

121 Intellectus agens eſt actus intelligibilium, quæ abſtrahuntur à phantaſmatibus,1ª.q.87.1.c.co.1.fi.& 2m.

122 Intellectus agens,eſt ſua actio:non quidem per eſſentiam, ſed concomitanter.1ª.q.54.1.1m.

123 Intellectus agens, nullo modo eſt patiens: nec eſt ſubiectum habitus.1ª.q 50.5.2m.& q.54.1.c.

124 Intellectus in actu ſemper intelligit, quantum eſt de ſe. i. ex parte intellectus agentis.1ª.q.79.4.2m.

125 Intellectus poſſibilis, non videtur homini, per ſpeciem intelligibilem,contra Auerroim.1ª.q.76.1.c.co.1 fi.& q.88.1.c.

126 Intellectus poſſibilis, eſt ens actu,in genere entis: ſed eſt pura potentia, in genere intelligibilium, 1ª.q.87.1.c. 2m.& 12e. q. 50.4. 2m.& 5.c.

127 Sicut potentia ad eſſe ſenſibile conuenit materiæ corporali: ſic potentia ad eſſe intelligibile, conuenit intellectui poſſibili. 12e.q.50. 4.2m.& 5.c.

128 Intellectus poſſibilis, eſt in potentia naturaliter ad omnia & ſola, quæ poſſunt manifeſtari per lumen intellectus agentis, ſcilicet ad omnes ſpecies rerum ſenſibilium.1ª.q.88.1.c.fi.&. 22e. quæſt. 50.2.c.

129 Intellectus agens & intellectus poſſibilis, ſunt potentiæ animæ, & non ſubſtantiæ ſeparatæ à corpore,ſecundum eſſe. 1ª.q.79.4.5.q. & q.188.1.o.

130 Intellectus agens, & intellectus poſſibilis, fundantur in eadem eſſentia animæ,1ª.q.79.4.4m.& q.87.4.1m.

131 Intellectus agens,& intellectus poſſibilis,differunt realiter, 1ª.q.54. 1.1m.& q.79.7. 10.c.

132 Intellectus practicus, & intellectus ſpeculatiuus, ſunt realiter eadem potentia,ſed differunt ratione,1ª.q.14.16.c.& q.79.11.o.

133 *Intellectus practicus eſt motiuus voluntatis, non quaſi exequens motum,ſed quaſi dirigens ad motum, 1ª.q.79.11.1m.

134 Practicum,dicitur ab opere exteriori,ſpeculatiuum autem,ab opere interiori, 12e.quæſt.1.6.1m.& 2m.& q.3.5.2m.& q.13.4.2m.& q.57. 1 1m.

135 Intellectus ſpeculatiuus, ordinatur ad actum proprium, vt ad finem:non autem ad actum extrinſecum, ſicut intellectus practicus.:2e.q.179. .c.

136 Finis intellectus practici,& vitæ actiuæ, eſt exterior operatio: ſpeculatiui vero, & vitæ contemplatiuæ, eſt cognitio veritatis,1ª. q. 14.16.c & q.79.11.o.& 22e.q.3.1.c.2m.& q.69. 3. 2m & 22e. q. 179. 1. 2.c. & q.180.1.c 1m.& 2.c.& 181.1.4 c.

Res ordinatur ad intellectum practicum, vt menſuratum ad menſuram,ad ſpeculatiuum autem econuerſo, 12e.q.64.3.c. 137

Verum intellectus ſpeculatiui, accipitur per conformitatem eius ad rem, practici vero per conformitatem eius ad appetitum rectum.1e.q.57.5.3m. 138

Intellectus vt dicit lumen ſupernaturale ad cognitionem, eſt vnum de ſeptem donis ſpiritus ſancti,12e.q.8.1.o.& q.49.2.2m. 139

Donum potius nominatur intellectus, quàm voluntas, quia intellectus dicit excellentiam,non autem voluntas. 22e.q.8.1.3m. 140

Ratio non dicitur donum,ſicut intellectus: quia ratio procedit ex lumine naturali,non autem intellectus,ſicut nec donum,22e.q. 8. 3.2m. 141

Donum intellectus eſt quædam acuta perſpectio diuinorum,22e.q. 49.2.2m. 142

Donum intellectus eſt ad capiendum diuina quorum iudicium, eſt doni ſapientiæ,ſicut doni ſcientiæ,reſpectu creaturarum,& conſilium eſt reſpectu ſingularium operum. 22e.q.8.6.o. 143

Donum intellectus eſt principaliter habitus ſpeculatiuus,& ſecundario practicus.22e.q.8.3.o.& 6.c.3m. 144

Donum intellectus ita ſe habet ad nota nobis ſupernaturaliter: ſicut lumen naturale ad prima principia, 22e.q.8.1.2m. 145

Fides poteſt eſſe ſimul cum dono intellectus, reſpectu eorum quæ ſecundario ſunt fidei:non autem reſpectu principalium, niſi imperfecte.22e.q.8.2.o. 146

Fides & donum intellectus, ſunt circa prima principia cognitionis ſupernaturalis,& gratuitæ,primum aſſentiendo,ſecundum penetrando,vel capiendo,22e. q.8.6.c 2m. 147

Tota certitudo, ſapientiæ, intellectus, & ſcientiæ, vt ſunt dona: procedit à certitudine fidei, quæ eſt principium eorum: ſed vt ſunt virtutes,innituntur naturali lumini rationis: fides vero veritati Dei, ideo fides eſt perfectior eis quo ad certiorem inhæſionem,ſed econuerſo,quo ad maiorem manifeſtationem, 22e.q. 4.8.c.3m. 148

Per donum intellectus homo habet rectam æſtimationem de vltimo fine,quod conuenit omni,& ſoli habenti gratiam gratum facientem,22e.q.8.5.o. 149

Donum intellectus non eſt,niſi in exiſtente in gratia,22e.8.5.o. 150

Donum intellectus eſt ſemper in omni exiſtente in gratia, nec vnquam * ſe ſubtrahit * in neceſſariis ad ſalutem: in non neceſſariis autem interdum, vt materiam ſuperbiæ ſubtrahatur, 22e. q. 8.4.3m. 151

INTELLIGENTIA proprie, ſignificat actum intellectus, & aliquando ſignificat ſubſtantias ſeparatas. ſ. angelos, 1ª. q. 79.10.o.

INTELLIGIBILE eſt in intellectu tripliciter, ſcilicet habitualiter,in actu conceptum vel conſideratum, & vt ad aliud ordinatum, & tranſitur de primo ad ſecundum, & de ſecundo ad tertium, per imperium voluntatis: & in ſecundo loquitur intelligens ſibipſi, & in tertio loquitur alteri,1ª.q.107.1 c.2m. 1

Forma in materia,non eſt intelligibilis,niſi in potentia, 1ª.q.79 3.c. 2

INTEMPERANTIA eſt maxime vituperabilis, 22e.q 142.4. o.& q.143.c.& q.144.1 2m.q.151.4.2m. & 3m. 1

Maximum remedium contra intemperantiam eſt, non immorari circa ſingularium conſiderationem,22e.q.148.3.c.3m. 2

*Deus non poteſt eſſe cauſa tendendi in non eſſe, niſi ſubtrahendo ſuam actionem à rebus,ſed hoc habet creatura,inquantum eſt de nihilo,1ª. q.104.3.1m. 3

Formæ quæ poſſunt recipere magis & minus, intenduntur & remittuntur, ſecundum diuerſam diſpoſitionem ſubiecti, 3ª. q. 89. 2.c. 4

INTENTIO naturæ, eſt ad ſpeciem, non autem ad indiuiduum,nec ad genus,1ª.q.85 3.1m.fi.& 4m.& q. 98.1.c. 1

Intentio mentis. proprie eſt actus voluntatis,ſecundum quòd in ea eſt vis intellectus ordinantis,12e.q.12.1.o.& 22e.q. 180.1.c. 2

Intentio dicitur oculus,quia præſupponit cognitionem intellectus, 12e.q.12.3.1m. 3

Intentio dicitur lumen,quia nota eſt intendenti,12e.q.12.1.2m. 4

Intentio dicitur clamor ad Deum, quia Deus nouit eam, vel quia dirigitur ad Deum,12e.q.12.2.1m. 5

Idem eſt motus quo voluntas vult ea quæ ſunt ad finem, & quo intendit finem vt ratio eorum, non autem abſolute, 12e. q.8.3.o. & q.12. 4.o. 6

Intentio eſt tantum finis, non tamen ſemper eſt vltimi finis, 12e.q. 12. 2 c.& 22e.q.180.1.c. 7

Intentio poteſt eſſe ſimul ad multa,non ordinata ad inuicem, 12e.q. 12. 3. o. 8

Contingit quòd intentio ſit bona, & voluntas mala: non autem econuerſo,12e.q 19.7.2m.& 4m.& 8.3m. 9

Actus

10 Actus eſt bonus vel malus,ſicut voluntas eligens eſt bona vel mala,
& * eſt malus, ſi voluntas intendit mala. * Sed ad hoc quod vo-
luntas ſit bona,requiritur quod ſit boni, & ſub ratione boni,12e.
q.19.7.c.3m.& 9.0.
11 Intentio dupliciter poteſt ſe habere ad actum qui dicitur voluntas.
ſ.antecedenter ſeu cauſaliter,& concomitanter:primo modo bo-
nitas voluntatis,ex intentione finis dependet, non autem ſecun-
do modo,niſi reiteretur, 12e.q.19.7.2.& 9.c.
12 Virtus primæ intentionis , quæ eſt reſpectu vltimi finis manet in
quolibet appetitu cuiuſcunque rei , etiam ſi de vltimo fine actu
non cogitetur , ſicut non oportet , quòd qui vadit per viam , in
quolibet paſſu cogitet de via,12e.q.1.6.3m.
13 Quantitas,intentionis & voluntatis duplex.ſ.ea parte obiecti,& ex
intenſione actus, ſecundo modo enæquantur in bonitate & ma-
litia formaliter , & non materialiter , non autem primo modo,
propter diſproportionem , & propter impedimenta actus exte-
rioris.12e.q.19.8.2.
14 *Nullum malum poteſt per ſe intendi, 1a. q.19.9.c.& q.48.1.1m.&
4m.& 12e.q.72.1.c.& q.78.1.2m.
15 *Peccatum recipit ſpeciem ea intentione peccantis , 12e.q.72.1.8.c.
& 3a.q.88.4.1m.
16 Intentio ſecundum eſſe quod ſignificat veritatem propoſitionis,
formaliter eſt in anima , ſed eſt in re fundamentaliter. 1a.quæſt.3.
4.2m.
1 *Nvlvm intentionale denominat ſuum ſubiectum , nec cauſat
effectum naturalem,1a.q.67.3.c.

1 INTERPRETATIO eſt in dubiis , in quibus non licet
abſque determinatione principis , à verbis legis recedere , ſed
in manifeſtis non opus eſt interpretatione , ſed executione.
22e.q.120.1 3m.
2 Interpretatio in dando remedium , debet fieri in peiorem partem,
ſupponendo.ſ. cum debemus aliquibus malis adhibere reme-
dium ſiue noſtris ſiue alienis , expedit ad hoc vt ſecurius reme-
dium apponatur , quòd ſupponatur id quod eſt deterius : quia
remedium quod eſt efficax contra maius malum, eſt multo ma-
gis efficax contra minus malum: ſed diffiniendo ſine determinan-
do , in rerum iudicio , debet aliquis niti ad hoc,vt interpretetur
vnumquodque , ſecundum quòd eſt : in iudicio autem perſona-
rum,vt interpretetur in melius,22e.q.60.4.c.2.3m.
3 Interpretatio ſermonum,reducitur ad bonum prophetiæ, & eſt di-
gnior quàm donum linguarum.22e.q.176.2.4.
4 Poſtponitur autem interpretatio ſermonum, dono linguarũ , quia
etiam ad interpretandum diuerſa linguarum genera, interpreta-
tio ſermonum ſe extendit.22e.q.176.4m.fi.
Intimiditas eſt peccatum , quia cauſatur ex defectu amoris,
vel rationis,vel ex ſuperbia.22e.q.126.1.0.
Intvitvs præſens Dei,fertur ab æterno in totum tempus, & in
omnia quæ ſunt in quocunque tempore, ſicut etiam in ſubiecta
ſibi præſentialiter,1a.quæſtio,14.6.c.& 13.c.fi.& 12e.quæſtione 95.
1.c.
Investiri dicitur canonicus per librum : Abbas per baculum;
Epiſcopus per annulum. 3a.q.6 a.1.c.

1 INVIDIA eſt triſtitia de bono alterius : inquantum æſtimatur
diminuere gloriam,12e.q.36.1 0.& 3.4.c.
2 Inuidia præcipue eſt de bonis, in quibus eſt gloria & honor,22e.q.
6.1.c.
3 Inuidia qnælibet eſt peccatum , non autem omnis Zelus , qui pro-
prie eſt triſtitia de eo quod deeſt nobis,non aliis,12e.q.36.2.0.&
q.158.1.c.
4 Inuidia ſecundum genus ſuum eſt peccatum mortale quæ in tan-
tum conuertit hominem ad quietem indebitam , inquantum
aſpernatur bonum diuinum , tamen primi motus ſunt peccata
venialia,& ſunt etiam in viris perfectis,22e.q.36 3.0.
5 Inuidia eſt vitium capitale:cuius ſunt quinque filię.ſ.odium,ſuſur-
ratio,detractio,exultatio in aduerſis,& afflictio in proſperis, 22e.
q.34.6.0.& q.36.4.0.
6 Inuidia ad proximum,eſt mater odij:primo ad proximum , & con-
ſequenter ad Deum, 22e.q.34 6.2m.
7 Inuidia non eſt inter multum inæquales, ſed ad illos tantum , qui-
bus poteſt quis ſe æquare,vel præferre,12e.q.36.1,2m.& 3m.
8 Amatores honoris , & puſillanimes, ſunt maxime inuidi , 22e.q.36.
1.3m.
9 Senes inuident iunioribus , & qui multa expendunt ad conſequen-
dum aliquid,iis qui parum expendunt.22e.q.36.1.4m.
10 Inuidia vt plurimum naſcitur ex ſuperbia.22e.q.36.4.2m.
11 Memoria bonorum vt ſunt habita,cauſant delectationem:vt amiſ-
ſa triſtitiam,vt habita ab aliis,inuidiam.22e.q.36.1.3m.
12 Inuidia contrariatur duabus virtutibus , quia habet duo obiecta,
ſcilicet principale,id eſt,bonum:& proximum , primo contraria-
tur miſericordiæ,ſecundo nemeſi,22e.q.36.3.3m.

Facta per metum,ſunt voluntaria ſimpliciter:& inuoluntaria ſe- 1
cundum quid,12e.q 6 6.0.& 7.1m.& 2m.& q.39.1.c.& q.73.6.c.&
q.87.8.c.fi.& 22e.q.128.4.1m.& q.125.4.c & q 142 3 c.
Concupiſcentia nullo modo cauſat inuoluntarium , 12e. q.6. 7.0.& 2
22e q.142.3.c.
Violentia cauſat inuoluntarium in cognoſcentibus : in aliis autem 3
cauſat innaturale,quia apponitur directe voluntario,& naturali.
12e.q.6.4 c.& 5.0.& 6.1m & q.73 6.c.& 22.q. 88.6.1m.
Iocvnditas dicitur ſpiritualibus ſignis , vel effectibus lætitiæ,
cum intentione gaudij,ſcilicet in dictis,vel factis. 12e.q.31.3.3m.

IOANNES Baptiſta fuit terminus veteris legis, & initium no- 1
uæ legis,ſcilicet euangelij,3a.q.38.1.2m.
Ioannes Baptiſta pertinet ad teſtamentum nouum. 22e. q. 174. 4. 2
3m.& 3a.q.38.2.1m.& 2m.
Exultatio eius in vtero matris , non fuit ab eo , per liberum arbi- 3
trium eius,ſed fuit à Deo,ideo miraculoſa fuit.22e.q.124.1.1m.&
3a.q 27.6.c.
Tota vita eius,fuit præparatoria ad Chriſtum, 3a.q.38.1.2m.& 3.c. 4
Chriſtus reuocauit a nuptiis Ioannem Euangeliſtam,volentem nu- 5
bere:ſed Petrum non ſeparauit à matrimonio,quia primũ poteſt
fieri ſine iniuria alterius,non autem ſecundum , 22e.q.16.4.1m.
Ioannes Euangeliſta prædiligebatur à Chriſto,propter ſuã integri- 6
tatẽ,& propter prærogatiuam euangelicæ doctrinæ.3a.q.45.2.4m.
Et propter virginitatem,& prærogatiuam euangelij.3a.q.45.3.4m. 7
Ioannes prædiligebatur à Chriſto propter quatuor , ſcilicet , pro- 8
pter ſapientiam,puritatem , feruorem , & teneram ætatem. 1a.q.
20.4. 3m.
Ioannes Damaſcenus , ſequitur errorem Theodorici & Neſtorij, 9
quod ſpiritus ſanctus non procedit à filio : quia fuit tempore,
quo incepit illud ſchiſma Græcorum. 1a.q.36.2.3m.
Iosaphath peccauit, non ex malitia, ſed ex infirmitate hu-
manæ affectionis,22e.q.186.10.2m.
Ioseph vir Mariæ, ſemper fuit virgo, 3a.q. 28.3. 5m. & 4.c.3m. 1
Ioſeph voluit dimittere Mariam, propter reuerentiam, timens co- 2
habitare tantæ ſanctitati.3a.q.28.3. 2m.
Hyperdvlia eſt potiſſima ſpecies duliæ,ex vnione ad Deũ.
22e. q.103.4.2m.
Hypocrisis eſt ſimulatio alienæ perſonæ : ideo ſemper eſt 1
peccatum,& eſt vitium iactantiæ.22e.q.111.2.0.
Hypocriſis non eſt ſemper peccatum mortale, niſi ſit in nocumen- 2
tum fidei,vel perſonæ,vel eccleſiæ.22e.q.111.4.0.
Hypocriſis per ſe & directe opponitur tantum veritati quæ eſt vir- 3
tus.22e. q.111.3.0.
Finis remotus hypochritæ eſt lucrum , vel gloria : ſed finis proxi- 4
mus,eſt oſtendere ſe alium quàm ſit. 22e.q.111.2.3m.
In nomine Hypoſtaſis & ſubſtantiæ,latebat venenum, antequam 1
nota eſſet æquiuocatio eius.1a.q.29.3. 3m.
Hypoſtaſis dicitur materia, vſioſis forma , vſia compoſitum, quia 2
materia,eſt principium ſubſtandi,& forma,eſt principium ſubſi-
ſtendi. 1a.q.29.2.5m.
Hypoſtaſis,perſona,ſubſiſtentia, & eſſentia,differunt,1a.q.29.2.0. 3
Hypoſtaſis nomen conuenit Deo, quantum ad ſubſiſtere, ad quod 4
imponitur:non autem quo ad ſubſtare,à quo imponitur. 1a.q.29.
3.3m.& q.39.2.3m.
Ira dicitur tripliciter , ſcilicet , habitus vel actus vitij oppoſiti 1
manſuetudini : ſecundo voluntas vindictæ , tertio paſſio. 22e. q.
158.8.c.
Ira duplex,ſcilicet, per zelum, id eſt,ſecundum rationem, & ira per 2
vitium,id eſt,contra rationem.22e.q.158.1.2.0.& 3a.q 15.9.c.
Ira eſt inordinata dupliciter, ſcilicet, ratione appetibilis, & ratione 3
modi.22e. q.158.2.3.4.c.
Gradus iræ triplex,ſcilicet,in corde,ore, & opere. 12e.q.46.8.3m.& 4
22e.q.158.5.3m.& 7.c.
Ira eſt paſſio quodammodo compoſita ex paſſionibus contrariis. 5
12e.q. 46.2.c.fi.
Ira continet multas paſſiones , non ſicut genus continet ſpecies, 6
nec ſicut cauſa ſuos effectus: ſed ſicut effectus ſuas cauſas. 12e.q.
46.1. c,3m.
Ira ſecundum rationem rectam,eſt paſſio laudabilis:quę autem eſt 7
contra rationem in plus vel minus:eſt peccatum. 22e.q.158.1.2.8.
0.& 3a.q.15.9.0.
Habitus virtutis tenens medium in ira, eſt innominatus : ideo di- 8
citur manſuetudo,quæ ſignificat diminutionem iræ.22e.queſtio.
157.2. 2m.
Ira ſemper eſt aliquo modo cum ratione. 12e. queſtio. 46. 4.5.0.& 9
12e.q.57. 6.1m.
Ira aliqualiter audit rationem, ſicut nunciantem quod iniuriatum 10
eſt,non autem perfecte,quia nõ obſeruat regulam eius in vindi-
cando.12e.q 46.4.3m.& 5.1m.& 6.c.& 22e.q. 53.6.1m.& q. 70.4.2m.
Ira componitur ea triſtitia & deſiderio,non ſicut ex partibus:ſed ſi- 11
cut ex cauſis.12e q.46.3.3m.& 3a.q.15.9.c.

Mate

12 Materiale in ira, eſt accenſio hominis circa cor, vel aliquid huiuſmodi: formale vero, eſt ex parte appetitus vindictæ, 1a.q.20.2m. & 12æ q.44.2.3m & q.48.2.c.& 3.c.1m.

13 Ira quo ad ſuum formale, habet principium à ratione, ſed quo ad ſuum materiale, impedit iudicium rationis, 12æ. q.48.3.1m.& 3m. & 4.c.

14 Ira eſt ianua omnium vitiorum per accidens, ſcilicet impediendo rationem: ſed per ſe, reſpectu aliquorum vitiorum. 22æ. q. 158. 6. 3m.

15 Ira contra rationem ex parte obiecti, ſemper eſt peccatum mortale, niſi deſit conſenſus, vel niſi de ſe parua, non autẽ ratione modi, niſi ſit contra charitatem, 12æ.q.88.5.1m.& 22æ.q.158.3.o.

16 Ira eſt vitium capitale: non autem odium, 22æ.q.34.5.o.& q.158.6.o.

17 Species iræ ſunt tres. ſ. fel. i. acuta mania. i. manens, & furor, 12æ.q.46. 8.o.& 22æ.q.158.5.o.

18 Filiæ iræ ſunt ſex. ſ. rixa, timor mentis, contumelia, clamor, indignatio & blaſphemia. 12æ.q.37.2.1m.& q.41.2.o.& q.158.7.o.

19 Ira eſt ſubiectiue in iraſcibili, 12æ.q.46.2.o.& 22æ.q.162.3.c.

20 Defectus iræ in voluntate, vel in appetitu ſenſitiuo contra rationem, ſemper eſt peccatum. 22æ.q 158.8.o.

21 Bruta habent iram, ex inſtinctu naturali, non autem ex ratione eorum. 12æ.q 46.4.2m.& 7.1m.

22 Multum ebrij non iraſcuntur, quia nihil habent de iudicio rationis, ſed parum ebrij multum iraſcuntur, quia habent iudicium rationis, ſed impeditum. 12æ.q 46.4.3m.

23 Ira per zelum, non impediens, nec præueniens iudicium rationis, fuit in Chriſto: non autem ira per vitium. 3a.q.15.9.o.

24 Ira vt dicit actum voluntatis ad vindictam, eſt in Deo, non autem vt paſſio. 1a.q.3. 2.1m.& q.19. 11.c.& q. 20.1.1m. & q.59. 4.1m.& 12æ.q 47.1.1m.& 22æ.q.162.3.c.

25 Ira cauſatur ex re inconuenienti, præſenti, vel præterita: vel ex apprehenſione inconuenientis habiti: ideo cauſatur ex dolore & triſtitia. 12æ.q.23.3.4.c.& q.25.1.3. c & 4. 48.2.c.

26 Omnis ira, eſt propter aliquid contra ſe factum, 12æ.q.47.1o.

27 Ira magis ſequitur complexionem corporis, quam concupiſcentia, propter velocitatem choleræ ad iram: ideo promptius inſurgit irá, quàm concupiſcentia. 22æ q.156.4.c.

28 Ira cauſatur ex accidenti extrinſeco, ſ. ex læſione: ſed concupiſcentia delectabilium, cauſatur ex cauſa naturali: ideo concupiſcentia diuturnior eſt & communior, & requirens principaliorem virtutem, licet ira maiorem impetum habeat. 22æ.q. 141.7.2m.

29 Cauſa iræ duplex. ſ. ratione motiui, vt excellentia, vel ratione diſpoſitionis, vt defectus ſicut ægritudo. 12æ.q.47.3.o.

30 Ira cauſatur ex inuidia: & conſequitur etiam audaciam: & eſt effectus eius. 12æ.q.25.3.c.& 4.1m.& 2m.

31 Triſtitia illata, cauſat iram. 12æ. q.46.1.c.& q.47.3.o.& q.48.1.o.& 2.c.& 3a.q.15.9.c.

32 Sola paruipenſio cauſat iram, & omne prouocans iram, eſt aliquid ſub ratione iniuſti. 12æ.q.47.2.o.& 3.4.c.

33 Tacens prouocat ad iram contumeliantem, quia videtur eum paruipendere 12æ.q.47.2.4m.& q.72.3.3m.

34 Obliuio, exultatio in aduerſis, denunciatio triſtium, impediens voluntatem, & quælibet alia cauſant iram, ratione paruipenſionis earum. 12æ q. 47 2.3m.

35 Ludus, riſus, feſtum, proſperitas, conſummatio operum, delectatio non turpis, & ſpes cauſant iram, ratione paruipenſionis, ſed impediunt eam, inquantum impediunt triſtitiam. 12æ. q.47.3.m

36 Defectus iniuriantis duplex. ſ. augens indignam paruipenſionem, vt ignobilitas, inſipientia. & ſeruitus, & defectus diminuens eam, vt pœnitentia, confeſſio mali, humiliatio, poſtulatio veniæ, & huiuſmodi: primi augent iram, ſecundi vero diminuunt eam. 12æ.q. 47. 4.o.

37 Ira debilitatur ex diuturnitate, ſicut & cauſa eius, ſcilicet, memoria iniuriæ, quæ etiam videtur minor, quando eſt tantum in memoria. 12æ.q.48.2.2m.

38 Ira non eſt ad perſonam multum excellentem, quæ læſit, ſed tantum triſtitia: quia ira præſupponit triſtitiam, deſiderium, ſpem & audaciam puniendi. 12æ q.25.3.c.ſi.& q.45.4.3m.& q.47.1.c.

39 Nullus propriè iraſcitur ſibi ſed metaphoricè: ſicut nec iuſtum nec iniuſtum ſibi facit, niſi metaphoricè, 12æ.q.46.7.2m.

40 Ira eſt magis ad amicos iniuriantes, quam ad alios, quia indignior videtur eorum deſpectio, 12æ.q 47.4.3m.

41 Ira eſt tantum ad eos, ad quos iuſtitia & iniuſtitia, 12æ.q.46.7.o.

42 Homo iraſcitur inanimatis & brutis, ex imaginatione nunciante læſionem: non autem ex ratione, 12æ.q. 46.7.1m.

43 Ira ceſſat ad grauiter læſos: quia malum eorum ſufficit. 12æ.q. 46. 6.1m.& q.47.4.1m.

44 Ira ceſſat ad mortuos: quia non poſſunt dolere, quod tamen appetit iratus, & vindicta iam facta videtur, 12æ. q. 46.7 1m. & q.47. 4.2m.

45 Ira maxime facit perturbationem corporalem circa cor, ita vt etiam ad exteriora membra deriuetur. 12æ.q.48.3.c.& 4.o.& 22æ. q.46.1.1m.

Signa & effectus iræ ſunt quinque, ſcilicet, palpitatio cordis, tremor corporis, inflatio faciei, exaſperatio oculorum, & clamor irrationabilis. 12æ.q.48.2.4 c.& 22æ.q.158.4.c.ſi. 46

Ira cauſat feruorem ſanguinis: quia fit inſequendo, quod conuenit calori, non autem retrahendo, quod conuenit frigori, 12æ.q 48. 2. o. 47

Feruor amoris eſt dulcis & lenis, iræ vero feruor, eſt amarus, & ex felle: ideo primus aſſimilatur calori aëris & ſanguinis, ſecundus autem aſſimilatur igni & choleræ. 12æ.q.46.5.c.& quæſtione 48.2.1m. 48

Ex ira, audacia augetur, quia ira eſt quid auſiuum, ſecundum philoſophum: vnde irati redduntur prompti & audaces ad inuadendum: & ſimiliter delectatio eſt effectus iræ, vt eſt in ſpe vindictæ: ſed delectatio de vindicta præſenti aufert totaliter iram. 12æ.q. 44.1.1m.& q. 45.4.2. 3.m.ſi. & q.48.1 o. 49

Ira inter cæteras paſſiones, magis impedit vſum, & iudicium rationis. 12æ.q 48.1.o.& 4.c.& 22æ.q 41.2 3m.q.157.4.c. 50

Ira dupliciter cauſat taciturnitatem, ſcilicet, ex parte rationis, & ex parte perturbationis eius. 12æ.q.48.4.o. 51

Ira diminuitur per ſequentem iram præcipuè ſi ſequens ira ſit maior. 12æ q 48 2.3m. 52

Ira & inuidia cauſant inconſtantiam, pertrahendo rationem ad aliud: ſed luxuria, totaliter extinguendo lumen rationis. 12æ.q.77. 7.c.& 22æ.q.53.6.1m. 53

Ira eſt leuior quam inuidia, ratione appetibilis: & hæc quam odium: ſed econuerſo, ratione modi. 12æ.q.46.6.o.& 22æ.q.158.4.o. 54

Ira ſemper reſpicit duo obiecta, ſcilicet vindictam, & nocentem, ſed amor & odium, vnum obiectum tantum quandoque. 12æ. q.46. 2. 3. c. 55

*Vtrunque obiectum amoris eſt bonum: odij autem malum, ſed ira reſpicit vindictam ſub ratione boni, & nocentem, ſecundum rationem mali. 12æ.q.46.2.3.6.c. 56

Odium appetit malum alicuius, ſub ratione mali, ſed inuidia ſub ratione propriæ gloriæ: ira vero, ſub ratione iuſtæ vindictæ. 12æ. q.46 6.o. & 7.c. & q.47.1. 2.c. & 22æ.q.34.6.3m.& q.43.2.c.& q. 158.4.c. 57

Odium appetit nocere, propter contrariam diſpoſitionem infinite, non tamen vt ſciatur, ira vero propter læſionem tantum, cum menſura, & vt ſciatur. 12æ.q.46.6.o. & 22æ.q. 41.2.c. 4m.& q. 72. 4.3m.& q.73.3.3m. 58

Odium prius & directius cauſatur ex triſtitia & accidia, quam ex ira. 12æ.q 34.6.1m. & q.139.7.2m. 59

Ira creſcit in odium, non eadem numero per inueterationem: ſed quia cauſat odium per diuturnitatem. 12æ. q.46.3.2m. & 22æ.q. 34.6.3m. 60

Ira eſt ad ſingulare, odium autem ad vniuerſale. 1a.q. 80.2.2m.& 12æ. q.29.6.o. & q.46.7.3m. 61

Odium eſt inſanabilius, & permanentius quam ira, quia cauſatur ex permanentiori cauſa, ſcilicet ex diſpoſitione qua reputatur aliud contrarium & nociuum: ſed ira cauſatur ex paſſione & commotione animi propter læſionẽ illatã. 12æ. q.46.6. m.& 7.1m. 62

Odium magis agit ſine miſericordia, quam ira, quantum ad rem deſideratam, ſed econuerſo quantum ad intentionẽm deſiderij. 12æ.q 46.6.1m. 63

Ira reſpicit bonum iuſtitiæ: concupiſcentia vero, bonum delectabile, vel vtile. 22æ.q.158.4 c. 64

Ira operatur cum triſtitia, concupiſcentia vero delectabiliter: ſed ira eſt minus pœnitibilis, q̃a plus habet de ratione. 22æ.q.156.4.c. 65

Ira eſt cum ratione denunciante iniuriam, non autem præcipiente vindictam. ſed concupiſcentia neutraliter. 12æ.q.46.4.o.& 22æ.q. 156.4.c.2m. 66

Difficilius eſt reſiſtere iræ, & pugnare contra iram ad horam, propter impetum eius, quam contra delectationem & concupiſcentiam. ſed econuerſo, propter maiorem continuitatem. 22æ.q 156. 4.1m.& q.162. 6.1m. 67

Ira cauſatur ex contrariis paſſionibus, ſcilicet, à ſpe & triſtitia, ideo includit in ſe contrarietatem. 12æ.q.46.1.2m. 68

Nulla paſſio eſt contraria iræ. 12æ.q. 23.3.o. & 4.c.ſi. & q. 46.1.2m. 69

Iræ contrariatur aliquod vitium, ſcilicet inordinata remiſsio iræ, ſed non apparet, quia eſt innominata, 22æ.q.158.8.o. 70

Miteſcere eſt priuatiue vel negatiue oppoſitum iræ, non autem contrarie. 12æ.q.23.3.ſi. 71

Ira non opponitur manſuetudini, niſi ſecundum quod ira eſt inordinata. 22æ.q.157.2.3m.& 3a.q.15.9.2m. 72

Manſuetudo magis opponitur iræ, quam defectui eius: ideo vitium oppoſitum manſuetudini, nominatur ira, ad quam refrenandam, principaliter manſuetudo ordinatur. 22æ.q.157.2.2m. 73

IRACVNDIA eſt exceſſus iræ: ideo eſt vitium oppoſitum manſuetudini, 22æ.q.157.1.3m. 1

Iracundus non eſt, cui ineſt paſſio iræ, ſed qui paſſibilis eſt de facili ab ea. 1a.q.63.4.2m. 2

1 IRACIBILIS dupliciter ſumitur.ſ.propriè.id eſt,appetitus ſenſitiuus,& impropriè,id eſt,voluntas. 1ª.q.82.5.2m.& 12ſ.q.162.3.c.3m.
2 Iraſcibilis potius denominatur ab ira,quā ab aliis paſſionibus:quia eſt notior,ſcilicet quia eſt effectus & terminus earum.22ſ.q.153.1m.& q.46.1.1m.
3 Actus iraſcibilis in tantum eſt naturalis homini, inquantum eſt ſecundum rationem:ſed inquantum eſt præter ordinem rationis, eſt contra naturam hominis 21ſ.q.158.2.4m.
IRIS quandoque ſignificat ſerenitatem,inquantum cauſa eius,eſt cauſa ſerenitatis.22ſ.q.95.5.c.
1 IRONIA eſt vitium,quo quis aſſerit minora de ſe , quam credit, ideo ſemper eſt peccatum , tamen leuius vt plurimum quam iactantia.22ſ.q.110.2.c.& q.113.0.
2 Ironia & iactantia circa idem,ſcilicet , circa conditionem perſonæ, mentiuntur verbis.vel quibuſcunque ſignis,22ſ.q 113,2.c.
IRREGVLARITAS non incurritur propter peccatum tantum,ſed principaliter propter ineptitudinem perſonæ,ad euchariſtiam miniſtrandam. 12ſ.q.20.5.4m.& 22ſ.q.64. 7.3m& q.108.4.2m.
1 IRRELIGIOSITAS habet manifeſtam contrarietatem ad religionem,per contemptum & irreuerentiam Dei , vel rei ſacræ. 22ſ.q.92.97.princip.& q.122.3.c.
2 Irreligioſitas opponitur veræ religioni,per defectum,ſicut ſuperſtitio per exceſſum, & prohibetur ſecundo præcepto decalogi. 22ſ.q.122.3.4.c.
3 Species irreligioſitatis ſunt quatuor.ſ.tentatio Dei. periurium,ſacrilegium,& ſimonia.22ſ.q 97 99 princip.& q.154.10.1m.
4 Superſtitio impedit religionem,ne ſuſcipiatur Deus,ſed irreligioſitas,ne ſuſceptus honoretur.22ſ.q.121.3 4.c.
5 Iſaac ſignificauit Chriſtum , inquantum oblatus eſt in ſacrificium: ideo non oportet quod ſignificet eum vt offerens,licet obtulerit ſicut & alij iuſti,ſecundum congruitatem ſui temporis,ſecundum Gregorium.22ſ.q.83.1.2m.
HISTRIONATVS eſt licitus,ſi ſit cum honeſtis verbis,& factis,& conuenienti negocio,loco,& tempore:ideo rectè datur eis merces.22ſ.q 168.3.3m.
1 CHRISTVS ſperauit in Iuda,id eſt,confidebat quadrupliciter.ſ. ſecundum apparentiam,effectum,debitum,& in membris Chriſti.22ſ.q 17.4 0.& 5.c.& q.25.1.3m.
2 Nomen archangeli,ponitur in canonica Iudæ apoſtoli,1ª.q.108.5.b.
1 ECCLESIA permittit Chriſtianos colere terras Iudæorum:quia per hoc non habent neceſſe conuerſari cum eis,& tamen ſi ea tali communicatione vel conuictu,ſubuerſio fidelium timeretur,eſſet penitus interdicendum. 21ſ.q.10.10.3m.
2 Totus cultus Iudæorum erat propheticus,& figuratiuus.12ſ.q.100 12.c.& q.104.2.2m.& q.114.10.2m.& 22ſ.q.87.1.c.& q.96.3.3m.& 3ª.q.66.2.2m.
3 Tribus ſacerdotalis & regia Iudæorum,erant præclariores:ideo ſæpe coniunctæ ſunt per matrimonium.3ª.q.31.2.2m.
4 Iudæi excuſantur à furto Aegyptiaco, & hoc non eſt niſi quia præcepto ſuperioris domini,res non ſuæ,factæ ſunt ſuæ.12ſ.q.94.5.2m.& q.100.8 3m.& 22ſ.q.66.5 1m.& q.104 4.2m.
5 Iudęis permiſſum eſt,accipere vſuras ab extraneis tantum quorum bona debebantur Iudęis,vel propter auaritiam,ne acciperent eas à fratribus.12ſ.q 105 3.3m.& 22ſ q.78 1.2m.
6 Communis ſtatus Iudæorum,ſemper erat in proſperitate,quandiu ſeruabant legem:& cum peccabant,erant in tribulationibus.12ſ.q 99.6.3m.
7 Deus exaltauit Iudæos tempore gratiæ quintupliciter,ſcilicet ſecundum carnis aſſumptionem : per perſonalem prædicationem, per ſuam conuerſationem,per miraculorum operationem, & per diſcipulorum prædicationem. 22ſ q.10.8 c.& q.14.1.c.
8 Principes Iudæorum,cognouerunt Chriſtum eſſe Meſſiam,qui promiſſus eſt in lege : non autem cognouerunt diuinitatem eius,niſi per coniecturas: quod etiam obſcurabatur , per inuidiam & cupiditatem gloriæ propriæ.tertia quæſtione quadrageſima ſeptima,5.0.& 6.c.
9 Iudæi non intelligunt præcepta decalogi. 12ſ.q 102,6 7m,& q.107.2.c.2m.& 4m.& 3.2m.& q.108.2.4m.& 3.1m.& 1m & 4m.
10 Secta Iudæorum duplex,ſcilicet Phariſæorum. & Saduceorum negantium reſurrectionem,& angelos.1ª.q 50.1 c.
11 Iudæi proni ſunt ad idololatriam.12ſ.q.100.7.4m.& 22ſ.q.10.9.1m.
12 Iudæi ſunt crudeles,& ad auaritiam proni,12ſ.q.105.1.2m.
13 Iudæi dixerunt primo quidem blaſphemiam in filium hominis, cum dicebant voracem,potatorem vini, & publicanorum amatorem:poſtmodum autem blaſphemauerunt in ſpiritum ſanctum dum opera quæ ipſe operabatur, virtute propriæ diuinitatis , & per operationem ſpiritus ſancti,attribuebant principi dæmoniorum.21ſ.q.14.1.c.
14 Cum ipſi Iudæi ſint ſerui eccleſiæ : poteſt eccleſia diſponere de rebus eorum, ſicut etiam principes ſeculares , multas leges ediderunt circa ſuos ſubditos,in fauorem libertatis. 22ſ.quæſtion,10.10.c.
Iudæi propter culpam ſuam,ſunt ſerui in perpetuum:ideo domini poſſent tollere res eorum,ſeruato eis victu, niſi leges hoc prohiberent.12ſ.q.10 10.c.& 11,c.& 12 3m.& 3ª q.68 10,2m. 15
Iudæi ſunt compellendi à fidelibus,ſi adſit facultas:vt fidem non impediant,vel blaſphemiis,vel malis perſuaſionibus, vel etiam apertis perſecutionibus. 22ſ.q.10.8 c.& 9.2m.& q.14 1.c. 16
IVDEX iuſte infligendo pœnas,nō peccat.22ſ.q.64.2,3.0,& q 108.1.3.0. 1
Iudex nullas probationes admittere debet,contra leges diuinas vel humanas.22ſ.q.67 2.c. 2
Iudex perpendens accuſatorem falſò accuſaſſe , non quidem malicioſè,ſed temere,id eſt.ex leuitate credendi , vel ex iuſto errore: non imponat ei pœnam talionis.22ſ.q 69.3 1m.& 4.1m. 3
Iudex neminem debet condemnare niſi accuſatum. 22ſ. quæſt. 67. 3.0. 4
Iudex debet eſſe facilior ad abſoluendum, quam ad condemnandū niſi in cauſis fauorabilibus,vt libertatis. 22ſ.q.70.2.5m. 5
Bonus iudex,eſt diminutiuus pœnarū,quæ ſuo arbitrio relinquuntur,non autem pœnarum quæ determinantur à lege diuina , vel humana.22ſ.q.67.4.1m. 6
Nullus iudex poteſt remittere pœnam,pro alterius iniuria.niſi læſus velit,nec pœnam pro iniuria communitatis, niſi ſupremus iudex,ſi expediat.22ſ.q.67.4.0.& 3ª.q 46.2.3m. 7
Nullus eſt iudex ſui,ſed poteſt ſe committere iudicio aliorum. 22ſ. q 64.5.2m. 8
Naturalis tamen inclinatio ineſt iudici, & cuilibet homini , ad repellendum nociua dupliciter,ſcilicet,vel defendendo ſe, ne inferatur iniuriæ,vel vlciſcendo illatas,non tamen intentione nocendi, ſed intentione remouendi nocumenta. 22ſ.q.108.2.c. 9
IVDICIVM ſecundum primam impoſitionem : ſignificat rectā determinationem iuſtorum,ſed poſt, ampliatum eſt nomen eius ad ſignificandum omnem rectam determinationem , ſpeculatiuā vel practicam. 12ſ.q.93.23m.&.22ſ.q.60.1.1m. 1
Iudicium eſt actus iudicis inquantum iudex id eſt , inquantum eſt ius dicens: ideo eſt actus iuſtitiæ, id eſt, executio iuſtitiæ. 22ſ.q.60.1.0.&.q.63.4 c. 2
Iudicium quo ad rem iudicatam,ſe habet communiter ad commutatiuam , & diſtributiuam iuſtitiam : ſed quo ad formam iudicij, inquantum etiam in commutatiua , iudex accipit ab vno & dat alteri, pertinet ad diſtributiuam tantum.22ſ.q. 63.4.1m. 3
Ordinare,& iudicare ſunt actus ſapientiæ.1ª.q.1.2.6.c. 4
In omni iudicio , vltima ſententia pertinet ad ſupremum iudicatorium.12ſ.q.74.7.c. 5
Ad omne iudicium requiruntur duo. ſ. virtus proferens , & diſpoſitio eius: ratione primi, eſt actus rationis. prudentiæ, & fidelis: ſed ratione ſecundi,eſt actus iuſtitiæ. 2ſ.q.60.1.1m. 6
Vnumquodque iudicatur magis, ſecundum formale in eo & per ſe, quam ſecundum materiale, & per accidens. 12ſ.q.110.1.1m.&.q.117.6.c.&.q.118.5.c.fi. 7
Quidam ſunt bene inquirentes,propter bonam imaginatiuam, qui non ſunt bene iudicantes , propter indiſpoſitionem ſenſus communis.22ſ.q 51.2.3.c. 8
Iudicium de re non poteſt haberi perfectum , niſi per reſolutionem ad principium 12ſ.q.112.5.c.&.22ſ.q.173.3.0. 9
Iudicium certum de re, maxime datur ex ſua cauſa. ſecundum ordinem cauſarum: quia per primam iudicatur de ſecunda, non autē è conuerſo.22ſ.q.9.2.c. 10
Rectitudo iudicij , contingit dupliciter. ſ. per vſum rationis : & per connaturalitatem , tam in moralibus per ſcientiam moralem , & per habitus morales , quam in diuinis per donum ſapientiæ , & per charitatem.22ſ.q.45.2.c.&.q. 51.3.1m. 11
Rectum iudicium conſiſtit in apprehenſione rei , vt in ſe eſt, ex recta diſpoſitione potentiæ cognitiuæ,& appetitiuæ.22ſ.q. 51.3.1m. 12
Charitas inclinat ad rectum iudicium.de omni re, per regulas diuinas, ex quibus profertur per donum ſapientiæ : ſed iuſtitia inclinat per prudentiam,ſecundum regulas iuris.22ſ.q 60.1.2m. 13
Ad iuſtum iudicium,requiruntur tria, ſcilicet, iuſtitia, autoritas, & prudentia:ſi primum deſit, eſt iudicium peruerſum: ſi ſecundum, eſt iudicium vſurpatum : ſi tertium eſt iudicium ſuſpicioſum vel temerarium.22ſ.q.60.2.3.6.0.&.q. 67.1.c.&.3ª.q.59 1.c. 14
Iudex debet ſemper iudicare , ſecundum leges ſcriptas. 22ſ.q. 60.5.0.&.6.c. 15
Iudex debet iudicare ſecundum allegata & probata , etiam contra veritatem quam nouit vt perſona priuata. 22ſ.q. 64 6.3m.&.q.67.2.0. 16
Iudicium humanum , debet imitari iudicium diuinum , in iudiciis Dei manifeſtis,non autem in occultis, quia eorum rationes,non poteſt homo comprehendere. 22ſ.q 10,11.c.&.q.108.42m. 17
Exiſtens in peccato mortali etiam occulto, ex officio corrigens, vel iudicans alios,peccat , non autem hoc agens vt frater , niſi pro-

pter ſcandalum, 22^{e}.q.33.5.o.
19 *Iudicat legem, dicens eam non eſſe bene poſitã, non autem dicens eam in aliquo caſu non eſſe ſeruandam: ſed de illo caſu particulari. 2^{e}.q.120.1.2^{m}.
20 Homo in iudicio, debet pauperi ſubuenire, quantum poteſt, ſine læſione iuſtitiæ, 22^{e}.q.63.4.2^{m}.
21 Nullus poteſt iudicare, niſi ſubditum, ordinarie, vel ex commiſſione ſuperioris, vel propria ſponte, vel delinquentem in re non exempta. 22^{e}.q.60.2.c.& 6.o.& q.67.1.o.
22 Iudicium per compromiſſum in arbitros, neceſſe eſt aliqua pœna vallari. 22^{e}.q.67.1.2^{m}.
23 Iudicium eccleſiæ, debet eſſe conforme iudicio Dei: & non aſtringi legibus humanis. 22^{e}.q.10.12.c.& q.108.4.2^{m}.
24 Poteſtas ſecularis, ſubditur poteſtati ſpirituali: ideo iudicium non eſt vſurpatum, ſi prælatus ſpiritualis iudicat de temporalibus, quantum ad præmiſſa, vel inquantum ei ſubduntur. 22^{e}.q.60.6.3^{m}.
25 Iudiciaria poteſtas conuenit toti trinitati: ſed appropriatur patri ratione auctoritatis: filio quo ad rationem iudicij. & ſpiritui ſancto, quo ad affectum iudicandi, quem homines habent. 3^{a}.q.59.1.o.
26 Auctoritas principalis iudicandi, conuenit ſoli Deo: ſed committitur hominibus, & maxime Chriſto ſecundum naturã humanam. 3^{a}.q.58.o.& q.59.2.o.
27 In iudicio Dei, idem poteſt eſſe accuſator ſimul & teſtis, non autem in iudicio humano. 22^{e}.q.67.1.1^{m}.& 3.3^{m} & q.89.1.3^{m}.
28 Deus in iudicio ſuo, vtitur conſcientia peccantis, & euidentia facti quo ad ipſum, pro accuſatore. 22^{e}.q.67.3.1^{m}.
29 Chriſtus hic viuens, noluit adminiſtrare temporaliter regnum terrenum, nec iudiciariam exercere poteſtatem ſuper res temporales. 3^{a}.q.58.4.1^{m}.
30 Chriſtus propria voluntate, ſubdidit ſe Pilati iudicio, ſicut etiam alij poſſunt ſe ſubijcere, etiam non ſuperioribus. 22^{e}.q.67.1.2^{m}.
31 Iudiciaria poteſtas conuenit Chriſto, propter diuinam perſonam, dignitatem capitis, gratiæ habitualis plenitudinem, & propter meritum eius, 3^{a}.q.59.3.o.
32 Chriſtus habet poteſtatem iudiciariam, ſuper omnes creaturas: quia anima eius, eſt ſuper omnes creaturas. 3^{a}.q.58.1.3^{m}.
33 Chriſtus ſecundum naturam humanam, habet poteſtatem iudiciariam ſuper omnes angelos, quo ad diſpenſationes, & præmium accidentale: ſed quo ad præmium eſſentiale, ſecundum naturam diuinam tantum. 3^{a}.q.59.6.o.
34 Iudiciaria poteſtas quo ad omnes res humanas, conuenit Chriſto ſecundum vtramque naturam. 3^{a}.q.59.4.o.
35 Angeli trahuntur ad iudicium pro cuſtoditis qui damnantur, non quidem vt rei, ſed vt teſtes. 1^{a}.q.113.7.4^{m}.
36 Omnes homines iudicabuntur, quo ad receptionem præmij, vel punitionis: ſed perfecti, & infideles non iudicabuntur iudicio diſcuſſionis, 3^{a}.q.56.2.3^{m}.
37 Neceſſe eſt, eſſe generale iudicium, in fine mundi, præter iudicium particulare quod fit in morte. 3^{a}.q.59.5.o.
38 Dies iudicij quæ erit tempore ſecundi aduentus Chriſti, quod æſtati comparatur, quando ſol maxime exaltatur; eſt nota ſoli Deo, 3^{a}.q.46.8.^{a}.3.3^{m}.
IVDITH laudatur; non quia mentita eſt Holopherni, ſed propter affectum quem habuit ad ſalutem populi: pro qua periculis ſe expoſuit: quamuis dici poſſit, quod verba eius veritatem habent ſecundum aliquem myſticum intellectum. 22^{e}.quæ. 110, 3.3^{m}.
IVGE ſacrificium, fiebat mane & veſperi quotidie figurans perpetuitatem diuinæ beatitudinis: & perpetuitatem Chriſti, qui eſt agnus Dei. 12^{e}.q.102.4.10^{m}.& 3^{a}.q.22.3.3^{m}.
IVMENTVM ſeu pecus, dicitur omne animal ſeruiens homini. 1^{a}.q.72.2^{m}.

1 IVRAMENTVM eſt actus religionis, ſeu latriæ: quia honorabiliſſimum eſt. 22^{e}.q.89.4.o.
2 Iuramentum ſeu iurare, eſt Deum in teſtem vocare: propter defectum locutionis & cognitionis humanæ: ideo non fit in neceſſarijs. 22^{e}.q.89.1.o.& 4.c.& q.98.1.c.
3 Iurare eſt implorare teſtimonium Dei, vt exhibendum: ſed allegare ſacram ſcripturam, eſt vti teſtimonio Dei, iam dato. 22^{e}.q.89.1.1^{m}.
4 Iuramentum Dei, & iuramentum angeli, in ſacra ſcriptura, inducitur ad oſtendendum infallibilitatem diſpoſitionis diuinæ de aliqua re, nõ autẽ propter defectum dicti ſui. 22^{e}. quæ. 89. 10.4^{m}.
5 Iuramentum ſecundum ſe licitum eſt, & honeſtum, ſcilicet, ratione originis & finis: ſed redit in malum alicui, ex eo quod male vtitur eo, id eſt, ſine neceſſitate & cautela debita, vel quia imminet periculum periurij, quia de facili homo in verbo delinquit. 22^{e}.q.89.2.o.& 3.c.
6 Iuramentum quæritur ad ſubueniendum alicui defectui, quo ſcilicet, vnus homo, alteri diſcredit: ideo iuramentum non eſt per ſe appetendum, ſed tantum in neceſſitate, vt medicina, vtendum eſt eo. 12^{e}.q.107.2.c.3^{m}.& q.108.3.1^{m}.& 22^{e}.q.5.3.art.1.& q.89.& 3.c.& 5.o.
Iuramentum debet habere tres comites. ſ. veritatem, iudicium, & iuſtitiam. 22^{e}.q.89.3.o.& 7.c.& 98.1.1^{m}. 7
Iurare per creaturas non licet, niſi ſecundum quod in eis, veritas diuina, vel affectus teſtificationis eius oſtenditur: ſicut iurauit Ioſeph, per ſalutem Pharaonis, ſcilicet, vel per modum execrationis, quaſi ſalutem Pharaonis obligauerit Deo. vel per modum conteſtationis, quaſi conteſtando veritatem diuinæ iuſtitiæ, ad cuius executionem principes terræ conſtituuntur. 22^{e}.q.89.6.o. 8
Aſſumuntur ad iuramentum aliquæ creaturæ, non quidem ſecundum ſe, ſed inquantum in eis diuina veritas manifeſtatur: ſicut iuramus per euangelium, id eſt, per Deum, cuius veritas in euangelio manifeſtatur: & per ſanctos qui hãc veritatem crediderũt & obſeruauerunt. 22^{e}.q.89.6.c. 9
Solet homo iurare per caput ſuum, aut per filium ſuum, aut per aliquam aliam rem quam diligit: ſicut & Apoſtolus iurauit in animam ſuam, 22^{e}.q.89.6.c. 10
Punitur per canones clericus, per creaturam iurans, quod ad blaſphemiam infidelitatis pertinet eo quod dominus prohibuit iurare per creaturas, ita, ſcilicet, quod eis adhibeatur reuerentia diuina. 22^{e}.q.89.6.1^{m}. 11
Iuramentum duplex, ſcilicet, aſſertorium, id eſt de præſenti vel præterito: & promiſſorium, id eſt, de futuro. 22^{e}. quæſt. 89. 1.c. & 7.o. 12
Iuramentum duplex, ſcilicet per ſimplicem conteſtationem Dei. & per execrationem. ſcilicet obligando ſe, vel aliquid ſui ad pœnam 22e.q.89.1.3^{m}.& 6.c. 13
Deus dupliciter eſt teſtis in iuramento, ſcilicet, manifeſtando veritatem in mente, vel in publico & puniendo mendacem. 22e. q. 89.1.3^{m}.& 2.3^{m}. 14
Iurare per Deum, ſecundum ſe eſt maius, quàm iurare per euangelia: ſed ratione maioris ſolennitatis & maioris deliberationis, eſt econuerſo, 22e.q.89.10.2^{m}.& q.98.3.1^{m}. 15
Obligatio voti, cauſatur ex fidelitate ad Deum: ideo eſt maior, quam obligatio iuramenti, quæ eſt ex reuerentia Dei. 22e. q. 88.8.o. 16
Iuramentum obligat, ſecundum intenſionem iurãtis ſine dolo, alias obligat, ſecundum ſecundarium intellectum eius cui iuratur. 22^{e}. q.89.7.4^{m}. 17
In iuramento promiſſorio, eſt duplex obligatio, ſcilicet, ad peccatũ, ſi deſit veritas: & obligatio ad faciendum illud quod promiſit: ſed in iuramento aſſertorio, eſt tantum prima obligatio. 22^{e}. q. 89.7.c.3^{m}. 18
Iuramentum coactum, obligat in conſcientia, non autem in foro contentioſo: tamen poteſt repetere, vel denunciare ſuperiori, etiã ſi oppoſitum iuraſſet. 22^{e}.q.89.7.3^{m}.& q.98.3.1^{m}. 19
Cum quis iurat facere voluntatem alterius, vel promittit intelligenda eſt debita conditio, ſcilicet id quod ei mandatur licitum ſit, & honeſtum, & portabile, ſiue moderatum. 22e.q.98.2.3^{m}. 20
Iuramẽtum & votum, cum vergunt in detrimentem exitum, vel cum ſit illicitum, non debet ſeruari. 22e.q.88.2.2^{m}.& 10.c.& 12.1^{m}.& q.89.7.o. 21
Iurans aliquid illicitum facere, vel iurans abſtinere à bono, vt à religione, non obligatur ſeruare illud: ſed eſt periurus ipſo facto. 22e.q.89.7.c.2^{m}.& 9.3^{m}.& q.98.1.1^{m}.2.1^{m}.& 2^{m}. 22
Nouus ciuis obligatur ſeruare iuramenta ciuitatis, ex fidelitate. nõ autem ex iuramento: quia eſt actio perſonalis. 22e.q.98.2.4^{m}. 23
Canonicus iurans ſeruare ſtatuta collegij, tenetur ad ſtatuta futura, ex vi eorum, non autem ex iuramento, niſi hoc intenderit. 22e. q.98.2.4^{m}. 24
Ille cui iuratur, poteſt liberare à iuramento promiſſorio, quo ad vtilitatem eius, non autem quo ad vtilitatem aliorum, nec quo ad honorem Dei. 22e q.89.6.2^{m}. 25
Quilibet poteſt irritare iuramentum ſui ſubditi, circa ea quæ ſubduntur eius poteſtati: vt pater vel maritus. 22.q.89.9.3^{m}. 26
In iuramento aſſertorio, non poteſt diſpenſari: nec in promiſſorio ſecundum ſe, ſed tantum ratione materiæ indebitæ. 22e. quæſt. 89.9.o. 27
Si dubium eſt, an ſit licitum, vel proficuum, quod iuratum eſt, poteſt à quolibet epiſcopo diſpenſari: ſi autem ſit licitum manifeſte: non videtur diſpenſabile, nec commutabile: niſi occurrat aliquid melius, ad communem vtilitatem, quod ad Papam maxime pertinet. 22e.q.89.9.3^{m}.& q.98.5.1^{m}. 28
Iurans debet eſſe ieiunus, niſi in neceſſitate. 22e.q.89.10.o. 29
In feſto non licet iurare pro re temporali, niſi forte ex magna neceſſitate, ſed iurare pro re ſpirituali licet. 22e.q.89.10.c.ſi. 30
Pueri & periuri, non coguntur iurare, quia iurarent ſine reuerentia, nec ſacerdotes, niſi in neceſſitate, & pro re ſpirituali. 22e. q. 89.10. 31

85 10.0.

32 Recipere iuramentum per falſos deos, à diſpoſito ſic iurare, licet ſecundum Auguſtinum, non autem licet inducere. 22e.q.78.4.c.& q 98.4.4m.

33 Cogens iurare, quem ſcit peierare, peccat mortaliter, niſi ſit perſona publica, vt iudex, qui requiſitus tenetur ad hoc. 22e q 98.4.0.

IVROTVM videtur idem eſſe quod rixa. 12e.q.41.2.art.2.& 2m.

Quilibet habens iuriſdictionem, poteſt ea quæ ſunt iuriſdictionis committere. 22e.q.187.1.c.

1 IVS primo impoſitum eſt, ad ſignificandum rem iuſtam, ſecundo, artem qua cognoſcitur, tertio locum, quarto id quod redditur à iudice. 22e.q.57.1.1mt

2 Ius proprie eſt obiectum iuſtitiæ, lex autem, ratio eius ſcripta. 22e.q 57.1.0.& q.60.1.c.

3 Ius vel iuſtum, eſt opus adæquatū alteri, ſecundum aliquem æqualitatis modum. 22e.q.57.2.1.c.& q.59.2.c.

4 Ius diuinum, eſt quod diuinitus promulgatur: & eſt duplex ſcilicet, naturale, & poſitiuum. 22e.q.57.2 3m.

5 Ius naturale eſt conceptio homini naturaliter indita, qua dirigitur homo ad conuenienter agendum in proprijs actionibus. 12e.q. 91.2.0.& q.96.2.3m.

6 Ius naturale primo continetur in lege æterna, ſecundario vero in naturali iudicatorio rationis humanæ. 12e.q.71.6.4m.

7 Ius naturale ſemper & vbique habet eandem potentiam, ſed per accidens propter aliquod impedimentum, poteſt variari. 12e.q.94. 4.5.6.0.

8 De iure naturali eſt, quod maleficia puniātur, ſed determinatio eius eſt de iure poſitiuo. 22e.q.85.1.1m.

9 Ius poſitiuum deriuatur à iure naturali. 12e.q.95.2.0 3.4.c.

10 Voluntas bona, poteſt facere ius & iuſtū, de aliquo indifferenti, non autem contra ius naturale. 22e.q.57.2.2m.& q.60.5.1m.& 2m.& q. 66 7.c.

11 Ius diuinum non tollit ius humanum, quod eſt ex naturali ratione 22e.q.10.10.c.& q.12.2.c.

12 Ius poſitiuum variatur, ſecundum diuerſas hominum conditiones, in diuerſis temporibus. 12e.q.91.5.1m.6.c.& q 96.2.c.& q.104.3. 2m.

13 Ius duplex, ſcilicet naturale, & poſitiuum. 12e.q 95.4.c.& 22e.q.57. 2.0.& q.60.5.c.

14 Ius naturale dupliciter. ſ. à natura immediatè, vt principia, & mediate, vt concluſio. Primum eſt idem apud omnes, nec vnquam deficit, non autem ſecundum. 12e.q.94.4.5.6.0.

15 Ius naturale dicitur dupliciter. ſ. quod ex natura ſua abſolutè eſt alteri adæquatum, & vt eo aliquid cōſequitur. Primum conuenit omni animali, ſecundum autem ſoli homini, & eſt ius gentium. 12e. q.95.4.1m.& 22e.q.57 3.0.

16 Aliquid dicitur de iure naturali dupliciter, ſcilicet, ad quod natura inclinat, & cuius contrarium, natura non induxit. 12e.quæſt.94. 5.3m.

17 Ius poſitiuum duplex, ſcilicet, ius gentium, & ius ciuile, primum deriuatur à lege naturali, vt concluſio, ſecundum vero, per modum determinationis. 12e.q.95.4.c.1m.

18 Ius dicitur dupliciter, ſcilicet ſimpliciter, id eſt, æqualium, & ſecundum quid, id eſt, inæqualium, & hoc eſt triplex. ſcilicet, dominatiuum, paternum, & œconomicum 22e.q.57.4.0.& q.58 7.3m.

1 IVSTITIA dicitur dupliciter, ſcilicet propriè, id eſt, virtus, quæ eſt rectitudo actus, & metaphoricè, id eſt rectitudo ordinis in partibus hominis. 12e.q.21 3.c.fi.& q.46 7.2m &q. 55 4 4m.& q. 100.2.2m.& q.113 1.c.& 2e.q.30.1.2m.& q.58.2.0.& q 106.3.c.

2 Iuſtitia duplex, ſcilicet generalis, ordinans ad bonum commune, & iuſtitia particularis, ad perſonas ſingulares. 12e.q 60.3.0.& q.113. 1.c.& 22e.q 33.1.1m.& q.58.5.6.7.c.& 12.c.& q.59.1.0.& q.61.1.c. & q.79.1.c.& q.81.8 1m.& q.102.1.3m.

3 Iuſtitia dicitur generalis dupliciter ſcilicet, cauſaliter, & per prædicationem, prima eſt iuſtitia legalis, differens realiter à qualibet alia virtute ſecunda eſt virtus in communi, vt imperata à iuſtitia legali differens ab alijs virtutibus, ſecūdum rationem tantum. 12e q.60.3.2m.& 7.c.& 22e.q 58.6.c.& 7.c.& q 79.2.1m.

4 Iuſtitia duplex, ſcilicet, ciuilis, id eſt, acquiſita, & iuſtitia infuſa: prima poteſt eſſe ſine gratia, non autem ſecunda. 12e.q.10.11.c.

5 Iuſtitia eſt habitus, ſecundum quem aliquis conſtanti, & perpetua voluntate ius ſuum vnicuique tribuit. 22e.q.58.1.0.

6 Iuſtitia eſt virtus. 22e.q.58.3.0.

7 Iuſtitia quandoque vocatur veritas, quia eſt rectitudo impreſſa voluntate: à rectitudine rationis, quæ dicitur veritas. 22e.q.58.4.1m

8 Iuſtitia non eſt rectitudo eſſentialiter: ſed cauſaliter tantum, 22e.q. 58.1.2m.

9 Iuſtitia in quadam æqualitate conſiſtit. 12e.q.114.1.c.& 22e.q.57.1.c 3m.& q 61.2.c.& q.122.1.c.& 3a.q.85.3.c.

10 Iuſtitia eſt perpetua ex parte obiecti, non autem ex parte actus. 22e q.58.1.3m.& 4m.

Iuſtitia propriè, eſt ſemper ad alterum ſuppoſitum, ſed metaphoricè 11 eſt ad ſe, ſecundum diuerſas partes. 22e.q.57.2.c.& 4.0.& q.58.2. 1.8.c 3m & 9.c.& q.59.1.c.& 3.m.& q 67.3 c.& q.106.3.1m & q. 122.1.c.

Iuſtitia legalis, inquantum reſpicit bonum commune vt proprium 12 obiectum: eſt virtus ſpecialis ſecundum ſuam eſſentiam & ſic eſt in principe principaliter, & quaſi architectonicè ſed in ſubditis eſt ſecundario, & quaſi miniſtratiuè: ſed eſt generalis cauſaliter, & ſecundum virtutem ſuam, inquantum ordinat actus omnium virtutū ad bonum commune. 22e.q.58.6 c.& q.60.1.4m.

Vindicta quæ fit autoritate publicæ poteſtatis, ſecundum ſententiam iudicij, pertinet ad iuſtitiam commutatiuam, ſed quam quis 13 facit proprio motu, non tamen contra legem, vel quam requirit à iudice, pertinet ad vindicatiuam virtutem iuſtitiæ adiunctam. 22e.q.80.1m.

Virtutes autem adiunctæ ſeu annexæ iuſtitiæ, ſecundum Tullium ſunt ſex, ſcilicet, religio, pietas, gratia, vindicatio, obſeruantia, & 14 veritas. ſed ſecundum Macrobium, ſunt ſeptem. ſ. duæ primæ prædictæ, innocentia, amicitia, concordia affectus: & humanitas & ſecundum alios ſunt quinque, ſcilicet, obedientia, diſciplina, æquitas, fides, & veritas, & ſecundum Andronicum, ſunt nouem, ſcilicet bona cōmutatio, legiſpoſitiua, eugnomoſyna, euſebia, eucharistia, ſanctitas, liberalitas, benignitas, & vindicatiua. 22e.q.60.3.0. & 22e.q.80.0.& q.122.1.c.

Religio eſt potiſſima pars iuſtitię, ſecunda vero eſt pietas. 22e.q.121, Iuſtitiæ correſpondet donū pietatis 22e.q.121, per totum. (1.c. 15

Species iuſtitiæ particularis duplex, ſcilicet, iuſtitia cōmutatiua, & 16 iuſtitia diſtributiua. 1a.q.21.1.c.& 12e.q.60.3m.& 22e.q 61.1.0. 17

In pertinentibus ad iuſtitiam, omne ſuperfluū dicitur lucrū & omne minus dicitur damnum, quia iuſtitia prius fuit exercita & 18 communius exercetur in voluntarijs commutationibus, in quibus hæc propriè dicuntur. 22e q 58.11.5m.

Materia iuſtitiæ particularis duplex; ſcilicet materia proxima, vt paſſiones, & operationes, & materia remota, ſcilicet, res exteriores, 22e q.58.8.c.& 9.m. 19

Iuſtitia particularis, habet materiam ſpecialem, ſcilicet. operationes exteriores, quæ ſunt ad alterum 12e.quæſt 60.2.c.& quæſ. 20 61.3.c.& quæſt.100.2.c.& 22e.quæſt.58.8 c.& 10.11 c.& quæſt. 59.1.3m.& 3.c & quæſt.60.3.3m.& quæſt.61.3.c.& quæſt 79.1. 3.c.& 3a.q.85.3.1m.

Iuſtitia particularis, non eſt circa paſſiones animæ, ſed iuſtitia legalis eſt circa eas, licet principaliter ſit circa operationes exteriores. 22e.quæſt.58.9.0. 21

Materia iuſtitiæ, non eſt ille ad quem eſt iuſtitia: ſed res quæ diſtribuuntur vel commutantur. 3a.q.85.3.1m. 22

Eadem eſt materia remota iuſtitiæ commutatiuæ, & iuſtitiæ diſtributiuæ, non autem materia propria. 22e.q 61.3.0. 23

Iuſtitia quo ad legem regulantem, eſt in ratione, vel in intellectu: ſed quo ad imperium quo opera regulantur ſecundum legem, 24 eſt in voluntate. 1a.q.21.2.1m.

Iuſtitia eſt in volūtate ſubiectiue. 1a.q.21.1.1m.& 2.1m.& 12e.q.56.6. c.& q.57.1.c.& q.61.2.c.& q.66.1.4.c.& q.85 3.c.& 12e.q.55.8.c. 25 & q.58.4.0.& 5.2m.& 8.1m.& 9.12.c.& q.100.1.2m.& 3a.q.85.4.c.

Omnes partes iuſtitiæ, & omnia oppoſita earum, ſunt ſubiectiue in voluntate. 12e.q.100.1.2m. 26

Iuſtitia, per redundantiam, eſt in qualibet potentia animæ imperando, non autem eſſentialiter. 22e q.58.8.1m. 27

Iuſtitia & charitas ſunt eſſentialiter in beatis, non autem patientia: ſed tantum ſecundum fructum. 22e.q.136.1.1m. 28

Reddere vnicuique quod ſuum eſt, eſt proprius actus iuſtitiæ, nec conuenit alij virtuti, niſi inquantum coniungitur iuſtitiæ, 1a.q. 29 21.1.c.& 22e.q.58.11.0.& q 66.3.5.c.& q.101.3.c.

Facere bonum & declinare à malo, ſunt quaſi partes integrales iuſtitiæ particularis, generalis, & legalis: ſed diuerſimode. 22e.quæſt. 30 79.1.0.

Actus omnium virtutum, pertinent ad iuſtitiam legalem inquantum ordinat eos ad bonum commune. 12e.q. 61.5. 4m.& 22e. q. 31 58.5.c.& q.102.2.3m.

Vſus rectæ rationis, maxime apparet in iuſtitia: & vſus indebitus, in vitijs oppoſitis iuſtitiæ, 22e.q 55.8.c. 32

Dare inæqualia æqualibus ex debito, eſt contra iuſtitiam: non autem dare ſine debito, ex liberalitate. 1a.q 65.2.3m. 33

Sola iuſtitia inter alias virtutes, importat rationē debiti. 12e. q 99. 5.1m. 34

Virtus exiſtēs ad alterū, dupliciter, deficit à ratione iuſtitiæ. ſcilicet, 35 deficiendo à ratione debiti: vel à ratione æqualis. 22e.q.80.c.

Modeſtia circa res exteriores, attendit ſolam moderationem: iuſtitia vero, attendit debitum. 22e.q 143.3m. 36

Pietas eſt ad patriam, vt ad principium noſtri: iuſtitia vero legalis 37 reſpicit bonum patriæ, ſecundum quod eſt bonum commune, ideo iuſtitia legalis magis habet quod ſit virtus generalis, quam pietas. 22e.q.101.3.3m.

38 Iuſtitia legalis mouet per imperium ad ſuum finem omnes alias virtutes morales. 22æ q.58.6.c.
39 Iuſtitia attendit debitum vnius hominis ad alium, cæteræ vero virtutes attendunt debitum inferiorum virium ad rationem. 12æ.q.100.2.2m & 22æ.q.67.1.c.
40 Iuſtitia eſt circa operationes ad alterum: ſub ratione debiti legalis, amicitia vero, ſub ratione debiti moralis, vel beneficij gratuiti. 22æ.q.23.3.2m.
41 Iuſtitia poſt prudentiam, nobilior eſt omni alia virtute morali, deinde fortitudo. & poſt has temperantia. 12æ.q.66.1.c & 4.o. & q.68.7.c. & 22æ.q.58.12.o. & q.123.12.o. & q.141.8.o. & q.181.1.1m.
42 Iuſtitia & fortitudo ſunt ſimpliciter digniores temperantia, quia de meliori bono ſunt, ſcilicet, communiori. ſed eſt econuerſo ſecundum quid, quia temperantia eſt circa difficilius, & frequentius. 22æ.q.141.8.o. & q.142.3.1m.
43 Iuſtitia & temperantia, nunquam ſumuntur in malo vt prudentia, quia important æqualitatem. & concupiſcentiarum refrenationem, ex quibus laus eſt virtutis. 22æ.q.55.1.1m.
44 Originalis iuſtitia erat ex hoc, quod corpus ſubiiciebatur animæ: & potentiæ inferiores ſubiiciebantur rationi, & ratio ſubiiciebatur Deo. 1ª.q.94.1.c. & 2.4.c. & q.95.1.3.c. & q.96.1.c. & 12æ.q.81.5.1m & q.82.3.1. & q.85.3.3.c. & q.89.3.c. & 22æ.q.61.2.c. & q.163.c. & q.164.1.c. & 3ª.q.27.3.c.
45 Originalis iuſtitia, erat iuſtitia naturalis, non quaſi cauſata ex principiis naturæ: ſed quaſi propaganda cum natura. 1ª.q.100.1.c.3 & 12æ.q.81.2.c.
46 Rectitudo voluntatis eſt quaſi formale, in originali iuſtitia, rectitudo autem aliarum potentiarum, eſt quaſi materiale eius. 1ª.q.95.2.5m.
47 Originalis iuſtitia, non poterat eſſe, ſine gratia gratum faciente. 1ª.q.95.1.o. & q.100.1.2m.
48 Originalis iuſtitia prius erat in eſſentia animæ, quam in potentiis eius. 12æ.q.83.2.2m.
49 Et prius erat in voluntate, quam in aliqua alia potentia. 12æ.q.82.3.c.
50 Iuſtitia diſtributiua eſt in Deo, non autem iuſtitia commutatiua. 1ª.q.21.1.o.
51 Iuſtitia Dei, eſt veritas. 1ª.q.21.2.o.
52 Iuſtitia Dei duplex, ſcilicet, condecentia bonitatis eius, & retributio pro meritis. 1ª.q.21.1.3m.
53 Iuſtitia Dei præſupponit rationem bonitatis eius, & dicit ſpeciale actum communicationis, non autem bonitas eius, niſi in generali, ſed dicit perfectionem naturæ eius. 1ª.q.21.1.4m.
54 Totus ordo iuſtitiæ Dei, reducitur generaliter ad voluntatem Dei. 3ª.q.46.2.3m.
55 Ordo vniuerſi, demonſtrat iuſtitiam Dei, ſicut ordo cuiuslibet multitudinis demonſtrat iuſtitiam ſui gubernantis. 1ª.q.21.1.c.
56 Deus poteſt agere præter iuſtitiam, ſcilicet, præmiando vltra meritum, & puniendo citra condignum, ſed non poteſt agere contra iuſtitiam, de potentia ordinata. 12æ.q.112.3.1m.
57 Hominis ad Deum, ſerui ad dominum, patris ad filium, non eſt iuſtitia, niſi ſecundum ſimilitudinem. 12æ.q.114.1.c. & 22æ.q.57.4.1. & q.58.7.3m. & 3ª.q.85.3.c.2m.

1 IVSTIFICATIO nominatur à iuſtitia, vt dicit rectitudinem ordinis hominis ad Deum, & partium hominis inter ſe, non autem à iuſtitia particulari, vel legali. 12æ.q.100.2.1m & q.113.1.o.
2 Iuſtificatio potius nominatur a iuſtitia, quam à charitate vel fide: quia fides & charitas dicunt ordinem ſpecialem mentis humanæ ad Deum, ſecundum intellectum vel affectum: ſed iuſtitia importat generaliter totam rectitudinem ordinis. 12æ.q.113.1.2m.
3 Iuſtificatio propriè eſt factio iuſtitiæ, quo ad habitum, vel eſt executio actus eius: ſed impropriè, eſt ſignificatio, vel diſpoſitio eius. 12æ.q.100.12.o.
4 Iuſtificatio impij eſt motus mentis, quo anima à Deo mouetur de ſtatu peccati, ad ſtatum iuſtitiæ. 12æ q.113.1.5.6.c.
5 Iuſtificatio in fieri, dicit motum ad iuſtitiam, ſed in facto eſſe, eſt effectus eius formalis. 12æ.q.113.5.o.
6 Iuſtificatio fit in inſtanti. 12æ.q.113.7.o & 8.c.
7 Tota iuſtificatio impij originaliter conſiſtit in infuſione gratiæ: quia per eam, & per liberum arbitrium mouetur, & culpa remittitur. 12æ.q.113.7.c. & 8.c.1m.
8 Iuſtificatio non quidem ſimpliciter, ſed iuſtificatio impij, eſt idem quod remiſſio peccatorum. 12æ.q.113.1.o. & 6.1m.
9 In iuſtificatione impij, infuſio gratiæ & remiſſio culpæ, ſunt vnus actus numero ſecundum ſubſtantiam, ſed differunt ſecundum terminos. 12æ.q.113.6.1m.
10 Vocatio dicit auxilium Dei mouentis interius, & excitantis mentem ad deſerendum peccatum: ideo non eſt remiſſio peccatorum: nec eſt iuſtificatio, ſed eſt cauſa eius. 12æ.q.113.1.3m.
11 Iuſtificare impium eſt maius, quam creare cælum, vel terram, ratione termini: & repugnantiæ, ſed eſt econuerſo, ratione modi. 12æ.q.113.9.o. & 3ª.q.43.4.2m.

Iuſtificare eſt maius ſecũdum quantitatem proportionis, quam glorificare, ſed abſolutè eſt econuerſo, ſicut gloria maior eſt quam gratia. 12æ.q.113.9.o. Baptiſmus.70. Creatio,47. Miſericordia.11.12.31.45.46. Pulchritudo.11. 12
In iuſtificatione impij, remiſſio peccatorum prior eſt naturaliter infuſione gratiæ, ſecundum ordinem cauſæ materialis ſed econuerſo ſecundum alias tres cauſas. 12æ.q.113.8.o.4.d.17.q.1.art.4.q.1.o & q.1 art.5.q.1.2m. & Veri.q.28.7.o. 13
In iuſtificatione impij, motus fidei eſt primus. 12æ.q.113.4.c & 2.d.26.4.4m. & d.27.4.1m. & 3.d.30.5.3m. & 4.d.14.q...4.3m. & d.17.q.1.art.3.q.3.c. & Ro.3.lect.3.co.2. principio. & co.4.co.3.fi. Santitas.7. 14
In iuſtificatione, prior eſt ordine naturæ infuſio gratiæ: ſecundo motus fidei in Deum: tertio motus contra peccatum, quarto remiſſio culpæ. licet omnia ſint in eodem inſtanti. 12æ.q.113.8.o & 3ª.q.85.2.1.3m. & 1.d.2.L.4m. & 4.d.14.q.1.art.2.q.2.o. & d.17.q.1.art.5.q.2.o. & q.5 c & Veri.q.28.2.10m. & 1.1m.6.o. 15
In iuſtificatione, motus liberi arbitrij in peccatum, eſt prior motu eius in Deum, ordine materiæ: ſecundum alias autem tres cauſas, eſt econuerſo. 12æ.q.113.8.c. & 3ª.q.85.6.c.2m. & 4.d.17.q.1.ar.4.q.3.o. & Veri.q.28.8.c. 16
Motus liberi arbitrij contra peccatum in iuſtificatione, prior eſt infuſione gratiæ, ordine materiæ: ſed eſt econuerſo, ordine formæ. 12æ.q.113 8.o. & 4.d.17.q.1.art.4 q.2.o. & Veri.q.18.8 o. 17
Vnus & idem motus eſt, in quo gratia infunditur, qui eſt diſpoſitio ad gratiam, ſecundum quod exit à libero arbitrio: & meritorius ſecundum quod informatur gratia: & ſimile eſt in motu contritionis, in quo primo iuſtificatur impius. 2.d.5.q.2.1.c. 18
In iuſtificatione impij, ſunt duo termini motus, ſcilicet, terminus à quo id eſt, remiſſio culpæ, ſcilicet renouatio, & terminus ad quẽ, id eſt, infuſio gratiæ. Titum 3.co.3. 19
REQVISITA. & infuſio gratiæ, requiritur ad iuſtificationem. 12æ.q.113.2 o & 4.d.17.q.1.art.3.q.1.o. & Veri.q.18.2.o. & 4.1m. & Ephe.5.lec.5.fi. 1
Requiritur etiã remiſſio culpæ, & nouitas vitæ per gratiam, 12æ.q.113.2 1.6 o. 4.d.17.q.1.art.13.q.5.o. & Opus. 30.co.21.co. 10. Gratia. 55. & 118.174. & Prophetia.41. Virtus.23.
In habentibus vſum rationis, præparatio qua homo facit quod in ſe 3 eſt, requiritur ad iuſtificationem, non autem in carentibus vſu rationis. 4.d.17.q.1.art.2.q.1.o. & d.20.art.1.q.1.c. & quol.5.2.fi. & quol.6 6.1m.
Hæc præparatio, eſt per efficacem diſplicentiam peccati: & per affectum feruẽs deſiderium ad Deum: ideo ſequitur infuſio gratiæ & iuſtificatio. 4.d.17.q.1.art.1.q.2.o. & q.2.art.5.q.1.c. 4
Non oportet ſemper quod hæc præparatio, tempore iuſtificationẽ præcedat. quia vnus actus humanus à principio poteſt eſſe ſufficienter intenſus. 4.d.17.q.1.art.2.q.1.c.1m. 5
In habentibus vſum rationis, requiritur ad iuſtificationem, motus liberi arbitrij conſentientis, non autem carentis. 12æ.q 113.3.o. & 4.3.6.c. & 3ª.q.86.6.1m. & 2.d.27.2.7m. & 4.d.17.q.1.art.3.q.2.o. & Veri.q.18.3.o & 4.c.10.4.lec.2.co.1. & Ephe.5.lec.5.fi. 6
Ad iuſtificationem impij, requiritur duplex motus liberi arbitrij, ſ. deteſtatio peccati, & deſiderium iuſtitiæ Dei, 12æ.q.113.5. & 7.1m. & 2m. & 3ª.q.86.2.1. & 4 d.17.q.1.art.3.q.4.o.o. contra. 3.co.158. & Veri.q.28.5.o.
Ad eam requiruntur quatuor, ſcilicet, infuſio gratiæ, motus liberi arbitrij per fidem in Deum, deteſtatio peccati, remiſſio culpæ, 12æ. 7 q.1.3.8.o & 3ª.q.86.6.1m. & 2m. & q.88.1.c. & 4.d.17.q.1.art.3.q.5.c. & contra.4.co.72. & 10.fi. & Ephe.5.lec.5.fi.
Requiritur etiam motus fidei, & concurrit charitas, timor, & humilitas. 12æ.q.113.4.o. & 3ª.q.86.6 1m. & 3m. 2.d.20.4.4m.5.d 30.5.5m. & 4.d.17.q.1 art.3.q.5.o. & Veri.q 28.4.o. 8
Timor filialis, requiritur ad eam ſubſtantialiter: timor vero ſeruilis, requiritur ad eam, vt diſpoſitio præuia Veri.28.4 5m. 9
Actus miſericordiæ operatur contra peccatum dupliciter. ſ. vel per modum ſatisfactionis: vel per modum præparationis: primo modo actus miſericordiæ ſequitur iuſtificationem, ſecundo vero modo præcedit eam, vel concurrit cum aliis virtutibus requiſitis. 12æ.q.113.4.1m. 11
Deus eſt principalis cauſa iuſtificationis. Paſſio Chriſti, eſt cauſa meritoria. Sacramenta eccleſiæ, ſunt cauſa inſtrumentalis: fides vero, eſt coniungens inſtrumentum, cauſæ principali, 3ª.q.64.3.c. & 4 d.1.q.1. articu. 4.q.1.c.fi. & q.3. & Veri. q.28.4.c. & q.28.4.1m. & 2m. Baptiſmus.15.19.121. Gratia.121. Lex.104. Miſericordia.11.11.31.45. Pœnitentia.11. Sacramentum.133. Saluari.11. Santitas.7. 11
In iuſtificando, Deus non indiget inſtrumentis, ex parte ſua, ſed propter congruitatem ex parte hominis iuſtificandi vtitur ſacramentis, vt inſtrumentis. 4.d.1 q.1.art 4.q.1.c.fi. & Veri.q.27.4.16m 12
Non eſt inquirenda ratio, quare Deus aliquos iuſtificet, & liberet à peccato, & alios relinquat in peccatis. 1 o.q.23.7.c. 2m. & 12æ q.98.4.2m. & q.106.2.3m. & contr.3.c. & 151. & Ro.9.lec.3.co.8.9. 13

15 Deus,& Chriſtus ſecundum quod homo iuſtificant nos dupliciter, ſcilicet per operationem eorum in nos, & econuerſo Veri.q.29. 4.9m.

16 Chriſtus vt homo,eſt cauſa meritoria ſed,vt Deus,eſt cauſa principalis noſtræ iuſtificationis. 4.d.1.q.1.art.4.q.3.2m.& Veri.q.29. 4.1m.& 2m.

17 Reſurrectio Chriſti,eſt cauſa inſtrumentalis, & exemplaris reſurrectionis animarum,ſcilicet,iuſtificando eas,3ª.q.56.2.0.& q.62.5. 1m.& 4 d.43.art.1.q.1.q. .& Opuſ.3.co.247.249.Chriſtus.55.

18 Reſurrectio Chriſti,eſt cauſa iuſtificationis,quantum ad terminum ad quem,ſacramenta vero & paſſio Chriſti, quantum ad terminum à quo.3ª.q.56.2.4m.& q.59.2.3m.& q.62.5 3m.& 3.d.19 art.1. q.1.3m & art.3.q.2.3m.& 4.d.1 q.1.art.4.q.3.2m.& d 19 q.1. artic. 1.q 1.3m.& art.3.q.2.3m.& Veri.q.29.4.1m.& Opuſ.3. co.247.& Ro.4.fi.

19 Iuſtificatio appropriatur attributo miſericordiæ Dei,ſicut reuelatio futurorum,ſapientiæ eius. 1ª.q.45.6.3m. & 4.d.17.q.1.artic.1.q. 4.0.

20 Iuſtificatio manifeſtat iuſtitiam Dei,ſicut cauſam exemplarem, miſericordiam vero, vt cauſam efficientem,ſed bonitas creaturæ manifeſtat bonitatem Dei vtroque modo. 1ª.q.4 .6.3m.& 4.d.17.q. 1.art.1.q.4.3m.

21 Iuſtificari dicitur tripliciter,ſcilicet,quo ad reputationem,executionem,& cauſam ſed opera legis iuſtificabãt primo modo & ſecundo:non autem tertio modo. 12æ.q.100.12.c.3.d.40.3.c.& Ro.2. lec.3.co.1.& co.3.lec.2.fi.&[Gal.2.lec.4.co.1.fi co.& 3.lec 4.0.

22 Oppoſitum videtur dicere quo ad opera legis. 3ª.q.62.6.3m.& q. 70.4.0.

23 Omnia præcepta veteris legis iuſtificabant diſponendo, & figurando,non autem cauſando habitum:ſed actum iuſtitiæ. 12æ.q.98.4. c.fi. & 2m.& q.100.11.0.& 3 d.40.3.0.

24 Præcepta ceremonialia non iuſtificabant,niſi ea obedientia & deuotione,id eſt,non continebant iuſtitiam : niſi in generali. Moralia vero iuſtificabant in ſpeciali:ſecundum generalem iuſtitiam. Iudicialia autem in ſpeciali,ſecundum ſpecialem iuſtitiam. ſed præcepta legis humanæ,ſecundum iuſtitiam acquiſitam iuſtificant. 12æ.q.98.1.0.& q.112.0.& q.103.2.0.& 3.d 40.3.0.

25 Lex noua continet duo,ſcilicet,gratiam principaliter & documenta & præcepta ſecundario.Ratione primi iuſtificat , non autem ratione ſecundi.12æ.q 106.2.0.

1 IVSTI ſunt nobiliſſimæ partes vniuerſi:ideo omnia bona,& peccata ſua & aliorum,proſunt eis. 1ª.q.23 7.c.fi.

2 Deus ſpecialiter dicitur Deus iuſtorum tripliciter,ſcilicet,ex ſpeciali cura,culto,& præmio.1ª.q.53.7.c.

3 Deus nihil permittit euenire,quod finaliter impediat ſalutem iuſtorum.1ª.q.22.2.4m.

L

1 LABOR manualis,ſiue corporalis,vel mechanicus , prohibetur ad literam,tertio præcepto decalogi, vt præcepto ſpeciali,ſed myſticè quo ad ceſſationem à peccatis,vt præcepto generali.22æ.q.122.4.1m.& 3m.& q.187.3.c.

2 Labor manualis ordinatur ad quatuor,ſcilicet,ad victum,ad ocium vitandum contra concupiſcentias,& ad eleemoſynas. 22æ.q.187. 3.c.

3 Labor manualis eſt vtilis ad tria,ſ.contra furtum, contra cupiditatem boni alieni,& contra turpia negotia pro victu.22æ.q 187.3 c.

LACHRYMAE cauſantur ex triſtitia , & aliquando ex affectus teneritate , præcipuè cum conſiderant delectabile ex triſtabili, vt ex deuotione.12æ.q.82.4.3m.

LAMECH non euaſit reatum homicidij, occidens hominẽ quem credidit beſtiam : quia non adhibuit diligentiam. 22æ.quæſt.64. 8.1m.

LAMINA aurea,inuenta eſt ſuper pectus gentilis mortui de fide eius,& dicẽtis,Chriſtus naſcetur ex virgine,& ego credo in eum, O ſol,ſub Helenæ,& Conſtantini temporibus,iterum me videbis 21æ.q.2.7.3m.

LATERA quærit concupiſcentia,propter turpitudinem, ira vero manifeſtius operatur,propter impedimentum rationis.& amplificationem cordis.12æ.q.48.3.2m.& 22æ.q.156 4.c.

LATITVDO eſt dimenſio magnitudinis corporalis. 12æ.q.33, 3.c.

1 LATRIA exhibita vero Deo,& exhibita idolo,non dicitur vnivocè,22æ.q.94.1.2m.

2 Latria dicitur tripliciter.ſ.res exhibita ad cultum Dei, actus, & habitus,& ſic tertio modo,eſt virtus.Cuius nomina ſunt quatuor.ſ. theoſebia vel euſebia,pietas,religio,& latria.12æ q.81.1.3m.& 4m. & q.94.1.2m.

3 Latria eſt ſpecialis virtus,inquantum habet ſpecialem rationem obiecti & actus,ſed eſt virtus generalis inquantum actibus aliarum virtutum materialiter vtitur ad ſuum actuum , ad quem multæ virtutes.ſ.fides,charitas,& aliæ præexiguntur.22æ.q.81.3.4 0 & 8. 3m & q.83 15.c.&q.186.1.2m.

Latria non eſt virtus theologica , quia non habet Deum pro obiecto,ſed habet eum tantum pro fine,ideo eſt virtus moralis, & reducitur ad virtutes cardinales.22æ q.81.5.0.& q.92.1.c. 4

Latria reducitur ad iuſtitiam , non quidem ſicut ſpecies ad genus, ſed ſicut virtus annexa virtuti principali.22æ.q.80.0. 5

Actus latriæ præcipiuntur primo præcepto decalogi. 12æ.q.100.4 1m. 6

Latria eſt quædam proteſtatio fidei.12æ.q.100 4.1m.& 22æ.q.81 3.b. & 2m.& q.94.1,1m.& q.97.3.1m.& q. 100.1.1m.& q.101.3.1m. 7

Offerre ſacrificia,vel orare,vel proſtratio,& huiuſmodi,eliciuntur,à ſola latria, cuius propriè ſunt actus:licet imperẽtur à fide & à charitate. 22æ.quæſt.81.5.1m.& q.85.2. 1m.& q.85.3.0, & quæſt. 88. 5.1m. 8

DICITVR quandoque bonus latro,non quidem propriè & ſimpliciter,ſed metaphoricè vel quaſi tranſumptiuè,12æ.q.55.3.1m.& q.92.1.c.fi.& 22æ.q.45.1.1m.& q.47.1.3.c.& q.92.1.1m. 1

Chriſtus voluit crucifigi,inter duos Latrones,quadruplici ratione ſcilicet primo,quia ſicut pro nobis maledictum crucis factus eſt Chriſtus,ſic pro omnium ſalute inter noxios,quaſi noxius crucifigitur,ſecundum Hieronymum, Secundo vt in ipſa patibuli ſpecie,deuitaretur illa quæ in iudicio ipſius,omnium hominum facienda eſt diſcretio,ſecundum Leonem Papam, tertio duo latrones leuæ ac dextræ affiguntur, omnem humani generis diuerſitatem vocari ad ſacramentum paſſionis domini oſtendentes ſecundum Hilarium:quarto,quia latrones qui cum domino crucifixi ſunt,ſignificant eos,qui ſub fide & confeſſione Chriſti,vel agone martyrij,vel quælibet arctioris diſciplinæ inſtituta ſubeunt ſecundum Bedam.3ª.q.46.11.0. 2

LAVRENTIVS diaconus exiſtens,baptizabat in neceſſitate tãtum.3ª. q.67.1.3m. 1

Laurentius & Vincentius,& aliqui alij ſancti,habuerunt paſſionem magis doloroſam,quam Chriſtus quo ad diuturnitatem vel acerbitatem,vel aliquid huiuſmodi:non autem ſimpliciter.3ª. q.46. 6.1m. 2

LAVS dependet eſſentialiter à voluntate adhærente bono , non autem à potentialitate peccandi , ſed eſt ſignum eius. 22æ. q. 81. 6.1m. 1

Aliquid eſt laudabile inferiori quod eſt vituperabile ſuperiori , & econuerſo.12æ q 94.3.3m. 2

Laudare hominem,ad conſolationem, vel ad profectum eius , cum cæteris circunſtantiis debitis eſt actus virtutis amicitiæ ; aliter autem,eſt peccatum adulationis,22æ.q.115.1.1m. & 2.0. 3

Deus ſecundum eſſentiam maior eſt omni laude ; ideo debetur ei reuerentia,& honor latriæ,laus autem,effectibus eius,22æ.quæſt. 91.1.1m. 4

Deus eſt ore laudandus , non vt ei aliquid manifeſtetur ſicut aliis. ſed vt nos & alios excitemus in Deum, & vt retrahantur ab eius offenſis.22æ.q 91.1.0.& 2.c. 5

Ocium tollitur per meditationes diuinorum eloquiorum , ſcilicet ſacrarum ſcripturarum , & per laudes diuinas ; quia ſecundum gloſam non eſt ocioſus, qui verbo Dei tantum ſtudet. nec pluria eſt q[illegible]tia operatur,quam qui ſtudium cognoſcendæ veritatis exercet.22æ.q 87. 3.c.fi. 6

Lazarus reſuſcitatus,iterum mortuus eſt.3ª.q.53.3.c. 1m. & q.55.2. 3m.& q.56.1.c.

LEGISLATOR magis conſiderat actus exteriores , quàm interiores.12æ.q. 100. 9.c. 1

Voluntas principis,vel legiſlatoris,vt regulata ratione, habet vigorem legis. Alioquin eſſet magis iniquitas,quam lex.12æ. q. 90.1. 3m.&.q.92.1.4m.& q.97. 3.2m.& 22æ.q.60.3.1m. 2

Intentio legiſlatoris eſt facere ciues bonos, inducendo eos ad virtutes,per aſſuefactionem bonorum operum.12æ.q 92.1.0. & q. 95. 1.1m.& q.107.1.c.& 22æ.q. 122.1.1m. 3

Intentio cuiuſlibet legiſlatoris,ordinatur primo & principaliter ad bonum commune : ſecundo autem ad ordinem iuſtitiæ & virtutis , quo conſeruatur , & peruenitur ad primum 12æ.q. 100.8.c. 4

Legiſlator intendit bonum commune, ideo non præcipit actus particulares vnius;niſi vt ordinantur ad alterum.12æ.q.90.2.4.c.& q. 98.6.2m.& 3m.& q.100.2.8.c. 5

LEGISPOSITIVA eſt idem quod virtus regnatiua , id eſt. principalis ſpecies prudentiæ,quæ conuenit regi.22æ.q.50.1.3m.4. 2.b.& 1m.& 3.b. 1

Legiſpoſitiua & eugnomoſyna,id eſt , bona ſentẽtia ſiue conſilium, tribuuntur prudentiæ , ſecundum directionem , & attribuuntur iuſtitiæ,ſecundum executionem.22æ.q.80.4m. 2

Lex non poteſt dari, niſi populo:ideo legiſpoſitiua eſt pars politicæ. & non iconomicæ , nec monaſticæ.12æ.q.98.6.1m.& 3m.& q.102. 3.c.& 3ª.q.70.2.2m. 3

LENIA eſt idem quod patientia , & eſt pars annexa fortitudini. 22æ.q.128.6m.

1 LEPRA non mundabatur, per ritum & ceremonias legis: niſi quandoque miraculoſe, ſcilicet quando ſacerdos decipiebatur in iudicando. 12æ.q.102.5.7m.& q.103.2.3m.

2 Expoſitio literalis & figuralis lepræ, in hominibus, domibus, & veſtibus. 12æ.q.102.5.4m.& q.103.2.4m.

3 Leproſus non debet promoueri ad ſacerdotium, nec celebrare miſſam in publico, propter horrorem: ſed celebrare poteſt ſecreto, niſi ſit periculum. 3a.q.82.10.3m.

4 Aliquis remouetur ab adminiſtratione eccleſiæ, propter vitium lepræ, quia ineptus eſt. 22æ.q.108.4.3m.

1 LEX dicitur à ligando, quia obligat, vel dicitur à legendo ſecundum Iſidorum, quia ſcripta eſt. 12æ.q.90.1.c.& 4.2m.& 3m.

2 Quælibet inclinatio ex aliqua lege, poteſt dici lex participatiue, non autem eſſentialiter. 12æ.q.90.5.1m.& q.91.6.c.

3 Lex eſt regula & menſura actuum agendorum, vel omittendorum. 12æ.q.90.1.o.& 2.4.c.& q.91.2.c.& q.93.3.c.& q.95.4.c.fi.& q.96.5c.& q.97.1.c.

4 Lex de ſui ratione, habet quod ſit regula actuum agendorum, & quod habeat vim coactiuã. 12æ.q.90.3.c.& q.96.5.c.& 22æ q.67.1.c.

5 Lex eſt aliquid rationis, ſcilicet, propoſitiones vniuerſales rationis practicæ conſideratæ actu vel habitu. 12æ.q.90.1.c.& q.91.1.c.& q.92.1.c.& q.94.1.c.

6 Lex non eſt aliud: niſi dictamen rationis practicæ. 12æ.q.91.1.3.c.& q.92.1.c.4m.& 2.c & q.97.1.c.

7 Lex eſt quædam rationis ordinatio ad bonum commune, ab eo qui curam communitatis habet promulgata. 12æ.q.90.2.c.

8 Lex maximè reſpicit ordinem ad beatitudinem, & propriè ad fœlicitatem communem. 12æ.q.90.2.c.

9 Nullum præceptum habet vim legis, niſi ſecundum ordinem ad bonum commune, ad quod omnis lex ordinatur, vt ad finem. 12æ.q.90.2.o & 3 c.& q.91.5.c.& 6.3m.& q.92.1.c.& q.93.1.1m.& q.95.3.4.c.& q.96.1.3.4.6.c.& q.97.1.c.& q.100.2 c.& 11.3m.& 22æ.q.58.5.c.& 3a.q.70.2.2m.

10 Lex importat ordinem ad finem actiuè, non autem paſſiuè, niſi per accidens: ſcilicet quando legiſlator habet finem extra ſe. 12æ.q.91.1.3m.

11 Lex non imponitur ab aliquo domino, niſi ſubditis eius: ideo præcepta cuiuslibet legis, præſupponunt ſubiectionem recipientis legem ad dantem legem. 22æ.q.16.1 c.& q 22.1.c.

12 Non omnia contenta ſub lege, obligant ad mortale, quia nõ omnia traduntur per modum præcepti, ſed aliqua per modum ordinationis & ſtatuti, & obligant ad certam pœnam. 22æ.q.186.9.2m.

13 Vſus venereorum, ordinatur ad bonum commune, ideò ſubiacet legi, quia bona communia cadunt ſub lege. 22æ.quæſt.154.2.c.fi.& 9.3m.

14 Lex quintuplex, ſcilicet lex æterna, naturalis, diuina, humana, & fomes peccati. 12æ.q.91.o.

15 Lex eſt in aliquo dupliciter, ſ. eſſentialiter & vt in regulante: & participatiuè, vt in regulato: primo modo eſt in ratione, ſecundo modo, eſt in omni quod ex aliqua lege in aliquid inclinatur. 12æ.q.90.1.1m.& 3.1m.& q.91.2.6.c.

16 Homo dupliciter inclinatur ad obſeruantiam legis. ſ. interius per amorem, vt boni: & exterius per pœnas, vt mali. 12æ.q.[illegible]2m.& q 95.1.c.& q.98.6.c.& q.107.1.2m.& 22æ.q.108.1.3m.& 3.c.

17 Diuerſæ leges, diuerſis imponuntur. 12æ.q.91.5 1m.& 6.c.& q 96.2.c & q.100.2.c.& q.104.3.2m.& q 107.1.c.

18 Iuſtus dupliciter non eſt ſub lege. ſ. coactiuè, & quantum ad opera ſpiritus ſancti. 12æ.q 93.6.1m.& q.96.5.o.

19 Actus legis quadruplex. ſ. imperare ſeu præcipere, vetare ſeu prohibere, permittere, & punire: non autem conſulere, nec præmiare: quia conueniunt etiam perſonis priuatis. 12æ.q.92.2.o.

20 Proprius effectus legis eſt, inducere ſubditos ad propriam eorum virtutem: ideo lex facit bonos, vel ſimpliciter: vel bonos ſecũdum quid. 12æ.q.92.1.o.& 2.4m.

21 Quælibet lex inducit ad obſeruantiam præceptorum, per pœnas, & per præmia danda: vel per Deum, vt lex diuina: vel per homines, vt lex humana. 12æ.q.99.6.o.

22 Omnis lex tendit ad amicitiam, vel hominum adinuicem: vel hominum ad Deum 12æ.q.99.1.2m.& 2.c.

23 *Lex naturalis, eſt participatio legis æternæ: & impreſſio diuini luminis, in creatura rationali: quia inclinatur ad debitum actum & finem. 12æ.q.91.2.o.& q.96.2.1m.& q.97 1.1m.

24 Lex naturalis non eſt habitus propriè & eſſentialiter, ſcilicet, quo quis operatur, ſed impropriè, id eſt, quod habitu tenetur. 12æ.q.94.1.o.

25 Omnes inclinationes partium humanæ naturæ, vt concupiſcibilis & iraſcibilis, ſecundum quod regulantur ratione, pertinent ad legem naturalem. 12æ.q.94.2.2m.& 4.3m.& 12æ.q.108.2.c.

26 Ordo præceptorum legis naturæ, eſt ſecundum ordinem inclinationum naturalium, ſcilicet, primo ſecundum naturam ſubſtantiæ: ſecundo ſecundum naturam animalis: tertio ſecundum naturam hominis. 12æ.q.49.2.c.

Ad præcepta legis naturæ, pertinent omnia, quæ ratio practica, naturaliter apprehendit eſſe bona humana. ſ. omnia ad quæ homo habet naturalem inclinationem. 12æ.q 94.2.3.c.& 4.c.3m. 27

Lex naturalis eſt eadem apud omnes, quo ad prima principia communia, ſecundum rectitudinem & notitiam, non autem quo ad alia. 12æ.q.94.4.o. 28

Lex naturæ eſt vna omnium, quia præcepta eius ſunt communia: ideo conueniunt tam imperfectis quam perfectis, ſed lex diuina non eſt vna, quia præcepta eius ſunt particularia. 12æ.q.91.5.3m. 29

Omnes actus virtutum, inquantum ſunt virtuoſi, ſunt de lege naturæ: non autem omnes, ſecundum ſpecies ſuas. 12æ.q.94.3.3m. 30

Lex naturalis non poteſt dici in irrationabilibus, niſi ſecundum ſimilitudinem. 12æ.q.91.2.3m. 31

Aliquid deriuatur à lege naturæ dupliciter. ſ. vt concluſio: & vt determinatio legis, vt lex humana. 12æ.q.95.1.o.& q.99 3.2m. 32

Lex naturalis poteſt mutari, per legem diuinam & humanam, addendo & ſubtrahendo concluſiones: ſed raro, & in aliquo particulari: non autem prima principia eius, 12æ.q.94.4.c.2m.& 5.o.& q.97.1.1m. 33

Lex Dei ſcripta corrigit legem naturæ, ſupplendo: vel vt corrupta erat in cordibus aliquorum, 12æ.q.94.5.1m.& 3a q.61.3.2m. 34

Lex naturalis nõ poteſt deleri de corde alicuius quo ad prima principia, & in vniuerſali: ſed tantum in particulari, vel quo ad concluſiones. 12æ.q.94.6.o.& q.99.2.2m. 35

Lex naturæ fuit offuſcata in gentilibus, quo ad multa. 12æ.q.94.4.5.6.o.& q 98.6.c.1m.& q 99.2.2m.& q.100.5.1m.& 22æ.q 22.1.1m.& q.154.1.1m.& 3a.q.60.5.3m.& q 61.3.2m.& q 70 2.1m. 36

Lex naturæ, ſic corrupta fuit apud Germanos, quod latrocinium non reputarent peccatum. 12æ.q.94.4.6.c. 37

Lex æterna, eſt ratio ſeu conceptus gubernationis rerum, in Deo. 12æ.q.91.1.o.& q.93.1.o.& 3.4.c.& 5.3m. 38

Lex æterna ſecundum eſſentiam, eſt nota beatis tantum: ſed in ſuis effectibus, nota eſt omni creaturæ rationali. 12æ.q.19.4.3m.& 5.6.o.& q.93.2.o. 39

Lex æterna comparatur ad ordinem rationis, ſicut ars ad artificiatum: ideo eiuſdem rationis eſt aliquid eſſe contra vtrunque, 12æ.q.71.2.4m. 40

Omnis lex inquãtũ iuſta eſt, deriuatur à lege æterna, 12æ.q.93.3.o. 41

Omnia regulantur lege æterna, & participant eam, inquantum ex ea inclinantur in proprios actus & fines, 12æ.q.91.2.5.6.o. 42

Aliquid ſubditur legi æternæ dupliciter, ſcilicet, ſecundũ cognitionem, vt creatura rationalis tantum: vel per aliquod principium interius, vt omnis creatura. 12æ.q.91.2.c.3m.& q.93 5.6.c. 43

Omnia creata ſubduntur legi æternæ, non autem ea quæ pertinent ad eſſentiam Dei. 12æ.q.91.2.& q.93.4.5.6.o. 44

Voluntas Dei ſecundum ſe, non ſubditur legi æternæ nec gubernationi Dei, ſed tantum ſecundum volita creata. 12æ.q.93.4.1m. 45

Filius Dei, ſecundum humanitatem, legi æternæ ſubditur, ſed ſecundum deitatem, eſt ipſa lex æterna, per appropriationem, 12æ.q 93.1.2m.& 4.2m.& 5.1m. 46

Beati & damnati, ſubduntur legi æternę: per quam meruerunt, & conſeruantur in beatitudine, vel miſeria, 12æ.q.93.6.3m. 47

Boni perfectius ſubdũtur legi æternæ quam mali quantum ad cognitionem, & inclinationem ad bonum, ſed ſecundum paſſionem eſt econuerſo, 12æ.q 93.6.c. 48

Prudentia carnis, ſubditur legi æternæ, ſecundum paſſionem, non autem ſecundum actionem. 12æ.q 93.6.2m. 49

Irrationalia, defectus, & omnia contingentia omnium naturalium ſubduntur legi æternæ, non autem legi humanæ. 12æ.q.93.5.o.& 12æ.q.93.6.c. 50

Lex diuina eſt neceſſaria, præter legem naturalem & humanam. 1a.q.1.1.o.& 12æ.q.91.4.o.& 3a.q.60.5.3m. 51

Lex diuina eſt participatio legis æternæ, in ordine ad finem ſupernaturalẽ, ſicut lex naturalis, ad finem naturalẽ. 12æ.q.91.4.c.1m. 52

Sicut gratia præſupponit naturam, ſic lex diuina præſupponit legẽ naturalem. 12æ.q.99.2.1m. 53

Ea quæ ſunt neceſſaria ad ſalutem, cadunt ſub præceptis diuinæ legis. 12æ.q.3.2.c.& q.140.2.c. 54

In lege Dei aliqua præcipiunt, quia bona ſunt. & aliqua econuerſo: & aliqua prohibentur, quia mala ſunt, & aliqua econuerſo. 22æ.q.57.2.3m. 55

Finis legis diuinæ, eſt beatitudo æterna, humanæ vero, eſt temporalis tranquillitas ciuitatis. 12æ.q.98.1.c.& 100.2.5.c. 56

Lex diuina principaliter intendit amicitiam hominum ad Deum, ſed lex humana, hominũ adinuicẽ. 12æ.q.99 2.3.c.& q.100.2.5.c. 57

Lex diuina principaliter ordinat homines ad Deum: ſed ordinat homines adinuicem, ſecundum quod conueniunt ordini, ad Deum, humana vero econuerſo. 12æ.q.99.2.4.c & 110.2.5.c. 58

Lex diuina ſufficienter ordinat ad omnem actum virtutis, non autẽ lex humana. 12æ.q.100.2.o.& 22æ.q 140.2.c. 59

Lex humana proponit præcepta tantum de actibus iuſtitiæ, vel aliarum 60

aliarum virtutum, ſub ratione iuſtitiæ, diuina verò de actibus omnium virtutum, vel obligando, vel conſulendo. 12^{e}.quæſt. 100.2.c.

61 Lex diuina ſe extendit ad actus interiores,& exteriores,ſed lex humana tantum ad actus exteriores. 12^{e}.q.91.4.c.& q.98.1.c.& q.100.2.9.c.

62 Lex diuina prohibet & punit omnia peccata. non autem lex humana. 12^{e}.q.91 4 c. fi.& q.93.3.3^{m}. & q.96.2 o.& 3.1^{m}. & q.98.1.c.& 22^{e}.q.69.2.1^{m}.& q.77.1.1^{m}.& q.78.1.4^{m}.

63 Leges humanæ antiquæ,continent quædam fabuloſa & falſa, non autem,lex diuina.12^{e}.q 99.3.c.

64 Lex diuina diſtinguitur in legem veterem,& legem nouam, non ſicut in ſpecies omnino diuerſas, ſed ſicut in imperfectum & perfectum in eadem ſpecie.12^{e}.q.91.5.o.& q.107.1.o.

65 Lex vetus eſt æterna,quo ad moralia,& quo ad veritatem quam figurabant cerimonialia:non autem aliter.12^{e} q.103 3.1^{m}.

66 *Lex vetus conuenienter data eſt,tempore Moyſis: *primo quidem contra malo.ad comprimendam eorum duritiam, & ſuperbiam, & in eo quod ſcire ſe,& poſſe putabant,quod non valebant:ſecundo vero ad bonorum auxilium, quo facilius & ſecurius ad ſpiritualia nutrirentur.12e.q 98.6.o.& 3^{a}.q.70.2.2^{m}.

67 Lex vetus differt à lege naturali,non vt ab ea penitus aliena, ſed vt aliquid ei ſuperaddens.12e.q.89.2 1^{m}.

68 *Lex vetus erat bona,quia conſonabat rationi,reprimendo concupiſcentias.ſed erat imperfecta: *quia non poterat ſufficienter ad finem inducere.12e.q.98.1.c.& 2.1^{m}.

69 Lex vetus prohibebat omnia peccata.12^{e}.q.98.1c.

70 *Lex vetus non conferebat gratiam, quia hoc Chriſto reſeruabatur.12^{e}.q.98 1.o & q.99.2.3^{m}.& q.100.12.o.

71 Finis veteris legis erat iuſtificatio hominum, quam tamen efficere non poterat:ſed eam figurabat factis ceremonialibus,& promittebat verbis.12^{e}.q.107.1.c.

72 Lex vetus,ſecundum ſenſum exteriorem promittebat tantum temporalia:ſed ſecundum ſenſum ſpiritualem, promittebat ſpiritualia & vitam æternam.12^{a}.q.114.10.1^{m}.

73 Lex vetus occidebat,non quidem effectiue, ſed occaſione accepta, non autem data.12.& q.98.1.2^{m}.& q.99.2.3^{m}.

74 Lex vetus induxit pœnam ſeruitutis,in caſu duplici tantum,ſcilicet ſeruitutem perpetuam in ſeruo nolente ingredi, & temporalem, in fure non valente ſoluere.12^{e}.q.105.2.10^{m}.

75 Lex vetus,bene ſtatuit de loco iudicij,de iudicibus,& teſtibus. 12^{e}. q.105.2.c.7^{m} & 8^{m}.

76 Lex vetus data fuit ſolis Iudæis,non quidem propter merita eorũ, ſed propter promiſſiones Dei de Chriſto.12^{e}.q.98.4.o.& 5.c.

77 Lex vetus data fuit duris in flagellum, proficientibus in pedagogum,perfectis autem in ſignum & ſolatium,12e.q.101.3.c.

78 Gentiles non obligabantur ad legem veterem, quo ad ceremonialia,vel iudicialia:ſed ad præcepta naturæ ſecundum ſe,non autem ex lege veteri.12e.q.98.5.o.& 22e.q.85.4.1^{m}.

79 Lex vetus neminem excludit à cultu Dei,ſed tantum à ciuilitate.12e q.105.3.1^{m}. & 2^{m}.

80 Lex vetus ordinabat ad Chriſtum,perhibendo teſtimonium, & diſponendo ad eum 12e.q.98 2.c.& q.99.6.c.

81 Status veteris legis inſtitutus fuit,ad figurandum myſterium Chriſti.12e,q.102 4.c.

82 Status veteris legis,non fuit immutatus ante Chriſtum, quo ad impletionem,ſed quo ad conditionem populi 12^{e}.q.102.4.2^{m}.

83 Chriſtus impleuit legem veterem,opere & doctrina tripliciter, ſcilicet,exponendo,dando modum melius obſeruandi, & ſuperaddendo.12^{e}.q.107.2.o.& 4.3^{m}.

84 Chriſtus in omnibus conſeruatus eſt ſecundum præcepta veteris legis.3^{a}.q.37.o.& q.40.4.o. & q.47.2.1^{m}.

85 Lex vetus dabatur populo adhuc imperfecto, in comparatione ad perfectionem quæ erat futura per Chriſtum,12^{e}.q 99.6.c.

86 Lex noua continetur in lege veteri virtualiter, vt perfectum in imperfecto,& implicite: non autem explicite & in actu. 12^{e}.quæſt. 107 3.o.

87 Lex vetus aſſimilatur puero,vt imperfecta:noua autem aſſimilatur viro vt perfecta.12^{e}.q 91.5.c.1^{m}.& q.98.1.o.& 2.1^{m}.& 2^{m}.& q.99.6.c.& q.106.3.c.& q & 107.1.c.2^{m}.& 2.3.4 c.& 22^{e}.q 1.7.2^{m}.

88 Lex noua impleт legem veterem,exhibendo quod lex vetus promittebat & figurabat:ſed euacuat eam quo ad ceremonialia. 12^{e}.q. 107.2.o.& 22^{e}.q.104 6.2^{m}.

89 Lex noua dicitur gratia fidei,quia principaliter eſt ad gratiã,ſecundario autem eſt ad ceremonialia & ſacramentalia. Lex vetus autem econuerſo. 12^{e}.q.107.1.3^{m} & q.108.1.o.

90 Lex vetus eſt via ad legem nouam,ſicut lex noua ad cæleſtem eccleſiam,ſeu ad cæleſtem hierarchiam.12^{e}.q.101.2.c.& q.106.4.1^{m}.& 3^{a}.q.61.4.1^{m}.

91 Vtraque lex fuit ab vno Deo, ſed lex vetus in lapidibus,noua vero in corde.12^{e} q 98.2.3.o.& q.106.2.3^{m}.&4.3^{m}.& q.107.1.c.fi.

92 Lex vetus cohibebat manum,id eſt,actus exteriores,per pœna temporales,non autem animum,id eſt,actus interiores, noua autem cohibet vtrunque,per æterna,12^{e}.q.107.1.2^{m}.

Lex noua principaliter promittit ſpiritualia & ordinat actus etiam interiores.& ex amore. ideo perfectior eſt lege veteri quæ habet oppoſita. 12^{e} q 91 5.o & q.99.6.o.& q.107.1.2^{m}. & q.108.1 o.& 22^{e}.q.95.2.3^{m}.& q.144.1.1^{m}. 93

Lex vetus eſt grauior lege noua,quo ad ceremonialia,& quo ad diſ 94 poſitionem ſubditorum,ſed quo ad actus virtutum,eſt econuerſo.12^{e} q 107.4.o.

Lex noua addit conſilia ſuper præcepta,non autem lex vetus. 12^{e}. 95 q.108.4.o.

Lex noua dicitur lex veritatis, lex vetus autem dicitur lex vmbræ, 96 vel lex figuræ.12^{e}.q.107.2.c

In lege noua dantur præcepta fortitudinis,ad pugnandum ſpiritualiter,& ad patientiam temporalium malorum,non autem ad pugnam corporalem ſicut in lege veteri.22^{e}.q.140.1.1^{m}. 97

Lex noua nihil inſtituit,ad cognoſcendum futura, ſicut lex vetus, 98 quia terrena ſunt:fuerunt tamen in nouo teſtamento etiam aliqui prophetiæ ſpiritum habentes, qui multa de futuris euentibus prædixerunt.22e.q.95.2.3^{m}.

Lex noua nihil determinat circa cermonialia vel iudicialia,nec præ 99 cipit alia moralia,quàm lex vetus.12e.q.108.2 o.& 3.1^{m}.& 3^{m}.

Lex noua principaliter eſt gratia ſpiritus ſancti, ſecundario autem 100 eſt circa quædam diſponentia ad gratiam, & ad vſum eius: ideo principaliter eſt indita,& ſecundario ſcripta. 12e.q.106.1.o.& 2.3.c.& q.107.1.1^{m}.& 3^{m}.& q.108.1.c.1^{m}.

In lege noua nihil continetur, niſi pertinens ad gratiam ſpiritus 101 ſancti:vel diſponens intellectum per fidem & affectum, vel ad vſum gratiæ 12^{e}.q.106.1.1^{m}.

Lex noua,eſt lex gratiæ,& pietatis.12^{e}.q.106.3.c.fi. 102

Lex noua dicitur lex libertatis, quia non præcipit actus exteriores 103 niſi ſacramentorum, vel habentes neceſſitatem ad gratiam, nec prohibet,niſi contraria gratiæ.12e.q.108.1.2.c.& 4.c.

Lex noua bene ordinat omnes actus interiores hominis ad ſe, ad 104 proximum,& ad Deum.12e.q 108.3.o.

Nullus ſtatus poteſt eſſe perfectior ſtatu nouæ legis, quia lex noua 105 immediate introducit ad vltimum finem.12e.q.106.4.c.& q.108. 4.o.

Lex noua non debuit dari à principio mundi,triplici ratione:prima, 106 ſcilicet quia lex noua principaliter eſt gratia ſpiritus ſancti, quæ abundanter dari non debuit,antequàm impedimentum peccati, ab humano genere tolleretur conſummata redemptione per Chriſtũ:ſecunda poteſt aſſignari ex perfectione legis nouæ:non enim aliquid ad perfectum adducitur ſtatim à principio, ſed quodam temporali ſucceſſionis ordine, ſicut aliquis prius fit puer,& poſt modum vir:tertia ſumitur ex hoc quod lex noua eſt lex gratiæ:& ideo primo oportuit, quod homo relinqueretur ſibi in ſtatu veteris legis:vt in peccatum cadendo ſuam infirmitatem cognoſcens,recognoſceret ſe gratia indigere.12^{e}.q 91.5.2^{m}.& q.106.3.o.

Lex noua proponitur in omni loco, non autem in omni tempore, 107 quia tempus variat ſtatum,non autem locus 12^{e}.q.106.3.1^{m}.

Lex noua durabit vſque ad finem mundi.12e q.106.4.o. 108

Leges humanæ ſunt neceſſariæ,ad pacem hominum, & ad virtutes, 109 propter malos:quia non ſufficit eis paterna monitio, 12e. q. 91. 3.o.& q.95.1.o.

Melius eſt ſecundum philoſophum, omnia determinari per leges, 110 quantum poſſibile eſt, quàm relinquere arbitrio iudicum, triplici ratione. Primo, ſcilicet quia facilius eſt inuenire paucos ſapientes, qui ſufficiant ad rectas leges ponendas, quàm multos qui requirerentur,ad recte iudicandum de ſingulis:ſecundo quia illi qui leges ponunt,ex multo tempore conſiderant quid lege ferendum ſit;ſed iudicia de ſingularibus factis, fiunt ex caſibus ſubitò exortis:facilius autem ex multis conſideratis, poteſt homo videre quid rectum ſit, quàm ſolum ex aliquo vno facto: tertio quia legiſlatores iudicant in vniuerſali & de futuris;ſed homines iudiciis præſidentes,iudicant de præſentibus,ad quæ afficiuntur amore vel odio, aut aliqua cupiditate, & ſic eorum deprauatur iudicium.12e.q.95.1.2^{m}.

Quia ergo iuſtitia animata iudicis,non inuenitur in multis, & quia 111 flexibilis eſt:ideo neceſſarium fuit,in quibuſcunque eſt poſſibile legem determinare quid iudicandum ſit, vt pauciſſima arbitrio hominum committerentur.12^{e}.q.95.1.2^{m}.fi.

Quædam ſingularia quæ non poſſunt lege comprehendi,neceſſe eſt 112 committere iudicibus, puta de eo quod eſt factum eſſe vel non eſſe,& de aliis huiuſmodi.12e.q.95.1.3^{m}.

Lex humana eſt diſpoſitio particularis,inuenta per rationem huma 113 nam,ex principiis communibus legis naturalis. 12e. q. 91.3. o. & 4.c.& q.95 2.o.& 3.4.c.

*Lex humana eſt menſura menſurata à lege diuina, & à lege natu- 114 rali:cuius finis eſt vtilitas hominum.12e.q.19.4.c.& q.95.3.o.

Leges humanæ in communi,habent rationem, non autem quo ad 115 aliquas particulares conditiones, ſed ex arbitrio inſtituentium.

12ª q.95.a.4m. & q.105.2.3m.
116 Leges humanæ, non poſſunt habere illam infallibilitatem: quam habent concluſiones demonſtratiuæ ſcientiarum, 12ª.q 91.3.3m. & 4 c & q.96.1.3m. & q.105.2.8m. & 22ª.q.120.1.c.
117 Nulla lex humana habet vim legis, niſi inquantum à lege naturæ deriuatur, 12ª.q.95.2.0.
118 Leges ſcribuntur ad declarationem iuris naturalis & iuris poſitiui: ideo continent vtrunque, & inſtituunt ius poſitiuum, dantes ei robur auctoritatis, non autem iuri naturali, ſed hoc habet ex natura. 22ª.q.60.5.c 1m.
119 Lex humana quadrupliciter diuiditur, ſecundum quatuor quæ ſunt de ratione eius, ſcilicet quod ſit a lege naturæ, ad bonum commune, à perſona publica, & ſit regula actuum humanorum. 12ª. q.95.4.0.
120 Nullus poteſt condere legem, niſi communitas vel perſona publica id eſt gerens vices eius. 12ª.q.90 3.0.& q.91.2.2m. & q.95.4. c.& q.96 1.4.c.& q.97.3.3m. & q.98.3.3m.& 22ª.q 50. 1.3m.& q.57.2. c.& q.60 6.c.& q.67.1.c.
121 Lex humana debet dari in communi. 12ª.q.96.1.0.& q.98.6.2m.& 22ª q 147 3.4.c.
122 Lex humana datur de aliquo, ſecundum illud quod frequentius accidit. 12ª.q.84.1.3m.& q 96.1.3m & 6.c.3m.& q.101.6.5m. & 22ª. q 88.9 10 c.& q.120.1.c.& q.147.4.c. & q.152.2.3m. & q.154.2.c. h.& q.160.5.c.
123 Lex humana non attendit intenſionem obſeruanꝭ, ſed actum eius 12ª.q.100.9 c.
124 Lex humana debet eſſe honeſta, iuſta, poſſibilis ſecundum naturam ſecundum conſuetudinem patriæ loci, & temporis, neceſſaria, pro communi vtilitate, & clara. 12ª.q.95.30.
125 Lex eſt iuſta, vel iniuſta tripliciter, ſcilicet ex fine, ex agente per auctoritatem, & ex forma, id eſt, ſecundum æqualitatem proportionis. 12ª.q.96.4.c.
126 Lex humana præcipit aliquos actus cuiuſcunque virtutis, vt ordinabiles ad bonum commune, nõ autem omnes: ſimiliter aliquos actus cuiuſcunque vitij prohibet, non autem omnes. 12ª.q.93.3. 3m & q.96 2. 3. & q 100.1.c.
127 Leges humanæ ordinantur ad aliqua mundana bona. ſecundũ quorum conditionem dantur præcepta fortitudinis. 22ª.q.140.1.c.
128 Lex humana non debet ſeruari quando eſt in damnum, ſed recurrendum eſt ad principem, ſi periculum non ſit in mora 12ª.q 96.6 0. & q.97.3.3m.& 22ª.q.60.5.1m.& 3m. & q 147.4 c.
129 Lex humana iuſta obligat in foro conſcientiæ, non autem lex iniuſta, niſi propter ſcandalum vitandum in iis quæ non ſunt contra Deum 12ª.q.96.4.0.& 22ª.q 12.2.1m.& q.60.5.1m.
130 Omnes ſubditi alicuius poteſtatis, ſubduntur legibus eius, vel coacte, vt mali, vel ſponte vt boni. 12ª.q.96.5.0.
131 Princeps ſubditur legi ſuæ, quo ad iudicium Dei, & ſponte quo ad vim directiuam, non autem coacte. 12ª.q.96.5.3m.
132 Nullus ſubditur legi inferioris contra ſuperiorem. 12ª.q.95.5.c.2m.
133 Lex humana poteſt iuſte mutari dupliciter, ſcilicet ex defectu legislatoris, vel ex mutatione rerum, vel hominum. 12ª q.96.5.3m.& 6.0.& q.97.1.0.& q.104 3.2m.
134 Lex humana non debet faciliter mutari, niſi propter magnam neceſſitatem vel vtilitatem, quia conſuetudo iuuat. 12ª.q.97.2.0.
LEX per quem non eſt appropriatum, ſed proprium filij. 1ª.q 39 8.c
LIA fœcunda & lippis oculis, ſignificat vitam actiuam, quæ plus parit, & minus videt. 22ª.q.179.2.b.

1 LIBER de infantia Saluatoris, eſt apocryphus. 3ª.q.35.6.3m. & q.36.4.3m.& q.43.3.1m.
2 *Liber de mirabilibus ſacræ ſcripturæ, non eſt Auguſtini nec eſt autenticus. 3ª.q.45.3.2m.
3 Liber de ſpiritu & anima non eſt Auguſtini, nec autenticus. 1ª.q.77. 8.1m.& q.79.8.1m.& 10.1m.& q.81.5.2m.
4 Liber vitæ dicitur tripliciter, ſcilicet conſcriptio ſaluandorum, ſcriptura eorum per quæ ſaluantur, id eſt, vtrunque teſtamentum, & ſcriptura agendorum, ſeu iam factorum, ſcilicet libri aperiendi in die iudicij, id eſt, vis diuina, qua cuilibet nota fient facta ſua 1ª.q.24.1.1m.
5 Liber vitæ eſt notitia Dei de vita beata cuiuslibet in particulari. 1ª. q.24.0.& q.39.8 fi.
6 Liber vitæ in diuinis dicitur eſſentialiter, non autem perſonaliter, & appropriatur filio, ratione notitiæ: ſed ſpiritui ſancto, ratione vitæ. 1ª.q 39.8.fi.
7 Liber vitæ non eſt prædeſtinatio, ſed eſt notitia eius. 1ª.q.24.1.4m.
8 Liber vitæ & electio, ſunt tantum de vita gloriæ creaturarum, non autem proprie de vita naturæ, nec de vita gratiæ, nec de vita Dei. 1ª.q.24.2.0.
9 Scripti ſimpliciter in libro vitæ, ſcilicet prædeſtinati, nunquam delentur de libro vitæ, ſed ſcripti ſecundum gratiam, delentur de libro vitæ. 1ª.q.24.3.0.
10 Sicut poteſt aliquis deleri de libro vitæ, ſic poteſt in eo ſcribi de nouo ſcilicet vel ſecundum opinionem, vel ſecundum gratiam, non autem ſimpliciter. 1ª.q.24 3.3m
Nullus liber dicitus liber mortis, ſicut dicitur liber vitæ, quia electi ſolent aſcribi, non autem repudiati. 1ª.q.24.1.2m. 11
Libri aperiendi in die iudicij, ſunt conſcientiæ ſingulorum, vel ſancti vtriuſque teſtamenti, vel ſententia iudicis, vel vis diuina, quæ cuilibet nota fient facta ſua. 1ª.q.24.1.1m. 12

LIBERALITAS eſt virtus diſpenſandi bene diuitias, in vſus bonos ſibi ſuiſque, & aliis. 22ª.q.117.3.0. 1
Ad liberalem non pertinet, eſſe promptum ad recipiendum, & minus ad petendum: ſed ſolicitè procurat fructus ſuarum poſſeſſionum, ad liberaliter dandum. 22ª.q.117.4 3m. 2
Propria materia mediatè liberalitatis, eſt pecunia, id eſt, res poſſeſſa ſed materia immediata, eſt paſſio circa pecuniam 12ª.q.60.5.c.& 22ª.q.31.1.1m.& q.32.1.4m.& q.58.9.2m.& q.117.2.3.0. & 6.c.& q. 118.3.c.2m.& q.157.1 c. 3
Liberalitas moderatur amorem pecuniarum & timorem de amiſſione earum. 22ª.q.123.4. m. 4
Proprius actus liberalitatis duplex. ſ. bene vti pecunia in ſe & in alios: ſecundarius autem eſt, præparare & conſeruare eas ad bonum vſum. 22.q.117.4.0. 5
Proprius & principalior actus liberalitatis eſt dare, quàm accipere, vel acquirere, vel conſeruare, vel vti pro ſe. 22ª. q. 117. 4 0.& q. 119.1.2m.& 3m. 6
Liberalis triſtatur quod aliquid detur non conuenienter, ſed magis quando ipſe dat non conuenienter, quia plus opponitur actui eius proprio. 22ª.q.117.4.2m. 7
Dare aliquid cum concupiſcentia retinendi, derogat liberalitati; nõ autem amicitiæ vel charitati, ſed magis oſtẽditur perfectio eius. 22ª.q.31.1. m. 8
*Liberalitas eſt ſubiectiue in voluntate. 1ª.q.21.1.1m. 9
Dantes omnia pro Chriſto, non ſunt prodigi, ſed liberales, 22ª. q. 119.2.3m. 10
Solus Deus eſt maxime liberalis. 1ª.q 44 4.1m. 11
Chriſtus omnes diuitias contemnendo, oſtendit in ſe ſummum gradum liberalitatis & magnificentiæ. 3ª.q.7.2.3m. 12
Omnis virtus theologica & cardinalis, eſt ſimpliciter. i. ſecundum propriam materiam nobilior liberalitate, quæ tamen habet quãdam excellentiam, inquantum eſt vtilis ad multa. 22ª. q.117.6.0. 13
Iuſtitia ſe extendit ad omnes, non autem liberalitas. 22ª. q. 58.12. 1m.& q.123.12.5m. 14
Iuſtitia eſt ſimpliciter, maior liberalitate, quia eſt communior & fundamentum eius eſt, & poteſt eſſe ſine ea, non autem econuerſo, ſecundum quid eſt econuerſo, ſcilicet vt eſt ornamentum iuſtitiæ. 22ª.q.66.4.1m.& q 123.12.5m. 15
Liberalitas conuenit cum iuſtitia, quia vtraque eſt principaliter ad alterum, & circa exteriora, ſed prima attẽdit exteriora vt propria: ſecunda vero vt ſunt alterius, & ratione debiti, ideo liberalitas nõ eſt ſpecies iuſtitiæ, ſed eſt pars ſibi annexa. 22ª. q. 58. 12. 1m.& q. 117 2.3m.& 3.2m.5.0.& q.118.3.2m.& q.134.4.1m.q.157.1.c. 16
Liberalitas eſt ad ſe in ſumptibus, non autem in dationibus, ſed iuſtitia nullo modo eſt ad ſe. 22ª.q 106.3.1m.& q.117.3.3m. 17

LIBERTAS cuiuſlibet rei eſt dominiũ & poteſtas ſui actus, ad oppoſita. 1ª.q.83.3.4.0. 1
De ratione vel neceſſitate libertatis nõ eſt eſſe primam cauſam ſui, id quod liberum eſt. 1ª q 83.1.3m. 2
Poſſe velle malum, non eſt libertas, nec eſt pars libertatis. 1ª. q.62. 8.3m.& 12ª.q.88. 4.1m. 3
Tota radix libertatis, vt ſubiectum, eſt voluntas: ratio autem vt cauſa. 12ª.q 6.2.2m.& q.17.1.2m. 4
*Libertas opponitur neceſſitati coactionis, non autem neceſſitati finis. 1ª.q.82.1 c 1m.& 22ª.q 44.1 1m.& 3ª.q.14 1.c. 5
Libertas prima eſt debilitata per peccatum, non autem omnino amiſſa. 1ª.q 85.2 3m. 6

LIBERVM arbitrium non eſt habitus proprie, ſed eſt potentia. 1.q.83.2.0. 1
Liberum arbitrium eſt idem realiter quod voluntas, ſecundum quod in ea eſt virtus intellectus: vnde liberum arbitrium eſſe dicitur facultas voluntatis & rationis. 1ª q.83.3.4.0. & 12ª. q.1. 1.c. & 22ª.q.24.1.3m & q.95.5.c. 2
Liberum arbitrium eſt tantum eorum, quæ ſunt ad finem. 1ª. q.19. 1.c & q.82.1.2.c.& q 83.1.5m. 3
Liberum arbitrium vt de actibus, eſt tantum de contingentibus: ſed vt de obiectis eſt etiam de præteritis & neceſſariis. 22ª.q.24.1.3m. 4
*Liberum arbitrium eſt per ſe ordinatum in bonum, nec tendit in malum niſi ſub ratione boni. 1ª.q 63.1.4m.& 3ª.q.34.3.1m. 5
*Nullius creaturæ liberum arbitrium, poteſt naturaliter eſſe confirmatum in bono, ſed tantum ex gratia. 1ª.q.63.1 c. 6
Liberum arbitrium viatoris, poteſt per gratiam confirmari in bono, ali 7

aliquo modo, non autem ſimpliciter.3a.q.52.7.3m.& q.79 6.1m. & 2m.

8 Liberum arbitrium in damnatis eſt obſtinatum in malo, quod non poteſt eſſe in via perfecte.22s.q.14.3.3m.& 3a.q.52.6.3m.& q.86. 1.c.

9 Liberum arbitrium eſt in omni,& ſolo habente intellectum.1a.q.59. 3.

10 Liberum arbitrium eſt in Deo.1a.q.19.10.0.

11 Liberum arbitrium eſt in beatis,& eſt in damnatis. a.q.18.4.3m.

12 Homo habet liberum arbitrium.1a.q.83.1.0.& 12s.q.13.6.0.

13 Homo per peccatum amiſit liberum arbitrium, quo ad libertatem à culpa & miſeria,non autem quo ad naturam.1a.q.83.2.3m.

14 Liberum arbitrium non eſt in brutis.1a.q.59.3.c.

15 Liberum arbitrium non ſuſcipit magis & minus ſecundum eſſentiam,ſed ſecundum diſpoſitionem ſubiecti; tamen eſt maius ſecundum nobilitatem rei,cuius eſt.1a.q.19.3.5m.

16 Omnis actus humanus eſt à libero arbitrio vel elicitiua,vel imperatiue.12s.q.1.1.c.

17 Eligere eſt proprius actus elicitus liberi arbitrij.1a.q.83.3.4.0.& 3a. q.18s.4.b.&c.

L i b i d o voluntatis grauat peccatum,ſenſibilis autem leuiat.22s. q.154.5.1m.& q.156.3.c.5m.

Non licere aliquid alicui, contingit dupliciter, ſcilicet ratione prohibitionis,& ratione defectus.22s.q.187.1.c.

1 LIGNVM vitę,& arbor ſcientię boni & mali,ſunt materialia, ſed ſignificant res ſpirituales.1a.q.102.1.4m.

2 Lignum vitę cauſabat immortalitatem in Adam,per ſolam fortificationem virtutis:alij vero cibi,reſtaurando deperditum,1a.q. 97.4.c.

3 Cauſa principalis immortalitatis Adę, erat virtus ſupernaturalis ei data,non autem lignum vitę;ſed tamen erat coadiuuans ad continuationem vitę.1a.q.97.4.c.fi.

4 Si poſt peccatum,homo comediſſet de ligno vitę,non potuiſſet euadere mortem,ſed potuiſſet eam deferre,22s.q.164.2.6m.

1 Idem locus & ſtatus ſanctorum ante aduentum Chriſti, dicebatur ſinus Abrahę,ratione requiei:& limbus inferni, ratione defectus glorię;non autem ſunt omnino diuerſi.3a.q.52.2.4m.

2 Gaudium magnum erat in eo,de gloria ſperata.3a.q.52.3.1m.

3 In limbo patrum erat dolor, de dilatione glorię, non autem pœna ſenſibilis pro peccato,ſed Chriſtus ſoluit vtrunque, ſcilicet præſeruando à ſecundo,& dando gloriam.3a.q.52.2.2m.& 5.2m.

4 L i m v s eſt terra permiſta aquę, ideo corpus hominis dicitur componi ex eo,id eſt ex quatuor elementis.1a.q.91.1.0.

1 LINGVA infirmi,quę infecta eſt cholerico, & amaro humore, non poteſt percipere aliquid dulce, ſed omnia videntur ei amara 1a.q.75.2.c.& q.111.4.c.

2 Donum linguarum, eſt gratia gratis data, & neceſſaria fuit duplici ratione, ſcilicet vt prima diſcipuli Chriſti per vniuerſum orbem diſcurrentes fidem eius vbique prædicarent; & vt ſicut gentibus ad idolatriam declinantibus,introducta eſt diuerſitas linguarum, ita etiam quando erant gentes ad cultum vnius Dei reuocandę, contra huiuſmodi diuerſitatem, remedium adhiberetur, per donum linguarum.22s.q.176.1.0.

3 Chriſtus habuit donum linguarum, quo tamen non eſt vſus; quia tantum in vna gente prædicauit.22s.q.176.1.3m.& 3a.q.7.7.3m.

L i t i g i v m propriè eſt contradictio in verbis, non ex defectu amoris animos vnientis,ſed ex hoc quod quis non veretur contriſtare perſonam: primum eſt contentio, & pertinet ad diſcordiam contrariam charitati: ſecundum contrariatur amicitię vel affabilitatis, non autem manſuetudini vel temperantiæ, licet oriatur aliquando ex ira, vel concupiſcentia generali, & ex multis alijs.22s.q.116.1.c.

Figuræ literarum, quibus tria & ſex repræſentant Græci, ſatis ſunt propinque apud eos.3a.q.46.9.2m.fi.

1 LOCA. Inter quælibet duo loca,ſunt infinita loca, tam diuiſibilia quam indiuiſibilia.1a.q.53.2.c.

2 Reſpectus & inclinatio,& ordo corporis grauis ad locum medium, eſt relatio realis.1a.q.28.1.c.

3 Eſſe in loco dicitur dupliciter, ſcilicet ſicut eſſe in aliqua re, vel eſſe ſicut locatum in loco.1a.q.8.2.c.

4 Eſſe in loco contingit dupliciter, ſcilicet circumſcriptiue & diffinitiue.1a.q.52.1.0.

5 Quod eſt in aliquo loco totum,totalitate eſſentiæ, poteſt ſimul eſſe extra;non autem totalitate quantitatis.1a.q.8.2.3m.

6 Incorporalia ſunt in loco.1a.q.8.2.1m.& 2m.

7 Deus non eſt in loco circumſcriptiue neque diffinitiue, quia eſt vbique.1a.q.52.2.c.fi.& 3a.q.52.3.3m.

8 Deus dicitur eſſe in loco metaphorice, quia implet locum cauſalitate effectuum,non autem diſtantia dimenſionum.1a.q.8.2.c.

9 Deus eſt in loco, non quidem vt quid menſuratum loco,ſed vt dans virtutem loco,locandi & continendi.1a.q.8.2.c.

LONGANIMITAS eſt virtus, qua habetur animus tendendi in aliquid diſtans in longinquum, & conuenit dupliciter cum patientia,ſed magis cum magnanimitate, ſcilicet primo quidem, quia patientia ſicut & fortitudo ſuſtinet aliqua mala,propter aliquod bonum,quod ſi ex propinquo expectetur, facilius eſt ſuſtinere:ſi autem in longinquum differatur,difficilis eſt expectatio:ſecundo quia hoc ipſum quod eſt differri bonum ſperatum,natum eſt cauſare triſtitiam,& ſic ſecundum quod ſub eadem ratione mali contriſtantis,poteſt comprehendi & dilatio boni ſperati, quæ pertinent ad longanimitatem, & labor quem homo ſuſtinet in continuata executione boni operis, quod pertinet ad conſtantiam, tam longanimitas quam etiam conſtantia ſub patientia comprehenduntur.22s.q.70.3.c.& 22s.q.17.5.4m. & q.136.5.0. 1

Longanimitas magis reſpicit ſpem, quàm timorem, vel audaciam, 2 vel triſtitiam,ſicut etiam magnanimitas.22s.q.136.5.0.

In diuerſis linguis,ſunt diuerſi modi loquendi.1a.q.39.3 2m.

Deus loquitur angelis vel hominibus, oſtendendo aliquid, & fortaſſis Deus primis hominibus antea loquebatur,ſicut cum angelis loquitur, ipſa incommutabili veritate illuſtrans mentes eorum, & ſi non tanta participatione diuinę eſſentię, quanta capiunt angeli,ſecundum Auguſtinum,1a.q.94.1.c.fi. 2

Loqui videntur bruta, per illuſionem Simonis Magi, vel operante 3 dæmone:ſicut & aſina Balaam,per angelum.22s.q.165.1.4m.

L o t h culpandus eſt ſecundum Auguſtinum, non quantum ille inceſtus,ſed quantum ebrietas meruit.22s.q.105.4.c.fi.

L o t i o pedum veteris teſtamenti, prætermittitur in nouo teſtamento, & retinetur lotio manuum, quia eſt in promptu, & idem ſignificat. ſcilicet perfectam mundiciam.3a.q.83.5.1m.

L v c i a verum dixit,quod corpus non coinquinatur niſi de conſenſu mentis.22s.q.64.5.1m.

L v c i f e r peccauit grauius cæteris angelis, inquantum in eo minor flexibilitas fuit ad peccatum.1a.q.63.8.5m.

L v d i c r a ſeu iocoſa,ſunt dicta vel facta,in quibus non quæritur,niſi delectatio animalis.22s.q.168.2.c.

L v d i f i c a t i o dæmonum,mutat homines in beſtias, ſecundum apparentiam tantum, non autem ſecundum rei veritatem. 1a.q.114.4.2m.& 22s.q.165.2.4m.

L v d v s eſt in remedium, contra fatigationem animalem, dans 1 animæ quietem,id eſt,delectationem.12s.quæſt.1. 6. 1m. & 22s. q.168.2.0.

Ambroſius reprobat omnes ludos in ſacra ſcriptura, non autem in 2 alijs.22s.q.168.2.1m.

Ludus triplex,ſcilicet turpis,deuotus, & recreatiuus. Primus debet 3 vitari a quolibet:ſecundus eſt laudabilis:tertius debet ſumi, ſed temperatius à pœnitente.22s.q.168.4.1m.

In ludis cauenda ſunt tria, ſcilicet dicta & facta turpia & nociua, 4 reſolutio grauitatis, & indebitæ circumſtantiæ.22s.q.168.1.0.

Ludere inordinate ratione recreationis, opponitur eutrapeliæ, ſed 5 pertinet ad mollitiem,ratione quietis.22s.q.138.1.3m.

Defectus ludi eſt peccatum, ſed minus quam exceſſus eius. 22s. q. 6 168. 4.0.

Exceſſus ludi duplex,ſcilicet ratione turpitudinis vel nocumenti,& 7 ratione indebitæ, circumſtantiæ: primus eſt peccatum mortale: ſecundus autem,eſt peccatum veniale, niſi ponatur finis in hoc. 22s.q.168.3.0.

Superfluitas ludi,pertinet ad ineptam lætitiam, filiam gulæ.22s.q. 8 168.3.3m.

Peccata ratione ſolius intentionis excuſantur per ludum, non autē 9 peccata ex ſua ſpecie; ſed reddunt ludum obſcœnum & flagitioſum.22s.q.168.5.1m.

LVMEN dupliciter poteſt ineſſe alicui,ſcilicet vel per modum 1 formæ permanentis, vel per modum paſſionis tranſeuntis. 22s.q.171.2.c.& q.175.5.2m.

Maius lumen offuſcat minus lumen, ſcilicet alterius illuminantis: 2 non autem minus lumen illuminati,ſed perficit ipſum.3a.q.5.4. 2m.& q.9.1.2m.

Lumen naturale intellectus,nihil aliud eſt,quàm manifeſtatio veri- 3 tatis.1a.q.67.1.c.& q 106.1.c.

In homine eſt triplex lumen quo non participant bruta, ſcilicet lu- 4 men naturæ,gratiæ & gloriæ.1a.q.106.1.2m.

Lumen naturale intellectus confortatur per infuſionem luminis 5 gratuiti.1a.q.12.13.c.

Lumen ſupernaturale intellectus,id eſt, intellectus qui ponitur do- 6 num ſpiritusſancti, eſt quædam acuta perſpectio diuinorum. 1a. q.106.1.1m.& 22s.q.49.1.2m.

Lumen intelligibile, imprimitur diuinitus, ad iudicandum viſa ab 7 alijs,ad intelligendum ſcripturas,& ad interpretādum,ſicut Apoſtolis ad cognita naturaliter,& ad agenda.22s.q.173.2.c.fi.

Lumen gloriæ non poteſt eſſe connaturale alicui creaturæ. 1a. q.12. 8 5.3m.

1 Productio plantarum, præmittitur productioni luminarium, ad excludendum idolatriam.1a.q.70.1.1m.& 4m.
2 Luminaria producta ſunt primo die, quo ad ſubſtantiam: ſed quo ad collationem determinatæ virtutis, producta ſunt quarta die.1a. q.70.1.1m.& q.74.1.4m.
3 Luminaria ſunt fixa in ſphæris, ſecundum Ariſtotelem, nec mouentur ſine ſuis ſphæris; ſed oppoſitum tenet Ptolomeus.1a.q.70. 1.3m.
4 Sol dicitur luminare magnum, & luna luminare minus: ſed ſol propter quantitatem & propter virtutem: luna vero dicitur magna, propter quantitatem apparentem & claritatem, & propter propinquitatem ad nos, & propter manifeſtos eius effectus.1a.q.68. 1.c.fi.& q.70.1.5m.
1 LVNA plena oritur veſpere, & occidit mane: ideo dicitur præeſſe nocti, quia probabile eſt quod producta ſit perfecta, ſicut & plantæ & animalia.1a.q.70.2.5m.
2 Luna non dicitur præeſſe diei, ſicut nocti, licet appareat in die, quia non dominatur diei, propter præſentiam maioris luminaris, ſcilicet ſolis.1a.q.68.1.c.fi.& q.70.1.5m.
3 Luna ſecundum proprium motum, eſt velocior ſole: ſed ſecundum motum diurnum, eſt econuerſo.3a.q.44.2.2m.
1 LVX ſeu lumen, non eſt corpus, nec eſt euidentia coloris.1a.q.67. 2.0.& q.76.7.c.& q.91.1.2m.
2 Lux non eſt forma ſubſtantialis ſolis, ſed eſt qualitas actiua cuiuſlibet lucentis à ſe.1a.q.67.3.0.
3 Lux proprie eſt tantum in corporibus, quantum ad illud à quo ſumitur nomen, ſed quantum ad illud cui imponitur: magis conuenit ſpiritualibus quàm corporalibus.1a.q.67.1.0.& q.74.2.c.
4 Lux non habet contrarium, quia eſt qualitas primi alterantis.1a.q. 67.3.2m.
5 Lux dicitur eſſe ſine numero, pondere, & menſura, quia virtus eius ſe extendit ad omnia corporalia, non autem ſimpliciter.1a.q.5. 5.5m.
6 Lux primo creata, fuit ſol; ſed adhuc informis, quo ad determinationem virtutis, factam quarta die: nec lux erat nubes, niſi ſecundum ſimilitudinem.1a.q.67.4.0.& q.68.1.c.fi.& q.70.1.2m.& q. 74.1.c.4m.& 3.5m.
7 *Lux non videtur per aliquam ſimilitudinem, ſed per eſſentiam ſuam informat oculum.1a.q.56.3.c.
8 *Lux facit quod color qui eſt viſibilis in potentia, fiat viſibilis in actu.1a.q.67.3.3m.& q.79.3.2m.
9 *Eodem actu videtur color & lux, vt ratio videndi, non autem vt obiectum.12e.q.8.3.2m.& q.12.4.c.
10 Alium effectum facit lux ſolis, alium lux Iouis; & ſic de aliis Planetis.1a.q.67.3.c.& q.70.1.2m.
11 Lux agit ad productionem formæ ſubſtantialis, vt inſtrumentum cœli.1a.q.67.3.3m.
1 LVXVRIA principaliter, eſt circa voluptates venereas: ſecundario autem dicitur exceſſum in aliis.22e.q.153.1.0.
2 Omnis actus luxuriæ eſt peccatum.22e.q.153.3.0.
3 Omnis actus luxuriç deliberatus extra limites matrimonij, eſt peccatum mortale: aliter vero eſt veniale.12e.q.35.3.c.& q.36.3.c.& q.153.3.0.
4 Luxuria eſt vitium capitale.22e.q.153.4.0.
5 Peccata luxuriæ inter vitia intemperantiæ, ſunt maxime exprobrabilia.22e.q.151.4.3m.
6 Species luxuriæ ſunt ſex, ſcilicet fornicatio, adulterium, inceſtus, ſtuprum, raptus, & luxuria contra naturam.22e.q.154.0.
7 Stuprum aliquando ſumitur communiter pro omni peccato luxuriæ.22e.q.154.6.2m.
8 Sacrilegium reducitur ad ſpecies tres luxuriæ, ſcilicet vel ad ſtuprum, vel ad adulterium, inquantum violatur virgo Deo deſponſata: vel ad inceſtum, inquantum eſt cum cognata ſpirituali.22e. q.154.1.3m.& 10.2m.
9 Peccatum luxuriæ contra naturam, non eſt humanum, ſed beſtiale. 22e.q.142.4.3m.& q.154.11.0.
10 Vitium contra naturam eſt grauiſſimum inter ſpecies luxuriæ: ſecũdo raptus: tertio inceſtus: quarto adulterium: quinto ſtuprum, & minima fornicatio.12e.q.73.7.c.& 22e.q.154.12.0.& q.170. 1.2m.
11 Species luxuriæ contra naturam ſunt quatuor, quarum grauiſſima eſt beſtialitas: ſecundo Sodomia: tertio, cum muliere extra naturam: quarto mollities.22e.q.154.11.0.& 12.4m.
12 Circa tempora Abrahæ, humanum genus venerat ad profundiſſimum peccatorum, ſcilicet ad infidelitatem, & ad turpiſſimum vitium contra naturam.3a.q.70.2.2m.
13 Filiæ luxuriç ſunt octo, ſcilicet cæcitas mentis, inconſideratio, præcipitatio, inconſtantia, amor ſui, odium dei, affectus præſentis ſæculi, & deſperatio futuri ſæculi.22e.q.53.6.0.& q.153.4.5.0.
14 Gradus luxuriæ quintuplex ſcilicet aſpectus, cogitatio, delectatio, conſenſus, & opus.12e.q.72.7.c.fi.& 3m.
15 Ex luxuria oriuntur quatuor inordinati actus locutionis, ſcilicet turpiloquia, ſtultiloquia, ſcurrilia, & ludicra.22e.q.153.5.4m.
Nulla paſſio ita deprimit rationem, ſicut gula & luxuria.22e.q.53.6. 0.& q.55.8.1m.& q.180.2.3m.fi. 16
Homo incurrit quintuplex damnum ex luxuria, ſcilicet depreſſionem mentis, exhæredationem, periculum perſonæ, & periculum rerum, & impedimentum bonorum operum.22e.q.46.3.c. 17
Luxuria vix vitari poteſt, niſi vitetur principium eius, ſcilicet aſpectus mulieris pulchræ, & præcipue aſpectus virginis.22e.q.167. 2.c. 18
Luxuria vincitur fugiendo, ſed accidia & cætera vitia reſiſtendo. 12e.q.35.6.3m.& q.74.3.2m. 19

M

MACERATIO proprie corporis, non eſt accepta Deo, niſi diſcreta, vt concupiſcentia refrenetur, & natura non nimis grauetur.22e.q.88.2.3m.& q.147.1.2m.& q.188.6.3m. 1
MACVLA in corpore, & macula in anima, contingit dupliciter, ſcilicet priuatione decoris per peccatum mortale, & ex ſuperinductione, per peccatum veniale.3a.q.87.2.3m. 1
Macula peccati eſt defectus nitoris animæ, ſcilicet luminis diuini. & rationis. & gratiæ, ex inordinato amore temporalium.12e.q.86.2. & q.89.1.0.& 22e.q.87.6.c. 2
Macula non dicit aliquid poſitiuum in anima, nec priuationem tantum, ſed in reſpectu ad ſuam cauſam, ſcilicet ad peccatum: ideo diuerſorum peccatorum, ſunt diuerſæ maculæ.12e.q.86.1. 3m.& 3a.q.88.1.c. 3
Macula peccati nihil aliud eſt quam priuatio gratiæ.12e.q.109.7.c. 4
Actus peccati facit diſtantiam à Deo, quàm ſequitur macula.12e.q. 86.2.3m.& q.c. 5
Ceſſante macula peccati, remanet reatus.12e.q.87.6.0. 6
Remiſſo peccato quantum ad maculam, ſemper remittitur pœna æterna, non autem pœna temporalis.12e.q.87.6.0. 7
Macula peccati, manet tranſeunte actu peccati. 12e. q.86. 2.0. & q. 87.6.c.1m. 8
MAGI adorantes Chriſtum ſecundum Auguſtinum, fuerunt malefici: ſed ſecundum alios fuerunt ſapientes, aſtrologi, & potentes. 3a.q.36.3.c.2m.& 5.c. 1
Magi moti ſunt ex ſcriptura Seth, ad ſequendum ſtellam, vel ex prophetia Balaam, vel ducti ab angelis, vel inſpirati à Deo. 3a.q. 36.5.4m. 2
Magi ſecundum Auguſtinum, venerunt de remotiſſimis partibus orientis, per biennium: ſecundum vero alios, venerunt in diebus tredecim: ſecundum alios autem, venerunt de prope. 3a. q.36.3. 3m.& 5.4m.& 6.c.1m. 3
Magi venerunt ad Chriſtum, tanquam primitiæ gentium. docti à ſpiritu ſancto, offerentes munera congrua dignitati Chriſti. 3a. q.36.3.1m. & 8.0. 4
Magi amiſerunt ſtellam quadruplici ratione, ſcilicet propter Iudæorum confuſionem, propter magorum inſtructionem, propter inſtructionem noſtram dupliciter: primo quia qui humanum auxilium quærunt, deſeruntur ab auxilio diuino: ſecundo inſtruimur quantum ad hoc, quia qui fideles ſumus, non debemus quærere ſigna, ſed debemus eſſe contenti doctrinis prophetarum. quia ſigna, data ſunt infidelibus.3a.q.36.8.3m. 5
Herodes poſt duos annos, à receſſu magorum, occidit pueros, quia accuſatus iuit Romam; vel territus aliquo periculo. vel credens magos confuſos.3a.q.36.6.3m. 6
Subſtantia non dicitur magis & minus, ſic quod participetur quandoque cum magis & minus in eadem ſpecie; licet vna ſubſtantia ſit perfectior alia.1a.q.93.3.3m.& 12e.q.52.1.c.col.2. 7
MAGISTER ſententiarum non eſt autenticus: ideo in multis non tenetur.1a.q.94.4.2m.& 22e.q.23.2.0.
MAGNANIMITAS importat extenſionem animi, vel ad magna abſolute, vel ſecundum proportionem. 22e. q. 129. 1. c.& q. 136.5.c. 1
Magnanimitas eſt virtus, quia tendit ad maxima, ſecundum rectam rationem.22e.q.129.3.0.& q.130.2.c. 2
Magnanimitas eſt circa ſpem & deſperationem.12e.q. 60.4.c.fi. 3
Magnanimitas principaliter eſt circa honores, ſed mediate: immediate vero, eſt circa ſpem.22e.q.129.1.0.& 4.8.c.& q.128.c. & q. 131.2.c.& q.132.2.c. 4
Propria materia eius eſt honor magnus, mediocris autem eſt materia cuiuſdam virtutis innominatæ.12e.q.60.5.c.& 22e. q.129.2. 0.& 4.1m.& q.130.2.1m. 5
Magnanimitas eſt circa gloriam, quia moderate vtitur gloria, ſicut & honore.22e.q.132.2.c. 6
Magnanimitas ad duo reſpicit, ſcilicet ad honorẽ, ſicut ad materiã, & ad opus magnum, ſicut ad finem.22e.q.129.8.c.& q.131.2.1m. 7
Ratione primi opponitur ei ſecundum exceſſum ambitio, & ratione ſecundi præſumptio.22e.q.131.2.1m.& 2m. 8
Ea quæ opponuntur aliis virtutibus, opponuntur etiam magnanimitati, 9

mitati, ſecundum quod parua pro magnis habentur. 22^{æ}.q.132. 2.1^{m}.
10 Magnanimitas eſt in iraſcibili ſubiectiue. 12^{æ}.q.60.5.c.& 22^{æ}.q.129. 1.1^{m}.& q.134.2.1^{m}.
11 Magnanimus non quærit honorem tanquam finem, quia hoc reputat parum, ſed quærit fieri dignus honore. 22^{æ}.q.129.1.3^{m}.& 2. 2^{m}.& q.133.1.2^{m}.
12 Magnanimus bene vtitur magnis & paruis honoribus, quia non extollitur nec frangitur oppoſitis, ſed contemnit. 22^{æ}.q.129.2.3^{m}.
13 Magnanimus contemnit bona exteriora, idem non gaudet ſi acquirat ea. nec triſtatur, ſi perdat ea. 22^{æ}.q.129.8.2^{m}.& 3^{m}.& q.132.2. 1^{m}.& 2^{m}.& 3^{m}.
14 Magnanimus non eſt contentioſus, quia nihil extrinſecum æſtimat magnum. 12^{æ}.q.129.1.3.3^{m}.& q.132.2.3^{m}.
15 Magnanimus non amat pericula, nec timet ea; ſed promptiſſime ſe exponit periculis magnis. 22^{æ}.q.129.5.2^{m}.
16 Magnanimus nullo indiget, ſcilicet modo humano, non autem ſimpliciter. 22^{æ}.q.129.6.1^{m}.
17 Magnanimus habet vocem grauem, locutionem ſtabilem: quia non de omnibus facile contendit aut loquitur. ſed de magnis. Non eſt memor beneficiorum, quia non delectatur in hoc, niſi vt maiora compenſet. Eſt tardus & ocioſus, quia non vilibus, ſed magnis intendit. Vtitur ironia, non quę opponitur veritati, ſed quia non omnibus animi magnitudinem oſtendit. Cum aliis non poteſt conuiuere, ſed cum amicis tantum. & magnis. Habet infructuoſa, quia magis honeſta quærit, quàm vtilia. 12^{æ}.q.47.9.3^{m}.& q.129. 3.3^{m}.& 5^{m}.
18 Nullus poteſt eſſe magnanimus, niſi virtuoſus, qui eſt habilis ad magna. 12^{æ}.q.66.4.3^{m}.
19 Magnanimo attribuuntur actus aliarum virtutum, ſub ratione excellentiæ, ſcilicet quod eſt communicatiuus, benefactiuus, retributiuus plurium, veridicus, non planctiuus, non incertus, nec fugiens commonentem. 22^{æ}.q.129.4.1^{m}.& 2^{m}.
20 Magnanimus magis curat de veritate, quàm de opinione; nec quærit laudem humanam. 22^{æ}.q.132.2.1^{m}.
21 Magnanimitas eſt generalis virtus, inquantum operatur magna in qualibet virtute, faciens eam maiorem: ſed eſt virtus ſpecialis, inquantum ponit ſpecialem modum, circa ſpecialem materiam. 22^{æ}.q.129.2.c.& 1.2^{m}.& q.134.2.2^{m}.
22 Magnanimitas eſt ornamentum omnium virtutum. 12^{æ}.q.66.4.3^{m}. & 22^{æ}.q.129.4.3^{m}.
23 Magnanimitas ſuperueniens iuſtitię, auget bonitatem eius, ſed ſine iuſtitia non habet rationem virtutis. 22^{æ}.q.58.12.2^{m}.
24 Magnanimitas & magnificentia, habent connexionem cum omni virtute ſecundum principia virtutum, ſcilicet ſecundum prudentiam & gratiam, non autem ſecundum actum, 12^{æ}.q.65.1.1^{m}.& 22^{æ}.q.129.3.2^{m}.& q.134.1.1^{m}.
25 Magnanimitas & magnificentia tenēt extremum ſecundum quantitatem rei: medium autem, ſecundum regulam rationis, 12^{æ}.q. 64.1.2^{m}.& 3^{m}.& 22^{æ}.q.92.1.c.& q.125.2.1^{m}.& q.130.2.c & q.134. 1.2^{m}.& q.152.1.2^{m}.
26 Bona fortunę conferunt ad magnanimitatem, quo ad materiam eius, ſcilicet quo ad honores, & etiam quo ad finem eius, ſcilicet operari magna 22^{æ} q.129.8.0.

1 MAGNIFICENTIA eſt virtus factiua magnorum, & eſt virtus generalis, ſi ſumatur facere communiter, ſcilicet pro omni opere ſi vero proprie, ſcilicet pro operatione exteriori, eſt virtus ſpecialis. 22^{æ}.q.134.1.2.0.
2 Materia eius ſunt ſumptus magni, præcipue ad cultum Dei: ſecundo pecunia pro eis: tertio amor pecuniæ. 22^{æ}.q.134.1.3^{m}.& 2. 1^{m}.& 3.0.
3 Magnificentia eſt rerum magnarum & excelſarum, cum animi quadam ampla & ſplendida propoſitione cogitatio & adminiſtratio. 22^{æ}.q.128.c.
4 *Magnificentia eſt in voluntate ſubiectiue. 1^{a}.q.21.1.1^{m}.
5 Non oportet ad magnificentiam habere multas diuitias, ſed oportet ſic diſponi, quod quando oportet & decet, velit eas optime diſpenſare, & ſic fuit in Chriſto. 22^{æ}.q.134.1.1^{m}.& 3.4^{m}.& q.152. 3.3^{m}.
6 Magnificus non principaliter facit magnos ſumptus pro perſona ſua, quia non eſt quid magnum, niſi quæ tantum ſemel fiunt, vt nuptiæ: vel permanentia, vt domus. 22^{æ}.q.134.1.3^{m}.
7 Magnificentia facit & intendit aliquod magnum, in factibili tantum: ſed magnanimitas in omni materia. 22^{æ}.q.134.1.2^{m}.ſi.
8 Magnificentia eſt in maximis donis & ſumptibus, ſed liberalitas in mediocribus. 12^{æ}.q.60.5.c.co.2. & 22^{æ}.q.117.1.1^{m}.& q.118.8. 4^{m}.& q.128.1^{m}.& q.129.2.c.ſi.& q.134.2.3.0.& 4.1^{m}.q.151.3.c & q.160.1.c.
Crimen læſę maieſtatis maxime punitur. 22^{æ}.q.10.8.0.& q.11.3.c.& q.108.4.2^{m}.
1 MAS vs dicitur dupliciter, ſcilicet intēſiue & extenſiue. 3^{a}.q.1.4.c.

MALEDICERE contingit tripliciter, ſcilicet enuntiatiue, id 1 eſt, detrahēdo. cauſaliter vel imperatiue & optatiue, & hoc dupliciter, ſcilicet per ſe, id eſt, ſub ratione mali: & ſic eſt peccatum, non autem ſi per accidens, id eſt, ſub ratione boni duplicis, ſcilicet iuſti, ſicut iudex per ſententiam, eccleſia per excommunicationem. prophetæ conformando ſe Deo, vel ſub ratione boni vtilis. ſcilicet vt aliquis melior fiat, vel ne noceat aliis. 22^{æ}.q.76.1. c.& q.83.8.1^{m}.& 2^{m}.
Maledicere ſub ratione mali eſt peccatum mortale: & eſt tanto grauius, quanto plus perſona debet amari & revereri, tamen tripliciter eſt veniale, ſcilicet ratione parui mali: vel ratione affectus, ſcilicet ex ioco vel leui motu, vel ratione ſubreptionis. 22^{æ}.q.76.3.c. 2
Detractio, contumelia, ſuſurratio, & deriſio, ſunt de malo culpæ, & nocent enunciando, ideo ſunt ſecundum ſe grauiora maledictione, quæ eſt de malo pœnæ optando 22^{æ}.q.76.4.c. 3
Benedictio vel maledictio propriè cōuenit tantum ei, cui poteſt bene vel male contingere, ſcilicet naturę rationali, vel aliis in ordine ad naturam rationalem auxiliando, ſicut Deus maledixit terram, & Dauid montes: vel ſignificando, ſicut Chriſtus maledixit ficum: vel continendo, ſicut Iob maledixit diem, & Dauid montes: vel in ordine ad deum, & ſic eſt blaſphemia: vel ſecundum ſe, & ſic eſt quid vanum. 22^{æ}.q.76.1.0.& 4.1^{m}. 4
Diabolus quo ad culpam debet maledici, non autem quo ad naturam eius. 22^{æ}.q.76.1.4^{m}. 5
*MALITIA ex qua dicuntur aliquis peccare, eſt triplex, ſcilicet habitus cuiuſcunque vitij, electio mali, & peccatum præcedens. 12^{æ}. q.78.1.3^{m}. 1
Omnis peccans ex habitu, peccat ex certa malitia, & non econuerſo. 12^{æ}.q.78.2.3.0. 2
Peccatum ex certa malitia, vel ex induſtria. contingit ex inordinatione voluntatis præponentis minus bonum meliori bono. 12^{æ}.q. 78.1.0. 3
Peccatum ex certa malitia, eſt grauius peccato ex paſſione, quia eſt magis voluntarium, magis durat, & eſt circa finem: peccatum autem ex paſſione, eſt circa ea quæ ſunt ad finem. 12^{æ}.q.47.8.c.& q.78.4.0 &.22^{æ}.q.73.c. 4

MALVM eſt aliquid, & eſt ens rationis, non autem ens reale. 1 1^{a}.q.48.2.2^{m}.
Malum non eſt negatio pura, ſed priuatio boni. 1^{a} q.14.10.0.& q. 48.2.1^{m}.& 3.c.2^{m}.& 5.c.1^{m}.& 12^{æ}.q.25.5.c.& q.36.1.c.& q.75. 1.c. 2
Nullum ens eſt malum per eſſentiam, nec per participationem, ſed per priuationem participationis. 1^{a}.q.49.3.c.4^{m}.& q.65.1.2^{m}. &.3^{m}. 3
Malum non eſt cognoſcibile, niſi per bonum. 1^{a}.q.14.10.4^{m}.& q. 48.1.c. 4
Omnis priuatio inquantum huiuſmodi, habet rationem mali: ſicut omnis forma habet rationem boni. 1^{a}.q.48.1.1^{m}. 5
Mala eſſe ratio & experientia docent. 1^{a}.q.48.1.5^{m}.& 2.c.1^{m}. 6
Malum non eſt exiſtens, id eſt, aliqua natura, neque eſt in exiſtentibus, vt pars perfectionis. ſed vt priuatio in ſubiecto. 1^{a}.q.48.1. 0.& 2.1^{m}.& 1^{m}.& 3.1^{m}. 7
* Si vniuerſaliter malum non eſſet, vniuerſum eſſet imperfectus. 1^{a}.q.22.2.2^{m}.& q.48.1.c.3^{m}.q.49.2.c. 8
* Impoſſibile eſt eſſe ſummum malum. 1^{a}.q.49.3.0.& q.103.7.1^{m}. & 22^{æ}.q.172.6.c. 9
Malum non habet cauſam, niſi per accidens. 1^{a}.q.49.1.0.& 3.5^{m}.& 12^{æ}.q.75.1.c. 10
* Omne malum habet cauſam efficientem & materialem, non autē formalem nec finalem. 1^{a}.q.49.1.c. 11
Malum eſt cauſa per accidens, non autem cauſa per ſe. 1^{a}.q.48.1. 4^{m}.& q.49.3.c. 12
*Malum duplex. ſ. malum naturæ, & malum culpæ: & vtrunque eſt vt in paucioribus. 1^{a}.q.63.9.0. 13
Malum culpæ, ſecundum totam ſpeciem humanam, eſt vt in pluribus: in aliis autem eſt vt in paucioribus, ſicut etiam malum naturæ. 1^{a}.q.49.3.5^{m}.& q.63.& 12^{æ}.q.71.2.3^{m}. 14
Malum non ſimpliciter, ſed in ſolis voluntariis duplex. ſ. malum pœnæ, & malum culpæ. 1^{a}.q.48.5.0. 15
*Malum pœnæ opponitur bono creaturæ: malum vero culpæ, bono increato. 1^{a}.q.48.6.c.& q.79.1.4^{m}. 16
Defectus, malum, peccatum, & culpa, differunt: quia primum dicit negationem: ſecundum priuationem in omnibus: tertium in actione tantum: quartum in voluntariis tantum. 1^{a}.q.48.5.c.1^{m}. & 12^{æ}.q.21.1.c.& 2.0. 17
Malum in naturalibus, nunquam eſt in effectu, niſi præexiſtat aliud malū in agente vel in materia, ſed bene in voluntariis, 1^{a}.q.49. 1.3^{m}. 18
Malum naturæ duplex. ſ. malum naturæ à cauſa naturali, vt mors naturalis, & priuatio boni naturæ à cauſa non naturali, vt mors violenta. 12^{æ}.q.42.2.0. 19

20 Malum eſt differentię actus moralis, ratione finis, cui accidit aliqua ſituatio.1ª.q.48.1.2ᵐ.& 12ᵉ.q.18.5.2ᵐ.& q.54.3.2ᵐ. & q.79.2.3ᵐ.

21 Malum moris ex voluntate,contingit per hoc, quod deficit ab ordine rationis & proprij finis.1.2ᵉ.q.71.2.c.3ᵐ.& 6.c.

22 Malum per prius dicitur de culpa,quàm de pœna.22ᵉ.q.19.1.c.

23 Culpa magis habet rationem mali, quàm pœna.1ª.q.48.6.c.& 22ᵉ, q.19.1.c.& q.76.4 c.

24 Mali ſemper hic puniuntur ſpiritualiter, & boni præmiantur, non autem corporaliter.12ᵉ.q.69 2.2ᵐ.

MAMMONA iniquitatis,dicuntur diuitię.vel quia ſolas eas eſſe, reputāt iniqui,vel quia ſunt occaſio iniquitatis:vel quia inequaliter ſunt diuitę, vel quia iniuſte à primo ſunt acquiſitę.12ᵉ.q.q. 32.7.2.c.1ᵐ.

1 MANDATVM eſt de meliori, & quod per alios mandatur: ſed præceptum eſt de neceſſario, & quod quis per ſe iuſſit.12ᵉ.q.99. 5 c.

2 Differentia inter præcepta, mandata, teſtimonia,& iuſtificationes. 12ᵉ.q.99.5.c.

MANSIONES in cælis, ſunt diuerſi gradus beatitudinis; ideo non ſunt in limbo nec in purgatorio.12ᵉ.q.5.2.c.1ᵐ.

1 MANSVETVDO diuerſimode numeratur inter beatitudines,fructus,& virtutes.22ᵉ.q.157.2.3ᵐ.

2 Manſuetudo eſt circa iram.1ª.q.21.1.1ᵐ.& 12ᵉ.q.60.4 b.& c.fi.& 4ᵐ.& 22ᵉ.q.143.c.& q.157.1.2.c.& 3.4.c.& q.162.c.4ᵐ.

3 Manſuetudo præparat hominem ad cognitionem Dei. remouendo duplex impedimentum, ſcilicet iram, & contradictionem veritatis.22ᵉ.q.157.4.1ᵐ.

4 Manſuetudo maxime facit hominem compotem ſui.22ᵉ.q.157.4. c.1ᵐ.

5 Manſuetudo eſt in iraſcibili ſubiectiuè.3ª.q.15.2.c.

6 Homo eſt naturaliter māſuetus. quia eſt complexionis temperatiſſimę,ideo mitigat iram:ſed iraſci cōuenit ei naturaliter, inquantum ratio nunciat cauſam iræ.12ᵉ.q.46.5.1ᵐ.

MANVMISSVS reducitur in priſtinam ſeruitutem, propter aliquam offenſam in dominum eius.2ª.q.88.3.2ᵐ.

MANVS eſt organum organorum quia facit omnia inſtrumenta; & eſt loco omnium inſtrumentorum.3ª.q.83.5.1ᵐ.

1 MARCVS amputando ſibi pollicem ne fieret ſacerdos, non peccauit: quia creditur feciſſe hoc ex inſtinctu Dei. 22ᵉ.q.185.2.3ᵐ.

1 Fluxus & refluxus maris eſt ei naturalis, quia eſt ex motu lunę, cui aqua naturaliter ſubditur.1ª.q.105.6.1ᵐ.

2 In aquis maris ſunt duo mira,ſcilicet primum quod non cooperiant totam terram contra naturam, cum ſint etiam altiores ea:ſecundum vero, quod ſemper mare eſt eiuſdem quantitatis.1ª.q.69. 1.2ᵐ.

3 Diuiſio maris rubri,fuit mira tripliciter. ſcilicet ratione ſoni ventorum,tantę aquæ.& tantorum effectuum.Ibidem.

1 MARIA & Ioſeph erant de eadem tribu; & de ſemine Dauid. 3ª.q.28.1.1ᵐ.& q.31.2.1ᵐ.

2 *Maria fuit de ſtirpe Aaron, * non quidem ſecundum ſucceſſionem generis maſculini, ſed propter affinitatem contractam ex matrimonio.ſibi enim duę tribus in matrimonio iungebantur, ſcilicet ſacerdotalis.cuius erat Aaron:& regia, cuius erat Maria.3ª.q.29. 1.4ᵐ.& q.31.2.1ᵐ.

3 Maria nata eſt ex Melchi, Salomone,Iechonia,& Heli.3ª.q.31.1.3ᵐ.& 3.2ᵐ.

4 Quicquid acceptum à parentibus fuit in Maria, fuit pars eius actu: ideo non fuit in Chriſto.3ª q.31.6.c.

5 Maria in ventre matris ſuę,nō habuit vſum liberi arbitrij, quia hoc eſt priuilegium Chriſti.3ª.q.27.3.c.

6 Maria habuit tantam claritatem in facie, quod Ioſeph non cognoſcebat eam ſenſibiliter.3ª.q.28.2.3ᵐ.

7 *Maria fuit ſanctificata. priuſquam nata ex vtero. 3ª. q.27.1.c.& 2.2ᵐ.

8 Maria non potuit ſanctificari in parentibus, nec in conceptione eius,nec ante infuſionem animę rationalis 3ª.q.27.1.1ᵐ.& 2.0.

9 Maria fuit bis ſanctificata,ſcilicet in vtero matris,& quando concepit Chriſtum:in prima fomes fuit ligatus:in ſecunda vero totaliter ablatus.3ª.q.27.3.c.& 4.1ᵐ.& 5.2ᵐ.

10 Maior ſanctificatio fuit in Maria,quàm in Ioanne baptiſta:& maior in eo,quam in Hieremia.3ª.q 27.6.1ᵐ.

11 Maria ſuper omnes poſt Chriſtum, habuit plenitudinem gratię.3ª. q.7.10.1ᵐ.& q.27.1.c.& 5.0.

12 Maria habuit triplicem perfectionem gratię.ſcilicet in eius ſanctificatione,in conceptione Chriſti, & in eius glorificatione:tertia eſt potior ſecunda,& ſecunda quàm prima.3ª.q 27 5.2ᵐ.

13 In prima perfectione gratiæ, Maria mundata fuit à culpa originali: in ſecunda à fomite. & in tertia ab omni miſeria.3ª.q 27.5.2ᵐ.

14 In prima adepta eſt gratiam inclinantem ad bonum, in ſecunda fuit confirmata in gratia; & adepta eſt gratiam conſummatam & confirmantem eam in bono: & in tertia adepta eſt gratiam conſummatam & perficientem eam in fruitione omnis boni.3ª.q. 27.5 2ᵐ.

Plenitudo gratię & obſeruatio conſiliorum,inchoauit in beata Maria. ſed primum fuit in ea perfecte:& ſecundum perfecte cœpit in Chriſto.3ª.q.28.4.2ᵐ. 15

Maria eſt perfecte beata ſecundum corpus. quia cum corpore aſſumpta eſt in cælum. Credimus enim,quod poſt mortem reſuſcitata fuerit,& portata in cælum.3ª.q.27.1.c.& q.83.5.8ᵐ. 16

Maria habuit donum prophetię,ſapientię,& miraculorum, ſed non ſecundum omnem vſum.3ª.q.27.5.1ᵐ. 17

Puritas Marię fuit maxima ſub Deo.12ᵉ.q.81.5.3ᵐ.& 3ª.q.27.2.2ᵐ. 18

*Maria meruit Chriſtum portare,id eſt, meruit gradum puritatis & ſanctitatis.quo congrue eſſet mater Dei, non autem incarnationem Dei.3ª.q.2.11.3ᵐ. 19

Quamuis beata virgo Maria ſit ſuper omnes angelos exaltata, non tamen eſt exaltata vſque ad æqualitatem Dei, vel ad vnionem in perſona:& ideo non dicitur ſedere ad dexteram, ſed aſtare à dextris, inquantum honor filij aliquo modo participatiue, non plenarie redundat in ipſam inquantum mater Dei dicitur, ſed non Deus.1ª.q.25.6.4ᵐ.& 3ª.q.25.5.0. 20

Maria fuit vere mater Chriſti.3ª.q.35.3.0.

Matrimonium verum fuit inter Mariam & Ioſeph, habuitque triplex bonum,& vtranq; perfectionem requiſitam, præter coitum, & nuptię factę ſunt.3ª.q.29.2.c.& 4.d.30.q.2.2.0.& Opuſ.60.1. co.3.& Matth.co.1.fi. 21 22

Maria fuit expers maledictionis Euę, quia peperit ſine dolore. & non multiplicauit conceptus,nec fuit ſubiecta viro.3ª.q.30.2.2ᵐ. & q.35.6.1ᵐ. 23

Angelus prius apparuit Mariæ,quàm Ioſeph.3ª.q.30.2.2ᵐ. 24

Angelus excellentius apparuit Mariæ. quàm Ioſeph. 3ª. q. 30. 3. 2ᵐ. 25

Maria ſecundum aliquos,non fuit turbata in viſione angeli,quia aſſueta erat viſionibus angelorum:ſed in ſermone eius,ex admiratione dictorum 3ª q.13.3.3ᵐ. 26

Non inconueniens eſt,quod angelus inſtrueret Mariam, quia Maria erat inferior eo ſecundum ſtatum:licet eſſet econuerſo ſecundum prædeſtinationem.3ª.q.30.2.1ᵐ. 27

Maria eſt ſuper omnes ordines angelorum.3ª.q.30.2.1ᵐ. 28

Spirituſſanctus fecit duplicem purgationem in Maria, ſcilicet præparatoriam ad conceptionem Chriſti, colligens mentem eius in vnum: ſecundam vero à fomite, mediante conceptione Chriſti. 3ª.q.27. 3.3ᵐ. 29

Purgatio prima non fuit ad remouendum tranſfuſionem peccati originalis,ſed vt digna eſſet Chriſto.12ᵉ.q.81.5.3ᵐ. 30

Immunitas à peccato in Maria,cauſabatur ex tribus, ſcilicet ex ligatione fomitis, gratia inclinante ad bonum,& prouidentia Dei. 3ª.q.27.3.c fi. & 4.1ᵐ. 31

Maria voluit purgari poſt partum, non quidem propter aliquam immunditiam: ſed propter humilitatem, & obedientiam, & vt approbaret legem,& vitaret calumniam.3ª.q 37 4.0. 32

Emundatio & confirmatio Mariæ, inchoata fuit in prima ſanctificatione.ſed in ſecunda conſummata eſt in perfectione vitæ In aſſumptione vero eius,perfectione gloriæ. 1ª. q. 100. 2. c.& 3ª.q. 27.5.2ᵐ. 33

Maria ſanctificata fuit in vtero à peccato originali, quoad maculam & reatum perſonalem, non autem à reatu totius naturæ: ideo ſi ante paſſionem Chriſti fuiſſet defuncta, non intraſſet paradiſum,nec vidiſſet Deum per eſſentiam, ſicut nec alij ſancti. 3ª. q. 27.1.3ᵐ. 34

Cum beata virgo Maria, credatur omnino fuiſſe immunis à fomitis inclinatione propter eius ſanctificationem perfectam,non eſt pium,ponere aliquam pugnam à carne fuiſſe in ea,cum talis pugna non ſit niſi ex fomitis inclinatione, nec tentatio quæ eſt à carne,ſine peccato eſſe poſſit,vt patet per gloſam;& quamuis non habuerit pugnam per tentationem quæ eſt à carne,habuit tamē pugnam per tentationem ab hoſte, qui nec ipſum Chriſtum reueritus eſt.3ª.q.15.2.3ᵐ. 35

Fomes in Maria adeo debilitatus eſt, & extinctus, vt ad peccatum actuale nunquam inclinaretur.3ª.q.27.3.c & 4.1ᵐ.& 5. 2ᵐ. 36

Maria per primam ſanctificationem fuit ſemper immunis ab omni peccato actuali.3ª.q.27.4.0.& 6.1ᵐ. 37

Tabernaculum veteris legis,figurabat Mariam.3ª.q.27.1.b. 38

Feſto Neomeniæ ſuccedit feſtum Mariæ,in qua primo apparuit illuminatio ſolis,id eſt Chriſti, per copiam gratiæ. 12ᵉ. q. 103. 3. 4ᵐ. 39

MARTYRIVM eſt actus virtutis quadruplicis, ſcilicet fortitudinis vt elicientis principaliter,patientiæ vero,vt elicientis conſequenter,ſed charitatis vt imperantis,& fidei vt finis. 22ᵉ. q.124 1.2.0. 1

Martyrium eſt actus maximæ perfectionis,non quidem ſecundum ſe ſed 2

ſed vt imperatur à charitate, & vt eam oſtendit.22^{f}.q.124.3.o.& q.184.5.^{m}.

3 Martyrium habet quod ſit meritorium ex charitate, ſine qua nihil valet.22^{f}.q.124.2.2^{m}.

4 Mors eſt de ratione martyrij.22^{f}.q.124.4.o.

5 Confeſſio cuiuſcunque alterius veritatis quàm fidei, non eſt cauſa ſufficiens ad martyrium ratione materiæ, ſed tantum ratione finis, referendo ad Chriſtum.22^{f}.q.124.5.c.2^{m}.

6 *Martyrium Ioannis baptiſtæ celebratur, licet mortuus ſit, non quidem pro fide, ſed pro repræhenſione adulterij.22^{f}.q.124.5.c.

7 Moriens pro quocunque opere bono propter Deum, eſt martyr Dei: quia cauſa cuiuſcunque martyrij, eſt veritas fidei, vt eſt operans.22^{f}.124.5.c.

7 Vulneratus letaliter, licet ſuperuiuat habebit aureolam martirij, ſicut ſancta Lucia; ſimiliter vulneratus non letaliter, tamen moriens ex incuria non mortali, vt Marcellus papa, habebit aureolam martyrij: non autem ſi afflictio non continetur vſque ad mortem, ſicut de Syluestro Papa.22^{f}.q.124.4.4^{m}.

8 Martyrium eſt de præcepto, ſecundum præparationem animi tantum.22^{f}.q.124.1.3^{m}.& 3.1^{m}.

9 Martyrium oblatum, debet tolerari patienter, ſed non debet quæri; quia non debet dari occaſio agendi iniuſte.22^{f}.q.124.1.3^{m}.

10 Vniuerſalis abſolutio fit in perceptione baptiſmi & in martyrio, propter quod dicitur quod in martyrio omnia ſacramenta baptiſmi complentur in virtute paſſionis Chriſti, ſcilicet quantum ad plenam liberationem à culpa & à pœna.3^{a}.q.68.2.2^{m}.& q.87.1.2^{m}.

MAS & fœmina in hominibus coniunguntur, non tantum propter generationem, vt in brutis, ſed etiam propter communicationem operum: ideo in ſolis hominibus, mas eſt principium fœminæ, & fœmina facta eſt ex maſculo.1^{a}.q.92.2.o.

1 *MASCVLINVM genus & fœmininum abſolute prædicantur tantum de ſuppoſito.1^{a}.q.31.2.4^{m}.

MATER dicitur aliqua ex hoc quod concepit & genuit. 3^{a}.q.35.3.4.c.

1 MATERIA non ſemper fuit, licet ſit ingenerabilis & incorruptibilis.1^{a}.q.46.1.3^{m}.

2 Materia prima eſt maxime in potentia & principium imperfectiſſimum, nec talis potentia materiæ, etiam dato quod ſit ſua eſſentia, eſt potentia ad operationem, ſed ad eſſe.1^{a}.q.4.1.c.

3 *Materia inquantum habet eſſe ſaltem in potentia, eſt ſimilis Deo. 1^{a}.q.14.11 3^{m}.& 12.c.fi.

4 Materia non poteſt eſſe in alio, cum ſit primum ſubiectum.1^{a}.q.3.2.3^{m}.& 3^{a}.q.77.1.c.

5 Materia prima eſt ſua potentia paſſiua, ſicut Deus eſt ſua potentia actiua.1^{a}.q.54.3.3^{m}.& q.77.1.2^{m}.& q.115.1.2^{m}.

6 *In materia nulla eſt potentia actiua.3^{a}.q.32.4.c.3^{m}.

7 Materia prima dicitur terra, quia eſt informis: dicitur aqua, quia eſt receptiua: dicitur abyſſus, quia eſt turpis.1^{a}.q.66.1.1^{m}.

8 *Partes habent rationem materiæ, totum vero, rationem formæ 1^{a}.q.7.3^{m}.& q.65.2.c.& 3^{a}.q.90.1.c.

9 Vnitas materiæ primæ, eſt tantum in iis quæ conueniunt in generatione & corruptione.1^{a}.q.66.2.o.

10 Materia prima omnium rerum, eſt vna, vnitate ordinis tantum.1^{a}.q.66.2.1^{m}.

11 Omnium generabilium & corruptibilium eſt eadem materia.1^{a}.q.66.2.c.

12 Materia duplex, ſcilicet naturalis & mathematica.1^{a}.q.85.1.2^{m}.& 3^{a}.q.77.2.4^{m}.

13 Materia triplex, ſcilicet ex qua, in qua, & circa quam, & tantum tertio modo coincidit cum fine.12^{f}.q.55.4.c.

14 Duplex eſt conditio materiæ, ſcilicet conditio quę eligitur ab agente, & quæ conſequitur naturam materiæ.1^{a}.q.76.1.5^{m}.& q.91.3.c. & 12^{f}.q.85.6.c.& 22^{f}.q.164.1.1^{m}.

15 Materia non eſt diuiſibilis niſi per quantitatem. 1^{a}. q. 50.2.c.& q. 75.7.c.& q.76.4.4^{m}.& 3^{a}.q.77.2.c. fi.

16 *Materia prima, ſecundum potentiam non eſt infinita ſimpliciter, quia ſe extendit ſolum ad formas materiales.1^{a}.q.7.2.3^{m}.

17 Materia intelligibilis ponitur in diffinitione quantitatis, non autē materia ſenſibilis.1^{a}.q.85.1.2^{m}.

18 Materia & priuatio, diſtinguuntur realiter ſecundum Ariſtotelem, non autem ſecundum Platonem.1^{a}.q.5.2.1^{m}.& 3.2^{m}.

19 Quæ non habent materiam, nō habent cauſam ſui eſſe, ſcilicet quæ tranſmutet de potentia ad actum, nec aliquam cauſam formalē. 1^{a}.q.61.1.2^{m}.& q.75.5. 3^{m}.

MATHEMATICA ſcientia, non demonſtrat per cauſam efficientem nec per cauſam finalem, licet habeat eas, quia mathematica accipiuntur, vt abſtracta ſecundum rationem: cum tamen nō ſint abſtracta ſecundum eſſe. Vnicuique autem competit habere cauſam agentem, ſecundum quod habet eſſe, licet igitur ea quæ ſunt mathematica, habeant cauſam agentē, non tamen ſecūdum habitudinem quam habent ad cauſam agentem, cadunt ſub conſideratione mathematica; & ideo in ſcientiis mathematicis non demonſtratur aliquid per cauſam agentem vel finalem.1^{a}.q.44.1.3^{m}.

MATTIAS electus eſt ſorte, id eſt, per diuinum donum, declarans eum electum eſſe diuinitus.22^{f}.q.95.8.c.

MATRIMONIVM eſt formaliter coniunctio & vinculum animorum, & relatio coniugum: vnde coniunctio viri & vxoris eſt potior, quàm coniunctio vxoris ad conſanguineos viri; non tamen debet dici affinitas, ſed matrimonium, quod eſt vnitas quædam, ſicut homo eſt ſibiipſi idem, non conſanguineus. 3^{a}.q.29.2.c. 1

Matrimonium erat in lege veteri, vt in officium naturæ, & non vt ſacramentum coniunctionis Chriſti & eccleſiæ, quæ nondum fuerat facta.12^{f}.q.102.5.3^{m}. 2

Inſeparabilitas conuenit matrimonio, vt eſt ſacramentum, & vt eſt in officium naturæ, ſed primo modo eſt de prima intentione matrimonij: ſecundo autem modo de ſecunda.12^{f}.q.102.5.3^{m}. 3

Commiſtio carnalis, eſt de ſecunda perfectione matrimonij, non autem de prima.3^{a}.q.29.2.o. 4

Pater non poteſt cogere filium, vt conſentiat ad matrimonium per præceptum, ſed poteſt inducere cauſam rationabilem; & tunc filius tenetur ad præceptum, ſicut ad cauſam.22^{f}.q.104.5.c. 5

Quælibet perſona libera, poteſt ſine conſenſu parentum, contrahere matrimonium. & intrare religionem.22^{f}.q.22.8.2^{m}.& 9.c.& q.104.5.c.& 3^{a}.q.68.10.c. 6

Matrimonium ſecundum diuerſos ſtatus, inſtitutum eſt à lege naturæ, Moyſis, Chriſti, & à lege ciuili.22^{f}.q.154.2.c.&.9.3^{m}. 7

Finis matrimonij duplex.ſ. finis principalis.i. generatio & educatio prolis, & finis ſecundarius.ſ. mutuum obſequium. 22^{f}.q.154.2.c.&.3^{a}.q.29.2.c. 8

* Actus matrimonij, poteſt eſſe ſine peccato, & meritorius. 12^{f}.q.34.1.1^{f}.&.22^{f}.q.153.2.o. 9

In matrimonij ſacramento confertur gratia. 22^{f}.q.100.2.6^{m}. 10

Matrimonium non debet eſſe inter propinquos. 22^{f}.q.154.9.c. 11

Defectus ætatis.ſ.ante pubertatem, quæ communiter eſt in maſculo, anno quarto decimo, in fœmina vero in anno duodecimo, impedit matrimonium & dirimit.22^{f}.q.182.5.c. 12

Seruus poteſt contrahere matrimonium, & vouere continentiam, neſciente domino eius, vel contradicente, non autem religionem ingredi, vel ordinem ſuſcipere.22^{f}.q.88.8.2^{m}.& q.104.5.c.fi. 13

Sex crimina impediunt matrimonium contrahendum ſolum, ſcilicet inceſtus, vxoricidium, raptus alienæ ſponſæ, ſuſceptio proprij filij de fonte per dolum, interfectio preſbyteri, & pœnitentia ſolennis.22^{f}.q.154.7.3^{m}. 14

In lege veteri, Iudæi prohibebantur contrahere matrimonium cum Chananeis, quia Chananei debebant deleri, & Iudæi erant proni ad ritus & mores eorum, propter conuerſationem cum eis; ſed cum aliis infidelibus, vbi non erat periculum, permittebantur, ſicut patet de Ioſeph, Moyſe, & Heſter. 12^{f}.q. 105. 4.6^{m}. 15

Matrimonium de lege naturæ, & indiſſolubile.22^{f}.q. 154. 2.c. 16

*MEDIATOR Dei & hominum, eſt ſolus Chriſtus principaliter, inſtrumentaliter autem ſunt prophetæ, & ſacerdotes vtriuſque teſtamenti & angeli; non autem ſpirituſſanctus, * quia cum ſit per omnia Deo æqualis, non poteſt dici mediator inter Deum & homines: Chriſtus autem etſi ſit Deus, tamen eſt etiam homo. Nec dæmon, quia cum ſit immortalis & miſer, non coniungere hominem Deo intendit, quod mediatoris eſt proprium, ſed ſeparare ab illo, & ad miſeriam ducere. 3^{a}.q.26.1.o. 1

MEDICINA duplex, ſcilicet remouens morbum, & promouens ad perfectam ſanitatem: prima conuenit infirmis, ſecunda vero ſanis.3^{a}.q.80.4.2^{m}. 1

Obiectum artis medicinæ, eſt ſanitas, quia nihil conſiderat, niſi in ordine ad eam.22^{f}.q. 1.1.c. 2

Pro neceſſitate corporis, licet vti pretioſis medicinaliter: ſed in pertinentibus ad ſolam decentiam honeſtatis, debemus eſſe contenti ſimplicibus.3^{a}.q.51.2.3^{m}. 3

Quandoque medicina fortis, ſtatim inducit ſanitatem: ſic & habitus virtutum.12^{f}.q.51.3.c.fi. 4

MEDICVS accipiens in curam, infirmitatem deſperatam, nulli facit iniuriam.22^{f}.q.71.3.1^{m}. 1

Sapiens medicus permittit minorem morbum, vel procurat, vt curet vel vitet maiorem. 12^{f}.q.101.3.3^{m}.&22^{f}.q.64.2.c.&.q.162.6.3^{m}. 2

Medicus tenetur gratis curare pauperes, quando nec per ſe, nec per alios magis coniunctos, nec per eos qui magis poſſunt, valent curari.22^{f}.q.71.1.o. 3

Medicus quadam coactione vtitur in freneticum, qui eius curam non vult recipere: & huic ſimilatur correctio prælatorū, quæ habet vim coactiuam, nō autem ſimpliciter correctio fraterna. 22^{f}.q.33.6. 4

q.33.6.1^{m}.

5 Medicus non tanto magis ſanat, quanto maiorem dat medicinam, ſed quanto medicina eſt magis proportionata morbo; ſic non oportet quod religio tanto ſit perfectior quanto maiorem habet paupertatem; ſed quanto eius paupertas eſt magis proportionata fieri communi & ſpeciali. 22^{e}.q.188.7.1^{m}.

1 MEDIVM. & Actio tranſiens, eſt realiter medium inter agens & paſſum, non autem actio immanens, niſi ſecundum modum ſignificandi. 12.q.54.1.3^{m}.

2 Inter habens & habitum, aliquando nihil eſt medium, aliquando tantum relatio, & aliquando aliquid per modum actionis & paſſionis, non autem actio vel paſſio: & ſic eſt ſpeciale prædicamentum, ſcilicet prædicamentum habitus. 12^{e}.q.49.1 c.3^{m}.

3 Inter habitum & priuationem quæ eſt in priuari, & aliquid habitus relinquens, poteſt eſſe medium, circa proprium ſubiectum, ſicut inter bonum & malum eſt actus indifferens, non autem inter habitum & priuationem quæ eſt in priuato eſſe, nihil relinquens de habitu. 12^{e}.q.18.8.1^{m}.

4 Inter ſubſtantiam & accidens quintum prædicabile, datur medium, non autem vt accidens diuiditur contra ſubſtantiam. 1^{a}.q.76.4.4^{m}.& q.77.1.5^{m}.

5 Virtus non eſt medium inter paſſiones ſecundum eſſentiam, ſed ſecundum effectum, quia conſtituit medium inter eas. 12^{e}.q.59.1.1^{m}.

6 In paſſionibus accipitur medium, per hoc quod attingitur recta ratio, in quo conſiſtit ratio virtutis. 12^{e}.q.17.1.1^{m}.& 5.2^{m}.

7 Virtutes theologicæ habent medium per accidens, id eſt, ex parte noſtra, non autem per ſe, id eſt, reſpectu Dei. 12^{e}.q.64.4.0.& 12^{e}.q.17.5.2^{m}.

8 Quælibet virtus intellectualis conſiſtit in medio, per conformitatem intellectus ad res, ſcilicet in vero, cuius exceſſus eſt affirmatio falſa: defectus autem, eſt negatio falſa. 12^{e} q.64 3.0.& 4.1^{m}.& 2^{m}.

9 Virtus moralis, reſpectu materiæ eſt medium, ſed reſpectu rationis, eſt extremum. 12^{e}.q.64.1.1^{m}.

10 Medium virtutis moralis, attenditur ſecundum rationem rectam in omni circunſtantia, non autem ſecundum quantitatem abſolutam. 12^{e}.q.64.1.8^{m}.& 3^{m}.& 22^{e}.q.58.1.c.& q.104.2.5^{m}.& q.123.4.3^{m}.& q.147.1.2^{m}.

11 Virtus moralis conſiſtit in medio inter exceſſum & defectum. 12^{e}.q.64.1.c.& 4.1^{m}.& 2^{m}. 22^{e}.q 17.5 5^{m}.& q.92.1.c.

12 Omne medium virtutis, eſt medium rationis: ſed ſolius iuſtitiæ, medium eſt rei & rationis. 12^{e}.q.64.2.0.& 22^{e}.q 58.10.0.& q.61.2.1^{m}.

13 Medium iuſtitiæ eſt æqualitas, quam conſtituit iuſtitia inter aliquos. 3^{a}.q.85.3.1^{m}.

14 Medium iuſtitiæ diſtributiuę, ſumitur ſecundum proportionem geometricam: commutatiuæ vero medium, ſumitur ſecundum proportionem arithmeticam 22e.q.61.2.0.& 4.c.fi.

1 MEL non offerebatur in ſacrificiis Dei, quia offerebatur idolis: & ad excludendum omnem carnalem dulcedinem & voluptatem à ſacrificantibus Deo. 12e.q.102.3.14^{m}.

MELCHISEDECH dicitur eſſe ſine patre, matre, genealogia, principio, & fine, quia ſcriptura non ponit, licet habuerit, quia fuit Sem, primogenitus Noë, vt Hebræi dicunt. 3^{a}.q.22.6.3^{m}.

2 MELIVS alio aliquid dicitur ſimpliciter, quod tamen minus proprie recipit alicuius prædicationem, ſicut cognitio patriæ, eſt nobilior cognitione viæ, quæ magis propriè dicitur fides. 22e.q.174.1.3^{m}.

1 MEMBRVM omne, & quælibet potentia animæ, operantur toti, & non ſibi ſoli. 22e.q.17.5.2^{m}.

2 Caput eſt membrum, habens virtutem influendi in alia membra, & recipit ab aliis membris nutrimentum, & alia obſequia. 3^{a}.q.8.1.6.7.8.c.

3 Membra hominis non applicantur operi, niſi de conſenſu rationis. 12^{e}.q.74.7. .& q.77.9.c.fi.

4 Membra naturalia & inſtrumenta artificialia, in ſcripturis, ſignificant operationes, quarum ſunt principia. 1^{a}.q.1.1.3^{m}.

1 MEMORIA duplex, ſcilicet conſeruatiua ſpecierum tantum, alia cuius obiectum eſt præteritum vt præteritum; prima eſt potentia pura cognoſcitiua, & eſt in parte intellectiua, ſecunda vero in parte ſenſitiua tantum. 1^{a}.q.77.8.4^{m}.& q.79.6.0.

2 *Memoria quæ eſt altera pars imaginis, non eſt præteritorum, quia abſtrahit ab omni tempore, cum ſit in intellectu, & non in parte ſenſitiua. 1^{a}.q.79.6.2^{m}.

3 *Memoria intellectiua, non differt realiter ab intellectu poſſibili, ſed eſt habitualis retentio eius cuius actus eſt intelligentia, quæ oritur ex memoria, ſicut actus ex habitu. 1^{a}.q.79 7.0.& q.93.7.3^{m}.

4 Memoria ſenſitiua, eſt theſaurus ſpecierum intentionalium. id eſt intentionum ſenſibilium, cum ſenſu acceptarum, cuius organum eſt in extrema parte capitis. 1^{a} q.78.4 c.

Ea quæ magna æſtimamus, magis memoriæ infigimus. 12e.q.47.2.3^{m}. 5

Conſuetudo multum operatur ad bene memorandum. 12e.q.52.3.3^{m}.& 22e.q.49.1.2^{m}. 6

Illud quod ſcribitur, non de facili à memoria labitur, ſed ſuccurrit memoriæ. 1^{a} q.24.1.c. 7

Neceſſarium eſt eaſdem actus pluries reiterari, vt aliquid firmiter memoriæ imprimatur, quia meditatio confirmat memoriam, ſecundum philoſophum. 12e.q.51.3.c & 22e.q.49.1.2^{m}. 8

Memoria in angelis poteſt poni, vt eſt in mente: non autem vt eſt in ſenſu. 1^{a} q.54.5.2^{m}. 9

Memoria intellectiua manet in anima ſeparata: non autem memoria ſenſitiua, ſed corrumpitur. 1^{a}.q.77.8.4^{m}.& q.89.6.1^{m}. 10

Documenta quatuor ad bene memorandum, ſcilicet ſimilitudines rerum aſſumere conuenientes, nec tamen omnino conſuetas, ordinate eas diſponere; ſolicitudinē circa eas apponere & affectum adhibere, & eas frequenter meditari. 22^{e}.q.49 1.2^{m}. 11

MENDACIVM dicitur tripliciter, ſcilicet materialiter, id eſt dictum falſum: formaliter, id eſt voluntas falſum enunciandi: & effectiue, id eſt voluntas decipiendi. 22^{e}.q.98.1.3^{m}.q.110.1.0. 1

Cupiditas fallendi, pertinet ad perfectionem mendacij, non autem ad ſpeciem eius. 22^{e}.q.110.1.c.3^{m}. 2

Omne mendacium eſt peccatum. 22^{e}.q.69.1.2.0.& q 70.4.c.& q.110.3. .& 4.b.& q.111.1.c.& q.124.1.2^{m}. 3

Mendacium ſecundum ſe, diuiditur tantum in duas ſpecies, ſcilicet in iactantiam, & ironiam: ſecundum gradus autem eius ratione finis, diuiditur in perniciosum, iocoſum, & officioſum, vel in octo gradus eius, ſcilicet quorum primus eſt in doctrina religionis: ſecundus quod nulli proſit, & obſit alicui: tertius quod proſit vni, & alteri obſit: quartus quod ſit ſola mentiendi fallendiq; libidine: quintus quod ſit placendi cupiditate: ſextus quod nulli obeſt, & prodeſt alicui ad conſeruandam pecuniam: ſeptimus quod nulli obeſt, & prodeſt alicui, ad vitandum mortem: octauus quod nulli obeſt & prodeſt alicui, ad vitandum immunditiam corporalem. 22^{e}.q.110.2 0. 4

Mendacium eſt peccatum mortale tantum tripliciter, ſ. ſecundum ſe, id eſt, quando eſt contra charitatem Dei vel proximi, ex intentione & ratione ſcandali. 22^{e}. q.69.1.2.0.& q.70.4.c.& q.110.4.c. 5

Mendacium per ſe, directe & formaliter opponitur virtuti, quæ dicitur veritas. 22^{e}.q.110.1.0.& 2.c. 6

*Dicens verum, credens ſe dicere falſum, dicit mendacium per ſe, & formaliter, non autem econuerſo, niſi per accidens & materialiter. 22^{e}.q.110.1.0. 7

Intendens ſignificare falſum nutibus, mendacium dicit 22^{e}.q.110.1.2^{m}. 8

Mendacium verbo, vel facto vel nutibus, eſt æqualiter peccatum. 22^{e}.q.111.1,c.4^{m}. 9

Nullus debet dicere mendacium, vt ipſe vel alius euadat mortem, vel immunditiam corporalem 22^{e}.q.110.3.4^{m}.& q.113.1 3^{m}. 10

Nec mendacium, nec aliquid quod ex genere ſuo, non eſt peccatum mortale, eſt perfectis peccatum mortale, niſi ſit contra eorum votū, vel ratione ſcandali. 22^{e}.q.69.1.2.0.& q.70.4.c.& q.1104.5^{m}. 11

Si res viſa vel audita, referretur nō eodem modo, nec eiſdem verbis, non eſt mendacium (vt patet in Euangelio & in aliis ſcripturis diuinis, in quibus nihil eſt falſum) 22e.q.110.3.1^{m}. 12

Non ſeruans promiſſum, propter ſuperueniens impedimētū, vel re mutata, excuſatur à mendacio, vt ſanctus Paulus. 22e.q 110.3.5^{m}. 13

In ſacra ſcriptura aliqui laudantur dupliciter. ſ. vt exempla perfectæ virtutis, vt Abraham & Iacob: & propter indolem virtutis, vt Iudith & obſtetrices: primi excuſantur à mendacio, quia figuraliter & prophetice locuti ſunt, non autem ſecundi, licet verum dixerint myſtice. 22e.q.110.3.3^{m}.& q.111.1.1^{m}.& 2^{m}. 14

MENDICITAS duplex. ſ. contraria voluntati & voluntaria: prima eſt occaſio furti & periurij, non autem ſecunda: adeo Chriſtus elegit eam. 22e.quæſt.187.3 c.& 3.quæſt.40.3.1^{m}.

MENS dicitur à metiendo, vel à meminendo. 1^{a}.q.79.9.4^{m}. 1

Mens dicitur tripliciter, ſcilicet natura intellectiua, intellectus & memoria. 1^{a}.q.79.1.1^{m}. 2

Aliquid inhærens menti rationali, eſt maius ea ſecundum quid, non autem ſimpliciter, ſed nihil ſubſiſtens præter Deum, eſt maius ea. 1^{a}.q.16.6.1^{m}. 3

*MENSTRVVS ſanguis eſt in fœminis, loco ſeminis, & eſt propria materia corporis Chriſti & aliorum, non autem ſemen fœminæ. 3^{a}.q.31.5.0.& 6.3^{m}.& q.32.4.c.& q 35.3.3^{m}. 4

Menſtruum non eſt ſanguis primo generatus ex cibis, ſed eſt reſiduum eius quod ab vltima digeſtione nutritiua miniſtrat gene- 5

ſatiuo

tarinę.3ª.q.31.5.c.

3 Menſtruum eſt potentia totum, ſecundum potentiam paſſiuam; ſicut ſemen viri eſt potẽtia totum, ſecundum potentiam actiuam. 3ª q.31.5.1^{m}.& 6.c.

1 Menſvra duplex, ſcilicet ęquiparata menſurato per replicationem, & ratio cognoſcendi ipſum. 1ª.q.1.5.2^{m}.

2 Menſura eſt illud, per quod cognoſcitur quantitas rei, & eſt quid minimum, vel ſimpliciter, vt in numeris in quibus primo inuenitur: vel quo ad nos, vt in continuis; deinde primum in quolibet genere.12^{e}.q.90.1.c.

3 Non oportet quod omnis menſura ſit omnino infallibilis, & certa, ſed vt eſt poſſibile in genere ſuo.12^{e}.q 91.3.3^{m}.& q.97.1.2^{m}.

4 *Menſura debet eſſe homogenea, id eſt, eiuſdem generis cum menſurato.1ª.q.3.5.2^{m}.& 12^{e}.q.19.4.2^{m}.

5 •Ratio naturalis & principia ei naturaliter indita, ſunt regulę generales, & menſurę omnium agendorum ab homine. non autem naturalium.12^{e}.q.91.3.1^{m}.

6 Ad hoc quod aliqua menſurentur per aliquod vnum, non requiritur quod illud vnum ſit cauſa omnium eorum, ſed quod ſit ſimplicius.1ª.q.10.6.4^{m}.

7 Intellectus Dei eſt menſura prima omnium rerum non menſurata; res eſt menſura ſecunda mẽſurata: ſed intellectus noſter eſt menſuratus à rebus non menſurans.1ª.q.21.2.c.& 12e.q.93.1.3^{m}.

8 Cum dicitur Deus mẽſurari ſua ęternitate, accipitur ibi ratio menſurę, ſecundum apprehenſionem noſtram tantum, 1ª.q.10.2.3^{m}.

1 Mercatores ſperare poſſunt lucrum ex mercatore, quod non poſſunt dantes mutuo.22e.q 78.1.0.

1 Merces eſt terminus operis.12^{e}.q.114.5.c.

2 Merces eſt id quod recompẽſatur pro retributione operis: ideo reddere mercedem, eſt actus iuſtitię, ſicut reddere pretium rei emptę.12^{e}.q.114.1.c.& 3ª.q.49.6.c.

3 Meretrix etiam nunc debet permitti, id eſt, tolerari in ciuitate, vt vitetur peius malum, ſcilicet ſodomia, adulterium, & huiuſmodi, quia ſapientis legiſlatoris eſt, minores tranſgreſſiones permittere. vt maiores caueãtur, & in regimine humano illi qui præſunt, recte aliqua mala tollerant, ne aliqua mala peiora incurrantur: vnde dicit Auguſtinus in lib. de ordi. Aufer meretrices de rebus humanis, turbaueris omnia libidinibus.12^{e}.q.101.3.2^{m}.& 22^{e}.q.10.11.c.

4 Meretrix poteſt ſibi retinere, quod ſibi datum eſt propter fornicationem, ſed ſi ſuperflue ad fraudem vel dolum extorſiſſet, tenetur eidem reſtituere 22^{e}.q.62.5.2^{m}.

1 Mergvlvs ſignificat guloſos, qui ſe delitiis immergunt.12^{e}.q.102.6.2^{m}.& co.3.

1 Meritvm duplex, ſcilicet congrui. & condigni.12^{e}.q.114.6.c.

2 Aliquid cadit ſub merito dupliciter, ſcilicet ſimpliciter, vt vltimus finis, & omne quod perducit ad eum, & ſecundum quid. ſcilicet temporalia.12^{e}.q.114.10.c.

3 Efficacia meriti, menſuratur ex tribus, ſcilicet, ex charitate vel gratia, voluntate. & obiecto.1ª.q 95.4.c.& 12^{e}.q.19.8.0.

4 Actus humani habent rationem meriti ex duobus, ſcilicet principaliter ex ordinatione Dei: ſecundario autem ex libero arbitrio. 12^{e}.q.114.4.6.c.& 22^{e}.q.2.9.c.

5 Meritum importat ęqualitatem iuſtitię.3ª.q 49.6.c.

6 Meritum nõ poteſt eſſe ſine actu. quia requiritur quod faciat quod debet qui meretur.12^{e}.q.71.5.1^{m}.& 22^{e}.q.75.1.4^{m}.

7 Meritum eſt actio qua iuſtum eſt, vt agenti aliquid detur.3ª.q.49.6.c.

8 Meritum conſiſtit in hoc, quod homo contemptis creatis inhæret Deo: ſed peccatum eſt econuerſo.22^{e}.q.104.3.0.

9 Omne meritum eſt ſupra naturam, & omne demeritum eſt infra, & contra naturam.12^{e}.q.71.2.c.

10 Meritum non diminuitur propter obligationẽ obedientię, ſi prompte fiat, maxime apud Deum. qui non ſolum exteriora opera, verum etiam interiorem voluntatem videt. 22^{e}.q.104.1.3^{m}.

11 Mereri aliquo dicitur dupliciter, ſcilicet formaliter, id eſt, actibus: & vt principio, ſcilicet habitibus.12^{e}.q.55.1.3^{m}.

12 Quęlibet opera virtutum quarumlibet, ex hoc meritoria ſunt, quod fiunt vt obediatur Deo. 22^{e}.q.104 3.c.

13 •Non poteſt idem actus numero eſſe meritorius beatitudinis, & actus beatitudinis qui eſt fruitio beata: cum vnus ſit gratię imperfectę, & alius gratię conſummatę.1ª.q.62.4.c.& 5.2^{m}.

14 Principium merendi eſt ex parte animę: ſed corpus eſt inſtrumentum actus meritorij.3ª.q.49.6.1^{m}.

15 Paſſionibus meremur vt regulantur à ratione, & paſſionibus demeremus, inquantum ſunt contra rationem; non autem ſecundum ſe.12e.q 24.1.3^{m}.& 22e.q.158.2.1^{m}.

16 Paſſio corporalis martyrum, facit ad meritum præmij accidentalis, non autem ad meritum premij eſſentialis, niſi inquantum eſt volita.3ª.q.48.1.1^{m}.

Gratia eſt principium meritorij operis, mediantibus virtutibus; ſicut eſſentia animæ, eſt principium operum vitę, mediantibus potentiis eius. 12^{e}.q.114.4.2^{m}.& 3ª.q.49.6.c. 17

Nullus poteſt ſibi mereri gratiam ex condigno, ſed ex congruo tantum.12^{e}.q.114.5.c.& 22^{e}.q.177.1.3^{m}.& 1ª.q 2.11.c. 18

Nullus purus homo poteſt alteri primam gratiam mereri ex condigno. ſed tantum ex congruo.12^{e}.q.114.6.0.& 7 2^{m}. 19

Exiſtens in gratia, meretur ex cõdigno vitam æternam ratione gratię: ſed tantum ex congruo ratione liberi arbitrij.1ª.q.95.1.4^{m}.& 6^{m}.& 12^{e}.q.114.5.0.& 3ª.q.48.1.c. 20

•Homo quolibet actu meritorio, meretur augmentum gratię, ſed non ſtatim augetur.12^{e}.q.114.8.0. 21

Omnis actus informatus gratia, eſt meritorius.22^{e}.q.2.9.c. 22

Gratia non poteſt cadere ſub merito, quia eſt merendi principium 3ª.q.2.11.c. 23

Efficacia & radix merendi, eſt ex charitate: ſed ſingulę virtutes merentur præmia ſingula.12^{e}.q.114.4.0.& 21^{e}.q.182.2.c. 24

Radix merendi præmium eſſentiale, eſt charitas, difficultas autem eſt radix, reſpectu præmij accidentalis.1ª.q.95.4.c.& 22e.q.182.2.1^{m}. 25

*Nullius virtutis actus eſt meritorius, niſi ſit informatus charitate. 12e.q.114.4.3^{m}.& 22e.q.2.9.1^{m}.& q.83.13.15.c.& q.124.2.2^{m}. 26

Meritum vitę ęternæ: primo pertinet ad charitatem: ſecundo ad alias virtutes, ſecundum quod actus earum imperantur à charitate.12e.q.57.1.c.2^{m}.& q.114.4.0. 27

Quilibet actus charitatis, meretur vitam ęternam, & augmentum charitatis. 1ª. q.62.5.c.& 12e.q.114.7.3^{m}. & 8.3^{m}.& 22e.q.24.6.c.1^{m}. 28

Nobilius eſt habere aliquid ex merito, quàm ſine merito; & dignitas merendi maior eſt quam gloria corporis.3ª. q.19.3.c. 29

Quanto magis eſt arduum opus. tanto eſt magis meritorium ratione bonitatis, non autem ratione difficultatis, niſi per accidens ratione maioris conatus vel attentionis.22e.q. 27.8.3^{m}. 30

*Meritum eſt æquale præmio vitæ æternæ, æqualitate quantitatis. 12e.q.114.3.0. 31

Quantitas meriti poteſt attendi ex duobus, ſcilicet ex difficultate & bonitate operis, & ex voluntate & charitate operantis. 1ª. q. 95. 4.c. 32

Voluntas cum opere. magis meretur vel demeretur accidentaliter, quàm voluntas ſola; non autem eſſentialiter, niſi ratione triplicis inæqualitatis, ſcilicet numeri. continuati motus, & intenſionis.22e.q. 20. 4.0. 33

Natura comparatur ad principium merendi, ſcilicet ad charitatem, ſicut materia ad formam; fides autem, vt diſpoſitio eius: ideo actus vtriuſque non eſt meritorius, niſi cum charitate. 21^{e}. q. 2. 9.1^{m}. 34

Aliquis poteſt ſibi mereri perſeuerantiam gloriæ, non autem viæ, ſed vtranque poteſt & alius impetrare per orationes. 12^{e}. q. 114. 9.0. 35

Bona temporalia, vt vtilia ad opera virtutum, per quæ peruenitur ad gloriam, cadunt ſub merito ſimpliciter: in ſe autem, ſecundum quid.12^{e}.q.114.10.0.& 21^{e}.q.122.5. 4^{m}. 36

Quilibet agens in bonum vel malum perſonæ vel communitatis vel ſui, meretur vel demeretur retributionem ab vtroque. 12e.q. 21.3 4 0 & 22e.q 59.3 2^{m}.& q. 64.5.c.& q.65.1.c. 37

Nullus meretur id quod iam habet.1ª.q. 62.4 c. & 12e. q. 114. 5.c. & 3ª.q. 19. 3.c. 38

*Nullus poteſt ſibi mereri ex condigno, nec ex congruo reparationem poſt lapſum.12e.q.114.7.0. 39

*Homo poteſt aliquid mereri à Deo ſecnodum quid, præſuppoſita Dei ordinatione, non autem ſimpliciter, 12e.q. 21. 4.0.& quæſt. 114. 1. 0. 40

•Nullus meretur niſi viator, & pro viatore tantum.1ª.q.62. 9. 0. & 22e.q.13.4. 2^{m}.& q.182.2.1^{m}.& 3ª. q. 19.3.1^{m}. 41

*Meritum animæ ſeparatæ vel demeritum. non poteſt augeri nec minui.1ª.q.62.9.c. 42

Metahysica eſt de ſubſtantiis immaterialibus. inquantum tales ſubſtantiæ; de ſenſibilibus autem, vt ſubſtantiæ, vel vt entia tantum.12^{e}. q. 66.5.1^{m}. 1

Metaphora.&. Nomen nõ dicitur proprie, ſed metaphorice de eo, in quo non eſt tota ratio nominis, ſed aliquid eius per ſimilitudinem.1ª.q.13.9.c.& q.13.3.c. 1

Quæ dicuntur metaphorice, non oportet ſecundum omnia eſſe ſimilia. 3ª.q.2.6.1^{m}.& q.8.1.2^{m}.& q 46.q. 1^{m}. & q.48.3.1^{m}. & q. 76.6. 2^{m}. 2

Ex eadem re poteſt fieri metaphora ad contraria, propter diuerſas proprietates eiuſdem rei, 12e. q.13.1.1^{m}. 3

Metaphora in diuinis, potius transfertur ex natura irrationali & vili, quàm ex natura rationali & nobili, ad vitandum errorem. 1ª. q.1.9.3^{m}. 4

5 Theologia vtitur metaphoris.1a.q.1.9.c.& q.10.1.4m.& q.12.3.3m. & q.13.3.1m.& q.14.11.c.& q.19.11.c.
MICHAEL eſt de ordine principatuum, vel archangelorum.1a. q.113.3.c.
1 Miles in exercitu debet primo ſubdi duci,ſecundo aliis coordinari, ſed contrarium primi eſt grauiſſimum peccatum.12æ.q.100.6.c.
2 Milites charactere inſigniuntur,quaſi ad militiam deputati.3a.q.63. 3.c.
MILITARIS ars,quæ eſt propter victoriam, ad quam ordinatur omne officium bellicum, ordinat artem equeſtrem & naualem,& omnia huiuſmodi in ſuum finem.22æ.q.23.4.2m.
Negociatio eſt valde contraria militiæ, ideo ſecundum iura ciuilia, negociatio interdicitur militibus.22æ.q.40.2.c.
MILLIA millium miniſtrantium & aſſiſtentium Deo.1a.q.112. 4.2m.
MILVVS maxime inſidians, ſignificat fraudulentos.12æ.q.102.6. 1m.& co.2.ſi.
MINERALIA non nominantur in vniuerſali productione rerum,quia ſunt occulta, nec addunt aliquam dignitatem ſupra elementa.1a.q.69.2.3m.

1 MINISTER. & Miniſtri noui teſtamenti, ſunt maioris dignitatis, quàm miniſtri veteris teſtamenti.22æ.q.87.1.c.ſi. & q.174.4.3m.
2 *Quicunque exiſtens in aliquo peccato mortali, exhibet ſe miniſtrum eccleſiæ in aliquo ſpirituali,peccat mortaliter.3a.q.64.6.c.

1 MIRACVLVM dicitur quaſi admiratione plenū,id eſt, quod habet cauſam occultā ſimpliciter & omnibus,ſcilicet Deum. 1a.q.105.7.c.& 12æ.q.113.10.c.
2 Miraculum non dicitur reſpectu potentiæ diuinæ, ſed reſpectu naturæ quam excedit.1a.q.105.8.0.
3 Miraculum propriè eſt præter ordinem totius naturæ creatæ.1a.q. 110.4.c.1m.& 4m.& q.114.4.c.
4 De ratione miraculi ſunt tria, ſcilicet eſſe arduum,id eſt ſupra virtutem naturæ creatæ agentis, præter ſpem naturæ, id eſt quod non habeat ad illud naturalem ordinem. ſed ordinem obedientialem: & quod ſit inſolitum, id eſt præter modum eius conſuetum.1a.q.105.7.2m.& 12æ.q.113.10.c.
5 Miracula dicuntur,quia ſunt ſupra naturam:ſigna vero, quia manifeſtant aliquid ſupernaturale: prodigia autem & portenta, propter excellentiam.22æ.q.178.1.1m.
6 Gradus miraculorum triplex.ſcilicet maximus, id eſt, quo ad ſubſtantiam facti:medius,id eſt quo ad illud in quo fit, & minimus. id eſt,quo ad modum,1a.q.105.8.0.& 12æ.q.113.10.c.
7 Creatio animarum, vel aliorum, non eſt proprie miraculum, 1a.q. 105.7.1m & 12æ.q.113.10.c.
8 Spirituales effectus Dei,vt iuſtificatio impij,& illuminatio,non ſunt miracula,ſed finis miraculorum,1a.q.105.7.1m.& 12æ.q.113.10.0, & 3a.q.44.3.1m.& 3m.
9 Conceptio Chriſti ex virgine, ſuit miraculoſa 3a.q.33.4.0.& q.35. 3.2m.
10 Natiuitas Chriſti ſuit miraculoſa.3a.q.35.3.2m.
11 In natiuitate & paſſione Chriſti,oſtenſa ſunt maxima miracula, circa luminaria cœli:quia tunc maxime apparuit infirmitas humanitatis eius,3a.q.44.2.3m.
12 Gratia miraculorum. non eſt gratia habitualis, ſed impreſſio tranſiens.22æ.q.178.1.1m.
13 Gratia miraculorum,cōfert commune beneficium.ſcilicet notitiam Dei,ſed gratia ſanitatū,addit aliquid ſpeciale, ſcilicet beneficium ſanitatis,ideo ab inuicem diſtinguuntur,12æ.q.178.1.4m.
14 Gratia miraculorum, excellentiſſime data eſt animæ Chriſti, vt miracula faceret,& eam in alios transfunderet,3a.q.13.2.c.3m.
15 *Operatio miraculorum,attribuitur gratiæ gratis datæ, vt principio proximo, fidei vero, vt virtuti diſponenti ad hanc gratiam conſequendam,22æ.q.178.1.0.
16 Operatio miraculoſum attribuitur principaliter fidei, vt virtuti diſponenti, quibus cooperantur abſtinentia & continentia,22æ.q. 178.1.5m.
17 *In reliquiis ſanctorum, & verbis diuinis, non eſt aliqua virtus vel forma,qua fiunt miracula,22æ.q.178.1.1m.
18 Miracula diminuunt meritum fidei,nolentium credere, niſi per miracula,3a.q.43.3.3m.
19 Miracula Chriſti de quibus eſt fides,fuerunt occulta, probantia vero fidem fuerunt manifeſta.3a.q.29.1.2m.
20 Diſcipuli Chriſti crediderunt in eum,antequam vidiſſent eum facere miracula,3a.q.43.1.3m.
21 Solus Deus poteſt per ſe facere vera miracula, 1a.q.110.4.0.& q. 114.4.c.& 12æ.q.111.4.c.& q.113.10.c.& 22æ.q.178.1.1m.& 2m.& 4. 0.& 3a.q.43.2.c.& 4.c.3m.& q.78.4.2m.
22 Omnia miracula fiunt miniſterio angelorum,1a.q.110.4.1m.
23 Angeli & alij ſancti faciunt miracula miniſtrando, vel impetrando, 1a.q.110.4.1m.& 3a.q.13.2.3m.& q.78.4.1m.
Sancti faciunt miracula dupliciter,ſcilicet poſtulatione, & poteſtate,id eſt,non præcedente oratione manifeſta: tamen in vtriſque Deus operatur principaliter,ſancti autem inſtrumentaliter, 1a.q. 117.3.1m.& 22æ.q.178.1.1m.& 3a.q.64.3.4m. 24
Miracula Ioſue,Iſaiæ,& Heliæ, fuerunt maiora ſecundum ſubſtantiam,quàm miracula Moyſis, ſed ſecūdum modum eſt econuerſo,22æ.q.174.4.2m. 25
Miracula ad commendationem ſanctitatis proprie fiunt tantum à ſanctis,ſed ad confirmationem doctrinæ, fiunt etiam à malis per veram fidem,& per nomen Chriſti, 1a.q.110.4.2m.& 22æ.q.178.2. 0.& 3a.q.43.2.4.c. 26
Miracula bonorum,differunt à ſignis malorum quintupliciter, ſcilicet in efficacia.duratione,vtilitate,fine,& modo,1a.q.114.4.2m. 27
Magi faciunt miracula,per priuatos contractus, id eſt, per dæmones:boni vero per publicam iuſtitiam, id eſt per Deum: ſed mali Chriſtiani,per ſigna publicæ iuſtitiæ,id eſt per nomen Chriſti. vel per aliqua eius ſacramenta, 1a.q.110.4.2m.& q.114.4.3m.& 22æ. q.178.2.3m. 28
Omnia miracula dæmonum ſunt falſa,ratione rei,vel miraculi, 1a. q.110.4.2m.& 4m.& q.114.4.0.& 22æ.q.178.2.c. 29
Antichriſtus faciet aliqua vera miracula,quo ad naturam rei,virtute dæmonum:ſed falſa quo ad rationem miraculi, & ad decipiendum,1a.q.114.4.1m.& 22æ.q.178.1.2m. 30
Ioannes baptiſta nullum fecit miraculum, vt homines principaliter Chriſto attenderent,3a.q.38.2.2m.& q.40.2.1m. 31
Conuenientiſſimum fuit, vt Chriſtus faceret miracula, vt oſtenderetur eius gratia vnionis,& eius doctrina ſupernaturalis,3a.q.43. 1.0.& 4.c. 32
Chriſtus faciebat miracula virtute diuina, 3a. q.13.2.c.3m.& q.43. 2.c.& 2m.& 4.c.& q.44.3.2m. 33
Chriſtus faciebat miracula virtute propria, alii vero ſancti, virtute aliena,3a.q.43.4.9. 34
* Anima Chriſti, vt inſtrumentum verbi ſibi vniti, habuit inſtrumentalem virtutem, ad omnes mutationes miraculoſas, ordinabiles ad inſtaurationem rerum, non autem ad annihilationem rerum,3a.q.13.2.c.3m. 35
Quæ fiebant à Chriſto miraculoſe, erant perfectiſſima, 3a.q.44.3. 2m.& 3m.& q.45.6.c. 36
Miracula Chriſti, ſufficienter oſtendebant eum eſſe Deum. 3a. q. 43.4.0. 37
Chriſtus cepit facere miracula in nuptiis, non autem prius. ne humanitas eius phantaſtica videretur, 3a. q.36.4.5m.& q.43.3.0. 38
Chriſtus conuenientiſſime fecit miracula circa dæmones,angelos, cœlos,homines,bruta, & elementa.3a.q.44.0. 39
MIRVM ſimpliciter,idem eſt quod miraculum,non autem ſecundum quòd eſt mirum alicui,1a.q.105.17.c.
MISERIA non eſt quicunque defectus, ſed tantum defectus naturæ rationalis; quia opponitur felicitati, 1a. quæſt.21.4.c.& 22æ. q.30.1.c. 1
*Nullus poteſt velle miſeriam, ſed quilibet naturaliter eam fugit, 1a q.94.1.c. 2

MISERICORDIA eſt compaſſio alienæ miſeriæ in corde, qua ſi poſſumus, ſubuenire compellimur, 1a.q.21.3.& 22æ. 1 q.30.1.c.2m.& 2.3.c.
Miſericordia vt eſt motus appetitus,regulatus ratione.eſt actus virtutis moralis,& virtutis ſpecialis:non autem vt paſſio tātum. 12æ. 2 q.59.1.3m.& 22æ.q.30.3.c.& q.36.3.3m.
Miſericordia vt virtus, eſt virtus moralis circa paſſiones, & reducitur ad medietatē,quæ dicitur Nemeſis,ſed eas Ariſtoteles nō ponit virtutes,quia vt paſſiones ſunt,ſunt laudabiles;tamen vt ſunt ab aliquo habitu electiuo, ſumunt rationem virtutis, 12æ. q. 3 21.3.4m.
Miſericordia ſecundum ſe eſt maxima virtutum, 22æ.q.30.4.0.
Inter omnes virtutes quæ ad proximum ſunt, miſericordia eſt potiſſima,ſicut etiam eſt potioris actus, 22æ.q.30.4.c. 4 5
Liberalitas conſiderat bonum, In dationibus communiter, miſericordia vero ſecundum rationem ſpecialem, ſcilicet vt eſt releuatio miſeriæ alienæ,22æ.q.31.1.3m.& q.117.5.3m. 6
Datio beneficij ex miſericordia. procedit ex affectione ad eum cui bono dat: ideo miſericordia pertinet ad charitatem, liberalitas vero ad pecuniam,22æ.q.117.5.3m. 7
Longe melius, & humanius. & piorum ſenſibus accōmodatius in Cæſaris laude locutus eſt Tullius,vbi ait:nulla de virtutibus tuis, nec admirabilior, nec gratior miſericordia,22æ.q.30.3.b. 8
Miſericordia poteſt præcedere,& ſequi iuſtificationem, & poteſt ſecum concurrere:quia operatur contra peccatum per modum ſatisfactionis,& per modum præparationis, 12æ.q.113.4.1m. 9
Miſericordia eſt effectus charitatis, 22æ. q.28.principio.& q.32.1. c.& q.36.3.3m. 10
Motiua ad miſericordiam, ſunt tria maxime ſ.mala contra naturā, contra ſpem,& contra merita alicuius,22æ.q.30.1.c. 11

Deſe

12 Defectus, eſt ratio miſerendi ſemper, propter vnionem amoris, vel propter poſſibilitatem patiendi ſimilia, 2 2ª.q.30.2.o.
13 Culpa inquantum huiuſmodi, non eſt motiua ad miſericordiam, quia eſt volita, ſed eſt motiua vt eſt annexa alicui contra voluntatem, 2 2ª.q.30.1,1m.
14 Miſericordia proprie non eſt ad ſe, nec ad perſonas multum côiunctas, vt ad parentes & filios: ſed ad eos eſt dolor, & in iis durum eſt expulſiuum miſerationis*, quia in iis non miſeremur proprie, ſed debemur, & dutum quid patimur, 2 2ª. q. 30.1.2m.& q.31.9.3m.& q.106.3.1m.
15 Iniuriæ illatæ miſerabilibus ſ. pupillis & viduis, exaggerantur, quia magis opponuntur miſericordiæ, & nocumenta ſunt eis grauiora, quia non habent releuantem, 1 2ª.q.63.4.2m.
16 Amici, ſenes, ſapientes, debiles, & timidi, maximè miſerentur, non autem ſuperbi, audaces, & contumeliæ diſpoſiti, 2 2ª.q.30.2.o.
17 Miſericordia eſt in Deo, ſecundum effectum, & ſecundum affectum voluntatis: non autem ſecundum paſſionem, 1ª.q.21.3.o.& 2 2ª.q.30.1.2m.
18 Proprium opus Dei eſt tantum vnum. ſ. benefacere & miſereri: ſed punire conuenit ei, propter culpam peccantis, 2 2ª.q.25.2.c.
19 Deus dicitur omnipotentiam ſuam parcendo maxime & miſerando manifeſtare: non tam quo ad ſubſtantiam facti, quàm etiam quoad licentiam faciendi, 1ª.q.25.3.3m.& 2 2ª.q.30.4.c.
20 Deus ſemper miſeretur, puniendo citra condignum, & præmiando vltra condignum, 1ª.q.21.4.1m.
21 Miſericordia Dei dicitur dupliciter. ſ. repulſio miſeriæ præcedentis ſine debito: & remotio cuiuſcunque defectus ſine debito, 1ª.qu. 23. 1. 3m.
22 In omni opere Dei eſt miſericordia, & iuſtitia, 1ª.q.21.4.o.
23 Deus agendo miſericorditer, non agit contra iuſtitiam, nec econuerſo, 1ª.q.21.3.2m.& 3ª.q.46.2.3m.
24 In omni opere Dei, miſericordia ſemper eminet iuſtitiæ, 1ª. q. 21.3.2m.& 4.c.fi.
25 Opus iuſtitiæ Dei, ſemper fundatur in opere miſericordiæ, & ipſum præſupponit, 1ª.q.21.4.c.& q.15.1.3m.
26 Maioris miſericordiæ eſt, impios iuſtificare, quàm iuſtos creare: ſed ſunt æqualis potentiæ Dei, 3ª.q.43.4.2m.
1 MISSA dicitur, quaſi tranſmiſſa. ſ. à populo ad Deum, & econuerſo: vel dicitur ab emiſſione catecuminorum, & excommunicatorum, 3ª q.83.4.9m.
2 Ratio, & expoſitio eorum quæ dicuntur & fiunt in miſſa, & de ſingulis partibus miſſæ, 3.q.83.4.5.o.
3 Defectibus & periculis in miſſa, ſufficienter occurritur, 3ª. quæſt. 83.6.o.
4 Debilitas vel ægritudo, impedit à celebratione miſſæ. propter impoſſibilitatem, vt in priuatis vſu oculorum vel digitorum, vel linguæ, vel propter periculum, vt in morbo caduco, & alienatione mentis: vel propter abominationem, vt in lepra: ſed lepra ordinē non tollit, 3ª.q.82.10.3m.
5 Audire miſſam, & communionem accipere à peccatore non ſeparato ab eccleſia, licet: quia ſuſpenſus eſt à Deo quo ad ſe, non autem quo ad alios, 3ª.q.82.9.c.
6 *Celebrans miſſam in peccato mortali, vel inducens talem ſcienter, vel audiens miſſam præciſi per ſententiam eccleſiæ, vel notorij fornicarij, licet ſuſtineatur à prælatis, peccat mortaliter. 3ª. q. [illegible] .o.
7 Accipere pro miſſa aliquid, quaſi pretium eius, eſt ſimonia: non autem accipere quaſi ſtipendium laboris, 2 2ª.q.100.2.2m.
8 Miſſa non debet celebrari, niſi pro membris eccleſiæ: nec in canone miſſæ debet orari, niſi pro membris eccleſiæ, 3ª.q.79.7.2m.
9 Miſſam licet dicere in loco non ſacro, cauſa neceſſitatis. ſ. in itinere: vel propter deſtructionem eccleſiarum, ſed cum altari portatili, & aliis neceſſariis: non autem aliter, niſi de licentia epiſcopi, 3ª.q. 83.3.o.
10 Plures debent intereſſe miſſæ ſolenni: ſed in miſſis priuatis ſufficit vnus. ſ. ſeruitor, 3ª.q.83.5.12m.
11 Miſſa quotidie celebratur in eccleſia quintuplici ratione. ſ. quia ſemper oportet paratam eſſe medicinam contra quotidiana peccata: vt lignum vitæ ſemper ſit in medio paradiſi: vt nobis quotidie Chriſtus vniatur ſacramētaliter, & nos ei ſpiritualiter, vt ſit apud nos iugis memoria paſſionis Chriſti, vt vero agno loco typici agni quotidie vtamur ad veſperam, quem Iudæi ad veſperam conuertendi eſuriunt, 3ª.q.83.2.c. m.
12 Miſſa poteſt dici, quando incipit apparere aurora: non autem de nocte, niſi in natiuitate Chriſti, & in vigilia paſchæ, in principio noctis, 3ª.q.83.1.4m.
13 Hora miſſæ in feſtis, eſt tertia, in profeſtis diebus eſt ſexta, in ieiuniis nona: ſed poteſt tardari, maxime tempore ordinum, 3ª. q. 83. 2. 3m.
14 Miſſa regulariter celebratur ſolenniter horâ paſſionis Chriſti. ſ. ab hora tertia vſque ad nonam, 3ª.q.83.2.c.
15 Miſſæ priuatæ poſſunt dici à mane vſque ad tertiam, vel vſque ad nonam, in diebus ieiuniorum, 3ª.q.83.2.3m.
In natali Chriſti, quilibet ſacerdos poteſt dicere tres miſſas. ſ. primam in nocte, ſecundam in aurora, & tertiam in die, propter triplicem natiuitatem Chriſti. ſ. quarum vna eſt æterna, quæ quantum ad nos, eſt occulta, licet ſecundum ſe, ſit in plena luce: alia eſt temporalis, ſed ſpiritualis: qua ſ. Chriſtus oritur tanquam lucifer in cordibus noſtris: tertia vero eſt temporalis & corporalis, ſecūdum quam viſibilis nobis proceſſit ex vtero virginali carne indutus, 3ª.q.83.2.2m.& 5m. 16
Non licet alio die, plures miſſas ab eodem celebrari pro pecunia, vel adulatione ſecularium: ſed tantum pro vrgenti neceſſitate, 3ª. q.83.2.5m. 17
Quando in vna die occurrunt diuerſa beneficia Dei commemoranda, vel impetranda pro viuis vel mortuis: oportet miſſam pluries celebrari, ſi adſit facultas, puta vnam pro feſto, & aliam pro ieiunio, vel pro mortuis, 3ª.q.83.2.2m. 18
Multiplicatio miſſarum, multiplicat oblationem ſacrificij, & multiplicat eius effectus, non autem multitudo hoſtiarum in vna miſſa, ideo ſumens multas hoſtias in vna miſſa, non percipiet maiorem effectum, 3ª.q.79.7.2m. 19
Miſſa melioris ſacerdotis, eſt melior, quo ad annexa: ideo melius eſt eam audire, licet quo ad ſacramentum, & effectum ſacramenti, omnes miſſæ ſint æquales, 3ª.q 82.6.o. 20
MISSIO de ratione ſua importat reſpectum miſſi ad mittentem, & ad aliquem terminum, 1ª.q.43.1 c.& 2.c.3m. 1
Miſſio non dicit gradum dignitatis, ſed auctoritatem principij in vno, reſpectu exeuntis ab eo, 1ª.q.43.1.1m.& 1ª q.39.8.1m. 2
Miſſio viſibilis in diuinis, eſt ſignum miſſionis inuiſibilis factæ, non quidem tunc, ſed prius, 1ª.q.43.7.6m. 3
*Mittere filium & ſpiritum ſanctum, conuenit cuilibet perſonæ diuinæ, & toti trinitati, 1ª.q.43.8.o. 4
Spiritus ſanctus non mittit ſe proprie, quia miſſio dicit diſtinctionem mittentis à miſſo, ſecundum Præpoſitiuum & Altiſiodorenſem, ſed mittit ſe improprie. j. dat ſe, 1ª.q.43.8.o. 5
Homo nullo modo poteſt mittere ſpiritum ſanctum, 1ª. quæſtio. 43.8.c.fi. 6
Mitti ſecundum imperium, vel ſecundum conſilium, non conuenit Deo, quia dicit minoritatem, nec vbi non fuit prius, quia dicit receſſum, ſed ſecundum originem: & ſecundum nouum modum, 1ª.quæſtione 43 1.o.& 3.c.& 4.3m.& 5.c.3m.& 6.c.& q. 112.1.c.3m. 7
Mitti conuenit filio, & ſpiritui ſancto, ſed nullo modo conuenit patri, nec trinitati, 1ª.q.43.4.8.o.& q.112.1.c.& 3ª.q.39.8.1m. 8
Mitti inuiſibiliter, conuenit filio & ſpiritui ſancto, non autem patri, 1ª.q. 43.5.o. 9
Mitti viſibiliter vt donum, & vt ſanctificationis indicium, conuenit ſpiritui ſancto, filio autem, vt ſanctificationis auctori, 1ª. q. 43.7.o. 10
Miſſio filij & ſpiritus ſancti, diſtinguitur ſecundum originem, & ſecundum effectus illuminationis, & inflammationis: ſed conueniunt in gratia, nec vna poteſt eſſe ſine alia, 1ª.q.43.5.3m. 11
Miſſio filij eſt prior miſſione ſpiritus ſancti, ratione donorum, & ta exitur, ſed ratione dantis, eſt econuerſo, 3ª.q.7.13.c. 12
Miſſio filij, prior eſt ordine naturæ, miſſione ſpiritus ſancti, ſicut ordine naturæ, ſpiritus ſanctus procedit à filio, & à ſapientia dilectio, 3ª.q.7.13.c. 13
Miſſio filij Dei triplex. ſ. in mente, in carne, & ad prædicandum, 3ª. q.42.1.o. 14
Non eſt miſſus Chriſtus ad prædicandum: niſi ad oues quæ perierunt domus Iſrael, quadruplici ratione. ſ. primo vt oſtenderet impleri promiſſiones factas Iudæis, & non gentibus: ſecundo vt eius aduentus oſtenderetur eſſe à Deo, tertio vt Iudæis auferret calumniandi materiam: quarto quia Chriſtus per crucis victoriam meruit poteſtatem, & victoriam, & dominium, ſuper gentes, 3ª. q.42.1.o. 15
Miſſio inuiſibilis, non fit ad ſacramenta, quia non fit, niſi reſpectu termini, 1ª.q.43.6.4m. 16
Miſſio inuiſibilis fit ad omnes exiſtentes in gratia, 1ª.q.43.6 o. 17
Ad patres veteris teſtamenti, facta eſt miſſio inuiſibilis, 1ª. q.43. 6. 1m. 18
*Miſſio inuiſibilis fit ad ſanctos, in omni augmento gratiæ, ſecundum extenſionem ad nouum effectum: non autem ſecundum intenſionem, 1ª.q.43.6.2m. 19
Ad beatos facta eſt miſſio inuiſibilis, in principio beatitudinis, non autem poſtea, quo ad intenſionem gratiæ, ſed quo ad extenſionem. j. quo ad aliqua myſteria, quæ eis reuelantur de nouo, vſque ad diem iudicij, 1ª.q 43.6,3m. 20
Miſſio inuiſibilis facta eſt ad Chriſtum, in primo inſtanti ſuæ conceptionis: & nulla vlterius, 1ª.q.43.6.3m.& 7.6m. 21
Miſſio inuiſibilis plenior fit poſt incarnationem, quàm prius, ſecundum communem ſtatum: licet in ſpiritualis ſit econuerſo, 22

1ª.q.43.7.6m.
23 Ad patres veteres teſtamenti, non fuit facta miſſio viſibilis, quia prius debuit perfici miſſio viſibilis filij, quàm ſpiritus ſanctus manifeſtet eum, 1ª.q.43.6.2m.& 7.6m.
24 Miſſio viſibilis primo facta eſt Chriſto, & poſt Apoſtolis, quia per eos gratia in alios diffuſa eſt, ſecundū quòd per eos eccleſia plantata eſt, 1ª.q.43.7.6m.
25 Miſſio viſibilis, facta eſt ad patres in primitiua eccleſia, vt ad fundatores eccleſiæ, non autem nunc, quia per eam firmamur, 1ª.q.43.7.7m.
26 Ad Chriſtum facta eſt miſſio viſibilis ſpiritus ſancti bis. ſ. in baptiſmo in ſpecie columbæ, & in transfiguratione in nube lucida, ſed & ad apoſtolos bis, primò in flatu, ſecundo in linguis igneis, propter multa myſteria, 1ª.quæſt.43.7.6m.& 3ª.q.39.6.4m.& q.72.2.1m.
27 Natura humana in qua, & per quam, facta eſt miſſio viſibilis filij Dei, eſt illa ad quam fit miſſio: ideo filius Dei eſt in ea nouo modo: non autem creatura ſecundum quam fit miſſio viſibilis ſpiritus ſancti, 1ª.q.43.7.1m.
28 Miſſio viſibilis, non fit ſecundum viſionem imaginariam, vt prophetia, nec ſecundum res præexiſtentes, vt ſacramenta vtriuſque teſtamenti, ſed ſicut in ſignis, ſicut flamma rubi, & columna ignea, 1ª.q.43.7.2m.& 3ª q 39 8.2m.
1 MODALIS diſtinctio, per ſenſum compoſitum, & ſenſum diuiſum, non tenet in formis inſeparabilibus, 1ª.q.14.13.3m.

1 MODESTIA eſt virtus moderatiua paſſionum: ideo adiungitur temperantiæ, vt virtuti principali: quia eſt circa difficillima. 22e.q.143.0.& q.160.0.
2 *Modeſtia eſt circa actiones interiores, & exteriores, 22e.q.160.2.c. 1m.& q.168 1.0.
3 Modeſtia moderatur exteriorem hominis vitam in inceſſu, habitu, & huiuſmodi: ſed epychia moderatur obſeruantiam verborum legis: poteſt tamen eſſe: quod nomen epychiæ apud Græcos per quandam ſimilitudinem, transfertur ad omnes moderationes, 22e.q.120.2.3m.
4 Partes modeſtiæ, à diuerſis aſſignantur diuerſimode. 22e.quæſt.106. 2.2m.
5 Partes modeſtiæ ſecundum Andronicum, ſunt tres. ſ. bona ordinatio, quæ diſcernit quæ & quo ordine ſunt agenda: ornatus, qui ſeruat decentiam in agendis: & auſteritas. ſ. in verbis, 22e. q 143. c.fi.& q.160.2.fi.& q.168.1.c.fi.
6 Partes modeſtiæ ſecundum Tullium, ſunt quatuor ſ. humilitas, ſtudioſitas, manſuetudo, & ſimplicitas: & ſecundum Ariſtotelem, etiam eutropelia, 22e.quæſt.160.2.c.& q.161.4.0.& q. 166. 2. c.fi.& q. 168.1.c.fi.
7 Sub modeſtia continetur omnis moderatio motuum corporalium, rerum exteriorum t & ſpei, ſecundum Tullium, 22e.q.143.4m. & q.160.2.c.
8 Omnis modus inquantum modus, bonus eſt, ſed malus ideo dicitur, quia minora ſunt quædam, quàm eſſe debuerant, aut quia nō iis rebus accommodantur, quibus accommodanda ſunt: & ideo dicuntur mala, quia ſunt aliena & incongrua, & ita dicitur malus modus, vel mala ſpecies, vel malus ordo, 1ª.q.5.5.4m.
1 MOLLICIES propriè reſpicit defectum delectationum, ſed delitiæ reſpiciunt cauſam impeditiuam earum. ſ. laborem vel aliquid tale: ideo delitiæ ſunt quædam mollicies, 22e.q.138.1.2m.
2 Mollis dicitur, qui recedit à bono, propter triſtitias cauſatas ex defectu delectationum, quaſi cedens debili mouenti, non autem ſi graui mouenti cedant. 22e.q.138.1.c.
3 Mollicies eſt vitium oppoſitum perſeuerantiæ. & cauſatur dupliciter. ſ. ex conſuetudine, & ex naturali diſpoſitione. 22e.q.138.1.0. & 2.c.
4 Qui patiuntur muliebria, dicuntur molles, quaſi mulieres effecti. 22e.q.138 1.3m.
MONETA. &. Cudentes falſam monetam, poſſunt iuſte occidi in iudicio ſeculari, & rebus ſuis ſpoliari. 22e.q.11.3.c.
MONSTRA dicuntur peccata, inquantum ſunt ex peccato in actu naturæ à fine vltimo, non autem à fine proximo. 12e.quæſt.21.1. 1m.& 2m.
MORALIA ſpecificantur ex fine. 1ª.q.48.1.2m.

1 MORS & omnis defectus corporalis, & rebellio carnis ad ſpiritum, ſunt pœna peccati primorum parentum conſequēs pœnam principalem, ſcilicet ſubtractionem originalis iuſtitiæ. 12e.q. 85.5.0.& q.87.7.c.1m.& q. 94.5.2m.& q.100.8.3m. & q. 102.5.2m. & 22e.q.153.2.1m.& 2m.& 3m. & q.164.0.& 3ª.q.1.4.2m. & q. 14. 1.c.& 3.c. 2m & 4.c. 3m.& q.52.5.c.
2 Cauſa mortis, & aliorum defectuum corporalium in natura humana, eſt duplex ſ. remota, i. contrarietas principiorum, & proxima. ſ. peccatum 22e.q.164.1.1m.& 3ª.q.14.3.2m & q 15.2.2m.
3 Mors vt eſt pœna, eſt à Deo, non autem vt eſt malum naturæ humanæ. 12e.quæſt.85.5.c.fi.& q. 94.5.2m.& q.100.8.3m.& 22e.q. 164.1.4m.
Mors & alij defectus non ſunt æqualiter in omnibus, triplici ratione. ſ. propter peccata parentum, vtilitatem filiorum, & diuerſam complexionem. 12e.q.85.5.1m.& q.87.7.1m.& 22e.q.164.1 4m. 4
Primi parentes ſeneſcendo, inceperunt mori prima die qua peccauerunt, licet poſtea multum vixerint. 22e.q.164.1.8m. 5
Ante reſurrectionem omnes morientur. 12e. q 81. 3.1m. & 3ª.q. 46.11.1m. 6
Pœna mortis in præſenti non infligitur pro quolibet peccato mortali, ſed tantum pro peccato inferente damnum irreparabile, vel pro horribili deformitate 12e.q.66.6.2m.& q.108.3.2m. 7
Nullus debet eripi de morte contra iura. 22e. q. 10.12.2m.& q.59.4. 3m.& 3ª.q.48.10.1m. 8
Mors vt priuatio vitæ, vel vt terminus alterationis præcedentis, eſt pœna damni, non autem eſt pœna ſenſus: nec affligit, niſi ratione alterationis præcedentis, 22e.q.164.1.7m. 9
Mors eſt meritoria, licet ſit pœna: quia boni bene vtuntur bonis & malis, ſicut mali male vtuntur & bonis & malis. 22e. quæſt. 164.1 6m. 10
Mors illata, etiam pro criminibus, aufert totam pœnam pro criminibus debitam in alia vita, vel partem pœnæ, ſecundum quantitatem culpæ, patientiæ & contritionis, non autem mors naturalis. 22e.q.25.6.2m. 11
Mors & alij defectus naturæ, cauſant dolorem & timorem, quia ſunt contra naturam particularem, 12e.q.42.2.3m. 12
Mors ſecundum ſe, eſt odibilis naturaliter: ſed eſt appetibilis, propter beatitudinem. 12e.q.5.3.c.& 3ª.q.47.6.c.4m. 13
Quilibet tenetur mori, pro ſalute animæ proximi certa; aliter eſt de conſilio. 22e. q 26.5.3m. 14
Exponere ſe, & ſuos, periculo mortis, pro liberatione perſonæ per quam ſuſtentatur eccleſia, vel reſpublica, eſt laudabile, 22e.q.31.6.c. 15
Virtuoſus maxime triſtatur de morte ſua, quia priuatur maximo bono, quo maxime dignus eſt. ſ. vita & virtutibus, ſecundum præſentem vſum: licet quidam gaudeant, propter ſpem beatitudinis. 22e.q.123.8.c.& 3ª. q.46.6.8m. 16
*Decens fuit Chriſtum mori. 3ª.q 50.1.0.& q.52.1.c. 17
Chriſtus habuit ſimpliciter neceſſitatem moriendi abſolutam, etiam ſi non occideretur ſecundum aliquos, ſed ratione humanitatis tantum, neceſſitatem vero finis habuit etiam ratione perſonæ. 3ª.q 14.2.0. 18
Mors Chriſti fuit violenta ex parte naturæ humanæ: licet perſonæ eius non potuerit inferri violentia: ſed quantum in occidentibus fuit, intulerunt mortem. 3ª.q.14.2.0.& q.46.3.2m. & q.47.1.0. 19
Chriſtus mortuus eſt ex obedientia & charitate triplici ratione. ſ. ratione iuſtificationis humanæ, ratione reconciliationis diuinæ, & ratione victoriæ Chriſti, 3ª.q.47.2.0. & q.48.2.3.c.& q.49.5. c.& 4.3m.& q.51.4.c.& q.53.1 c.principio. 20
In ſymbolo fidei dicitur, quod filius Dei eſt paſſus, mortuus, & ſepultus. 22e.q.1.8.c.& q.2.7.0.& q.50.2.b.& c.fi. 21
Mors Chriſti in fieri cauſauit noſtram ſalutem, merendo eam, non autem in facto eſſe, ſed tantum effectiue, deſtruendo mortem animæ, id eſt, peccatum & mortem corporis. 3ª.q 50.6.0.& q.51. 1.2m.& 2.4m.& 4.c.2m.& q.53.1.c.3m. & q.56.1.4m. 22
Mors Chriſti eſt cauſa efficiens gratiæ, & cauſa ſufficiens ſalutis noſtræ, 3ª.q.50.6.0.& q.51.1.2m.& 2.4m.& 4.c.2m. & q.53. 1.c.3m. & q.56.1.4m. 23
Chriſtus noluit mori ex morbo, nec in ſenectute, ſed ex paſſione illata, & in iuuentute, ne inuitus, vel ex infirmitate putaretur mori, 3ª.q.46.3.2m.& 9.4m.& q.51.3.c. 24
*Chriſtus fuit ſimpliciter mortuus, 3ª.q.50.4.c.& 5.c. 25
Licet Deus ſit immortalis, tamen conuenienter confitemur, vnigenitum Dei verbum fuiſſe paſſum & mortuum: quia non hæc ei attribuimus, ſecundum naturam diuinam, ſed ſecundum humanam, quam pro noſtra ſalute in vnitatem perſonæ aſſumpſit, 22e. q.1.8.c. 26
In morte Chriſti, fuit ſeparata anima à corpore, 3ª. q.50.3.b.& c. 4m.& 4.c.1m.& 6.c.& q.52.3.c.& q.53.1.1m.& 54.1.c. 27
In morte Chriſti deitas non fuit ſeparata ab anima eius, 3ª.q.50.3.0. & 4.1m.& q.52.2.c.& q.53.4.c. 28
Nec à carne eius, 3ª.q 50.2 0.& 3.1m.& 4.1m.& 6.c.& q.52.3.c.& q. 53.1.2m.& 4.c.& q.76.1.1m. 29
Nec à ſanguine eius, 3ª.q 25. 2.c. 30

MOS primo ſignificat conſuetudinem. i. frequentiam eorum quæ ſunt in poteſtate noſtra, ſecundo actum, vel inclinationem appetitus humani, à natura, vel conſuetudine, vel infuſione, 12e.q. 58.1.c. 1
Mores in bruta, dicuntur per ſimilitudinem, ea quæ fiunt ab eis, ex paſſionibus appetitus, 12e.q 24.4. 3m.& q.58.1. 2
Mores diuinos debemus imitari, 22e.q.10.11.c. principio. 3
MOTVS propriè, ſignificat actum imperfectum mobilis: ſed 1

ſecūdum

ſecundum ſimilitudinem, prædicatur de omni operatione, 1ª. q. 9.1.2m.& q.14.1.2m & q.18.1.c.& 3.2m.& q.19.1 1m.& 3m. & q.50. 1.2m.& q.53.1.2m.& q.58.1. 1m.& q.59.2 3m. & q. 73. 2. c.& 12æ. & q.31.2.1m.& q.109.1.c.& 22æ.q.179.1.2m.& q. 180.6. c. & 3ª. q. 21.1.3m.& q.34.1.c.
2 Omnis motus vel mutatio, eſt actus exiſtentis in potentia, inquantum huiuſmodi, 1ª.q. 91.c.
3 Motus dicitur æquiuoce, de operatione corporali, & ſpirituali, 1ª. q.18.3.1m.& q.53.1.0.& q.56.1.1m.
4 Omnis motus vel mutatio, ſequitur aliquam potentialitatem, 1ª.q. 9. 1. c.
5 Motus duplex. ſ. naturalis, & voluntarius, & de ratione vtriuſque eſt, quòd ſit à principio intrinſeco, 12æ q.6.1.3m & 4.5.c.
6 Motus naturalis eſt tantum ad vnam partem, & perficitur quiete naturali, & eſt corporis exiſtentis extra vbi naturale: voluntarius autem eſt ad oppoſita, 1ª.q.a.1.c.
7 Motus dicitur naturalis dupliciter ſ. à principio actiuo, vel à principio paſſiuo & materiali, 12æ.q.6.5.2m.& 3ª.q.1.4.c.
8 Motus reducitur ad genus ſui termini, inquantum procedit de potentia ad actum: quia terminus eſt in motu in potentia, 1ª.q.61. 4.2m.& 1ª.q.61.4.2m.
9 Motus reducitur ad genus ſui termini, quo ad ſubſtantiam ſuam, licet ponatur in prædicamento paſſionis, inquantum importat ordinationem mouentis & mobilis, 3ª.q.62.2.2m.
10 Nullus motus denominatur à ſubiecto, ſed à termino, 3ª. quæſt. 35.1. 2m.
11 Terminus motus duplex. ſ. res ad quam tendit, & quies in ea: & vterque duplex. ſ. totius, & partis, 1ª. q. 5.6.c.& 12æ.q.12.3.c.& q. 12.1.0.
12 Vnius motus non poſſunt eſſe plures termini ex eadem parte, niſi ſubordinati, 12æ.q.12.2.1m.
13 Motus accipit ſpeciem à termino ad quem, non autem à termino à quo 1ª.q.23.1.3m.
14 Motus exiſtentis in potentia, eſt propter indigentiam ſuam, non autem motus exiſtentis in actu, ſed eſt propter indigentiam alterius, 1ª.q.53.1.3m.
15 Motus eſt actus imperfecti, ſed operatio eſt actus perfecti, 1ª.q.18. 1.c. & 2.1m. & q.53.1.2m.& q.56.1.3m.& q.58.1.1m.& q.59.1.3m.& q.73.2.c.
16 In motu diſcreto, poteſt dici aliquid moueri in termino à quo, & in termino ad quem, & in quolibet vbi in quo eſt mobile, quia ſucceſſio diuerſorum vbi, dicitur motus, non autem in motu continuo, 1ª.q.57.1.1m.& 2.2m.
17 Quando ex vna cauſa proueniunt multi motus, tantum primus motus reſpicit neceſſario illud principaliter quod reſpicit cauſa: cæteri verò reſpiciunt principalius quod conuenit ei ſecundum propriam rationem, 12æ.q.76.2.3m.
18 Nomen motus & diſtantiæ. & omnium huiuſmodi, deriuatum eſt à motu locali, ad omnes alios motus, 12æ.q. 71.c.
19 Motus localis eſt perfectior cæteris motibus, 1ª. q. 110. 3.c & 22æ. q.180 6.c.
20 Motus localis, eſt primus, 1ª.q.67.2.3m.& 22æ.q 182.6.c.
21 Per motum localem nihil acquiritur in mobili, ſed tantum acquiritur aliquid extra. ſ. locus, 1ª.q.110.1.c.
22 Neceſſe eſt eſſe aliquod mouens omnino immobile, 1ª. q.2.3.c.& q. 9.1.0.& q.75.1 1m.
23 Motus ſemper ab immobili procedit, & ad aliquid quietum terminatur 1ª.q.79.8.c.& q 82.1.c.fi.& q.84.1.3m.& q 115.3.c.
24 Primum mouens in quolibet genere, eſt non motum in illo genere motus, 1ª.q.15.3.c.& q.22.4.c
25 Deus mouet, ſicut deſideratum & intellectum, non quidem ſemper à moto, ſed à ſeipſo, 1ª.q.105.2.2m
26 In omnibus mouentibus ordinatis, virtus ſecundi, deriuatur à primo: quia ſecundum non mouet, niſi inquantum mouetur à primo, 12æ.q.93.3.c.& q.109.1.c
27 In omnibus motoribus & mobilibus ordinatis, motor inferior habet motum proprium. & præter hoc, ſequitur motum ſuperioris motoris, 12æ q.1.3.c
28 Res naturalis dupliciter non poteſt ab aliquo moueri, ſcilicet propter impedimentum fortioris motoris: vel quia non ſubiicitur ei quo ad illud, 22æ.q.104.1.c
29 Omne quod mouetur, ab alio mouente mouetur, 1ª.q.1.3.c.
30 In mouentibus & motis, non proceditur in infinitum, 1ª.q.2.3.c.& q.51.1.3m.
31 Res intantum indiget moueri ab alio, inquantum eſt in potentia quo ad exercitium actus: vel quo ad determinationem obiecti, 1ª.q.2.3.c.& 12æ.q.9.1.c.
32 Omne mouens trahit ad ſe, vel pellit à ſe, 12æ.q.23.4.c.
33 Omne mouens, dat moto tria. ſ. inclinationem, motum, & quietem, 12æ.q.23.4.c.& q.16.1.c.
34 Omne mouens ſe, diuiditur in duas partes. ſ. in partem mouentem, & partem motam, quod conuenit tantum animatis, 3ª.q.32.4.c.

Idem ſecundum diuerſa, poteſt ſe mouere, non autem ſecundum idem 12æ.q.9.10 & q.51.2.1m.& 22æ.q.59.2.c. 35
Eorum quæ mouentur à principio intrinſeco, quædam mouent ſe, ſcilicet omnia quæ cognoſcunt finem, non autem alia, 12æ.quæſt. 6. 1. c. 36
Mouentium ſe, quintuplex gradus, ſcilicet ſecundum executionem tantum, vt plantæ; ſecundum formam imperfectè, vt fixa vel perfectè vt bruta: ſecundum finem aliquorum, vt homo: vel vniuerſaliter, vt Deus, 1ª.q.18.1.c. 37
In omni natura, in qua differt operatio à ſubſtantia, oportet eſſe aliquem modum motus 1ª.q.n.a.n. 38
Non omne quod mouetur eſt corpus, niſi per ſe in motu naturali, 1ª.q.75.1.1m. 39
In omnibus rebus creatis eſt aliquid ſtabile ad minus materia prima, & aliquid mobile ſiue ad motum pertinens, vel ad operationem, & quantum ad vtrumque, res indigent gubernatione, alias in nihilum deciderent, 1ª.q.102.1.1m. 40
Omne quod mouetur, manet ſecundum aliquid, & ſecundum aliquid tranſit: ideo eſt compoſitum, 1ª.q.1.c. 41
Omne quod mouetur, ſuo motu acquirit aliquid, & pertingit ad aliquid, ad quod prius non pertingebat, 1ª.q.9.1.c. 42
*Moyses ſecundum Dionyſium, propter multam ſuam manſuetudinem, fuit dignus apparitione diuina, ideo manſuetudo debet maxime appeti, 22æ.q 157.4.ar.1. 1

Mulier facta eſt ex viro quadruplici ratione. ſ. vt primus homo eſſet ſimilis Deo, in ratione principij: vt eam plus diligeret: vt ei præeſſet: vt ſignificaret quod Chriſtus eſt principium eccleſiæ, 1ª q.92 2 0. 2
Mulier debuit produci ſeorſum, in prima rerum productione, vt eſſet maior diſcretio ſexuum in hominibus. & vt vacent magis operationi nobiliori, ſcilicet contemplationi, 1ª.q.92.1.c.
Mulier facta fuit in adiutorium viri, quo ad generationem tantum, quia in alijs melius adiuuatur vir per virum, quàm per mulierem, 1ª.q.92.1.c.principio.& q.98.2.b.2. 3
Mulier in ſtatu innocentiæ, fuit imperfectior viro, & ſecundum corpus, & ſecundum animam, non autem in ſtatu gloriæ, 1ª.q. 98.1.2m. 4
In ſtatu innocentiæ, fuiſſent tot mulieres, quot viri, 1ª.q.99.2.3m. 5
In actu tentationis diaboli, mulier aſſumebatur quaſi inſtrumentum tentationis ad deiiciendum virum, quia mulier erat infirmior viro: vnde magis ſeduci poterat, 22æ.q.165.2.1m. 6
Mulier propter elationem præcedentem, ſeducta eſt vt crederet quòd ſerpens haberet vſum loquendi, non quidem per naturam, ſed ſupernaturaliter, 1ª.q.94.4.1m.& 2m.& 12æ.q.89.3.2m.& 22æ. q.163.1 4m.& 4.1m. 7
Inſpectio mulierum ordinatur, ad aliquid noxium. ſ. ad concupiſcendum, 22æ.q.167.2.c. 8
In mulieribus non eſt ſufficiens robur mentis ad hoc vt concupiſcentiis reſiſtant, 22æ.q.149.4.c. & q.165.2.1m. 9
Non eſt crimen mulieris per violentiam violatæ, ſi conſenſus non adſit, 22æ.q. 64.5.3m. 10
Multiloquium eſt filia gulæ, 22æ.q.148.6.c. 11
Mundana quælibet reducuntur ad tria. ſ. ad honores, ad diuitias, & ad delitias, 12æ.q.108.3.4m.& 4.c.
Munditia cordis duplex. ſ. ab affectionibus inordinatis per virtutes & dona appetitus. & à phantaſmatibus & erroribus per donum intellectus: & hæc eſt completiua viſionis Dei, prima autem diſponit ad eam, 22æ.q.8.7.0.
Esse in ſeculo in mundo, dicitur dupliciter. ſ. ſecundum præſentiam corporalem, & ſecundum affectum mentis, 22æ. q.188. 2. 3m. 1
Mundus eſt neceſſario vnus, 1ª.q 47.3.0 2
Mundus non eſt factus à caſu, ſed à ſolo Deo, 1ª.q.15.1.0. & q.47.1.0.& q. 103.1.0. 3
Mundus habet eſſe poſt non eſſe, ex ſola voluntate Dei, 1ª. q.46. 2. 0. 4
Antequam eſſet, poſſibile erat mundum eſſe potentia Dei, non autem potentia materiæ, 1ª.q.9 2.c.& q.4 .1.1m. 5
Deus præceſſit mundum duratione æternitatis, non autem duratione temporis, 1ª.q.46.1.8m. 6
Si mundus ſemper fuiſſet, non æquaretur Deo in duratione, 1ª.q. 46.2.5m. 7
Mundus neceſſario gubernatur ab vno. ſ. à Deo, 1ª. q.103.2.3.0.& 22æ.q. 91.1.c. 8
Faciliima via, ad oſtendendum Deum eſſe, & omnia eſſe ab eo, eſt ex ſuppoſitione nouitatis mundi, 1ª.q.46.1.6m. 9
Solutiones earum rationum falſarum arguentium æternitatem mundi ponuntur, 1ª.q.46.1.0. 10
Si mundus eſſet æternus, ſequeretur neceſſario, animas eſſe infinitas, vel animam pluries vniri diuerſis corporibus, vel eſſe vnum tantum intellectum omnium hominum, 1ª.q 46.2.8m. 11

12 Nouitas vel æternitas mundi, non poteſt probari demonſtratiue, 1a.q.46.1.2.o.

13 *Ariſtoteles non intendit demonſtrare æternitatem mundi, ſed diſputatiue tantum procedere, 1a.q.46.1.c.

14 Ante mundum fuit tempus, intelligitur ſecundum imaginationem tantum, 1a.q.46.1.8m.

1 MVNVS datum vel acceptum pro re ſpirituali, quaſi pretium eius, eſt ſimonia, non autem quaſi ſtipendium, & eſt triplex munus. ſ. munus à manu, à lingua, & ab obſequio, 22æ.q.78.2 3m.& q.100.2.2m.& 5.c.

1 MVSICA inſtrumenta, & cantus, erant in veteri teſtamento, ſed eccleſia aſſumpſit ſecundum, quia morale eſt: non autem aſſumpſit primum, quia inſtrumenta illa figuralia ſunt, & nimis occupant animum, & ipſum mouent ad corporalem delectationem, ideo ſunt contra ſapientiã, & ideo ſubtrahuntur in eccleſia inſtrumenta muſica, vt à corporalibus retrahantur, diuinis laudibus mancipati, 22æ.q.91.2.3m.

1 MVTABILE dicitur dupliciter. ſ. per potentiam in eo exiſtentem, vel per potentiam exiſtentem in alio, 1a.q.9.2.c.

2 Mutabilitatis principium & cauſa, eſt rei potentialitas, 1a.q.9.1.c.

3 Philoſophi non conſiderauerunt mutabilitatem, niſi eam quæ eſt ſecundum formam à cauſa mutabili, 1a.q.44.2.c.& q.45.2.1m.

4 Angeli non ſunt hac mutabilitate mutabiles, quantum ad id quod in eorum natura eſt, 1a.q.44.2.c.& q.45.2.1m.

1 MVTATIO triplex. ſ. naturalis, miraculoſa, & annihilatio, 3a.q.13.2.c.

2 Nihil poteſt eſſe vbi prius non fuit, niſi vel eo mutato, vel mutato alio in ipſo, 3a.q.75.2.c.

3 Omne quod quocunque modo mutatur, eſt in potentia, & manet quo ad aliquid, & quo ad aliquid tranſit, & eſt compoſitum, & acquirit aliquid prius non habitum, 1a.q.9.1.c.

4 Mutatio accipit ſpeciem & dignitatem à termino ad quem, non autem à termino à quo, 1a.q.45.1.2m.

5 In omni mutatione oportet aliquid idem eſſe ſub vtroque termino habens ſe nunc aliter quàm prius, 1a.q.45.2.1m.

6 Omnis mutatio poſſibilis fieri à quacunque creatura, poteſt fieri ab anima Chriſti, inquantum eſt inſtrumentum diuinitatis, non autem ſecundum ſe, 3a.q.13.2.1m.

MVTATVM eſſe, eſt para motus diſcreti, & terminus motus continui, 1a.q.53.2.3m.

MVTILATIO membrorum eſt illicita, niſi fiat propter ſalutem totius corporis, non autem animæ: vel niſi fiat per publicam poteſtatem, propter bonum commune, 22æ. quæſt. 65. 2. 1m.& q.65.1.o.

1 NATIVITAS eſt exitus à generante, coniuncto, à quo habet principia ſufficientia, & dicitur ortus, ratione primi: naſci ratione ſecundi, & gigni ratione tertij, 1a.q.27.2.c.

2 Natiuitas attribuitur alicui dupliciter. ſ. vt ſubiecto naſcenti, & vt termino, primum conuenit tantum ſuppoſito, ſecundum autem formæ & naturæ, 3a.q.35.1.c.& 2.c.3m.& 4.c.

3 Eſſe, fieri, & naſci propriè, conuenit tantum ſubſiſtenti, ſed conuenit formis conſequenter, accidentibus autem per accidens, 3a.q.35.1.o.

4 Naſci & oriri conuenit omni & ſoli viuenti generabili, ſed ſecundum ſimilitudinem conuenit accidenti, aquæ, & ſoli, 1a. quæſtio. 27. 2. c.

5 Fructus arborum, capilli, oua, & huiuſmodi, dicuntur naſci, ſed non dicuntur filij, 1a.q.27.2.c.& 1a.q.32.3.c.

6 Natiuitas Chriſti ex parte matris fuit naturalis, ſed ex parte operationis ſpiritus ſancti, fuit miraculoſa: vnde beata Virgo eſt vera & naturalis mater Chriſti, 3a.q.35.3.2m.fi.

7 Chriſtus poteſt dici bis natus, 3a.q.35.2.4m.

8 Natiuitas Chriſti duplex. ſ. natiuitas æterna à patre, & natiuitas tẽporalia à matre, 3a.q.35.2.o.& 5.c.

9 Chriſtus non fuit ſubiectus tempori in naſcendo, ſicut cæteri homines: ſed elegit tempus quo conuenientiſſime naſceretur, 3a q.35.8.o.

10 Chriſtus natus eſt nocte, quia venit ad tenebras infirmitatis noſtræ, 3a.q.83.2.1m.& 4m.

11 Chriſtus voluit naſci in Bethleem, in diuerſorio, propter humilitatem: non autem in Hieruſalem, nec Romæ, nec Nazareth, 3a.q.35.7.o.& q.46.10.1m.

12 Chriſtus voluit naſci de populo Iudæorum, quia decebat eũ naſci ex populo pollente ſpeciali prærogatiua ſanctitatis, 12æ.q.98.4.c 1m.& 5.c.& 3a.q.46.3m.

13 Chriſtus natus eſt per genitalia beatæ Virginis, dummodo per hoc, perfectioni virtutis nihil ſubtrahatur, ſecundum Hieronymum contra Heluidium: & cum dicit Ambroſius, quòd Chriſtus aperuit matris ſuæ vuluam, hoc dicit exponens illud, quod euangeliſta de lege induxit: quod quidem, vt Beda dicit, conſuetæ natiuitatis more loquitur: nõ quòd dominus ſacri ventris oſtiũ, quod ingreſſus ſanctificauerat, egreſſus deuirginaſſe credendus ſit: vnde illa adaptatio, non ſignificat reſerationem communem clauſtri pudoris virginei, ſed ſolum exitum prolis de vtero matris, 3a.q.28.2.1m.

Natiuitas Chriſti, non debuit omnibus manifeſtari: ſicut aduentus eius, nec tantum parentibus, nec omnibus occultari, 3a.q.36.1.2.o.& q.39.8.3m. 14

Electi ſunt conuenienter aliqui, de qualibet conditione hominum, quibus oſtenderetur primo natiuitas Chriſti, 3a.q.37.3.o. 15

Chriſtus manifeſtauit natiuitatem ſuam, primo per alias creaturas, ſecundo autem per ſeipſum, 3a.q.36.4.o. 16

Natiuitas Chriſti oſtenſa fuit per ſigna conuenientia. ſ. per angelos, per ſtellam, & per inſpirationem, 3a.q.36.5.o. 17

Natiuitas Chriſti fuit oſtenſa conuenienti ordine. ſ. primo paſtoribus, ſecundo Magis, tertio Simeoni & Annæ, 3a.q.36.3.6.o. 18

Quando Chriſtus natus eſt, oleum fluxit Romæ & in Hiſpania, apparuerunt tres Soles paulatim vniti, 3a.q.36.3.3m. 19

Oſtenſa natiuitate Chriſti, Herodes turbatur ad dignitatem Chriſti, in figuram iudiciariæ poteſtatis eius, & in figuram deiectionis diaboli: ſed Iudæi turbantur, quia iniqui erant, & adulantes, 3a.q.36.2.1m. 20

NATVRA dicitur à naſcendo, 1a.q.29.1.4m.& 3a.q.2.1.c. 1

Natura non eſt ſerua, neque eſt domina, ſed perſona eſt ſerua vel domina, ratione naturæ, 1a.q.20.1.1m.& 2.o. 2

Tota natura comparatur Deo, vt inſtrumentũ, agenti principali, 12æ.q.1.2.c.& q.6.1.3m. 3

Omne perpetuum eſt per ſe intentum à natura, & nihil aliud, 1a.q.98.1.c. 4

Vnum reſpondet ſemper naturæ, ſicut natura eſt vna. ſ. vel numero, vel ſpecie, vel genere, 12æ.q.10.1.3m. 5

Natura ſumit principium à perfectis, ſecundum cauſam agentem & formalem, non autem ſecundum cauſam materialem, ſed ab imperfectis, 22æ.q.1.7.3m.& 3a.q.1.5.2m.& 6.c. 6

Natura dicitur dupliciter ſecundum aliquos. ſ. natura naturans. i. Deus ordinans naturas omnium, ſiue autor naturæ, vel qui creauit omnes naturas: & vt inſtrumentum eius, 12æ.q.1.2.c.& q.6.1.3m.& q.26.1.c.& q.67.1.c. principio. 7

Natura dicitur dupliciter. ſ. quælibet ſubſtantia vel accidens, & principium motus intrinſecum, 12æ.q.10.1.c. 8

Natura ſignificat quadrupliciter, primo generationem viuentium. i. natiuitatem: ſecundo principium intrinſecum cuiuſcunque motus: tertio materiam & formam: & quarto eſſentiam cuiuſcunque rei, 1a.q.29.1.4m.& 3a.q.2.1.1.c. 9

Supra facultatem naturæ, eſt aliquid tripliciter. ſ. quantum ad ſubſtantiam facti, quantum ad id in quo fit, & quantum ad modum & ordinem faciendi, 12æ.q.113.9.0.& 3a.q.43.4.2m. 10

Quæ ſunt ſupra naturam, ſola fide tenentur, 1a.q.99.2.c. 11

Viſio Dei eſt ſupra naturam animæ rationalis, inquantum propria virtute ad eam peruenire non poteſt: ſed eſt ſecundum naturam eius inquantum eſt capax eius: ſcientia vero increata, eſt ei ſupra naturam omnibus modis, 3a q.9.2.3m. 12

*Nulla natura poteſt ſupra ſe. i. in actum excedentem proportionem virtutis ſuæ, ſed poteſt in obiectum ſupra ſe, 1a.q.12.1.5m.fi.& q.84.1.2m.fi.& 2æ.q.109.2.2m. 13

Ad perfectionem naturæ inferioris concurrunt duo. ſ. aliquid ſecundum motum proprium, & aliud ſupernaturali perfectione ſecundum motum naturæ ſuperioris, 22æ.q.2.3.c. 14

Perfectio rationalis creaturæ, non ſolum conſiſtit in eo quod ei competit ſecundum ſuam naturam, ſed in eo etiam quod ei attribuitur, ex quadam ſupernaturali perfectione diuinæ bonitatis, 22æ.q.2.3.c. 15

In omnibus aſſerendis, ſequi debemus naturam, præter tradita auctoritate diuina, quæ ſunt ſupra naturam, 1a.q.99.1.c.& q.101.1.c. 16

Contra naturam ſumitur dupliciter. ſ. vt opponitur ei, quod eſt ſecundum naturam. i. conueniens naturæ, & vt opponitur ei, quod eſt eſſe à natura: primo modo poteſt aſſueſieri, non autem ſecundo modo, 12æ.q.71.2.2m. 17

Deus non facit contra naturam, 3a.q.44.2.1m. 18

Ea quæ Deus facit præter ſolitum curſum naturæ, non ſunt contra naturam, 22æ.q.104.4.2m.& 3a.q.44.2.1m. 19

Si poteſtas maior in tantum inualeſcat, quòd mutet contrariam inclinationem in inclinationẽ propriam, iam non erit aliqua repugnantia, vel violentia, ſicut quando agens fortius, corrumpendo corpus graue aufert ei inclinationem qua tendit deorſum: & ſic ferri ſurſum non eſt ei violentum, ſed naturale, 12æ.q.35.4.c. 20

Sicut Deus non agit contra naturam, ſed contra ſolitum curſum naturæ, ſic non agit contra virtutes, nec præcipit contra eas, ſed contra ſolitum modum earum, 22æ.q.104.4.2m.& q.154.2.2m. 21

22 Peccata contra naturam, ſunt contra Deum: ideo ſunt grauiora ſacrilegio, quanto ordo naturæ prior eſt quolibet ordine ſuperaddito, 12æ.q.154.12.1m.& 2m.

23 Omne peccatum eſt contra naturam hominis, quo ad differentiam eius, & aliqua etiam ratione generis, vt Sodomia, beſtialitas, & huiuſmodi, 12æ.q.64.3m.& q.71.2.c.& q.94.3.2m.& 22æ.q.34.5.c.& q.154.1.c.& 11.12.u.

1 NATVRALE eſt quod conuenit rei ſecundum ſubſtantiam eius, i. quod per ſe ineſt ei, 12æ.q.10.1.c.

2 Naturale duplex. ſ. quod eſt à natura vt à principio actiuo, vel quia in natura eſt inclinatio ad recipiendum illud ab extrinſeco, 12æ.q.6.5.2m.

3 Naturale duplex. ſ. cauſatum ex principijs eſſentialibus rei, & quod habetur à natiuitate, 3ª.q.2.12.0.& q.34.3.2m.

4 Naturale duplex. ſ. quod conuenit naturæ generis, vel naturæ ſpeciei ratione differentię, 12æ.q.94.2.c.& 2.2m.

5 Naturale duplex. ſ. ſecundum naturam ſpeciei, & ſecundum naturã indiuidui: & vtrunque eſt duplex. ſ. vel totum à natura, vel partim à natura & partim ab extrinſeco, 12æ.q.51.1.c.& q.63.1.c.

6 Naturale duplex. ſ. conſequens formam, & conſequens materiam: primum ſemper ineſt actu, non autem ſecundum, ſicut quæ pertinent ad motum, 12æ.q.10.1.2m.

7 Naturale duplex. ſ. vel ad quod natura inclinat mediãte cognitione, vel ſine ea, ſed vt cauſatum ex neceſſitate naturæ, 12æ.q.41.3.0.

8 Naturale homini duplex. ſ. ſecundum rationem, & condiuiſum rationi, ſ. ſecundum ſenſum, vel ſecundum corpus, 12æ.q.31.7.0.

9 Naturale duplex. ſ. cauſatum ex principijs naturæ, & quaſi propagatum cum natura: & ſic originalis iuſtitia, & peccatum originale, dicuntur naturalia, non autem primo modo, 1ª.q.100.1.c.3m.& 12æ.q.81.2.c.

10 Omne quod fit ab agente, cui naturaliter ſubditur patiens, eſt naturale: licet non ſit ſecundum propriam naturam patientis, 1ª q.105.6.1m.& 12æ.q.94.5.2m.& 22æ.q.2.3.c.& 3ª.q.44.2.1m.

11 *In naturalibus & moralibus non quæritur quid ſemper fiat, ſed quid fiat, vt in pluribus, 12æ.q.94.1.3m.& q.96.1.3m.& 6.c.& 3m.& q.102.6.5m.& 22æ.q.84.9.10.c.& q.120.1.c.& q.147.4.c.& q.152.2.2m.& q.154.2.c.ſi.& q.160.5.c.

12 Naturale ineſt ſemper, in ſolo habente naturam immutabilem, 22æ.q.17.2.1m.

NAZARETH Interpretatur flos: ideo Chriſtus voluit ibi conuerſari, non autem naſci: quia voluit florere per virtuoſam conuerſationem, non autem per originem carnis, 3ª.q.35.7.2m.

1 NECESSITAS duplex. ſ. abſoluta, & conditionata: & hęc dupliciter, ſ. ex agente, & ex fine: & hæc dupliciter. ſ. vel ſimpliciter, vel quo ad bene eſſe, 1ª.q.19.3.0.& 8.2m.& q.41.2.5m.& q.82.1.c.& 22æ.q.58.3.2m.& q.83.13.c.& q.88.2.c.& 6.1m.& q.141.6.2m.& q.186.5.5m.& q.189.2.2m.& 3ª.q.1.2.c.& q.14.2.c.& q.46.1.c.& q.65.4.c.& q.84.5.c.

2 Neceſſitas ex fine duplex. ſ. neceſſitas abſoluta. i. ſine qua non poteſt aliquis viuere, & neceſſitas conditionata. i. quo ad decentem ſtatum, 22æ q.32.5.6.c.

3 Neceſſitas duplex, ſcilicet coactionis, & obedientiæ: prima tollit rationem laudis & meriti: non autem ſecunda, 22æ.q.58.3.1m.& q.81.6.3m.& q.186.5.5m.

4 Aliqua neceſſaria habent cauſam, 1ª.q.44.1.2m.& q.50.5.3m.& 12æ.q.93.4.4m.

5 *Neceſſitas quæ prouenit ex principio intrinſeco, vt omne compoſitum ex contrarijs, neceſſario eſt corruptibile, eſt neceſſitas naturalis & abſoluta, 1ª.q.82.1.c.

6 Neceſſarium & contingens, conſequuntur ens, inquantum huiuſmodi, 1ª.q.22.4.3m.

7 Neceſſitas coactionis abſolutæ, cauſat omnino inuoluntarium: & omnino excludit culpam: non autem neceſſitas conditionata vel mixta. i. metus, 12æ q.6.4.c.& 5.c.& 6.1m.

8 Quilibet in extrema neceſſitate vel ſua vel alterius, poteſt ſine peccato auferre per vim, vel occulte, à quocunque: quia tunc omnia ſunt communia, 22æ.q.31.3.1m.& q.32.7.3m.& q.62.5.4m.& q.66.6.1m.& 7.0.& q.110.3.4m.

9 Neceſſitas non ſubditur legi, 12æ.q.96.6.c.ſi.& 22æ.q.147.1.2m.& 4.c.& 3ª.q.80.8.c.ſi.

10 In ſubuentione neceſſariorum, plus tenetur homo filio quàm parentibus: ſed in honore, reuerentia, obedientia, & voluntate, eſt econuerſo: quia honor filij, magis dependet ex honore patris, quàm econuerſo, 22æ.q.32.3.4m.

11 In extrema autem neceſſitate, magis licet deſerere filios, quàm parentes: quos nullo modo deſerere licet, propter beneficia, 22æ.q.31.3.4m.

1 CAVSA negationis duplex. ſ. negatio cauſæ, & poſitio contrarij 12æ.q.75.1.c.

2 Negatiui non eſt proprie in ſpecie, ſed reducitur ad ſpeciem ſuæ affirmatiuæ, 1ª.q.33.4.3m.& 12æ.q.71.6.1m.& q.72.6.1m.& 22æ.q.79.3.1m.

Omnis negatio de aliqua re, fundatur ſuper aliquid exiſtens in ea, 12æ.q.72.6.c. 3

NEGATIVE dicitur, quando res non habet aliquid quod eſt in alio, nec debet habere: priuatiuè vero, quando caret eo quod debet habere, 1ª q.12.4.1m.

NEGLIGENTIA ſecundum Iſidorum dicitur, quaſi nec eligens, 22æ.q.54.2.c.2. 1

Negligentia pertinet ad actum interiorem, ideo oritur ex accidia, ſed pigritia & torpor pertinent ad executionem. ſ. prima tardando, & ſecunda remittendo, 22æ.q.54.2.1m. 2

Negligentia deficit ab actu præcipiendi, per defectum promptę voluntatis: inconſtantia vero quaſi impedita ab alio, 22æ.q.53.1.c.ſi.& q.54.2.1m. 3

*Negligentia eſt generale peccatum, 22æ.q.54.1.0. 4

Negligentia eſt peccatum mortale dupliciter tantum, ſcilicet vel quando prætermittitur actus ſeu circumſtantia neceſſaria ad ſalutem, vel ex contemptu, 22æ.q.54.3.0. 5

Negligentia trahitur ad aliud genus peccati manifeſtius, quando prætermittitur aliquid neceſſarium ad ſalutem, 22æ.q.54.3.3m. 6

Amor minor, per defectum feruoris charitatis, cauſat negligentiam venialem: per defectum vero eſſentiæ charitatis, cauſat negligentiam mortalem, 22æ.q.54.3.c.1m. 7

Negligentia directe opponitur ſollicitudini: ideo pertinet ad imprudentiam: ſed opponitur timori, inquantum timor excitat rationẽ contra negligentiam, 22æ.q.53.principio.& q.54.2.0. 8

*Propter negligentiam conſiderandi nocumenta, quæ conſequi poſſent, imputantur homini ad pœnam, mala, quę eueniunt præter eius intentionem. ſi dabat operam rei illicitæ, 12æ.q.73.8.c.& q.74.3.2m.22æ.q.64.5.2m. 9

NEGOCIA ſecularia contingit dupliciter aliena tractare. ſ. ſeculariter. ſ. vel propter fauorem hominum, vel propter lucra: & piè. ſ. in auxilium indigentium & miſerorum: ſecundum eſt religioſum: non autem primum, 22æ.q.183.2m.& q.187.2.0.& q.188.2.2m.& q.189.6.1m.

NEGOCIATIO de ſe non eſt vitioſa, licet habeat turpitudinem: ideo licita eſt. ſi ſit ad finem honeſtum vel neceſſarium. ſ. quòd negociator lucretur moderate. ſ. vel ad ſuſtentationem ſuæ domus, vel pauperum, vel communitatis, non in feſto, iuſto contractu, & non ad cariſtiam, 22æ.q.77.4.0. 1

Commutatio naturalis, eſt licita clericis, non autem negociatiua: quia ſit ad lucrum terrenum, cuius debent eſſe contemptores, & eſt cum frequentia vitiorum: & nimis retrahit animum à ſpiritualibus, ad curas ſeculares, 22æ.q.40.2.c.& q.77.4.3m.& q.187.2.0. 2

Non omnis vendens carius quàm emit, eſt negociator, ſed tantum ſi ad hoc emat, vt carius vendat, 22æ.q.77.4.c.3m.& q.87.2.1m. 3

NEMESIS non poteſt eſſe de bonis honeſtis, ſed de bonis temporalibus, & prohibetur à Deo: quia temporalia ſunt quaſi nihil reſpectu æternorum, licet ſecundum Ariſtotelem, Nemeſis ſit laudabilis, 22æ q.36.2.c.ſi. 1

Nemeſis & miſericordia contrariantur ſecundum æſtimationem, quia ſecunda dolet, æſtimans aliquem indignum pati, ſed prima gaudet, æſtimans aliquem digna pati, dolens indignis bene accidere, & vtrunque eſt laudabile, 22æ.q.30.3.2m.& 4m.& q.36.2.c. 2

NEOMENIA celebratur quolibet menſe, in nouitate lunæ: ad commemorandum opus gubernationis Dei: non autem in plenilunio, propter idolatriam, & figurabat illuminationem eccleſiæ per Chriſtum, 12æ.q.102.4.10m.

NESCIRE dicitur dupliciter. ſ. methaphorice, id eſt reprobare, & proprie. ſ. carere notitia: primum conuenit Deo reſpectu aliquorum, non autem ſecundum, 22æ.q.188.5.1m. 1

Neſcire illa quæ quis poteſt, & tenetur ſcire, vitioſum eſt, 1ª.q.12.4.2m.& 12æ.q.76.2.5m.& 4.3m.& q.94.4.c.2m.& 3m.& 22æ.q.16.2.3m. 2

NEVTRVM genus eſt informe & indeterminatum, ideo prædicatur de re perfecta & imperfecta, de re ſubſiſtente & non ſubſiſtente, 1ª.q.31.2.4m. 1

NIHIL fit ex nihilo naturaliter. ſ. per motum: ſed à Deo fit aliquid ex nihilo per creationem, 1ª.q.45.2.1m. 1

Maioris virtutis eſt, facere aliquid ex nihilo, quàm facere ex contrario, 1ª.q.45.5.2m. 2

Beatus Nicolaus, aurum furtim in domo proijciens, vitare voluit humanum fauorem, & verecundiam illius qui beneficium accepit, vt eſſet maius beneficium, 22æ.q.107.3.4m. 1

NYCTICORAX eſt acuti viſus in nocte. ſ. ſignificat eos qui ſunt aſtuti in temporalibus: & hebetis viſus in die. ſ. in ſpiritualibus, 12æ.q.102.6.1m.

NINIVITAE ſpeciali modo egerunt pœnitentiam: quibus

aliquid fuit adiunctum fidei, quam conceperant ex prædicatione Ionæ, 3ª q. 84. 7. 1m.
1 Nitor animæ duplex, ſcilicet ex refulgentia luminis naturalis rationis: & ex refulgentia Dei, 12æ q. 86. 1. c.
2 Nitor animæ duplex. ſ. habitualis, & actualis: ſicut duplex nitor corporis, ſ. intrinſecus, & extrinſecus, 12æ. q. 89. 1. c.
3 Quod acquirit æqualem perfectionem per ſe, vel per pauciora, nobilius eſt, non autem ſi acquirat minorem, 1ª. q. 77. 2. c. & 12æ. q. 5. 5. 2m.
1 Des ratione pœnæ eſt, quòd noceat agenti in ſeipſo, culpæ vero, in actione, 1ª. q. 48. 5. 4m.
2 Prius eſt, quod nocet meliori, quàm quod nocet peiori, 12æ. quæ. 39. 4. 3m.
3 Naturalis inclinatio ineſt homini, ad repellendum nociua dupliciter. ſ. defendendo ſe, ne inferantur iniuriæ, & vlciſcendo illatas, 22æ q. 108. 2. c.
4 Diuina prouidentia protexit hominem in primo ſtatu, ab omni nociuo, 1ª. q. 97. 2. 4m.
5 Non fuerunt aliqua nociua homini à principio: ſicut ſunt nunc per peccatum: quæ tamen ei proſunt ad humilitatem, & ad contemplationem. 1ª. q. 69. 2. 2m. & q. 72. 6m. & 22æ. q. 164. 2. c.
Nolo ſignificat actum voluntatis affirmatum, ſed ipſum volitum negatum: ideo non eſt contradictorium de volo: ſed eſt eius contrarium, 12æ. q. 6. 3. 2m.
1 Nomen imponitur ab eo per quod res cognoſcitur. ſ. à proprietate, vel ab operatione, ſi humanitus imponatur, 1ª. q. 13. 2. 2m. & 8. c. & q. 18. 2. c. & q. 33. 1. 3m. & 1ª. q. 37. 2. c.
2 Vnumquodque nominamus, ſicut & cognoſcimus, 1ª. q. 13. principio. & 1 c. & q. 18. 2. c & q. 33. 2. c. & 12æ. q. 7. 2. c.
3 Quælibet res nomen habet à ſuo complemento, 3ª. q. 60. 2. 3m.
4 Quando in aliquo inuenitur perfecta ratio alicuius nominis, nullo modo prædicatur illud nomen de eo, cum determinatione diminuente, 3ª. q. 13. 4. c. & q. 32. 3. c. 2m.
5 In rebus per ſe notis nobis, idem eſt id à quo nomen imponitur, & id ad quod nomen imponitur, 1ª. q. 13. 8 c.
6 Ratio nominis magis & principalius ſe tenet ex parte eius, ad quod nomen imponitur, quam ex parte eius, à quo nomen imponitur, 22æ. q. 92. 1. 2m.
7 Nomen poteſt dupliciter conſiderari. ſ. ſecundum primam eius impoſitionem, & ſecundum extenſionem eius ad alia ex vſu eius, 1ª. q. 67. 1. c. & 22æ. q. 17 1. 1m.
8 Nomina ſingularium hominum, ſemper imponuntur ab aliqua proprietate ipſorum, 3ª. q. 37. 2. c.
9 Nomina ponebantur in circunciſione, ſicut nunc imponuntur in baptiſmo, quaſi ante non fuerint, 3ª. q. 37. 2. 3m. & q. 70. 3. 3m.
10 Omne nomen impoſitū diuinitus alicui: ſignificat aliquod donum gratuitum collatum ei, 3ª. q. 37. 2. c.
11 Nomen non ſequitur modum eſſendi qui eſt in rebus, ſed vt res eſt in cognitione noſtra. 1ª. q. 13. 9. 2m. & q 45. 2. 2m.
12 Sapientis eſt non curare de nominibus, 1ª. q. 54. 4. 2m. fi.
13 *In iis quæ apud nos ſunt, nunquam nomen ab aliqua forma impoſitum, pluraliter dicitur, niſi propter pluralitatem ſuppoſitorum, 1ª. q. 37. 3m.
14 Nomen ſignificat ſubſtantiam, id eſt, id cui nomen imponitur: & ſignificat qualitatem, id eſt id à quo nomen imponitur, 1ª. quæſt. 13. 1. 3m.
15 Omne nomen ſignificans naturam communem, poteſt ſupponere in concreto, pro quolibet eius ſuppoſito, 3ª. q. 16. 1. c. fi. & quæſt. 35. 4. c.
16 Multiplicitas nominis, non attenditur ſecundum prædicationem, ſed ſecundum ſignificationem eius, 1ª. q. 13. 10. 1m.
17 Nomen poteſt dupliciter conſiderari, ſcilicet ſecundum primā eius impoſitionem: & ſecundum extenſionem eius ad alia, ex vſu eius, 1ª. q. 67. 1. c & 22æ. q. 57. 1. 1m.
18 Rebus ordinatis, aliquid ineſt tripliciter. ſ. per proprietatem, per exceſſum, & per participationem: & à primo horum res nominantur proprie, 1ª. q. 13. 8. 1. c.
19 Hoc nomen Deus, dicitur ab æthin, id eſt ardere, vel à theaſte, id eſt conſiderare, ſeu videre, vel à theio, id eſt currere vel fouere, 1ª. q. 13. 8. a. 1.
20 Hoc nomen Deus, dicitur analogice, de Deo vero, de Deo falſo, & de Deo per participationem: non autem vniuoce, nec æquiuoce, 1ª. q. 13. 10. c.
21 Hoc nomen Deus, non eſt nomen proprium, ſed eſt nomen appellatiuum, 1ª. q. 13. & 2m. & 3ª. q. 35. 4. 3m.
22 Hoc nomen Deus, eſt nomen operationis, quantum ad id à quo imponitur ad ſignificandum, imponitur enim ab vniuerſali prouidentia rerum, ſed tamen ſignificat naturam Dei, 1ª. quæſt. 13 8. c.
23 Hoc nomen Deus, ſignificat naturam diuinam, vt in habente, 1ª. q. 13 9. 2m.
24 Et habet aliquid vniuerſalis, ſcilicet prædicari eſſentialiter de pluribus ſuppoſitis, & aliquid ſingularis, ſcilicet non multiplicari in eis, 1ª. q. 13. 9. c. & q. 39. 4. 1m.
Hoc nomen Deus, ſecundum rei veritatem, eſt incommunicabile, 1ª. q. 13. 9. c. 2m. 25
Et per ſe ſupponit pro natura communi: ſed ex adiuncto ſupponit pro perſona homo autem econuerſo. 1ª. q. 39. 4. 3m. & 6. 1m. 26
Hoc nomen Deus, poteſt ſupponere pro omnibus & ſingulis perſonis diuinis, 1ª. q. 39. 4. c & 3ª. q. 16. 1. c fi. & q. 15. 4. c. 3m. 27
Nomina Dei non exprimunt eſſentiam Dei ſecundum quod eſt, ſicut hoc nomen homo, exprimit eſſentiam hominis, 1ª. q. 13. 1. c. & 8. 1m. 28
Deus eſt nominabilis à nobis ex creaturis & imperfecte: non autem ſecundum quòd in ſe eſt & perfecte, 1ª. q. 13. 1. c. & q. 28. 1. 2m. & 3m. 29
Nomina Dei imponuntur à proceſſibus diuinis ad creaturas: non autem ad ſignificandum eos, 1ª. q. 13. 2. 2m. 30
Nomina dicta de Deo affirmatiue & abſolute, ſignificant eſſentiam eius, non autem negatiua, vel relata ad creaturas, 1ª. q. 13. 2. c. & 4. 6. c. 31
Omne nomen commune Deo & creaturis, prius dicitur de Deo quàm de creaturis quo ad rem, ſed econuerſo, quo ad impoſitionem nominis, 1ª. q. 13. 3. c. & 6. c. q. 13. 1. 4m. & 3. c. 32
Nomina quæ ſignificant perfectionem abſolute, ſunt communia Deo & creaturis, quæ autem dicunt modum participandi, ſunt propria creaturis, quæ vero dicunt modum ſupereminentiæ, ſunt propria Deo, 1ª. q. 13. 3. 1m. & 5. 3m. 33
Nomina dicta de Deo abſolute, dicuntur de eo ab æterno: quæ vero dicuntur per reſpectum ad creaturas, dicuntur de eo ex tempore, 1ª. q. 13. 7. c. & q. 34. 3. 2m. & q. 43. 2. c. 34
Nomina quæ dicunt reſpectum ad creaturas, conſequentem actiones immanentes, dicuntur de Deo ab æterno, ſi autem dicunt reſpectum conſequentem actiones tranſeuntes, dicuntur de eo ex tempore, 1ª. q. 13. 7. 3m. & q. 14. 15. 1m. & q. 34. 1. 2m. 35
Omnia nomina dicta de Deo metaphorice, vel cauſaliter tantum, prædicantur per prius de creaturis, quàm de Deo, 1ª. q. 13. 6. c. & q. 33. 3. c. 36
Simplex & vnica ſcientia Dei, poteſt nominari omnibus nominibus noſtræ cognitionis, 1ª. q. 14. 1. 2m. 37
Multa nomina dicta de Deo, non ſunt ſynonyma: quia ſignificant idem, ſecundum diuerſas rationes, 1ª. q. 13. 4. c. 38
Nullum nomen dicitur proprie de Deo, quo ad modum ſignificandi: ſed tantum ratione ſignificati, 1ª. q. 13. 3. c & 12. 2m. 39
Nomina quæ ſignificant perfectiones abſolute, dicuntur proprie de Deo: quæ autem dicunt modum participandi, dicuntur de Deo metaphorice, 1ª. q. 13. 3. 1m. & 3m. 40
Omnis imperfectio debet excludi à nominibus, ſecundum quòd dicuntur de Deo, 1ª. q. 14. 1. 1m. & 2m. & 12æ. q. 14. 3. 2m. 41
Nomina paſſionum, quæ important imperfectionem in ſuo formali, vt ira, triſtitia, deſiderium, & huiuſmodi, non dicuntur de Deo, niſi metaphorice: alia vero dicuntur proprie, tamen ſine paſsione, vt gaudium, & amor, & huiuſmodi, 1ª. q. 19. 11. c. & q. 20. 1. 1m. & 2m. 42
Quanto aliquod nomen eſt communius, tanto conuenientius aſſumitur in diuinis, 1ª. q. 13. 11. c. & q. 33. 1. 1m. 43
Nomina negatiua, verius dicuntur de Deo, quàm affirmatiua, 1ª. q. 44 13. 12 1m. 44
Nominibus Dei debetur reuerentia, ratione rei ſignificatæ, quæ eſt vna: non autem ratione vocum, quæ ſunt multæ, ideo Deus dicitur in ſingulari, 22æ. q. 122. 3. 5m. 45
Nominales antiqui reprobantur, 1ª. q. 14. 13. 3m.
Non ens non eſt cognoſcibile, niſi ſecundum quòd fit per intellectum cognoſcibile. ſ. ens rationis, 1ª. q. 16. 3. 2m. 2
Ea quæ in ſeipſis non ſunt, apud Deum exiſtunt, inquantum ſunt præcognita & præordinata ab eo, 12æ. q. 91. 1. 1m. 2
Non ens non habet cauſam, niſi cauſam per accidens, 1ª. q. 104. 3. 1m. 3
Non ens poteſt eſſe cauſa per accidens, non autem cauſa per ſe, 12æ. 4 q. 76. 1. 1m.
Noluntas ſumitur dupliciter. ſ. vel in vi vnius dictionis, vel in vi orationis: primum eſt infinitiuum verbi nolo, non autem ſecundum: & primum cauſat inuoluntarium, non autem ſecundum, 12æ. q. 6. 3. 2m.
*Omnis notitia eſt bona, 1ª. q. 22. 3. 3m. & 22æ. q 167. 1. c. 1
Notio eſt propria ratio cognoſcendi perſonam diuinam, 1ª. q. 32. 2. 2m. & 3. c. 2
Notiones, ſeu relationes, & proprietates perſonales in abſtracto, neceſſario ſunt ponendæ in diuinis: contra Præpoſitiuum, 1ª. q. 32. 2. c. & q. 40. 1. c. 4
Notiones in diuinis, non ſignificantur vt res, ſed vt rationes, licet ſint ibi realiter, 1ª. q. 32. 2. 2m. & 3. 2m. & 1m. 3
Eadem notio diuerſis nominibus ſignificatur, ſecundum diuerſas rationes eius, 1ª. q. 34 2. 3m. 4

Ad no

5 Ad notionem requiruntur tria. ſ. origo, dignitas, & ſpecificatio, 1ª.q.32.3.4m.& 5m.

6 Notiones in diuinis ſunt tantum quinque. ſ. innaſcibilitas, paternitas, filiatio, communis ſpiratio, & proceſſio: & omnes notiones, ſunt relationes, præter primam: & omnes ſunt proprietates, præter penultimam, ſed tantum tres ſunt perſonales, id eſt conſtituentes perſonas. ſ. ſecunda & tertia & quinta, 1ª. quæſt. 30. 2. 1m.& q.32.3.o.

7 Deus non dicitur quinus propter quinque notiones, ſicut dicitur trinus, propter tres perſonas, & vnus, propter vnam eſſentiam, 1ª.q.35.1.-m.

8 Plures notiones patris, non diſtinguuntur realiter ab inuicem: quia non opponuntur relatiue: nec tamen vna prædicatur de alia, 1ª.q.32.-3m.

9 *Filius & ſpiritus ſanctus non conueniunt in eadem notione, quia non conueniunt in aliquo ſpeciali, ſicut pater & filius, 1ª.q.32.3.-m & q.35.2.c.

10 Nulla notio ſumitur ex hoc, quòd nulla perſona eſt à ſpiritu ſancto, quia hoc non eſt dignitatis, ſicut quòd pater à nullo ſit, 1ª.q.32.3.-m.

11 Nulla notio ſumitur à remotione proceſſionis, ſicut ſumitur innaſcibilitas à remotione natiuitatis, 1ª.q.32.4.5m.

1 NOTORIVM triplex. ſ. per ſententiam conuicti, per confeſſionem in iure factam. & per euidentiam facti, 3ª.q.[illegible].3m.

2 Ars notoria eſt illicita, quia fit per dæmones, & eſt inefficax ad ſcientiam acquirendam, quia nullus vnquam per dæmones ſcientiam acquiſiuit, quia ad dæmones nō pertinet illuminare intellectum, 1ª.q.64.1.5m.& 22æ.q.96.1.o.

1 NOTVM per ſe, eſt cuius prædicatum eſt de ratione ſubiecti: & hoc dupliciter, ſcilicet ſimpliciter: & quo ad nos, 1ª.q.2.1.o.& q.17.3.2m.& q.[illegible].c.& q.87.1.-m.& 12æ q 94.2.c.

2 Per ſe notum, dicitur dupliciter. ſ. per nihil aliud notum, vt prima principia: vel notum non per accidens, 1ª.q.87.1.1m.

3 Vniuerſale eſt notius minus vniuerſali, quo ad ſimplicem apprehenſionem, ſed eſt econuerſo, quo ad inueſtigationem vniuerſalium proprietatum. & cauſarum, 1ª.q.85.3.o.

4 Singulare eſt prius, & eſt notius vniuerſali, quo ad nos: & vniuerſalius eſt notius minus vniuerſali, 1ª.q.85.3.o.

5 Veritatem eſſe in communi, eſt per ſe notum etiam quo ad nos, non autem veritatem primam, 1ª.q.2.1.-m.

6 Facilius diſpenſandum eſt cum nouitiis & imperfectis, in ieiuniis, quàm cum antiquioribus & perfectis, 22æ.q.147.4.5m.& qu.189.1.4m.

Nvgæ in ore ſacerdotum ſunt blaſphemiæ & ſacrilegiū materialiter, non autem formaliter ex eo tantum, quod ſacerdotes ſunt perſonæ ſacræ, 22æ.q.99.3.3m.

1 NVMERVS duplex. ſ. ſpecies quantitatis, & numerus tranſcendens. 1ª.q.30.3.o.

2 Numerus denarius eſt ſignum perfectionis, inquantum eſt quodammodo terminus omnium numerorum. 22æ. quæſt. 87.1.c.& 3ª.q.31.8.c.

3 Numerus abſolutus, eſt in intellectu tantum, 1ª.q.30.1.4m.& 2.5m.

4 Numerus pluralis, frequenter ponitur pro numero ſingulari, in ſcriptura ſacra, 12æ q 87.-.1m.& 3ª.q.46.11.5m.

5 Termini numerales, tranſcendenter ſumpti, ſunt in diuinis, & ſignificant ea de quibus dicuntur: addendo indiuiſionem tantum, ſed vt pertinent ad genus quantitatis, non dicuntur in diuinis, niſi metaphorice, 1ª.q.30.3.-.

6 Termini numerales in diuinis, ſunt in plus quàm eſſentia, vel relatio vel notio & ſignificans vtrũque, ſi addantur eis, 1ª.q.30.3.1m

7 Numerus numeratus in creaturis, dicit totum & partes, non autem in diuinis ſed numerus abſolutus, etiam in diuinis dicit totum & partes ſecundum rationem tantum, 1ª.q.30.1.4m.

8 Numerus abſolutus menſuratur etiam in diuinis ſecundum rationem: non autem numerus numeratus, niſi in creaturis, 1ª.quæſt.30.1.-m.

9 Date aliquid pro matrimonio, vt eſt in officium, eſt licitum, non autem vt eſt ſacramentum, vel pro benedictione nuptiarum, ſed eſſet ſimonia, 22æ.q.100.1.6m.

1 Nvtriens non conuenit formæ, nec materiæ, quia omne nutriens conuertitur in nutritum, & manet, 3ª.q.77.6.c.

2 Nullum ſenſibile nutrit, præter tangibile, ſed ſapor eſt ſignum alimenti conuenientis, & delectamentum eius, 22æ.q.141.5.o.

3 Nvtvs dicuntur ſigna ad viſum, ſicut locutio ab auditu, 1ª.q.107.1.2m.

1 OBEDIENTIA non eſt virtus theologica, ſed eſt virtus moralis, 22æ.q.104.-.-m.

2 Obedientia eſt medium duorum vitiorum ſ. inter ſuperfluum & diminutum ſed ſuperfluum eius, non eſt ſecundum quantum, ſed ſecundum alias circunſtantias. ſ. vel cui non debet obedire, vel in quibus non debet, 22æ.q.104.2.2m.

Obedientia eſt pars iuſtitiæ ſpecialis, ſed impropriè, 22æ.q.4.7.3m. & q.104.2.2m. 3

Proprium obiectum obedientiæ, eſt præceptum tacitum vel expreſſum, i. voluntas ſuperioris quocunque modo innoteſcat, 22æ.q.2.5.3m.& q.104.2.c.2m.& 3m.& 1.2m. 4

Obedientia importat neceſſitatem, reſpectu eius quod præcipitur: & voluntatem reſpectu impletionis præcepti, 3ª.q.47.2.2m. 5

Obedientia eſt in voluntate ſubiectiue, 22æ.q.1.5.3m. 6

Obedientia dicitur dupliciter. ſ. large. i. omnis executio cuiuſcũque, quod poteſt eſſe ſub præcepto quacunque intentione & propriè. i. intendens ſpecialem rationem obiecti. ſ. præcepti: primo modo eſt virtus generalis, ſecũdo autem modo, eſt virtus ſpecialis, 22æ.q.4.7.1m.& q.104.2.-.& 2.1m. 7

Obedientia triplex. ſ. indiſcreta. quæ ſ. etiam in illicitis obedit: imperfecta ſed ſufficiens ad ſalutem, quæ. ſ. obedit in iis ad quæ obligatur, & perfecta, quæ ſ. obedit in omnibus licitis: ad ſecũdum tenetur quilibet, ſed ad primam & tertiam nullus tenetur, 22æ.q.104.5.-m. 8

Omnis obedientia eſt eadem in ſpecie. ſed cauſatur ex diuerſis ſpeciebus reuerentiæ, 22æ.q.104.2.-m. 9

Bonum neceſſarium ad ſalutem, non debet dimitti propter obediẽtiam: ſed quodlibet aliud, 22æ q.104.-3m. 10

Omnes actus virtutum, vt ſunt in præcepto, pertinent ad obedientiam, 22æ.q.104.3.2m. 11

Obedientia non eſt prior aliis virtutibus, nec tempore, nec natura, 22æ.q.104.3.2m. 12

*Obedientia eſt maior omni alia virtute morali: ſed eſt minor virtutibus theologicis, 22æ q.104.-.-. 13

Obedientia procedit ex reuerentia ſuperiorum. ideo reſpectu prælati continetur ſub obſeruantia: ſub pietate vero reſpectu parentum, ſed reſpectu Dei, pertinet ad deuotionem, quæ eſt principalis actus religionis, 22æ q.104.3.-m. 14

Obedientia generalis, requiritur ad fidem: ſed obedientia ſpecialis ſequitur eam, 22æ.q 4.7 3m.& q 104.3.2m. 15

Charitas ſine obedientia eſſe non poteſt, 22æ.q.104.3.c.fi. 16

Obedientia eſt vt mater omnium virtutum: quia cauſantur & conſeruantur per actum eius, charitas vero vt finis, 22æ.q.104.2.2m. 17

Obedientia quanto minus habet de ſuo, tanto melior eſt ſecundum apparentiam, non autem apud Deum, 22æ.q.104.2.3m. 18

Obedientia præfertur omnibus ſacrificiis, 3ª.q.47.2.c. 19

Omnis voluntas creaturæ tenetur obedire præceptis Dei, 22æ.q.104.4.5.o.& q 154.2 2m. 20

Quilibet tenetur iure naturali & diuino, obedire ſuo ſuperiori. ſ. homo homini, 22æ.q 69.1.c.& q.88.10.2m.& q.104.1.o.& 5.c.principio.& 6.2m. 21

Homo non tenetur obedire homini, in pertinentibus ad interiorem motum voluntatis, vel ad naturam corporis: ſed Deo, 22æ.q.104.5.c.2m.& 6.1m & q.1-.4.-m.& q.186 7 1m. 22

Maiori poteſtati magis eſt obediendum, quàm minori, quæ totaliter ſubeſt ei, vel in quibus ſubeſt ei, 22æ.q.104.5.c.& q 105.2.c. 23

Subditus non tenetur in omnibus obedire ſuo ſuperiori dupliciter. ſ. propter præceptum maioris poteſtatis, vel in quibus non ſubditur ei, 22æ.q.69.3.1m.& q.104.5 o & q.186.2.c. 24

Seculares tenentur obedire prælatis ſuis ſpiritualibus, in iis tantum quæ promiſerunt in baptiſmo, 22æ.q.186.5.1m. 25

Subditus non tenetur obedire prælato ſuo ſpirituali, præcipienti ſibi, quòd reuelet culpam fratris ſui, omnino occultam, ſed peccaret vterque, 22æ.q.33.7.5m.& q.70.1.c.2m. 26

Religioſi tenentur obedire ſuis prælatis in iis tantum, quæ in regula continentur directe. i. expreſſe, vel indirecte. i. implicite, vt mutua obſequia, & pœna, & huiuſmodi, 22æ.q.104.5.3m.& q.186.5.4m. 27

Eremitæ & prælati religionum, tenentur obedire epiſcopis in omnibus ſicut & alij, & ſpecialiter in iis quæ ſuos religionis: niſi ſint exempti, qui tamen exempti, tenentur obedire ſummo pontifici, 22æ.q.67.1.3m.& q.186.5.2m. 28

Chriſtiani tenentur obedire principibus ſecularibus, ſi habent iuſtum dominium, ſi licita præcipiant, & de ſecularibus, aliter autem non, 22æ.q.104.6.o. 29

Miles tenetur obedire duci, in rebus bellicis tantum: & ſeruus domino ſuo, in ſeruilibus: & filius patri, in rebus domeſticis & diſciplina, & quilibet ſuperiori ſuo, ſecundum rationem ſuperioritatis, 22æ.q.104.5.o. 30

Miles debet magis obedire duci in rebus bellicis. & ciuis rectori in ciuilibus, quàm patri: ſed in rebus domeſticis, eſt econuerſo, 22æ.q 2.-.3m. 31

OBIECTVM non eſt materia ex qua: ſed eſt materia circa quam, & obiectum habet rationem formæ, inquantum dat ſpeciem, 12æ.q.18.2.2m.& q.-3.1m.

2 Propriū obiectum potentiæ vel habitus, eſt illud, ſub cuius ratione formali omnia referuntur ad potentiam vel habitum, 1ª.q.1.7.c.principio. & 22ᵉ.q.1.3.c.

3 Obiectum potentiæ vel habitus duplex, ſ. materiale & formale, 1ª.q.1.7.c.& 22ᵉ.q.1.1.c.

4 Diuerſitas formalis obiecti diuerſificat potentias vel habitus, non autem diuerſitas materialis, 1ª.q.1.3.c.& q.59.2.2ᵐ.& 3ᵐ & 4.c.& q.77.3.c.& 12ᵉ.q.54.2.1ᵐ.& q.57.2.2ᵐ.& 22ᵉ.q.59.2.c.1ᵐ.

5 Diuerſitas obiecti duplex, ſcilicet ſecundum naturam eius: & ſecundum virtutem agendi: prima cauſat materialem diuerſitatē paſſionum, ſecunda vero cauſat diuerſitatem formalem & ſpecificam, 12ᵉ.q.23.4.c.& q.30.2.c.

6 Ratio obiecti diuerſa, ſecundum vniuerſale & particulare, vel ſecundum totum & partem, facit vnam artem, vel vnam virtutem, eſſe principalem reſpectu alterius, 12ᵉ.q.50.3.c.

7 Obiecta diuerſorum generum æqualiter, ſemper ſunt diuerſarum potentiarum: non autem ſi ſint diuerſorum generum inæqualiter, 12ᵉ.q.8.2.2ᵐ.

8 Potentia ſuperior reſpicit vniuerſaliorem rationem obiecti: quàm potentia inferior, 1ª.q.1.3.2ᵐ. & q.59.4.c.& q.77.3.4ᵐ. & quæſt. 78.1.c.

9 Habitus moralis & eorum actus, nominantur & ſpecificantur ex obiecto & fine proprio, 12ᵉ.q.18.2.c & q.21.1.2ᵐ.& 22ᵉ.q.19.3.4.5.c.& q.23.4.c.& q.24.4.c.& q.25.1.c.& q.47.5.11.c.& q.50.2.3.c.& q.59.2.c.1ᵐ.& q.81.3.c.& q.174.1.c.

10 Quando ratio obiecti, & obiectum materiale, ſub vno actu referuntur ad potentiam & habitum, tunc non diſtinguuntur potentiæ vel habitus vtriuſque, 12ᵉ.q.57.2.2ᵐ.

11 Non ſemper obiectum actionis humanæ, eſt obiectum potentiæ actiuæ, ſed potentię paſſiuæ aliquando: nec ſemper obiectum potentiæ actiuæ, eſt effectus eius: ſed quandoque eſt materia eius circa quam, 12ᵉ.q.18.2.2ᵐ.

1 OBLATIO eſt omne quod exhibetur in cultu Dei: ſacrificium vero eſt, ſi inde fiat aliquod ſacrum conſumendum, 22ᵉ.q.85.3.3ᵐ.& q.86.1.c.

2 Data pauperibus, non dicuntur ſacrificia, niſi improprie, inquātum dantur propter Deum: nec dicuntur oblationes, 22ᵉ. quæſt. 86. 2. 1ᵐ.

3 Ad oblationes aliquis tenetur quadrupliciter. ſ. ea cōuentione precedenti, deputatione, indigentia miniſtrorum, & conſuetudine: non autem ex præcepto legis, 22ᵉ.q.86.1.c.

4 Oblatio debita tertio & quarto modo, eſt voluntaria, quo ad quantitatem, & ſpeciem rei: & non ex neceſſitate præcepti, 22ᵉ.quæſt. 86.1.c.

5 Oblatio animalis cæci & claudi reddebatur illicita tripliciter. ſ. ratione Dei, contemptus, & voti, 12ᵉ.q.102.3.7ᵐ.& 22ᵉ.q.86.3.2ᵐ.

6 Oblatio in noua lege, poteſt fieri de qualibet re, præterquàm de iniuſte acquiſitis: nō autem in veteri lege, propter ſignificationem, 22ᵉ q.86.3.c.

7 *Oratio de mercede proſtibuli, prohibetur in lege veteri, propter immundiciam: in noua vero lege, propter ſcandalum, 12ᵉ.q.102.3.7ᵐ.& 22ᵉ.q.32.7.2ᵐ.& q.86.3.2ᵐ.

8 *Nō dantes oblationes debitas, poſſunt puniri per ſubſtractionem ſacramentorum: non tamen à ſacerdote cui debentur, ne ſacerdotes videantur per ſacramentorum exhibitionem aliquid exigere, ſed puniri poſſunt per ſuperiorem aliquem, 22ᵉ.q.86.1.2ᵐ.

9 Oblationes ad ſolos ſacerdotes pertinent, vel pro ſe, vel pro pauperibus, vel pro cultu diuino, 22ᵉ.q.86.2.c.

10 Religioſi poſſunt recipere oblationes tripliciter. ſ. vt pauperes, vt miniſtri, & vt curati, ſi parochiæ ſint eorum, 22ᵉ.q.86.2.2ᵐ.

11 Oblationes non conſecratæ, poſſunt cedere in vſum laicorum, per diſpenſationem ſacerdotum, ſed oblationes conſecratæ non, 22ᵉ. q.86.2.3ᵐ.

12 Oblatio parua, cum humili mente, & pura dilectione, purgat peccata venalia, & mortalia, 22ᵉ.q.30.3.2ᵐ.

13 Oblatio Malchiſedech figurabat ſacrificium noſtrum quo ad materiam, ſed quo ad paſſionem Chriſti figurabat agnus, & alia ſacramenta veteris legis, 3ª.q.61.3.3ᵐ.

1 OBLIGARI poteſt vnus pro alio, in iis tantum ad quæ omnes tenentur, 3ª.q.71.1.3ᵐ.

2 Præceptum non obligat, antequam ſit diuulgatum, 12ᵉ.quæſt. 90.4. 2ᵐ.& 3ᵐ.

3 Obligatio fit homini, verbo exteriori, Deo autem, verbo interiori, 22ᵉ.q.88.1.c.

4 Homo maxime Deo obligatur ad fidelitatem, ratione dominij, & beneficiorum, 22ᵉ q.88.5.c.1ᵐ.

5 Ex qualibet promiſſione, fit obligatio iuris naturalis, ſecundum honeſtatem: non autem iuris ciuilis, 22ᵉ.q.88.3.1ᵐ.

6 In fine primi ſeptennij homo incipit eſſe aptus ad promittendum aliquid in futurum: & præcipue ad quæ ratio naturalis inclinat, non autem ad obligandum ſe perpetuò, 22ᵉ.q.10.12.c.

In fine ſecundi ſeptennij, homo poteſt ſe obligare, de pertinentibus ad propriam perſonam. ſ. vel ad religionem, vel ad coniugium ſed poſt tertium ſeptennium, etiam de aliis, 22ᵉ.q.88.8.1ᵐ.& q.104. 5.c. fi. 7

OBSCVRITAS intellectus triplex. ſ. ex eſſe ex nihilo. ex diſcurſu, & ex peccato: prima eſt in omni intellectu creato: ſecunda eſt tantū in homine, etiam in ſtatu innocentiæ: tertia eſt tantum in homine poſt peccatum, 1ª.q.94.1.3ᵐ.& 12ᵉ.q.5.1.2ᵐ. 1

OBSERVANTIA eſt ſub pietate: ſicut pietas eſt ſub religione: & eſt virtus ſpecialis, per quam honorantur perſonæ in dignitate conſtitutæ, 22ᵉ.q.80.c.& q.102.1.c.& q.103.3.c. 1

Obſeruantia directe reſpicit perſonam excellentem: ideo ſecundum diuerſas rationes excellentiæ, diuerſas ſpecies habet, 22ᵉ.quæſt. 104.2.4ᵐ. 2

Exhibere honorem perſonis in dignitate conſtitutis, contingit dupliciter. ſ. ratione propriæ perſonæ, vel reſpectu boni communis: primum pertinet ad obſeruantiam: ſecundum vero ad pietatem: ideo pietas eſt dignior obſeruantia, 22ᵉ.q.102.3.c. 3

OBSTETRIX non fuit in natiuitate Chriſti: ſed mater eius, omnia per ſe fecit, 3ª.q.35.6.3ᵐ. 1

Obſtetrices Hebræorum, fuerunt remuneratę à Deo, propter pium affectum earum: non autem propter mendacium, licet fuerit mendacium officioſum, 12ᵉ. quæſt. 114. 10.2.& 22ᵉ.q.110.3.2ᵐ. & 4.3ᵐ. 2

Peccare mente obſtinata, aggrauat peccatum, & dicitur peccatum in ſpiritum ſanctum: cuius triplex eſt cauſa. ſ. longa conſuetudo peccandi, incredulitas de iuſtitia Dei, & ſeductio inimici, 12ᵉ. q. 88. 6.c.fi. 1

NON debet dari occaſio agendi iniuſte, 22ᵉ. quæſtione 78. 4.0.& 124 1. 3ᵐ. 1

OCCIDERE animalia bruta, non eſt peccatum, niſi hoc fiat in damnum proximi: quia animalia bruta ſunt, viuunt, & conſeruantur propter hominem, 22ᵉ. q.64.1.0. & 2.c. 3ᵐ.& 3. 2ᵐ. 1

Bruta occidi, mandatur à Deo, in damnum dominorum ſuorum, & ad deteſtationem peccati, & ad exemplum, 12ᵉ. q. 105.2.11ᵐ.& 22ᵉ q.108.4.3ᵐ. 2

Occiſio animalium in ſacrificiis, erat vtilis, non quidem ſecundum ſe, ſed ſextuplici ratione ſecundum gloſam. ſ. vt Deo quis animalia offerret potius quàm idolis: ad flagellandum durum inquantum erant ad ſatisfactionem: ad inſtruendum inſipientem ratione ſignificationis: ad oſtenſionem delicti & humanæ infirmitatis: ad manifeſtationem & teſtimonium gratiæ: & ad futurorum ſignificationem, 12ᵉ.q.102.3.5ᵐ. 3

Nulli licet occidere peccatores, niſi auctoritate principis, 22ᵉ.q.64. 3.0.& 5.2ᵐ.& 3ᵐ.& 7.c. & q.65.1.c.2ᵐ. 4

Occidere peccatores ad bonum communitatis, eſt licitum; quando poteſt fieri ſine periculo bonorum, 12ᵉ.q.100.8.3ᵐ.& 22ᵉ.q.25.6. 2ᵐ.& q.64.2.0.& 3.6.c.& q.65.1.c.& q.108.1.3.0. 5

Mors inflicta per iudicem peccatori, prodeſt ei ſi conuertatur ad culpæ expiationem: ſi vero non conuertatur, prodeſt ei ad terminationem: quia per hoc tollitur ei poteſtas amplius peccandi, 22ᵉ. q.25.6.2ᵐ. 6

Occidere iuſtum, eſt grauius peccatum, quàm occidere iniuſte peccatorem, 22ᵉ.q.64.6.2ᵐ. 7

Moyſes occidens Aegyptium, non peccauit: quia vel hoc fecit ex inſpiratione Dei, vel defendendo iniuriatum, vel poteſt dici ſecundum Auguſtin. in qu. exo. ſecundum Moyſis quidem vitioſum fuiſſe: fuiſſe tamen ſignum virtutis eius, qua populum liberaturus erat, 22ᵉ.q.60.6 2ᵐ. 8

Clericis non licet occidere peccatores, licet hoc liceret ſacerdotibus veteris legis, 22ᵉ.q.64.4.0.& q.70.2.3ᵐ. 9

Occidens etiam volentem hoc, facit iniuriam occiſo, & Deo, & reipublicæ: ideo Dauid damnauit dicentem, occidi Saul, 3ª.q.47. 6. 3ᵐ. 10

Occidere ſe quacunque de cauſa, ſemper eſt peccatum mortale: niſi hoc fiat ex inſpiratione Dei, ſicut Samſon, per quem Deus miracula faciebat: & ſicut quædam ſanctæ mulieres, quarum memoria in eccleſia celebratur, 22ᵉ.q.59.3.2ᵐ.& q.64.5.0. & q.124.1. 2ᵐ & 3ª.q.47.6. 3ᵐ. 11

Occidens ſe, facit iniuriam Deo, inquantum eſt aliquid Dei. ſ. creatura & imago eius: & iniuriam ciuitati vel communitati, inquantum eſt pars eius: ideo punitur ſecundum legem diuinam, & ſecundum humanam ſententiam, carentia ſepulturæ, 22ᵉ. q 59.3. 2ᵐ.& q.64.5.c.& 3ª.q.47.6.3ᵐ. 12

Nullo modo licet occidere innocentem, niſi de mandato Dei, 12ᵉ. q.94.5.2ᵐ.& q.100.8.3ᵐ.& 22ᵉ.q 64.6.0.& q.104.4.2ᵐ.& q.154. 2 2ᵐ. & 3ª.q.47.6.3ᵐ. 13

Percutiens ſeu occidens prægnantem, eſt homicida: & eſt irregularis, ſi ſequatur mors eius, vel mors fœtus animati anima rationa- 14

rationali. 22æ q. 64. 8. 5m.
15 Grauius peccat occidens iniuste hominem corporaliter, quàm occidens eum spiritualiter: quia primum intendit, & causat sufficienter: non autem causat sufficienter secundum, quod tamen est peius. 22æ. q. 7. 8. 1m. & 22æ. q. 73. 3. c. 2m. & q. 115. 2. 2m.
16 Christus occisus fuit ab aliis, & non à se nisi indirectè, non impediendo, cum posset. 3a. q. 22. 5. 1m. & q. 46. 3. 2m. & q. 47. 1. o. & q. 50. 1. 2m. & q. 51. 3. c.
17 Peccatum occidentium Christum fuit maximum, quo ad pontifices & Iudæos: minus verò quo ad alios 3a. q. 47. 4. 2m. & 6. o.
18 Occidens inuadentem se, defendendo se cum moderamine inculpatæ tutelæ, nec intendens mortem eius, non peccat. 22æ. q. 64. 7. o.
19 Quilibet occidens hominem, etiam defendendo se, & quilibet participans in causa sanguinis, est irregularis. 22æ. q. 40. 2. c. fi. & q. 64. 7. 3m. & q. 108. 4. 2m.
20 Occidens hominem à casu, non est homicida, nec est irregularis: si dabat operam rei licitæ, & adhibuit debitam diligentiam. 22æ. q. 64. 8. o.
1 O C C V L T A T I O quandoque est causa peccati, s. vtendo ea ad peccatum, vt in furto, fraude: & dolo: quandoque verò est circunstantia diminuens peccatum ratione verecundiæ, vel contra scandalum. 22æ. q. 66. 3. 1m.
2 Verbum ociosum, quod plerunque est peccatum veniale, potest etiam esse peccatum mortale. 12æ. q. 72. 5. 1m. & fi.

1 ODIVM est dissonantia appetitus animalis, vel appetitus rationalis, ad apprehensum vt disconueniens: sicut amor est consonantia eius, ad conueniens 12æ. q. 29. 1. c.
2 Odium non potest esse vitium capitale, quia amor veri boni, & odium veri mali, sunt primæ passiones, sed apparentis, sunt vltimæ. 22æ. q. 34. 5. o. & 6. c. & q. 153. 7. 2m.
3 Odium potest esse prima passio, non autem potest esse primum peccatum, vel vltimum. 22æ. q. 34. 5. o. & 6. c.
4 Omne odium in proximum quo ad naturam vel gratiam, est peccatum, non autem odium in proximum quo ad culpam. 22æ. q. 25. 6. o. & 34. 3. o.
5 Odium est maximum peccatum contra proximum, quo ad inordinationem peccantis: sed actus exterior est maximum peccatum, quo ad nocumentum. 22æ. q. 34. 4. o.
6 Odium est sobiectiue in concupiscibili. 1a. q. 81. 2. 3m. & 12æ. q. 23. 1. c. 2. & 2. 4. c.
7 Bonum sub ratione boni non potest odiri, nec in vniuersali, nec in particulari: sed verum & ens, possunt odiri in particulari tripliciter, scilicet vt verum est causaliter & originaliter in ipsis rebus: vel vt est in cognitione ipsius hominis, vel vt est in intellectu alterius, non autem possunt odiri in vniuersali. 12æ. q. 29. 5. o. & 22æ. q. 34. 1. c.
8 Sicut bonum est obiectum amoris, sic & malum est obiectum odij. 12æ. q. 29. 1. o.
9 Omne impediens à beatitudine, debet odiri. 22æ. q. 26. 7. 1m. & q. 34. 3. 1m.
10 Nullus potest se odire, nisi per accidens. s. ratione obiecti mali quod videtur bonum, vel conuerso, & ratione sui quod videtur principale & non est. 12æ. q. 29. 4. o. & 22æ. q. 25. 7. o.
11 Dissonantia est causa odij, & conuenientia est causa amoris. 12æ. q. 29. 1. 2. 5. c.
12 Odium conuenientius ponitur oriri ex accidia, quàm ex ira: quia prius & directius oritur odium ex tristitia, ex qua etiam ira causatur. 22æ. q. 34. 6. o. & q. 158. 7. 2m.
13 Deus non potest odiri secundum se, sed oditur à damnatis & malis, secundum effectus eius, qui interdum eorum voluntati contrariantur. 1a. q. 60. 5. 5m. & 22æ. q. 13. 4. o. & 6. 2m. & q. 34. 1. o.
14 Odium proximi, est prius odio Dei: sed dilectio Dei, est prior dilectione proximi. 22æ. q. 34. 6. 5m.
15 Odium Dei, est grauissimum omnium peccatorum, & est grauius, quàm infidelitas. 12æ. q. 73. 4. 3m. & 22æ. q. 34. 2. o. & q. 39. 2. 3m.
16 Odium Dei, maximè est peccatum in spiritumsanctum, secundum quod peccatum in spiritumsanctum, nominat aliquod genus speciale peccati: sed odium Dei nõ numeratur inter species eius, quia est in omni specie eius. 22æ. q. 34. 2. 1m.
17 Deus odit peccantes, inquantum non vult eis bonum vitę æternæ: sed amat omnes creaturas, inquantum vult eis aliquod bonum. 1a. q. 20. 2. 4m. & q. 23. 3. 1m.
1 O F F E N S A Dei est infinita, ex parte auersionis, sed est finita, ex parte conuersionis, & nostri actus, 12æ. quæst. 87. 4. c. 2m. & 3a. q. 1. 2. 2m.
2 O M N I A officia humana, pertinentia ad singulares personas, cũ quibuscunque ordinibus angelorum similitudinem habeant, dispensantur per vltimum ordinem, inquantum participat virtutes superiorum: sed illa officia quæ ad multitudinem pertinent, dispensantur per principes vel archangelos: & ideo homo in prælatione constitutus illuminatur ab angelo inferiori, de iis quæ ad statum personæ suæ pertinent, sed ab angelo principe, de iis quæ spectant ad regimen multitudinis. 1a. q. 113. 2. 1m.
Omnia officia humana ex quibus homines licitè victum lucrantur, siue manibus, siue pedibus, siue lingua fiant, intelliguntur sub opere manuali. 22æ. q. 187. 3. c. 2
Quilibet obligatur ad exequendum officium quod accepit. 3a. q. 67. 8. c. 3
Dicens officium in ecclesia, propter distributionem sicut propter principalem finem, peccat mortaliter, per simoniam, non autem si vt sunt sibi necessariæ ad victum, vel quasi stipendium. 22æ. q. 100. 2. 2m. 4
O F F V S C A T I O lunæ, non est propter interpositionem vel vmbram alicuius rei, sed ex hoc quòd est vltimum cælum: ideo conuenit cum vltimo elemento. s. cum terra: nec vnquam offuscatio lunæ remouebitur. 1a. q. 102. 1. 1m. 1
O L E V M tantum oliuarum, propriè dicitur oleum: alij verò liquores, dicuntur oleum per similitudinem tantum. 3a. quæst. 72. 2. 3m. 1
Oleum significat gratiam & misericordiam Dei. 22æ. q. 102. 5. 13m. & 3a. q. 72. 2. o. 2
O L F A C T V S hominis, non percipit nisi excellentias odorum, propter maximam humiditatem cerebri. 1a. q. 91. 3. 1m. & quæst. 115. 5. 1m. 1
H O L O C A V S T V M est, dare se totum Deo: ideo summè placet Deo, 22æ. q. 186. 3. 6m. & 5. 1m. & 6. c. 3m. & 7. c. & 8. b. 1
Holocaustum, in lege veteri, totum comburebatur: & offerebatur specialiter Deo, ob reuerentiam maiestatis, & amores bonitatis eius, 12æ. q. 102. 3. 8m. & 10m. 2
Inter omnia sacrificia, holocaustum erat perfectissimum: secundum verò locum in sanctitate, tenebat hostia pro peccato: tertium hostia pro gratiarum actione: quartum hostia ex voto, quia homo maximè obligatur Deo: primo propter eius maiestatem: secundo propter offensam: tertio propter beneficia recepta: quarto propter beneficia sperata: ideo de primo sacrificio nihil comedebatur: secundum comedebatur tantum à sacerdotibus in atrio, & ipsa die sacrificij: tertium comedebatur vbique in Hierusalem, ea die: quartum verò comedebatur etiam in crastino, 12æ. q. 102. 3. 10m. 3

O M I S S I O importat prætermissionem boni debiti, in ordine ad legem diuinam vel humanam, vel in ordine ad proximum: primo modo opponitur iustitiæ legali: secundo verò modo, iustitiæ speciali, 22æ. q. 79. 3. c. 1
Omissio non requirit aliquem actum, sed consistit in sola negatione actus debiti, 12æ. q. 71. 5. o. & 22æ. q. 54. 2. 2m. & q. 79. 3. c. 2
Omissio est voluntaria, quia est in potestate voluntatis, non autem per actum voluntatis, 12æ. q. 71. 5. 2m. 3
Omissio pertinet ad actum exteriorem, & est effectus negligentiæ, & opponitur iustitiæ, 22æ. q. 54. 2. 2m. 4
Omissio non habet rationem culpæ, nisi secundum quod opponitur præcepto affirmatiuo: ideo non est peccatum, tempore obligationis, quo iterato, iteratur peccatum, 12æ q. 71. 5. 3m. & q. 75. 2. 1m. & 22æ. q. 79. 3. 1m. 5
Omissio vt opponitur iustitiæ legali, est generale peccatum. speciale verò, vt opponitur iustitiæ speciali, 22æ. q. 79. 3. o. 6
Omissio non est peccatum originale, sed est peccatum actuale, 22æ. q. 79. 3. 2m. 7
Peccatum omissionis, & peccatum commissionis, differunt specie materialiter, non autem formaliter, 12æ q. 72. 6. o. 8
Omissioni debetur pœna damni, & pœna sensus, ratione radicis ex qua procedit, licet non necessario habeat actualem conuersionem ad bonum commutabile, 22æ. q. 79. 4. 4m. 9
Generale est omni sacramento, quod si omittatur aliquid de substantia sacramenti, oportet illud reiterari, 3a. q. 78. 6. c. 10
* O M N I P O T E N T I A non potest communicari creaturæ, 22æ. q. 178. 1. 1m. & 3a. q. 13. 1. c. 1
Filius Dei est omnipotens, & est æqualis patri in omnipotentia, 1a. q. 42. 6. o. 2
In anima Christi non fuit omnipotentia simpliciter, nec respectu motus creaturarum, nec respectu propriæ voluntatis, nec respectu proprij corporis, 3a. q. 14. o. & q. 13. 1. 1m. 3
Omnipotentia Dei non excludit impossibilitatem & necessitatem à rebus, 1a. q. 25. 3. 4m. 4
O N O C R O T A L V S est auis orientis, habens rostrum longum, & in faucibus habens folliculos, in quibus primo ponit cibum, & post horam ponit in ventrem, & significat auaros, 12æ q. 102. 6. 1m. co. 3. 1
O P E R A T I O non recipit speciem ab operante, sed à principio operationis, 3a. q. 19. 1. 3m. 1
Omnis operatio, motus quidam dicitur, 1a. q. 73. 2. c. 2
Operatio est vltima perfectio rei, 1a. q. 73. 1. c. & 12æ. q. 3. 2. c. 3

4 Modus operandi cuiuſlibet rei, ſequitur modum eſſendi eius. 1^a.q. 89.1,c.

5 Sicut vnitas motus,requirit vnitatem termini, ſic vnitas operatio nis requirit vnitatem obiecti,1^a.q.58.2.c.

6 Omnis operatio naturæ, terminatur ad vnum ſemper, & procedit vel ab vno principio intrinſeco, ſcilicet à forma rei naturalis, vel ab agente extrinſeco, vt in occultis operibus naturæ. 12^f.quæſt. 95.5.c.

7 Operatio ſuppoſiti,non eſt de integritate vnitatis eius,ſed ſequitur eam.3^a.q.19.1 4^m.

8 Ex quolibet vno particulari operæ proprio,probatur tota virtus agentis.3^a.q.43.4.3^m.

9 Operatio eſt quaſi medium inter operans & operatum:ideo dupliciter poteſt conſiderari, ſcilicet reſpectu operantis,& reſpectu operati.1^a.q.36.3,c.

10 Per opus manuale in lege veteri, intelligitur omnis operatio licita pro victu.22^f.q.18 ,.3.c.

11 Nullum opus eſt acceptum Deo,niſi virtuoſum.22^f.q.88 2.c.3^m.

12 Omnes operationes ſatisfactoriæ, reducuntur ad tria,ſcilicet ad eleemoſynam, ieiunium, & orationem.12^f.q.108 3.4^m.& 4.c.

13 Operatio non attribuitur mobili,ſed mouenti.12^f.q.111.2.c.

14 Nihil per ſe operatur,niſi ſubſiſtens 1^a.q.75.2.3.c.& 3^a.q.19.1.3^m.& q.20.1 2^m.

15 Quælibet res eſt propter ſuam operationem:& operatio eſt finis cuiuſlibet rei creatæ.1^a.q.65.2.c.& q.105.5.c.& 12^f.q.3.2,c.& q 49.3.c.3^m.& 4.1^m.& 3^a.q.9.1.c.1^m.& q 32.4.c.

16 Operatio attribuitur hypoſtaſi, vt operanti:naturæ autem,vt principio operationis.22^f.q.58.2.c.& 3^a.q.19.1.3^m.& q 20.1.2^m.

17 Omnis operatio corporis, vel eſt à naturali qualitate corporis, vel ab anima mouente corpus.12^f.q.50.1.c.

18 Opera hominis dicuntur viua, quæ fiunt & ſunt cum charitate: mortua verò dicuntur,quæ fiunt ſine charitate:ſed opera mortificata dicuntur, quæ fiunt cum charitate, & non ſunt cum ea, propter ſequens peccatum mortale.3^a.q.89.4.5.6.0.

19 Opus dicitur mortuum dupliciter.ſ.effectiue,vt peccatum,& priuatiue,vt operatio ſine gratia.3^a.q.89.6.c.

20 Sacramentum baptiſmi ſine charitate, eſt opus Dei, & non hominis,etiam in ficto:ideo non eſt opus mortuum.3^a.q.69 10.1^m.

21 Opera bona facta in charitate, tranſeunt actu, & manent merito: ideo poſſunt mortificari.3^a.q.89.4 1^m.

22 Peccatum mortale,mortificat opera iuſta prius facta quo ad meritum vitæ æternæ, non autem quo ad remiſſionem culpæ, & quo ad ſatisfactionem.3^a.q 88.1.2^m.

23 *Opera mortua ſunt meritoria,non quidem proprie,id eſt,ex condigno:ſed quaſi ſimilitudinarie, id eſt, ex congruo: & hoc reſpectu triplicis boni, ſcilicet conſecutionis bonorum temporalium, diſpoſitionis ad gratiam,& aſſuetudinis bonorum operum.3^a.q. 89.6.3^m.

24 *Opera mortificata reuiuiſcunt per pœnitentiam,non autem opera mortua.3^a.q.89.5.6.0.

1 OPINIO eſt actus intellectus, declinantis in vnam partem contradictionis, cum formidine alterius: vnde opinio eſt quoddam debile & infirmum, ſecundum Philoſophum. 1^a. q.79.9.4^m.& 22^f.q 1.4.c & q.2.1.c.& 9.2^m.& q.67.3.c.

2 Opinio non poteſt eſſe de aliquo viſo per ſenſum, vel per intellectum,22^f.q.1.4.c.

3 Opiniones contradictoriorum, non ſunt contradictoriæ, ſed ſunt contrariæ. 1^a.q.17.4.1^m.& 3^m.& 12^f.q.53.1.c.& q.64.3.3^m.& q.77. 2. 3^m.

4 Opinio multorum eſt vera, vel ſimpliciter, vel ſecundum partem. 12^f.q.5.3 3^m.

5 Opinio & ſuſpicio, poſſunt eſſe veri & falſi: ideo non ſunt virtutes intellectuales,quia illæ ſunt tantum veri. 12^f.q.55.4.c. & q.57.2. 3^m.& 3.1^m.

6 Aliquis poteſt ſimul habere ſcientiam veram,vel opinionem veram de vno contradictorio in habitu,& falſam de altero contradictorio in actu, vel econuerſo:non autem vtranque ſimul in actu. 1^a. q.47.1.3^m.

7 Habens malam opinionem de proximo, ſine cauſa ſufficienti, contemnit eum,& iniuriatur ei.22^f.q.60.3.2^m.& 4.0.

1 OPPOSITIO in ſui ratione includit diſtinctionem. 1^a. quæſt. 2?.?.c.

2 Oppoſitio relationis dupliciter differt ab aliis oppoſitionibus: quia ſemper vnum aliorum oppoſitorum remouerer alterum:& ſemper vnum eſt imperfectum reſpectu alterius, non autem in relatiuis.1^a. q 40.2.3^m.

3 Nulla oppoſitio eſt in diuinis,præter oppoſitionem relatiuam.1^a.q. 40.1. m.

4 Oppoſita poſſunt prædicari de eodem, ſecundum diuerſa, non autem ſecundum idem.3^a q.16.4.1^m.

5 *Quot modis dicitur vnum oppoſitorum, tot modis dicitur & reliquum.22^f.q.92.2.1^m.

Cognitio vnius oppoſiti,non tollitur per cognitionem alterius oppoſiti,ſed magis iuuatur.1^a.q.14.10.c & 2^f.principio. 6

OPPROBRIVM ſeu vituperium, eſt teſtimonium de defectu alicuius,& præcipue ſecundum aliquam culpam.22^f.q.144.3.c. 1

*OPTIMO opponitur peſſimum, ſecundum Philoſophum. 22^f. q.34.2,b.& 4.2.2. 1

OPVS creationis mundi, eſt quo ad eſſe, opus autem diſtinctionis, eſt quo ad virtutes in communi: ſed opus ornatus, eſt quo ad ſpecialia, vel extrinſeca. 1^a.q.65.principio. & q.70.1 c. & q.74.1.0. 1

Opus creationis fuit ante omnem diem natura,non autem tempore, ſecundum Auguſt, ſecundum autem alios,etiam tempore. 1^a. q.74.1.1^m. 2

ORATIO eſt actus rationis practicæ. ſ. quia eſt vel petitio decentium à Deo,vel aſcenſus mentis in Deum. 22^f.q.83. 1.0.& 3.1^m.& 3^a q.21.1.c.2^m.& 2 0. 1

Oratio eſt actus virtutis.ſ.latriæ, non autem eſt actus doni intellectus.22^f.q.83.3.0.& 15.c. 2

Oratio eſt quodammodo deſiderij noſtri interpres apud Deum. 22^f.q.83.1.1^m.& 3.c.2^m.& 9.c.principio. 3

Oratio neceſſaria eſt poſt baptiſmum, propter impugnantia interius & exterius.3^a.q.39.5.c.fi. 4

Oratio eſt in præcepto religionis, quo ad ipſum petere: ſed quo ad recte aliquid deſiderare,cadit ſub præcepto charitatis. 22^f. q. 83.3.2^m. 5

Conueniens eſt orare:& triplex error circa orationem reprobatur. ſ.ponentium quod res humanæ,non reguntur diuina prouidentia: & ponentium omnia etiam in rebus humanis ex neceſſitate contingere, ſiue ex immutabilitate diuinæ prouidentiæ, ſiue ex neceſſitate ſtellarum, ſiue ex connexione cauſarum: & ponentium diſpoſitionem diuinæ prouidentiæ variabilem eſſe, 1^a.q.22. 2.c.& 22^f.q.83.2.0. 6

Error quintuplex circa orationem reprobatur, 1^a.q.23. 2.c. 7

Partes integrales orationis ſecundum Apoſtolum ſunt quatuor.ſ. obſecratio,oratio, poſtulatio, & gratiarum actio:vel laus Dei,& ſupplicatio, ſecundum Ambroſ. partes vero eius ſubiectiuæ. i. ſpecies eius ſunt tres.ſ.ſuplicatio,poſtulatio,& inſinuatio, 22^f.q. 83.17.0. 8

Oratio tam priuata quàm publica, debet eſſe vocalis, quadruplici ratione.ſ.vt homo excitet ſeipſum ad deuote orandum: vt intentionem cuſtodiat ne mens euagetur: vt ex quadam redundantia ab anima in corpus ex vehementi affectione inconſiderate mens in fletus, ſuſpiria,iubilos,& voces prorumpat: vt quaſi ad redditionem debiti homo Deo ſeruiat, ſecundum illud totum quod ex Deo habet,id eſt,non ſolum mente, ſed etiam corpore: quod præcipue competit orationi, ſecundum quod eſt ſatisfactoria, 22^f.q.83.12.0. 9

Oratio debet continuari, quamdiu deuotio poteſt conſeruari, 22^f. q.83.14.0. 10

Oratio debet ſemper durare, ſecundum virtutem, non autem ſecundum eſſentiam,22^f.q.83.14.0. 11

Fides,ſpes,& charitas, præexiguntur orationi, ratione propria orationis,& ratione latriæ, 22^f.q.83.15.c. 12

Oratio eſt meritoria,ſi ex charitate fiat,22^f.q. 83.7.2^m.& 15.0. 13

Oratio ſemper habet efficaciam impetrandi,ſi habeat quatuor conditiones.ſ.ſi fiat pie,ad ſalutem,pro ſe, & perſeueranter, 22^f.q.83. 7.2^m.& 15.2^m.& 16.c. 14

Conditio quadruplex neceſſaria in qualibet oratione. ſ. eleuatio mentis in Deum, fiducia impetrandi,gratiarum actio, & petitio, 22^f. q.83.17.c. 15

Oratio debet habere ſeptem conditiones. ſ. quod ſit perfecta, humilis, continua, deuota, vigilans, inſtans, & charitatiua, 22^f.q. 83.15.c. 16

Omnes orationes eccleſiæ, habent quatuor. ſ. inuocationem Dei, commemorationem beneficij Dei,petitionem,& obſecrationem 22^f.q.83.17.c. 17

Oratio non exauditur, quando orans. vel ille pro quo oratur, vel ipſa petitio,non placent exauditori,22^f.q.83.15.2^m. 18

*Oratio malorum exauditur,& fructuoſa eſt, vel propter deuotionem eorum pro quibus fit, vel inquantum fit in perſona eccleſiæ,3^a.q.82.6.c.& 7.3^m. 19

Oratio peccatoris,inquantum ex bono deſiderio naturæ fit, exauditur ex miſericordia Dei, & non ex merito peccatoris, non autem inquantum peccator, niſi ad vindictam. 22^f.q.83.16.0.& q. 178.2. 1^m. 20

Oratio petentis contra ſalutem, vel contra gloriam Dei, magis exauditur non obtinendo, quam ſi obtineret quod petitur, 22^f. q.83.15.2^m.& 16.c. 21

Effectus orationis triplex. ſ. meritum, impetratio, & ſpiritualis refectio mentis,22^f.q.83.13.15.c. 22

23 Per orationem appropinquamus Deo. 22æ.q.83.1.2m.
24 Oratio præmioet aliis actibus virtutis religionis poſt deuotionẽ, quia religio per orationem, mouet intellectũ hominis in Deum, & tradit humo mentem ſuam Deo, ſubiiciendo ſibi eam per reuerentiam, & præſentando eam Deo. 22æ.q.83.3.1m.&3m.
25 Oratio fit ad excitandum affectum noſtrum, non autem ad docendum Deum. 22æ.q.83.2.o. & 9.5m.& 12.c.1m & q 88.1.c.
26 Oratio fit, non quidem ad mutandum diſpoſitionem diuinæ prouidentiæ, ſed ad impetrandum quod Deus diſpoſuit. 1a.q.23.8.c. & 22æ.q.83.2.o.
27 Orationes fiunt in horis canonicis, ad ſalutem eccleſiæ: vt auertatur ira Dei à populo, & vt orantes ſint quaſi precibus dimicantes, & quaſi diuinæ ſententiæ reſiſtentes 22æ.q.83.14.o.
28 Oratio principaliter innititur charitati, quo ad efficaciam merendi: fidei verò, quo ad efficaciam impetrandi. 22æ.q.83.15.3m.
29 Oratio ordinatur ad duo. ſ. ad obiectum proprium, id eſt, ad id quod petitur. & ad finem, id eſt, ad vitam æternam: ideo habet duplicem efficaciam. ſ. efficaciam impetrandi, reſpectu primi. & efficaciam merendi, reſpectu ſecundi: primum pertinet ad miſericordiam vel liberalitatem: ſecundum verò ad iuſtitiam. 22æ.q.83.15.2m.& 16.2m.& q.178 2.1m.
30 Qui non attendit, vel non intelligit orationem, habet quidem meritum, non autem conſolationem. 22æ q.83.13.c.
31 Ex virtute orationis Chriſti, baptiſmus habet meritum regni cœleſtis. 3a.q.39.5.c.fi.
32 In oratione peti debent aliqua determinata, propter attentionem & cognitionem noſtri deſiderij. & vt feruentius fiat, 22æ. quæſt. 83.5.o.
33 Nihil debemus petere in oratione, niſi in ordine ad beatitudinem, 22æ.q 17.2.1m.& q 83.4.5.c.& 6 o.
34 Temporalia poſſunt peti in oratione, ſicut & deſiderari, non quidem principaliter; ſed vt neceſſaria, 22æ.q.83.6.o.
35 Hoc præcipue petendum eſt, in oratione, vt Deo vniamur, 22æ.q.83. 1.2m.
36 Orare non conuenit perſonis diuinis, quia non habent ſuperiorem, nec diſtinguuntur in eſſentia, ratione cuius fit oratio, 22.q.83. 10.o.
37 Orare eſt proprium rationalis creaturæ: ideo non conuenit brutis, 22.q 83.10 o.
38 Sancti in patria orant pro nobis, non autem pro ſe, 22æ.q.83.11.o.
39 Oratio proprie fit ad Deum tantum, vt à quo debet expectari quod petitur: ad ſanctos autem fit deprecatio, 22æ.q.83.4.o.
40 Oratio ſoli Deo porrigitur, vt per eum implenda, ſanctis verò & & angelis & hominibus, vt per eos impetranda ſuis meritis & precibus, & non vt Deus eas per eos cognoſcat. 22æ.q 83.4.o.
41 Oratio non debet fieri ad ſanctos qui ſunt in purgatorio, vel in hoc mundo, ſed tantum ſupplicatio, vel petitio. 22æ.q.83.4.3m.& 11.3m.
42 Vtile eſt orare ſanctos inferiores quintuplici ratione, licet ſuperiores ſint plus accepti Dei. ſ. primo ex hoc, quod aliquis quandoque maiorem habet deuotionem, ad ſanctum minorem, quàm ad ſanctum maiorem: ex deuotione autem maxime dependet orationis effectus: ſecundo propter faſtidium tollendum: quia aſſiduitas vnius rei faſtidium parit: & per hoc quod diuerſos ſanctos oramus, quaſi in ſingulis nouus feruor excitatur: tertio quia quibuſdam ſanctis datum eſt in aliquibus ſpecialibus cauſis præcipue patrocinari, ſicut ſancto Antonio, ad ignem infernalem: quarto vt omnibus honor debitus exhibeatur à nobis: quinto quia plurium orationibus aliquando impetratur, quod vnius oratione non impetraretur. 22æ.q.83 11.4m.
43 Sancti orantur nominibus proprijs, propter tria. ſ. quia hoc meruerunt, plus nobis innoteſcunt, & propter fidem reſurrectionis inſinuandam, 22æ.q.83.11.5m.
44 Sancti cognoſcunt in verbo, orationes noſtras ad eos, etiam mentales, ſicut & omnia alia, quæ ad eos pertinent. 1a.q.107.2.1m.& 22æ.q.83.4.2m.& 3a.q.10.2.c.
45 Quilibet debet orare, & deſiderare bona pro aliis, ſicut & pro ſe. 22æ. q.83.7.o & 3a.q 21.3.1m.
46 Quilibet tenetur orare in communi, pro ſuis inimicis, non autem in ſpeciali, niſi in aliquo caſu ſpeciali, ſicut in neceſſitatis articulo. 22æ.q.83 8.o.
47 Orandum eſt pro omni peccatore viatore, vt conuertatur, & pro iuſtis vt perſeuerent, triplici ratione. ſ. quia multorum preces facilius exaudiuntur: vt ex multis gratia agantur Deo de beneficiis, quæ conferuntur iuſtis, quæ etiam in vtilitatem multorum vergunt, vt maiores non ſuperbiant, dum conſiderant ſe minorum ſuffragiis indigere, ſed non impetratur, niſi pro prædeſtinatos. 22æ. q 31.2.1m.& q.83 7.3m.
48 Orandum eſt pro infidelibus, licet non proſit eis, niſi conuertantur. 22æ.q 31.2.1m.
49 Chriſtus orauit ſecundum humanitatem tantum, triplici ratione. ſ. et oſtenderet ſe eſſe hominem, propter exemplum, & quòd eſſet à Deo. 22æ.q.83.10.2m.& 3a.q.13.4.3m. & q.21.1.o. & 2.c. & q.43. 2.2m.& q.5.4.2m.
Oratio Chriſti pertinet ad ſacerdotium eius. 3a.q.22.4.2m. 50
Oratio Chriſti quo ad obiectum fuit ſenſualitatis, non autem quo ad actum. 3a.q.21.2.o.& 4.c.4m. 51
Chriſtus orauit pro ſe, & pro nobis, quo ad bona corporis: ſed quo ad bona ſpiritualia, orauit pro nobis, non autem pro ſe. 3a.q.21.3. o.& q.22.4.2m. 52
Chriſtus dupliciter orauit pro ſe. ſ. exprimendo effectum ſenſualitatis, vel voluntatis vt naturæ, quo ad paſſionem transferendam, & ſecundum rationem quo ad gloriam corporis: & ſic in vtroque oratio eius pro ſe & pro nobis & voluntas impleta eſt, non autem primo modo. 3a q.21 3.4.o. 53
Oratio dominica exponitur. 22æ q.83.9.o. 54
Petitiones orationis dominicæ ſunt ſeptem ſecundum Matthæum, ſcilicet ſanctificentur &c. Sed ſecundum Lucam, ſunt quinque. 22.q.83.9.4m & 5m. 55
Oratio dominica eſt perfectiſſima, quia continet omnia deſideranda, & ordinem eorum: & informat omnes affectus. 22æ.q.83.9.c. principio. 56
Non oportet vti tantum verbis orationis dominicæ, ſed oportet intendere tantum ad ea impetranda, quę in ipſa continentur. 22æ.q.83.14.2m. 57
Non patens, vel non habens peccatum, non peccat, dicendo orationem dominicam: quia dicitur in perſona eccleſiæ. 22æ. q.83. 16 3m. 58
Oratio dominica valet ad remiſſionem culpæ venialis & mortalis. 12æ.q.74.8.6m. 59
Oratio vocalis, eſt quantitas diſcreta, 3a.q.60.8.o. 60
OMNIS ordinatio eſt rationis, 22æ.q.58.4.2m. & q.83.1.c. & q. 88. 1 c. 61
Ad hoc quòd aliqua ſint ordinata, duo requiruntur. ſ. ordo ad debitum finem, & proportio ad ipſum finem, 12æ.q.102.1.c. 62
Totum quod eſt homo & totum quod poteſt, & quod habet, eſt ordinandum in Deum, 12æ.q.21.4.2m. 63
Ordinare & iudicare alios, eſt tantum prælatorum: ſed ordinare actus proprios, conuenit cuilibet homini, 22æ.q.43.3.2m. 64

ORDO in ratione ſua includit tria. ſ. rationem prioris & poſterioris, diſtinctionem, & originem, 22æ.quęſt. 26.1.c.& 6. c. fi. 1
Ordo ſemper dicitur reſpectu principij, 1a.q.42.3.c. & q.42.5.c. 2
Vbicunque eſt aliquod principium, oportet quod ſit aliquis ordo, quia ordo includit in ſe aliquem modum prioris & poſterioris, quæ dicuntur ſecundum relationem ad aliquod principium, 22æ. q.26.1.c. & 6.c.fi. 3
Ordo finium, eſt ſecundum ordinem agentium: quia omne agens ordinat effectum ſuum ad aliquem finem, 12æ.q.109.6.c. 4
Sicut ordo rationis rectę, eſt ab homine, ſic ordo naturæ eſt à Deo, 22æ.q. 154 12. 1m. 5
Ordo tot modis dicitur, quot modis & principium. ſ. ſecundum ſitum, ſecundum intellectum, & ſecundum ſingulas quatuor cauſas, 1a.q 21. 3.c. & q.42.3.c. 6
Ordo duplex ſ. ordo verus, & ordo imaginarius, 1a.q.28.3.1m. 7
Ordo duplex, ſcilicet ordo formæ, & ordo materiæ, 3a.q.62.6.3m.& q.78. 4.c. 8
Ordo dicitur dupliciter. ſ. relatio, & gradus faciens eam, 1a.q. 108. 2. 1m. 9
In rebus eſt ordo duplex, ſcilicet à principio, & ad finem, 3a.q.6. 1.1m. 10
Ordo vniuerſi duplex. ſ. ordo creaturarum ad inuicem, & ordo creaturarum ad Deum, 1a.q.11.1.3m. & q.47.3 c.& q.103.2.3m. & 12æ. q.111. 1m.& 22æ.q.39.2.2m. 11
Ordo duplex. ſ. ordo naturæ, & ordo temporis ſeu generationis, 12æ. q.62.4.c & q. 83. 3.2m.& 3a q.6.1.c. 12
Ordo naturæ duplex. ſ. via generationis & temporis, in cauſa materiali, ab imperfecto ad perfectum, & via perfectionis & intentionis in aliis cauſis, à perfecto ad imperfectum, 1a.q. 85.3.1m. 13
In diuinis eſt ordo naturæ ſecundum originem, ſiue prioritate, ſecundum quod vna perſona eſt ab alia, 1a.q.42.3.o. 14
Ordo naturæ in diuinis, non eſt ex hoc quod natura ordinetur: ſed quia ibi eſt ordo ſecundum naturalem originem, 1a. quęſtio. 42.3. 3m. 15
Ordo originis in diuinis, melius nominatur ordo naturæ, quàm ordo eſſentiæ, quia natura importat rationem principij, non autem eſſentia, 1a.q.42.3.4m. 16
Ordo in diuinis, ſignificat notionem originis in communi, non autem in ſpeciali, 1a.q.42.3.1m. 17
Homo ſubditur triplici ordini. ſ. rationis, hominis gubernantis temporaliter vel ſpiritualiter, & Dei, 12æ.quęſt.72.4.c.& q.87 1.c. & 3m. & 3 c. 18
Quicquid eſt contra ſecundum ordinem, eſt contra primum & tertium: 19

tertium : & quicquid eſt contra primum, eſt contra tertium, & non econuerſo: quia primus includit ſecundum, & excedit eum, & tertius vtrunque. 12ſ. q. 72. 4. o.
10 Peccatum eſt contra hos tres ordines. Iden punitur triplici pœna, ſcilicet remorſu conſcientiæ, pœna humana, & pœna diuina. 12ſ. q. 72. 4. o. & q. 87. 1. c. & 3m. & 3. c.
11 Ordo in populo quadruplex. ſ. principium ad ciues, ciuium adinuicem, ad extraneos, & ad domeſticos. 12ſ. q. 104. 4. c.
12 Omnes ordines ciuitatum reducuntur ad tres ordines. ſ. ad ſupremos, id eſt, ad optimates; ad infimos, id eſt, ad vulgus: & ad medios, id eſt, ad honorabiles. 1a. q. 108. 2. o.
13 Nullus ordo poteſt conferri, niſi ab epiſcopo, præter quatuor ordines minores, de licentia papæ, à ſolo ſacerdote. 3a. q. 65. 3. 2m.
14 *Ea quæ ſunt ordinis, non poſſunt committi, niſi habenti ordinem, 22ſ. q. 187. 1. c.
15 Deus poteſt auferre ordinem collatum: non autem epiſcopus, quia non eſt miniſter auferendi, ſicut conferendi. Nec dedit ordinem, ſed Deus. 3a. q. 82. 8. c. & 1m.
16 In ſacramento ordinis, confertur excellentia poteſtatis, in diuinis miniſteriis 3a. q. 84. 4 c.
17 Omnis ordo inquantum ſacramentum, ordinatur ad euchariſtiam, non autem inquantum eſt officium quoddam. 22ſ. q. 40. 2. c.
18 Feſta præcipua, in quibus epiſcopi dant quatuor ordines minores, pertinent ad diem dominicum. 3a. q. 83. 2. 3m.
19 Omnes minores ordines, poſſunt ſimul eodem die dari: non autem duo ordines ſacri: nec vnus ordo minor cum ordine ſacro. 3a. q. 65. 3. 2m.
20 Seruus ordinatus, ſciente domino eius, & non reclamante, fit ingenuus: ſi verò dominus neſciat, epiſcopus vel repræſentans eum ſcienter tenentur domino in duplum: ſi autem neſciant, redigetur in ſeruitutem: niſi poſſit ſe redimere. 22ſ. q. 189. 5 c.
21 Ordo fratrum prædicatorum, habet cautiſſimam & ſecuriſſimam formam profitendi. 22ſ. q 186. 9. 1m.
1 PHILOSOPHVS dicit, neque fiſtulas ad diſciplinam eſſe adducendum, neque aliquod aliud artificiale organum, puta citharam, & ſi quid tale alterum eſt: ſed quæcunque faciunt auditores bonos. 22ſ. q. 91. 2. 4m.
2 *Organis vel inſtrumentis muſicis non eſt vtendum in eccleſia: quia huiuſmodi muſica magis animum mouet ad corporalem delectationem, quàm per ea formetur interius bona diſpoſitio: & ideo ſubtrahuntur in eccleſia inſtrumenta muſica, vt à corporalibus retrahantur, diuinis laudibus mancipari. 22ſ. quæſt. 91. 2. 4m.
3 In veteri autem teſtamento, vſus erat talium inſtrumentorum, tum quia populus erat magis durus & carnalis: vnde erat per huiuſmodi inſtrumenta prouocandus, ſicut & per promiſſiones terrenas: tum etiam quia huiuſmodi inſtrumenta corporalia, aliquid figurabant. 22ſ. q. 91. 2. 4m. fi.

1 ORIGENES errauit, ſequendo opiniones philoſophorum antiquorum: ideo ſecundum eum, angeli ſunt corporei. 1a. q. 32. 1. 1m. & q 51. 1 1m. & 12ſ. q. 5. 4. c.
2 Origenes fuit fons Arrianorum. 1a. q. 34. 1. c. 1m.
3 Origenes & Arrius dicunt, quod verbum in diuinis, dicitur tantum metaphorice, & non proprie. 1a. q. 34. 1. 1m.
1 ORIGO non ſignificatur vt aliquid intrinſecum, ſed vt via à re ad rem: ideo non poteſt eſſe primum diſtinctiuum perſonarum in diuinis 1a. q. 40. 2 o.
2 Ordo originis dupliciter conuenit Deo. ſ. reſpectu creaturarum, & reſpectu perſonarum diuinarum. 1a. q. 41. 1 1m.
3 Omnis origo deſignatur per aliquem actum. 1a. q. 41. 1. 1m.

1 ORNATVS exterior, eſt indicium conditionis humanæ: ideo exceſſus, & defectus, & medium eius, reducuntur ad virtutem veritatis. 22ſ. q. 169. 1. 3m.
2 In ornatu & aliis exterioribus, non eſt peccatum ſecundum ſe: ſed ex inordinato vſu. ſ. vel contra conſuetudinem, vel ex intentione vanæ gloriæ, vel mollitiei, vel ſollicitudinis, vel negligentiæ, contra quæ eſt triplex virtus, ſcilicet humilitas, per ſe ſufficientia, & ſimplicitas, 22ſ. q. 169. 1. o. & q. 187 6. c.
3 Mulier vel vir ornans ſe, vt prouocet alios ad concupiſcentiam, peccat mortaliter: non autem ſemper ſi ornet ſe ex leuitate vel vanitate propter iactantiam, 22ſ. q. 169. 2. c.
4 Mulier poteſt ornare ſe licite, vt placeat viro ſuo: non autem mulieres quæ non habent virum, nec volunt habere, nec ſunt in ſtatu habendi. 22ſ q. 169. 2. o.
5 Ornatus pretioſarum veſtium, in miniſtris altaris, vel in conſtitutis in dignitate, non eſt peccatum: quia fit ad gloriam Dei, & non ad gloriam ipſorum. 22ſ. q. 169. 2. 2m.
6 Ars earum, quibus homo poteſt bene & male vti, eſt licita: vt ars faciens ornatus: niſi forte inueniendo ſuperflua, & curioſa. 22ſ. q. 169. 2. 4m.

Expoſitio literalis, figuralis, & moralis, octuplicis ornatus pontificis legalis, & quadruplicis ornatus ſacerdotum. 12ſ. queſt. 102. 5. 9m. 9
OSCVLVM ſecundum quod fit principaliter cauſa libidinis, eſt peccatum mortale, ſi ſit de mortali ex genere ſuo: non autem ſi ſit de veniali ſecundum ſuum genus, 12ſ. q. 74. 10. o. & q. 108. 3. 2m. & 22ſ. q. 154. 4. c. 1
*OSEA propheta excuſatur à fornicatione: quia debuit obedire præcepto Dei. 12ſ. q. 94. 5. 1m. & q. 100. 8. 3m. & 22ſ. q. 104. 4. 3m. & q. 154. 2. 2m. 1
OVIS habet quatuor vtilitates. ſ. quia immolatur, paſcit, lac & lanam dat: ideo furans ouem, quatuor reddit. 12ſ. q. 105. 2. 9m. 1
Oues & hircos Aegyptij colebant: quia dæmones in eorum figura apparebant. 12ſ. q. 102. 3. 2m. 2
OZA erat cantum leuita: ideo percuſſit eum Deus, quia tetigit arcam, quod ſolis ſacerdotibus licebat. 22ſ. q. 33. 4. 1m. 1

P.

PACTVM cum dæmonibus initum, expreſſum vel tacitum prohibetur, primo præcepto decalogi, 22ſ. quæſt. 122. 2. 3m. & 3. 4. c. 1
CORPVS dicitur palpabile ex duobus, ſcilicet ex qualitatibus tangibilibus, & quod reſiſtat tangenti: primum deficit ipſis cœlis: ſecundum aeri, 1a. q 54. 2. 2m. 1
Omne palpabile, eſt corruptibile per naturam: licet ſit incorruptibile per gloriam. 3a. q. 54. 2. 2m. 2
*CONVARATIO panum & multiplicatio eorum facta per Chriſtum, fuit per additionem materiæ nouiter creatæ. 1a. q. 92. 3. 1m. & 3a. q. 44. 4. 4m. 1
PAPA habet plenitudinem pontificalis poteſtatis, ſicut rex in regno: ſed epiſcopi aſſumuntur in partem ſolicitudinis, quaſi iudices ſingulis ciuitatibus præpoſiti, 1a. q. 112. 2. 2m. & 12ſ. q. 89. 9. 2m. & 3a. q. 72. 11. 1m. 1
Papa poteſt abolere infamiam iuris, ſed dicitur non poſſe, quia aliquando non expedit: vel intelligitur non poſſe: loquendo de infamia facti: vel loquitur de infamia irrogata per iudicem ciuilem, ſicut dicit Gratianus, 22ſ. q. 68. 4. 2m. 2
Erroneum eſt dicere, papam vicarium Chriſti, non habere vniuerſalis eccleſiæ primatum. 1a. q. 112. 2. 2m. fi. 3
Leo papa, propria ſponte, ſe ſubdidit iudicio imperatoris: & Chriſtus hominibus, 22ſ. q. 64. 5. 2m. & q. 67. 1. 2m. 4
PARABOLA eſt ſententia habens obſcuram ſimilitudinem, 1a. q. 1. 10. 3m. 1

PARADISVS triplex. ſ. terreſtris, cœleſtis, & ſpiritualis, id eſt, viſio Dei, 1a. q. 102. 1. b. & 22ſ. q. 175. 3. 4m. & 3a. q. 12. 4. 3m. 1
Paradiſus terreſtris, eſt locus corporeus in oriente, vt in nobiliſſimo loco: & interpretatur ortus, 1a. q 102. 1. o. & 22ſ. q. 84. 3. 3m. 2
Et eſt locus conueniens habitationi humanæ: quia habet aerem temperatum & tenuiſſimum, & plantas ſemper floridas, 1a. q. 102. 2. o. & 4. c. 3
Et eſt vicinus terræ, ſecundum ſitum: ſed dicitur pertingere ad globum lunæ, ſecundũ ſimilitudinem: quia in eo eſt perpetua temperies aeris, 1a. q. 102 1. 1m. 4
Eua facta eſt in eo ſicut etiam fuiſſent filij, niſi parentes peccaſſent: non autem Adam factus eſt in eo: ſed poſtea poſitus eſt in eo, 1a. q. 102. 4. o. 5
Animalia bruta non habitant ibi, ſed diſpoſitione Dei adducta ſunt ad Adam in paradiſo: ſerpens vero operatione diaboli, 1a. q. 102. 2. 2m. 6
Adam conuenienter eſt eiectus de eo, propter peccatum, 22ſ. q. 164. 2. o. 7
Per peccatum hominis, clauſa eſt ianua paradiſi terreſtris, in ſignum clauſionis ianuæ paradiſi cœleſtis, 3a. q. 49. 5. c. 8
Paradiſus terreſtris non eſt fruſtra poſt peccatum hominis: quia oſtendit bonitatem Dei, & damnum peccati primi hominis, 1a. q. 102. 2. 3m. & 22ſ. q. 164. 2. 4m. 9
Paradiſus terreſtris non poteſt adiri propter impedimenta montium, vel marium, vel æſtuoſæ regionis: ideo non poteſt à nobis cognoſci, niſi per reuelationem ſcripturæ, 1a. q. 102. 1. 2m. & 3m. & 22ſ. q. 164. 2. 5m. 10
PARASCEVE & Tunc non conſecratur euchariſtia: quia ſignificat paſſionem Chriſti, quæ tunc celebratur. tamen à ſacerdote ſumitur corpus Chriſti ſine ſanguine, propter periculum ne effunderetur, ſi reſeruaretur, 3a. q 83. 2. 2m. 1

PARS & Partes ſunt in quas materialiter diuiditur totum, 3a. q. 90. 1. c. 1
Pars triplex. ſ. integralis, ſubiectiua, & potentialis: & ſimiliter totum triplex. ſ. integrale, vniuerſale, & poteſtatiuum, 1a. q. 76. 8. c. & q. 77. 1. 1m. & 1 ſ. q 54 4. 1m. & 22ſ. q. 48. c & q. 80. c. & q. 120. 2. c. & q. 128. c. & q. 143 c & 3a. q. 90. 2. 3. c. 2

*Partes

3 * Partes ſubiectiuæ, non ſunt de perfectione totius vniuerſalis: ſed eſt perfecte in qualibet eius parte, perfecta ratio eius ſimul & æqualiter, 3a.q.90.3.c
4 Par integralis duplex. ſ. eſſentialis, & quantitatiua, 1a.q.8.2.3m. & 3a.q.90.2.c.
5 Partes eſſentiales naturaliter, ſunt materia & forma: ſed logicæ, ſunt genus & differentia, 1a.q 90.2.c.
6 Partes ſpeciei dicuntur, inquantum participant formam, & proprietates ſpeciei: ſed dicuntur partes materiæ, inquantū ſunt ea materia: ideo ſunt eædem ſecundum rem, & differunt ratione, 1a.q.119.1.2m.
7 Partes vt ſpeciei, ſemper manent, ſed vt materiæ, ſemper fluunt & refluunt, 1a.q.119 1.2m.
8 Partes quantitatis ſunt partes materiæ, 3a.q.90.2.c.
9 Vbicunque eſt multitudo ex parte materię, ibi eſt ratio partium, 3a.q 90.1.c.
10 Aliqui per partem ſpeciei, vel per carnem ſecundum ſpeciem, intellexerunt id, quod primo accipit ſpeciem humanam, quod ſumitur à generante, & hoc dicunt ſemper manere, 1a.q.119.1.2m.
11 Sed hoc eſt contra intentionem philoſophi dicentis, quod ſicut in vnoquoque habentium ſpeciem in materia, ita & in carne, hoc eſt ſecundum ſpeciem, & illud ſecundum materiam, 1a.q.119.1.2m.
12 Omnis pars eſt propter totum, & quodlibet indiuiduum, eſt propter ſuam ſpeciem, 1a.q.65 2.c.& q.70.2.c.& 12e.q.90.2.c.& 22e.q.62 2.5.c.& q.65.1.c.
13 Omnis pars eſt propter ſuum actum: & pars ignobilior, eſt propter partem nobiliorem: ſicut ſenſus, propter intellectum, & pulmo propter cor, & omnes partes ſunt propter perfectionem totius, ſicut & materia propter formam: partes enim ſunt quaſi materia totius, 1a.q.65.2.c.& q.70.2.c.
14 * Vna pars eſt in potentia ad aliam, ſicut materia ad formam: vel omnes partes ſunt in potentia reſpectu totius, 1a.q.3.7.c.
15 Bonum totius eſt finis cuiuſlibet partium eius: & bonum commune eſt finis ſingularum perſonarum in communitate, 22e.q.58.9.3m.& q.65.1.c.
16 Bonitas cuiuſlibet partis, eſt in proportione ad ſuum totū: nec totum poteſt bene conſiſtere, niſi ex partibus ſibi proportionatis, 12e.q.92.1.3m.& 22e.q.47.10.2m.
17 In quolibet toto, neceſſe eſt eſſe vnam partem principalem, & prædominantem: & formalem, à qua totum vnitatem habet, 22e.q.49.6.1m.
18 Partibus potentialibus adeſt totum, ſecundum totam eſſentiam eius: non autem partibus integralibus; immo repugnat rationi eorum, 3a.q.90.3.c.
19 Omnes partes integrales, habent aliquem ordinem. ſ. vel ordinem ſitus, vel virtutis, vel temporis, 3a.q.90.3.3m.
20 * Vna pars integralis, poteſt continere totum virtualiter: ſicut fundamentum totum ædificium, non autem eſſentialiter, 3a.q.90.3.2m.
21 * Vniuerſalius eſt totum & pars, reſpectu minus vniuerſalis, 1a.q.85.3 2m.
22 Totum denominatur à proprietate partis: quando proprietas non poteſt conuenire, niſi illi parti, 3a.q.16.8.c.
23 Partes totius heterogenei carent forma totius, vt multitudo: non autem in homogeneis, vt continuum, 1a.q.11.2.2m.
24 * Eſſe totius, non eſt eſſe alicuius partis eius, 12e.q.4.5.2m.
25 * In diuinis eſt ratio totius & partis: ſecundum rationem tantum, 1a.q.10.1.4m.
26 Pars animæ dicitur dupliciter. ſ. potentia animæ, & pars potentiæ eius, 3a.q.46.7.c.
1 * Omne participatum à ſuperioribus in inferiora, & omne ſuperius, eſt vt formale, reſpectu inferiorum, 1a.q.75.5.4m.
2 Omne quod eſt tale per participationem: ſubditur ei quod eſt tale per eſſentiam & vniuerſaliter. 1a.q 96.1.c.
3 Omne participans & omne participatum, eſt poſterius eo, quod eſt illud per eſſentiam, 1a.q.3.8 c.ſi.
4 Omne quod eſt tale per participationem, cauſatur ab eo quod eſt tale per eſſentiam, 1a.q.8.1.c.& q.44.1.c.1m.& q.61.1.c. & q.75.5.1m.& q.79.4.c.
5 Creaturæ participant bonitatem Dei, non quidem ſecundum partem, ſed ſecundum ſimilitudinem & imitationem, 1a.q.75.5.2m.
1 PARVIFICENTIA eſt vitium oppoſitum magnificentiæ: & eſt circa magnos ſumptus: ideo eſt minus vitium quàm illiberalitas, 22e.q.13..1.o.
1 PARVIPENDITIO habet tres ſpecies, ſcilicet deſpectiom, impedimentum voluntatis, & contumeliam, 12e.q.47.2.c.
2 Signa paruipenſionis ſunt quatuor, ſcilicet obliuio, denūciatio mali, gaudium de malo, & impedimentum voluntatis, 12e.q.47.2.3m.

PASCHA dicitur quadrupliciter. ſ. agnus paſchalis: panes azimi: prima dies azimorum, & omnes ſeptem dies azimorum, 3a.q.46.9.1m.& q.74.4.1m. 1
Expoſitio omnium, quæ fiebant circa agnum paſchalem, 12e.q.102.5.2m.& 3m. 2
Paſcha celebrabatur menſe primo, ad commemorandū beneficium liberationis ex Aegypto: & ſignificabat paſſionē & reſurrectionem Chriſti, 12e.q 102.5.2m.& q.103.4.1m & 5 2m. 3
Paſcha incipiebat in veſperis quartædecimæ lunæ, 3a.q.46.9.c.1m.& q 74.4.c.1m. 4
Feſtum paſſionis, & reſurrectionis Chriſti, ſuccedit feſto paſchæ, 12e.q.103.3.4m. 5

PASSIO dicitur dupliciter. ſ. improprie, id eſt, omnis receptio: & proprie. ſ. cum abiectione alicuius: & hoc dupliciter: vno modo propriiſsime, quādo. ſ. aliquid remouetur ab aliquo, quod conuenit ſibi ſecundum naturam, aut ſecundum propriam inclinationem, ſicut cum aqua frigiditatem amittit per calefactionē, & cum homo ægrotat aut triſtatur: ſecundo modo minus proprie dicitur aliquis pati ex eo quod aliquid ab ipſo abiicitur, ſiue ſit ei conueniens, ſiue non conueniens: & ſic dicitur pati, non ſolum qui ægrotat, ſed etiam qui ſanatur: & non ſolum qui triſtatur, ſed etiam qui lætatur, vel quocūque modo aliquis alteretur vel moueatur, 1a.q.14.2.2m.& q.75.2.c.& q.79.2.c. & q.97.2.c.& 12e.q.22.1.c.& q 41.1 c. 1
De ratione paſsionis proprie dictæ, eſt abiectio qualitatis naturalis, & impreſsio qualitatis extraneæ, & contrariæ, 12e.q 22.1.c.& q.31.1.3m.& q.35.1.c.& q.41 1.c. 2
Pati cum abiectione & tranſmutatione eſt proprium materiæ: ideo non inuenitur niſi in compoſitis ex materia & forma, 12e.q.22.1.1m. 3
Paſſio duplex. ſ. realis, & intentionalis ſeu ſpiritualis: ſecunda ſemper pertinet ad perfectionem patientis: ideo fuit in corpore Adæ ante peccatum, 1a.q.55.2.2m. & q.97.2.c.& 12e.q 22.1.o.& q.31.1.3m.& 35.1.c.& q.41.1.c. 4
Paſſio duplex. ſ. corruptiua, & perfectiua, 1a.q.95.2.2m. & q.97.2.o. 5
Omne quod patitur & mouetur ab alio: diſponitur per actum agentis, multiplicatum qualitate, quæ habitus nominatur, 12e.q.51.1.c. 6
Vt qualitas cauſetur in paſſiuo: oportet quod actiuum totaliter vincat paſsiuum, 12e.q.51.3.c. 7
Paſſio ad defectum pertinet: quia eſt rei ſecundum quod eſt in potentia, 1a.q 25.1.c.1m.& 12e.q.22.2.1m. 8
Paſſio improprie dicta. ſ. omnis receptio, conuenit omni enti in potentia, id eſt, cuilibet creaturæ, 12e.q.22.1.1m. 9
Magnitudo paſſionis non tantum dependet ex virtute agentis: ſed etiam ex paſſibilitate patientis, 12e.q.22.3.2m. 10
Paſſio ſumit ſpeciem ab actu, qui eſt terminus motus, 12e.q.1.3.c. 11
Paſsio duplex. ſ. paſsio innata, & paſsio illata, 3a.q.81.4.o. 12
Paſsiones ſanctorum illatæ, proſunt eccleſiæ, per modum exhortationis & exempli: non autem per modum redemptionis, 3a.q.48.5.3m. 13
Paſsio proprie non conuenit animæ, niſi per accidens, ſed ſoli compoſito corruptibili conuenit per ſe: improprie vero conuenit omni enti in potentia, 12e.q.22.1.o. 14
Paſsio magis proprie eſt in parte appetitiua, quàm in parte apprehenſiua, 12e.q.22.2.o.& q.41.1.c.& 3a.q 15.4.c. 15
Paſsio eſt magis proprie in appetitu ſenſitiuo, quàm in appetitu intellectiuo, 1a.q 20.1.1m. & 12e.q.22.3.o. & q.41.1.c. & 22e.q.58.5.c.& 3a.q. 15.4 c. 16
Omnis motus appetitus ſenſitiui, dicitur paſsio: & præcipue ille qui in defectum ſonat, 12e.q 35.1.c.& q 41.1.c. 17
In paſsionibus animæ, eſt aliquid quaſi materiale. ſ. tranſmutatio corporis, & aliquid quaſi formale. ſ. ex parte appetitus, 1a.q.20.1.2m.& q.75.3.3m.& 12e.q.22.2.3m. & 37.4.c. & q.44.1.c. & q.45.3.c.& q.48.2.c. 18
In omni paſsione animæ, aliquid additur, vel minuitur à naturali motu cordis, 12e.q.24.2.1m. 19
Paſsiones animæ tanto vehementius impellunt, quanto magis ſequuntur inclinationem naturæ, 22e.q.155.2.c. 20
* Nomina paſsionum animæ quandoque ſumuntur pro ſimplici operatione voluntatis, 1a.q 20.1.1m. & q.59.4.2m. & q 64.3.c.& q.82.5.1m.& 12e.q 22 1.3m. 22e.q.18.1.c. 21
Paſsio animæ, vt paſsio, habet principium ab exteriori: ſed vt eſt voluntaria, habet principium ab interiori, 3a.q.48.1.1m. 22
Omnis paſsio animæ inclinat cum impetu in ſuum obiectum, 22e.q.27.2.c. 23
Obiecta paſsionum animæ, ſe habent ad eam vt formæ, à quibus ſpecificantur: ideo quicquid eſt cauſa obiectorum, eſt & cauſa paſsionum, 12e.q.44.1.c. 24
Anima dupliciter dicitur tota pati. ſ. ſecundum eſſentiam ſuam, 25
id eſt.

id eſt, corpore patiente & diſpoſito ad ſeparationem ab anima: & ſecundum omnes eius potentias 3a.q.46.7.8.o.

26 Omnes paſſiones animæ reducuntur ad vndecim ſpecies. ſ. ſex in concupiſcibili, id eſt, amor, odium, deſiderium ſeu concupiſcentia, fuga vel abominatio: delectatio vel gaudium, dolor vel triſtitia: ſed aliæ quinque ſunt in iraſcibili, ſcilicet ſpes, deſperatio, timor, audacia, & ira. 12æ.q.23.4.o.& q.25 3.4.c.

27 Paſſiones principales animæ ſunt quatuor: quarum duæ ſunt finales ſimpliciter, ſcilicet gaudium & triſtitia: & duæ finales in genere, ſcilicet ſpes & timor. 12æ.q.25.4.o.& q.84.4 2m.& 22æ.q.123.4. 1.1m.& q.141 7.3m.

28 Omnes paſſiones animæ, reducuntur ad has quatuor principales, ſicut ſpecies ad genus: vel imperfectum ad perfectum: vel ſicut effectus ad cauſam: & participant ad participatum. 12æ.q. 25.4.c ſi.

29 Paſſio animæ duplex. ſ. perfecta & imperfecta: tunc dicitur eſſe paſſio perfecta, per quam anima perturbatur, quando paſſio ſenſitiuæ partis pertingit vſque ad immutandum rationem à rectitudine ſui actus. ſ. vt ſequatur paſſionem, & non habeat liberum arbitrium ſuper eam, 3a.q.46 7 3m.

30 Potentiæ animæ pati poſſunt dupliciter, ſcilicet paſſione propria, id eſt, à ſuo obiecto: & paſſione aliena, id eſt, ſui ſubiecti. 3a. q. 46 7.8.c.

31 Cauſa paſſionum animæ aſsignari poteſt dupliciter. ſ. ex parte obiecti, & ex parte ſubiecti. 12æ.q.43.1.2.c.& q.25.1.c.& q.46.5.c.

32 Paſſiones animæ vincunt rationem tripliciter. ſ. diſtrahendo, inclinando in contrarium rationi, & ligando mutatione corporali, ſicut ſomnus & ebrietas ligant eam 12æ.q.77.2.o.& 6.c.

33 Paſſio appetitus ſenſitiui, non poteſt directe trahere, vel mouere voluntatem, ſed indirecte dupliciter. ſ. per abſtractionem: & ex parte obiecti impediendo iudicium rationis per fortem imaginationem 12æ.q.77.1.o & 22æ.q.1 6 1.c.& 3a.q 46.7.1m.

34 Paſſiones diuerſarum potentiarum, differunt genere: quæ autem ſunt diuerſorum obiectorum eiuſdem potentiæ: differunt ſpecie tantum. 12æ.q.23.1.o.& q.54.1.o.

35 In paſſionibus animæ, eſt duplex contrarietas, ſ. ſecundum diuerſitatem obiectorum, id eſt, boni & mali: & ſecundum acceſſum & receſſum ab eodem termino: prima tantum eſt in paſſionibus concupiſcibilis ſed vtraque eſt in paſſionibus iraſcibilis, 12æ.q.23. 2.o.q.40.4.o & q.41.2.2m.

36 Omnis paſſio iraſcibilis, ſignificat motum tantum: ſed paſſionum concupiſcibilis, quædam ſignificant motum: & quædam quietē 12æ.q 23 4 o.& q. 25.1.o.& 3 c.

37 Nomina omnium paſſionum animæ poſſunt ſumi dupliciter. ſ. abſolute, & vt recedunt à ratione: primo modo ſunt paſſiones: ſecundo autem modo ſunt vitia, 12æ.q.43.1.1m. & q. 59.1.2m.& 22æ. q.127.1.c 3m.

38 Nomina paſſionum animæ, quarum obiectum eſt malum, aliquando ſignificant vitia, quorum obiectum eſt malum, vt odium, ira, inuidia, & audacia: quarum autem obiectum eſt bonum, ſignificant virtutes, vt ſpes, & amor, 22æ q.127.1.3m.

39 Ordo omnium paſſionum animæ, 12æ.q.25.o.

40 Omnis paſſio cuius obiectum eſt bonum, eſt naturaliter prior, paſſione ſibi oppoſita, cuius obiectum eſt malum, 1a. q.20.1.c.& 12æ. q 25.1.3.c.& q. 22æ.141.3.1m.

41 Omnis paſſio cuius obiectum eſt bonum vel conueniens ſimpliciter, eſt in concupiſcibili: ſi autem obiectum eius eſt vt difficile vel arduum, id eſt, cum determinatione quantitatis, eſt in iraſcibili: ſimiliter & oppoſitæ harum, 12æ.q.23.1.c, & q 25. 1.c. & q.40.4.c. & q.46.3.c.

42 Paſſiones iraſcibilis, ſunt poſteriores paſſionibus concupiſcibilis, quæ ſignificant motum: ſed ſunt priores iis, quæ ſignificant quietem. 12æ.q.25.1.o.& q.40.1.c.& 22æ.q.148.3.1m.

43 Omnis paſſio iraſcibilis, terminatur ad paſſiones concupiſcibilis: & incipit ab eis, 1a.q.81.2 c & 12æ.q.23.1.1m.& q 25.1 o.& 3.c.& q.40. 1. 4. c. & q.41.2.3m. & q.46. 3.2m.& q.65. 2. 3m. & q. 82. 3. 2m. & q. 84. 4. 2m. & q. 100. 5. 6m. & 22æ. q. 41. 2. 1m. & q. 118. 6.c

44 Paſſionum animæ, quædam ſunt bonæ, & quædam ſunt malæ, ſecundum ſpeciem ſuam, inquantum ſunt in genere moris: non autem inquantum ſunt in genere naturæ, 12æ.q.24.4.o. & 22æ.q. 1 8.1.c.

45 Paſſiones animæ, & motus membrorum, inquantum imperantur à voluntate, vel non prohibentur, ſunt bonæ vel malæ moraliter: non autem ſecundum ſe, 12æ.q 24.1.c.& q.59.1.c.2m.& 22æ q.35.1. 1m.& q 158.1.c.

46 Paſſiones ſecundum quod ordinantur à ratione, ſunt laudabiles, vel vituperabiles: non autem ſecundum ſe. 12æ q.24.1.3m.& 2.o.& q 45.1.1m.& q.59.1.c.& 22æ.q.35.1.1m. & q.125. 1. o. & q. 127 1.o.& 1. .o & 2.c.1m.

47 Omnis paſſio animæ, ſecundum Stoicos eſt mala: non autem ſecundum Peripateticos, 12æ.q 24.2.o.& q.59.2.3.c.& 22æ. q 123.10. c & q.158.1.1m & 3a.q 15.4.2m.& q.46.6.2m.

Omnis paſſio animæ ſecundum Stoicos. ſ. inordinata, tollit, vel diminuit bonitatem actus: ſed ſecundum Peripateticos aliqua, id eſt, moderata, auget eam: ſicut etiam actus membrorum. 12æ.q. 24.3.o. 48

Omnis paſſio animæ, præueniens iudicium rationis, diminuit bonitatem actus: ſed paſſio cōſequens per redundantiam eſt ſignū melioris actus: per electionem autem, facit actum meliorem, 12æ. q.24.3.1m.& q 77.6.2m.& q 59.2.3m.& 22æ.q. 2.10.c. 49

Paſſio præueniens iudicium rationis, diminuit peccatum: ſequens vero auget peccatum, vel ſignificat auctum, 12æ. q.24. 3.3m. & q. 47.2.c.& q.77.6.o. 50

Paſſio totaliter tollens vſum rationis, totaliter excuſat à peccato: niſi fuerit voluntaria in ſua cauſa, non autem alia, 12æ. q 77.7.o.& 8.3m. 51

Nulla inclinatio paſſionis vel habitus, ita vehemens eſt, quod ei ratio non poſsit reſiſtere, ſi remaneat vſus rationis. 12æ.q.10.3 o. & q 77.7.8.c.& q.80. 3. o. & 22æ. q.155. 3.5m. & q. 156. 1. c.& q.75. 2. 2m. 52

Anima Chriſti fuit paſsibilis dupliciter. ſ. paſſione corporali, & paſſione animali, ſicut & anima noſtra, 3a.q 15 4.c & 10.c.1m. 53

Tota anima Chriſti, ſecundum eſſentiam, & ſecundum omnes potentias eius, ſecundum quod ſunt in eſſentia animæ, patiebantur: non autem ex parte obiecti, niſi potentiæ inferiores. 3a.q.46. 7. o. 54

Paſſiones in anima Chriſti, non ferebantur ad illicita, nec præueniebant actum rationis: nec impediebatur iudicium rationis, ſicut fit in nobis, 3a. q. 15. 4 o. & 6. c. & q. 19. 2. c. ſi. & q. 46. 7. 1m & q.48.2. 1m. & q.49. 4 3m. 55

Paſſio Chriſti fuit bona ſimpliciter, & mala ſecundum quid, 3a. q. 21 2.2m.& q.47.3.3m.& 4.2m & 6.3m. 56

Acerbitas paſſionis Chriſti cauſabat in eo timorem, triſtitiam & dolorem, 3a.q.7.6.o.& q.13.7 o. 57

Paſſio Chriſti fuit neceſſaria, non quidem abſolute, nec ex coactione, ſed ex triplici fine ſ. liberationis noſtræ, exaltationis Chriſti, & prædiffinitionis Dei. 3a. q.46.1.o. 58

Poſſibile fuit Deo, liberare hominem, ſine paſſione Chriſti: ſi non præſupponatur præſcientia eius, 3a.q.46.2.o.& q. 2m. 59

Non fuit alius modus conuenientior redemptionis noſtræ, quàm per paſſionem Chriſti, 3a.q.46.3.o. 60

Liberatio hominis per paſſionem Chriſti, fuit maioris miſericordiæ & iuſtitiæ, quàm ſi Deus remiſiſſet peccata, ſine ſatisfactione, 3a. q.46 1.3m. 61

Chriſtus fuit paſſus conuenienti tempore. ſ. luna quintadecima, hora ſexta, in iuuentute, 3a.q.46.9.o. & 10.c. 62

Chriſtus paſſus eſt in loco conuenienti, ſcilicet in Hieruſalem, quadruplici ratione: ſcilicet quia primo Hieruſalem erat locus à Deo electus, ad ſacrificia ſibi offerenda, figurantia Chriſti paſſionem: ſecundo quia virtus paſsionis Chriſti, ad totum mundum erat diffundenda, & Hieruſalem erat in medio terræ, vnde dicitur vmbilicus terræ: tertio quia hoc maxime conueniebat humilitati Chriſti, quod in loco tam celebri, confuſionem pati non recuſauit: quarto vt oſtenderet à principibus populi exortam eſſe iniquitatem occidentium Chriſtum, qui principes in Hieruſalem morabantur. Et paſſus eſt extra portam, triplici ratione: ſcilicet primo vt veritas reſponderet figuræ, qua vitulus & hircus pro peccato, extra caſtra comburebantur: ſecundo vt per hoc daret exemplum nobis, exeundi à mundana conuerſatione: tertio ne Iudæi ſubtraherent ſacrificium ſalutare, nec putatet pro illa tantum plebe oblatum ſecundum Chriſ. nec in templo paſſus eſt, ſed in caluaria, 3a.q 33.7.1m.& q.46.10.o.& q.83.3.1m. 63

Paſſio Chriſti conuenienter incepit à Iudæis, & finita eſt à gentibus: ſicut etiam effectus eius, 3a.q.47.4.o. 64

Paſſio Chriſti attribuitur ſuppoſito diuino, non quidem ratione naturæ diuinæ, ſed naturæ humanæ, 3a.q.46.12.o. 65

Chriſtus paſſus eſt non quidem ab intrinſeco, ſed ab extrinſeco, omnes paſſiones: non quidem omnes ſecundum ſpeciem, ſed ſecundum genus tripliciter. ſ. ab omni homine, in omni re, & ſecundum omnem ſenſum, 3a. q.46.5.o.& q.48.2.c. 66

Pater tradidit Chriſtū paſſioni ex charitate: ſimiliter ipſe Chriſtus vt Deus & vt homo: ſed Iudas ex cupiditate: Iudæi ex inuidia: Pilatus autem ex timore, 3a.q 47.3. o.& 6.2m. 67

Paſſio Chriſti vt ſaluatiua, erat volita Deo & ſanctis: Iudæis autem, vt erat afflictiua Chriſti, 3a.q.18.5.c.& q 47.6. m. 68

Paſſio Chriſti fuit ei voluntaria, & ſubiecta ſuæ voluntati, 3a. q.46. 6.9.c.& q.47.1.o. 69

Chriſtus, & mater eius, & quilibet ſanctus, volebat voluntate deliberata paſſionem Chriſti: licet voluntas naturalis diſſentiret, 3a.q.156. 4m. & q.18.5.c. & q 23.8.5m.& q.47.1.o. & 2.c 2m. & 6.3m. 70

Omnes actiones & paſſiones Chriſti, operabantur inſtrumentaliter. 71

taliter, in virtute diuinatis:ad ſalutem humanam. 3ª q.48.6.c.& q.49.1.c.ſi.& q.56.1.3m.
71 Paſſio Chriſti, ratione diuinitatis eius, agit per modum efficientiæ, ratione voluntatis animæ eius, per modum meriti: & in carne Chriſti: per modum ſatisfactionis, inquantum liberamur à reatu pœnæ, vt à ſeruitute culpæ: per modum redemptionis, & vt reconciliant nos Deo, per modum ſacrificij. 3ª. q. 48. 6, 3m. & q. 62.5.c.
72 Chriſtus per paſſionem ſuam, meruit nobis ſalutem æternam, 3ª. q. 46. 3. c. & q.48.1. & 6.5m. & q.49.1.c.& q.50.6.c.& q.56.1. 4m &.2.4m.&.61.1.2m.& q 62.5.0.
73 Per paſſionem Chriſti omnia impedimenta ſalutis ablata ſunt, & omnia bona ſunt nobis data, quo ad meritum.3ª.q.48.1.2m.
74 Paſſio Chriſti habuit aliquem effectum: quem non habuerunt præcedentia merita, propter genus operis: non autem propter maiorem charitatem 3ª.q.48.1,3m.& q.49.6.2m.
75 Chriſtus per paſſionem ſuam meruit exaltari quadrupliciter, ſcilicet per reſurrectionem, aſcenſionem, ſeſſionem ad dexteram patris, & iudiciariam poteſtatem, 3ª q.49.6.0.
76 Nullius peccati remiſſio, nec ſalus, poteſt fieri, niſi per paſſionem Chriſti.3ª.q.49.1.1m.& q.73.5.c.
77 Vna minima paſſio Chriſti, ſuffeciſſet pro omni peccato. 3ª.q.46.3. 3m.& 6.6m.
78 Chriſtus ſua paſſione, nos à peccatis liberauit cauſaliter, id eſt, inſtituit cauſam, qua poſſent quæcunque & quandoque peccata remitti.3ª.q.49.1.3m.
79 *Paſſio Chriſti eſt cauſa vniuerſalis in remiſſione peccatorũ: quam oportet ſingulis applicari, per baptiſmum, pœnitentiam, & alia ſacramenta. 3ª.q.49.1.4m.& q.52.1 2m.& 8.2m.& q.61.1 2m.& q. 62.5.6.c.& q.69.1.3m.
80 Paſſio Chriſti eſt propria cauſa remiſſionis peccati tripliciter. ſ. prouocando ad charitatẽ, redimendo, & inſtrumentaliter operando. 1ª.q.56.2.4m.& q.79.3.c.& 3ª.q.49.1.0 & 2.3 c.& 4.c.1m. & 3.c. & q.52.5 c.& q.56.1.4m. & q.62.5.c & q.69.1.2m.& 3m.& q.79.3.c.
81 Per paſſionem Chriſti liberati ſumus de poteſtate diaboli, victi per humilitatem, obedientiam, & pœnam Chriſti: & ſatisfaciendo pro culpa, fecit nos coniunctos, domeſticos, & filios Dei: ideo paſſio eius dupliciter habet rationem redemptionis, ſcilicet quia inquantum nos à poteſtate diaboli eripuit, dicitur nos redemiſſe: ſicut rex regnum occupatum ab aduerſario per laborem certaminis: inquantum verò Deum nobis placauit, dicitur nos redemiſſe: ſicut pretium ſoluens ſatisfactionis pro nobis, vt à pœna & à peccatu liberaremur. 3ª.q.48.4.0. & 6.3m. & q.52.1.c.
82 Paſſio Chriſti, vt à voluntate eius, fuit ſatisfactio pro omni peccato, etiam occidentium eum: non autem vt ab alio, ſecundum ſe. 3ª.q.22.2 2m.& 3.c.& q.39.5.3m.& q.48.2.2m.& q.49.4 3m.& q. 57.6.2m.& q. 69.3 c.& 7 1m.
83 Paſſio Chriſti fuit quaſi pretium, per quod liberati ſumus à ſeruitute diaboli, peccati, & pœnæ, 3ª.q 48.4.c.
84 Per paſſionem Chriſti, liberati ſumus à peccato communi totius naturæ, quo ad culpam, quo ad reatum pœnæ, & à proprijs peccatis ſingulorum.3ª.q.49.5.c.& q.52.5.c.2m.& q 86.4.3m.
85 Paſſio Chriſti ſufficienter abſtulit peccatum originale, quo ad perſonam, & quo ad naturam.3ª.q 49.5.c.
86 Chriſtus patiendo, omnia præcepta veteris legis moralia, cerimonialia, & iudicialia impleuit. 3ª.q 47.2.1m.
87 Nunquam ſine fide paſſionis Chriſti, potuit eſſe ſalus: ideo ſemper oportuit eſſe aliquod repræſentatiuum eius hominibus. 3ª. q. 73.5.c.
88 Paſſio Chriſti efficienter operata eſt noſtram ſalutem, vt cauſa inſtrumentalis: ſed Deus vt cauſa principalis. 1ª.q.48.6.0.& q. 49.1.c.
89 Paſſio Chriſti, eſt cauſa ſalutis omnium: ſed applicata eſt mortuis per deſcenſum Chriſti ad inferos: ſicut & viuis per ſacramenta. 3ª.q.52.1.2m.
90 Paſſio Chriſti non ſaluat, niſi configuratos, 12ª.q.85.5. 2m. & 3ª.q. 49.3.4m.& 3.2m.& 3m.5.c.& q.52.1.2m. & 7.8. c. & q. 79. 2. 1m. & 7. 2m.
91 Per paſſionem Chriſti & per mortem eius, reconciliati ſumus Deo patri.3ª.q.48 3.c.& q 49.2.c.& 4.0.
92 Per paſſionem Chriſti, tripliciter ſumus liberati de poteſtate diaboli, ſcilicet quia inquantum paſſio Chriſti eſt cauſa remiſſionis peccatorum: inquantum nos Deo reconciliauit: & inquantum in paſſione Chriſti, diabolus exceſſit modum poteſtatis ſibi traditæ à Deo, machinando in mortem Chriſti, qui non habebat meritum mortis, cum eſſet abſque peccato. 3ª.q.48.4. c & q.49.2.0.
93 Per paſſionem Chriſti, dupliciter ſumus liberati à reatu pœnæ, ſcilicet vel directe, inquantum paſſio Chriſti fuit ſufficiens & ſuperabundãs ſatisfactio pro peccato humani generis: exhibita autem ſatisfactione ſufficienti, tollitur reatus pœnæ: vel indirecte inquantum paſſio Chriſti, eſt cauſa remiſſionis peccati: in quo fundatur reatus pœnæ. 3ª.q 22.3.c.& q 48.6.3m.& q.49.3.0.52.5. c.& q.86.4.3m.
Paſſio Chriſti operata eſt noſtram ſalutem proprie: remouendo mala, ſed reſurrectio eius, inchoando bona & exemplariter. 3ª.q.53. 1,3m.& q.56.1.4m.& 2.4m.& q 61.5.1m. 94
Chriſtus per paſſionem ſuam, initiauit ritum Chriſtianæ religionis. 3ª.q.62.5.c.& q.63.1.c. 95
Chriſtus per paſſionem ſuam, aperuit nobis ianuam cæli: ſed per aſcenſionem ſuam, introduxit nos in poſſeſſionem eius. 3ª.q.49. 5.0.& q.79.2.c,1m. 96
Chriſtus per paſſionem ſuam, conſecutus eſt gloriam reſurrectionis: non autem ex vi ſacrificij, quod offerretur per modum ſatiſfactionis: ſed ex deuotione, qua ex charitate humiliter paſſionem ſuſtinuit.3ª.q.52.4.2m. 97
PASTOR, eccleſiæ & fundamentum eius, principaliter dicitur Chriſtus: ſecundario autẽm cæteri prælati, 3ª.q. 8.6.3m. 1

PATER & IN DIVINIS & prius dicitur de Deo, quàm de creatura.1ª.q.33.2.4m. 1
Paternitas in Deo & creaturis, non eſt eiuſdem rationis vniuoce, ſed analogice.1ª.q.33.3.3m. 2
Pater prius dicitur perſonaliter, quàm eſſentialiter.1ª.q 33.3.0. 3
In diuinis eſſentia eſt pater, ſi pater tenetur ſubſtantiue, non autem ſi tenetur adiectiue 1ª.q.39.5.1m.& 6.c. 4
Pater eſt magis proprium nomen perſonæ patris, quàm genitor vel generans. 1ª.q.33.2.0.& q.40. 2.c. & 3ª.q.60.7.2m. & q. 66.5.7m. 5
Pater eodem, id eſt, paternitate, eſt quis, & pater, 1ª.q.40.2.2m. 6
Paternitas eſt in angelis, ſecundum actus hierarchicos: ſicut magiſter eſt pater diſcipuli, 1ª.q.45.5.1m. 7
PATRES CONSCRIPTI dicebantur olim conſiliarij, quia ſcribebantur, 1ª.q.24.1.c. 8

PATIENTIA dicitur dupliciter. ſ. habitus, & delectatio in actu eius: primo modo eſt virtus, ſed ſecundo modo eſt fructus, 12ª. q.136.1.3m. 1
Patientia eſt virtus, conſeruans bonum rationis contra triſtitiam, 12ª.q.66.4.2m.& 22ª.q.128.c.& q. 136.1.0.& 5.c. 2
Pati triſtitia ad malum finem, non eſt proprie patientia: ſed eſt duritia, 22ª.q.136.1.1m. 3
Patientia non eſt potiſſima virtus, ſed eſt inferior omni virtute theologica & cardinali, 12ª.q.66.4.2m.& 22ª.q. 136.2.0. 4
Ad patientiam pertinet longanimitas & conſtantia: inquantum dilatio boni, quæ eſt longanimitatis, & labor in continua executione boni, habent rationem mali contriſtantis, 22ª.q.136.5.c. 5
Patientia eſt radix & cuſtos virtutum, ſolum remouendo prohibens, 22ª.q.136.2.3m. 6
Patientia, vt virtus, non poteſt haberi ſine charitate & gratia, 22ª.q. 136.3.0. 7
Patientia eſt in concupiſcibili ſubiectiue, 22ª.q.136.4.2m. 8
Actus patientiæ in patria, non eſt ſuſtinere, ſicut eſt in via: ſed eſt frui bonis acquiſitis per eam, 12ª.q.136.1.1m. 9
PAVLVS erat inſtructus in propria lingua, quo ad ſuperaddita per artem humanam ad ornatum & elegantiam locutionis: non autem in lingua aliena, 22ª.q.176.1.1m. 1
*Paulus in ſua conuerſione, habuit voluntatem actualem contrariam gratiæ, ideo celebratur vt miraculoſa, 12ª. q.9.6. 3m.ſi.& q. 112.2.2m.& q.113.10.c. 2
Paulus in ſua conuerſione, vidit Chriſtum corporaliter, 3ª. q.57. 6. 3m. 3
Paulus præfert ſe & alios apoſtolos, Moyſi, 22ª q.174.4.3m. 4
Paulus vere, ac iuſte reprehendit Petrum in obſeruatione legalium: quia cogebat gentes, non quidem imperio, ſed ſuæ conuerſationis exemplo, iudaizare: quia ſecundum quod Leo papa dicit, validiora ſunt exempla, quàm verba, 12ª.q.103.4.2m. & 22ª.q.33.4. 2m.& q.43. 6.2m. 5
Paulus allegat verbum Arati poetæ. ſ. genus Dei ſumus: & in ipſo viuimus, mouemur, & ſumus, 1ª q.1.8.2m. 6
Epiſtolæ eius, & pſalmi Dauid, frequentantur in eccleſia, ad ſpem veniæ: & quia continent quaſi totam theologiam, 3ª.q.83.4 c. principio. 7
PAVPERTAS ſpiritus, includit duo, ſcilicet abdicationem temporalium rerum, quæ fit ſpiritu, id eſt, propria voluntate, per inſtinctum ſpiritus ſancti (vt Ambroſius & Hieronymus exponunt) & contritionem ſuperbiæ, ſecundum quod paupertas ſpiritus intelligi poteſt exinanitio inflati & ſuperbi ſpiritus (vt Auguſtinus exponit) 12ª.q. 69.3.c. 1
Paupertas voluntaria commendatur, 3ª.q.40.3.0. 2
Paupertas voluntaria, eſt indicium maximæ humilitatis, 22ª.q.19. 12.c.& 3ª.q.40.3.3m. 3
Chriſtus voluit eſſe pauper quadruplici ratione: primo quia 4

paupertas

paupertas voluntaria conuenit prædicatori: ſecundo ne videretur prædicare ex cupiditate: tertio vt nos faceret diuites ſpiritualiter quarto vt virtus Dei magis oſtenderetur, 3a.q.35.7.c.& quæſt. 40.3.o.

1 PAX eſt tranquillitas ordinis, maxime in voluntate, 12æ.q.70.3.c.& 22æ q.29.o.
2 Pax non eſt virtus, ſed eſt effectus virtutis.ſ. charitatis, 22æ.q.29.3.4.o.
3 De ratione pacis eſt duplex vnio.ſ diuerſorum appetentium: & appetituum eiuſdem appetentis, & reſpectu eiuſdem appetibilis, 22æ.29.o.
4 Pax includit concordiam, addens vnionem eiuſdem appetentis, vltra vnionem diuerſorum appetentium, quam dicit concordia. 22æ q.29.1.c.
5 Perfectio gaudij eſt pax, quo ad duo importata per pacem, ſcilicet quo ad quietem à perturbantibus, & quo ad ſedationem à fluctuatione deſiderij, 12æ.q.70.3.c.
6 Pax reipublicæ, eſt ſecundum ſe bona, & multo plura prohibet, ſcilicet homicidia. ſacrilegia, & huiuſmodi, quàm occaſionentur ex ea, & plures bene ea vtuntur, 22æ q.123.3.5m.
7 Paci opponuntur multa vitia, ſcilicet diſcordia in corde, contentio in ore, ſchiſma, rixa, & bellum in opere, 22æ. quæſt. 34. 37. 39. principio.
8 Chriſtus in ortu ſuo fecit pacem totius mundi: vt ſignificaret veram pacem, 3a.q.35.8 1m.
9 Pax cauſatur ex iuſtitia, ſubtrahendo occaſiones litigiorum, & tumultuum, 22æ.q.29.3.3m.& q.180.[illegible].1m.
10 Omnia appetunt pacem, 22æ.q.29.[illegible].o.
11 Pax perfecta eſt tantum in beatis: ſed pax imperfecta eſt in viatoribus, 22æ.q.2[illegible].2.4m.
12 Pax vera eſt tantum in bonis, & bonorum: apparens autem eſt in malis, 22æ.q 29.2.3m.
13 Pax vera non eſt in nobis, ſine gratia gratum faciente, ſed tantum pax apparens, 22æ.q.29.3.1m.
1 PECCABILIS eſt voluntate aucta à Deo, 1a.q.94.1.c.
1 PECCATOR dicitur dupliciter. ſ. propter peccatum præteritum, & propter propoſitum peccandi, 3a q.68 4.c.
1 PECCATUM eſt actus deuians ab ordine debiti finis, contra regulam naturæ, rationis, vel legis æternæ, 1a.q.63 1.c.& 12æ.q.21.1.o.& 2.2m.& q.71.6.c.1m.& 3m.& q.72.1.c.2m.& 22æ.q.162.1.c.& q.168.4.c.
2 *Peccatum non eſt pura priuatio, 12æ.q.72.1.2m.& q 73.2.c.1m.& q.85.5.3m.
3 Peccatum nihil aliud eſt, quam deficere à bono, quod conuenit alicui, ſecundum naturam ſuam, 12æ q.109.2 2m.& [illegible].c.
4 Omnis defectus debiti actus habet rationem peccati, 22æ.q.64.1.c.
5 Peccatum nihil aliud eſt, ſecundum Auguſtinum, quam de neglectis rebus æternis temporalia ſectari, 12æ. q.71.6.2.3. 3m. & 22æ. q 104.3 c.
6 Peccatum nihil aliud eſt: quàm vtendis frui, & fruendis vti, ſecundum Auguſtinum, 12æ.q.71.6.2.2.3m.
7 Peccatum eſt dictum, vel factum, vel concupitum, contra legem æternam, ſecundum Auguſtinum, 12æ.q.71.6.o.& q.76.2.1m.
8 Omne quod eſt cõtra naturalem inclinationem, eſt peccatum: quia contrariatur legi naturæ, 22æ.q.133.1.c.& q.142.1.c.
9 Peccatum eſt præuaricatio legis diuinæ, & cœleſtium inobedientia præceptorum, ſecundum Ambroſium, 12æ.q.109.4.c.& 22æ.q 79.2.2.1.2m.
10 Peccatum eſt voluntas retinendi, vel conſequendi, quod iuſtitia vetat, 12æ.q.71.6.2.2.
11 Omne peccatum eſt voluntarium, 12æ.q.71 5.c.& 6.2m. & q.73.6.c. & q.74.1.2.3.c.& 76 3.c.2m.& 4.c.2m & q.77.6.c.& q. 80.1.c.& q. 87.2.c.& q.88.3.2m.& 22æ.q.10.2.c.& q.54. 2.4.c.& q.46.2. 2m.& q.64 8 c.& q.118 4.c.
12 Ex hoc eſt aliquid peccatum, quia repugnat virtuti, 22æ q.127.1.c.
13 In quolibet peccato, eſt aliquid virtutis, quia non poſſunt ſimul corrumpi omnes circunſtantiæ virtutis, 12æ.q.73.2.c ſi.
14 Ratio formalis peccati duplex.ſ. ſecundum intentionem peccantis, id eſt illud, ad quod conuertitur, & ſecundum rationem mali, id eſt bonum à quo recedit: primum diuerſificat ſpeciem peccati, non autem ſecundum, 22æ.q.10.5 1m.
15 Peccatum non dicitur vniuoce, de omni peccato: ſed prius de actuali, quam de originali: & prius de mortali, quam de veniali, 12æ.q. 88 1.2m & 3.1m.
16 Peccatum duplex, ſcilicet peccatum actuale, & peccatum quaſi naturale, 3a.q 8.5.1m.
17 Peccare contingit aliquem dupliciter. ſ. vel in ſe quo ad actum peccati: vel in ſua cauſa, 22æ.q 30.1.c.& q.150.2.4.c.& q.154 5.o.
18 *Peccatum duplex, ſcilicet occultum, & publicum: ſecundum eſt corrigendum publice, non autem primum, 3a.q.55.1.1m.
19 Peccatum dupliciter contingit in actibus humanis, ſcilicet ex natura facti, vt in malis ex genere, & ex abuſu boni, 1a.q.48 6.c.
Peccatum triplex, ſcilicet contra Deum, contra ſe, & contra proximum, 12æ.q.72.4.o. 20
Peccatum triplex.ſ.cordis, oris, & operis, 22æ.q.162.4.4m.
Peccatum dicitur ſpeciale dupliciter, vel quia eſt circa ſpecialem ma 21
teriam, vel propter ſpecialitatem actus extendentis ſe ad omnem 22
materiam, vt omnia vitia circa actum rationis, 22æ. q.3 4.1.c.& q.99.3.o.
Peccatum duplex, ſcilicet carnale, & ſpirituale: primum perficitur 23
in delectatione naturali, id eſt, ſecundum tactum: ſecundum verò in delectatione animali, 12æ.q. 72. 2. o. & q.73.3.c. & 22æ. q. 118.6.c.
Peccatum dicitur carnale dupliciter.ſ.ſecundum conſummationem, 24
& ſecundum originem: primo modo ſunt tantum gula & luxuria: ſecundo autem modo omnia, 12æ.q.72.2.o.
In peccato ſunt duo, ſcilicet pronitas & motiuum: primum eſt plus 25
in creatura ignobiliori: ſecundum autem in nobiliori, 1a.quæſt. 63.7.c.
In quolibet peccato ſunt duo.ſ.materiale, id eſt, ſubſtantia actus, & 26
formale, id eſt, inordinatio eius, 12æ.q.71.6.c.& q.72.1.8.c.& q.75. 1.c.1m.& q 1m.& q.79.2 c.& q 87.4.3m.& 6.c.
In vno peccato, contingit eſſe multas deformitates, 21æ.q.145.27
1. 2m.
In quolibet peccato, neceſſe eſt eſſe defectum circa aliquem actum 28
rationis, 22æ.q.54.1.2m.
Vna ſpecialis ratio peccati, poteſt eſſe in diuerſis generibus pecca- 29
torum: inquantum ordinantur ad finem vnius peccati, 22æ.q.99. 2.2m.& 3.1m.& q.107. 2 2m.
In peccato ſunt duo.ſ. inordinatio actus iniurians Deo, & macula 30
ſequens, 12æ.q.87.4.3m.& 6.c.
In quolibet peccato ſunt duo.ſ. macula culpæ, & reatus pœnæ, 3a. 31
q.22. 3. c.
Peccatum in ſpiritum ſanctum, eſt peccare ex electione mali, & tan- 32
tum ex malitia, quæ eſt cum contemptu bonorum impedientium peccatum, 22æ.q.14 1.3.4.c & q.105.2.2m.
In omni peccato, generaliter contemnitur Deus, in ſuis præceptis, 33
ſed hoc peccatum, vt ſpeciale peccatum, eſt contemptus doni, quo homo retrahitur à peccato: non autem peccatum ſequens ex eo, 22æ.q.118.5.3m & 3a.q.88.4.c.ſi.
*Illud peccatum dicitur generale, quod priuat conditionem requi- 34
ſitam in qualibet virtute, ſed hoc peccatum eſt ſpeciale, ratione ſpecialis contemptus, 22æ. q.14.1.3m.
Peccata differunt ſpecie, ſecundum obiecta: non autem ratione 35
inordinationis, 12æ.q.72.1.o.& 2.c.3.4.o.& 3.2m.& 8.c.& q.73 3.c. ſi.& 1m.& 4.c.& q.79.2.3m.& 22æ.principio.& q.39.1.c.
*Peccata differunt ſpecie, ſecundum fines, non autem ſecundum 36
cauſas agentes, 12æ.q.72.3.o.& 22æ.principio.
In peccatis eſt duplex differentia.ſ. materialis, id eſt, ſecundum na- 37
turalem ſpeciem peccati: & formalis, id eſt, ſecundum ordinem ad vnum finem proprium, 12æ.q.72.6.c.
*Nullum quod eſt præter intentionem peccantis, dat ſpeciem pec- 38
cato, 12æ.q.72.1.8.c. & 3a.q.88.4.1m.
*Circunſtantiæ non poſſunt aggrauare peccatum in infinitum, 39
22æ. q.110. 4.5m.
Diuiſio peccati, in peccatum contra Deum, contra ſe. & contra pro 40
ximum, eſt ſpecifica: quia eſt ſecundum obiecta, 12æ.q.72.4 o.
*Peccata cordis, oris, & operis, non differunt ſecundum ſpecies 41
completas, ſed ſecundum gradus eiuſdem ſpeciei, 12æ.q.72.7.o.& q.100.5.6.c.& 22æ.principio.
Peccata non differunt ſpecie, ſecundum præcepta legis: quia non 42
habent ſpeciem ex parte auerſionis. ſed ex parte conuerſionis, 12æ.q.72.6.2m.& 9.1m.& q.73.1.c.& 22æ.q.10.5.2m.
Peccata differunt ſpecie, ſecundum ſuperabundantiam, & defe- 43
ctum, propter diuerſa motiua, & ſunt contraria, 12æ.q.72.8.o.
Differentia peccati, ſecundum mortale & veniale, vel ſecundum 44
alios reatus, non eſt ſpecifica, 12æ q.72.5.o.& q.88.1.2.o.
Peccatum mortale differt à veniali in infinitum, ex parte auerſionis, 45
non autem ex parte conuerſionis, 12æ.q 72.5.1m.& q.87.5.1m.
*Omne peccatum eſt in voluntate. vt in ſubiecto. 12æ.q.74.1.o. 46
Subiectum peccati duplex.ſ. ſubiectum primum, & ſubiectum pro- 47
ximum. Voluntas eſt ſubiectum primum omnis peccati: proximum vero, ſunt diuerſæ potentiæ, 22æ.q.10 2 c.
Omnis potentia mobilis à voluntate, poteſt eſſe ſubiectum pecca- 48
ti: licet principaliter ſit in volũtate. 12æ.q 74.2.o.& 3 c & q 83.1.c.
Peccatum eſt in voluntate vt in cauſa. 12æ.q.74.1.2.o.& q.75.3.c.& 49
q. 80. 1.c.
Voluntas eſt per ſe cauſa actus peccati, ſed per accidens cauſat eius 50
inordinationem. ſ. præter intentionem. 12æ.q.75.1.o.
In quolibet volente ſub Deo, poteſt eſſe peccatum voluntatis, ſi in 51
ſua natura conſideretur 1a.q 63.1.c.
Peccatum non poteſt eſſe in voluntate, niſi cum ignorantia intel- 52
lectus, 1a. q. 63.1.4m. & 12æ.q.58.2.c.& q.77.2.c.& 22æ.q.[illegible].o.2.
o.& q.[illegible]

c.& q.51.c.2m.& q.52.2.c.

52 Peccatum in actu liberi arbitrij, contingit dupliciter, ſcilicet eligendo malum ex ignorantia, vel eligendo inordinate bonum ex inconſideratione.1ª.q.63.1.4m.

53 Peccatum eſſentialiter conſiſtit in actu liberi arbitrij.12æ.q 77.6.o.

54 Peccatum eſt in ratione dupliciter.ſ.errando circa illud quod poteſt & debet ſcire facta promulgatione, vel non regendo potentias inferiores.12æ.q.74.5.6.o.& q.10 4.2m.& 3m.

55 Peccatum mortale & veniale, poſſunt eſſe in ratione dupliciter, ſcilicet ſecundum ſe, & ſecundum quod regit potentias inferiores.12æ.q.74.9.10.o.

56 Peccatum moroſæ delectationis, eſt in ratione dupliciter, vel deficiendo directione interiorum paſſionum animi, vel in directione exteriorum actuum. Deficit autem in directione paſſionum dupliciter: primo imperando illicitas paſsiones, alio modo non reprimendo motus paſsionum illicitos, 12æ.q.73.8.c.& q.74.6.o.

57 Peccatum ipſius conſenſus in actum eſt tantum in ratione ſuperiori, ſed conſenſus in delectationem poteſt eſſe in ratione ſuperiori, & inferiori, 12æ.q.15.4.o.& q 74.7.o.& 8.1m.

58 Non omnis motus ſenſualitatis primus, id eſt, naturalis, eſt peccatum.12æ.q.74.3.n.

59 Senſualitas tenet locum ſerpentis, quia inclinat ad peccatum.1ª.q.81.1.3m.& 3.1m.& 12æ.q.74.3.2.2.& 22æ.q.165.2.b.& 3ª.q.18.2.3m.

60 In ſenſualitate poteſt eſſe peccatum ſubiectiue.12æ.q.74 3.o.

61 In ſenſualitate poteſt eſſe peccatum veniale, non autem mortale.12æ.q 74.3.4m.& 4.o.& q.89.1.c.

62 Obedire imperio rationis, & eſſe ſubiectum peccati conuenit ſenſualitati hominis, non autem ſenſualitati bruti.12æ.q.74.3.3m.

63 Peccatum actuale, eſt in generatiua, non ſicut in ſubiecto, ſed materialiter: inquantum concupiſcibilis, motum eius imperat.12æ.q.17.8.3m.

64 Peccatum actuale, non poteſt eſſe in parte non obediente rationi, ſed bene infectio naturæ, 12æ.q.83.1.c.& 4.2m.

65 *Omnis voluntas ſub Deo, poteſt ſecundum ſe habere peccatum. 1ª q.63.1.c.

66 Chriſtus nullum habuit peccatum.3ª.q 14.3.o.& q.15.1.o.& 5.1m.& 2m.& q.22.4.1m.

67 Peccatum, vt eſt actus, habet cauſam per ſe: ſed ratione inordinationis, habet cauſam per accidens tantum.12æ.q.75.1.o.& 2.4.c.& 1m.q.77.4 c.

68 Non omne peccatum fit ex contemptu, ſed quandoque ex ignorantia vel infirmitate.22æ.q.162.2.c.1m.& 2m.& q.186.9.23m.& 3ª.q.88.4.c.

69 Cauſa primi peccati non eſt malum, ſed bonum, ſcilicet voluntas cum abſentia alterius boni, ſcilicet regulæ rationis, vel legis diuinæ.1ª.q.49.1.1m.& 3m.& q.63.1.4m.& 12æ.q.75.1.c.& 3m.& 22æ.q.163.1.2.c.

70 Non omne peccatum fit ex contemptu, ſed quandoq; ex ignorantia vel infirmitate, ſed peccandi cõſuetudo implicat Dei contemptum.12æ.q 1 5.2.9m.& 22æ.q.162.2.c.1m.& 2m.

71 Quod aliquis non poſsit vitare peccatum, poteſt intelligi dupliciter, ſcilicet vel quia confirmatus eſt in malo, vel quia diu perſiſtere non poteſt quin ruat in peccatum.12æ.q.109.8.o.

72 Principium peccati duplex, ſcilicet primum & vniuerſale.i voluntas, & principium proprium & proximum.ſ.aliæ potentiæ.22æ.q.10.2.c.

73 Voluntas eſt cauſa alicuius dupliciter.ſ.per ſe, id eſt, imperando: & per accidens peccati id eſt, non impediendo, vel non reprimendo cum poſsit: & hæc eſt cauſa peccati primorum motuum.22æ.q.154.5.c.principio.

74 Propria & per ſe cauſa peccati, eſt voluntas: aliæ vero cauſæ, ſunt quaſi extrinſecæ & remotæ, 12æ.q.73.6.c.& q.80.1.c.3m.

75 Nihil exterius eſt cauſa ſufficiens peccati: ſed tantum ſuadens vel mouens appetitum ſenſitiuum.1ª.q.115 4.c.& 12æ.q.73.8.3m.& q.75.3.o.& q.80.1.3.o.& 12æ.q.43.1.3m.& q 73 3.c.2m.& q.115.2.3m.& 2m.

76 Aliquis poteſt ſufficienter impelli à dæmone in actum peccati, non autem in peccatum.12æ.q.80.3.o.

77 Aliquis quandoque committit aliquod peccatum ſecundum effectum, & non ſecundum affectum 22æ.q.162.2.2m.

78 Cauſa interior peccati duplex.ſ.proxima.i.ratio & voluntas, & cauſa remota.ſ.imaginatio & appetitus ſenſitiuus.12æ.q.75.2.o.& 3.c.& 12æ.q.10.1.n.

79 Sciens peccat, non conſiderãdo in particulari vel in actu, quod ſit in vniuerſali vel in habitu, vnde dicitur quis ex certa malitia, vel ex induſtria peccare, quaſi ſcienter malum eligens.12æ.q.78.1.c.fi.

80 Cauſa peccati triplex.ſ.motiuum.i.bonum apparens, defectus regulæ, & perficiẽs: primum pertinet ad ſenſus & ad appetitum ſenſitiuum: ſecundum ad rationem: tertium autem ad voluntatem.12æ.q.75.23.c.

Cauſa efficaciſſima peccati duplex.ſ.amor bonorum temporalium, & timor pœnæ.12æ.q.77.4 c.3m. 81

*Propria & per ſe cauſa peccati, eſt ex parte conuerſionis ad commutabile bonum.12æ.q.75.1.c.& q.77.4.c.& 6.1m.& 8.2m.& q.84 1.1m. 82

Cauſa peccati triplex.ſ.paſſio, habitus vitioſus & falſa æſtimatio de particulari eligibili, ex paſſione, habitu, vel ignorantia.22æ.q.14.2.c.fi. 83

Inclinatio ad peccatum eſt duplex ſ.per ſe, vt habitus & diſpoſitio ex peccato: & per accidens.ſ.remouẽdo originalem iuſtitiam i.peccatum originale.* Nec tamen debet dici, quòd peccatum originale ſit habitus infuſus, aut acquiſitus per actum, niſi primi parentis, non autem huius perſonæ: ſed per vitiatam originem renatus.12æ.q.82.1.3m.& 2.2m. 84

Omne peccatum contingit ex defectu ſcientiæ in vniuerſali, vel in particulari, in habitu vel in actu, ex intentione vel occupatione, vel infirmitate, vel paſſione.12æ.q.77.2.c. 85

Origo peccatorum, attenditur ſecundum inclinationem ad finem, quæ eſt ex parte conuerſionis.12æ.q.73.3.3m. 86

Vnum peccatum eſt cauſa alterius peccati, in quadruplici genere cauſarum.ſ.in genere cauſæ efficientis, materialis, finalis, & formalis.12æ.q.75.4.o.& 84.o. 87

Vnum peccatum poteſt oriri ex diuerſis peccatis, ſed principalius, ex quo ſæpius conſueuit, propter propinquitatem ad finem eius.12æ.q.72.4.c. 88

Ex minori vitio poteſt oriri maius peccatum, ſicut ex ira homicidium & blaſphemia.12æ q.73.3 3m. 89

Homo non debet facere vnum peccatum, vt vitet aliud peccatum.22æ.q.113.2.3m. 90

Quia per operationes ſenſus homo peruenit ad actus rationis: ideo plures ſequuntur inclinationes naturæ ſenſitiuæ, quàm ordinem rationis: plures enim ſunt qui aſſequuntur principium rei, quam qui ad conſummationẽ perueniunt: ex hoc autem vitia & peccata in hominibus proueniunt, quod ſequuntur inclinationem naturæ ſenſitiuæ, contra ordinem rationis.1ª.q.49.3.5m.115.4.cap.& 12æ.q.71.2.3m. 91

Natura humana, magis corrupta eſt per peccatum, quo ad appetitum boni, quàm quo ad cognitionem veri.12æ.q.109.2.3m. 92

*Peccata hominum.ſunt impedimẽta humani boni 1ª.q.63.2.1m.fi. 93

Peccatum cedit in bonum hominis.non quidem ſecundum ſe, ſed quia homo fit humilior, & cautior ex peccato ſuo & aliorum.127.q 87.2.1m.& 2m. 94

Priuatio modi, ſpeciei, & ordinis; vt ſunt in bono virtutis & gratiæ, ſunt effectus peccati non autem in aliis.12æ.q.85.4.o. 95

Homo peccando recedit ab ordine rationis: ideo perdit dignitatẽ humanam, & incidit in ſeruitutem beſtiarum.22æ.q.64.2.3m. 96

In quolibet peccato eſt aliquid virtutis, quia non poteſt corrumpere omnes circunſtantias virtutis.12æ.q 73.2.c.fi. 97

Peccatum ſingularis perſonæ, non nocet, niſi ſibi.3ª.q.19.4.1m.& q.82.6.3m. 98

Peccatum non nocet Deo, licet ſit contra Deum.12æ.q.21 4.1m.& q.47.1.1m.& q.73.7.2m.& 22æ.q.88.2.c. 99

Peccatum tranſit actu, & manet effectu.ſ.reatus maculæ, & offenſæ Dei.12æ.q.109.7.c.& q.113.2.3m.& 3.c.& q.89 4.1m. 100

Vulnus quadruplex cauſatur in anima: primo ex peccato Adæ, ſed conſequenter ex aliis peccatis.ſ.infirmitas in iraſcibili, concupiſcentia in concupiſcibili, ignorantia in ratione, & malitia in voluntate, ad quæ ſequuntur alia duo.ſ. dolor & mors.12æ, quæſtione 85.3.o.& 5.c. 101

Peccatum dupliciter deprimit.ſ.premendo ne videantur ſuperiora, ſed infima, & humiliando.12æ.q.87.2.1m. 102

Homo per peccatum incurrit triplex detrimentum.ſ.deordinationem mentis reatum pœnæ, & debilitatem boni naturalis.12æ.q.109.7.c.& 3ª.q 22.3.c. 103

Obligatio duplex cauſatur ex peccato.ſ.ſeruitus diaboli, & reatus pœnæ.3ª.q.48.4.c.3m. 104

Grauitas peccati, principaliter eſt ex obiecto, ſeu fine.12æ. q.73.3.o.& q.4.5.9.c.& q.74.9.c.& 22æ.q.74.2.1m. 105

Grauitas & ſpecies peccati, magis attenditur ex fine, quàm ex materiali obiecto.12æ.q.74.2.1m. 106

Ratio principalis grauitatis peccati, eſt ex auerſione à Deo.12æ.qõ.72.3.2m.& 5.c.& q.77.6.1m. 107

Quantitas peccati non menſuratur ex nocumento facto, ſed ex voluntate contra agentis.22æ.q.12.3.1m. 108

Grauitas peccati duplex, ſcilicet ex parte peccati, & ex parte peccantis ex maiori contemptu.12æ.q.94.3.c.& quæſtio.186.1.2m.& q.142.3.c.& 3ª.q.80.5.c. 109

Grauitas peccati duplex, ſcilicet ſecundum ſpeciem, quæ eſt ex obiecto, & ſecundum circunſtantiam.12æ.q.10.3.1m.& q.39.2.c.& q.162.3.4 c.& 3ª.q.80.5.c. 110

Defectus debitæ circunſtantię, aggrauat peccatum, & appoſitio eius alleuiat ipſum.12æ.q 73.7.o. 111

112 Peccata verborum maxime ex effectu, & intentione loquentis, ponderanda ſunt. 12æ.q.72.2.c.1m.& q.73.2.c.& q.75.1.c.& q.76.3.c.fi.
113 Grauitas peccati triplex, ſ. ex materia vel obiecto ex parte peccantis, & ex effectu conſequente. 12æ.q.148.3.c.
114 Grauitas peccati magis attenditur in abuſu rei, quàm in omiſſione debiti vſus. 1a.q.48.6.c.& 22æ.q.155.1.2.4m.
115 Grauitas peccatorum in proximum, eſt per ſe ex maiori nocumento, ſcilicet contra maius bonum, ſed per accidens ex deliberatione. 12æ.q.74.4.0.& q.73.3.c.& q.74.2.c & q.154.2.0.
116 Non omnia peccata ſunt æqualia in grauitate. 12æ.q.73.2.0.
117 Gradus quadruplex grauitatis peccati. ſ. per paſſionem, ignorantiam, malitiam, & contumaciam. 12æ.q.105.2.9m.& 22æ.q.162.4.c.1m.& 2m & q.186.9.3m.& 3a.q.88.4.c.
118 Peccata quæ conſiſtunt in actuali contemptu Dei, ſunt grauiora peccatis in quibus non eſt contemptus Dei, niſi ex conſequenti, & quaſi interpretatiue. 12æ.q.73.4.2m.
119 Peccatum in quo Deus in ſeipſo contemnitur, eſt grauiſſimum: poſt, in quo contemnitur in ſacramentis, præcipue in euchariſtia: tertio in membris ſuis, quarto in præceptis ſuis, quod commune eſt omni peccato mortali. 12æ.q.20.1.c.& q.22.1.1m.& q.39.2.c.& q.118.1.c.& q.148.3.c.& q.150.3.c.& q.154.2.c.1m.& 3a.q.80.5.c.
120 Peccatum in ſpiritum ſanctum eſt grauiſſimum. 22æ.q.14.3.0.& q.21.1.4.0.& q.130.2.0.& q.135.1.c.
121 Peccata oppoſita virtutibus theologicis, ſunt cæteris grauiora, ſecundum genus ſuum. 22æ.q.20.3.0.
122 Peccatum quanto plus repugnat oppoſitæ virtuti, tanto eſt grauius. 22æ.q.116.2.c.& q.119.3.c.
123 Maximum peccatum, opponitur maximæ virtuti, principaliter & directe: ſed minimum extenſiue. 12æ.q.73.4.0.
124 Omne peccatum opponitur prudentiæ, ſed non eſt grauiſſimum, niſi opponatur in aliquo maximo. 12æ.q.55.2.3m.& q.119.3.3m.
125 Peccata contra præcepta primæ tabulæ, ſunt cæteris grauiora. 12æ.q.110.6.c.
126 Quanto voluntas eſt maior vel finis peior, tanto peccatum eſt grauius: in aliis autem cauſis peccati eſt oppoſitum. 12æ.q.73.6.0.
127 Grauitas peccati, eſt maior de maiori bono quod corrumpitur, vel contemnitur: minor autem de maiori bono quod amatur. 12æ.q.100.6.c.& 22æ.q.39.2.c.& q.105.2.c.& q.118.5.c.1m.& q.150.3.c.
128 In quolibet genere peccati, grauius eſt quod fit ex habitu, quia fit ex maiori libidine. 12æ.q.15.a.3.c.
129 Peccata carnalia ſunt minus grauia, licet turpiora quàm ſpiritualia. 12æ.q.73.5.0.& 22æ.q.116.2.2m.& q.142.4.2m.& q.144.2.4m.& q.154.3.0.& q.162.6.3m.
130 Grauius eſt peccare opere quàm ore, & ore quàm corde. 12æ.q.100.6.c.fi.
131 Nocere ſibi eſt grauius peccatum quàm nocere proximis, in re non ſubiecta voluntati. ſ. in naturalibus vel ſpiritualibus: in aliis autem econuerſo. 12æ.q.73.9.2m.
132 Nocumentum intentum vel præuiſum, vel per conſequens peccatum, aggrauat illud directe, non autem ſi per accidens conſequatur ſed imputatur ei ad pœnam, ſi dabat operam rei illicitæ, propter negligentiam conſiderandi. 12æ.q.73.8.0.
133 Peccatum aggrauatur ex conditione perſonæ, contra quam peccatur tripliciter: primo ſi ſit coniuncta Deo, virtute, vel officio: ſecundo ſi ſit ſibi coniuncta natura, vel beneficio, vel aliter: tertio ſi ſit coniuncta proximo, tangendo plures, vt perſona publica, vel famoſa. 12æ.q.73.9.0.& 22æ.q.99.10.3m.& q.61.2.3m.& 8.c.& q.63.4.2m.& q.63.4.0.& 3a.q.80.5.c.
134 Dignitas perſonæ peccantis, non transfert peccatum in aliam ſpeciem, niſi ratione inobedientiæ vel voti, & huiuſmodi. 12æ.q.89.5.c.& q.110.4.5m.
135 Excellentia perſonæ peccantis aggrauat peccatum ex deliberatione, ſed alleuiat peccatum ex ſurreptione. 12æ.q.73.10.0.& q.89.3.5.c.& q.162.3.1m.& 22æ.q.100.4.7m.
136 Omne peccatum contra proximum, eſt etiam contra Deum. 12æ.q.72.4.0.& 22æ.q.105.2.c.
137 Homo grauius peccat poſt dationem legis Moyſis, quàm ante. 12æ.q.98.1.3m.
138 Homo grauius peccat in noua lege, quàm in lege veteri. 12æ.q.106.2.2m.
139 Baptizatus grauius peccat quàm non baptizatus, cæteris paribus. 12æ.q.106.2.2m.& 12æ.q.10.3.3m.
140 Clericus in ſacris plus peccat in eodem genere peccati, quàm religioſus non in ſacris. 22æ.q.184.8.c.fi.
141 Peccatum religioſi grauius eſt peccato ſecularis, tripliciter, ſcilicet ratione voti ratione contemptus, & ratione ſcandali: in aliis autem eſt econuerſo. 22æ.q.186.10.0.
142 Religioſus peccans ex contemptu, fit peſſimus, & maxime incorrigibilis. 22æ.q.186.10.2m.
143 Delere peccatum formaliter, conuenit gratiæ, effectiue principaliter ſoli Deo, diſpoſitiue inſufficienter puro homini, ſufficienter Chriſto, inſtrumentaliter ſacramentis. 3a.q.26.1.1m.
Solus Deus remittit peccata per auctoritatem homines autem per miniſterium. 3a.q.84.3.3m. 144
Deus poteſt remittere peccata ſine pœna. 12æ.q.87.4.2m.& 3a.q.48.2.3m. 145
Homo peccando obligatus erat ad pœnam Deo, ſicut ſummo iudici, ſed diabolo tanquam tortori: ideo debuit redimi Deo, & non diabolo. 3a.q.48.4.2m.& 3m. 146
*Omnia peccata in hac vita ſunt remiſſibilia. 1a.q.69.2.c. 147
Peccatum quodlibet dicitur remitti quo ad duo. ſ. quo ad culpam, & quo ad reatum: & ſecunda remiſſio poteſt eſſe ſine prima. 3a.q.86.3.c. 148
Per charitatem conſequimur veniam peccatorum. 3a.q.49.1.c. 149
Ad remiſſionem cuiuſlibet peccati requiritur, quod totaliter dimittatur affectus eius. Exigitur autem ad remiſſionem peccati mortalis perfectior pœnitentia: vt. ſ. homo actualiter, peccatum mortale commiſſum deteſtetur, quantum in ipſo eſt, vt. ſ. diligentiam adhibeat ad rememorandum ſingula peccata mortalia, vt ſingula deteſtetur. Sed ad remiſſionem cuiuſlibet peccati venialis, requiritur quædam virtualis diſplicentia. 3a.q.87.1.c. 150
Peccatum originale eſt habitus. ſ. languor naturæ, id eſt, inordinata diſpoſitio ex diſſolutione harmoniæ originalis iuſtitiæ. 12æ.q.82.1.0. 151
Peccatum originale eſt habitus corruptus, non pura priuatio, quia dicit priuationem originalis iuſtitiæ, & inordinatam diſpoſitionem partium animæ. 12æ.q.82.1.1m. 152
Peccatum originale eſt habitus, quia eſt inordinatio naturæ, nõ autem actuale peccatum, quia eſt inordinatio actus. 12æ.q.82.1.2m. 153
*Peccatum originale eſt peccatum naturæ, ſed peccatum actuale eſt peccatum perſonæ. 1a.q.100.1.c.& 12æ.q.74.3.2m.& q.80.1.c.& q.81.1.0.& q.82.1.2m.& 3a.q.8.5.1m. 154
Formale eius, eſt priuatio originalis iuſtitiæ: materiale vero, eſt concupiſcentia, id eſt, inordinatio partium animæ. 12æ.q.82.3.0. 155
Si homo formaretur ex digito vel aliter, ſine ſemine viri, haberet omnes defectus naturæ ſicut alii: ſed non haberet rationem culpæ vel pœnæ. 12æ.q.81.4.0. 156
*Peccatum originale eſt voluntarium, per voluntatem Adæ tantum. 12æ.q.80.1.c.& q.81.1.1m.& 22æ.q.108.4.c.& 3a.q.84.2.3m. 157
Peccatum originale habet nouem nomina. ſ. originale, fomes peccati, concupiſcentia, concupiſcibilitas, languor, tyrannus, lex peccati, lex carnis, & lex membrorum. 3a q.27.3.c. 158
*Et eſt multiplex in virtute, quia virtualiter continet omnia peccata. 12æ.q.82.2.1m. 159
Et eſt vnum numero in vno homine, ſed in omnibus eſt vnum ſpecie. 12æ q.82.2.0. 160
Peccatum originale eſt æqualiter in omnibus hominibus, ſicut relatio ad peccatum Adæ, & priuatio iuſtitiæ originalis. 12æ.quæſtio. 82.4.0. 161
Et fuit in Adam vt in cauſa principali, in ſemine vero inſtrumentaliter: ſed anima ſubiectiue; in carne autem vt pœna, non vt culpa 12æ.q.83.1.0. 162
Peccatum originale prius eſt in eſſentia animæ, quàm in potentiis eius. 12æ.q.83.2.0.& 3.c. 163
Et prius eſt in ordine naturæ in anima quàm in carne: ſed ordine generationis & temporis, eſt econuerſo. 12æ.q.83.2.3m.& 3.3m. 164
Et contrahitur in infuſione animæ rationalis. 12æ q.83.1.4m.& 3a.q.27.1.4m. 165
Et prius inficit voluntatem, quàm alias potentias. 12æ. quæſtio. 83.3.0.& 4.1m. 166
Omnes defectus virtutum poſſunt reduci ad peccatum originale, in quantum includuntur in carentia originalis iuſtitiæ, quæ totam animam perficiebat. 12æ.q.53.1.2m. 167
Omnes potentiæ animæ ſunt corruptæ per illud: ſed quæ concurrunt ad generationem, dicuntur etiam infectæ. ſ. concupiſcibilis, generatiua, & tactus. 12æ.q.83.4.0. 168
Et traducitur ad omnes qui fuerunt in Adam, ſecundum rationem ſeminalem non autem ad alios. 1a.q.100.1.c.& 12æ.q.81.3.4.0.& 3a.q.15.1.2m.& q.31.1.3m.& 6.1m.
Caro Chriſti in patribus, fuit obnoxia peccato originali. 3a.q.31.1.3m.& 2.0.& 8.3m.
Secundum fidem catholicam eſt tenendum, quod primum peccatum primi hominis. ſ. peccatum originale, originaliter tranſit in poſteros: contrarium autem eſt hæreſis Pelagiana (vt patet per Auguſtinum in plurimis ſuis libris. 12æ. quæſtione 81.1.c.a principio.& 3.capit. 170
Secundum fidem catholicam firmiter eſt tenendum, quod omnes homines præter ſolum Chriſtum, ex Adam deriuati, peccatum originale ex Adam contrahunt. Alioquin non omnes indigerent redemptione. quæ eſt per Chriſtum, quod eſt erroneum. 12æ.q.81.3.c.principio. 171
Ideo nõ ſecundum fidem catholicam, ſed erroneum eſt dicere quod aliquis præter ſolum Chriſtum, fuerit ſine peccato originali. 172
12æ.q.

12ª.q.81.3.c.& 3ª.q.27.2.c.2m.

174 Nec poteſt eſſe in aliquo cum veniali, ſine peccato mortali.12ª.q.89.6.o.& 3ª q.90.4.1m.

175 Infectio eius nullo modo cauſatur à Deo, ſed ex ſolo peccato Adæ, per carnalem generationem,12ª.q.83.1.4m.

176 Peccatum originale quo ad culpam, eſt à patre: ſed quo ad pœnalitates, eſt à matre.1ª.q.70.2.4m.

177 Peccatum originale habet duplicē proceſſum.ſ.à carne ad animam, ſecundum ordinem generationis: & ab eſſentia animę ad potentias eius, ſecundum ordinem naturę.12ª q.83.1.2m.

178 Cauſa peccati originalis eſt tantum vna, ſcilicet priuatio originalis iuſtitię.12ª.q.82.2.c.

179 Libido habitualis ſ.fomes, eſt cauſa peccati originalis: non autem libido actualis, ſed eſt ſignum habitualis.12ª.q.82.4.1m.

180 Perſona primo i.in Adam, infecit naturam peccato originali: ſed in aliis hominibus eſt econuerſo.3ª.q.8.5.1m.

181 Perſona primo infecit naturam per peccatum originale. Secundo, natura infecit perſonam. Sed Chriſtus primo reparat perſonam, ſecundo naturam.3ª.q.69.3.3m.

182 Peccatum originale corrumpit naturam, quantum ad id quod naturę eſt: alia vero peccata, quantum ad id ſolum quod perſonæ eſt.12ª.q.81.2.c.3m.

183 Peccatum originale adueniente gratia, tranſit reatu, & manet actu quo ad fomitem.12ª.q.74.3.2m.& q.81.3.2m.

184 Peccatum originale eſt minus voluntarium quocunque peccato actuali.3ª.q.1.4 c.

185 Peccatum originale reſpectu naturę, eſt grauius veniali. ſed reſpectu perſonę, eſt econuerſo.3ª.q 1.4.c.1m.

186 Peccatum veniale dicitur tripliciter. ſ.ex cauſa, euento, & genere.12ª.q.77.8 1m.& q.88.2.c.

187 Peccatum dicitur veniale ex cauſa ſecundum quod priuat. vel diminuit voluntarium per ignorantiam vel impotentiam.12ª.q.77.8.1m.& q.88.2.c.

188 Peccatum veniale non habet ſimpliciter & perfecte rationem peccati, ſed eſt quaſi diſpoſitio ad illud.12ª.q.88.1.1m.

189 Et contingit ex corruptione fomitis.12ª.q.8[illegible]c.

190 Et contingit ſemper vel propter imperfectionem actus, vel propter inordinationem circa ea quæ ſunt ad finem. & vtrunque propter defectum ordinis.12ª.q.72.5.c.& q.87.2.5.o.& q.88.2.c.& q.89.3.c.

191 Peccatum veniale nullam proprie maculam cauſat in anima, ſed impedit actus virtutum.12ª.q.89.1.o.& 3ª.q.87.2.3m.

192 Homo poteſt quandoque eſſe ſine peccato veniali in hac vita, ſed non diu 3ª.q.79 4.2m.

193 Peccatum veniale non poteſt eſſe in non habente vſum liberi arbitrij.3ª.q.87 1.c.

194 Peccans venialiter, recidiuat & ſimulat.i.fictus diſpoſitiue & imperfecte: non autem ſimpliciter.12ª.q.73.2.2m.

195 Peccatum veniale non poteſt dimitti, quandio voluntas ad illud manet.3ª.q.87.1.c.1m.& 2.2m.& 3.2m.

196 Vnus actus charitatis poteſt delere omnia venialia ſine actuali cogitatione eorum.3ª.q.87.1.o.

197 Aliquid cauſat remiſſionem venialium tripliciter. ſ.cauſando gratiam, vt omnia ſacramenta nouæ legis: vel deteſtando peccata, vt confeſſio generalis, & oratio dominica: vel reuerendo diuina, vt benedictio epiſcopalis, quælibet vnctio ſacramentalis, & huiuſmodi.3ª q.87.3.

198 Ingreſſus eccleſiæ conſecratę, delet peccata venialia.3ª q.83.3.3m.& q.87.3.c.

199 In quolibet genere peccati mortalis, ſunt quædam peccata venialia propter imperfectionem actus.22ª.q 35.3.c.& q 36.3.c.& q.561.5.c.

200 Peccatum veniale diſponit ad mortale per ſe, & per accidens, quia frequens venialium iteratio, diſponit ad illam placentiam venialium, in qua conſiſtit peccatum mortale: eo quod ſecūdum quod habitus ex conſuetudine generatur & augetur ſecūdum hoc delectatio & pronitas creſcit.12ª.q.74 4.3m.& q.88.3.4.c & 22ª.q.24.10.c.fi.& 12.1m.& q.43.7.5m.& q.132.4.3m.& q.186.9.c.

201 Peccatum veniale comparatur ægritudini: mortale vero morti.12ª.q.72.5 c.

202 Licet virtus ſecundum habitum, non corrumpatur niſi per peccatum mortale: tamen actus eius corrumpitur & impeditur etiam per veniale.12ª.q.89.1.c.& 22ª.q 1.33.1.2m.

203 Peccatum mortale eſt contra præceptum Dei, non autem veniale, ſed eſt præter præceptum.12ª.q.74.9.c.& q.88.1.1m.& 22ª.q.105.1.1m.

204 *Peccatum veniale & mortale, differunt genere.12ª.q.88.1.c.

205 *Peccatum veniale ex genere, poteſt fieri mortale ex intentione, non idem numero, nec multa ſimul.12ª.q.88.2.c.& 4.c.& 6.c.1m.

206 Conſenſus in veniale ex genere eſt veniale. Sed conſenſus in veniale propter imperfectionem actus, facit mortale.12ª.q 74.8.1m.& 9.c.3m.& q.18.5.1m.

Peccatum veniale poteſt fieri mortale per ſubtractionem, propter imperfectionem actus, non autem propter additionem.12ª.q.88.2.c.& 6.c. 207

*Peccatum veniale & mortale differunt, ſicut reparabile & irreparabile.12ª.q 72.5 c. 208

Per peccatum mortale omnino mens auertitur à Deo, ſed per veniale retardatur affectus hominis, ne prompte feratur in Deum.3ª.q.87.1.1.c. 209

Per quodlibet peccatum veniale vel mortale, deordinatur voluntas hominis, per immoderatam conuerſionem ad bonum creatum.3ª.q 87.1.c.& 1.3m. 210

Vnum peccatum mortale poteſt oriri ex veniali.12ª.q.13.4.3m.& q.105.1 2m. 211

Ante baptiſmum non poſſunt eſſe venialia, ſine mortalibus.12ª.q.89.5.6.c.& 3ª.q.90.4.1m. 212

In ratione ſuperiori dupliciter poteſt eſſe peccatum veniale. ſ.quando conſentit in veniale ex genere, vel quando habet ſubitum motum infidelitatis ſine conſenſu.12ª.q.74.10.o. 213

Ratio ſuperior, circa obiectum potentię inferioris, vt ſenſualitatis, ſicut in delectationibus ſecundum carnem non habet motum, niſi deliberatum: ideo ſemper eſt mortale, ſi ſit de mortali: non autem ſi ſit de veniali.12ª.q.74.10.o. 214

Nullus debet peccare venialiter, ne alius peccet mortaliter.22ª.q.26.4.c.2m.& q 43.7.5m.& q.110.3 4m. 215

Quilibet debet potius mori, & præeligere omnem pœnam in generali, quam peccare non ſolum mortaliter, ſed etiam venialiter.22ª.q.110.3 4m. 216

Vnum veniale poteſt remitti ſine alio veniali, non autem ſine quolibet mortali.3ª.q.87.4.o.& q.90.4.3m. 217

Peccatum veniale remittitur poſt mortem in purgatorio, quo ad culpam & pœnam, non autem mortale 1ª.q.64.2 c. 218

Quicquid fit in contemptum Dei, & quicquid in ſui ratione importat contemptum Dei, eſt peccatum mortale.22ª.q.58.3.c.& q.6[illegible] 3 c. 219

Nullus actus ſine conſenſu rationis, eſt peccatum mortale.12ª.q.15.o.& q.74.5.1m.& 22ª.q.35.3.c. 220

Omnis actus humanus non relatus in Deum, actu vel habitu ex parte agentis, eſt peccatum mortale, non autem ex parte actus.22ª q.88.1.2m. 221

Intendēs peccare mortaliter, ſemꝑ peccat mortaliter.22ª.q.110.4.c. 222

Actus peccati mortalis, poteſt aliquando eſſe figura alicuius boni.22ª q.88.2.2m. 223

Cuicunque peccato mortali homo vult adhærere ſumens baptiſmum, dicitur fictus, fictione includente omne peccatum. 3ª. q.69.9.3m. 224

Omne quod fit propter mortale, eſt mortale.22ª.q 88.2.4.6.c.& 22ª.q.110.4.c.& q.154.4.c. 225

Omne quod eſt contra præceptum Dei, eſt peccatum mortale, niſi forte propter imperfectionem actus.12ª.q.74 1.o. 226

Omne peccatum mortale eſt contra præceptum Dei.22ª.q.68.3.c.fi & q.9[illegible].b. 227

Aliquid dicitur peccatum mortale dupliciter. ſ. ſecundum ſpeciem ſuam, & ex ſua cauſa.22ª.q.154 4 c.princ. 228

Non omne peccatum mortale directe contrariatur præceptis decalogi, ſed tantum iniuſtitiam continens 22ª.q.14[illegible] 1m. 229

Quilibet agens contra debitum iuſtitiæ, peccat mortaliter.22ª. q.69.1.c & q.70 4.c. 230

Qui eſt in peccato mortali, diligit habitualiter aliquid ſupra Deum.22ª.q.68.3.c. 231

Omne peccatum mortale contrariatur charitati, nō autem ſpei, vel fidei.12ª.q.71.4.c.& 22ª.q.24.10 c.& 12.c.4m.& 3ª.q.87.1.c. 232

Omnis actus contra charitatem, eſt peccatum mortale.12ª. q.87.3.c & q.88.2.c.& 12ª.q 13.2.c & q.35.3.c. 233

Quælibet virtus vt virtus.i.informata charitate, expellitur per quodlibet mortale, non autem inquantum eſt habitus.12 q.63.2.3m.& q.65.3.c & q.71 4.o.& q.73.1 2m. 234

Per quodlibet peccatum mortale, deperit quicquid virtuti debebatur: & omnia merita mortificantur.22ª.q.132.3.1m.& 3ª.q.89.4.o. 235

*Peccatum mortale quātum ad aliquid eſt ſimile ægritudini, & quātum ad aliquid eſſe ſimile morti, & hoc eſt inquantum ſeparat à Deo, qui vita eſt animæ: ægritudini autem inquantum habitudo reuocationis ad vitam & ſanitatem, remanet in peccante, licet talis ægritudo.i.peccatum de ſe inducat damnationem æternam.12ª.q.72.5.c. 236

*Nullum mortale poteſt remitti ſine alio, quia omnia mortalia ſunt connexa in auerſione, non autem in conuerſione.12ª.q.73.1.o.& 3ª.q.86.3.o. 237

PECVNIA. & intelligitur omne illud, cuius pretium æſtimari poteſt pecunia.22ª.q.78.2.c.& q.100.2.5.c.& q.117.2m.& q 118.2.1m.

Pecunia nō pōt vēdi in mutuo ꝓ pecunia ampliori, quā ſit quātitas pecunię mutuatę, quę reſtituenda eſt.22ª.q.78.2.4m.principio.

1 POENA duplex.ſ.pœna ſenſus.i.afflictiua, & pœna damni.i.carentia diuinæ viſionis.12æ.q.87.4.c.fi.& 22æ.q.19.4.4m.& 3a.q.46.6.3m & q.52.1.2m.

2 Pœna ſenſus, debetur culpæ ratione inordinatæ conuerſionis, ſed pœna damni ratione auerſionis.12æ.q.87.4.c.& 12æ.q.79.4.4m.

3 Pœna peccati duplex.ſ.per inflictionem contrarij.& per ſubtractionem boni conuenientis:prima eſt à Deo agente: ſecunda vero, à Deo non agente.22æ.q.19.1.3m.

4 Pœna peccati duplex.ſ.pœna taxata. & pœna conſequens: prima commenſuratur culpę,non autem ſecunda.12æ.q.164.1.4m.

5 Pœna conſequens peccatum duplex, ſcilicet per ſe,& per accidens. 12æ.q.75.2.0.

6 Vnius peccati eſt tantum vna pœna adæquata, & plures partiales multipliciter.22æ.q.39.4.3m.& q.79.4.1m.

7 Omnis pœna eſt medicina, ſed non ſemper reſpectu peccantis.12æ.q.87.7.1m.& 3.2m.& 22æ.q.39.2.3m.& 4.3m.& q.66.6.2m.& q.86.2.c.& q.108.3.2m.& 4.c.

8 Omnis pœna eſt corruptio agentis,& omnis culpa eſt corruptio actionis.1a q.48.5.6.0.& 12æ.q.81.1.3m.

9 De ratione pœnę eſt, quod ſit contraria voluntati.1a.q.8.5.c.& q.64.3.c.& 12æ.q.87.2.6.c.& 2a2æ.q.18.3.c.

10 De ratione pœnæ ſunt tria.ſ.quod ſit contra voluntatem propter culpam & paſſio ab extrinſeco.12æ.q.46.6.2m.

11 Nulla pœna eſt volita abſolute, ſed ex conditione dupliciter.ſ.qua acquiritur bonum,vt ſatisfactio & martyrium:& ſine qua non,vt mors naturalis & purgatio, ſine quibus ad bonum optatum perueniri non poteſt.12æ.q.87.6.c.

12 Pœna eſt bona ſimpliciter,& mala ſecundum quid.i.hoc.12æ.q.19.1.c.

13 Peccatum non eſt pœna niſi per accidens:& hoc dupliciter.ſ.ratione antecedentis.quia deſeritur à Deo,& ratione conſequentis, quia perditur melius.12æ.q.87.2.0.& 22æ.q.36.2.4m.

14 Puniri non eſt culpa,ſed fieri reum pœna.12æ.q.87.1.2m.

15 Pœna peccato proportionatur ſecundum acerbitatem, in iudicio diuino,& humano.12æ.q.87.3.c.& 4.c.2m.

16 Ratio omnium pœnarum veteris legis exponitur.12æ.q.105.2.9m.& 10m.& 11m.& 12m.

17 Pœna non debetur iuſte,niſi propter culpam.12æ.q.87.7.c.

18 Omnis pœna vt pœna, infligitur tantum pro culpa propria & præterita:ſed vt ſatisfactio vel vt medicina, infligitur etiam pro culpa aliena.12æ.q.87.7.8.0.& 22æ.q.108.4.0.& 3a.q.14.1.3m.

19 Nullus punitur pœna animæ, niſi pro culpa propria,quia pœna animæ non eſt medicina.12æ.q.87.8.0.& 22æ.q.108.4.c.1m.

20 Filius punitur pœna corporali pro culpa parentum,& ſerui pro dominis,inquantum ſunt aliquid eorum,nõ autem pœna ſpirituali niſi culpa aliorum fiat eis propria ratione conſenſus, vel imitationis, vel conſultationis, vel diſſimulationis.12æ.q.81.1.1m.& 2.5m.& q.87.8.0.& 22æ.q.108.4.1m.& 3m.& q.164.1.4m.& 3a.q.88.6.3m.

21 Pœnam ſemper præcedit peccatum in natura, ſed non ſemper in perſona puniti.12æ.q.87.7.0.

22 Qui eſt in peccato.nõ habet guſtum ſanum,ſed affectum infectum, amore ſui inordinato: ideo reuocatur à peccato per pœnas contrarias ſuæ naturę & ſuę voluntati, & non dulcedine diuinæ bonitatis.22æ.q.108.3.c.

23 In iudicio humano nullus debet puniri pœna perſonali,niſi pro culpa ſua.ſed tantum pœna damni,triplici ratione.ſ.vel ex hoc quod aliquis ineptus redditur ſine ſua culpa,ad aliquod bonum habẽdum vel conſequendum. vel quia bonum in quo damnificatur, non eſt proprium bonum, ſed commune, vel quia bonum vnius dependet ea bono alterius.22æ q.108.4.2m.

24 Non omnes pœnę ſunt ęquales,nec præmia ſunt æqualia.12æ.q.73.2.c.

25 Maxima pœna eſt,ſeparari à Deo.12æ.q.89.6.c.fi.

26 Grauior pœna imponitur quadrupliciter.ſ.propter grauius peccatum.conſuetudinem, pronitatem, & nocumentum.12æ.q.105.2.9m.& 22æ.q.39.2.1m.

27 Lex vetus,pœna mortis,punit peccata contra Deum,homicidium, irreuerentiam ad parentes,adulterium:inceſtum, & furtum hominum. Aliatum autem rerum, pœna damni.12æ.q.105.2.10m.& 12æ.q.66.6.2m.

28 Pœnam talionis in percuſſoris mutilationibus, & falſo teſtimonio, lex vetus infligit:in alijs vero flagella vel ignominiam.Ibidem.

29 Pœna poſt remiſſionem culpę, imponitur duplici de cauſa, ſcilicet ad ſoluendum debitum,& ad remedium: quo ad primum, debet imponi ſecundum quantitatem culpę:ſed quo ad ſecundum pro minori culpa,imponitur maior pœna,triplici ratione.ſcilicet difficultatis, periculi,& multitudinis.12æ.q.105.2.9m.

30 Chriſtus ea auctoritate poterat totam pœnam,vel partem dimittere ſicut volebat,non autem alij.3a.q.83.4.2m.

31 Deus tardat pœnas pro peccatis duplici ratione.ſ.vt prædeſtinati conuertantur,& vt iudicia eius appareant iuſta.12æ.q.79.1.c.fi.

Poſt hanc vitam nullus habebit pœnam corporalem nec ſpiritualem,niſi pro culpa ſua.22æ.q.108.4.c. 32

Minima pœna purgatorij, eſt maior quàm maxima pœna hic.3a q.46.6.3m. 33

Mortui cum ſolo peccato originali, non puniuntur pœna ſenſus.3a.q.1.4.2m. 34

Pœna ęterna debetur peccato originali,non ratione grauitatis, ſed ratione ſubiecti priuati gratia.12æ.q.87.5.2m. 35

Pœna duplex debetur peccato originali,ſcilicet carentia diuinæ viſionis.inquantum inficit perſonam:mors,rebellio,& huiuſmodi, inquantum inficit naturam.3a.q.12.1.c. 36

Omnes pœnę pro peccato primorum parentum, declarantur.22æ.q.164.2.0. 37

Minor pœna debetur peccato originali,quàm veniali.1a.q.1.4.2.1. 38

Peccatum veniale ſine gratia.i.cum originali vel mortali,punitur æternaliter pœna ſenſus in inferno.12æ.q.87.5.3m. 39

Pœna temporalis debetur peccato veniali. ęterna vero mortali.12æ.q.72.5.c.& q.87.2.5.0.& q.88.1.4.c.& q.109.7.c.& 3a.q.86.4.0. 40

Omnis pœna præeligenda eſt non ſolum peccato mortali.ſed etiam peccato veniali; tamen nullus tenetur ſe nec alium in ſpeciali de hoc,propter periculum,quia deſcendere in talibus ad ſingula,eſt inducere hominem in tentationem, & præbere occaſionem peccandi.22æ.q.100.3 4m. 41

Remiſſa per pœnitentiam,culpa mortali & pœna æterna, quandoque remanet pœna temporalis.12æ.q.87.6.0.& 3a.q.86.4. 42

P O E N A L E eſt aliquid, inquantum eſt contra voluntatem.1a.q.48.5.c.& q 64.3.c.& 12æ.q.87.1.6.c.& 22æ.q.18.3.c.

POENITENTIA vt eſt dolor voluntatis, cum electione recta.eſt virtus vel actus eius,non autem vt paſſio.3a.q 85.1. 1

Pœnitentia eſt virtus ſpecialis,quia habet materiam generalem ſub ratione ſpeciali,ſcilicet omnia peccata,vt emendabilia per actum hominis.3a.q.85.2.0. 2

Pœnitentia eſt virtus moralis & nõ theologica,quia obiectum eius eſt peccatum,non autem Deus;ſed eſt finis eius.3a.q.85.3.1m. 3

*Pœnitentia eſt ſpecies iuſtitiæ cõmutatiuæ.licet contineat aliquid de qualibet virtute 3a q.85.3.0.& 4.c. 4

Pœnitentia & vindicatiua, continentur ſub iuſtitia commutatiua. 3a.q.85.3 1m. 5

Pœnitentia ſecundum quod eſt virtus,importat deteſtationem peccati,cum propoſito abolendi illud ſecundum conditionem ſtatus peccantis 3a. q.85. 2.1m.& 3.c. 6

Pœnitentia ponit medium,inquantum infert debitam pœnam pro qualibet culpa,ſecundum acceptationem Dei.3a.q.85 3.2m. 7

*Pœnitentiam ordine naturæ, ſimpliciter præcedunt virtutes theologicæ.3a.q.84.6.0. 8

Pœnitentia eſt dolor de peccato præterito,ſed verecundia eſt timor, de turpi futuro.3a.q.85.1.2m. 9

Pœnitentia eſt in reo,ſecundum voluntatem eius, pro offenſa Dei ſed iuſtitia vindicatiua, eſt in iudice, contra voluntatem rei, & pro offenſa in communi.3a.q 85.3 0.& q.90.1.c. 10

Pœnitentia ſecundum quod eſt actus virtutis,requiritur ante baptiſmũ,quæ ſit prior baptiſmo,tempore vel natura, non autem vt ſacramentum.3a.q.60.& q.84.2.2m.& 6.2m & q 90. 4 1m. 11

Pœnitentia eſt poſterior natura & tempore fide,ſpe, & timore ſeruili;ſed eſt prior charitate & cæteris virtutibus.3a q.85 6.0. 12

Pœnitentia vtitur temperantia ad finem ſuum 3a.q.85 3.4m 13

Deteſtatio vel diſplicentia peccati abſolute,eſt actus cuiuſlibet virtutis:ſed vt expiabile per eam,quo ad culpam & reatum,eſt actus pœnitentiæ virtutis.3a.q.85.2.1m.& 3.c. 14

Primus actus pœnitentiæ, ſ.contritio, ſe habet vt vltima diſpoſitio ad gratiam conſequendam;alij vero actus pœnitentiæ, procedũt iam ex gratia & virtutibus.3a q.89.1.2m.& 2.c. 15

Pœnitentia,& gaudium,circa idem.ſ.de peccatis contrariantur, nõ autẽ gaudium de pœnitentia.vel de venia ſperata 3a.q.84.9. 2m. 16

Pœnitentia non fuit in Chriſto actu nec potentia, ſicut nec materia eius ſcilicet peccatum.3a.q.84.7.4m. 17

Pœnitentia vt virtus eſt ſubiectiue in voluntate, ſed vt paſſio eſt in concupiſcibili,3a.q.85.4. 18

Pœnitentia eſt in innocentibus ſecundum habitum, non autem ſecundum actum.1a.q.95 3.c. 19

Pœnitens recurrit ad Deum,ſicut ſeruus,filius & vxor,ad dominũ, patrem & virum:ad ſacerdotem autem.ſicut ad vicarium Dei 3a.q.85.3.c. 20

Eſau non verè pœnituit,quia non doluit de peccato,ſed de damno. 3a.q.86 2.1m. 21

Habens veram pœnitentiam poteſt eam deſerere: tamen pœnitentia requirit propoſitum perſeuerandi.3a.q.84.10.0. 22

Vera pœnitentia poteſt amitti per quodlibet peccatum mortale ſequens,propter flexibilitatem liberi arbitrij.3a.q.84.10.c. 23

Pœnitentia debet eſſe continua ſecundum habitum, non autem ſecundum actum,quia non poteſt.3a.q.84.9.0. 24

Pœnas

25 Pœnitentia interior debet durare vſque in finem vitæ, non autem exterior.3ª.q.84.8.c.& 9.1m.
26 Pœnitentia eſt poſſibilis in fine vitæ, quandiu durat liberum arbitrium:ſed eſt difficilis & rara.22ª.q.14.3.3m.
27 Exercitia militiæ, negociationis & publicanorum, poſſunt haberi à pœnitentibus,licet laudabilius euitentur ab eis.22ª.q 188.3.4m.
28 Militia ſecularis, interdicitur pœnitentibus: ſed quæ eſt propter Deum,imponitur eis quandoque.22ª.q.188.3.3m.
29 Pœnitentia quo ad habitum eſt tantum à Deo, ſed diſpoſitiue eſt à nobis per timorem ſeruilem vt plurimum: licet in aliquibus inchoetur ex amore.3ª.q 85.5.c.
30 Actus pœnitentiæ eſt à timore ſeruili, vt à primo motiuo affectus. à timore filiali vero, vt à principio immediato & proximo.3ª.q.85.5 c.
31 Sex actus per ordinem, concurrunt ad cauſandum in nobis pœnitentiæ actus,ſcilicet operatio Dei conuertentis cor, motus fidei, ſpei,charitatis,timoris ſeruilis,& filialis.3ª.q.85.5.c.
32 Chriſtus ſacramento pœnitentiæ nõ eſt vſus ad ſe,nec ad alios,quia vt ſacramentorum dominus,effectum ſacramenti ſine ſacramentalibus præbebat.3ª.q.84.5.3m.& 7.4m.
33 Pœnitentia figurabatur in veteri lege per diuerſos ritus expiationum.12ª.q.102.5.3m.
34 Pœnitentia in generali eſt à natura, ſed cum aliqua determinatione,eſt à lege veteri:à noua verò,vt ſacramentum nouæ legis.3ª.q. 84.7.c.& q.86.6.4m.
35 Pœnitentia eſt ſacramentum.3ª.q.84.1.c.
36 Et fuit inſtitutum à Chriſto dando claues, ſed oſtendit efficaciam eius poſt reſurrectionem.3ª.q.84.7 c.
37 Et neceſſarium eſt ſolis habentibus peccatum.3ª.q.65.1.c.& 2.4m. & 4.c.& q.85.5.c.& 6.c.
38 Sacramentum pœnitentiæ poteſt & debet iterari.3ª.q.84.10.c.
39 Sacramentum pœnitentiæ non requirit impoſitionem manus, nec ſignum ſtruecit.3ª.q.84.4.c.
40 Remiſſio peccatorum,eſt res tantum in ſacramento pœnitentiæ:actus vero exteriores pœnitentis & abſoluetis,ſunt ſacramentum tantum:ſed pœnitentia interior eſt ſacramentum & res ſacramenti,& ſecundum totum ſimul,eſt cauſa tertij,ſed ſecundum & tertium,eſt cauſa primi.3ª.q.84.1.3m.
41 Hoc ſacramentum non conſiſtit in cõſecratione materiæ.nec in vſu materiæ conſecratæ,ſicut alia ſacramenta, ſed in remotione materiæ,ſcilicet peccati.3ª.q.84.3.c.
42 In Sacramento pœnitentiæ & matrimonij. non eſt materia corporalis,ſicut in alijs ſacramentis: ſed actus humani ſenſibiles, ſunt ibi loco materiæ,3ª.q.84.1.1m.& 2m.& 4.3m.& 7.c.& q.85.1.1m. & q 86.4.3m.& 6.c.& q.89.1.2m.& q.90.1.c.& 2.c.
43 Materia vel obiectum pœnitentiæ duplex,ſcilicet proxima, id eſt actus pœnitentis:& remota, ſcilicet peccata.3ª.q.84.2.c.& q.90. 1.3m.
44 Materia pœnitentiæ adhibetur à Deo interius inſpirante; non autem à miniſtro,ſicut in alijs ſacramentis,ſed tantum complet abſoluendo.3ª.q.84.1.2m.& 3.c.& 4.4m.
45 Pœnitentia eſt aliquo modo de quolibet genere peccatorum, ſed eſt de peccato mortali proprie & principaliter:de veniali proprie & non principaliter:de originali vero, improprie.3ª.q.84.2.3m.& 7.3m.
46 Nullus tenetur ad pœnitentiam de peccato veniali, quia ſine ea remittitur: licet non in hac vita.3ª.q.87.1.c.& 2.1m.
47 Quæ ſunt ex parte pœnitentis,ſ. verba & facta, ſunt materia huius ſacramenti,quæ vero ſunt ex parte ſacerdotis,ſe habent per modũ formæ.3ª.q.84.3.c.1m.& 4.3m.& 7.c.& q.86.6.c.& q.89.1.2m.
48 Forma huius ſacramenti eſt hæc:abſoluo te,ſed alia,ſcilicet in nomine patris,&c.& omnia alia quæ in abſolutione dicuntur, ſunt ad bene eſſe.3ª.q.84.1.c.
49 Sacramentum pœnitentiæ habet partes, non autem vt virtus nec alia ſacramenta.3ª.q.90.1.c.
50 Partes eius materiales ſunt tres,ſcilicet contritio, confeſſio & ſatiſfactio. Sed partes eius eſſentiales & cuiuſlibet ſacramenti, ſunt materia & forma.3ª.q 90.2.c.
51 Hæ partes pœnitentiæ,ſunt partes eius eſſentiales; non autem ſubiectiuæ,nec potentiales.3ª.q 90.3.c.
52 Contritio,confeſſio,& ſatisfactio,ſunt actus pœnitentiæ virtutis,& non partes eius.3ª.q.90.1.2m.
53 Ordo virtutis & temporis, eſt inter partes pœnitentiæ integrales. 3ª.q.90.3.3m.
54 Pœnitentia ante baptiſmum, pœnitentia peccatorum mortalium,& pœnitentia venialium,ſunt partes,id eſt,ſpecies virtutis pœnitentiæ,non autem ſacramenti pœnitentiæ.3ª.q 90.4.c.
55 Satisfactio dicitur fructus pœnitentiæ, quia eſt vltima pars eius.3ª. q.90.2.3m.
56 Pœnitentia ſolennis non debet iterari triplici ratione, ſcilicet ne ex iteratione pœnitentia vileſcat,& propter ſignificationem:& quia ſolennizatio eſt quaſi quædam profeſſio perpetuo pœnitentiam conſeruandi.3ª.q.84.10.2m.
Pœnitens ſolenniter non debet ordinari quadruplici ratione, ſcilicet propter dignitatem ordinum iſtorum propter timorem recidiui, propter ſcandalum vitandum quod poſſet in populo oriri ex memoria præcedentium peccatorum;& quia nõ haberet frontem alios corrigendi,cum peccatum eius fuerit publicum, & ordinans debet priuari poteſtate hac,niſi in neceſſitate vel conſuetudine ad ordines minores tantum.3ª.q.85.3.3m. 57
Pœnitentia reuocat omnes defectus, reſtituendo in priſtinam gratiam.3ª.q.89.1.2m. 58
In ſacramento pœnitentiæ,gratia infunditur, per quam fit remiſſio peccatorum,3ª.q.89 1.c. 59
Pœnitẽtia ex prima ſui inſtitutione,reſpicit præteritum:ſed ex conſequenti vt medicina præſeruans,reſpicit futurum:& ſimiliter ſatisfactio.3ª.q.84.8.1m. 60
Dignitas amiſſa per peccatũ, eſt triplex.ſ.filiatio Dei per gratiam, innocentia & dignitas eccleſiaſtica. Prima reſtauratur per pœnitentiam.non autem ſecunda; ſed aliquid maius quandoque: nec tertia,quadrupliciter.ſ.ſi vere non pœniteat, vel negligenter, vel propter irregularitatem,vel propter ſcandalum. 3ª.q.89.3.c. 61
In pœnitentia non quæritur ſola reintegratio æqualitatis iuſtitiæ, ſicut in iuſtitia vindicatiua, ſed magis reconciliatio amicitiæ.3ª.q. 90.3.c. 62
Pœnitentia expellit effectiue quodlibet peccatum, formaliter vero, ſuum oppoſitũ tantum,ſcilicet impœnitentiã.3ª.q.85.2.1m.& 3m. 63
Omnis virtus expellit formaliter id eſt per actum primum, peccatum ſibi oppoſitum, ſed tantum pœnitentia, expellit effectiue.ſ. per actum ſecundum omne peccatum.3ª q.85.2.3m. 64
Homo in primo inſtanti ſui pœnitentiæ, conſequitur remiſſionem peccatorum.3ª.q.84.8.1m. 65
Merces pœnitentiæ eſt plena remiſſio peccatorum, quo ad culpam & pœnam 3ª.q.84 9.1m.& q.89.1.c. 66
Per pœnitentiam liberamur à peccato,& reſtituimur in ſtatum priſtinum,ſed per eam non exhibetur aliquid de nouo,pertinens ad cultum Dei.3ª.q.63.6.c. 67
*Omne peccatum viatoris,deleri poteſt per pœnitentiam, non autem damnatorum.3ª.q 86.1 c.& q.87.1.c. 68
Remiſſio culpæ eſt effectus pœnitentiæ virtutis; ſed principalius pœnitentiæ ſacramenti.& principalius gratiæ quàm ſacramenti; & principalius charitatis & fidei, quàm pœnitentiæ virtutis. 3ª. q.86.6.c. 69
Remiſſio culpæ eſt effectus pœnitentiæ, principaliter ex vi clauium in miniſtris: ſecundario ex vi actus ipſius pœnitentis.3ª.q. 86.6. c.& q.89.1.2m. 70
Peccatum mortale poteſt remitti ſine ſacramento pœnitentiæ. non autem ſine virtute pœnitentiæ.3ª.q 86.2.c & 3 c.& q.87.1 c. 71
Peccatum veniale poteſt remitti ſine ſacramento pœnitentiæ. non autem ſine aliquali actu virtutis pœnitentiæ. explicito vel implicito.3ª.q.87.1.c.& 2.2m.& 3m.& 3 c. 72
Pœnitentia tollit totam culpam,ſed non ſemper totum reatum, id eſt,debitũ totius pœnæ.3ª q.67.3.3m.& q.69.10.3m.& q.86 4.c. 73
Pœnitentia non tollit omnes reliquias peccati actualis. id eſt,defectus conſecutos,niſi pœnitentia ſit perfecta, ſecundum omnes eius partes.3ª.q.86.4.3m.& 5.c. 74
Sacramentum pœnitentiæ habet efficaciam ad remiſſionem peccatorum,ex virtute nominis Chriſti, patientis & reſurgentis. 3ª.q. 84.4.c.& 5.3m.& 7.c.& q.86.1.c.ſi.& 6.3m. 75
Remota per pœnitentiam auerſione,remanet inordinata conuerſio ad bonum creatum.3ª.q.86.4.3m.& 5.c. 76
Omnes virtutes & gratiæ,reſtaurantur per ſacramẽtum pœnitẽtiæ, nõ autem per virtutem pœnitẽtiæ.22ª q.152.3.3m.& 3ª.q.89.1.c. 77
Nec reſtaurantur ſemper in gradu priori, ſed in maiori vel minori, ſecundum gradum motus pœnitentiæ.3ª q.89.2.c.& 5.3m. 78
PANTECOSTES erat feſtum pro beneficio datæ legis. ſignificans aduentum ſpiritusſancti,cuius feſtum ſuccedit ei.12ª.q.102. 4.10.& q.103.3.4m. 1

PER ſignificat aliquam cauſam operationis, in ſuo caſuali dupliciter.ſ.vt exit ab agẽte,& vt terminatur ad operatũ.1ª.q.36.3.c. 2
Cum dicitur aliquis per aliquem operari,hæc præpoſitio, per,ſemper deſignat in ſuo caſuali aliquã cauſam, vel principium actus. 1ª.q.36.3.c.princ. 3
Per,ſignificat cauſam mediam, ſed aliquando habitudinem formæ, per quam agens operatur.1ª.q 39.8.c.& q.45.6.2m. 4
Hæc præpoſitio,per,ſolet denotare cauſam mediam,vel principium de principio 1ª.q 45.6.2m. 5
Per ſignificat autoritatẽ in recto,& aliquãdo in obliquo.1ª.q.36.3.c. 6
Pater operatur per filium,& non econuerſo. 1ª. q. 36.3.c.4m. & q. 45.6.2m.
*PERCEPTIO,experimentalem quandam notitiam ſignificat. 1ª.q.43.5.1m. 7

PERFECTIO dicitur dupliciter.ſ.proprie,& tranſumptiue,ſicut dicitur quandoque perfectus latro, non quidem proprie 8

& ſimpliciter, ſed quaſi tranſumptiue & ſecundum quid. 12e. q. 55. 3. 1m. & q. 72. 1. c. & ſi. & 22e. q 14. 4. 1m. & q. 43. 1. 1m. & q. 47. 13. c. & q. 92. 1. 1m & q. 115. 1. c. 3m.
2 Perfectio duplex, ſcilicet prima, id eſt, forma ſubſtantialis: & ſecunda id eſt forma accidentalis. 1a. q. 73. 1. c. & 12e. q. 4. 2. 1m.
3 Perfectio duplex, ſcilicet prima, id eſt ſubſtantia rei, & ſecunda, id eſt finis, ſiue operatio, & prima eſt cauſa ſecundæ. 1a. q 73 1. c.
4 Perfectio vniuerſi duplex, ſcilicet ſecundum ſtatum præſentem, & futuræ nouitatis. 1a. q. 73. 1. c.
5 Perfectio duplex, ſcilicet totalitatis & finis: prima conuenit diei ſextę, in primis operibus Dei: ſed ſecunda diei ſeptimæ. 1a. q 73. 1. c 2m. & 3a. q. 29 2. c.
6 Perfectio dicitur tripliciter, ſcilicet ſimpliciter, ſecundum naturam, & ſecundum tempus. 12e. q. 78. 2. 1m. & 22e. q. 161. 1. 4m.
7 Perfectio triplex, ſcilicet ſecundum eſſe, ſecundum accidentia, & ſecundum finem. 1a. q. 6. 3. c.
8 perfectio triplex, ſcilicet diſpoſitionis, formę, & finis. 3a. q. 27. 5 2m.
9 perfectio triplex, ſcilicet naturę, gratię & glorię. 1a. q. 73. 1. 1m.
10 Gradus perfectionis quintuplex, ſcilicet quia ſupremum in entibus eſt, quod habet perfectum bonum ſine operatione vt Deus: ſecundum eſt quod habet perfectum bonum per vnum, vel per paucos motus, vt angelus: tertium eſt, quod acquirit perfectum bonum, per multas operationes, vt homo: quartum eſt, quod non poteſt acquirere perfectum bonum vllo modo, ſed acquirit ad primum per paucos motus, vt bruta perfecta: vel per vnum tantum, vt bruta imperfecta, & infimum eſt, quod nihil horum poteſt acquirere, & propter hoc non habet participatum aliquem motum, vt plantę. 1a. q. 77. 2 c. & 12e. q. 3. 1. 4m. & q. 5. 7. c.
11 Omnis creatura, ſecũdum quod eſt perpetua, eſt de eſſentiali perfectione vniuerſi, de accidentali vero, ſecundum quod eſt corruptibilis. 1a. q. 23. 7. c.
12 Vltima perfectio rei, eſt in conſecutione finis. 1a. q. 103. 1. c. & 12e. q. 55. 1. c. & 22e. q. 184. 1. c.
13 Prima perfectio, id eſt, forma rei, ſe habet ad ſecundam, id eſt ad operationem in duplici ordine, quia terminat & elicit eam. 3a. q. 29 2. c.
14 In omnibus naturis ordinatis; duo cõcurrunt ad perfectionem naturæ inferioris, ſcilicet aliquid ſecundum motum proprium, & aliquid ſecundum motum naturæ ſuperioris. 22e. q 2. 3. c.
15 Vnumquodque ſecundum quod eſt perfectum, eſt bonum, & in actu. 1a. q. 4. princ. & 1. c. & q 5. 1. 3. c. & 12e. q 3. 2. c.
16 Primum principium in genere cauſæ efficientis oportet eſſe perfectiſſimum. nam perfectum dicitur, cui nihi deeſt, ſecundum modum ſuæ perfectionis. 1a. q 4 1. c ſi.
17 Vltima perfectio cuiuſlibet rei, eſt operatio eius. 12e. q. 3. 2. c.
18 *Perfectum eſt prius imperfecto, ordine naturę & perfectionis, ſed econuerſo ordine temporis, & generationis. 1a. q. 85. 3. 1m. & 3a. q. 8. 5. 3m & 6. c.
19 Semper imperfectum eſt propter perfectum. 1a. q. 105. 5. c.
20 Perfecta bonitas eſt in iis quæ ſunt ad finem; ſi per ſe ſufficiunt inducere ad finem, imperfecta vero, ſi tãtum aliquid cooperari poſſunt. 12e. q. 98 1. c.
21 Adueniente perfectę, non manet imperfectum, quando imperfectio eſt de ratione eius. 12e. q. 67. 3. 6. c. & 22e. q. 44. 1m.
22 Vel quando ſunt oppoſita 1a. q. 58. 7. 3m. & q. 62. 7. 1m. & 12e. q. 67. 3. c. & 5. 2m. & 6. c. & 3a. q. 9. 3. 1m.
23 Aliquis dicitur perfectus dupliciter, ſcilicet habendo perfectionem, & ſtatum eius. 22e. q. 184. 4. c.
24 Ad ſtatum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad ſeruitutem Dei, cum aliqua ſolennitate. 22e. q 184. 4. 5. 6. c. & 8. 5m.
25 In ſtatu perfectionis ſunt ſoli profeſſi ſolenniter religionem. & epiſcopi. 22e. q. 184. 4. 5. 6. c.
26 Status epiſcoporum eſt perfectior ſtatu religioſorum, quia epiſcopi ſunt perfectiores, hi autem perfecti. 22e. q. 184. 5. 3m. & 7. 8. o. & q. 185. 8. c. & q. 186. 3. 1m. & q. 188. 1 3m.
27 Status religioſorum eſt perfectior ſtatu curatorum & archidiaconorum. 22e. q. 184. 8. o.
28 Perfectio hominis eſt, vt contemptis temporalibus, ſpiritualibus inhæreat. 12e. q. 99. 6. c. ſi.
29 Perfectio charitatis triplex, ſcilicet ex parte diligibilis, diligentis, & per excluſionem repugnantis: prima conuenit ſoli Deo: ſecunda beatis: tertia viatoribus. 22e. q. 24. 8. o. & q. 44. 4. 2m. & 3m. & q. 184. 2. c.
30 Perfectio charitatis ex parte diligentis triplex, ſcilicet ſecundum actum, ſtudium & habitum: prima conuenit ſolis beatis: ſecunda perfectis viatoribus: tertia omnibus habentibus charitatem, & ad eam omnes tenentur. 22e. q. 24. 8. o. & q. 44. 4. 2m. & 3m. & q. 184. 2. o.
31 Ad perfectionem, aliquid pertinet tripliciter. ſ. eſſentialiter, vt obſeruantia præceptorum charitatis: conſequenter, vt cõſilia, & inſtrumentaliter, vt paupertas. cõrmentia & huiuſmodi 22e. q. 184. 3. c.
32 Paupertas voluntaria non eſt perfectio, ſed inſtrumentum eius, 22e. q. 19. 12 1m. & q. 184. 7. 1m. & q. 186. 6. 1m & q. 186. 3. 3m. & 2. c. & 3. c ſi. & q 188. 7. c. 1m. & 2. c.
Paupertas voluntaria eſt efficax exercitium perueniendi ad perfectionem charitatis. 22e. q. 186. 3. 4m. 33
Perfectio vitę Chriſtianę, ſimpliciter attenditur ſecundum charitatem, ſed ſecundum quid, ſecundum alias virtutes. 12e. q. 184. 1. o. & 2. 3. c. & q. 189 1. 1m. & 3a. q. 46. 3. c. 34
Perfectio vitę eſſentialiter conſiſtit in præceptis; ſed inſtrumentaliter in conſiliis. 22e. q. 184. 3. o. 35
Perfectio vitę, principaliter & per ſe conſiſtit in interioribus, præcipue in charitate, ſed ſecundario & per accidens, in exterioribus, vt in virginitate & paupertate, & hoc tripliciter, ſcilicet remouendo impedimenta, vel vt effectus charitatis, & vt perfectio pœnitentię. 22e. q. 81. 7. o. & q. 186. 7. 1m. 36
Quilibet tenetur tendere ad perfectionem ex præcepto, non autem tenetur eſſe perfectus. 22e. q. 186. 2. 2m. 37
Habens perfectam charitatem. vel exiſtens in ſtatu pefectionis, non tenetur plus aliis ad opera perfectionis, niſi ex voto, vel cura. 22e. q. 110. 4. 5. 38
Qui non eſt perfectus in virtutibus moralibus, indigne ſumit officium prælationis, vel prædicationis. 3a. q. 45. 3. 1m. 39
Perfecti debent tolerare iniurias proprias, ſecundum præparationem animi, non autem communes, Dei, proximi, vel ſtatus. 22e. q. 108. 1. 2m. & 4m. & q. 188. 3. 1m. 40
Perfecti debent reſiſtere detractoribus ſuis. 22e. q. 72. 3. o. 41
Perfectis licet ſua repetere, vel non dare, ſicut etiam imperfectis. 22e. q. 43. 8. o. 42

PERICVLVM ex ipſo facto naſcens, facit illud factum non expedire, non autem periculum naſcens ex defectu noſtro. 22e. q. 88. 4. 2m. 1
Expediens eſt aſcendere equum, quamuis periculum immineat cadendi de equo: alioquin oporteret ab omnibus bonis ceſſare, quę etiam per accidens ex aliquo euentu, poſſunt eſſe periculoſa. 22e. q. 88. 4. 2m. 2
Quaſcunque res magnas aggredi, videtur periculoſum eſſe, quia in iis deficere, eſt valde nociuum. 22e. q. 128. 3m. 3
Periculis rerum humanarum eſt obuiandum per res humanas, non autem per hoc, quod res diuinæ conuertantur in vſum humanũ per diſpenſationem indebitam. 22e. q. 88 11. 1m. 4
Periculum eſt in mora quandoque. 12e. q 96. 6. c. ſi. 5
Si ſit ſubitum periculum, non patiens tantam moram, vt ad ſuperiorem recurri poſſit, ipſa neceſſitas diſpenſationem habet annexam, quia neceſſitas non ſubditur legi. Ibidem. 6
PERIVRIVM habet principaliter nomen & ſpeciem à falſitate: ſecundario à defectu iuſtitiæ: tertio, à defectu iudicii. 22e. q. 98. 1. o. & q. 123. 5. 3m. 1
Periurium omne, ſemper eſt peccatum, contrarium religioni. 22e. q. 98. 1. o. 2
Periurium ſemper eſt peccatum mortale: licet ex ioco fit, vel ex lapſu linguæ, ſi perpendit qui iurat. 22e. q. 4 c. & q. 98 2. 3. o. 3
Iurans verum quod putat eſſe falſum, vel iurans falſum, quod putat eſſe verum, eſt periurus. 22e. q. 98. 1. 3m. 4
Periurium promiſſorium, eſt infame ipſo iure, aſſertorium vero, per ſententiam tantum. 22e. q 98. 3. 2m. 5
PERMITTERE lex humana dicitur aliquid. non quaſi ea approbans, ſed quaſi ea dirigere non potens. 12e. q. 93. 3. 3m.
PERMVTATIO beneficii eccleſiaſtici, propter commodum ſpirituale eſt licita de licentia epiſcopi, non autem propter commodum temporale, quia eſt ſimonia. 22e. q. 100. 1. 5m.
PERPLEXVS aliquis eſſe poteſt ex ſuppoſitione. non autem ſimpliciter. 12e. q. 19. 6. 3m. & 3a. q. 64. 6. 3m. & q. 82. 10. 2m. 1
PER SE quod cõuenit alicui, nõ poteſt ſeparari ab eo. 1a. q. 50. 2. c. 1
Formæ conuenit eſſe per ſe, non autem materiæ vel compoſito, ſed per formam. 1a. c. 50. 5. c. & q. 75. 6. c & q. 60. 2. c. 2
*Omne quod ineſt non per ſe, reducitur ad aliquid, quod ineſt per ſe. 12e q. 10. 1. c. 3
In moralibus intentum dicitur per ſe, & quod eſt præter intentionem, dicitur per accidens. 12e. q. 37. 1. c. & q. 39. 1. c. & q. 43. 3. c. & q. 59. 2. c. & q 64. 7. c. & q. 150. 2. c. 4
PERSEVERANTIA eſt in ratione bene conſiderata, ſtabilis & perpetua permanſio, ſecundum Andronicum. 22e. q 128. c. 1
*Perſeuerantia eſt virtus ſpecialis, habẽs ſpeciale obiectum, ſcilicet opus laborioſum, vt tolerabile diuturnitatis. 22e. q. 137. 1. o. & 2 c. 1m. & 2m. & q. 138. 2. c. 2
Perſeuerantia vt eſt virtus, moderatur aliquas paſſiones, ſcilicet timorem fatigationis, aut defectus, propter diuturnitatem non autem perſeuerantia, de qua loquitur philoſophus. 22e. q. 137. 2. 2m. 3
Perſeuerantia dicitur tripliciter, ſcilicet habitus mentis quo firmiter ſtatur cõtra triſtitias, habitus de propoſito perſeuerãdi, & continuatio boni, vſque ad finem vitæ. Primo & ſecundo modo eſt virtus infuſa, non autem tertio modo. 1a. q. 95. 3. 4m. & 12e. quæſt. 109. 10.

q.9.10.c.& 22æ.q.128.5m.& q.137.1.0.& 3.2m.& 4.c.
5 Perſeuerātia primo & ſecundo modo, fuit in Adam, non autem tertio modo.1ª.q.95.1.4m.& 12æ.q.109.10.3m.& 22æ.q.137.4.2m.
6 Perſiſtere in bono vſq; in finem, ea propria intentione huius, eſt proprium perſeuerantiæ, ſed conuenit cuilibet virtuti, inquātum eſt habitus.22æ.q.137.1.3m.& q.138.2.3m.
7 Perſeuerantia eſt pars potentialis, annexa fortitudini.22æ.q.128.c.5m.& 6m.& q 137.3.0.
8 Perſeuerantia conuenit cum temperantia in materia, ſcilicet circa delectationes tactus, ſed magis conuenit cum fortitudine, & principaliter in modo, inquantum firmat cōtra difficultatem diuturnitatis.22æ.q.137.2.1m.
9 Perſeuerantia non eſt in appetitu ſenſitiuo, ſed in ratione.12æ.q 58.3.2m.& 22æ.q.53.5.3m.

1 PERSONA dicitur à perſonando in theatris, cum laruis, 1ª.q.29.3.2m.
2 Perſona non eſt nomen intentionis. ſed rei.1ª.q.30.4.c.
3 Nomen perſonæ non eſt impoſitum ad ſignificandum indiuiduum, ex parte naturæ, ſicut aliquis homo; ſed rem ſubſiſtentem in rationali natura.1ª.q.30.4.c.
4 Perſona ſignificat id quod perfectiſſimum eſt in tota natura, ſcilicet ſubſiſtens in rationali natura.1ª.q.29.3.c.
5 Perſona ſignificat ſubſtantiam particularem, ad dignitatem pertinentem: ideo eſt tantum in natura intellectuali.1ª.q.29.3.2m.
6 Perſona eſt rationalis naturæ indiuidua ſubſtantia, ſecundum Boëtium, 1ª q.29.1.0.& 3.c.2m.& 4m.
7 *Subſiſtentia in diffinitione perſonæ. accipitur in communi, ſecundum quod diuiditur in ſubſtantiam primam & ſecundam.1ª.q.29.1.2m.
8 Perſona eſt hypoſtaſis diſtincta proprietate, ad dignitatem pertinente, ſecundum magiſtros.1ª.q.29.3.2m.& 4m.
9 Forma ſignificata per nomen perſonæ, non eſt eſſentia vel natura, ſed eſt perſonalitas.1ª.q.39.3.4m.
10 Perſona eſt communicabilis multis naturis, non autem multis ſuppoſitis 3ª.q.3.1.2m.
11 Illud quod non exiſtit per ſe, non eſt perſona, vt accidentia, partes & humanitas Chriſti.1ª.q.29 1.2m.& 5m.& q.75.4.2m.& 3ª.q.2.2.3m.& q.16.12.2m.
12 Vnitas perſonæ requirit vnitatem eſſe completi, & perſonalis; quia eſt de conſtitutione eius, non autem operatio.3ª.q.19.1.4m.
13 Perſona proprie conuenit Deo, & nobilius quàm creaturis.1ª.q.29.3.0.
14 Perſona prædicatur analogice de Deo & creaturis.1ª.q.29.4.4m.
15 Perſona in diuinis, eſt diuinæ naturę incommunicabilis exiſtentia, ſecundum Ricardum de ſancto Victore.1ª.q.29.3.4m.
16 Perſona in diuinis, ſignificat relationem per modum ſubſtantiæ.1ª.q.28.4.0.& q.30.1.c.& q.33.2.1m.
17 Perſona etiam in diuinis dicitur ad ſe, & non ad alterum: propter modum ſignificandi.1ª.q.29.4.2m.
18 Trinitas, eſſentia, & quælibet res demonſtrabilis; eſt perſona ſecundum grammaticos.1ª.q.29.8.ſi.
19 In diuinis perſona & eſſentia ſunt idem re, & differunt ratione.1ª.q.3.3.0.& q.39.1.0.& q.40.1.c.
20 Perſona addit ſupra eſſentiam Dei ſecundum intellectum, quia eſſentia poteſt intelligi ſine perſona, non autem econuerſo.3ª.q.3.3.1m.
21 Cognitio perſonarum diuinarum, eſt nobis neceſſaria, ad recte ſentiendum de creatione: ſed principalius de ſalute noſtra.1ª.q.32.1.3m.
22 In diuinis eſſentialia poſſunt abſtrahi à perſonis. cognitione imperfecta: non autem cognitione beata.3ª.q 3.3.0.
23 In diuinis eſt pluralitas perſonarum.1ª.q 30.1.0.
24 Perſona in diuinis, prædicatur pluraliter, de pluribus perſonis.1ª.q.30.1.c.& q.30.3.4m.
25 Communitas huius nominis, perſona, non eſt realis, nec intentionis, nec negationis: ſed rationis.1ª.q.30.4 0.
26 In diuinis ſunt tantum tres perſonę.1ª.q 30.2.0.& q.31.1.0.& q.41.6.0.
27 Tres perſonæ, ſunt vnus Deus. & Deus eſt tres perſonæ, & eſt trinitas.1ª.q.39 3.6.0.
28 Tres perſonas dicimus eſſe vnam eſſentiam, non autem ex vel de eadem eſſentia.1ª.q.39.2.0.& q.41.3.3m.
29 Hæc non conceditur, tres perſonæ, ſunt eſſentię, quia forma non deſignatur niſi per duos genitiuos, vel per vnum genitiuum habentem vim duorum, 1ª.q.39.2.c.4m.
30 Hæc eſt vera, tres perſonæ ſunt vnius eſſentiæ, & genitiuus conſtruitur in habitudine cauſæ formalis, 1ª.q.39.2.0.
31 Hæc conceditur, eſſentia eſt trium perſonarum, non autē hæc: Deus eſt trium perſonarū, nec tres perſonæ ſunt vnius Dei.1ª.q.39.3.c.
32 Perſonę diuinę, ſunt plures res.1ª.q.30.1.c.& q.39.3.3m.

PERTINAX ſecundum Iſidorum, eſt qui tenet imprudenter ſuum propoſitum, quaſi omnino tenax 22æ.q.138.2.c. 1
Pertinax aſſimilatur incontinenti & molli; quia nimis appetit aliquam delectationem, & fugit triſtitiam.22æ.q.138.1.2m. 2
Pertinacia opponitur perſeuerantiæ ſecundum exceſſum, mollicies autem ſecundum defectum.22æ.q.138.2.c. 3
PERVICAX eſt idem quod pertinax, qui in ſuo propoſito ad victoriam perſeuerat.22æ.q.138.2.c.
*PESSIMVM non oportet quod opponatur optimo.12æ.q.53.4. 1m.& q.84.4.1m.
PETRA in deſerto, fuit aliquid materiale: ſignificans Chriſtum.1ª.q.102.1.4m.
Petrus negando Chriſtum, peccauit mortaliter.12æ.q.24.12.1m.
PHILOTIMIA eſt virtus in concupiſcibili, circa honores abſolute, innominata latine.12æ.q.60.5.c.& 12æ.q.129.2.c.
PYTHONES ſunt arreptitij, dicti à pythone, id eſt, Apolline, auctore diuinationis.22æ.q.95.3.c. 1
Samuel (ſecundum Auguſtinum) vere apparuit pythoniſſæ, diſpenſatione Dei, vel Diabolus in ſimilitudine eius.1ª.q.89.8.1m.& 22æ.q.95.4.2m.& q.174.5.4m. 2

PIETAS à vulgo ſumitur pro actibus miſericordiæ. quia Deus teſtatur, hos actus ſibi fieri. & ex hoc Deus dicitur pius.22æ.q.101.1.2m. 1
Pietas eſt ſpecialis virtus.22æ.q.101.3.0. 2
Pietas principaliter eſt ad parentes. & ad patriam: in quibus includuntur omnes conſanguinei, ciues, & amici, & patria.22æ.q.80.1.c.& q.101.1.0.& 2.3m.& 3.c. 3
Religio exhibet cultum Deo; pietas autem parentibus & patriæ, quia eis homo maxime debitor eſt poſt Deū.12æ.q 60.3.c.& 22æ.q.101.1.c.& 3.1m.& 2m & q.102.1.3m.& q.106.1. c.& q 122.3.c. 4
Pietas debetur Deo, quia cultus parentum includitur in cultu Dei, ſicut minus in maiori.22æ.q.101.1.1m.& 3.1m.& q. 102. 1. 1m. & q 103.3.1m & q.106.1.c.1m. 5
* Opera pietatis non debent prætermitti propter religionem, niſi impediāt eam, quia iam non eſſent opera pietatis.22æ.q.101.4. 0. 6
Donum pietatis, eſt habitualis diſpoſitio animæ. qua prompte mobilis eſt à ſpiritu ſancto, ad habendum filialem affectum ad Deum, vt ad patrem.22æ.q.121.1.c. 7
Pietatis donum, colit patrem Deum, ſed vt virtus, colit patrem carnalem.22æ q.121.1. 0. 8
Donum pietatis colit Deum, & conſequenter quæ Dei ſunt, ſcilicet ſanctos, ſacram ſcripturam, & pauperes.22æ.q.121.1.3m. 9
Donum quo aliquis propter reuerentiam Dei, operatur bonum ad omnes, perficiens vim appetitiuam, in iis quæ ad alterum ſunt, conuenienter pietas nominatur.12æ.q.68.4.c.ſi.& 2m. 10
Donum pietatis eſt vnus habitus, dirigens in omni communicatione ad alterum, propter vnam menſuram.12æ.q.68.4.c. ſi. 11
Religio eſt potior, virtute pietatis, ſed eſt inferior dono pietatis.22æ.q.121.1.1m. 12
Pietas & timor Dei, manifeſtant fidem & ſapientiam. 22æ.quæſ.45.1.3m. 13
Actus doni pietatis in patria, eſt honor Dei, & honor ſanctorum ad inuicem.22æ q.121.1.3m. 14
PIONVS facit ſpem habendi rem, & tantum valet. 22æ.q. 114.3.3m. 1
PISCES carent memoria, ſecundum Baſilium, non autem ſecundum Auguſtinum: & communiter ſunt animalia imperfectiora terreſtribus animalibus.1ª.q.72.1m. 2
Piſces non offerebantur in templo. quia ſunt magis alieni à conuerſatione hominum, quàm alia animalia, & cito moriuntur quādo ſunt extra aquam.12æ.q.102.3.3m. 2
Vt includantur omnia huiuſmodi, quæ habent aliquod ſpeciale inter piſces, ſubiungit ſcriptura: creauit Deus cete grandia. 1ª. q. 70. 4m. 3

PYTHAGORAS noluit profiteri ſe eſſe ſapientem, ſed amatorem ſapientiæ.22æ.q.186.2.1m. 1
PLACERE hominibus propter fauorem humanum, eſt peccatum, non autem ſi hoc fit ad gloriam Dei.12æ.q.115.1.1m. 1
PLAGIVM eſt furtum hominis, & punitur in veteri lege. pœna mortis.12æ.105.2.10m.
PLANETAS. Candelabrum habens ſeptem lucernas, in ſeptem calamis, in auſtrali parte templi, ſignificat ſeptem planetas, illuminantes totum mundum, quorum curſus eſt nobis ex auſtrali parte.12æ.q.102.4.6m.co.2.
PLANTAS. Productio plantarū tertia die, pertinet ad opus diſtinctionis, non autem ad opus ornatus 1ª.q.69.2.2m. 1
Plantæ ſecundum Auguſtinum, productæ ſunt die tertia, cauſaliter tantum: ſecundum alios autem. productæ ſunt in actu. 1ª. q. 69. 2.0 & quæſt.70.1.c.ſi.& q.71.c.ſi.& q.72.c.2m. & q.74.2. c. & q. 102.2.5m. 2

3 Plantæ habent ſimul potentiam generationis, actiuam & paſſiuam, ſed abſolute, dicuntur mares vel fœminæ, à prædominio. 1ª. q. 92. 1. c. & ª. q. 2. 4. c.

1 PLATO, ſolus amore veritatis contemplandæ, abſtinuit ab omni delectatione venerea. pro quo ſacrificauit, nõ quaſi reputans hoc peccatum ſed cedens errori ciuium. 2. 2e. q. 153. 2. 3^{m}.

2 Plato vidit librum Geneſis, & expoſuit aliquid eius. 1ª. q. 66. 1. 5^{m}. & q. 74. 3. 4^{m}.

3 Plato poſuit ideam ſeparatam entis, & vnius. & boni, ſummum Deum. 1ª. q. .4. c.

PLVRALITAS materialis, à nullo agente eſt intenta vt finis: quia tendit in infinitum quod repugnat fini. 1ª. q. 47. 3. 2^{m}. & fi. & q. 5 . . 4^{m}.

PLVVIALES aquæ cauſantur ex vaporibus aqueis, & parum ex vaporibus miſtorum, qui ex vi naturæ reſoluuntur in veras aquas: ideo in eis poteſt eſſe baptiſmus. 3ª. q. 66. 4. 5^{m}.

POETICA vtitur metaphoris, propter defectum rei, de qua eſt: theologia vero, propter exceſſum. 1ª. q. 1. 9. 1^{m}. & 12^{e}. q. 101. 2. 2^{m}.

1 POLLVTIO nocturna, magis iudicatur, quo ad rationem meriti vel demeriti, ſecundum principium, quod eſt in dormiendo, quam ſecundum terminum, qui eſt in vigilando. nec reputatur quis euigilaſſe, quouſque perfecte vſum liberi arbitrij recuperauerit. 1ª. q. 94. 4. 4^{m}.

2 Non omnis emiſſio humoris carnalis, eſt proprie pollutio, ſcilicet quando in vigilia ex infirmitate vel abſq; vlla commotione carnis, & abſque cogitatione immunda, & ſine delectatione, & quaſi inſenſibiliter, humor carnalis egreditur. 22^{e}. q. 152. 1. 4^{m}.

DE pomis collium æternorum. 1ª. q. 10. 3. c.

POPVLVS eſt multitudo hominum, iuris conſenſu, & vtilitate communicans, ſociata. 1ª. q. 31. 1. 2^{m}. & 12^{e}. q. 1 5. 2. c.

PORPHYRIO habet vnum pedem latum ad natandum, & alium fiſſum ad ambulandum, ſolo morſu bibit, omnem cibum aqua tingens: ideo ſignificat inobedientes. 12^{e}. q. 1 2. 6. 1^{m}. fi.

POSITIO duplex, ſcilicet prædicamentum, id eſt ordo partium in loco, & differentia quantitatis. 12^{e}. q 49. 1. 3^{m}.

1 NON intelligitur aliquis poſſe facere, quod non licite facere poteſt. 22^{e}. q. 18 3. c.

2 Hoc verbum poteſt, habet vim ampliatiuam. 1ª. q. 25. 5. 2^{m}.

3 Illud poſſumus, quod de iure poſſumus vnde dicitur illud eſſe non poſſe, quod conuenienter eſſe non poteſt; ideo exponitur, non poteſt, id eſt non debet. 3ª. q. 74. 7. 1^{m}.

4 Dicitur ille aliquid non poſſe, qui non poteſt illud de facili. 3ª. q. 86. 1. 2^{m}. fi.

1 POSSESSIO rerum exteriorum, quo ad vſum, eſt homini naturalis: non autem quoad naturam earum. 22^{e}. q. 66. 1. c.

2 Poſſidere aliquid quaſi proprium, eſt licitum & neceſſarium, triplici ratione, ſcilicet ſolicitudinis, ordinis, & pacis. 22^{e}. q. 66. 2. c.

3 Communitas poſſeſſionum dicitur eſſe de iure naturali, quia diuiſio earum eſt ſecundum ius humanum tãtum. 12^{e}. q. 94. 5. 3^{m}. & 22^{e}. q. 66. 2. 1^{m}. & 7. c.

4 Poſſeſſiones Iudæorum non poterant vendi, ne ſortes confunderentur: præter domos vrbanas, quia non erant ſorte diuiſæ. 12^{e}. q. 105. 2. c. 3^{m}.

5 Optimum eſt. quod poſſeſſiones ſunt diſtinctæ, ſed vſus partim ſit communis, & partim per voluntatem poſſeſſorum communicetur, ſicut ſtatutum eſt in lege veteri. 12^{e}. q. 105. 2. c. & 22^{e}. q. 66. 2. c.

6 Propter irregularitatem poſſeſſionum, plures ciuitates deſtruuntur, vt philoſophus dicit, ad quod lex vetus triplex appoſuit remedium, ſcilicet vel vt ſecundum numerum hominum, poſſeſsiones æqualiter diuiderentur, vel vt poſſeſsiones non in perpetuum alienentur, ſed certo tempore ad ſuos poſſeſſores reuertantur, vt non confundantur ſortes poſſeſsionum, vel vt ad huiuſmodi confuſionem tollendam proximi ſuccedant morientibus. 12^{e}. q. 105. 2. c. 3^{m}.

1 POSSIBILE ſumitur dupliciter, ſcilicet vt diuiditur contra neceſſe, & vt commune ad neceſſe & ad contingens. 1ª. q. 41. 4. 2^{m}.

2 Poſsibile vel impoſsibile duplex, ſcilicet ſimpliciter & abſolute, & ex ſuppoſitione. 3ª. q. 46. 2. c.

3 Poſsibile vel impoſsibile abſolute, dicitur per conuenientiam vel repugnantiam terminorum, non autem poſsibile ſecundum aliquam potentiam. 1ª. q. 25. 3. c. 4^{m}. & q. 46. 1. 1^{m}.

4 Poſſibile & impoſsibile dicuntur tripliciter. ſcilicet ſecundum potentiam actiuam vel paſsiuam: * in eo quod aliquid facere poſſe dicitur, vel fieri; alio modo non ſecundum aliquam potentiam, ſed ſecundum ſeipſum, ſicut per repugnantiam terminorum vel conuenientiam poſsibile, vel impoſsibile aliquid dicitur eſſe: tertio dicitur ſecundum potentiam mathematicam, vt in geometricis. 1ª. q. 25. 3. c. 4^{m}. & q. 46. 1. 1^{m}.

5 Poſsibile vel impoſsibile ſecundum potentiam, iudicatur ſecundum cauſas inferiores tantum. 1ª. q. 25. 3. 4^{m}.

Poſsibile contentum ſub neceſſario. conuenit Deo, non autem oppoſitum ei, quia ſequitur potentiam paſsiuam. 1ª. q. 41. 4. ^{m}. 6

POSTERIVS. & Aliquem effectum contingit eſſe poſterius ſuo principio, dupliciter, ſcilicet ex parte agentis, & ex parte actionis. 1ª. q 42. 2. c.

POSTPRAEDICAMENTVM eſt, quod conſequitur diuerſa genera. 12^{e} q. 49. 1. c.

POTENTIA ſignificat id quod eſt principium, non autem relationem eius. 1ª. q. 41. 5. 1^{m}. 1

*Potentia creaturæ duplex, ſcilicet ad eſſe & ad agere. Prima ſe tenet ex parte materiæ: ſecũda vero, ex parte formæ. 12^{e}. q. 55. 2. c. 2

Potentia duplex, ſcilicet potentia abſoluta, & potentia ordinata. 1ª. q. 9. 2. c. & q. 25. 5. 1^{m}. 3

Potentia creaturæ duplex, ſcilicet naturalis & obedie᷉tialis. 1ª. q. 115. 2. 4^{m}. & 3ª. q. 1. 3. 3^{m}. & q. 11. 1. c. 4

Potentiæ naturales non habent habitum, nec aliquid ſuperadditum, quia operantur circa aliqua determinata. 12^{e}. q. 49. 4. 2^{m}. 5

Potentia duplex, ſcilicet imperans & exequens. 1ª. q. 115. 2. 4^{m}. 6

Potentia duplex, ſcilicet rationalis, & irrationalis. Dico autem potentiam rationalem ſiue humanam ipſam rationem, vel quæ rationi obediat. 12^{e}. q. 8. 1. 2^{m}. 7

Potentiæ rationales ſunt ad oppoſita reſpectu eorum tantum, quæ ſunt ſub conuenienti obiecto earum. 12^{e}. q. 8. 1. 2^{m}. 8

Potentiæ rationales ſunt ad oppoſita, reſpectu earum tantum, ad quæ non naturaliter inclinantur, ſcilicet non reſpectu finis. 1ª. q. 62. 8. 2^{m}. 9

*Oppoſitorum eadem eſt potentia. 12^{e}. q. 8. 1. 1^{m}. 10

Non eſt poſsibile quod eadem potentia ſit actiua & paſsiua. 1ª. q. 79. 10. c. 11

Potentia immaterialis quanto plus recipit de bonitate, tanto fit capacior in infinitum, non autem potentia materialis. 22^{e}. q. 24. 7. c. 12

Potentia actiua cuiuſlibet rei ſequitur formam eius, quæ eſt principium agendi, & naturam eius. 3ª. q. 13. 1. c. 13

Quælibet potentia actiua. quantumcunque imperfecta, poteſt in aliquam operationem. 22^{e}. q. 129. 2. c. 14

Potentiæ actiuæ, artes, & habitus, qui ſunt circa finem, imperant iis qui ſunt circa ea quæ ſunt ad finem. 1ª. q. 82. 4. c. & 12^{e}. q. 9. 1. c. & 22^{e}. q. 81. 1. 1^{m}. & 5. 1^{m}. 15

In omnibus potentiis actiuis ordinatis, illa potentia quæ reſpicit finem vniuerſalem, mouet potentias, quæ reſpiciunt fines particulares. 1ª. q. 82. 4. c. & 12^{e}. q. 9. 1. c. & q. 65. 3. 1^{m}. & q 114. 4. 1^{m}. 16

Quanto potentia eſt altior vel ſuperior, tanto ad plura ſe extendit. 1. q. 65. 3. c. 17

In potentiis ordinatis, quicquid poteſt potentia inferior, poteſt & ſuperior, niſi ſit ad defectum. 1ª. q. 57. 2. c. & q. 86. 1. 4^{m}. & q. 110. 2. 2^{m}. & 12^{e}. q 74. 7. c. fi. 18

In omnibus potentiis & habitibus ordinatis, vltima perfectio reſeruatur ſupremæ in genere illo. 12^{e} q. 5. 6. 1^{m}. & q. 15. 4. c. 1^{m}. & q. 57. 6. c. & q. 74. 7. c. & q. 98. 3. c. & 22^{e}. q. 47. 11. 3^{m}. & 3ª q 72. 11. c. 19

*Ad ea quæ ſunt diuerſa genere, ex æquo ſe habentia, ordinantur diuerſæ potentiæ animæ non autem aliter. 12^{e}. q. . 2. 2^{m}. 20

POTESTAS excellentiæ humanitatis Chriſti in Sacramentis, conſiſtit in quatuor principaliter, ſcilicet in hoc quod meritum & virtus paſſionis eius operatur in ſacramentis, & in eius nomine, ſacramenta ſanctificantur, & ex eius inſtitutione, ſacramenta virtutem obtinent, & ipſe effectum ſacramentorum ſine exteriori ſacramento potuit conferre. 3ª. q. 64. 3. 4. c. & q. 84. 5. 3^{m}. & 7. 4^{m}. 1

Chriſtus potuit hanc poteſtatem aliis communicare. 3ª. q. 64. 4. 0. 2

Hæc poteſtas nulli puræ creaturæ communicata eſt. 3ª. q. 64. 4. 1^{m}. & 3^{m}. q. 72. 1. 1^{m}. 3

Propria poteſtas Chriſti in baptiſmo duplex, ſcilicet diuina, & excellentia ſecundum humanitatem. ſecundam communicare potuit, non autem primam. 3ª. q. 64. 4. 0. 4

Bonus vſus poteſtatis ad regendum alios, eſt optimus, & abuſus eius eſt peſſimus. 12^{e}. q. 2. 4. 2^{m}. & 22^{e}. q. 65. 3. 1^{m}. 5

Abutens poteſtate ſibi data, meretur eam amittere. 12e. q. 2. 4. 2^{m}. & 22e. q. 65. 3. 1^{m}. 6

Officium poteſtatum cœleſtium, eſt arcere dæmones. 1ª. q. 108. 6. c. fi. & q. 110. 1. 2^{m}. fi. & q. 113. 3. c. 7

POTVS moderatus vini, multum confert, & modicus exceſſus multum lædit, etiam plus quàm exceſſus cibi, *cum vſum rationis impediat: vinum enim multum epotum irritationem & iram, & ruinas multas inducit. 22e q. 149. 1. c. *

PRAECEPTVM importat applicationem legis ad ea quæ ex lege regulantur. 12e. q. 90. 2. 1^{m}. 1

De ratione præcepti eſt, quod importet ordinem ad finem, inquantum præcipitur id quod eſt neceſſarium, vel expediens ad finem. 12^{e}. q. 99. 1. c. 2

Præceptum proprie, importat rationem debiti. 12^{e}. q. 99. 1. 5. c. & q. 100. 5. 1^{m}. & 9. c. & 22^{e} q. 44. 1. c. 3

In quolibet præcepto ſunt conſideranda duo, ſcilicet finis, & poſſibilitas. 4

bilitas.1^{f}.q.13.3 3^{m}.
5 Non omnia poſita in lege,ſunt ſub præcepto.22^{f}.q.186.9.1^{m}.
6 Illud tantum cadit ſub præcepto legis propriæ,pro quo pœna legis infligitur.12^{f}.q.100.9.c.
7 Multi errores phariſeorum de præceptis diuinis. 12^{f}.q.108.1.2^{m}.& 4^{m}.
8 Præceptum duplex ſ.obligans ſingulos de communitate, vel communitatem tantum.22^{f}.q.122.2.1^{m}.
9 Præcepta affirmatiua,non diſtinguuntur à negatiuis,quando ſe includunt.12^{f}.q.100.4.2^{m}.& 22^{f}.q.22.2.3^{m}.
10 Præcepta negatiua legis,prohibent actus peccatorum, qui ſunt ſecundum ſe mali,nec vnquam vllo modo,aliquo tempore,vel loco,poſſunt bene fieri:affirmatiua vero,ſunt de actibus virtutum 22^{f}.q 33.2.c.
11 Præceptorum diuerſitas,non ſignificat diuerſitatem habitus, ſed diuerſitatem actus. quia non dantur de habitibus virtutum,ſed de actibus earum.22^{f}.q.31.4.1^{m}.& q.44.2.1^{m}.
12 Præcepta affirmatiua obligant ſemper,ſed non ad ſemper;negatiua vero obligant vtroque modo.12^{f}.q.71.5.3^{m}.& q.88.2.2^{m}.& q.100 10.c.2^{m}.& 22^{f}.q.3.3.c.
13 Omne præceptum affirmatiuum, habet annexum præceptum negatiuum.22^{f}.q.44.3.3^{m}.
14 Præceptum dupliciter amittit obligationem. ſ.ratione impoſſibilis, vel ſi finis eius ſine eo haberi poteſt.12^{f}.q.13.3.a.3.& 3^{m}.& 22^{f}.q.64 6.3^{m}.
15 Præcepta nouæ legis,ſunt minora quàm veteris, quo ad explicationem,& manifeſtationem,non autem quo ad ſubſtantiam. 12^{f}.q.107.3.2^{m}.
16 præcepta Dei ſunt de eo,quod eſt de neceſſitate ſalutis , ſecundum ſe:ideo quolibet caſu,obſeruari illa oportet,non autem pręcepta eccleſiæ.22^{f}.q.147.4.1^{m}.
17 Præcepta decalogi,ſunt quaſi prima , & communia legis principia, per ſe nota. 12^{f}.q.100.3.3^{m}.& 5.6^{m}.& 22^{f}.q.122.3.4^{m}.& 4.c & 5.1^{m}.& 2^{m}.& 3^{m}.& 6.1^{m}.& 2^{m}.& q.140.1.3^{m}.& q.170 1.3^{m}. & 2.1^{m}.
18 Præcepta decalogi ſunt,quæ ſtatim ex primis principiis, vel ex fide, innoteſcunt hominibus. 12^{f}.q.100.3.o.& 5.1^{m}.& 6.11.c.& 22^{f}.q.122.1.c.
19 Inter præcepta decalogi,non numerantur prima cõmuniſſima præcepta legis naturæ,nec ea quę diligenti inquiſitione indigent.12^{f} q.100.3.c.& 5.1^{m}.& 11 c.& 22^{f}.q.56.1.c.
20 Præcepta decalogi,ſunt immediate à Deo,alia vero per Moyſen,vel per alios.12^{f}.q.100.3.c.1^{m}.& 6.b.& 11.c.
21 Præcepta decalogi , ſunt ſcripta , quadruplici ratione , ſcilicet,primo quia per contrariam conſuetudinem qua multi in peccato præcipitabantur , iam apud multos ratio naturalis obtenebrata erat:ſecundo quia etſi in aliquibus vigebat ratio,tamen,amor boni in eis deficiebat:vnde per quandam coactionem legis obligatoriæ,ad bonũ inducendi erant:tertio vt ad opera virtutis non ſolum natura inclinaret,ſed etiam reuerentia diuini imperij:quarto vt magis memoriæ tenęrentur , & frequentius in cogitatione verſarentur.1^{a}.q.24.1.c.
22 Præcepta decalogi,diuerſimode à diuerſis numerãtur,& diſtinguuntur.12^{f}.q.100.4.5.o.
23 Sufficientia decem præceptorum decalogi.12^{f}.q 100.5.c.
24 Præcepta decalogi,conuenienti modo traduntur:quia in eis maxima ſapientia continetur.12^{f}.q.100.7.o.
25 Præcepta decalogi,conuenienter ordinantur.12^{f}.q.100.6.o.
26 Omnia quæ ſunt in doctrina veteris teſtamenti,ordinantur ad præcepta decalogi,vſque ad finem.22^{f}.q 56.1.3^{m}.
27 Omnia alia præcepta moralia veteris legis,reducuntur ad pręcepta decalogi.12^{f}.q.100.3.11.o.& 22^{f}.q.122.6.2^{m}.
28 Omnia præcepta moralia legis diuinę, continentur in præceptis decalogi.12^{f}.q.100.3.c.
29 Singula præcepta decalogi,declarantur.22^{f}.q.122.o.
30 Ratio tantum in primo & tertio pręcepto redditur : quia alia ſunt pure moralia,& ſine determinatione 12^{f}. q.100.7.2^{m}.
31 Pręmium ponitur tantum in primo & quarto pręcepto, quia videbantur inutilia : pœna vero , ponitur tantum in primo & ſecundo , ratione pronitatis : erant autem homines proni ad idololatriam , propter generalem conſuetudinem gentium : & ſunt proni ad periurium, propter frequentiam iuramenti.12^{f}.q.100.7.3^{m} 4^{m}.
32 Peccatum falſæ doctrinæ , prohibetur ſecundo præcepto decalogi. 12^{f}.q.100.5.3^{m}.& 12.c.
33 In ſolo tertio præcepto,ponitur memento,ratione beneficij præteriti,vel propter determinationem eius.12^{f}.q 100.7.5^{m}.
34 Præceptum tertium myſticè,quo ad ceſſationem à peccatis, & quietem mentis in Deum , eſt generale : ſed vt per ipſum prohibetur ad literam opera ſeruorum , id eſt , opera mæcanica , eſt præceptum ſpeciale. ſub opere autem manuali , intelliguntur omnia humana officia , ex quibus homines licitè victum lucrantur,ſiue manibus,ſiue pedibus,ſiue lingua fiant. 22^{f}.q.122.4.1^{m}.& q.187.3.c.
Eterat partim morale,& partim cerimoniale. 12^{f}.q.100.3.2^{m}.& 7.2^{m}.& 5^{m} & 22^{f} q.122.4.1^{m}. 35
Præcepto tertio,vt eſt morale,præcipitur quies mentis in Deo cui contrariatur triſtitia mentis de bono diuino. 12^{f}q.100.5.c.fi.& 22^{f}.q.35.3.1^{m}. 36
Omnia præcepta decalogi,præter tertium & quartũ,ſunt negatiua: quia negatio eſt communior affirmatione.12^{f}.q.100.7.1^{m}. 37
Tria prima præcepta decalogi,ſunt de actionibus religionis, quartum eſt de pietate reliqua vero de iuſtitia communiter dicta.22^{f} q.122.1.c& 2 c.1^{m}.& 3.4.5.6.c. 38
Inter præcepta decalogi,non dantur præcepta de prudentia,ſed tantum in prophetis,& in noua lege.22^{f}.q.56.1.o. 39
Intellectus & ſcientia fidelium , ſunt in pręceptis legis Dei, ideo non dantur de eis pręcepta in decalogo,ſed in ſequentibus. 22^{f}. q.16.2.1^{m}. 40
In decalogo ponitur præceptum de paſſionibus ipſius concupiſcibilis non autem iraſcibilis: quia præcepta decalogi ſunt prima.12^{f}. q.100.5.6^{m}. 41
Præcepta quæ inducunt,ad obſeruantiam legis , præſupponunt legem ideo non poſſunt eſſe prima,nec ponuntur in decalogo.22^{f}. q.170.2.2^{m}. 42
Præcepta quæ prohibent concupiſcentiam,ſunt duo, ſecundum rationes ſpeciales:vnum vero,ſecundum rationem communem.12^{f} q.100.4.3^{m}. 43
Omnia præcepta moralia , pertinent ad legem naturæ, ſed diuerſimode.12^{f}.q.49.3.2^{m}.& 4.c.& q.100.1.o.& q.104.1.c. 44
Præcepta moralia,ſeruari debent ſemper ab omnibus:quia ſunt de lege naturali.12^{f}.q.98.5.c. 45
In iis ad quæ homo tenetur ex ratione, ſufficit præceptum de faciẽdis : in quibus etiam intelligitur prohibitio vitandorum. 22^{f}. q. 22.1.3^{m}. 46
Præcepta legis cuiuſcunque,dantur de actibus virtutum. 12^{f}.q.107.1.2^{m}. 47
Præcepta Dei ſunt lucida , quod tamen non eſſet:niſi haberent rationabilem cauſam.12^{f}.q.101.1.b. 48
Præcepta moralia & nouæ legis , habent rationabilem cauſam ſecundum ſuam naturam , non autem veteris ſed tantum in ordine ad aliud ſignificandum,vel excludendum.12^{f} q.1 2.1.o. 49
Operari manibus licita & neceſſaria victus, eſt in præcepto de iure naturali : ſed ceſſare ab opere manuali licito & neceſſario : eſt facere aliter,quam naturæ ordo exigit 22^{f}.q.187.3.5.1^{m}.fi. 50
Labor manualis,eſt in præcepto communitatis , non autem ſingulis,niſi quando quis ſine eo non poteſt licite viuere. 22^{f}. q.187.3.c. 1^{m}. 51
•Operari ſine triſtitia,& delectabiliter ratione finis , cadit ſub præcepto legis Dei,non autem ex habitu. 12^{f}.q.100. 9.3^{m}. 52
Lex vetus,continet præcepta moralia , id eſt, de actibus virtutum. 12^{f}.q.98.5.c.& q.99.2.o.& 3.2^{m}.& 4.c. 53
Lex diuina, dat præcepta moralia , de actibus omnium virtutum, obligando,vel conſulendo , non autem lex humana. 12^{f}. q. 100. 2.o. 54
Omnia præcepta legis,ſunt vnum,ratione finis ; ſed ſunt multa ſecundum diuerſitatem rerum ad finem.12^{f}.q.99.1.o. 55
• Modus virtutis triplex,ſcilicet ſcienter , voluntarie , & ex habitu: primus eſt de præcepto legis diuinæ,& humanæ : ſecundus diuinæ tantum,tertius nullus.12^{f}.q.96.3.2^{m}.& q. 100. 9.o.& 22^{f}.q.44.1.2^{m}.& 4.1^{m}.& 5.c. 56
Maximum præceptum,datur de charitate.22^{f}.q.44.1.o. 57
Præceptum de dilectione Dei,exponitur.22^{f}.q.44.4.5.o. 58
Præcepta charitatis,non numerantur inter præcepta decalogi, quia omnia alia in eis includuntur, & ad hæc ordinantur. 12^{f}. q. 100. 3.1^{m}.& 11.c.& 22^{f}.q.22.2.1^{m}.& q.23.4. 3^{m}.& q. 44. 1. 3^{m}.& q. 110. 4. 2^{m}.& 5.c & q 122.1.4^{m}. 59
Tota lex,in præcepto charitatis impletur.12^{f}.q.99.1. 2^{m}. & q. 105. 2.1^{m}. 60
•Præceptum de dilectione Dei, perfecte impletur in patria tantum: ſed imperfecte in via.22^{f}.q. 44.6.o. 61
Præcepta charitatis,ſunt tantum duo, ſcilicet de dilectione Dei , & proximi.12^{f}.q.99.1.3^{m}.& 22^{f}.q.44.2. 3. o. 62
Præcepta charitatis , ſunt duo explicite , & vnum implicite , quia vnum includitur in alio.12^{f}.quæſt.99.1.2^{m}.& 22^{f}.q.44.2.c.& q. 58.1.6^{m}. 63
Præcepta de dilectione Dei & proximi,ſunt prima , & primo intenta:alia vero ſecunda,& finis ſecundarius.12^{f}.q. 100.3.1^{m}. & 11. c.& 22^{f}.q.44.1.c.& q.189.1.5^{m}. 64
Dilectio proximi , & omnia ſine quibus ipſa non ſeruatur , cadunt ſub præcepto.22^{f}.q.32.5.c. 65
Præceptum de dilectione proximi,conuenienter traditur:quia tangit rationem dilectionis,& modum non quidem æqualitatis ; ſed ſimilitudinis tripliciter,ſcilicet ſecundum finem,regulam,& propter ſe.22^{f}.q.44.7.b. 66

67 Dilectio proximi ex præcepto debet eſſe vera, recta, ſancta. & efficax.22e.q.44.7.c.
68 Præcepta legis data ſunt, vt homines inſtruantur ad dilectioné Dei & proximi.12e.q.99. 1,2m.& 3m.
69 Nullum præceptū datur de dilectione ſui, vel corporis proprij, quia hæc ſemper manent, & includuntur in dilectione Dei & proximi 12e.q.100.5.1m.& 4m.& 22e.q 44.3.1m.
70 *Modus virtutis, ſ.operari ex charitate eſt de præcepto ſpeciali charitatis, nō autem de alijs præceptis, nec modus aliarum virtutum. 12e.q.100.& 10.0.& 22e.q.44.1.1m.& 4.1m.& 8.c.
71 *Homo in ſtatu innocentiæ, poterat ſine gratia, ſeruare omnia præcepta Dei quo ad ſubſtantiam actus, non autem quo ad modum eius. ſ. quod ſiat ex charitate: ſed poſt peccatum, neutro modo. 12e.q.109.4.0.& 3.2m.
72 Præcepta ſpecialia, dantur de effectibus charitatis, ſcilicet, de gaudio, pace, & beneficentia, propter tardiores: licet includantur in præceptis charitatis. ſimiliter contra oppoſita charitatis. ſ.contra odium, accidiam, inuidiam, diſcordiam, & ſcandalum.22e. q.44 3. 2m.& 3m.
73 In lege diuina, non datur præceptum de fide ſimpliciter, ſed de quibuſdam credendis, quia fides præcedit præcepta.12e.q.100.4.1m. & 22e q. 16.1.0.& q.22.1.c.
74 In lege diuina, datur præceptum, de confeſſione fidei, & de doctrina eius.22e.q.16.1.4m.
75 In lege diuina, dantur præcepta, contra corrumpentia fidem. 22e.q. 16.1.3m.
76 Inter præcepta legis diuinæ, quædam ſunt præambula legi: ſicut præcepta de fide & ſpe. quædam de ſubſtantia legis. 22e.q.22 1.c.
77 Præcepta de ſpe, non potuerunt primo dari niſi per modum promiſſionis: ſed poſtea præcipiendo.22e.q.22.1.0.& 2.c.
78 In lege Dei, non datur præceptum contra deſperationem, quia intelligitur in præcepto ſpei, ſicut dehonoratio parentum, intelligitur in quarto præcepto.22e.q.22.1.3m.& 2 3m.
79 In lege Dei, dantur conuenienter præcepta, de intellectu, & ſcientia quo ad doctrinam, diſciplinam, vſum, & memoriam.22e.q.16.2.0. & q.46.2.3m.& q.49.1.2m.
80 In lege Dei, dantur pręcepta de timore filiali, non autem de ſeruili, ſed tantum ponuntur comminationis.22e.q.22.2.0.
81 Timor filialis, eſt quaſi genus ad dilectionem Dei, & principium omnium quę pro Dei reuerentia obſeruantur: ideo ſimul dantur præcepta, de timore filiali, & de dilectione Dei: quia vtrunque eſt præambulum ad exteriores actus qui pręcipiuntur in lege, ad quos pertinent pręcepta decalogi.22e.q.22.2.0.
82 Timor initialis, eſt pręambulum ad legem, non ſicut extraneum, vel extrinſecum, ſed ſicut principium legis, ſicut etiam dilectio: ideo de vtroque dantur præcepta: quaſi principia communia totius legis.22e.q.22.2.1m.
83 Omnia pręcepta decalogi, pertinent ad prudentiam: inquantum eſt directiua omnium actuum virtuoſorum.22e.q.56.1.cap.& 2. 3m.
84 In lege Dei, dantur præcepta, contra vitia prudentię, inquantū ſunt contra iuſtitiam. ſ.aſtutia. fraus & dolus.22e.q.56.2.0.
85 Moralia in tantum ſunt determinabilia lege, id eſt, in præcepto, inquantum pertinent ad iuſtitiam.12e.q.99.5.1m.
86 Pręcepta legis, maxime & principaliter, ſunt de iuſtitia, quia ipſa principaliter attendit rationem debiti. 12e.q.99.5.1m.& q.100.2. c.& 3.3m.& 22e.q.56.1.1m.& 2.0.& 122.1.0.& q.140.1.3m.& q.148 2.1m.
87 In lege Dei dantur pręcepta de fortitudine, & de partibus eius.12e. q 100.11.3m.& 22e.q.140.0.
88 Pręcepta legis diuinę, dantur de fortitudine, & de aliis virtutibus: ſecundum quod conneniunt ordinationi mentis in Deum. 22e.q. 140.1.c.
89 In lege Dei, dantur conuenienter præcepta negatiua, contra vitia oppoſita temperantiæ, & partibus eius. 12e.q.100.11.3m.& 22e.q. 170.0.
90 In lege Dei, dantur pręcepta, de perſeuerantia, & patientia, non autem de magnanimitate & magnificentia, ſed dantur conſilia. 22e.q.140.2.1m.
91 In lege Dei non datur pręceptum contra præſumptionem, quę opponitur magnanimitati: quia intelligitur in pręcepto timoris 22e q.22.2.3m.
92 Omnes virtutes, de quarum actibus dantur pręcepta, ordinantur ad purificandum cor, vel ad bonam conſcientiam, vel ad rectam fidem, quę requiruntur ad diligendum Deum. 22e.quæſt.44. 1.c.
93 Quædam cerimonialia erant ante legem, non quidem ex præcepto legis Dei, ſed ex ratione humana per inſtinctum Dei. 12e.q.103. 1. 0.
94 Lex vetus continet pręcepta cerimonialia, id eſt, quę ſpecialiter pertinent ad cultum Dei. 12e.q.99.3.0.& 4.3.c.& q 101.1.2.4.c.& q.103.1.c.3m.& q.104.1.0.& q.108.2.c.& 22e.q.122.1.2m.
Omnia pręcepta cerimonialia, habebant cauſam rationalem. ſ.literalem & figuralem.12e.q.102.0. 95
Pręcepta cerimonialia, erant figura Chriſti, eccleſię, & patriæ cęleſtis: ſed lex noua eſt tantum figura patrię. 12e.q.101.2.0.& q. 103.1.c. 96
Præcepta cerimonialia. erant figuralia, primo & per ſe: iudicialia vero erant ex conſequenti tantum. 12e.q.104.2.0.& 3.c.& 22e.q. 87 1.c. 97
Pręcepta ceremonialia legis. fuerunt viua, vſque ad paſſionem Chriſti, ſed mortua deinceps, mortifera vero poſt diuulgationé euangelij. 12e.q.103.3 4.0.& q.104.3.c.& 22e.q.86.4.1m.& q.87.1.c.fi. & q.93.1.0 & q.94.3 5m. 98
Pręcepta cerimonialia & iudicialia, ſunt determinationes moraliū, & etiam pręcepta decalogi, ſed non ponuntur in decalogo. 12e.q. 100.1.2m. 99
In lege veteri ſunt plura pręcepta cerimonialia. quàm iudicialia, & plura pręcepta moralia reſpectu proximi, quam reſpectu Dei.12e q.104.1.3m. 100
Pręcepta cerimonialia, & iudicialia, ſunt determinatiua pręceptorū decalogi, ex vi inſtitutionis tantum: ſed moralia, ex vi naturalis inſtinctus.12e.q.100.11.2m. 110
Lex vetus. non continet alia pręcepta, niſi moralia, cerimonialia, & iudicialia.12e.q.99.4.c.& 5.0. 102
Colere Deum, eſt actus virtutis: ideo pertinet ad pręceptum morale, ſed determinatio eius, ad cerimoniale.12e.q.99.3.2m. 103
In iis quæ ordinant ad Deum, quædam ſunt moralia, quæ ipſa ratio fide formata dictat, ſicut Deum eſſe amandum. quædam vero cerimonialia, quæ non habent vim obligationis: niſi ex inſtitutione diuina.12e.q.104.1.3m. 104
Præcepta cerimonialia & iudicialia, obligant ex lege tantum, moralia vero etiam ſecundum ſe, ex dictamine rationis.12e. q. 102.11. c.2m.& q.104.1.c.& 4.2m. 105
Lex vetus. continet peccata iudicialia, id eſt, determinationes iuſtitiæ ſeruandæ inter homines.12e.q.99 4.0.& 5.c.& q.101.1.c.& q. 103.1.c.& q.104.1.0.& q.108.2.c.& 22e.q.87.1.c.& quæſt.122.1. 2m. 106
Præceptum iudiciale quadruplex, ſcilicet reſpectu principum, conciuium, domeſticorum & extraneorum.12e q.104.4.0. 107
Præcepta iudicialia, optime tradita ſunt, de principibus, & regibus Iudæorum, 12e.q.105.1.0. 108
Similiter de domeſticis, id eſt, de coniugibus & filiis, & ſeruis.12e.q. 105.4. 0. 109
Similiter de conuictu popularium, & de poſſeſſionibus Iudæorum, ſtatuendo iudices, ordinem iudicij, numerum teſtium, & pœnas. 12e.q.105.2.0. 110
Similiter de extraneis, id eſt, de peregrinis, aduenis, vicinis, & hoſtibus, 12e.q.105.3.0. 111
In lege veteri, duplex erat præceptum, de prole nata, ſcilicet generale, quo ad omnes filios & filias, id eſt, ſacrificium ad expiationem peccati originalis, & holocauſtum, ad conſecrationem prolis, & ſpeciale, de primogenitis, & vtrunque ſeruatum fuit circa Chriſtum infantem.3e.q.37.3.c. 112
Non ſunt aliqua præcepta iudicialia, ordinantia hominem in ſeipſo ſed omnia talia ſunt moralia.12e.q.104.1.3m. 113
Circa iudicialia præcepta dupliciter ſcribæ & phariſæi errabant, ſcilicet primo quidem, quia quædam quæ in lege Moyſis erant tradita, tanquam permiſſiones, æſtimabant eſſe per ſe iuſta, ſcilicet repudium vxoris & vſuras accipere ab extraneis, & ideo Dominus prohibuit vxoris repudium & vſurarum acceptionem: alio modo errabant, credentes quædam quæ lex vetus inſtituerat facienda propter iuſtitiam, eſſe exequenda ex appetitu vindictæ. vel ex cupiditate temporalium rerum, vel ex odio inimicorum, quorum oppoſita Dominus docet.12e.q.108.3.2m. 114
Præcepta iudicialia, poſt Chriſtum non obligant, nec ſeruans ea, peccat: niſi ſeruet, vt obligatus ex lege.12e.q 104.3.0. & q. 108. 1. c.& 2.c.4m.& 22e q.62.3.1m.& q.87.1.c. 115
Intentio legiſlatoris duplex, ſcilicet præcepti, & finis eius, prima obligat, non autem ſecunda.12e.q 100.9. 2m. 116
Præcepta iuris poſitiui, non ſe extendunt vltra intentionem præcipientis, *quæ eſt finis præcepti, hæc autem eſt charitas. 12e. q. 96.6 c. 117
Pręceptum legiſlatoris tunc ſolum non obligat, quando obſeruatio pręcepti intentionem eius euacuat vel impedit. 12e. quęſt. 69.6.c. 118
Pręcepta communis ſtatuti, non eodem modo obligant omnes, ſed ſecundum quod requiritur ad finem, quem intendit legiſlator. 12e.q.96.6.c.& 22e.q.147.3.2m. 119
Nullus ligatur pręcepto, niſi mediante notitia eius: ideo nullus ignorans, tenetur ad aliquod pręceptum, niſi teneatur, vel potuerit ſcire illud inquantum in eius notitiam, illud pręceptum deuenit per alios, vel deuenire poteſt promulgatione facta.12e.quęſt. 9.2. 4.c.2m. 120

Legiſla

121 Legiſlator non poteſt aliquod præceptum ponere, quod non oporteat in aliquo caſu prætermitti. 12æ.q.96 6.c.& 22æ.q. 147. 3. 2m. & 4 c.

122 Tranſgrediens præcepta, contemnendo auctoritatem legiſlatoris, vel ſic quod impediatur finis quem intendit, peccat mortaliter: non autem ſi ex rationabili cauſa, præcipuè in caſu, quo legiſlator decerneret non eſſe ſeruandam. 12æ.q.96.6.c.& 22æ.q.147. 3.2m & 4.c.

123 Ad principes ſeculares, pertinet dare præcepta, ad vtilitatem cõmunem in temporalibus: ad prælatos autem eccleſiaſticos in ſpiritualibus. 22æ.q.147.3.c.

124 Prælati debent abſtinere à multitudine præceptorum. 12æ.q.107.4. c.& 22æ.q 105.1.3m.

125 Prælatus non eſt dominus, ſed diſpenſator, non in deſtructionem, ſed in ædificationem: ideo non poteſt præcipere peccata, nec prohibere opera virtutum. 22æ.q.88.12.2m.

126 Præcepta legis humanæ, diuerſificantur ſecundum diuerſitatem communitatum. 12æ.q.100.2.c.& q.104.3.2m & q.107.1.c.& 22æ q.140.2.c.

127 Quandoque prælati religioſorum præcipiunt, vel communiter omnibus vel alicui ſpecialiter, vt ſi quis ſit corrigendus, et dicatur: & tunc intelligendum eſt præceptum ſane: ſaluo ordine fraternæ correctionis. 22æ.q 33.7.2.5.& 5m.

128 Prælatus religioſorum, non habet poteſtatem præcipiendi aliquid ſuper occultis: niſi inquantum per aliqua indicia manifeſtantur, puta per infamiam, vel per aliquas ſuſpiciones, in quibus caſibus poteſt prælatus præcipere, eodem modo ſicut & iudex ſecularis, vel eccleſiaſticus poteſt exigere iuramentum de veritate dicenda. 22æ.q.33 7.5m.

1 PRECES pro indigno, ſunt ſimoniacæ, & ſunt munus à lingua, nõ autem pro digno. 22æ.q.100.5.3m.

1 PRAECEPTARE eſt actus rationis, quia importat motionẽ, cum quadam ordinatione. 22æ.q.47.8.3m.

2 Rectè præcipere, & ratione vti, ſemper ſe concomitantur: quia ad præceptum rationis, ſequitur obedientia viriũ inferiorum, quod pertinet ad vſum. 22æ.q 48.4m.

1 PRAECIPITATIO eſt operatio per impetum voluntatis, vel paſſionis, ſine prudentia, & partibus eius. 22æ.q.8.6.1m.& q. 53.3 c.& 5.c.& q.127.1.2m.

2 Præcipitatio eſt ſpeciale peccatum, propter ſpecialem actum rationis, qui prætermittitur, ſcilicet conſilium, licet poſſit inueniri in quolibet genere peccatorum. 22æ.q.54 2.2m.

3 Præcipitatio contrariatur dono conſilij, & prudentiæ. 22æ.q.53.3.1m. & q.127.1.2m.

PRETIVM rerum venalium, non eſt ſemper determinatum punctualiter; ſed in æſtimatione. 22æ.q.77.1.1m.

1 PRAEDA licitè capitur ab hoſtibus, vel malefactoribus, * in iis quæ ipſi iniuſte abſtulerant. 22æ.q.66.8.o.

1 PRAEDESTINATIO eſt quædam præordinatio Dei ab æterno, de iis quæ per gratiam Dei fienda ſunt in tempore. 3ª.q 24.1.c.

2 Prædeſtinatio eſt ratio tranſmiſſionis creaturæ rationalis, ad vitam æternam, in mente Dei. 1ª.q.23.1.2.c.& 3ª.q 24.1.c.

3 Prædeſtinatio eſt præſcientia, & præparatio gratię in præſenti, & gloriæ in futuro. 1ª.q 23.2.3m.& 4m.& 22æ.q.174.1.c.

4 Gratia ponitur in diffinitione eius, non quia ſit de eſſentia eius, ſed quia importat reſpectum ad gratiam. 1ª.q 23.2.4m.

5 Prædeſtinatio eſt pars prouidentiæ. 1ª.q 23.1.2.3.4. 6.8.c.

6 Prędeſtinatio nihil ponit in prędeſtinato, niſi effectum eius. 1ª.q.23. 2.o.

7 Differentia ſcientiæ, ſapientię, pręſcientię, præuidentię, diſpoſitionis prouidentię. & prędeſtinationis 1ª.q.23.3.c.

8 Prędeſtinatio propriè, eſt tãtum de bonis: pręſcientia vero eſt etiam de peccatis. 22æ.q.174.1.c.

9 Prædeſtinatio eſt cauſa gratiæ, & gloriæ: ſed reprobatio eſt cauſa derelictionis, & pœnæ æternæ, non autem culpæ. 1ª. q. 23. 3. 2m.

10 Prædeſtinatio eſt tantum entium aliquando. 1ª. q. 23. 2.2m.& 4. 2m.

11 Prędeſtinatio conuenit angelis, ſicut & hominibus: licet non fuerint miſeri. 1ª.q.23.1.3m.

12 Prædeſtinatio non conuenit creaturæ irrationali, niſi abuſiuè. 1ª.q. 23.1.2m.

13 Conueniens eſt Deo, homines prędeſtinare. 1ª q 23.1.o.

14 Prędeſtinatio certiſſimè, & infallibiliter conſequitur ſuum effectum 1ª.q.23.3 3m.& 6.o.& 8.3m.

15 Prædeſtinatio non poteſt impediri. 1ª.q.23.8.3m.

16 Prædeſtinatio iuuatur precibus ſanctorum, & ſuis, & aliis bonis operibus, ex parte effectus eius, non autem ex parte ordinationis diuinæ. 1ª.q.23.8.o.

Pręſcientia meritorum, non eſt cauſa prædeſtinationis vniuerſaliter: tamẽ vnus effectus eius. eſt ratio finalis alterius effectus eius prioris, & cauſa meritoria effectus poſterioris 1ª.q 23.5.o. 17

Voluntas Dei eſt cauſa efficiens, & finis prędeſtinationis, ex parte 18 totius effectus eius 1ª.q.23 5.o.

Error multiplex circa effectus prędeſtinationis 1ª.q 23.5.8.c. 19

Prædeſtinatio eſt æterna. 3ª.q 24.1.2.c & 3.c.& 4 c.1m. 20

Præſcientia, prouidentia, prædeſtinatio, & huiuſmodi, non impo- 21 nunt neceſſitatem omnibus rebus: nec auferunt contingentiam ab eis. 1ª.q. 22. 4. o. & q 23. 1. 1m.& 3.3m.& 6.c. & 22æ.q.171. 6. 1m.

Prædeſtinati non ſunt certi communiter de ſua prædeſtinatione. 1ª. 22 q.23.1 4m

Licet aliquibus ex ſpeciali priuilegio, ſua prædeſtinatio reueletur, 23 non tamen conuenit, vt reueletur omnibus; quia ſic illi qui non ſunt prædeſtinati deſperarent: & ſecuritas in prædeſtinatis negligentiam pareret. 1ª.q.23.1.4m.

Reuelat Deus hoc aliquando aliquibus, ex ſpeciali priuilegio: vt ſe- 24 curitatis gaudium etiam in hac vita in eis incipiat, & cõfidentius & fortius: magnifica opera proſequatur, & mala præſentis vitæ ſuſtineant. 12æ.q.112 5.c.

Numerus prædeſtinatorum eſt certus, & determinatus formaliter, 25 & materialiter Deo, non autem nobis. 1ª. q.23.7.o.

Prædeſtinatio conuenit Chriſto, & perſonæ Chriſti inquantum ſub- 26 ſiſtit in natura humana, non autem vt ſubſiſtit in natura diuina: nec ſecundum ſe, nec conuenit naturæ humanæ, nec naturæ diuinæ 3ª.q 24.1.o.

Prædeſtinatio Chriſti, eſt cauſa efficiens, formalis, exemplaris, & fi- 27 nalis prædeſtinationis noſtræ, ratione effectus, non autem ratione operationis Dei. 3ª q.24 3.4 o.

Chriſtus prædeſtinatus eſt eſſe filius Dei, non autem propriè factus 28 eſt filius Dei. 3ª.q.24 1. 2m.

Chriſtus ſecundum quod homo, prædeſtinatus eſt eſſe filius Dei, 29 quia prædeſtinatio quo ad præceſſionem, & effectum, id eſt gratiam, conuenit Chriſto, ratione humanæ naturæ tantum. 3ª. q. 24.2 o.

Chriſtus ſecundum quod filius Dei, prædeſtinatur eſſe homo, 30 tamen magis propriè dicitur econuerſo. 3ª.q.24.2.3m.

Homo prædeſtinatus eſt, eſſe filius Dei, & econuerſo. 3ª. quæſt. 24. 31 2.3m.

PRAEDICAMENTVM quodlibet accidentium dicit imperfectionem, ſecundum propriam rationem generis, præter relationem: ideo in diuinis, ſunt tantum duo modi prædicandi, ſcilicet ſubſtantiæ, & relationis. 1ª.q.28.1.c.& 2.c.

PRAEDICARE id eſt euangelium recitare in eccleſia, quod 1 eſt linguis loqui, pertinet ad diaconum: ad ſacerdotes autem pertinet exponere, & exhortari, quod eſt prophetare. 3ª. quæſt. 67.1. 1m.

Prædicare, eſt principaliſſimus, & proprius actus epiſcopi, & dignior 2 quam baptizare. 3ª.q 67.1.1m.& 2.1m.& q.71. 4.3m.

Periculum de prædicatione omiſſa, non imminet, niſi eis quibus cõ- 3 miſſum eſt officium prędicandi. 22æ.q.10.12. 5m.

Prędicans poteſt viuere, de eleemoſynis ſponte oblatis, non autem 4 de datis exacte, niſi ſit prælatus. 22æ.q 188.4.4m.

Chriſtus non debuit prętermittere prędicationem, propter ſcanda- 5 lum Iudęorum 3ª.q.42.2.o.

Chriſtus & Apoſtoli à principio prędicauerunt Iudæis tantum, qua 6 duplici ratione, ſcilicet, vt oſtenderet per ſuum aduentum impleri promiſſiones antiquitus factas Iudæis, non autem gentilibus: vt eius aduentus oſtenderetur eſſe à Deo: vt Iudæis auferret calumniandi materiam, & quia per crucis victoriam meruit poteſtatem & dominium ſuper gentes, 3ª.q.42.1. o.

Chriſtus prædicauit annis tribus, & quaſi menſibus tribus, & vixit 7 annis triginta tribus, & menſibus tribus, 3ª.q. 39.3.o.& quæſt. 43.3.c.

PRAEDICARI Quicquid prædicatus de aliquo, ſicut vniuer- 1 ſale de particulari, poteſt ſupponere pro eo, non autem in aliis. 1ª.q.39. 5.4m.

Homo prædicatur per ſe de Socrate, quia ſi Socrates diffiniretur: 2 poneretur homo in eius diffinitione, 1ª.q.76.1.c.co.1.

Totum vniuerſale, adeſt cuilibet parti eius, & ſecundum eſſe & ſe- 3 cundum perfectionem, & propriè prædicatur de parte ſua, non autem totum integrale: totum autem potentiale, aliquo modo. 1ª.q.77.1. 1m.

Pars ſubiectiue, eſt de qua prædicatur eſſentialiter totum, ſecundũ 4 vnam rationem, vel ſecundum prius & poſterius: & eſt in minus. 22æ.q 120.2.c.

Totum integrale, prædicatur aliquo modo, de omnibus partibus 5 ſuis ſimul ſumptis, licet impropriè: ſed nullo modo de ſingulis ſimpliciter & propriè. 1ª.q.77 1.1m.

Nulla pars integralis prædicatur de ſuo toto. 1ª.q.77.1.1m. 6

Nullum

7 Nullum per accidens, prædicatur vniuerſaliter: ſed tantum quæ per ſe prædicantur. 1ª q. 51. 1. c.
8 Inferius non prædicatur de ſuperiori, niſi per accidens. 1ª. q. 39. 6. a. 2.
9 Subiectum non reſtringitur per prædicatum, ratione ſignificationis: ſed tantum ratione temporis conſignificati. 1ª. quæſt 39. 4. a. 2.
10 Terminus in ſubiecto poſitus, tenetur materialiter. i. pro ſuppoſito: ſed in prædicato tenetur formaliter, id eſt pro natura. 1ª. q. 13. 12. c. & q. 31. 3. 2m. & 3ª. q. 16. 7. 4m & 9. c. 3m. & 10. c. 2m. & q. 17. 1. 3m.
11 In diuinis, perſona prædicatur de eſſentia, & econuerſo. 1ª. q. 39. 6. c.
12 Relatio ſecundum propriam rationem, id eſt, ſecundum quod refertur ad aliud, prædicatur in diuinis: non autem ſecundum rationem communem, ſcilicet ſecundum quod inhæret ſubiecto. 1ª. q. 28. 1. 1m.
13 Hæc prædicatio, Deus eſt pater, & econuerſo, eſt per ſe, & nullo modo per accidens. Nec ſicut ſuperioris, de inferiori, nec econuerſo ſed per identitatem. 1ª. q. 39. 6. 2m.
1 PRAEDICATOR nullus debet fieri, niſi prius purgatus, & virtute perfectus 3ª q. 41. 3. 1m.
2 Prædicator debet eſſe abſolutus à cura rerum ſecularium. 3ª. q. 40. 3. c.
3 Prædicator non debet ſemper eſſe in publico, ſicut nec Chriſtus, 3ª. q. 40. 2. 3m.
4 Sumptus debentur prædicatoribus, à mittentibus eos, 22æ. q. 187. 4. 2m. & 5. 5m.
5 Prædicatorum ordo, habet cautiſſimam & ſecuriſſimam formam profitendi. 22æ q. 18. 9. 1m.

1 PRAELATIO quælibet, eſt à Deo. Non autem abuſus eius: nec eius vſurpatio. 1ª. q. 96. 2. 3m.
2 Licet appetere opus, & perfectionem epiſcopatus & prælationis, non autem ipſam ratione gradus, vel honoris vel diuitiarum. 22æ. q. 185. 1. 2. 0.
3 Triplex ratio recuſationis reſpectu officij prælationis quantum eſt de ſe: ſcilicet impedimentum deuotæ contemplationis, dulcis affectionis, & ſpiritualis exultationis. 22æ. q. 185. 1. 3m. & 2. 1m. & 3m.
4 Non licet intare; nec vouere, quod prælationem non ſumat, nec totaliter reſiſtere. 22æ. q. 185. 1. 3m. & 2. 0.
5 Prælatus exiſtens in peccato mortali, etiam occulto, conſpiciendo, vel quicquid aliud officij ſui faciendo, peccat mortaliter: non autem hoc agens vt frater. 22æ. 4. 33. 5. 0.
6 Ex hoc ipſo quod prælati diſſimulant, videntur annuere. 22æ. q. 147. 4. c. ſi.
7 Prædicare; ex officio conuenit prælatis, religioſis autem ex commiſſione. 22æ. q. 187. 4. 2m.
8 Prælatus poteſt dupliciter conſiderari, ſcilicet aut ſecundum quod iudicio præſidet. Et ſic dicere peccatum fratris prælato, & dicere eccleſiæ. Aut ſecundum quod eſt extra iudicium exiſtens. Et ſic dicere prælato, nõ eſt dicere eccleſiæ, ſed perſonę quæ poteſt prodeſſe, & non obeſſe, quia nullus poteſt magis prodeſſe, quàm prælatus. 22æ. q 33. 8. 4m.
9 Tunc prælatus inordinatè videtur tangi, quando irreuerenter obiurgatur, vel etiam quando ei detrahitur, & hoc ſignificatur per contactum montis & archæ damnatum à Deo. 22æ. q. 33. 4. 1m.
1 PRAEMIVM eſſentiale beatitudinis, conſiſtit in actu intellectus, ſed delectatio eius in voluntate. 1ª. q 26 2. 0. & 3. c. & 12æ. q. 3. 4. 0.
2 Violenter corrupta, habebit duplex præmium, vt dicit beata Lucia, ſcilicet virginitatis, & patientiæ. 2. 2æ. q. 124. 4. 2m.
3 In retributione præmiorum, inæqualia debentur inæqualibus meritis: non autem in conſtitutione rerum. 1ª. q. 47. 2. 3m. & q 65. 2. 3m. & 12æ. q. 114. 3. 0.
1 PRAEPOSITIVVS dicens affirmatiuam & negatiuam, ſimul eſſe falſas, improbatur. 1ª. q. 39. 4. 5m.
1 PRAESENTIA & illud propriè dicitur præſens, cuius eſſentia præſentatur ſenſui, vel intellectui. 1ª. q. 8 3. c. 2m
2 Præſentia neceſſitatem quandam habent: quia neceſſe eſt Socratem ſedere, dum ſedet. 22æ. q 49. 6. c.
* PRAESERVATVS ab aliquo, dicitur purgatus: vel liberatus. 3ª. q. 32. 4. 1m. & q. 52. 2. 2m.
1 PRAESTIGIVM eſt diuinatio per dæmones, ingerentes ſe viſui, vel auditui hominum: quia præſtringit oculos. 22æ. q. 95. 3. c. princip. & q 178. 1. 2m.
2 Formæ apparentes in præſtigiis, ſunt tantum in ſenſu communi ab imaginatiua, vel per res naturales impreſſæ. 1ª. q. 114. 4. 2m. & 22æ. q. 178. 1. 2m.
1 PRAESVMPTIO aliquando ſumitur in bono, quaſi præalia ſumptio: & aliquando in malo. 22æ. q 21. 2. 1m. & q. 70. 3. 2m.
Præſumptio in malo, dicit immoderantiam ſpei dupliciter, ſcilicet ſupra vires proprias, vel contra iuſtitiam Dei. Prima opponitur magnanimitati: ſecunda vero, eſt ſpecies blaſphemiæ, in ſpiritum ſanctum. Ideo grauior eſt quàm prima 22æ. q. 21. 1. 4. 0 & q 130. 2. 0 & q. 133. 1. c. 2
Præſumptio prima, oritur ex inani gloria, ſecunda vero ex ſuperbia 22æ. q 21. 4. 0. 3
Præſumptio ſecunda, oritur ex nimio amore ſui. 22æ. q. 21. 1. 2m. & 3m. 4
Præſumptio ſecunda, habet conuerſionem ad bonum commutabile: & auerſionem à Deo, attribuendo diuinę virtuti quod ei non conuenit. 22æ. q. 21. 1. 3m. 5
Præſumptio prima opponitur magnanimitati, ſecundum exceſſum, licet appareret ſecundum defectum, inquantum eſt aliquando de minimis, quę magna videntur. 22æ. q. 130. princip & 2. 0. q. 133. 1. c. 6
Præſumptio ſecunda, opponitur charitati, vel potius dono timoris. 22æ. q. 130. 2. 1m. 7
Præſumptio magis opponitur ſpei quam timori, quia ſpei contrariatur, ratione proprię differentię: timori vero, ratione generis, & contrarietas ad timorem, eſt apparentior. 22æ. q. 21 3. 0. 8
Præſumptio eſt contra ordinem naturalem. Ideo ſemper eſt peccatum. 22æ q. 130. 1. 0. 9
Præſumptio ſecunda, eſt minus peccatum, quam deſperatio. 22æ. q. 21. 2. c. 10
Præſumptuoſus peccat, non æſtimando nimis miſericordiam Dei: ſed contemnando iuſtitiam eius. 2ª. q. 21. 2. c. 2m. & q. 130. 2. 1m. & q. 163. 4. 3m. 11
Peccare cum propoſito perſeuerandi in peccato, ſub ſpe veniæ, dicitur præſumptio. Non autem ſi ſit cum propoſito pœnitendi, ſed alleuiatur. 22æ. q. 21. 2. 3m. 12
Aggredi opus vltra vires ex confidentia ad vires humanas, eſt præſumptio. Non autem ſi fiat in ſpe diuini auxilij. 22æ q. 21. 1m. 13
De quolibet debet præſumi bonum, niſi appareat contrarium, nec ſit in periculum alterius. 22æ. q. 70. 3. 2m. 14
Omne præteritum eſt neceſſarium 22æ. q. 49. 6. c.
* PRAEVARICATOR eſt, * qui malicioſe impediens punitionem peccati, aduerſam partem adiuuat, prodita cauſa ſui. 22æ. q. 68. 3. c. ſi. 1
Differentia præuaricationis à calumnia & tergiuerſatione. 22æ. q. 68. 3. 0. 2
Non omnis abſcondens vera crimina, præuaricatur, ſed tantum qui fraudulenter abſcondit ea, de quibus accuſationem proponit, colludens cum reo, proprias probationes diſſimulando, & falſas excuſationes admittendo. 22æ. q. 68. 3. 2m. 3
PRIMITIAE erant de præcepto ceremoniali, quo ad determinationem, in communi vero de iure naturali, nunc autem de pręcepto eccleſiæ, ſecundum conſuetudinem patriæ. 22æ. q 86. 4. 0. 1
Quotitas primitiarum, non fuit determinata in lege: quia erant per modum oblationis, de cuius ratione eſt eſſe, voluntarium, & ſecundum Hieronymum, aliqui dabant quadrageſimam partem, alij ſexageſimam, ſed nunc ſtatur conſuetudini patriæ. 22æ. q. 86. 4. 3m. 2
Primitiæ pertinet ad quoddam genus oblationum, in vſum ſacerdotum, in recognitionem beneficij Dei, ſcilicet fructuum terræ, & debet eſſe aliquid præcipuum de fructibus terræ. 22æ. quæſt. 86. 4. c. 3
Primitiæ ſunt ſigna præteriti beneficij Dei, ſcilicet terræ promiſſæ Iſraël, & totius terræ, toti humano generi, & fructuum: ſed ceremonialia, proprię erant ſigna futuri. 22æ. q. 86. 4 1m & 2m. 4
PRIMOGENITVS dicitur primo natus, licet nullus poſt eum ſit. Ideo Chriſtus eſt primogenitus Mariæ 3ª. q. 28. 3 4m. 1
Omnes primogeniti, erant ſacerdotes in veteri teſtamento, & habebant duplicem portionem in hæreditate paterna. 12æ. q. 103. 1. 3m, & 22æ. q. 87. 1. 3m. 2

PRIMVM dicitur dupliciter, ſcilicet primum ſimpliciter, & primum in genere. 12æ. q. 6. 1. 1m. 1
Primum in per ſe ordinatis, oportet eſſe maximum, non autem primum per accidens 22æ. q. 163. 3. 3m. 2
AD bonum principem requiritur quod ſit virtuoſus ſimpliciter: non autem ad bonum ciuem. 12æ. q 92. 1. 3m. 1
Ad bonum virum pertinet, poſſe principari, & bene ſubijci. Ideo in virtute boni viri, includitur virtus principis. Sed virtus principis differt ſpecie à virtute ſubditi, ſicut virtus viri & mulieris. 22æ. q. 47. 11. 1m. & 2m. 2
Princeps auferens per vim aliena, rapinam committit, & tenetur reſtituere: niſi ſit ſecundum iuſtitiam, pugnando, vel puniendo. 22æ. q. 66. 8. c. & 3m. 3
Ad bene conuerſandum in aliqua communitate, requiruntur duo. ſcilicet habere ſe bene ad principem, id eſt, cum fidelitate, reuerentia,

rentia,& famulatu: ad ſocios autem reddendo cuilibet debita, & nulli nocendo.12æ.q.100.5.c.
5 Sanctis licet commorari in curiis principum,ad promouendum bonos,& ad impediendum malos: non autem propter voluptates. 22æ.q.187.2.3m.
6 Deus reſeruauit ſibi inſtitutionem ſummi principis,& regis Iudæorum,quia habebat ſpecialem curam eorum.12æ.q.105.1.1m.
7 Deus non dedit Iudæis principes,& reges à principio, ſed tantũ modum eligendi.ſ.ſecundum iudicium Dei,& de gente ſua: & modum ſe habendi.12æ.q.105.1.2m.
8 Diuiſio regni Iſraël,& multitudo regum,magis conuenit eis in pœnam, pro diſſentionibus multis contra regnum Dauid iuſtumquam ad eorum profectum.12æ.q.105.1.3m.
9 Principibus Iudæorum,non ſunt deputati cibi ſicut ſacerdotibus,ne ſuperbirent,nec ambirent.12æ.q.105.1.4m.
1 B O N V S principatus triplex. ſ.regnum, ariſtocratia, & timocratia. Et triplex principatus malus.ſ.tyrannis,oligarchia,& dimocratia 12æ.q.95.4.c.& q.105.1.c.& 2 æ.q 61 2.c.
2 Principatus regalis eſt optimus.1ª.q 103.c.& 12æ.q.105.1.2m.& 22æ.q.50.1.2m.
3 Principatus regalis, eſt propter bonum populi, tyrannicus autem eſt propter bonum tyranni.1ª.q.92.1.2m.& q.96.4.c.& 22æ.q.42.2 3m.
4 Optimus principatus eſt,in quo omnes habent aliquam partem. Et componitur ex regno,*inquantum vnus præeſt:& ariſtocratia,inquantum multi principantur ſecundum virtutem & dimocratia, id eſt principatus populi,in quo populus ſibi eligit principẽ. 12æ.q.95.4.c.& q.105.1.0.
5 Principatus dicuntur in angelis, quia principantur omnibus, cæleſtibus principibus, diuinas iuſſiones explentibus Sed archangeli dicuntur qui principantur ſoli ordini angelorum. 1ª q.108.5.4m.
1 P R I N C I P I V M quoad relationem, eſt ſimul naturaliter cum principiato: ſed id quod eſt principium, eſt naturaliter prius eo. 1ª.q.42.3.2m.
2 Principium eſt prius tempore principiato dupliciter, ſcilicet,ex parte actionis ſucceſſiuè,vel agentis imperfecti,vel eligentis tempus 1ª.q.41.2.c.
3 Apud Græcos filius & ſpiritus ſanctus,dicuntur principiati, non autem apud Latinos.1ª.q.33 1.2m.
1 P R I N C I P I V M ſumitur à prioritate,ſed non ſignificat eam. 1ª. q.33.1.3m.
2 Principium eſt id à quo aliquid procedit quocũque modo, & econuerſo 1ª.q.33.1.c.
3 *Principium eſt communius cauſa, & cauſa elemento. 1ª. q 33. 1.1m.
4 Non omne principium,eſt primum principium. 12æ.q.6.1.1m.& q.4.1.1m.
5 Græci indifferenter vtuntur nomine cauſæ, ſicut nomine principij in diuinis,non autem latini.1ª.q.33.1.1m.
6 In diuinis vna perſona eſt principium alterius,non autem cauſa.1ª. q.33.1.0 & q. 6.4.0.
7 Principium in diuinis & in creaturis,duplicitet cognoſcitur.ſ.vt primum.& vt principium.1ª.q.33.4.c.
8 Non omne principium cognoſcendi,eſt principium eſſendi.1ª.q.85.3 4m.
9 Primum principium in ſpeculatiuis eſt. Non contingit idem ſimul eſſe & non eſſe. In practicis autem eſt. Bonum eſt proſequendum: malum vero eſt fugiendum.12æ.q.94.2.c.& 22æ.q.1.7.c.
10 Principia ſpeculatiua,cognoſcuntur per alium habitum naturalem, quàm concluſiones:quia principia per intellectum,concluſiones vero per ſcientiam 22æ.q 47.6.1.& q.49.2.1m.
11 *Sicut in ratione ſpeculatiua, ſunt quædam vt principia, quorum eſt intellectus,& concluſiones,quarum eſt ſcientia, ita in ratione practica,vt principia naturaliter nota ſunt fines virtutum moralium:quia finis ſe habet in operabilibus,ſicut principium, in ſpeculatiuis: & quædam ſunt in ratione practica, vt concluſiones eorũ quæ ſunt ad finem.22æ.q.47.6.c.
12 Nihil refert vtrum ille qui docet proponendo vel interrogando,procedat de principiis communibus ad concluſiones. Vtrobique enim animus audientis certificatus de poſterioribus per priora.1ª q 84.3 3m.& q 117.1.0.
P R I O R I T A S nullo modo eſt in diuinis. 1ª.q.36.3.3m.& q.42. 3.0.
1 P R I V A T I O ſecunda ſuſcipit magis & minus: quia ponit aliquid,quod eſt de ratione eius:non autem prima. 12æ.q.73.2,0.& q 82.4.c.
2 Priuatio ſuſcipit magis & minus:ſecundum ſuas cauſas,non autem ſecundum ſe.1ª.q.11.4.1m.& q.49.3.3m.& 12æ.q.73.2.1m.
3 Priuationes & negationes differunt ſpecie ſecundum differentias habituum,& poſitionum oppoſitorum,& ſpecificantur per habitus oppoſitos.22æ.q.107.2.c.
*Priuatio eſt carentia eius quod eſt aptum natum haberi. Et hoc tripliciter ſcilicet vel ab eo,vel ab alio eiuſdem ſpeciei,vel a quocũque. Et tertia tantum eſt in diuinis.1ª.q 33.4.2m. 4
Priuatio eſt negatio,circa determinatum ſubiectum.1ª q.17.4.c. 5
Contractum ſignificat aliquam naturam in ſubiecto, non autem priuatio.1ª.q 17.4.c. 6
Nulla priuatio,tollit totaliter eſſe.1ª.q.11.2,2m. 7
*Nulla priuatio eſt intenta ab aliquo agente. 1ª.q 19.9.c.& q. 49. 1.c. 8
P R I V I L E G I V M eſt priuata lex:quia reſpicit ſingulares perſonas,ſed commune eſt ad multa negocia 12æ.q.96.1.1m.

PRIVS dicitur dupliciter,ſcilicet ordine perfectionis, & generationis,1ª.q 85.3.1m.& 12æ.q 68.8.3m. 1
Prius natura,dicitur dupliciter.ſ.ſecundum cauſam materialem, & magis ſecundum alias cauſas.12æ.q.1.7.3m. 2
Semper id quod eſt naturalius,eſt prius.12æ.q. 49.2.c. 3
Imperfectum eſt prius tempore perfecto in eodem. Sed in diuerſis eſt econuerſo,& natura in vtriſque. 1ª.q 82.3.2m.& q.85 3.1m.& q.94.3.c.& 12æ.q.6.2.4.c.& 3ª.q.1.5.3m.& 6.c. 4
Prius duplex.ſ.per ſe,& per accidens.12æ q 4.7.c. 5
Semper quod eſt per ſe,eſt prius eo quod eſt per aliud. 1ª.q.20.1.c. & q.84 6.c. 6
Remoto priori,remouetur poſterius,ſequens tantum ex eorum autem ſequatur etiam ex alio,12æ.q.15.2.2m. 7
P R O C E S S I O dicitur dupliciter.ſ.motus proceſſiuus animaliũ, & eductio principiati à principio:prima eſt in diuinis metaphoricè tantum,ſecunda vero propriè,1ª.q.27.1.0. 1
Proceſſio duplex,ſcilicet ab extra,& ab intra: prima ſemper eſt per motum ad diuerſum,& contra rationem primi principij,non autem ſecunda. Ideo ſecunda conuenit Deo,non autem prima. 1ª. q.27.1.0. 2
Omnis proceſſio creaturæ,eſt per motum,vel mutationem:non autem in diuinis.1ª.q.27.1.1m. 3
Proceſſus rationis duplex,ſcilicet via compoſitionis, & via reſolutionis.12æ.q.14.5.0. 4
In diuinis ſunt tantum duæ proceſſiones,ſcilicet verbi & amoris. ſecundum quod Deus ſuam eſſentiam, veritatem & bonitatem intelligit & amat.1ª.q.27.3.5,0.& q.28.4.c.& q 36.2.c.& q. 37.1.c. & q.41.5.c. 5
Omnia quæ important reſpectum originis, abſolute dicuntur de proceſſione diuina:non autem repugnantia conſubſtantialitati, coæternitati,& independentiæ.1ª.q.27.1.2m. 6
Proceſſiones in diuinis,diſtinguuntur per relationes,& modos originis,non autem ſeipſis:nec per eſſe à natura & voluntate. 1ª. q. 27.3.0. 7
Proceſſio filij, eſt per naturam patris. Ideo eſt ei coæternus, conſubſtantialis,& independens:non autem creatura,quia procedit per voluntatem Dei.1ª q 41.2.c.& q.42.2 c. 8
Omnia quæ pertinent ad generationem viuorum,dicuntur in proceſſione filij Dei,vt oriri,naſci,gigni, & generari. 1ª. quæſt. 27. 2.2m. 9
Hæreſis Valentini,quod filius Dei procedit, vario modo prolationis.id eſt ad extra.1ª.q.34. 2.2m. 10
Spiritus ſanctus procedit à patre & filio, quia aliter non poſſet diſtingui,à filio.1ª q.36.2.0. 11
*Spiritus ſanctus procedit ab eis,inquantum ſunt plures agentes: & inquantum ſunt vnum,in vi ſpiratiua.1ª.q 36. 4.1m. 12
Hæreſis Arrij,quòd ſpiritus ſanctus procedit à patre & filio,vt creatura vtriuſque.1ª.q.27.1.c. 13
Hæreſis Neſtorij & Theodorici, quòd ſpiritus ſanctus non procedit à filio.1ª.q 36.2.3m. 14
Spiritus ſanctus nõ magis procedit à patre,quàm à filio, nec prius: nec plenius.1ª q.36.3.2m. 15
Spiritus ſanctus dicitur principaliter & propriè procedere à patre: propter auctoritatem in patre, non autem magis propriè. 1ª. q. 36.3.1m. 16
Spiritus ſanctus procedit à patre immediate, & mediante filio, ratione ſuppoſiti:non autem ratione virtutis mediæ. 1ª.q 36.3.1m. 17
Proceſſio filij.eſt per actum intellectus:ſed proceſſio ſpiritus ſancti, eſt per actum voluntatis.1ª.q.27.2.c.fi.& 3.c.& q.28.4.1m.& q. 34.1.c.& q.43.7.c. 18
Spiritus ſanctus,ita naturaliter & à natura procedit à patre, ſicut & filius,1ª.q.41.2.3m.& 6.c.& q.42.2.c. 19
Proceſſio ſpiritus ſancti,triplici ratione nominatur tantum proceſſio.ſcilicet ex habitudine rei amatæ ab amante per amorem.1ª.q. 27.4.3m.& q.28. 4.c.& q.37.1.c. 20
Emanatio,proprietas,& relatio ſpiritus ſancti, nominatur eodem nomine,ſcilicet ſpiratio,propter defectum nominum. 1ª. q. 36.1. c.q. 37. 1.c. 21
Proceſſio ſpiritus ſancti dicitur æterna,reſpectu obiecti æterni: ſed vt tendit in obiectum creatum,cui Deus confert aliquid, dicitur temporalis 22

temporalis 1ª.q.43.a.o.

23 Spiritus ſanctus procedit à ſeipſo, proceſſione temporali. 1ª.q.43.2.3m.

24 Proceſſio æterna & temporalis, ſunt tantum vna proceſſio, ratione reſpectus ad principium quem principaliter importat, ſed ſunt duæ ratione duplicis reſpectu ad obiecta. 1ª.quæſt.43.2.c. & 3m.

1 Proclamare licet in capitulis religioſorũ de leuibus quæ famæ non derogant, ſine admonitione ſecreta, non autẽ de graui 22ſ.q.33.7.2m.

2 Non videtur eſſe probabile, quod ea quæ ſunt in conſuetudine religioſorum, ſint contra præcepta Chriſti. Conſuetum eſt autem in religionibus quod in capitulis aliqui proclamantur de culpis, nulla ſecreta admonitione præmiſſa. Sed huiuſmodi proclamationes, ſunt quaſi quædam commemorationes, potius oblitarum culparum quàm accuſationes vel denunciationes. 22ſ.q.33.7.2.4.& 4m.

3 Si eſſent tamen alia, de quibus frater infamaretur, contra præceptũ domini ageret, qui per hunc modum proclamando, peccatum fratris publicaret. 22ſ.q.33.7.4m.

1 PRODIGALITAS eſt circa paſsiones pecuniæ, ſicut deficiens: non autem ſicut ſuperabundans in eis. 22ſ.q.119.1.3m.

2 Prodigalitas dicitur eſſe contra naturam: quia habet immoderatam emiſſionem rerum, repugnantem naturæ. 12ſ.q.32.6.2m.

3 Prodigus ſæpe excedit in dando propter voluptates, non tamen ſemper. 22ſ.q.119.1.3m.

4 Prodigalitas ſemper eſt peccatum, non principaliter propter quantitatem, ſed propter inordinationem dandi, quibus non debet dari, & propter quæ, & ſicut debet. 22ſ.q.119.1.c.& 3.1m.

5 Prodigus peccat in ſe, & in proximum præcipuè clerici conſumentes bona pauperum. Similiter auarus. 22ſ.q.119.3.1m.

6 Prodigalitas opponitur liberalitati. 22ſ.q.117.princ. & q.118.princ. & q.119.a.1.3.c.

1 Producta res à principio fuerunt, in ſtatu perfecto: vt eſſent principia aliorum 1ª.q.94.3.c.

Profitens, non vouet ſeruare quicquid eſt in regula: ſed vitam regularem, vel viuere ſecundum regulam, quod eſt cautius, vel obedientiam ſecundum regulam non obligando ſe ad culpã, vt in religione ordinis fratrum prædicatorum, quod eſt melius. 22ſ.q.186.9.1m.

2 Votum ſimplex de maiori religione, non obligat poſt profeſſionem in minori. 22ſ q.189.8.1m.

3 Profeſſio facta ante annos pubertatis, ſcilicet ante annos quatuordecim in puero, vel ante annos duodecim in puella, non tenet propter eccleſiæ ſtatuta. 22ſ q.88.9.c.3m.& q.189.5.c.1m.& 3m.

4 Nazaræi profitebantur quandam perfectionẽ, deponentes comam. 22ſ.q.186.6.b.

1 Prohibitio incitat concupiſcentiam tripliciter. ſcilicet ratione ardui, ratione clauſæ paſsionis, & ratione importunitatis 12ſ. q.98.1.2m.

2 Omne peccatum eſt malum, quia prohibitum iure naturali: non autem iure poſitiuo 12ſ.q.71.6.4m.

3 Prohibitio ligni ſcientiæ boni & mali, fuit propter figuram. ſ. propter euentũ futurum, quia poſtea ut eſum, homo per experimentum pœnæ didicit, quid intereſſet inter obedientiæ bonum, & inobedientiæ malum: non autem propter naturam arboris malam. 1ª.q.102.1.4m.& 22ſ.q.02.1.2m.

2 Promiſſio eſt actus rationis, quia eſt enunciatio, & ordinatio alicuius. 22ſ.q.88.1.c.

2 Promiſſio eſt ordinare, quid facere pro alio debeat gratum ei. Sed comminatio eſt contra alium. 22ſ.q.88.1.2.5.c.

3 Promiſſio nuda, id eſt, non habens aliquid additum ad confirmationem, non habet vim plenam obligandi Deo, nec homini. 22ſ.q.88.3.1m.

4 Promiſſa non debent ſeruari: ſi eſt illicitum quod promittitur: vel ſi ſint mutatæ conditiones perſonarum, vel negociorum. Ad hoc ergo quod homo ſeruare debeat quod promiſit, oportet vt ſit licitum quod promittitur, & quòd omnia immutata permaneant. 22ſ.q.110.3.5m.

1 Promulgatio legis naturæ, fit ex hoc quod Deus inſerit eam mentibus hominum naturaliter cuſtodiendam. 12ſ.q.90.4m.

2 Promulgatione non indigent præcepta communia legis naturæ, & credere in Deum. 12ſ.q.100.4.1m.

3 Promulgatio fit verbo & ſcripto. Et vtroque modo promulgatio legis æternæ eſt æterna, ex parte Dei, non autem ex parte, noſtra 12ſ.q.91.1.2m.

4 Promulgatio legis, neceſſaria eſt ad hoc, quod lex habeat vim obligandi. 12ſ.q.90.4.c.

5 Promulgatio obligat abſentem, ſicut & præſentem, inquantum promulgatio ad eum peruenit, vel potuit peruenire per alios. Futuros autem obligat per ſcripturas. 12ſ.q.90.4.2m.& 3m.

Pronomina demonſtratiua dicuntur de Deo, ſecundum quod faciunt demonſtrationẽ ad intellectum: non autem ad ſenſum 1ª q.13.1.3m. 2

Pronomina poſſeſſiua, coniungũtur nominibus Dei, quæ ſignificant rationem principij efficientis, vel finalis, vel exemplaris: non autem nominibus Dei, quæ ſignificant per modum formæ inherentis. 1ª.q.36.1.3m.

Propaſſio, eſt paſſio inchoata in appetitu ſenſitiuo, non vltra procedens: ſicut in Chriſto fuit. 3ª.q.15.4.c. & 6.2m. & 7.1m. 1

Prophetia non eſt habitus, nec qualitas permanens, ſed vt paſsio tranſiens. 12ſ.q.68.3.3m.& 22ſ.q.171.2.c & q 174.3.1m.& q.176.2.3m. 1

Prophetia non eſt gratia gratum faciens, ſed gratis data. 12ſ.q.68.3.3m 2

Prophetia eſt diuina inſpiratio rerum, futura immobili veritate denuntians, ſecundum Caſsiodorum. 22ſ.q.171.3.a.1.& 6.b. 3

Propheta dicitur quaſi procul phans, vel procul videns: inquantum cognoſcit vel loquitur ea quæ ſunt procul à communi hominum ſenſu, cum quibus conuerſatur, & communicat in ſtatu vitæ. 1ª.q.7.8.c. 4

Prophetia principaliter & primo conſiſtit in cognitione. Ideo dicitur à Phanos. Secundario conſiſtit in locutione, ideo dicitur à fari. Tertio conſiſtit in operatione miraculorum, ad confirmationem eius. 22ſ.q.171.1.c.& 2.c.& q.174.3.3m. & 4.c.& 3ª. q.7.8.c. 5

De ratiõe prophetiæ, nõ eſt ænigmatica cognitio, quia Moyſes fuit propheta: & tamen Deum palam, & non per ænigmata vidit. 3ª. q.7.8.1m. 6

In prophetia ſunt duo, ſcilicet, repræſentatio, & iudicium de viſis, quod eſt principalius, & completiuum eius, ſine quo non eſt. 22ſ. q.173.2.c.& q.176.2.1m. 7

Ad propheciã, requiritur lumẽ intellectuale ſupernaturale. 22ſ.qõ. 171.2.c. 8

Ad prophetiam requiritur inſpiratio, quo ad mentis eleuationem: & reuelatio, quo ad perceptionem diuinorum 22ſ.q.171.1.4m. 9

Ad prophetiam requiritur maxima mentis eleuatio, ad contemplationem ſpiritualium. 22ſ.q.172.4.c. 10

Bonitas morum, quo ad refrenationem paſsionum & remotionem occupationum exteriorum, requiritur ad prophetiam. 22ſ. quæſtio.172.4.c. 11

Diſpoſitio naturalis, nõ requiritur ad prophetiam, quia Deus ſimul remouet indiſpoſitionem, diſponit & perficit. 22ſ.q.172.3.c. 12

Prophetia poteſt haberi ſine charitate, & ſine gratia gratum faciente. 12ſ.q.6.2.3m.& q 172.4.c. 13

Obiectum prophetiæ, eſt illud quod eſt in cognitione diuina, ſupra facultatem humanam. 22ſ.q.174.2.c. 14

Prophetia eſt de omnibus. Sed primo & principaliter eſt de futuris contingentibus: ſecundo de exiſtentibus ſupra vniuerſalem cognitionem hominum, tertio reſpectu alicuius. 22ſ.q 171.3.c.& q. 172.1.c.fi.& 4m.& 5.c.& quæſtione 170.2.3m.& quæſtione 176.1.1m. 15

Prophetiæ ſunt principaliter de futuris. Sunt tamen etiam de præſentibus, quæ tamẽ ſunt procul à cognitione nõ omniũ hominum, ſed quorundam ſecundum ſenſum vel ſecũdum intellectũ, vt Heliſæus cognouit quæ Giezi præſens fecerat. & ſunt etiam de occultis omnibus hominibus naturaliter: vt myſteriũ trinitatis, ſunt etiam de myſterio Chriſti ſub nomine humanum, & tunc excedunt veritatem hiſtoriæ. 22ſ.qõ.171.3.c. 16

Omnia prophetabilia, ſunt non cognoſcibilia ab homine, niſi per reuelationem Dei. Sed quæ pertinent ad ſapientiam, & ſcientiam & interpretationem ſermonum, poſſunt naturaliter cognoſci ab homine 22ſ.q.171.3.2m.& q.172.1.c fi. 17

Prophetæ non vident omnia prophetabilia, ſed tantum ea quæ ſibi ſpecialiter reuelantur. 22ſ q.171.4.c. 18

Aliqua prophetia eſt de præterito, ſicut in Geneſi. Et in aliqua ponitur præteritum pro futuro, propter certitudinem prophetiæ. 22ſ. q.171.3.b. 19

Prophetæ non vident Deum per eſſentiam. 22ſ.qõ.171.2.c.& 4.c.& 3m.& q 173.1.c. 20

Prophetæ vident in ſpeculo æternitatis, ſeu intelligentiarum, ſiue in libro præſcientiæ Dei cauſaliter, nõ autem formaliter. 22ſ.q.173.1.c.fi.& 1m.& 2m. 21

Prophetæ habent certiſsimam & diſtinctam cognitionem de viſis per ſpiritum prophetiæ: nõ autem de habitus per inſtinctum Dei. 22ſ.q.171.5.c. 22

Prophetiæ nullo modo poteſt ſubeſſe falſum: ſicut nec præſcientiæ Dei. 22ſ.q.171.6.c.& q 172.1.c & 5.3m.& 6.2m. 23

Propheta propriè cognoſcit ſe moueri à Deo, ad aliquid æſtimandum, vel ſignificandum verbo vel facto, non tamen omnia quæ per 24

per hoc intendit Deus. 22e.q.173.4.o.

25 Prophetia ſimpliciter dicta, id eſt, ſupra vniuerſalem cognitionem hominum, non poteſt eſſe à natura, ſed tantum ex reuelatione Dei, prophetia vero ſecundum quid. id eſt, de aliquibus in ſuis cauſis, poteſt eſſe à natura, ſed fallibiliter. 22e.q.172.1.o & 3.c.

26 Prophetia.& aliæ illuminationes, & reuelationes, fiunt nobis à Deo mediantibus angelis. 1^{a}.q.111.1.o. & 22e.q.172.2.o.

27 Al quis ceſſante prophetica illuſtratione actuali, dicitur propheta, ex deputatione Dei, & ex habilitate remanente ad facilius illuſtrari. 22e.q.171.2.2^{m}.

28 Prophetia prædeſtinationis, completur ſine arbitrio noſtro cauſante, non autem ſine eo conſentiente. 3^{a}.q.30.1.1^{m}.

29 Finis prophetiæ, eſt manifeſtatio alicuius veritatis exiſtentis ſupra hominem. 22e.q 174.1.c 2^{m}.& 6.c.

30 Prophetia ſecundum quod poteſt eſſe à dæmonibus, non autem prophetia ſimpliciter. 22e,q.172.5.o.

31 Prophetia dæmonum, non fit per illuminationes, vt diuina. ſed per viſionem imaginariam vel ſenſibilē: nec eſt ſemper vera, ſicut prophetia diuina. 22e.q.172.5.2^{m}.& 3^{m}.

32 Prophetæ dæmonum, quandoque prædicunt vera ex inſpiratione diuina & aliquando per dæmones. 22^{e}. q. 172. 6. o. & q.174.5.4^{m}.

33 ſpecies prophetiæ triplex. ſ. comminationis, prædeſtinationis, & præſcientiæ. 22^{e}.q.174.1 o.

34 Prophetia fit dupliciter. ſ. per influxum luminis tantum, & per ſpecies impreſſas. vel aliter ordinatas 22^{e}.q.173.2.o.

35 Modus prophetiæ triplex, ſecundum triplicem potentiam cognoſcitiuam, ſcilicet ſecundum oculos corporis, ſecundum ſpiritum imaginarium, & ſecundum intuitum mentis. 22^{e}.q.174.1.5^{m}.

36 prophetis repræſentantur aliqua quadrupliciter. ſ. in ſenſu exteriori, ſicut Daniel vidit ſcripturam in pariete, & Samuel audiuit verba: vel per formas in imaginatione diuinitus impreſſas, ſicut in cæcis natis ſimilitudines cælorum: vel per formas diuinitus ordinatas, ſicut Ieremias vidit ollam accenſam, vel ſpecies in intellectu, ſicut in ſcientia infuſa Salomoni & apoſtolis. 22^{e}.q. 172.2.o.& 3.c.

37 Modus prophetiæ ſeptuplex. ſecundum differentias influxus. ſ. extaſis, viſio, ſomnium, per nubem, vox de cælo parabola, & repletio ſancti ſpiritus. 22e. q.174.1.3^{m}.

38 Gradus prophetiæ imaginariæ, diſtinguitur quadrupliciter, ſcilicet per ſomnium & vigiliam, per ſigna. ſi loquens videtur vel nō, & ſecundum dignitatem apparentis. 1^{a}.q.12.11.1^{m}.& 22e.q.174.3.o.

39 Gradus prophetiæ impropriè dictæ duplex. ſ minimus. i. ſecundum operationem exteriorem, vt Sanſon: & viſio de naturalibus, vt Salomon. 22e.q.174.3.c.

40 Actus prophetiæ duplex, ſcilicet principalis, id eſt viſio: & ſecundarius, id eſt, denunciatio. 22e.q.176.2.c.

41 Veri prophetæ, tripliciter differunt à falſis prophetis. ſ. agente, fine, & certitudine. 22e.q.175.5.3^{m}.

42 Prophetia prædeſtinationis, ſemper impletur, non autem prophetia comminationis. 1^{a}.q.19.7.2^{m}.& 22e.q.171.6.2^{m}.& q.174.1.c. & 2.o.

43 *Omnis prophetia de quacūque re, eſt eiuſdem ſpeciei, quia eſt per vnum formale. ſ. per lumen diuinum, 22^{e}.q.171.3.3^{m}.

44 Prophetia eſt ſimpliciter excellentior bono linguarum, triplici ratione. ſ quia conſiſtit in ipſa illuminatione mentis, quia pertinet ad rerum notitiam, & quia eſt vtilior. 22e.q 176.2 o.

45 Prophetia intellectualis viſionis, eſt nobilior quam imaginaria, niſi reſpectu reuelandi, per ſimilitudinem corporalem, quia tunc eſt econuerſo. 22e.q.174.2.o.& 3.c.fi.& 4 c.1^{m}. & 5.c.& q.176.2.c.1^{m}. & 3^{a}.q 30.3.1^{m}.

46 Prophetia magis propriè dicitur de imaginaria, quam de intellectuali. 22e.q.173.2.c.fi.& q.174.2.3^{m}.& 3.c.

47 Prophetia imaginaria, de ſupernaturali veritate, eſt nobilior intellectuali. de cognoſcibilibus humana ratione. 22e.q.174.2.3^{m}.& 3.c. & q 176.2.1^{m}.

48 Prophetia quanto eſt vicinior Chriſto, tanto eſt maior, & magis poſt quam ante: licet in quolibet ſtatu, prima ſit maior aliis. 1^{a}.q.57.5.3^{m} & 22^{e}.q.174.6.o

49 Idem propheta non eſt ſemper in eodem gradu prophetiæ: ſed quandoque in maiori, & quandoque in minori. 22^{e}.q.174 3.2^{m}.

50 Moyſes fuit cæteris prophetis ſimpliciter maior, licet ſecundū quid ſit minor aliquo. 22^{e}.q.174 4.o.

51 Prophetia Dauid ex propinquo, attingit ad viſionem Moyſis maiorem, quo ad cognitionem diuinitatis: ſed econuerſo, in cognoſcendo & exprimendo myſteria incarnationis Chriſti. 22^{e}.q.174.4.1^{m}.

52 Ioannes Baptiſta, fuit maior propheta Moyſe, & cæteris prophetis teſtamenti. 22^{e}.q.174.4.3^{m}.

Prophetia non conuenit Deo, nec beatis, nec angelis. 22^{e}.q.173.1.c. & q 174.5 o. & 3^{a}.q.7 8.c.& q.31.2.c. 53

*Prophetia fuit in Chriſto, inquantum fuit viator. 22^{e}.q.174.5.3^{m}. & 3^{a}.q.7.8 o.& q.31.2.o. 54

Ille cuius tantum intellectus illuminatur ad iudicandum viſa ab aliis, ſicut Ioſeph & Daniel, eſt propheta. 22e.q.173.2.c. 55

Ille cui oſtenduntur ſimilitudines, ſine lumine intelligentiæ, ſicut Pharao, vel Nabuchodonoſor, vel Balthaſar, non eſt propriè propheta. 22e.q.173.2.c. 56

Abraham, Iſaac, & Iacob, fuerunt prophetæ. 22e.q.174.6.c. 57

*Dauid habuit prophetiam. quo ad intuitum mentis, ſine imaginaria viſione 22e.q.174.4.1^{m}. 58

Omnes numerati inter prophetas, habuerunt prophetiam imaginariam. de ſupernaturali veritate & habebant officium prophetandi, & loquebantur in perſona Dei, non autem agiographę. 22^{e} q.174.2.3^{m}. 59

Omni tempora fuerunt prophetæ, etiam in nouo teſtamento. 22^{e}. q.171.2.3^{m}.& q 174.6.c. 60

Prophetę fuerunt maxime in abundantia, tempore regū, quia tunc populus erat liber ideo inſtrui debebat de agendis. 22^{e}.q.174.6.3^{m}. 61

Prophetiæ inceperunt ſcribi per Iſaiam & Oſee, quando Roma condita fuit 22^{e}.q 174.6.2^{m}. 62

PROPICIATORIVM erat tabula ſuper alas cherubin, quia exinde Deus propiciabatur populo. 12^{e}.q.102.4.2^{m}.

PROPORTIO ſecundum primam nominis impoſitionem ſignificat habitudinem quantitatis ad quantitatem, ſecundum determinatum exceſſum, vel adæquationem: ſed transfertur ad ſignificandum habitudinem quorumcunque, ſicut materiæ ad formam, potentiæ ad actum, obiecti ad potentiam, finiti ad infinitum & creaturæ ad creatorem. 1^{a}.q.12.1.4^{m}. 1

Proportio propriè, non eſt finiti ad infinitum, nec creaturæ ad creatorem: ſed proportionalitas. ſ. ſimilitudo proportionum. 1^{a}. q. 12.1.4^{m}. 2

Cognitio ſenſitiua, non ſe extendit ad proportionem vnius ad alterum 22e q.58.4.c. 3

PROPOSITIONIS veritas duplex. ſ. rei, & ſigni. 1^{a}. quæſt. 16.8.3^{m}. 1

Propoſitiones affirmatiuæ veræ poſſunt formari de Deo, 1^{a}. quæſt. 13.12 o. 2

Propoſitiones affirmatiuæ de Deo, dicuntur incompetentes vel inconuenientes, propter modum ſignificandi. 1^{a}.q.13.12.1^{m} 3

Cum dicitur Deus ſciuit aliquid eſſe futurum contingens, non ponitur ibi contingens. niſi vt materia verbi, & non vt pars principalis propoſitionis. 1^{a}. q 14.13.2^{m}. 4

PROPOSITVM eſt actus voluntatis deliberatæ. 22^{e}. q.8 .1.c. 1

*Propoſitum pro facto reputatur. 1^{a}. q.23.2.2^{m}.

PROPRIVM eſt de genere accidentium. 12^{e}.q.83.11.3^{m}. 1

Proprium non addens aliquid nobilitatis ſupra commune, non habet proprium nomen, ſed nominatur nomine communis. 12e.q.111. 2.3^{m}.& 22e.q 9.2.c.& q.50.2.1^{m}.& q.161 2.1^{m}. 2

In omni re, primum accidens eſt aliud ab eſſentia eius, & eſt poſterius ea, ordine generationis & perfectionis, 12e. quæſt. 2.5.c. & q. 3. 2.3^{m}. 3

Proprium fluit à ſubiecto, ſine mutatione, ſed per naturalem reſultantiam. 1^{a}.q.77.6.3^{m}. 4

PROPTER ſe duplex. ſ. quod diuiditur contra per aliud, & contra per accidens, primo modo finis diligitur propter ſe, virtutes autem ſecundo modo. 22e.q.145.1.1^{m}. 1

Propter quod vnumquodque, & illud magis intelligitur tantum in iis, quæ ſunt eiuſdem ordinis, ſicut in eodem genere cauſæ: puta ſi dicatur quod ſanitas eſt deſiderabilis, propter vitam, ſequitur quod vita ſit magis deſiderabilis: ſi autem accipiantur ea quæ ſunt diuerſorum ordinum, non habet veritatem; vt ſi dicatur quod ſanitas eſt deſiderabilis, propter medicinam, non ideo ſequitur quod medicina ſit magis deſiderabilis: quia ſanitas eſt in ordine finium: medicina autem in ordine cauſarum efficientium. 1^{a}.q.87.2 3^{m}.& q 82.3.1^{m}. 2

PRORVMPERE &. Homo, prorumpit facile, ad manifeſtandum conceptum cordis. 12^{e}.q.72.7.c. 1

Iracundus in verba contumelioſa prorumpit. 12^{e}.q.72.7.c. 2

Licet triſtari de gloria & proſperitate inimici, inquantum eſt nociua. 22^{e}.q.36.2.o & q 148.1.3^{m}.

PROVIDENTIA importat reſpectum quendam alicuius diſtantis, ad quod ea quæ in præſenti occurrunt, ordinanda ſunt. 22^{e}.q.49.6.c. 1

Prouidentia eſt ratio ordinis in finem. 1^{a}.q. 22.1.o.& 2.c.& quæſt. 23.1.c. 2

In recta ordinatione ad finem, quæ includitur in ratione prouidentiæ, importatur rectitudo conſilij, iudicij, & præcepti, ſine quibus recta ordinatio in finem, eſſe non poteſt. 22^{e}.q 49.6.3^{m}. 3

Prouidentia perfecte conuenit Deo. 1^{a}. q. 22.1.o. 4

Prou

5 Prouidentia Dei, habet certitudinem. 1ª. q. 22. 4. 1m. & 3m.

6 Error duplex, circa diuinam prouidentiam. 1ª. q. 116. 3. c. fi.

7 Error triplex, circa diuinam prouidentiam. 1ª. q. 22. 2. c.

8 Opinio Platonis, de triplici prouidentia, ſecundum Gregorium Niſſenum. ſ. prouidentia ſummi Dei, qui primo & principaliter prouidet rebus ſpiritualibus: & conſequenter toti mundo quantum ad genera, ſpecies, & cauſas vniuerſales: prouidentia qua prouideret ſingularibus generabilium & corruptibilium: & hanc attribuit diis qui circũeunt cælos. i. ſubſtantiis ſeparatis, quę mouent corpora cæleſtia circulariter: & prouidentia quę eſt rerum humanarum quam attribuebat dæmonibus, quos Platonici ponebant medios inter nos & deos, vt narrat Auguſtinus. 1ª. q. 22. 3. c. & q. 103. 6. 1m.

9 Modus contingentiæ, & neceſſitatis, cadit ſub prouiſione Dei, & nõ ſub prouiſione creaturæ. 1ª. q. 22. 4. 1m.

10 Sicut ad prouidentiam pertinet proſpicere per ſe conueniens fini, ſic ad circunſpectionem, an ſit conueniens fini, ſecundum circunſtantias. 22e. q. 48. 7. 3m.

11 Ars Dei, dicitur reſpectu productionis rerum: diſpoſitio autem reſpectu rerum inter ſe, ſed prouidentia reſpectu ordinis in finem. 1ª. q. 22. 1. c. fi.

12 Prouidentia Dei, ſe extendit ad neceſſaria non autẽ prouidentia hominis. 1ª. q. 22. 2. 3m. & 4. 3m. & q. 103. 1. 3m. & 12e. q. 93. 4. 0. & 22e. q. 49. 6. c.

13 Aliquid ſubeſt prouidentiæ Dei dupliciter. ſ. propter ſe, & propter aliud, primo modo ſubſunt ſola perpetua, ſecundo autem modo indiuidua corruptibilia. 1ª. q. 103. 5. 2m.

14 Bonum & malum, ſubiacent diuinæ prouidentiæ, vt præſcita & ordinata, ſed bonum, vt intentum, non autem malum. 1ª. q. 22. 2. 2m.

15 Omnia ſubiacent diuinæ prouidentiæ, ſed diuerſimode, 1ª. q. 8. 3. c. & q. 22. 2. 3. 0. & q. 23. 1. c. & q. 103. 5. 0. & q. 113. 6. c. & 12e. q. 91. 2. c. & q. 93. 1. 4. 5. c.

16 Prouidentia Dei non eſt reſpectu ſui, quicquid eſt in eo, eſt finis, & non ad finem. 1ª. q. 22. 1. c. fi. & 12e. q. 93. 4. 0.

17 Prouidentia Dei, eſt omnium ſingularium, etiam contingentium. 1ª. q. 22. 2. 0. & q. 103. 5. 0.

18 Rationalis creatura, ſpeciali modo ſubeſt diuinæ prouidentiæ. 1ª. q. 22. 2. 4m. & 5m. & q. 103. 5. 2m. & q. 113. 2. c. & q. 116. 1. c. & 12e. q. 91. 2. c. & 22e. q. 83. 1. c.

19 Electiones humanæ, ſubſunt diuinæ prouidentiæ, propter ſe: ita vt etiam ſint prouiſores, *propter liberum arbitrium: ſic tamen vt prouidentia hominis ſit ſub prouidentia Dei, tanquam cauſa particularis, ſub vniuerſali. 1ª. q. 22. 2. 4m.

20 Omnes motus, & actiones: & corruptiones, ſubiacent diuinæ prouidentiæ 1ª. q. 22. 2. 2m. & q. 103. 5. 1m. & 12e. q. 93. 1. 5. c.

21 Prouidentia propriè non eſt in ſpeculatiuis, ſed tantum in practicis 22e. q. 49. 6. 1m.

22 Boni ſubſunt diuinæ prouidentię propter ſe, mali vero propter alios tantum, vt bruta. 1ª. q. 22. 2. 4m. & q. 23. 7. c.

23 Bruta ſubduntur diuinæ prouidentiæ per ſe, & in ſingulari, ſed propter aliud tantum, & actus eorum. 1ª. q. 22. 2. 5m. & q. 103. 5. 2m. & 12e. q. 93. 5. c.

24 Prouidentia Dei eſt æterna, ſed gubernatio eſt temporalis. 1ª. q. 22. 1. 2m.

25 Prouidentia eſt tantum in intellectu, licet præſupponat voluntatem finis: ſed gubernatio paſſiua, eſt in gubernatis: actiua vero in gubernante. 1ª. q. 22. 1. 3m. & q. 23. 2. 4. c.

26 Certitudo prouidentiæ Dei, non deficit à ſuo effectu, neque à modo eueniendi, quem prouidit. 1ª. q. 22. 4. 3m.

27 Deus prouidet omnibus immediate, quo ad rationem ordinis: ſed mediate, quo ad executionem eius, quæ dicitur gubernatio. 1ª. q. 22. 3. 0. & q. 103. 6. 0. & q. 116. 2. c.

28 Prouidentia diuina, gubernat creaturas ſpirituales inferiores per ſuperiores. 1ª. q. 110. 1. c.

29 Et creaturas corporales per ſpirituales. 1ª. q. 22. 3. c. & q. 63. 7. c. & q. 101. 2. 1m. & q. 103. 6. 0. & q. 110. 0. & q. 112. 1. c. & q. 113. 2. c.

30 *Et corpora inferiora, per corpora ſuperiora. 1ª. q. 113. 1. c. & q. 115. 3. 0.

31 Deus gubernat mundum bonitate, quia eſt principium prouidentiæ vt finis: *ſic tamen vt liberè moueat hominem per lib. arbit. inuitando ad bonum per præmium, retrahendo à malo, per timorem pœnarum. 1ª. q. 103. 1. 5. 2. 2m.

32 Finis gubernationis rerum à prouidentia Dei, eſt aliquid extra totum vniuerſum. ſ. ipſe Deus. & 1ª. q. 103. 2. 0. & 3. 4. c.

33 Effectus gubernationis à prouidentia Dei, eſt vnus ex parte finis: ſed ex parte mediorum, ſunt duo in generali. ſcilicet conſeruatio & motio in finem, in particulari vero ſunt innumerabiles nobis 1ª. q. 103. 4. 0.

34 Nihil poteſt contingere præter ordinem gubernationis, prouidentiæ Dei vniuerſaliter, ſed tantum reſpectu alicuius cauſæ particularis. 1ª. q. 22. 2. 3m. & q. 103. 7. 0.

Nihil poteſt niti contra vniuerſalem gubernationem diuinæ proui- 35
dentiæ ſed tantum contra aliquod particulare. 1ª q. 103. 8. 0.

Ad prouidentiam Dei non pertinet ſubtrahere defectus, corruptio 36
nes. & mala, à rebus. 1ª. q. 22. 2. 2m. & q. 23. 3. c. & q. 48. 2. c. 3m. &
22e q. 10. 11. c.

Prouidentia Dei non excludit à rebus contingentiam, nec caſum 37
nec fortunam, nec liberum arbitrium. 1ª. q. 19 8. 0. & q. 22. 2. 1m. &
4. 0 & q. 23. 1. 1m. & 3. 3m. & 6. c. & q. 103. 7. 1m. & 3m. & 12e. q. 10.
4. 0. & 22e q. 83. 2. c. & q. 171. 6. 1m.

Ad diuinam prouidentiam pertinet quod permittat hominem ten- 38
tari, & peccare. 1ª. q. 23 3. 0. & 22e. q. 165. 1. 0.

Immobilitas diuinæ prouidentiæ, non excludit vtilitatem orationis 39
1ª q. 23. 8. 0 & 22e. q. 83. 2. c.

PRVDENTIA. & Nomen prudentiæ ſumitur à prouidentia, 1
ſicut à principaliori eius parte: quia omnia requiſita ad prudentiam neceſſaria ſunt, vt aliquid ordinetur in finem. 22e. q. 49. 6. 1m.

Nomen prudentiæ ſumitur à prouidendo, quod etiam ad mala ex- 2
tendi poteſt: & ideo licet prudentia ſimpliciter dicta in bono, accipiatur: aliquo tamen addito poteſt accipi in malo. 22e. q. 55. 1. 1m.

Prudens dicitur quaſi porro videns, id eſt procul videns. 22e. q. 47. 3
1. c.

Prudentia ſimpliciter dicta, eſt virtus non impropriè, ſicut virtutes 4
intellectuales, ſed proprie. 12e. q. 57. 5. 3m. & q. 61. 1. c. & 22e. q. 74. 4. 0 & q. 55. 1. 1m.

Prudentia eſt generalis regula & perfectio virtutum moralũ, dans 5
eis modum & formam, 22e. q. 166. 2. 1m.

Prudentia eſt virtus generalis cauſaliter, nõ autem eſſentialiter. 22e. 6
q. 53. 2. c.

Prudentia eſt virtus ſpecialis, propter ſpecialem rationem formalis 7
obiecti. 22e. q. 47. 5. 0. & q. 53. 2. c.

Prudentia eſt virtus intellectualis ſecundum eſſentiam, ſed moralis 8
ſecundum materiam 12e. q. 58. 3. 1m & q. 61. 1. 2. c. & 22e. quæſtio. 181. 2. 3m.

Prudentia eſt amor, quia ab eo mouetur ad actum, non autem eſſen 9
tialiter. 22e. q. 47. 1. 1m.

Prudens ſecundum quid, eſt qui bene ratiocinatur, ad aliquem finẽ: 10
ſimpliciter autem, qui ad totam vitam. 12e. qõ. 57. 4. 3m. & 22e. qõ. 47. 2. 1m & q. 55. 1. 2. 5. c.

Prudentia eſt in intellectu ſubiectiue. 1ª. q. 22. 1. 3m & 12e qõ. 55. 2. 11
3m. & 3. c. & q. 61. 2. c. & q. 66. 3. c. & q. 85. 3. c. & 22e. q. 47. 1. 0. & 3. 3m. & 5. 6. c. & 10. 3m.

Prudentia non eſt tantum in intellectu, ſicut ſcientia & ars, ſed ha- 12
bet aliquid in appetitu. ſ. rectitudinem. 1ª. q. 22. 1. 3m. & 12e. q. 56. 2. 3m. & 3. c. fi. & q. 57. 4. c. & 22e. & q. 47. 1. 2m. & 13. 2m. & 16. 2m.

Prudentia eſt tantum in ratione practica ſubiectiue. 12e. q. 57. 1. c & 13
22e. q. 47. 2. 0.

Prudentia & ars, ſunt in opinatiua parte animæ, & circa obiectum cõ 14
tingens aliter ſe habere. 12e. q. 57. 1. 2m. & 5. 3m.

Prudentia non conſiſtit in ſenſu exteriori, ſed in ſenſu interiori, non 15
principaliter, ſed per applicationem ad opus. 22e. q. 47. 3. 3m. & q. 48 1. 1m & 2. 3m.

Prudentia eſt in Deo, reſpectu aliorum, non autem reſpectu ſui. 1ª. 16
q. 22. 1. c. 1m.

Chriſtus habuit plenitudinem prudentiæ, ſecundum donum con- 17
ſilij. 3ª. q. 11 1. 3m.

Prudentia infuſa, eſt in omnibus exiſtentibus in gratia: ſed pruden-
tia acquiſita, non eſt in mentibus. 22e. quæſtio. 47. 14. 0. & q. 51. 18
1. 3m.

Nullus ſufficit ſibi, quo ad omnia in iis quæ ſunt prudentiæ. ideo nõ 19
etiam maiores oportet in iis eſſe dociles. 22e. q. 49. 3. c. 3m.

Prudentia non eſt in ſeruis & ſubditis, inquantum huiuſmodi: ſed
inquantum cõuenit eis regere ſe per rationem. 22e. q. 47. 12. 0. & 20
q. 48. 3. 3m. q. 50. c.

Prudentia proprie non eſt in peccatoribus, ſed tantum quædam fal- 21
ſa ſimilitudo eius. 22e. q. 47. 13. 0. & q 30. 3. 2m. & q. 51. 1. 3m.

*Prudentia non conuenit brutis, niſi metaphorice. ſ. inquantum in-
ſtinctu naturali aguntur ſagaciter. 1ª. q. 22. 1. c. 4m. & q 55. 3. 3m. & 22
q. 97. 1. c. 4m. & 12e. q. 3. 5. c. & q. 13. 2. 3m. & 22e. q. 47. 15. 3m.

Agibile vt obiectum rationis, id eſt, ſub ratione veri, eſt materia pru
dentiæ: ſed vt obiectum appetitus, id eſt ſub ratione boni, eſt ma- 23
teria aliarum virtutum. 22. q. 47. 5. c. 3m.

Prudentia non eſt circa altiſsimam cauſam ſimpliciter, ſed circa bo- 24
num humanum. 22e. q 47. 2. 1m.

Prudentia proprie non eſt de fine, ſed de iis quæ ſunt ad finem. 12e. 25
quæſt. 33. 1. 2m. & q 47. 1. 2m. & 6. c. & 15. c. fi. & quæſtio. 49. 6. ca. & q. 56. 1. c. 3m.

Prudentia ſe habet ad bonum priuatum & ad bonum commune, id 26
eſt, extendit ſe ad regimen ſui, & multitudinis. 1ª. q. 12. 1. c. & 22e. q. 47. 10. 0. & q. 49. 3. 3m.

27 Prudentia non ſolum conſiderat vniuerſalia, ſed etiam ſingularia. 22æ.q.47.3.o.& 15.c.& q.49 2.1m.& 5 2m.& 7.c.

28 Futura contingentia, ordinabilia per hominem ad finem humanæ vitæ, propriè pertinent ad prudentiam, non autem neceſſaria, nec præterita, nec præſentia. 22æ.q 49.6.c.

29 Actus prudentiæ eſt aliqua ordinate diſponere ad finem. 1a.q.22.1. c & 22æ q.49.6 o.& 7.c.

30 Prudentia carnis, eſt peccatum, quia ponit finem in bonis carnis: & eſt mortale, ſi ſit ibi vltimus finis, aliter eſt veniale. 22æ.quæſt.55. 1. 2. o.

31 Quædam vitia manifeſte contrariantur prudentiæ, ex defectu eius, vel eorum quæ ad eam requiruntur vt imprudentia, præcipitatio, ſeu temeritas, inconſideratio, & inconſtantia: aliqua verò ſecundum falſam ſimilitudinem, & abuſum requiſitorum ad prudentiam, vt aſtutia, prudentia carnis, dolus, fraus, ſolicitudo temporalium, & futurorum. 22æ.q 21.3.c. & q 53. princip. & 1.c.& q.55.princip.& 1.8.c.

32 Peccatum habens ſimilitudinem prudentiæ, eſt contra prudentiam dupliciter. ſ. ordinando ſtudium rationis ad finem non vere bonum, ſed apparentem, vt prudentia carnis; vel vtendo non veris vijs, ſed ſimulatis, vt aſtutia. 22æ.q.55.3.c.

33 Actus prudentiæ, miſcetur actibus omnium aliarum virtutum: quia ea ea rectitudinem electionis participant: ideo ab ea dependent. 22æ.q 47.3.2m.& q.53.1.c.& q.55.2.5m.

34 Opus prudentis eſt, eſſe bene conſiliatum. 22æ.q.49.5.c.

35 Actus rationis practicæ, & prudentiæ triplex. ſ. conſiliari, iudicare, & præcipere, quia eſt principalis actus prudentiæ. 1a.q.22.1.1m.& 3m.& q.83.4.c & 12æ.q.57.6.c.& q.58.5.m. & q.61.5.c.& q.65 1.c. 22æ.q. 47.8.o.& 9 c.1m.& 10.16.c.& 12.3m. & 13.c. & q. 48.c.& q. 51.2.o.& q 51.1.c.1m.

36 Per prudentiam, aliquis præcipit alijs & ſibi. 22æ.q.47.12.3m.& q. 49.5.3m.& q.50.2.1m.

37 Conſiliari non eſt immediatus actus prudentiæ: ſed mediante eubulia. 1a.q.22.1.1m.& 12æ.q.57.6.1m.& 22æ.q.51.2.o.

38 Laus prudentiæ, non conſiſtit in ſola conſideratione: ſed in applicatione ad opus. 22æ.q.47.1.3m.& 3.4.c.& 16.c.3m.

39 Prudentia corrumpi poteſt per paſſiones: non autem per obliuionem, licet per eam impediri poſſit. 12æ.q.53.1.c.& 22æ.q 47.16.o.

40 Prudentia triplex, ſcilicet falſa, imperfecta, & perfecta prima eſt ad malum, ſecunda ad finem particularem, tertia ad verum & vltimum finem. 22æ.quæſt. 47.13.c.& quæſt.55.1.2.o.& 3.1m. & 5.1m. & q.94.2.2m.

41 Species prudentiæ tres, ſecundum tres fines, ſcilicet prudentia ſimpliciter dicta, quæ ordinatur ad bonum proprium, quæ à quibuſdam dicitur monaſtica, quaſi vnius tantum gubernatio; alia autem eſt Iconomica, quæ ordinatur ad bonum commune domus, vel familiæ: tertia Politica, quæ ordinatur ad bonum commune ciuitatis vel regni. 12æ.q.67.6.4m.& 22æ.q.47.11.o.& q.48. 1.2.2m.& q.53.2.c.

42 Species prudentiæ quinque. ſ. monaſtica. Iconomica, Politica, militaris, & regnatiua. 22æ.q.48.c.1m.& q.50.o.3.& q.51.2.c.

43 Partes integrales eius, ſunt octo, ſcilicet memoria, ratio, intellectus, docilitas, euſtochia, id eſt, ſolertia, prouidentia, circumſpectio, & cautio. 12æ.q.56.3.3m.& q.57.6.4m.& 22æ.q.48.o.& q.49.o.& q. 53. 2. c.

44 Partes eius potentiales, ſunt tres. ſ. Eubulia, ſyneſis, & gnomi. 3a.q. 22.1.1m.& 12æ.q.57.6.o.& 22æ.q.49.c.fi.& q 51.o.& q.53.2.c.

45 Prouidentia eſt completiua formalis & principalis pars prudentiæ, aliæ verò quaſi materiales ad ipſam reducuntur. 1a. q. 22. 1. c. & 22æ.q.49.6.o.

46 Phyſica, dialectica, rhetorica, & Politica, ſunt partes prudentiæ largæ dictæ, & etiam propriæ, & continentur ſub prudentia, quo ad vſum & exercitium, non autem quo ad obiectum. 22æ.q. 48.c.

47 Prudentia eſt principalis in virtutibus moralibus, & directiua omnium charitas verò vt imperans, & coniungens fini. 3a.quæſt.85. 6. 4m.

48 Idem eſt medium prudentiæ & regulantis & menſurantis, & virtutis moralis, vt regulatæ & menſuratæ, ſcilicet rectitudo rationis 12æ.q.64.3.c.

49 In omnibus moralibus, eſt eadem virtus dirigens, ſcilicet prudentia, quia eadem eſt ratio veri in eis, non autem eadem ratio boni. Ideo non eſt eadem virtus appetitiua. 12æ.q.60.3.1m.

50 Nulla virtus moralis, poteſt eſſe ſine prudentia. 12æ.q.57.5.o.& q.58. 4.o & q.65.1.o.& 4.c.& 4.c.1m.& q.68.3.c.& q.73.1. 2m. & 22æ.q. 47.4.c.& q 51.2.c.& q.24 1.2.2m.

51 Prudentia vltra virtutes morales, eſt maxime neceſſaria ad bene viuendum. 12æ.q.57 5.o.& 22æ.q.51.3.3m.

52 Prudentia non poteſt eſſe in aliquo, ſine virtutibus moralibus. 1a. quæſt.22.1.3m. & 12æ.q.37. 4.c. & q.58.5.o.& q 65.1.2.c. & q 73 2. c. 1m.

53 Prudentia eſt nobilior cæteris virtutibus moralibus. 12æ.q.61.2. 1m. & q.66.1.c. & 1.o.& 22æ.q 83. 6.c. & q.47.6.3m. & q 56.2 1m.& q. 123.12.1m.& q.141. 8.

Prudentia eſt inuentiua medij in virtuobus moralibus. 12æ. q.66.3. 3m.& 22æ.q.47.7.o. 54

Sicut omnis virtus moralis, relata ad bonum commune, dicitur legalis iuſtitia, ſic prudentia relata ad bonum commune dicitur. politica. 22æ. quæſt.47.1 .1m. & 11.c.1m. & quæſt. 50.2.5m.& q.58. 6.c.1m. 55

Prudentia dirigit virtutes præſtituendo finem, & eligendo ea quæ ſunt ad finem. 12æ.q.66.3.1m. 56

Inclinatio in finem rectum, eſt electio, & actus virtutum moralium. Sed diſcretio eorum quibus hoc bonum rationis conſequi poſſumus in operationibus & paſſionibus, eſt actus prudentiæ. 22æ, q.47.1.1m. 57

Experimentum prudentiæ non acquiritur ex ſola memoria, ſed ex exercitio recte præcipiendi 22æ q 47.16.2m. 58

Ratio naturalis præſtituit finem virtutibus moralibus, non autem prudentia, ſed diſponit de ijs quæ ſunt ad finem. 1a. q. 22.1. 1m.& 22æ.q.47.6.o.& 7.c. 59

Prudentia hominis non eſt omnino certa, propter variabilitatem ſingularium, ſed eſt vt in pluribus. 22æ. q.47.3.2m.& 9.2m.& q.49.1. c.& 5.2m.& q 51.1 2m. 60

Cum per prudentiam aliquid recte agimus, ad finem alicuius virtutis moralis, ille actus eſt principaliter illius virtutis. 22æ. q.53. 1. 2m. 61

Quælibet virtus moralis, participat actus prudentiæ, quia formaliter complet in eis rationem virtutis. 12æ.q.58.1.o. 62

Prudẽtia præſupponit virtutes morales, per quas appetitus ſe habet ad bonum. 1a.q 22.1.3m. 63

Prudentia ponitur in diffinitione virtutum moralium, quia dependent ab ea. 22æ.q.23.4.1m.& q.47.q.5.1m. & q.50.1. 1m. 64

Omnia quæ ſunt virtutum moralium, pertinent ad prudentiam, ſicut ad dirigentem 22æ. q.50.1.1m. 65

Electio poteſt attribui prudentiæ conſequenter, inquantum eam dirigit per conſilium, quod magis propriè pertinet ad prudentiam. 12æ.q.47.1.1m.& 2.c. 66

Prudentia adiuuat omnes virtutes, & in omnibus operatur. 22æ.q. 47.5.2m.& 6 3m. & q.119.3.3m. 67

Prudentia & ſyneſis, præferuntur eubuliæ. 12æ.q.68.7.c. & 22æ q.51. 2.c.1m. 68

Maioris prudentiæ eſt, pecunias vtiliter expendere, quàm eas vtiliter conſeruare vel cuſtodire, quia plura ſunt attendenda circa vſum pecuniæ, qui aſſimilatur motui quàm circa conſeruationem quæ aſſimilatur quieti 22æ q 117.4.1m. 69

Prudentia non eſt in nobis à natura, niſi quo ad principia eius, quæ ſunt nobis magis connaturalia, quàm prima principia ſpeculationis. 22æ.q 47.15 o.& q.49.1 2m.& 2.1m.& 3.2m. 70

Ratio prudentiæ procedit à duplici intellectu. ſ. primorum principiorum vniuerſalium, & alicuius ſingularis. ſ. finis particularis. 22æ.q.49.2.1m.& 3m. 71

In ijs quæ pertinent ad prudentiam, homo maxime indiget erudiri præcipuè à ſenibus prudentibus. 22æ.q.49.3.c. 72

Prudentia infuſa, reſtituitur per pœnitentiam, non autem prudentia acquiſita, ſed tollitur actus contrarius, in quo propriè conſiſtit peccatum imprudentiæ. 22æ.q.53.1.3m. 73

P s a l m v s. & In pſalmis omnia opera Dei, omnes hiſtoriæ veteris teſtamenti, & omnia quæ ad fidem incarnationis Chriſti pertinent, ſic lucide tanguntur, ſicut in euangelio, 3a.q.83.4.c. principio.

P v d i c i t i a dicitur à pudore. Et eſt præcipuè circa ſigna venereorum. Caſtitas vero circa venerea. 22æ.quæſt.143.c.& q.151. 4.o. 1

Pudicitia ordinatur ad caſtitatem, non quaſi virtus ab ea diſtincta, ſed ſicut exprimens circunſtantiam eius, tamen aliquando vnum pro alio ponitur. 22æ.q.151.4.c. 2

P v e r i impediuntur in vſu membrorum & rationis, propter nimiam humiditatem cerebri. Vnde pueri de nouo loqui incipientes appellant omnes viros patres, & fœminas matres: poſterius, autem determinant vnumquodque ſecundum philoſophum. 1a. q.99.1.o. & q.101.2.o. 1

Probabile eſt quod ante circumciſionem, parentes fideles pro paruulis ſuis in periculis conſtitutis, aliquas preces Deo funderent, vel benedictionem eis darent, ſicut etiam adulti pro ſe, 3a.q.70. 4. 2m. 2

Pueri non habuiſſent ſufficientem virtutem in ſtatu innocentiæ, ad omnem motum, 1a.q.99.1.o. 3

Et habuiſſent infirmitatem, quo ad perfectum vſum membrorum, non autem pœnalem, 1a.q.99.1.1m. 4

Nec habuiſſent ſcientiam, ſed ſine difficultate acquiſiuiſſent, inueniendo, vel diſcendo ab alijs, 1a.q.101.1.o. 5

Nec ignorantiam, ſed ſimplicem neſcientiam. 1a q.101 1.2m. 6

Nec perfectum vſum rationis, ſeu vſum liberi arbitrij habuiſſent, 7

ſed tamen perfectiorem quàm nunc 1ª q.105.2.c.
8 Habuiſſent tamen prudentiam & principia vniuerſalia iuris naturalis,& alia principia vniuerſalia,multo magis quàm nunc, 1ª.q. 101.1.3m.
9 Et habuiſſent defectus conſequentes naturam humanam ex principio originis,non autem ex parte termini,1ª q.99.1.3m.
10 Tunc omnes poſtea generaſſent,& non tantum primi parentes. 1ª. q.99.1. m
11 Tunc natæ fuiſſent fœminæ,& non ſoli maſculi,1ª.q.99.2.c.
1 PVLCHRITVDO requirit tria,ſcilicet integritatem, proportionem debitam,& claritatem. 1ª.q.39.8.c.& 22ª.q.145.2.c & q. 180.2.3m.
2 Pulchrum habet rationem cauſæ formalis, bonum autem rationem cauſæ finalis.1ª.q.5.4.1m.
3 Pulchrum eſt cuius apprehenſio placet: bonum verò quod placet. Ideo ſunt idem re, & differunt ratione. 1ª.q.5.4.1m.& 12ª.q.27.1. 3m.& 22ª q 145.2.1m.
4 Pulchrum præcipue pertinet ad viſum,& auditum,quia ſunt maxime cognoſcitiui,non autem ad alios ſenſus.12ª.q.27.1.3m.
5 Senſus delectantur in pulchris,quia ſunt eis ſimiles. ſ.in proportione debita.1ª.q 5.4.1m.
6 Pulchritudo & decor virtutis hominis,ex ratione eſt.22ª.q.116.1.2m. & q 142.2.4.c.& q 145.2.c & 180.2.3m.
7 Pulchritudo eſt in vita contemplatiua per ſe, & eſſentialiter, in virtutibus verò moralibus,participatiue 22ª q.180.2.3m.
1 PVNCTVS non ponitur in diffinitione lineæ in communi, ſed tantum finitæ & rectæ.1ª.q.85.8.2m.
1 PVNITIO inquantum pertinet ad iuſtitiam publicam,eſt actus iuſtitiæ commutatiuæ, vindicatiuæ verò inquantum pertinet ad immunitatem perſonæ ſingularis. 22ª.quæſt.80.1m. & quæſt.108. 2.1m.
2 Deus punit malos, per bonos & malos angelos, bonos autem per malos tantum 22ª q 164.1.4m.
1 PVRGATIO duplex.ſ.per gratiam à culpa,& per lumen doctrinæ à neſcientia 3ª.q.27.3.3m.
2 Figura & ratio literalis omnis immunditiæ, & purgationis in lege veteri,12ª q.102.5.4m.& 5m.& 6m.& 7m & 6.1m.& q 103.2.c.
1 PVSILLANIMITAS poteſt tripliciter conſiderari,ſcilicet ſecundum ſe, ex cauſa eius,ſcilicet ignorantia, timore, pigritia, & ira:& effectu eius,ſcilicet ſubtrahendo ſe: primo modo opponitur directe magnanimitati: ſecundo ſolicitudini:tertio ſimiliter. 22ª.q.133.2.c.
2 Puſillanimitas ſecundum defectum, opponitur humilitati, inquantum applicat animum ad vilius quam decet:ſed directius opponitur magnanimitati,quia fugit magna,22ª.q.133.2.3m.
3 Puſillanimitas eſt contraria magnanimitati ſecundum defectum: præſumptio autem ſecundum exceſſum. Ideo vtraque eſt peccatum.22ª q.130.principio & q 133.c.& q.162.1.3m.
4 Puſillanimitas eſt peccatum mortale, & quandoque veniale. 22ª.q. 133.1 2m.
5 Puſillanimitas ſecundum ſpeciem propriam, eſt grauius peccatum præſumptione, quæ dicitur nequiſſima, ratione ſuæ cauſæ, ſcilicet ſuperbiæ.22ª.q.133.2.4m.
6 Puſillanimitas oritur ex ſuperbia, quia nimis innititur ſenſui proprio.22ª q.133.1.3m.
7 Puſillanimus eſt, qui recuſat exequi operationem ſibi proportionatam.22ª.q.133.1.c.
8 Putrefactio cuiuſcunque corporis, prouenit ex infirmitate naturæ eius, non potentis amplius corpus continere in vnum. 3ª. quæſt. 51.3.c.

1 QVALITAS proprie,importat modum,id eſt,determinationem ſubſtantiæ, vel ſecundum quod potentia materiæ determinatur ad eſſe ſubſtantiale,& ſic eſt differentia ſubſtantiæ. Vel ad eſſe accidentale, & ſic eſt differentia accidentalis & prædicamentum qualitatis.12ª.q.49.2.c.
2 Qualitas animæ vel corporis duplex ſ.naturalis,& ſuperueniens.1ª. q.83.1.5m & 12ª.q.17 7.2m.& q.49.2.c.
3 Diſtinctio & ordo ſpecierum qualitatis, 12ª.q.49.2.c. & q 50.1.3m.
4 In prima ſpecie qualitatis, dicitur bene vel male, facile & difficile: quia eſt modus & determinatio ſubiecti ſecundum naturam, quæ eſt finis generationis. 12ª.q.49.2.c.1m.& 3.3m. & q.50.1.3m. & 2.3m.
5 In ſecunda & tertia ſpecie qualitatis, dicitur facile vel difficile fieri, cito tranſiens vel diuturnum,non autem bene vel male:quia motus & paſſiones non habent rationem finis 12ª.q.49.2.c.
6 Secunda & tertia ſpecies qualitatis dicunt modum & determinationem ſubiecti, ſecundum actiones & paſſiones naturales, vel ſenſuales.12ª.q 49.2.c.& q 50.2.4m.
7 In tertia ſpecie qualitatis,eſt tantum paſſio & paſſibilis qualitas,3ª. q.63.2.1m.
8 Quarta ſpecies qualitatis, eſt modus vel determinatio ſubiecti, ſecundum quantitatem, quæ ſecundum ſui rationem, eſt ſine motu,& ſine ratione boni vel mali. Ideo in ea non eſt bene vel male, cito vel tarde tranſiens 12ª q.49 2.c.
QVANTITAS eſt prima poſt ſubſtantiam. 12ª.q.52.1.c. co.2. 1
& 3ª.q.77.2.c.
Error antiquorum, ſcilicet quod quantitas eſt ſubſtantia. 3ª. q. 2
77.2 c &.
Quantitas & qualitas, ſunt prima accidentia conſequentia ſubſtan 3
tiam. 3ª.q.77.2.c.
Quantitas conſequitur ſubſtantiam ex parte materiæ, & qualitas 4
ex parte formæ.3ª.q.90.2.c.
Quantitas debita alicui ſpeciei,non eſt determinata, ſecundum ali- 5
quod indiuiſibile:ſed habet aliquam latitudinem.1ª.q.73.5.2m.
Quantitas duplex. ſ molis, & virtutis, quæ ex genere ſuo non eſt 6
quantitas,ſed qualitas,vel forma ſubſtantialis,1ª.q.42 1.1m.
Quantitas virtutis duplex, ſcilicet ſecundum numerum obiecto- 7
ctorum, & ſecundum intenſionem actus ſuper idem obiectum. Prima eſt ſicut continua, ſecunda verò ſicut diſcreta. 22ª.q.24. 4.1m.
Quantitas triplex.ſ. perfectionis virtutis,& molis: prima conuenit 8
per ſe omni formæ, non autem ſecunda & tertia, ſed per accidens,1ª.q 42 1.1m.
Quantitas virtualis attenditur primo quidem in radice, id eſt, in 9
ipſa perfectione formæ,vel naturæ, ſecundo attenditur in effectibus formæ,id eſt,ſecundum eſſe,& ſecundum operationem,1ª.q. 42.1.1m.& 2m.
Quantitas corporalis,habet aliquid inquantum quantitas.ſ.diſtin- 10
guibilitatem ſecundum ſitum, vel ſecundum numerum, & aliquid inquantum forma actu, ſcilicet diſtinguibilitatem ſecundum ſubiectum tantum, 22ª.q 24.5 1m.
Cuilibet quantitati mathematicæ finitæ, poteſt fieri additio, non 11
autem quantitati naturali,1ª.q 7 12.1m.
*Quantitas dimenſiua, non eſt in Deo, ſed tantum quantitas vir- 12
tualis,1ª.q.28.4.c & q.42.1.1m.
QVARTA dies creationis, 1ª.q 70 2.c.
QVID & duplex, ſcilicet quid nominis,& quid rei, 1ª.q.2.2.2m. 1
Quid,quærit de natura,& aliquando de ſuppoſito, 1ª.q.29.4.2m.& 2
q.31 2. 4m.
QVIES & De ratione quietis eſt, quod mobile ſimiliter ſe ha- 1
beat nunc & prius, 1ª.q. 53.2.1.c.
Quies eſt prior motu via intentionis, & poſterior via executionis, 2
quia eſt finis eius, 12ª.q 25 1.c.
Quies dicitur dupliciter. ſ. ceſſatio operis, & complementum deſi- 3
derij,1ª. q.73 2.1.c.
QVIESCERE in toto tempore aliquo,eſt eſſe in eo in quolibet 1
inſtanti illius temporis,etiam in vltimo, 1ª.q.53.3.c.
Spiritusſanctus manet, ſeu quieſcit in filio tripliciter. ſ. ſecundum 2
vim ſpiratiuam,ſecundum humanitatem,& ſecundum amorem, 1ª.q.36.2.4m.
QVI eſt,eſt proprium nomen Dei,& primum,1ª.q.13.11.c. 1
Hoc nomen,qui eſt,magis proprium nomen Dei eſt, quàm Deus, 2
ex parte eius à quo nomen imponitur, & quantum ad modum ſignificandi,ſed quo ad id ad quod nomen imponitur, eſt econuerſo,1ª.q.13.11.c.1m.
Qui eſt, appropriatur filio Dei, ratione tantum adiuncti. ſ.ratione 3
liberationis figuratæ. Et eſt perſonale ſecundum relationem determinatam,eſſentiale vero ſecundum relationem indeterminatam,1ª.q.39.8.fi.
QVINTA dies creationis,1ª.q.70.1.c.& q.71.c.
QVO eſt, & quod eſt, in ſolo Deo non differunt, 1ª.q.29.4.1m.& 1
3ª.q.3.1.3m.& 3.1m. & q.17.1.c.
RACHA, eſt interiectio iraſcentis, 22ª.q.158.5 3m.
RADIX & Aliqua dicuntur ad ſimilitudinem radicis arboris,quæ ex terra trahit alimentum, vel quæ alimentum præſtat toti arbori 12ª. q. 84.1.c.
RANCOR eſt indignatio, contra * omnes, & maxime prælatos dirigentes hominem inuitum in ſpiritualibus bonis, quæ ipſum contriſtant,& etiam contra omnes ad ſpiritualia bona inducentes, 22ª.q.35.4.2m.
RAPACITAS continetur ſub violentia, cum ſit ſpecies eius. Quæ violentia,eſt filia auaritiæ,12ª.q.118.8.c,3m.
RAPINA per ſe eſt peccatum,quia eſt auferre per vim,rem alienam iniuſte.22ª.q.66,8.c.
RAPTVS vt eſt ſpecies luxuriæ, eſt quando puella de domo pa- 1
tris violenter abducitur,vt corrupta matrimonio habeatur: ſiue ei,ſiue parentibus violentia inferatur, 22ª.q.154 1.c.& 7.c.
Raptus quandoque eſt cum ſtupro,& quandoque ſine eo, vt in ra- 2
ptu viduæ, vel nuptæ, vel corruptæ. Et quandoque ſtuprum eſt ſine raptu:ſi defloretur virgo ſine vi, 22ª.q 154.7 c.
Raptus plerunque concurrit cum ſtupro. Ideoque quandoque po- 3
nitur vnum pro alio, 22ª.q.154.7.1m.
Rapta poteſt duci in matrimonium, ſi ipſa vel parentes conſen- 4
tiant,22ª.

tiant.2æ.q.154.7.3m.
5 Raptus monialium, grauius ſecundum leges puniatur, ſ. capitali pœna.12æ.q.154.10.2m.
6 Raptus mẽtis propriè, eſt eleuatio mentis ad ſupernaturalia à Deo, cum abſtractione à ſenſibus.22æ.q.175.1.o.
7 Extaſis dicit ſimpliciter exceſſum mentis, ſed raptus addit violentiam.22æ.q.175.2.1m.
8 Raptus ratione cauſæ, poteſt pertinere ad vim appetitiuam, non autem ratione termini, ſed tantum ad vim cognitiuam. 22æ.q.175.2.o.
9 Homo fit extra ſe, ſecundum appetitum dupliciter, ſcilicet eleuando ſe per intellectum ad diuina, prætermiſſis ſenſibilibus, ſicut Paulus: vel econuerſo. ſ. infra ſe, ſeipſum præcipitando: ſicut ille qui porcos pauit, ſub ſemetipſo cecidit. Et neutro modo eſt propriè raptus. Sed minus primo modo: quia eſt ſine violentia: licet vterque exceſſus, poſſit eſſe cauſa raptus in vi cognitiua.12æ.q.28.3.c & 22æ.q.175.2.2m.
10 *Raptus mentis ad diuina triplex. ſ. per ſimilitudines imaginarias, per effectus intelligibiles, & per eſſentiam Dei. Primus conuenit Petro, & Ioanni euangeliſtæ. Secundus Adæ & Dauid. Tertius verò Paulo & Moyſi.22æ.175.3.1m.
11 Paulus neſciuit, an eius anima in raptu fuerit ſeparata à corpore: licet probabilius ſit quod non fuerit ſeparata. 22æ.q.175.5.4m. & 6.o.
12 Paulus in raptu, fuit beatus ſecũdum actum, non autem ſecundum habitum. Sed fidem habuit econuerſo. Ideo erat tunc viator. 12æ.q.24.8.1m.& q.175.3.3m.& 5.1m.& 6.1m.& q.180.5.c.
13 Paulus poſt raptum, memor fuit eorum quæ viderat in diuina eſſentia, per ſpecies relictas ex eo.1a.q.12.9.2m.& 12æ q.175.4.3m.
1 RATIO ſumitur dupliciter, ſcilicet ſtrictè & propriè, ſecundum quod nomen rationis ſumitur ab inquiſitione & diſcurſu, vel ſecundum quod ratio dicit quandam obumbrationem intellectualis naturæ, vt dicit Iſaac, quod ratio oritur in vmbra intelligentiæ: & ſic ratione, eſt differentia animalis, & Deo non conuenit, nec angelis. Alio modo ſumitur ratio communiter ſiue metaphoricè, ſcilicet pro qualibet cognitione virtutis non impreſſæ in materia, & ſic rationale communiter conuenit Deo & angelis, & hominibus. 1a.q.29.3.4m.& q.51.1.2m.& q.61.8.2m. & 22æ.q.49.5.3m.
2 Ratio rei dicitur tripliciter. ſ. quæ non habet fundamentum in re, neq; proximum, neq; remotum, ſicut ratio chimeræ, & alia fictitia, & ratio rei ratiocinantis, qua cognita ſunt in cognoſcente ſecundum modum cognoſcentis, & ratio rei rationabilis. 1a.q.16.3.m.& 12æ.q.3.1.c.principio.& 6.2m.
3 Ratio dicitur dupliciter. ſ. per eſſentiam, & per participationem.3a.q.18.2.c.3m.
4 Ratio dupliciter inducitur, ad aliquid probandum, ſcilicet vel ſufficienter, ſicut in ſciẽtia naturali inducitur ratio ſufficiens ad probandum quod motus cæli ſemper ſit vniformis velocitatis, vel quæ non ſufficienter probet aliquam radicem, ſed quæ radici iam poſitæ, oſtendat congruere conſequentes effectus: ſicut in aſtrologia ponitur ratio eccentricorum & epicyclorum. 1a.quæſt.32.1.2m.
5 Ratio hominis eſt perfecta dupliciter, ſcilicet perfectione naturali, id eſt lumine rationis, & perfectione ſupernaturali, id eſt virtutibus theologicis: quarum prima, perfectius habetur; ſed ſecunda eſt maior 12æ.q.68.2.c.
6 Ratio bene ordinatur per actus omnium virtutum dupliciter, ſcilicet, vel in ſe, per virtutes intellectuales, vel circa interiores paſſiones ſeu exteriores operationes, per virtutes morales. 12æ.quæſt.100.2.c.
7 Aliquid præfuit in rationibus cauſalibus dupliciter. ſ. vt fiendum à Deo tantum, vt corpus hominis, vel à creatura. 1a.q.91.1.1m.& q.91.2.4m.& q.92.4.3m.
8 Rationes ſeminales primo ſunt in verbo Dei: ſecundum rationes ideales: ſecundo in elementis mundi, vt in cauſis vniuerſalibus: tertio in cauſis particularibus: quarto in ſeminibus. 1a.q.115.2.c.
9 Semper remoto aliquo de ratione alicuius, remouetur illud. 22æ.q.67.5.o.& 12æ.q.18.1.c.& 3a.q.86.4.1m.
10 Virtutes naturales inquantum ſunt originatæ à rationibus idealibus, poſſunt dici rationes: non autem inquantum ſunt in materia corporali.1a.q.115.2.1m.
11 Rationes ideales poſſunt dici cauſales, & ſeminales: ſeminales autem poſſunt dici cauſales.1a.q.115.2.4m.
12 Rationes ſeminales ſunt virtutes rerum, actiuæ & paſſiuæ. 1a.q.115.5.o.
13 *Ratio & intellectus ſunt realiter eadem potentia.1a.q.79.8.o.& q.83.4.c.2m.& 22æ q.49.5.3m.& q.83.10.2m.& 3a.q.18.3.2m.
14 Ratio & ſenſus, differunt obiecto, ſed ratio & intellectus differunt in ſolo modo cognoſcendi. Ideo ratio pertingit ad perfectionem intellectus, non autem ſenſus ad perfectionem rationis. 1a.q.79.1.1m.& q.79.8.1m.& 12æ.q.5.1.1m.
Certitudo rationis, eſt ex intellectu, ſed neceſſitas rationis, eſt ex defectu intellectus 22æ q.49.5.2m. 15
Ratio practica eſt cauſatiua & apprehenſiua rerum, ſpeculatiua verò eſt tantum apprehenſiua 22æ.q.83.1.c. 16
Nihil firmiter conſtat ſecundum rationem ſpeculatiuam, niſi per reſolutionem ad prima principia indemonſtrabilia: nec ſecundum rationem practicam: niſi per ordinationem ad vltimum finem, qui eſt bonum commune.12æ q.90.2.3m. 17
Ratio practica eſt circa operabilia ſingularia, & contingentia, non autem circa neceſſaria, ſicut ratio ſpeculatiua.12æ.q.91.3.3m. 18
Ratio ſuperior & inferior, ſunt realiter eadem potentia, quæ reſpectu æternorum, dicitur ſuperior, ſed reſpectu temporalium, dicitur inferior.1a.q.79.9.o.& 12æ.q.74.7.c. 19
Ratio ſuperior & inferior, non differunt ſecundum diuerſa obiecta, ita ſicut practicum & ſpeculatiuum, ſed per diuerſa media. 1a.q.79.9.c. 20
Ratio ſuperior dupliciter inhæret æternis, ſ. conſiderando ea ſecundum ſe, & vt regulas agendorum conſulendo. Ideo eſt ſpeculatiua & practica.1a.q.79.9.c.& 12æ.q.74.9.c.& 22æ.q.45.3.c. 21
In ratione, ſunt duo, ſcilicet actus, vt intelligere & ratiocinari, & aliquid conſtitutum per actum eius triplex, ſcilicet primo diffinitio, ſecundo enunciatio, tertio ſyllogiſmus vel argumentatio.12æ, q.90.1.2m. 22
Applicatio ad opus, eſt finis rationis practicæ 22æ.q.47.1.3m.& 3.c. 23
Ratio eſt primum principium omnium actuum humanorum, & omnia alia principia eorum, obediunt rationi, ſed diuerſimode. 12æ.q.58.2.c.& q.90.2.c.& 100.& q.102.1.3m. 24
Quilibet actus rationis, ſe extendit ad quamlibet materiam moralem, 22æ.q.54.1.c. 25
Ratio habet vim mouendi, à voluntate, quia ex hoc quod aliquis vult finem, ratio imperat de iis quæ ſunt ad finem, 12æ.q.17.1.c.& q.90.1.3m. 26
Omnis inquiſitio rationis procedit à ſimplici intuitu principiorum per intellectum, & terminatur ad ipſum per reſolutionem, 1a.q.79.8.c.& 11.c. & 12æ.q.91.2.2m.& q.100.1.c. & 22æ.q.8.1.2m.& q.154.11.c. 27
Idem poteſt eſſe ratio diuerſorum excedens, vt diuina eſſentia, non autem adæquata, 1a.q.14.6.3m.& q.55.1.3m. 28
Ratio eſt nobilior, virtute morali acquiſita, 12æ.q.52.1.3m.& q.63.2.3m. 29
RATIONALE dicitur dupliciter: *primo quidem ſumitur ſtrictè & propriè, ſecundum quod ratio dicit quandam obumbrationem intellectualis naturæ ea eo quod non ſtatim veritatem agnoſcit, ſed inquirendo per diſcurſum inuenit, & ita rationale, eſt differentia animalis, quo modo, nec Deo competit, nec angelis. Quandoque autem ſumitur communiter pro qualibet cognitione virtutis non impreſſæ in materia, & ſic communiter conuenit Deo, angelis, & hominibus. Illa enim ſubſtantia, intellectualis dicitur propriè, cuius tota cognitio, ſecundum intellectum eſt: cognoſcit enim ſubito quæ ſibi offeruntur ſine diſcurſu. Anima verò cum diſcurſu: & ideo non propriè intellectualis, ſed rationalis dicitur, 1a.q.51.1.2m.& 22æ.q.83.10.2m. 1
Rationale conuenit Deo & angelis ſupereminenter, 1a.q.29.3.4m. & 22æ.q.83.10.2m. 2
Rationale dicitur dupliciter. ſ. per eſſentiam, & per participationem, 1a.q.18.2.2m.& 3.o.& 4.5.c.& 12æ.q.50.4.c. 3
Rationale & ſenſibile, vt ſunt differentiæ, ſumuntur ab anima rationali, & ab anima ſenſitiua, non autem à potentia rationis, & potentia ſenſus: licet per has noſcantur, 1a.q.76.3.4m.& q.77.1.7m.& 3.c.& 12æ.q.110.4.4m. 4
REATVS pœnæ, eſt effectus peccati per accidens tantum, & diſpoſitiue, 12æ.q.87.1.o. 1
Non omnium peccatorum eſt idem reatus, 3a.q.88.2.c. 2
Reatus manet poſt actum peccati, 12æ.q.87.6.o. 3
REBELLIS & contumax, ſemper occidebatur, in veteri lege, 12æ.q.105.2.9m. 1
RECIPERE, pati, & huiuſmodi, dicuntur æquiuoce de intellectu, & de materia prima, 1a.q.50.5.2m. 1
Non omne receptiuum, oportet eſſe denudatum ab omni natura determinata, ſed tantum à natura recepti, 1a.q.75.2.c. 2
RECTITVDO duplex, ſ. circa exteriora, & quæ dicit debitum ordinem ad finem, & ad legem Dei. Prima eſt iuſtitiæ, ſecunda vero eſt omnis virtutis, 12æ.q.55.4.4m. 1
REDEMPTIO & Ad redemptionem requiruntur duo. ſ. ſolutio, & pretium. Et vtrunque immediate conuenit ſoli Chriſto, ſed principaliter toti trinitati, 3a.q.48.5.o. 1
Chriſtus eſt redemptor noſter dupliciter. ſ. liberando à diabolo, & reconciliando nos Deo, 3a.q.48.6.3m. 2
REDVNDANTIA fit in corpus, ex iis quæ ſunt in anima, niſi in Chriſto patiente,* in quo illa naturalis habitudo quæ eſt animæ ad corpus, ſubiacebat voluntati diuinitatis ipſius, ex qua

factum eſt, quod beatitudo remaneret in anima, & non derivaret ad corpus: ſed caro pateretur quæ conueniunt naturæ paſſibili. 12ſ.q.3.3.c.3m. & q.4.6.c. & q.75.4.1m. & 2m.& 22ſ.q.175.4.1m.& 2m.& 3a.q.14.1.2m.& q.15.5.3m.& 6.c.& 9.3m.& q.19.3.3m. & q.18.2.3m. & q.45.1.c.1m. & q.46.2.c.2m.& 8.c.2m. & q.49.6.3m.& q.54.2.c.& q.79.1.3m.

1 Redvplicatvs terminus, ſumitur quandoque pro ſuppoſito,ſed magis proprie pro natura,quia ſumitur in vi prædicati,3a.q.16.10.11.12.c.

2 Quod conuenit alicui cum reduplicatione,non ſemper conuenit ei ſimpliciter ſine ea.3a.q.16.10.3m.

1 Regere & gubernare,eſt proprie rationis.22ſ.q.47.12.c.

1 Regnvm Dei principaliter eſt in interioribus, conſequenter in iis, ſine quibus illa non poſſunt eſſe, non autem in differentibus. 12ſ.q.108.1.1m.

1 Regvla actuum humanorum duplex, ſcilicet humana ratio, & lex æterna, ſcilicet Deus. * Sicut etiam eſt duplex regula voluntatis hominis,ſcilicet regula regulans,id eſt, voluntas diuina, & regula relata, id eſt, voluntas vnius hominis, reſpectu voluntatis alterius. Nam voluntas vnius hominis,ſecundum ſe conſiderata, non eſt regula voluntatis alterius, ſed inquantum voluntas proximi, eſt hærere voluntati Dei, quod fit per conſequens regula ſecundum primam regulam. 12ſ.q.19.4.c.& q.21.1.c.& q.63.2.4.c.& q.71.6.c. & q.74.7.c. & q.90.1.c. & 22ſ.q.3.6.c.& q.8.3.3m.& q.17.1.c.& q.19.7.c.& q.23.3.6.c.& q.37.1.1m. & q.45.2.c.& q.154.2.2m.

2 Aliquid continetur in regula dupliciter, ſcilicet vt finis,id eſt,actus virtutum, & vt exercitium exterius, id eſt, tria vota ſcilicet obedientiæ,paupertatis,& continentiæ, ad quæ omnia alia ordinantur.22ſ.q.186.9.c.

3 Vtraque religio,ſcilicet monachorum & canonicorum regularium, ordinatur ad opera vitæ contemplatiuæ, inter quæ, præcipua ſunt ea quæ aguntur in diuinis myſteriis,ad quæ ordinatur directe, ordo canonicorum regularium, quibus per ſe competit quod ſint clerici religioſi. Sed ad religionem monachorum,non per ſe competit, vt ſint clerici religioſi: vt habetur in decretis. Et ideo quamuis ordo monachorum, ſit arctioris obſeruantiæ, ſi monachi eſſent laici,liceret tranſire ab ordine monachorum, ad ordinem canonicorum regularium, non autem econuerſo: vt habetur in decretis, vbi dicitur: Mandamus & vniuerſaliter interdicimus, ne quis canonicus regularis profeſſus, niſi (quod abſit) publice lapſus fuerit,monachus efficiatur. Sed ſi monachi ſint clerici, ſacris myſteriis obſequentes,habent id quod canonicorum regularium,cum maiori arctitudine. Et ideo tranſire licitum erit de ordine canonicorum regularium,ad ordinem monachorum, petita tamen ſuperioris licentia, vt dicitur in decretis. 22ſ.q.189.8.2m.

1 Relatio ſecundum eſſe eius, eſt aliquid, non autem ſecundum rationem eius, ſed eſt ad aliquid. Alia vero prædicamenta, ſunt aliquid vtroque modo.1a.q.28.1.2.c.

2 Relatio realis,eſt eorum quæ ad inuicem habent ordinem & inclinationem.1a.q.28.1.c.

3 *Subiectum ſecundum rationem eius,nihil ponit in ſubiecto. 1a.q.28.1.2.c.

4 Omnis relatio fundatur in qualitate, vel quantitate,vel actione vel paſſione.1a.q.28.4.c.

5 Relatio quę eſt accidens,præſupponit diſtinctionem ſuppoſitorum, non autem relatio ſubſiſtens,ſcilicet diuina, ſed eam fert ſecum. 1a.q.40.2.4m.

6 Relatio duplex.ſ.realis,& rationis.1.q.28.1.c.

7 Relationes differentes ſpecie; non poſſunt terminare eandem relationem in ſpecie,contra præpoſitiuum.1a.q.32.2.c.

8 Aliquando ex parte vnius extremi,eſt tantum vna relatio,& ex parte alterius,ſunt multæ.3a.q.35.5.3m.

9 Relatio in parte, differt ſpecie à relatione in matre.3a.q.35.5.3m.

10 *Vnitas & pluralitas ſpecifica relationum,ſumitur ex cauſa,numeralis autem ex ſubiecto,nulla vero ex terminis.3a.q.35.5.c.

11 Idem ad ſeipſum,non refertur aliqua relatione reali. 1a.q.42.1.4m. & q.45.3.2m.

12 Relatio realis,requirit diſtinctionem ſuppoſitorum,non autem relatio rationis.1a.q.13.7.c.& q.42.1.4m.

13 Relatio identitatis numeralis, eſt relatio rationis tantum, generica verò & ſpecifica,eſt relatio realis.1a.q.13.7.c.& q.28.1.2m.& q.1m. & q.42.1.4m.

14 Alia ratione refertur dominus ad ſeruum, & ſeruus ad dominum. 1a.q.13.8.1m.& 22ſ.q.81.1.3m.& 3a.q.20.1.2m.& 2.c.

15 Relatio eſt ens reale,licet non omnis.1a.q.13.7.c.& q.28.1.c.

16 Relatio realis,requirit duo extrema realia.1a.q.13.7.c.& q.28.1.2m. & 4.1m.

17 Neceſſe eſt,quod procedens & id à quo procedit,quando ſunt eiuſdem naturæ, ſint in eodem ordine, & habeant relationes reales. 1a.q.28.1.c.

In iis tantum, in quibus eſt eadem ratio ordinis ex vtroque termino, eſt mutua relatio realis, vt in omni relatione conſequente quantitatem.1a.q.13.7.c.& q.28.1.c. 18

Quando vnum relatiuorum dependet ex altero, & non econuerſo, relatio eſt realis,tantum in dependente.1a.q.28.2.c. 19

Relationes conſequentes actionem & paſſionem, ſunt reales in vtroque termino, vt motiuum & mobile, pater & filius. 1a.quæſt. 13.7.c. 20

Relationes conſequentes tantum operationem intellectus in rebus, ſunt relationes rationis tantum:ſed quæ ſunt inter verbum & intellectum, ſunt relationes reales. 1a.q.13.7.c. & q.28. 1. 4m. & 4.1m. 21

Relatio ſcientiæ ad ſcibile,eſt relatio realis,econuerſo autem,eſt relatio rationis tantum.1a.q.6.2.1m.& q.13.7.c.& 3a.q.35.5.3m. 22

In quibus differt intellectus & intellectum, volens & volitum, poteſt eſſe relatio realis ſcientiæ ad ſcibile, voluntatis ad rem volitam,non autem in Deo.1a.q.28.4.1m. 23

In relatione ſunt aliqua ſecundum rationem tantum,non autem in aliquo alio genere.1a.q.28.1.c. 24

Omnis reſpectus ad non ens, eſt relatio rationis tantum. 1a.quæſt. 13.7.c. 25

Relatio rationis non eſt inhærens.1a.q.28.1.c. 26

Relatio rationis contingit quadrupliciter,ſcilicet vel quando relatio non habet aliquid in rei natura,ſupra quod fundetur.Et inde eſt, quod quandoque contingit, quod relatio eſt realiter in vno, & non in alio, quia in vno habet modum quendam ſupra quem fundatur,quem non habet in alio: ſicut eſt in omnibus illis relationibus,quibus Deus ad creaturam refertur:quæ quidē realiter ſunt in creatura, & non in Deo. Vel quando relatio non habet aliquam realem diuerſitatem inter extrema, ſicut relatio identitatis. Et ideo hæc nihil ponit ſecundum rem, ſed ſolum ſecundum rationem,vt cum dicitur,idem eidem idem. Vel quando deſignatur relatio aliqua entis ad non ens, vt cum dicitur, quod nos ſumus priores iis qui futuri ſunt. Vel quando ponitur relatio ipſius relationis. Ipſa enim relatio per ſeipſam refertur, & non per aliam relationem. Et hos vltimos duos modos, ponit Auicenna: ſed primi duo poſſunt extrahi, etiam ex verbis Philoſophi,1a. q.13.7.c. 27

Ratio relationis,dependet ex termino, ſicut & motus, ſed eſſe eius, dependet ex ſubiecto,3a.q.2.7.2m. 28

Relatio innaſcitur aliquando, ex motu vtriuſque termini, & aliquando ex motu alterius termini tantum, 3a.q.2.7.c. 29

Relatio realiter poteſt alicui de nouo aduenire, ſine mutatione eius,1a.q.13.7.c.& 3a. q.16.6.2m. 30

Omnis relatio incipiens ex tempore,ex aliqua mutatione cauſatur, 3a q. 2.8 c. 31

Actionis & paſſionis,inquantum implicant motum,ſunt aliud à relationibus quæ ex eis conſequuntur,1a.q.41.1.2m. 32

Relationes non recipiunt magis & minus,12ſ.q.82.4.c. 33

Relatio eadem numero,eſt in omnibus,ſimul trahentibus idem, 3a. q.35.5.3m. 34

Aliquando ex parte vnius extremi, eſt tantum vna relatio, & ex parte alterius multæ, 3a.q.35.5.3m. 35

Nulla relatio refertur ad ſe, nec ad aliam per aliam relationem, ſed per ſeipſam, 1a.q.42.1.4m.& q.45.3.2m. 36

In diuinis ſunt quædam relationes reales,1a.q.28.1.c. 37

In diuinis ſunt tantum quatuor relationes reales, ſcilicet paternitas,filiatio, ſpiratio, & proceſſio, 1a.quæſtio.28.4.c.& q.30.1.c.& 2. c. 1m. 38

*Relatio in diuinis non eſt totum vniuerſale,nec omnes ſimul ſunt aliquid maius,quàm vna tantum,1a.q.42.4.3m. 39

Relatio in diuinis,poteſt tripliciter conſiderari. ſ. vt relatio abſolute,vt diuina conſtituens perſonas,tertio vt operatio. Primo modo ſequitur operationem & proceſſionem, ſecundum noſtrum modum intelligendi:ſecundo econuerſo: tertio ſunt ſimul, 1a.q. 40. 4.c. 40

Oriri vel procedere, non conuenit relationibus diuinis, 1a. q. 28 3. 3m. 41

Relatio & eſſentia in diuinis, ſunt idem realiter, & differunt ratione,1a.q.28.2.c.& q.29.4.c.& q.39.1.c.& q.40.1.c.1m.& q.41.5.2m. & q.42.6.3m. 42

Relatio in diuinis, vt comparatur ad eſſentiam, & ſimilis relationi identitatis,non autem vt comparatur ad terminum,1a.q.28.1.2m. 43

Relationes ſunt in eſſentia Dei,per identitatem tantum,ſed in perſonis,vt in ſuppoſito, 1a.q.40.1.2m. 44

Relationes in diuinis,ſunt realiter ipſæ perſonæ, & in perſonis, 1a. q.30.2.1m. & q.32.2.c. 2m.& q.40.1.c. & 2.c.1m.& q.41. 6.c.& q. 42.3.2m. 45

Relatio in diuinis, vt origines, ſunt idem re, & differunt ratione, quia origines ſignificantur per modum actus, vt generatio, relationes vero vt forma,1a.q.40.2.c & q.41.1.2m. 46

Sed non ſunt realiter in Deo, nec extra Deum, nec ipſe Deus, 1a. q. 13.7. 47

7.c.ſi & 1m.& 4m.& q.28.1 3m & 4.c.

48 Nec ſunt reales, ſed rationis tantum 1ª.q.6.2.1m.& q.13.7.c.& q.28.1, 3m & q.32.2.c.ſi & q.45.3 1m.& 3ª.q.35.5.c.

49 Relationes Dei ad creaturas, ſunt etiam in Deo, ſecundum rationem & intellectum noſtrum, & angelicum, & diuinum. 1ª.q.13, 7.2m & 4m.

50 Relationes Dei ad creaturas, non multiplicantur in intellectu Dei, ſicut in intellectu noſtro.1ª.q.28.4.2m.

51 Non derogat ſimplicitati diuinæ, quod multæ relationes Dei ad creaturas,prædicentur de Deo,1ª.q.32.2.c.ſi.

1 Relatiuum duplex,ſcilicet ſecundum eſſe,& ſecundum dici 1ª q.13.7,1m.

2 Diuerſitas relatiuorum triplex, ſcilicet realium in vtroque termino,vel in altero tantum,vel in neutro.1ª.q.13.7.c.

3 Relatiuum in diuinis,dicitur quadrupliciter.ſ.quod refertur ſecundum nomen ſuum,cauſans vel conſequens relationem,implicans eam,& quod ponitur pro ea.1ª.q.13.7.1m.

4 Relatiua non ſunt ſimul natura, niſi æqualiter mutuo referantur, 1ª.q.13.7.6m.

5 Relatiua non ſunt ſimul natura, propter ordinem rerum, ſed tantum per hoc,quod vnum eſt de intellectu alterius, & econuerſo, 1ª.q.13 7.6m.

1 Religio importat ordinem ad Deum, ad quem ordinat hominem 12æ q.81.1.0.& q.64.1.3m.

2 Religio dicitur à ſequenti electione diuini cultus. Vel dicitur ab iterata electione Dei negligenter amiſſi. Vel dicitur à religando. 22æ.q.81.1.c.

3 Religio eſt virtus,reddens debitum honorem Deo. 12æ.q.60.3.c & 22æ.q.80.c.& q 81.2,0.& 5.c.& q.82.2.c. & q.83.3.c. & q.84.1.c. & q.89.4.1m.& q.97.3.c.& q.98.1.c.& q.102.1.c.& q.103.3.c.& q. 122.1.4.c.& q.185.1.c.

4 Religio eſt alia virtus à pietate.22æ.q.101.3.2m.& q.102.1,1m.

5 Religio eſt vna virtus, quia exhibet reuerentiam Deo ſub vna ratione. ſ. vt Deus eſt primum principium creationis & gubernationis rerum.22æ.q.81.3.0.& 4.1m.& 2m.

6 Religio cæteris virtutibus imperat. 22æ.q.81.1.1m.& 4.1m.& 8.1m.& q.88.5.1 & q.186.1.c.2m.

7 Religio præfertur aliis virtutibus moralibus. 22æ. q.81.6.0.& q.88. 6 c.& q.183.2.c.

8 Sicut religio eſt quædam proteſtatio fidei, ſpei, & charitatis, quibus homo primordialiter ordinatur in Deum,ſic pietas eſt quædam proteſtatio charitatis, ad parentes & patriam. 22æ.q. 103. 3.1m.

9 Sicut religio,per excellentiam dicitur pietas, ſic latria dicitur dulia, inquantum Deus eſt excellenter pater & dominus. 22æ.q.103.3. 1m.& q 106.1,1m.

10 Omnia illa per quæ Deo reuerentia exhibetur, pertinent ad religionem.22æ.q 83.1.c.

11 Religioſi non ſubiiciunt ſe homini, propter hominem, ſed propter Deum.22æ.q.81.1.5m.

12 In religione conſiderantur duo,ſcilicet cultus Dei,& Deus.Primum eſt materia & obiectum eius, ſecundum verò, eſt finis eius. 22æ. q.81.5.0.

13 Religio eſt in voluntate. Ideo ordinat actus aliarum potentiarum, ad Dei reuerentiam.22æ.q 83.3.1m.& q.88.5.c.

14 Omnes actus eius, pertinent ad cultum Dei, vel ſeruitutem eius. Primum reſpicit excellentiam Dei,ſecundum verò,ſubiectionem hominis 22æ.q.81.3.2m.

15 Religio habet duplices actus.ſ.elicitos,vt ſacrificare,adorare,& huiuſmodi:& imperatos.ſ.actus aliarum virtutum. 22æ.q.81.1,1m.& q.85.3.0.& q.186.1.2m.& q.188.2.c.

16 Religio habet duplices actus.ſ.interiores,vt principales & per ſe, & exteriores, vt ſecundarios, & propter interiores. 22æ.q.81.7.0.& q.82.principio.& q.84.2,0.& q.85.2.c.

17 Religio nominat ſtatum perfectionis.22æ.q.186.1.0.

18 Status religionis, ordinatur ad perfectionem charitatis, ſicut ad finem.22æ.q 186.7.1m & 2.c & q 187.2.c.& q.188.2.7.c.

19 Religio eſt ſtatus pœnitentiæ,exercitium & ſchola perfectionis.22æ. q.186.1.4m.& 2.c.& 3.c.5m.& 5 c.& q.187.6.c.& q.188.1.c.& q.189. 1.c.3m.

20 Status religionis, eſt ſpiritualis militia proficientibus, & exercitium tyrocinij incipientibus. * Nam ordines ſacri præexigunt ſanctitatem: ſed ſtatus religionis eſt exercitium quoddam, ad ſanctitatem aſſequendam. Vnde pondus ordinum imponendum eſt parietibus,iam per ſanctitatem deſiccatis:ſed pondus religionis deſiccat parietes,id eſt, homines ab humore vitiorum. 22æ.q. 189.1.3m.

21 Status religionis, præfertur eleemoſynis, & virginitati ſecularium, quia viuentes in monaſterio ad hoc quod inhæreant Deo poſtponunt propriam voluntatem,& omnia quę poſſunt habere. Sed virgines ad hoc poſtponunt venereas voluptates. Et ideo virginitas non ſimpliciter eſt maxima virtutum. 12æ.q.89.5.2m.& 3m.& 22æ.q 152.5 b.& c & q.186 8 c.

Status religionis poteſt conſiderari tripliciter,ſcilicet vt exercitium tendendi ad perfectionem charitatis, vt quietans,& vt holocauſtum.22æ.q.186.7.c. 22

Difficilius ſeruantur præcepta Dei in ſeculo,quàm in religione,22æ. q.189.1.5. 23

Omnis religio,ſumpſit originem à diſcipulis Chriſti.22æ.queſt.188. 7.c.ſi. 24

Voluntaria paupertas, requiritur vt primum fundamentum, ad perfectionem religionis.22æ q 186.3.0.& 4.c.1m. 25

Habere aliquid proprium,repugnat perfectioni religionis,non autem habere aliquid in communi:ſed aliqualiter impedit,ſi ſuperabundet 22æ.q.188.7.0. 26

Ad perfectionem religionis, requiritur perpetua continentia.22æ.q. 88.11.c.ſi.& q.186.4.0. 27

Obedientia requiritur ad *perfectionem religionis: quia cum religio ſit diſciplina & exercitium tendendi ad perfectionem, neceſſaria eſt directio alicuius quaſi magiſtri, quem omnino ſequatur proficiens quod fit per obedientiam ad maiores.22æ.q.186.5.0. 28

Votum triplex, requiritur ad perfectionem religionis, ſcilicet votum paupertatis,continentiæ,& obedientiæ.12æ q.108.4 c.& 22æ. q.186.6.0. 29

Perfectio religionis integratur ex prædictis tribus votis. 22æ. q.186. 7.0 & q 188.1,1m.& 2.2m. 30

Votum obedientiæ eſt præcipuum inter tria vota religionis. 22æ.q. 186.8.0.& q.188.7.1m. 31

Interiores actus virtutum, non cadunt ſub voto religionis,ſed religio ad eos ordinatur,vt ad finem 22æ.q.186.7.1m. 32

Ad religionem requiritur ſubtractio impedientium hominem, ne totaliter feratur ad ſeruitium Dei, 22æ.q.186.4.1. 33

Omnes obſeruantiæ religionum, ordinantur ad tria principalia vota, ad quæ etiam pertinet habitus, vt ſignum obligationis. Ideo ſimul datur,vel benedicitur cum profeſſione, 22æ. q. 186. 7. 2m.& q.188. 1.2m. 34

Per ingreſſum religionis,homo totaliter ſe mancipat Dei obſequiis, 22æ.q.189. 3.c.1m. 35

In ingreſſu religionis, recipitur tanta gratia, quanta recipitur in baptiſmo, & remittitur omnis pœna. Sed hoc non eſt quia talis ex ſe à ſatisfactione abſoluatur, ſed quia eo ipſo quod ſuam voluntatem etiam in ſeruitutem redigit propter Deum, plenariè iam pro omni peccato ſatisfecit, quàm chariorem habet omnibus rebus mundi, de quibus tantum poteſt dare, quod eleemoſynis omnia peccata ſua redimeret, etiam quantum ad pœnam, 22æ.q. 189.3.3m. 36

Conſilium vel magna deliberatio, non requiritur ad ingreſſum religionis ſecundum ſe,nec quo ad vires:ſed quo ad impedimenta, vel modos religionis per doctrinam maiorum, ab iis qui ſpectantur prodeſſe, vt de ingreſſu religionis frequenter contingit, ex ignito ſermone prædicationis, vel ex virtuoſa operatione, & excellenti vita doctoris,22æ.q.189.10.0. 37

Habens votum,vel iuramentum minoris religionis,licite inducitur ad maiorem, non autem econuerſo, niſi diſpenſetur, 22æ. q.189. 8.3m. 38

Non licet inducere aliquem ad religionem, per falſam doctrinam, 22æ.q 189.9.c. 39

Inducens alios ad religionem, non peccat, ſi fiat ſine violentia, ſimonia, & mendacio, ſed magnum præmium meretur, 22æ.q. 189. 9. 0. 40

Licet dare, vel accipere, aliquid, pro victu in monaſterio, ſi non ſit ſufficiens, non autem pro ingreſſu religionis, quia ſimonia eſt, 22æ.q.100.3.4m. 41

Licet nutrire pauperes ad religionem,vel allicere munuſculis, licet non ſit licitum ex pacto aliquid dare vel recipere pro ingreſſu monaſterij,22æ.q 189.9.c.& q 100.3.4m. 42

Presbyteri curati archidiaconi, poſſunt ſine licentia ingredi religionem,22æ.q.184.6.8.c.4m.& q.189.7.0. 43

Non licet parentibus ingredi religionem, niſi prouiſo, quod filij educari poſſint.22æ.q.189 6.c. 44

Non licet filiis ingredi religionem,ſi parentes ſine eis commode viuere non poſſint,22æ.q.189.6.0.& q.101.4.3m.& 4m. 45

Seruus non poteſt recipi in religione,inuito domino eius, 22æ.q.88. 8.2m.& 4m.& q.189.5.c.& 6.3m. 46

Obligatus debitis, prius debet ſoluere quantum poteſt, & tunc poteſt ingredi religionem,licet non poſſit omnia ſoluere,22æ.q. 189. 6.3m. 47

Puer ante pubertatem poteſt recipi in religione,de conſenſu parentum,ſed poſt,etiam eis inuitis,22æ.quæſtione 88.8.2m.& 9,0.& q. 189 5.0. 48

Non exercitati in præceptis Dei,debent recipi ad religionem,22æ q. 189.1.0. 49

Facilius conuertuntur ad religionem peccatores,quàm præſumentes de ſua innocentia,22æ q 189.1 1m. 50

51 Recepti ſimoniace ſcienter poſt concilium generale, repelluntur à
ſuo monaſterio ſine ſpe reſtitutionis, & ad perpetuam pœniten-
tiam, in arctiori regula debent poni, vel in alio loco eiuſdem or-
dinis, ſi arctior ordo non inuenitur. Si verò ante, debent poni in
alio eiuſdem. Vel ſi non poteſt, ſint in eodem, ne vagentur, ſed in
loco inferiori. Si autem ignorantes, poſtquam renunciauerunt,
poſſunt de nouo recipi, mutatis locis. 22æ.q.100.6.5^{m}.
52 Obligare ſe voto, ad ingreſſum religionis, eſt laudabile ſecundum
ſe. 22æ.q.88.9.o.& q.189.2.o.
53 Vouens ingredi religionem, tenetur intrare quàm citius poteſt, niſi
poſuerit terminum. 22æ q.88.3.2^{m}.& q.189.3.o.
54 Vouens ingredi religionem, non tenetur ibi perpetuo manere, niſi
hoc intenderit. 22æ.q.189.4.o.
55 Eadem ratio eſt de monachis, & de aliis religioſis, quo ad commu-
nia omni religioni, non autem quo ad propria monachorum. 22æ.
q.188.7.2^{m}.
56 Religioſi non tenentur habere perfectam charitatem, ſed ad hoc
tendere, & ad hoc operam dare. 22æ.q.186.2.c.1^{m}.& 9.c.
57 Nec ad ea quæ conſequuntur perfectionem charitatis, ſed ad hæc
tendere, non contemnendo. 22æ.q.186.2.c.
58 Nec ad omnia exercitia, per quæ venitur ad perfectionem, ſed tan-
tum ad taxata ſecundum regulam ſuam. 22æ.q.186.2.c.
59 Nec ad omnia conſilia de particularibus melioribus, ſed ad eſſen-
tialia religioni. 22æ.q.186.2.3^{m}.
60 Nec ad alia quàm ſeculares, niſi quæ ad eorum vota pertinent. 22æ.
q.110.4.5^{m}.& q.187 3.o.
61 Nec ad opera manualia, pluſquam ſeculares, niſi ad quæ tenentur
ex ſtatutis ordinis ſui. 22æ.q.187.3.o.
62 Religioſus factus epiſcopus, non abſoluitur à tribus votis religio-
nis, quia nihil debet habere proprium, ſed eſt diſpenſator com-
munium bonorum eccleſiæ. Sed per accidens non tenetur obedi-
re, ſi ſuperiorem non habeat, ſicut nec abbas. 22æ.q.88.11.4^{m}.& q.
185.8.o.
63 *Profeſſi religionem, mortui ſunt mundo, & viuunt Deo. Vnde non
ſunt reuocandi ad vitam humanam occaſione cuiuſcunque euen
tus. 22æ.q.88.11.1^{m}.
64 *Nec religioſos oportet exire clauſtrum, ad corrigendum delin-
quentes. 22æ.q.33.2.4^{m}.fi.
65 Profeſſus non debet exire religionem, vt parentibus ſubueniat, ſed
procuret eis ſicut poteſt cum licentia. 22æ.q.101.4.4^{m}.& q.189.
6.1^{m}.
66 Tranſgreſſio regulæ, quo ad tria vota principalia religionis, eſt pec-
catum mortale, non autem quo ad alia, niſi propter præceptum,
vel contemptum. In quibus tamen aliis vt eſt ſilentium, ſolitudo,
abſtinentiæ, & vigiliæ graues, poſſunt prælati in religione ipſi ſe-
cum diſpenſare, ſicut & cum aliis. 22æ.q.88.11.4^{m}.& q.185.8.o.&
q.186.9.o.& q.188.5.c.
67 Licet religioſis, ex commiſſione prædicare, & ſimilia. 22æ.q.187.1.o.
& 4.2^{m}.
68 *Religioſis competit principaliter intendere ſtudiis literarum per-
tinentium ad doctrinam, quæ eſt ſecundum pietatem. Aliis au-
tem doctrinis intendere, non pertinet ad religioſos, quorum tota
vita, diuinis obſequiis mancipatur, niſi inquantum ordinantur ad
ſacram doctrinam. 22æ.q.188.5.3^{m}.
69 Licet eis aduocare pro monaſterio, pro pauperibus, & viduis, non
autem propter aliquod mundanum. 22æ, quæſt. 71.2.o & q.188.
3.2^{m}.
70 Licet eis tractare negocia ſecularia, moderatè, cum licentia, ex cha-
ritate, non autem ex cupiditate. 22æ.q.18.3.2^{m}.& q.187.2.o. & q.
188 2.2^{m}.& 187.6.1^{m}.
71 Licet eis viuere de eleemoſynis, quaſi debitis eis dupliciter. ſ. ratione
neceſſitatis triplicis. i. infirmitatis, egeſtatis, & conſuetudinis: & ra
tione operis quadruplicis. ſ. prædicationis, altaris, ſtudij, & dona-
tionis omnium bonorum ſuorum monaſterio. 22æ.q.187.4.o.
72 Licet eis mendicare pro humilitate, neceſſitate, vel vtilitate, non au-
tem ex cupiditate, ſicut ſecularibus. 22æ.q.187.5.o.
73 Licet eis vti vilibus veſtibus, ad contemptum ſeculi, ad pœniten-
tiam, & humilitatem. 22æ.q.169.1.2^{m}.& q.187.6.o.
74 Religioſis militibus, licet bellum facere, auctoritate principis, non
autem auctoritate propria. 22æ.q.188.3.4^{m}.& 4.2^{m}.
75 Religioſi dicuntur dupliciter. ſ. communiter omnes qui per fidem
colunt Deum, & ſpecialiter, qui totam vitam ſuam dedicant cul-
tui diuino. 22æ.q.81.1.5^{m}.& q.188.1.1^{m} & 2.2^{m}.
76 Gradus religionis triplex, cui competit triplex gradus paupertatis,
ſcilicet quia primum & ſummum gradum in religionibus te-
nent, quæ ordinantur ad docendum & prædicandum, quæ pro-
pinquiſſimæ ſunt perfectioni epiſcoporum: ſecundum autem
gradum tenent illæ, quæ ordinantur ad contemplationem, ter-
tius eſt earum quæ occupantur circa exteriores actiones. 22æ. q.
188.6.c.& 7.o.
77 Religionum aliquæ ordinantur ad opera vitæ contemplatiuæ, ali-
quæ verò ad opera vitæ actiuæ. 22æ.q.88.2.o.& 3.4.5.c.

Religiones ſunt diuerſæ, principaliter ſecundum fines, ſecundario 78
ſecundum exercitia. 22æ.q.188.1.c.6.c.
Quædam religio, conuenientiſſime inſtituta eſt, ad prædicationes, 79
confeſſiones, & alia huiuſmodi ſpiritualia. 22æ.q.188.4.o.
Et ad ſtudium, quia illud illuminat, remouet errores, prodeſt ad 80
prædicandum & huiuſmodi, domat luxuriam & auaritiam, & va-
let ad obedientiam. 22æ.q.188.5.o.
Et aliqua ad militandum, non quidem propter aliquid munda- 81
num, ſed ad defenſionem diuini cultus, & proximi. 22æ.q.188.3.o.
& 4.2^{m}.& 5^{m}.
Summum gradum in religionibus tenent, quæ ordinantur ad do- 82
cendum & prædicandum, ſecundum verò quæ ad contemplan-
dum, tertium autem quæ ad opus extrinſecum. Et in ſingulis
præeminent, quæ ſunt ad altiorem actum in eodem genere, vel
ad plura, vel quæ habent ſtatuta conuenientiora ad ſuum finem
conſequendum, non autem quæ eſt arctior. 22æ. q. 188.6.o.& q.
189.8.2^{m}.
Religio principaliter eſt melior, cuius finis eſt potior, id eſt, ad ma- 83
ius, vel ad plura, ſecundario autem, quæ melius proportionatur
fini. 22æ.q.188.6.o & q.189.8.c.
Religio tanto perfectior eſt ſecundum paupertatem, quanto ha- 84
bet eam magis proportionatam ſuo fini. 22æ.q.188.7.c.1^{m}.
Religio ordinata ad actiones corporales, eſſet imperfecta, ſi care- 85
ret diuitiis in communi, non autem aliæ. 22æ.q.188.7.c.& q.189.
8.2^{m}.
Religio ſolitariorum, eſt perfectior quàm ſocialis, ſed periculoſiſſi- 86
ma eſt imperfectis. 22æ.q.188.8.o.
Tranſire de vna religione in aliam, non eſt laudabile: ſecundum ſe, 87
quia facilius proficitur in prima, & relicti ſcandalizantur, niſi
forte propter magnam vtilitatem, vel neceſſitatem. Sed laudabi-
liter tranſitur tripliciter. ſ. zelo perfectioris religionis, vel quæ
melius ſeruatur, licet ſit mitior, vel propter infirmitatē. In primo
debet peti licentia, propter humilitatem, ſed negari non poteſt:
tamen ſi non conſtet, requiritur iudicium ſuperioris, ſicut & in
ſecundo, ſed in tertio requiritur diſpenſatio, 22æ.q.189.8.o.
Nulla ſatisfactio æquipollet pœnitentiæ religioſorum, 22æ.q.189. 88
3.3^{m}.
Status ſecularium, periculoſior eſſe dicitur, quàm religionis ſtatus, 89
22æ.q. 189.1.5^{m}.fi.

RELIGIOSI crucifixi cum Chriſto dicuntur, qui quælibet
arctioris diſciplinæ inſtituta ſubeunt, ſecundum Bedam, 3ª.q.
46.11.c.

RELIQVIAE ſanctorum, vel diuina verba, licite portantur ſu-
ſpenſa ad collum, ſi portentur ex fiducia Dei & ſanctorum, quo-
rum ſunt reliquiæ. Si autem circa hoc attendatur aliquid aliud
vanum, puta quod vas in quo ſunt, eſſet triangulare, aut ali-
quid aliud huiuſmodi, quod non pertineret ad reuerentiam Dei
& ſanctorum, eſſet ſuperſtitioſum & illicitum, 22æ. queſtione 96.
4.3^{m}.

REMEDIVM duplex, contra malum. ſ. impediens futurum, & re-
mouens malum præſens, 12æ.q.42.6.1^{m}.

REMINISCENTIA eſt inquiſitio eius, quod excidit à me- 1
moria, & prior ea eſt tantum in parte ſenſitiua, & tantum in ho-
mine, 1ª.q.78.4.c.fi.5^{m}.& 12æ. q.74.3.1^{m}.
Ex parte memoratiuæ, non ſolum habet homo memoriam, ſicut 2
cætera animalia, in ſubita recordatione præteritorum, ſed etiam
habet reminiſcentiam, quaſi ſyllogiſtice inquirendo, præterito-
rum memoriam, ſecundum indiuiduales intentiones. Et illam
eminentiam habet cogitatiua & memoria in homine, non per id
quod eſt proprium ſenſitiuæ partis, ſed per aliquam affinitatem
& propinquitatem ad rationem vniuerſalem, ſecundum quan-
dam refluentiam. Et ideo non ſunt aliæ vires, ſed eædem, perfe-
ctiores quam ſint in aliis animalibus, 1ª.q.78.4.c.fi.5^{m}.

REMISSIO in puniendo, opponitur directæ crudelitati, non
autem ſæuitiæ. Nec eſt vitium niſi ſit contra iuſtitiam, 22æ.q.
159.2.3^{m}.

REMVNERATIO & Bona facta ſine gratia, remunerantur in
præſenti, 22æ.q.83.16.o.& q.178.2.1^{m}.& 3ª.q.82.6.c.& 7.3^{m}.

REMVNERATOR & Inquirentibus ſe, Deus remunerator eſt,
22æ.q.2.5.b.& 3ª.q.56.2.3^{m}.

RENITI & Licet votum eorum, qui ſunt alterius poteſtati ſub-
diti, non ſit firmum, ſine conſenſu eorum, quibus ſubiiciuntur,
non tamen peccant vouendo, quia in eorum votis intelligitur
debita conditio. ſ. ſi ſuis ſuperioribus placuerit, vel ſi non reni-
tantur, 22æ.q.88.8.4^{m}.& 3ª.q.28.4.o.

REPARATIO & Reparari naturam humanam poſt lapſum,
fuit congruentiſſimum ex parte Dei: quia in hoc manifeſtatur
miſericordia, potentia, & ſapientia eius, & ex parte naturæ hu-
manæ, & vniuerſi, 3ª.q.1.1.c.

REPROBATIO Dei, eſt pars prouidentiæ, reſpectu eorum qui 1
exciderunt à beatitudine: ſicut prædeſtinatio, reſpectu eorum
qui diuinitus ordinantur ad eam, 1ª.q.23.3.c.

2 Reprobatio addit ſupra præſcientiam, voluntatem permittendi peccare, & inferendi pœnam æternæ damnationis. 1ª.q.23.1.c.

3 Reprobatio Dei, non ſubtrahit aliquid de potentia reprobati. Ideo dicit impoſſibilitatem conditionatam ad gratiam, non autem abſolutam. 1ª q.23.3.3m.

4 Deus reprobat aliquos homines. 1ª q.23 3.0. & 4.c.

1 REPTILE eſt animal, cuius corpus, non multum eleuatur à terra per inſtrumenta motus, ſed repit vi coſtarum, vt ſerpens, vel vi annulorum vt annuloſa, vel vi oris, vt quidem vermis, vel vi pennularum, vt piſces. 1ª.q 71.2m.

2 Reptilium quædam ſunt aquatica, & quædam terreſtria: Ideo commemorantur in ſcriptura cum vtroque elemento. 1ª.q.71.0. & q. 72.1m.

1 REQVIRI ad aliquid contingit quadrupliciter. ſ. vt præparans, perficiens, coadiuuans, & concomitans. 12e q.4.1.c.

2 Quandocunque multa requiruntur ad vnum, neceſſe eſt vnum eorum eſſe principale. 21e.q.49.6.1m.

RES eſt vnum de tranſcendentibus. Ideo eſt communis, & indifferens, ad abſolutum & relatiuum. 1ª.q.39.3.3m.

RESPECTVS diuerſi Dei ad creaturam, ſunt in Deo ab æterno 1ª.q.13.7 3m.

1 RESTITVTIO eſt actus iuſtitiæ commutatiuæ, quia nihil aliud videtur eſſe, quàm aliquem ſtatuere in poſſeſſionem rei ſuæ. 22e.q.61. principio. & q.62.1.0. & 2.ſ.c.

2 Reſtitutio male ablata, eſt de neceſſitate ſalutis, quantum poſſibile eſt. 22e.q.62.2.0. & q.79.3 2m.

3 Reſtitutio proprie, eſt tantum debiti, & in rebus exterioribus, quia ſupponit identitatem, ſed transfertur etiam ad actiones & paſſiones. 22e.q.62.1.1m. & 2m.

4 Quando res non eſt reſtituibilis, ſicut membrum mutilatum, debet fieri recompenſatio, quantum poſſibile eſt. 22e.q.62.2 1m.

5 Reſtitutio debet ſtatim fieri, vel dilatio peti ab eo qui poteſt concedere vſum rei, quia implicat præceptum negatiuum * quod obligat ſemper, & ad ſemper 22e.q.33.2.c. & q.62.8.0.

6 Ante ſententiam iudicis, ſufficit reſtituere ſimplum, ſed poſt eam, tenetur etiam ad pœnam pro culpa. 12e.q.105.2.9m. & 22e.q.62.3.0. & 4.c.

7 Reſtitutio præfertur ſubuentioni parentum, niſi in extrema neceſſitate. 22e.q.31.3 3m. & q.32.7.3m. & q.62 5.4m.

8 Qui rem alienam accepit iniurioſe, vel ad ſui vtilitatem, tenetur reſtituere, etiam ſi amiſit eam. 22e.q.62.6.0.

9 Quicunque eſt cauſa iniuſtæ acceptionis, directe vel indirecte, tenetur ad reſtitutionem. 22e.q.62.7.c.

10 Qui habet rem alienam, tenetur reſtituere, ratione rei, qui verò eam abſtulit, tenetur reſtituere, ratione actionis iniurioſæ. 22e.q. 62.6.c.1m.

11 Principes tenentur ad reſtitutionem, ſi latrones increſcant, quia redditus quos habent, ſunt quaſi ſtipendia, vt conſeruent iuſtitiam. 22e.q 62.7.c.3m.

12 Impediens aliquem iniuſte, ne acquirat præbendam, tenetur ad reſtitutionem ad arbitrium boni viri, non autem ſi iuſte impedit. 22e.q.62.2.4m.

13 Suffodiens ſemina, vel tenens pecuniam creditoris, vltra terminum præfixum, tenetur reſtituere: non quidem totum lucrum poſſibile, ſed ſecundum æſtimationem, penſatis periculis, laboribus, & expenſis. 22e.q.62.4.1m. & 2m.

14 Inueniens aliquid, quod de propinquo fuit alicuius, non habentis illud pro derelicto, tenetur ad reſtitutionem, non autem ſi nunquam fuerat alicuius, vt gemmæ in littore, vel tantum antiquitus, vt theſauri, ſed conceduntur occupanti, tamen ſecundum leges ciuiles, medietas debetur domino agri. 22e.q.66.5.2m.

15 Quando vnus totum reſtituit, alij non tenentur principali, ſed debent refundere partem ſuam ſoluenti totum. 22e. q. 62. 6.3m. & 7.2m.

16 Reſtitutio poteſt fieri per confeſſorem ſecrete, ne crimen detegatur. 22e.q.62.6.1m.

17 Reſtitutio ſemper debet fieri ei, à quo aliquid ablatum eſt. 22e. q. 62.5.0.

18 Si is cui reſtitui debet aliquid, mortuus eſt, debet dari hæredibus eius. 22e.q.62.5.3m.

19 Si verò ignotus ſit, debet dari pauperibus, præmiſſa diligenti inquiſitione 22e q.62.5.3m.

20 Si autem ſit multum diſtans, debet ei mitti, præcipue ſi ſit res magni valoris, vel debet deponi. 22e.q.62.5.3m.

21 Quando prælatus iniuſte concedit res eccleſiæ, debet reſtitui eccleſiæ, vt deueniant ad ſucceſſorem eius. 22e.q.62.5.3m.

1 RESVRRECTIO ſignificatur per octauam, triplici ratione. ſ. ad excludendam quorundam falſam opinionem, propter duplicem vitam. ſ. actiuam & contemplatiuam, quarum vna ſignificatur per quaternarium, & alia per ternarium, & quia reſurrectio octaua ætate erit. 12e.q.102.5.1m. & 3ª.q 70.3.3m.

Et erit miraculoſa ſimpliciter. ſ. ex parte principij ſupernaturalis. i. Dei, ſed erit naturalis ſecũdũ quid. ſ. ratione termini. 1ª.q.105.7. m. 2

Omnes reſurgent in ætate iuuenili, non quidem quo ad numerum annorum, ſed quo ad ſtaturam. 3ª.q.46 9 4m. 3

Omnes reſurgent immortales, & incorruptibiles, etiam ſecundum corpus. 1ª.q.97.3.c. 4

Natura mortalitatis, non auferetur à reſurgentibus, ſed erunt eiuſdem ſpeciei, ſicut nunc. 3ª.q.54.2.2m. 5

Corpora ſanctorum, poſt reſurrectionem erunt impaſſibilia propter, ex dominio animæ ſupra corpus, & magis, in magis beatis, & non natura quinti corporis, vt quidam dicunt, quia corpus quintum, non venit materialiter ad compoſitionem corporis humani. Et impoſſibile eſt dicere, quod aliqua virtus qualis eſt virtus corporis cœleſtis, transferat corpus humanum ad proprietatem gloriæ, qualis eſt impaſſibilitas corporis glorioſi, cum immutationem corporis humani Apoſtolus attribuat virtuti Chriſti. Et etiam non poteſt natura cœleſtis ita dominari in corpore humano, quia natura elementaris remaneat, cui eſſentialibus ſuis principiis, paſſibilitas ineſt 1ª.q 97 3.c. 6

Hæc eſt impaſſibilitas, non tollet ſentire, ſed omnes ſenſus beatorum, ſimul erunt in actu proprio, per immutationem ſpiritualem ab obiecto exteriori. 12e.q 3.3.c. 7

Tunc non erit vſus ciborum, venereorum, ſomni, & huiuſmodi. 1ª. q 97.3.c. 8

Neceſſarium fuit Chriſtum reſurgere, quintuplici ratione, ſcilicet ad commendationem diuinæ iuſtitiæ, ad confirmationem fidei noſtræ, ad ſubleuationem noſtræ ſpei, ad informationem vitæ fidelium, & ad complementum noſtræ ſalutis. 3ª.q.53.1.0. & 2.c. & 3.1m. 9

Chriſtus conuenienter reſurrexit tertia die, & non ſtatim, nec in fine mundi, ad confirmationem fidei, de humanitate & deitate eius. 3ª.q.51.4.0. & q.53.2.0. 10

Chriſtus reſurrexit mane diluculo, 3ª.q.51. 4.3m. & q.53. 2.3m. & q. 83.2.4m. 11

Corpus Chriſti reſurrexit glorioſum & integrum, cum qualibet parte eius, 3ª.q.54.2.3.0. & q.55.6.4m. 12

Reſurrectio Chriſti non debuit primo manifeſtari omnibus, ſed gradatim. Et primo mulieribus: * vt mulier quæ primo nuncium mortis ad hominem detulit, primo etiam vitam reſurgentis Chriſti, in gloria, nunciaret: & ſimiliter vt oſtenderetur quo ad aſſequendam gloriam, nihil facere ſexuum differentiam: ſed ſi maiori charitate ferueant, maiori etiam gloria refulgebunt in regno beatorum, 3ª.q.56.2.c. & q.55.1.0. 13

Nec immediate * ipſa reſurrectio debuit ab hominibus videri, ſicut eius aſcenſio, ex eo, quod Chriſtus non rediit reſurgendo, ad vitam communiter hominibus notam, ſed ad vitam immortalem & Deo conformem: Et quia quæ ſupra hominem ſunt, per angelos debent nunciari hominibus: ideo reſurrectio Chriſti debuit per angelos hominibus nunciari, 3ª.q.55.2.0. 14

Chriſtus poſt reſurrectionem ſuam, apparuit pluries, vt oſtenderet veritatem reſurrectionis. Sed non conuerſatus eſt cum diſcipulis ſuis continue, ſicut prius, vt oſtenderet gloriam ſuam, 3ª.q. 55.3.0. 15

Chriſtus conuenienter & ſufficienter probauit reſurrectionem ſuam, duplici teſtimonio. ſ. angelorum & ſacræ ſcripturæ, & argumentis, id eſt, ſignis euidentibus, 3ª.q 55.5.6.0. 16

Chriſtus fuit primus reſurgens ſimpliciter. Sed aliqui prius ſecundum quid, quia iterum mortui ſunt, 3ª.q.27.3.c.ſi & q.53.3.0. & q.56.1.c.3m. 17

Qui cum Chriſto reſurrexerunt, mortui ſunt iterum, ſecundum Auguſtinum & Hieronymum, licet Hieronymus aliquando videatur dicere quod non, 3ª.q.53.3.2m. 18

Chriſtus ſecundum diuinitatem, fuit cauſa ſuæ reſurrectionis, non autem ſecundum humanitatem, 3ª.q.53.4.0. 19

Reſurrectio Chriſti, eſt cauſa efficiens & exemplaris reſurrectionis noſtræ, quo ad corpora, & quo ad animas per gratiam, tamen virtute principalis cauſæ. ſ. iuſtitiæ Dei, 3ª.q.54.2.c. & q.56.1.2.0. & q.59.2.c.ſi. & q.62 5.1m. 20

Reſurrectio Chriſti, eſt cauſa exemplaris reparationis vitæ noſtræ, & mors Chriſti, deſtructionis mortis noſtræ: licet vtraque ſit cauſa effectiua vtriuſque, 3ª.q.56.1.4m. & q.62.6.1m. & 3m. 21

Exemplaritas reſurrectionis Chriſti proprie ſe extendit tantum ad bonos, licet efficientia eius proprie ſe extendat ad reſurrectionem tam bonorum quàm malorum, 3ª.q.56.1.3m. 22

*RHETORICA eſt ex coniecturis ad ſuſpicionem: quia quandoque non ſit complete fides, vel opinio, ſed ſuſpicio quædam: quia non totaliter declinatur ad vnam partem contradictionis, licet magis declinetur in hanc, quàm in illam: ſed dialectica eſt ex probabilibus ad opinionem, 22e.q.48 c.ſi. 1

RETRIBVTIO proportionalis, ex debito legali, ſi eſt ex pacto, pertinet ad iuſtitiam commutatiuam: ſi vero ex debito honeſtatis, pertinet ad virtutem gratiæ, ſiue ad gratitudinem, 22e.q. 106.1. 1

106.1.2m.

2 Retributio Dei duplex, ſcilicet pro bonis impletis, & pro beneficiis. 3ª q.46.2.4m.

1 TRIPLICITER aliquid cognoſcitur, ſcilicet per reuelationem, per ſeipſum, & hoc certitudinaliter, & coniecturaliter per aliqua ſigna. 12e q.112.5.c.

2 Reuelare ſecreta, in malum perſonæ, eſt contra fidelitatem, niſi vergat in periculum aliorum, vel niſi propter bonum commune, contra quod, nullum debet recipi ſecretum. 22e.q.68.1.3m. & q.70.1.2m.

3 Reuelatio Dei, fit ad inferiores per ſuperiores, ſicut ad homines per angelos. 22e.q.2.6.c.

4 Nullus vnquam purus homo, habuit reuelationem à Deo, niſi mediantibus angelis. 1ª.q.58 3.c.& 3ª.q.55.2.c.

5 Plura, & excellentius de myſteriis gratiæ reuelata ſunt angelis & apoſtolis, quàm prophetis. 1ª.q.57.5.3m.

6 Fides noſtra innititur reuelationi apoſtolis & prophetis factæ, non autem alij reuelationi, 1ª.q 1.8 2m.& 22e.q.172.6.1m.

7 Multis gentilibus, reuelationes factæ ſunt de Chriſto, vt patet de Sibylla, 22e q 2.7.3m.& q 172.6.1m.

8 Poteſt aliquis ſcire, ſe habere gratiam, per reuelationem. 12e.quæſt. 112.5.c.

9 Reuelat Deus hoc aliquando aliquibus, ex ſpeciali priuilegio, vt ſecuritatis gaudium etiam in hac vita, in eis incipiat, & confidentius & fortius magnifica opera proſequantur, & mala præſentis vitæ ſuſtineant. 12e.q.112.5 c.4m.& 5m.

10 Non tamen reuelat hoc omnibus, ne, ſcilicet non prædeſtinati deſperent. & ne ſecuritas, in prædeſtinatis negligentiam pariat. 1ª. q.23.1 4m

11 Reuelatum fuit Paulo, quòd eſſet in gratia. 12e.q.112.5 c.

1 REVERENTIA directè reſpicit perſonam excellentem: ideo ſecundum diuerſas rationes excellentiæ, diuerſæ ſunt ſpecies eius. 22e q.104.2.4m.

2 Reuerentia Dei in communi, eſt de dictamine rationis naturalis, non autem determinatio eius. 22e.q.81 2.3m.

3 Revereri eſt actus timoris, ſed vt debetur Deo, eſt actus latriæ. 22e. q.81.2.1m.

4 Chriſtus ſecundum quod homo, præ cæteris habuit pleniorem affectum reuerentiæ ad Deum. 3ª.q.7.6.c fi.

5 Revereri homines ratione alicuius diuini in eis. ſ. gratiæ, virtutis, vel naturalis imaginis Dei, eſt laudabile, non autem vt ſunt contrarij Deo. 22e.q.19.2.4m.& q.25 1.1m.

6 Quæ habent aliquam excellentiam, ſolent haberi in reuerentia, non autem omnia: *ideo conſuetudo hominum inoleuit, vt reges & principes, quos oportet in reuerentia haberi à ſubditis, & precioſioribus veſtibus ordinentur, & etiam ampliores, & pulchriores habitationes habeant, & propter hoc oportuit vt aliqua ſpecialia tempora, & ſpeciale tabernaculum, & ſpecialia vaſa, & ſpeciales miniſtri ad cultum Dei ordinarentur in lege, vt per hoc animi hominum, ad maiorem Dei reuerentiam adducerentur. 12e. q.102.4.c.

1 PRVDENTIA & iuſtitia, ſunt maxime propriæ regi. 22e.q.50. 1.1m.

RITVS Iudæorum, tolerantur ab eccleſia, propter figuram, in teſtimonium noſtræ fidei, non autem ritus aliorum infidelium, atque hæreticorum, niſi vt vitetur maius malum, quia. ſ. ad vitandum ſcandalum, vel diſſidium, quod ex hoc poſſet prouenire, vel vt facilius conuertantur. 22e.q.10.11.c.

1 RIXA eſt contradictio in factis. ſ. mutua percuſſio, & particulare bellum, ſine auctoritate publica: ſed contentio *importat quandam contradictionẽ verborum, in verbis. 22e.q.41.1.c.& q.42.1.c.

2 Qui publica poteſtate inuadunt, non rixantur, nec peccant, ſed qui eis reſiſtunt, iniuſte ſe defendendo. 22e.q 41.1.3m.

3 Rixa inuadentis iniuſte, eſt ſemper peccatum mortale, ſed in defendente, nullum eſt peccatum: * vel veniale, ſcilicet quando aliquis leuis motus odij vel vindictæ ſe immiſcet, vel mortale, ſcilicet quando obfirmato animo, ex odio contra impugnantem inſurgit, ad eum occidendum, vel eum grauiter lædendum. 22e. q. 41.1.c. & q.42.1.c.

4 Rixa oritur proxime ex ira, ſed ex concupiſcentia, ſicut ex prima radice, & iactantia occaſionaliter, & ex odio per accidens, 12e.q.37. 2.1m.& q.41.2.c.& q 158.7.c.

5 Odium & diſcordia, ſequuntur ex rixa, in rixantibus. 22e.q 41.2 5m.

RVTH Moabitis, quæ mulier virtutis erat, ſignificat eccleſiam de gentibus. Et conuerſa ad Deum, intrauit eccleſiam, licet eſſet Moabitis. 12e.q.105.3.2m.

S.

1 SABBATVM inter cætera feſta, tantum præcipitur in decalogo, quia figurabat generalia beneficia Dei, ſcilicet creationis, & beatitudinis. 12e.q.100.5 c.2m.& q.102.4.10m.& 22e.q. 122.4.c.2m.

Sabbatum præcipitur Iudæis triplici ratione, ſcilicet propter auaritiam, vt vacent diuinis. Secundo ne errent circa creationem. Tertio vt ſignificet triplicem quietem, ſcilicet Chriſti in ſepulchro, mentis à peccatis, & beatorum in patria. 12e.q.100. 5.2m.& q.102. 4.1 m.& q.105.2.9m.fi.& 22e q 122.4.c. 2

Opera ſeruilia, prohibita in ſabbato, myſtice ſunt peccata, ſed ad literam ſunt opera ſeruorum, id eſt, mechanica. 22e.q.187.3.c. 3

Opera ſeruilia prohibita in ſabbato, ſunt principaliter peccata mortalia, ſecundo opera propria ſeruorum: non autem peccata venialia, nec opera quæ ſunt ad cultum Dei, nec opera ſpiritualia, nec neceſſaria ad ſalutem corporis, vel animæ, vel rerum exteriorum. 12e.q.100.8.4m.& q.107.2.4m.& 22e.q. 40.4.c.& q.122. 4.3m.& 3ª.& q.40.4.1m.& 3m. 4

In obſeruantia ſabbati, ſanctificatio eſt finis: ſed præceptum eſt ceſſare ab opere ſeruili, id eſt, mechanico. 22e.q.122.4.3m. 5

Circumciſio & ſacrificia, licebant Iudæis in ſabbato. 22e. q. 122. 4.3m. 6

Licuit Machabeis in ſabbato pugnare: Heliæ fugienti itinerare, Apoſtolis euellere ſpicas. 12e.q.100.8.4m.& 22e.q. 40.4.c.& q.122. 4.3m.& 3ª.q.40.4.3m. 7

Chriſtus non ſoluebat ſabbatum, niſi ſecundum apparentiam. 12e. q.107. 2.4m.& 3ª.q.40. 4.1m. 8

Iudæi melius facerent, laborare ſabbato, quam ludis & ocio vacare: *ideo magis contra hoc præceptum agit, qui peccat in die feſto, quàm qui aliud corporale opus licitum facit. 22e.quæſt.122. 4.3m. 9

SACERDOS fuit Chriſtus ſimul, & hoſtia pacificorum, & hoſtia pro peccato, & holocauſtum, 3ª.q.22 2.2.c.& q.84.7.4m. 1

Chriſtus eſt ſacerdos, ſecundum quod homo, non autem ſecundum quod Deus, 3ª.q.22.3.1m. 2

Chriſtus ſimul fuit ſacerdos, rex, & legiſlator, non autem alij homines, 3ª.q.22.1.3m.& q.31 2 c.2m.& q. 59.4.1m. 3

Chriſtus eſt totius ſacerdotij origo, 3ª.q.50.4. 4

In Chriſto eſt diuini ſacerdotij plenitudo, 3ª.q.63.6.c. 5

Chriſtus excellentius angelis, habuit poteſtatem ſacerdotalem, quia fuit maior eis, ſecundum vtramque naturam, & angeli fuerunt miniſtri ſacerdotij, 3ª.q.22.1.1m. 6

Chriſtus in triduo mortis fuit ſacerdos, quia ſacerdotium conuenit homini ratione animæ, id eſt, in qua eſt character ordinis. * Vnde per mortem, homo non perdit ordinem ſacerdotalem, multo minus Chriſtus qui eſt totius ſacerdotij origo, 3ª. q.50. 4.5m. 7

Chriſto non conuenit ſuſcipere in ſe characterem, vel effectum ſui ſacerdotij, quia ipſe eſt fons totius ſacerdotij, niſi ſecundum quid. ſ. ratione impaſſibilitatis ſuæ, 3ª.q.22.4.c. 8

Sacerdotium Chriſti manet in æternum, ratione conſummationis & finis. ſ. beatitudinis ſanctorum, non autem ratione expiationis, vel paſſionis Chriſti, niſi virtualiter, 3ª. q.22.5.c. & 6.c.& q. 63. 5.c. 9

Sacerdotium Chriſti facit duo, quæ requiruntur ad perfectã emundationem peccatorum. ſ. gratia quo ad culpam, & ſatisfactio, quo ad reatum, 3ª.q 22 3.c. 10

Homo fit particeps ſacerdotij Chriſti, per omnia ſacramenta, percipiendo aliquem effectum eius, 3ª. q.63.6.1m. 11

Chriſtus noluit naſci de ſacerdotibus, ne videretur idem ſacerdotium, eius, & vetus, ſed vetus erat figura eius, 3ª.q 22.1.2m. 12

Sacerdotium ante legem, erat tantum ſecundum determinationem humanam * quæ hanc dignitatem primogenitis attribuebat, 12e. q.103. 1.3m. 13

Sacerdotium veteris legis, fuit figura ſacerdotij Chriſti, ſed multum diſtans, quia nec æternum, nec mundans peccata, 3ª. q.22.1. 1m.& 4.c.3m.& 5.c.2m. & 6.c. 14

Sacerdotium Chriſti, dicitur ſecundum ordinem Melchiſadech, quia excellentia eius ad ſacerdotium legale, figurabatur per illud, 3ª.q. 22.6.c. 15

Sacerdotium Chriſti, quo ad oblationem, expreſſius figurabatur per ſacerdotium legis, quam per ſacerdotium Melchiſadech, ſcilicet in effuſione ſanguinis. Sed quo ad participationem & effectum eius, in quo præcipue attenditur excellentia eius, eſt econuerſo, 3ª.q.22.6.2m.& q.62.3.3m. 16

Indictus eſt ſacerdotibus veteris legis, fœminalium vſus, ad tegmen pudendorum, ad excludendam idolatriam in ſacris Priapi, 12e.q. 102.4.7m.fi. 17

Sacerdotium leuiticum, deriuabatur ad poſteros, ſecundum originem carnis, 12e.q.102.6.11m.& q.105.1.4m.& 3ª.q.31.8.4m. 18

Sacerdotes nouæ legis, tenent locum ſeptuaginta diſcipulorum Chriſti, 22e.q.184.6.1m.& q.188.4.5m.& 3ª.q.67.2.2m. 19

Miniſtri comparantur ad ſacerdotem, ſicut ſecundarium, & inſtrumentale agens, ad agens principale, 3ª.q.71.4.c. 20

Sacerdos nouæ legis, operatur in perſona Chriſti, 3ª.q.22.4.c. 21

Sacerdos vt peccator, participat effectum ſui ſacerdotij, non autem 22

vt ſa

vt ſacerdos,3ª q.22.4.1m.
23 Bonus laicus dicitur ſacerdos ſpiritualiter,non autem quo ad ordinem,3ª.q.82.1.1m.
24 Sacerdos inquantum medius,inter Deum & hominem, habet nomen angeli,3ª.q.22.4.1m.
25 Proprium officium ſacerdotis,eſt eſſe mediatorem, inter Deum & populum,3ª.q.22.1.c.1m.& 4.c.& q.26.1.o.& q.82.3.c.
26 In officio ſacerdotis,poſſunt conſiderari duo.ſ. oblatio ſacrificij, & conſummatio,3ª.q.22.5.c.& 6.2m.
27 In oblatione ſacrificij cuiuſcunque ſacerdotis,ſunt duo.ſ.ſacrificiū, & deuotio.Sed effectus proprius ſacerdotij eſt quod ſequitur ex ſacrificio,3ª.q.22.4.2m.
1 SACRAMENTA ſunt proteſtationes fidei,3ª.q.62.6.c.fi.& q. 72.5.2m.
2 Sacramentum eſt in genere ſigni, quia eſt rei ſacræ ſignum, 3ª. q. 60.1.o.
3 Sacramentum proprie,non eſt ſignum cuiuſlibet rei ſacræ,ſed tantum rei ſacræ ſanctificantis homines, 12ſ.q.101.4.c.& q.102.5.c. & 3ª.q.60.2.o.& q.64.2.o & 3.c.
4 Sacramentum eſt ſignum paſſionis Chriſti,gratiæ,& gloriæ.Ideo eſt commemoratio præteriti,demonſtratio præſentis, & prognoſticum futuri,3ª.q.60.3.c.
5 In ſacramentis requiruntur res determinatæ, ex inſtitutione Dei, 3ª.q.60.5.o.& 7.c.
6 Sacramentum proprie,ſemper eſt aliqua res ſenſibilis,3ª.q.60.4.c. & q.61.1.c.& q.64.2.2m.
7 In ſacramentis habentibus materiam corporalem,actus humani nō ſunt de eſſentia ſacramentorum, ſed diſpoſitiue ſe habent ad ſacramenta,3ª.q.84.1.1m.
8 Res & verba ſunt vnum ſacramentū,inquantum cōueniunt in vno. ſ.in ſignificando, vel cauſando.3ª.q.60.6.2m.& q.62.4.4m & q. 86.6.c.
9 Sanctificatio materiæ,eſt de neceſſitate ſacramenti, in aliquibus ſacramentis,vt in confirmatione & extrema vnctione: & in aliquibus eſt de ſolennitate tantum,vt in baptiſmo,& matrimonio, 3ª q.66.3.5m.& q.72.3.o.
10 Materia ſacramentorū,neceſſario benedicitur, præter baptiſmum & euchariſtiam: quia hæc per vſum Chriſti benedicta ſunt,3ª.q. 72.3.o.
11 Materia ſacramenti indiget duplici benedictione. Prima cum inſtituitur,ſecunda in vſu.3ª.q.65.3.2m.& q.72.3.2m.
12 In omnibus ſacramentis, indigentibus materia ſanctificata, prius materia ſanctificatur per epiſcopum,3ª.q.72.3.o.
13 Illa quibus homines communius vtuntur, debent ſumi pro materia,vel pro forma ſacramētorum,3ª.q.60.5.3m.fi.& 7.2m.& q.66. 5.7m.& q.74.1.3.c.
14 In ſacramentis,res ſenſibiles,ſunt vt materia,& verba vt forma, 3ª. q.60.6.c.2m.& 7.q.90.2.c.
15 Sacramenta quorum effectus non dependet ab opere humano, habent materiam ſenſibilem, vt baptiſmus & confirmatio, non autem ſi dependet: ſicut matrimonium, & pœnitentia, 3ª. q. 84. 1.1m.
16 Sacramenta in quibus confertur ſuperabundans gratia,habent materiam corporalem,non autem alia, 3ª.q.84.1.1m.
17 Forma determinata verborum,requiritur in ſacramentis, 3ª.q. 60. 7.o.
18 In ſacramentis requiruntur verba.Sed expreſsius ſignificant in lege noua,quam in lege veteri, 3ª.q.60.6.o.
19 In forma cuiuſlibet ſacramenti,oportet exprimi illud, in quo ſubſtantia eius conſiſtit, 3ª.q.72.4.c.
20 Proferens corrupte* verba ſacramentalia,ſi ex induſtria hoc faciat, non videtur intendere facere,quod facit eccleſia,& ita non videtur perfici ſacramentum.Si autem hoc faciat ex errore, vel lapſu linguæ,ſi ſit tanta corruptio, quæ omnino auferat ſenſum locutionis,non videtur perfici ſacramentum:cum præcipue corruptio fiat in principio dictionis,vt pro patris,dicat matris.Si vero non totaliter auferatur ſenſus locutionis:vt in nomine patrias,pro in nomine patris, nihilominus perficitur ſacramentum, licet enim mutetur ſonus ſenſibilis,remanet tamen intelligibilis, 3ª.q. 60. 7.3m.
21 Addens,minuens,tranſponens,mutans, vel interrumpens formam ſacramentorum,perficit ſacramentum: niſi intendat contra ritum eccleſiæ, vel niſi principalis ſententia mutetur, 3ª. q. 60. 8. o.
22 Sacramenta ſunt neceſſaria ad ſalutem humani generis: triplici ratione.ſ.quia ſunt illa per quæ homo ex ſenſibilibus de ſpiritualibus eruditur,per quæ affectū qui ſenſibilibus ſubiicitur, in Dei reuerentiam refert,& per quæ circa ea in honorem Dei exercitatur, 3ª.q.61.1.o.& 3.c.
23 Sacramenta fuerunt neceſſaria,tempore legis naturæ poſt peccatū. ſed indeterminata, 3ª.q.60.5.3m.& q.61.2.o.
24 Neceſſe fuit, quod per legem Moyſis adderentur ſacramenta determinata,ſupra ſacramenta legis naturæ, 3ª. q. 60.5.3m. & q. 61.2.o.
Neceſſe fuit,quod in lege noua,eſſent alia ſacramenta,quàm in lege veteri, 3ª.q.60.6.3.m.& q.61.4.o, 25
Sacramenta ſimpliciter neceſſaria ad ſalutem, ſunt tantum tria: * primo quidē baptiſmus cuilibet perſonæ ſingulari ſimpliciter & abſolute:pœnitentia vero poſt mortale peccatum: Sacramentū ordinis autem, eſt neceſſarium eccleſiæ:quia vbi non eſt gubernator, corruet populus pro.11. Alia vero ſacramenta,neceſſaria ſunt,vt melius habeatur finis,id eſt, ſalus per gratiam, ita quod non peccat quilibet ea non accipiens, niſi ea contemnat iniquo animo,3ª.q.62.2.c.& q.65.4.o.& q.72.1.3m. 26
Sacramenta legis naturæ,non obligabant ex præcepto Dei, ſed ſecundum mentem cuiuſlibet celebrabantur, 3ª.q.60.5.3m.& q.61. 3.2.m.& q.70.2.1m. 27
Solus Deus eſt inſtitutor ſacramentorum. Quæ autem per homines inſtituta ſunt,pertinent ad ſolennitatem. Quæ vero à Chriſto,neceſſaria ſunt,3ª.q.64.2.o. & q.83.3.8.m. 28
Solus Deus operatur vt cauſa principalis, ad effectum interiorem ſacramentorum,ſed homo & ſacramenta, inſtrumentaliter tantum,3ª.q.64.1.5.o.& 9.c.& q.84.3.3m. 29
*Sacramenta operantur vt inſtrumenta diuinæ miſericordiæ iuſtificantis,Dei autem eſt reſpicere ad hominis cor, 1ª.q.57. 4.o.& 12ſ. q. 44.1.c.& q.106.5.3m. 30
Sacramentalia non pertinent ad gratiæ interioris neceſſitatem,ſicut ſacramenta.Ideo Chriſtus reliquit ea, fidelibus inſtituenda pro arbitrio ſuo, 12ſ.q.108.2.2m. 31
Chriſtus vt Deus, operatur per auctoritatem, ad interiorem effectum ſacramentorum, ſed vt homo meritorie, & efficienter, vt inſtrumentum principale,3ª.q.64.3.o.& 4.c. 32
Omnia ſacramenta nouæ legis,ſunt immediate inſtituta à Chriſto, 12ſ.q.108.2.c.2m.& 3ª.q.64.3.c.& q.66.6.c.& q.72.1.1m. 33
Virtus Chriſti operatur in ſacramentis, per modum ſanationis. & expiationis cuiuſdam, 3ª.q.52.8.2m. 34
Fides miniſtri,non eſt de neceſſitate ſacramentorum, 3ª. q. 64.9.o. 35
Deuotio miniſtri, aliquid operatur impetrando, non quidem effectum ſacramentorum, ſed aliquid annexum ei, 3ª. q.64.1.2m.& q. 82.6.c. 36
Orationes quæ fiunt in collatione ſacramentorum, fiunt in perſona totius eccleſiæ, & non in perſona alicuius particularis, 3ª.q. 64.1.2m. 37
Intentio miniſtri,requiritur ad perfectionem ſacramentorum,3ª.q. 60.8.c.& q.64.8.o. 38
Intentio virtualis,ſufficit ad perfectionem ſacramentorum.Sed miniſter debet conari ad actualem intentionem: licet non totaliter ſit in poteſtate hominis,3ª.q.64.8.3m. 39
Intentio eccleſiæ, expreſſa in forma ſacramenti, ſufficit ad perfectionem eius,niſi contrarium exprimatur exterius,3ª.q.64.8.2m. 40
Peruerſitas intentionis, reſpectu ſacramenti expreſſa, tollit veritatem ſacramenti,non autem reſpectu ſequentium,3ª.q.64.10.o.& q. 74.2.2m. 41
Sacramenta conferri poſſunt per malos miniſtros, 3ª. quæſtio.64. 5.o.& 9.c. 42
Quamdiu miniſter eccleſiæ qui eſt in peccato mortali,ſuſtinetur ab eccleſia, ſubditus eius debet ab eo ſacramenta accipere: quia ad hoc eſt ei obligatus,3ª.q.64.6 2m. 43
Tamen præter articulum neceſſitatis,non eſt tutum eum inducere, ad aliquid ſui ordinis exequendum, durante tali conſcientia, quam tamen deponere poſſet, quia in inſtanti, gratia emundat, 3ª.q. 64.5.2m. 44
Hæretici præciſi ab eccleſia,ſeruantes formam eccleſiæ, conferunt ſacramentum, non autem rem ſacramenti. Sed grauiter peccant dantes,& recipientes. Si vero non ſeruent formam, nihil conferunt,3ª.q.64.9.2m.& 3m.& q.82.5.o.& 7.2m.& 8.9.o. 45
Effectus ſacramentorum duplex.ſ.principalis, id eſt,gratia,& ſecundarius.ſ. character, vel aliquis ornatus animæ, in ſacramentis in quibus non imprimitur character,3ª.q.62.principio. 46
Quando plures actiones ordinantur ad vnum effectum, in illa quæ perficit effectum principalem, conſiſtit eſſentialiter ſacramentum,non autem in eis quæ ad hoc diſponunt, vel remouent impedimentum,vel ornant,ſed ſunt ſacramentalia,3ª.q.60.2.1m. 47
Vbi occurrit ſpecialis effectus gratiæ, ibi ordinatur ſpeciale ſacramentum, quia ſacramenta nouæ legis ad hoc ordinantur, 3ª.q. 72.1.c. 48
Omne ſacramentum producit ſuum effectum virtute formæ & materiæ,3ª.q.86.6.c. 49
Diuerſa ſacramenta,diuerſimode purgant,illuminant,& perficiunt, 3ª.q.65.1.2m. 50
In ſacramento nouæ legis, eſt illuminatio gratiæ,cum purgatione, 3ª.q. 65.1.3m. 51
Effectus ſacramenti,non impetratur oratione eccleſiæ, vel miniſtri, ſed ex merito paſſionis Chriſti,3ª.q.64.1.2m. 52

53 Omnis efficacia ſacramentorum, deſcendit à Chriſto, 3ª. q. 60. principio & q. 62. a. c & q 84. 1. 1m. & 7. c.
54 Efficacia & virtus ſacramentorum, eſt ex Deo, vt à cauſa principali ſed eſt ex paſſione Chriſti, vt à prima cauſa meritoria, & vt ab inſtrumento coniuncto, ex fide vero, vt à contiouante inſtrumentum agenti principali, 3ª. q. 49. a. 4m. & q. 61. 1. 1m. & q. 62. 5. o. & 6. c. & q. 64. & 1. 2m. & 8. o. & 7. c. & q. 84. 7. c. & q. 86. 1. c. fi.
55 Sacramentum conſequitur virtutem ſpiritualem, ea benedictione Chriſti, & applicatione miniſtri, ad vſum ſacramenti, 3ª. q. 62. 4. 3m. & q. 63. 6. 1m.
56 Omnia ſacramenta ſunt inſtituta contra aliquem defectum, 3ª. q. 65. 1. c.
57 Nullum ſacramentum ordinatur ſpecialiter, contra peccatum veniale, 3ª. q. 65. 1. 5m.
58 Commune eſt omni ſacramento, quod per illud exhibetur remedium aliquod, contra peccatum, per hoc quod gratiam confert, 3ª. q. 63. 6. c.
59 Per omne ſacramentum, ſanctificatur homo, id eſt, mundatur à peccato, quod fit per gratiam, 3ª. q. 65. 1. 1m.
60 Sacramenta eccleſiæ ordinantur ad duo, ſcilicet ad perficiendum hominem in cultu Dei, & in remedium contra peccatum, 3ª. q. 65. 1. c.
61 Sacramenta veteris legis proprie dicuntur, quæ ſignificabant ſanctitatem Chriſti, non quidem vt in ſe eſt, ſed vt per eam ſanctificamur, 3ª. q 60 a. 2m.
62 Et erant prænuncia Chriſti venturi, 3ª. q. 60. 6. 3m. & q 61. 3. b. & 4. c. & q 6 . 6. c fi.
63 Paſſio Chriſti eſt cauſa finalis ſacramentorum veteris legis, quia fuerunt inſtituta ad eam ſignificandam, 3ª q 61. 3. 1m.
64 Sacra & ſacramenta veteris legis, figurabant ſacra & ſacramenta nouæ legis: & obſeruantiæ veteris legis, conuerſationem populi nouæ legis, quæ omnia ad Chriſtum pertinent, 12æ. q. 101. 4. 1m. & 4m.
65 Sacramenta veteris legis erant plura, propter diuerſitatem cerimoniarum, & ſacrificiorum, 3ª. q. 63 1 4m.
66 Sacramenta veteris legis, quo ad omnes erant tria, ſcilicet circunciſio, eſus agni paſchalis & purificatio à quibuſdam immunditiis, vt expiatio à peccatis. Sed quo ad miniſtros, etiam erant alia tria, ſcilicet conſecratio ſacerdotum, oblatio victimarum, eſus panum propoſitionum, & huiuſmodi, & ablutio manum & pedum, & raſio pilorum, 12æ. q. 101. 5. c.
67 Sacramenta veteris legis ſanctificabant, mancipando ad diuina, non autem emundando, nec confirmando, 3ª. q. 62. 6. 1m.
68 Et nihil interius efficiebant. Ideo dicuntur, iuſtitia carnis, 3ª. q. 72. 5. 3m.
69 Nec purgabant à culpa, ſed ab immunditia, id eſt, ab irregularitatibus, & impedimentis, quæ multiplicabantur à lege, propter timorem & reuerentiam Dei, 12æ. q. 102. 5. 4m. & 5m. & 6m. & q. 1. 3. 1. o. & 3ª. q 37 4. 3m. & q 8 . 4. 1m.
70 Nec diluebant peccata, quo ad maculam, ſed reatum, inquantum erant oneroſa, tamen præſuppoſita gratia, 3ª. q. 62. 6. 2m.
71 Ratio literalis & figuralis omnium ſacramentorum veteris legis exponitur, 12æ. q. 10 . 5. o.
72 Nec iuſtificabant, ſed ſignificabant fidem, qua iuſtificabantur patres antiqui, 22æ. q. 98. 2. 4m. & q. 103. 2. c. & q 107. 1. 3m. & 3ª. quæſt. 62. 6. c.
73 Nec habebant in ſe aliquam ſpiritualem virtutem operatiuam ſpiritualis effectus, 3ª. q. 62. 6. c. fi. & q. 63. 1. 3m.
74 Sacramentum dicitur tripliciter, non quidem æquiuoce, ſed analogice, ſcilicet ſacrum ſecretum, iuramentum, & ſignum rei ſacræ, 3ª. q. 60. 1. c.
75 In quolibet ſacramento ſunt tria, ſcilicet origo, perfectio, & finis duplex, ſcilicet proximus, id eſt, ſanctificatio, & finis vltimus, ſcilicet vita æterna, 3ª. q. 60. 3. c.
76 Differentia inter ſacra, ſacramenta, ſacrificia, & obſeruantias, 12æ. q. 101. 4. o.
77 Sacramenta nouæ legis, conferunt gratiam, non autem ſacramentalia, ſed remouent contrarias diſpoſitiones, & impedimenta. Ideo ſecundum ea multiplicantur, 12æ. quæſt. 108. 3. 2m. & 3ª. quæſt. 72. 2. 2m.
78 Sacramenta & ſacramentalia, quæ habent effectum perpetuũ, non poſſunt iterari, quæ vero non habent, poſſunt iterari, 3ª. q. 66. 3. 3m. fi. & q. 83. 8. 2m.
79 Sacramenta quatuor dicuntur magna, ſcilicet baptiſmus, ratione effectus, confirmatio ratione miniſtri, euchariſtia ratione contenti, & matrimonium ratione ſignificati, 3ª. quæſt. 65. 3. 4m. & q. 67. 2. m.
80 In ſacramentis veteris legis, quæ ordinabantur ad hominum ſanctificationem, nihil erat ſine rationabili cauſa, 12æ. q 102. 3. b.
81 Numerus & ſufficientia ſeptem ſacramentorum nouæ legis, 3ª. q. 65 1. o.
82 Ordo ſacramentorum nouæ legis exponitur, 3ª. qu. 65. 2. 3. o. & qu. 67. 2. m.
83 Sacramenta nouæ legis, tripliciter ſe habent ad ſacramenta veteris legis, ſcilicet eſſentialiter, vt matrimonium, pœnitentia, & ordo: figuraliter, vt baptiſmus, & euchariſtia: & neutraliter, vt alia, 12æ. q. 102. 5. 3m.

SACRIFICIVM proprie dicitur aliquid factum ad honorem debitum ſoli Deo, ad eum placandum. 22æ. q. 85. 4. 1m. & 3ª. q 22. 2. c. & q. 48. 3. c. 1
Sacrificium exterius, eſt ſignum ſacrificij interioris, quo quis ſe offert Deo, 3ª. q. 82. 4. c. 2
Omne quod Deo exhibetur, vt ſpiritus feratur in Deum, poteſt dici ſacrificium, 3ª. q. 22. 1. c. & q. 48. 3. c. 3
Omnia obſequia proximis facta, inquantum ad Deum referuntur, dicuntur ſacrificia, 12æ. q. 188. 2. c. 4
Sacrificium nihil aliud eſt, niſi proteſtatio interioris deuotionis & fidei, 22æ q. 85. 2. c. & 3ª. q. 22. 2. c. 5
Sacrificium debet offerri ſoli Deo, 12æ. q. 102. 3. c. & 22æ. q. 84. 1. 1m. & q. 85. 2. o. & q. 94. 2. c. & 3ª q. 48. 3. c. 6
Offerre Deo ſacrificium in communi eſt de iure naturali, ſed determinatio eius, eſt de iure diuino, & humano, 22æ. q. 85. 1. o. 7
Sacrificia ſenſibilia inſtituta ſunt, non propter indigentiam Dei, ſed vt homo ſe & omnia ſua referat in Deum, vt in finem, principiũ, & dominum omnium. 12æ. q. 102. 2. c. 1m. & 22æ. q. 30. 4. 1m. & q. 81. 6. 1m. & 7. c. 2m. & q. 85. 2. c. 8
Quicũq; offert ſacrificiũ, debet eſſe ſacrificij particeps, 3ª. q. 82. 4. c. 9
Sacrificium duplex, ſ. interius, & exterius, 22æ. q. 85. 2. c. & 3. 2m. & 4. c. & 3ª q 22. 2. c. & q. 82. 4. c. 10
Ad primum omnes tenentur. Ad ſecundum vero, ſoli ſubditi legi, et oſi neceſſarij actus virtutum, 22æ. q. 85 4. o. 11
In quolibet ſacrificio, conſiderantur quatuor, ſcilicet cui, à quo, et quid, pro quibus offertur, 3ª. q. 22 3. 1m. & q 48. 3. c. 12
Homo indiget ſacrificio propter tria ſ. propter remiſſionem peccati, conſeruationem gratiæ, & adeptionem gloriæ. Quæ omnia dantur nobis, per humanitatem Chriſti, 3ª. q. 22. 2 c. 13
Homo tripliciter exhibet corpus ſuum, ſacrificiũ & hoſtiam Deo. ſ. per martyrium, per auſteritatem, & per opera iuſtitiæ & diuini cultus, 22æ. q. 85. 3. 2m. 14
Sacrificia, oblationes, & huiuſmodi, ante legem Moyſis, erant neceſſitatis in communi, ſed erant voluntatis in ſpeciali, 12æ. q. 103. 1. o & 3ª. q. 60. 5. 3m. & q. 61. 3. 2m. & q. 70. 2. 2m. & 4. 2m. 15
Præcepta de ſacrificiis, non ſunt data Iudæis, niſi poſt idolatriam, 12æ. q. 102. 3 c. 16
Ratio literalis & figuralis omnium ſacrificiorum in lege veteri, exponitur, 12æ q. 102. 3. o. 17
Lex vetus, in multis diminuit cultum corporalem: ideo ſtatuit quòd ſacrificia, non offerrentur de quolibet, nec in omni loco, 12æ. q. 101. 3. 3m. & 4. 1m & 4m. & q. 102. 4. 3m. 18
Eſus adipum, & ſanguinis, in ſacrificiis Iudæorum, erant prohibita: ſed ſanguis effundebatur ad crepidinem altari, ad honorem Dei: adeps vero, adurebatur igne, & hoc ad euitandum idolatriam. Libabant enim idolatræ ſanguinem victimarum, & comedebant adipes. Secundo ad informationem humanæ vitæ, vt horrerent homicidia. Eſus autem adipum prohibebatur, ad vitandam laſciuiam, & delitias quæ in cibis habetur, 3ª. ratio ad reuerentiam Dei, 4ª quia ſignificabatur effuſio ſanguinis Chriſti: adeps autem abundantiam nutrimenti demonſtrat, & pinguedinem ſignificat charitatis, 12æ q 102. 3. 8m. 19
Sacrificia veteris legis, non erant Deo accepta, ſecundum ſe, ſed quia figurabant paſſionem Chriſti, & ſacrificium interius. ſ. deuotionem, & ne offerrent ea idolis, 12æ. q 102. 3. o. & 4. 3m. & 5. 4m. principio. 20
Sacrificium in lege veteri, erat publica proteſtatio peccati. Ideo non fiebat pro peccato negligentiæ, nec pro aliis peccatis interiorum actuum, quia erant occulta, 22æ. q. 94 3. 3m. 21
Sacrificium triplex in lege veteri. ſ. oblatio pro peccato, holocauſtum, & victima, vel hoſtia, 12æ. q. 102. 3. 8m. & 9m. 22
Sacrificia veteris teſtamenti, ſignificabant paſſionem Chriſti, ſed oblationes ſignificabant diſpoſitionem Chriſti patientis. ſ. voluntarie, 3ª. q. 47. 2 1m. & q 48. 3. o. 23
Vtraque ſignificabant euchariſtiam, prima quidem quo ad ſignificatum, ſecunda vero quo ad numerum, & vſum, 12æ. quæſt. 101. 4. 1m. 24
Primum, ſcilicet oblatio pro peccato, conuenit pœnitentibus, ſecundum perfectis, & tertium proficientibus, 12æ. q. 102. 3. 8m. 25
Primum erat de neceſſitate remiſſionis peccati, vnde incendebatur vna pars, & alia erat ſacerdotis, quia expiatio fit à Deo, per miniſterium ſacerdotum, 12æ. q. 102. 3 8m. 26
Tertium erat ex debito beneficij vel accepti, vel accipiendi, pro gratiarum actione, vel pro ſalute & proſperitate offerentium, quorum tertia pars erat, ſecunda ſacerdotum, & prima incendebatur Deo, 12æ. q. 102. 3. 8m. 27

28 Sacrificium pro peccato totius populi, vel ſacerdotis, totum comburebatur, ne aliquid peccati in eis remaneret, 12æ.q.102.3.8m.
29 Primitiæ, erant oblationes, non autem ſacrificia, quia nihil ſacrum fiebat circa eas, 12æ.q.8[illegible].3 3m.& q.86.4.c.
30 De iis quæ veniunt in vſum hominis de terræ naſcentibus, ſunt cibus, potus, condimentum, & medicamentum. De primo offerebatur in ſacrificium panis. De ſecundo, vinum. De tertio oleum, & ſal. De quarto, thus, quod eſt aromaticum, & conſolidatiuum. Primo, ſignificatur caro Chriſti. Secundo, ſanguis eius. Tertio, gratia. Quarto, ſcientia. Quinto, oratio, 12æ. quæſt. 102.3 13m.
31 Sal offerebatur in ſacrificiis, quia impedit corruptionem putredinis. Et ſignificat diſcretionem ſapientiæ, & mortificationem carnis, 12æ.q.102.3 14m.
32 Sacrificium expiationis, erat ſolenniſſimum. Et erat præcipua figura eucharistiæ, quo ad Chriſtum paſſum, ſicut omnia ſacrificia veteris legis, 3ª.q.73.6.c.
33 Potiſſimum ſacrificium eſt, quo Chriſtus ſe obtulit Deo. Ideo omnia ſacrificia veteris legis, erant ad figurandum hoc vt perfectum per imperfecta, quorum rationes ſumi debent ex eo, 12æ. quæſt. 1[illegible].3 c.
34 Licet ſacrificiis veteris legis, non ſumeretur caro humana, ſed aliorum animalium, tamen caro Chriſti, eſt verum ſacrificium, quadruplici ratione. ſ. quia ex eo quòd eſt caro humanæ naturæ, caro congrue pro hominibus offertur. Et ex eo quòd erat paſſibilis & mortalis, apta erat immolari. Et ex hoc quòd erat ſine peccato efficax erat, ad emundanda peccata. Et ex eo quòd erat caro ipſius offerentis, erat Deo accepta, propter charitatem, ſuam carnem offerentis, ſecundum Auguſtinum, 3ª.q.48.3.1m.
35 Paſſio Chriſti, fuit verum ſacrificium, 3ª.q.47.2.c.1m.& 4.2m.& q.48.3.c.& 6.3m.& q.49.4.c & q.72.4.c 3m.& q.83.1.c.
36 Occiſio Chriſti, fuit ſacrificium, reſpectu voluntatis eius. Non autem quo ad voluntatem occidentium, ſed grauiſſimum peccatū, 3ª.q.22.2.2m.& q.47.4 1m.& q 48.3.3m.
37 Sacrificium Chriſti fuit efficaciſſimum, ad delendum peccata, ratione deitatis, 3ª.q.22.3.1m.
1 SACRILEGIVM eſt omne quod fit ad irreuerentiam rei ſacræ, 22æ.q.99.c.& q.154.1 .3m.
2 Sacrilegium eſt ſpeciale peccatum, oppoſitum religioni, 22æ.quæſt. 99.2.c.
3 Sacrilegium eſt ſine aliis peccatis, quando non eſt alia deformitas, niſi violatio rei ſacræ, 22æ.q.99.2.3m.
4 Species eius ſunt tres, ſecundum triplicem rationem ſanctitatis. ſ. perſonarum, locorum, & aliarum rerum, 22æ. q. 99.3.c.& q.154.10.3m.
5 Et grauius eſt contra perſonam, quàm contra locum. Sed grauiſſimum eſt contra ſacramenta, ſecundo contra vaſa, tertio contra imagines, & reliquias ſanctorum, quarto contra ornatus rei ſacræ, quinto contra res miniſtrorum eccleſiæ, 22æ. quæſt. 99.3.c.
6 Omne peccatum perſonæ ſacræ, eſt ſacrilegium materialiter, non autem formaliter, niſi ſit directe contra ſanctitatem eius, puta ſi virgo Deo dicata fornicetur, 22æ.q.9[illegible].1.3m.
7 Quælibet ſpecies luxuriæ, ſecundum quòd violat aliquid pertinens ad cultum Dei, eſt ſacrilegium, 22æ.q.154.10.c.
8 Pœna ſacrilegij ſecundum æqualitatem, eſt excommunicatio. Sed quia hæc non timetur, additur decapitatio ſecundum leges, & pœna pecuniaria, ſecundum canones, 22æ. q. 99.4.c. & quæſt. 154.10.2m.
SAL impedit corruptionem putredinis, 1ª.q.104.1.c.& 12æ. q.102. 3.14m.
1 SALOMON non meruit ſapientiam in ſomniis, ſed fuit ſignum præcedentis deſiderij, 12æ.q.113.3.2m.& 22æ.q.154.5 1m.
2 Somnus Salomonis, non fuit naturalis, ſed fuit prophetica viſio, 12æ.q.113.3.2m.& 22æ.q 173.3.c.
1 SALVARI nullus poteſt, niſi per Chriſtum, 3ª.q.61.3.c. 2m.& 4.c.& q.68.1.c.& 2.c.& q.72.1.c.& q.84.5.c.
2 Ad ſalutem venitur dupliciter. ſ. merito Chriſti, vt pueri, & ſtulti, & merito proprio, addito ad meritum Chriſti, per actum fidei, 22æ. q.124.1.1m.
3 Pueri antiquorum, ſaluabantur in fide parentum, 3ª. q. 34.3.c.& q. 70. 4. 1m.
4 In neceſſariis ad ſalutem, tenemur intellectum noſtrum conformare intellectui Dei, vt in iis quæ ſunt fidei, 1ª.q.1.8.2m.
5 In neceſſariis ad ſalutem. Deus nunquam deeſt, nec vnquam defuit homini, niſi ex culpa eius, 12æ. q. 98. 2. 4m.& 22æ.q.177.1.c.& q. 178.1.c.
6 Quolibet tempore, inſtructi ſunt homines diuinitus de agendis, inquantum expediebat ad ſalutem electorum, 22æ. qu. 174.6.c. & 3m.
7 *Ex diuina prouidentia, procurantur multæ occaſiones ſalutis hominibus, vt prædicationes, exempla, actus virtutum pro loco & tempore, ægritudines, flagella, & etiam peccata, 12æ. quæſt 87.8. 1m. & 2m.
Non eſt de neceſſitate charitatis, quòd aliquis exponat proprium corpus, pro ſalute proximi, niſi quando tenetur eius ſaluti prouidere, ſed eſt de perfectione charitatis, 22æ.q. 26.5 3m. 8
Si voluntate Dei, ipſa anima Samuelis, Sauli euentum belli prænunciauit, Deo ſibi hoc reuelante, pertinet ad rationem prophetiæ. Non autem eſt eadem ratio de ſanctis, qui ſunt modo in patria, 22æ.q.174.6.4m. 1
*Dici etiam poteſt, quòd non fuerit anima Samuelis, ſed dæmon ex perſona eius loquens, quem ſapiens, Samuelem nominat, & eius prænunciationem, prophetiam, ſecundū opinionem Saulis & aſtātium, qui ita opinabantur, 22æ.qu.172.6.2m.& q.174.5.4m. 2

SANCTIFICATIO duplex, ſcilicet totius naturæ humanæ, ab omni corruptione culpæ & pœnæ in reſurrectione, & perſonalis, in ſola mente, 3ª.q.27.8.4m. 1
Sanctificatio duplex. ſ. adultorum per proprium actum, & paruulorum, ſecundum fidem parentum, vel eccleſiæ: Prima eſt perfectior quàm ſecunda 3ª.q.34.3.c.& q.72.4.2m. 2
Sanctificari dicitur tripliciter. ſ. mundari à peccato, confirmari in bono, & deputari ad cultum Dei. Et tantum tertium conuenit carenti ratione, 22æ.q.81.8.c.& q.62.6.2m.& q.63.6. 2m. 3
Sanctificatio tabernaculi, & vaſorum eius literaliter fuit, vt haberetur in reuerentiam. Sed figurabatur ſpiritualis ſanctificatio fidelium, 12æ.q.102.4.9m. 4
Sanctificari dicitur tripliciter. ſ. ex minus ſancto, ex non ſancto priuatiue, & ex non ſancto negatiue. Et tantum tertium conuenit Chriſto, * qui factus eſt ſanctus ex non ſancto, ſecundum hominem, non quidem priuatiue, vt. ſ. aliquando fuerit homo, & non fuerit ſanctus, ſed negatiue, quia. ſ. quando non fuit homo, non habuit ſanctitatem humanam: & ideo ſimul factus eſt homo, & ſanctus homo, 3ª.q.34.1.2m. 5
Quæ fiunt præter legem communem, non fiunt principaliter ad ſubueniendum vni perſonæ, ſed ad inſinuationem & commendationem gratiæ, vt ſanctificatio in vtero, 3ª.q 27.6.c. 6
Non eſt credendum, aliquos eſſe ſanctificatos in vtero, de quibus non loquitur ſcriptura, 3ª.q.27.6 c. 7
Illi præcipue ſanctificati ſunt in vtero, qui immediatius ordinati ſunt, ad ſignificandum ſanctificationem Chriſti, 3ª q.27.6.c. 8
Hieremias, & Ioannes baptiſta, non fuerunt ſanctificati, ante infuſionem animæ rationalis, 3ª.q.27. 2.1m. 9
Sanctificati in vtero, creduntur non peccaſſe mortaliter de cætero, 3ª.q. 27. 6.1m. 10
Sanctificati in vtero, debent baptizari, vt ſuſcipiant characterem, * quo Chriſto configurentur, & ita per ſuſceptionem characteris, aliis membris Chriſti configurarentur, etiam corporaliter, & vt quaſi deputentur ad percipienda diuina: tertio propter bonum obedientiæ, quia præceptum de baptiſmo omnibus eſt datum, & ab omnibus debet impleri, niſi articulus neceſſitatis ſacramentum excludat, 3ª.q.68.1.3m. 11
Nazaræi, per quos ſignificantur perfectiſſimi, ſanctificabantur voto, 22æ.q. 86. 6.b. 12
SANCTITAS eſt ſpecialis virtus. ſ. religio, ſed eſt generalis imperio, 22æ.q.81.8.1m. 1
Sanctitas refert omnia virtutum opera in Deum, vel per hæc diſponit ad cultum Dei: ideo differt tantum ratione à religione, quæ eſt circa pertinentia ſpecialiter ad cultum Dei, vt in ſacrificiis, 22æ. q. 81. 8. c. 2
Sanctum, importat duo neceſſaria ad applicationem mentis ad Deum. ſ. munditiam, & firmitatem, 22æ.q.81.8.c. 3
SANCTVS vnus præcipue laudatur de vna virtute, & alius de alia, propter excellentiorem promptitudinem ad actum vnius virtutis, quàm ad actum alterius, 12æ.q.66.2.2m. 4
SANCTVS non eſt actu pars, ſed eſt totum in potentia, 3ª.q.31. 5.1m. & 6.c. 5
Sanguis eſt de integritate humanæ naturæ, 1ª.q.119.1.c. 2
Sanguinei ſunt amatiui. Ideo recte dicitur cogere amare, quia generat ſanguinem, 12æ q.48.2.1m. 3
Sanguis in lege veteri, effundebatur, ad crepidinem altaris, vt Iudæi horrerent effundere ſanguinem. Et quia vita eſt à Deo. Et pro effuſione ſanguinis Chriſti, 12æ.q.102.3.8m.& 6.1m. 4
Sanguis Chriſti, eſt pretium redemptionis noſtræ, quod Chriſtus obtulit Deo, non autem diabolo, 3ª.q.48.4.1m.& 5.c. & c.4 .5.1m. 5
Totus ſanguis Chriſti, qui ad veritatem humanæ naturæ pertinebat, in paſſione eius effuſus pro redemptione humani generis, ad corpus Chriſti redijt, & reſurrexit cum eo, triplici ratione. ſ. quia paſſus eſt in perfectiſſima ætate in qua maxime ea quæ in homine, inueniūtur, ad veritatem humanæ naturæ pertinere videntur, tanquam ad maximā perfectionem adducta, & ex merito paſſionis, ſicut & illæ partes ſanctorum martyrum, in quibus paſſionem pro Chriſto ſuſtinuerunt, quendam priuilegiatum fulgorem,

rem,in reſurrectione habebunt,& ex ipſa virtute paſſionis in qua humanum genus ſanctificatur,quia humanitas Chriſti,ſalutiferam virtutem habuit, ex virtute verbi ſibi vniti, ſecundum Damaſcenum,3ª.q.54.1.1m.

7 Sanguis Chriſti in paſſione effuſus,qui maxime fuit ſalubris, fuit diuinitati vnitus:ideo oportuit,quòd in reſurrectione, iungeretur aliis humanitatis partibus,ſicut & verum corpus eius, 3ª.quæſt. 54.3.1m.

8 Sanguis vero qui in quibuſdam eccleſiis pro reliquiis obſeruatur, fluxit miraculoſe, de quadam eius imagine percuſſa, 3ª.q. 54. 3. 3m.

1 SANITAS eſt de prima ſpecie qualitatis,cauſata ex humoribus adæquatis,12e.q.49.2.c.1m.& 3m.& 4.c.& q.50.1.c.fi.

2 *Sanitas eſt tantum in animali,1ª.q.16.6.c.

3 Eadem numero ſanitas,eſt in animali,& in aliis, nec alia ſanitas eſt medicinæ & vrinæ,quàm ſanitas animalis,quam medicina facit, & vrina ſignificat,12e.q.20.3.3m.

4 Chriſtus quencunque curauit, totum ſanauit. ſ. mente,& corpore, 3ª.q.44.3.3m & q.86.1.1m.

5 Dicitur ille non poſſe ſanari, qui non poteſt de facili ſanari. Poteſt tamen hoc fieri,per virtutem diuinæ gratiæ,quæ etiam interdum in profundum maris ſe conuertit, 22e. quæſt. 33.2.3m.& 3ª.q.86. 1. 2m. fi.

1 SAPIENTIA qua formaliter ſapientes ſumus, eſt quædam participatio diuinæ ſapientiæ,quæ Deus eſt,22e.q.23.2.1m.

2 Sapientia ſecundum philoſophos, eſt tantum cognoſcitiua, ſecundum theologos vero,eſt etiam directiua, 22e. quæſt. 19.7.c.& q. 45 2. c.

3 Sapientia iudicat de omnibus,& ordinat, quia conſiderat altiſſimas cauſas,12e.q.57.2.c 1m.& q.66.5.c.1m.

4 Sapiens ſimpliciter,eſt qui cognoſcit altiſſimam cauſam ſimpliciter, ſed ſapiens in aliquo genere,eſt qui ſcit altiſſimam cauſam in illo genere,1ª.q.1.6.c.& 12e.q.9 2.c.& q.45.1.c.& q.47.2.1m.

5 Sapientia ſimpliciter,ſemper eſt bona, ſed ſecundum quid eſt mala, & eſt triplex.ſ.terrena,animalis, & diabolica, 22e.q.45.1.1m.& q. 45.1.2m.& q.55.1 3m.& q.113.1.1m.

6 Omnis ſapientia eſt ſcientia,inquantum eſt de concluſionibus, ſed differt à cæteris ſcientiis,inquantum eſt de principiis, 12e.q.57.2. 1m.& 4m.& 22e.q.9.2.c.

7 Sapientia vtitur principiis,non ſolum concludendo ex eis,ſicut aliæ ſcientiæ,ſed iudicando de eis, & diſputando contra negantes ea, 1ª.q.1.8.c & 12e.q.53.2.1m.& 2m.& q.66.5.4m.

8 Sapientia continet ſub ſe ſcientiam & intellectum,12e.q.57.2.2m.

9 Sapientia eſt tantum vna,licet ſcientiæ ſint multæ,12e.q.57.2.c.fi.

10 Sapientia eſt maxima inter omnes virtutes intellectuales, iudicans & ordinans eas,12e.q 57.2.2m.& q.66.5.0.& q.68.7.c.

11 Differentia inter ſapientiam,ſcientiam,intellectum, artem, & prudentiam,12e.q.57.2.3.4 0.

12 Sapientia in rebus humanis,eſt prudentia, 1ª. q.1.6.c.& 22e.quæſt. 47. 2. 1m.

13 Prudentia non imperat ſapientiæ,ſed econuerſo. Nec eſt de altiſſimo,ſicut ſapientia. Sed imperat de ordinatis ad ſapientiam. Ideo eſt miniſtra eius,1ª.q.66.5.1m.

14 Prudentia eſt de iis,per quæ peruenitur ad felicitatem, ſed ſapientia eſt de obiecto eius. Et actus eius in hac vita non eſt perfecta felicitas,ſed eſt inchoatio eius:quia eſt actus imperfectus, reſpectu ſui obiecti principalis,ſcilicet Dei,12e.q.66.5.2m.& 3m.

15 Dona ſapientiæ & ſcientiæ,nihil aliud ſunt, quàm quædam perfectiones mentis humanæ, ſecundum quas diſponitur ad ſequendum inſtinctum ſpiritus ſancti,in cognitione diuinorum, & humanorum,12e.q.68 5.1m.& 22e q.8.5.c.

16 Sapientia data à Deo,eſt donum ſpiritus ſancti,ſed ſapientia acquiſita per ſtudium humanum, eſt virtus intellectualis,1ª.q.1.6.3m. & 22e.q.45.10.& 4.1m.& 2m.

17 Donum & virtus ſapientiæ,principaliter eſt de diuinis, ſecundario vero de aliis,iudicando per regulas diuinas, 12e.q.57.2.c.& 22e.q. 9. 2. c.

18 Virtus ſapientiæ, eſt tantum ſpeculatiua, ſed donum ſapientiæ eſt ſpeculatiuum principaliter,& ſecundario practicum, 1ª.q.64.1.c. & 22e.q.10.7.c.& q 45.3 0.& 6.3m.

19 Ratio ſpeculatiua,quo ad apprehenſionem, perficitur dono intellectus,& quo ad iudicium,dono ſapientiæ. Sed ratio practica quo ad primum perficitur dono conſilij, & quo ad ſecundum, dono ſcientiæ, 12e.q.68.4.c.

20 Donum ſapientiæ,eſt in ratione ſuperiori, donum autem ſcientiæ, in ratione inferiori,1ª.q.79.9.c.& 22e.q.45.5.c.

21 Auguſtinus loquitur de ſapientia,quãtum ad ſuam cauſam.ſ.quantum ad charitatem,ex qua etiam ſumitur nomen ſapientiæ, quæ eſt donum,ſecundum quòd ſaporem quendam importat, 1ª. q. 4.1.2m.& 3m.& 22e.q.45.2.1m.

22 Talis expoſitio. ſ. quòd ſapientia dicitur quaſi ſapida ſcientia, non conuenit,niſi ſecundum nomen quod habet ſapientia, in latina lingua. In græca autem non competit,& forte nec in aliis linguis. Vnde potius videtur nomen ſapientiæ ibi accipi pro eius fama, qua à cunctis commendatur,1ª.q.43.5.2m.& 3m.& 22e.q.45.2.2m.

Donum ſapientiæ dirigit hominis intellectum & affectum, ideo ei tanquam directiuo,correſpondent duo dona. ſ. intellectus in intellectu,& timor in affectu,12e.q.68.4.5m. 23

Rectum iudicium de diuinis ex inquiſitione rationis,eſt virtutis ſapientiæ,doni vero eius ſecundum connaturalitatem,1ª.q.1.6.3m. & 12e.q.68.1.4m.& 22e.q.45.2.c. 24

Iudicium per modum inclinationis,eſt doni ſapientiæ, ſed per modum cognitionis tantum,eſt theologiæ,1ª.quæſt.1.6.3m.& 22e.q. 45.2.c. 25

Intellectus habet duos actus,ſcilicet percipere, & iudicare, ſecundum rationes diuinas & humanas. Primum eſt doni intellectus, ſecundum doni ſapientiæ, & tertium doni ſcientiæ,22e.q.8.6.0.& q.9.2.0.& q.45.2.3m. 26

Donum ſapientiæ,eſt excellentiſſimum,inter ſeptem dona ſpiritus ſancti,ſed eſt inferius charitate,12e.q.68.7.c. 27

Sapientia acquiſita,poteſt eſſe cum peccato mortali,non autem donum ſapientiæ,ſicut nec charitas,quam præſupponit, 22e.quæſt. 45.4.0. 28

Fides aſſentit veritati diuinæ ſecundum ſe,ſed donum ſapientiæ iudicat ſecundum eam:ideo præſupponit fidem,22e.q.45.1 2m. 29

Fides eſt initium ſapientiæ ſecundum eſſentiam, timor autem ſeruilis eſt vt diſpoſitio eius,ſed filialis,vt primus effectus eius, 22e. q.19.7.0.& q.45.6.3m. 30

Donum ſapientiæ, quandoque dicitur pietas, & timor Dei, quia *ſicut pietas quæ pertinet ad cultum Dei, eſt manifeſtatio fidei, inquantum per cultum Dei proteſtamur fidem, ita etiam pietas manifeſtat ſapientiam,& propter hoc dicitur quòd pietas, eſt ſapientia, & eadem ratione, timor: per hoc enim oſtenditur quod homo habet rectum iudicium de diuinis, quod Deum timet, & colit,22e.q. 45.1.3m. 31

Donum ſapientiæ,quo ad ſuam cauſam,eſt in voluntate,ſed ſecundum eſſentiam eſt in intellectu,22e.q.45.2.0. 32

Donum ſapientiæ,quantum eſt neceſſarium ad ſalutem, eſt in omni habente gratiam, ſed eſt in pueris & amentibus, habitualiter tantum,ſed quo ad ſecreta myſteria, & directionem aliorum, eſt in paucis,quia eſt gratia gratis data,12e q.68.5.1m.& 22e.q.45.5 0. 33

Sapientia in diuinis ſemper eſt eſſentialis,& nunquam eſt perſonalis & propria, ſed appropriatur, quia non ſignificatur per modum exeuntis, ſicut amor, ſed per modum quieſcentis in ſubiecto,1ª.q.34.1.2m.& q.37.2.1m.& q.39.7.2m. 34

Sapientia in diuinis,dicitur dupliciter. ſ. eſſentialis, & genita, 1ª.q. 34 1. 2m. 35

Sapientia vt ſupponit pro eſſentia,non dicitur genita,nec ingenita: ſed vt ſupponit pro hypoſtaſi,dicitur genita vel ingenita, tamen ſemper ſignificat eſſentiam,1ª.q.32.q.2.2.c.1m. 36

Sapientia patris dicitur dupliciter. ſ. eſſentialis, quæ eſt in ipſo, & quæ procedit ab eo, 1ª.q.39.7.2m. 37

Pater eſt ſapiens, ſapientia eſſentiali, non autem ſapientia, genita 1ª.q.37.1.1m.& q.39.7. 2m. 38

Filius eſt ſapientia patris, 1ª.q.39.7.2m. 39

Filius eſt ſapiens formaliter, ſapientia tantum eſſentiali; effectiue vero, ſapientia ingenita tantum, ſed ſeipſo vel per ſe, ſapientia, genita, 1ª.q.39.7.2m. 40

SARABAITAE ſunt monachi, ſine obedientia, ideo non approbantur, licet ſint laborioſi, 22e.q. 186.5.3m.

SATISFACTIO nulla debet imponi nouiter baptizatis, *quia ſunt totaliter liberati per paſſionem Chriſti, & ſatisfactionem illius, cui configurantur in baptiſmo, & ideo iniuria fieret eius paſſioni,quaſi ipſa non eſſet ſufficiens ſatisfactio pro peccatis baptizatorum,3ª.q.49.3.2m.& q.68.5.0.& 6.c. 1

Pœnitens,per ſatisfactionem conſequitur perfectum effectum gratiæ,quia liberatur totaliter à reatu peccati,3ª.q.90.3.2m. 2

Ex propoſito ſatisfaciendi, gratia confertur, licet ſatisfactio actualis,gratiam præſupponat,3ª.q.90.3.2m. 3

Homo non poteſt ſatisfacere de vno peccato,ſine alio, 3ª.q.86.3.0. 4

Homo poteſt ſatisfacere Deo, ſecundum æqualitatem proportionis,per acceptationem infinitæ miſericordiæ Dei, non autem ſecundum æqualitatem quantitatis offenſæ, 3ª.q.1.2.2m. & q.85.3. 0.& 90.2.c. 5

Satisfactio in propoſito, cauſat gratiam, ſed in executione auget eam,ſicut & baptiſmus, 3ª.q.90.2.2m. 6

Nulla pura creatura,potuit ſatisfacere Deo,pro natura humana,3ª. q.1.2.2m.& q.46.1.3m.& q.49.5.1m. 7

Satisfactio pro ſe, vel ſatisfactio pro alio, dicitur pretium quoddam,3ª.q.48.4.c. 8

Adam & alij ſancti patres,ſatisfecerunt pro peccatis ſuis;ſecundum quòd peccatum corrumpit bonum perſonale, non ſecundum quòd corrumpit naturam, 3ª.q.49.5.1m.& q. 62.5.0.& 2m. 9

Vnus

10 Vnus homo, poteſt ſatisfacere pro alio, inquantum ſunt vnum in charitate, 3ª.q.14.1.c.& q.48.2.1m.
11 Nullus poteſt conteri, vel conſiteri pro alio, ſicut poteſt ſatisfacere, quia hoc eſt extra: illa vero ſunt intra, quia pertinent ad bonitatem gratiæ, vel ad culpam, 3ª.q.48.2.1m.
12 Paſſio Chriſti cauſauit noſtram ſalutem, per modum ſatisfactionis, 3ª.q.43.1.3.c.& 4.2m.& q.48.2.0.& 4.c.& 6.3m.
13 Hæc ſatisfactio, fuit ſuperabundans, 3ª.q.48.2.c.2m.& 4.c.& q.49.3.c.& q.58.5.2m.& q.69.1.c.
14 Chriſtus per mortem ſuam ſufficienter ſatisfecit pro peccatis humani generis, etiam ſi eſſent plura, 3ª.q.46.6.c.4m.& 6m.& q.48.2. .& q.49.1.3.c.& q.58.1.c.& q.69.7.c.& q.86.4.2m.
15 Chriſtus ſatisfecit pro tota natura humana ſufficienter, non autem efficaciter, 3ª.q.46.1.3m.& q.79.7.2m.
16 Vna gutta ſanguinis Chriſti fuſa in circumciſione, vel quæcunque pœna eius, plene ſatisfecit, ratione perſonæ eius, non autem ſecundum genus operis, 3ª.q.46.6.6m.

1 SCANDALVM proprie, eſt dictum vel factum, minus rectũ, præbens aliis occaſionem ruinæ. Sed ſcandalum large ſumitus pro quolibet impedimento, alicui præſtito, in via aliqua, quam proſequi intendit, 22æ.q.43.1.0.& 4.c.
2 Scandalon græce, offenſio dicitur latine, vel ruina, vel impactio pedis, 22æ.q.43.1.c.& 4.c.
3 Scandalum duplex. ſ. actiuum. i. omne inductiuum peccati, intentũ, vel non intentum. ſ. peccatum vel ſimile ei, & paſſiuum. i. ruina peccati ex dicto vel facto alterius, 22æ.q.43.1.4m.& 2.c.
4 Scandalum actiuum, quandoque eſt ſine paſſiuo, quandoque econuerſo, & quandoque ſimul, 22æ.q.43 2.4m.& 2.c.
5 Omne ſcandalum eſt peccatum, ſed actiuum quidem dantis, paſſiuum verò ſumentis, 22æ.q.43.2.0.
6 Scandalum actiuum per ſe. i. intentum, eſt ſpeciale peccatum, non autem per accidens, nec ſcandalum paſſiuum, 22æ q.43.3.0.
7 Scandalum actiuum eſt ſine alio peccato, quando factum vel dictũ, non eſt peccatum, ſed habet ſpeciem mali, 22æ.q.43.1.2m.
8 Vtrunque ſcandalum. ſ. actiuum & paſſiuum, eſt veniale & quandoque mortale, 22æ.q.43.4.0.
9 Scandalum actiuum vel paſſiuum, non conuenit perfectis, niſi de veniali, ſed imperfectis etiam de mortali, 22æ.q.43.5.6.0.
10 Omne ſcandalum cauſatur ex aliquo ſcandalo actiuo ſui, non autem ſemper ex peccato alterius, 22æ.q 43.6.1m.
11 Bona ſpiritualia neceſſaria, non debent dimitti propter ſcandalum alia vero debent occultari, vel differri, ſi ſit ex ignorantia, donec doceatur, niſi ſit periculum. Non autem poſt, nec ſi eſt ex malitia, 22æ.q.43.2.7.8.0.& 3ª.q.42.2.0.
12 Veritas nullo modo deſeri debet, propter ſcandalum paſſiuum aliorum, 22æ.q.43.7.2m & 3ª.q.42.2.c.1m.
13 Bona temporalia propria, debent deſeri, propter ſcãdalum ex ignorantia vel infirmitate, vel ſcandalum ſedari, non autem ſi ſit ex malitia, nec aliena nobis commiſſa, 22æ.q.43.8.0.
14 Punitio non debet deſeri propter ſcandalum, niſi ſequatur peius, propter multitudinem peccantium, vel propter potentiam principum, 22æ.q.33.6. .& q.43.7.1m.& q.1. 8.1.5m.& 3.1m.
SCHENOPEGIA erat feſtum tabernaculorũ per dies ſeptem, propter beneficium deductionis, & protectionis in deſerto. Et ſignificat peregrinationem ſanctorum in hoc mundo. Cui nunc ſuccedit feſtum conſecrationis eccleſiæ, 12æ. q. 102. 4.10m.& q. 103.3.4m.
SEVERITAS eſt virtus inflexibilis, circa inflictionem pœnarum, quando recta ratio requirit hoc, 22æ. q. 157.2.1m.& 2m.& q. 159 2.2m.

1 SCIENTIA *ſignificat qualitatem ſimplicem, quã conſequitur quidam reſpectus, 1ª.q.13.7 1m.& q.14.1.1m.& 12æ.q.54.4.0.
2 Scientia eſt æqualitas ſimplex, relata ad multa ſecundum vnum, 12æ. q.54.4.0.
3 Scientia eſt aſſimilatio intellectus, ad rem ſcitam, per ſpeciem intelligibilem, quæ eſt ſimilitudo rei intellectæ, 1ª, q 14.2.2m.
4 Diuerſæ ſcientiæ procedunt ex diuerſis principiis & mediis, 12æ.q. 54.2.2m.
5 Omnis ſcientia habetur per aliqua principia per ſe nota, & per conſequens viſa, 22æ.q.1.5.c.
6 *Nulla ſcientia probat principia ſua, ſed probat alia ex eis. Nec diſputat contra negantes ea præter primam philoſophiam, 1ª. q. 1. 8. c.
7 Tota virtus demonſtrationis, dependet ex medio. Ideo diuerſa media, ſunt ſicut diuerſa principia actiua, ſecundum quæ, habitus ſcientiarum diuerſificantur. 12æ.q.54.2.2m.
8 In diuerſis concluſionibus vnius ſcientiæ, ſunt diuerſa media per quæ probantur. Ideo homo poteſt ſcire aliquas concluſiones ſine aliis, ſicut & media, 12æ.q.5.3.2m.
9 Scientia demonſtratiua, dicitur iudicatiua, inquantum per reſolutionem in prima principia, de veritate inquiſitorum diiudicat, 22æ.q.53.4.c.
Idem eſt ſubiectum principiorum, & totius ſcientiæ, quia tota ſcientia virtute continetur in eis, 1ª.q.1.7.c.& 12æ.q.3.6.c.& 2.æ.q.4.1. c. 10
Omne quod ſcitur, eſt aliquo modo, 1ª.q.14.9.c.& 3ª.q.10.3.c. 11
Omne ſcitum à nobis, eſt neceſſarium, non autem omne ſcitum à Deo. 1ª.q.14.13.3m. 12
Omne ſcitum, eſt aliquo modo viſum per intellectum, 22æ.quæſt.1. 5.c.4m. 13
Idem eſt ſubiectum principiorum, & totius ſciẽtiæ: cum tota ſcientia virtute contineatur in principiis. 1ª.q.1.7.c. 14
Subiectum ſcientiæ ſicut & obiectum potentiæ duplex. ſ. materiale, & formale, 1ª.q.1.7.c. 15
Formalis ratio ſubiecti ſcientiæ, ſicut & obiecti potentia duplex, ſcilicet ex parte rei, & ex parte noſtra, 22æ q.1.1.c. 16
Sic ſe habet ſubiectum ad ſcientiam, ſicut obiectum ad potentiam vel habitum, 1ª.q.1.7.c. 17
Materialiter ſcita, ſunt concluſiones: formalis vero ratio ſciẽdi, ſunt media demonſtrationis, per quæ concluſiones cognoſcuntur, 22æ. q.1.1.c. 18
Scientia eſt de mobilibus & contingentibus, ſecundum quòd in eis eſt aliquid neceſſarium vel vniuerſale, 1ª. q. 84. 1. c.3m.& quæſt. 86. 3. 0. 19
Solæ ſcientiæ practicę, ſunt circa contingentia, inquantum huiuſmodi. ſ. in particulari, 12æ.q.6.principio. 20
De qualibet re ad ſciendũ an eſt, oportet vti pro medio quid nominis, nõ autẽ quid rei, quia ſequitur quæſtionẽ an eſt, 1ª.q.2.2.2m. 21
De nulla re ſciri poteſt, an eſt, niſi de ea ſciatur, quid eſt, ſaltem confuſe, 1ª.q. 2.2.2m. 22
Habitus ſcientiæ, eſt in intellectu poſſibili, non autem in intellectu paſſiuo, contra Auerroim, 12æ.q.50.4.0.& q.51.1.c. 23
Scire & diſcere, per accidens eſt malum, ex parte ſcientis dupliciter. ſ. propter occupationem impedientem officium eius, vel propter contemptum diuinorum. Ex parte vero obiecti tripliciter. ſ. vel quia inclinat ad malum vt ars magica, vel quia excedit, vel quia eſt quid inutile, 1ª.q.22.3.3m.& 22.q.167.1.0. 24
Quilibet tenetur ſcire communiter credenda, communia iuris pręcepta. & ea quæ ad eius ſtatum, vel ad eius officium pertinent, 12æ.q. 76.2.c. 25
Scientia legis Dei, ſic annexa eſt officio ſacerdotali, quòd ſimul cum eo iniungitur, 22æ.q.16.2.1m. 26
*Scientia acquiſita, eſt habitus naturalis, quia ineſt vnicuique homini quoddam principium ſcientiæ. ſ. lumen intellectus agentis, per quod cognoſcuntur ſtatim à principio naturaliter, quædam vniuerſalia principia omnium ſcientiarum, 1ª. q.117. 1.c. 1m.& 12æ.q.51.4.c.& q.113.10.3m. 27
*Homo meditando acquirit ſcientiam, 1ª.q.62.9.1m.& 12æ.q.51.3.c. & 22æ.q.153.1m.& q.49.1.2m. 28
Scientia vel ſapientia acquiſita per proprium ingenium & ſtudium quod eſt à Deo, eſt naturalis. Si vero aliter, vt in Apoſtolis, eſt miraculoſa, 1ª.q.117.1.1m.& 12æ.q 51.4.c.& q.113.10.3m. 29
Modus acquirendi ſcientiam duplex. ſ. præcipuus per inuentionem, & ſecundarius per doctrinam, 1ª.q 117.1.c.& 3ª.q.9.4 1m. 30
Cæcus à natiuitate, non poteſt habere ſcientiam de coloribus, 1ª.q.32 84. .c.ſi. 4 b.& c.ſi.& q.111.3. 1m.& 2m. 31
*In ſtatu innocentiæ, homo non acquiſiuiſſet ſcientiam ex ſenſibus, 1ª.q.61.2.0. 32
*Diſciplina quæ eſt receptio cognitionis ab alio, requiritur ad ſcientiam, 12æ.q 4.1.c.& 22æ.q.189.1.4m. 33
Nullus vnquam per dæmones ſcientiam acquiſiuit, 1ª.q.64.1.5m.& 22æ.q.96.1.c.& q.172 5.2m. 34
Ille qui in aliqua ſcientia, acquirit per primam demonſtrationem, ſcientiam concluſionis vnius, habet quidem habitum, ſed imperfecte. Cum vero acquirit per aliquam aliam demonſtrationem, ſcientiam concluſionis alterius, non aggeneratur in eo alius habitus, ſed habitus qui prius inerat ſit perfectior, vtpote ad plura ſe extendens, 12æ.q.152.4.3m.& q.54.4.3m.& q.65.1.1m. 35
Multi impediuntur à ſcientia acquirenda tripliciter. ſ. propter indiſpoſitionem, occupationes, & pigritiem, 22æ.q.61.5.3m.& 22æ.q.2. 4.c.& q. 172. 3.2m. 36
Virtutes morales, & præcipue caſtitas, multum faciunt ad acquiſitionem & vſum ſcientiarum, 22æ.q.15.3.c.& q.96.1.2m.& q.148 6. c.& q.180.2.0. 37
Diſcurſus in acquiſitione ſcientiæ duplex eſt in ſcientia noſtra. ſ. ſecundum ſucceſſionem vnius poſt alterum, ex notis ad ignota procedens, & ſecundum cauſalitatem, per vnum in alterum, 1ª.q. 14.7.c & q.58.3.0.& q.117.1.c.& 3ª. q.11.3.c. 38
Opinio eſt diſpoſitio ad ſcientiam, qua acquiſita, poteſt remanere cognitio etiam per ſyllogiſmum dialecticum, 3ª.q.9.3.3m. 39
Scientia quadrupliciter tantum amittitur. ſ. ratione excidentis à mente, corrupto ſciente vel ſcito, vel obliuione, 1ª.q.89.5.c. 40

41 Scientia augetur ſecundum ſe, per additionem, 12æ.q.49.4.c.& q. 52.4.c.

42 Scientia eſt vna numero, à ſubiecto in quo eſt, ſed vna eſt in ſpecie à ſcibili, 1ª.q.117.1.c.

43 Vnitas ſcientiæ generica, ſpecifica, vel numeralis, ſumitur ab vnitate generica, ſpecifica, vel numerali ſui medij, 12æ q.54.2.2m.

44 In ſcientia contrariorum eadem ratio eſt cognoſcendi vtrunque, quia vnum per aliud cognoſcitur, 12æ.q.54.2.1m.

45 Intellectus eſt vna potentia, in qua tamen ſunt diuerſarum ſcientiarum habitus, 12æ.q.54.1.c.

46 Quantitas ſcientiæ attenditur non ſolum ſecundum numerum ſcibilium, ſed etiam ſecundum claritatem cognitionis, 12æ.q.52.c. & 1ª.q.10.2.3m.

47 Diuerſa ratio cognoſcibilis, inducit diuerſitatem ſcientiarum, 1ª.q. 1.1. 2m.& 12æ q.57.2.c.

48 *Scientia quæ habetur per reuelationem, & ſcientiæ humanitus inuentæ, differunt ſecundum genus. Vnde Theologia quæ ad ſacram ſcripturam pertinet, differt ſecundum genus ab illa theoª. quæ pars philoſophiæ ponitur, 1ª.q.1.1.2m.

49 *Scientia infuſa, & ſcientia acquiſita, ſunt diuerſarum rationum. Vnde nihil prohibet de eiſdem rebus, de quibus phyſicæ diſciplinæ tractant, ſecundum quod ſunt cognoſcibiles lumine naturalis rationis, & aliam ſcientiam tractare, ſecundum quòd cognoſcuntur lumine diuinæ reuelationis, 1ª. quæſtio. 1. 1. 2m. & 3ª. q 9.4 3m.

50 Conſideratio ſcientiæ ſpeculatiuæ, non ſe extendit vltra virtutem ſuorum principiorum, vltra quam cognitio ſenſitiua ducere poteſt, 12æ.q.3.6.c.

51 Contra rectitudinem ſcientiæ, contingit peccari dupliciter in ſpeculatiuis. ſ. vel inducendo rationem ad concluſionem falſam, apparentem veram, vel arguendo ex falſis, quæ videntur vera, 12æ. q.55.3.c.

52 In ſpeculatiuis ſcientiis, demonſtratiua ſcientia dicitur iudicatiua, inquantum per reſolutionem in prima principia intelligibilia de veritate inquiſitorum diiudicatur, 12æ.q.13.4.c.

53 In ſpeculatiuis eſt alia rationalis ſcientia, ordinata ad inquiſitionem inuentiuam, ſ. dialectica, & alia ſcientia demõſtratiua, determinatiua veritatis, 12æ.q.51.2.1m.

54 Omnes ſcientiæ demonſtratiuæ continentur ſub phyſica, vt ponitur pars prudentiæ large, vt includit etiam ſcientiam ſpeculatiuã, 22æ.q.48 c.co.1.

55 Scientia dicitur ſpeculatiua vel practica tripliciter. ſ. ratione ſciti, modi, & finis, 1ª.q.14.16.c.

56 Scientia de non operabili, eſt ſpeculatiua tantum, ordinata vero ad operationem, eſt practica tantum, ſpeculatiua vero, ratione modi vel finis, eſt ſecundum quid ſpeculatiua & practica, 1ª. quæſt. 14.16.c.

57 Omnis ſcientia operatiua, tanto perfectior eſt, quanto magis conſiderat particularia, in quibus actus eſt, 1ª.q.22.3.1m.

58 Scientiarum practicarum illa eſt dignior, quæ ad vlteriorem finem ordinatur, vt ciuilis militari, 1ª.q.1.5 c.

59 Omnes fines ſcientiarum practicarum ordinantur ad beatitudinem æternam, ſicut ad vltimum finem, 1ª.q.1.5.c.

60 Scientia practica triplex. ſ. monaſtica ſeu ethica, œconomica, & politica, 22æ.q.47 11.b.& q.48.1m.

61 Scientia duplex. ſ. ſubalternans, & ſubalternata. Prima procedit ex principiis per ſe notis, lumine naturalis intellectus, ſecunda vero, ex principiis per ſe notis, in ſcientia ſuperiori, 1ª.qu.1 2.c.1m.& 6.1m.

62 Intellectus qui eſt habitus principiorum, eſt nobilior quam ſcientia concluſionum, 12æ. q.51. 2 3m.& q.57.2.2m.& q.63.2.3m.& q. 68. 7. c.

63 Vna ſcientia eſt dignior alia dupliciter. ſ. ratione nobilioris ſubiecti, vel quia certior, 1ª.q.1.5.c.& 12æ.q.66.5.3m.

64 *Aliqua ſcientia imperat aliis, tanquam ancillis, eis vtendo, 1ª.q.1.5. b.& 2m.

65 Ciuilis præcipit omnibus ſcientiis & artibus, ſed ſpeculatiuis quo ad exercitium actus, non autem quo ad determinationem actus, ſicut practicis, 22æ.q.47.2..m.

66 Scientia eſt donum neceſſarium, ad iudicium diſcernendi credenda à non credendis, ſicut donum intellectus, ad ſane capiendum credenda, 22æ.q 8.6.c.& q.9 1.0.

67 Scientia quæ eſt donum, non eſt diſcurſiua, quia eſt participata ſimilitudo ſcientiæ Dei, 22æ.q.9.1.1m.

68 Donum hoc, eſt tantum circa res humanas, vel creatas, quia eſt certitudo iudicij, per cauſas ſecundas, 22æ.q.8.6.c.& q.9.2.0.& 4.c.

69 *Et eſt principaliter ſpeculatiuum, & ſecundario practicum, ſicut & fides, 2æ.q.8.6 c & q.9.3.0 & q.52.2.2m.

70 Donum ſcientiæ, eſt in omnibus habentibus charitatem, non autem prout eſt gratia gratis data. ſ. ad inſtruendum fideles, & ad confutandum aduerſarios, 1ª.q.1.6.3m.ſi.& 12æ.q.58.5.1m.& 2m.& 22æ.q 9.1.2m.

Dona intellectus & ſcientiæ, correſpondent fidei, 22æ.q 1. principio. & q.8. principio. 71

Donum ſcientiæ, non directe correſpondet prudentiæ, ſed per quandam cõtenſionem, eam adiuuat: *donum autem conſilij, directe reſpondet prudentiæ, ſicut circa eandem exiſtens, 22æ. quæſt. 52. 2.2m. 72

SCIENTIFICVM & ratiocinatiuum, non ſunt idẽ quod ratio ſuperior & inferior, quia ſcientificum eſt tantum ſpeculatiuum, & eſt de Deo & de creaturis, 1ª.q.79.9 3m. 1

SCIRE contingit plura, intelligere vero vnum, 1ª.q.85.4.0. 1

Scire contingit tripliciter. ſ. per reuelationem, certitudinaliter per ſeipſum, & per coniecturas ſignorum, 12æ.q.112.5.c. 2

SCISMA eſt ſeparatio, propria ſponte & intentione, ab vnitate eccleſiæ, renuens ſubeſſe Papæ, & communicare membris eccleſiæ, 22æ.q.39.1.0.& 4.c. 1

Schiſma per ſe, id eſt ex intentione, eſt ſpeciale peccatum, oppoſitum vnitati eccleſiæ. Et dicitur à ſciſſura animorum, 22æ.quæſt. 39.1.0. 2

Schiſma eſt maximum peccatorum in proximum, 22æ.q.39.2.3m. 3

Infidelitas ſecundum ſe, eſt grauius peccatum ſchiſmate, ſed per accidens eſt econuerſo. Sed in lege veteri, ſchiſma grauius fuit punitum, propter prauitatem, & ignorantiam Iudæorum, 22æ. qu. 39.2m. 4

SCHISMATICI proprie dicuntur, qui propria ſponte & intentione, ſeparant ſe ab vnitate eccleſiæ, renuentes ſubeſſe Papæ, & communicare membris eccleſiæ, 22æ.q.39.1.4.c. 1

Poteſtas ſpiritualis duplex. ſ. ſacramentalis, & iuriſdictionis. Prima manet in hæreticis, & ſchiſmaticis ſecundum eſſentiam, non autem ſecundum vſum. Ideo poſſunt ordinare & cõſecrare, non autem abſoluere, excommunicare, dare executionem ordinum, gratiam, vel indulgentias, quia iuriſdictio confertur per ſimplicem iniunctionem hominis, 22æ.q.39.3.0.& 3ª.q.64.9.2m & 3m. 2

Schiſmatici conuenienter puniuntur duplici pœna. ſ. excommunicatione, & coerceri per poteſtatem ſecularem, 22æ.q.39.4.0. 3

SCHISMOS græce, furor latine dicitur. Et ſignificat velocitatem iræ, & firmitatem propoſiti, ad vindictam. Ideo dicit primam & tertiam ſpeciem iræ, 22æ.q.46.8.2m. 1

SCRIPTVRAE principalis auctor, eſt ſpiritus ſanctus, 1ª.q.1. 10.c. 1

Scriptura ſacra, ſic debet exponi, quòd ab infidelibus non irrideatur, 1ª.q.1.9.2m.& q.68.1 c. principio. 2

Aſſerere aliquid eſſe de ſacra ſcriptura, quod non eſt, multum nocet, 1ª. q.68.1.c. 3

In omnibus quæ ſcriptura per modum narrationis hiſtoricæ tradit, eſt pro fundamento tenenda veritas hiſtoriæ, & deſuper ſpirituales expoſitiones fabricandæ, 1ª.q 102.1 c. 4

Quod ergo dicitur, quòd Deus loquebatur Moyſi, facie ad faciem, ſecundum opinionem populi, loquitur ſcriptura, qui putabat Moyſen ore ad os loqui cum Deo, 12æ.q.98.3.3m. 5

Sicut ſcriptura libri, eſt ſignum eorum quæ fienda ſunt, ita notitia Dei, eſt quoddam ſignum apud ipſum, eorum qui ſunt perducendi ad vitam, 1ª.q.24.1.c. 6

Pythagoras & Socrates, nihil ſcripſerunt, quia fuerunt excellentiſſimi doctores, 3ª.q.42.4.c. 7

SCVRRILITAS eſt iocularitas, ex defectu rationis, non valentis cohibere geſtus exteriores, 22æ.q.148.6.c. 1

Scurrilitas pertinet ad verba, ratione inhoneſtatis, multiloquium vero ratione ſuperfluitatis, 22æ.q.33 5.4m.& q.148.6.c. 2

Scurrilitas procedit ex actu gulæ, non autem ex actu luxoriæ, ſed ex voluntate eius. Ideo pertinet ad vtraque, 22æ.q.148.6.3m. 3

SE, eſt relatiuum reciprocum. Ideo magis dicit vnitatem ſuppoſiti, quàm ille terminus, idem, 3ª.q.3.2.1m. 1

SEBASTIANVS vtiliter latitabat ſub veſte militari, in domo Diocletiani, vt deficientes in tormentis confortaret, 22æ. q.10. 10. 2m.

SAECVLVM nihil eſt aliud, niſi periodus cuiuſlibet rei, pro quo aliquando ponitur æuum, vel æuiternum, 1ª. quæſtio. 10.2.2m. & 6. 1m.

SECVRITAS perfecta, pertinet ad præmium virtutis. Sed ſecuritas ſecundum participationem, eſt conditio alicuius virtutis, 22æ.q.129.7. 3m. 1

Securitas non eſt idem quod fortitudo, ſed eſt conditio eius, & magnanimitatis, ſi ſit quando, & in quibus debet, 22æ.q.129.7.1m. & 2m. 2

Securitas opponitur timori, priuatiue tantum, audacia vero contrarie, 12æ.q.45.1.3m. 3

Securitas magis opponitur timori, quàm pertineat ad ſpem. Nec cauſat negligentiam, niſi inquantum diminuit æſtimationem arduj, 12æ.q 46.8 1m. 4

SEDERE neceſſe eſt Socratem, dum ſedet, 22æ.q.49.6.c. 1

Sedere ad dexteram patris in beatitudine eius, vel habere regiam 2

& iu

& iudiciariam poteſtatem, conuenit ſoli Chriſto, ſecundum vtranque naturam, 3a.q.57.2.3m.& q.58.0.

3 Pater nullo modo ſedet ad dexteram filij, nec ad dexteram ſpiritus ſancti, nec filius, ſed econuerſo, 3a.q.58.2 3m.

4 Sedere ad dexteram patris, conuenit ſpiritui ſancto, ſecundum veritatem, inquantum eſt æqualis ei. Sed nõ appropriatur ei æqualitas, nec ſeſſio dextræ, ſed filio, 3a.q.58.2.3m.

5 Quilibet ſanctus, eſt cõſtitutus ad dexteram Dei. Sed non ſedet ibi, quia habet beatitudinem, ſed non cum dominatiua poteſtate, quaſi propriam & connaturalem.3a.q.58.4.2m.

6 Nullus ſedet ibi in ſiniſtra, quia ibi nulla eſt ſiniſtra, id eſt nulla miſeria, 3a.q.58.4.2m.

1 SEDITIO & ſchiſma, continentur ſub diſcordia. ſ. partium multitudinis ad inuicem, 22e.q.42.1.1m.& 3m.

2 Seditio, eſt ſpeciale peccatũ. ſ. mutua impugnatio inter partes multitudinis, vel præparatio ad pugnam. Rixa vero eſt vnius ad vnum, vel paucorum ad paucos. Sed bellum eſt inter diuerſas multitudines. Et vtrunque eſt pugna in actu, non præparatio, 22e.q.42.1.0.

3 Seditio eſt ſemper de ſe peccatum mortale. Et eſt grauius rixa. Et principaliter eſt in procurantibus: ſecundo, in ſequentibus, non autem in defendentibus bonum commune, 22e.q.42.2.0.

4 Seditio opponitur vnitati, & paci multitudinis, 22e.q.39.principio, & q.42.1.2.c.

5 Seditio opponitur vnitati temporali, & ſeculari: ſchiſma vero, ſpirituali. Prima eſt cum præparatione ad pugnam, non autem aliud, 22e.q.42.1.2m.

SEGNITIES eſt fuga operationis, & ex timore laboris, 1a.q.41.4.0. & q.44.4.3m.

1 SEMEN extenſo nomine, dicitur non ſolum ſperma, ſed etiam menſtruum, 1a.q.115.2.1m.

2 Semen non fuit aliqua pars in actu, reſpectu generantis, ſed in potentia totum ſecundum potentiam actiuam, 1a.q.119.2.0.

3 Semen eſt de ſuperfluo alimenti, 1a.q 119.2.c.

4 Semen eſt ſuperfluum, reſpectu nutritiuæ, ſed eſt neceſſarium, quo indiget natura ad generationem, 1a q.119.2.3m.

5 Semen eſt album, quia eſt ſpumoſum, vt poſſit continere ſpiritum vitalem, in quo eſt virtus formatiua vt forma, ſed magis vt motor, 1a.q.118.1.3m.

6 Semen maſculi, non occurrit ad generationẽ, ſicut materia in compoſitione geniti, ſed ſicut agens, 3a.q.28.1.4m.& q.31.5.c.

7 *Semen mulieris nihil facit ad generationem prolis: ideo aliquæ concipiunt ſine eo, 3a.q.31.5.3m.& q.35.3m.

8 Filius eſt de ſubſtantia patris, quia ſemen ſecundum potentiam actiuam, eſt potentia totum, licet non ſit actu aliqua pars patris, 1a.q.119.2.1m.

9 Virtus animæ, quæ eſt in ſemine, per ſpiritum qui eſt in ſemine, format corpus in generatione, 3a.q.32.1.1m.

10 Virtus formatiua ſeminis, dicitur intellectus, quia operatur ſine organo, 1a.q.118.1.3m.

11 Homines pingues, & animalia magna vt elephas, pauci ſunt ſeminis, & paucæ generationis, quia conuertitur in pinguedinem & ſubſtantiam, 1a.q.119 2 c ſi.

SENARIVS numerus, dicitur numerus perfectus, ratione partium, quia conſurgit ex omnibus ſuis partibus aliquotis: ideo congruit perfectioni vniuerſi, & operum Dei in ſex diebus, 1a.q.74. 2. c.

SENES ſunt ſuſpicioſi, & amant vinum, propter frigiditatem: ſed anus magis, & ſunt fabuloſi, 22e.q.60.3.c.

1 SENSIBILE duplex. ſ. per ſe, & per accidens: ſenſibile per ſe duplex. ſ. proprium, & commune, 1a.q.17.2.c.& q.78.3.1m.

2 Similitudo ſenſibilium, eſt in ſenſu tripliciter. ſ. primo & per ſe, reſpectu ſenſibilium propriorum, per ſe ſed non primo, reſpecto communium, & per accidens tantum, reſpectu ſenſibilium, per accidens, 1a.q.17.2.c.

3 Senſus in actu, eſt ſenſibile in actu, 1a.q.14.2.c.& q.55.1.2m.

4 Senſibilium aliqua immutant ſenſum, ſpiritualiter tantum, vt color: quædam materialiter, vt guſtabile & tangibile: alia vero vtroque modo, 1a.q.67.1.c.& q.78.3.c.

1 SENSVALITAS. &. Aliquid pertinet ad ſenſualitatem dupliciter. ſ. vt præambulum, ſicut apprehenſiue ſenſitiuæ: & eſſentialiter, vt appetitiuæ tantũ, 1a.q.81.1.1m.

2 Senſualitas dicitur à ſenſu, & eſt vis appetitiua, ſenſitiuæ partis, 1a. q.81.1.c.

3 Senſualitas non nominat ſimpliciter vnam potentiam, ſed vnam ſecundum genus. ſ. appetitiuam ſenſitiuam, 1a.q 80.2.c.

4 Senſualitas nominat appetitum ſenſitiuum, vt indiſtinctus, incompletus & depreſſus eſt: ideo non poteſt eſſe ſubiectum virtutis, ſed perpetuæ corruptionis, ideo differt tantum ratione à concupiſcibili & iraſcibili, quia nominant idem, ſed oppoſito modo, 1a. q.81.3.2m.& 12e.q.74.3.2m.

5 *Singuli motus ſenſualitatis, ſunt in poteſtate noſtra, non autem omnes ſimul, 12e.q.74.3.2m & 22e.q.154.5.c.

Ratio tripliciter ſe habet ad motum ſenſualitatis, de genere peccati mortalis. ſ. vt imperans vel contentiens, vt reſiſtens, & neutraliter: primo modo peccat mortaliter, tertio venialiter, non autem ſecundo, ſed meretur, 22e.q.154.5.c. 6

Senſualitas non poteſt ſanari a corruptione fomitis, niſi per miraculum, quod tamẽ non fit in hac vita quadruplici ratione. ſ. quia ipſe Deus ſecundum ordinem ſuæ ſapientiæ ſic diſpoſuit, & quia donum gratiæ quæ per Chriſtum nobis confertur, quamuis ſit efficacius, quàm peccatum primi hominis, non tamen ordinatur ad remouendam corruptionem prædictam, quæ eſt naturæ, ſed ad remouendum culpam perſonę, ſimiliter etiam huiuſmodi corruptio quamuis ſit contra ſtatum naturæ primitus inſtitutæ, eſt tamen conſequens principia naturæ ſibi relictæ. Eſt etiam homini vtile ad vitandum elationis vitium, vt ſenſualitatis infirmitas maneat poſt baptiſmum, 12e.q.74.3.2m. 7

SENSVS eſt potentia paſſiua, 1a.q.79.3.1m. 1

Senſus eſt virtus corporea, ideo eſt cognoſcitiua corporaliũ tantum, & non ſpiritualium, 1a.q.12.3.c.& 4.3m.& q.85.1.c.& 22e.q. 3.3.c.& 22e.q.46.3.c.3m. 2

Non datur ſenſus agens, 1a.q.79.3.1m. 3

*Senſus eſt quædam deficiens participatio intellectus, 1a.quæſt.77. 7.c. 4

Senſus quandoque ſumitur pro iudicio rationis, 22e.quæſt.46.3.c. 3m. 5

Senſus dicitur tripliciter. ſ. natura ſenſitiua, potentia, & actus, 1a.q. 79.1.1m. 6

Senſus exteriores ſunt tantum quinque, ſecũdum quinque modos immutationis ab obiectis. ſ. viſus, auditus, olfactus, guſtus, & tactus, 1a.q.78.3.0. 7

Senſus interiores ſecundum Ariſtotelem, ſunt tantum quatuor, ſecundum quatuor modos operationum. ſ. ſenſus communis, imaginatiua, æſtimatiua in aliis animalibus ſiue cogitatiua in homine, & memoria ſenſitiua, licet ſint quinque, ſecundum Auicennam. ſ. ſenſus communis, imaginatiua, phantaſia, æſtimatiua, & memoria ſenſitiua, 1a q.78.4.0. 8

Senſus non apprehendit rationem eſſendi, nec intentionem entis, nec formam ſubſtantialem, niſi per accidens, ſed tantum accidentia ſenſibilia, 1a.q.17.1 2m & q.67 3.c.& q.71.6.c.ſi. 9

Senſus non poteſt cognoſcere ſubſtantiam, 12e.q.31 5.c. 10

Senſus non poteſt cognoſcere vniuerſalia, quia non poteſt recipere formam immaterialem, quia ſemper recipit in organo corporali, 1a.q.12.4.c.& q.85.1.c.& 12e.q.5.1.1m.& q.29.3.c.& q.29. 6.0. 11

Nullus ſenſus diſcurrit à cauſis ad effectus, nec econuerſo, ſed tantum intellectus, 1a.q.58.4.5.0.& q.85.5.0. 12

Senſus dupliciter immutatur. ſ. interius, & exterius ab obiecto, 1a.q. 111. 4.c. 13

Senſus exterior apprehendit tantum rem præſentem, interior autem etiam abſentem, 1a. q.78.4.c.6m.& q.81.3.3m.& 12e.q.15.1.c. & q.17.7.3m.& q.35.8 2m. 14

Obiectum ſenſus communis, eſt ipſum ſenſibile, quia cum ſit vna potentia, extendit ſe ad omnia obiecta quinque ſenſuum exteriorum, 1a. q.1.3.2m. 15

Senſus communis, non eſt communis vt genus, ſed vt radix & principium ſenſuum exteriorum, vel vt reſpicit obiectũ ſub vniuerſaliori ratione formali, 1a.q.1.3 2m.& q.78.4.2m. 16

Senſus communis, fertur in omnia ſenſibilia, ſecundum vnam communem rationem, ad quam nullus ſenſuũ propriorum pertingere poteſt, 1a. q.1.3 2m. 17

Senſus communis, cognoſcit differentias ſenſibilium diuerſorum generum, & intentiones ſenſuum, non autem ſenſus proprius, 1a.q.14.2.1m.& q.57.2.c.& q.78.4.2m. 18

Senſus proprius diſcernit inter contraria ſenſibilia, inquantum participat aliquid de virtute ſenſus communis, ſed vltimum iudicium & vltima diſcretio, pertinet ad ſenſum communem, qui iudicium aliorum perficit, 1a.q.78.4.2m.ſi. 19

Senſus formati, habent propriam operationem. ſ. iudicium de propriis obiectis, ſed iudicium eorum, ſenſus communis perficit, 1a. q.78. 4. 2m.ſi. 20

*Sentire & intelligere, ſunt actiones immanentes, 1a.q.14.2.1m.& q. 54.2.c & 12e.q.31.5.c. 21

Sentire non ſemper accipitur pro actu ſenſus, ſed quandoque pro actu intellectus, ſecundum quòd intellectus quandoque ſenſus dicitur, 1a.q.54.5.1m.& 22e.q.46.3.c.3m. 22

Senſus theologiæ duplex. ſ. literalis vel hiſtoricus, quem voces ſignificant, & ſpiritualis vel myſticus, quem res habent. Et eſt triplex, allegoricus. j. figuratiuus, tropologicus. j. moralis, & anagogicus. j. cœleſtis, 1a.q.1.10.0 & 12e.q.102.2.c. 23

In ſacra ſcriptura, præter principalem ſenſum, quem auctor intendit, poſſunt alij ſenſus, non incongrue aptari, 1a.q.1.9.2m.& 10. 3m.& q.102.2.c. 24

Nulla

27 Nulla alia ſcientia vel ſcriptura, præter ſacram ſcripturam, habet ſenſus ſpirituales, ſed tantum literalem, 1ª.q.1.10.c.

26 Multiplicitas iſtorum ſenſuum, non facit æquiuocationem, nec aliquam ſpeciem multiplicitatis, 1ª.q.1.10.1^{m}.

27 Senſui literali, ſacræ ſcripturæ, nunquam poteſt ſubeſſe falſum, 1ª.q.1.8.^{m}.

28 Senſus literalis eſt, quem auctor ſacræ ſcripturæ intendit, 1ª.quæſt.1.10.c.

29 Senſus ſpiritualis, ſacræ ſcripturæ, fundatur ſuper literalem, & eum præſupponit, 1ª.q.1.10.c.1^{m}.

30 In vna litera ſacræ ſcripturæ, ſunt plures ſenſus literales, 1ª.quæſt.1.10.c.fi.

31 Senſus parabolicus, continetur ſub literali, non autem figura eius, 1ª.q.1.10.3^{m}.& 12ª.q.102.2.1^{m}.

32 Nihil continetur ſub ſenſu ſpirituali, neceſſarium fidei, quod ſcriptura non tradat alicubi manifeſte per ſenſum literalem, 1ª.q.1.9.2^{m}.& 10.1^{m}.

1 S E N T E N T I A eſt applicatio iuris, ad particulare factum, 12ª.q.96.1.1^{m}.& 22ª.q.67.1.c.

S E P A R A T I O eſt delectabilis dupliciter, ſ. inquantum tollitur contrarium perfectioni rei, vel inquantum aliqua vnio fit, 12ª.q.36.2.2^{m}.& 3^{m}.

S E P T E M B E R eſt quaſi totus ſolennis, apud Iudæos, ſicut & ſeptimus dies, 12ª.q.102.4.10^{m}.

S E P T E N A R I V S numerus, vniuerſitatem, ſignificat, 12ª.q.102.5.5^{m}.

1 S E P V L T V R A &. Mos cuiuſcunque gentis in ſepultura, & in officiis eius, ſeruari debet, 1ª.q.51.2.2^{m}.

2 Terra non conſecrata in ſepulturam, poteſt emi in ſepulturam, & ſepultura iam conſecrata, poteſt vendi ratione materiæ, in neceſſitate eccleſiæ, ſicut & calix conſecratus ratione materiæ, non autem poteſt vendi ratione conſecrationis, vel officij, vel proceſſionis in funere alicuius, vt ſ. aliquis pro pecunia ibi ſepeliatur, tamẽ non dantes oblationes debitas pro ſuſtentatione, poſſunt compelli dare ſecundum conſuetudinem, & poſſunt puniri per ſacramentorũ ſubſtractionem, non per ſacerdotem cui ſunt oblationes faciendæ, ne videatur pro ſacramentorum vel ſacramentaliũ exhibitione, aliquid exigere, ſed per aliquem ſuperiorem, 22ª.q.86.1.3^{m}.& q.100.2.4^{m}.& 3.2^{m}.& 4.1^{m} & 2^{m}.& 3^{m}.

3 Sepultura non confert mortuo quo ad ſpiritum, ſed quo ad honorem eius, & pium affectum viuorum, ideo pro ea quidam commendantur, 22ª.q.32.2.1^{m}.

4 Sepulturam non ponit Chriſtus inter opera miſericordiæ, ſed ſolum ea quæ ſunt euidentioris neceſſitatis, 22ª.q.32.2.1^{m}.

5 Chriſtus voluit crucifigi, vbi ſepultus eſt Adam.i. in Hebron, ſed in Caluariæ locum communem damnatorum, vt oſtenderetur quòd crux Chriſti, eſt in remedium, contra peccatum totius mundi, & non tantum contra peccatum perſonale Adæ, 3ª.q.46.10.3^{m}.

6 Sepultura Chriſti, operata eſt efficienter noſtram ſalutem, ſicut & mors eius, 3ª.q.51.1.2^{m}.& 2.4^{m}.

7 Chriſtus fuit ſepultus conuenienti modo, & redditur ratio literalis, & myſtica omnium geſtorum circa hoc, 3ª.q.51.2.c.

8 Chriſtus fuit conuenienter ſepultus, ad probandum veram eius mortem, ad ſpem reſurrectionis noſtræ, & ad exemplum quòd abſcondamur à turbis, 3ª.q.51.1.c.& 2.4.c.& q.52.4.c.

9 Chriſtus fuit in ſepulchro, tantum vna die vſuali, & duabus noctibus, ſ. triginta ſex horis, 3ª.q.51.4.c.& q.52.4.c.& q.53.2.c.

1 S E R A P H I N interpretantur ardentes, ſeu accendentes, 1ª.q.63.7.1^{m}.& 9.3^{m}.& q.108.5.5^{m}.& q.109.1.3^{m}.

2 Seraphin dicitur ab incendio, ſecundum tres proprietates ignis, ſcilicet motus continui ſurſum, exceſſus feruoris, & lucis, 1ª.q.108.5.5^{m}.

3 Seraphin eſt primus ordo primæ hierarchiæ angelorum, quia in amando eſt completiſſima vnio ad Deum, quia facit interiora amati penetrare, 1ª.q.63.7.1^{m}.& 9.3^{m}.& q.108.5.3^{m}.& q.109.1.3^{m}.

4 Imagines cherubin & ſeraphin, fuerunt in templo Salomonis, non quidem ad cultum vt adorarentur, ſed ad myſterium, 12ª.q.102.4.6^{m}.co.1.fi.

1 S E R M O &. In ſermone eſt aliqua gratia gratis data, ad efficaciter loquendum, ſicut donum linguarum, ad poſſe intelligi à diuerſis, 22ª.q.177.1.c.

2 Gratia ſermonis, dupliciter ſubtrahitur. ſ. vel propter culpam auditoris vel prædicatoris, & bona opera vtriuſque non merentur eam, niſi remouendo impedimenta eius, 22ª.q.177.1.3^{m}.

1 S E R V I R E &. Qui ſeruit homini, ſufficit quòd ei ſubiiciatur obediendo in licitis, ſed qui ſeruit Deo, oportet quòd ſubiiciatur ei interius bonum affectum habendo, 22ª.q.105.3.c.

2 Copula carnalis, retrahit animum à ſeruitio Dei, propter vehementiam delectationis, & ſolicitudinem, 22ª.q.186.4.c.

1 S E R V I T V S &. Seruus dicitur ad dominum, ideo vbi eſt ſpecialis ratio domini, oportet eſſe ſpecialem rationem ſeruitutis, 22ª.q.81.1.3^{m} & q.104.5.c.

Relatio ſeruitutis & dominij, fundatur ſuper actione & paſſione, ideo proprie non conuenit naturæ, ſed perſonæ ſecundum naturam, 3ª.q.20.1.2^{m}.& 2.c. 2

Seruitus naturaliter refugitur, quia eſt impeditiua boni vſus poteſtatis, 12ª.q.2.4.3^{m}. 3

Seruitus eſt contra naturam, quo ad primam intentionem naturæ, non autem contra ſecundam, quia naturalis ratio ad hoc inclinat, & hoc appetit natura, vt quilibet ſit bonus: ſed ex quo aliquis peccat, natura etiam inclinat, vt ex peccato pœnam reportet. Et ſic ſeruitus in pœnam peccati introducta eſt, 12ª.q.94.5.3^{m}. 4

Seruitus quæ eſt de iure gentium, eſt naturalis, non quidem abſolute, ſed ratione vtilitatis conſequentis, ſcilicet quòd quis regatur à ſapiente, & iuuet eum, 12ª.q.94.5.^{m}.& 22ª.q.57.3.2^{m}. 5

Homo eſt ſeruus alterius hominis ſecundum corpus, non autem ſecundum mentem, 22ª.q.104.5.c.2^{m}.& 6.1^{m}.& q.122.4.3^{m}. 6

Vernaculus.i. in ſeruitute natus, vel ſeruus emptus ad ſeruitium Iudæorum, ſi fiat Chriſtianus, liberatur à ſeruitute, nullo pretio dato. Si vero infidelis exiſtens ſit emptus ad mercationem, tenentur per ſtatutum eccleſiæ infra tres menſes, exponere eum venditioni, nec in hoc iniuriam facit eccleſia, 22ª.q.10.10 c. 7

In ſpiritualibus eſt duplex ſeruitus & duplex libertas. ſ. peccati, & iuſtitiæ, 22ª.q.183.4.c. 8

Seruitus triplex. ſ. peccati, hominis, & Dei, 22ª.q.122.4.3^{m}.& quæſt.182.4.c. 9

Homo iuſte relictus eſt à Deo, in ſeruitute diaboli, licet ille iniuſte inuaſerit eum, 3ª.q.46.3.3^{m}.& q.48.4.2^{m}.& q.49.2.c. 10

Seruitus peccati, eſt vere ſeruitus, ſed eſt libertas ſecũdum opinionem tantum, ſeruitus autem Dei, eſt econuerſo, 22ª.q.183.4.c. 11

S E X T A dies creationis, 1ª.q.70.1.c.& q.72.c.& q.90.4.c.& q.91.4.5^{m}.

S E X V S. & Diuerſitas ſexuum in eodem, vel in diuerſis, cauſatur ex virtute cœleſti, & ex diſpoſitione materiæ, 1ª.q.115.3.4^{m}. 1

Prophetia poteſt conuenire mulieri, quia attenditur ſecundum mentem illuminatam à Deo, ex qua non eſt diuerſitas ſexuum, 22ª.q.177.2.1^{m}. 2

S I B Y L L A expreſſe prophetauit de Chriſto, 22ª.q.2.7.3^{m}.& q.72.6.1^{m}.

S I C V T, importat ſimilitudinem, non autem æqualitatem, 1ª.q.60.4.2^{m}.

S I G N I F I C A T I O & Terminus ſingularis, idem ſignificat & ſupponit ſecundum ſophiſtas, non autem terminus communis, 1ª.q.39.4.& c. 1

Nomen non ſignificat, niſi mediante conceptione intellectus, 1ª.q.13.1.c.& 4.c.1^{m}.& 9.2^{m}. 2

Modus ſignificandi, ſequitur modum intelligendi, 1ª.q.45.2.2^{m}. 3

Ad proprietatem locutionis, requiritur res ſignificata, & modus ſignificandi, 1ª.q.39.4.5.c. 4

Variatio dictionis in principio, mutat ſignificationem, & variatio in fine, mutat conſignificationem apud latinos. Sed apud græcos, mutat in verbis, etiam in principio, 3ª.q.60.7.3^{m}. 5

S I G N I potest eſſe ſignum, reſpectu diuerſorum, & ſui vt eſt in alia ſpecie, non autem in eadem ſpecie, 3ª.q.48.3.2^{m}. 1

Signum multorum ordinatorum ad vnum, non eſt ambiguum & fallax, ſed eſt certum, 3ª.q.60.3.1^{m}. 2

*Signum quandoque dicitur cauſa. ſ. quando eſt notior effectu. Sed ſæpius dicitur de effectu, & diuiditur contra cauſam. Tamen ideo potius dicit ſcriptura, vt luminaria ſint in ſigna, quam in cauſas, vt occaſionem idolatriæ tolleret, 1ª.q.70.2.2^{m}. 3

Cauſa principalis, non poteſt proprie dici ſignum effectus, licet occulti & cauſa ſit ſenſibilis, & manifeſta, ſed tantum cauſa inſtrumentalis 3ª.q.62.1.1^{m}. 4

Signum primo & principaliter, conuenit ſenſibilibus. Non autem intelligibilibus, niſi vt ſunt manifeſtata per ſenſibilia, 3ª.q.60.4.1^{m}. 5

Petere ſignum à Deo, contingit dupliciter. ſ. ad explorandum poteſtatem Dei vel veritatem dicti eius, & ad inſtructionem. Primum eſt peccatum tentationis Dei, non autem ſecundum, 22ª.q.97.2.3^{m}. 6

S Y L L O G I S M V S & In agendis, fit ſyllogiſmus, cuius maior vniuerſalis, eſt intellectus practici, minor vero particularis, eſt rationis particularis. i. cogitatiuæ, concluſio autem eſt in electione operis, 12ª.q.76.1.c & q.90.1.2^{m}. 1

Syllogiſmus neceſſario eſt in quolibet actu virtutis, & peccati. Sed temperatus & intemperatus, ſyllogizant, ex triplici propoſitione, continens autem, & incontinens, ex quadruplici propoſitione, ſed diuerſimode, 12ª.q.77.2.4^{m}. 2

S Y L V E S T E R Papa, excommunicauit eos à quibus exulauit, non quidem ex vindicta, ſed ex zelo Dei, 22ª.q.10.1.4^{m}.

S Y M B O L V M & Neceſſe fuit edere plura ſymbola, contra diuerſas hæreſes. Nec differũt, niſi quòd explicatur in vno, implicitum in alio, 1

in alio 22e.q.1.9.m.& 10.1m.& 2m.
2 Edere nouum ſymbolum,pertinet tantum ad Papam,ſicut & cætera pertinentia ad totam eccleſiam.22e.q.1.10.0,& q.11.2.3m.
3 In ſymbolis,dicitur credo in Deum,in perſona eccleſiæ, cuius fides eſt formata,quæ inuenitur in omnibus illis, qui ſunt numero & merito de eccleſia,& vt ſiqui fideles,fidem formatam nō habent, ad hanc formam pertingere ſtudeant,22e.q.1.9 3m.
4 In ſymbolo apoſtolorum, melius dicitur, ſanctam eccleſiā, quam in ſanctam eccleſiam. Tamen ſi dicatur, in ſanctam eccleſiam, intelligitur in ſpiritum ſanctum, ſanctificantem eam. 22e.q.1.9. 5m.
5 In quolibet concilio,compoſitum eſt aliquod ſymbolum, non quidem aliud à præcedenti,ſed explicans aliquid implicitum in priori,contra nouam hæreſim.1a.q 36.2.2m.
6 In ſymbolo patrum,nihil explicatur de deſcenſu Chriſti ad inferos, quia nullus error exortus eſt contra hoc.22e.q.1.9.4m.
7 Symbolum patrum,publicè cantatur in miſſa,quia editum fuit,fide iam manifeſtata,& eccleſia pacem habente, & eſt declarans ſymbolum apoſtolorum,editum tempore perſecutionis, fide nōdum propalata.Ideo ſymbolum apoſtolorum occulte dicitur in prima, & in completorium quaſi contra tenebras errorum præteritorū futurorum.22e.q.1.9 6m.
Symbolum patrum,dicitur ſtatim poſt euangelium,quaſi expoſitio eius. Illud autem ſymbolum Athanaſij,dicitur in prima,quaſi expulſis iam hæreticorum tenebris. Et vtrunque dicitur tantum in quibus homines magis conſueuerunt venire ad eccleſiam, & in quibus ſolemnizatur aliquid de pertinentibus ad articulos fidei 3a. q.83.4.c.
9 Athanaſius compoſuit manifeſtationem fidei,non quidem per modum ſymboli,ſed per modum doctrinę,licet auctoritate Papę,habeatur vt regula fidei,quia integram fidei veritatem,breuiter continet,22e.q 1.10.3.3m.
1 SIMVL ET VNO eſt relatio æquiparantiæ, non tamen ſemper denominat vtrunque extremorum, ſed tantum quando forma eſt æqualiter & eadem ratione in vtroque extremorum 1a.q.4.3 4m & q.42.1.3m.
2 Similitudo duplex.ſ.participationis eiuſdem formæ, & propoſitionis,1a.q.4.3.0.& q.14.3.2m.
3 Similitudo duplex.ſ.repræſentationis,& ſecundum conuenientiam in natura.Prima requiritur inter cognoſcens & cognitum, non autem ſecunda.1a.q.85.8.3m.& q.88.1,2m.
4 Similitudo duplex.ſ.vt principium,& vt principiatum. Prima dicitur exemplar,ſecunda vero imago.1a.q. 35.1.1m.
5 Aliqua dicuntur ſimilia dupliciter.ſ.participando vnam formam, & ſecundum quòd vnum imitatur alterum, ſecundum proportionalitatem. Prima ſunt compoſita. Ideo nulla creatura eſt ſic ſimilis Deo, ſed ſolum ſecundo modo. 1a.quæſt.4.3.0. & q.44 3. 1m.
6 Similitudo triplex creaturæ rationalis ad Deum.ſ.ſecundum eſſe naturæ.ſecundum cognitionem,& ſecundum poteſtatem operandi ad beatitudinem obtinendam.21e.q.163.2.0.
7 Primas duas habuit angelus à principio,& tertiam appetiit. Sed homo,tantum primam habuit in ſua creatione,& reliquas appetiit. 22e.q 163.2.0.
8 Verbum,idea,Deus,& quælibet cauſa,dicitur large ſimilitudo,id eſt exemplar creaturæ,& effectus,non autem propriè.1a.q 35.1 1m.& q.57.2.2m.
9 Similitudo conuenit verbo* Inquantum ipſum eſt quædam ſimilitudo rei intellectæ, ſicut genitum eſt ſimilitudo generantis, ſed ad amorem pertinet,non quod ipſe amor ſit ſimilitudo, ſed inquantum ſimilitudo,eſt principium amandi & ideo genitum.ſ.verbum eſt principium amoris.1a.q.27.4.2m.
10 *Similitudo in diuinis,aliter pertinet ad verbum, & aliter ad amorem,1a.q.27 4.2m.
11 Similitudo & diſſimilitudo in diuinis, attenditur ſecundum eſſentiam,non autem ſecundum relationes,1a.q.36.4.3m.
12 Similitudo & diſſimilitudo attenditur,non ſolum ſecundum qualitatem eandem vel diuerſam,ſed etiam ſecundum eundem vel diuerſum modum participandi,21e.q.52.2.c
13 Conceptio intellectus,eſt ſimilitudo rei intellectæ.1a.q.27.2.c.ſi.
14 Species intelligibilis noſtri intellectus, non poteſt eſſe ſimilitudo principiorum indiuidualium,1a.q.14.11.1m.& 12.c.
1 *SIMONIA eſt ſtudioſa voluntas, emendi vel vendendi aliquod ſpirituale, vel ei annexum. 22e.q.100.1.0.
2 Simonia non eſt peccatum in ſpiritum ſanctum.22e.q.100 1.2m.
3 Simonia eſt hæreſis, grauior hæreſi Macedonij,*quo ad exteriorem proteſtationem,& ſimilitudinem 22e.q.100 1.1m.
4 Actus eſt ſpiritualis dupliciter.ſ.ratione principij.ſ.doni vel officij,& ratione finis.Primum licet vendere, non autem ſecundum, quia ſimonia eſſet.22e.q.100.3.0.
5 Oratio eſt ſpiritualis vtroque modo. Ideo non habet imponi pro pretio, quia eſſet ſimonia. Sed licet dare eleemoſynam pauperibus vt orent 22e.q.100.3.2m.
Licet vendere iuſtum patrocinium,& iuſtum conſilium.Non autem verum iudicium,id eſt ſententiam,nec verum teſtimonium, quia ad hæc tenentur iudex & teſtis,non autem aduocatus,vel iuriſperitus.Ideo eſſet ſimonia in cauſa ſpirituali,non autem in cauſa ſeculari.22e q 71.4.0.& q 100.3 3m. 6
Papa poteſt incurrere ſimoniā,ſicut & alij.Et grauius eſt peccatum, quanto papa eſt maior, quia non eſt dominus ſpiritualium, ſed diſpenſator. 22e q 100.1.7m. 7
Ante collationem beneficij, licet epiſcopo ſubtrahere de fructibus eius,ad pios vſus.Sed requirere ab eo cui confert eſt ſimonia.22e q.100. 4.3m. 8
Si clericus impendat prælato obſequium honeſtum, id eſt ad ſpiritualia,fit dignus eccleſiaſtico beneficio.Non autem ſi ſic in honeſtum vel ad cardinalia,id eſt ad vtilitatem conſanguineorum, vel patrimonij eius,ſed eſt munus ab obſequio, & ſimonia. 22e.q. 100.5.1m. 9
Dare aliquid aduerſariis, ne impediant in beneficio eccleſiaſtico, ante acquiſitum ius, eſt ſimonia, non autem poſt. 22e.q.100. 2.5m. 10
Permutatio vel tranſactio beneficii eccleſiaſtici ſine licentia,eſt ſimonia, quia nomine emptionis & venditionis, prohibetur omnis contractus ſpiritualium non gratuitus. Sed cum licentia prælati, & ex cauſa vtili vel neceſſaria, ſunt licitæ, 22e.quæſtio, 100.1.6m. 11
Accipere aliquid temporale pro ſacramentis,eſt ſimonia. Nec conſuetudo excuſat. Non autem accipere ad ſuſtentationem,22e. q. 86.1.1m.& q.100.2.0. 12
Exigere aliquid pro abſolutione ab excommunicatione, quaſi pretium abſolutionis,eſt ſimonia,non autem quaſi pœnam pro culpa,22e.q.100. 2. 3m. 13
Exigere aliquid pro conſecratione,benedictione, ordinibus, chriſmate,oleo ſancto vel alio ſpirituali, eſt ſimonia, niſi accipiantur vt ſtipendia.22e.q 100. 2. 4m. 14
Accipere aliquid pro diſpenſatione.commiſſione, correctione, doctrina ex officio ſpirituali,feſto faciendo,vel prætermittendo,etiā ad ſuſtentationem, eſt ſimonia, quia ex officio ad ea obligantur, & ſtipendia habent Tamen viſitantes,poſſunt accipere procurationes,22e.q 100.3 3m. 15
Statutum de non fienda proceſſione in funere,niſi dentur tot, eſt illicitum & ſimoniacum,non autem quòd proceſſio fiat,ſi tot dētur. 22e.q.100.3.2m. 16
Dare vel accipere aliquid quaſi pretiū,pro prædicatione,prophetia, oratione,officio, & huiuſmodi actibus ſpiritualibus,eſt ſimonia. Non autem accipere pro ſuſtentatione,ſecundum ordinationem eccleſiæ, vel conſuetudinem approbatam,non exigendo ab inuitis per ſubſtractionē ſpiritualium,ſed per ſuperiorem, 22e.q.100. 3.0. 17
Hypocrita non videtur eſſe ſimoniacus,quia non dat ſpirituale propter temporale,ſed demonſtrat ſanctitatem, & furatur laudem, 22e.q.100.5.4m. 18
Emptores ſpiritualium,imitantur Simonem Magum in acto,venditores autem in intentione:quia voluit emere vt venderet. Giezi vero tantum vendidit.Ideo ſecundi poſſunt dici ſimoniaci,& gieziæ.primi,vero,ſimoniaci tantum,22e.q. 100.1.4m. 19
Simonia mentalis,& quodlibet aliud peccatum interius,nullam pœnam eccleſiaſticam incurrit,ſed diuinam,22e.q.100.6.6m. 20
Simonia & alia peccata,tollunt gratiam,& executionem ordinum. Non autem tollunt ſacramentum,nec impediunt ſuſceptionem eius.22e q.100.6.1m. 21
Emens aliquid ſimoniace,punitur priuatione cuiuſlibet rei talis.Dātes autem vel mediantes,puniuntur infamia & diſpoſitione ſi ſint clerici,ſed laici excommunicatione,22e.q.100 6.0. 22
Recipiens beneficium ſimoniace,tenetur reſtituere illud. & omnes fructus qui potuiſſent percipi,à diligenti poſſeſſore, deductis expenſis,licet alius dederit pro eo,neſciente,præter fructus cōſumptos bona fide,niſi fuerit inimicus eius,vt impediret eum,vel niſi contradixerit.nec poſt ratum habuerit,22e q 100.6.3m. 23
Dans pecuniam ſimoniace,non poteſt eam repetere,licet recipiens eam teneat iniuſtè,22e.q.100.6.1m. 24
Res ſimoniaca,debet reſtitui eccleſiæ in cuius iniuriam data eſt,niſi totum collegium ſit in culpa,22e.q.100. 6.4m. 25
Nullus debet ordinari ab eſpiſcopo ſimoniace promoto, etiam occulto,licet præcipiat vel excommunicet.Et ſi ordinetur, non poteſt exequi niſi diſpenſetur, licet ignoraret. Si vero epiſcopus ſit aliter ſimoniacus occultus,quilibet poteſt ordinari ab eo,22e.qō. 100.6.2m. 26
Suſcipiens ordinem ſacrum ſimoniace,etiam occulte,ſuſpenſus eſt quo ad ſe,& quo ad alios.Sed dans ordinem, vel dans ſiue recipiens beneficium,vel medians,publici,ſunt ſuſpenſi vtroque modo;occulti vero,ſunt ſuſpenſi primo modo tantum,22e.queſtion. 100.6.1m.& 2m. 27

o Solos

18 Solus papa poteſt diſpenſare, cum promoto ſimoniace ſcienter. In alijs autem caſibus epiſcopus poſt renunciationem, facit quadruplicem diſpenſationem. ſ. paruam. i. quo ad communionem laicã, magnam, vt ſit in ſuo ordine in alia eccleſia: maiorem, vt ſit in eadem in minoribus: maximam vero vt in eadem eccleſia, in qua aliquid ſimoniace acquiſiuit, maiores ordines exequatur, non tamen quod prælationes accipiat, 22æ. q. 100. 6. 7^{m}.
1 SIMPLEX aut totum cognoſcitur, aut nihil. 1ª. q. 38. 5. c. & q. 85. 6. c. & 22æ. q. 8. 2. 1^{m}.
3 Pluralitas rationum, non repugnat maximè vnitati & ſimplicitati, niſi quæ reducitur ad diuerſitatem rei. Ideo conuenit Deo, licet ſit omnino ſimplex 1ª. q. 3. o. & q 9. 1. c. & q. 25. 1. c. & q 38. 2. c.
3 SIMPLICITAS ad virtutem veritatis pertinens, dicitur, ſimplicitas, quia non tendit in diuerſa, veritas autem dicitur, inquantum ſigna concordant ſignatis. Ideo ſimplicitas & veritas, differunt tantum ratione, 22æ. q. 109. 2. 4^{m}. & q. 111. 3. 2^{m}.
2 Simplicitas eſt virtus, ad quam pertinet directe præſeruare ſe à deceptione. 22æ. q. 111. 3. 2^{m}.
3 Simplicitas facit intentionem rectam, non quidem directe, quia hoc facit omnis virtus, ſed indirecte. ſ. excludendo duplicitatem, per cuius oppoſitum dicitur, 22æ. q. 109. 2. 4^{m}.
5 SIMPLICITER dicitur dupliciter. ſ. abſolute, i. ſecundum naturam ſuam, ſiue ſine adiuncto, & totaliter. i. vniuerſaliter ſiue omnino, 22æ. q. 58. 10. 2^{m}. & q. 109. 4^{m}. & 3ª. q. 50. 5. c.
3 Vnumquodque dicitur ſimpliciter, vt eſt in actu, ſecundum quid vero vt eſt in apprehenſione, 12æ. q. 6. 6. c.
SIMVLATIO proprie, eſt mendacium in ſignis factorum exteriorum. Ideo ſemper eſt peccatum. Sed large, ſumitur pro fictione. 22æ. q. 111. 1. o.
SYNAGOGA fiebat in diuerſis locis, ad doctrinam: templum autem tantum in vno loco, ad ſacrificium. Et vtrique ſuccedit eccleſia. 12æ. q. 102. 4. 3^{m}.
5 SYNDERESIS non eſt potentia, ſed eſt habitus naturalis primorum principiorum moralium. 1ª. q. 79. 12. o. & 13. c. fi. & 3^{m}. & 12æ. q. 94. 1. 2^{m}. & 22æ. q. 47. 6. 1^{m}. & 3^{m}.
3 Actus ſynderesis eſt remurmurare malo, & inclinare ad bonum. 1ª. q 79. 12. c.
SYNESIS eſt virtus beneiudicatiua de agibilibus, ſecundum legem communem: gnomi vero ſecundum altiora principia. ſ. iure naturalis, ideo eſt altior. 1ª. q. 22. 1. 1^{m}. & 12æ. q. 57. 6. o. & 22æ. q. 48. c. fi & q 51. 3. 4. o & q 53. 2. c.
5 SINISTRVM & Dextra pars mundi, eſt auſtralis, ſiniſtra vero, aquilonaris, 12æ. q 102. 4. 6^{m}. co. 2.
2 Pars dextra, ſignificat bona ſpiritualia, & ſiniſtra, bona temporalia. 12æ. q. 102. 4. 6^{m}. co. 2.
SYNONYMA dicuntur nomina ſignificantia idem, ſecundũ eandem rationem. 1ª. q. 13. 4. 1^{m}.
SITVS & Quæ pertinent ad ſitum, dicuntur de Deo metaphorice: vt ſedere, & ſtare, 1ª. q. 3. 1. 4^{m}.
5 *SOBRIETAS proprie eſt circa potum inebriatum. Large vero, eſt circa omnem materiam, quia ſobrius dicitur, quaſi briam. i. menſuram ſeruans. 22æ. q. 143. c. principio. & q. 149. 1. o.
2 Sobrietas eſt ſpecialis virtus. 22æ. q. 149 2. o.
3 Sobrietas eſt maxime neceſſaria iuuenibus, quia in eis viget concupiſcentia. Mulieribus autem, quia in eis deficit robur mentis. Senibus vero & epiſcopis, omnibus miniſtris eccleſiæ, & regibus, propter officia, & operationes eorum. 22æ. q. 149. 4. o.
5 SOCRATES ditiſſimus Thebanus abiecit magnum pondus auri, vt Athenis vacaret philoſophiæ. 22æ. q. 186. 3. 3^{m}.
SODOMIA, id eſt coitus maſculorum, eſt ſpecies luxuriæ contra naturam. 22æ. q. 154. 4. 3^{m}. fi. & q. 154. 11. o. & 12. 4^{m}. & 3ª. q. 70. 2. 1^{m}.
1 SOL aliqualiter influit in omnia corpora 22æ. q 47. 5. 2^{m}.
2 Sol propter diſtantiam loci non eundem caloris effectum habet in Dacia, quem habet in Aethiopia. 1ª q. 115. 6. 1^{m}.
SOLENNITAS vtrique adhibetur. ſecundum conditionem eius, & tantum cum quis totaliter mancipatur alicui rei. 22æ. q. 88. 7. c.
5 SOLERTIA non eſt virtus, quia ſe habet ad bonũ & ad malum, & magis dependet ex naturali ingenio, quam ex aſſuetudine. 22æ. q. 49. 4. o
2 Solertia eſt ſubtilitas quædam, in non perſpecto tempore medij, ſecundum Ariſtotelẽ. Vel eſt habitus, ex repentino inueniens quod conuenit. 12æ. q. 48. c.
3 Solertia valet ad bene conſiliandum, ſed neceſſaria eſt in repentinis 22æ q. 49. 4. 2^{m}
5 SOLICITVDO eſt ſtudium adhibitum ad aliquid conſequendum, quod maius eſt, vbi eſt timor, & minus eſt, vbi eſt ſecuritas, 12æ. q. 47 9. 3^{m}. & q. 55. 6. c.
2 Solicitus dicitur quaſi ſolers citus, quia ex ſolertia animi, velox eſt ad proſequendum agenda. 22æ. q. 47. 9. c. & q. 49. 4. c.
3 Solicitudo pertinet ad prudentiam. 22æ. q. 47 9. o. & q. 48. 5^{m}. & q. 53. principio. q. 54. 2. c.
Solicitudo temporalium, eſt illicita tripliciter. ſ. ſi in eis ponatur finis vel ſuperfluum ſtudium. vel timor. 12æ. q. 108. 3. 3^{m}. & 22æ. q. 35. 6. o. & q. 83 6. 2^{m}. & q. 1 8. 7. c. 5
Solicitudo de futuris prohibetur, niſi immineat tempus eorum. 22æ. q. 51. 7. o. & q. 188. 7. 2^{m}. 5
SOLITARIVS & Homo poteſt ſolitarius viuere dupliciter. ſ. vel quaſi ſocietatem humanam non ferens propter animi ſæuitiam, & hoc eſt beſtiale, vel per hoc quòd totaliter diuinis rebus inhæret, & hoc eſt ſupra hominem, & ideo philoſophus dicit in primo politicorum, quòd ille qui alijs non communicat, aut eſt beſtia, aut Deus, id eſt diuinus. 12æ. quæſt. 61. 1. c. fi. & 22æ q. 88. 8. 5^{m}. 2
*Si autem abſque præcedenti exercitio, ſolitaria vita aſſumatur, eſt periculoſiſſima, niſi per diuinam gratiam ſuppleatur, quòd in alijs per exercitium acquiritur ſicut patet de beatis Antonio & Benedicto, 22æ. q 188. 8. c. fi. 2
SOLITVDO non eſt eſſentia perfectionis, ſed eſt inſtrumentum congruum contemplationi, non autem actioni. 22æ. q. 188. 8. o.
SOLVS remouet conſortium dupliciter. ſ. vel ſimpliciter. i. ſolitarius. ſ. qui non eſt cum alio eiuſdem naturæ, vel conditionis, vel reſpectu alicuius: primo modo ſtat cathegorematicè ſed ſecundo modo ſincathegorematice. 1ª. q. 31. 3. 4. o. 5
Solus proprie determinat tantum ſubiectum, ſolum, autem, & tantum, poſſunt congruere addi ſubiecto & prædicato. 1ª. q. 31. 3. 2^{m}. & 4. c. 2
*Hæc propriè non conceditur, Pater, vel Trinitas, eſt ſolus Deus, niſi ex parte prædicati intelligatur aliqua implicatio. 1ª. quæſt. 31. 3. 2^{m}. 3
Hæc propoſitio, ſolus Deus eſt pater, cathegorematice eſt falſa. ſed ſyncathegorematice eſt vera in triplici ſenſu, & eſt falſa in vno ſenſu. ſ. formaliter & communiter, 1ª. q. 31 q. 3 3^{m}. 4
Hæc propoſitio, ſolus pater eſt Deus, & aliæ ſimiles, cathegorematice ſunt falſæ, ſed ſyncathegorematice ſunt veræ in duplici ſenſu, & falſæ in vno ſenſu, 1ª. q. 31. 4. o. 5
Hæc propoſitio, ſolus Deus creat. vel generat, vel eſt Deus, & aliæ ſimiles, ſunt falſæ cathegorematice: ſed ſunt veræ ſyncathegorematice, in duplici ſenſu, 1ª. q. 31. 3. o. 6
SOMNIVM. &. Cauſa ſomniorum duplex, ſcilicet interior, id eſt, præcedens cogitatio, vel diſpoſitio corporis, & exterior, ſcilicet aer, cælum, dæmon, & Deus, per angelus. 22æ. q. 95. 6. o. & q. 154. 5. c. & q. 172. 1. 2^{m}. & 3ª. q. 80. 7. c. 1
Somnium quandoque eſt cauſa futurorum euentuum. ſ. inducendo ad operandum, & quandoque eſt ſignum eorum. ſ. quando idem eſt cauſa vtriuſque. 22æ q. 95. 6. c. & q. 154. 5. c. 2
SOMNOLENTIA & ocioſitas, vt reducuntur ad torporem, ſunt filiæ acediæ. 22æ. q. 35. 4 3^{m}
SOMNVS. &. In ſomnis nullus poteſt mereri, nec demereri, quia tũc non poteſt habere perfectum iudicium rationis: ſed poteſt eſſe ſignum præcedentis meriti, vel peccati. 1ª. q. 84. 8. o. & q. 94. 4. 4^{m}. & 22æ. q. 154. 5 o. 8
Somnus poteſt eſſe peccatum mortale, vel ſaltem occaſio peccati mortalis, ſcilicet quando ex hoc omittitur illud, quod quis facere debet, vel fit aliquid quod inclinat ad malum. 12æ. q 71. 5. c. 2
SORS propriè dicitur cum aliquid fit, vt conſideratio eius aduento, aliquid innoteſcat 22æ. q. 95. 3. 8. c. 8
Sors triplex. ſ. diuinatoria, diuiſoria, & conſultoria: prima quæritur cognitio futurorum: ſecunda habendi, tertia faciendi. 22æ. q. 95. 8. c. 2
Sors cuius euentus expectatur ex ſtellis, eſt vana & falſa: ſi autem à fortuna, eſt vana tantum ſors diuiſoria. ſi vero à diabolo, eſt illicita, & prohibetur ſecundum canones, ſed ſi expectatur a Deo, non eſt mala ſecundum ſe, licet ſit peccatum quadrupliciter. ſ. ſi fiat ſine neceſſitate, vel ſine reuerentia, vel in terrenis, vel in electionibus eccleſiaſticis 22æ. q. 95. 8 c. 8
SPECIES duplex, ſcilicet natura communicabilis pluribus indiuiduis immediate ſecundum nomen & rationem æqualiter participatam, vt homo, & intentio quieſcens in anima, vt ſpecies in anima, 1ª. q. 13. 9. o. 5
Vnumquodque ſortitur ſpeciem ſecundum actum, & non ſecundũ potentiam, ſed ſecundum formam, in compoſitis ex materia & forma. 1ª. 53. 1. c. & 12æ. q. 1. 3. c. 2
Illud ſecundum quod aliquid ſortitur ſpeciem, oportet eſſe fixum & ſtãs, quaſi indiuiſibile: & quicquid attingit illud ſub illa ſpecie cõtinetur, & quicquid recedit ab eo in plus vel minus, pertinet ad aliam ſpeciem perfectiorem vel imperfectiorem. 12æ q. 52. 1. c. 3
Nihil prohibet eſſe aliquam ſpeciem in aliquo genere, quæ aliqualiter operetur in omnibus ſpeciebus eiuſdem generis, ſicut ſol influit in omnia corpora. 22æ. q. 47. 5. 2^{m}. 4
SPECTACVLA de vtilibus & neceſſarijs, ad vitam. vt venenationes, diſtrahunt animum, & debent vitari à pœnitente, licet ſint licita, cum debitis circonſtantijs. 12æ. q. 167. 2. c. 2^{m}. 8
Spectacula turpium, vitanda ſunt ab omnibus, ſed maxime à pœnitente 2

nitentibus.22e.q 102.6.8^{m}.& q.167 2^{m}.

3 Inſpectio ſpectaculorum turpium,& ad peccata prouocantium ſtudioſa,eſt prohibita, & eſt peccatum, & eſt mortale quandoque: vnde & commiſtionem animalium diuerſæ ſpeciei, prohibet lex, ad tollendam vniuerſaliter occaſionem concupiſcentiæ. Animalia enim diuerſarum ſpecierum,non commiſcentur de facili, niſi hoc per homines procuretur:& ſic in aſpectu coitus animalium, excitatur homini,concupiſcentiæ motus:vnde etiam in traditionibus Iudæorum prohibitum inuenitur, vt Rabbi Moyſes dicit, vt homines auerterent oculos,ab animalibus coeuntibus.22e.q. 102.q.6.8^{m}.& q.167.2.c.2^{m}.

SPECVLATIO dicitur à ſeculo, non autem à ſpecula:& reducitur ad meditationem,quia eſt viſio cauſæ per effectum. 22e.q. 180.habens ibi eſſe quieſ.3.2^{m}.

SPECVLVM. & In ſpeculo fracto, reſultant multæ imagines, quia habet multas ſuperficies, cauſantes ſingulas reuerberationes,quia non habent ibi eſſe quieſcens.3^{a}.q.76.3.c.

1 SPES eſt virtus.22^{e}.q 17.1.0.

2 Spes eſt virtus theologica.12^{e}.q.62.3.0.& 22^{e}.q.17.5.0.& q.18.1.b. & 2.4^{m}.

3 Spes poteſt eſſe informis.i.ſine charitate,12^{e}.q.63.4.0.& 5.2^{m}.

4 Spes informis,non eſt virtus.12^{e}.q.65.4.0.& 5.2^{m}.

5 Obiectum principale ſpei eſt gloria animæ, non autem gloria corporis, ſed obiectum ſecundarium.22^{e}.q.17.5.1^{m}.& q 18.2.4^{m}.& 3^{a}.q.7.4.1^{m}.

6 Spes habet duplex obiectum.ſ.bonum exſpectatum,& auxiliũ Dei. 12^{e}.q.40.7.c.& q.42.1.c.& q.62.4.3^{m}.& 22^{e}. q.1.3.1^{m}. & q.17.1.4. 5 c.& 6 3^{m}.& 7.c.& q.18.2.c.& q.19.1.c.& 3^{a}.q.7.6.2^{m}.

7 Obiectum eius habet quatuor cõditiones,ſcilicet bonum, arduum, futurum,& poſſibile. 12^{e}.q.40 1.0.& 25.6.7.8.c.& q.41.1.c.& q. 42.3.c.& 3^{m}.& 22^{e}.q 17.1.7.c.& q.18.1.1^{m}.& 2.c.3^{m}.& q.20.4.c. & q.21.2.c.& q.144 1.c.

8 Obiectum ſpei,non eſt poſſibile,vt eſt differentia veri,ſed vt poſſibile,dicitur ſecundum aliquam potentiam.12e.q 40.3.2^{m}.

9 Spes poteſt eſſe de actu virtutis,qui eſt in poteſtate noſtra. 12e.q. 42.3.3^{m}.

10 Spes eſt tantum eorum quæ non habentur à ſperante. 3^{a}.q.7.8.2^{m}. & 9.1^{m}.

11 Spes & præſumptio,ſunt de malo abuſiuè, pro inordinato timore. 12e.q.21.3.1^{m}.

12 Spes directe reſpicit proprium bonum,non autem bonum alienum quia ſignificat motus.Motum autem ſemper eſt ad propriũ terminum proportionatum mobili.22e.q.17.3.c.

13 Sperare licet in homine, vt in cauſa ſecundaria, non autem vt in cauſa principali; ſed tantum in Deo. 22^{e}.q.17.4.0.& 5.c.& q.35. 1.3^{m}.

14 Proprium & principale obiectum ſpei virtutis, eſt beatitudo æterna, ſecundarium autem,ſunt alia bona. 22^{e}.q.17.2.4.0.& 5.c.1^{m}. & q.18.2.c.3^{m}.

15 Spes eſt de beatitudine,vt de vltimo fine, ſed eſt de gratia,vt de ducente ad finem.12^{e}.q.69.2.1^{m}.& 3.c.

16 Spes abſolute,eſt tantum de bono proprio,ſed vt præſupponit amorem, poteſt aliquis alteri ſperare vitam æternam. 22^{e}.q.17.3.0. & q.18.2.3^{m}.& 3.2^{m}.& 3^{a}.q 7.4.3^{m}.

17 Nec eſt in beatis.12^{e}.q 67.4 5.0.& 22^{e}.q.18.2.0.& 3 c. & q.19.11.3^{m}.

18 Nec in damnatis,ſed tantum in viatoribus hic,vel in purgatorio vel in limbo patrum.22^{e}.q.18.3.0.

19 Spes eſt ſubiectiue in potentia appetitiua, non autem in cognoſcitiua.12^{e}.q.40. 1.0.& 22^{e}.q.18.1.c.

20 Spes eſt in iraſcibili ſubiectiue. 1^{a}.q.59.1.2^{m}.& 12^{e}. q.23.1.2.c & q. 40.1.b.& c 3^{m}.

21 Spes virtus eſt ſubiectiue in voluntate.1^{a}.q.50.4.3^{m}.& q.82. 3.2^{m}.& 22^{e}.q.18.1.0.& 3.d.26.q.1.5.0.& q.2.1.c. & Vert.q.233.5^{m}.& Virt. q.1.5.c.fi.& 12^{m}.& q.4.1.0.

22 In brutis eſt ſpes,paſſio,& deſperatio.12^{e}.q.40.3.0 & 3.d.26 q.1.2.c.

23 Aliquid eſt cauſa ſpei dupliciter.ſ.faciendo aliquid eſſe poſſibile, vt diuitiæ,fortitudo,& omne augens poteſtatem hominis,vel faciendo æſtimationem de poſſibili, vt doctrina, & perſuaſio: ſed experientia eſt cauſa ſpei vtroque modo, licet ſit cauſſa defectus eius tantum ſecundo modo. 12^{e}.q.40.3.0.& q.42.5.1^{m}.& q 45.3. c.Amor.235.Appetitus 31.Baptiſmus.12.Concupiſcentia.3. Confeſſio.56.

24 Stultitia & experientia, ſunt cauſæ ſpei per accidens, remouendo ſcientiam.qua vere æſtimatur aliquid non eſſe poſſibile.12^{e}.q.40. 5.3^{m}.& 6.c.fi.& 3^{m}. Correctio 3.Enoch.Fides.101. Fiducia.7. Miſericordia.43.Oratio.41.Pauſus.14.

25 Iuuentus eſt cauſa ſpei,quia parum habet de præterito & memoria & multum de futuro, & multos ſpiritus:ideo cor ampliatur, & fiunt animoſi,ſed parum experti.12^{e}.q 40.6 9.

26 Senes deficiunt ſpe, propter experientiam, quæ facit æſtimationem impoſſibilis.12^{e}.q.40.5.2^{m}.

27 In ebriis, ſunt duæ cauſæ ſpei.ſ.inconſideratio,& caliditas,& multiplicatio ſpirituum propter vinum.12^{e}.q 40.6.0.& q 45.3.c.

Spes quo ad rem ſperatam,eſt ex gratia & meritis, ſed quo ad habitũ,eſt tantum ex gratia.22^{e}.q.17.1 2^{m}.& 3.d.26.q.2.1.3^{m}. & Virt. q.4.1.2^{m} Peccatum 96.Pignus 1.Præſumptio.2 12.Saluari.7.Sepultura.1. 13. Timor.11.15.31. 28

Spes præſupponit merita in propoſito,non autem in actu. 12^{e}q.62. 4.2^{m}.& q 65.4.c.& 3.d.26.q.2.art.3.q.1.1^{m}.& Virt.q.4.1.3^{m}. 29

Spes ſemper procedit ex gratia,vel habita,vel exſpectata, nõ autem ſemper ex habita.12e.q.62.4.2^{m}.& 2.d.43.5.4^{m}.& 4 d 2.q.2.23^{m}. 30

Spes præſupponit amorem,& deſiderium rei ſperatæ.22e.q.18.8.^{m}. 31

EFFECTVS & Spes extendit ſe in Deum,ratione diuinæ largitatis, à quo reſilit donum timoris,ex cõſideratione propriæ prauitatis.3 d.26.q.2.1.4^{m}. 32

Spes per ſe adiuuat operationem dupliciter.ſ.ratione obiecti, & ratione effectus.ſ.delectationis.12e.q.40.8.0. 33

Spes ſapit exſpectationem addit certitudinem.3.d.26.q.1.3.1^{m}.& q 2. 1.2.c.Amor.235.236.Audacia 6.9.&c. 34

Spes addit ſupra deſiderium,quendam conatum,& eleuationem animi,ad conſequendum bonum arduum 12^{e}.q.25.1.c.& q.46.1.c. 35

Spes præcedit gaudium,& cauſat illud.12^{e}.q.25.1.c.Baptiſmus.16. 99.Charitas.61.146.150.154.Confeſſio.18. 36

Spes diuiditur contra memoriam,ratione delectationis,quæ eſt effectus vtriuſque,non autem ſecundum eſſentiam. 3.d.26 q 1.1.2^{m}. Conſilium.7. 37

Spes eleuat affectum hominis,ad ſummum bonum,vt adipiſcendũ. Virt.q.2.2.5^{m}.Correctio.3.3.16.Delectatio.35.c. 38

Habens ſpem ſperat Deum conſequi,& per ipſum omnia neceſſaria quantumcumque difficilia obtinere,& omnia nociua quantumcunque difficilia repellere.3.d.26.q.2.2.2^{m}. Exſpectatio.o. Fiducia.7.8.Ira.12.39.42.53.78.Iuſtus. 7. Matrimonium. 128. 132. Miraculum. 3. 39

Spes facit inhærere Deo, vt principio beatitudinis, fides autem, vt principio cognoſcendi veritatem,charitas vero,propter ſeipſum, ideo diſtinguuntur realiter.22^{e}.q.17.6.0.& q.23.6.c. & 3. d. 26. q.2.2.3.q.1 0.& Virt.q.1.3.c.& q.4.3 9^{m}.Modeſtia.8. Mors. 13. 2.Oratio.16.41.Pœnitentia.51.Præſumptio. 13. Religio. 8. 44. 61.Saluari.7.Triſtitia.14.Præſumptio.13.Verecundia. 7. Virtus. Viſio. 3. 40

Spes & fides,de ſubiectis humanæ poteſtati, non ſunt virtutes: ſed de iis quæ ſunt ſupra facultatem naturæ humanæ,excedunt omnem virtutem,homini proportionatam.12e.q.62.3.2^{m}. 41

Spes directe reſpicit proprium bonum, non autem alienum, quia ſignificat motum Motus autem ſemper eſt ad proprium terminũ proportionatum mobili; ſed amor eſt directe ad alium, quia eſt vnio amantis ad amatum,& vnio eſt diſtinctorum.22e.q.17.3 c. 42

Spes propriè,eſt tantum de bono,niſi forte abuſiue,timor autem eſt tantum de malo.12e.q.23.2.c fi & q.40. 1c. & 4.1^{m}. & q. 42. 5. 1^{m}.& q.67.4.1^{m}.& 12e.q.21.3.1^{m}.3.d.26.q.1.3.c. 43

Spei contrariatur deſperatio, ſecundum acceſſum & receſſum à bono,timor autem ſecundum contrarietatem boni & mali. 12e. q. 40.4.0.& q 43.1.2^{m}.& 22e.q.128.6^{m}.& q.129.6.2^{m}.& 3.d.26. q. 13. 3^{m}. 44

Spes eſt tantum de futuro,ſed gaudium eſt de præſenti.12e.q 40. 1. c.& 3.d.26.q 1.3.c. 45

Spes eſt tantum de arduo,ſed deſiderium & concupiſcentia de bono abſolute,12^{e}.q.15.1.c.fi.& q.40.1.0.& 3.d.26.q.1.3.c. 46

Spes eſt tantum de poſſibili, deſperatio autem de impoſſibili.12^{e}.q. 23.2.c.fi & q.40.1.c.& 3^{m}. & 4.0.3.d.26.q.1.1.c.& 47

Spes virtus eſt circa arduum diuinum, non autem magnanimitas, ſed circa humanum.22^{e}.q.17. 5.4^{m}.& 3.d. 26.q 1.2.4^{m}. 48

Spes reſpicit arduum aſſequendum auxilio alterius, ſed magnanimitas vt aliquid ſuæ poteſtatis,ſcilicet operationem magnorum. 22e.q.17.5.4^{m}. 49

Expectatio ſpei,dicit reſpectum ad auxilium Dei,ſiue ſperatum differatur ſiue non, non autem dicit dilationem, ſicut expectatio longanimitatis.22e.q.17.3.3^{m}. 50

Spes eſt de principaliori bono, quàm concupiſcentia, & delectatio tactus,quæ ſunt vehementiores & naturaliores.22e.q.141.7.3^{m}. 51

Spes & deſperatio, præſupponit deſiderium.12e.q.40.1.c. & 4. 3^{m}. & 7.c.& q.42.1.3^{m}. 52

Spes eſt media inter præſumptionem & deſperationem. 12e. q.64. 4 3^{m}.& 22e.q.17.5.2^{m}. 53

Amor non habiti,præſupponit ſpem, & ſpes deſiderium; ideo ſpes eſt media inter vtrumque.12^{e}.q.40.1.c & 3.d.26.q.1.art.3.q.2.0 54

Spes eſt prima paſſio iraſcibilis, ſecunda deſperatio, tertia timor, quarta audacia,quinta,& vltima,ira.12^{e}.q.23.q.c.& q.23.2.0. 55

Spes eſt nobilior virtutibus moralibus, quo ad obiectum, ſcilicet Deum,non autem quo ad modum,ſed econuerſo.12^{e}.q.67.4.1^{m}. & 3.d.33.q.1.4.1^{m}. 56

Sicut ſe habet ſpes ad magnanimitatem, ſic & timor ad fortitudinem 22^{e}.q.129.7.c.& 3.d.26.q.2.1.4^{m}. 57

Fides abſolute eſt prior ſpe.12^{e}.q.62.4.c.& 22^{e}.q.4.7.c.2^{m}.& q.1.7 6.1^{m} 58

6.2m.& 7.0.& 3.d 23.q 2.5.0.
59 Spes eſt prior fide,non in eſſe,ſed in propoſito:ideo ſpes dicitur introducere ad fidem.12e.q.4.7.2m.& 3.d.23.q.2.5.3m.
60 Spes & timor ducunt ad charitatem,per modum cuiuſdam diſpoſitionis.12e q 17.3.c 5m.
61 Spes eſt prior charitate,via generationis, ſed ordine perfectionis,eſt econuerſo.12e.q.62 4.0.& q.65.5.2m.& 22e.q.17.8.0.& 3.d.26.q.2.art.3.q 1.0
SPINA.& Spinæ & tribuli,producti ſunt ſimul cum aliis plantis, ſed non fuiſſent nociui ante peccatum. 1ª.q.69.2.2m & 22.q.164.2.c.1m.
1 SPIRATIO actiua eſt eadem numero,in patre & filio,1ª.q.36.3.1m.& 2m.& 4 1m.
2 Pater & filius,ſunt duo ſpirantes,ſed vnus ſpirator,1ª.q.36.4.7m.
2 SPIRITVALIS ſubſtantia dicitur eſſe in loco dupliciter , ſcilicet vel per applicationem virtutis limitatæ,vt angelus,vel non limitatæ,vt Deus,1ª.q.52.1 c.princip.
2 In ſubſtantiis incorporeis non eſt totalitas quantitatis , nec per ſe, nec per accidens,nec totalitas ſecundum perfectam rationem eſſentiæ,1ª.q 8.2.1m.
1 SPIRITVS.& Nomen ſpiritus,videtur eſſe ſumptum,à reſpiratione animalium.1ª q 36.1 c.
2 Spiritus dicitur ſextupliciter,ſcilicet aër vel ventus,corpora beatorum,animæ beatorum,virtus imaginatiua, mens, & Deus, 1ª.q.41.3.4m.
3 Spiritus vt nominat ſubtilitatem naturæ,eſt commune tribus perſonis:ſed dupliciter conuenit tantum ſpiritui ſancto: primo quidem ex ipſa communitate eius quod dicitur ſpiritusſanctus:ſecũdo vero ex propria ſignificatione : nam nomen ſpiritus in rebus corporeis,impulſionem.& motionem ſignificare videtur , flatum enim & ventum,ſpiritum vocamus.Eſt autem proprium amoris quod moueat,& impellat voluntatem amantis,in amato.Sanctitas autem,illis rebus attribuitur quæ in Deum ordinantur : quia igitur perſona diuina,procedit per modum amoris,quo Deus amatur:ideo conuenienter ſpiritus ſanctus, amor & perſona huiuſmodi nominatur.1ª.q.36.1.0.
4 Spiritus ſanctus,in vi duarum dictionum, eſt commune toti trinitati:ſed in vi vnius dictionis , eſt proprium nomen tertiæ perſonæ ex vſu eccleſiæ,duplici ratione,ſcilicet ea ipſa communitate eius quod dicitur ſpiritus ſanctus,& ex propria ſignificatione ſpiritus & amoris.1ª.q.36.1.0.& 12e.q.14.1.c.
5 Et ponitur pro relatiuo,non ex nomine , ſed ex vſu eccleſiæ, niſi vt ſpiritus.1ª.q.36 1.2m.
6 Spiritum ſanctum eſſe, & non eſſe creaturam , ſed Deum,probatur multipliciter.1ª.q 27.1.c.& q.41.3.c.4m.
7 Spiritus ſanctus ſubito aduenit mentibus hominum. 12e.q. 113.7.b.
8 Spiritus domini,in ſcriptura , non niſi pro ſpiritu ſancto conſueuit poni:quia aquis ſuperferri dicitur,non quidem corporaliter , ſed ſicut voluntas artificis ſuperfertur materiæ, quam vult formare. 1ª.q.64.3.3m.& 4m.& q 66.1.5m.& q.74.3.4m.
9 *Pater & filius,ſunt vnum principium ſpiritus ſancti,vnitate notionis communis.1ª.q 35.2.c.& q.36.4.0.
10 Græci communiter dicunt,ſpiritum ſanctum eſſe imaginem patris & filij,non autem Latini.1ª.q 35.2.c.1m.
Auferens ſponſam propriam per vim , excuſatur à crimine raptus, licet peccet,violentiam inferendo,22e.q.154.7.4m.
STARE ſignificat poſitionem naturalem hominis cum immobilitate.22e.q.183 1.0.
1 STATVS proprie pertinet ad libertatem vel ſeruitutem in temporalibus vel ſpiritualibus,quia ſignificat immobilitatem & obligationem perſonæ hominis. 22e.q.183.1.0.& 4.c.& q.184.4.c.& q.18.6.c.
2 Officium dicitur reſpectu actus,gradus autem ſecundum ordinem ſuperioritatis,ſtatus vero requirit immobilitatem, in conditione perſonæ.22e.q.183.1.3m.& 3.0.
3 Diuerſitas ſtatuum & officiorum,eſt in eccleſia:quia pertinet ad perfectionem eius,ad neceſſitatem operum eius,ad dignitatem & ad pulchritudinem eius.22e q.183.2.3.0.
4 Status naturæ humanæ duplex , ſcilicet naturæ integræ, & naturæ corruptæ,1ª.q.94.2.c & 12e.q.14.2.c.& q.109.2.8.c.
5 Status hominum triplex,ſcilicet veteris legis, nouæ legis , & patriæ 12e.q.101.2.c.& q.103.3.c.& q.106.4.1m.& 3ª.q.53.2.c.fi.
6 Status hominis quadruplex,ſcilicet à principio vſque ad ſeptimum annum, ſecundus à ſeptimo anno vſque ad quartumdecimum, tertius à quartodecimo anno vſque ad vigeſimumprimũ.& quartus deinceps.In primo ſtatu , nulli contractui homo aptus eſt:in ſecundo alicui de futuro,non perpetuo:in tertio alicui etiam perpetuo , quo ad propriam perſonam , ſed in quarto alicui quo ad omnia,etiam exteriora.22e.q.84.9.c.
7 Status naturæ humanæ ſecundum corpus triplex, ſcilicet corporalis,animalis, & ſpiritualis. Et ſtatus ſecundum animam quadruplex:ſcilicet ante peccatum, poſt peccatum,ante gratiam, ſub gratia,& in gloria.3ª.q.53.2.c.fi.
Status animæ diſtinguitur dupliciter, ſcilicet ſecundũ diuerſum mo- 8
dum eſſendi ſecundum naturam,ſcilicet animæ ſeparatæ,& coniunctæ:& ſecundum integritatem naturæ,& corruptionem. 1ª.q.94.2.c.
Status vitæ ſpiritualis triplex,ſcilicet incipientium,proficientium,& 9
perfectorum.22e.q.24 9.0,& q.183.4.0.
Status poſt hanc vitam duplex,ſcilicet ante reſurrectionem vniuer- 10
ſalem, & poſt.12e q.67.1.3m.
In ſtatu gloriæ,nihil erit figurale, ad cultum Dei pertinens , ſed ſo- 11
lum gratiarum actio,& vox laudis. 12e.q.101.2 c.& q.103.3.c.& 22e q.13.4.c.
Status mundi poteſt variari dupliciter,ſcilicet ſecundum diuerſita- 12
tem legis , & ſecundum diuerſos gradus perfectionis, ſub eadem lege.12e.q.106.4.c.
Chriſtus ſecundum aliquid fuit in triplici ſtatu.ſ. innocentiæ,pecca- 13
ti,& gloriæ.3ª.q 13.3.2m.
STATVTVM negatiuum de non fienda re ſpirituali,niſi dentur a- 1
tot , eſt illicitum & ſimoniacum. Vnde illicita eſſet ordinatio , ſi in aliqua eccleſia ſtatueretur,quod non fieret proceſſio in funere alicuius , niſi ſolueret certam pecuniæ quantitatem. Non autem ſtatutum affirmatiuum,ſcilicet quod res ſpiritualis fiat,ſi tot dentur:quia primo modo per tale ſtatutum,præcluderetur via gratis officium pietatis aliquibus impendendi, non autem ſecundo modo:quia per hoc non præcluderetur via illud aliis exhibendi. Et prima ordinatio habet ſpeciem exactionis, ſecunda autem habet ſpeciem gratuitæ recompenſationis.22e.q.100.3.1m.
Si aliquid de ſe repugnantiam habet,ad ius naturale,non poteſt vo- 2
luntate humana fieri iuſtum,puta ſi ſtatuatur quod liceat furari,vel adulterium committere.22e. q.57.2.1m.
STELLAE ſecundum Ptolemæum,mouentur in ſuis ſphæris , nõ 1
autem ſecundum Ariſtotelem.1ª.q.70.1.3m.
Stella apparens magis in natiuitate Chriſti, nõ fuit de cælis,ſed fuit 2
ſpiritus ſanctus,vel angelus in illa ſpecie , vel probabilius de nouo creata:non in cælo,ſed in aëre vicino terræ , quintuplici ratione,ſcilicet tum quia nulla alia ſtella , hac via , incedit. Hæc enim ſtella ferebatur à ſeptentrione in meridiem. Ita enim iacet Iudæa ad Perſidem , vnde magi venerunt. Tum apparet hoc ex tempore. Non enim ſolum apparebat in nocte , ſed etiam in meridie. Quod nõ eſt virtutis ſtellæ,ſed nec etiam lunæ. Tum quia quandoque apparebat , & quandoque occultabatur. Tum quia non habebat continuum motum.ſed cum oportebat ire magos,ibat: quando autem oportebat ſtare,ſtabat. Tum quia furſum manẽs partum virginis demonſtrabat , & deorſum deſcendens , hoc faciebat 3ª.q.36.7.0.
STIPENDIA principum,ſunt reddìtus eorum.22e.q.62.7.c.
STRVTIO ſignificat militantes Deo , & negociis ſecularibus ſe implicantes.12e.q 102.6.1m.co.2.fi.
STVDIOSITATIS nomen , deriuatur ad omnes virtutes in- 1
quantum cognitio prudentiæ ad eas pertinet. 22e.q.166.2.1m.
Studioſitas eſt virtus,cuius principalis materia eſt cognitio, ſecun- 2
dario autem alia.22e.q 166.2.c.& q.167.0.
Et eſt virtus moralis,quia principaliter refrenat , & moderatur ap- 3
petitum cognoſcendi. Sed per accidens impellit contra laborem ſtudij.22e.q.166.1.0.& q.167.1.c.
Studioſitas non eſt directe circa cognitionem , ſed circa appetitum 4
cognitionis acquirendæ.22e.q.166.1.c.1m.& q.167.1.c.
Studioſitas opponitur curioſitati.22e.q.160.1. c.& q.161. princip. 5
& q.166.princ.
STVDIVM importat vehementem applicationem mentis ad ali- 1
quid,& principaliter ad cognitionem,ſecundario autem ad ea in quibus homo per cognitionem dirigitur.22e.q 166.1.c.
Studium ſapientiæ,ſummè commendatur.22e.q 188.1.c. 2
Circa ſtudium contingit per accidens quadrupliciter curioſitas,ſu- 3
perbia , & alia vitia : licet omne ſtudium ſecundum ſe ſit bonum, ſcilicet vno modo , inquantum per ſtudium minus vtile retrahuntur aliqui à ſtudio quod eis ex neceſſitate incumbit. Alio modo inquantum ſtudet aliquis addiſcere ab eo à quo non licet. Tertio quando homo appetit cognoſcere veritatem circa creaturas,non referẽdo ad debitum finem,ſcilicet ad cognitionem Dei. Quarto modo inquantũ aliquis ſtudet ad cognoſcendam veritatem,ſupra proprij ingenij facultatem , quia per hoc homines de facili in errores labuntur.22e.q.167.1.c.
Studium & curioſitas dicuntur pertinere ad carnem vel ad auari- 4
tiam , ratione cognitionis eorum ad quæ illæ inclinant. 22e. q.166.1.2m & 3m.
STVLTITIA dicitur à ſtupore,quia ſtultus eſt,qui propter ſtupo- 1
rem non mouetur. 22e.q. 46.1.2.c.
Stultus præcipue videtur,qui deficit in ſumma iudicij,ſcilicet ſecun- 2
dum altiſſimam cauſam, non autem ſi deficiat circa aliquid modicum, 22e.q.46.2.1m. & 2.c.

Sultitia

3 Stultitia importat hebetudinem ſenſus ſpiritualis:ſanitas autem totalem priuationem eius.Ideo prima opponitur contrariæ ſapientiæ,ſecunda vero priuatiuæ. 22^{e}.q.8.6.1^{m}.& q.46.1.o.
4 Stultitia duplex,ſicut ſapientia duplex,ſcilicet mundi,& Dei.Prima ſapientia decipit, non autem ſecunda. 22^{e}.q.46.1.2^{m}.&3^{m}.& q. 113.1.1^{m}.
5 Non moueri iniuriis,eo quod æterna non ſapiant,pertinet ad ſtultitiam mundi.Si vero ex ſtupore,pertinet ad ſtultitiam ſimpliciter 22^{e}.q.46.1.4^{m}.
6 Stultitia ex immerſione ſenſus in terrenis,eſt peccatum, non autem ſi ex defectu naturæ,vt in amentibus.22^{e}.q.46.2.o.& 3.c.
7 Stultitia opponitur præceptis de contemplatione veritatis. 22^{e}.q. 46.2.3^{m}.
8 Stultitia eſt filia luxuriæ,continens odium Dei,& deſperationem futuri ſeculi,quia faſtidiunt Deum,& dona eius.22^{e}.q.46.5.o.
9 Stultitia ex impedimento corporali,cauſatur ex ira,ex luxuria vero, inquantum eſt ex immerſione ſenſus in terrenis.22^{e}.q.46.c.3.3^{m}.
10 Hebetudo,ſtultitia,ignorantia,& præcipitatio differunt,quia prima opponitur intellectui,ſecunda ſapientiæ,tertia ſcientiæ, & quarta conſilio.22^{e}.q.8.6.1^{m}.
STVLTILOQVIVM ſignificat peruerſam ſententiam verborum.per quæ quis præfert delectationes luxuriæ aliis bonis.22^{e}. q.153.5.4^{m}.
1 STVPOR cauſatur ex inſolita imaginatione.12^{e}.q.41.4 c.fi.
2 Admiratio eſt principium philoſophandi,ſed ſtupor eſt impedimentum philoſophicæ conſiderationis quo timetur iudicare in præſenti,& inquirere in futuro.12^{e}.q.41.4.c.fi.& 5^{m}.
1 STVPRVM eſt illicita virginis defloratio,ſub cura parentũ. 22^{e}. q.154.1.c.& 6.o.
2 Stuprum fit deformius,ex duplici iniuria ſibi annexa. ſ.virginis ſeductæ,vel vi opreſſæ,& patris. Et ſecundum legem reus tenetur ſatisfacere vtrique.22^{e}.q.154.6.3^{m}.
3 *Filia ſacerdotis etiam non nupta,deprehenſa in ſtupro, lapidabatur in veteri teſtamento,in aliis autẽ tantum nuptæ.3^{a}.q.29.1.4^{m}
1 SVBIECTIO& Quælibet res perficitur,per ſubiectionem ad ſuũ ſuperius.12^{e} q.92.1.c.& 22^{e}.q.81.7.c.
2 Mouens neceſſario cauſat motum in mobili,totaliter ei ſubiecto,nõ autem in aliis.1^{a}.q.82. 2. 2^{m}.& 22^{e}.q.83.1.c.
3 Subiectio mulieris ad virum,inducta eſt in pœnã mulieris, propter peccatum. Vel non eſt per modum ſeruitutis , ſed gubernationis. 22^{e}.q.164.2.c.1^{m}.
4 Omnia ſunt nunc ſubiecta Deo & Chriſto,ſecundum poteſtatem, ſed poſt iudicium.per finalem impletionem voluntatis eius.3^{a}.q. 20.1.3^{m}.& q.59.4.2^{m}.
5 Prima ſubiectio hominis ad Deum,eſt per fidem.22^{e}.q.16.1.c.
6 Homo dicitur eſſe Dei dupliciter,ſcilicet per ſubiectionem poteſtati eius,& per vnionem charitatis.Secundum deſiit per peccatum, non autem primum.nec alio modo.3^{a}.q.48.4.1^{m}.
7 Subiectio Chriſti & cuiuslibet alterius hominis ad Deum triplex, ſcilicet ſecundum gradum bonitatis,poteſtatem,& obedientiam 3^{a}.q.20.1.
8 Chriſtus fuit ſubiectus ſibiipſi.ſecundum naturam humanam, non autem ſecundum naturam diuinam, nec ſecundum aliam perſonam.3^{a}.q.20.2.o.
9 Omnia quæ ponunt ſubiectionem,vel minorationem Chriſti,intelliguntur ſecundum naturam aſſumptam , vel ad commendationem principij in patre.1^{a}.q.42.4.1^{m}.& q.43.7.1^{m}.
1 SVBIECTVM duplex,ſcilicet ſubiectum inhæſionis, & ſubiectũ ſcibile.1^{a}.q.117.1.c.
2 Subiectum eſt cauſa effectiua propriæ paſſionis , quia propriũ fluit à ſubiecto.1^{a}.q.77.6.3^{m}.
SVBITATIO & Comparatio motus iraſcibilis, & concupiſcibilis quantum ad ſubitationem.22e.q.156.4.c.
SVBSANNATIO & irriſio , conueniunt in fine. Sed differunt in modo:quia prima fit naſo rugato , ſecunda vero fit ore,id eſt, in verbo & cachinnis.22e.q.75.1.1^{m}.
1 SVBSISTENTIA dicitur, cuius actus eſt ſubſiſtere, id eſt, per ſe exiſtere. 1^{a}.q.29.2.c.
2 Omne ſubſiſtens eſt tantum vnum numero. 1^{a}.q.41.6.c.& q.44.1.c. & q.54.1.c.& q.75.7.c.
3 Subſiſtens vt nominatur nomine intentionis,dicitur ſuppoſitum.Si autem nomine rei,dicitur ſubſiſtentia,inquantum ſubſiſtit,ſed dicitur res naturæ,inquantum naturæ communi ſupponitur:ſed vt ſubſtat accidentibus,dicitur ſuſtantia vel hypoſtaſis:& inquãtum rationalis,dicitur perſona.1^{a}.q. 29.2.c.
4 Subſiſtere conuenit Deo , ratione eius ad quod ſignificandum nomen imponitur,ſcilicet per ſe eſſe,non autem ratione eius à quo nomen imponitur, ſcilicet ſubeſſe , niſi ſecundum quod eſſentia ſubeſt ipſi eſſe ſecundum rationem.1^{a}.q.14.1.2^{m}.& q.29.3.3^{m}.& q. 39.1.3^{m}.
5 Omne quod eſt in Deo,ſubſiſtit:& tamen ibi non ſunt niſi tres ſubſiſtentes.1^{a}.q.30.1.2^{m}.& 2.c.& q.34.2.1^{m}.
Sicut dicimus,in diuinis,tres perſonas,vel tres ſubſiſtentias,ſic Græci dicunt tres hypoſtaſes. non autem tres ſubſtantias,propter errorem.1^{a}.q.29.2.3^{m}.& q.30.1 c.1^{m}. 6
SVBSTANTIA dicitur dupliciter. ſ.eſſentia ſeu quidditas , & ſuppoſitum.1^{a}.q.29.2.c.& 3^{a}.q.16.3^{m}. 1
Subſtantia,ſubſiſtentia,& eſſentia,diſtinguuntur ſecundum triplicem actum.ſ.ſubſtare,ſubſiſtere,& eſſe,quorum eſſe eſt commune omni enti:ſed ſubſtare & ſubſiſtere,eſt commune tantum ſubſtantiæ.1^{a}. q.29.2.c. 2
Subſtantia eſt res,habens quidditatem,cui debetur eſſe per ſe, & nõ in alio,ſcilicet ſubiecto.1^{a}.q.3.5.1^{m}.& 3^{a}.q.77.1.2^{m}. 3
Per ſe exiſtere,non eſt diffinitio ſubſtantiæ,quia per hoc non demõſtratur quidditas eius,quæ non eſt ſuum eſſe.1^{a}.q.3.5.1^{m}. 4
Nulla pars integralis,poteſt dici ſubſtantia prima,vel hypoſtaſis.1^{a}. q.29.1.5^{m}. 5
Omne quod eſt per ſe in prædicamento ſubſtantiæ:eſt compoſitum ex eſſe & eſſentia,non autem ex materia & forma.1^{a}.q.3.5.c. 6
SVCCESSIO eſt in ſuccedentibus,ſicut ordo in ordinatis. 1^{a}.q. 75.4.1^{m}. 1
Conuerſio euchariſtiæ,non ponit aliquem actum imperfectum, ſed ponit ſucceſſionem,cuius relatio ſecundum rem, eſt in pane,non autem in corpore Chriſti,niſi ſecundum rationem. 3^{a}.quæſt.75. 4.1&. 2
In damnatis eſt pœnarum ſucceſſio. Sed gloria ſanctorum eſt ſine ſucceſſione.12^{e}.q.67.4.2^{m}.& 22^{e} q.18.2.2^{m}. 3
SVFFICIENS per ſe duplex. ſ.non recipiens additionem boni, vt Deus,& continens omnia neceſſaria,vt beatitudo.1^{a}.q.26.1.1^{m} & 12^{e}.q.3.2.2^{m}.& 3.2^{m}.& q.4.7.2^{m}. 1
SVFFRAGIA peccatoris,proſunt mortuis,ex opere operato in perſona eius,ſed etiam ex opere operante in perſona eccleſiæ,vel ex opere operantis,licet magis proſunt ſuffragia bonorum.3^{a}.q. 82. 6.c.
*SVMMVM malum non datur.1^{a}.q 49.3.o. &. q.103.7.1^{m}.& 22^{e}.q.172.6.c 1
Summum & infimum in vita humana, poteſt accipi dupliciter , ſcilicet per comparationem ſtatus ad ſtatum , tam in ſpirituali vita quam in ſæculari , vel per comparationem graduum , qui ſunt perfectio vnius huius.22^{e}.q.189.1.2^{m}. 2
SVPER,ſignificat tria,ſcilicet directum ſitum, iuxta, & poſt. 12^{e}. q.89.2. 1^{m}. 1
SVPERBIA dicitur dupliciter.ſ. vt ſupergreditur regulam rationis , & quilibet exceſſus:prima ſemper eſt mala : ſecunda vero, quandoque eſt bona.22^{e}. q.162.1.1^{m}. 1
Superbia dicitur tripliciter.ſ.inclinabilitas ad ſuperbiendum,ex flexibilitate naturæ,vel corruptione fomitis actualis : elatio contra præceptum,vel inordinatus appetitus excellentiæ in quacunque re:& tertio inordinatus appetitus excellentiæ,cui debetur honor & reuerentia:prima eſt initium vel radix omnis peccati : ſecunda eſt generale peccatum : tertia vero , eſt peccatum ſpeciale , & eſt vnum de ſeptem capitalibus.12e.q.84.2.o.& 22e.q.162.2.8.o. 2
Genus duplex ſuperborum,ſcilicet efferentium ſe ſupra alios, & arrogantium ſibi aliquid ſupra ſe.22e.q.33.5.c. 3
Superbia propriè,eſt inordinatus appetitus excellentiæ , cui debetur honor & reuerentia. Vel ſuperbia propriè reſpicit defectum ſubiectionis hominis ad Deum,ſecundum.ſ. quod aliquis ſe extollit ſupra id quod eſt ſibi præfixum ſecundum diuinam regulã vel menſuram.12e.q.84.2.o.& 22e.q.77. 5.c. & q.132. 4.c.& q. 162.1.o.& 2.3.c.& 4.5.6.c. 4
Superbia magis eſt in appetitu excellentiæ , quàm in æſtimatione. 22e.q.162.3.o. 5
Species ſuperbiæ ſunt quatuor,ſecundum Gregorium. ſ. vel cum aliquis exiſtimat bonum quod habet ab alio, ac ſi haberet à ſeipſo efficienter,vel meritorie:vel cum aliquis attribuit ſibi maius bonum quam habeat:vel prout excellentior aliquis redditur ex hoc quod bonum aliquod excellentius cæteris poſsidet,& ſic aliis deſpectis,ſingulariter vult videri.22e.q.162.4.o. 6
Excuſatio peccati,pertinet ad tertiam ſpeciem ſuperbiæ , præſumptio vero ad quartam.22^{e}.q.162.4.3^{m}. 7
Gradus ſuperbiæ ſunt duodecim ſecundum Bernardum , oppoſiti duodecim gradibus humilitatis.ſcilicet curioſitas per quam aliquis curioſe,vbique & inordinate circunſpicit:leuitas mentis, per quam.ſ.homo ſuperbe ſe habet in verbo inepta lætitia qua homo eſt facilis & promptus in riſu : iactantia non tacens vſque ad interrogationem ſingularitas per quam ſcilicet aliquis ſanctior aliis vult apparere,arrogantia per quam.ſ.homo ſe aliis præfert, præſumptio per quam aliquis reputat ſe ſufficiẽtem ad maiora,defẽſio peccatorum,ſimulata confeſsio,per quam ſcilicet aliquis non vult ſubire pœnam pro peccatis quæ ſimulare confitetur : rebellio deſpiciẽs obedire : libertas per quam ſ.homo delectatur libere facere quod vult:peccandi conſuetudo, quæ implicat Dei cõtemptum.22e.q.162.4.& 4^{m}. 8
Superbia propriè,ſemper eſt peccatum.22e.q.162.7.o. 9

30 Superbia ſecundum ſe, eſt ſpeciale peccatum, ratione ſpecialis obiecti: ſed eſt peccatum generale, ſecundum redundantiam duplicē ſ. finis, & contemptus legis. 22æ. q. 162. 7. o. 5. 1m. & 8. c.

31 Superbia ſecundū genus ſuum, eſt peccatum mortale, præter actus eius imperfectos, id eſt ſine conſenſu deliberato. 22æ. q. 162. 5. o.

32 Superbia eſt grauiſſimum omnium peccatorum, ex parte auerſionis, non autem ex parte conuerſionis. 22æ. q. 162. 6. o. & 7. 4m.

33 Superbia eſt initium omnis peccati, ex parte auerſionis, cōcupiſcentia vero, ex parte conuerſionis. 12æ. q. 84. 2. c. 4. 4m.

34 Superbia eſt initium omnis peccati, non actu, ſed aptitudine. 22æ. q. 162. 2. o. & 5. 1m. & 7. 1m.

35 *Superbia & auaritia inquantum ſunt ſpecialia peccata, ſunt radices omnium peccatorū. 12æ. q. 84. 1. c. 2m. & 2. c. & 22æ. q. 117. 2. 1m.

36 Superbia eſt primum omnium peccatorum, & principium eorum. 22æ. q. 162. 7. o.

37 Superbia eſt regina omnium vitiorum. 12æ. q. 84. 4. 4m. & 22æ. q. 132. 4. c. 1m. & q. 153. 4. 2m. q. 162. 8. c.

38 Superbia inordinate appetit excellentiam, ſed inanis gloria manifeſtationem eius: ideo non ſunt idem, ſed prima cauſat ſecundam. 22æ. q. 132. 4. c. & q. 162. 8. 2m.

39 Superbus anhelat ad ſuperabundantiam fortitudinis; ideo vult videri audax. 22æ. q. 162. 7. 5m.

40 Superbia opponitur magnanimitati ſecundum exceſſum, inquantum tendit ad magna inordinatè: ſed directius opponitur humilitati, inquantum ſubiectionem aſpernatur. 22æ. q. 162. 1. 3m. & 5. c.

41 Superbia corrumpit ſolam humilitatem, per directam contrarietatem, cæteras autem virtutes corrumpit per abuſum. 1ª. q. 64. 2. 3m. ſi. & 22æ. q. 22æ. 2. 3m.

42 Superbia ſemper contrariatur dilectioni Dei, & aliquando dilectioni proximi. 22æ. q. 162. 3. 2m.

43 Superbia eſt ſubiectiue in iraſcibili, non ſolum ſenſitiua, ſed etiam in voluntate. 22æ. q. 162. 3. o.

44 Homo ſuperbiuit de ſcientia & potentia: ideo conuictus eſt de ignorantia per idolatriam, & de impotentia, per tranſgreſſionem legis. 12æ. q. 89. 2. 3m. & 6. c.

45 Superbia oritur ex virtutibus per accidens tantum, i. occaſionaliter. 22æ. q. 162. 5. 3m.

46 Superbia directè impedit cognitionem practicam, non autem ſpeculatiuam, niſi indirectè. 22æ. q. 162. 3. 1m.

47 Extollentia oculorum, eſt ſignum ſuperbiæ, excludendo reuerentiā, & timorem. 22æ. q. 161. 2. 1m.

48 Deus permittit ruere in luxuriam, vt liberet à ſuperbia. 12æ. q. 79. 4. c. & q. 87. 2. 1m. & q. 98. 2. 3m. & 22æ. q. 162. 6. 3m.

49 REMEDIVM triplex contra ſuperbiam, ſcilicet conſideratio propriæ infirmitatis, magnitudinis Dei, & imperfectionis propriorū bonorum. 22æ. q. 162. 6. 1m.

*SVPERFICIES eſt proprium, & per ſubiectum colorum. 12æ. q. 36. 1. 3m. & 3ª. q. 74. 2. c.

SVPERIVS habet ſimilitudinem cum inferiori, vt ſol cum igne & in Deo eſt ſimilitudo omnium rerum, & ſecundum accidens, poteſt eſſe aliquid ſimile ſubſtantiæ, ſimilitudine quæ eſt inter cauſatum & cauſam. 1ª. q. 57. 2. 2m.

1 SVPERSTITIO eſt quædam proteſtatio infidelitatis. 22æ. q. 94. 1. 1m. & q. 97. 4. c & q. 100. 1. 1m.

2 Superſtitio eſt vitium, religioni oppoſitum ſecundum exceſſum. 22æ. q. 92. 1. o. & q. 94. 1. c. & q. 95. 1. c. & q. 122. 3. c. & q. 138. 2. b.

3 Species eius ſunt quatuor. ſ. cultus Dei inordinatus, idololatria, diuinatio, & obſeruatio vana. 22æ. q. 92. 2. o. & q. 94. 1. o.

4 Ad ſuperſtitionem pertinet omnis idololatria, & omnis acceptio auxilij dæmonum ad aliquid faciendum vel cognoſcendum. 22æ. q. 95. 2. c.

5 Quicquid procedit ex ſocietate dæmonum cum hominibus, ſuperſtitioſum eſt. 22æ. q. 95. 2. b.

6 Omnis ſuperſtitio oritur ex aliquo pacto cum dæmonibus inito, expreſſo, vel tacito: ideo prohibetur primo præcepto. 22æ. q. 122. 2. 3m. & 3. 4. c.

SVPPOSITIO ponitur aliquando in prædicato, tam confuſa quam determinata 1ª. q. 36. 4. 4m.

1 *SVPPOSITVM. & In compoſitis differunt ſuppoſitum & natura. 1ª. q. 3. 3. c. & q. 29. 2. 3m. & 3ª. q. 16. 5. 1m.

2 In diuinis ſuppoſitum dicitur, quaſi ſub alio poſitum, non quidem ſecundum rem, ſed ſecundum modum ſignificandi, quia ibi eſt res ſubſiſtens. 1ª. q. 39. 1. 3m.

3 In Deo ſuppoſitum & natura, ſunt idem re, & differunt ſecundū modum ſignificandi. 1ª. q. 3. 3. o. & 3ª. q. 2. 2. c.

4 Perſona filij Dei, eſt ſuppoſitum naturæ humanæ. 3ª. q. 16. 1. 2. 5. c.

1 SVSPICIO vitium importat, quæ quanto plus procedit, eſt magis vitioſa. 22æ. q. 60. 3. c.

2 Suſpicio eſt opinio mali, ex leuibus ſignis. 22æ. q. 60. 3. 4. c.

3 Gradus ſuſpicionis triplex. ſ. leuis dubitatio, certa æſtimatio, & condemnatio iudicialis: prima eſt peccatum veniale, ſecunda eſt peccatum mortale, ſi eſt de graui, tertia eſt peccatum mortale, pertinens ad iniuſtitiam. 22æ. q. 60. 3. o.

Suſpicio contingit tripliciter. ſ. ex propria malitia, ex odio & ex experientia. 22æ. q. 60. 3. 4. c. 4

SVSTINERE eſt difficilius tripliciter, quàm aggredi: & importat paſſionem corporis, & actionem animæ. 22æ. q. 123. 6. 1m. & 2m.

SVSVRRATIO eſt ad ſeparationem amicitiæ, detractio vero, ad denigrationem famæ: ideo differunt fine, ſed conueniunt in materia & forma. ſ. in occulta maledictione. 22æ. q. 74. 1. o. & q. 75. 1. c. 2

Suſurratio eſt grauius peccatum detractione, & contumelia, quia amicitia eſt melior quolibet alio modo exteriori. 22æ. q. 74. 2. o. 2

SVVM dicitur alicuius, quod ad ipſum ordinatur. 1ª. q. 21. 1. 3m. 3

Suum vniuſcuiuſque dicitur, quod, ei ſecundum proportionis æqualitatem debetur. 12æ. q. 58. 11. c. 4

T

TABERNACVLVM Dei, ſignificat eccleſiam militantem, ſed domus vel templum Dei ſignificat eccleſiam triumphantē. 12æ. q. 102. 4. 2m. 1

Ratio tabernaculi in veteri lege, & diſtinctio partium eius: & templi, declaratur. 12æ. q. 102. 4. o. 2

Totus ſtatus prioris tabernaculi, ordinabatur ad figurandum mortem Chriſti. 12æ. q. 102. 4. 3m. 3

TABVLA ſecunda poſt naufragium peccatorum, eſt pœnitentia & verecundia. 3ª. q. 84. 6. o. 1

TACERE dicendum, & loqui tacendum, eſt peccatum. 12æ. q. 73. 1. 3m.

TACTVS eſt ſenſus alimenti, guſtus autem eſt diſcretiuus ſaporum. 22æ. q. 141. 3. 1m. 1

Tactus viget in alijs mēbris quàm in lingua, diſtinguitur à guſtu, & ſecundum diuerſam rationem immutationis. 1ª. q. 78. 3. 3m. 2

Tactus eſt vnus genere, & eſt plures ſpecie, ſecundum plures contrarietates, vel omnes huiuſmodi conueniunt in vno genere proximo, ſed innominato. 1ª. q. 78. 3. 3m. 3

Tactus eſt fundamentum omnis ſenſus, & eſt per totum corpus, ſicut & organum eius; & eo dicitur aliquid ſenſitiuum. 1ª. q. 76. 5. c. & q. 91. 1. 3m. & 3. 1m. 4

Subtilitas tactus, ſequitur æqualitatem complexionis: ideo quanto quis eſt melioris tactus tanto melioris eſt intellectus. 1ª. q. 76. 5. c. 5

Organum & medium tactus, non poſſunt denudari ſuo ſubiecto, ſicut in alijs ſenſibus, quia qualitates tangibiles, ſunt differentiæ corporis, in quantum corpus. 1ª. q. 91. 1. 3m. 6

Proles in ventre matris, antequam habeat animam rationalem, ſentit per tactum. 3ª. q. 34. 2. 3m. 7

Tactus duplex. ſ. quantitatis, & virtutis. 1ª. q. 75. 3m. & q. 105. 2. 1m. 8

TANTVM. & Hoc aduerbium tantum, cum ſit excluſiuum, poteſt poni ex parte ſubiecti, & ex parte prædicati, poſſumus enim dicere: tantum Socrates currit. i. nullus alius currit: & Socrates currit tantum. i. nihil aliud facit. 1ª. q. 31. 3. 1m.

TARDITAS ſuperflua, minus opponitur rectitudini conſilij, quā præcipitatio, quia oportet cōſiliari tarde. 22æ. q. 53. 3. 3m. 1

TEMERITAS. & Temere fieri dicuntur, quæ ratione non reguntur, vel propter impetum voluntatis, vel paſſionis, vel ex contemptu: & hoc propriè eſt temeritas, quæ cauſatur ex ſuperbia: ideo continetur ſub præcipitatione, quæ reſpicit vtrunque, ſed magis primum. 22æ. q. 53. 3. 1m. 1

Temeritas ſiue præcipitatio, eſt defectus conſilij, & ſpecies imprudentiæ. 22æ. q. 53. 1. 3. c. h. 2

Defectus docilitatis, vel memoriæ, vel rationis, pertinet ad temeritatem, ſeu præcipitationem. 22æ. q. 53. 2. c. h. 3

TEMPERANTIA eſt virtus. & eſt virtus ſpecialis ſi ſumatur antonomaſice, vt refrenat à maxime allicientibus: ſed eſt virtus generalis communiter. 22æ. q. 141. 2. 2. o. & 4. 1m. & q. 186. 1. c. 1

Temperantia eſt virtus cardinalis. 12æ. q. 61. o. & q. 66. 1. 4. c. & 22æ. q. 141. 7. o. 2

Temperantia & omnes partes eius, denominantur à defectu, in quo conſiſtit laus earum, ſicut fortitudo & omnes partes eius & laus earum conſiſtit in exceſſu. 22æ. q. 146. 1. 3m. 3

Laus eius magis eſt in vincendo delectationes, quàm in perſiſtendo contra impetus earum. 22æ. q. 138. 2. 3m. 4

Temperantia menſurā accipit ex cōſeruatione ſalutis corporalis & multo magis ex conſeruatione ſalutis ſpiritualis. 22æ. q. 141. 6. 3m. 5

Neceſſitas huius vitæ, eſt regula temperantiæ. ſ. vt rebus vtamur, ad neceſſitatem vitæ præſentis. 12æ. q. 63. 4. c. & 22æ. q. 141. 6. o. & q. 142. 1. c. 6

Modus temperantiæ & omnium partium eius, eſt in retrahendo à delectationibus corporis. 22æ. q. 141. 2. 3. c. & q. 161. 1. 4. c. 7

Partes eius integrales, ſunt verecundia, & honeſtas: partes vero ſubiectiuæ. ſunt abſtinentia, ſobrietas, caſtitas, & pudicitia: partes autē potentiales ſeu adiunctæ, ſunt continentia, humilitas, manſuetudo ſeu clementia, modeſtia, bona ordinatio, ornatus, auſteritas parcitas, ſeu per ſe ſufficientia, & moderatio ſeu ſimplicitas. 22æ. q. 8

22æ.q.143.c.& q.145.4.c.& q.146.1.3m.& q.157.3.c.& q.160.1.c.& q.161.4.c.

9 Verecundia non eſt pars temperantiæ,quaſi intrans eſſentiam eius, ſed quaſi diſpoſitiuè ſe habens ad eam.22æ.q.144.4.4m.

10 Verecundia principalius pertinet ad temperantiam,ratione morini ſ.turpis,& non ratione timoris, ſecundario vero ad alias virtutes,22æ.q.144.1.2m.& 4m.

11 Studioſitas eſt pars temperantiæ adiuncta,ſeu potentialis,& comprehenditur ſub modeſtia.22æ.q.166.2.c.

12 Patientia non eſt pars temperantiæ, quia patientia firmat in bonu contra triſtitias illatas ab alio,hæc autem circa triſtitias tactus,refrenando.22æ.q.136 4.2m.

13 Obiectum temperantiæ,eſt bonum delectabilium in concupiſcentiis tactus,ſecundum modum rationis,vel legis diuinæ. 12æ.q.63.4.c.

14 Temperantia principaliter eſt circa concupiſcentias, & delectationes,ſecundario autem circa triſtitiam de abſentia delectabilium, 12æ.q.35.6.3m.& 22æ.q.11.1.1m.& q.23.4.2m & q.95.3.2m.& q.141 3.c.& q.147.2 3m.

15 Temperantia directe modificat paſſiones concupiſcibilis, quæ tendunt in bonum,& conſequenter omnes alias.22æ.q.141.5.1m.

16 Temperantia munditiam operatur,ſed non habet rationem ſanctitatis,niſi referatur in Deum.22æ.q.81.8.2m.

17 Propria materia temperantiæ, ſunt paſſiones,circa delectabilia tactus.1ª.q.59 4.3m.& 12æ.q.61.3.c.& 22æ.& q.137.1.c.

18 Temperantia principaliter eſt circa delectationes tactus, quo ad vſum,non autem quo ad iudicium.22æ q.151.3 2m.

19 Temperantia propriè eſt circa maximas delectationes. ſ. tactus. i.in cibo potu,& venereis,ſecundario autem circa delectationes aliorum ſenſuum.12æ.q.60.5.c.& 22æ.q.141.4.5 c. & 7.c.& q.143.c.& q.149 1.c.& q.151.3.c.& q.153.2.1m.& q.155.2.c.& q 156.2.2.& q.160.1.c.& q.166.1.c.& 2.c.2m.

20 Temperantia principaliter eſt circa delectationes tactus, ſecundo guſtus,tertio olfactus,quarto aliorum ſenſuum.22æ.q 141.5.c.

21 Temperantia eſt circa delectationes tactus moderando eas,non autem continentia,ſed reſiſtendo eis.22æ.q.155 3.1m.

22 Temperantia eſt circa concupiſcentias naturalium delectationum, non autem liberalitas,quia concupiſcentia & delectatio pecuniæ, non eſt naturalis,ſed animalis:ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam.22æ.q.117.5.2m.

23 Temperantiæ eſt refrenare delectationes ſenſibilis,non autem amicitiæ id eſt,affabilitatis,ſed cauſare delectationes rationis in conuictu.22æ.q 114.2.1m.

24 Integritas, tranquillitas animi, decor, & honeſtas;maximè conueniunt temperantiæ,inter cæteras virtutes. 22æ.q.141 2. 1m.& 2m.& 3m.& 8.1m.& q.143.c.& q. 145.4.c.& q 152 5.c.& q.180.2.3m.

25 Temperantia eſt principalior virtus,manſuetudine & humilitate.22æ q.141.7.2m.& 3m.

26 Temperantia & fortitudo,vt virtutes humanæ,non ſunt in angelis, ſed tantum vt operantur moderate & firmiter.1ª.q.59 4 3m.

27 Temperatiua eſt ſubiectiuè in concupiſcibili.1ª.q.59.4.3m.& 12æ.q.61.1.c.& q.66.1.c.& q 85.3.c.& 22æ.q 58.5 2m.& 9.c.

1 TEMPLVM altare,ſoli Deo dedicatur,licet nominetur in honore ſanctorum.22æ q.85.2.3m.

2 Templum vel tabernaculũ oportuit fieri,non quidem propter Deũ ſed propter homines,vt excitaretur deuotio,& cognitio Dei.12æ q.102.4.1m.

3 Templum fuit ædificatum à Salomone,in loco oſtenſo Abrahæ. Nõ autem prius,ne gentes appropriarent illud ſibi, vel deſtruerent: tertia vero ratio eſt, ne quælibet tribus vellet habere locum illum in ſorte ſua,& propter hoc orirentur inter eos lites & iurgia 12æ.q 102. 4.2m.

4 Gentiles cooperati ſunt Iudæis,in conſtructione templi. Non autẽ in conſtructione tabernaculi,quia primum ſignificat ſtatum legis nouæ,ſecundum vero,ſtatum veteris legis.12æ.q.102.4.2m.

5 Templum vel tabernaculum,erat tantum vnum, ad excluſionem idolatriæ,& quia cultus corporalis, ſecundum ſe non erat Deo acceptus,ſicut cultus ſpiritualis. Ideo multiplicantur eccleſiæ,& altaria nunc.12æ.q.102.4.3m.

6 Sicut in vnitate templi vel tabernaculi,repræſentabatur vnitas Dei, vel eccleſiæ,ſic in diſtinctione eorum repræſentabatur diſtinctio rerum ſub Deo.12æ.q.102.4.3m.& 4m.

7 Pars orientalis in templo,vel tabernaculo, ſignificat mundum corporalem,vel vetus teſtamentum. Sed pars occidentalis,id eſt ſancta ſanctorum,ſignificat ſubſtantias ſpirituales,vel patriam cœleſtem,vel ſtatum hunc.12æ.q.102.4. 4m.& 5m.& 6m.

1 Mala temporalia,infliguntur impiis in pœnam,non autem iuſtis,ſed in medicinam.12æ.q.114.10 3m.

2 Fides non eſt de aliquo temporali, vt de obiecto,ſed vt pertinet ad veritatem æternam.22æ.q.4.6.1m.

1 TENTARE eſt ſumere experimentum de aliquo, an ſciat,vel poſſit,vel velit. Quod contingit ſextupliciter. ſ.verbis factis, aperte,occulte, expreſſe,& interpretatiue. 1ª.q.114.2.c.& 22æ.q.97.1.c.

Tentatio ad prouocandum ad culpam, ſemper eſt peccatum in tentante,non autem ſemper in tentato.1ª.q.48.5 3m. 2

Quanto quis maiori tentationi ſuccumbit,tanto minus peccat.12æ. 3
q.73.5.c.& 6.2m.& q.77.6.c.& 22æ.q.162.6.3m.

Occaſio tentationis duplex.ſ.ex parte hominis. i.propinquare peccato,& ex parte diaboli.ſ.bonum opus. Prima debet vitari, non autem ſecunda,exemplo Chriſti,3ª.q.41.2.2m. 4

Tentatio per ſe non eſt appetenda,quia non eſt vtilis,nec bona, niſi per accidens.ſ.per auxilium gratiæ Dei,ſed eſt mala de ſe.3ª.q.41 2.2m. 5

Tentare Deum expreſſe, eſt petere aliquid ab eo,vel aliquid facere vt exploret eius ſapientiam,pietatem,vel poteſtatem. Interpretatiue vero,eſt ſine neceſſitate,& vtilitate,committere ſe Deo in factis,vel in petitionibus. 22æ.q.53.4.1m.& q.97.1.c.& 2.c.ſi.& 3m.& 3ª.q.42.4.1m. 6

Tentare Deum,ſemper eſt peccatum, quia omnis tentatio procedit ex ignorantia,vel ex dubitatione.1ª.q.112.1.c.& 22æ.q.97.2.c. 7

Tentatio Dei,& quælibet alia irreuerentia eius, opponitur religioni,& eſt ſpecies irreligioſitatis.22æ.q.97 3.c. 8

Superſtitio eſt grauius peccatum tentatione Dei, quia magis eſt contra reuerentiam Dei. 22æ.q.97.4.c. 9

Adam tentatus fuit à diabolo principaliter,ſed à muliere inſtrumentaliter. Nec fuit pœna,quia ſine difficultate poterat reſiſtere. 22æ.q 165.1.3m.& 2 1m. 10

Conueniens fuit,quod Deus permitteret hominem tentari à dæmone in ſtatu innocentiæ,& iuuari faceret ab angelis bonis.22æ.q.165 1.c. 11

Ordo tentationis eius, fuit conueniẽs.22æ.q.165.2.c.& 3ª.q.41. 4.c. 12

Chriſtus voluit tentari, quadruplici ratione: ſcilicet vt nobis daret auxilium,cautelam,exemplum,& fiduciam.3ª.q.41.1.c. 13

Modus & ordo tentationis Chriſti,conueniens fuit. 3ª.q.41.4.c. 14

Non omnis tentatio Chriſti,legitur facta in deſerto, licet quidam hoc aſſerant,ſcilicet imaginariè. Alij dicunt Hieruſalem dici deſertum. 3ª.q.41.2.3m. 15

Chriſtus debuit tentari in deſerto,quia diabolus magis tentat ſolitarios,& tendentes ad meliora.3ª.q.41 2.c. 16

Chriſtus voluit tentari poſt ieiunium,quia ieiunium eſt arma contra tentationes,& occaſio,& oſtendit infirmitatem humanam, ſcilicet famem. 3ª.q 41.3.c. 17

Chriſtus fuit tentatus in quadraginta diebus ieiunij, præter illas tres tentationes,quas habuit poſt ieiunium.3ª.q.41.3.1m. 18

Diabolus tentans oſtendit Chriſto regna,ſignando digito, non autem oculis Chriſti aliquid repræſentando. 3ª.q 41.4.7m. 19

Chriſtus agebat vt tunc a nemine videretur,licet diabolus portãs, crederet videri Chriſtum ab omnibus. 3ª.q 41.4.7m. 20

TEMPVS non eſt numerus abſtractus,ſed eſt numerus. 1ª. q.10.6.c. 1

Motus eſt alteratio mobilis,ſecundum diuerſa vbi, ſed tempus eſt fluxus ipſius nũc,ſecundũ quod alternatur ratione.1ª. q.10.4.1m. 2

Tempus eſt in primo motu cœli,ſicut in ſubiecto, & primo menſurato.1ª.q.10. 6.c. 3

Accidit tempori eſſe numerum motus firmamenti, inquantum eſt primus motus, quia ſi alius motus eſſet primus, eſſet numerus eius.1ª.q.66.4. 3m. 4

Tempus comparatur ad primum motum, vt menſura, & vt accidens ad ſubiectum, ad alios autem motus, vt menſura tantum. 1ª.q 10.6.c. 5

Tempus eſt vnum,ab vnitate motus primi mobilis, non autem ab vnitate materiæ primæ 1ª.q.10.6.c.& 3ª.q.75.7. 1m. 6

Vnitas & pluralitas temporis & inſtantis, accipitur tantum ſecundum primum motum cœli, qui eſt principium omnis motus & quietis. 3ª.q.75.7.1m. 7

Tempus duplex,ſcilicet numerus prioris & poſterioris in motu cœli menſurans omnem motum continuum habentem ordinem ad motum cœli, & numerus prioris & poſterioris in quocunque. 1ª.q.85.4.1m. 8

Continuitas accidit tempori, ratione motus. Ideo tempus menſurans motum non continuum, nec habentem ordinem ad motũ continuum,cœli,non eſt continuum.1ª.q.53.3.c.& q.61.2.2m.& q.63.6.4m.& q.85.4.1m.& 12æ.q.113.7.5m. 9

*Tempus non menſuratur alio tempore,nec fieri eius:quia totum eſſe eius eſt in fieri. Ideo incipit in principio temporis, vt in principio:non autem vt in menſurante.1ª.q.66.4.5m. 11

Eſſe corruptibilium non menſuratur æternitate,ſed tempore: quia tempus menſurat ea,etiam ſi actu non mutentur, ſicut & quietem.1ª.q.101.4.3m.& 5.c. 12

*Tempus eſt per ſe menſura motus primi. Ideo non menſurat eſſe, niſi ſecundum quod ſubiacet variationi,ex motu cœli.1ª.q. 10.4.3m.& 12æ.q.31.2. c. 13

Tempus non menſurat,niſi habẽtia principium & finem ſui eſſe in 14

tempore, quia etiam motus cæli, ſecundum quamlibet circulationem eſt huiuſmodi. 1ª. q. 10. 4. c.

14 *Scriptura diuina creationem rerum, in diuiſibili factam pronunciat dicens: In principio creauit Deus cælum & terram. Quod quidem principium Baſilius principium temporis exponit, quod oportet eſſe indiuiſibile: vt ſecundum philoſophum probatur. 1ª. q. 46. 3. c.

15 Omnes & ſolæ operationes, quæ exſpectant in futurum aliquid ad complementum ſuæ ſpeciei, ſunt per ſe in tempore. 12æ. q. 31. 2. o.

16 Tempus procreationis carnalis & ſpiritualis eſt quintuplex. ſ. conceptionis, abitionis, emiſſionis, lactationis & ablactationis. 22æ. q. 189. 1. 4m.

17 Pars noſtra intellectiua ſecundum ſe eſt ſupra tempus. Senſitiua vero, ſubiacet tempori. Ideo tranſmutantur ſecundum curſum eius. 12æ. q. 23. 3. 3m.

18 Intellectioni noſtræ, adiacet tempus, ratione phantaſmatum, quo ad ſecundam operationem intellectus, non autem quo ad primam. 1ª. q. 85. 5. 2m. & 12æ. q. 113. 7. 1m.

19 Verba omnium temporum, vere dicuntur de Deo. 1ª. q. 10. 2. 4m. & q. 13. 1. 3m. & q. 42. 2. 4m.

20 Quædam nomina ſignificant tempus, verbo vero & participia cum tempore, ſed aduerbia habitudinem temporis. 1ª. b. 13. 1. 3m.

TENEBRAE poſſunt dici tripliciter. ſ. ſubiectum lucis, homilitas, & priuatio eius. Primo modo, & ſecundo, ſunt entia, & creatæ à Deo, non autem tertio modo. 1ª. q. 66. 1. c. 5m. & 2. c. fi. & q. 68. 3. c. q. 69. 1. c. & q. 74. 3. 4m.

*TENERI & Ad impoſſibile nemo tenetur. 22æ. q. 79. 3. 1m. & q. 88. 3. 2m. & q. 105. 1. 3m.

TERTIA dies creationis. 1ª. q. 69. 1. 2. c. principio.

TERGIVERSARI, eſt ab accuſatione omnino deſiſtere inordinate. 22æ. q. 68. 3. c. 5m.

TERNARIVS numerus, eſt numerus perfectus. 22æ. q. 70. 2. c. & 3ª. q. 53. 2. c.

*TERRA & Non eſt poſſibile, aliam eſſe terram, præter iſtam. Et eadem ratio eſt, de aliis partibus mundi. 1ª. q. 47. 3. 3m.

2 Aſtrologus demonſtrat terram eſſe rotundam, per ecclipſim ſolis, & lunæ: naturalis vero per motum grauium ad centrum. 1ª. q. 1. 2m. & 12æ. q. 54. 2. 1m.

3 Per opus ornatus tertiæ diei creationis, aufertur duplex informitas terræ, ſcilicet coopertio per aquas, & defectus plantarum. 1ª. q. 66. 1. o. & q. 69. 2. c.

4 Terra ſicut dicitur inanis & vacua. quia deerat ei duplex pulchritudo, ſcilicet vna quã habet ex hoc quod eſt aquis diſcooperta, alia quam habet ex hoc quod eſt ornata herbis & plantis, ita eius formationem expreſſit ſcriptura per hoc quod dicit, & appareat arida. 1ª. q. 66. 1. c. 1m. & 5m. & q. 67. 4. c. & q. 68. 3. c. & q. 69. 1. c. 1m. & 2. c. & q. 74. 3. 4m.

TERTVLLIANVS & Hæreſis Tertulliani & Vadianorũ, ſiue Anthropomorphitarum, qui figurant Deum, corporalibus lineamentis. 22æ. q. 188. 5. c.

1 TESTAMENTVM propriè eſt percipiendæ hæreditatis inſtitutio filiis à patre. Ideo primo pertinet ad promiſſiones, ſecundo ad mandata. quæ ſe habent ſicut via ad conſequendam hæreditatem promiſſam. 3ª. q. 78. 3. 3m.

2 Omni tempore, fuerunt aliqui pertinentes ad nouum teſtamentum 12æ. q. 106. 3. 2m.

3 Omnes quibus data fuit lex gratiæ, pertinent ad teſtamentum nouum 12æ. q. 106. 1. 3m. & q. 107. 1. 2m. & 3m. & 22æ. q. 108. 1. 3m. & 3ª. q. 8. 3. 3m.

1 TESTIS eſſe quilibet tenetur ad liberandum, non autem ad condemnandum, niſi requiratur à ſuo ſuperiori, & iudice in manifeſtis, & de quibus eſt infamia. 22æ. q. 70. 1. o. & 1. 3m.

2 Ad teſtimonium requiruntur duo vel tres teſtes. & ſufficiunt, niſi in epiſcopis, presbyteris, diaconibus, & clericis Romanæ eccleſiæ, propter ſanctitatem, dignitatem & aduerſarios 22æ. q. 70. 2. o.

3 Diſcordia teſtium, non aufert efficaciam probationis, niſi ſit in circunſtantiis, quæ variant ſubſtantiam facti 22æ. q. 70. 2. 2m.

4 Teſtis debet dicere certũ pro certo, & dubium pro dubio. Nec peccat mortaliter errans, præmiſſa diligentia. 22æ. q. 70. 4. 1m.

5 Clericus non poteſt iuſtè cogi, vt ſit teſtis in cauſa ſanguinis, quia non conuenit ei, cooperari ad occiſionem hominis. 22æ. q. 70. 1. 3m.

6 Teſtis repellitur quadrupliciter, ſcilicet primo propter culpam, vt infideles, infames, & rei publico crimine, qui etiam accuſare non poſſunt. Secundo propter defectum rationis: vt pueri amentes, & mulieres. Tertio propter affectum: vt inimici, coniuncti, & domeſtici. quarto propter conditiones, vt ſerui, & pauperes, & quibus imperari poteſt, de quibus probabile eſt, quod de facili poſſunt induci ad teſtimonium ferendum contra veritatem 22æ. q. 70. 3. o.

7 Falſum teſtimonium habet triplicem deformitatem, ſcilicet periurij, iniuſtitiæ, & mendacij. Ideo eſt peccatum mortale ex prima & ſecunda deformitate, non ex tertia. 22æ. q. 70. 4. o.

Per prohibitionem falſi teſtimonij, prohibentur omnia peccata locutionis. 22æ. q. 122. 6. 1m. 8

Teſtes accipiunt, non quaſi pretium teſtimonij, ſed quaſi ſtipendiũ laboris, expenſas ab vtraque parte vel ab inducẽte. 22æ. q. 71. 4. 3m. 9

TETRAGRAMMATON eſt nomen proprium Dei, impoſitum ad ſignificandum ſubſtantiam Dei, vt eſt incommunicabilis. 1ª. q. 13. 9. c. fi. & 11. 1m.

THAMAR non excuſatur à peccato, nec Iudas fornicans cum ea. 22æ. q. 154. 2. 3m.

THEODOSIVS Auguſtus, miſit ad Ioannem in Aegypti heremo prophetam famoſum, & certiſſimum victoriæ nuncium accepit. 22æ. q. 174. 6. 1m.

THEOLOGIA eſt doctrina neceſſaria homini, præter ſcientias naturaliter inuentas ab eo. 1ª. q. 1. 1. o. & 12æ. q. 2. 3. 4. o. 1

Theologia eſt ſapientia 1ª. q. 1. 6. o. 2

Theologia eſt velut quædam impreſſio diuinæ ſcientiæ, quæ eſt vna & ſimplex omnium. 1ª. q. 1. 3. 2m. 3

*Theologia eſt ſcientia nobis diuinitus reuelata. 1ª. q. 1. 1. 2m. & 22æ. q. 188. 8. c. fi. 4

Theologia eſt ſcientia procedens ex principiis per ſe notis in ſcientia ſuperiori, ſcilicet Dei & beatorum. 1ª. q. 1. 2. o. & 6. 1m. & 2m. & 2æ. q. 1. 5. 2m. 5

Theologia eſt vt ſcientia. 1ª. q. 1. 3. 4. o. 6

Theologia eſt ſciẽtia practica, ſed magis & principalius ſpeculatiua. 1ª. q. 1. 4. o. & 5. c. 7

Theologia eſt ſcientia argumẽtatiua. Et maximè proprium eius eſt, arguere ex auctoritate ſacræ quidem ſcripturæ propriè & ex neceſſitate, aliorum vero ſanctorum probabiliter, philoſophorum autem, quaſi extraneè, rationibus vero naturalis rationis ad aliquã manifeſtationem, non autem ad probandam fidem. 1ª. q. 1. 8. o. 8

Theologia diſputat contra negantes, ſi aliquid de ſacra ſcriptura cõcedant, ſoluendo tantum rationes eorum. 1ª. q. 1. 8. c. 9

*Deus eſt ſubiectum theologiæ. 1ª. q. 7. o. 10

Theologia non tractat de Deo & de creaturis æqualiter, ſed de Deo principaliter, de creaturis autem, vt referuntur ad Deum, vt ad principium vel finem. 1ª. q. 14. 1m. & 7. c. 11

Theologia principalius agit de diuinis, quam de actibus humanis, de quibus agit, ſecundum quod per eos homo ordinatur ad perfectam Dei cognitionem 1ª. q. 1. 4. c. fi. 12

Theologia conſiderat actus humanos tripliciter. ſ. primo vt per eos homo ad beatitudinem ordinatur, ſecundo vt in eis eſt bonum & malum melius & peius, tertio vt ſunt meritorij. 12æ. q. 8. 7. c. 5m. 13

Theologia non tractat principaliter de ſingularibus, ſed vt ſunt in exemplum vitæ, & in commendationem virorum per quos nobis reuelata eſt. 1ª. q. 1. 2. 2m. 14

Ad ea quæ conſiderantur de Deo in theologia, vtimur effectibus eius. ſ. naturæ vel gratiæ, loco diffinitionis. quia de Deo non poſſumus ſcire quid eſt. 1ª. q. 1. 7. 1m. q. 2. 2. 2m. q. 3. princip. & q. 12. 12. c. 1m. & 13. 1m. & q. 13. 8. 2m. 15

Finis theologiæ inquantum eſt practica, eſt beatitudo æterna. 1ª. q. 1. 4. c. fi. & 5. c. 16

Finis theologiæ vltimus, eſt contemplatio primę veritatis in patria. 1ª. q. 1. 4. c. fi. & 5. c. 17

Theologia tractat, de conſideratis in diuerſis ſcientiis phyſicis. 1ª. q. 1. 1. 2m. & 4. o. 18

Theologia eſt dignior cæteris ſcientiis. 1ª. q. 1. 5. o. 19

Theologia non accipit aliquid ab aliis ſcientiis, vt à ſuperioribus, ſed vtitur eis vt inferioribus, propter nos. 1ª. q. 1. 5. 2m. & 8. c. 20

Theologia non probat principia aliarum ſcientiarum, ſed iudicat de eis, & reprobat quicquid eius veritati repugnat. 1ª. q. 1. 6. 2m. 21

Theologia non accipit principia ſua, nec ſupponit ea ab aliqua ſciẽtia humana, ſed accipit ea immediate à Deo. 1ª. q. 1. 5. 2m. & 6. 1m. 22

Theologia eſt de rebus, ſecundum quod cognoſcuntur lumine reuelationis diuinæ: metaphyſica vero, ſecundum quòd cognoſcuntur lumine rationis. 1ª. q. 1. 1. 2m. 23

Theologia ſacra, differt ſecundum genus, à theologia naturali, id eſt, à metaphyſica. 1ª. q. 1. 1. 2m. 24

Theologia eſt magis diuina, & magis ſapientia, quam metaphyſica. 1ª. q. 1. 6. c. 25

Theologia viæ, ſubalternatur theologiæ beatorum. 1ª. q. 1. 2. c. 1m. 26

THOMAS iubetur tangere Chriſtum, vt ſit teſtis reſurrectionis eius, licet crederet ſolo aſpectu. Magdalena vero prohibetur, quia mulier erat. 3ª. q. 54. 4. 2m. & q. 55. 6. 3m. 1

Thomas aliud vidit, aliud credidit. 22æ. quæſtio. 1. 4. 1m. & 3ª. q. 55. 5. 3m. 2

Thomas Cantuarienſis, ſuſtinuit ſcandalum publicum, vt occurreret maiori periculo, ſcilicet libertatis eccleſiæ, * & repetiit res eccleſiarum, cum ſcandalo regis. 22æ. q. 43. 8. b. 3

THVRIFICATIO non ceſſauit in nouo teſtamento, quia ſignificat deuotionem orationis, non vt futuram, nec vt effectum eius, ſed vt ſemper habendam. 3ª. q. 83. 5. 2m. 1

Vtimur

1 Vritur thurificatione, non ex ſtatuto legis veteris, ſed eccleſiæ, ad reuerentiam euchariſtiæ, & ad repræſentationem effectus gratiæ: ideo primo fit altari, quod ſignificat Chriſtum, ſecũdo omni homini per ordinem, quia gratia deriuatur à Chriſto ad fideles, officio miniſtrorum. 3a.q.83.5.2m.

2 T H V S offerebatur in ſacrificiis veteris legis, ad ſignificationẽ deuotionis neceſſariæ offerentibus, & bonæ famæ, quia pingue & odoriferum eſt. 12æ.q.102.3.14m.

3 Nec ponebatur in ſacrificio zelotypiæ, qui non procedebat ex deuotione, ſed magis ex ſuſpicione. 12æ.q.102.3.14m.

T I M I D I T A S eſt peccatum, leuius intemperãtia, ratione peccantis, triplici ratione & obiecti ſiue materiæ neceſſitatis. ſ. quia timidus eſt minus compos ſuæ mentis, & peccatum eius eſt minus volũtarium dupliciter. ſ. cum principium eius ſit ab exteriori impellente, atque minus circa ſingularia, & minus de facili poteſt contra timiditatem remedium adhiberi. 22æ.q.142.3.o.

1 T I M O R inter cæteros animæ motus, poſt triſtitiam, magis obtinet rationem paſſionis, & eſt ſpecialis paſſio. 12æ.q.41.1.2.o.

2 Timor eſt triſtitia, non quidem eſſentialiter, ſed ratione obiecti triſtantis ſi ſit præſens. 12æ q.41.1.23m.

3 Timor non eſt virtus theologica, quia non habet Deum pro principali obiecto, ſicut amor, ſed malum. 12æ.q.19.9.1m.&3m.

4 Timor pertinet ad appetitum ſenſitiuum. 12æ.q.41.1.c & 12æ.q.7.1.c.

5 Timor nullo modo eſt in concupiſcibili, ſed in iraſcibili. 12æ.q.23.1.c.& q.41.1.3m.& q 42.3.2m.& q.43.1.3m.

6 Vis appetitiua perficitur contra concupiſcentiam inordinatam delectabilium, donũ timoris: idem timor correſpondet temperantiæ 12æ.q.68.4.c.fi.& 1m.& 4m.& 22æ.q.141.1.3m.

7 Decertantes non timent propter potentiam decertandi, ſed propter defectum eius. 12æ.q.45.2.3m.

8 Decapitandi non timent, quia non habent ſpem euadendi, quę requiritur ad timorem. 12æ.q.42.2.c.fi.& q.43.1.c.2m.& 3a.q.15.7.c.

9 Timor nullo modo eſt in Deo, quia Deus non habet ſuperiorem. 22æ.q.19.11.2m.

10 Habitus & actus doni timoris, & paſſio eius, fuit in Chriſto ſecundum quod appetitus eius refugiebat læſionem corporis, non autem incertitudo futuri, nec vitium timiditatis actu, nec habitu. 3a.q.7.6.o.& q.15.7.o.

11 Timor filialis, eſt in beatis, quo ad actum reuerendi Deum, non autem quo ad actum timendi ſeparationem à Deo, nec timor ſeruilis. i. de pœnis, eſt in eis. 12æ.q.67.4.2m.& 22æ.q.19.11.o.

12 Timor eſt in damnatis propter ſucceſſionem pœnarum, non tamen propriè, quia ſunt ſine ſpe. 12æ.q.67.4.2m.

13 Obiectum timoris, eſt malum futurum, difficile, cui reſiſti non poteſt. 12æ.q 41.1.o.& a.4.c.& q.42.1.3.5.c.& q 43.1.c.& q.44.2.c.3m.& 22æ.q.19.11.c.& q.123.3.c.& q.144.1.c.& 2.c.

14 Timor primo & per ſe reſpicit malum, vt proprium obiectum: bonum autem, vt habet reſpectum ad malum duplex. ſ. priuans bonum, vel inflictum à bono. 12æ.q.42.1.o.& q.43.1.1m.

15 Timor reſpicit duo. ſ. malum quod refugit, & bonum quod ſua virtute poteſt infligere malum. 12æ.q.42.1.c.& q.43.3.1m.& 22æ.q.19.1.c.& 3a.q.7.6.o.

16 Deus timetur, non quidem vt malum, ſed quia infligit malum pœnæ. 12æ.q.42.1.c.& 22æ.q.19.1.o.& 9.2m.

17 Deus eſt obiectum timoris, ratione iuſtitię, ſpei vero ratione miſericordię. 22æ.q.19.1.2m.

18 Timor eſt de malo naturę, non autem proprie de malo culpę, niſi ratione exterioris cauſę. ſ. ſeductionis & huiuſmodi. 12æ. q. 42.2.3.c.& 22æ.q.144.2.c.

19 Malum naturæ, dupliciter non timetur. ſ. quãdo eſt multum diſtans, vel quando eſt ineuitabile. 12æ.q.42.2.o.& 6.2m.

20 Inſolita & repentina, maxime timentur, quia videntur eſſe maiora mala, & minus remediabilia. 12æ.q.42.5.o.& q.48.3.3m.

21 Quę non habent remedium, quando ſunt in præſenti, maximè timentur de futuro, non autem ſi carent remedio, dum ſunt futura. 12æ.q.42.6.o.

22 Malum quod timetur, ſemper eſt à cauſa extrinſeca. 12æ.q.42.3.c.2m.& 4.c.

23 Timor vt eſt à cauſa extrinſeca, id eſt, vt eſt paſſio cõſequens phantaſiam mali imminentis, poteſt timeri, non autem ſecũdum quod ſubeſt voluntati. 12æ.q.42.4.o.

24 Timor oritur ex fuga mali, quæ oritur ex deſiderio boni: ideo timor dicitur deſiderium. 12æ.q.41.2.3m.

25 Timor per ſe naſcitur ex amore, ſed per accidẽns cauſat amorem. 12æ.q.43.1.1m.& 22æ.q.123.4.2m.& q.25.2.c.& q.126.1.c.& q.173.2.3m.

26 Amor eſt cauſa timoris, diſpoſitiue, & materialiter, ſed illatiuum mali, eſt cauſa timoris effectiue. 12æ.q 43.1.c.& 2.c.& 22æ.q.19.9.3m.

27 Defectus eſt cauſa timoris, diſpoſitiue, & materialiter ex parte timentis, ſed ex parte eius qui timetur, virtus & robur eſt cauſa per ſe, per accidens autem defectus. ſ. ignorantia, iniuſtitia, læſio, vel timor læſiuus. 12æ.q.43.2.o.

Senſus non apprehendit futurum, ſed ex apprehenſione præſentis, animal mouetur inſtinctu naturali, ad timendum, vel ſperandum futura. 12æ q.41.1.3m. 28

Timor conſequitur deſperationem vincendi. 12æ.q.45.2.c. 29

Mites, & aſtuti, occultant iram, & nocent improuiſis: ideo magis timentur, quàm acuti: quia qui habent iram acutam, non occultant eam & ideo nocumenta ab illis illata, non ita ſunt repentina, quin præuideantur. 12æ.q.42.5.2m. 30

Timor cauſat contractionem caloris, & ſpiritus ab exterioribus ad interiora: ſed propter frigus cauſatum ex imaginatione, refugiunt à corde, & à ſuperioribus ad inferiora: ſed ira facit econuerſo, propter calorem & ſubtilitatem ſpirituum: ideo timor ſupra fugam & abominationem, addit quandam depreſſionem animi propter difficultatem mali: ſed ira facit promptos, & audaces ad inuadendum. 12æ.q.23.2.c.& q.44.1.3.o.& q.45.4.1m.& 3m. 31

Timor impedit operationem exteriorem, ex parte membrorum propter defectum caloris, ſed confert et ex parte animæ, per ſolicitudinem, niſi perturbet rationem, propter exceſſum. 12æ.q.44.4.o. 32

Timor facit tacere, quia contrariatur formationi vocis. 12æ.q.44.1.2m. 33

Timor facit pallere, ſed verecundia, rubere: quia obiectum primi, opponitur naturę, & appetitui animali: obiectum autem ſecundi, opponitur ſecundo tantum. 12æ.q.44.1.3m.& 3a.q.72.9.c. 34

Timor cauſat ſitim, ſolutionem ventris, remiſſionem vrinæ & ſeminis, propter contractionem ventris, & teſticulorum. 12æ.q.44.3.1m. 35

Timor Dei operatur ad vitationem omnis peccati, etiam negligentiæ. 12æ.q.54.2.4m. 36

Timor qui eſt ſecundum rationem, excuſat totaliter à peccato, non autem timor inordinatus, ſed diminuit peccatum, inquantum eſt inuoluntarius. 22æ.q.125.4.o. 37

Timor duplex, ſcilicet naturalis, id eſt, de malo corruptiuo, & non naturalis, id eſt, de malo contriſtatiuo non repugnante naturæ. 12æ.q 41.3.o. 38

Species timoris ſunt ſex, ſcilicet ſegnities, erubeſcentia, verecundia, admiratio, ſtupor & agonia. 12æ.q.41.4.o.& 22æ.q.19.3.2m. 39

Timor duplex, ſcilicet filialis, & ſeruilis. 12æ.q 67.4.2m.& 22æ.q.7.1.c.& q.22.1.o. 40

Timor quadruplex, ſcilicet humanus vel mondanus, ſeruilis, initialis, & filialis ſiue ſanctus ſeu caſtus. 22æ.q.19.2.c. 41

Timor & triſtitia, habent conuenientiam in malo: ſed differunt, quia primum eſt de futuro & arduo, ſecundum autem de præſenti & abſolute. 12æ.q.42.3.2m.& 3a.q.41.7.c. 42

Timor magis reſpicit rationem difficilis, quam ſpes. 12æ.q.44.2.3m. 43

Ea quæ augent ſpem, diminuunt timorem, vt experientia, & omne augens poteſtatem. 12æ.q.42.5.2m. 44

Timor qui eſt inordinatus mortis tantum, id eſt, timiditas, opponitur fortitudini, non autem timor qui eſt ſecundum rationem: nec timor inordinatus aliarum rerum, quia includitur in quolibet peccato. 22æ.q.125.2.o. 45

Timor initialis & filialis, differunt ſecundum ſtatus, ſicut imperfectum, & perfectum, non autem eſſentialiter. 22æ.q.19.8.o. 46

Timor mundanus & humanus, pro eodem computantur, quia conueniunt in vna ratione auertendi à Deo. 22æ.q.19.5.5m. 47

Timor mundanus vel humanus reſpiciunt pœnam auertentem à Deo, ſed timor ſeruilis & initialis, pœnam trahentem ad eum, ſeruilis principaliter, alius ſecundario. 22æ.q.19.2.4m. 48

Timor ſeruilis & filialis non ſunt idem ſecundum ſubſtantiam, ſed differunt eſſentialiter, & ſpecifice. 22æ.q.19.2.3m.& 5.o. 49

Timor filialis, non contrariatur virtuti ſpei, ſed ſibi mutuo cohærent, & ſe inuicem perficiunt. 22æ.q.19.9.1m. 50

Timor ſeruilis, ex amore ſui cauſatur. 22æ.q.19.6.c. 51

Timor ſeruilis, manet cum charitate, quo ad ſubſtantiam eius, non quo ad ſeruilitatem. 22æ.q.19.6.o.& 8.2m.& 10.c. 52

Timor ſeruilis ſecundum ſuam ſubſtantiam eſt bonus, ſed ſeruilitas eius eſt mala. 22æ.q.19.4.o.& 7.9.c. 53

Timor non eſt peccatum ſecundum ſe, ſed vt eſt inordinatus: & ſic eſt peccatum mortale, & quandoque veniale. 22æ.q.125.3.o.& 4.c.& q 126.1.o. 54

Timor mundanus, ſemper eſt malus, quia cauſatur ab amore ſemper malo. ſ. ab amore mundano. 22æ.q 19.3.o.& 9.c. 55

Timor filialis, & timor caſtus ſunt idem. 22æ.q.19.2.3m. 56

Timor filialis habet duos actus. ſ. reuereri Deum, & timere ſeparationem ab eo. 12æ.q 67.4.2m. 57

Timor filialis augetur, aucta charitate: ſeruilis vero diminuitur ſecundum actum eius, non autem ſecundum ſubſtantiam. 12æ. q. 19.10.o. 58

Timor filialis, ſiue caſtus, eſt primum donum, inter ſeptem dona ſpiritus ſancti, non autem timor mundanus vel humanus, nec ſerui- 59

ſcilicet ſit à ſpiritu ſancto.22.q.19.9.c.& 11.1m.
60 Actus doni timoris in beatis,eſt habere reuerentiam ad Deum.12.q.67.4.1m.
61 Donum timoris,eminentius retrahit à malis, propter reuerentiam Dei,quam virtus moralis.12.q.68.4.4m.
62 Donum timoris,datur contra ſuperbiam: nec tamen eſt humilitas, ſed eſt principium eius.22.q.19.9.4m.
63 Donum timoris,correſpondet ſpei.22.q.17.principio & q.19.principio.
64 Donum timoris,principaliter correſpondet ſpei, ſecundario autem temperantiæ.22.q.141.1.3m.
1 TYRANNVS.& Regnum faciliter degenerat in tyrannidē,propter magnam potentiam eius,ex crudelitate & auaritia.niſi regis ſit perfecta virtus.12.q.105.1.2m.
2 Tyranni,ciuitates deſolantes,ſacra prædantes,id eſt,magna per vim auferentes,ſunt iniuſti, non autem illiberales, quia illiberalitas, eſt circa mediocres pecunias.22.q.118.6.4m.
3 Perturbatio regiminis tyrannici,non habet rationem ſeditionis,niſi ſic inordinate fiat,quod maius detrimentum ſequatur:ſed tyrannus eſt magis ſeditioſus.22.q.42.2.3m.
4 Non licet occidere,vel inuadere tyrannos, niſi per publicam poteſtatem,licet principatus eorum ſit iniuſtus.22.q.42.2.3m.
TORNEAMENTVM,id eſt,inordinata & periculoſa exercitia, prohibentur priuatione ſepulturæ eccleſiaſticæ,non autem caſtiludia.22.q.40.1.4m.

1 TOTVM triplex,ſcilicet quantitatiuum, rationis vel eſſentiæ, totum potentiale vel virtutis:ſecundum & tertium conuenit formis per ſe:primum vero,per accidens tantum.1.q.76.8.c.
2 *Totum homogeneum, nihil includit quod non includat quælibet pars eius,nec differt ſecundum identitatem earum & totius, nec per conſequens à ſuis partibus.1.q.11.2.2m.
3 Totum ſubſtantiale,eſt in qualibet parte totum,ſicut tota natura & ſpecies aquæ,eſt in qualibet parte aquæ,nō autem totum quantitatiuum.ſed pars in parte,ſicut locatum in loco.1.q.8.2.3m.
4 In ſubſtantiis incorporeis,non eſt totalitas per ſe nec per accidens, niſi ſecundum perfectam rationem ſuæ eſſentiæ.1.q.8.2.3m.& q.20.2.3m.& q.76.8.c.
5 Virtus totius potentialis,eſt in vna parte eius complete, in aliis autem diminute.1.q.77.1.1m & 12.q.57.2.2m.
TRADITVS,verus eſt falſus lector,ſecundum Auguſt.1.q.17.1.1m.
1 TRAHERE.& Multi trahentes vnam nauim,faciunt vnam actionem ex parte operati,ſed multas ex parte agentium.1.q.76.2.c.
2 Te tua fata trahunt,vt poëta dixit.1.q.116.1.3m.
1 TRANSFIGVRATIO Chriſti,conuenienter facta eſt,oſtenſione gloriæ, non autem mutatione formæ, vel naturæ.3.q.45.1.c.
2 Teſtes eius fuerunt conuenientes,ſcilicet Moyſes, Helias, Petrus, Ioannes,Iacobus.& Deus pater.3.q.45.3.4.c.
3 Moyſes tunc non reaſſumpſit proprium corpus, ſed aliud ſicut angeli:Helias autem habuit proprium corpus, & venit illuc de paradiſo terreſtri,non autem de cælo empyreo.3.q.45.3.2m.

1 TRANSGRESSIO proprie,eſt agere contra præceptum negatiuum:& eſt communis omni peccato materialiter: ſed formaliter eſt ſpeciale peccatum dupliciter,ſcilicet, vt dicit contemptum præcepti,& vt differt ab omiſſione.22.q.79.2.c.& 3.3m.& 4.3m.
2 Tranſgreſſio & omiſſio proprie,ſunt peccata mortalia,ſed large, id eſt præter præcepta ſunt venialia.22.q.79.4.3m.
3 Tranſgreſſio ſimpliciter & abſolute,grauior eſt omiſſione, licet aliquando ſit econuerſo.22.q.79.4.c.
4 Tranſgreſſio contrariatur actui virtutis,cuius omiſſio, dicit ſimplicem negationem.22.q.79.4.c.2m.
Omnis tranſitus,eſt determinatio ad determinatum, 1.q.46.2.4m.
TRANSMVTATIO organi ſenſus duplex,ſ.intentionalis ſeu ſpiritualis,& naturalis: prima requiritur per ſe ad actum potentiæ ſenſitiuæ apprehenſiuæ,ſecunda vero per accidens: ſed requiritur per ſe,ad actum appetitus ſenſitiui.12.q.22.2.3m.& 3.c.
1 TREMOR eſt effectus timoris, propter debilitatem virtutis, ex defectu caloris,12.q.44.1.2m.& 3.c.
2 Cor timentibus maximè tremit, & quæ connectuntur pectori, vt vox,labium inferius,mandibula inferior,brachia,manus quia calor deſerit ea,& deſcēdit ad inferiora,vel quia hæc membra ſunt mobiliora,ſicut & genua.12.q.44.3.3m.
1 TRIBVLATIO.& Miſericordes quandoq; tribulantur,ad eorum correctionem, vel humiliationem, vel probationem.22.q.108.c.ſi.
2 Tribulationes quibus Deus punit peccatores, ſunt meritoriæ & ſatisfactoriæ,ſi patienter accipiuntur,non autem aliter.22.q.87.6.c.ſi.

Nullus eſt ſic crudelis, qui tribulatis & humiliatis noceat, ſed parcit. quia canis etiam non mordet hominem iacentem.22.q.47.4.2.1. 3
TRIDVO Chriſtus fuit totus in ſepulchro,non autem totum.3.q.52.3.c.

TRINITAS.& Trinitatem non eſſe in diuinis, eſt impoſſibile. 1.q.31.1.c. 1
Nomen trinitatis,ſignificat vnitatem eſſentiæ in recto,& numerum perſonarum in obliquo quo ad etymologiam,ſed quo ad ſignificationem,eſt econuerſo.1.q.31.1.1m. 2
Nomen collectiuum,ſignificat multitudinem ſimpliciter, id eſt, diuiſorum per eſſentiam & vnitatem minimam,ſ.vnitatem ordinis, ſed trinitas econuerſo,1.q.31.1.2m.& q.39.5.6m. 3
Per rationem naturalem,non poteſt veniri in cognitionem trinitatis perſonarum.1.q.32.1.c & q.39.7.c & q 93.6.4m. 4
Bonitas Dei,per effectus poteſt intelligi, ſine trinitate perſonarum, non autem in viſione beata.22.q.2.8.3m. 5
Trinitas non eſt trina,quia eſſent tres trinitates.1.q.31.1.5m. 6
Trinitas eſt in vnitate,& econuerſo, id eſt tres perſonæ ſunt in vna eſſentia & econuerſo.1.q 31.1.4m. 7
Deus eſt trinitas,contra Porretanos,1.q.39.6 1m. 8
Pater non eſt trinitas.1.q 31.1.1m.& q.39.6.1m. 9
TRIPLICITAS non conuenit Deo, quia non ſignificat abſolute numerum ſicut trinitas, ſed ſignificat comparationem inæqualitatis, quia eſt ſpecies proportionis inæqualis.1.q.31.1.5m.
TRISTITIA eſt paſſio animalis,media inter duas paſſiones iraſcibilis,quia ſequitur timorem,& prior eſt ira, quam etiam cauſat.12.q.25.1.c.& q.42.3.1m. 1
Triſtitia eſt dupliciter mala,ſcilicet ſecundum ſe, quæ eſt de malo apparenti,& vero bono, & ſecundum effectum, ſcilicet, de vero malo, ſed immoderata impediens bonam operationem. 12.q.31.1.c. 2
Species eius,ſecundum aplicationem ad extraneum, ſunt quatuor, ſcilicet miſericordia,inuidia,anxietas vel anguſtia, & accidia. 12.q.35.8.c.& q.41.4.1m.& 22.q.35.4.3m. 3
OBIECTVM triſtitiæ,eſt malum proprium præſens. 12.q.35.8.c & q.36.1.c.1m. 4
Triſtitia eſt de bono alterius, inquantum eſt malum ſibi quadrupliciter,ſcilicet nocendo, carendo, excedendo, & quia eſt indignum,22.q.36.1.2.c. 5
Dolor eſt de repugnante ad naturam corporis, apprehenſo per tactum, incipiens in læſione corporis, & terminatus in apprehenſione:ideo eſt in ſenſu ſubiectiue,& eſt paſſio corporalis: ſed triſtitia eſt de repugnante appetitui apprehenſo interius, incipiens in apprehenſione, & terminatur in affectione. & eſt in appetitu ſenſitiuo,& eſt paſſio animalis,12.q.42.3.2m.& 3.q.13.6.c. & q.46.6.c. 6
Triſtitia eſt ſubiectiue in concupiſcibili. 12.quæſtion.23.1.c.1m.& 1 c. 7
Nulla triſtitia ſecundum Stoicos eſt vtilis ad aliquid:ideo quælibet triſtitia,ſecundum eos eſt vitanda.3.q 45.6.2m. 8
Vera triſtitia fuit in Chriſto.3.q.15.6.c.& 7.c.2m.& 9.c.& q.46.6.c. 9
Triſtitia fuit in ratione inferiori Chriſti, non autem in ratione ſuperiori, niſi ſecundum quod radicatur in eſſentia animæ.3.q.46.8.c. 10
Omnis defectus corporalis,diſponit ad triſtitiam.12.quæſt.35.1.2m. 11
Ex ſpe & memoria malorum,cauſatur triſtitia,ſed non tanta,quanta à ſenſu præſentium.12.q.30.1.3m. 12
Triſtitia inter omnes animæ paſſiones,maxime corpori nocet. 12.q.37.4.c.& q.41.1.c 13
Triſtitia impedit omnem operationem,de qua eſt,ſed auget eam operationem,cuius eſt principium,12.q.37.2.3.c.& q.39.3.3m.& q.59.3.2m. 14
Contemplatio veritatis, mitigat triſtitiam dolorem, etiam in cruciatu,ratione delectationis.12.q 38.4.c. 15
Virtus moralis,directe mitigat triſtitiam interiorem, conſtituendo medium in ea,non autem dolorem exteriorem. quia non obedit rationi,ſed ſequitur naturam corporis,ſed mitigat indirecte, per redundantiam,3.q.46.6.2m. 16
Amici condolentes,mitigant triſtitiam,quia videntur comportare triſtitiæ onus cū illo.& quia in eo ſe percipit ab eis amari; quod eſt delectabile,delectatio autem omnis mitigat triſtitiam. 12.q.38.3.c. 17
Somnus,balneum.& omnia recreantia, mitigant triſtitiam. 12.q.38.5.c. 18
Omne anima naturaliter fugit triſtitiam.22.q.34.6.c. 19
*Paſſio concupiſcibilis importans quietem in malo, ſcilicet triſtitiam,media eſt inter duas paſſiones iraſcibilis, ſequitur enim timorem. 20

morem. Cum enim occurrerit malum quod timebatur, cauſatur triſtitia. Præcedit autem motum iræ. Quia cum ex triſtitia præcedente aliquis inſurgit in vindictam, hoc pertinet ad motum iræ. 12æ q.15.1.c.

THRONI dicuntur propter quatuor conuenientias ad ſedes materiales. quia eleuantur ſuper terram, firmantur, ſedentem ſuſcipiunt, & apertæ ſunt deſuper. 1a.q.108.5.6m.

TVRPILVCRVM eſt ſpecies auaritiæ. 22æ.q.118.8.4m.

TVRPILOQVIVM eſt filia luxuriæ, quia luxurioſi quorum eſt cor turpibus delectationibus plenum & concupiſcentiis, de facili ad turpia verba prorumpunt. 22æ.q.153.5.4m.

1 TVRPITVDO duplex. ſ. voluntaria & inuoluntaria. Prima eſt vitioſa non autem ardua: ſed ſecunda eſt penalis & ardua. ſ. vituperium. 22æ q.144.2.c.

2 Turpitudo duplex. ſ. inhoneſtatis & exterioris defectus. Secunda eſt in humilitate & mendicitate, non autem prima. 22æ.q.187.5.4m.

1 TVRTVR eſt melior pullis eius: in columbis autem eſt econuerſo. 12æ q.102.3.3m.

2 Turtur & columba erant ſacrificia pauperum, in holocauſtis, propter volatus altitudinem. & in hoſtiis pro peccato. non autem in pacificis, quia non erant neceſſitatis. 12æ.q.102.3 9m. & 3a.q.37.3.c.4m.

3 Turtur & columba ſunt in copia in Iudæa. Et ſignificant coniunctionem duarum naturarum in Chriſto, caſtitatē & charitatem. 12æ.q.102.3.2m. & 3a.q.37.3.4m.

4 Turtur ſolitaria, ſignificat contemplationem & ſecretas orationum lachrymas. Sed columba gregalis vitam actiuam, & orationes eccleſiæ publicas. 3a.q.37.3.4m.

5 Turtur ſignificat prædicationem & confeſſionem fidei, per ſuam loquacitatem. Sed columba ſignificat ſimplicitatem & manſuetudinem. 3a.q.37.3.4m.

V

1 VACVVM non fuit ante creationem, nec poſt: quia vacuum non eſt tantum negatio ſed priuatio. i. ſpatium capax corporis ſine corpore. Nec fuit poſſibile, niſi potentia creantis. 1a.q.46.1.4m.

1 VAGATIO mentis in oratione, tollit fructum eius. Et eſt peccatum ex propoſito tantum. 22æ. q.83.13.3m.

2 Et eſt filia accidiæ. 22æ.q.35.4.2m. & 3m.

VAPOR non aſcendit ad cacumina quorundam montium. 1a.q.68.2.c.fi.

VARRO ſecundum Auguſtinū, dixit quod eſt Deus anima mundi. motu & ratione mundum gubernans. 1a.q.1.c.

1 VAS quandoque dicitur inſtrumentum operandi aliquid. 3a.q.62.3.1m.

2 Vaſa ſacra, in neceſſitate eccleſiæ, quo ad materiam tantum, poſſunt vendi integra, ad vſum eccleſiæ. Si autem vendantur ad alium vſum frangantur, præmiſſa oratione. Nō autem vendi poſſunt ratione conſecrationis: vt. ſ. pro ea aliquid plus exigatur, quia ſimonia eſſet. 22æ.q.100.4.c.2m. & 3m.

VBIQVE eſſe, conuenit ſoli Deo. 1a.q.8.1.4.0. & q.16.7.2m. & q.52.2.c. & q.112.1.c.

VELLEITAS quæ ſecundum quoſdam eſt voluntas incompleta, eſt de impoſſibili, quia. ſ. aliquis vellet illud, ſi eſſet poſſibile. Voluntas autē completa non eſt niſi de poſſibili, quod eſt bonum volenti. 12æ.q.13 5.1m. & 3a.q.21.4 c.

Motus naturalis eſt velocior in fine & tardior in principio, motus autem violentus econuerſo. 12æ.q.34.6.c.2m.

1 VELVM templi duplex. ſ. interius ante ſancta ſanctorum, & exterius. Secundum ſciſſum eſt in paſſione Chriſti, non autē primum. 12æ.q.101.4.4m.

2 Velum templi habebat quatuor colores, per quos quatuor elementa deſignantur quæ nos impediunt à diuinis. ſ. byſſum per quod deſignatur terra, quia byſſus. i. linum de terra naſcitur: purpurā, per quam ſignificatur aqua. Fiebat enim purpureus color ex quibuſdam conchis quæ inueniuntur in mari: hyacintheū, per quam ſignificatur aër, quia habet aëreum colorē, & coccū bis tinctum per quem deſignatur ignis. Vel per colores eius quatuor, deſignantur quatuor virtutes. ſ. quia velum erat ornatum byſſo, ad deſignandum carnis puritatem: purpura autem ad figurandum paſſiones, quas ſancti ſuſtinuerunt pro Deo: cocco bis tincto, ad ſignificandum charitatem geminam Dei & proximi. Hyacintho autem ſignificabatur cæleſtis meditatio. 12æ.q.102.4.4m. & & 8m.

VENATIO, Aucupium & piſcatio ſunt à natura. Ideo ſunt ſecundum ſe licita. 1a.q.96.1.c & 22æ.q.64.1.0.

1 VENDERE & Pretium rerum venalium, conſiderantur ſecundum vſum hominis, non autem ſecundum gradum naturæ rerum. 22æ.q 77.2.3m.

2 In illis eſt peccatum, quæ bis venduntur, quod patet in iis quorum vſus non eſt aliud à re ipſa. In quibus rebus, qui rem vendit, vel mutuat, cum in huiuſmodi tranſeat dominium ad accipientem, vel rem bis vendit, & eſt in venditionibus ad credentiam dum plus pro dilatione volunt accipere, vel vendunt quod non eſt. Et vtrunque eſt vſurarium & peccatum. 22æ.q. 78.1.0.

In domo autem ſunt duo, ſcilicet ſubſtantia & vſus. Sed aliud eſt habere domum, & aliud vti domo. Vnde ſeparatim poſſum vſum vendere, ſine domus venditione. & ita in omnibus aliis huiuſmodi. Vnde ſi aliqua ſunt quæ conſiſtant in ipſo vſu tantum, & vſus eorum eſt diſtractio, non poteſt fieri id quod de domo. 22æ.q.78.1. 3

Denarius vero vtimur diſtrahendo, & frumento conſumendo, & ideo ſi vſum vendis, bis vendis. 22æ.q.78.1.0. 4

Vendere ad terminum ſecundum iuſti pretij quantitatem, non eſt vſura Si autem cæteris paribus, fiat vltra iuſti pretij quantitatem propter temporis expectationem, eſt peccatum vſuræ. 22æ.q.78.1.c. & 2.7m. 5

Vendens ſcienter rem quæ deficit in ſpecie ſubſtantiæ, quantitate, vel qualitate, peccat. Non autem vendens ignoranter. Sed cum ſciuerit, tenetur recompenſare. 22æ q.77.2.0. 6

Vendere carius quam emit, eſt licitum, meliorando rem, vel ſi mutetur pretium ratione loci vel temporis, vel propter periculum transferendi vel faciendi fieri. 22æ.q.77.4.5m. 7

Illa ſuperabundantia quę ex iuſta permutatione ſeu venditione accidit, non habet vitium inæqualitatis. Alias non fuiſſet venditio vel permutatio iuſta. 22æ.q 77.4.1m. 8

Vendere rem plus notabiliter, quàm valeat ſimpliciter ſibi, vel ipſi vendenti, non licet, quamuis lex humana permittat citra dimidium. 22æ.q.77.1.0. 9

Vendens non tenetur dicere publice vitium rei, nec in particulari, niſi propter damnum, vel periculum. 22æ.q.77.3.0. 10

Venditor non tenetur dicere ementibus abundantiam venalium futuram per aduentum aliorum mercatorum, nec minuere pretiū. 22æ.q.77.4.3m. 11

Menſuras venalium, oportet eſſe diuerſas in diuerſis locis, & eas inſtitui, publica auctoritate vel conſuetudine. 22æ.q.77.2.2m. 12

VENTER adulteræ, potantis aquam zelotypiæ, ſemper intumeſcebat. 12æ.q.102. 2.3m.

VENVS agit ex inſidiis, & furatur intellectum multum ſapientis. 22æ.q.55.8.1m. 1

Venus dicitur ab Ariſtotele doloſa, & corrigia eius varia, ſecundum quandam ſimilitudinem, inquantum hominem ſubito ſurripit, ſicut & in dolis agitur, non tamen per aſtutias, ſed magis per violētiam concupiſcentiæ & delectationis. Ibidem. 2

VERBERARE hominem, nulli licet, niſi habenti poteſtatem ſupra eum, vt pater ſupra filium, & dominus ſupra ſeruum. 22æ.q 65.2.0. & q 72.1.2m.

VERSOSITAS, curioſitas, importunitas, inquietudo, & inſtabilitas loci vel propoſiti, pertinet ad euagationem mentis. Ideo oriuntur ex accidia. 22æ q.35.4.3m.

VERBVM proprie importat rationem formæ exemplaris, quia eſt ars. 1a.q.3.8 2. 1

Verbum cordis importat aliquid procedens ab intellectu, vt conſtitutum per operationem eius. 1a.q.27.1.c.fi. & q.28.4.1m. & q.34.1.c. 2

Verbum eſt ipſum intellectum, & id quod concipitur. 1a.q.22.1.c. & q.28.4.1m & q.34.1.c. 3

Quicunque intelligit, ex hoc ipſo quod intelligit, procedit aliquid intra ipſum. ſ. verbum. 1a.q.27.1.c. 4

Verbum in anima, ſine actuali cognitione eſſe non poteſt. 1a. q.93.7.c.3m. 5

Verbum cordis ſignificatum verbo oris, eſt conceptio rei intellectę, ex vi intellectiua proueniens, vel ex eius notitia procedens. 1a. q.27.1.2.c. & q.28.4.1m. & q.34.1.0. & q.107.1.5. & q.12æ.q.93.1.2m. 6

Nihil implicans contradictionem, poteſt dici verbum. 1a.quæſt.25.3.c.fi. 7

Verba tenent præcipuum locum inter ſigna, quibus homo aliquid ſignificat alteri. 22æ.q.55.4.2m. & q.72.1.c. & q.110.1.2m. & 3a.q.60.6.c.1m. & 2m. 8

Verbis vtimur ad hominem, vt ei manifeſtemus noſtros conceptus: ad Deum autem, vt nos vel alios reficiamus. 22æ.q.91 1.c. 9

Verba vt ſigna inferunt multa damna, & in verbo homo facile delinquit. Sed ſecundum ſuam eſſentiam. i. vt ſoni, non nocent niſi auditui. ſ. clamando. 22æ.q.72.1.1m. & q.89.2.c.fi. 10

Verbum noſtræ mentis manet, non autem verbum vocale. Sed neutrum ſubſiſtit. Verbum vero diuinum manet & ſubſiſtit. 1a.q.37.1.2m. 11

Verbum Dei eſt tantum vnum, perfectum, & idem quod eſſentia, & ideo eſt ſibus. Non autem verbum noſtrum, niſi metaphorice, quia eſt multiplex, imperfectum, & accidens. 1a.quæſt.27.2.2m. & q.3. 12

q.33.2.3^{m}.& q.34.2.1^{m}.& 3.c.
13 Diuerſitas obiectorum, diuerſificat ſpeciem verbi & amoris.1ª.q.93.8.c.
14 Verbum duplex.ſ.verbum vocale,& verbum mẽtale.Primo reſpondet ſpiritus corporalis: ſecundo vero ſpiritus intimi amoris.1ª.q.27.1.c.
15 Verbum triplex,ſcilicet verbum cordis, vocis, & habens imaginem vocis.1ª.q.27.1.c.
16 Verbum proprie dicitur tripliciter.ſ.conceptus mentis,vox ſignificatiua eius.& imaginatio vocis. Improprie vero dicitur verbũ, res ſignificata vel effecta verbo.1ª.q.34.1.c.
17 Verbum vt ſignificat conceptum mentis,eſt in Deo proprie, ſecundum alias vero ſignificationes eius, eſt in Deo metaphorice tantum.1ª.q.34.1.c.1^{m}.& q.35.2.5^{m}.
18 IN DIVINIS eſt tantum vnum verbum.1ª.q.27.5.3^{m}.& q.34.2.c.& 1ª.q.42.6.c.
19 *Verbum in diuinis proprie, dicitur perſonaliter tantum, non autem eſſentialiter.1ª.q.34.1.0.& 12æ.q.93.1.2^{m}.
20 Verbum eſt in diuinis ab æterno,& non tantum ratione incarnationis eius.1ª.q.34.3.2^{m}.
21 Verbum in diuinis proprie,cõuenit ſoli filio, figuratiue autem conuenit ſpiritui ſancto,inquantum manifeſtat filium.1ª.q.34.2.0.
22 Deus eodem modo,dicit ſe.& omnia alia, etiam creaturas.1ª.q.34.2.3^{m}.& 3.c.& q.37.2.c.3^{m}.
23 Verbum Dei reſpectu non entium,eſt expreſſiuum tantum, ſed reſpectu entium,eſt etiam factiuum.1ª.q.34.3.5^{m}.
24 Verbum Dei reſpectu creaturarũ,eſt expreſſiuum, & operatiuum, ſed reſpectu eorum quæ ſunt in Deo,eſt expreſſiuum tantum,1ª.q.34.3.c.
25 Verbum principaliter refertur ad patrem,& quaſi per ſe,ſed ad creaturas refertur conſequenter,& quaſi per accidens.1ª.q.34.3.0.
26 Verba ſignificantia aliquid deuotionis, excitant mentes, & præcipue minus deuotas. Sed verba pertinentia ad alia diſtrahũt mentem,& impediunt deuotionem.22æ.q.83.13.2^{m}.
27 Verba & participia dicuntur de Deo,ratione æternitatis, quæ continet omne tempus.1ª.q.10.2.3^{m}.
1 VERECVNDIA non eſt virtus proprie, ſed large, inquantum eſt paſſio laudabilis.22æ.q.144.1.0.
2 Verecundia eſt timor turpitudinis exprobrabilis. Et principaliter reſpicit vituperium. Sed reſpicit culpam cõſequenter. Et hoc dupliciter.ſ.ceſſando & celando.22æ.q.116.2.3^{m}.& q.144.1.c.2^{m}.& 2.c.& 4 c.
3 Verecundia non eſt timor de ipſo actu peccati, ſed de turpitudine vel ignominia,vel conuitio,vel opprobrio.12æ.q.41.4.c.3^{m}.& 3^{m}.& q.42.3.4^{m}.
4 Homines maxime verecundantur de actibus venereis,etiam in matrimonio,& de ſignis eorum.22æ.q.151.4.c.
5 Verecundia non eſt de operibus virtutum,niſi per accidens,ratione falſæ opinionis,vel propter notam præſumptionis vel ſimulationis.22æ.q.144.2.3^{m}.
6 Verecundia eſt ab iis, quorum teſtimonium eſt maioris ponderis, propter certitudinem ex rectitudine iudicij.ſ.à ſapiẽtibus & virtuoſis,vel ex cognitione.ſ.à notis & conuiuctis, vel propter effectum nocentis vel iuuantis.22æ.q.144.3.0.
7 Aliqua peccata grauiora ſunt minus verecundabilia,quæ tamẽ ſunt minus turpia, vel quia ſe habent in exceſſu temporalis boni.22æ.q.116.2.3^{m}.& q.144.2.4^{m}.
8 Verecundia eſt principium emendationis,quia in principio erubeſcimus oculos hominum:in fine vero,oculos rationis & Dei.22æ.q.144.4.4^{m}.
9 Verecundia celat turpem actum, ſed erubeſcentia ceſſat à turpi actu.Vel vtraque propter timorem vituperij.22æ.q.144 2.c.fi.
10 Verecundia iacit prima temperantiæ fundamenta, ſecundum Ambroſ.inquantum, ſcilicet incutit horrorem turpitudinis.22æ.q.144.4^{m}.
11 Ea ſæpius verecundari cauſatur virtus,qua vitantur turpia,non autem virtus qua quis verecundetur,tamen ſic diſponit, quod verecundaretur ſi turpia ageret.22æ.q.144.1.5^{m}.
13 Verecundia non eſt in peſſimis,quia peccatum non reputant vt turpe. Nec eſt in virtuoſis & ſenibus, quia non apprehendunt illud poſſibile ſibi,nec eſt difficile eis ad vitandum.22æ.q.144.4.0.
14 Verecundia conuenit ſenibus & virtuoſis conditionaliter tantum.ſ. quia verecundarentur, ſi aliquid turpe agerent.1ª.q.95.3 c.fi.& 22æ.q.144.4.c.1.5^{m}.& 4.c.
Carent verecũdia homines,in peccatis profundati,quibus ſua peccata non diſplicent,ſed magis de eis gloriantur.22æ.q 144.4.c.
VERERI.& Quidam ſunt qui non verentur alios contriſtare, 22æ.q.116.1.c.
4 VERITAS octupliciter diffinitur.1ª.q.16.1.c.fi.
3 Ratio veritatis conſiſtit in adæquatione rei & intellectus.1ª.q.21.2.c.
3 Ratio veritatis,prius eſt in intellecto,quàm in rebus.1ª.q.16.1.0.
*Veritas magis fundatur in eſſe rei.quàm in eſſentia rei.21æ.q.109.1.c. 4
Veritas dicit relationem,qua eſſe ordinatur ad intellectũ, ſicut bonitas ad appetitum.1ª.q.16.1.3.c. 5
Veritas dicitur primo de intellectu.de enunciatione vero, inquantum eſt ſignum eius:de re autem,vt de cauſa eius.1ª.q.16.7.8.c. 6
Veritas non entium,vt chimeræ,vel aliorum huiuſmodi,eſt tantum in intellectu,& ab eo cauſatur.1ª.q.16.3.2^{m}.& 5.3^{m}.& 7.4^{m}. 7
Ad veritatem locutionum,requiritur res ſignificata,& modus ſignificandi.1ª.q.39.4 5.c. 8
Veritas enunciabilium,non eſt aliud quàm veritas intellectus,quia enunciabile vt eſt in intellectu,habet per ſe veritatem: ſed in voce eſt verum quia ſignificat veritatem intellectus, non autem per veritatem in enunciabili exiſtentem 1ª.q.16.7 c. 9
Eadem eſt veritas, & rectitudo communium principiorum apud omnes, & æqualiter nota: ſed in ratione ſpeculatiua, eadem eſt, non autem æqualiter nota in concluſionibus: in practica vero ratione, nec eſt eadem, nec æqualiter nota. 12æ. q. 94.4.c. 10
Veritas triplex.ſ.cognitionis naturalis,infuſæ, & acquiſitæ.1.q.60.1.1^{m}. 11
Homo pertingit ad cognitionem veritatis tripliciter.ſ.capiendo à Deo,ab homine,& per ſtudium: primo eſt neceſſaria oratio: ſecundo auditus:tertio meditatio.22æ q.180.3.4^{m}. 12
Veritas quadruplex.ſ.vitæ.doctrinæ,iuſtitiæ, & locutionis 3ª.q.16.4.^{m}.& q.1.1.1^{m}.& 22æ.q.109.1.3^{m}. 13
Veritas eſt in intellectu Dei proprie & primo, ſed in intellectu noſtro, eſt proprie & ſecundario: in rebus autem eſt ſecundario & impropriis.1ª.q.16.7.8 c. 14
Deus eſt veritas.1ª.q.16.5.0.& 12æ.q.3.7.c. 15
Deus eſt ſumma maxima.& prima veritas.1ª.q.16.5.c. 16
Veritas in diuinis ſumitur dupliciter,ſcilicet proprie, id eſt, æqualitas intellectus Dei,ad eſſentiam eius principaliter, & ad creaturas conſequenter,& metaphorice,id eſt, ſumma imitatio principij: primo modo dicitur tantum eſſentialiter: ſecundo autem perſonaliter, & conuenit ſoli filio. 1ª.q.16.5.2^{m}.& q.39. 8.c. 17
Anima non iudicat de omnibus rebus, ſecundum quamcunque veritatem,ſed ſecundum primam veritatem,inquantum reſultat in anima.ſicut in ſpeculo,ſecundum prima intelligibilia.1ª. q.12 11.3^{m}. & q. 16.6.1^{m}.& q.84.5.c.& q.88.3.1^{m}. & 12æ. q. 93. 2. c. & 22æ.q.173.1.2^{m}. 18
Omnis veritas eſt à Deo 1ª.q 16.5. 3^{m}. 19
Veritas prima eſt finis omnium deſideriorum, & actionum noſtrorum.22æ q.4.2.3^{m}. 20
Omnes res ſunt veræ vna veritate,ſcilicet Dei, ſicut principio effectiuo & exemplari:ſed multis formaliter.1ª. q.16.6. 0. & 12æ. q.93.1.3^{m}. 21
Quælibet veritas,præter primam,eſt aliquo modo mutabilis. 1ª. q. 16.8.0, 22
Veritas qua quis dicit verum,& qua verax dicitur, eſt virtus, non autem qua verum dicitur,ſed eſt obiectum & finis virtutum. 1ª. q 16.4 4^{m}.& q.17.1.c.& 22æ.q.109.1.0. 23
Hæc virtus non eſt virtus theologica, nec virtus intellectualis, ſed eſt virtus moralis: & medium eius eſt inter ſuperfluum & diminutum,& hoc dupliciter,ſcilicet ex parte actus & ex parte obiecti.22æ.q.109.1.3^{m}. 24
Et eſt ſpecialis virtus.22æ.q.109.2.0.
Ad virtutem veritatis pertinet,talem ſe exhibere exterius per ſigna exteriora.ſcilicet per verba & facta,qualis eſt 22æ.q.109.1. c. 3^{m}. 25
2.c.& 3 1^{m}.& 3^{m}.& q.110.1.c. 26
Hæc virtus eſt pars annexa iuſtitiæ, quia vtraque eſt ad alterum, & vtraque æqualitatem conſtituit; ſed iuſtitia ſecundum debitum legale,veritas autem ſecundum debitum morale. 22æ. quæſtion. 109 3. 0. 27
Et declinat plus in minus quàm in maius,non quidem negando verum,ſed affirmando.22æ.q.109.4.0.& q.119.3.5^{m}. 28
Veritas vitæ eſt communis ad quamlibet virtutem. 22æ. q. 109. 2. 3^{m}. 26
Veritas amatur per ſe,ſed oditur per accidens.12æ.q.29.5.0.& 22æ. q.15.1.3^{m}. 30
Veritas creata eſt maior anima,ſecundum quid, vt perfectio eius, non autem ſimpliciter.1ª. q.16.6.1^{m}. 31
VERVM dicitur dupliciter,ſcilicet verum veritate eſſentiæ, & verum veritate proprietatum.1ª.q.68.4.c.& 22æ.q 77.2 1^{m}. 1
Ens eſt de ratione veri,non autem econuerſo: ideo verum non poteſt intelligi,non intellecto ente,ſed bene econuerſo, non autem vero non exiſtente.1ª.q.16.3. 3^{m}. 2
VESPERTILIO circa terram volat:ideo ſignificat præditos ſcientia ſæculari,qui ſola terrena ſapiunt.22æ. q.105.6.1 fi. 1
VESTIGIVM TRINITATIS attenditur ſecundum appropriata,per quæ veniri poteſt in trinitatem perſonarum. 1ª. q. 45. 7. 1^{m}.

Tres

3 Tres partes eius, diuerſimode aſſignantur à diuerſis, quæ tamen reducuntur ad principium, medium, & finem. 1ª.q.5.5.0.

3 Et repræſentat cauſam vt cauſam tantum, imago autem repræſentat etiam quo ad formam cauſæ. 1ª.q.45.7.c.& q.93.6.c.

4 Veſtigium trinitatis eſt in creatura ſecundum quod imitatur perfectionem Dei, ſeu conſequitur eſſe perfectum. 1ª.q.5.5.0.& q 45.7.0.

5 Veſtigium trinitatis eſt in qualibet creatura, inquantum eſt creata, habens formam & ordinem licet propriè ſit tantum in indiuiduis ſubſtantiæ. 1ª.q 45.7.n.& q.93.6.c.

1 VESTIS. & In vſu vilium veſtium poteſt eſſe peccatũ inanis gloriæ & auaritiæ, & virtus humilitatis, ſignum contemptus mundi, pœnitentiæ, & triſtitiæ. 22e.q.169 1.c.2^{m}.& q.187.a.c.

2 Vitioſum eſt, quod vir veſtiatur veſte mulierum, vel econuerſo, ad laſciuiam, ſed poteſt eſſe ſine peccato, propter aliquam neceſſitatem: ſed prohibetur in lege veteri, propter idolatriam. 12^{e} q.102.6.6^{m}.& 22^{e}.q.169.2.3^{m}.

VEXATIO. Redimere ſuam vexationem licet, iuris ordine non prætermiſſo. 22e.q.66.5.3^{m}.& q.100.4.3^{m}.

VGO de ſancto Victore, non eſt auctoritatis. 1ª.q.1.10.2^{m}.& 22e.q.5.1.1^{m}.& 3ª.q.45.2.c.& q.50.4 c.

1 VIA. & Non oportet quod qui vadit per viam, in quolibet paſſu cogitet de fine viæ. 12e.q.1.6.3^{m}.

2 Homini datur longior via quàm angelo. quia magis diſtat à Deo per cognitionem. 1.q.62.5.1^{m}.

VICEM Dei gerunt homines, in commiſſis hominum iuriſdictioni: non autem quo ad omnia, vt in inſtitutis à ſolo Deo, ſicut in matrimonio & huiuſmodi. 12e.q.100.8.3^{m}.ſi.

VIGILANTIA eſt idem quod ſolicitudo, & pertinet ad prudentiam. 22e.q.47.9.0.

VIGILARE. & Cum aliquis vult diu vigilare de ſero, ex quo ſequitur quod non vadat hora matutinali ad eccleſiam, tunc actus ille interior vel exterior, per accidẽs ſe habet ad peccatum omiſſionis. 12^{e}.q.71.1.c.

VIGILAS & curſores, & alij huiuſmodi, de ſuo labore viuentes, intelliguntur de labore manuum ſuarum viuere. 22^{e}.q.187.5.c.

1 VINDICATIO eſt virtus ſpecialis, quia ad hoc natura inclinat. 22e.q.108.2.0.

2 Vindicatio conſiſtit in medio duorum vitiorum. ſ. crudelitatis & ſæuitiæ, ſecundum exceſſum: & remiſſionis, ſecundum defectum. 22e.q.108.2.3^{m}.

3 Naturalius eſt homini appetere vindictam iniuriarum illatarum, quàm ab hoc deficere, quia via alicui nimis parua videtur iniuriæ ſibi illatæ, ſecundum Saluſtium. 12e.q.157.2.2^{m}.

4 Vindicatio & inflictio pœnæ peccãti, eſt licita. ſi ſit propter bonum. ſ. vel emendationis, vel cohibitionis, vel quietis aliorum cum aliis debitis circunſtantiis, non autem ſi ſit ex odio, vel principaliter intendatur malum peccantis. 22^{e}.q.108.1.0.& 3.c.& q.158.1.c.5^{m}.& 2.c.& 3.n.& 3ª.15.9.c.

5 Fortitudo diſponit ad vindictam remouendo prohibens, zelus autem importat primam radicem eius, quia actus cuiuſlibet virtutis, procedit ex radice charitatis. 22e.q.105.2.10^{m}.& 22e.q.108.2.2^{m}.

6 Vindicatio debet fieri per priuationem eorum quæ peccans diligit. ſ. per mortem, verbera, talionem, vincula, carcerem, ſeruitutem, damnum, exilium, ignominiam, & huiuſmodi. 22e.q.108.3.0.

1 VINUM vitis, eſt propriè vinum, alia vero per ſimilitudinem eius. 3ª.q.74.5.c.1^{m}.

2 Vinum calefacit & lætificat. 12e.q.147.8.1^{m}.& 3ª.q.74.5.c.

3 Vſus vini eſt illicitus per accidens tãtum. ſ. vel propter conditionem eius, qui faciliter læditur ex eo, vel propter exceſſum, vel votum, vel ſcandalum. 22e.q.149.3.0.

4 Vinum antiquitus mulieres apud Romanos non bibebant, ſecundum Valerium. 22e.q.149.4.c.

VIOLARI quæcunque non licebat, dicebantur antiquitus ſancta, vel ſacroſancta, vt muri ciuitatis, & perſonæ in dignitate conſtitutæ. 3ª.q.60.1.2^{m}.

1 VIOLENTIA eſt à principio extrinſeco, *nil cõferente eo quod vim patitur, vt. ſ. ſic patiatur: id autem ſit quantum ad inchoationis finem, vt ſi lapis proijciatur ſurſum, qui inclinatur deorſum ferri: ſecundo quo ad modum tendendi, vt ſi lapis velocius quam ſit eius inclinatio proijciatur deorſum. 22e.q.175.1.c.

2 Violentia nemini conuenit, niſi per publicam poteſtatem. 22e.q.68.8.c.

1 VIRGINITAS eſt ſpecialis virtus. 12e.q.64.1.3^{m}.& 22e.q.152.1.1^{m}.& 3.0.& q.155.1.c.3^{m}.

2 Virginitas dicitur à virore, quia importat immunitatem à concupiſcentiæ aduſtione, circa delectationes venereas. 22e.q.152.1.c.

3 Virginitas ſecundum Auguſt. eſt in carne corruptibili, incorruptionis perpetua meditatio. 22e.q.152.1.1^{m}.

4 Virginitas quo ad ſuum materiale. i. pro incorruptione ſignaculi, vel irreſolutione ſeminis propter delectationem, eſt à natura, ſed quo ad ſuum formale. i. pro habitu quo quis proponit ſeu eligit perpetuo ſeruare integritatem mentis & corporis vel ſine voto, vel præcipue cum voto, eſt ex gratia Dei. 22e.q.152.3.1^{m}.

In delectatione venerea ſunt tria. ſ. violatio ſignaculi virginalis, reſolutio ſeminis delectationem cauſans, & propoſitum huius: remotio primi, ſe habet ad virginitatem per accidens: remotio ſecũdi ſe habet ad eam materialiter: remotio tertij ſe habet ad eam formaliter & completiue. 22^{e}.q.152.c.3^{m}.& 1.0. 5

Virginitas perdita non poteſt reparari, ratione præteriti, ſed bene quo ad omnem integritatem *operante Deo, & quo ad virginitatis propoſitum: nulla tamen potentia fieri poteſt, vt quæ corrupta eſt, corrupta non fuerit. 1ª.q 25.4.3^{m}.& 22^{e}.q.152.3.3^{m}. 6

Corruptio triplex. ſ. corporalis tantum. i. fractio ſignaculi virginalis, vel reſolutio ſeminis, quocunque modo: & corruptio mentis tantum. i. conſenſus in rem veneream ſine opere, & vtraq; ſimul: in tertia amittitur virginitas irreparabiliter: in ſecunda reparabiliter: in prima vero nullo modo 22^{e}.q.152.1.0.& 3.3^{m}. 7

Virginitas & pudicitia, ſunt in anima eſſentialiter, in carne vero materialiter. 22^{e}.q.152.1.2^{m}. 8

Virginitas ſe habet ad caſtitatem, ſicut magnificentia ad liberalitatem. 22^{e}.q.151.3.c ſi.& 5^{m}.& q.155.4.c. 9

Virginitas eſt illuſtrior portio gregis Chriſti. ſecũdum Cyprianum, & ſupremum decorem ſibi vendicat, ſecundum Ambroſ. quia eſt ſupremus gradus temperantiæ, & eſt virginum ſublimior gloria, per comparationem ad viduas & coniugatas. 22^{e}.q.152.5.c.1^{m}. 10

Virginitas eſt maxima, non quidem ſimpliciter, ſed in genere caſtitatis. ſ. caſtitatis virginalis, coniugalis, & vidualis, non autem eſt maxima virtutum ſimpliciter, quia eſt minor virtutibus theologicis & religione quarum actus eſt ipſa occupatio circa res diuinas: & ideo præferuntur virginitati 22^{e}.q.152.3.c.5^{m}.& 4.5.0.& q.153.2.2^{m}.& q 155.1.0.& 4.c.1^{m}.& q.185.4.0. 11

Coniugatus poteſt eſſe melior virgine dupliciter, ſcilicet ſi habeat animum magis paratum ad virginitatem ſi oporteret, licet non eam habeat in opere, ſed in ſolo habitu, & propter aliquam aliam excellentiorem virtutem. 2^{e}.q.152.4.1^{m}.& 2^{m}. 12

Virginitas non opponitur luxuriæ ſicut extremum, ſed ſicut medium. 22^{e}.q.152.2.2^{m}. 13

*Virginitas vt virtus, non poteſt amitti ſine peccato, quia firmata eſt per votum. 22^{e} q 152.3.4^{m}. 14

*Virginitas quo ad ſuum formale, poteſt reparari per pœnitẽtiam, & ſemper eſt cum exteris virtutibus, non autem quo ad materiale eius. 22e.q.152.3.2^{m}.& 3^{m}.& 1ª.q.89.3.1^{m}. 15

Fractio ſignaculi virginalis quocunque modo, ſine propoſito delectationis, non magis præiudicat virginitati, quàm fractio manus vel pedis. 22e.q.152.1.5^{m}. 16

Virginitas ad vacandum liberius Deo, & contemplationi eius, non eſt vitioſa, ſed eſt licita & laudabilis. 22e.q.152.2.0.& 3.5.c. 17

VIRILITAS eſt idem quod fiducia; ideo eſt pars potentialis fortitudinis. 22e.q.128.6^{m}.

VIRTUS nominat perfectionem potentiæ, quia de ratione virtutis eſt quod ponat potentiam in vltimo quo ad actum, quo ad obiectum. & quo ad modum agendi. 12e.q.55.1.2.3.c.& q.52.1.c.& q.66.3.c.& 22e.q.58.12^{m}.& q.129.2.c. 1

Virtus quandoque ſumitur pro omni quod poteſt eſſe principium operationis. vel motus. 12e.q.26.2.1^{m}.& q.41.1.1^{m}. 2

Virtus importat directè diſpoſitionem habentis ſe conuenienter, ſecundum modum ſuæ naturæ, ſed conſequenter importat bonitatem. 12e.q 71.1.0. 3

Virtus eſt diſpoſitio perfecti ad optimum, inquantum dicit operationem, per quam res finem ſuum conſequitur. 12e.q.110.3.c.& 22e.q.23.7.c. 4

Omnis virtus humana potentiæ rationalis, eſt habitus: ſed potentia naturalis, eſt ſua virtus. 12^{e}.q.55.1.0.& q.16.5.c. 5

Quandoque virtus dicitur, id ad quod eſt virtus, ſcilicet vel obiectum virtutis, vel actus eius, ſicut fides dicitur quandoque id quod creditur, quandoque vero ipſum credere, quandoque autem ipſe habitus quo creditur. 12^{e}.q.55.1^{m}. 6

De ratione virtutis humanæ, eſt habitus operatiuus, & bonus. 12^{e}. 7 q.55.1.3.0.& q.56.1.c.& q.71.1.2^{m}.& 22^{e}.q.58.1.c.

Principale in virtute, eſt electio. 22^{e}.q.134.3.4^{m}. 8

Vbi eſt ſpeciale impedimentum rationis, ibi oportet eſſe ſpecialem virtutem. 22^{e}.q.149.1.2.c. 9

*Virtus eſt bona ſeipſa, & non per aliam virtutem. 12^{e}. quæſt. 55. 10 4.1^{m}.

Virtus duplex, ſcilicet virtus vera, & virtus falſa vel ſimulata. 22^{e}.q. 11 23.7.3^{m}.

Virtus dicitur dupliciter, ſcilicet virtus vera, & virtus ficta. 22e.q. 12 23.1.c.

Virtus duplex, ſcilicet virtus propria, & virtus aliena. 3ª. quæſt. 43. 13 3.0.

Habitus moralis habet rationem virtutis, inquantum rationi conformatur. 12e.q.58.2.c.ſi. 14

Virtus

15 Virtus ſimpliciter dicta, dicitur amor, ſecundum Auguſtinum, quia dependet à voluntate, cuius prima affectio eſt amor. 12e.q.56.3.1^{m}.& q.62.a.3^{m}.

16 Virtus, ſecundum Auguſtin. eſt ordo vel ordinatio amoris, quia per eam amor in nobis ordinatur. 12e.q.55.1.4^{m}.& q.62.1.1^{m}.

17 Virtus, ſecundum Auguſt. eſt bonus vſus liberi arbitrij, quia virtus ordinatur ad eum ſicut ad proprium actum. 12^{e}.q.55.1.2^{m}.

18 Virtus ſecundum Aug. eſt bona qualitas mentis qua recte viuitur, qua nullus male vtitur, quam Deus in nobis ſine nobis operatur, quæ diffinitio totam virtutis rationem complectitur: & conuenit cuilibet virtuti, præter vltimam partem quæ conuenit virtuti infuſæ tantum. 12e.q.55.4.o.& 22e.q.16.1.2^{m}.

19 Virtus vt eſt in concupiſcibili vel in iraſcibili, nihil aliud eſt quàm quædam habitualis conformitas earum ad rationem. 12e.q.56.4.c.fi.& q.9.1.c.

20 Virtus vniuerſaliter eſt, quæ bonum facit habentem, & opus eius reddit bonum: & hoc dupliciter, vel materialiter tantum, vt virtutes intellectuales: vel formaliter, vt virtutes morales. 22e.q.17.1.c.& q.47.4.c.& q.58.1.c.

21 •Virtus dicitur vltimum potentiæ, quia ad illud potentia ordinatur, ſcilicet ad obiectum, quia ibi virtus ſumitur pro obiecto. 12^{e}.q.55.1.5^{m}.& 3.c.& 22^{e}.q.23.1.2^{m}.

22 De ratione virtutis eſt, quod ſe habeat tantum bonum. 22^{e}.q.1.3.1^{m}.& q.4.5.c.& q.25.7.c.& q.51.1.2.c.& q.81.4.c.& q.117.6.c.2^{m}.& 3^{a}.q.76.1^{m}.

23 Obiectum cuiuſlibet virtutis, eſt bonum circa propriam materiam. Sed virtutes nominatæ ab aliqua generali conditione virtutis, illam ſibi materiam ſpecialiter vendicant, in qua difficillimum & optimum eſt, conditionem huiuſmodi obſeruare: ſicut fortitudo pericula mortis, temperantia delectationes tactus, & ſobrietas menſuram circa delectationes cibi & potus. 12e.q.63.4.c.& 22e.q.149.1.c.principio.

24 Virtus vera & ſimpliciter, ordinat ad principale bonum. Sed virtus vera & ſecundum quid & imperfecta, ordinat ad particulare bonum. Falſa verò virtus abducit à principali bono. Sicut nō eſt vera virtus auarorum prudentia qua excogitant diuerſa genera lucellorum, & auarorum iuſtitia, qua grauium damnorum metu, contemnunt aliena, & auarorum temperantia, quæ luxuriæ quæ ſumptuoſa eſt, cohibent appetitum, & auarorum fortitudo, qua, vt ait Horatius, per mare pauperiem fugiunt, per ſaxa, per ignes. 22^{e}.q.23.7.c.

25 Virtutes & vitia ſortiūtur ſpeciem ex eo quod eſt per ſe intentum, non autem ab eo quod eſt intentum per accidēs, & præter intentionem. 22^{e}.q.109.2.2^{m}.& q.110.1.c.1^{m}.

26 Species virtutum diſtinguuntur ſecundum obiecta. 12^{e}.q.95.3.c.& 22^{e}.q.18.2.c.& q.19.3.4.5.c.& q.31.4.c.& q.47.5.c.

27 Materia virtutum moralium duplex. ſ. materia propinqua. i. paſſiones vt plurimum, & materia remota. i. obiecta paſſionum. 12^{e}.q.60.5.c.& 22^{e}.q.31.1.2^{m}.q.32.1.4^{m}.& 117.2.3.o & 6.c.

28 Obiecta paſſionum diuerſarum potentiarum, comparata ad appetitum ſenſitiuum, cauſāt diuerſitatem paſſionū, ad rationem verò comparata, cauſant diuerſitatem virtutum. 12^{e}.q.6 .5.c.

29 Obiecta paſſionum diuerſarum potētiarum, ſemper cauſant diuerſas ſpecies virtutum moralium. 12^{e}.q.60.5.c.

30 Nihil poteſt eſſe ſubiectum virtutis ſimpliciter dictæ, niſi voluntas vel potentiæ, vt motæ ab ea. 12^{e}.q.57.2.c.& 4.3^{m}.& q.56.3.o.& q.57.1.c.

31 Nulla virtus eſt in voluntate, reſpectu boni ſibi proportionati, ſed tantum reſpectu Dei vel proximi. 12e.q.52.3.c.1^{m}.& q.56.6.o.

32 Intellectus non poteſt eſſe ſubiectum virtutis, niſi vel ſecundū quid, ſ. virtutum intellectualium, vel ſimpliciter. i. inquantum mouetur à voluntate. 12e.q.56.3.o.

33 Virtutes perficientes intellectum, excludunt totaliter falſum, non autem virtutes perficientes appetitum. 22e.q.1.3.1^{m}.

34 Omnis virtus & vitium eſt habitus voluntatis & mentis cauſaliter, non autem ſubiectiue. 12e.q.56.5.o.

35 Virtutes perficiunt nos, ad proſequendum debite inclinationes naturales. Ideo ad quamlibet inclinationem naturalem determinatam ordinatur aliqua ſpecialis virtus. 22e.q.108.2.c.

36 •Vna & eadem virtus poteſt eſſe in diuerſis potentiis. 12e.q.56.2.c.

37 Nulla virtus propriè eſt in corpore, ſed tantum in anima. 12e.q.55.2.c.& q.56.4.3^{m}.

38 Omnis virtus circa paſſiones, eſt in appetitu ſenſitiuo. 12e.q.56.4.4^{m}.

39 In Deo eſt potiſſime virtus. 1^{a}.q.3.6.1^{m}.& q.4.2.2^{m}.

40 Virtutes circa actiones, & virtutes in volūtate, vel virtutes in intellectu practico vel ſpeculatiuo, ſine imperfectione, ſunt propriè in Deo. Non autem virtutes circa paſſiones in bonum ſpirituale, niſi metaphoricè. Sed virtutes circa paſſiones in bonum corporale, nullo modo. Nec virtutes vitæ actiuæ, vt eam perficiunt. 1^{a}.q.21.1.1^{m}.& 12e.q.61.5.c.1^{m}.

41 Virtus ordinata ad bonum, ſecundum regulam rationis humanæ poteſt cauſari in nobis ex actibus noſtris, non autem quæ ſecundum regulam diuinam. 12e.q.51.1.5.4.o.& q.55.4.c.6^{m}.& q.63.2.3.o.& q.65.2.c.& q.92.1.1^{m}.

Virtutes inſunt nobis à natura, ſecundum aptitudinem & inchoationem, non autem ſecūdum perfectionem, præter virtutes theologicas, quæ ſunt totaliter ab extrinſeco, ſcilicet à Deo. 12e.q.51.1.o.c.& q.63.1.o.& 2.1^{m}.& 3.c.& q.71.2.1^{m}.& q.85.1.c.& q.95.1.c.& 22e.q.47.1.5.o.& q.80.2.c.& q.127.1.1^{m}.& q.141.1.2^{m}. 42

Virtutes quædā præter theologicas, cauſantur in nobis à Deo immediate, ad finem ſupernaturalem. 12e.q.55.4.o.& q.63.3.o. 43

Virtutes infuſæ cauſantur in nobis à Deo, ſine nobis agentibus, nō autem ſine nobis conſentientibus. 12e.q.51.4.6^{m}. 44

Determinatio actus virtuoſi, ad proprium & per ſe obiectum virtutis, eſt ſub neceſſitate præcepti, ſicut etiam actus virtutis. Non autem ad ea quæ accidentaliter & ſecundario ſe habet ad proprium & per ſe virtutis obiectum. 12e.q.1.5.c. 45

Actus virtutis & virtus, eodem nomine quandoq; nominatur. 22e.q.137.1.2^{m}. 46

Ex hoc actus eſt virtuoſus, quod per rationem ordinatur ad aliquod bonum honeſtum. 22e.q.147.1.c. 47

Virtus propriè non poteſt dici actus, niſi ſicut habitus nominantur per actus, quia virtus ſemper includit reſpectum ad illud cuius eſt principium. 12e q.70.1.3^{m}. 48

Aliqui actus ſunt aliquibus virtuoſi, tanquam eis proportionati & conuenientes, qui tamen aliis ſunt vitioſi, tanquam eis non proportionati. 12e.q.95.3.3^{m}. 49

De ratione actus virtuoſi ſunt quatuor. ſ. quod operans ſciat, quod eligat propter bonū, & immobiliter. 12^{e}.q.100.9.c & 22^{e}.q.58.1.c. 50

Actus virtutis dicitur dupliciter, ſcilicet materialiter & formaliter. Primus poteſt eſſe ſine virtute, non autem ſecundus. 12e.q.93.3.2^{m}.& 22e q.32.1.5^{m}. 51

Adiunctio actuum virtutum ſecundariarum, ad actus & virtutes principales, magis eſt ſecundum conuenientiam in modo qui eſt quaſi forma earum, quàm ſecundum materiam. 22e.q.157.3.2^{m}.& q.161.4.o. 52

Actus interior & exterior, non ſequuntur diuerſas virtutes. 22e.q.31.4.b. 53

Quælibet virtus principaliter eſt interius in anima, ſed actus exteriores debent moderari ſecundum debitas circunſtantias. 22e.q.161.3.3^{m}. 54

Actus interiores, maxime pertinent ad virtutes. 1e.q.34.1.3^{m}. 55

Actus exteriores ſunt propriè actus illarum virtutum, ad quarum fines, ſecundum ſpeciem ſuam ordinantur. 12e.q.3.1.c. 56

Quælibet virtus moderans amorem aliquorum bonorum, moderatur etiam ex conſequenti timorem contrariorum malorum. 22e.q.125.4.2^{m}. 57

Actus exteriores ſunt illius virtutis, cuius eſt mouere ad eos. 22e.q.32.1.c. 58

Diuerſi actus eiuſdem bonitatis, pertinent ad eandem virtutem, ſi autem ſint diuerſæ bonitatis, pertinent ad diuerſas. 22^{e}.quæſt.51.2.c. 59

Diuerſitas virtutum eſt ex diuerſitate actuum, quorum eſt diuerſa ratio bonitatis. 12^{e}.q.51.2.3.c & q.161.1.3^{m}. 60

*Actus vnius virtutis vt elicientis, poteſt attribui alteri virtuti vt imperanti. 12^{e}.q.114.4.1^{m}.& 22^{e}.q.31.2^{m}.& q.85.3.c.& q.88.6.c.& q.147.2.2^{m}. 61

Virtutes non ſunt æquales, ſed vna virtus eſt maior alia & in diuerſis ſpeciebus virtutum, & in eadem ſpecie: non quidem ſecundum ſe, ſed ex parte eiuſdem hominis in diuerſo tempore, vel ex parte diuerſorum hominum propter maiorem aſſuefactionem, vel meliorem diſpoſitionem naturæ vel rationis, vel propter maius donum gratiæ Dei. 12e.q.66.1.o.& 2.c.& q.73.2.3^{m}.& q.112.4.c.& 22e.q.5.4.o. 62

Virtutes quæ ſimpliciter ordinant nos in bonum, ſunt ſimpliciter digniores virtutibus retrahentibus nos à malo. 22e.quæſtion.157.4.c. 63

Quælibet virtus tanto excellentior eſt, quanto ad altius bonum ordinatur. 12e.q.111.5.c.& q.112.4.c.& 22e.q.117.6.c.& quæſt.136.2.c. 64

Omnes virtutes in eodem, ſunt æquales ſecundum proportionem, quia æqualiter creſcunt. 12e.q.66.2.1^{m}.& q.73.2.^{m}. 65

Virtutes theologicæ, ſunt cæteris virtutibus nobiliores. 12^{e}.q.68.8.o.& 22^{e}.q.9.1.3^{m}.& q.19.9.4^{m}.& q.23.6.c.& q.104.3.c.& q.117.6.c.& q.141.8.o.& q.161.5.c. 66

Virtutes theologicæ ſunt priores cæteris virtutibus. 12^{e}.q.4.7.c.& q.10.1.1^{m}. 67

Virtutes theologicæ ſunt cauſæ cæterarum virtutum. 12^{e}.q.63.3.c.& 22^{e}.q.161.4.1^{m}. 68

Virtutes theologicæ habent vltimum finem pro obiecto: aliæ autem virtutes ſunt circa ea quæ ſunt ad finem. 22^{e}.quæſt.4.7.c.& q.81.5.c. 69

Virtutes theologicæ non ſunt virtutes humanæ, ſed ſuperhumanæ 70

vel

vel diuinæ. Et conueniunt homini, prout per gratiam participat naturam diuinam. 12æ.q.58.3.3m. & q.62.1.2m.& q 62.1.c.1m.& 3.1.o.

71 Virtutes habentes pro obiecto bonum ſpirituale, ſcilicet virtutes theologicæ & virtutes intellectuales, ſunt ſimpliciter nobiliores virtutibus habẽtibus pro obiecto bonum corporale, vel aliquid ei adiunctum. 22æ.q.136.2.c.

72 *Vna virtus eſt prior alia ſecundum actus, licet ſimul infundantur omnes à Deo ſecundum habitus. 12æ.q 62.4.c.& 3ª.q.85.6.c.

73 Virtutes naturales ſũt nobiliores virtutibus acquiſitis, ſed ſunt minus nobiles virtutibus infuſis. 12æ.q 63.2.3m.

74 Virtutes intellectuales, ſunt ſimpliciter nobiliores virtutibus moralibus, propter nobilius obiectum, ſed eſt econuerſo ſecundum quid.ſ.vt virtutes, & reſpectu actuum. 12æ.q 61.1.3m.& q.66.3.o. & q.68.7.8.c.& 22æ.q.23.6.1m.& q.161.5.c.

75 Virtutes intellectuales & morales, perficiunt intellectum & appetitum in ordine ad regulam & menſuram creatam, virtutes verò theologicæ, ad regulam & menſuram increatam. 12æ.q.62.2.1m.& q.64.4.2m.

76 Virtutes morales ſunt permanentiores virtutibus intellectualibus propter exercitium, ſed econuerſo propter obiectum. 12æ.q.53.1.3m.& 12æ.q.66.3.1m.

77 Virtutes morales ſunt neceſſariores ad vitam humanam, virtutibus intellectualibus. 12æ.q.66.3.1m.

78 Vna virtus alteri virtuti non contrariatur aut repugnat, ſed vitio; quia ſecundum Philoſophum, bonum non eſt bono contrarium. 22æ.q.101.4.c.

79 *Vitium non tantum opponitur virtuti perfectæ, ſed etiam imperfectæ in genere virtutis.ſ.habilitati naturali ad bonum, & diſpoſitioni ad virtutem. 12æ.q.73.1.2m.& q 73.1.2m.

80 Omne vitium quod magis opponitur virtuti, nominatur ex defectu virtutis. 22æ.q.107.2.c.

81 Cum virtus magis opponitur vni extremo vitiorum, quàm alteri, illud vitium magis oppoſitum nominatur nomine paſſionum, ad quam refrenandam virtus principaliter ordinatur. 22æ.q.21.3.c.& q.53.princ.

82 Vitia inquantum ſunt contra bonum rationis, contrariantur virtuti. Inquantum autem ſunt cõtra inſtinctum diuinum, contrariantur donis. 12æ.q.68.1.2m.

83 Multa vitia opponuntur vni virtuti dupliciter.ſ.ſecundum diuerſam habitudinem ad virtutem, & ſecundum diuerſas circunſtantiarum corruptiones. 22æ.q.10.5.c.& q.92.1.c & 2.1m.

84 *Non oportet quod principale vitium, opponatur principali virtuti. 12æ.q.84.4 1m.& 22æ.q 34.5.1m.& q.118.7.1m.& q.142.3.1m.& q.162 6.2m.& 7.3m.

85 Multa vitia opponuntur ſecundum diuerſos actus, eidem virtuti. 22æ.q.29.4.3m.

86 Virtuti vt ſic, opponitur vitium. Sed vt bonitati, opponitur malitia. Peccatum autem opponitur ei, vt operatiue boni. 12æ.q.71.1.o.

87 Actus vitij poteſt eſſe cum habitu virtuti, & econuerſo, niſi actus excludat cauſam habitus. 12æ.q.63.2.2m. & q.71.4.o.& q.73.1.2m.& q.77.2.3m.& 22æ.q.4.12.o.

88 Vitium directe opponitur virtuti. Nõ autem peccatum, niſi ſecundum actum, ſed opponitur actui virtuoſo. 12æ.q.71.4.o.

89 Directa oppoſitio vitiorum ad virtutes, non attenditur ſecundum cauſas, quia contingit vnum vitium oriri ex diuerſis cauſis. Sed attenditur ſecundum ſpeciem actus. 22æ.q.116.1.2m.& q.127.2.1m.& q.133.2.c.& q.138.2.1m.

90 Nec etiam attenditur ſecundum effectus. 22æ.q.127.2.2m.& q.132.2.3m.& q.133.3.c.

91 Habitus virtutis & vitij corrumpuntur per iudicium rationis, vel in contrarium mouentis, vel ex ignorantia, vel paſſione, vel electione. 12æ.q.53.1.c.fi.

92 Diuerſitas finium diuerſificat virtutes. 12æ.q.54.2.3m.

93 Virtutes theologicæ differunt ſpecie à virtutibus moralibus & intellectualibus. 12æ.q.62.2.o.

94 *Virtus infuſa, differt ſpecie à virtute acquiſita dupliciter.ſ.ratione diuerſæ regulæ, & ratione diuerſi finis. 12æ.q.63.4.o.

95 Virtutes morales differunt ſubiecto à virtutibus intellectualibus. Sed virtutes theologicæ, differunt obiecto ab vtriſque. 12æ.q.58.2.o.& q 62.2.o.

96 Obiectum virtutum moralium & intellectalium, eſt proportionatum naturæ hominis. Non autem obiectum virtutum theologicarum, ſed eſt ſupra rationem & ſupra naturam. 12æ q.38.3 3m.& q.62.1.c.& 2.3.o.& q.63.3.o.

97 Homo ſecundum virtutes morales, dicitur ſimpliciter bonus, non autem ſecundum virtutes intellectuales. 12æ.q.56.3.c.& q.68.3.2m.& 22æ.q.23.7.1m.

98 Virtus ſumitur tripliciter, ſcilicet pro habitu, pro obiecto, & pro actu eius. 12æ.q.55.1.1m.

99 Virtus pro habitu, diuiditur in diuerſa genera virtutum analogice, quia bonum rationis non eſt in omnibus ſecũdum eundem ordinem. 12æ.q.61.1.1m.

Genus virtutum triplex.ſ.genus virtutum theologicarum, intellectualium, & moralium 12æ.q 68.8.c. 100

Virtus humana ſufficienter diuiditur per virtutes intellectuales & morales. 12æ.q.58 3.o. 101

Virtus dicitur dupliciter.ſ.ſimpliciter, id eſt, quæ facit recte operari, vt virtutes morales, & ſecundum quid, id eſt, quæ facit facultatem recte operandi, vt virtutes intellectuales. 12æ.q.56.3.o.& q.57.1.o & 3 4.c.& q.61.1.c.& q.66.3.c. 102

Partes quæ ſingulis virtutibus aſſignantur, non ſunt partes integrales, ſed partes ſubiectiuæ. vel potentiales. 12æ.q.34.4 2m. 103

Virtus dicitur eſſe aliquorum dupliciter, ſcilicet vt obiectorum, & vt actuum. 12æ.q.57.1.2m. 104

Aliquid poteſt procedere ex radice virtutum dupliciter, ſcilicet directe.i.actus eius, & indirecte.i.occaſionaliter, ſ.peccatum. 22æ.q.2.1.2m. 105

Aliquid impedit virtutem dupliciter.ſ.vel quo ad communem ſtatum eius ſ.tantum peccatum, vel quo ad perfectum ſtatum ſ.aliquid minus bonum 22æ.q.153.2.1m. 106

Virtutes aliquas oportet eſſe theologicas, ad acquirendam beatitudinem ſupernaturalem. 12æ.q.62 1.o.& 2.3.c. 107

Virtutes theologicæ dicuntur, quia habent Deum pro obiecto. tantum à Deo infunduntur, & tantum per reuelationem Dei in ſacra ſcriptura traduntur. 12æ.q.62.1.c.& 22æ.q.17.5.6.c. 108

Virtutes theologicæ ſunt, quibus mens humana Deo coniungitur. 12æ.q.68.8.c.& q.124 3.c & q.151.2.c. 109

Virtutes theologicæ, habent idem pro obiecto & fine.ſ.Deum. 12æ. q.62.1.2.c.& q.107.1.3m.& 22æ.q.4.1.7.c.& 17.5.6.c.& q.19.0.2m.& q.20.3.c.& q.23.6.c.& q.81.5.o.& q.161.4.1m.& 5.c. 110

Virtutes theologicæ habent duplicem regulam ſeu menſuram, ſcilicet Deum, & capacitatem noſtram. 12æ.q.64.4.c. 111

Virtutes theologicæ non ſunt virtutes exemplares, quia non dicuntur theologicæ, quod Deus eis ſit virtuoſus, ſed nos ad Deum, & à Deo. 2æ.q.62.1.2m. 112

Virtutes theologicæ ſunt tantum tres, ſcilicet fides, ſpes, & charitas, 12æ.q.62.3.o.& 22æ princip & q.17.6.o. 113

Virtutes theologicæ, ſecundum habitus ſunt ſimul, ſed ſecundum actus, via generationis: fides eſt prima, ſpes ſecunda, & charitas tertia. Sed ordine perfectionis, eſt econuerſo 12æ.q 62.4.o.& 22æ.q 17.7.8.o. 114

Sapientia non eſt virtus theologica, quia non eſt de Deo immediate, & ſecundum quod in ſe eſt, ſicut fides, ſed eſt de Deo per effectus eius. 12æ.q.62.2.2m. 115

Virtutes intellectuales, ſunt eorum per quæ homo fit beatus, vel ſicut virtus actuum, & hoc dupliciter, ſcilicet meritorie & inchoatiue, vel ſicut virtus obiectorum, non autem ſicut virtus ſubiectorum, niſi forte effectiue. 2æ.q.57.1.2m. 116

Virtutes intellectuales ſunt tantum tres ſpeculatiuæ, ſcilicet ſapientia, intellectus, & ſcientia, & duæ practicæ, ſcilicet prudentia & ars. 12æ.q.57.2.o.& q.68.7.c.& 22æ.q.4 8.c.q.47.5.c. 117

Omnis virtus intellectualis ſpeculatiua, eſt tantum circa neceſſaria, practica vero, eſt tantum circa contingentia. 12æ. q. 57. 5. 3m.& q.66.3.3m.& 22æ.q.4.8.c & q.47.5.c. 118

Bonum virtutis intellectualis, eſt verum, ſpeculatiuæ quidem abſolute, practice vero ſecundum conformitatem ad appetitum rectum. 12æ.q.57.2.3m.& q 64.3.c. 119

*Virtutes intellectuales non ſunt connexæ ad inuicem. 12æ. q. 65. 1.3m. 120

Virtutes intellectuales ſpeculatiuæ, præferuntur virtutibus intellectualibus actiuis. 12æ q.68.7.c. 121

Virtutes ſpeculatiuæ, non ex æquo diſtinguuntur ad inuicem, ſed ordine quodam, ſicut in totis potentialibus, quorum vna pars eſt perfectior altera. 12æ.q.57.2.2m. 122

Virtutes morales poſſunt eſſe ſine virtutibus intellectualibus, præter prudentiam & intellectum, & econuerſo, præter prudentiam. 12æ.q.58.4.5.c. 123

Nulla virtus moralis eſt paſſio, quia paſſio eſt motus, & eſt indifferens ad bonum & ad malum, habens principium in appetitu, & terminum in ratione. Sed virtus eſt econuerſo. 12æ q.59.1.o 124

Non omnis virtus dicitur moralis, ſed tantum illa quæ eſt in vi appetitiua. 12æ.q.58.1.o.& q.68.8.c. 125

Virtus moralis non eſt vna tantum, ſed multæ ſecundum ſpeciem. 12æ.q.60.1.o. 126

Multæ ſunt virtutes morales circa operationes humanas, ſecũdum diuerſas rationes debiti, quæ tamen omnes habent rationem iuſtitiæ. 12æ.q.60.3.o. 127

Virtutes morales ſunt connexæ. 12æ.q.65.1.o & 2.c.& q.66.1.c. & q.68.5.3m.& q 73.1.o.& 22æ.q.129.3.1m.& q.134.1.1m & q.146.4.o.& q.147.2.1m.& q.152.3.2m.& q.171.4.c.& 3ª.q.85.6.c. 128

Finis cuiuſlibet virtutis moralis, eſt attingere medium in propria materia, quod determinatur ſecundum rectam rationem prudentiæ. 12æ.q.66.3.3m. 129

130 Habitus virtutũ moraliũ cauſantur in potentiis appetitiuis, ſecundũ quod mouentur à ratione. 12æ.q. .2.c.3m.& 3.c & q.53.1.c.fi.

131 Finis virtutum moralium, eſt bonum humanum. ſ. eſſe ſecũdum rationem. Ideo oportet fines earum in ratione præexiſtere. 12æ.q.47.6.c.& q.123.11.2m.& q.136.1.2.c.

132 Omnis virtus moralis, eſt circa delectationes & triſtitias cõſecutiue, nõ autem obiectiue. 12æ.q.59 4.1m.& q. .2.c & 22æ.q.58.9.1m.

133 Omnis virtus moralis habet aliquas operationes bonas, quarum eſt productiua, & aliquas paſſiones ſimiliter, vt delectationem vel triſtitiam, quæ ſunt paſſiones. Tamen oportet alias virtutes eſſe circa operationes, & alias circa paſſiones. 12æ.q 60.1.0.

134 Virtus moralis poteſt eſſe cum paſſione & triſtitia, & ſine paſſione Nec quælibet eſt circa paſſiones, 1a.q.95.2.3m.& 12æ.q 95.0.& 22æ.q.5 .9.0.

135 Multæ virtutes morales, ſunt circa paſſiones. Tamen eadem virtus poteſt eſſe circa multas paſſiones propter contrarietatẽ, vel propter eandem rationem repugnandi rationi 12æ.q.60.4.0 & 8.c.

136 Virtutes morales circa paſſiones ſunt vndecim, ſecundum Ariſtotelem. ſ. fortitudo, temperantia, liberalitas, magnificentia, magnanimitas, philotimia, manſuetudo, amicitia, veritas, eutrapelia, & iuſtitia. Sed ſunt duodecim cum iuſtitia quæ eſt circa operationes 12æ.q.63.5.c.fi.

137 Eadem virtus moralis. ſ. temperãtia, eſt circa omnes paſſiones concupiſcibilis, quia ſe conſequuntur, & ordinantur ad idem. Non autem circa paſſiones iraſcibilis, 12æ.q.60.4.0.

138 Eadẽ eſt virtus moralis, circa contrarias paſſiones. 12æ.q.60.4.c.2m.

139 Vbi in actibus hominis eſt ſpecialis ratio bonitatis, oportet eſſe ſpecialem virtutem. 22æ.q.109.2.c & q.114.1.c.& q.137.1.c.& q.149.1.c.princip.& 3a.q.85.2.c.

140 Vbicunque eſt aliquis actus hominis bonus, oportet quod reſpondeat alicui virtuti humanæ. 12æ.q.17.1.c.& q.81.2.c.& q.104.2.c.& q.109.1.c.& 3a.q.85.1.2.c.

141 Inter virtutes morales, tanto aliqua virtus eſt potior, quãto maius aliquid contemnit, vt Deo inhæreat. 22æ.q.61.5.c.& q.104.3.c.

142 Virtutes morales, manent poſt hanc vitam in beatis, quo ad ſuum formale. ſ. quo ad ordinem rationis, nõ autem quo ad ſuum materiale. ſ. quo ad inclinationem appetitus ad paſſiones, vel ad operationes huius vitæ 12æ.q.67.1.0.& 2.c.3m.& 4.1m.& q.68.6.c.& 22æ.q.52.3.2m.& q.136.1.1m.& q.181.4.1m.

143 Omnes virtutes morales reducuntur ad quatuor virtutes cardinales. 22æ.prolo.fi.

144 Et dicuntur virtutes cardinales principales, quia ſunt circa potiſſimum in materia virtutum. Cardinales vero dicuntur, quia ſunt fundamenta aliarum virtutum. Et ſunt virtutes generales virtualiter. 22æ.q.129.5.c.& q.134.4.c.& q.137.2.c.& q.141.7.c.& q.145.c.& q.160.1.c.

145 Solæ virtutes morales & prudentia, dicuntur virtutes cardinales & principales, non autem intellectuales, nec theologicæ. 12æ.q.61.1.0.& q.66.4.c.

146 Et ſunt tantũ quatuor. ſ. prudẽtia, iuſtitia, fortitudo, & temperantia, 12æ.q.61.2.3.0.& q.60 1.4.c.& 22æ.pr.& q.123.11.0.& q.141.7.0.

147 Et capiuntur dupliciter. ſ. vt quatuor conditiones cuiuſlibet virtutis. ſ. diſcretio, rectitudo, firmitas, & modus. & vt determinantur ad principales materias. Primo modo ſunt virtutes generales: ſecũdo vero modo ſunt virtutes ſpeciales. & realiter diſtinctæ. 12æ.q.61.2.3.4.0.& q.65.1.c.& q.66.1.c.& 22æ.q.54.8.2m.& q.11.3.1.11.c.& q.1 91.c.principio.

148 Et ſunt quadruplices. ſ. exemplares, politicæ, purgatoriæ, & purgati animi. 12æ.q 61.5.0.

149 Solæ virtutes infuſæ, ſunt perfectæ, & ſimpliciter virtutes. 12æ.q.65.2.c.& 22æ.q.23.7.c.

150 Virtus acquiſita diſponit ad naturam humanam, ſed virtutes infuſæ diſponunt hominem altiori modo, ad altiorem finem & ad altiorem naturam. ſ. ad naturam diuinam participatam. 12æ.q.110 3.c.& 12æ.q.23.7.c.

151 Virtutes infuſæ augentur per actionem Dei, acquiſitæ vero per actus noſtros, qui etiam diſponunt ad augmentum infuſarum. 12æ.q.92.1.1m.

152 Virtutes acquiſitæ ſicut perficiunt hominem ad ambulandum ſecundum quod congruit homini naturalis rationis, ſic virtutes infuſæ perficiunt hominem, ſecundum quod congruit lumini gratiæ. 12æ.q.110.3 c.

153 Virtutes infuſæ, non auferunt contrarias diſpoſitiones, ſicut virtutes acquiſitæ, ideo patiuntur difficultatem in operando, non autem virtutes acquiſitæ. 12æ.q.65.3.2m.& 3m.& 3a.q.89.1.c.

154 Virtutes infuſæ auferuntur per quodlibet vnum ſolum peccatum mortale, non autem virtutes acquiſitæ. 12æ.q.63.1.2m.& q.65.3.c.& q.71.4.c.& q.73 1.2m.& 22æ.q.24.1.1.c.& q.133.1.2m.

155 Quilibet actus diſponit ad generationem virtutis acquiſitæ, ſed nõ complet eam, niſi vltimus actus perfectior aliis, agens in virtute omnium actuum præcedentium. 22æ.q 54.6.1m.

156 Finis virtutis acquiſitæ, eſt bonum ciuile, ad quod dirigit; finis vero virtutis infuſæ, eſt beatitudo cæleſtis. 12æ.q.63 4.c.

Virtus acquiſita diminui poteſt per ceſſationem actus eius, non autem virtus infuſa, quia virtus acquiſita dependet ab actu ſuo, non autem virtus infuſa 12æ.q.24.10.c. 157

Virtutes morales acquiſitæ, non manent poſt hanc vitam, nec virtutes infuſæ, quo ad actus circa propriam materiam, ſed tantum quo ad actus circa finem. 22æ.q.181.4.1m. 158

Virtus naturalis, eſt determinata ad vnum, virtus autem rationalis, ſe habet ad multa. 12æ.q.49.4 2m.& q.50.1.c & q.55.1.c.5m. 159

Virtutes naturales agunt ex neceſſitate naturæ. Ideo peccatum non poteſt eſſe in actibus earum, ſi ſint virtutes integræ. Non autem virtutes animæ agunt ex neceſſitate. 12æ.q.71.4.c.3m. 160

Quælibet virtus completa; vel virtus inſtrumentalis, eſt complete in omnibus, ſimul concurrentibus ad vnam actionem, ſed eſt in ſingulis incomplete. 1a.q.76.2.c. 161

VIS. * Secundum iura, vim vi repellere licet, cum moderamine inculpatæ tutelæ. 22æ.q 647.c.

VISIO. Nomen viſionis extẽditur ad ſignificandum omnẽ cognitionem ſenſuum & intellectus, propter dignitatẽ viſus, & certitudinem eius. 1a.q.67.1.c.& 12æ.q.67.5.3m.& 22æ.q.177.1.1m. 1

Videri dicuntur, quæ per ſe mouent intellectum, vel viſum, ad ſui cognitionem. 22æ q.1.4.5.c. 2

Viſio triplex, ſcilicet corporalis, imaginaria, & intellectualis, quarum quælibet poteſt eſſe ſupernaturalis. 1a.q.93.6.4m.& 22æ.q.174.1.1m.& q.171.3.4m. 3

Viſio corporalis & intellectualis triplex. ſ. per eſſentiam, per ſimilitudinem acceptam à re immediate, & per ſpeculum. 1a.q.56.3.c. 4

Principium viſionis intellectualis triplex. ſ. lumen naturale, lumen habituale, & primum intelligibile, per quod homo intelligit alia. 22æ q.15.1.c. 5

In viſione corporali & imaginaria, eſt quædam trinitas, ſed imperfecta, ſicut & in viſione intellectuali, quia deficit conſubſtantialitas, & coæternitas. 1a.q.93.6.4m. 6

Ad viſionem ſenſibilem & intellectualem duo requiruntur. ſ. viſus, & vnio eius, cum viſibili. 1a.q 12.2.c. 7

Viſio intellectualis, eſt excellentior viſione corporali & imaginaria ſola non autem cum viſione intellectuali. 3a.q.30.3.1m. 8

Occupatio exterior, facit minus videre in ſpeculabilibus, & clarius in agibilibus, propter experientiam & attentionem. 22æ.q.40.5.1m.& 22æ.q.181.2.2m. 9

VISVS habitus per generationem naturalem, & viſus cæci, illuminat per miraculum, ſunt eiuſdem ſpeciei: ideo non poſſent eſſe ſimul in eodem oculo, ſicut duo accidẽtia vel duæ formæ eiuſdem rationis, non poſſunt eſſe ſimul in eodem ſubiecto. 1a.q.94.1.1m.& 12æ q.63.4.3m. 1

Vtimur pertinentibus ad viſum in intellectualibus, quia viſus ſpiritualior & ſubtilior eſt cæteris ſenſibus, ratione obiecti, & ratione immutationis. 1a.q.67.1.c. 2

Senſibilia communia percipiuntur præcipue per tactum, & plus per viſum 3a.q 55.6 4m. 3

VITA. Hoc nomen vita, ſumitur ab apparenti exterius, ſcilicet mouere ſe, ſed imponitur ad ſignificandum naturam cui hoc conuenit. 1a.q.18.2.c. 1

Vita quandoq; pro eſſentia rei ponitur, vt Aug. dicit. 1a.q 54.1.2m. 2

Vita primo manifeſtatur per hoc, quod aliquid mouet ſed ideo omne mouens ſe quocunque motu, viuit proprie, & nihil aliud, niſi metaphorice. 1a.q.18.1.0.& 2.5.c.& 12æ.q.179.1.c. 3

Vita manifeſtatur duplici opere. ſ. cognitione & motu. 1a.q.85.1.c. 4

Vita non ſe habet ad viuere, ſicut eſſentia ad eſſe: ſed ſicut curſus ad currere. quorum vnum ſignificat actum in abſtracto, & aliud in concreto: vnde nõ ſequitur. ſi viuere ſit eſſe, quod vita ſit eſſentia: licet quandoque vita pro eſſentia ponatur, ſecundum quod Auguſtinus dicit, quod memoria & intelligentia & voluntas ſunt vna vita, & ſic non accipitur à philoſopho cum dicit, quod actio intellectus eſt vita. 1a.quæſtione 18.2.ca.& quæſtione 54.1.2m.& 22æ.quæſtio.179.1.1m. 5

Vita ſiue viuere, poteſt accipi tripliciter. ſ. pro eſſe viuentis, pro operatione vitali, & pro principio directiuo actuum ſeu operationũ vitalium. 1a.q.18.2.c.1m.& 44m.& q.54 1.2m.& 12æ.qõ.3.a.15.2m.& q.56.1.1m.& 22æ.q.19.7.c. 6

In Deo perfectiſsime & maxime vita 1a.q.18.30. 7

Vita Dei eſt eſſentia eius. 1a.q.18 4.1m. 8

Deus eſt ſuũ viuere. ideo nõ habet principiũ viuendi. 1a.q.18.3.2m. 9

Viuere Dei, eſt ſuum intelligere. 1a.q.18.3.c.2m.& 4.c. 10

Omnia creata, ſunt vita in Deo: quia quicquid eſt in Deo vt intellectum, eſt ipſum viuere Dei, & vita eius. 1a.q 18.4.0. 11

Deus eſt vita animæ effectiuæ, & mediante gratia, ſed anima eſt vita corporis formaliter & immediate, 12æ.quæſt.110.1.2m.& 22æ.23.2.2m. 12

Quæ ſecundum nullum tempus ſunt, poſſunt dici eſſe vita in Deo, ſecundum quod viuere nominat intelligere tantum, non autem vt nominat principium operationis. 1a.q.18.4.2m. 13

14 Mala non ſunt vita in Deo, quia non ſunt ab eo creata, nec conſeruata, nec habent rationem propriam in Deo: cognoſcuntur enim à Deo per rationem bonorum. 1ª.q.18.4.4^{m}.
15 Vita rerum attribuitur ſpirituiſancto, inquantum res mouentur à Deo: ſed vita rerum appropriatur verbo, inquãtum ſunt in Deo, vt eng nite ab eo. 1ª.q.18.4.b.
16 Chriſtus non debuit eligere vitam ſolitariam, ſed conuerſari familiariter cum hominibus, vt doceret publice, liberaret, & attraheret eos. 22æ q.‥.6.5^{m}.& 3ª.q 40.1.0.& 2.c.3^{m}.
17 Chriſtus non viait ſemper in publico, ſed quandoque ſolitarius, propter exemplum, quietum, orationem, & vt vitaret fauorem & oſtentationem. 3ª.q.40.1.3^{m}.
18 Chriſtus eligit vitam actiuam, non quidem corporalem, ſed ſpiritualem. ſ. doctrinæ & prædicationis, quia eſt optima. 3ª.q.40.1.1^{m}. & 2.3^{m}.
19 Chriſtus non debuit ducere vitam auſteram, ſed conformem aliis in cibo & potu. 3ª.q.40.2.0.& q.41.3.1^{m}.
20 Vita naturalis, pertinet ad ſubſtantiam hominis; ideo non ſuſcipit magis & minus. 12æ.q.112 4.3^{m}.
21 Vita vniuſcuiuſque hominis, eſt id in quo maxime homo delectatur, & cui maxime intendit. 1ª. q. 18. 2. 2^{m}.& 22æ.q.81.1.5^{m}.& q. 179.1.c.
22 Vita hominis duplex. ſ. corporalis & mentalis: ſecundum vitam ſecũdam, eſt nobis communicatio cum Deo & angelis, hic quidem imperfecte, ſed in patria perfecte, non autem ſecundum primam. 1ª.q.93 1.1^{m}.& 22æ.q.23.1.1^{m}.
23 Vita hominis triplex. ſ. practica, ſpeculatiua, & voluptuoſa: prima proprie eſt humana, ſecunda angelica, ſed tertia beſtialis. 12æ.q. 3.2.1^{m}.& 22æ.q.179.2.1^{m}.& 3^{m}.
24 Vita abſtinentium in ſolicitudine, & vita communis in communi conuerſatione, approbantur exemplo Chriſti, & Ioannis baptiſtæ. 3ª q.40.1.2^{m}.
25 Vita in vniuerſali, non diuiditur per vitam actiuam & contemplatiuam, ſed tantum vita hominis. 22æ.q.179.1.2^{m}.& 2.c.
26 Vita igitur hominis, ſufficienter diuiditur per vitam actiuam & cõtemplatiuam. 22æ.q.179.0.
27 Vita actiua, eſt tantum in hac vita. 1ª.q.20.4.3^{m}.& 12æ.q.67.1.2^{m}.& q.68.6.3^{m}.& 22æ.q.81.4 0.
28 Vita actiua conſiſtit in omnibus agibilibus, ſed principaliter in iis quæ ad alterum ſunt, ſicut in optimo agibili, ſcilicet in actibus iuſtitiæ. 22æ.q.181.1.1^{m}.
29 Omnes actus virtutum moralium, pertinent eſſentialiter ad vitam actiuam, etiam actus prudentiæ. 22æ.q.180.2.c & q.181.1.2.0.
30 Cognitio practica agibilium, pertinet eſſentialiter ad vitam practicam, non autem cognitio factibilium ſed cognitio ſpeculatiua æternorum, præexigitur ad vitam practicam, tantum vt cauſa, non autem eſſentialiter. 22æ.q 181.1.0.
31 Vita actiua duplex. ſ. interior & exterior: prima adiuuat vitam contemplatiuam, non autem ſecunda, ſed impedit eam. 22æ. q. 181. 3. 0.
32 Vita actiua diſponit ad vitam contemplatiuam, quam nullus poteſt aſſequi perfecte, niſi prius ſit perfectus in vita actiua. 22æ.q.181.1. 3^{m}.& q 182.1.2^{m}.& 4.c.
33 Vita contemplatiua directius & immediatius eſt ad dilectionem Dei, quàm proximi, ſed vita actiua eſt econuerſo. 22æ. q 182.c.& q.188.2.c.
34 In vita contemplatiua, homo conuenit cum Deo & angelis, ſed in vita actiua cum animalibus, licet imperfecte. 12æ.q.3.5.c.
35 Vita contemplatiua habet Deum familiariorem, ſed vita actiua eſt fructuoſior: ideo prima ſignificatur per Ioannem, propter hoc prædilectum à Chriſto, ſecunda verò per Petrum. 1ª.quęſt. 20.4.3^{m}.
36 *Vita contemplatiua ſecundum ſuum genus, eſt ſimpliciter nobilior, & maioris meriti, & prior, quàm vita actiua. 13æ. q.57.1.c.& 22æ. q. 152.2.4.c.& q.153.2.1^{m}.& q.182.2.0.& q.188.5.0.& 3ª.q.40. 5. 2^{m}.
37 *Opus actiuæ vitæ duplex, ſcilicet ſpirituale, vt prædicare & docere: & opus corporale, vt recipere hoſpites, & ſeruire infirmis: primum eſt melius quàm ſint opera vitæ contemplatiuæ, non autem ſecundum. 22æ.q.188.6.c.& 3ª. q.40.1.2^{m}.
38 Vita actiua in præſenti, durabilior eſt quàm vita contemplatiua, ex defectu noſtro, non autem ſecundum ſe. 22æ.q.181.4.3^{m}.
39 Ambæ poſſunt eſſe ſimul in eodem. 22æ.q.182.1.1^{m}.& 3^{m}.
40 Quidam ſunt aptiores ad vitam actiuam, quàm ad vitam contemplatiuam, quidam autem econuerſo. 22æ.q.182.4.3^{m}.
41 Prædicatores & prælati, debent eſſe perfecti in vita actiua & contemplatiua. 22æ.q.182.1.1^{m}.
42 Vita ſpeculatiua eſt ſupra hominem. 12æ.q.(2.1.c.& q.188.8.5^{m}.
43 *Vita contemplatiua eſt tantum in intellectu. 22æ. q. 180. 1. 0. & 1. 1^{m}.& 7.1^{m}.
44 Vita contemplatiua principaliter conſiſtit in contemplatione diuinæ veritatis, ſed diſpoſitiue conſiſtit in contemplatione cuiuſlibet veritatis. 22æ q.180.4.0.& 7.c.& q.181.4.1^{m}.& q.182.2.c.
Vita contemplatiua habet vnum actum principalem. ſ. contemplationem veritatis, in quo maxime perficitur veritatis contemplatio, & habet multos actus ſecundarios. 22æ.q.180.3.4.c. 45
Ad eam quatuor pertinent. ſ. virtutes morales aliqui actus, contemplatio effectuum Dei, & Dei contemplatio. 22æ.q.180 4.c. 46
Et eſt diuturna dupliciter. ſ. ſecundum ſe in ratione obiecti. ſ. Dei. & quia caret contrario, & quo ad nos quia eſt in intellectu, & ſine labore. 1ª.q.20.4.3^{m}.& 22æ.q.180.8.0. 47
VITIVM vniuſcuiuſque rei videtur eſſe, quod non ſit diſpoſita, ſecundum quod conuenit ſuæ naturæ 12æ.q 71.1.2.c. 1
Vitium eſt habitus aut affectio animi, in tota vita inconſtans, & à ſeipſa diſſentiens, ſecundum Tullium. 12æ.q.71.1.3^{m}. 2
Vitium in tantum eſt contra naturam hominis, inquantum eſt contra ordinem rationis. 12æ.q 71.2.c.fi. 3
In plus ſe habet vitium, quàm ægrotatio vel morbus, tam in anima quàm in corpore: ſicut etiam virtus, in plus ſe habet quàm ſanitas: & ideo virtuti conuenientius opponitur vitium, quàm ęgrotatio vel morbus: & vitium poteſt eſſe ſine eis, & non econuerſo. 12æ.q. 71.1.3.fi & 2.c.prine. 4
A vitio, nomen vituperationis detractum creditur, ſecundum Auguſtinum. 12æ.q.71.2.c. 5
Vitia ſumunt ſpeciem à fine proximo, genus autem & cauſam, à fine remoto. 22æ.q.11.1.2^{m}.& q.111.1.1^{m}. 6
Non eſt contra rationem vitij capitalis, quod vnum capitale oriatur ex altero, quia inuidia manifeſte oritur ex vana gloria. 22æ.q. 36.4.1^{m}.& q.118.7.1^{m}.& q.132.4.1^{m}.& q.153.4.2^{m}. 7
Non oportet filias alicuius vitij capitalis, eſſe eiuſdem generis cum eo. 22æ.q.118. 8 1^{m}.& q.153.3.2^{m}. 8
Vitia oppoſita virtutibus theologicis, non reducuntur ad vitia capitalia, ſicut nec virtutes theologicæ ad virtutes cardinales. 22æ. q.10.1 3^{m}. 9
Vitia carnalia in tantum magis extinguunt iudicium, quantom longius abducunt à ratione. 22æ.q.43.6.3^{m}. 10
VITVPERATIO creditur trahere nomen à vitio, ſecundum Auguſtinum, quia de hoc, quælibet res vituperatur. 12æ.q.71.2.c. 1
Vituperium debetur ſoli culpæ, ſed reſpicit quemcũque defectum, ſecundum opinionem humanam. 22æ.q.44.2.0.& 3.c. 2
Virtuoſi contemnunt vituperium, ſed imperfecti verecundantur. 12æ.q.144.2.1^{m}. & 4.3^{m}. 3
VIVERE, ſumitur dupliciter. ſ. pro eſſe viuentis, & pro operatione eius. 1ª. q.18.2.c.1^{m}. & q.54.1. 2^{m}.& 12æ.q 3.2. 1^{m}.& q.56.1. 1^{m}. & 22æ.q. 19. 7.c. 1
Viuere dicitur eſſe viuentis, quia per hoc quod habet eſſe per ſuam formam, tali modo operatur 22æ q.179 1.1^{m}. 2
VIVIFICARE effectiue, eſt perfectionis ſimpliciter, ideo conuenit Deo; non autem viuificare formaliter. 1ª.q 51.1. 3^{m}.& 3ª.q. 2.5.2^{m}.& q.5.3.2^{m}.& q.50.5.2^{m} & 2.d.8 1.4^{m}.
VIVVM ſiue animatum, eſt ſuperius ad hominem & ad animal, 3ª.q.50. 4.b. 1
Viuum non eſt prædicatum accidentale, ſed eſſentiale, 1ª.q.18.2.c.& 3ª. q.50. 3.c. 2
VLTIMVM rei duplex. ſ. in re, & extra rem. 12æ.q.2.7.3^{m}. 1
Vltimum dicitur tripliciter. ſ. ſimpliciter, in genere, & in ſpecie. 12æ.q. 1.1. 2^{m}.fi.& q.2.7.3^{m}.& q.3.5.3^{m}.& q.5.8.c. 2
VMBRA, & picturæ, & ſomnia dicuntur eſſe falſæ, inquantum non ſubſunt res, quarum habent ſimilitudinem. 1ª.q.17.c.1^{m}.fi.
VNCTIO. & Oportet quod materia ſacramenti extremæ vnctionis, ſit conſecrata triplici ratione. ſ. quia efficacia ſacramentorum à Chriſto deſcendit, propter plenitudinem gratiæ, quæ confertur, & ex hoc quod effectus eius corporalis. ſ. ſanatio corporalis, non cauſator ex materia naturali proprietate: & hæc conſecratio fit ab epiſcopo tantum. 3ª.q.72.3.c. 1
Effectus principalis eius, eſt remiſſio peccatorum, non ad reliquias, ſed conſequenter quo ad culpam mortalem vel venialem ſi inueniat, nec recipiens ponat obicem. 3ª.q.65.1.c. 2
In vltima vnctione infunditur gratia, quæ effectum ſacramento præbet. 3ª.q. 87.3.c. 3
Et remittit peccatum quò ad maculam, per gratiam quam infundit, & quo ad reatum pœnæ, fortificando ſubiectum, & quo ad reliquias. i. quo ad debilitatem mentis, non autem diſpoſitiones & habitus cauſatos ex actibus peccatorum. 3ª.q.65.1.c. 4
In extrema vnctione confertur perfecta ſanitas ſpiritualis. 3ª. q. 84. 1. 1^{m}. 5
Hoc ſacramentum immediate diſponit hominem ad gloriam: ideo non debuit figurari per aliquod ſacramentum veteris legis: niſi remote, per omnes curationes eius. 12æ. q. 102. 3.3^{m}. & 3ª.q.65. 1 4^{m}. 6
Vnctio baptizatorum in vertice, ſignificat eminentiam dignitatis tripliciter. ſ. regalis, ſacerdotalis, & collatæ. 3ª.q.72.11. 3^{m}. 7
* Vnctio chriſmatis, non propter digniorem partem capitis, ſed propter potiorem effectum, epiſcopis reſeruatur. 3ª.q.72.11.3^{m}.fi. 8

9 *Vnctio chriſmatis qua ſignatur baptizatus in ſummitate capitis per ſacerdotem, per epiſcopum autem in fronte, vt in priori vnctione ſignificetur ſuper ipſum ſpiritusſancti deſcenſio, ad habitationem Deo conſecrandam: in ſecunda quoque vt eiuſdem ſpiritusſancti, ſeptiformis gratia, cum omni plenitudine ſanctitatis & ſcientiæ, & virtutis, venire in hominem declaretur. 3ª. q. 72. 11. 3^{m}.

VNIGENITVS eſt Chriſtus, quia ſolus eſt naturalis filius: ſed dicitur primogenitus, quia ſunt alij filij Dei, ſed adoptiui. 1ª. q. 33. 3. c. 2^{m}. & q. 41. 3. c.

1 VNIO triplex. ſ. ex integris & perfectis, ex tranſmutatis, & ex imperfectis, 3ª q. 2. 1. c.

2 Vnio animæ & corporis, eſt de ratione hominis. 3ª. q. 50. 4. c.

3 Prima vnio hominis ad Deum. eſt per fidem, ſpem, & charitatem. 12^{e}. q. 68. 4. 3^{m}. & 4^{m}.

4 Vnio hæc eſt aliquid creatum. ſ. relatio exiſtens in natura humana realiter, in Deo autem ſecundum rationem tantum, quia prout eſt in Deo non eſt aliquid ſecundum rem, ſed ſecundum rationem tantum. 3ª q. 2. 7. o. & 8. c.

5 Vnio verbi Dei, facta eſt in perſona diuina, & non in natura, contra Eutichetem. 3ª. q. 2. 1. 2. o. & 6. c. & 12. 1^{m}. & q. 3. 1. c. & q. 9. 2. 1^{m} & q. 13. 1. c. & q. 18. 1. c. & q. 46. 12. c. & q. 50. 2. o & q. 53. 1. 2^{m}.

6 Hæc vnio facta eſt in ſuppoſito, ſeu in hypoſtaſi. 3ª. q. 2. 3. o. & 6. c. & q. 16. 1. c.

7 Natura humana non eſt vnita verbo accidentaliter. 3ª. q. 2. 1. c.

8 Anima & corpus in Chriſto vniuntur. 3ª. q. 2. 3. o & q. 16. 1. c.

9 Natura diuina vnita eſt non ſolum animæ, ſed etiam corpori Chriſti. 3ª. q. 2. 10. 2^{m}.

10 Hæc vnio eſt maxima ex parte eius in quo facta eſt, non autem ex parte vnitorum, 3ª. q. 2. 9. o.

11 *Vnio, quomodo poteſt dici naturalis Chriſto ex ipſa natiuitate, non autem ex principijs naturæ humanæ in ipſo. 3ª. q. 2. 12. c. & ad argumenta. & q. 7. 13. 2^{m}. & q. 34. 3 2^{m}.

1 VNITAS. & Quælibet res eſt vna, per eſſentiam ſuam. 1ª. q. 6. 3. 1^{m}. & q. 11. 4. 3^{m}. & q. 76. 7. c.

2 Subſtantia habet per ſe vnitatem vel multitudinem, ſicut & eſſe, non autem accidentia, ſed habent à ſubiecto. 1ª. q. 39. 3. c.

3 Vbicunque non eſt vnitas ſpeciei, ibi non eſt vnitas numeralis: niſi idem ſuppoſitum ſubſiſtat in duabus naturis. ſ. in Chriſto, 3ª. q. 50. 5. 2^{m}.

4 Ex multis fit vnum tripliciter. ſ. ordine tantum, ordine & compoſitione. & per commiſtionem. 3ª. q. 2. 1. c.

5 Vnum dicitur dupliciter. ſ. vnum quod eſt principium numeri, & vnum quod conuertitur cum ente. 1ª. q. 11. 1. o. & 2. c. & q. 30. 3. o.

6 Vnum numero dicitur dupliciter. ſ. vnum vnitate naturæ, & vnum vnitate perſonæ, 3ª. q. 3. 6. 1^{m}. & 7. 2^{m}.

7 Vnum numero, dicitur tripliciter. ſ. primo indiuiſibile in potentia, vel ſecundum quantitatem, vel ſecundum eſſentiam, vel ſecundum vtrunque. Secundo indiuiſibile in actu & in potentia, cum ſitu, vt punctus. Tertio nihil importans niſi indiuiſionem. ſ. vnitas quæ eſt principium numeri, quæ tamen inhæret alij. ſ. ſuo ſubiecto. 1ª. q. 11. 1. 2^{m}.

8 Vnum numero dicitur tripliciter. ſ. vel indiuiſibile actu & potentia, vel actu tantum, vel vnum perfectione. 3ª. q. 73. 2. c.

9 Quod conuenit multis, non conuenit eis ſecundum vnam naturam communem, niſi ſit vniuocum & poſitiuum, 1ª. q. 65. 1. c.

10 Vnum quantum ad illud quod ponit, conſtituit multitudinem, ſed quantum ad negationem quam addit ſupra ens, opponitur ei priuatiue. q. 11. 2. 2^{m}.

11 Multum, abſolute ſumptum, opponitur vni, ſed vt importat exceſſum, opponitur pauco. 1ª. q. 11. 2. 3^{m}.

12 Vnum, ponitur in diffinitione multitudinis, non autem econuerſo. 1ª. q. 11. 2. 4^{m}. & q. 85. 8. 2^{m}.

13 Vnum, non remouet multitudinem, ſed diuiſionem. Nec multitudo remouet vnitatem ſed indiuiſionem eorum ex quibus conſtat. 1ª. q. 30. 3. 3^{m}.

14 Multitudo, poteſt immediate procedere ab vno ſimplici. 1ª. q. 77. 6. 1^{m}.

15 Aliqua poſſunt eſſe vnum & multa diuerſimode, non autem eodem modo, quia opponuntur. 1ª. q. 11. 1. 2^{m}. & 2. 1^{m}. & 12e. q. 17. 4. o.

16 Vnum quod eſt principium numeri, opponitur multitudini relatiue, vt menſura menſurato, non autem vnum quod conuertitur cum ente, ſed opponitur priuatiuè. 1ª. q. 11. 2. c.

17 Deus eſt vnus. 1ª. q. 11. 3. o. & q. 103. 3. c.

18 Deus eſt maxime vnus. 1ª. q. 11. 4. c. & q. 28. 3. c. & q. 30. 3. 2^{m} & q. 39. 3. c.

19 *Deum eſſe vnum, poteſt ratione demonſtrari, & poteſt fide teneri. 1ª. q. 2. 2. o.

20 Deus eſt vnus per ſuam eſſentiam, & eſt ſua vnitas. 1ª. q. 103. 3. o.

21 Deus eſt vnus ſecundum quod vnum conuertitur cum ente, non autem ſecundum quod vnum eſt principium numeri. 1ª. q. 11. 3. 2^{m}. & q. 30. 3. 2^{m}.

22 Vnitas diuinæ perſonæ eſt maior vnitate quæ eſt principium numeri, quia eſt per ſe ſubſiſtens, completa, & habens in ſe quicquid pertinet ad rationem vnitatis, 1ª. q. 11 4 2^{m}. & 3ª. q. 2. 9. 2^{m}.

Vnitas diuinæ perſonæ, eſt maior vnitate naturæ & perſonæ in nobis, & vnitate animæ & corporis. 3ª. q. 2. 9. 3^{m}. 23

Pater & filius in diuinis ſunt vnum, non autem vnus. 1ª. q. 31. 2. 4^{m}. 24

In patre & filio non eſt diſcrepans, ſed vna diuinitas, vt dicit Ambroſius. 1ª. q 31. 2. c. 25

Omnia entia ſunt vnum propter patrem tripliciter, ſcilicet quia in patre primo vnitas inuenitur, & ratio principij quaſi primi, & ab eius vnitate eſt, quod vna natura in omnibus propagetur. Et omnia entia ſunt æqualia propter filium tripliciter, ſcilicet quia æqualitas eſt in filio inquantum filius, inquantum verbum, & inquantum eſt imago. Et omnia entia ſunt connexa propter ſpiritum ſanctum tripliciter, ſcilicet quia procedit vt amor, amor autem eſt connexio duorum: quæ connexio requirit tria, ſcilicet duo connexa, & vnum connectens. 1ª. q. 39. 8. c. 26

VNIVERSALE triplex, ſcilicet vniuerſale in re, id eſt, natura communis in particularibus, vniuerſale poſt rem, id eſt, abſtractum ab eis, & vniuerſale ante rem, id eſt, formæ vniuerſales rerum in mentibus angelorum. 1ª. q. 55. 3. 1^{m}. & 3^{m}. 1

Vniuerſale ſumitur dupliciter, ſcilicet pro natura rei cum intentione vniuerſalitatis, & pro natura vt eſt in particularibus. Primo modo vniuerſale eſt poſterius, ſed ſecundo modo, vniuerſalius eſt prius minus vniuerſali, via generationis, & temporis, ſed eſt econuerſo ordine perfectionis, & intentionis naturæ, 1ª. q. 85. 3. 1^{m}. & 12^{e}. q. 29. 6. c. 2

Vniuerſale quo ad naturam, eſt in ſingularibus, ſed quo ad intentionẽ vniuerſalitatis eſt in intellectu. 1ª. q. 85. 2. 2^{m}. & 12^{e}. q. 29. 6. c. 3

Vniuerſale pro natura eſt principium formale eſſendi & cognoſcendi ſingularia, ſed vniuerſale pro intentione vniuerſalitatis, eſt principium cognoſcendi tantum, 1ª. q. 85. 3. 4^{m}. 4

Cognitio vniuerſalis duplex, ſcilicet ex parte obiecti, & ex parte medij. 1ª. q. 55. 3. 2^{m}. 5

Vniuerſale dicitur eſſe ſemper, & vbique, vel ſecundum diuerſa eſſe, vel negatiue, quia non determinat ſibi locum, nec tempus. 1ª. q. 8. 4. 1^{m}. & 2^{m}. & q. 16. 7. 2^{m}. 6

Vniuerſalius continet plura in potentia, & pauciora in actu, quàm minus vniuerſale. 1ª. q. 85. 3. 2^{m}. 7

*Vniuerſale eſt commune multis, ſecundum rem. 1ª. q. 13. 9. c. 8

VNIVERSVM. & Totum vniuerſum eſt vnum, vnitate ordinis, ſecundum quod inferiora reguntur per ſuperiora. 1ª. quæſt. 103. 3. o.

*VOCATIO, dicit auxilium Dei mouentis interius, & excitantis mentem ad deſerendum peccatum, Ideo non eſt remiſſio peccatorum, nec iuſtificatio, ſed cauſa eius. 12e. q. 113. 1. 3^{m}.

VOLVNTARIVM importat quod motus & actus ſit à propria inclinatione, id eſt, quod agere ſit à principio intrinſeco, & propter finem, 1ª. q. 105. 4. c & 12e. q. 6. 1. o. & 2. c. & q. 71. 5. 2^{m}. 1

Ad rationem eius requiritur aliqua cognitio finis. 12e. q. 6. 2. c. & 3. 3^{m}. & 5. c. & 7. 2^{m} & 8. c. 2

Voluntarium dicitur quod procedit à voluntate vel directe. ſ. à voluntate agente, vel indirecte. ſ. à voluntate non agente. 12e. q. 6. 3. o. & 7. 3^{m}. & q. 77. 7. c. 3

Voluntarium dicitur, quod eſt ſecundum inclinationem voluntatis. Et hoc dupliciter. ſ. ad agendum, & patiendum. 1ª. q. 82. 1. c. & 12e. q. 6. 5. 2^{m}. 4

Aliquid eſt voluntarium dupliciter. ſ. ſecundum ſe, & ſecundum cauſam ſuam. 12^{e}. q. 77. 7. c. & 22^{e}. quæſt. 46. 2. 2^{m}. & q. 64. 8. c. & q. 79. 3. 3^{m}. 5

Principium intrinſecum actus voluntarij, ſcilicet vis cognoſcitiua & appetitiua, eſt principium primum, non quidem primum ſimpliciter, ſed primum in genere motus appetitiui, licet moueatur appetitus hominis ab aliquo exteriori. ſecundum alias ſpecies motus. 1ª. q. 105. 4. 2^{m}. & 3^{m}. & 12^{e}. q. 6. 1. 1^{m}. & 2^{m}. & q. 9. 4. 1^{m}. 6

Voluntarium poteſt eſſe ſine actu exteriori & interiori, & aliquando eſt cum actu interiori, ſine actu exteriori. 12^{e}. q 6. 3. o. & q. 71. 5. 2^{m}. 7

In non habentibus vſum rationis, non eſt voluntarium, nec voluntarium. 12^{e}. q. 6. 7. 3^{m}. q. 10. 3. c. 8

Voluntarium ſecundum rationem perfectam, ſoli naturæ rationali conuenit, brutis autem conuenit ſecundum rationem imperfectam. 12^{e}. q. 6. 2. o. 9

Voluntarium eſt maxime in actibus hominis, quia maxime cognoſcit finem ſui operis, & mouet ſe. 12^{e}. q 6. 1. o. 10

VOLVNTAS eſt appetitus rationalis. 1ª. q. 78. 1. 3^{m}. & q. 80. 1. 2. o. & q. 81. 1. c. & q. 87. 4. c. & 12e. q. 6. princip. & 2. 1^{m}. & q. 8. 1. c. & q. 26. 1. c. & q. 46. 4. 1^{m}. & q. 56. 5. 1^{m}. & q. 59. 4. c. & 21e. q. 24. 1. c. & q. 27. 1. c. & q. 58. 4. 1^{m}. 1

Voluntas eſt media inter rationem & concupiſcibile, & mouetur ab vtraque. ſ. à ratione in continente, & à concupiſcibili, in incontinente. 22e. q. 155. 3. 2^{m}. 2

*Voluntas eſt rationalis per participationem. 12e. q. 56. 6. 2^{m}. & q. 59. 4. 2^{m}. & q. 61. 2. c. ſi. & 2^{m}. & 22e. q. 58. 4. 3. 3

4 Voluntas humana poteſt aliquid velle ex iudicio rationis, non ſequendo paſſionem appetitus ſenſitiui, 1ª.q.81.2.3m.& q.115.4.c.fin.& 12æ.q.10.3.o.
5 Voluntas antecedens & ſecundum quid, potius eſt velleitas, quàm abſoluta voluntas, 1ª.q.19.6.1m.fi.
6 Voluntas duplex. ſ. voluntas vt natura, & voluntas vt voluntas, i. voluntas deliberata. 1ª.q.83.4.o.
7 Voluntas vt natura, & voluntas deliberata, non differunt eſſentialiter ſecundum potentias, ſed vt conſequuntur cognitionem naturalem & cognitionem per inquiſitionem. 1ª. quæſt. 83.4.o & 3ª.q.18.3.c.1m.
8 Voluntas vt voluntas, eſt ad vtrumlibet, ſed voluntas vt natura, vult aliquid naturaliter & determinatè. 1ª. q. 41.2.c.& 12æ.q.10.1.o.
9 Voluntas hominis duplex, ſcilicet voluntas naturalis qua appetit bonum ſecundum ſe homini inquantum eſt homo & voluntas deliberata, ſcilicet de bono propter aliud. 1ª. q.41.2.3m.& 3ª.q.18.1.3m.& 3.o & 4.5.c.& q.21.3.c.
10 Voluntas triplex. ſ. accedens, concomitãs, & antecedens. 12æ.quæſt.5.7.c.
11 Regula voluntatis humanæ duplex, ſcilicet vna propinqua & homogenea, id eſt, ipſa humana ratio, alia vero remota & heterogenea, id eſt, prima regula, ſcilicet lex æterna, quæ eſt quaſi ratio Dei. 12æ.q.21.1.c.& q.71.6.c.
12 Aliquid eſſe, vel aliquid fieri voluntate, contingit dupliciter. ſ. vel voluntate concomitante, vel voluntate vt principio. 1ª.q.45.2.c
13 Aliquis vult aliquid tripliciter. ſ. appetitu naturali, *ſicut omnes homines volunt eſſe & viuere. Alio modo per electionem ex aliqua præmeditatione. Alio modo nõ per ſe, ſed in cauſa ſua, ſicut eum velle infirmari dicimus, qui comedit nociua: & velle ſanari eum qui medicinam acceperit, 12æ.q.30.1.c.
14 Aliquid poteſt eſſe volitum nunc & non prius dupliciter. ſ. vel quia incipit eſſe bonum vel quia incipit eſſe cognitum. 1ª.q 19.7.c.
15 Obiectum voluntatis eſt bonum. 1ª.q.48.5.c & q 51.2 c. & q.105.4.c.& q 106.2.c.& 12æ.q.1 6.c.& q.5.8.c.& q.8.1.o.& 2.c. & q.9.2.c.& q 10.2.c.& q.20.1.c.& q.60.1.1m.
16 Obiectum voluntatis eſt bonum vniuerſale. 1ª. q.59.4.c.& q.80.2.2m.& q. 82. 4.c.1m.& 12æ.q.103.4.c.& 12æ.q.1.2.3m.& q.2.7.8.c.& q. 9. 1.c.3m.& 3.6.c.& q.10.1.c.3m.& 22æ.q.24.1.c.& q.25.2.c.& 3ª.q 19.1.c.
17 Obiectum voluntatis eſt bonum apprehenſum, 1ª, q. 80.2.c.1m.& q.82.3. m.& 4 c.& 12æ.q.8.1.o.& q.13.5.2m.& q.19.1.3m.& 3.o.& 5.10.c.& q.20.1. 1m.& q.27.2.o.& q.76.1.3m.& 22æ.q.4.7.c.& q.7.1.c.& 2.1m.& q.8.4.c.& q.82.3.c.
18 Bonum & finis eſt obiectum voluntatis. 12æ. q.1.1.c.& 2.3m.& 3.c.& q 1.4. m.& q.11.1.c & 22æ.q 4.1.3.c.
19 Voluntas poteſt velle aliquid in ordine ad aliud, quia fertur in ſuũ obiectum conſequenter, ad apprehenſionem rationis. 22æ.quæſt.58.4. m.
20 Finis eſt obiectum voluntatis. 1ª.q.48.1.2m.& 12æ.q.1.1.2m.& q.7.4.c.& q.9.3.c.& q.58.6.7.c.& q.19.2.1m.& q.20.1.c.& q.71.1.1m.& 2.c.& q. 73.6.c.& 22æ.q 8.8.c.& q 23.7.c.& q.110.1.c.& q.112.1.c.& q 180.1.c.
21 Bonum in communi, vltimus finis, & omne naturale volenti, eſt volitum naturaliter. 12æ.q.10.1.o & 22æ.q.34.1.c.
22 Cuiuſlibet voluntatis volitum eſt duplex. ſ. principale, i. finis, & ſecundarium, i. ea quæ ſunt ad finem. Sed volitum principale eſt cauſa finalis voluntatis diſtincte realiter ab eo, non aliter niſi ſecundum modum ſignificandi, non autem volitum ſecundarium. 12æ.q.8.2.1.o.
23 Bonum & malum ſunt obiectum voluntatis. Primum quidem ad proſequendum, ſecundum autem ad fugiendum. 1ª.q. 20. 1. c.& 12æ.q.18.1m.& q.74.2.2m.
24 * Qui vult bonum propter indebitum finem, vult bonum ſub ratione mali. 12æ q 19.7.2m.& 3m.
25 Voluntas tendit tantum in bonum exiſtens, vel in bonum apparẽs, & ſic tendit in non ens ſub ratione boni. 1ª.q.19.9.c.& q.82.2.1m.& 12æ. q. 6.4.3m.& q.8.1.o.& q.18.4.1m.& q.19.1.1m.& q.27.1.2m.& q.29.4.c.& 3m.& q.74.1.1m.& q.77.1.c.& q.80.1.c.
26 Operatio voluntatis. ſ. velle, nihil aliud eſt, niſi inclinatio voluntatis, in obiectum voluntatis, 1ª.q.82.2.c.& q.87.4.c.& q 105.4 c. & qu.106.2 c.& q 111.2.c.& 12æ.q.6.4.c.
27 Voluntas pro facto reputatur, 1ª.q.64.2.3m.& 12æ.q.10.4.c, & 3ª.q.68.2.2m.fi.
28 Sufficit bona voluntas, vbi deeſt facultas, quia laus virtutis, in voluntate conſiſtit, non autem in poteſtate. Et ideo deficere ab æqualitate quæ eſt medium iuſtitiæ, propter defectum poteſtatis, non diminuit laudem virtutis, ſi non fuerit defectus ex parte voluntatis. Et etiam in baptiſmo, apud Deum voluntas pro facto reputatur, ei qui non habet tempus operandi, 22æ. q.81.6.1m.& q.106.3.1m.& q 107.1.2m.& 3ª.q.68.2.3m.fi.
29 Omne illud cuius principium eſt voluntas, quantum in ſe eſt, poteſt eſſe & non eſſe, & poteſt eſſe tale vel tale, & poteſt eſſe tunc vel nunc 1ª. q.41.2.c.
Actus voluntatis & cuiuſlibet appetitus tendit in bonum & in malum, ſicut in propria obiecta: ſed in bonum tendit prius & per ſe, in malum vero ſecundario & per aliud, inquantum opponitur bono, 1ª.q 10.1 c. 30
Actus voluntatis eſt ad bonum, proſequẽdo illud, ſed eſt ad malum fugiendo tantum Primus dicitur voluntas, ſecundus vero dicitur noluntas, 12æ.q.8.1.1m.& 2m. 31
Bonitas & malitia actus voluntatis, dependet ex obiecto tantum, ex ratione, & ex lege æterna, 12æ.q.19.o.& q.21.1.o. 32
Actus voluntatis diſcordans à ratione recta, vel à ratione errante, vel concordans cum ratione errante, eſt malus, 12æ.q.19.5.6.o. 33
Voluntas poteſt moueri dupliciter. ſ. ab exteriori, i. ab obiecto, vel à repræſentante illud, & ab intrinſeco, id eſt vel à ſe, vel à cauſante eam, 1ª. q. 105.4. o.& q.106.2.c.& q.111.2.c.& 12æ.q.9.4.c.& q.80.1.c. 34
Aliquid mouet voluntatem ex parte obiecti tripliciter. ſ. ipſum obiectum, proponens vel offerens obiectum voluntati, & perſuadẽs rationi, 12æ q 80.1.c. 35
Voluntas mouetur ab appetitu ſenſitiuo ex parte obiecti, quod videtur conueniens vel diſconueniens ſecundum diſpoſitionem hominis per paſſiones, 12æ.q.9.2.c.& 5.c.fi & q.10.3 o.& q.75.2.c.& q.77.1.o. 36
Oportet quòd voluntas moueatur ab aliquo exteriori dupliciter. ſ. ab obiecto.& quo ad exercitium primi actus eius, 12æ.q.9.4.c.& q.17.5.2m.& q.109.8.1m. 37
Nec mouetur neceſſario ab aliquo obiecto, quo ad exercitiũ actus ſed quo ad determinationem actus, mouetur ab aliquo obiecto, non autem ab omni obiecto, nec à paſſione, nec à Deo, ſed tantum ab vltimo fine, 1ª.q.82.1.2.o & 12æ.q.10.o.& q 80.1.c. 38
Voluntas mouetur à ſe, quia inquantum vult finem, eſt in actu, ſed reſpectu eorum quæ ſunt ad finem, eſt in potentia, 12æ.q. 9.3.o.& 4.c.& q 17.6.1m.& q.74.1.3m.& 22æ.q. 82.1.1m. 39
Voluntas diſtinguitur contra naturam, ſicut vna cauſa cõtra aliam, licet habeat modum naturæ, inquantum fundatur in natura, 12æ.q.10.1.1m. & q. 51.1.1m. 40
Voluntas hominis, nec à natura, nec ex neceſſitate, mouetur ab appetitu inferiori, 12æ.q.10.3.b. 41
Voluntas non eſt determinata ad vnum ſicut natura, quia voluntas ſequitur formam vniuerſalem, natura vero ſequitur formam particularem 1ª. q.41. 2.c. & 12æ.q.10.1. 3m.& q. 13.1.c. & q.50.3. 3m. 42
Voluntas determinatur ad vnum, per conſilium rationis, non autem neceſſario per aliquod agens extrinſecum, 12æ.q.50.2.3m fi. 43
Voluntas dicta per eſſentiam, eſt in ratione dicta per eſſentiam, ſed voluntas participatione ſumpta, eſt in ratione per participationem, 3ª.q.18.2.c.1m. 44
Voluntas, etiam à Deo cogi non poteſt, & ſi poſſit ab illo de neceſſitate mutari, operando in illa ſicut in natura, 12æ.q 6.4.1m.& q.9.6.c.& q.104.o. 45
* Voluntas à nulla re creata cogi poteſt, neque neceſſario moueri, 12æ.q.6.4.c. 46
*Paſſiones animi, non poſſunt cogere voluntatem, licet aliter moueant inclinando affectum, 12æ.q.6.7.c.2m.& q.9.2.o. 47
VOMITVS poteſt ſine culpa procurari, de conſilio medicinæ, in remedium languoris, 22æ.q.148.6.2m.& q. 150.2.3m. 1
Multum comedere vel bibere propter vomitum, ſecundum conſilium medicinæ, non eſt peccatum, licet ebrietas non excuſaretur à peccato, 22æ.q.150.2.3m. 2
Vomitus per ebrietatem vel voracitatem, eſt vitioſus, non autem ſi contingat infirmitatis cauſa, 3ª.q.83 6.7m. 3
VOTVM dicitur à voluntate, quaſi à primo mouente rationem, ad promittendum, 22æ.q. 88.1 2m. 1
Vouere eſt actus latriæ, ſeu actus religionis, licet actus aliarum virtutum ſint materia eius, 22æ.q.88.5.o.& 6.c.1m.& q.189.2.c. 2
Votum eſt promiſſio Deo facta * de meliori bono, quod videlicet non cadit ſub neceſſitate abſoluta, neque ſub neceſſitate finis, ſed de actibus virtutum, qui Deo placere noſcuntur, 22æ.q.88.1.o.& 2.4.c. & 5.c.1m.& 7.12.c.& q.189. 3.c. 3
Votum eſt teſtificatio quædam promiſſionis ſpontaneæ, quæ debet fieri Deo, de iis quæ Dei ſunt, 22æ.q.88.1.c.fi.& q.189.3.c. 4
Ad votum tria de neceſſitate requiruntur. ſ. deliberatio, propoſitum, & promiſſio, in qua promiſſione perficitur ratio voti, ſed quandoque ſuperadditur pronũciatio oris, & teſtimonium aliorum, ad quandam confirmationem voti, 22æ.q.88.1.o. 5
Votum fit ſoli Deo, licet fit de eo quod aliquando fit ſanctis, 22æ.q.88. 5.3m. 6
Sub voto non cadunt peccata, nec indifferentia, nec neceſſaria abſolute, nec propter finem, niſi vt voluntaria, ſed votum debet ſemper fieri, de meliori bono, 22æ.q.88.2.o.& 11.c. 7
Expedit vouere, quia votum firmat voluntatem in bono, nec tamen 8

libertatem diminuit. nec eſt periculoſum de ſe, ſed eſt culpa mutantis voluntatem, ſed aſſimiat bonis, 22æ.q.88.4.o.
9 Homo eſt ſic liber, quòd poteſt aliqua vouere & facere, etiam contra præceptum papæ, 22æ q.88.12.1^{m}.
10 Vouere nunquam conuenit Chriſto, quia Deus erat, & habebat voluntatem firmatam, et comprehenſor, 22æ.q.88 4.3^{m}.
11 Votum ſingulare duplex, ſ. votum ſimplex, & votum ſolenne: primum eſt promiſſio ſola, ſecundum vero eſt promiſſio, & datio, 22æ.q.189.a.2^{m}.& 5.c.
12 Votum ſolenniʒatur dupliciter tantum, ſ. per ſuſceptionem ordinis ſacri, & per profeſſionem certæ regulæ, 22æ.q.88.7.o.& 9.c.
13 Votum ſimplex impedit matrimonium contrahendum, ſed non dirimit contractum, non tamen poteſt petere debitum ſine diſpenſatione eccleſiæ auctoritate apoſtolica, votum vero ſolenne, facit vtrunque, 22æ.q.88.7.b.& q.189.8.3^{m}.
14 Opus ex voto, eſt laudabilius, & magis meritorium, quàm opus ſine voto, 22æ.q.88.6.o.& q.189.2.c.& 3ª.q.28.4.c.
15 Opus ex voto, diſplicens, cum voluntate implendi illud eſt magis meritorium, quàm opus placens ſine voto, cæteris paribus, 22æ.q.88 6.2^{m}.
16 *Virtus voti, eſt obligatio eius quæ eſt maior in voto ſolenni, quàm in voto ſimplici, & quo ad Deum, & quo ad homines, 22æ.q.88.7.1^{m}.
17 Votum obligat ſecundum intentionem vouentis. ſ. ad reddendum ſtatim, vel ad certum tempus, vel cum conditione, 22æ.q.88.3.3^{m}.& q.189.7.2^{m}.& 4.c.
18 Obſeruare votum, eſt de lege naturali, durante obligatione eius, quæ ceſſat vel ex ſe, vel auctoritate ſuperioris, in iis quæ in dubium vertuntur diſpenſantis vel commutantis, 22æ. q. 88.10.2^{m}.& 12.1^{m}.
19 Omne votum rite factum, obligat: ideo tranſgrediens illud, peccat mortaliter, 22æ.q.88.2.o.& q.189.3.c.
20 Perdens virginitatem quam vouerat, tenetur facere quod poteſt. ſ. tenetur continere, & pœnitere ſi perdidit ex culpa ſua: & ſimiliter in aliis, 22æ.q.70 2.2^{m}.& q.88.3.2^{m}.
21 Nullus poteſt ſe ex voto firmiter obligare, ad id quod eſt in poteſtate alterius tantum, 22æ.q.88.8.o.& 9.c.2^{m}.& q.189.5.o.
22 Non habentes vſum rationis, vt amentes, & pueri ante annos pubertatis, non poſſunt vouere, 22æ q.88.9.c.& q.189.5.c.
23 Puer ante vſum rationis, non poteſt ſe obligare ad aliquid ex voto: quo vſu rationis habito, poteſt ſe obligare, ſed omne votum eius etiam votum religionis ante annos pubertatis. i. ante annos quatuordecim in puero, vel ante annos duodecim in puella, poteſt irritari à parentibus & à tutoribus, non autem poſt annos pubertatis, 22æ.q.88 8.2^{m}.& q.189.5.c.
24 Filius etiam poſt annos pubertatis non poteſt aliquid vouere, quo ad res domeſticas, ſine conſenſu patris, 22æ.q.88.8.2^{m}.
25 Vouens illud quod non eſt in poteſtate ſua, non peccat. quia in eius voto intelligitur debita conditio. ſ. ſi ſuis ſuperioribus placuerit, vel ſi non contradicant: qua conditione extante, tenetur implere votum, 22æ. q. 88. 8. 1^{m}.& 4^{m}.& 9.b.& 3^{m}.& 12.2^{m}.& q. 189.5.2^{m}.
26 Fractio voti, eſt quædam infidelitatis ſpecies, & ad fidelitatem pertinet ſeruare promiſſa, 22æ.q.88.3 c.
27 Omne votum temporale factum in ſeculo, etiam votum crucis in ſubſidium terræ ſanctæ, ſoluitur per ingreſſum religionis, ſine alia diſpenſatione, quia votum religionis includit omnia vota, ratione perpetuitatis & obedientiæ, nec ſingularitas conuenit ei, & onus religionis ſufficit, & eſt quodammodo magis ampliatio voti, quàm voti commutatio, 22æ. q.88.12.1^{m}.& q.185.8.2^{m}.& q.189. [illegible]^{m}.& 7.o
28 Si quis vouendo, prius cogitauit de religione communiter, & poſt elegit vnam, tenetur ſimpliciter ad religionem, ideo ſi non poteſt recipi in religione à ſe electa, tenetur aliam quærere, ſi autem econuerſo, intelligitur ſi velint, 22æ.q.88.3.2^{m}.& q.189.3.2^{m}.
29 *Nullum votum religioſi eſt firmum, niſi de conſenſu prælati, quia nullum tempus eſt, in quo prælatus non poſſit eum in aliis occupare, 22æ.q.88.8.3^{m}.
30 In votis poteſt diſpenſari, inquantum in aliquo caſu, illud quod cadit ſub voto, eſt ſimpliciter malum, vel inutile, vel impeditiuum maioris boni, non autem inquantum illud eſt de iure naturali vel diuino, 22æ.q.88.10.o.
31 Diſpenſatio voti eſt, cum abſolute determinatur non eſſe ſeruandum, commutatio autem voti eſt, cum pro eo aliquid aliud imponitur, 22æ.q.88.10.c.
32 Votum poteſt ex cauſa rationabili commutari in aliud melius, vel in aliud minus periculoſum, ſicut & diſpenſari, 22æ. q.88.10.c.fi. & 1^{m}.
33 In vtroque autem requiritur auctoritas eccleſiæ, in perſona Dei, 22æ.q. [illegible].2.2^{m}.& 12 o.
34 Votum vergens in periculū perſonæ, debet frangi ſecure, ſi diſpenſatio non poſſit haberi, 22æ.q 88.2.3^{m}.& 12.2^{m}.
Vota de rebus vanis & inutilibus, non debent diſpenſari, nec ſeruari: ſed debent derideri, ſicut vota de non pectinare caput in tali vel tali die, quia talia vota mulierū, ſunt magis ſortilegia quàm vota, & ſunt reliquiæ quædam idolatriæ, ſecundum quam ſeruabantur dies & menſes & peccant talia vouentes, quia cum infidelibus etiam nec nomina debemus habere communia, ſecundum Hieronymum 22æ q 88.2.3^{m}. 35
Papa habet plenariam poteſtatem diſpenſandi in omnibus votis diſpenſalibus, alij vero participatiue, ſecundum quòd Papa concedit eis, 22æ.q 88.12.3^{m}. 36
Solus Papa poteſt diſpenſare in votis perpetuis, vt in voto continentiæ & religionis, & in voto crucis in ſubſidium terræ ſanctæ, & in voto peregrinationis ad transfretandum ad terram ſanctam, alij vero prælati poſſunt diſpenſare in aliis votis, niſi Papa diſpenſationem ſibi reſeruet, ſicut in voto terræ ſanctæ & ſimilibus, 22æ. q 88.12.3^{m}.& q.184.6.c fi & q.185.4.c.fi.& q.189.7.c. 37
Si prælatus diſpenſat ſine apparenti cauſa in votis, diſpenſatio prælati non excuſat vouentem in manifeſtis à culpa, ſicut ſi prælatus diſpenſaret cum aliquo, ſuper voto de ingreſſu religionis, nulla apparenti cauſa obſtante, 22æ.q.88.12.2^{m}. 38
Si cauſa diſpenſandi in voto, ſit apparens, vel dubia, poteſt ſtari iudicio prælati diſpenſantis vel commutantis votum, non autem iudicio proprio, quia ipſe vouens non gerit vicem Dei, niſi forte in caſu, in quo id quod vouit, eſſet manifeſte illicitum, vel non poſſet opportune ad ſuperiorem recurrere, 22æ. q.88.12.2^{m}. 39
In voto continentiæ, non eſt diſpēſandum propter periculum mortis corporalis, quia bonum continentiæ etiam ſine voto eſt multo melius, quàm ſalus corporis, & per alia remedia prouideri poteſt, 22æ.q. 88 11 3^{m}. 40
*In voto continentiæ & religionis, per profeſſionem ſolennizato, etiam Papa non poteſt diſpenſare, licet quidam iuriſtæ, ignoranter contrarium dicant, quia periculis humanis obuiandum eſt per humana, & non per diuina, 22æ.q 88.11.o.& q.186.8.3^{m}.& q. 189.8.5^{m}. 41
Vox ſuper Chriſtum in baptiſmo, transfiguratione, & oratione, fuit effectiue à tota trinitate, ſed repræſentatiue appropriatur patri, 3ª.q. 39.8.3^{m}. 1
Anima poteſt formare voces corporales, quia vnitur corpori, non autem angelus, 1ª.q.51.3.4^{m}. 2
Voces non ſignificant ſpecies intelligibiles, ſed ſignificant ea quæ ſibi format intellectus ad iudicandum de rebus exterioribus, 1ª. q 85.2. 3^{m}. 3
Vsura in Euangelio metaphorice accipitur, ſcilicet pro ſuperexcellentia bonorum ſpiritualium, quàm exigit Deus, volens vt in bonis acceptis ab eo ſemper proficiamus, quod eſt ad vtilitatem noſtram, & non eius, 22æ q.78.1.2^{m}. 1
Vſura eſt pretium pecuniæ mutuatæ. vel cuiuſcunque rei, cuius vſus eſt conſumptio, vel diſtractio eius, 22æ.q.78.1.c. 2
Accipere pretium pro principali vſu pecuniæ, qui eſt diſtractio eius, eſt vſura, non autem pro ſecundario vſu eius. ſ. ad oſtentationem, vel in pignus, ſed in vſu vaſorum, eſt econuerſo, 22æ.q.78. 1.6^{m}. 3
Vſura ſecundum ſe eſt iniuſta, contra legem naturæ, & peccatum mortale, quia idem bis venditur, vel venditur id quod non eſt, 22æ.q.78.1.o. 4
Theologi conſiderantes iuſti & iniuſti rationes, ſubtilius exponentes nomina, hæc deſignantia, large extendunt huius nominis ſignificationem, ad incrementa quæ proueniunt ex vſu omnium rerum, per ſimilem vſum & rationem, & non tantum pecuniæ, 22æ.q.78.1.2.o. 5
Significat primo nomen vſuræ incrementum quod parit pecunia ex vſu ſuo, ſecundario autem etiam ſignificat ſuperabundantiam quam parit quælibet res ex vſu ſuo, ſimili cum vſu pecuniæ, 22æ. q.78. 1.c. 6
Quod ab extraneis Iudæi vſuram acciperent, non fuit eis conceſſum quaſi licitum, ſed permiſſum, ad maius malum vitandum, 12æ.q.108.1.2^{m}.& 22æ.q.78.1.2^{m}. 7
Mutuans poteſt exigere recompenſationem eorum tantum, quæ pecunia non menſurantur, puta beneuolentiam, & amorem eius cui mutuauit, vel aliquid huiuſmodi, 22æ.q.78.2.o. 8
Et poteſt deducere in pactum recompenſationem damni per quod ſubtrahitur ſibi aliquid quod debet habere, hoc enim non eſt vendere vſum pecuniæ, ſed damnum vitare, & poteſt eſſe, quòd accipiens mutuum, maius damnum euitet, quàm dans incurret, vnde accipiens mutuum, cum ſua vtilitate damnum alterius recompenſat, 22æ.q.78.2.1^{m}.& 3.c. 9
Recompenſationem vero damni quod conſideratur in hoc, quòd de pecunia non lucratur, non poteſt in pactum deducere, quia non debet vendere id quod nondum habet, & poteſt impediri multipliciter in habendo, 22æ.q.78.2.1^{m}. 10
Nec quicquid de pecunia vſuraria, aliquis lucratus fuerit, quia id quod de tali re eſt acquiſitum, non eſt fructus huiuſmodi rei, 11

sed huma

ſed humanæ induſtriæ, niſi forte per detentionem talis rei alter ſit damnificatus amittendo aliquid de bonis ſuis, tunc enim lucrans tenetur ad recompenſationem nocumenti, 22ª.q.78.3.o.

12 Et tenetur mutuans computare in ſortem, vſum venalem pignoris, 22ª q 78.2.6m.

13 Sed non poteſt deducere in pactum, vt ſibi remutuetur, ſed poteſt recipere mutuum ſine obligatione, 22ª.q.78.1.4m.

14 Et poteſt accipere munera gratis oblata, non autem cum pacto tacito vel expreſſo, 22ª.q.78.2.0.

15 Quicunque ergo ex mutuo ratione mutui, ſperat lucrum, peccat vſuræ vitio, ſecundum auctoritatem euangelij, ſed ſi ſit ſic qui ex mutuo vitat damnum, vt ſi forte per detentionem talis rei mutuatæ alter ſit damnificatus, amittẽdo aliquid de bonis ſuis, tunc enim tenetur ad recompenſationem nocumenti, ſicut & tenens pecuniam vltra terminum, tenetur reſtituere, non quidem totum lucrum poſſibile, ſed ſecũdum æſtimationem, penſatis periculis laboribus, & expenſis, 22ª.q.62.4.1m.& 2m.& q.78.2.3m.& 2.5m.& 3.c.

16 Quia mutuum debet fieri gratis, & ſine ſpe lucri, quandocunque in mutuo, vel ex mutuo, intenditur ſpes lucri, tunc non caret vitio vſuræ: ſed ſic non eſt in emptione & venditione, niſi habeat rationem mutui: ſi enim aliquis carius velit vendere res ſuas, quam ſit iuſtum pretium, vt de pecunia ſoluenda emptorem expectet, manifeſte vſura committitur, quia huiuſmodi expectatio pretij ſoluendi, habet rationem mutui: vnde quicquid vltra iuſtum pretium, pro huiuſmodi expectatione exigitur, eſt quaſi pretiũ mutui, quod pertinet ad rationem vſuræ, ſimiliter etiã ſi aliquis emptor velit rem emere vilius quàm ſit iuſtum pretium, eo quòd pecuniam antè ſoluit, quàm poſſit ei res tradi, eſt peccatum vſuræ, quia etiam iſta anticipatio ſolutionis pecuniæ, habet mutui rationem, cuius quoddam pretium eſt, quod diminuitur de iuſto pretio rei emptæ, ſi vero aliquis de iuſto pretio velit diminuere, vt pecuniam prius habeat, non peccat peccato vſuræ, 22ª.q.78.2.7m.

17 Poteſt autem excludi ſpes lucri ab intentione dantis mutuo, modo prædicto dupliciter. 1.vel quando dans mutuũ, paratus eſt omni tempore accipere rem mutuatam etiam ante illud tempus determinatum, quo res veriſimiliter deberent eſſe cariores: & hoc modo ſpes lucri, etſi per accidens intendatur, non tamen per ſe, quia non tollit rationem gratuiti à mutuo, vel quando dans mutuo, etiam tempus illud determinauit, in quo veriſimiliter, res plus valituræ erant, propter ſolam damni vitationem, tunc enim damnum vitat, quando neceſſitati propriæ conſulens, intendit conſeruare res ſuas ſibi magis neceſſarias ad vſum vitæ, quas ſi tũc non haberet, oporteret eas alibi emere, & ſic reportaret damnum de gratia mutui facta proximo: & ſic intendens in mutuando excuſatur ab omni vitio vſuræ, 22ª.q.62.4.1m.& 2m.

18 In ſcriptura ſacra quantum ad legem veterem, condemnantur dantes pecuniam ad vſuram, & ideo contra legem diuinam accipiuntur vſuræ, vnde accipere vſuras ab alienis, non erat ſecundum intentionem legis, ſed ex quadam permiſſione, propter prauitatem Iudæorum ad auaritiam, & vt magis pacifice ſe haberent ad cananeos, à quibus lucrabantur, 22ª.q.105.3.3m.& 22ª.q.78.1.2.

19 Eſt etiam vſura contra legem naturæ, quia in hoc finis conueniens ſecundum naturam actus humanæ vitæ, corrumpitur: huic enim actui, qui eſt mutuum dare, conueniens finis oſtenditur naturaliter. ſ.finis communis ſocietatis, & fraternæ charitatis, in ſubueniendo proximorum neceſſitatibus, & ideo gratis fieri debet naturaliter, quare quandocunq; huiuſmodi actus fit propter ſpem alicuius commodi vel lucri, tunc ab eo tollitur finis, qui naturaliter competit ei, & fit contra naturam, quare iuri naturali repugnat, ideo non tantum ſit iniuſtum contra legem diuinam, ſed etiam contra ius naturale, 22ª.q.78.1.o.

20 Secundum theologiam vſura condemnatur tanquam peccatum mortale, & graue, & æterna morte dignum, 22ª.q 78.1.o.

21 Leges vero humanæ, aliquando cõſiderant iuſtitiam, prout eſt conſeruatiua pacis exterioris inter homines, & ideo leges tales non puniunt, niſi quod hanc pacem deſtruit, aliquando etiam prout magis illuſtrantur lumine fidei, & iuris diuini, conſiderant etiam iuſtitiam veram & interiorem, & ſic etiam leges canonicæ prohibent & puniunt vſuras, 12ª.q.67 ar.1.1m.

22 Ius poſitiuum tamen permittit vſuras, non quidem vt iuſtas, ſed ne communitas patiatur multas incommoditates: per vſuram enim retinentur multæ hæreditates, & vitantur damna quàm plurima propter quod etiam leges humanæ eam permittunt, & non puniunt, ſicut puniunt & prohibent furta & rapinam. Iuſtinianus tamen imperator, ſanctas ſanctiones ſiue leges, ſubiecit eccleſiaſticis inſtitutis, ſed præcipue in vſuris & matrimonio, in quibus tota vita ciuilis verſatur, 12ª.q.96.6.c.& 22ª.q.78.1.4m.

23 *Quia omnis ſuperabundantia vſurarum, eſt tanquam res aliena ipſi vſurario iniuſte poſſidenti, ſequitur quod ſit propria alterius, qui ipſa re priuatus eſt & deſtitutus, ſed hoc eſt iuſtũ ſecundum omnia iura, quod omnis res deſtituta, id eſt, qua quis iniuſte deſtitutus & priuatus eſt contra iuſtitiam, reſtituatur. Reſtitutio enim ſemper reſpicit deſtitutionem, & ideo ſecundum omnem iuſtitiam naturalem, vſuræ reſtituendæ ſunt, ſed forte dicetur quod illa deſtitutio facta ſit voluntarie. ſ.quia accipiẽs mutuum, voluntarie videtur dare vſuram mutuanti, & etiam quia leges humanæ non puniunt, quæ tamen iniurias punire debent, quare non videtur eſſe contra iuſtitiam humanam: & ideo aduertendum eſt, quòd voluntas hominis aliquando reſpicit volitum propter ſe, & aliquando propter aliud, quando autem propter ſe, tunc ſi illud volitum ſit ſimpliciter iuſtum & bonum tunc voluntas eſt bona, & opus ex ea procedens eſt bonum & iuſtum, ſi autem ſit iniuſtum & malum, tunc ſimiliter voluntas eſt mala, ſi vero reſpiciat volitum non propter ſe, ſed propter aliud, ſicut cum aliquis vult proiicere merces in mare, vt ſic euadat periculum, tunc eſt diſtinguendum, 12ª.q.6.6.c.

Conditio quæ dicitur intereſſe, ſiue damni recompenſatio, & non ſpes lucri, poteſt excuſare à vitio vſuræ, vt ſi quis mutuo dederit gratis, vſque ad terminum aliquem determinatum, in quo indiget ſua pecunia pro aliqua neceſſitate, & mutuum nõ fuerit redditum ad prædictum terminum, poteſt mutuans repetere vltra ſortem, quicquid damni incurrit propter defectum ſolutionis, & hoc modo poteſt etiã fideiuſſor repetere vſuras à debitore, quas perſoluit creditori, propter defectum debitoris, quia ibi petere iſtud iuſtum, quia non ſpe lucri accipitur, ſed pro recompenſatione damni, 22ª.q.78.2.1m.& 3.c. 24

Conditio quæ ſurgit tantum ex ſpõtanea oblatione, excuſat à vitio vſuræ. ſcilicet quando tam ex parte dantis quàm accipientis, gratis aliquid offertur, 22ª.q.78.2.o. 25

Et hoc poteſt contingere, quando illud quod vltra ſortem recipitur ſit ſuum iure naturæ, ſicut fructus pignorum pro dote vxoris, vel prouiſione filiorum, vel poteſt fieri ſuum iure æquitatis, ſicut res ipſa quæ impignoratur, quando ſecundum æquitatem erat illius qui fructus percipit, 22ª.q.78.2.6m. 26

*In vſuris non transfertur dominium, 22ª.q.78.3.c.7m. 27

Non eſt reſtituendum niſi quod eſt alienum & non ſuũ, quare vſuræ non ſunt in dominio poſſidentis, 22ª.q.78.3.c.3m. 28

Cum vna res ſimul habere duos dominos non valeat, à ſe inuicem diuerſos & æquales, & omnis vſura reſtituenda ſit ſecundum legem diuinam ei à quo accepta eſt, ſicut vero domino, ſequitur quòd reſtituens non habet verum eius dominium, & ſic non erat tranſlatum in accipientem vſuram, 22ª q.78.3.c.3m. 29

Quæ mouere poſſunt theologos aſſerentes in vſuris non transferri dominium, ſunt quædam auctoritates, & ex iis rationes conſequentes, 12ª.q 78.3.c.3m. 30

Per anticipationem ergo temporis, aliquando generari poteſt vitiũ vſuræ, ſicut per dilationem vel prolongationem, 22ª.quæſt.78.2.7m. 31

Licet accipere mutuo ſub vſuris ad bonum ſui vel alterius, non autem licet inducere ad faciendum vſuras, 22ª.q.78.4.o. 32

Vendere autem carius iuſto, propter dilationem ſolutionis, vel emere vilius propter anticipationem, eſt vſura, non autem econuerſo, 22ª.q.77.1.1m.ſi.& q.78.2.7m. 33

Et licet alias expenſas licite factas, puta in portatione pannorum, poſſint licite recuperare de eorum venditione, non tamen poſſunt recuperare vſuras quas aliis dederant, cum hæc fuerit iniuſta datio, & præſertim etiam cum dando vſuras peccauerint ſi induxerunt, tanquam occaſionem peccandi vſurariis præbentes, cum etiam neceſſitas quæ ponitur ab eis, vt.ſ.mercatores honorabilius viuant, & maiores mercationes faciant, non ſit talis neceſſitas, quæ ſufficiat ad excuſandum peccatum prædictum, 22ª.quæſtio.78.4.o. 34

Sed hic poteſt cadere excuſatio vſuræ dupliciter, ſcilicet, quando gratia & liberaliter creditor huiuſmodi ſuperabundantiam tribuit debitori, & debitor non cauſa temporis accipit, vel quando creditor per damnum propriæ rei, recompenſat huiuſmodi ſuperabundantiam, vt quando non poteſt habere pecuniam, ſine alicuius rei propriæ alienatione & damno ex qua ſoluat creditori quod petit ante terminum ſolutionis. Alias eſt caſus vſurarius, 22ª.q.78.3.c. 35

Si venditor rem ſuam intendat vẽdere carius, non propter tempus tantum, ſed tantum propter damnum, quod ſibi videt imminere ex dilatione perſolutionis recuperandæ, ſeu propter vexationem ſuam redimendam, quam probabiliter timet futurã ſibi in repetitione debiti ſui, propter malitiam, vel impotentiam debitoris, tũc excuſatur à vitio vſuræ, & fit æquitas æſtimationis in huiuſmodi contractibus, per recompenſationem damni, vel quãdo probabiliter timentur hæc in credentia accidere. Et tunc rectitudo huiuſmodi intentionis apparet, quando venditor optaret potius non vendere talibus, quàm vendere ad credentiam, & quando libenter daret aliis pro minori pretio incontinenti perſoluendo, quam vendere ad credentiam talibus pro pretio maiori, niſi venditio ha- 36

beat rationem mutui, 22æ.q.78.2.5m.& 7m.

37 Vno autem modo, credentia facit contractum vſurarium, ſcilicet quando propter ipſam credentiam, res venditur carius, quàm valeat ſimpliciter, vel quàm eſſet valitura probabiliter, tempore ſolutionis, vel etiam ſi tantum ſit valitura veriſimiliter, tamen ipſe venditor, alias res ſuas non venderet, niſi plus acciperet, propter ipſam credentiam, & tunc venditio habet rationem mutui, 22æ.q. 78.2.7m.

38 De iis autem quæ committuntur bonæ fidei aliorum ad lucrum, mihi videtur dicendum, quòd aut commiſſio ſit pecuniæ, vel alterius rei, ita quòd transferatur in toto vel in parte rei commiſſæ in poteſtatem eius cui committitur, aut ita ſit commiſſio, quòd non transfeat dominium, ſed remanet tota res commiſſa in dominio committentis. Primo modo eſt vitium vſuræ, eo quòd ſperat lucrum iam de re non ſua, quia iam erat tranſlata per commiſſionem in dominium alterius. Et in hoc commiſſio aſſimilatur mutuo. Sed ſecundo modo poteſt ſperari lucrum, ſine vitio vſuræ: quia tunc commiſſa eſt pecunia vel res alia, ſicut ſeruo vel miniſtro, qui de re domini, negociatur ad vtilitatem domini ſui. Et ideo committens poteſt ſperare lucrum, ſicut ex re ſua. Et ſic lucrum non accedit ſorti, nec poſſidetur ſine iuſto titulo, quia ſicut res propriæ partum recipit, non tamen partum numiſmatis ex numiſmate immediate, ſed partum ipſarum rerum quæ per numiſmata ſua ſunt acquiſitæ iuſta commutatione, 22æ.q.78.1.5m.

39 In toto vel in parte ideo dictum eſt, quia ſi aliquis committit centum alicui, ita quòd medietatem ei mutuet, & aliam medietatem ſuo retineat dominio, ita tamen quòd de illis centum debeat negociari ad lucrum ille cui committuntur, dico quòd hoc lucrum iam habet vitium vſuræ propter hoc, quòd non tantũ ex re commiſſa ſperatur lucrum, ſed etiam pariter ex re mutuata & commiſſa, 22æ.q.78.2.5m.& 5m.

40 Dare autem pecuniam mercatori vel artifici, per modum ſocietatis, cum pacto vel ſpe lucri, ita quòd cum periculo ipſius committentis mercator de ea negociatur, vel artifex operatur, licitum eſt, non autem in mutuo. 22æ.q.78.2.5m.

41 Dans vero pecuniam vſurario, vt vſuras exerceat, vel vt copioſius exerceat, peccat: non autem ſi det pecuniam vt tutius ſeruetur, 22æ.q.78.4.3m.

42 Ad hæc dicendum, quòd in huiuſmodi, aliud eſt vitare damnum, & aliud eſt ſperare lucrum, quia primum licet, non autem ſecundum, 22æ.q.78.3.c.

43 Quædam in conſuetudinem deducta, habentur pro iuſtis legibus, quæ magis deberent dici corruptelæ permiſſæ, quàm conſuetudines approbatæ. Et hoc videmus in hac materia vſurarum, ſecũdum regiones & ciuitates diuerſas, quantum ad pupillorum & orphanorum tutelam. Vnde dico, quòd nõ poſſunt pupilli, quando ſciunt veritatem, retinere ſuperabundãtias ſuarum rerum per vſuram acquiſitas, 12æ.q.108.3.2m.

44 Vſurarius tenetur reſtituere, quicquid accepit de vſuris, & fructus, & intereſſe, non autem quæ lucratus eſt cum eis etiam emendo poſſeſſiones, 22æ.q.78.3.c.

61 Lex diuina iubet reſtitutionem vſurarum fieri, ſicut & rapinarum. Et voco legem diuinam, quæ in canone ſacræ ſcripturæ. & in decretis ſanctorum patrum, & conciliis continetur, quia ius diuinum eſt quod diuinitus promulgatur, 22æ.q.57.2.a 3.3m.

46 Debet tamen fieri huiuſmodi reſtitutio vſurarum caute, ne cum ſcandalo harum perſonarum prædictarum, 22æ.q.62.6 2m.

47 Ex præcepto etiam iuris naturalis habemus, quòd quęcunque vultis vt faciant vobis homines, & vos illis eadem faciatis. Sed iuſta voluntate vult ſpoliatus re propria per vſuram, vt ſpoliator ei reſtituat. Quare ſimiliter ſpoliator debet iuſte reſtituere ſpoliato, 12æ.q.99.1.3m.

48 Vxor etiam non poteſt licite reſtituere vſuras, nolente marito, & adhuc viuente, cum vxor non ſit domina rerum, ſed tantum vir. Eſt tamen ad generationem coniuncta viro in adiutorium, & in vſum rerum. Quare ſicut non poteſt alienare res viri, ipſo non volente, ita nec aliena viri, poteſt reſtituere, ipſo nolente, 12.q.92. 1.c.principio.& q.98.2.b.s.

49 Si vero vt particeps fuit tantum lucri, aut fuit ſcienter, aut ignoranter, ſi ſcienter, tunc iterum poteſt fieri iuſte dupliciter. ſ. aut pro neceſſitate corporali. i. quando alias commode non poteſt inuenire remedium vitæ, ſicut accidit pauperibus mendicantibus, & ſic aliquando etiam per hoc poſſunt excuſari filij & filiæ, in domo parentum vſurariorum, qui alias nequeunt victum ſibi neceſſarium inuenire, & ſimiliter vxor eadem neceſſitate poteſt excuſari, 22æ.q.32.7.3m.

50 Fautores & defenſores, qui fouent vſurarios & defendunt in exercitio fœnerandi, ſicut aliquæ ciuitates, & aliqui principes, fouent & defendunt huiuſmodi, qui dicuntur Curſini, qui alias non auderent exercere huiuſmodi actum fœnerandi, tales fautores & defenſores vſurariorum inquantum huiuſmodi ſunt tantum, non tenentur ad reſtitutionem alicuius, niſi inquantum ſunt participes lucri, ſ. quia propter hoc ſunt fautores vel defenſores, vt ab vſurariis aliquam portionem recipiant: tamen in hoc etiam peccant contra Deum etiam quantumcunque vtilitatem regionis vel ciuitatis intendant, quia fouent peccatores in peccatis ſuis, 22æ.q.78.4.3m.

Nec eſt ſimile de illis quorum auctoritate circa vſurarios ſit aliquid, & de iis qui fouent & defendunt, & accipiunt vt actores: quia illi ſunt cauſa per ſe actus mali, iſti vero non ſunt cauſa ipſius actus mali, ſed accidentium ipſi actui ad eius conſeruationem, & fructum ampliorem, 22æ.q.78.4.c. 52

Sed maiori iuſtitia reſtituenda ſunt ablata quàm debita ſint ſoluenda, cum in hoc impleatur iuſtitia, tollens iniuriam factam Deo & proximo: ſed in ſolutione debitorum nulla tollitur iniuria, ſed tantum ſoluitur iuſtitia, quare ſecundum hoc videntur prius reſtituenda ablata, quàm ſoluenda debita: reſtitutio enim præfertur etiam ſubuentioni parentum, niſi in extrema neceſſitate, 22æ.q. 31.3.3m.& q.32.7.3m.& q.60.5.4m.& q.62.5.2m. 53

Si vnus ſit diues, & alter pauper, & plus indigens his de quibus reſtitutio facienda eſt, & æqualiter ſit clarum in vtroque, adhuc prius pauperi poteſt reſtitutio vſurarum iuſte fieri, quam diuiti, eo quòd plus læſus eſt in ablatione ſuorum, & quia plus indiget, 22æ.q.31.3.3m.& q.32.7.3m.& q.60.5.4m.& q.62. 5.2m. 54

Quod autem in lege ſcriptum eſt de duplo, quadruplo, & quintuplo, non habet locum in vſuris, ſed tantum in furtis vel rapinis, eo quòd huiuſmodi vſuræ, non deſtruunt bonum reipublicæ de ſua ratione, ſicut faciunt furta & rapinę. ſed tantum corrumpunt bonum perſonale, ſiue fraternum bonum, & hoc non inferendo malum. ſed tantum non faciendo bene fratri debitum: & de his alias ſcripſimus in ſeptimo præcepto decalogi diffuſius, 22æ.q. 62.3.1m. 55

Si ergo aliquod lucrum prouenit vſurario, vltra rem, & rei vſum naturalem, ex propria operatione & ſolertia eius, in quo non eſt alius damnificatus, dico ſine præiudicio, quòd non tenetur reſtituere homini huiuſmodi lucrum, 22æ.q.78.3.c. 56

V s v s rationis quandoque totaliter aufertur, ex nimia paſſione, ſicut ex amore vel ira inſanient, & tunc talis paſſio ſi à principio fuit voluntaria, & non naturalis, imputatur actus ad peccatum: quandoque vero paſſio, non totaliter intercipit vſum rationis, & tunc ratio poteſt paſſionem excludere, diuertendo ad alias cogitationes, vel dolendo, vel impediendo, vnde talis paſſio non totaliter excuſat à peccato, ſi ratio non eam prohibeat, 1a.q.63.3. c.1m.& q.130.4.3m.& q.156.3.2m.& q.157.3.3m.& 12æ q.77.1 a.7.c & q.78.2.3m.& q.80.3.2m.& 2æ. q.46.3.c.3m.& q.53.6. 1m & q.175.1.2m. 1

Vſus pecuniæ duplex, ſcilicet ad ſe, & ad alios, primus pertinet ad expenſas ſeu ſumptus, ſecundus vero ad dationes, 22æ.quæſt.117. 3.5m. 2

Vſus pecuniæ pertinens ad dationes duplex. ſ. principalis qui eſt diſtractio eius, pro quo nihil vltra poteſt accipi, & ſecundarius. ſ. vel ad oſtentationem, vel in pignus, pro quo aliquid vltra poteſt accipi, 22æ.q.78.1.6m. 3

Nihil vltra valorem rei, ſperare debet mutuans ex vſu rei mutuatæ quia ratione ſubſtantiæ transfertur mutuum, & non ratione vſus, ſed aliter eſt in accommodans & locans ad vſum, 12æ.q.78. 1.6m. 4

V t, ſumitur dupliciter, ſcilicet cauſaliter, & conſecutiue, 12æ.q 91.1.2m. 1

V t i &. Large comprehendit ſub ſe frui, 1a.q.39.8.c.

Vti, importat applicationem rei ad aliquam operationem, quæ etiã dicitur vſus eius, 12æ.q.16.1.2. 3.c. 2

Vti, eſt actus voluntatis. 12æ.q.16.1.c.& q.17.1.c. 3

Vti, eſt actus voluntatis vt primi mouentis, ipſius intellectus autem vt dirigentis, aliarum vero potentiarum vt exequentium, 12æ.q. 16.1.c.& q.17.1.c. 4

Vti propriè eſt actus voluntatis vt principalis, non autem aliarum potentiarum, niſi inſtrumentaliter, 12æ.q.16.1.c. 5

Vti aliquo dicitur dupliciter. ſ. vt forma quæ eſt principium vſus, & vt obiecto: & ſic aliquis male vtitur gratia & virtutibus, non autem primo modo, 12æ.q.55.4.5m.& 22.q.20.1.2m.& 3a.q 80. 4.3m. 6

Vti, eſt ſemper eorum quæ ſunt ad finem, non autem ipſius finis, niſi inquantum refertur in fruitionem eius, 12æ.q.16.3.c. 7

In cultu Dei oportet nos vti quibuſdam corporalibus actibus, vt adoratione corporali & huiuſmodi, non quidem propter Deum, ſed propter nos, vt ſ. eis tanquam quibuſdam ſignis exterioribus, excitemur ad ſpirituales actus interiores, 22æ.q.81.7.c.1m. 8

Vti peccato alterius ad bonum, eſt licitum, quia Deus vtitur omnibus peccatis ad aliquod bonum, ſed non licet inducere aliquem ad peccatum, 22æ.q 78.4.c. 9

Vti, non conuenit brutis, ſed tantum rationalibus, 12æ.q.11.2. 4m. & q.16.1.c. 10

11 Vti,eſt nobilius,quàm frui , quo ad vim apprehenſiuam præceden-tem,ſed eſt econuerſo,quo ad obiecta,quia frui importat motum appetitus in appetibile abſolute , vti vero , in ordine ad alterum, 12e.q.16.1.1^{m}.

12 Vti eius quod eſt ad finem , ſecundum quòd eſt in conſideratione rationis referentis illud in finem,eſt prius electione,ſed eſt econuerſo ſecundum quòd voluntas potentias executiuas mouet,12^{e}.q.16.4.c.

1 V T I L E,dicitur dupliciter.ſ.ſicut via ad finem,vt meritum ad beatitudinem , & ſicut pars ad totum , vt miniſteria angelorum ad beatitudinem eorum,1^{a}.q.62.9.2^{m}.

2 Bonitas in ordine ad finem,vtilitas vocatur,12^{e}.q.7.2.1^{m}.

3 Vtilia,dicuntur quæ ſunt accommoda ad aliquem finem,& vtilitas, quandoque vſus nominatur,12^{e}.q.16.3.c.

4 Facere aliquid ad vtilitatem communem quod nulli noceat.eſt licitum cuilibet perſonæ priuatæ,non autem ſi nocet.niſi ex auctoritate publica,22^{e}.q.64.3.3^{m}.

5 Diſpenſationes ſpiritualium , principalius ordinantur ad vtilitatem communem,22^{e}.q.63.2.c.

6 Exhibitio eorum quæ dantur alicui propter vtilitatem , tanto eſt laudabilior , quanto magis indiget:ſed Deo nihil exhibetur propter vtilitatem eius,ſed propter gloriam eius , & propter vtilitatem noſtram,22^{e}.q.81.6.2^{m}.& 7.c.

V V L P E S eſt naturaliter doloſa , ſed hoc non eſt ei malum,1^{a}.q.63.4.3^{m}.

V V L T V R ſignificat eos , qui mortes & ſeditiones hominum affectant,vt inde lucrentur,12e.q.102.6.1^{m}.

1 V X O R &.In lege Moyſis , licebat ex diſpenſatione Dei dimittere vxorem,licet communius teneatur quòd non,ſed quòd permittebatur vt minus malum , quàm vxoricidium,ad quod proni erant Iudæi,nec puniebantur temporaliter,12e.q.105.4.8^{m}.

Cauſæ repudij ſcribebantur in libello,in generali tantum, non quidem vt iuſtum appareat , ſed vt habeat licentiam nubendi alteri, ſecundum Ioſephum . vel vt ex mora & ex conſilio ſcribarum, impediretur,ſecundum Auguſtinum,12^{e}.q 107.2.2^{m}. 2

Z

ZACHARIAS petens ſignum ab Angelo,peccauit per incredulitatem,propter quam punitus fuit,22^{e}.q.97.3.3^{m}.

Z A C H Æ V S non tenebatur reddere quadruplum , ſed hoc dixit, volens ſupererogare,22^{e}.q.62.3.2^{m}.

Z E L O T Y P I A oritur ex amore , non patiente conſortium in re amata.12^{e}.q.28.4.c.

Z E L V S eſt amor intenſus , non patiens conſortium in re amata, 1 12^{e}.q.28.4.c.

Zelus triplex.ſ.coniugis,inuidiæ , & amicitiæ.ſ.Dei & proximi,12^{e}. 2 q.28.4,c.

Zelus,Nemeſis , inuidia , & miſericordia , pertinent ad idem genus 3 paſſionum,ſ.ad triſtitiam de bonis,vel malis proximi,ſed diuerſimode,22^{e}.q.36.3.c.

Zelus circa bona honeſta,eſt laudabilis,ſed zelus circa temporalia, 4 eſt cum peccato,licet aliquando ſit ſine peccato,22^{e}.q.36.2.c.

Inuidia ſumitur aliquando pro zelo,22e.q.36.2.1^{m}. 5

Contentio & zelus , ſunt tantum in carnalibus hominibus , & tan 6 tum circa bona corporalia,12e.q.28.4.2^{m}.

FINIS.

INDEX QVARTVS, IN SVMMAM S. THOMAE: INDICANS CLARAM ET SOLIDAM

REFVTATIONEM PRÆCIPVORVM ALIQVOT DOGMATVM, QVÆ HODIE AB HÆRETICIS *aſſeruntur.*

ABſoluere à peccatis poteſt ſolus ſacerdos. Suppl.q.19.art.3.

Abſoluere quemlibet non poteſt quiuis ſacerdos. Supp.q.20. artic.1.

Abſolutio quid in pœnitente præcequirat. Part.3.q.90.

Abſoluens ſacerdos verè remittit. Suppl.q.18.art.1.

Aqua benedicta. Par 3.q.65.art.1.q.71.art.2.

Baptiſmus eſt ſacramentum maxime neceſſitatis. Par.3.q.68.articul.8.

Baptizandos eſſe pueros. Par.3.q.68.art.9.q.69.art.8.

Baptiſmo auferri omnia peccata. Par.3.q.69.art 1.

Clauium effectus eſt remittere & ligare. Supp.q.18.

Concupiſcentiæ reatum aufert baptiſmus. Par.3.q.69.art.12.

Confeſſio ſacerdoti facienda eſt iure diuino. Suppl.q.6.art.1.2.& 3.q.7.art.1.

Confitenda eſſe omnia mortalia. Suppl.q.9.art.2.

Confirmationem eſſe ſacramentum. Par.3.q.72.art.1.

Euchariſtiæ in ſacramento non remanere ſubſtantiam panis & vini. Par.3.q.75.art.1. Sed conuerti ea in corpus & ſanguinem Domini. Par.3.q.75.art.3.

Excommunicatio eſt legitima eccleſiæ poteſtas. Suppl.q.21.& ſequent.

Extrema vnctio eſt ſacramentum nouæ legis. Suppl.q.29.art.1.

Ieiunium non eſt contra libertatem fidelium. 2.2.q.147.

Imagines Chriſti & ſanctorum ſunt in eccleſia. 2.2.q.94.art.2.

Indulgentiæ quid valeant. Suppl.q.25.

Iuſtificatio impij eſt remiſsio culpæ & infuſio gratiæ. 1.2.q.113.

Lex humana iuſta obligat in foro conſcientiæ. 1.2.q.96.art.4. Item. 2.2.q.12.art.2.

Liberum habet homo arbitrium. Par.1.q.83.art.1.

Matrimonium eſt ſacramentum nouæ legis. Suppl.q.42.

Meritum bonorum operum. 1.2.q.114.art.3.& q.114.

Miſſæ ſacrificium. 2.2.q.85.

Opera noſtra non eſſe peccata. Par.3.q 83.

Orandos eſſe ſanctos. 2.2.q.83.art.4. Suppl.q.72.

Orandum pro mortuis. Suppl.q.71.

Ordinis ſacramento conſtitui peculiares in Eccleſia ſacerdotes. Sup.q.34.

Religioſorum ſtatum eſſe perfectum. 2.2.q.186.

Reliquiæ ſanctorum ſunt honorandæ. Par.3.q.25.art.6.

Sacramenta conferre gratiam. Par.3.q.62.

Sacramenta nouæ legis ſunt ſeptem. Par.3.q.65.art.1.

Virginitas eſt virtus matrimonio excellentior. 2.2. quæſtione 152. art.4.

Voti obligatio. 2.2.q.88.

INDEX QVINTVS,

QVI EARVM EST RERVM ET EIVS GENERIS DOCTRINARVM, QVAE

ERVDITE ET PIE A SANCTO THOMA IN SVMMA VARIIS LOCIS TRACTATÆ, RECTE VTILITERQVE AD SINGVLO-

rum Dominicorum atque aliorum feſtorum dierum Epiſtolæ Euangeliique explicationem, à verbi diuini concionatoribus adhiberi poſſunt, aut potius rude quoddam indicis ſpecimen ſtudioſo concionatori viam demonſtrans eius perficiendi. Prior numerus partem, poſterior quæſtionem indicat.

DOMINICA PRIMA ADVENTVS.

Epiſt. Rom.13.

NOX præceſſit. De veteri & noua lege, 1.2. q.107.

Euang. Matth.21.

Ecce rex tuus venit tibi manſuetus.

De cauſa efficiente paſſionem Chriſti, Par.3.q.47.

DOMINICA II. ADVENTVS.

Epiſt. Rom,15.

Quecunque ſcripta ſunt. De ſcriptura ſacra eccleſiæ. Part.1.q.1.art.10 & præcedentibus.

Deus det vobis idipſum ſapere De diſcordia fugienda, 2.2.q.38.

Euang. Luc.21.

Erunt ſigna in ſole &c. De ſignis quæ iudicium præcedent, Suppl. q.73.

De iudiciis & procuratoribus, 2.2.q.67.& 71.

De iudicio generali, Suppl.q.88.89.90.

DOMINICA III. ADVENTVS.

Epiſt. 1.Cor.4.

Sic nos exiſtimet homo 1.Cor.4. De ſacramento ordinis, Supp.q 34. & ſeq.

De diſcrimine, poteſtate ac priuilegiis Epiſcoporum & ſacerdotum Suppl.q.40.art.6.2.2.q.60.

De non iudicandis ſuperioribus, 2.2.q.60.

Euang Matth.11.

Beatus qui non fuit ſcandaliz. in me. De fide, 2.2.q.1.& ſeq.

De fide nuda & charitate formata, 1.2.q.6.art.3.

DOMINI. IIII. ADVENTVS

Epiſt. Phil.4.

Gaudete in domino ſemper. De gaudio, 2.2.q.28.

De vitiis gaudio ſuppoſitis, 2.2.q.35.36.

In omni oratione. De oratione, 2.2.q.83.

Euang. Ioh.1.

Quid baptizas De baptiſmo Iohannis, Par.3.q.38.

De ſacramento baptiſmi, Par.3.q.68.

De lege & gratia, 1.2.q 109.

IN DIE NATIVITATIS CHRISTI.

Epiſt. Tit.3.

Apparuit benignitas. De infinita Dei bonitate, Par.1.q.6.7.

De Dei miſericordia. Par.1.q.21.23.

Euang. Luc.2.

Natus eſt nobis hodie Saluator. De incarnationis myſterio. Par.3 q.1.& ſe.

De natiuitate Chriſti, Par.3.q.35.

IN DIE S. STEPHANI.

Epiſt. Act.6.

Stephanus plenus gratia. De officio diaconorum, Suppl. q.37.art.3.4.

De dono fortitudinis, 2.2.q.139.

Euang Matth.23.

Hier Hieruſalem quæ occidis prophetas. De martyrio, 22.q.124.

De conſtanti confeſſione fidei & veritatis, 2.2.q.3.

IOHAN. APOST. ET EVANG.

Epiſt. Eccl.15.

Qui timet Deum De dono timoris, 2.2.q.19.

Adimplebit eum ſpiritu ſap. & intell. De ſapientiæ dono, 2.2.q.45.

De dono intellectus, 2.2.q.49.art.2.

Euang. Io.21.

Tu me ſequere. De vita contemplatiua, 2.2.quæſt.180.& ſequentibus.

De ſtatu perfectionis, 2.2.q.184.

INNOCENT. Epiſt. 14.

Habentes nomen eius in frontibus ſuis. De cauſa martyrij, 2.2.q.124.art.5.

De aureola martyrum, Soppl.q.96.art.6.

Euang. Math, 2.

Fugit in Aegyptum. De defectibus Chriſti, Par.3.q.14.15.

De baptiſmo paruulorum, Par.3.q.68.art.9.

Vtrum baptiſmus auferat omnes pænalitates huius vitæ, Par.3 q.69.ar.4.

DOMIN. INFRA OCTA. NATI.

Epiſt. Gal.4.

Quanto tempore hæres paruulus eſt. De adoptione filiorum Dei. Pa.3.q.23.

Euang. Luc.2.

Non diſcedebat de templo De oratione, 2.2.q.83.

De loco orationis, 2.2 q.84.art.3.

De cantu Eccleſiæ, 2.2.q 81.

IN DIE CIRCVNCISIONIS.

Epiſt. Tit.2.

Apparuit gratia Dei & ſalu. De manifeſtatione Chriſti nati, Par.3.quæſt.36.

Euang. Luc.2.

Vt circumcideretur puer. De legalibus circa Ieſum obſeruatis, Par.3.q.37.

De efficacia ſacramentorum, Par.3.q.62.63.

De nominibus Dei. Par 1 q 13.

IN DIE EPIPHANIÆ.

Epiſt. Iſa.60.

Surge illuminare. De gratia Chriſti ſecundum quam eſt caput Eccl. Pa.3.q 8.

Euang. Matth 2.

Vbi eſt qui natus eſt rex Iudæ. De manifeſtatione Chriſti nati, Par.3.q.36.

De adoratione Chriſti, Par.3.q 25.

DOMIN. INFRA OCT. EPIPH.

Epiſt Rom.12.

Vt exhibeatis corpora veſtra hoſt. De partibus temperantiæ, 2.2.q.44.& ſe.

Euang. Luc.2.

Cum eſſet Ieſus an De ſcientia Chriſti, Pat.3.q.9.10.11.12.

De obedientia, 2.2.q.104.

DOMINIC. I. POST. EPIPHA.

Epiſt. Rom.12.

Habentes donationes. De donis, 1.2.q.68.

De prophetia, 2.2.q.171.& tribus ſeq.

Euang. Ioh.2.

Nuptiæ factæ ſunt. De matrimonij ſacramento, Suppl.q.41.

De miraculis Chriſti, Par.3 q.43.

DOMINICA II. POST. EPIPHAN.

Epiſt. Rom.12.

Nolite eſſe prudentes apud voſm. De prudentia, 2.2.q.47.& ſeq.

Euang. Math.8.

Ecce leproſus veniens De hæreſi, 2.2.q.11.

Et dico huic hoc fac. & facit. De obedientia & inobedientia, 2.2.q.104.105.

DOMIN. III. POST EPIPHAN.

Epiſt. Rom 13.

Nemini quicquam debeatis niſi. De dilectione proximi, 2.2.q.25.& ſe.

Euang. Math.8.

Domine ſalua nos perimus. De timore q fortitudini oppo. 2.2.q.125.

DOMIN. IIII. POST EPIPHAN.

Epiſt. Coloſſ 3.

Induite vos viſcera miſericordiæ. De miſericordia, 2.2.q.30.

De concordia, 2.2 q.29.

De modeſtia, 2.2.q.160 & ſeq.

Euang. Matth.13.

Superſeminauit zizan. De diſputatione cũ infidelibus, 2.2.q.10.ar.7.

De punitione hæreticorum, 2.2 q.11.art.3.4.

DOMINICA SEPTVAGESIMAE.

Epiſt. 1.Cor.9.

Neſcitis quod hi qui in ſtadio currunt. De ſpe,2.2.q.17.18.

Euang. Matth.20.

Miſit operarios in vineam ſuam. De beatitudine,1.2.q.2.3.4.5.Sup. q.93.

De merito bonorum operum,1.2.q.114.

DOMINICA SEXAGESIMAE.

Epiſt. 2.Cor.18.

*Vt videntes non videant.*De cæcitate mentis,2.2.q.15.

Sufficit tibi gratia mea. De gratia & eius effectu,1.2.q.109.& ſeq

De raptu,2.2.q 176.

Euang. Luc.8.

Verbum affert fructum in patientia De prædicatione,Par.3.q.67.art.1.ad 2.Et 2 2.q.188.art.4.

De doctrina Chriſti,Par.3.q.42.

DOMINICA QVINQVAGESIMAE.

Epiſt. 1.Cor.13.

*Si habuero omnem fidem.*De fide nuda & formata charitate, 2.2.q.4.

Euang. Luc 17.

Tradetur gentibus ad crucifigen. De effectibus paſſionis Chriſti,Par.3.q.49.

DOMINICA INVOCAVIT.

Epiſt. 2.Cor.6.

*Ecce nunc dies ſalutis.*De recuperatione virtutum per pœnitétiam, Par.3.q.89.

Euang. Matth.4.

Cum ieiunaſſet 40.diebus De ieiuniis,2.2.q.147.

De tentatione Chriſti,Par.3.q.41.

DOMINICA REMINISCERE.

Epiſt. 1.Theſſ.4.

*Vnuſquiſque ſciat vas ſuum poſſidere.*De caſtitate & luxuria, 2.2.q.151.& ſeq.

*Neque circumueniat fratrem.*De fraude in emptione & venditione. 2.2.q.77.

Euang. Matth.15.

Filia mea male à dæmonio vexatur. De impugnatione hominum à dæmonibus,Par.1.q.114.

DOMINICA OCVLI.

Epiſt Eph.5.

Tradidit ſemetipſum pro nobis oblationem. De ſacerdotio Chriſti, Par.3 q.22.

Omnis fornicator aut auarus De fornicatione,2.2.q.154.

De auaritia,2.2 q.118.

Euang. Luc.11.

Erat Ieſus eiiciens dæmonium. De exorciſmis,Par.3.quæſt.71.art.2.3.4.

DOMINICA LAETARE.

Epiſt. Gal 4.

Abraham duos filios habuit. De lege veteri & noua,1.2.quæſt.99.& ſeq.

Euang. Ioan.6.

Erant viri numero quaſi 5000. De ſacramento Euchariſtiæ, Par.3.q.73.

DOMINICA IVDICA.

Epiſt. Hebr.9

*Chriſtus aſſiſtens Pontifex.*De ſacerdotio Chriſti,Par.3.q.22.

Quomodo ſit hominum & Dei mediator,Par.3.q.36.

Euang. Io.8.

Samaritanus es tu De maledictione,2.2.q.76.

DOMINICA PALMARVM.

Epiſt. Phil.2

*Humiliauit ſemetipſum.*De paſsione Chriſti,Par.3.q.46.

EVANGELIVM fuit 1ª.dominica aduentus.

DOMINICA PASCHAE.

Epiſt. 1.Cor.5.

*Expurgate vetus fer.*De inuidia & detractione,2.2.q.36.& 73.

Euang. Mat.16.

Videte locum vbi poſ.eum. De reſurrectione Chriſti.Par.3.q.53.54.

De reſurrectione,Suppl.q.75.& ſeq.

FERIA II. PASCHAE.

Epiſt. Act.10.

Dedit eum manifeſtum fieri teſtib. De manifeſtatione reſur.Chriſti. Par.3.q.55.

Euang. Luc.4.

O ſtulti & tardè corde De cæcitate mentis,2.2.q.15.

*Cognouerunt eum in fractione panis.*De ſumptione Euchariſtiæ,Par. 3.q.80.

FERIA III. PASCHAE.

Epiſt. Act.13.

*Ignorantes Ieſum.*De ignorantia,1.2.q.76.

EVANGELIVM.

Prædicari in nomine eius pœnitentiam & remiſsionem peccatorum.

De ſacramento pœnitentiæ,Par.3.q.84.& ſeq.

FERIA IIII. PASCHAE.

Epiſt. Act.3.

Auctorem vitæ interfeciſtis De peccato eorum qui Chriſtum occiderunt.Par.3.q.47.art.6 & 5. *Euang.* Ioh.21.

Manifeſtauit ſe iterum. De locis animarum poſt mortem & earum egreſſibus.Suppl.q.69.

DOMINICA QVASI MODO.

Epiſt 1 Ioh.5.

*Omne quod natum eſt ex Deo.*De effectibus baptiſmi.Par 3.q.69.

Euang. Ioan.20.

*Pax vobis.*De pace,2.2.q.29.

*Quorum remiſeritis peccata.*De poteſtate clauium,Suppl.q.18.

De virtute indulgentiarum,Supp.q.25.

DOMINICA MISERICOR. DOMINI.

Epiſt. 1.Pet.2.

*Qui cum malediceretur.*De vitiis verborum,2.2.q.72.& ſeq.

Euang. Ioh.10

Ego ſum paſtor bonus. De Curatis & Epiſcopis,2.2.q.184.art.8.& q.189.

DOMINICA IVBILATE.

Epiſt. 1.Pet.2.

*Subiecti eſtote omni humanæ creaturæ.*De poteſtate ſecularis gladij, 2.q.104.art.6. *Euang.* Ioh.16.

*Triſtitia veſtra vertetur in gaudium.*De gaudio,2.2.q.28.

De acedia quæ gaudio opponitur,2.2.q.35.

DOMINICA CANTATE.

Epiſt. Iac.1.

*Ira viri iuſtitiam Dei non operatur.*De Iracundia,2.2.q.158.

De manſuetudine,2.2.q.157.

Euang. Io.16.

*Ego veritatem dico vobis.*De veritate,2.2.q 109 Par.1.q 16.

*Mittam eum vobis.*De miſsione diuinarum perſonarũ,Par.1.q.44.

DOMINICA VOCEM IVCVNDITATIS.

Epiſt. Iac.1.

*Non refrenans linguam.*De vitiis linguæ,2.2.q.72.& ſeq.

Euang. Io.16.

*Si quid petieritis patrem in nomine meo.*De oratione,2.2.q.83.

IN FESTO ASCENSIONIS DOMINI.

Epiſt. Act.1.

*Eritis mihi teſtes.*De aſcenſione Chriſti,Par.3.q.57.

Euang. Marc.16.

Signa eos qui crediderunt hæc ſeq. An iuſtificatio ſit opus miraculoſum,1.2.q.113.ar.10.

De gratia miraculorum,2.2.q.178.

DOMINICA EXAVDI.

Epiſt. 1.Petr.4.

*Eſtote prudentes.*De prudentia & eius ſpeciebus,2.2.q.47.50.

De oratione & deuotione,2.2.q.82.83.

Euang. Ioan.15.& 16.

*Abſque ſynagogis facient vos.*De virtute excommunicationis, Sup. q.21.& ſeq.

DOMINICA PENTECOSTES.

Epiſt. Act.2.

*Apparuerunt illis diſpartitæ linguæ.*De gratia linguarum,2.2.quæſt.176.

De donis,1.2.q.68.

Euang. Ioan.14.

Paracletus ſpiritusſanctus De nominibus ſpiritus ſancti,Par.1.q.36.

FERIA II. PENTECOSTES.

Epiſt. Act.1.

*Cecidit ſp.ſ.ſuper omnes.*De ſacramento confirmationis,Par.3.q.72.

Euang. Ioan.3.

*Qui credit in eum non iudicatur.*De iudiciaria poteſtate Chriſti,Par. 3.q.59.

FERIA III. PENTECOSTES.

Epiſt. Act.8.

*Miſerunt ad eos Petrum & Ioannem.*De miniſtro confirmationis, Par.3.q.72.art.11.& 65.

Euang. Ioan.10.

Qui non intrat per oſtium De hæreſi,2.2.q.11.

FERIA IIII. PENTECOSTES.

Epiſt. Act.5.

*Per manus Apoſtolorum fiebant ſigna.*De miraculis,2.2.q.176.

Euang. Ioan.6.

*Nemo poteſt venire ad me niſi pater meus traxerit eum,*De prædeſtinatione,Par.1.q.23.

IN DIE TRINITATIS.

Epiſt. Rom.11.

*O altitudo diuitiarum.*De myſterio Trinitatis,Par.1.q.11. 30.

Euang.

Euang. Io.3.
Niſi quis renatus fuerit. De baptiſmo, Par.3.q. 66.& ſeq.
IN DIE CORPORIS CHRISTI.
Epiſt. 1.Cor.11.
Accepit panem. De tranſſubſtantiatione, Par.3.q.75.
Euang. Ioh. 6.
Qui manducat carnem meam. De ſacramento Eochariſtiæ, Par.3.q. 73.
DOMINICA I. POST OCTAVAM PENTEC.
Epiſt. 1.Io.4.
Deus charitas eſt. De amore Dei, Par.1.q.10.
Euang. Luc.16.
Induebatur purpura. De ſuperbo veſtitu.2.2.q 169.
De purgatorio & ſuffragiis mortuorum, Suppl.q.71.
DOMINICA II. POST OCTAVAM PENTEC.
Epiſt. 1.Io.3.
Nolite mirari ſi odit vos mundus. De odio, 2.2.q 34.
Qui habuerit ſubſtantiam. De eleemoſyna, 2. 2.q.32.
De auaritia, 2.2.q.118.
Euang. Luc.14.
Homo quidam fecit cœnam magnam. De viſione diuinæ eſſentiæ. Suppl.q.92.
Vtrum infideles ſunt cogendi ad fidem.2.2.q.10.ar.8.
DOMINICA III. POST OCTAVAM PENTEC.
Epiſt. 1 Petr.5.
Omnem ſolicitudinem veſtram proiicientes. De ſolicitudine, 2.1.q.55. ar.6.7.
De prouidentia Dei, Par.3.q.22.
Aduerſarius veſter leo. De impugnatione dæmonum, Par.1.quæſt. 114.
Euang. Luc.15.
Erant appropinquantes ad Ieſum publicani & peccatores. De dilectione peccatorum, 2.1.q.25.ar.6.& ſeq.
DOMINICA IIII. POST OCTAVAM PENTEC.
Epiſt. Rom.8.
Exiſtimo quod non ſunt condignæ paſſiones. De patientia, 2.2.q.136.
Euang. Luc.6.
Nolite condemnare De iudicio temerario, 2.2.q.60.
De falſo teſtimonio.2.2.q.70.
DOMINICA V. POST OCTAVAM PENTEC.
Epiſt. 1.Petr.3.
Vnanimes in oratione eſtote, compatientes. De concordia & miſericordia, 2. 2.q.29.30.
Euang. Luc.5.
Cum turba irruerent in Ieſum vt audirent verbum Dei. De prædicatione Chriſti, Par.3.q 42.
De prædicatione religioſorum, 2.2.q.188.ar.4.
DOMINICA VI. POST OCTAVAM PENTEC.
Epiſt. Rom.6.
Vetus noſter homo ſimul crucifixus eſt. De effectibus paſſionis Chriſti, Par.3.q.49.
Euang. Mat.5.
Niſi abundauerit iuſtitia veſtra De partibus iuſtitiæ, 2.2.q.79.
De præceptis iuſtitiæ, 2.2.q.122.
DOMINICA VII. POST OCTAVAM PENTEC.
Epiſt. Rom.6.
Cum ſerui eſſetis peccati. Quomodo per Chriſtum ſimus liberati, Par.3.q.49.
Quem fructum habuiſtis tunc in iſtis. De effectu peccati quantum ad reatum pœnæ.1.2.q.87.
De fructibus ſpiritus ſancti, 1.2.q.70.
Euang. Mar.8.
Si dimiſero eos ieiunos. De ſobrietate, gula & ebrietate, 2.2.q.148. 149.150.
Gratias agens fregit De gratiarum actione, 2.2.q.106.
DOMINICA VIII. POST OCTAVAM PENTEC.
Epiſt. Rom.8.
Sumus filij Dei, cohæredes autem Chriſti. De adoptione, Par.3.q.23.
Euang. Mat.7.
Attendite à falſis prophetis. De prophetis, 2.2.q.171.& ſeq.
De diſputatione cum hæreticis, 2.2.q.10.ar.7.
De punitione hæreticorum, 2.2.q.11.ar.3.4.
DOMINICA IX. POST OCTAVAM PENTEC.
Epiſt. 1.Corinth.5.
Neque idololatræ efficiamini. De actibus latriæ, 1.2.q.84.
Euang. Luc.16.
Prudentiores ſunt. De prudentia carnis, 2.2.q.55.
De vera prudentia, 2.2.q.47.
DOMINICA X. POST OCTAVAM PENTEC.
Epiſt. 1.Cor.12.
Diuiſiones gratiarum. De gratia gratis datis, 2.2.q.176.
Euang. Luc.19.
Cœpit eiicere ementes & vendentes. De Simonia, 2.2.q.100.
DOMINICA XI. POST OCTAVAM PENTEC.
Epiſt. 1.Cor.15.
Gratia Dei ſum id quod ſum. De gratia quantum ad eius neceſſitatem, 12 q.109.
Euang. Luc.18.
Stans apud ſe orabat. De religione, deuotione, oratione, 2.2.q.81.82. 83.
Decimas do. De decimis, 2.2.q 87.
DOMINICA XII. POST OCTAVAM PENTEC.
Epiſt. 2.Cor.3.
Fiduciam habemus per Chriſtum ad Deum. De oratione & ſacerdotio Chriſti, Par.3.q.21.22.
Euang. Mar.7.
Expuens in terram. De iis quæ concurrunt ad baptiſmum, Par.3. q.71.
DOMINICA XIII. POST OCTAVAM PENTEC.
Epiſt. Gal.3.
Abrahæ facta ſunt promiſſiones. De veteri lege, 1.2.q.98.& ſeq.
Euang. Luc.10.
Plagis impoſitis abierunt ſemiuiuo relicto. De peccato originali, 1.2. q.81 82.
De quatuor vulneribus quæ Beda ponit quibus humana natura viciata eſt, 1,2.q 85.ar.3.
DOMINICA XIIII. POST OCTAVAM PENT.
Epiſt. Gal.5.
Manifeſta ſunt opera carnis. De peccatis & vitiis, 1.2.q.71.& ſeq.
Fructus autem ſpiritus ſunt. De fructibus ſpiritus ſancti, 1.2.q.70.
Euang. Luc.17.
Non eſt inuentus qui rediret & daret gloriam Deo. De ingratitudine.2.2.q.107.
DOMINICA XV. POST VIII. PENTEC.
Epiſt. Gal. 6.
Non efficiamur inanis gloriæ cupidi. De inani gloria, 2.2.q.132.
Is qui catechizatur verbo De catecheſi, Par.3.q.71.
Euang. Mat.6.
Nolite ſoliciti eſſe. De ſolicitudine, 2.2.q.55.ar.5.6.
DOMINICA XVI. POST VIII. PENTEC.
Epiſt. Ephes.3.
Ne deficiatis in tribulationibus meis. De perſeuerantia, 2.2.q.139.
De verecundia, 2.2.q.144.
Euang. Luc.7.
Defunctus efferebatur. De qualitate animæ exeuntis, Sup.q.70.
De ſuffragiis mortuorum. Suppl. q.71.
DOMINICA XVII. POST VIII. PENTEC.
Epiſt. Eph.4.
Cum omni humilitate manſ. &c. De humilitate, 2.2.q.161.
De manſuetudine, 2.2.q.157.
De patientia, 2.2.q.136.
Euang. Luc.14.
Sabbato manducare panem De ſanctificatione ſabbati, 2. 2. q. 122. art.4.
DOMINICA XVIII. POST VIII. PENTEC.
Epiſt. 1.Cor.1.
Confirmabit vos vſque in finē ſine crimine. Vtrū quis poſsit ſibi mereri finalem perſeuerantiam, 1.2.q.114.ar.7.
Quot & quæ ſint vitia capitalia, 1.2.q.84. ar.4.
Euang. Matth.22.
Interrogauit eum vnus legis doctor. De diſputatione hæreticorum, 2.2.q 10.ar.7.
De ſimulatione, 2.2.q 111.
De tentatione qua Deus tentatur, 2.2.q. 97.
DOMINICA XIX. POST VIII. PENTEC.
Epiſt. Epheſ.4.
Laboret operando manibus. De furto atque rapina, 2.2.q.66.
De ludis & luſoribus, 2.2.q.168.
Euang. Matth.9.
Dimittuntur tibi peccata tua. De contritione peccatorum. Suppl.q. 1.& ſeq.
De confeſſione & ſatisfactione peccatorum, Suppl.q.6.12.
DOMINICA XX. POST VIII. PENTEC.
Epiſt. Epheſ.5.
Nolite inebriari vino in quo eſt luxuria. De ebrietate, 2.2.q.150.
De luxuria, 2.2.q.153.
Euang. Matth.22.
Qui fecit nuptias filio ſuo. De matrimonij ſacramento, Sup. q.41.
De gratia Chriſti ſecundum quam eſt caput eccleſiæ. Par 3.q.8.
DOMINICA XXI. POST VII. PENTEC.
Epiſt. Ephe.6.
Non eſt nobis colluctatio. De impugnatione dæmonum, Par.1.q.114.
Euang. Iohan.4.
Incipiebat iam mori. De morte, 1.2.q.85.art.5.& 6.
DOMINICA XXII. POST VII. PENTEC.
Epiſtola Phil.1.

Confidimus in domino Ieſu. De ſpe,2.2.q.17.
Euang. Mat.18.
Si non remiſeritis. De inuidia & detractione,2.2.q.36.&.37.
De reditu peccatorum,Par.3.q.88.

DOMINICA XXIII. POST VIII. PENTEC.

Epiſt. Phil.3.
Qui reformabit corpus humilitatis noſtræ. De conditionibus beatorum reſurgentium,Suppl.q.82.& ſeq.
Euang. Matt.22.
Oſtendite mihi numiſma. De obedientia ſub ſecularibus poteſtatibus,2.2.q.104.art.6.
De mendacio & adulatione,2.2.q.110 & 115.

IN DEDICATIONE TEMPLI.

Epiſt. Apoc.21.
Vidi ciuitatem ſanctam. De ſanctorum beatitudine,Suppl.q.93.
Euang. Luc.19.
Si aliquem defraudaui. De reſtitutione,2.2.q.62.
De vſura,2.2.q.78.

IN FESTO ANDREAE.

Epiſt. Rom.10.
Corde creditur ad iuſtitiam. De confeſſione fidei,2.2.q.3.124.
Euang. Matth.4.
Relictis retibus & naui. De ſtatu religionis,2.2.q.186.

FERIIS S. NICOLAI.

Epiſt. Eccl.44.
Ecce ſacerdos magnus. De ſtatu epiſcoporum,2.2.q.185.
Euang. Luc.12.
Sint lumbi veſtri præcincti. De caſtitate,2.2.q.151.
De celibatu ordinandorum,Suppl.q.53.

FERIIS CONCEPTIONIS MARIAE.

Epiſt. Eccleſ.24.
Ego quaſi vitis fructif. De ſanctitate beatæ Mariæ.Par.3.q.28.
Euang. Matth.1.
Virum Mariæ de qua natus eſt Ieſus. De deſponſatione matris Dei,Par.3.q.29.

THOMAE APOSTOLI.

Epiſt. Eccleſ.24.
Beatus vir qui in ſapientia morab. De ſapientiæ dono,2.2.q.45.
Euang. Io.20.
Infer digitum tuum huc. De qualitate Chriſti reſurgentis, Par.3.q.54.
De infidelitate,2.2.q.10.

PVRIFICATIONIS MARIAE.

Epiſt. Malach.3.
Veniet ad templum ſuum dominator. De oblatione Chriſti in templo.Par.3.q.37.art.3.
Quod Chriſtus ſit caput eccleſiæ,Part.3.q.8.
Euang. Luc.2.
Poſtquam impleti ſunt dies purgationis. De purificatione beatæ Mariæ.Par.3.q.37.ar.4.
Par turturum. De paupertate Chriſti,Par.3.q.40.
Epiſt. 1 Petr.1.
In aſperſionem ſanguinis Ieſu Chriſti. De aqua benedicta,Par.3.q.65.art.1.q.71.art.2.
Euang. Matth.16.
Quodcunque ligaueris. De clauibus,Suppl.q.17.& ſeq.

MATHIAE APOSTOLI.

Epiſt. Act.1.
Oſtende quem elegeris. De acceptione perſonarum,2.2.q.63.
Quod ad epiſcopatum oportet eligere meliorem,2.2.q.185.art.3.
De ſortibus,2.2.q.95.art.8.
Euang. Matth.9.
In viam gentium ne abieritis. De participatione cum excommunicatis,Suppl.q.23.
De diſparitate cultus in matrimonio,Sup.q.59.
De communicatione cum infidelibus,2.2.q.10.art.9.

ANNVNTIATIONIS MARIAE.

Epiſt. Eſai.7.
Ecce virgo concipiet. De virginitate beatæ Mariæ,Par.3.q.28.
Euang. Luc.1.
Aue gratia plena De annunciatione beatæ virginis.Par.3.q.30.
De conceptione Chriſti,Par.3.q.31.& ſeq.tribus.

PHILIPPI ET IACOBI.

Epiſt. Sap.5.
Tunc ſtabunt iuſti. De conditionibus beatorum & damnatorum reſurgentium.Suppl.q.85.86.
Euang. Ioan.14.
In domo patris mei manſiones multæ ſunt. De ſanctorum manſionibus.Suppl.q.93.

FERIIS CRVCIS.

Epiſt. Gal.5.
Mihi abſit gloriari niſi in cruce. De effectibus paſſionis Chriſti,Par.3.q.48.49.
Euang. Io.3.
Exaltari oportuit filium hominis. De paſſione Chriſti, Par.3.q.46.

IOANNIS BAPTISTAE.

Epiſt. Iſa.49.
Dominus ab vtero vocauit me. De pueris ingredientibus religionem 2.2.q.189.
Euang. Luc.1.
Venerunt circuncidere puerum. De circunciſione,Par.3.q.70.

PETRI ET PAVLI.

Epiſt. Act.12.
Miſit in carcerem. De incarnatione,2.2.q.65.art.3.
De fortitudine & martyrio,2.2.q.123.124.
Euang. Matth.16.
Super hanc petram. De eccleſiæ capite,Par.3.q.8.
De miniſtris Clauium,Suppl.q.19.

VISITATIONIS MARIAE.

Epiſt. Cant.2.
Surge,propera amica mea. De beata Maria,Par.3.q.27.
Euang. Luc.1.
Exurgens Maria abiit cum feſtinatione. De verecundia. 2.2.quæſt.144.

MARIAE MAGDALENAE.

Epiſt. Prouerb.3.
Fallax gratia & vana eſt pulchritudo. De ſuperfluo ornatu mulierum,2.2.q.169.
Euang. Luc.7.
Dimittuntur tibi peccata tua. De contritione,Suppl.q.1.& ſeq.

IACOBI APOSTOLI.

Epiſt. Eccle.4.
Induit eum coronam gloriæ. De dotibus & aureolis beatorum, Supp.q.95.96.
Euang. Matth.20.
Vnus à dextris &c. De Simonia,2.2.q.100.

LAVRENTII.

Epiſt. 2.Corint.9.
Qui parce ſeminat. De beneficentia & eleemoſyna.2.2.q.31.32.
Euang. Ioan.12.
Qui amat animam ſuam. De martyrio,2.2.q.124.

ASSVMPTIONIS MARIÆ.

Epiſt. Eccleſ.24.
In hæreditate domini morabor. De aſſumptione B.Mariæ, Par.3.q.27.art.1.
Euang. Luc.10.
Maria optimam partem elegit. De vita actiua,& contemplatiua,2.2.q.179.& ſeq.

BARTHOLOMEI APOSTOLI.

Epiſt. Epheſ.2.
Iam non eſtis hoſpites & aduenæ. De ſpe vitæ æternæ, 2.2.q.17.
Euang. Marc.4.
Aſcendens Ieſus in montem vocauit. De eligendis idoneis,2.2.q.185.

NATIVITATIS MARIÆ.

Euang. Math.1.
De qua natus eſt Ieſus. Quod B. virgo ſit mater Dei, Par.3.q.35.art.4.
Reliqua in die conceptionis.

MATHEI APOSTOLI.

Epiſt. Epheſ.4.
Vnicuique veſtrum data eſt gratia. De gratia gratis data & gratum faciente,2.2.q.111.
Euang. Matth.9.
Non eſt opus ſanis medico. De pœnitentia,Par.3.q.84.& ſeq.

MICHAELIS.

Epiſtola. Apoc.1.
Loquens per angelum ſuum. De ordine angelorum,1.2.q.108.
De miſſione angelorum.1.2.q.112.
De locutione angelorum,1.2.q.107.
Euang. Mat.18.
Væ homini per quem ſcandalum venit. De ſcandalo.2.2.q.43.
Angeli eorum in cælis.De cuſtodia hominum ab angelis.1.2.quæſt.113.

SIMONIS ET IVDÆ.

Epiſt. Rom.8.
Quos præſciuit,hos & prædeſt. De prædeſtinatione Dei,Par.1.quæſt.23.
Euang. Ioan.15.
Hæc mando vobis,vt diligatis inuicem. De charitate,2.2.quæſt.23.& ſeq.
Vidi turbam magnam. Animas beatorum ſtatim poſt mortem deduci ad cælum,Suppl.q.69.art.2.
De libro vitæ,Par.1.q.24.

Euang.

Euang. Matth. 5.

Gaudete & exultate quia merces. De octo beatitudinibus, 1.2.q 69.

De imaginibus ſanctorum, 2.2.q.94.art.1.

De ſanctorum inuocatione, Suppl.q.72.

IN DIE ANIMARVM.

Epiſt. 1.Theſſal.4.

Nolumus vos ignorare de dormientibus. De qualitate animæ exeuntis, Suppl.q.71.

De ſuffragiis mortuorum, Suppl.q 71.

Euang. Matth. 25.

Cum venerit filius hominis. De iudicio generali, Supp.q.88.

MARTINI EPISCOPI. Vt ſupra feriis. Nicolai epiſcopi.

CATHARINAE VIRGINIS.

Epiſt. Eccleſ. 51.

Liberaſti corpus meum à perditione. De caſtitate, 2.2.q.151.

Euang. Matt. 25.

Virgines fatuæ. De virginitate, 2.2.q.152.

MVLTVM quoque prodeſſe poteſt, ad dilatandam, ex S.Thoma Summa, eorum Euangeliorum & Epiſtolarum, quæ in Eccleſiis per totum anni decurſum canuntur, doctrinam, & concionis de eadem habenda materiam vberiorem reddendam, primus generalis index, loca ſacræ ſcripturæ à S. Thoma in iſta Summa ad ſuæ doctrinæ confirmationem adducta complectens. Quandocunque enim explicandi Euangelij vel Epiſtolæ declarandæ verba aliqua, in eo Indice reperientur, ſi loca in quibus eorundem verborum meminit Thomas, inſpicere libeat, ea & lucem & copiam, de iis ad populum dicturo, frequenter magnam ſuppeditabunt.

CATALOGVS PHILOSOPHORVM, ORATORVM ATQVE POETARVM, PONTIFICVM, CONCILIORVM, DOCTORVM, QVORVM AVCTORITATIBVS, DECRETIS, DEfinitionibus, teſtimoniis, ſparſim S. Doctor Thomas vtitur nititúrve, in præclaro opere Summæ ſuæ Theologicæ.

***

PHILOSOPHI SEV ORATORES ET POETAE.

Ariſtoteles
Algazel
Alexander
Andronicus
Ariſtophanes
Auerrois
Auicenna
Auenpace
Auicebron
Boetius
Caius Iuriſconſultus
Democritus
Empedocles
Epicurus
Euclides Geometer
Gilbertus Porretanus
Heraclitus
Heratius Poëta lyricus
Iura ciuilia
Iulius Cæſar de bello Gallico hiſtoricus,
Leucippus
Liber de cauſis
Liber ſtratagematum Francorum
Macrobius ſuper ſomnium Scipionis
Marcus Tulius Cicero, Orator
Ouidius Naſo
Plato
Peripatetici
Plotinus
Pictacus Mytelaneus
Porphyrius
Pythagoras
Ptolomeus Aſtronomus
Seneca Orator
Saluſtius hiſtoriographus
Simplicius
Socrates
Sophiſtæ
Stoici
Strabus
Terentius poëta Comicus
Titus liuius Hiſtoricus
Trimegiſtus
Varro
Valerius maximus Orator
Vegetius de re militari.

PONTIFICES.

Adrianus papa
Alexander primus martyr
Alexander tertius
Anacletus martyr
Agatho papa
Bonifacius papa
Calixtus martyr
Cæleſtinus tertius
Clemens martyr
Damaſus papa
Euſebius papa
Fabianus martyr
Felix papa
Gregorius primus
Gregorius ſeptimus
Gelaſius martyr
Honorius tertius
Hormiſda papa
Ioannes papa
Innocentius ſecundus
Innocentius tertius
Iulius papa
Leo primus
Leo quartus
Lucius tertius
Martinus papa
Marcellus martyr
Nicolaus papa
Paſchalis papa
Pelagius papa
Pius papa
Sergius papa
Sother martyr
Stephanus martyr
Stephanus quintus
Sylueſter papa
Symmachus papa
Theleſphorus martyr
Vrbanus martyr
Vrbanus ſecundus
Zephirus martyr.

CONCILIA.

Conſtantinopolitana
Nicæna
Toletana
Arauſicanum
Epheſinum
Meldenſe
Aurelianenſe
Calcedonenſe
Lateranenſe
Carthaginenſe quartum
VVormacienſe
Agathenſe
Triburienſe
Africanum
Remenſe
Arelatenſe
Mileuitanum
Ancyritanum
Moguntinum.

DOCT

DOCTORES.

Ambroſius
Anſelmus
Auguſtinus
Athanaſius
Anthonius in ſermone ad monachos
Baſilius Magnus
Bernardus
Beda Venerabilis
Benedictus in regula ſua
Canones Apoſtolorum
Caſſianus de inſtitutis cœnobiorum
Cyrillus
Chryſoſtomus
Cyprianus
Collationes patrum
Damaſcenus
Decreta
Dionyſius Areopagita
Dionyſius Alexandrinus
Didymus
Euſebius Emiſſenus
Euſebius Cæſarienſis
Gloſſa ordinaria
Gloſa interlinearis
Gregorius Nazianzenus
Gregorius Nicenus
Gregorius magnus
Gratianus
Hebraica veritas
Heſitius ſuper Leuiticum
Hieronymus
Hilarius
Hugo de S.Victore
Ignatius
Iſidorus
Itinerarium Clementis
Maximus commentator Dionyſij
Liber de infantia ſaluatoris, ſed apocryphus
Leo primus
Liber Sententiarum proſperi
Maximus Epiſcopus
Magiſter Sententiarum, ſeu Petrus Lombardus
Origenes
Proſper de vita contémplatiua
Prapoſitiuus
Rabbi Moyſes Iudeus
Rabanus
Remigius
Richardus de S.Victore
Seuerianus
Vita ſanctorum patrum.

INDEX OMNIVM QVAE SVNT VISA ANIMADVERSIONE DIGNA IN COMMENTARIIS REVERENDIS. DOM. THOMAE DE VIO CAIETANI IN VNIVERSAM SVMMAM DIVI THOMAE AQVINATIS.

A

ABDICATIONEM bonorũ diuitiarũ & venereorũ diuerſimodè fieri & intelligi oportet.q.186.ar.7.4.pag.661.ſec.ſecun.par.
Abſolutionis forma in quibus verbis cõſiſtat.q. 83. ar. 3. pa. 407. ter.par.
Abſtinere ex feruore ſpiritus,& velle mortificare carnẽ ſuam,nõ curando an diminuat vitã,an ſit peccatũ q. 47 artic.1.2 pag.493.ſec.ſecun.par.
Abſtinentia & continentia quomodo differant.quæ.88.art 11. pag.311.ſec.ſecun.par.
Abſtinentia duo obſeruat recta ratione in ſubtractione alimẽti, ſcilicet conſeruationem naturæ: & potentiã ad opera debita: & ex his iudicatur quando abſtinentia eſt virtutis.q.147.ar.1.2.pag.493.ſec.ſecun.par.
Abſtractio ſpecierũ à ſenſibilibus,an ſenſibus mediantibus, ab anima ſeparata fiat pag.407.col. 2.lin 34.pri.par.
1 Abſtractionis duplicis dilucidatio.q.3.ar.3.pag.5.ter.par.
2 Abſtractionis per modum reſolutionis nomine quid intelligatur.q.3.art.3.ad.3.pag.3u.ter.par.
Abſtractionis a ſenſibus an conuenienter aſſignentur tres earum cauſæ.q.175 artic.1.& 2.pag.605.ſec.ſecun.par.
Abſtractionem fieri à viribus ſenſitiuis, & non à vegetatiuis in vehementi animæ intentione quare oporteat.q.175.art.5.3. pag.608.ſec.ſecun.par.
Abſtractionem iuxta totalem, abſtractis proprietatibus nõ perſonæ,ſed ſola eſſentia remanet.pag.191.col.2.lin.78.pri.par.
Abſtractionem iuxta formalem,abſtractis proprietatibus non perſonalibus perſonæ remanent.pa.ead.col.2.lin.87.pri.par.
Abſtractionem iuxta formalem abſtractis proprietatibus perſonalibus hypoſtaſes non remanent. pagina eadem. col.2.lin. 93.pri.parte.
Abſtractum & concretum ſecundum intellectum in quo differant,& ſimiliter abſtractum ſecundum rem & compoſitum ſecundum rem.pag.21.col 2.lin.5u.pri par.
Abſtractum quo pacto ſignificat vt quo & non per modum ſubſiſtentis.pag.65.col.2.lin.76.pri.par.
Abſtracta ſpiratione à filio,quomodò formaliter à ſpiritusſãcto diſtinguatur.pag.191.col.2.lin.92.pri,par.
3 Abſtractis per intellectum diuinis perſonalitatibus an poſſit intelligi natura diuina aſſumere. quæſtio.3.art.3.ad.2.pag. & parte eadem.
Accidens in ſubſtantijs immaterialibus nullum exiſtit.pa.246. col 2.lin.35.pri.parte.
Accidens ſecundum ſanctum Thom.cum in virtute ſubſtantiæ agere dicatur,conſtructio intranſitiua eſſe dicitur,id eſt, ipſa virtus ſubſtantiæ.pag.340.col.2.lin.90.pri.par.
Accidens per accidens,accidens per ſe naturaliter præſupponit. pag.22.col.1.lin.1.pri.par.
Accidentia determinata quam formam ſequantur.pa.34.col.2. lin.81.pri.parte.
Accidia an ſit triſtitia de bono diuino in ipſo Deo vel in me vel in vtroque.q.35.artic.2.pag.132.ſe.ſecun.par.
Actio ipſa immanens an ſit productio actiua eius, quod ſecundum præcedere dicitur.pag.ead.lin.81.pri.par.
Actio Dei an ſit actio ab æterno formaliter vel materialiter.pa. 219.col.2.lin.21.pri.par.
Actio angeli:neque actio alicuius creaturæ eſt eius eſſe.pa.249. col.2.lin.55.pri.par.
Actio omnis humana quantumcumque vitioſa,cõtinetur ſub genere actionis humanæ.q.18.art.4.pag 58.pri.ſec.par.
Actio tranſiens(puta mouere)vt diſtinguitur contra effectum an dicat ſolum motum ab hoc aut aliquid aliud.pag.137.col. 1.lin.70.prin.parte.
Actiones quæ ſunt ad alterum dupliciter egent ſpeciali rectificatione in comparatione ad agentem.quæſt.58.artic.2.ad vltimum.pag.190.ſec.ſecun.par.
Actionem ſecundum immanentem quomodò quædam proceſſio ad intra exiſtat.pag.183.col.1.lin.49 pri.par.
Actiua dupliciter inueniuntur, ſcilicet in eſſe naturæ, & in eſſe apprehenſo.q.23.artic.4.pag.90.pri.ſec.par.
Per actiuorum differentiam ſecundum naturam & ſecundum virtutem,litera vult quod paſſiones non diſtinguuntur penes diſtinctionem naturarum agentium,ſed virtutum quæ ad differentias apprehenſionis ſpectant:obiectum namque appetitus non eſt res,ſed res apprehenſa.quæſtio.23.arti.4.pag.80. pri.ſecundæ partis.
Commune eſt omni actiuo ſi agit,proximum eſſe paſſo.qu.30. artic.2.pag.96.pri.ſecon.par.
Actiuum cùm reſpondeat effectui & per hoc reſpondeat etiam patienti(quia agit in eo ſuum effectum) non eſt intelligibile quod extrema proportionis actiui ad paſſiuum adæquentur, & actiui & effectus non.q.54.art.4.pag.157.pri.ſec.par.
Actus omnis infidelium an ſimpliciter ſit peccatum, ad Gregorium Ariminenſem.q.10.art.4.pag.39.ſec.ſecun.par.
1 Actus habetur ſecundum quandã eminentiã,ergo eſt actiuus aliorum, an valeat conſequentia.q.8.artic.5.pag.65.ter.par.
Actus quilibet voluntarius dæmonis an malus exiſtat.pag.297. col.1.lin.93.pri.parte.
Actus notionales perſonis ſunt attribuendi,pagin.194.colum.1. lin.1.pri.parte.
Actus exterior inordinatus, an inueniri poſſit ex zelo iuſtitiæ abſque peccato.q 34.art.4.pag.132.ſec.ſecun.par.
Actus ſpeculatiuus quomodò cadat ſub prudentia.q.47.arti.2. pag.166.ſec.ſecun.par.
Actus bonus infert neceſſitatem virtutis.quæſti.85.artic.2.pag. 269.ſec.ſecun.par.
Actus imperandi contra actũ deprecandi vel præmittendi, quomodo diſtinguatur.q.88.art.2.pag.285.ſec.ſecun.par.
Actus vltimus rationis practicæ eſt præcipere.quæſti.88.artic.5. pag.ead.ſec.ſecun.par.
Actus gratiæ ſermonis aliter habetur ab arte humana,aliter à ſpiritu ſancto.q.177.art.1.pag.610.ſec.ſecun.par.
Actus deformitas an ſit de ratione ſpeciei ipſius actus.quæſti.6. artic.2.pag.30.ſec.ſecun.par.
Actus turpitudo & priuatio boni in actu peccati, licet formaliter diſtinguãtur:nõ ſunt tamen obiecta peccatorũ quæ penes ea diſtinguantur,ſcilicet pœnitentiæ & obſtinationis.quæ.14.

art.5.ad 2.pag.54.ſec.ſecun.par.
Differentia inter modum intrinſecum & extrinſecum actus vir-
tutis, & quis cadat ſub præcepto. quæſt.44.artic.4.pag.154.
ſecun.ſecundæ partis.
Actus proprium principium an ſit vis appetitiua.quæſt,58.at.4.
pag.191.ſec.ſecun.par.
Quomodò modus ſpectet ad rationem actus virtuoſi.quæ.44.
artic.8.pag.156.ſec.ſecun.par.
Actum peccati exigere à bono ſine ab eo qui eſt paratus ad pec
candum an liceat.q.78.art.4.pag.263.ſec.ſecun.par.
Actus morales & materia moralis quomodò diſtinguantur,q.
56.artic.8,pag,199.ſec.ſecun,par.
Actus omnis qui actualiter à ſolu eſt imaginatione,quâuis poſ-
ſit ſubeſſe imperio rationis,non eſt in genere moris,qu,18.
artic.9 pag.61.pri,ſec,par.
Actus abſolutè alitereonſiderantur vt ſunt in rerum natura:ali
ter vt obiecta:& aliter vt ſunt in executione, quæſt.20,arti.1.
pag.69.pri,ſecun.par.
Actus ſimpliciter eſt nobilior & melior habitu, ſicut actus ſim-
pliciter actu permixto potentiæ,ſecundum quid autem habi-
tum actu eſſe nobiliorem non inconuenit.quæſtio,71,artt,3.
pag,217.pri.ſecun.par,
Actus voluntatis ſumitur dupliciter,vno modo ſecũdum ſe:alio
modo vt eſt forma ſeu conditio actuum exteriorum humano
rum.q.20,artic,3,pag,69.pri,ſec,par.
Actui interiori voluntatis qui comparatur ad exteriorem ſicut
formale ad materiale(qui eſt actus imperans)non accidit or-
dinari in alium finem,q,18,artic,6,ad 2,pag.59.pri.ſec,par,
Actus exterior ſumitur tripliciter, primò ſecundum id præciſè
quod habet à potentia executiua,& re,tempore,loco, ſeclusa
obiecta voluntatis:ſecundò vt eſt compoſitum ex ſupradict a
& actu volũtatis:tertiò ſecũdum id quod habet ea ſe,& quod
participat ex actu voluntatis.59.pri.ſec,par.
Actus imperans & imperatus,ſiue interior & exterior, licet ſint
vnus numero actus,non vt ſimplex, ſed vt compoſitus, non
fruſtra nec per accidens quæritur quid ex quo procedat: ſicut
nec in naturalibus quando vnum numero cõſtat ex pluribus
non per accidens nec fruſtra quæritur quid ea quo in alterum
redundet q.20.art.3,pag.71.pri,ſec,par.
Quum actus humani dicuntur iuxta diuerſitatem motiuorũ ſpe
cificari:intelligendum eſt de motiuis in genere cauſæ finalis,
& non effectiuè,i.de his quæ mouent vt fines(id eſt,de inten-
tionis finibus)& nõ de his quæ mouent purè actiuè,quæ,71.
artic,3.& 8,pag,222.&,225.pri,ſec,par.
Actus omnes morales ſunt immanẽtes,formaliter loquendo cũ
enim ſubiectum moralitatis ſit actus volũtatis, oportet actũ
inquantum voluntarium ſumi,quum ſumitur inquantum mo
ralis.q.74.artic,1,pag.232.pri.ſec.par,
Actus omnis debet habere finem:quia omne agẽs agit propter
finem,q.18,art,9.pag,61.pri,ſec,par.
Actus appetitus ſenſitiui ſortiti ſunt præ alijs nomen paſſionis,
eo quod paſſionẽ corporalem habẽt annexam, alij verò hoc
nõn exigentes,in communi remãſerunt operationis vocabu
lo,q,60,artic,1,pag,177.pri,ſec,par
Actus non ſolum eſt moraliter bonus ex obiecto,ſed etiam bo
nitatem primam & ſpecificam habẽt ab eo,qu,17,artic,2,pag,
52.pri,ſecun,partis.
Actus humani quadrifariam dicuntur quò ad bonitatem & ma-
litiam:quidam enim ſunt per ſe mali:quidam per ſe boni,qui
dam indifferentes,quidam ſolitarie ſumpti ſonantes malum,
qui tamen poſſunt ex aduenientis honeſtari vt ſint boni.q.39.
artic,1,pag,120.Triſtitia,pri,ſec,par.
Præter.17.actus appetitus in litera tractatos,ſex proprios ratio
nalibus(ſcilicet velle,frui intẽdere,eligere,conſentire,& vti)
& vndecim communes qui paſſiones vocantur: ſunt duo alij
actus diſtincti ſpecie in eſſe naturæ ab iſtis ſ.nolle & triſtari,
nec tamen litera eſt diminuta,quia ſub ſuis oppoſitis tract.ti
ſunt,q.47.pag,137.pri.ſec,par,
Actus qui paſſiones dicũtur in voluntate poſiti,non diſtinguun
tur ſpecificè in eſſe naturæ: ſed omnes præter triſtitiam ad 7.
actus prænominatos,ſcilicet velle,nolle,frui,intendere,elige
re,conſentire,& vti reducuntur.ibi,
Idem numero actus poteſt eſſe ſucceſſiuè bonus & malus,ſed
nõ idẽ numero actus in genere moris:actus enim volũtatis ſe
cundum ſe eſt in genere naturæ & ſecundũ ſuas conditiones
in genere moris,q,20,artic,6.pag,74.pri.ſec.par,
Prius conuenit bonitas moralis actui exteriori ſecundum ſe,ac
per hoc in rerũ natura:ſecundò ipſi,ut obiectiuè:tertiò actui
voluntatis cui obijcitur: quartò ipſimet in executione.q.20.
artic,1.pag.69.pri.ſecun.par,
Actus exterior voluntatis quia claudit in ſe dependentiam à vo
luntate,ſtat quod bonitas prius ſecundum naturam inſit ipſi
actui humano exteriori quàm voluntati,& adhuc reſtet ambi
guum,an etiam illa bonitas quæ prius ei cõuenit, dependeat à
voluntate,licet enim prius non dependeat à poſteriori.quod
tamen prius in eſt alicui poteſt dependere ab eo cui poſterius
ineſt.q.20,artic.2.pag.70.pri ſec,par.
Actus exterior in exequutione licet habeat bonitatem ex fine &
materiali circunſtantijs ex voluntate, & voluntas ab obiectis
diſsimiliter tamen hoc fit:quia bonitas ex fine,deſcendit in a
ctum interiorem voluntatis per ſe & formaliter,in actũ verò
exteriorem executione denominatiuè tantùm, bonitas verò
ex genere & circunſtantiis,ex obiecto deriuatur in actum inte
riorem denominatiuè tantùm,& per eum in actum exterio-
rem formaliter.ibid.
Actus exterioris bonitas ex materia & circunſtantiis prius con-
uenit ipſi quàm voluntati: primò quia conuenit ipſi per ſe &
conſequẽter voluntati per ipſum.ſecundò quia hæc bonitas
pendet à ratione.& non à voluntate.quæſtion.20,artic.1.pa.
69.pri,ſecun.partis.
Bonitas ex fine inter actus, primò ſaluatur in voluntatis actu,
cuius finis eſt proprium obiectum bonitas autem ex materia
& circunſtantijs,primò ſaluatur ipſo actu exteriori. quæ. 20.
artic.1.pag 70.pri.ſec.par.
Quia bonitas inuenta in actu exteriori ex fine pendet.nõ ſolùm
ex ratione,ſed etiam per ſe ex voluntate interiori,bonitas au
tem ex genere & circunſtantijs ex ratione ſolum: ideò illa in
voluntatem vt proximam & per ſe cauſam hæc in rationẽ re-
ducitur q.20.art.2.pag.69.pri.ſec,par.
Quum actus exterioris bonitas ex fine comparatur ad bonita-
tem eiuſdem ex genere & circunſtantijs,poteſt eſſe ſermo de
actu exteriori ſimpliciter & vt eſt executione.ibi.
Et eſt dicta comparatio intelligenda de circunſtantijs manenti-
bus purè circunſtantijs:qualis nõ eſt circunſtantia finis, quia
tranſit in ſpecificans,& conſequenter ſubſtantiale.ibi.
Actum interiorem volũtatis finis formaliter qualificat,actus au
tem exterior dominatiuè tantum,formaliter intelligendo,id
eſt inquantum finis,& inquantum actus,cum quo tamen ſtat
quod actus exterior vt finis qualificet voluntatis actum inte-
riorem formaliter, ſiue actus exterior habeat rationem finis
principalis ſiuè ſecundarij.ibi.
Actus exterioris bonitas,ſufficiẽter comparatur in litera ad bo-
nitatẽ actus interioris per hæc duo membra ſ.vt habens om-
nino eandem bonitatem, & vt habens omnino aliam ſecun-
dum ſe,ita quod quandocunque actus exterior eſt ſecundum
ſe bonus,ſub ſecundo membro comprehenditur.q.20.art.3.
pag.71.pri.ſecun.par.
Actus interioris & exterioris bonitas vel malitia quandoque eſt
eadem q 20 artic 3 pag.ead.& par.
Actus interioris bonitas eſt cauſa bonitatis actus exterioris, id
eſt proportionis ſeu attributionis actus exterioris ad bonita
tem interiorem & econtrariò,& ſic de alijs attributionibus
ſecundum quas deriuatur denominatio.ibi.
Deriuatio bonitatis & malitiæ & talis bonitatis & talis malitiæ
in actu ab actu,vt ſic non eſt formalis ſed denominatiua,ſeu
non per modum vniuocationis ſed attributionis:quia quãdo
aliquid dicitur tale ex ordine ad aliud dicitur nominatiuè,&
non oportet dici formaliter: quod enim habet aliquid in ſe
formaliter,dicitur tale ſecundum ſeipſum.quæſtio 20 arti.3.
pag.71.pri ſecun par.
Actus humanus ex ſua bonitate vel malitia,vt ſic habet rationẽ
recti,laudabilis meritorij etiam apud Deum & ſimiliter pec-
cati culpabilis,demeritorij etiam apud Deum,& hoc intendi
tur & determinatur in litera per totam q.21.ita.ſ.quod in om
nibus illius quæſtionis reduplicationis nota determinat bonita
tem vel malitiam propriam ſeu contractam ad actum huma-
num.pag 57 pri.ſecun par.
Actus exteriores dicuntur boni vel mali moraliter,vt ſubſunt a-
licui actui immanenti,& non aliter.quæſt.74.art.1.pag.232.
pri,ſecundæ partis.
Actus voluntatis eſt primò malus formaliter: actus autem alia
rum virium formaliter,ſed non primò ſed ſecundariò.qu.74.
artic.2.pag.233 pri.ſec.par.
Actus exterior non addit in bonitate & malitia ex fine actui in-
teriori:bene tamen finis conſequutus addit in bonitate & ma
litia voluntati bonæ vel malæ ex fine.quæſt.20.artic.4.pag.
72.Intentio.pri.ſec.par.
Actus malus etiam ex circunſtantia omnis finis,licet non poſſit
ordinari in bonum finem,actus tamen malus etiam ex circun
ſtantia finis,poteſt ordinari in bonum finem.q.18.ar.4.ad 3.
pag.58.pri.ſec,par.
Quum dicitur quod actus bonus ex genere & circunſtantiis po
teſt ordinari in malum finem:intelligitur de circunſtantijs nõ
tranſeuntibus reſpectu eiuſdem actus in ſpecificans.Et ſimili
ter de malo.ibid.
Actus à deliberatiua ratione procedens ſi non ſit ordinatus ad
debitum

debitum finem ex hoc ipſo repugnat rationi, & habet rationem mali.ibidem.
Actus iuſti ex quibus fit iuſtitia:ſunt moraliter boni, quamuis non ſint totaliter perfecti.q.18.art.8.pag.60.pri.ſec.par.
Actus neuter.vide Voluntas.pri.ſec.par.
Actum eſſe in genere intelligibili aliud eſt, & aliud eſſe actum reſpectu intelligibilium materialium: cùm primum importet eſſe actum abſolutè & ſimpliciter, ſecundum autem per compoſitionem.597.pri.par.
Actum inter purum & potentiam puram medians entia habentia aliquid actus & potentiæ.pag.540.col.1.lin.1.pri.par.
Actu naturæ bono dæmones vtuntur.pag.287.colum.2.lin.93.prima parte.
Actuum & potentiarum diſtinctionis radix diuerſitatis obiecti exiſtit.pag.341.col.2.lin.8.pri.par.
Actuum quidam eſt adæquatus potentiæ: vt intelligere reſpectu intellectus, & videre reſpectu viſus: quidam verò inadæquatus vt tale intelligere: puta intelligere bouem: & tale videre: puta album.pag.251.col.2.lin.79.pri.par.
Actuum quidam eſt per ſe primò actus: & ſecundariò potentia: quidam autem econuerſò: & ſimiliter potentiarum quædam eſt per ſe primò actus & ſecundariò potentia: quædam autem econtra.pag.ead.lin.91.pri.par.
Accuſare alium an quis aliquando teneatur.quæſt.68.art.1.pag.234.ſec.ſecun.par.
Accuſationem an præcedere debeat ſecreta admonitio.q.33.artic.7.ad 5.pag.125.ſec.ſecun.par.
Accuſationem in principes an index poſsit abolere.q.68.artic.3.ad vltimum.pag.235.ſec.ſecun.par.
Accuſatoris vicem quatuor ſunt quæ ſupplent.q.67.art.3.pag.233.ſe.ſecun.part.
Adã in ſtatu innocentiæ animalibus dominabatur.297.pri.par.
Adam in ſua creatione an adeptus fuerit ſimilitudinem diuinam quantum ad ſcientiam nondum actu, ſed ſolum potentia.q.173.artic.1 pag.610.ſec.ſecun.par.
Adam an minus peccauerit quàm mulier quantum ad ſpeciem ſuperbiæ q.177.artic.4.pag.603.ſec.ſecun.par.
Adæ peccatum an fuerit ſuperbia.pag.ead.ſec.ſecun.par.
Addere præſupponit id cui additur, vt augmentum ſpectat.q.20.art 5.pag.73.pri.ſecun.par.
Adiectiua de tribus perſonis in numero plurali prædicantur.pa.184.col.1.lin.19.pri.par.
Admirans in ipſo admirationis actu videtur habere tria:ſcilicet nouæ, raræ vel arduæ rei intuitum deſideratum, collationem ipſius cum occulta cauſa, & naturalem quandam concupiſcentiam cognoſcendi cauſam.q.31.artic.8.pag.106.pri.ſec.part.
Admiratio cur ab Ariſt.ponatur concupiſcentia, à Dama.autem timor.q.41.pag.125.pri.ſec.par.
Adoratur euchariſtiæ hoſtia conſecrata ab eccleſia ſiue conditione.q.1.art.1.ad 4.pag.4.ſec.ſecun.par.
Adoratio Mardochæi & Ioannis euangeliſtæ erga creaturam declaratur.q.84.art.1.ad 1.pag.285.ſec.ſecun.par.
Adulator laudans aliquem de peccato veniali venialiter peccat.q.115.art.2.pag.393.ſec.ſecun par.
Adulterium quomodò committatur inter coniugatum & ſolutam, vel coniugatam.q.154.artic.8.ad 1.pag.535.ſec.ſec.par.
Adulterium quomodò poteſt dici eſſe in eo qui nimis diligit vxorem.pag.ead.ſec.ſecun.par.
Adulterium viri & mulieris poteſt dupliciter conſiderari.q.154.artic.8.ad 2.pag ead.ſec.ſecun.par.
Aduocatus quomodò teneatur ſubuenire cauſis pauperum.q.71.artic.1.pag.242 ſec.ſecun.par.
Aduocati, iudicis, & teſtis in iudicio differentia.quæſt.71.artic.1.pag.ead.ſec.ſecun.par.
Aduocatum quomodò excuſet ignorantia.quæſt.71.arti.3.pag.244.ſec.ſecun.part.
Affabilitas in quibus ſit, & quòd duo exigat.quæſt.116.artic.1.pag.393.ſec.ſecun.par.
Affectus ad ſpiritualia an aliud peccatum quàm ſuperbia eſſe poſsit.pag.286.col.2.lin.84.pri.par.
Affectus ad ſpiritualia an malus ſit: quia declinat à regula ſuperioris.pag.ead.lin.87.pri.par.
2 Affirmatio ſi eſt cauſa affirmationis & negatio negationis: iſta regula tenet in ſolis cauſis propriis.q.64.art.6.ad 2.pag.293.ter.parte.
Affirmatio ſicut eſt cauſa affirmationis: ita negatio eſt cauſa negationis.pag.6.col.1.lin.60.pri.par.
Agere per neceſsitatem naturæ dupliciter intelligi poteſt.pag.123.col.2.lin.5.pri.par.
Agere.Quomodò intelligatur in ſolis cognoſcitiuis eſſe principium agendi propter finẽ.q.6.artic.1.col.pag.23.pri.ſec.par.
Agens propriè dicitur poſſe vt proprium effectum, & vt in propriam naturã, quod vnica tranſmutatione poteſt educere de potentia in actum.q.28.artic.1, ad 5.pag.249.ter.par.
Agens proximum quid ſit: & multa de agente proximo & immediato.pag.18.col.1.lin.2.pri.par.
Agens immediatum & patiens: quod ſimile coniungi vel oporteat eſſe: quæ ratio ſit.pag.39.col.2.lin.48.pri.par.
Agens non intendit priuationem boni, niſi quia intendit aliud bonum incompoſsibile illi priori ac per hoc habet annexam priuationem alterius.q.18 art.8.pag 60.pri.par.
Agens omne an finitum vel infinitum facere intendat.pag.134.c.1.lin.77.pri.par.
Agens omne an ſibi ſimile agat.pag.114.col.1.lin.52.pri.par.
Agentia imperfecta quæ agunt & patiuntur ſunt duplicia.pag.212.col.1.lin.80.pri.par.
Agentia corruptibilia quomodò comparentur.pag 212.col.2.lin.52.pri.par.
Agentium cauſarum impedimẽta quomodò intelligenda ſunt.pag.215.col.2.lin.52.pri.par.
In agentibus quia apprehenſa diſtinctio naturarum patet quum ens talis differens ab illo alio ſecundum ſpeciem apprehenſis mouet appetitum, diſtinctio autem ſecundum virtutem eſt ſecundum diuerſam rationem apprehenſionis: ita quod ex ipſa diuerſa ratione quæ apprehenditur eadem res habet diuerſam virtutem mouendi appetitum.quæſt.23.arti.4.pag.81.pri.ſecun.partis.
In agentibus naturalibus eſt cõſiderare duo, ſcilicet inquantum agunt, & inquantum attrahunt: in agentibus verò quatenus apprehenſa ſunt agere & attrahere ſimul concurrunt.ibid.
Alchimiſtarum ars quomodò reprobetur.quæſt.77.art.2.pag.253.ſec.ſecun.par.
Alimentum dupliciter ſumitur: vno modo vt in ſubſtantiam nutrimenti conuerſum eſt: alio modo vt eſt in potentia proxima, vt in eam mox conuertitur.pag.491.col.2.li.29.pri.par.
Alimentum ſuperfluum quod dicatur: & quod neceſſarium.pag.ead.lin.39.pri.par.
Alimentum dupliciter dicitur: vno modo vt eſt in communi potentia alio modo vt ad ipſa membra determinatum eſt.pag.ead.col.1.lin.77.pri.par.
Aliqua quantò ſunt perfectiora an alia excedant magnitudine, vel multitudine.pag.252.col.1.lin.41.pri.par.
Aliquid dici tale ab aliquo dupliciter contingit.pag.32.colum.2.lin.50.pri.par.
Aliquid eſſe: vel fieri voluntate contingit dupliciter, ſcilicet concomitanter vel caſualiter, ſeu principatiuè.pag.194.colum.1.lin.33.pri.par.
Aliquid conuenire alicui per ſe, id eſt non per accidens dupliciter cõtingit: vno modo phyſicè, alio modo ſimpliciter.pag.214.col.1.lin.45.pri.par.
Aliud eſt à contingenter euenire, & aliud eſt à neceſſario euenire: & aliud eſt infallibiliter ſeu ineuitabiliter euenire.pag.127.col.1.lin.93.pri.parte.
Aliud eſt dicere Sortes pater eſt cauſa per ſe Platonis filij, & Plato per ſe cauſa, & aliud eſt dicere Sortes & Plato ſunt per ſe cauſa Ciceronis.pag.221.col.1.lin.7.pri.par.
2 Altaris & aliarum rerum eccleſiaſticarum inanimatarum conſecratarum ritus.q.83.artic.3.pag.406.ter.par.
Alterãs primum vniuerſaliter eſt omninò inalterabile, & primũ mouens localiter immobile, & prima cauſa omnino incauſata.pag.32.col.1.lin.4.pri.par.
Amare propriè eſt appetitus ſenſitiui: quum enim amor ſit prima paſsio appetitus ſenſitiui, ſi amare nõ conueniret propriè appetitui ſenſitiuo, nec delectari nec timere propriè eidem conueniret.q.25.art.2.pag.84.pri.ſec.par.
Amare actu virtute vel habitu quid ſit.quæſtio.24.arti.10.ad 2.pag.89.ſec.ſecun.par.
Amari quæritur aliquid ea ratione qua honorari, & quomodò intelligatur.q.27.art.1.ad 2.pag.104.ſec.ſecun.par.
Amans quomodo ſit in amato, & econuerſo.quæſt.28.articu.2.pag.108.pri.ſecun.par.
Amatũ in peccato veniali an ametur habitualiter propter Deũ, quamuis non actus.q.24.art.10.ad 2.pag 89.ſec.ſecun.par.
Amatum quo pacto in amante eſt.pag.146.col.1.lin.20.pri.par.
Amor non diſtinguitur in amorem amicitiæ, & concupiſcentiæ, tanquam in diuerſos amores, ſed tanquam in diuerſos modos amandi, vnus enim & idẽ amor eſt amicitiæ reſpectu amici, & concupiſcentiæ reſpectu boni illi voliti.q.26.art.4.pag.87.pri.ſec.par.
Amor poteſt eſſe perfectus cognitione exiſtẽte imperfecta: quia perfectio cognitionis attenditur ſecundum modum quo perficitur ratio qui eſt diſtinguere etiã quæ ſunt ſimplicia, ac per hoc ad perfectam cognitionẽ boni exigitur & quod bonũ ſecundũ ſe apprehendatur, & quod diſtinctè cognoſcatur ſecundũ partes proprietates, &c. perfectio autem appetitus motus non exigit tot cognitiones boni, ſed prima ſufficit ei, ſ. quod

bonum ſecundum ſe apprehendatur, quæſt. 27. arti. 2. pag. 88. pri. ſecun. partis.
Amor eſt fortior odio non loquendo de quocunque odio relato ad quemcunque amorem & econuerſo: ſed de coniugatis. q. 29. artic. 3. pag. 94. pri. ſec. par.
Amor & odium non formaliter ſed virtualiter congenerantur, coaleſcunt, & condeſinunt. q. 23. artic. 4. pag. 81. pri. ſec. par.
Si conſiderentur omnes virtutes ad amorem concurrentes, ſic amor magis vnit quam intellectus: quoniam cauſam cauſatiuus eſt vnionis realis: ſed ſi comparetur amor & intellectus ſecundum illam ſolam vnionem quam facit formaliter, ſic intellectio magis vnit, quàm amor: quia intellectus in actu eſt intellectum in actu, amans autem non eſt amatum in actu. q. 28. artic. 1. pag. 90. pri. ſec. par.
Amor eſt ab amante & amabili vt concepto. pag. 176. col. 1. lin. 83. pri. parte.
Amor eſſentialiter & perſonaliter ſumi poteſt. pagi. 179. col. 2. lin. 1. pri. parte.
Amor perſonaliter eſt nomen proprium ſpiritusſancti. pag. ead. lin. 2. pri. parte.
Amor naturalis dupliciter capitur: vno modo pro inclinatione naturali alicuius in aliquid. alio modo pro actu elicito potentiæ appetitiuæ. pag. 275. col. 1. lin. 25. pri. parte.
Amor naturalis eſt in angelis. pag. ead. lin. 35. pri. par.
Amor eſt in Deo. pag. 120. col. 1. lin. 17. pri. par.
Amor quomodo bonum in communi reſpiciat. pag. 130. colom. 1. lin. 51. prima parte.
Amor cum primus actus voluntatis ſit quomodo non poſſumus eligere niſi præamemus. pag. 130. col. 2. lin. 12. pri. par.
Amor ex propria ratione reflectitur ſupra ſe. quæſt. 25. artic. 2. pag. 92. ſec. ſecun. par.
Amoris veri qui ſolis bonis conuenit quinque ſigna. q. 25. artic. 7. pag. 94. ſec. ſecun. par.
Amoris de ratione an ſit procedere à verbo inquantum verbum an ſolum inquantum verbum res intellecta eſt. pagi. 147. col. 1. lin. 27. pri. par.
Amoris perfectio ex duplici capite oritur, ſcilicet ex parte amantis, & ex parte amati: cognitio autem eſt cauſa amoris tantùm ex parte amati. pag. 88. pri. ſec. par.
1 Amydum, vide Euchariſtia, ter. par.
1 Analogia, Nomen, ter. par.
Analogatum primum an poni debeat in rationibus aliorum analogatorum. pag. 70. col. 2. lin. 84. prima par.
Analogum prius dicitur de eo, quod ponitur in aliorum diffinitione quam de aliis. pag. ead. lin. 71. pri. par.
Analogum quo pacto in vno tantùm ſecundum propriam rationem ſaluetur. pag. 102. col. 1. lin. 74 pri. par.
Angelus fuit creatus beatus naturali beatitudine. pag. ead. linea 78 pri. parte.
Angelus non fuit creatus beatus beatitudine ſupernaturali. pag. 281. col. 2. lin. 1. prima par.
Angelus in Deum conuerti non poteſt, niſi auxilio gratiæ adiutus fuerit. pag. ead. lin. 30. pri. par.
Angelus ſtatim poſt primum charitatis actum quo beatitudinẽ meruit, beatus fuit. pag. 282. col. 2. lin. 88. pri. par.
Angeli conſecuti ſunt gratiam & gloriam ſecũdum naturalium quantitatem. pag. 283. col. 2. lin. 48. pri. par.
Angelus beatus peccare non poteſt. p. 284. col. 2. lin. 12. pri. pa.
Angelus beatus in beatitudine proficere non poteſt. pa. eadem. lin 76. pri. par.
Angelus peccauit appetendo eſſe vt Deus. pag. 288 colum. 1. lin. 69. pri. parte.
Angelus an ex parte rei electæ peccauerit & appetierit nõ ſolum malè, ſed malum propria virtute beatitudinem appetendo, & nunquid in hoc doctor ſanctus ſibi contrarius videatur. pag. 289. col. 1. lin. 76. pri. par.
Angelus non peccauit in primo inſtanti ſui eſſe. pag. 290. col. 1. lin. 69. pri. par.
Angelus localiter moueri poteſt: æquiuocè tamen corporis reſpectu. p. 242. col. 1. lin. 93. pri. par.
Angelus an & quo pacto poſſit dici mouendum eſſe in termino à quo vel ad quem. pa. 243. col. 1. li. 45. pri. par.
Angelus motu continuo neceſſariò media pertranſit. pa. ead. co. 2. lin. 74. pri. parte.
Angelus motu non continuo non poteſt pertranſire omnia media. pa. ead. lin. 84. pri. par.
Angelus an poſſit inſtantanea mutatione acquirere terminum diſtantem à termino à quo niſi pertranſito medio pag. 144. col. 1. lin. 89. pri. par.
Angelus per nullum habitum intelligit Deum naturaliter, ſed propria ſubſtantia vtitur vt ſpecie intelligibili ad intelligendum Deum. q. 56. artic. 6. pag. 147. pri. ſec. par.
Angelus an in primo inſtanti mereri potuerit, & ex conſequenti peccaſſe. pag. 290. col. 2. lin. 49. pri. par.
Angelus eſt ſimpliciter magis ad imaginem Dei. homo autem eſt magis ſecundum quid. pag. 117. col. 1. lin. 1. pri. par.
Angelus vnus alium illuminat. pa. ead. lin. 32. pri. par.
Angelus vnus alterius voluntatem mouere non poteſt. pa. 450. col. 2. lin. 82. pri. par.
Angelus non eſt vbique: ſed in vno particulari loco pa. 219. col. 2. lin. 83. pri. par.
Angelus an poſſit in loco indiuiſibili quantumcunque paruo: aut quantumcunque magno eſſe. pa. 241. col. 1. lin. 50 pri. par.
Angelus tam bonus quam malus naturali ſui virtute imaginationem mutare non poteſt. pag. 462. col. 1. lin. 78. pri. par.
Angelus quilibet habet proprium ordinem nobis incognitum. pa. ead. lin. 14. pri. par.
Angelus ſeipſum diligit dilectione naturali & electiua. pa. 277 col. 1. lin. 72. pri. par.
Angelus vnus diligit alium dilectione naturali quò ad aliquid: & quo ad aliquid non. pa. ead. col. 1. lin. 73. pri. par.
Angelus naturali dilectione diligit plus Deum quam ſe. pa. 278. col. 1. lin. 56. pri. par.
Angelus eſt creatus à Deo. pag. 279. col. 1. lin. 66. pri. par.
Angelus per ſuam ſubſtantiam ſeipſum intelligit. pa. 258. col. 1. lin. 36. pri. par.
Angelus quilibet alius cognoſcit per inditas omnium rerum rationes in eo. pa. 259. col. 1. lin. 87. pri. par.
Angelus in loco eſt æquiuocè tamen corporis reſpectu. pa. 237. col. 1. lin. 74. pri par.
Angelus non cognoſcit omnia per eſſentiam ſuam, ſed per ſimilitudines ſuperadditas. pa. 254. col. 1. li. 3. pri. par.
Angelus & anima ſunt diuerſarum ſpecierum: & naturaliter inæquales. pag. 324. col. 1. lin. 84. pri. par.
Angelus ſecundum mentem ſancti doctoris an per tres ſpecies ſimul intelligat, ſcilicet per eſſentiam diuinam per eſſentiam propriam: & per aliquam ſpeciem innatã: & an ſingula ex quo cognoſcit & ponit differentiam inter cognita, per diuerſas ſpecies ſimul cognoſcit. pa. 267. col. 2. lin. 14 pri. par.
Angelum voluntariè peccaſſe in primo inſtanti ſui eſſe an Manichæum ſapiat. pa. ead col. 2. lin. 30. pri. par.
Angeli omnes imo omnes creaturæ rationales ſunt vnius hierarchiæ ex parte principis. pa. 454. col. 2. lin. 51. pri. par.
Angeli nec cum hominibus nec inter ſe ſunt vnius hierarchiæ: ſed tres inter ſe hierarchias conſtituũt ex parte multitudinis ordinatæ. pa. ead. lin. pe. pri. par.
Angeli multi ſunt in vno ordine nobis noto. pa. 456. col. 1. lin. 63. pri. par.
Angeli virtute propria miracula facere non poſſunt. pa. 461. col. 1. lin. 95. pri. par.
Angeli boni prælati ſunt malis & eos regunt. pa. 460. col. 1. lin. 73. pri. parte.
Angeli non cognoſcunt componendo & diuidendo. pagi. 269. col. 1. lin. 75. pri. par.
Angeli appetitus per concupiſcibilem & iraſcibilem non diſtinguitur. pa. ead. col. 2. lin. 24. pri. par.
Angeli aliqui à Deo in miniſterium mittuntur. pa. 465. col. 1. li. 8. pri. par.
Angeli inferiores tantùm de lege communi mittuntur: ſuperiores autem ex diuina diſpenſatione. pagina 426. colum. 1. lin. 44. prima parte.
Angeli omnes ſecundæ hierarchiæ non mittuntur. pag. 469. co. 2 lin. 26. pri. parte.
Angeli de cuſtoditorum malis non dolent. pa. 470. col. 1. lin. 55. prima parte.
Angeli in cælo empyreo ſeu ſupremo creati ſunt. pag. 280. col. 1. lin. 38. pri. parte.
Angeli ſecundum naturam ſuam incorruptibiles non exiſtunt. pag. 233. col. 2. lin. 40. pri. par.
Angeli non habent corpora ſibi naturaliter vnita. pag. 234. col. 2. lin. 62. pri. parte.
Angeli nunquid in genere eſſe dicantur. p. 235. col. 1. li. 1. pri. pa.
Angeli interdum corpora aſſumunt. p. 236. col. 2. lin. 53. pri. par.
Angeli per corpora aſſumpta quædam vitæ opera operari poſſunt: quantum ad id, in quo cum corporibus viralibus communicant, non autem quantum ad id, quod viuentium proprium eſt. pa. ead. lin. 66. pri. par.
Angeli nullum vitæ opus abſolutè loquendo in corporibus aſſumptis exercent. pa. ead. col. 2. lin. 70 pri. par.
Angeli cognitione naturali gratiæ myſteria non cognoſcũt. pa. ead. lin. 28. pri. par.
Angeli intellectus ſecundum Scotum vt obiecto mouetur à gratiæ myſteriis in actu poſitis. pa. ead. li. vlt. pri. par.
Angeli in verbo myſteria cognoſcunt non omnia: neque æqualiter, neque ſimul pa. ead. col. 2. lin. 5. pri. par.
Angeli cognitione beatifica an gratiæ myſteria cognoſcere poſſint.

fiet.pag.266.col.2.lin.41.pri.parte.

Angeli non ſunt in potentia eſſentiali ſecundum naturalem cognitionem.pag.267.col.1.lin.25.pri.par.

Angeli ſunt in tali potentia ſecundum cognitionem per reuelationem.pag.ead,lin.28.art.pri.

Angeli eorum quæ naturaliter cognoſcunt non omnia actu conſiderant, ſed ſecundum cognitionem in verbo ſemper actu conſiderant.pag.267.col.1.lin.48.prima par.

Angeli in verbo omnia ſimul cognoſcunt,pa.ead li.60.pri par.

Angeli poſſunt naturali cognitione omnia ſimul cognoſcere, quæ per vnam ſpeciem repræſentãtur.pa.ead.li.63.pri.par.

Angeli ſecũdum inſtans cum fuerit libertatis & meriti:ita quod liberum omnibus fuit immediatè poſt creationis inſtans mereri & demereri:an omnes angeli erant viatores.pa.291.col, 2.lin.58.prima par.

Angeli vnus actus an ſit primus naturalis & meritorius,pa.292. col.1.lin.50.prima par.

Angeli in primo inſtanti an verè & propriè vitam æternam meruerunt,pa.292.col.2.lin.19.prima par.

Angeli omnes ſi in primo inſtanti verè meruerint per actum dilectionis Dei vt ſupernaturali beatitudinis obiectum eſt, ergo in ſecundo inſtanti non tenebantur ad actualiter dirigendum actum ſuum in charitatis obiectũ,pa.ead.lin.93.pri.par.

Angeli plures remanſerunt quàm ceciderunt. pa 294.col.1.lin. 7.prima parte.

Angeli apprehenſio,qua peccauit an ſit immobilis.pa.297.col. 1.lin.73.prima par.

Angeli inferiores nunquàm ſuperiores illuminant:ſed econtrà. pa.451.col.2.lin.7.prima par.

Angeli ſuperiores inferiores illuminant de omnibus quæ nouerunt.pa.ead.lin.86.prima par.

Angeli per ſua naturalia aliquam cognitionem de Deo habere poſſunt.pa.260.col.2.linea 1.prima par.

Angeli res naturales cognoſcunt per ſpecies intelligibiles in eis exiſtenter pa.261.col.2.lin.84.prima par.

Angelorum eſſe intelligibile an ſit eſſe ſubſtantiale,vel intentionale.pa.262.col 1.lin 1 prima par.

Angeli ſingularia cognoſcunt.pa 262.col.1.lin.84.prima par.

Angeli per ſpecies a Deo influxas ſingularia cognoſcunt.pagin. 262.col 2.lin.74.prima parte.

Angelus an ſingularia cognoſcat per ſpecies à rebus acceptas, aut per influxas.pa.263.col 1.linea 12.prima par.

Angeli plures ſimul in vno loco eſſe non poſſunt. pa.ead. col.2. linea 36.prima par.

Angeli plures an ſimul in vno loco potentia naturali vel logica eſſe poſſint.pa.ead.linea 52.prima parte.

Angeli an ſecundum proprias rationes omnia cognoſcant pag. ead.linea 54.prima parte.

Angeli quanto ſunt ſuperiores tanto per ſpecies vniuerſaliores intelligunt. pa.256.col.1.linca 87.prima parte.

Angeli operationes an æuo menſurentur. p.47.co.1.li.13.pr.par.

Angeli operationes an tempore menſurentur.pa. eadem. linea 71.prima parte.

Angeli eſſe dupliciter diſtinguitur:abſolutè.ſ.& vt coëxiſtẽs differentis tẽporis realis,vel imaginarij.p.48.col.2.li.50.pr.par.

Angeli ſunt in maxima multitudine omnem materialem numerum excedenter.pa.231.col.2.li.vlt.prima parte.

Angeli non poſſunt ſimul cognoſcere naturaliter ea,quę per diuerſas ſpecies innatas eis repræſentantur.pag.ead col.1.linea 64.prima parte.

Angeli inter ſubſtantias ſpirituales eum locum tenent, quem corpora cœleſtia inter ſubſtantias corporeas,&c.pa.268. col. 1.linea 15.prima parte.

Angeli eſſentiam per ſeipſam eſſe ſimilitudinẽ omnium, & per adiunctas ſpecies,tantùm diſtat vt primum ponat perfectionem altiſſimam, ſecundum diminutã:quia primum ponit eſſentiam illam vnitè habere ſpecies rerum, ſecundum verò diuiſim.q.55.artic.1.pag.148.pri.ſecun.par.

Sicut eſſentiæ & potentiæ angelicæ ſunt alterius rationis à noſtris,ita & habitus.q.50.art.6.pa.147.pri.ſec.par.

3 Angeli deficere neceſſitatem reparationis,quomodò intelligatur.q.4.art.2.pag.37.ter.par.

2 Angeli.Miniſtrare.ter.par.

Angeli quomodo per contractum virtualem in loco eſſe dicantur.pag.ead.lin.86.pri.par.

Angeli ſecundum Scot.& ſanct.doct.quo pacto in loco eſſe dicantur.pag.238.col.2.lin.50.pri.par.

Angeli ratio eſſendi in loco ſecundum doctorem quænam ſit. pa.ead.li.60.pri.par.

Angelorum miniſteria & orationes ſanctorum quomodo non in verbo,ſed in dono conſilij ſint.quæſt.42.artic.3. pag. 181. ſec.ſecun.par.

Angelorum locutio an prior illuminatione ſit,vel econtra.pagi. 449.col.1.lin.2.pri.par.

Angelorum multitudo an intelligatur materialis,ſcilicet ſecundum ſpeciem,& ſecundum numerum:an multitudo ſpecifica materialis tantum,an multitudo primarum partium materialium vniuerſi.pag 232.col.1.lin.88.pri.part.

Angelis dilectio eſt duplex,naturalis,ſcilicet & electiua.pa.276. col 1.lin.vlt.pri.par.

Angelis negare omnem diſcurſum,an de mente Scoti probabile ſit.pa.ead.col.2.lin.85.pri.par.

Angelis eſt aliqua locutio.pag.ead.col.2.lin.39.pri.par.

Angelis non eſt intellectus agens:neque poſſibilis niſi æquiuocè.pag.252.col.1.lin.91.pri.par.

Angelis eſt ſola intellectiua cognitio.pag.253.col.2.li.3.pri.par.

Angelis an ſit potentia motiua.pa.ead.lin.50.pri.par.

Angelis malis duplex locus pœnalis conuenit: infernus.ſcilicet ſimpliciter:& aër caliginoſus vſque ad diem iudicij. pag.298. col.2.lin.14.pri par.

Angelis duplex eſt cognitio:vna ſcilicet naturalis.& hæc eſt per ipſorum eſſentias,& per ſpecies innatas:alia ſupernaturalis & beatifica:& hæc dicitur cognitio, quam in verbo Dei habent. pag.266.col.1 lin.78.pri.par.

Angelis eſt liberum arbitrium.pa 274.col.1.li.1.pri.par.

Angelos inter poteſt eſſe pugna non diſcordia voluntatum, ſed contrarietate meritorum eorum pro quibus pugnare dicuntur.pag.ead.col.2.lin.10.pri.par.

Angelos indeſinenter abſque principio & fine Deum intueri, quomodo ſit verum.q.180.art.6.ad 2.pag.427.ſec.ſec.par.

Anima Chriſti an omnia ſimul in verbo,vel ſucceſsiuè ad quodcunque ſe voluerit conuerti videat.pagin.62.colum.2.lin.82. prima par.

Anima noſtra duas virtutes ad intelligendum concurrentes habet:vnam actiuam vocatam intellectus agens, & aliam paſsiuam vocatam intellectus paſsibilis.pagin.252.col.1.linea 83. prima parte.

Anima non eſt corpus,ſed corporis actus.pagin.318.colum.1.linea 84.prima parte.

Anima humana eſt principium incorporeum & ſubſiſtens. pag. 319.col.1.li.95.pri.par.

Anima noſtra quomodò in potẽtia eſſentiali ſeipſam cognoſcat, & tamen ipſa ſit in ſeipſa intrinſecè ſecundum eſſe naturale. pa.ead.col.2.li.58.prima parte.

Anima noſtra quomodò intrinſecè naturam entis habeat ſeu ſubſtantiæ ſecundum eſſe naturale:& tamen ſit in potentia eſſentiali ad cognitionem entis ſubſtantiæ.pa.ead.li.80.pri.par.

Anima quomodò ſit perfectio corporis, & tamen nullam in ſe naturam corporis claudit.pa.320.col.1.li.92.pri.par.

Anima intellectiua non eſt compoſita ex materia & forma. pag. 322.col.1.li.95.& vlt.prim.par.

Anima humana eſt incorruptibilis.pa.322.col.2.li.7.pri.par.

Anima humana an eſſe per ſe habeat.pa.ead li.52.pri.par.

Anima intellectiua quamuis in homine pro vegetatiua & ſenſitiua ſufficit:an etiam ſufficiat pro forma miſtionis & corporeitatis.pa.ead.col.1.li.vlt.pri.par.

Anima & vniuerſaliter omnis forma ſubſtantialis in materia recipitur nullo modo accidente mediante. pa.336.col.1 li.47. prima parte.

Anima aliquo corpore mediante vniri non poteſt.pag.337. col. 2.li.2.prima parte.

Anima eſt tota in toto & tota in qualibet parte.pag.337.colum. 1.li.70.prima parte.

Anima intellectiua ſecundum eſſentiam eſt corporis actus: ſed ſecundum potentiam non:quia inquantum poteſt intelligere corpus non perficit pa.327.col.1.li.84.pri.par.

Anima ſola potens intelligere quomodò dicatur. pa.ead.col. 2. li.34.prima parte.

8 Anima ſeparata an in communi reſurrectione huius vel illius reuerſa ad corpus retineat ſuam propriam terminationem,an perdat illam & terminetur perſonalitate totius.q.6.arti.3.pa. 49.ter.par.

Anima.Quomodò ſtent hæc ſimul anima inficitur ex carne quæ eſt principium geniti:& caro non inficit animam niſi inquantum eſt principium actiuum in generatione.quæſt.61.artic.4. pag.249.pri.ſecun.par.

Anima intellectiua quare non corrumpatur.pa.328.colum.1.li. 1.pri.parte.

Anima eadem in homine eſt nutritiua, ſenſitiua & intellectiua. pa.ead.li.79.prima par.

Anima ſi eſſet immediatum principium ſuæ operationis,an ſemper habens animam actu opera vitæ habeat, cum anima ſecundum eſſentiam ſit actus ſicut ſemper eſt viuum,& an rationes Scoti contra ipſum procedant.pagina ead.colum.2.li.29. prima parte.

Anima inſeparata cùm ſit memoria,quo ad vtranque conditio-

nem,ſcilicet conſeruationem obiecti & præteritionem tam actus quàm obiecti ſenſibilis, an in parte intellectiua ſit memoria completè.pag.356.col.1.lin.14.prima parte.
Anima per intellectum cognoſcit corpora cognitione immateriali,vniuerſali & neceſſaria.pag.576.col.1.lin.55.pri.par.
Anima per ſpecies inditas non intelligit.pa.578.co.1.li.1.pr.par.
Anima noſtra non per eſſentiam ſuam, ſed per actum ſuum ſe cognoſcit.pag.395.col.1.li.56.pri.par.
Anima quòd ſecundum ſubſtantiam ſit pura potentia & quod ſecundum vnam eius & ab ea virtutem, ſcilicet intellectum agentem ſit actus in eodem genere,quomodò ſimul ſe compatiuntur.pag.397.col.2.lin.95.pri.par.
Anima an propter melius corpori vniatur.pa.402.col.1.lin.85.prima par.
Anima ſeparata habet de aliis animabus perfectam cognitionem naturalem : de angelis autem imperfectam & deficientem.pag.404.col.1.lin.41.pri.parte.
Anima noſtra cum ſit pura potentia in genere intellectionis quomodo per ſeipſam intelligi poteſt. pag.ead. li.68.pri.par.
Anima an tam inferiora quàm ſuperiora per propriam eſſentiam cognoſcat.pag.ead.col.2.lin.86.pri.par.
Anima vna alteram per ſpeciem intelligit : & ideò anima Lazari noſſe potuit animam Abrahæ ſicut alias ſubſtātias ſeparatas. pag.405.col.2.lin.9.prima parte.
Anima ſeparata cognoſcit omnia naturalia,in communi tamen & confuſè.pag.ead.lin.21.prima parte.
Anima ſeparata cognoſcit quædam ſingularia , ſed non omnia etiam potentia.pag.ead.lin.83.prima parte.
Anima humana vniuerſaliter ſumpta in communi an vnam numero materiam habeat.pag.490.col.1.lin.57.pri.par.
Anima an & quomodò per ſpecies abſtractas ſingularia cognoſcat.pa.406.col.1.lin.65.prima par.
Anima inſeparata manet actus ſcientiæ acquiſitæ : ſed non eodem modo.pag.407.col.1.lin.40.pri.par.
Anima ſeparata cum incorporea ſit: & à nullo corpore localiter diſtet: quomodò quæritur. artic.7. quæſt.89. vt.num diſtantia localis,&c.pag.ead.lin.73.pri.par.
Anima ſeparata æquè propinquum & diſtans intelligit.pag.ead. col.2.lin.94.pri.par.
Animæ ſeparatæ quæ hic aguntur naturaliter neſciunt.pag.498. col.1.lin.45.pri.par.
Anima non eſt ſubſtantia Dei.pag.409.col.1.lin.21.pri.par.
Anima rationalis ſola inter ſenſibilium formas per creationem ſit.pag.ead.lin.68.pri.par.
Anima immediatè à Deo ſit.pag.410.col.2.lin.4.pri.par.
Anima ſimul cum corpore producta eſt.pa.ead.lin.75.pri.par.
Anima ſua virtute materiam corporalem immutare non poteſt: niſi aliquo corpore mediante.pa.484.col.1.lin.18. prima par.
Anima ſeparata ſua naturali virtute aliquod corpus mouere non poteſt.pa.ead.lin.70.prima par.
Anima ſenſitiua ab anima generante principaliter cauſatur, & à ſemine inſtrumentaliter.pa.485.col.1.lin.88.prima par.
Animæ omnes ſecundū ſanctum doctorem quo pacto vna ſunt in homine,& an ratio Scoti contra ipſum valeat.pa.533.col. 2.linea 44.prima parte.
Animæ an omnia contrarietas inſit.pa.ead.col.1.lin.87.pri.par.
Animæ immortalitas an ex naturali deſiderio certificari poſſit. pa.ead.col.2.lin.68.prima parte.
Animæ ſubſtantiam impoſſibile eſt ſuam potentiam eſſe.p.139. col.1.lin.50.prima parte.
Animæ non ſunt creatæ ante corpora : ſed ſimul creantur, cùm corporibus infunduntur.pa.488.col.1.lin.21.prima par.
Animæ brutorum non ſunt ſubſiſtentes.pa.531. colum.2.lin.12, prima parte.
Animæ ſunt tres.pa.546.col.1.lin.5.prima par.
Animæ in potentiis eſt ordo.pa.559.col.1.lin.56.prima par.
Animæ aliæ ab intellectiua quare corrumpantur.pa.eadem. lin. 23.prima parte.
Animæ tres ſecundum Plato.quo pacto eſſentia & loco diſtinguantur.pa.531.col.1.lin.61.prima parte.
Animæ intellectiuæ eſſe an ſit ipſum eſſe compoſiti. pa.ead.col. 2.lin.78.prima parte.
Animæ intellectiuæ eſſe an aliis formis communicat.pa.eadem.li. 80.prima parte.
Animam habere operationes per ſe dupliciter intelligitur:vno modo ſcilicet abſque corporeo organo,alio modo per ſe omninò,id eſt,quod non communicet corpori vt organo, & hinc tota quæſtio de animæ immortalitate pendet.pag.eadem. co. 2.lin.54.prima parte.
Animam operari per ſe quatuor modis dici poteſt. pa.eadem.li. 65.prima parte.
Animam intellectiuam cum ſemine traduci hæreticum eſt.pag 486.col.2.lin.73.prima parte.
Animam præter intellectiuam an præcedat aliqua alia forma in materia inextenſa,ſcilicet anima ſenſitiua animalium perfectorum.pa.338.col.1.lin.65.prima par.
Animarum humanarum ſubſtantiæ an inæquales ſint.pag.396. col.1.lin.89.prima parte.
Animalia per ſeipſa quomodò verum quod formam acquirant, qua ſe moueant.pa.488.col.2.prima parte.
1 Antichriſtus an dicatur caput omnium malorum tam dæmonum quàm hominum.q.8.art 8.pa 67.ter.par.
Anxietas. Quum effectus triſtitiæ conſiſtat in appetitu fugitiuo,quando contingit deeſſe refugium aliquod , conſtituitur anxietas & anguſtia,quando verò intantum triſtitia eſt quod nec appetibile aliquod ex ea derelinquitur,ſed ſolum contrarium contriſtans, conſtituitur accidia.q.35.artic.8.pa.114.pri. ſecun.partis.
Apparitio imaginaria ex tribus cauſis prouenire poteſt, ſcilicet ex voluntate imaginantis: & ex commotione naturæ ſana vel ægra, & ex commotione ab extrinſeca cauſa, ſcilicet angelis. pa.464.col.1.lin.10.prima parte.
Appetere nihil aliud eſt quàm in aliquid inclinari.pa.261.col.2. lin.52 prima parte.
Appetere naturaliter contingit dupliciter:vno modo quò ad actus ſpecificationem:alio modo quò ad illius exercitium.pa. 566.col.1.lin.54.prima parte.
Appetibilis ſeu finis ratio vt tendatur in ipſum & quieſcatur in eo eſt eadem ſecundum naturam & diuerſa ſecundum virtutem: quod eſt eſſe eandem materialiter & diuerſam formaliter reſpectu paſſionum.q.23,art.4.pa.80.pri.ſecun.par.
Appetitiua non conceditur in litera ſimpliciter magis actiua, quàm apprehenſiua,ſed quò ad principiandū actum exteriorem: apprehenſiua enim cum moueat appetitiuam.eſt magis in actu ſimpliciter & magis actiua quodammodò,appetitiua autem efficacior eſt ad actum exteriorem, quia ei obediunt vires executiuæ, & quia primum mouens eſt ad exercitium actus.q.22.artic.2.ad 2.pa.77.pri.ſecun.par.
In his quæ ad appetitum ſpectant,nihil differt eſſe aut apparere. q 52 art.1.pa,105,pri.ſecun.par.
Appetitus ſuperior qui eſt voluntas an ſit ſubiectum ſtudioſitatis,curioſitatis:vel inferior qui eſt concupiſcibilis & iraſcibilis. q.166.& 167.pag.576.& 579.ſec.ſecun.par.
Motus appetitus ſenſitiui proſequentis bonum, & fugientis malum differentia.q.141.art.3.pag.569.ſec.ſecun.par.
Appetitus a quo mouetur,cùm in illas res ſingulares ſenſibiles fertur.pag.365.col.1.lin.92.pri.par.
Appetitus ſuperior an quandoque vel ſemper mediante inferiori appetitu moueat.pag.ead.col.2.lin.17.pri.par.
Appetitus ſenſitiuus ad voluntatem an tam arcta obedientia videatur,vt omnino virtute eius mouere non poſſit.pag.565.col. 1.li.16.pri.par.
Appetitus an ſit actus elicitus naturæ intellectualis. pa.110.col. 2.lin.90.pri.par.
Appetitus ſenſitiuus quomodò per iraſcibilem & concupiſcibilem diſtinguatur.pag.374.col.2.lin.93.pri.par.
Appetitus naturalis dupliciter ſumitur : vno modo pro inclinatione à natura indita & ſic nō eſt actus aliquis elicitus. alio modo pro actu ſecundo,quo in præcognitum tenditur. pagi. 346.col.1.lin.81.pri.par.
Appetitus intellectiuus & ſenſitiuus diuerſæ potentiæ ſunt.pag. 361.col.1.lin.50.pri.par.
Appetitus intellectiuus an feratur in res ſingulares ſecundū aliquam rationem vniuerſalem . ſicut cum appetit aliquid , quia eſt bonum.pa.ead.col.2.lin.vlt.pri.par.
Appetitus ſenſitiuus diſtinctus per iraſcibilem & concupiſcibilem eſt ſubiectum virtutis moralis propriè, temperantiæ ſcilicet & fortitudinis non inquantum communis eſt nobis & brutis,ſed vt obedibilis rationi.quæſtio.56.articul.4.pa.164. pri.ſecun.par.
An omnia quæ homo appetit,appetat propter beatitudinem.q. 1.art.6.pag.5.Vide Beatitudo.pri.ſecun.par.
Appetitus intellectiui & ſenſitiui differentia in hoc quod appetitus ſenſitiuus tendit in operationes propter delectationes,intellectiuus autem econuerſò appetit delectationes propter operationes.q.4.artic.2.pa.17.vide Delectatio.pri.ſec.par.
Quomodò conſonet quod naturalis ordo appetitiuum ab appetitu ſenſitiuo, ſit contrarius ordini ſtatuto ab inſtitutore naturæ in hoc quod naturæ inſtitutor delectationes ſenſibiles inſtituit propter operationes vt finem, & appetitus ſenſitiuus appetit operationes propter delectationes.ibid.
Quomodo ex hoc quod apprehenſio ſenſitiua non attingit ad communem rationem boni, ſed particularem boni quod eſt delectabile ſequatur & ſicut effectus ex cauſa quod appetitus ſenſitiuus feratur in operationem propter delectationem. ibidem.

Appeti-

Appetitum an appetibile moueat in genere cauſæ efficientis.pa. 364.col.1.lin.15.pri.par.

Apoſtoli quidam à Chriſto ſunt electi, qui erant in matrimonio, ad ſtatum religionis & epiſcopatus.q.186.art.4.Epiſcopus.7. pag.658.ſec.ſecun.par.

Appropriari quid ſignificet.pa.187.col.2.lin.39.pri par.

Aqua quare colorem non retinet, & aër lumen non conſeruat. pag.443.col.2.lin.2.pri.par.

Aquæ ſupra firmamentum quales ſint. pag.308.colum.1.lin.50. prima parte.

Arbitrij liberi bonus vſus an cauſa prædeſtinationis exiſtat.pag. 131.col.1.lin.36 pri.par.

Arduum cõparatum ad bonum eſt ratio receſſus, comparatum verò ad malum ratio acceſſus & quia obiectum iraſcibilis eſt totum contractum ſcilicet bonum arduum & malum arduum, ideò in litera non ſimpliciter, ſed comparatiuè interpretandū eſt quod arduum non eſt ratio acceſſus, quæſt.25. art.3.pa.85. pri.ſecun.part.

1 Arguere an liceat à deſtructione antecedentis. quæſt.17.art.1. pag.109.ter.par.

Armen.Eu.chariſtia.ter.par.

Ars & prudentia quomodo differant reſpectu applicationis ad opus.q.47.art.1.pa.161.ſec.ſecun.par.

Ars. An applicatio omnis rationis rectè ad factibile ſpectet ad artem.q 47.art.2.ad 3.p.161.ſec.ſecun.par.

Artes ſpeculatiuæ quomodo dicantur.q.47.artic.2.ad 3.pag.161. ſec.ſecun.part.

Artis propria veritas conſiſtit in conformitate ad appetitum rectum.nõ in moralibus, ſed in artificialibus, qui tunc eſt quum finem habet à quo aliquando artificiale malum eſt, quia veritas intellectus practici conſiſtit in adæquato dirigere. q.57. art.5.pag.169.pri.ſec.par.

Quamuis vſus & directio in arte coincidant, diſtinguntur tamen ſaltem ratione, & arti conuenit directiua veritas, non ratione vſus, ſed ratione propriæ naturæ, quæ nata eſt dirigere non niſi determinata ad directionem ab appetitu recto.In virtutibus autem ſpeculatiuis ſolus vſus inuenitur pendens ab appetitu.Ibidem.

Artifices an peccent admiſcendo vana & curioſa. q.169. art.2.ad 4.pag.595.ſec.ſecun.par.

Articulus primus.85.q.an ſuperfluus vel impertinens exiſtat. pa. 383.col.2.lin.53 pri.par.

Articulus. 8.103.q. an ſuperfluus videatur aut cum præcedenti coincidere.pag.440.col.1.lin.55 pri.par.

3 Aſcendiſſe Chriſtum in cœlum virtute animæ glorificatæ: cum dicitur, an intelligatur tantum de motu locali aſcenſionis q.57 art 3.pa.541.ter.par.

Aſſiſtentia, id eſt, immediata viſio dupliciter dicitur, ſcilicet aut reſpectu Dei, aut reſpectu diuinorum myſteriorum in Deo. pag.466.col.2.lin.50.pri.par.

Aſſiſtunt omnes miniſtrantes, quo ad viſionem Dei. pagin.46. col.1.lin.5.pri.par.

1 Aſſumi ſignificat ad ſe ſumere, id eſt, ad ſuiipſius manifeſtationem & non ad ſua opera peragenda. pagina 235.colum.2.lin. penult.pri.par.

2 Aſſumere naturam per ſe ſeparatam non fuiſſe conueniens, quomodo intelligatur.q.4.art.4.pa.41.ter.par.

2 Aſſumptibile non attenditur ſecundum potentiam paſſiuam naturalem, ergo ſecundum congruentiam: an valeat conſequentia.q.4.art.2.pa.37.ter par.

3 Aſſumptionis terminus proprius quid ſit, abſolutúmne aliquid vel relatiuum.q.2.art.8.pag.20.ter.par.

4 Aſſumptionis in myſterio an ſit ordo naturæ partium humanæ naturæ adinuicem & partium ad totum. quæſt.6. artic.1.ad Duran.pag.47.

5 In aſſumptione carnis quomodo dicitur animam mediatè ſecundum S.Tho. q.7.art.1.ad 3.p.47.ter.par.

6 Dupliciter poteſt intelligi ſubſtantiam animæ præ exiſtentem in aſſumptione corrumpi.q.3.art.3.p.57.ter.par.

7 An verbum aſſumpſerit humanam naturam mediãtibus eius partibus.q.6.art.5.ad 1.pag.51.ter.par.

8 An perſonæ diuinæ conueniat primò ratione eſſentiæ diuinæ aſſumere terminatiuè.q.3 art.2.p.27.ter.par.

9 An ſit poſsibile diuinis perſonis vt duæ vel tres aſſumãt vnam naturam humanam.q.3.art.6.ad Sco.p.31.ter par.

10 Plures perſonæ non poſſunt aſſumere vnam perſonam. Ibid. ad Duran.

1 Athanaſij ſimilitudo de anima rationali, intelligitur quantum ad vnitatem ſuppoſiti.q.2.art.1.p.10.ter.par.

Auaritiæ filiæ in litera enumeratæ an ſint diuerſarũ ſpecierum. q.118. art.vlt.ad 4.p.400.ſec.ſecun par.

Audaciæ obiectum quomodo ſit malum, per ſe an per accidens. q.45.pag.152.pri.ſec.par.

11 Augmentum non eſſe ſine motu locali intelligitur de motu locali formaliter vel æquiualenter. quæſtione 33. artic.1. pag. 168.tert.par.

B

1 BAptizare aliquem extra neceſsitatis caſum eo modo, quo in neceſsitatis caſu licet, an ſit peccatum mortale.q.67.ar. 4.& 5.pag.311.ter.par.

2 Baptizare vnum quomodò duo poſſint vel nõ poſsint:& qua forma vti debeant.q.67.art.6.pag.310.& 313.ter.par.

3 Baptizari quomodò debeant filij Iudæorum. quæſt.68.art.10. pag.322.ter.par.

4 Baptizato fictè an recedente fictione incipiat baptiſmus valere ad ſalutem.q.69 art.9.& 10.pag.316.ter.par.

6 Baptizatos fuiſſe Ioãnem & Apoſtolos à Chriſto rationabile eſt.q.38.art.6.pag.8.ter.par.

7 Baptizandus an in neceſsitate debeat habere intentionem ſuſcipiendi baptiſmum.q.68.art.7.pag.317.ter.par.

9 Baptizandi & prædicandi officium non conuenire diaconis, quomodò verum ſit.q.67.art.2.pag.309.ter.par.

8 Baptizando plures ſi non intercederet alia mutatio quàm dicere, baptizo vos, non videretur ad hoc magna neceſsitas exigi.q.67.art.6.ad 2.pag.310.ter.par.

9 Baptiſmus quomodo recedente fictione valeat ad ſalutem. q.69.art.9.& 10.pag.316.ter.par.

Baptiſmus. An adultus poſsit redimendo vexationem ſuam ſoluere, nolenti eum aliter baptizare. quæſt.100. art.2. pag.353. ſec.ſecun.par.

10 Baptiſmus celebratus in nomine Chriſti vel trinitatis an valeat.q.66 art.6.pag.304.ter.par.

11 Baptiſmus verus an ſit ſi aliqua ex tribus immerſionibus omittatur.q.66.art.8 pag.305.ter.par.

12 Baptiſmus quare ſit iterabilis, quæſt.66. artic.9 pag.396. tert.part.

13 Baptiſmus in voto parentum an ſufficiat in neceſſitatis caſu ad ſalutem paruulorum.q.68.art 1.& 2.p.315.ter par.

14 Baptiſmi proprius effectus quid ſit, quæſt.62.artic.2 pag.279. tert.part.

15 Baptiſmi differendi tempus quomodò debeat determinari. q.68.art.3 pag.310.ter.par.

16 Baptiſmo quare attribuatur aperire ianuam paradiſi, cum ſit per ſe primo effectus mortis Chriſti.quæſt.69.art.7.pag.325. tert.part.

17 Baptiſmalem exorciſmum aperire ſenſus,& vnctionem in vertice baptizati operari conſeruatione gratiæ baptiſmalis, quomodò intelligatur.q 70.& 71.art.3.p 331.ter.par.

Beatitudo, ſeu vltimus finis dupliciter cõſiderari poteſt in communi ſcilicet & in ſpeciali.p.366.col.1.lin.58.pri.par.

Beatitudo maximè Deo conuenit.p.141.col.2.lin.87 pri.par.

Beatitudo attribuenda eſt Deo & aliis beatis ſecundum intellectum.pag.142.col.1.lin.14.pri.par.

Beatitudo verum naturaliter appetatur pag.ead.lin.57.pri.part.

Beatitudo eſt duplex, ſcilicet obiectiua & formalis, quæ eſt ipſe actus, alia eſt beatorum. pag.ead.col.1.lin.77.pri.par.

Beatitudo obiectiua omnium beatorum Deus eſt.pa.ead.lin.78. prima parte.

Beatitudo formalis creaturarum beatarum Deus non eſt. p.ead. lin.80.pri.par.

Beatitudo formalis ſuiipſius Deus eſt.pa.ead.lin.81.pri.par.

Beatitudo quomodò diſtribuat p.143.col.1.lin.2.pri.par.

Beatitudo an eſſentialiter ſit actus intellectus, an voluntatis.q.3. art.4.pag.11.pri.ſec.par.

Licet ſimpliciter beatius ſit dare quàm accipere, in hominis tamen beatitudine, quia beatitudine indiget, ſubſtantia beatitudinis conſiſtit in accipiendo non retinendo, & ex ipſa emanat erogatio vt conſequens.q.2.art.1.pa.6.pri.ſec.par.

Beatitudo continet excellentiam: ac per hoc angeli appetendo beatitudinem, appetierũt excellentiam, quæ eſt ſuperbiæ obiectum.q.2.art.2.pa.7.pri.ſec.par.

Beatitudo noſtra dependet à cognoſci à Deo, quia ſcientia Dei eſt cauſa rerum.q.2.art.5.pag.6.pri.ſec.par.

Quum dicitur quod beatitudo eſt ſtatus omnium bonorum aggregatione perfectus: nõ eſt prædicatio eſſentialis, ſed cauſalis.q.3.art.4 pag.12.pri.ſec.par.

An beatitudo animæ reſumpto corpore augeatur intenſiuè.q.4. art.5.ad 5.pag.17.pri.ſec par.

Quomodo intelligatur beatitudo eſſe quietatiua omnis deſiderij q.5.art.4.pag 20.pri.ſec.par.

Quomodo litera procedit, qui degredi videtur à perfecta beatitudine ſimpliciter ad perfectam beatitudinem hominis tenoat q.3.art.6 pag.13.pri.ſec.par.

Beatitudinis appetitus quemadmodum eſt naturalis obiectiuè: ita non eſt in poteſtate noſtra obiectiuè: & quemadmodum eſt liber elicitiuè: ita eſt in poteſtate noſtra elicitiuè.pag.367.

col.1.lin.89.pri.par.

Beatitudinem an quilibet ſecundum ſanct. doct. vnico actu mereatur p.282.col.2.lin.94.pri.par.

1 Beatitudinem eſſe qua Deus eſt diues, quomodo intelligatur. q.23.art.3.p.169.ter.par.

Beatitudinem in communi an naturaliter appetamus. pag.266. lin.78.pri.par.

Beatitudinem in diuina eminentius præexiſtit quicquid eſt deſiderabile in quacunque beatitudine tam vera quàm falſa. pag. ead.lin.16.pri.par.

Beatus. An ab extrinſeco tantum beatus ſit impeccabilis. q.4. art.4.pag.16.pri.ſec.par.

Beatus nõ poteſt peccare, non ſolùm in ſenſu compoſito, & propter cauſam extrinſecã, (id eſt, Deum perpetuò rectificaturũ voluntatẽ beati) ſed propter intrinſecam cauſam, ipſam ſcilicet voluntatis naturam, approximato ſibi per actualem viſionem tali obiecto, ſcilicet bonitate per eſſentiã. 16.pri.ſec.par.

4 Beato cuilibet conuenit videre omnia ad ſe ſpectantia. q.10. art.2.pa.75.ter.par.

Beati in patria diligunt plus ſeipſos, quàm alios beatos ex parte ſubiecti, & ex parte ordinis charitatis. q.26.artic.13.pag.103. ſec.ſecun.par.

Beati vident Dei eſſentiam.pa.53.col.2.lin.78.pri.par.

Beati non poſſunt formare verbũ de Deo clare viſo vt ſic quamuis poſsint formare verbum de his, quæ in Deo videãtur. pag. 64.col.2.lin.80.pri.par.

Bellare in neceſſitatis articulo an liceat clericis. q.40. art.1.ad 4. pa.150.ſec.ſecun.par.

Bellare in die feſto ex neceſſitate defenſionis an liceat. q.40.ar.1. ad 4.pa.145.ſec.ſecun.par.

Bellare in die feſto ſine neceſſitate, an ſit peccatum mortale. pag. ead.ſec.ſecun.par.

Bellantes contra infideles recto corde & opere, an ſint martyres, ſi occidantur. q.188.art.6.ad 2.p.678.ſec.ſecun.par.

Bellum indicere an ſpectet ad omnem principem, vel tantum ad non habentem ſuperiorem. quæſtione 40.articulo 1.pag.145. ſec.ſecun.par.

Belli illiciti tempore an liceat facere arma & ſagittas. q.169.ar.2. ad 4.pa.595.ſec.ſecun.par.

Bellica exercitia periculoſa & non periculoſa, in quo diſcernantur. q.40.art.1.ad 4.p.149.ſec.ſecun.par.

Benedictio qua monachus benedicitur, an imprimat aliquam formam ſpiritualem indelebilem. quæſt.188. artic.11.pag.311. ſec.ſecun.par.

Benedictionum diuerſitas.pa.311.ſec.ſecun.par.

Benedictio debetur dici ſeptimo.pa.315.col.2.lin.43.pri.par.

Benefacere, licet ſit actus charitatis in quolibet, non tamen reſpectu cuiuſlibet. q.31.art.1.ad 1.p.116.ſec.ſecun.par.

Beneficium procurans dari æquè digno, & per hoc impediens alium æquè dignum, an teneatur priori ad reſtitutionem. q.62. art.2.ad 4.pa.205.ſec.ſecun.par.

Beneficium aliquod multis procurantibus, an ſi dignior ipſum non aſſequatur, ille qui aſſequitur teneatur ad reſtitutionem. pag.ead.ſec.ſecun.par.

Impediens alium a conſecutione beneficij in quo nihil vnquam iuris habuit, quare teneatur reſtituere totum vel partem. pag. 212.ſec.ſecun.par.

Beneficium petere cum cura animarum pro ſeipſo, an ſit petere pro indigno. q.100.art.5.p.357.ſec.ſecun.par.

Beneficij recompenſatio ſecundum affectum dantis, an ſpectet ad duas virtutes, ſcilicet gratiam & amicitiam honeſti. q.106. art.5.pag.375.ſec.ſecun.par.

Beneficia eccleſiaſtica an vendere liceat autoritate Papæ. q.100. art.4.p.356.ſec.ſecun.par.

Beneficia eccleſiaſtica ſunt bona communia eccleſiæ: & debent dari perſonis eccleſiaſticis dignis. quæſt.62.artic.2. pag.206. ſec.ſecun.par.

Beneuolentiæ diuerſa differentia ab amore actuali in parte ſenſitiua & in parte intellectiua. quæſt.27. art.2. pagin.104. ſec. ſecun.par.

Beſtialitas ſecundùm Ariſtotelem an ſit exprobrabilior intemperantia. q.142 art.3.pag.474.ſec.ſecun.par.

Blaſphemia an ſit in opinione intellectus tantùm. q.13.artic.1. pag.50.ſec.ſecun.par.

Blaſphemia in quo actu conſiſtat.p.ead.ſec.ſecun.par.

Blaſphemia committitur in Deum multipliciter. pagina eadem ſec.ſecun.par.

Blaſphemia poteſt eſſe cum fide & ſine fide.p.ead.ſec.ſecun.part.

Blaſphemia an ſemper contineat falſitatem.p.ead.ſec.ſecun.par.

Blaſphemia Dei & ſanctorum habet vnitatem ſpecificam, cum contumelia, detractione & reliquis. q.13.art.1.ad 2.& 3.p.ead. ſec.ſecun.par.

Blaſphemia an habeat grauitatem infidelitatis. quæſt.3 artic.3. pag.51.ſec.ſecun.par.

Blaſphemia vera an rectè concludatur in damnatis. q.13.artic.4. pag.521.ſec.ſecun.par.

Blaſphemiæ diſtinctio, ſcilicet in opinione tantùm & cum deteſtatione affectus, eſt ſufficiens. q.13.art.1.p.51.ſec.ſecun.par.

Blaſphemiæ peccatum conſiſtit in actu dicendi ea quæ ſunt contraria fidei. q.13.art.1.p.ead.ſec.ſecun.par.

Bonitas diuina finis eſt omnium rerum. p.112.col.1 li.12.pri.par.

Bonitas diuina omnium corporalium finis eſt. pagin.299.col.2. lin.76.pri.par.

Bonitas qua appropinquamus Deo, an poſsit diminui. q.26.ar.7. pag.100.ſec.ſecun.par.

Bonitas rei duplex, ſcilicet ſpectans ad ipſam rei ſubſtantiam, & circunſtans eam. q.42.art.6.p.127.pri.ſec.par.

Duobus modis (& per accidens) differt bonitas obiecti à bonitate finis in actu voluntatis ſcilicet quãdo finis pendet ex fine, & quãdo voluntas ex voluntate. q.19.art.2.pa.64.pri.ſec.par.

Bonitas finis & eius quod eſt ad finem vt ſic, eſt vna met: licet finis & id quod eſt ad finem diſtinguantur. pri.ſec.par.

Bonitas ex fine & ſpecifica diſtinguitur cõtra bonitatem ex circunſtantia etiam finis. q.28.art.4.p.58.pri.ſec.par.

Ad bonitatem volũtatis humanæ requiritur quod ordinetur ad ſummum bonum non apparẽter, ſed quod in veritate eſt ſummum confusè vel diſtinctè, naturaliter vel ſupernaturaliter ſecundum ſtatum perſonæ. q.19 art.9.pag.67.pri.ſec par.

Bonitas eadem eſt qua eſt bonus actus abſtractè conceptus, & actus in rerum natura poſitus ſicut eadem eſt humanitas qua homo abſtractè conceptus eſt homo, & qua homo in rerum natura poſitus eſt homo, licet ſit alius eſſendi modus: quia in rerum natura & abſtractione. q.20.art.1.p.69.pri.ſec.par.

Communis bonitas quæ ad omnem actum virtutis perfectæ exigitur, conſiſtit in quatuor generalibus conditionibus inſinuatis per quatuor virtutes cardinales, ſcilicet rectitudine, firmitate, moderatione, & diſcretione. q.60.art.2.& pag.178.vide virtus.pri.ſec.par.

Bonitate cur ſub tractatu de perfectione quæratur. pa.26.col.1. lin.2.pri.par.

Bonitati diuinæ ex aliorum volitione an aliquid perfectionis accreſcat.pa.112.col.2.lin.4.pri.par.

Bonitatem rationis in qualibet virtute participari, dupliciter poteſt intelligi: primò in ſeipſa ratione vt res cuius pars capitur, ſecundò in ipſis participantibus vt eſt pars capta. q.20.3. ad 2.pag.71.pri.ſec.par.

Bonum apprehẽſum mouet voluntatẽ effectiue cauſando ipſum actum appetitus & finaliter: quoniam ipſe actus in appetitu cauſatus tendit in bonum apprehenſum vt finem. q.20.art.4. pag.72.pri.ſec.par.

Bonum difficile & bonum abſolute, agere diuerſis potentiis, patet ex hoc quod bonum difficile habet vnde repugnet concupiſcentiæ. q.23.art.1.pag.79.pri.ſec.par.

Bonum effectiue cauſat amorem. q.27.art.1.pag.88.pri.ſec.par.

Eſſe de ratione boni aliquid ab ipſo effluere, quomodo intelligatur. q.1.art.4.pag.3.pri ſec.par.

Omne bonum vtile eſt bonum bonitate morali, ſeu ſecundum ſe rationi conſonans. q.32 art.2.p.109.pri.ſec.par.

Bonum & malum moraliter ſunt per ſe differentiæ actus voluntatis in genere moris. q.19.art.1.pag.63.pri.ſec.par.

An bonum & malum eodem modo ſumantur in reſponſione quum dicitur bonum & malum ſunt per ſe differentiæ actus voluntatis: & in eius ſubiuncta ratione, ſcilicet: nam bonum & malum per ſe ad voluntatem pertinent ſicut verum & falſum ad rationem. p.64.pri.ſec.par.

Bonum & malum in operationibus ſic attenditur ſecundum ſe ipſas, vt nihil referat (quo ad propriam bonitatẽ vel malitiam) qualitercunque homo operans afficiatur ad ipſas. q.60.art.2. pag.178.Virtus.pri.ſec.par.

Bonum diuinum vt beatitudinis obiectum, habet ſpecialem rationem boni. q.23.art.4.pag.78.ſec.ſecun.par.

Bonum proprium an poſsit eſſe ſine communi. q.47. artic.10. pag.166.ſec.ſecun.par.

Bonum commune ciuis plus diligit quàm ſeipſum. q.62.artic.3. pag.ſec.ſecun.par.

Bonum rationis conſiſtere in veritate ſicut in proprio obiecto, quomodò intelligatur. q.124.art.1.pa 423.ſec.ſecun.par.

Bonum omne faciendi ſibi poſsibile an omnes teneantur habere intentionem. q.186.art.2.ad 2.p.647.ſec.ſec.ſecun.par.

Bonum tale faciendum cõtemnens, an peccet.p.e.ſec.ſecun.par.

Bonum triplex eſt, ſcilicet forma, ſubiectum & habilitas ſubiecti ad formam.pag.215.col.1.lin.93.pri.par.

Bonum vt forma per malum totaliter tollitur. pag.eadem.col.2. lin.1.pri.par.

Bonum vt ſubiectum per malum nec tollitur, nec diminuitur. pag.ead.lin.9.pri.par.

Bonum

Bonum eſt cauſa mali.p.227.col.1.lin.50 pri.par.

Bonum eſt cauſa mali materialiter. pag.c.col.2.lin.6.pri.par.

Bonum diſtingui in ſubſtantiam & accidens dupliciter intelligi poteſt: vno modo vt ſit diſtinctio in res: alio modo vt ſit diſtinctio in modos.p.177.col.2.lin.7.pri.par.

Bonum illud ſpirituale appetitum in primo peccato angeli quod fuit: an ſcilicet fuerit ipſemet vt à ſeipſo amatus puro amore amicitiæ: an beatitudo deſiderata ſibi.pag.387. colum.1.lin.44.pri.par.

Bonum eſt obiectum voluntatis & verum intellectus. pag. 364. col.2.lin.85.pri.par.

Bonum inter & verum eſt triplex comparatio. pagin.370.col.1. lin.54.pri.par.

Bonum eſt quod omnia appetunt. pag.31.col.1, lin.12. pri.par.

Bonum cauſæ finalis rationem habet.pagina 28.colum.ſecunda lin.58.pri par.

Bonum cum non prius enti conueniat: quàm vnum verum,&c. neque prius conueniat naturæ diuinæ bonitas, quàm vnitas &c. cur quæſtio à ſancto doctore de bono fiat. pag.25. col.2. lin.59.pri.par.

Bonum & ens ſunt idem ſecundum rem, ſed ſecũdum rationem differunt.pag.16.col.1.li.5.pri.par.

Bonum an appetibilis rationem habeat.p.ead.lin.40.pri.par.

Bonum proximum fundamẽtum appetibiliter importat: quamuis bonum perfectum ens in actu:& ens fundamentũ & cauſam appetibiliter importet.p.ead.col.2.li.5.pri.par.

Bonum & ens cum rationibus diſtinguantur: oportet quod ſecundum eas ordinata ſint, & quo etiam ordine. pag.eadem lin.50.pri.par.

Bonum quomodo primi & vltimi rationem habere dicatur. pag. 28.col.2.li.67.pri.par.

Bonum ſummum in genere, quod eſſe dicatur. pagina 30. col.2. lin.48.pri.par.

Bonum ſimpliciter, quod dicatur.p.ead.lin.53.pri.par.

In boni viri virtute an claudatur virtus principis. q.57. artic.11. pag.166.ſec.ſecun.par.

Boni viri virtus, quare magis idẽtificatur virtuti principis. quàm ciuis.q 47.art.11. p.ead. ſec.ſecun.par.

Ad bonum virum ſpectat bene poſſe præeſſe & ſubeſſe.q.47.art, 11.p.ead.ſec.ſecun.par.

1 Boni de ratione loqui aliud eſt, quàm loqui de ratione talis boni.q.1.art.1.in cor.pag.2.ter.par.

Boni cur quæſtio fiat.pag.25.col.2.lin.58.pri.par.

Boni quæſtio dupliciter ordinari poteſt: vno modo ſecundum ſe: alio modo vt eſt pars tractatus de perfectione.pag.25.col. 2.lin.78.pri.par.

Boni ſignificatione in Deo poſita, an creaturæ bonitas claudatur.pag.71.col.2.lin.74.pri.par.

Boni ratio quomodo ſumatur.p.29.col.2.lin.3.pri.par.

Boni ratio conſiſtit in modo, ſpecie, & ordine.pag.eadem.li.82. pri.part.

Bona temporalia an ſint impedimenta ad ſpeculationem.q.186. art.3.ad 2.pag.648 ſec.ſecun.par.

Bona omnia ſunt bonitate diuina extrinſece, & caſualiter bonitatibus autem proprius formáliter & intrinſece. pag.32. col. 2.lin.26.pri par.

Brutum nulla arte ſieri poteſt vt aliquod brutum eligat: quia ars non poteſt dare naturæ ſubſtantiam actus: ſed modum: electio autem non ſignificat modum actus, ſed ipſum actum ſubſtantialiter.q.13.art.2 p 44.pri.ſec.par.

Ratio multorum quæ in brutis videntur ex electione procedere.Ibidem.pri.ſec.par.

Bruta non cognoſcunt futura: quia non apprehendunt ipſa vt quia erunt vel nõ erunt, quod eſt propriè cognoſcere futura: cum enim tempus non aliter percipiatur ſenſu, niſi per immutationem: & futurum non ſit nec fuerit: ac per hoc nõ immutet nec immutauerit ſenſum: futurum repugnat cognitioni ſenſitiuæ.q.40.art 3.pag.122.pri.ſec.par.

Spes & timor vniuerſaliter quælibet paſsio iraſcibilis in brutis eſt motus animalis appetitus ſecundum ſubſtantiam (quia eſt actus ſecundus elicitus ex cognitione ſeu obiecto ab appetente cauſatus) ſed eſt ſecundum quid naturalis, pro quanto natura ſupplet non obiectum cognitum.Ibidem

Bruta percipere poſſunt præteritionem & fututitionem: & poſſibile vel impoſsibile vt ſunt differentiæ potentiarum.Ibid.

Quomodo concedi debeat animalia bruta mouere ſe propter finem.q.6.art.1.col.2.p.13.pri.ſec.par.

Bruta an intendant manifeſtare affectus ſuos.q.110. art.1.pag. 382.ſec.ſecun.par.

C

CAlor cœleſtis animalis & elementatis non eſt multiplex calor, ſed vnus & idem multiplicis agentis vim habens, prout ſubiacet principio actiuo elementati animali, aut cœleſti.pag. 486.col 2.lin.26.pri.par.

Cantus eccleſiaſtici finis in quo conſiſtat. q.91. artic 1.pag.326. ſec.ſecun.par.

Capitale vitium an dicatur illud ex quo apta nata ſunt oriri multa vitia ſecundum rationem cauſæ finalis.q 148. artic.5.& 6. pag.493.& 494.ſec.ſecun.par.

Cauſa alicuius dupliciter dicitur directè, ſcilicet & indirectè. pag.471.col.2.lin.29.pri.par.

Cauſa deficiente in minori parte an ſemper deficiat propter aliquam cauſam impedientem:& an ſcilicet ſit error ſtoicus.pag. 478 col.1.lin.55.pri.par.

Cauſa prima effectiua rerum eſt cauſa æquiuoca. pag.24. col.1. lin.93 pri.par.

Cauſa exemplaris ab effectiua diſtinguitur & coordinatur inter formales: quia eſt velut extrinſeca ſuæ rei. pag 32.col.2.li.84. pri.part.

Cauſa prima quomodò de facto cauſet. p.91.col.1.li. 55.pri.par.

Cauſa libera cum diuina infallibilitate quomodò ſaluetur. pag. 127 col.2.lin.12 pri par.

Cauſa efficiente indigere ex duobus conſiſtit.pa.210.col.1.li.16. pri.par.

Cauſa inſtrumentalis an actionem propriam habeat pag.216. col.1.lin.45.pri.par.

Cauſa deficiens & cauſa per accidens, ſunt idem ſubiecto:& diſtinctæ formaliter in vno ſenſu: & ſunt idem ſubiecto & formaliter in alio ſenſu q.75.art.1.p.238.pri.ſec.par.

Hæc literæ propoſitio: eſſe cauſam directè alicuius actus non contingit niſi pro hoc: quod proprium principium illius actus mouet ad agendum: ſic intelligitur præſuppoſito quod actus ſit alicuius principij principiantis ipſum executiue: ad hoc quod aliquid ſiue idem ſiue diuerſum ſit cauſa illius vltra illud principium quod non abſolute, ſed inquantùm eſt cauſa executiua: oportet quod moueat principium illud exequens ad agendum.q.80 art.1 pa.255.pri.ſec.par.

Quia cauſalitas qua appetibile mouet appetitum: non eſt nec poteſt eſſe pure effectiua: ſed eſt effectiua & finalis: cõnumerata eſt contra finalem à S. Tho. in j. parte & alibi: quia autem in veritate interuenit cauſalitas effectiua ideò hic & alibi quandoque exprimitur quod bonum apprehenſum eſt actiuum:& appetitus eſt paſsiuus q 22.art.2.pag.98.pri.ſec.par.

Cauſæ ſunt ſibi inuicem cauſæ.q.67.art.3.p.205.pri.ſec.par.

Cauſæ agentis abſentia dicitur cauſa defectus, quando ipſa præſentia debebatur. p.228.col.2.li.75.pri.par.

Cauſæ de ratione efficacia eſt.p.15.col.1.lin.32.pri par.

Cauſæ duæ totales virtutibus propriis agẽtes ac eiuſdem rationis, non poſſunt vnum, & eundem per ſe effectum producere. q.67.art.6.p.311.ter.par.

Cauſam eſſe dupliciter contingit effectiua ſcilicet propriè & exemplarem.p.15.col 2.lin.1.pri.par.

Cauſam perfectius cognoſcens an plures effectus in ea videat. pag.60.col.2.lin.17.pri.par.

Cauſatum omne an compoſitum ſit. pa.22.col.1.lin.48.pri.part.

1 Character ſacramẽtalis an ſit deputatiuus hominis ad cultum Dei.q.63.art.2.pa.284.ter.par.

2 Character ſub quo genere generaliſsimo ponatur, & in qua ſpecie.q.62.art 2.ad Scot.& Duran.pag.279.ter.par.

3 Character eſt in genere potentiæ.Ibid.

4 Character eſt ſpiritualis potentia: quia cõuenit miniſtris Chriſti.Ibidem.

5 Character non eſt per ſe in genere.Ibid.

6 Character an ſit ſubiectiue in potentia animæ. q.63.artic. ad Scot.& Duran.pa.281.ter.par.

7 Character an ſit in intellectu. quæſt.63. artic.4. pagina 281. tert.part.

8 Character in baptiſmo tenet locum diſpoſitionis & formæ. q.69.art.9.& 10.pa.316.ter.par.

9 Character an ſit potentia pure paſsiua. quæſt.72.art.5.p.335. tert.part.

10 Character confirmationis de neceſsitate præſupponit characterem baptiſmi.q.72.art.6.pa.335.ter.par.

Character ſacrorum ordinum de neceſsitate præſupponit characterem baptiſmi.Ibid.

Charitas ex hoc quod operatur an habeat formaliter quod efficaciæ eius reducatur ad infinitatem Dei & non in propriam. q.23.art.11.p.76.ſec.ſecun.par.

Charitas quomodò ſola ponatur Deum attingere, vt in ipſo ſiſtat.q.23.art.6.p.78.ſec.ſecun.par.

Charitas quomodò eſt forma virtutum. quæſt.23 artic 9.pa.79. ſec.ſecun.par.

Charitas an data ſit angelis ſecundum conatum. q.24. artic.53. pag.ſec.ſecun.par.

Charitas in angelis an detur ſecundum ſolam Dei voluntatem. q.24.ar.3.pag.ead.ſec.ſecun.par.

Charitas an ſit ſecundum autorem ſimpliciter augmentabilis in infinitum, an in via tantum. q.24.art.7.pag.84.ſec.ſecun.par.

Charitas dato quod in infinitū augeatur in via, an ſtet quod terminetur in patria.ead.pag.& parte.

Charitas an habeat quantitatem perfectionis intenſiuè diuerſarum rationum in via & in patria, & quomodo. q.24. art.4.ad 3.pag.81.ſec ſecun.par.

Charitas viæ an poſsit eſſe æqualis vel maior ſecundū perfectionem tenentem ſe penes propinquitatem ad obiectum charitatis alicuius beati in patria.ead.pag.& par.

Charitas an reſpiciat diuerſa diligibilia diuerſis rationibus. quæ. 25.art.12.pag.96.ſec.ſecun.par.

Charitas quomodo pariat gaudium.q.28.art.1.2.& 3.pag 107. & 108.ſec.ſecun par.

Charitas viæ nunquam poteſt peruenire ad æqualitatem charitatis patriæ.q.67.art.6.ad 3 pag 206.pri.ſec.par.

Charitas ſimpliciter eſt forma fidei & obediētiæ.q.4.art.3.ad 3. pag.21.ſec.ſecun.par.

Charitas quomodò habeat amicitiæ Dei rationem. q.23.art.1. pag.75.ſec ſecun.par.

Charitas an habeat maiorem inclinationem in ſuum actum, & delectationem in opere, quàm aliæ virtutes.q.23.art.2. pag. 76 ſec.ſecun.par.

Charitatis obiectum negant eſſe Deum cognitum: & dicitur eſſe ipſum Deum abſolutè: non quòd poſsit diligi non cognitus: ſed quia cognitio tenet ſe reſpectu iſtius habitus qui eſt charitas: non ex parte obiecti ſed ſubiecti.q.67.art.6.pag. 206.pri.ſec.par.

Charitatis feruor in hac vita quis ſit qui non compatitur peccatum veniale.q 87.art 1.pag.409 ter.par.

Charitatis quantitas ſit ſecundum ſolam Dei voluntatem. q.24. art.3.pag.77.ſec.ſecun.par.

Charitatis quolibet actu an mereamur augmentum ipſius ad Duran.24.art 6.ad 1.pag.83.ſec.ſecun.par.

Charitatis augmento an terminus præfigatur ex tribus enumeratis in litera, ſcilicet ratione formæ, ex parte agentis, & ex parte ſubiecti.q.24.art.7.pag.84.ſec ſecun.par.

Charitatis quantitas extenſiua quam habet in comparatione ad proprium obiectum non poteſt augeri, ſed bene intenſiua. q.24.art.10.pag.89.ſec.ſecun.par.

An ſit differentia inter charitatis beneuolentiam & beneficentiam, quod illa ad omnes, iſta non ad omnes ſe extendit.q. 26. art.6.pag.99.ſec.ſecun.par.

Diſtinctio inter habentem charitatem ſecundum communem rationem boni.& ſecūdum propriam rationem charitatis.q.27. art.1.pag.104.ſec.ſecun.par.

Charitatis ordo an ſumatur ſecundum proportionem dilectionis ad diligibile: cum hoc attendatur penes diligentem & diligibila.q.44.art 8 pag.156.ſec.ſecun.par.

Charitati opponuntur diuerſa vitia diuerſimodè. q.10.artic.5 1. pag.40.ſec.ſecon.par.

Charitati an quodlibet peccatum mortale directe opponatur. q.24.art.12.pag.90.ſec ſecun.par.

Charitatem eſſe finem præcepti & cadere ſub præcepto quomodo intelligatur.q.184.art.3.pag.628.ſec.ſecun.par.

Carnis integritas an ſit pretioſior vita.q.134.artic.4.ad 2.pag. 458.ſec. ſecun par.

Cartarum & alearum artifices an peccent. q.169. artic.2. ad 4. pag.585.ſec.ſecun par.

Caſtitas vera virtus an ſit in infideli. q.151.art.1.ad 3. pag 502. ſec.ſecun.par.

Caſtitatis & pudicitiæ diſtinctio an bene aſsignetur.q.151.art.4. pag.503.ſec.ſecun.par.

Cæcitatem mentis. Duo modi poſiti in litera quibus homo incurrit voluntariam cæcitatem mentis non coincidunt. q.15. art.1.pag 56.ſec.ſecun.par.

Cœlum an ſit animatum.pag.313.col.1.lin.68.pri.par.

Cœlum empyreum & cœlum ſydereum ex quibus compoſita ſint.pag.309.col. 2.lin.87.pri.par.

Cœli nomen in tres ſignificationes diſtinguitur, ſcilicet propriè. participatiuè,& metaphoricè.pag.39.col. 2.lin.68.pri.par.

Cœlo quomodò ſubſunt aut non ſubſunt entia per accidens, caſualia, fortuita,& electiones noſtræ ac voluntariæ:& quot modis in his erratur perniciosè.q.95.art.5.pa.337.ſec.ſecun par.

Cœleſti corpori non eſt coniuncta aliqua anima vt forma: ſed vt motor.pag.313 col.1.lin.23.pri.par.

Celebrare. Eucharistia.vlt.ter.par.

Cerimonialia abſolute & ſimpliciter non potuerunt poſt Chriſtum ſine peccato mortali ſeruari. quæſt.103.art.4. pag.338. pri.ſecun.par.

Certitudo ſufficiens ad iudicium iudicia non eſt certitudo euidentiæ, & quomodo habetur diuerſis modis. q.60.art.2.pag. 197.ſec.ſecun.par.

Cibi. An diſtinctio data de moderatione ciborum ſit bona.q.145. art.1.pag 481.ſec.ſecun.par.

Circunciſio Chriſtianorum Indorum dicentium ſe circuncidi, vt conformentur Chriſto an ſit licita. quæſt.37.art.1.pag.185. tert.part.

Circunſtantia temporis ſacri aggrauat peccatum non tamen apponit ſpeciem ſacrilegij: niſi fiat in contemptum temporis ſacri.q 7.pag.27.pri ſec.par.

Circunſtātia loci ſacri quamuis omnia peccata aggrauet per accidens, illa tamen ſola ad ſpeciem ſacrilegij trahit: quæ ſanctitati loci directe opponitur aut annexæ immunitati.Ibid.

Circunſtantia perſonæ non tranſfert in aliam ſpeciem: niſi peccatum voto vel ſtatui eius aduerſetur.Ibid.

Quid (id eſt, effectus) quod eſt præuiſum & volitum trahit in ipſius ſpeciem.Ibid.

Circa quid, id eſt, conditiones obiecti (vt paruum & magnum, in re oblata & quomodò) quamuis actus multum aggrauet, in aliam tamen ſpeciem actus non transferunt.Ibid.

Cur manifeſtè dat aliam ſpeciem.Ibid.

Quoties non comparatur inter circunſtantias: quia circunſtantiæ circa eundem ſunt actum: numerus autem operationum non circunſtat vnam & eandem operationem: ſed addit aliam & aliam operationem.Ibid.

Circunſtantiæ neceſſariò cognoſcendæ à ſpirituali iudice: ſunt transferentes in aliam ſpeciem, & aggrauantes in infinitum, id eſt, addentes ſecundum ſe rationem peccati mortalis. Ibid.

Sicut in naturalibus quædam accidentia ſunt ſecundum ſe formæ, quædam autem ſolummodò conditiones præſuppoſitarum formarum: ita in moralibus quædam circunſtantiæ ſunt ſecundum ſe bonitates vel malitiæ: quædam conditiones tantum ſuppoſitarum virtutum vel malitiarum: primæ faciunt actum bonum vel malum: ſecundæ autem non, item primæ ſunt ſecundum ſe ſpecies quædam moralium habentes propria obiecta: ſecundæ autem non. q.18.artic.10. pag.62.pri. ſecon.par.

Circunſtantia quandocunque facit actum de bono, aut non bono malum, dat ſpeciem.q.18.artic.10.& 11.pag.62.& 63.pri. ſecun.par.

Circunſtantia quādocunque reſpicit ſpecialem, id eſt, ſecundum ſe proprium ordinem rationis, dat ſpeciem.Ibid.

Circunſtantia vt ſic nunquam dat ſpeciem, ſed oportet eam tranſire in differentiam ſeu conditionem obiecti. quæſt.72. art.9. pag.226.pri.ſec.par.

Nulla circunſtātia mutat ſpeciem: niſi habeat rationem alterius motiui vt finis: non ita quod ſit aut apprehēdatur vt finis præiacentis peccati: ſed ſufficit quod ſit confinis.Ibid.

Circunſtantia ſpecificans: ex ipſo quod ingreditur latitudinem ſpecificantium: oportet obiectiuum ordinem ponere: & differentiam ſeu conditionem obiectiuam ponere formaliter & directe intentam.Ibid.

Circunſtantia faciens actum de non malo malum: dat ſpeciem. q.72.art.9.pag.226.& q.76.art.4.pag.243.pri.ſec.par.

Circunſtantiarum diuerſarum corruptio, an quando habet idem motiuum diuerſificetur ſpecies peccati. q.51.art.2. ad 3. pag. 180. ſec.ſecun.par.

Clamor an bene exponatur in litera.q.158. artic.7.pag.547.ſec. ſecun.par.

Clementia & manſuetudo quomodò differant. q.157. artic.1. pag.539.ſec.ſecun.par.

Clementia & ſeueritas quare non ſint oppoſita.q.157.artic.2. pag.ſec.ſecun.par.

Clementia in qua potentia ſit ſubiectiue.q.157.art.3.2.pag.541. ſec.ſecun.par.

Clericus apoſtatus à clericatu vel à quatuor minoribus an peccet mortaliter.q.12.art.1.pag.49.ſec.ſecun.par.

Cogitatio. Quomodò diſtinctio de cogitatione vt eſt actio quędam, & vt eſt ad aliam actionem ordinata: ſit ad propoſitum literæ volentis quod inquantùm primo modo conſideratur: de ipſa habeat iudicium ſuperior ratio: inquantum verò ſecundò modo accipiatur: ad inferiorem rationem pertineat.q.15. art.4.pag.49.pri.ſec.par.

Cogitatio dupliciter cognoſci poteſt, ſcilicet in ſuo effectu: vel in ſeipſa.pag 265.col.1.li.24.pri.par.

Cogitatio cordis alterius in ſuo effectu ab angelo cognoſci poteſt.p.ead.lin.30.pri.par.

Cogitationes cordium in ſeipſis, ſeu quod idem eſt: vt ſunt in voluntate ſoli Deo ſunt naturaliter cognitæ. p.e.li.42.pri.par.

Cogitatiua quomodo omnia ſenſibilia in particulari cognoſcit: & tamen ipſa eſt quoddam ſenſibile.p.320.col.1.li.56.pri.par.

Cogitabile omne excedere dupliciter dicitur. pag 13. colum.1. lin.29.pri.par.

Cogitabile omne excedens an ſit.p.ead.li.79.pri.par.

Cognoſcere cuius ſpecies ſit: & cuius eſt etiam intelligere p.105. colum.2.

col. 2.lin.79.pri.par.
Cognoſcere ſimul.& vna operatione cognoſcere:an & quomodo diſtinguatur.p.167.col.1.li.93.pri.par.
Cognoſcere quomodo poteſt ex natura ſuo habere actu aliquā ex natura cognoſcibilium ab ipſo,quando natura ipſa eſt habens affinitatem cum aliis,&c.p.259.col.2.li.5.pri.par.
Cognoſcere occulta & incerta diuinæ ſapiētiæ an ſit ſupra naturam humanam quantum ad ſubſtantiam actus.quæſt.171.ar.2.ad 3.pag.590.ſec.ſecun.par.
Cognitio negata fidei & attributa prophetiæ an ſit cognitio auidentur q.171.art.3.pag.590.ſec.ſecun.par.
Cognitio propria de aliquo dupliciter intelligi poteſt.primo vt diſtinguitur contra communem ex parte actus cognoſcendi. ſecundo ex parte rei cognitæ.pag.83.col.2.lin.74.pri.par.
Cognitio attingens aliquid ſecundum prædicata communia tātum poteſt dici imperfecta in potentia confuſa in communi vniuerſalis:& eſt dupliciter : & alia multa de cognitione Dei: quo pacto ſeipſum cognoſcit.pag.e.li.90.pri.par.
Cognitio ſenſus : puta viſus, aut etiam ſimplicis intellectus, an quia conformis rei,ideo vera dici poteſt,pagina 99.columna 2.lin.79.pri.par.
Cognitio matutina & veſpertina angelorum quæ dicatur.pag.271.col.2.lin.11.pri.par.
Cognitio matutina & veſpertina quot denotare poſſet.pagin.e.lin.50.pri.par.
Cognitio veſpertina habere creaturam pro termino & medio eſſentialiter differt à cognitione matutina. pagina eadem.li.86.pri.par.
Cognitio veſpertina habere creaturam pro termino tantum eſt eadem realiter cum cognitione matutina differens ſolum ſecundum terminos ſeu cognita.p.ead.lin.91.pri.par.
Cognitio matutina & veſpertina penes quid differant.pagi.262.col.2.lin.8.pri.par.
Cognitio duplex ſcilicet naturalis & gratuita.& hæc duplex,ſcilicet ſpeculatiua & affectiua.p.274.col.1.li.23.pri.par.
Cognitio naturalis nec eſt ablata, nec diminuta. pagina eadem li.28.pri.par.
Cognitio gratuita ſpeculatiua eſt totaliter non ablata,ſed diminuta.p.ead.lin.35.pri.par.
Cognitio naturalis angeli eſt immobilis. pagina 296. columna 1.lin.66.pri.par.
Cognitio ſupernaturalis per modum naturalis eſt,etiam conſequenter immobilis.p.ead.li.67.pri.par.
Cognitio intellectualis à ſenſibili fit nō ſicut à perfecta & totali cauſa,ſed magis ſicut a materia cauſæ.pagina.381.colum.2.lin.1.pri.par.
Cognitio ſingularium eſt quò ad nos prior vniuerſalium cognitione.pag.386.col.2.lin 71.pri.par.
Cognitionis futurorum vana inquiſitio an ſit pernicioſa ex ſe, vel quia prohibita.q.95.art 2.p.333.ſec.ſecun.par.
Cognitione duo concurrunt,ſcilicet receptio & iudicium.pagi.63.col.1.li.90.pri.par.
Ad cognitionem duo concurrunt ſcilicet acceptio & iudicium q.173.art.2.p. 597.ſec.ſecundæ partis.
Cognitum quo pacto in cognoſcente ſit , an ſancti docto.ſuper hoc conſequentia valeat.pagina 56.col. 1.lin.50.pri.par.
Cognitum eſt principium ſpecificatum cognitionis.p.79.col.2.linea 18.primæ partis
Cognitum eſt in cognoſcente immaterialiter. pag.56.col.2.li.17.pri.part.
Cognoſcitiuum aliquorū dupliciter inuenitur in potentia eſſentiali & potentia accidentali,& alia multa ad hoc.pa.319.col.2.lin.30.pri.par.
Columba in cuius ſpecie ſpiritus ſanctus deſcēdit ſuper Chriſtum baptizatum,an fuerit verum animal.quæſt.39.artic.7.pa.195.tert.part.
Comedere exceſſiuè non propter concupiſcentiam ſed propter importunitatem, an ſit vitioſum, & cuius vitij opus. q.148.artic.1.pa.499.ſec.ſecun.par.
1 Cometa quare putatur eſſe potius ſignum mortis principum quam aliorum hominum.q.36.art.7.pa.184.ter.par.
Communicare ſe aliis importat perfectionem ad minus in his, quibus communicatur.q.1.art.1.in cor.pa.2.ter.par.
2 Communicare ſeipſum pertinet ad boni rationem, non quidem determinatè per modum naturæ aut liberè:ſed communiter,& indeterminatè ad vtrunque modum.Ibid.
3 Communicare cum excommunicatis per concilium Conſtantien conceſſum eſt :præterquam in duobus caſibus. quæſt.81.art.9.p.337.ter.par.
4 Communio an non ſolum eccleſiæ : ſed etiam Chriſti præcepto ſit neceſſaria.q.80.art.11.pa.390.ter.par.
5 Cōmunio popularis ſub vtraque ſpecie an ſit licita.ead.quæſt.art.12.in princ.p.& par.ead.
6 Communio ſub vtraque ſpecie, an ſit in præcepto. Ibidem de hac ſpecialiter materia quæſtiuncula 8.ter.par.
7 Communio ſub vtraque ſpecie an ſit neceſſaria omnibus cōprehendendo etiam infantes.Ibidem.
8 Communio dicta an ſit neceſſaria omnibus adultis. An omnibus ſacerdotibus. An omnibus conficientibus.Ibidem.
9 Communio ſub vtraque ſpecie, an ſit vtilior quàm ſub ſpecie panis tantum.eod.art.quæſtiunc.2.p.9.ter.par.
10 Communio popularis ſub vtraque ſpecię an expediat eccleſiæ Chriſti.eod.art.q.3.p.36.ter.par.
11 Iudicium diſcretionis ad communionem requiſitæ in pueris, debet à parentibus & confeſſore fieri.q.80.artic.ad vlt.p.389.tert.par.
Commune dupliciter dicitur per modum, ſcilicet actus, & per modum potentiæ, & ſic etiam communitas. pag.23. colum.2.lin.50.pri.par.
Communicabilitas duplex ponitur propriè, ſcilicet & metaphoricè.pag.75.col.1.lin.20.pri.par.
Commutationes quare dicantur voluntariæ. q.61.artic.3.p.202.ſec.ſecun.par.
Commutationes diſtinguntur per voluntarium & inuoluntarium.ead.pag.& par.
Commutationes inuoluntariæ diſtinguntur in occultas & manifeſtas.ead.p.& par.
Quare in litera vſura & conſilium non computantur inter voluntarias commutationes.ead.p.&.par.
Quum dicitur commutationes omnes voluntarias & inuoluntarias pertinere ad vnam ſpeciem iuſtitiæ,an intelligatur de ſpecie ſpecialiſſima vel ſubalternatiua. q.61.art.3.p.202.ſec.ſec.p.
Commutationum numerus in litera in quinto ethicorum quare non eſt vniformis.p.ead.ſec.ſecun.par.
Compoſitio formalis & accidentalis in quo conueniant & differant.pa.328.col.1.lin.72.pri.par.
1 Compoſitio ex contrariis an ſit prima cauſa mortis & aliorum defectuum humanæ naturæ, an verò peccatum . quæſt.15.art.5.pa.95.ter.par.
2 Compoſitionis ratio imperfectionem componentium formas an importet.q 2.art. 4.ad 3. dubium.pa.25.ter.par.
3 Compoſitionis multiplex genus.Ibid.ter.par.
Conatus in angelis an reſoluatur in naturam vt in cauſam. q.24.art.3. 3.pa.82.ſec.ſecun.par.
Conceptio.Quid de conceptione beatæ virginis tenendum.qu.81.art.3.pa.258.pri.ſec.par.
Conceptionis intellectualis obiectum poteſt dupliciter pertinere tam ad vitam actiuam, quam contemplatiuam. quæſt.181.art.3.pa.621.ſec.ſecun.par.
Conceptibus in pluribus duo clauduntur, ſcilicet aſſimilatio ad obiectum & eorum pluralitas.p.68.col.1.lin.10.pri.par.
Concluſio & operatio ſequuntur debiliorem partem. q.62.arti.2.pa.184.& q.63.art.3.pa.188.pri.ſec.par.
Concubitus illicitus cum muliere integra, poluta tamē per mollitiem vel ſodomiam, an ſit ſtuprum. quæſt.154.artic.5.p.522.ſec.ſecun.par.
Concubitus patris cum filia, aut matris cum filio , an ſit licitus in aliquo caſu ſine diuina diſpenſatione.quæſtio.154.art.9.p.525.ſec.par.
Concubitus cum muliere extra vas debitum, an ſit eiuſdem ſpeciei cum aliis peccatis circa modum concubendi. quæſt.154.art.11.pa.528.ſec.ſecun.par.
Concubitus viri voluntariè non ſeminantis , & mulieris ſeminan is, cum ſit contra naturam ſub quo modo contineatur.p.ead.ſec.ſecun.par.
Concupiſcentia duplex ſcilicet naturalis & rationalis quæ abſolutè apprehenſa delectant, naturaliter concupiſcuntur. talia autem quæ ratiocinatione apprehēſa delectāt, rationaliter concupiſcuntur.q.30.art.3.pri.ſec.par.
Cōcupiſcētia naturalis nō eſt infinita.q.30.arti.4.p.97.pri.ſec.p.
Concupiſcentia delectabilis, quare maximè aſſimiletur puero.q.151.art.2.ad 2.pag.503.ſec.ſecun.par.
Concupiſcentia inter paſsiones cōcupiſcibilis vt ſe tenet ex parte animæ; & maxime ſenſibilis abſque corporali namque coniunctione experimur concupiſcere magis ſenſibiliter quàm amare odiſſe,&c.& quia quod ſe tenet ex parte animæ : eſt formale in paſsionibus, ideò de paſsionibus iſtis formaliter loquendo dicitur quod cōcupiſcentia eſt magis ſenſibilis.qu.25.artic.2.ad 1.pag.85.pri.ſec.par.
Concupiſcentiæ rationalis obiectum & eſt finis, & habet totaliter rationem finis : concupiſcentiæ verò naturale obiectum, etſi eſt finis, non tamen habet totaliter rationem finis : tum quia habet rationem modificari ad naturam: tum quia ordinatur ad alium finem indutum, ſcilicet naturam.q.30.art.4.97.pri.ſec.par.
Concupiſcentiā eſſe infinitam poteſt intelligi dupliciter. ſ.obie-

ctiue & ſubiectiuè, ſeu ex parte obiecti & ex parte actus. q. 30 art. 4. pag. 97. pri. ſec. par.
Concupiſcentiarum tactus & honoris differentia. quæſtio. 156. art. 2. pag. 537. ſec. ſecun. par.
Concupiſcibilis obiectum comparari ad obiectum iraſcibilis, vt commune ad proprium, & ad plura ſe extēdere &c. nō eſt ipſa habere ſicut vniuerſale & particulare, ſed ſicut motus ſimpliciter, & motus ad vbi. q. 25. art. 1. pag. 84. pri ſec par.
Conditionalis quomodo valeat, ſi animæ ſenſitiuæ operatio ſine organo eſſet hæc anima eſſet hic homo. pag. 325. col 2. lin. penult. pri. par.
Confeſſione ſacramentali ſcita & commiſſa ſub ſigillo confeſſionis quomodo differant. quæſtione 70. articulo 1. ad 2. pagina 239. ſec. ſecun. par.
1 Confiteri ſemel in anno an iuſtus, id eſt, ſine peccato mortali exiſtens teneatur. q. 65. art. 2. ad 4. pag. 296. ter. par.
2 Confitens ſua peccata ante baptiſmum receptum non eſt abſoluendus. q. 68. art. 5. & 6. pag. 317. ter. par.
1 Confirmationis ſacramento deputantur fideles ad ſeruitium ſpeciale ſpectans ad officium principis. quæſtione 65. articulo 3. ad 2. pag. 297. tert. part.
2 Confirmationis ſacramēti, an epiſcopus ſit ita proprius miniſter quod non ab epiſcopo facta nulla eſt: & tamen ex diſpēſatione apoſtolica non epiſcopus poſſit illam conferre. q. 72. ar. 8. 9. 10. & 11. pag. 336. ter. par.
Confirmatio per totum, ter. pa.
Coniugalis actus quomodo cum peccato fiat. quæſtio. 154. arti. 1. ad. 4. pag. 514. ſec. ſec. part.
1 Coniunctionis in litera poſita diſtinctio ex parte extremorū vel ex parte termini: an ſit ſufficiens. quæſtione 2. articulo 9. pa. 25. ter. par.
2 Coniunctionis humanæ naturæ cum perſona filij Dei duplex acceptio. q. 2. art. 10. pag. 23. ter. par.
3 Coniuncta duo realiter an vbi eſt vnum oporteat eſſe & reliquum. q. 76. art. 7. pag. 362.
Conſcientiæ nomen dupliciter ſumitur, ſcilicet propriè & communiter & quomodo vtrunque modo ſumatur. pagina 360. col. 2. li. 13. & lin. 35. pri. par.
Conſcientiæ erroneæ depoſitio fit non ſolum per oppoſitam rationem, aut veritatis diſpoſitionem, ſed etiam per excluſionē ab applicatione ad opus q. 19. art. 5. & 6. pag. 65. pri. ſec. par.
1 Conſecrare Sacerdotes. ter. par.
In conſecratione mens maxime debet eleuari in Deum. q. 83. ar. 1. pag. 275. ſec. ſecun. par.
Conſenſus vterque ſcilicet in delectationem & in actum ſecundum rem quando fit ſecundum rationes temporales, eſt rationis inferioris, quando verò fit ſecundum rationes æternas, eſt rationis ſuperioris, in hoc tamē eſt differētia, quod quādo eſt rationis inferioris, eſt etiam ſuperioris, ſaltē negatiue, ſed non econuerſò ſecundum appropriationem autē deliberatio iudicium, ac conſenſus vnius ſcilicet delectationis. ad inferiorem, alterius verò, id eſt, actus, ad ſuperiorem, ſpectat, quæſt. 74. art. 7. pag. 235. pri. ſec. par.
Quomodo hæc duo ſtent ſimul, quandiu incertum eſt, an ſecundum rationes diuinas reſiſtatur vel non, nullum iudicium rationis habet rationē finalis ſententiæ, & conſenſus in delectationem cogitationis pertinet ad rationem inferiorem. q. 15. ar. 4. pag. 99. pri. ſec. par.
Conſequentia iſta ſancti doct. quomodo valeat intelligere angeli eſt ſubſiſtens, &c. ergo non diſtinguitur à ſubſtantia Dei. pag. ead. lin 88. pri. par.
Conſequentia ſancti doctoris quomodo valeat: ſubſtantialitas eſt ſubſtantia ſeu ſubſiſtit: ergo non diſtinguitur in diuerſos gradus ſubſtantialitatis. pagina ducenteſimaquadrageſimanona col. 2. lin. 12. prim. par.
Conſequentia iſta ſanct. doct. quomodo valeat, res fluunt a Deo quo ad materiam & formam: ergo fluunt in mente angeli quo ad cognitionem ſingularitatis. pag. 262. col. 2. lin. 93. pri. part.
Conſequentia iſta ſanct. doct. an valeat componere & diuidere ſeu diſcurrere conuenit intellectui noſtro ex imperfectione, ergo oppoſita perfectio conuenit intellectui angelico. pagina 267. col. 1. lin. 54. pri. par.
Conſequentia iſta ſancti doctoris an valeat, natura eſt intra rem: ergo appetitus ad extra non eſt ipſa natura pag. 273. colum. 1. lin. 4. pri. par.
Conſequentia iſta ſancti doctoris an valeat: voluntas autem naturaliter inclinatur in bonum: ergo voluntas habēs bonum infinitum extra ſe in aliquid intrinſecum tendit. pagina eadem lin. 83. pri. par.
Conſequentia iſta an valeat: ſit non bene: ergo male. pagin. 297. col. 2. lin. 10. pri. par.
Conſequentia iſta quomodo valeat: ſi res materialiter in anima eſſe deberet ratio nulla eſſet: quare res extra non cognoſceret pag. 376. col. 2. lin. 95. pri par.
Conſequentia iſta ſancti doct. an valeat, ſi infinitū vnam ſpeciem haberet etiam rationem totius & perfecti haberet. pagin. 193 col. 2. lin. 52. pri. par.
Conſequentia iſta ſanct. doct. an valeat: anima habet duos modos eſſendi, ſcilicet coniunctum & ſeparatum: ergo duo operandi. ſcilicet per conuerſionem ad phantaſmata: & ſuperiora. pag 402. col. 2. lin. 61. pri. par.
Conſequentia iſta ſanct. doct. quomodo valeat: in homine eſt aliqua Dei ſimilitudo deducta ab eo nō ſecundum æqualitatem, ergo in eo eſt imago Dei imperfecta. pagin. 415. col. 2. lin. 21. pri. par.
Conſequentia iſta ſancti doct. quomodo valeat: qualibet cauſa habet rationem principij: ergo à qualibet cauſa aliquis ordo in ſuos effectus deriuatur. pag. 446. col. 1. lin. 14. pri. par.
Conſequentia iſta ſanct. doct. quomodo valeat anima coniuncta non mouet corpus niſi viuificatum à ſe: ergo ſeparata nullum corpus mouere poteſt. pag. 484. col. 1. li. 82. pri. par.
Conſequētia iſta an valeat, nulla veritas eſt: ergo verum eſt nullam veritatem eſſe. pag. 13. col. 2. lin. 15. pri. par.
Conſequentia bona eſt à propoſitione vera de ineſſe ad ſuam modalem de vero. pag. e. lin. 50. pri. par.
Conſequentia iſta ſancti doct. an valeat & ſit efficax: perfectio conuenit ſoli Deo per ſuam eſſentiam, ergo eſt perfectum: ergo eſſe bonum, &c. pag. 31. col. 2. lin. 35. pri. par.
Conſequentia iſta ſancti doct. an & quomodò valeat, forma finitur per materiam: ergo forma quæ non eſt nata eſſe in materia eſt finita. pag. 51. col. 1. lib. 87. pri. par.
Conſequentia ſancti doct. quæ procedit à rerum conditionibus ad nominum conditiones: an & quomodo valeat. pag. 19. col. 2. lin. 38. pri. par.
Conſequentia iſta quomodo valeat: A eſt cauſa entium in quantum entia: ergo eſt cauſa omnis eius quod pertinet ad eſſe eorum. pa. 210 col. 2. lin. 80. pri. par.
Conſequentia iſta ſancti doct. quomodo valeat: Deus agit ſecundum intellectum & voluntatem: ergo vniuerſum quod eſt eius affectus perfectæ ſimilis naturam intellectualem habet. pag. 230. col. 1. lin. 8. pri. par.
Conſequentia ſancti doct ab altiſſima operatione quæ eſt intelligere ad talem intellectionem quomodo valeat. pag. 53 col. 1. lin. 53. pri par.
Conſequentia ſancti doctoris an inferatur: cum ex hoc quod ponit aliquam creationem intellectualem, infert omnino incorpoream. p. 230. col. 1. lin. 20. pri. par.
Conſequentia ſancti doctoris quomodo valeat, quando dicit: quod ſunt aliquæ ſubſtantiæ intellectuales, &c. ergo aliqua ſubſtantia intellectualis perfecta p. 234. col. 2 li. 88. pri. part.
Conſequentia iſta ſanct. doct quomodo vera ſit ſi intelligere angeli eſſet, eius ſubſtantia eſſet ſubſiſtens. pagin. 247. colum. 2. lin. 14. pri. par.
Conſequentia iſta ſancti doct. intelligere angeli eſſe ſubſiſtens: ergo vnum tantum: an gratia materiæ vel formæ intelligenda ſit in pag. ead. lin. 12. pri. par.
Conſeruatio duplex eſt directa. ſcilicet & indirecta. pa 440. col. 2. lin. 62 pri. par.
Conſideratio vnde dicatur. q. 53. art 4 ad 2. p 187. ſec. ſec. par.
Conſilium. An omne peccatum ſit contra bonum conſilium. q. 51. art. 1. ad 3. pag 171. ſec. ſecun. par.
Conſilium donum ab eubulia differt, non ſolum ſecūdum communem rationem doni, ſed etiam propriam. quæſt. 52. arti. 1. pag. 177. ſec. ſecun. par.
Conſilium ſignificat inquiſitionem completam, ideſt vſque ad iudicium incluſiuè q. 14 art. 1. pa. 46. pri. ſec. par.
Conſilium licet abſolutè ſit prius electione & eius cauſa: ordo tamen doctrinæ habet, vt prius de ipſa electione ſecundum ſe, & deinde de cōſilio eius cauſa tractetur: & hoc vt prius tractetur quid eſt, & deinde cauſa extrinſeca illius. quæſt. 13. in prin. pa. 43. pri. ſec. par.
Conſilij proceſſus eſt ſimpliciter reſolutiuus: quia enim conſiliū, ſinem & ad finem, in materia agenda tantum & propter agendum & quomodò agendum a poſterioribus ſecundū eſſe in priora conſiderat, reſoluere ſimpliciter dicitur. quæſt. 15. arti. 4. p 49. pri. ſec par.
Conſilia facere & ad ea conuenire an liceat in feſto. quæſt. 122. art. 4. ad 3. pa. 407. ſec. ſecun. par.
Conſuetudinem legi derogantem non oportet ab actu ſubito derogare: ſi tamen ab talibus tunc actibus inchoatur, ex quo inualuit & iam conſuetudinis vim habet legi ſcriptæ derogat. q. 97. art. 3. p. 205. pri ſec. par.
Conſtantinum fuiſſe mundatum à lepra in baptiſmo, nullius auctoritate conſtat. q. 29. art. 8. ar. 3. pag 315. ter. par.
Contractus ſeu applicatio virtualis ſecundum ſanctum doctorem quid eſſe dicatur. pag. 237. col. 1 lin. 89. pri. par.

1 Contractus Chriſti quilibet an ſit ſanctificatiuus totius ſacramenti an ſolus contractus in vſu conſtitutiuo ſacramenti.q.32.artic.3.pag.166.ter.par.

Contemplationis motuum aſſignatio an ſit ſufficiens.q.180.ar.5.ad 2.& 3.pag.617.ſec.ſecun.par.

Ad contemplationem referri poteſt temporalis defectus dupliciter.q.ead art 7.ad.4.pag 228.ſec.ſecun.par.

Contentionis & aliorum peccatorum finis tripliciter poteſt referri ad intentionem:& inde habetur quando mortale vel nō mortale peccatum interuenit per ſe loquendo.quæſt.38.arti.1.pag.141.ſec.ſecun.

Continens & incontinens quomodo eligant, cum Ariſt. dicat contrarium in ſeptimo ethicorum.quæſt.155.artic.3.pa.535.ſecun.ſecundæ partis.

Continentia deficit à ratione virtutis. quæſt.58.artic.3.ad.2.pa.172.pri.ſecun.partis.

Continentia an ſit pars prudentiæ,ac per hoc virtus.quæſti.53.art.5.pag 181.ſec.ſecun.par.

Continentia an ſit ſolùm circa delectationes tactus.q.155.at.2.pag 535.ſec.ſecun.par.

Continentiæ ſubiectum an ſit ratio vel appetitus.q.53.art.5.ad 3.pag 181.ſec.ſecun.par.

Continentiæ nomine quid communiter intelligatur apud theologos & philoſophos morales.q.155 art.1.pa.533.ſe.ſec.par.

Continentiam eſſe habitum in voluntate ſubiectiuè,ſtat cū doctrina ſancti Thomæ.q.155.art.3.pag 535.ſec.ſecun.par.

Contingens à Deo nihil eſt in quo neceſsitatis aliquid non ſit.pag.393.col.2.liu 80 pri.par.

Contingens vel neceſſarium ſumitur vel pen re ipſa:vel vniuerſali ratione rei. pag.ead.li.95.pri.par.

Contingens ex quo eſt contingens propter materiam: quæ eſt indiuiduationis principium:an propter hoc proceſſus ſancti doct.in.diſcuſſione art.3.86.etiam ea particularibus exiſtat.pag.394.col.1.li.5.pri.pra.

Contingentia futura à Deo cognoſcūtur prout ſunt actu in ſeipſis:ergo prout ſunt in cauſis ſuis.pag.89.col.1.li.31.pri.par.

Contingentia futura Deus cognoſcit ſecundū ſtatum quo actu ab æterno ſimul exiſtunt.pag.89 col.1.li.67.pri.par.

Contingentia ad vtrumlibet dupliciter inuenitur,ſcilicet quādoque ex parte cauſæ,& quandoque ex parte eius ad quod dicitur.pag.123.col.1.li.1 pri.par.

Contingentia futura quomodò Deus certè cognoſcat.pag.89.col.2.li.40 pri.par.

Contingentiæ diuinæ prima radix quæ ſit. pag.157.colum.2.li.60.pri.parte.

Contingentia dupliciter,vt ſcilicet contigentia: & vt neceſſariū haberent inſertum.pag.393.col.2.li.67.pri.par.

Contingentia vt ſic directè ſenſu,indirectè intellectu: vt autem neceſsitatis vel voluntatis, aliquid habent directè intellectu cognoſcuntur.pag.ead.li.70.pri.par.

Contra paſſum dupliciter intelligitur,vel ſecundum Identitatē ſpeciei,vel ſecundum æqualitatem quantitatis.qu.61.artic.4.pag.202.ſec.ſecun.par.

Contrarietas boni & mali difficilium ſpectat ad iraſcibilem, vt totum hoc bonum arduum,vel malum arduum per ſe concurrit:ſunt enim quædam boni & mali ſpecies,bonum difficile,& malum difficile.q.23.artic.2.pag.79 pri.ſec.par.

Contraria ſecundum ſe formaliter inuenta, in quncunque ſint gradu,contraria ſunt & incompoſſibilia in eodem,& alterum contra alterum pugnat.q.52.art,1.pag.152.pri.ſec.par.

Eadem ratione non formaliter, ſed virtualiter,vnum contrariorum appetitur, & reliquum refutatur. q.23.artic.4.pagin.80.pri.ſecun.par.

Contraria quomodo fieri habeant circa idem, & quomodo non q.24.art.pag.92.ſec.ſecun.par.

1 Contritio ſecundum eſſentiam an ſit pars ſacramenti. q.90.pag.413.ter.par.

Contritionem habere de peccatis in die feſto non eſt de præcepto.q.122.art.4.pa.407.ſec.ſecun.par.

Contumelia, rixa, & blaſphemia an ſint benè expoſitæ. q.158.art.7.pa.547.ſec.ſecun.par.

Contumelia an conſiſtant etiam in factis inquantum facta ſunt.q.72.art.1.pag.247.ſec.ſecun.par.

An de ratione contumelia ſit dicere iniuriam coram iniuriato.q.72.art.1.pa.247.ſec.ſecun.par.

Contumeliæ peccatum, licèt perficiatur in ore, vt communiter videtur in vſu: ſi contumeliæ tamen nomine intelligatur dehonorationis peccatum, certum eſt quod non conſumatur in ore:quamuis multa in peccato oris dehonoratio ſit.q.72.ar.7.pag.225.pri.ſecun.par.

Contumeliæ latitudo formaliter & materialiter.q.72.art.2.pag.247.ſec.ſecun.par.

Contumelioſus an teneatur petere veniam ab iniuriato. q.72.art.3.pag.248.ſec.ſecun par.

1 Conueniens claudit in ſe poſſibile,& addit ſuper illud. q.1.ar.1.in tit.pag.5.ter.par.

Conuenientia & differentia inter animam intellectiuam:& alias formas reſpectu eſſe quænam ſit.pa.328.col.1.liu.25.pri.par.

Conuenientia inter formam ſubſtantialem & accidentalem quæ ſit.p.359.col.2.liu.69.pri.par.

Conuerti in Deum quid propriè eſſe dicatur. pag.281.colum.1.lin.12.pri.par.

1 Conuerti vnum in aliud poteſt dupliciter.ſcilicet per tranſubſtantiationem,& per tranſmutationem. q.2.artic.1.pagin.10.tert.part.

1 Conuerſio duplex.ſ.formalis,& ſubſtantialis. q.75.art.4.pag.352 ter.par.

2 Conuertibilitas cuiuſcunque creaturæ in quancunque aliam ſecundum agens virtutis infinitæ quomodo intelligatur.q.75.art 4 ad 3.pag.352.ter.par.

5 Conuertibilitatis ratio quæ ſit. q.75.artic.4.ad 3.pagin.352.tert.part.

Cor & pudenda habēt proprium motum naturalem:quia quodlibet eorum eſt quaſi ſeparatum animal:& quia quodlibet eorum eſt principium.55.pri.ſec.par.

Cordis varius motus ex apprehenſione & appetitu animali naſcens, corpus mouet & alterat ſecundum diuerſas qualitates, alteratum autem corpus, variè etiam afficit imaginationem, & appetitum:& variè diſponitur ipſum corpus ex hoc ad ſanitatem, & ad habilitatem hanc, vel illam. q.17.art.7.ad 2.pag.54.pri.ſec par.

Diſpoſitio requiſita ad motum cordis membri pudendi, non eſt qualitas ſequens paſsionem appetitus. mediāte motu cordis: ſed eſt qualitas naturalis, ſoli naturæ ſubiecta.per quam motus iſte non voluntarius,ſed naturalis eſt.quæſt.17.artic.8.ad 3.pag.55.pri.ſecun.par.

Corpus cœleſte an viuum ſit:& an viuentia digniora non viuentibus exiſtant.pag.17.col.1.li.5.prima parte.

Corpus & eſſe compoſitum ex materia & forma licet in via ſancti doct.conuertantur:non tamen apud alios idem dicendum eſt.pag.ead.li.8.prima par.

Corpus nullum naturale,infinitum eſſe poteſt pag.eadem.linea 28.prima parte.

Corpus cum anima intellectiua vnitur: oportet quod ſit miſtū, & maximè ad æqualitatem redactum,quale eſt noſtrum. pag.335.col.2.li.48.pri.par.

Corpus quemadmodum non eſt cauſa animæ,nec in eſſe,nec in fieri ſed occaſio & materia in qua ſit:ita non eſt cauſa multitudinis earum,ſed occaſio & differentia in qua.pa.330.col.1.lin.89.prima par.

Corpus quodcunque Deus immediatè mouere poteſt. pa.444.colum.1.lin.61. prima parte.

Corpus agit ſecundum quod eſt in actu,in aliud ſecundū, quod eſt in potentia.pag.474.col.1.lin.1.prima par.

Corpus eſt actiuum ſecundum ſuam ſubſtantiam dupliciter intelligi poteſt:vno modo vt ſit elicitiuum alicuius ſuæ propriæ actionis: alio modo vt corpus non ſit per ſeipſum elicitiuum alicuius actionis.ſed ſit radix & principium, &c.pag. eadem.li.22.prima parte.

Corpus quando propriè ſumitur pro corpore, quod eſt in prædicamento ſubſtantiæ.pag.16.col.1.li.90.pri.par.

Corpus dupliciter capitur, phyſicè ſcilicet & mathematicè. pag.34.col.1.li.25.prima parte.

Corpus eſſe vicinius perſonæ propriæ, animam autem naturæ humanæ,quomodò intelligatur.quæſt.6.artic.1.ad 2.pag. 47.tertia parte.

2 Corpus quando ſit animale, & quando ſpirituale ſecundum Auguſtinum.q.54.art.3.pag.353.ter.par.

Corporis diſtinctio ab Alberto poſita doctrinæ ſanct.doct.conuenit.pag.ead.lin.34.prima parte.

Corpora cœleſtia aliquid agere dupliciter contingit, ſcilicet cauſaliter,& occaſionaliter.pag.476.col.1.li.90.pri.par.

Corpora cœleſtia non ſunt humanorum actuum cauſa. pa.477.col.1.lin.18.prima parte.

Corpora cœleſtia non imponunt ſubditis humanæ operationi neceſsitatem.pag.ead.col.2.lin.36.pri.par.

Corporalia,imo omnia à Deo ſunt:pa 298.col.2.li.77.pri.part.

Corporalia omnia per angelos reguntur.pag.481.col.2.lin.8.prima parte.

Corporeum & incorporeum quid dicatur.pagi.239.col.2.lin.4.prima parte.

3 Corpora elementaria ſicut habent duplices motus.ita corpora cœleſtia vltra naturalem inclinationem ad ſuos curſus poſſunt mutari in illud quod autor naturæ facit. quæſt.44.arti.1.pag.209.tertia parte.

4 Corporum cœleſtium viſione an poſsint comprehendi virtu

ter entrum.q.12.art.1.ad.Duran.pa.83 ter.par.
Correlatiuum tertij modi:vt ſcibile ſeu dominus, & ſimilia, ao poſſint iudicari eſſe ſecundum duo aetatis genera.pa.74.col.1.lin 84.pri.parte.
Corrigens in peccato mortali an peccet mortaliter. quæſtio.33 artic 3 pa.123.ſec.ſecun.par.
An prælatus teneatur ex præcepto fraternæ correctionis ioqoirere defectus ſubditorum. quæſtio:33 artic.2.& 3 pa.119.& 120.ſec ſecun.par.
Correctionem fraternam omittendo quomodo quis excuſetur à peccato.q.33.a.5 pa.125.ſec.ſecun.par.
Creare eſt propria actio ſolius Dei.pa.215.col.2.lin.54.pri.par.
Creare non eſt proprium alicuius perſonæ:ſed commune toti trinitati.pri.parte.
Creandi potentia, quare naturæ communicari non poteſt.pag.217.col.1.lin.23.pri.par.
Creatum dupliciter ſumi poteſt:propriè ſcilicet & communiter. pa.ead.lin 91 pri.par.
Creatum per accidens, dupliciter intelligi poteſt,pag.ead.col.2.lin.85.pri.parte.
Creatum omne quomodo ſub aliqua certa ratione creantis comprehendatur.pa.37.col 1.lin.81.pri.par.
Creato à quolibet ad infinita an inferri poſsit. pagi. eadem lin. 74.pri.parte.
Creata propriè ſunt tantum ſubſiſtentia. pa.214. colum 2.lin. 72.pri.parte.
Creatio eſt ex nihilo.pag.213.col.2.lin.15.pri.par.
Creatio pro creatione paſsiua ſumitur.pa.214.col.1 li.2.pri.par.
Creatio ponit in creato relationum tantum.pag.ioa eadem lin. 5.prima parte.
Creatio ſecūdum Sco.& poſteriores dupliciter ſumitur. vno modo pro factione rei nulla omnino materia ſuppoſita:alio modo pro factione rei in aliquo ſubiecto præiacente.pag.409. col.2.lin.60 pri parte.
Creationis relatio eſt accidens: & non eſt relatio tranſcendens & multa de iſta materia.pa.214. col.1.lin.37.pri.par.
Creatura rationalis dupliciter conſiderari poteſt,vno modo abſolutè:alio modo vt ordinata ad felicitatem.pa.53.colum.2. lin.7.pri.parte.
Creatura omnis rationalis in ſolis naturalibus conſtituta peccare poteſt.pa.285.col.1.li.8.pri.par.
Creatura corporalis immediatè à Deo exiſtit. pa. 300.col.1.lin. 35.pri.parte.
Creaturæ intellectuales ſolæ propriè loquendo ad imaginē Dei ſunt.pa.416.col.1.li 66.pri.par.
Creaturæ ſunt ſimiles Deo, non ſecundum eandem rationē ſpecificam, aut genericam:ſed ſecundum aliqualem analogiam. pa.25.col.2.lin.8 pri.par.
1 Creaturæ an poſsibilis ſit ſublimior gradus diuinæ viſionis quàm ſit gradus animæ Chriſti,quæſtio.10.artic.4 ad 3.pag. 77.ter.parte.
Creaturarum cognitio non relata in cognitionem Dei, dupliciter intelligitur conſtituere peccatum.quæſt.167.art.1.pa.577. ſec.ſecun.par.
Creaturam aliquam incorpoream ponere neceſſe eſt.p.229.col. 2.li.52.pri.parte.
2 Creaturas denominari aliquales ex eo quod conuenit eis ſecundum proprias cauſas:non autem ex eo quod conuenit eis ſecundum primas, & vniuerſales cauſas quomodo ſit intelligendum.q.4.art 2.pag.38.ter.par.
Credere. Licet qui citò credit, leuis ſit corde, non tamen qui citò credit Deo, leuis eſt corde.q.64.art.4.pag 191.pri.ſec.par.
Credere. Quomodò aliqui credant in fide maiorum bene vel malè.q.2.art.6.3.pag.15.ſec.ſecun.par.
Quomodò ſint hæc literæ verba intelligenda:non crederet niſi videret ea eſſe credenda.q.1.a.1.4.2 pag.14.ſec.ſecun.par.
Credere in Deum an ſit vnus actus. ad Du.an. q 2.art.2. pag 12. ſec.ſecun.par.
Credulitas ſeu æſtimatio rei ſcilicet cum aliqua hæſitatione & cum aſſertiua determinatione, dupliciter eſt. q.60. art.3.pag. 197.ſec.ſecun.par.
1 Chriſma quid ſit.q.72.art.1.& 2.pa.332.ter.par.
2 Chriſma eſſe conſecratum ab epiſcopo an ſit de neceſsitate ſacramenti.q.72.art.3.pa.334.ter.par.
3 Chriſmatis conſecrationem an Papa poſsit committere ſingulari ſacerdoti.ibi.ter.par.
4 Chriſma.per totum.ter par.
1 Chryſoſtomus. Vide Paſsio. Paulus.ter par.
C H R I S T V S. vide in litera X.ter.par.
Chriſtus an verè præceperit cæcis eum manifeſtarent.q.104.art. 4 pag.369.ſec.ſecun par.
Chriſtus an fuerit ad literam mendicus. q.187.artic.5.pag.662. ſec.ſecun.par.
1 Chriſtus principaliter venit abolere peccatum totius naturæ quam peccatum vnius perſonæ.q 1.art.3 pag.8.ter par.
2 Chriſtus ſi naturali generatione aliquem produxiſſet, purū hominem produxiſſet.q.2.art.5.ad 2.pa 16.ter.par.
3 Chriſtus quomodò dicatur caput eccleſiæ.q.8.artic.1.pag.6 sett parte.
4 Chriſtus in vſu ſcientiæ infuſæ non indigebat conuerſione ad phantaſmata.ad Duran q 11.art.2.pag.80.ter.par.
5 Chriſtus an voluerit humana volūtate per alios homines aliquid fieri, & non potuerit facere quód fieret. q.13.art.4. pag 89.ter parte.
6 Chriſtus certus erat de euentu mortis, & reliquorū malorum futurorum, & quomodò.q.15.art.7.pag.97.ter.par.
7 Chriſtus non debet dici homo dominicus, & quare.q.16.art. 3.pag.101.ter.par.
8 Chriſtus an meruerit exteriora bona, quia dignitas merendi ſpectat ad charitatem, at per hoc prælat exteriorū bonorum præſentiæ cōxuæ q.19.art.3 a2.p.1.ter.part.
9 Chriſtus prædeſtinatus eſt filius Dei: an hæc locutio ſit propria.q.26.art.1.ad 2.& 3 pa.134.ter.par.
10 Chriſtus propriè eſt mediator inter Deum & hominem.q.26. pag.141.ter.par.
11 Chriſtus ante Ioannis baptiſma quid exercuerit. q 4.artic.1. pag.35.ter.par.
12 Chriſtus in quibus fuit exemplum perfectionis.q.4.art.2.pag. 37.ter.parte.
13 Chriſtus quare nihil ſcripſerit.q.42 art.4 pag.105.ter par.
14 Chriſtus gloriam animæ ſuæ deriuauit in corpus in transfiguratione.q.45.artic.1.pag.113.ter.par.
15 Chriſtus ſua paſſione impleuit legem totam & omnem iuſtitiam omnis generis iuris & præcepti.quæſt.47.artic.1.pagin. 223.ter.parte.
16 Chriſti animæ deſcenſus ad inferos, ad infuſionem luminis gloriæ in ſanctis patribus operatus eſt,quæſt.52.artic.2. pag. 244.ter.par.
17 Chriſtus in ſuo deſcenſu duo genera à purgatorio liberauit. q.52.artic.8.pag.248.ter.par.
18 Chriſtus an corporaliter viſus fuerit à Paulo, & an viſio illa tunc fuerit quando dixit:Saule, Saule quid me perſequeris.q. 57.artic.7.pag.263.ter.par.
19 Chriſtus inquantūm homo an ſtet vel ſedeat in cœlo. qu.58. art.1.pag.265.ter.par.
20 Chriſtus ſecundum quod homo an dicendus ſit filius Dei.q. 58.art.3.pa.265.ter.parte.
21 Chriſti actiones humanæ poſſunt dupliciter conſiderari.q. 1.arti.2.ad 3.pa.5.ter.par.
22 Chriſti perſona dupliciter diſtinguitur.quæſt.2.artic.4.pag. 15.ter.par.
23 In Chriſti perſona ſunt duæ rationes ſubſiſtendi in duabus naturis:licet ſit ibi vnum ſubſiſtens ſimpliciter, & vna ratio ſubſiſtendi ſimpliciter.ibid.
24 Chriſti perſonam eſſe compoſitam, an ſit ſimpliciter & formaliter verum.ibid.
25 Chriſti natura humana ſe habet ad perſonam filij Dei ſicut ſe habet natura Sortis ad perſonam Sortis.quæſt.2.artic.10. pag.10.ter.parte.
26 Chriſti natura corporalis quomodò poſſit agere in angelos. q.8.art.4.ad 3.pag.65.ter.par.
27 Chriſti anima non videt in verbo quicquid videt verbum.q. 10.art.2.ad 1.pag.75.ter.par.
28 Chriſti anima an ex hoc quod ſcit omnia quæ ſcit Deus ſcientia viſionis, ſequatur ipſam ſcire infinita.quæſt.10.arti.3.pag. 76.ter.parte.
29 Chriſti animam an bene concludatur habere per ſcientiam infuſam notitiam omnium ſingularium.quæſt.11.artic.1.pag. 79.ter.parte.
30 Chriſti anima an imperfectius quocunque angelo intuitiuè cognouerit in proprio genere quicquid intueri vtrique datum eſt.q.11.art.4.pag.81.ad Scotum.ter.par.
31 Chriſti animæ ſpecies intelligibiles infuſæ an fuerint perfectiſsimæ.q.11.art.6.ad Sco.pa.82.ter.par.
32 Chriſti animæ an inſit virtus inſtrumentalis ad omnia miracula.q.13.art.2.pa.156.ter.par.
33 Chriſti priuilegium eſt mereri aliis ex condigno.quæſt.19. p.pag.123.ter.parte.
34 Quomodò intelligatur quod inquantum Chriſti humanitas operabatur virtute diuinitatis facſimilum Chriſti erat efficaciſsimum ad delenda peccata per gratiam.quæſt.2.artic.3. ad 1.pag.129.ter.par.
35 Chriſti carnē efficere, aliter attribuitur perſonæ ſpiritusſancti:& aliter filio eandem aſſumere.q.32.a.1.1.pa.164.ter.par.
36 Chriſti corporis formatio in primo inſtāti fuit perfecta eſſentialiter:non autem quantitatiuè.q.33.art.1.pa.168.ter.par.

37 Chriſti animæ an inconueniat quod aliqua perfectio actus ſecundi ei de nouo aduenerit.q.34.art.2.pag.171.ter.par.
38 Chriſti doctrinæ excellentia penes quæ attendatur.q.42.art.1.pag.203.ter.parte.
40 Chriſti anima an habuerit poteſtatem præſeruandi corpus ſuum à morte.q.47.art.1.ad Sec.pag.216.ter.par.
41 Chriſti anima vnde habuerit prædictam poteſtatem.ibi.
42 De Chriſto clamore in cruce duplex modus dicendi.eod.art.ad 2.pag.217.ter.par.
43 Chriſti mortis celeritas fuit & naturalis & voluntaria.ibi.
44 Chriſti verba, ego pono animam meam &c.& ſimilia, quomodo intelligantur.q.50.art.3.ad 1.pag.238.ter.par.
45 Chriſti corpus viuum & mortuū an fuerit idem numero ſimpliciter.q.50.art.5.ad Sec.pag.239.ter.par.
36 Chriſti mors an fuerit meritoria ex parte animæ.q.50.arti.6.pag.240.ter.par.
47 Chriſti corporis præſeruatio à putrefactione an atteſtetur virtuti ipſius naturæ & voluntariæ morti.queſt.51.arti.3.pag.238 ter.parte.
48 Chriſti mortis tres dies & dies creationis mundi diuerſimodè ordinantur.q.51.art.4.pag.242.ter.par.
49 Chriſti deſcenſus ad inferos, an fuerit ſecundum ſubſtantiam animæ, an ſolum ſecundum effectum.quæſtio.51.artic.2.pag.243.ter parte.
50 Chriſti pœnalitates intrinſecæ quantum durauerint. q. 52. art.4.pag.245.ter.par.
51 Chriſti humanitas quid ſit.q.50.art.1.pag.268.ter.par.
52. Chriſti corpus an conuenienter opinemur eſſe extra totam continentiam cœlorum corporeorum. ita quod planta pedis eius ſit ſupra conuexum ſupremi cœli,quæſtio. 57.artic.4.ad Duran.pag.262.ter.parte.
53 An ſicut ex defectu materiæ magnificētiæ in Chriſto non ſequitur defectus magnificētiæ interioris:ita nec ex defectu materiæ fidei ſequatur defectus fidei in eodem, quæſt. 2. artic 3. pag.53.ter.parte.
54 An ſpes in Chriſto reſpectu ſecundario ſperatorum fuerit habitus aliquis.q.7.art.4.pag.54.ter.par
55 An oporteat in Chriſto ponere ſcientiam inditam, & quare. q.9.art.3.pag.71.ter.par.
56 In Chriſto non fuiſſe ſcientiam ex ſuo genere acquiſibilem per infuſionem, vt fuit in Adam, cur in litera aſſeratur.q.9.art.4.pag.72.ter.parte.
57 An in Chriſti conceſſa cognitione abſtractiua omnium ſingularium: cōcedenda ſit cuiuſlibet ſingularis propria ſpecies in Chriſti intellectum.q.11.art.1.ad Sec.pag.78.ter.par.
58 An in Chriſto fuerit cognitio intuitiua omnium ſingularium ad Sec.q.11.art.1.pag 78.ter.par.
59 Chriſto non eſt adempta poteſtas deriuandi gloria animæ ad corpus: ergo gloria illa claritatis quæ apparuit in Chriſto in transfiguratione, deriuata eſt ab anima, an hæc ratio valeat.q.45.art.2.pag.213.ter.par.
60 Chriſto conuenientium mediante natura humana diſtinctio. q.48 art.5.pag.233.ter.par.
61 Chriſtum deleuiſſe omnia peccata mundi, quomodò intelligatur.q.2.art.4.pag.7.ter.par.
62 Chriſtum fuiſſe aſſumptum à diabolo, quid ſit qu.41.artic.4.pag.200.ter.parte.
63 Chriſtum palàm docuiſſe & in occultu nihil fuiſſe loquutum, quomodò intelligatur.q.42.artic.3.pag.204.ter par.
64 Chriſtum ſedere ad dexteram patris cum dicitur, quam diſtinctionem importet ly ad q.58.art.2.pag.264.ter.par.
Chriſtum ſe ſubdidiſſe ſponte Pilato, qualiter intelligatur.q. 67. art.1.ad 2.pag.238.ſec.ſecund.par.
Chriſtiano exiſtenti in terris infidelium, an liceat omittere ſignū à Chriſtianis deferre ſolitum, vel mutare veſtem, ne Chriſtianus cognitus occidatur.q.2.art.2.pag.12.ſec.ſecun.par.
Chriſtiani an ſint liberi à tributis.q.380.ar.6 pag.104.ſe.ſec.par.
Crudelitas an dicatur à crudo propter aſperitatē ſaporis. q. 159. art.1.pag.549.ſec.ſecun.par.
Crudelitas quomodo ponatur opponi clementiæ, cum ſuperius. q.108.ponatur extremum vnum virtuti vindicationis qu.159. art.1.ad 1.pag.ead.ſec.ſecun.par.
Crudelitas an importet inflictionem pœnæ ex culpa.quæſt.159. art.2.pag.550.ſec.ſecun.par.
Cultus eccleſiaſtici ſuperfluitas quale peccatum ſit.quæſt.91.art. 1.& 2.pag.326.ſec.ſecun.par.
Cultus veteris legis hodie à iudicibus ſeruatus, an habeat rationem mendacij.q.93.art.1.& 2.pag.328.ſec.ſecun.par.
Cupiditas eſt radix omnium malorum. Ad Duran.q.84. artic. 1. pag.265.pri.ſec.par.
Culpa plus habet de ratione mali, quàm pœna quæcunque tam ſenſus quàm damni pag.216.col.2.li.10.pri.par.
Curioſitas. An ſufficienter dictum ſit de curioſitate ſenſitiuæ cognitionis.q.167.art.2.pag 578.ſec.ſecun.par.
Curioſitas, gula & luxuria quomodò differant.q.167.artic.2.ad 1.pag.589.ſec.ſecun.par.

D

DAmnatus quilibet deſcēdit ad inferos cū armis ſuis, id eſt cum aliqua mala voluntate, in qua obſtinatus perſeuerat & non ſolum cum auerſione ab vltimo fine verò.q.108.art.8. pag.363.pri.ſecun par.
Damnum ex mutuo emergens an liceat exigere.quæſt.78.art.2. pag.259.ſec.ſecun.par.
Dare minus indigenti iuſto quam magis indigenti peccatori melius eſt, niſi indigentia in eo ſit multo maior.quæſt.32.artic.3. pag.116.ſec.ſecun.par.
Debitum ſecundum decentiam ad opus operatum eſt debitū ſecundum neceſſitatem ad opus operans miniſtri.quæſt.64.art. 6.pag.292.ter.par.
Debitum vt commune quomodo fiat debitum vt proprium ſine applicatione cōmunis bonis per actum diſtributionis ad bonum particularem.q.62.art.1.pag.240.ſec.ſecun.par.
Debitum coniugale non reddere, quando & quare eſt peccatum mortale.q.153.art.3.ad 3 pag.511.ſec.ſecun.par.
Decimare præceptum an rectè dicatur iudiciale. queſt. 87. art.1. pag.292 ſec.ſecun.par.
Decimæ partis diuini cultus miniſtris exhibendæ determinatio, vnde prouenerit.q.87.art.1.pag.292.ſec.ſecun.
Decimæ partis determinatio miniſtris eccleſiæ in lege noua exhibendæ, an ſit iuſta.q.87.art 1.pag.ead.ſe ſec.par.
An decimæ in noua lege non diuina, ſed eccleſiaſtica authoritate impoſitæ ſint Chriſtiano populo, quæſtio.87.articu. 1. pag. ead.ſec.ſecun.par.
Eccleſia ſtatuit quod ex integris fructibus decimæ ſoluantur ad exemplum Dei, qui excellentiam valde portionem ſuis miniſtris decreuit: ac per hoc non detrahas eccleſiæ, ſi diuini exemplo decreti mora, excellens quoque ſtipendium Dei miniſtris ſtatuerit.q.87.art.2.ad vul.pag.293.ſec.ſecun.
Decimæ quare nō debeantur omnibus eccleſiaſticis etiam prædicantibus.q.87.art.3 pag.ead.ſecun.par.
Decimarum & præbendarum ius eſt ſpirituale.quæſt 87.artic.3. pag.ead ſec.ſecun.par.
Decimas ex conſuetudine non ſoluentes, quomodò à peccato excuſentur. q.87.art.1.ad 5.pag.292.ſec ſecun.par.
Genti alicui valēti amplecti fidem Chriſtianam ſine onere decimarum, eccleſia concedere debet quod non ſoluent.q.87.art. 1.pag.292..ſec.ſecun.par.
Decimas ſoluere de proprijs prædiis an clerici teneantur, etiam ſi ſint clerici eiuſdem eccleſiæ.q.87.art.4 pag.293.ſe.ſec.par.
Dæmon ſuperatus vacat à tentatione ad tempus.pag.473.col.2. lin.11.pri.parte.
Dæmon. Pactum initum cum dæmone quomodò intelligatur.q. 95.art.4.pag.336.ſec.ſecun.par.
Dæmonis operatiōe an vti liceat ceſſante omni inuocatione pacto vel reuerentia.q.90.art.1.& 2.pag.324.325.ſe.ſec. par.
Dæmones nō ſunt naturaliter mali.pag.289.col.2.li.93.pri. par.
Dæmones ſunt obſtinati in malo: & ſancti confirmati in bono. pag.296.col.1.li.20.pri.par.
Dæmones neque ſunt, neque fuerunt in ordinibus ſecundū gloriæ ſtatum.pag.459.col.2.lin.47.pri.par.
Dæmones non ſunt: ſed fuerunt in omnibus ſecundum ſtatum gratiæ meritoriæ.pag.ead.li.51.pri.par.
Dæmones in ordinibus perſeuerant, ſecundum naturæ conditionem.pag.ead.li.58.pri.par.
Dæmones ſunt ſubſtantiæ intellectuales, non vnitæ corporibus. pag.477.col.1.li.90.pri par.
Dæmones nec per ſe, nec per accidēs, nec directè, nec indirectè cæleſtium corporum actionibus ſubduntur.pa. ead. col.2. lin. 1 pri.parte.
a Dæmones an cognouerit Chriſtum eſſe Meſsiam in lege promiſſum.q.44.art. 1.pag.208.
a Dæmones an cognouerint Chriſtum eſſe verum Deum.q. 44. artic. 1.pag.208.ter par.
Dæmonum vti operatione an ſit peccatum mortale.q.90. art.1. & 2.pag.ead.ſec.ſecun.par.
Dæmonum tacita & expreſſa inuocatio quomodo diſtinguātur q.95.art.3.pag.334 ſec.ſecun.par.
Dæmonum apparitiones quinque modis fiunt.quæſt.95.artic.3. pag ead ſec.ſecun.par.
Secunda ratio literæ ſumpta ex parte futuri euentus ad probandum omnem diuinationem quæ fit per inuocationes dæmonum eſſe illicitam, eſt efficax.q.95.art 4 pag.336.ſe ſec.par.
Dæmonibus eſt prælatio.pag.402.col 1.li.9.pri.par.
Dæmonibus non eſt illuminatio.pag.ead.li.48.pri.par.
Defectus de quo eſt ſermo in litera ſanct.doct.q.19.arti.6.an negatiuè vel contrariè ſumatur pag.115.col 2.li.9.pri.par.

Defectus in voluntate, vnde voluntas eſt cauſa deficiens, eſt idē ſubiecto, & formaliter cauſa per accidens ex parte cauſæ quia eſt ipſamet, & eſt idem ſubiecto, tantùm cauſa per accidēs ex parte effectus tantum: quia eſt idem ſubiecto voluntati: & das voluntati eſſe cauſam deficientem, nō dādo cauſalitatem, ſed deficientiam q.75. artic.1. pag. 238. pri. ſec. par.
Defectiua vt ſic quia penes maiorem elongationem à perfectione magis defectiua ſunt, conſequens eſt quod maior defectus non ſit à minore defectu, vt à propria cauſa, ſed ex ipſa elongatione interueniit. q.22. artic.2. ad 1. pag. 77. pri. ſec. par.
In defectiuis, cauſa defectiua non eſt propria cauſa effectus defectiui quò ad defectum: ſed ex hoc ipſo quòd magis elongatus à perfectione, magis defectiuus eſt. ibi.
Quia menſura debet eſſe certiſsima, nihil prohibet quò ad nos, defect⁹ menſurari penes acceſſum ad aliquod poſitiuum ſummè deficiens: ſicut infirmitates, maiores & minores dicimus per acceſſum ad mortem, & ſimiliter potentialia per acceſſum ad materiam primam: cùm in rei veritate, illæ per receſſum à vita, & illæ per receſſum ab actu maiores vel minores ſint. ibidem.
Diffinitionis delectationis explanatio quæſti 31. artic. 1. pag. 98. pri. ſecundæ partis.
Delectari in aliquo, propter ſe formaliter diſtinguitur in litera, non contra delectari propter ſe finaliter quomodolibet, ſed finaliter vltimate q.70 pag. 222 pri. ſec par.
Delectatio moroſa coniugati de actu matrimonij cogitato, non eſt peccatum mortale. q.74. art.7 pag. 235 pri ſec. par.
Delectatio quandoque exigit ſubiectum & obiectum. & tres actus, ſcilicet coniunctionis, eorum cognitionis, tam obiecti quàm coniunctionis immutationis appetitus: quæ eſt formalis delectatio. 98 pri ſec. par.
Delectatio ſecundum ſe eſt tota ſimul, & abſque tempore: per accidens autem (ſcilicet ratione motus adiuncti) aliqua eſt non tota ſimul, & in tempore. q 31. art 4. pag 99. pri. ſec. par.
Delectatio eſt ſolum paſsio concupiſcibilis, & quare. q.23. arti 4. pag. 80. pri ſecun par.
Delectatio & triſtitia in voluntate non ſunt verè paſsiones. q.31. artic. 4. pag. 99. pri. ſec. par.
Delectatio in actu coniugij bene circunſtantionati, non eſt peccatum ſed donum Dei q 153. art 2. pag. 519. ſec ſecun par.
Delectatio moroſa quare eſt peccatum mortale. quæſt. 154. artic. 4 2. pag. 518 ſec. ſecun. par.
An immunitas à delectatione in ſeminis reſolutione ſit de ratione virginitatis tanquàm materia. quæſt. 152. artic. 1. pag. 504. ſec. ſecun par.
Delectatio eſt in ratione ſubiectiuè tanquam in imperante, in appetitu autem tanquam in eliciente, quæſt. 74. articu. 6. pag. 235. pri ſecun. par.
An operatio ſit propria cauſa delectationis, vt conſtitutio in connaturale bonum, an indiſtinctè quæſtio. 32. articul. 1. pag. 102. pri ſecundæ partis.
Delectationem ſequi operationem, accidit ei inquantum eſt paſſio non enim omnis paſsio ſequitur ſic operationem. q.22. art. 3 pag. 78. pri. ſec. par.
Quomodò ſaluetur veritas literæ, dicentis quod delectatio cauſatur ex hoc quod appetitus requieſcit in bono adepto: quum apud ſanct. doct. delectatio ſit quies appetitus. quæſt. 4. artic. 1. pag. 15. pri. ſecun. par.
Relatio conuenientiæ vel diſconuenientiæ in actu exerci[illegible] concurrit ad cauſandam delectationem vel triſtitiam. vt ratio agendi. q.32. artic.1 pag. 102. pri. ſec. par.
Delectatio & operatio conſequens, eadem numero bonitate morali bonæ ſunt: ac per hoc optimam operationem ſequens delectatio, optima eſt non minore bonitate, & non magis nec minus bona moraliter q.34. art 3. pag. 109. pri. ſec par.
Delectationis bonitas eſt cauſa bonitatis, in operatione cauſalitate ſeu redundantia analoga: in qua ſaluatur identitas numeralis, in cauſa & cauſato. q.24 art 4. pag. 82. pri. ſec. par.
Delectationem eſſe finem principalem propter quem aliquid bonum dicimus, quomodo intelligatur. quæſt. 58. artic. 9. ad 2. pag. 193. ſec. ſecun. par.
Delectationes venereæ an magis opprimant rationem, quàm vinariæ quæ ſunt in ebrietate. quæſt. 151. arti. 3. ad 2. pag. 503. ſec. ſecun. par.
An delectationes aliorum ſenſuum à tactu non pertineant ad naturam hominis conſeruandam, niſi prout ordinatur ad delectabilia tactus. ead pag. & par.
Delectationes propriæ in indiuiduis ſunt duplices: quædam conſonæ naturæ indiuiduali, & quædam æſtimationi ſeu conſuetudini ex æſtimatione, primæ ſpectant ad concupiſcentias naturales, alteræ ad irrationales. q.30. art 3. pag. 96 pri ſec par
Delectationes & concupiſcentiæ naturales dicuntur, quæcūque ſunt, non per æſtimare aliquid. q.31. art. 6. pag. 102. pri. ſe. par.
Delectiones tactus eſſe ad quas ordinantur concupiſcentiæ naturales tripliciter poteſt intelligi. q.31 pag. 101. pri. ſe par.
Delectiones ab appetitu intellectiuo appetuntur propter operationes, econtrariò autem appetitus ſenſitiuus tendit in operationes propter delectationes. q.4. art. 2. pag. 15. pri. ſe. par.
Quomodò ſtent hæc ſimul, Delectatio propter ſe & nō propter aliud appetitur. ſi ly propter, dicat cauſam finalem, & delectationes ſunt propter operationes. q.4. art. 2. pag. 15. pri ſec. par.
Delectabile conueniente diſtinguitur in delectabile naturale à rationali ſeu inconueniens ſecundum naturam, & ſecundum apprehenſionem. vbi ly ſecūdum denotat cauſam conuenientiæ ex parte ſubiecti, & non ex parte obiecti. quæſt. 30. artic 3. pag. 96. pri. ſecun. par.
Deliberatio. An per ſubtractionem deliberationis ſoluatur ſpecie actus moralis q.88. art. 6. pag. 281. pri. ſec. par.
Non quàm citius poteſt deliberat, qui inter deliberandum ad aliud diuertit: ac per hoc qui ad aliud aſpicit vanè, non quàm citò poteſt de ſeipſo deliberat, & ſic eſt reus omiſsionis præcepti diuertendo non quàm citò poteſt deliberando. q 89 art. 6. pag. 284. pri. ſec. par.
Demonſtratio duplex, ſcilicet quia & propter quid. pag. 13. col. 2. lin. 30 pri. par.
Denominatio extrinſeca eſt duplex, quædam pura, & quædam cauſalis. pag. 32. col. 2. li. 26 pri. par.
Denominatio dupliciter eſſe dicitur, quædam ſcilicet intrinſeca, & quædam extrinſeca, & quid vtraque ſit. pag. eadem colum. 2. lin. 18. pri. parte.
4 Denominatio humanum. 2. ter. par.
Denominatiuum extrinſecum nihil formæ addit ſuper denominatiuum formale. q.20. art. 4. pag. 72. pri. ſec. par.
Denuntiari publicè an debeat peccator. ſi deſit ſpes emendationis ipſius. q.33. art 8. pag 135. ſec ſecun par.
Denuntiatio an exigatur ad executionem pœnæ à iure inflictæ. q.11. art. 2 pag. 56. ſec. ſecun par.
Denuntiatio talis pœnæ an exigatur. ead. pag. & par.
Denuntiationis via procedens prælatus, an præcipere & inquirere poſsit. q.33. art. 7 ad 5. pag. 125. ſec. ſecun. par.
Deriuatio. Actus pri. ſec. par.
Deſiderium intellectum humanum ob cognita prima cauſa niſi an eſt, habere naturale deſiderium ad cognoſcendam primam cauſam quid eſt: quomodò intelligatur. quæſt. 3. art. 8. pag 14. pri. ſecun. par
Deſperatio ex parte obiecti eſt prior timore & illi⁹ cauſa. timor verò ex parte modi attingendi obiectum eſt deſperationis cauſa. q 45. art. 2. pag. 131 pri. ſec. par.
Detractor an dicatur. qui dicit bonum opus ex mala voluntate factum. q.73. art. 1 pag. 247 ſec. ſecun. par.
Detractio materialiter in his quæ pertinent ad honeſtatem vitæ ex genere verborum: an ſit peccatum mortale. quæſt. 73. art. 2. pag. 248. ſec. ſecun. par.
Detractio materialiter quando non eſt peccatum mortale. q.7 artic. 2 pag. 251. ſec. ſecun. par.
Detractionem audire in tribus caſibus, quare & quando ſit peccatum mortale. q.76. art 4. pag 159. ſec. ſecun. par.
Deuotio an ſignificet actum voluntatis, aut qualitatem actus. q. 81. art. 1. ad 1. pag. 293. ſec. ſecun. par.
Deuotio in quem actum voluntatis reſpectu finis imparier. qu. 27. art. 1. pag. 104. ſec. ſecun. par.
Deuotio an ſignificet actum voluntatis, aut qualitatem actus. ead. ſec. ſecun.
Deuotionis cauſæ intrinſecæ. q.82. art. 3. pag 296 ſe. ſec. par.
Deuotionis nomen vnde ſit, & quid ſignificet. quæſt. 28. artic. 1. pag. 110. ſec. ſecun. par.
Deuotionis cauſa qualis ponatur in mulieribus & ſimplicibus. q. 28. art. 3 pag. 108. ſec ſecun. par.
Deus quomodo quandoque pro eſſentia: & quandoque pro perſona ſupponit quandoque pro eſſentia tantùm: quandoq; pro tribus ſuppoſitis. pa. 105. col. 1 li. 30 pri. par.
Deus nō generat cum dicitur an detur intelligi quòd generatio diuinæ naturę repugnet. pag. ead. col. 2. li. 40. pri. par.
Deum eſſe ens per eſſentiam quo pacto exponatur. pag. 209. co. 2. lin. 5. pri. par.
Deus dupliciter ſumi poteſt, abſolutè ſcilicet. & vt primū agens. pag. 211. col 1. li 54 pri par.
Deus ſolus pater & filius & ſpiritus ſanctus ab æterno eſt. pag. 279. col. 1. li. 85. pri. par.
Deus non eſt primum quod à nobis cognoſcitur. pag. 401. col. 1. lin. 34 pri. par.
Deus omnia in nihilum redigere poteſt. pagi 443. colum. 2. lin. 38. pri. par.
Deus in omni operante operatur ſic quòd ipſe res proprias operationes habeat pag. 446. col. 2. li. 81. pri. par.
Deus non poteſt facere contra rerum ordinem vt à prima cauſa depen-

pependet.pag.447.col.2.li.5.pri.par.
Deus poteſt facere præter rerum ordinem:prout ex qualibet ſecundum cauſarum dependet.pag.ead.lib 24.pri.par.
Deus quomodò alia videat pag.83.col.1.lib.4.pri.par.
Deus per eſſentiam ſuam & rationem cognoſcendi an cognoſcat alia à ſe in ſeipſis in eſſe obiectiuo ſeu cognito poſitis per actũ intelligendi diuini intellectus pa.ead.lin.65.pri.par.
Deus cognoſcit alia à ſe cognitione propria. pag 84. col. 1.lin. 65.pri.par.
Deus ad hoc vt in eſſentia intellecta ſecundum proprias rationes omnium intelligat:quid requiratur,pag.85.col.1.lin.78. pri.parte.
Deus non entium ſcientiam habet.pag.86.col.2.li.52.pri.par.
Deus mala cognoſcit.pag 77.col.1.li.10.pri.par.
Deus an per eſſentiam ſuam ſingularia cognoſcat pag.ead.col.2. lin.30.pri.par.
Deus contingentia futura cognoſcit,pag.81 col.1.li.1.pri.par.
Deus quomodò apud ſe omnium rerum rationes habeat.pag.90. col.1.li.87 pri par.
Deus vult ſe & alia,pag 111.col.1.li.17.pri.par.
Deus an non ſolùm vult alia,ſed vult omnia, quæ velle poteſt. pag.ead.col.2.li.35.pri.par.
Deus neceſſitate abſoluta vult aliquid non omnia:niſi ex ſuppoſitione pag.112.col.2 li.2.pri.par.
Deus amat omnia exiſtentia:non tamen eo modo ſicut nos. pa. 121.col.2.li.15.pri par.
Deus ex parte actus amandi:omnia æqualiter amat.pag. eadem. lin.59 pri.par.
Deus magis meliora diligit pag.ead.lin 84 pri par.
Deus non eſt iuſtitia commutatiua,pag 122.col.1 li.86.pri.par.
Deus quo pacto ſub ſua omnipotentia contineatur pag 183. co. 2.lin.72.pri.par.
Deus abſque ordine ſapientiæ & iuſtitiæ ſuæ nihil operari poteſt. pag.140.col 1.li.64.pri.par.
Deus poteſt alia facere quàm quæ facit.pag.eadem.col.2.lin.16. pri.par.
Deus an qualibet re à ſe facta:aliam meliorem facere poſſit. pa. eadem.li 82 pri.par.
Deus vt obiectum formale, proximus vt obiectũ materiale ſub formali & vt materia,& cætera vt materia tãtùm diliguntur: & eorum declaratio.q.25.art.1.pag.93.ſec.ſecun.par.
Deus immediatè amatur in via,cum quo tamen ſtat quod mouet ad actum amandi per ſpeculum creaturæ.quæſt.27.art.4.pag. 105.ſec.ſecun.par.
Deus poteſt fieri dupliciter pars alicuius,ſecundum illud:Dominus pars hæreditatis.q.181.art.3.pag.638.ſec.ſecun.par.
Deus ſecundum, quod eſt altiſsima cauſa, dupliciter exponi poteſt.pag.7.col.2.li.16.pri.par.
Deus quando formaliter capiatur: & quid Dei nomen importare habeat, & quomodò etiam quadrupliciter conſiderari poteſt.pag 8.col 1.li.5.pri.par.
Deo quomodò nihil ſit prius neque ſecundum rem neque ſecundum intellectum:& propter à genus non habet.pag.21.col. 1. lin.penul.pri.par.
Deus theologiæ ſubiectum eſt,pag.8.col.1.li.78.pri par.
Deum eſſe,eſt demonſtrabile à poſteriori ſeu per effectum.pa. 14. col. 1.li.pri.par.
Deus non eſt corpus.pag.16.col 2.li.22.pri.par.
Deus tripliciter ſumi poteſt,pag 18.col. 2.li.76.pri par.
Deus eſt idem quod ſua eſſentia,ſeu natura.pagina 19. col. 1.li. 51.pri.par.
Deus eſt ſuum eſſe.pag ead.col.2.li.91.pri.par.
Deus an ſit in aliquo genere reductiuè pagina.20.col.2.lin.80. pri.par.
Deus eſt omninò ſimplex.pag.21.col.1.li.30.pri par.
Deus non poteſt eſſe accidens.pag.21.col.1.li 34 pri.par.
Deus cum ſit prima cauſa efficiens:quomodò non ſit forma: aut materia alicuius compoſiti.pag.22.col.2.li.45.pri par.
Deus eſt maximè perfectus,pag.23.col.2.li.50.pri.par.
Deus ab homine puro per eſſentiam in hac vita mortali videri non poteſt,pag.63 col.1 li.1.pri.par.
Deus eſt bonus,pag 30.col.2.li.88.pri.par.
Deus eſt ſummum bonum ſimpliciter pa.ea.col 2.li.19. pri.par.
Deus ſolus eſt bonus per eſſentiam,pag.31.col.2 li.14.pri.par.
Deus pro naturæ nomine,quando ſumatur,pag.32.col.2.lin.90. pri.par.
Deus eſt infinitus,pag 35.col.1.li.74.pri.par.
Deus dupliciter intelligitur,vno modo ſecundum ſeipſum, alio modo ſecundũ virtutem diffuſam,pag.38.col.1.li.70.pri.par.
Deus eſt in omnibus rebus intimè.pa.ea li.78.pri.par.
Deus quonam modo in omnibus rebus adſit,pag 40.colum.1.li. 48.pri par.
Deus eſt vt in re,& vt in loco ſecundum aliquid vbique. pag. 38. col.1.li.81.pri.par.
Deus eſt in aliquo dupliciter,ſcilicet effectiuè, & obiectiuè,pag. ead.li.84.pri.par.
Deus eſt vbique per eſſentiam,præſentiam & potentiam,pag.ea. col.2 li.19 pri.par.
Deus quo pacto in ſanctis per gratiam exiſtat.pag.40. colum.2. lin.12.pri.par.
Deus quo pacto in omnibus per præſentiam exiſtat, pag.eadem. lin.89.pri.par.
Deus quonam modò in omnibus per eſſentiam ſit. pag.41.co.1. lin.12.pri.par.
Deus quo pacto in omnibus per potentiam ſit,pag. eadem lin. 36.pri.par.
Deus ſolus omnino immutabilis exiſtit pa.42.col.1.li.7.pri.par.
Deus eſt maximè æternus.pag.44.col 2.li.80.pri.par.
Deus eſt vnus.pa.51.col.2.li.vlt.pri.par.
Deus eſt maximè vnus.pag.51.col.1 li 48.pri.par.
Deus in ſe eſt maximè cognoſcibilis,pa.ea.col.2 li.35.pri.parte.
Deus ex creaturis à nobis nominari poteſt:non autẽ ſecundum quod eſt ſecundum ſe pag.65 col.1.li.4 pri.par.
Deus cùm dicamus eſt bonus quis ſenſus ſit,pag.66.col.2.li. 52. pri.par.
Deus eſt vnus re:& plures ſecundum rationem dupliciter percipi poteſt.pa.68.col.1.li.48.pri.par.
Dei vnitas ex parte eius eſt eminens, ex parte verò intellectus noſtri eſt proportio eius ad ſenſibilia.pag.ea.li.72.pri.par.
Deus an ſit extra totum vniuerſi ordinem:ita quòd creaturæ ad ipſum ordinẽtur:& non econuerſò pa 73.co.2.li.83.pri.par.
Deus eſt nomen naturæ quò ad id ad quod nomen impoſitum eſt operationis verò quò ad id in quo impoſitum eſt, pag. 74. col.2.li.86 pri.par.
Deus apud S.Thom.eſt vnius tantùm rationis formalis eleuatæ comprehendentis omnia,&c.pa 78.col.2.li.58.pri.par.
Deus eſt ſcientia perfectiſsima,pa.79.col.1.li.2.pri.par.
Deus ſeipſum per ſeipſum intelligit pag.ead.col.2.li. 88.pri.par.
Deus ſeipſum perfectè comprehendit pa.80 col.2.li.pe.pri.par.
1 Deus intelligi poteſt tribus modis pluſquàm genere diuerſis communicare ſeipſum creaturæ,quæſtio.1.artic.1.in cor. pag. 2.ter.parte.
2 Deus an fallere poſſit.q 5 pa.45.ter.par.
3 Deus eſt homo, an hæc propoſitio ſit in materia naturali, & per ſe,q 16,art.1,ad 1.pag.100.ter.par.
4 Quomodò intelligatur, Deum ſupponere pro parte,q.16,art. 2,ad 3.pag.101.ter par
5 An ſolius Dei natura prædicetur de ſuppoſito.quæſt 17.art.1. pag 110 ter.par.
6 In Deo nihil inueniri præter rationem ſuæ naturæ,quomodò intelligatur q.1 art.1 pag 10.ter par.
Dei tria ex ſenſibilibus cognoſcimus,ſcilicet cauſalia,negatiua,& ſupereminentia pag 64 col.1 li 37 pri par.
Dei cognitio perfectior habetur à nobis,per gratiam, quam per notionem naturalem pag ead.li 86.pri par
Dei cognitio per gratiam in hac vita naturali præfertur non ex parte modi,ſed ex parte obiecti.pag ead col.2.li 4.pri. parte.
Deũ alia à ſe cognoſcere neceſſe eſt pag 81 col 1 li 86 pri par.
Deum ad videndum,an ex parte viſiuæ virtutis aliqua ſimilitudo exigatur pag 54.col.1.li 11.pri par.
Deum ad videndum,an impoſsibile eſt concurrere aliquam ſimilitudinem ex parte rei viſæ pag ead.li.16.pri.par.
Deum videri ſenſu, viſu, & quacunque alia vi ſenſitiuæ partis eſt impoſsibile pag 55 col.1 li.17 pri par.
Deum videntium vnus perfectius videbit quàm alius.pa.58.col. 2 li 90 pri par.
Deum videntes non vident in eo alia per ſpecies eorum:ſed per ipſam diuinam eſſentiam intellectui eorum vnitam pag 61. col.2 li.68 pri par.
Deo quo pacto multa attribuãtur.pag.142 col.2. li.24 pri par.
7 In deo inuenitur duplici modo ſubſiſtens & habens naturam. q.3 art.2.pag 27 ter par.
Deo ſunt perfectiones omnium rerum,pagina eadem,colum.2. lin penul.pri.par.
Deo alia cognoſcuntur,non in ſeipſis:ſed in ipſo Deo.pagin.82. col 2 lin.71.pri par.
1 Diabolus Quomodò diabolus machinando in mortem Chriſti excesſerit modum poteſtatis ſibi à Deo traditæ.q 49. ar.8. pag 233 ter par
Dialectica.Tam dialectica quàm demonſtratiua docens eſt vna ſed in vſu eſt differentia: quia dialectica vtens eſt vna, demonſtratiua verò multiplex q 57 ar.6.pa.170 pri ſec par.
Dies ſex ſufficienter numerantur pag 316. col.1 li 30.pri par.
Differentia biſariam diſtinguitur,ſcilicet ſecundum rationem & ſecundum rem.pag 19 col 1.li.87 pri.par.
Differentia ſecundum rationem latitudinem habeat,pag.26.col.

1.lin.12.pri.par.
Differentia tangens entia inquantum ſunt, & non ſunt quæ ſit. pag 85.col.2.li 77.pri.par.
Differentia qualis ſit inter ly Deus: & ly homo in ſupponendo. pag.185.co.li.84.pri.par.
Differentia inter motus per ſe & per accidens qualis ſit.pag.226. col.1.li.30.pri. par.
Differentia aſsignata inter receptionem materiæ & intellectus quæ ſit.pag.251.col.2.li.16.pri.par.
Differentia inter conſequentia formam: & conſequentia materiam quo ad neceſsitatem contingentium à ſancto doctore poſita an nulla ſit pag.149.col 1.li.31.pri.par.
Differentia quæ ſit inter ea quæ fiunt à natura.& quæ fiũt ab arte non quacunque,ſed cooperãte natura quæ ſit,pag.449.co. 2.lin.95.pri par.
Differentia inter intellectum & voluntatem quomodò ſaluari poſsit.pag.476.col.2.li.73.pri.par.
Differentia aſsignata inter cognoſcentia,& non cognoſcentia an vera ſit.pag 79.col 2.li.52.pri par.
1 Differentia inter ſuppoſitum & naturam an habeat locum in angelis.q.2.art.2.in cor.pag 16.ter.par.
Differentia perſonarum penes coniunctionem ſecundum ſe, & non ſecundum ſe,quomodo ſit radix inhabilitatis & habilitatis ad coniugium inter ſe.q.154 art.9.pag.525.ſe.ſec.par.
Diffinitio proceſſus compoſitiuo miniſtrante diuiſione inueſtigatur,pag 44 co.2.li.52.pri.par.
Diligere dupliciter ſumitur ſcilicet notionaliter & eſſentialiter. pag.180.col.1.li.18.pri.par.
Diligere ſumendo eſſentialiter pater & filius non diligunt ſe ſpiritu ſancto.pag.ead.li.22.pri.par.
Diligere ſumendo notionaliter pater & filius diligunt ſe ſpiritu ſancto.pag.ead.li.26.pri.par.
Diligere corpus proximi quomodo poſsimus ex charitate, cum non poſsit nos reamare.q 25.art 5.pag 99.ſe ſecun.par.
Diligere non tenemur omnes æqualiter ſed poſſumus nobis magis coniunctis maius bonum optare.quæſt 26.art.7.pag. 100. ſe c.ſecun par.
An ceteris paribus magis meritorium ſit diligere amicos quàm inimicos,vel econtrariò.q.1 4art.7 pag 106.ſe. ſec.par.
Diligere aliquem in quantùm debet. & diligere alium pluſquam debet,eſt impoſsibile.q 44 art.8 ad 1.pag.156.ſec par.
An homo offenſus teneatur ſub præcepto diligere in ſpeciali inimicum petentem veniam.q 8.art.8.pag.289.ſe.ſecun.par.
Dilectio naturalis in beatis remanet,pa. 82.co 2.li.90 pri.par.
An dilectionis diuerſitas quæ eſt ſecundũ charitatẽ ex parte obiecti,ſit ſecundum ſpem.q.36.ar.7.pa 100 ſe.ſec.par.
An in dilectione proximi ex charitate,oporteat ei velle charitatem.q.25.ar.1.pag.91.ſe.ſec.par.
Diſcordiæ ortus ex inani gloria & inuidia,an ſit effectiuè vel formaliter q.37.ar.2.pag.140.ſe ſec.par.
Diſpenſator eleemoſynarum poteſt pro ſe,ſi indigeat eo tenore quo pro aliis diſpenſare q.32.ar.9.pag.120.ſe.ſec.par.
An egens diſpenſatione in vna conditione ieiunij & propterea
1 diſpenſatus ſit totaliter liber à vinculo præcepti de ieiunio.q. 147.art.7.pag 489.ſe ſec.par.
Diſpenſationi rectoris ſubiacet defectus in perſona vel caſu. q. 97.ar.4.pag 306.pri.ſe.par.
Scluſa conſuetudine,ex hoc ipſo quod aliquis conſtitutus eſt rector multitudinis commiſſa quoque eſt ſibi authoritas diſpenſandi in lege ſuperioris,ſcilicet quo ad leuia,quò ad frequentia, & quo ad propria.ibi.
Diſperſa inferius eſſe vnita ſuperius verum eſt cæteris paribus.q. 23 ar.4 pag.80 pri.ſe par.
1 Diſplicere poteſt dupliciter ſumi.q.84.art.8.& 9. pag. 402. 403.ter.par.
Diſpoſitio.Hæc verba literæ in omni inordinata diſpoſitione ſpecifica ſumitur ex parte cauſæ extrinſecę,vel intrinſecæ effectiuæ vel formalis:de intrinſeca vel quaſi intrinſeca cauſa propria verificãtur,non materiali vt ſic:quoniam nulla res ponitur in eſſe per materiam,ſed ex qua ponitur in eſſe quæ eſt vt formalis & actiua,& non ſolùm materiæ rationem habens diuerſimodè.q.92.ar 2.pag 362.pri.ſec.par.
Diſputare de materia fidei an liceat laicis.q.10.art.7.pag.41.ſec. ſecun.par.
Diſputare publicè de materia fidei an liceat clericis.ead.pag.ſec. ſecun par.
Diſtantia quadruplex,ſcilicet ſitualis,naturalis,ſuppoſitalis, virtualis.pag 19.col 2.lin 71.pri.par.
Diſtantia mutuum dupliciter dicuntur,ſcilicet diſsimilitudine cõditionum,vel proportione coniunctionis.pag.337.col.1.li.26. pri.par.
An maior ſit diſtantia contraria quam contradictoria.q.79.ar.4. pag.266.ſe.ſec.par.
1 Diſtingui ſecundum rem contingit dupliciter. primò vt duæ
0 res,quarum vna nihil eſt alterius ſecundò ſic vt vna res includat totam aliam & ſuperaddat ei aliquid aliud.q 2.artic. 2. in cor.pag.11.ter par.
Diſtinctio omnis oportet,quòd ſit per aliquod intrinſecum:formam ſcilicet & materiam.pag 191 col 1.li.41.pri.par.
Diſtinctio contra res vnius ordinis cauſarum & cauſarum an congruenter à Dionyſio poſita ſit pag. 5 col 1 li. 1.pri.par.
Diſtinctio relatiua prima inter reales diſtinctiones ponitur. pag. 193.col.2.lin.27.pri.par.
Diſtinctio ſancti doctoris.quod dupliciter ordinetur aliquid ad alterum actiuè ſcilicet vel paſsiuè an ſufficiens eſſe videatur. pag 453 col.2.li.60.pri par.
Diſtinctio intelligere animæ à ſancto doctore in litera poſita videlicet.quòd oportet animam intelligere aut per conuerſionem ad phantaſmata aut per conuerſionem ad ſuperiora an ſufficiens ſit pag.401.col.1.lin.84 pri.par.
Diſtinctio minima eſt in diuinis:quoniam relatiua & conuenientia eſt ſumma quia ſunt eadẽ res ſumma & ſimplicisſima: & omnino indiuiſa,pag. 99.col.1 li.6. pri par.
Diſtinctiua ſpecificè per ſe ſunt diuerſificatiua rationis formalis eius quod diſtinguitur q.72 art.1.pag 260 pri.ſe.par.
Diſtributor communium bonorum qui fraudem fecit, aliter reſtituere tenetur quàm teneatur boſtis qui dona communia iniuſtè diripuit.q 62 ar 1.pag.205.ſe.ſec par.
Diſtributor faciens recompenſationem ei cui minus dedit quam debuit,hoc facit per comparationem rei ad rem.q.61.ar.1.pa. 205 ſe.ſec.
Diuerſa non oportere eſſe ſimiliter,niſi propter aliquid vnum in quo conueniunt & à quo dependent,quomodò intelligendum eſt.q.171.art 4.pag 500 ſe.ſec.par.
1 Diuina eminentia in timore reuerentiali Chriſti an habuerit rationem reuerendi quatenus eminentia Dei abſolutè,an quatenus potens eſt infligere malum.q.7.art.6.pa.55 ter.par.
Diuiſio propria boni humani eſſe dicitur,pa.30. col.1.linea. 50. pri.par.
Diuiſio propriè eſt boni in eo quod bonum,pag. eadem, lin. 53. pri par.
Diuiſio an ſit prior vnitate non ſimpliciter:ſed ſecundum noſtræ apprehenſionis rationem pag. 11 col.1.li.5.pri.par.
Diuiſio animalis in partem mouentem & in partem motã in cæteris animalibus eſt diuiſio in partes integrales formaliter & non in partes eſſentiales niſi cauſaliter:in homine autẽ quãde duplex motiuum habet,ſcilicet ſenſitiuum & intellectiuum eſt diuiſio in partes integrales quo ad motum prouenientem ab appetitu ſenſitiuo,pag 134.col.1.lin.49.pri.par.
Diuitiæ habitæ,an per ſe natæ ſint perfectionem charitatis impedire.q.186.art.3 ad 4.pag.648.ſe.ſec par.
Diuitiarum amor an ſit menſurandus ad finem vitæ ſecundum conditionem cuiuſque q.118.ar.1 pag.307.ſe ſec.par.
Diuinatio quomodo eſt intellectu & ſpectet ad cultum.q.95.ar. 2.ad 2.pag.392.ſe ſec.par.
Diuinatio & vniuerſaliter dæmonum inuocatio. an fieri poſsit abſque eorum cultu q 45.art.4.pag 158 ſe.ſec.par.
Diuinatio per aſtra in quo formaliter conſiſtat. q. 95. art.5.pa.5. 337.ſe.ſec par.
Diuinationis nomine,quid apud theologos & in eccleſia intelligatur q.95 art.1.pag.333.ſe.ſec par.
Diuinationum ſpecies quomodò formaliter damnentur,& penes quid diſtinguatur.q.95 art 3.pag 334.ſe.ſec.par.
Docere in die feſto philoſophiam & aliã diſciplinas licet q. 122. art.6.pag 411.ſe.ſec.par.
Docere. Excellentior eſt modus docendi verbo quàm ſcripto.q. 41.art 4.pag.204.ter.par.
Docens cauſat ſcientiam in addiſcente reducendo de potentia ad actum primum pa.482.col lin.13 pri.par.
Doctrina tanto certior eſt. quanto vniuerſalior & remotior ab opinionibus q 67.art 2.pag 101 pri.par.
Dolor duplex eſſe dicitur, vt paſsio ſcilicet, & vt ſimplex actus voluntatis.pag 98.col.1.li.1.pri par.
Dolor neceſſariò eſt in dæmonibus pag.ea.li.82.pri par.
Dolor eſt paſsio appetitus ſenſitiui ex corporis læſione percepta ſenſu.q.15.art.5.pag.94.ter.par.
Dominium temporalem modificatur à ſpirituali in eodem homine.q.64.art.4 ad 3.pag 218.ſe ſec.par.
Dominium duplex:vt diſtinguitur. ſcilicet contra ſeruitutem, & contra ſubiectionem quandocunque.pag.437. col. 2.lin. 38. pri.par.
Dominium primo modo in ſtatu innocentiæ non erat. pag. ead. lin.43 pri.par.
Dominium ſecundum in illo ſtatu erat. pagina eadem linea 46. prima parte.
Docens ſapientiæ eſt in intellectu formaliter. in volũtate autem

cauſaliter.pag.7.col.2.lin.95.pri.par.
Donum perſonaliter in diuinis ſumptum eſt proprium nomen ſpiritusſancti.pag.181.col.1.lin.91.pri.par.
Donum an ſignificet primò proprietatem perſonalem ſpiritusſancti.vel reſpectum aptitudinalem ad creaturas rationales: vel aliquid aliud.pag.eadem.col.2 li.13.pri.par.
Donum in communi tria manifeſtè importat.ſcilicet rem donabilem,reſpectum donabilitatis:& reſpectum quaſi poſſeſſionis.pag.ead.lin 58 pri. par.
Donum ſupernaturale ſecundum Scotum . non eſt gratia gratum faciens ſeu charitas: ſecus ſecundum ſanctum docto. pag. 424.col 2.lin.25.pri.par.
Donum intellectus,quare eſt neceſſarium,quæſtione.8,artic. 4. pag.12.ſec.ſecun.par.
Donum intellectus,quomodo facit rectam æſtimationem.que. 8 art.5.& 6,pag.53.ſec ſecun.par.
Dona aliter reſpondent virtuti theologicæ, aliter virtuti morali q.52 art.2.pag.177.ſec.ſecun.par.
Donum nullum perdi ſine culpa,quomodò verificetur q.50,art. 2.p.237.ter. par.
Dona ſunt neceſſaria & virtutibus diſtincta. Ad Scotum. quæſt. 68.ar.1.pag.207.pri ſec par.
Dona ſpectantia ad intellectum non diſtinguuntur penes ſpeculatiuum & practicum, Ad autorem,quæſtione 62,ar 4,pagin. 209.pri.ſec.par.
Dona omnia licet ſe habeant vt exequentia in ordine ad inſtinctum ſpiritusſancti , ſicut morales virtutes in ordine ad rationem:ſi comparentur tamen dona inter ſe aliqua dicuntur dirigentia,& aliqua exequentia. quæſtione 69.pagina 212 prima ſecundæ par.
Dubium motum ſuper litera an ſanct.doct. circa declarationem rationis formalis obiecti in æquiuocationem inciderit. pag. 5. col.1.lin.28.pri.par.
Dubium motum ſuper litera an ſcilicet omnia in ſacra doctrina conſiderata in vna formali ratione conueniant,pa.ead. col. 2. lin 57.pri. par
Dubium motum ſuper litera ſimpliciter & ad hominem an ſcilicet omnia in theologia conſiderentur ſub ratione Dei. pagi. 8.col.2.lin. 50.pri.par.
Dubium motum ſuper litera circa illam propoſitionem : omnes potentiæ animæ ad animam ſolam comparantur ſicut ad principium pag 245.col.2.lin.22 pri. par.
Dubium motum ſuper litera circa id quod ſanct.doct. ſupponit omne volitum aut amatur vt finis , aut ad finem, pagina 368. col.1.lin.18.pri.par.
Dubium motum ſuper litera circa illam propoſitionem: quanto aliquid eſt abſtractius,tanto nobilius.pagin.ead.col. 2.lin. 89. pri. par.
Dubium motum ſuper litera circa differentiam poſitam inter intellectum & voluntatem.pag.369 col.1.lin. 50 pri.par.
Dubium motum ſuper litera cur ſcilicet animi noſtri motus in Deum reducitur pag.371.col.1,li.65. Et quod doctor ſanctus per primam motionem à Deo intelligat ibid. lin 67. pri. par.
Dubium motum ſuper litera circa particulam illius propoſitionis:natura rei materialis verè & perfectè cognoſci non poteſt niſi vt in particulari exiſtens cognoſcatur.pag. 381.col. 2. lin 60. pri. par.
Dubium motum ſuper litera circa illam propoſitionem: proprium obiectum noſtri intellectus eſt natura habens eſſe in particulari ſenſibili,&c.ergo intellectus ad hoc vt ſuum obiectum cognoſcat.oporteret vt conuertatur ad phãtaſmata. pagina ead. lin.93.pri.par.
Dubium motum ſuper litera an ſanctus doctor. ſibi contrarius ſit:quando dicit,quod ſenſus exterior ſecundum ſolam mutationem ab obiecto operatur.&c.pag. 385 col.1 li 48 pri. par.
Dubium motum ſuper litera circa quandam reſponſionem qua euaditur , quòd voces non ſignificent ſpecies intelligibiles: non tamen quin ſignificent conceptiones. ſeu formationes, &c.pa.ead.lin.54. pri par.
Dubium motum ſuper litera circa rationem cuiuſdam explanationis , an ſcilicet omnis actionis modus conſequatur formam quæ eſt actionis principium pagina 388. colona 1.lin. 51 pri. par.
Dubium motum ſuper litera circa rationem pro concluſione: quod intellectus non poteſt multa,&c pa.ea.li.66.pri. par.
Dubium motum ſuper litera circa cõcluſionem principaliter intentam totumque articulum tertium quæſt.8 an. ſcilicet totus labor otioſus eſſe videtur,& etiam per accidens pag. 394. col.1.lin.45 pri.par.
Dubium motum ſuper litera an ſcilicet intellectus in ſe ſit actus quidam & vnumquodque ſecundum quod in actu eſt cognoſcibile ſit.pag 395.col.2.lin.9 .pri. par.
Dubium motum ſuper litera an ſibi ſcilicet.ſ.ſit cõtrarius in eo quod dixerit,quod ſpecies intelligibiles ſunt actu intelligibiles, & poſtea dixerit quod habitum per actum cognoſcimus. pag.397.col. 2.li.95. pri.par.
Dubium motum ſuper litera circa differẽtiam aſſignatam inter angelum & ipſum Deum.pag.398.col. 2,lin.48.pri.par
Dubium motum ſuper litera circa differentiam aſſignatam inter imaginem & veſtigium pag.418.col. 2.li.9. pri.par.
Dubium motum ſuper litera in eo quod ſancto. doct dixerit quod dominium ſuper animalia hominis naturale exiſtit.pag 426.c. 1.lin.82. pri. par.
Dubium motum ſuper litera circa probationem cuiuſdam propoſitionis ſ an inconueniens ſit quod propter bonum multiplicationis humanæ peccatum neceſſarium exiſtat pag. 431. col 1.lin.2. pri par.
Dubium motum ſuper litera an ſ confirmati beati exiſtant : vel econtra.pag.433.col. 2 lin.29.pri.par.
Dubium motum ſuper litera circa differentiam aſſignatam inter partes concluſionis penes mediationem & immediationem. pag.430.col. 1 lin 87. pri.par.
Dubium motum ſuper litera quomodò omne agens directè ſecundum formam agat.pag.441.col.1.lin.95 pri.par.
Dubium motũ ſuper litera circa rationem aſſignatã in diuerſa proportione inter cauſas vniuocas,& æquiuocas 2 vnde.ſ.aut quantũ valet hæc cõcluſio:ſi Sortes eſſet cauſa per ſe formæ, in Platone eſſet cauſa ſuipſius pag.ead. col. 2. lin.42.pri par.
Dubium motum ſuper litera quomodò Deus contra ordinem ſuum facere poſſit.pag.447.col 2.lin.81 pri.par.
Dubium motum ſuper litera circa primũ miraculorum gradum, nunquid excedentia naturæ facultatem ſecundum facti ſubſtãtiam primũ locũ miraculorũ tenet p.448,col.2.li 8 pri par.
Dubium motum ſuper litera quomodo virtus intellectualis inferioris angeli ex cõuentione angeli ſuperioris ad ipſum cõfortatur.pag.449.col.2.lin.87.pri par.
Dubium motum ſuper litera ſuper probatione volũtatis,an.ſ. procedat de motione voluntatis ad actũ proprium; vel de motione voluntatis ad actum extraneum p.450 co 2.li 23 pri par.
Dubium motum ſuper litera ſuper illa propoſitione : veritas eſt lumen intellectus.p.452.col.2 li.85.pri par.
Dubium motum ſuper litera in eo quod.ſ doct.dicit quod ad intellectus perfectionem ſpectat ſcire p.453.co.1.li.3. pri. par.
Dubium motum ſuper litera vtrum angelica cuſtodia incipiat ab ortu in vtero ſecundum animam rationalem, non à natiuitate extra vterum p 469 col 2.lin.50 pri par.
Dubium motum ſuper litera circa te.quæſtio. 114. vtrum ſcilicet dæmones impugnent nos cõ quia reſponſio ſancti docto. ad aliud tendere,videatur p 471.col. 1 li.36.pri par.
Dubium motum ſuper litera circa iſtam propoſitionem : tota ſcientia virtute in principiis continetur an, ſcilicet doctrinæ ſancti Thomæ aduerſari videatur.p 9.col.1 li 38.pri.par.
Dubium motum ſuper litera circa quandam concluſionem an ſcilicet ſenſus literalis multiplicari poteſt.nulla certitudo erit quis ſenſus ad literam intentus ſit quolibet proferente ſuam expoſitionem alterius interpretandum. pagina 12. colona 1, lin.9. prima par.
Dubium motum ſuper litera an ſcilicet iſta conſequentia valeat nulla veritas eſt:ergo verum eſt nullam veritatem eſſe pagin, 13.col.1 lin 18.pri par.
Dubium motum ſuper litera an ſcilicet aliqua ſcientia probet ſuum ſubiectum eſſe p 14.col.1 lin. 71 pri par.
Dubium motum ſuper litera an ſcilicet doctor proceſſus ſophiſticus videatur : quando ſub hoc communi ſcilicet ſe habere ad formam diſceditur determinate ad hoc ſpeciale,ſcilicet eſſe formam p.17.col.2.li 76 pri par.
Dubium motum ſuper litera cauſam,ſcilicet indiuiduationis recipi in materia,vel non poſſe recipi in ead. pag. 20. col.2. lin. 65 pri par.
Dubium motum ſuper litera pro quo ſupponit ly Deus quando ſanctus doctor quærit:vtrum Deus ſit idem;quod ſua eſſentia. pag.ead.col.2 lin.61 pri par.
Dubium motum ſuper litera an ſcilicet ſi ſciamus quòd hæc propoſitio eſt vera. Deus eſt:ergo cognoſcitur in re, quod Deus eſt:ita quod hoc eſt cognoſcere eſſe quod in ipſo Deo eſt. pa. 28.col.2.lin.50.pri par.
Dubium motum ſuper litera quomodò eſſe quandoquè æquiuocè ſumatur.p.ead.col.2 lin.94.pri.par.
Dubium motum ſuper litera an ſcilicet Deus ſit in genere ſubſtantiæ reductiuè p ead lin.87 pri par.
Dubium motum ſuper litera quomodo Deus omnium rerum menſura dicatur.pag 31 col.1 lin.31 pri pag par.
Dubium motum in litera an videlicet ſanct.do ſermo ſit de ordine in cauſando & eſſendo & abſolute aut reſpectu huius & in hoc p.28 col.2.lin 91.pri par.
Dubium motum ſuper litera circa quandam conſequentiam triplex

plex perfectio ſoli Deo cõuenit per ſuam eſſentiam : ergo eſſe perfectum eſſe bonum, &c. pa. 28 col. 2. li. 65. pri. par.

Dubium motum in litera circa ordinem. art. 3. quæ. 4. pa. 24. col. 2. lin 86. pri. par.

Dubium motum ſuper litera tam de finitate, quàm infinitate formæ pag. 33. col. 1. li. 50. pri. par.

Dubium motum ſuper litera ex propriis ipſius diuinæ cognoſcibilitatis. pa. 61 col. 1. li 49. pri. par.

Dubium motum ſuper litera an de ly diſtinctio quædã à ſancto doct. facta locum habere poſsit pa. 78. col. 1. li 2. pri. par.

Dubia tria mota ſuper litera circa quaſdã rationes à ſancto doct. factas ordine relata. pa. 116. col. 2. li. 90. pri par.

Dubium Scoticum motum ſuper litera quomodò ſumendo diligere notionaliter pater & filius diligunt ſe ſpirituſancto. pag. 180, col. 1. lin. 65. pri. par.

Dubium motum ſuper litera circa quandam ſancti doct. regulam & quandam eius rationem, pag. 184. col. 1. li. 60. pri par.

Dubium motum ſuper litera, an ſanctus doct. intendat nouum modum exiſtendi tanquam diſparatum à quatuor in litera numeratis. pag. 205. col. 2 lin. 57. pri. par.

Dubium motum ſuper litera circa quandam cauſam in litera redditam quæ non videtur eſſe cauſa. pag. ea. li. 84. pri. par

Dubium motum ſuper litera, quomodò ex dictis ſanct. doct. excluſiue ſequatur, quòd ſecundum ſolam gratiam nouus ſit cognoſcendi modus, pag ea. li. 90. pri. par.

Dubium motum ſuper litera circa rationem qua ſanct. doct. vtitur contra Auicebron ſpiritualium pluralitatem ponentem, p. 231. col. 1. li. 65. pri par.

Dubium motum ſuper litera in materia angelorũ ſuper ly differt quomodò ſcilicet capiatur. pa. 233. col. 1 li. 1. pri. par.

Dubium motum ſuper litera circa vitales operationes & non vitales. pag. 236. col. 2. li. 5. pri. par.

Dubium motum ſuper litera circa probationem ſecundæ particulæ concluſionis, quod angelus non ſit vbique, &c. pag 240. col. 1. li 2. pri. par.

Dubium motum ſuper litera de cauſa vniuerſali componendi diuidendique particularis eſt. pag. 269. co. 2 li. 4. pri. par

Dubium motum ſuper litera circa c. firmiter. de ſum. trini. & fide cath. cuius ſanct. doct. non fuit recordatus pag. 279. col 2. li. 50. prima parte.

Dubium motum ſuper litera videlicet, quod ex mereri & beatũ eſſe non ſequitur gratia perfecta & imperfecta ſimul. pa. 282. col. 2. li. 64. pri. par.

Dubium motum ſuper litera vtrumqui quædam ratio ſanct doct. fundata ſuper illa propoſitione quælibet alia voluntas non eſt ſua regula, &c. ſit efficax. pag. 284. col. 1 li. 40 pri par.

Dubium motum ſuper litera, primo circa diſcurſum ab angelo negatum: ſecundo circa eius apprehenſionem, tertio circa radicem immobilitatis, quartò circa connaturalitatem: quintò circa immobilitatem apprehenſionis. pagina. 295. col. 2. lin. 1. vſque ad lin. 58. pri. par.

Dubium motum ſuper litera circa reſpõſionem ar. 3. q. 115. an. ſ. ſanctus doct. à propoſito diuertere videatur eũm primò proponit conditionalem de proportione qualitatum ad formas ſubſtantiales deinde tranſit ad gradus cauſandi earundem. pa. 485. col. 1 li. 60. pri. par.

Dubium motum ſuper litera in eo quod ſanct. docto. dicit quòd etiam generans inferius mouet ad ſpeciem vt inſtrumentum cœleſtis corporis. pa. ead li. 85 pri. par.

Dubium motum ſuper litera circa propoſitionem illam : poſita cauſa neceſſe eſt ſequi effectum, &c. pagina 478. colum. 1. lin. 10. pri. par.

Dubium motum ſuper litera quo ſanct. doctor arguitur de ſuperfluitate pluries repetitæ propoſitionis cauſa poſita, &c. pag. ead. lin. 70. pri. par.

Dubium duplex motum ſuper litera alterum ſimpliciter: alterum autem ad hominem circa examen cuiuſdam propoſitionis, ſcilicet omne quod eſt, &c. pagin. eadem colum. 2. lin. 53 & li. 65. pri. par.

Dubium motum ſuper litera cum ſanct. docto. proponit: quòd naturalia & humana ad diuinam referantur prouidentiam, neque niſi de humanis probant: & per conſequens diminutus eſſe videtur. pag. 480 col. 2. lin. 88. pri par.

Dubia quo ad actum cautelæ, remedij, & huiuſmodi ſunt in peiorem partem interpretanda, ſed quo ad actum punitionis in meliorem q. 62. art. 4. ad 3. pag. 208. ſecun ſecun. par.

Duella an ſint licita in aliquo caſu. Et de cauſis duellorum. quæ. 95. ar. 8. ad 3. pag. 341. ſecun. ſecun. par.

E

EBrietas ſcienter nõ ex delectatione potus, ſed propter medicinam: an ſit licita. quæſtione. 150. articulo 2. ad 3. pa. 499. ſec. ſecun. par.

Ebrietas aſsidua, an ſit peccatum mortale. quæſtio. 150. articu. 2. ad 1. pag. & parte ead.

Ebrietatis nomine quid ſignificatur. quæſt. 150 artic. 1. pag. 497. ſec. ſecun. par.

Actus inebriatiuus ad hoc quod non ſit peccatum, debet habere duas conditiones pag. 497 ſec. ſecun. par.

Ebrietati vitium oppoſitum quomodò conſtituantur in abſtinendo à vino ex nocumẽto naturæ, quum ſuperius dictum ſit nocumentum ex delectabili in cibo & potu proueniens per accidens ſe habere ad gulam. quæſtio. 150 articulo 1. ad 1. pa. 490. ſec. ſecun. par.

Ebrietatem non ſolùm vinum, ſed etiam alia inducunt, vt ceruiſia à qua quis abſtinere tenetur quantum non tenetur bibere. quæſt 150 ſec. ſecun. par.

An peccata commiſſa ab ebrio, ſine ſua culpa, totaliter ſint excuſata, q 150. art. 4. pag. 50 ſec. ſecun. par.

An peccatum commiſſum ab ebrio ex ſua culpa excuſetur à toto vel à tanto vel potius aggrauetur. 501. ſec. ſecun. par.

An homine inexperto primò ſe inebriante ex propoſito: nihilque cogitante de periculo ſequentium peccatorum: ſequens ex tali ebrietate peccatum excuſet, vt non præuiſum, aut imputetur vt præuiſum, eadem pagina & parte.

Ebrius. In ebrio eſſe duo peccata. ſcilicet, ebrietatem & peccatũ ſequens. intelligendum eſt ſecundum ſubiectam materiam, id eſt, ſecundum ſe duo peccata, non quod in eo retineant dualitatem, ſed alterum tranſit in circunſtantiam primi, quæſt. 76. artic. 4 pag 141. pri ſec. par.

Eccleſiaſtica bona & propria differunt in tribus. quæſtio. 185 ar. 7. pag 641. ſec. ſecun. par.

Eccleſia ſola habet dominium rerum ſibi dimiſſarum & non prælatus quicunque etiam Papa. quæſt. 43. articulo 8. pagin. 152. ſec. ſecun partis.

Eccleſia poteſt diſponere de ſuis ſicut domina. ead. ibid.

Eccleſiam totam alloqui quomodo intelligatur. quæſt. 177. art. 2. pag. 611. ſec ſecun. par.

Eccleſiæ. in hoc quod eccleſia pro paruulis credit. intendit, enunciat, eſt quædam accommodatio. quæſtio 68. articulo. 9. pag. 319. tertia parte.

Eccleſiæ fides quomodo proſit infanti baptizato. quæſtio. 68. articulo. 9 1. pag. 319. ter. par.

Effectus in actu an & quo pacto cauſam in actu habeat. pag 183. col 1. lin. 48. pri. par.

Effectus dupliciter ad ſuam cauſam conſiderari poteſt: primò, ſcilicet vt obiectum ad potentiam. ſecundo vt effectus ad cauſam. pag. 240. col. 1. lin. 83 pri. par.

Effectus totali ad aliquam virtutem tripliciter comparari poteſt ſcilicet vt defectiuus: vt exceſsiuus & vt adæquatus, pag. ead. col. 2. lin. 5. pri. par.

Effectum eſſe in cauſa æquiuoca excellentiori modo dupliciter contingit. pag. 10. col. 2 lin. 78. pri par.

Eligere. Quod eligi debet melior intelligitur de poſsibilibus haberi, quæſt. 61. arti. 2. pag. 215. ſec. ſecun. par.

Eligens ad eccleſiæ prælationem qualis eſſe debeat. quæſt. 185. art. 7. pag 637. ſec. ſecun. par.

Eligibilium ad eccleſiaſticas dignitates cõparatione, præſupponunt bonitatem, quæſt. 63. ar. 2. pag. 215 ſec. ſecun. par.

Electio non conuenit brutis animalibus: quia quum appetitus electiuus ſit liber ad eligendum & non eligendum, & ad hoc vel illud eligendum, appetitus ſenſitiuus eſt ad vtrunque naturaliter determinatus, quæſt. 13. ar. 2. pag. 42. pri. ſec. par.

Electio quæ eſt actus interior voluntatis in electionibus prælati vel principis, eſt electio nominationis talis perſonæ &c. quia electio eorum quæ ſunt in poteſtate eligentis, quæſtio. 13. ar. 4. pag. 45 pri. ſec. par.

Electio ſemper eſt quo ad ſpecificationem & exercitum actus libera ſimpliciter autem actus voluntatis, non eſt vniuerſaliter quòd ad ſpecificationem actus, liber. quæſtio. 13. articulo 6. pa. ead. & par.

Suppoſito quod voluntas velit eligere, duobus æqualibus propoſitis ſecundum aliquam conditionem, voluntas non arcetur ad neutralitatem ſed poteſt ad conſiderandam aliquam eminentiam in altero mouere, & inuēta vel appoſito, eligere alterum, q. 13 art. 6. ad 3. pag 46. pri. ſecun par.

Electio licet ſit partis ſuperioris, vt principaliter eligentis: eſt tamen partium obſequentium vt exequentium. quæſtione 56. arti 4. pag. 164. pri ſec par.

Electio includit intentionem finis quoniam electio eſt eorum quæ ſunt ad finem propter finem, quæſtione 58 art. 4. 5. pag. 172. vide intentio, pri. ſec. par.

Elementa non actu: ſed virtute ſecundum ſanctum docto. in mixto remanent & quomodo ſecundum mentem ſancti doct & Sco. dupliciter elementa in mixto remanere intelligitur. pag. 335. col. 2. lin. 1. pri. par.

Elementa in homine eſſe ſecũdum, ſubſtãtiã cur ſ. doctor dixerit, pag.

ut.p.411.col.1.lin.91.& col.2.li.12 pri.par.
Elementorum mixtio quomodò dicatur eſſe in mixtu, vbi etiam Auerrois ratio cum ſancti doctoris impugnatione.p.334.co.2.lin.90.pri.par.
Eleemoſynam dare quoties,& quare, & quando ſit in præcepto ſecundum certum tempus quæſtione 32.articulo 5.p.120.ſec.ſecun.par.
Eleemoſynam an facere poſsit vxor nil habens præter dotem.q.32.art.8.p.119.ſec.ſecun.par.
Eleemoſynam dare ſic abundanter vt ſuperfluat an peccatum.q.32.art.10.p.120 ſec.ſecun.par.
Quomodo intelligendum ſit quod non poteſt determinari quãdo eſt iſta neceſsitas quę obligat ſub peccato mortali ad dandum eleemoſynam.q.185.art.7.p.643 ſec.ſecun.par.
Eleemoſynaliter aliquid dare pro ſpirituali quomodo liceat.q.32.art.4.p.116.ſec.ſecun.par.
Emanationes diuinæ an per hoc diſtinguantur: quod vna eſt ab vno altera verò à duobus.p.177.col.1.lin.4.pri.par.
Ens an prius ſit ſecundum rationem,quàm bonum.p.26.col.2.li.64.pri.
Ens, an ſit prius rationis ordine ſecundum ſe, aut quò ad nos.p.ead li.86.pri.par.
Ens omne quo pacto per phyſicas diſciplinas ſenſibile ſit.p.2.col.2.li.19.pri.par.
Ens omne inquantum ens eſt bonum.p.27.co.1.li.81.pri.par.
Ens per vnum & multa diuiditur quaſi per vnum ſimpliciter: & multa ſecundum quid.p.50.col.2.lin.63.pri par.
Ens non eſt analogum Deo & creaturis ſecundum extrinſecam denominationem p.7.co.2.li.78.pri.par.
Ens ſeu eſſe quomodo ſumatur.pag.180 li.pen.pri.par.
Ens inquantum ens an cauſam defectiuam habeat.pag.ead.co.2.lin.66.
Ens eſſe in actu dupliciter cõtingit.pag.303.co.2.li.90.pri.par.
Entis nomine non importatur analogia ſecundum cauſam finalem: neque ſecundum cauſam efficientem: ſed ſecundum cauſam materialem pag.344.col.2.lin.48.pri.par.
Entis an nulla differentia ſit ex parte obiecti penes quam Intellectiua vis diuerſificari poſsit, & an ſanctus doctor in hoc ſibi contrarius videatur.p.357.col.1.lin.79 pri.par.
Enti cum nihil opponatur niſi non ens, quid ex hoc inferatur.p.179 col.2.liu.48 pri.par.
Entia plura quo pacto neceſſaria eſſe dicantur.pag.410.col.1.li.50.pri.par.
Enuntiabilia Deus fecit.pag.95.col.1.lin.4.pri.par.
Enuntiabilia Deus ſcit,non componendo & diuidendo: ſed per ſimplicem intelligentiam.pag.ead.lin.12.pri.par.
Enuntiabile inter & rem quæ differentia ſit. pag.ead.col.2.lin.58.pri.par.
Epicheia ſeu æquitas quid ſit: cum multarum difficultatum ſolutione.q.120.art.1.pag.ſec.ſecundæ par 402.
Epiſcopus ſe obligare ea ad quæ ſunt perfectionis quomodò intelligatur.q 184.ar 5 pag.619.ſec.ſecundæ par.
Epiſcopus an debeat eſſe doctus, & doctor theologiæ vel iuris canonici.q.185.art.3.pag 638.
Epiſcopus habens redditus ſuos diſtinctos à præbendis clericorum an teneatur ad diſpenſandum illos in reliquas portiones puta vnam pro fabrica, & vnam pro pauperibus.queſtio.185.art.7.pag.643 ſec.ſecun.par.
Epiſcopus infideliter diſpenſans bona eccleſiaſtica an teneatur ad reſtitutionem.ead.p.& par.
Epiſcopus habens votum religionis vtrum teneatur dimittere epiſcopatum & implere votum.q.189.art.3.1.pag.675.ſec.ſecun.parte.
1 Epiſcopus dum conſecratur an debeat pontifici celebranti concelebrare.q.82.art.2 pag.396.ter.par.
Chriſma & Confirmatio.2.
Epiſcopi & religioſi dupliciter deficiunt à perfectione ad quam tenentur.q.184.art.5.2.pag.631.ſec ſecun.par.
Epiſcopi an ſub peccato mortali teneantur reſidere in ſuis eccleſiis.q.185.art.5.pag.640.ſec.ſecun.par.
Apoſtoli ſunt ordinati epiſcopi à beato Petro: cui à domino dictum eſt, paſce oues meas.q.186.art.4.p 649.ſe.ſec.par.
Epiſcoporum religioſorum ſtatus quomodò ſe habeant adinuicem.q 185.art.5.3.pag.641.ſe.ſecun par.
Epiſcopatum appetere propter honorem & ſufficientia temporalium,an ſit peccatum mortale.q 185.art.1.pag.62.ſe.ſec.par.
Epiſcopatum appetere ratione celſitudinis an ſit peccatum mortale ead.ſec ſecun.par.
Epiſcopatum appetere vt proſit.an ſit licitum vel illicitum. eadem ibidem.
Aequalitas in ſubſtantia fundata quo pacto diſtinguatur à ſimilitudine & identitate ſecũdũ modũ,pag ead.lin. vlt.pri. parte.
Aequalitas diuinarũ perſonarũ an ſit relatio realis & quomodo pag.101.col.1.li.59 pri par.
Aequalitatis affirmatio quo pacto ex inæqualitatis negatione ſequatur.p.ead.li.87.pri.par.
Aequalitatem in diuinis perſonis ponere neceſſe eſt.p.200.col.2.lin.78.pri.par.
Aequalitate vti proportionali, contingit dupliciter videlicet vt forma iuſti, vel vt modo perueniendi ad quantitatem rei.q 61.art.4.p.202.ſec.ſecun.par.
Aequitas an dirigat legalem iuſtitiam.q.120.art.2 p.403.ſec.ſecun.par.
Aequitas an ſit quaſi ſuperior regula humanorum actuum.q 120.ar p 402 ſec.ſecun par.
Errantes circa diuina quomodo nihil aut aliquid Dei ſciunt.q.2.ar 2.3.p.12 ſec.ſecun.par.
Aequiuoca an & quomodò vniuocum in prædicationibus reducantur p.70.col.2.l.2.pri par.
Errores Zabiorum, Almarianorum, Dauid de Diuinando.p.22.col.2.li.26 pri.par.
Error Scoti imponentis ſancto doc quòd anima ſeparata nõ intelligat per ſpecies conſeruatas quas his accepit pa.406.c.2.li.91.pri.par.
Eſt dupliciter determinari poteſt: ex parte ſcilicet prædicati, & ex parte ſubiecti.p.9.col 2.li 50.pri.par.
Eſſendi modi ex parte rei cognitæ quot ſint.pagin.55.colum.2, li.70 pri.par.
Eſſe in genere dupliciter dicitur,ſcilicet directè & reductiuè.p.20.col 1.li 76 pri par.
Eſſe ad vitam tripliciter cõparari poteſt.p 24.col.2.li.37.pr.par.
Eſſe & principia comparationis ſunt extra eſſentias omnium ſubſtantiarum formaliter: in Dei autem ſubſtantia omnia formaliter clauduntur pag 31.col.2.li.54.pri par.
Eſſe an à fieri & conſeruari dependeat,pa.38.col.1 li.91.pri.par.
Eſſe enim per ſe cuius effectus ſit.pag.eadem colona ſecunda lin.48.pri.par.
Eſſe in loco dupliciter dicitur,ſcilicet vt in re, & vt in loco.pag.40.col.1.li.48 prima parte.
Eſſe vbique & per ſe primò eſt proximum Deo pagin.41.colum 1.li.54 prima parte.
Eſſe rerum generabilium an tempore menſuretur pag.48 colum 1.li 91.prima parte.
Eſſe & fieri aliquid cõnaturale qđ eſt.pag.58.col.1.li.95.pri.par.
Eſſe Dei quo pacto eius intelligere dicatur,pagina.82.colum.1.li.8.prima parte
Eſſe Dei eſt ſuum intelligere ergo Deus eſt agens per intellectũ.pag 86 col.1.li 76.prima parte.
Eſſe an ſit effectꝰ poſterior primæ & vniuerſaliſsimæ cauſæ quæ eſt Deus producere eſſe abſolutè ad rationem creationis pertinet,cùm creatio ſit propriè actio ſolius Dei.pag.215.col.2.li.43 prima parte.
Eſſe alterius multis modis contingit ſcilicet vt pars totius: vt poſſeſsio poſsidentis: & vt effectus eſt cauſæ,& hoc etiam multipliciter,pag 278 col.2 li.5.prima parte.
Eſſe contingit dupliciter,ſcilicet poſitiuè vt in Deo negatiuè vt in vniuerſali.pag.57.col.1.li.79.prima parte.
Eſſe vnum,quod ſit ab vna forma quomodò ſecundum ſanctum doct.verificetur pag 321 col.2.li.88.prima parte.
Eſſe abſolutè dupliciter dici poteſt vno modo per abſtractionẽ à ſimpliciter ſecundum quid,alio modo per excluſionem ſecũdũ quid: & incluſionem ſimpliciter pa.326.col.1.li.9.pri.par.
Eſſe aliquid in aliquo dupliciter contingit,ſcilicet cognoſcibiliter & realiter.pag.135.col 1.16.prima parte.
Eſſe in particulari dupliciter ſumi poteſt. radicaliter ſcilicet vel formaliter pag 381.col.1 li.65.prima par.
Eſſe ratione alicuius dupliciter contingit: vno modo ſimpliciter: alio modo vt modus intrinſecus,ſeu eſſentialis pag.eadem.li.67 pag ead.lin.67 prima parte.
Eſſe eius in ratione contingit dupliciter quæſtio,8.art,2. pag.29, prima ſecunda parte.
Eſſe immateriale rerum licet ſit earum eſſe ſecundum quid: eſt tamen in ſe & in ordine vniuerſi eſſe ſimpliciter & nobilius.q.66.art.4.pag 201.pri.2.par.
2 Eſſe in perſona, quod eſt contra rationem formæ communis, quomodò intelligatur.q.4.art.4.pag.41.tertia par.
Exiſtentia.1.3.
Eſſentia quid ſignificet.& quid etiam eſſe.pagin 19.colum.2.lin.83 pri.par.
Eſſentia diuina quomodò conſtituat intellectum beatum in actu vice ſpeciei intelligibilis.pag 54.col.2 li 89.prima par.
Eſſentia diuina an ſit vere forma intelligibilis naturalis.pag.57.col 2.lin 28.prima parte.
Eſſentia vna trium perſonarum & tres perſonæ vnius eſſentiæ pag 183.col.2.li.65 prima parte.
Eſſentia diuina an habeat rationem materiæ & formæ ſubſiſten-

tiæ

ris.pag.196.col.1.lin.53.pri.par.
Eſſentia patris eſt in filio:& eſſentia patris eſt filius an idem ſint, pag.203.col.2.lin.81.pri.par.
Eſſentiam diuinam eſſe formam intellectus,& videre Deum idẽ ſunt.pag.ead.lin.54.pri.par.
Eſſentialia appropriari perſonis conueniens fuit ad fidei manifeſtationem.p.187.col.2.lin.50.pri.par.
Eſſentialiter determinatum ſecundum eſſe ſpecificum an ſit res determinabilis eſſentialiter per plura eſſe ſpecifica, pag. 150. col.1.lin.50.pri.par.
Aeternitas Dei an formaliter duratio ſit,pag.45. columna 1. lin. 25.pri.par.
Aeternitas verè & propriè eſt in ſolo Deo,pag. eadem,colum. 2. lin.18.pri.par.
Aeternitas participatiuè in aliis inuenitur.pagin.eadem.linea 27. pri.par.
Aeternitas per tempus cognoſcenda eſt,pag.43. columna 2. lin. 51.pri.par.
Aeternitatis ratio, quod in vniformitatis apprehenſione conſiſtat quomodò exponatur.p.42.lin.80.pri.par.
Aeternitatem inter & tempus per ſe primo differentia eſt per eſſe totum ſimul & huiuſmodi,p.56.col.1.lin.11.pri.par.
Aetatis defectus excuſans à mortalis,multò magis excuſat à veniali.q.89.art.6.pag.284.pri.ſec.par.
Euangelium dicitur tempore Apoſtolorum ſecundum veritatem in vniuerſo orbe prædicatum ſecundum reputationem: de orbe enim ſecundum notitiam habitato hoc & ſimilia intelligũtur.q.106.p.347.pri.ſec.par.
1 Euchariſtiæ ſacramentum quid dicatur,quæſtione 73. articulo 2.pag.338.ter.par.
2 Euchariſtiæ ſacramentum an ſit abſolutè neceſſarium ad ſalutem.quæſt.73.artic.3.pag 340 ter.par.
3 Euchariſtiæ ſacramentum an eſſet in pane ſolum celebrandũ vbi vinũ non inueniretur,quæſtione 74.artic.primo pag 341. ter.par.
4 Euchariſtiæ ſacramentum quomodò debet fieri, quæſtio, 73. art.2.p.342.ter.par.
5 Euchariſtia, Ex qua materia debeat fieri panes conſecrabilis. q.34.art.1.pag.170.ter par.
6 Vna non eſt conſecrabilis,q.74.art.5 p 344 ter.par.
7 Euchariſtiæ ſacramentum falſum eſt quod Græci efferant calicem domini cum vnio tantum, hoc enim Armeni non Græci olim faciebant Ibidem. art.6.p. 344 ter.par.
Euchariſtiæ in ſacramento debet modica aqua vnio miſceri, Ibi,
9 An oporteat aquam ex qua ſit panis,pro hoc ſacramento eſſe veram & naturalem q.74.art.7.p.345.ter.par.
10 De exiſtentia corporis Chriſti in ſacramento Euchariſtiæ, quid ex ſacra ſcriptura habeatur q.75.artic.1.p.347.ter.par.
11 Diuerſæ opiniones circa nouitatem continentiæ,& nouitatem conuerſionis.Ibid.
12 Euchariſtiæ in ſacramento quomodò ſe habeant adinuicem nouitas continentiæ,& nouitas conuerſionis Ibid.
13 An hæc propoſitio,aliquid non poteſt eſſe vbi prius nõ erat niſi vel per loci mutationem vel alterius conuerſionem in ipſum,ſit vera & bene applicetur ad eſſe in ſacramento,qu. 75. art.2.pag.348.ter.par.
14 Euchariſtiæ in ſacramento quot interueniant mutationes, q. 75.art.2.pag 348.ter.par.
15 Euchariſtiæ in ſacramento ſi ſubſtantia panis remaneret nõ eſſet verum quòd Chriſtus dixit,hoc eſt corpus meum, Ibid, ad Scot. & Duran.
16 Euchariſtiæ in ſacramento ſi eſſet alia ſubſtantia ſub accidentibus panis quam corpus Chriſti,an contrarietur venerationi Euchariſtiæ Ibidem.
17 Euchariſtiæ in ſacramento panis non redigitur in nihilum. ſed mutatur ſubſtantia panis in corpus Chriſti: ſecundũ Ambroſium.q.75.art.3.ad 3.pag 351.ter. par.
18 An conuerſio panis in corpus Chriſti præexiſtens,& manens ſecundum ſuum eſſe antiquum ſit poſſibilis quæſtione 75.ar. 4.pag.352.ter.par.
19 An hæc ſit propria quod erat panis eſt Chriſti corpus. Ibid.
20 Si corpus Chriſti habet partes & proprietates ſuas ſub modo ſacramentali,an ſimpliciter neceſſario ſequatur quod habeat eas ſub exiſtentia naturali q.76.art. 2. pag. 359. ter. par.
21 Chriſtum eſſe ſub hoſtia eſt quoddam eſſe relatiuum.quæſti, 76.art.6. pag. 361.
22 An ad motum hoſtiæ corpus Chriſti moueatur per accidens ibidem ad Scot.
23 Euchariſtiæ in ſacramento quomodò accidentia ſint ſine ſubiecto diuerſæ opiniones,q.77.ar.1.2.& 3.p.365. ter.par.
24 An rarefactione ſpecierum ſacramentalium noua illa quãtitate particula quæ per rarefactionem ſit, ſit naturaliter à naturali agente.q.77.art 5.ad Scot.pa.368.ter.par.
25 De modo quo in inſtanti generationis nouæ ſubſtantiæ ex ſpeciebus ſacramentalibus ſit materia.q.77.art.5 pa.368
26 An omnia verba quibus vtimur in conſecratione ſanguinis ſint de neceſſitate ſacramenti. quæſtione 78. in tribus prim art.pa. 371.
27 An ſola verba cõſecrationis à ſacerdote prolata (prætermiſſo canone) conficiant ſacramentum,quæſtione 78.articulo 1. ad 4 pag. 371.
28 Euchariſtia. ver. Sacramentum. 1.
29 De veritate,& conſignificatione huius orationis ſacramentalis hoc eſt corpus meum.q.48.art.2.pa.372.ter.par.
30 Euchariſtiæ ſacramenti oblatio quomodo fiat. quæſtio. 79. art 5. pa. 380. ter. par.
31 De tempore,modo,& ſubiecto ſex effectuum Euchariſtiæ.q. 79.artic.5.pa. 380.
32 Dominus cum dicit niſi manducaueritis,&c.loquitur de mãducatione ſpirituali in voto ſeu habitu.q 79.artic.1. pag.379.
33 Euchariſtiæ ſacramentum ſumens quod conſequatur.quæſt. 79 art.1.pa.377.ter.par.
34 Euchariſtiæ ſacramentum quibus negãdum. quæſtione 80. art.6 pa.386.ter.par.
35 Quum dicitur ſacramenti euchariſtię rem tantũ eſſe gratiam ſuſcipientium aut vnitatem eccleſiæ aut corpus Chriſti myſticum hæc omnia ſumuntur pro vno, & eodem, ſcilicet gratia Dei.q.37.art.1.ad 3.pa.318.ter.par.
36 Habere rem ſacramenti Euchariſtiæ per votum eccleſiæ quid ſit.q.73 ar.3.par.339 ter.par.
37 Inter ſuſcipientem Euchariſtiam, & ſuſcipiẽtem baptiſmum in peccato mortali differentia quæſtione 79.articulo 3.ad 1. pag.379.ter.par.
38 Euchariſtiæ.ſacramentum ſumens contritus,ſed non confeſſus de peccato mortali,habens copiam confeſſoris, an peccet mortaliter.q.89.art.4.pag.180.ter.par.
39 Euchariſtiæ ſacramentum ſumens in peccato mortali an committat grauius peccatum omnibus peccatis quę ſunt contra puras creatura.q.80 art.5.pag 385.ter.par.
40 An expediat quotidie celebrare,quæſtione 80. articulo 10.p. 379.ter.par.389.
Euentus commune vocabulum ad effectum per ſe & per accidẽs ſignificat id quod quomodolibet ex actione prouenit,quæſt. 20.art.5.p.73.pri.ſec.par.
Euentus quicunque ſequens (ſiue per ſe ſiue per accidens) ſiue frequenter ſiue rarò (modo ſit præuiſus & volitus) ſiuè directè ſiue indirectè addit ad bonitatem vel malitiã actus quia hoc ſpectat ad voluntatem magis deordinatã in malis,& magis affectatam in bonis.Ibi.
Euitari primum in æuo menſuretur,p.49.col.1.lin. 18. pri. par.
Aeuum medium eſt inter æternitatem & tempus,pagin.46 col. 1 lin.19.pri.par.
Aeuum nihil aliud eſt,quàm æternitatis participatio.pag 48.co. 1.lin.4.pri.par.
Aeuum an totum ſimul ſit.pag.48.pri.par.
Excluſio non ſit à concomitantibus & præſuppoſitis.q.13 artic. 3.1 p.78.& q.83.art.2.pag.263.pri.ſec.par.
Excommunicatus. Sciens Sortem ſibi notum eſſe nominatim excommunicatum,& tamen communicans cum eo in diuinis ex hoc quod non actualiter ſibi occurrit hunc eſſe excommunicatum excuſatur è mortali.quæſtione 6.art.8.pag.27. Ignorantia.pri.ſec.par.
Exempla ponimus non quòd ita ſint: ſed vt ſentiant qui addiſcant,pag 70.col 1.lin.76.pri.par.
Exemplar dupliciter Deo attribuitur ſcilicet vel ratione ſubſtantiæ ſimpliciter, vel ſic & mutabilis. pagina 222. columna 2. lin.11.pri.par.
Exemplar primum omnium rerum Deus eſt.pag.211.col.1.lin. 34.pri.par.
1 Exiſtere per ſe.& per ſeparatim exiſtere, quomodo differant. q.2.art.2.ad 3.p.4.ter.par.
2 Exiſtentia an de mente diui Tho.nullum ſit in Chriſto eſſe actualis exiſtentiæ creatum.q.17 art.2.p.112.ter.par.
3 An ita ſit in veritate quod in Chriſto nulla ſit exiſtentia ſubſtantialis niſi in diuina.Ibi ad co.& Durand.& Io.de Neapo.
1 Experientia an ſolum pariat ſcientiam ſimilium ſecundũ ſpeciem.q.12.art.1.ad Duran.pag.82.ter.par.
Extaſis, Plures accidentia contingentia patientibus extaſim & huiuſmodi cauſantur ex ſua apprehenſione originaliter;quãuis forte conſuetudo mutata in naturam, etiam multos poſtmodum afficiat.q.17.art.7.p.54.vide Cordis.pri ſec.par.
Extremo non ſolum extremum,ſed medium opponitur.quæ. 22. artic.1.pag.76.pri.ſecun.par.

F

FAlſitas ſimpliciter non eſt in rebus à Deo dependentibus:niſi forte in voluntariis p.203.col.2.lin.34.pri.par.
Falſitas ſecundum quid in rebus dupliciter exiſtit. pagina ead.li.

3 ſeptima

39.pri parte.

Falſitas non eſt in intellectu quod quid eſt, ſed componente & diuidente p.105.col.1.lin.91.pri.par.

Falſitas eſt in intellectu componente dupliciter, ſcilicet formaliter & obiectiuè.pa.ead.col.2.lin.83.pri.par.

Falſitas eſt in intellectu quod quid eſt per accidens.pa. ead col. 2.lin.87.pri.par.

Falſum quomodò acceptionem inadæquatam rei deponat.pa. 100.col.2.lin.65.pri.par.

Falſum quomodò in intellectu angeli inueniri poſſit ſi eius intellectio eſt ſimplex apprehenſio cui compoſitio aut diuiſio non admiſcetur p.270.col.2.lin.50.pri.par.

Falſum aliud eſt ſub vero eſſe falſum, & aliud ſub vero eſſe cognitionem falſi.q.1.art.3.p.4.ſec.ſecun.par.

Falſa opinio quomodò ſtet cum operatione iuſtitiæ. quæſtione 1.art.3.1.p.5.ſec.ſecun.par.

Fama iuſtitiæ ablata qualiter reſtitui debet ſecundum conditionem perſonarum.q.62.art.2.2.p.207.ſec.ſecun.par.

Famam alicuius indirectè lædēs, puta quia accuſatus vel denunciatus negat falſo tamen ſe commiſiſſe id de quo accuſatus vel denunciatus eſt, & ita accuſator vel denunciator notatur de calumnia: an teneatur ad reſtitutionem, quæſtione 62.art. 2.2.pa.207.ſec.ſecun.par.

An qui multo tempore antè alicuius famam mendaciter læſit quod iam obliuioni datum eſt: teneatur quum ad memoriã habuerit, ad reſtitutionem.202.ſec.ſecun.par.

Coram perſonis ſcientibus modum reſtituendi famam, non eſt facienda reſtitutio famæ ablatæ iniuſtè dicendorum: & ſimiliter ſi dicta illa habentur pro oblitis.211.ſe.ſecun.par.

Fantaſmatum conuerſio nihil aliud ſignificat: niſi vt phantaſmate actualiter ad tale opus.p.381.col.1.li.22.pri.par.

Fatum poni poteſt pro prouidentia diuina omnia prædicante, & proloquente.p.481.col.1.lin 36.pri.par.

Fatum eſt in cauſis creatis inquantum ad effectus producendos à Deo ordinatæ ſunt.p.ead.li.56.pri.par.

Fatum nihil aliud eſt quàm cauſa contingentium ſecundum diuinæ prouidentiæ ordinem.p.ea.lin.71.pri.par.

Fatum vt in cauſis ſecundarijs abſolutè eſt mobile vt à diuina prouidentia eſt immobile: non neceſſitate abſoluta ſed conditionali.p.481.col.2.li.44.pri.par.

Fati vocabulo ſancti vti recuſauerunt propter malum errorem euitandum.p.481.lin.41.pri.par.

Fati nomine cauſam quandam occultam: à qua nihil declinare poteſt intelligere videmur.p.408 col.2.lin.1.pri.par.

Fato non omnia ſubduntur.p.482.col.2.lin.33 pri.par.

Fecunditas non eſt omnis naturæ conditio pa.149. columna 1. lin.6.pri.par.

Fecunditas in illa natura cui conuenit, eo modo inuenitur communicare ſe, quo inuenitur agere ad ſui communicationem. p.ead.li.20.pri par.

Fœlicitatis contemplatiuæ materiam.p.143.col.1.li.28. pri.par.

Fœlicitatis actiuæ materiam.p.e.lin.69.pri.par.

Fœminam neceſſe fieri fuit.pa.413.col.1.lin.91.pri par.

Fœminæ etiam in ſtatu innocentiæ natæ fuiſſent pa.433. colum. 1.lin.1.pri.par.

Fictio ſimul cum peccatis commiſsis poſt baptiſmum, per pœnitentiam delenda eſt.quæſtione 69.articulo 2.ad 2.& 3.pa. 237.ter.par.

Fideiuſſor an poſſit exigere pecuniam pro fideiuſſione. queſtio. 78 art.2.4.p.259.ſec.ſecun.par.

Fidelis poteſt dupliciter conſiderari ſcilicet ex parte habitus & habentis.q.2.ar.3.ad 2.p.13.ſec.ſecun.par.

Fides & ſpes euacuantur in patria ratione ſuperfluitatis & incõpoſſibilitatis. Spei ſiquidem habitus euacuatur ex ſucceſſione oppoſitæ formę, ſcilicet, luminis gloriæ per modum habitus: & ex efficacia oppoſiti actus, ſcilicet, videre Deum non per modum tranſeuntis. & ex incompoſſibili ſtatu ſuppoſiti. ſpei autẽ habitus euacuatur & ex efficacia oppoſiti actus, ſcilicet habere Deum & ex incompoſſibili ſtatu ſuppoſiti.67.articu. 3.pa.204.pri.ſec.par.

Fides infuſa licet inquantum virtus non poſſit eſſe ſine charitate, fides tamen inquantum fides poteſt eſſe ſine illa: quia poteſt habere ſine illa opus ſuum. Secus autem eſt de prudentia q.66.art.4.p.201.prima ſecun.part.

Fides opinio & ſcientia de eodem ſunt incompoſſibiles in eod. q.69.artic.3.p.204.pri.ſec.par.

Fides dicitur imperfecta ex parte ſubiecti: quia conſtituit ſubiectum abſolute in eſſe imperfecto, ſeu exigit ſubiectam abſolute & priuatiue imperfectum. Ibid.

Fides ex parte noſtri eſt in medio, non autem ſecundum ſe: quia ſecundum ſe eſt de Deo, cuius non ſunt extrema: ex parte autem noſtri eſt de Deo per modum compoſitionis & diuiſionis.q.64.art.4.p.192.pri.ſec.par.

Certitudine ſcientiæ nemo ſcit ſe habere fidem ex actu fidei, certitudinem autem fidei quilibet ſcit certe ſe habere donũ infuſum fidei.q.112.art.5.p.374.pri.ſec.par.

Fides & ſpes acquiſitæ tam reſpectu naturalium quàm ſupernaturalium, non ſunt virtutes, quia nõ ſunt obiectis proportionatæ.q.62.artic.3.p.185.pri.ſec par.

Fides an non aſſentiat alicui niſi quod eſt à Deo reuelatum, q.1. artic.1.pa.1.ſec.ſecun.par.

Fides non ſtat cum ſcientia, & tamen theologia eſt ſcientia, quę. 1.artic.6.p.6.ſec.ſecun.par.

Fides quomodò à doctoribus perficitur, quæſtione 1.articulo 7. pa.7.ſec.ſecun.par.

Fides perfecta an ſecundum actum dependeat à voluntate perfecta.q.4.art.2.p.21.ſec.ſecun.par.

Fides quomodo eſt habitus ſpeculatiuus. & quomodo habitus altior.q.4.art.2.ad 2.pa.21.ſec.ſecun.par.

Fides cum charitate an ſit magis virtus quàm ſine charitate.q. 4.art.5.p.22.ſec.ſecun.par.

Fides infuſa an magis inclinet in non decipi quàm fides acquiſita q.4 art 5.p.ead.ſec.ſecun.par.

Fides infuſa an habeat vnitatem ex obiecto. quæſtione 4 articu. 6 p.24.ſec ſecun par.

Fides an ſit prima inter virtutes Chriſtianas vel humanas.qu. 4.artic.7.p.ead.ſec.ſecun.par.

Fides an certior ſit ſecundum ſe ſcientia.q.4.ar.8.pa.25.ſe.ſec.par.

An in angelis ex gratia emanauerit fides. quæſtione 5.articulo 1. p.eadem.ſec.ſecun.par.

Fides informis non eſt in damnatis, nec in dæmonibus. quæſti. 5.art.2.pag.27.ſec.ſecun.par.

Fides informis an maneat in hæretico: q.5.ar.3.p.e.ſec.ſecu.par.

Fides & theologia altior habitus eſt, quàm ſpeculatiuum & practicum.q.8.artic.3.p.32.ſec.ſecun.par.

Quomodò fides importat ſolum aſſenſum ad ea quæ proponuntur, cùm dictum ſit quod facit ea quæ creduntur videre ſub communi ratione credibilis. quæſtione quinta articu. quinto. pag.33.ſec.ſecun.par.

Fides non poteſt vniuerſaliter præcedere intellectũ. quæſtione 8.art.8.2.pa.35.ſec.ſecun.par.

Fides & charitas an differant à ſpe per hoc quod illæ Deũ ſecũdum ſe, iſta verò Deum vt noſtrum reſpiciat. quæſtione 10.ar. 3.p.39.ſec.ſecun.

Fides & ſapientia an differant penes aſſenſum & iudicium.qu. 45.artic.1.ad 2.p.157.ſec.ſecun.par.

Fides cum charitate an ſufficiat ad iudicandum. quæſtione 45. artic 2 p.158.ſec.ſecun.par.

Fides quomodò non claudat appetitum recti operis, ſed in ſola cognitione conſiſtat. quæſtione 47.articulo 13.ad ſecundum. pag.167.ſec.ſecun.par.

Fides id eſt fidelitas an coincidat cum veritate. quæſtione 13.ar. 1.pag.50 ſec ſecun.par.

Fides an habeat propriam materiã & quam: & an ſit ad omnes. eadem.ſec ſecun.par.

Fides an habeat vim obligatiuam. & quantum peccet frangens fidem.ead.ſec.ſecun.par.

Fides quomodò enumeretur inter gratias gratis datas. quæſtio. 176.art.1.4.& 5.p.613.ſec.ſecun.par.

Fidei virtutis ſubiectum eſt intellectus à voluntate bene motus, ſpei autem ſubiectum eſt voluntas affecta meritis. Ad Scot.q. 65.ar.4.p.197.pri.ſec.par.

Fidei obiectum eſſe non viſum vel non apparens intelligitur de obiecto non ex parte rei, ſed ex parte noſtri. Et in hoc ſenſu ſolet etiam obiectum fidei dici imperfectum. quæſti.67.art. 5.ad 3 p.205.pri.ſec.par.

Fidei obiectum diſtinguitur ex parte rei, & ex parte noſtri. quæ. 1.artic 2.p.4.ſec.ſecun.par.

Ad fidem pertinentia quomodò ſint viſa in communi ratione credibilis & credita in ſpeciali.q.1.art.4.p.5.ſe.ſec par.

Vnde ſumatur terminus perfectus fidei. quæſtione 1. articulo 7. 4.pag.9 ſec ſecun.par.

De ratione numeri articulorũ fidei.q.1.ar.8.p.ead.ſec.ſecun.pa.

An ex ratione veritatis fidei poſſit concludi autoritas papæ in determinando de fide.q.1.art.10.pag.10 ſec.ſecun.par.

An determinare finaliter ea quæ ſunt fidei ſpectet ad Papam qu. 1.art 10 p.ead.ſec.ſecun.par.

Fidei tria teſtimonia.q.2.ar.8.ad.vlt.p.16.ſec ſecun.par.

Fidei finis an referri debeat in finem charitatis. quæſtione 3. art. 3.1.pag.20 ſec ſecun par.

An doctrina eccleſiæ ſit infallibilis regula fidei. quæſtione 5 ar. 3.pag 27.ſec.ſecun.par.

Fidei rebus aſſentire an eleuet hominem ſupra naturam quæſt. 6 art.1.pag 29.ſec.ſecun.par.

Quomodò quædam fidei contingit intelligere perfecte vel imperfecte.q.8.art.2.pag 31.ſec.ſecun par.

Fidei diſſentire quot modis contingat. quæſtione 10 articulo 2. pag. 37. ſec. ſecun. par.
Nulla ſunt de ſecretis fidei hoc eſt articulis fidei in veteri lege data præcepta: de alijs autem ſpiritualibus credibilibus non inconuenit aliquod præceptum inueniri. quæſtione 16. articulo 1. pag. 57. ſec. ſecun. par.
Fidem informem non eſſe in dæmonibus an efficaciter in litera probetur. q. 5. art. 2. p. 27. ſec. ſecun. par
Quomodo omnes fidem habentes intelligant ea eſſe credenda. q. 8. art. 4. p. 30. ſec. ſecun.
Fiducia pro ſpe certa in materia magnanimitatis, an ſit virtus, vel conditio virtutis. q. 129. art. 6. p. 441. ſec. ſecun. par
An præter fiduciam ſit ponenda ſecuritas, tanquam aliquid ad magnanimitatem pertinens. q. 129. art. 6. pag. 443. ſe. ſec. par.
Filius eſt æqualis patri poteſtate. p. 204. col. 2. lin. 61. pri par.
Filius eſt alius à patre. p. 161. col. 2. lin. 35. pri. par.
Filius eſt genitus non de nihilo ſed de patris ſubſtantia. pagina 196. colum. 2. lin. 8. pri. par.
Filium neceſſe eſt eſſe coæternum patri. pagina 202. columna. 1. lin. 1. pri. par.
Filium neceſſe eſt eſſe æqualẽ patri in magnitudine ab æterno. p. 203. col. 1. lin. 53. pri. par.
Filium & ſpiritumſanctum viſibiliter mitti conueniens fuit. pag. 207. col. 2. lin. 67. pri. par.
1 Filium Dei aſſumpſiſſe hominem, an debeat concedi. quæſti. 4. art. 3. ad 2. pag. 414. ter. par.
Filio & ſpirituſſancto conuenit inuiſibiliter mitti. pa. 206. col. 2. lin. 68. pri. par.
Filia an teneatur ſeruire patri prouocanti eam ad malum. qu. 107. artic. 4. pa. 316. ſec. ſecun. par.
2 Filiatio eſt ita ſuppoſiti vt ſubiecti quòd non naturæ. quæſti. 35. artic. 5. p. 374. ter. par.
3 Filiatio tẽporalis Chriſti an ſit rationis tantũ. Ibid. ad Scotũ.
Finis appetitus quare eſt infinitus. q. 67. ar. 6. p. 106. ſe. ſec. pa.
Finis rationem habere actum interiorem charitatis quomodò intelligatur. q. 27. art. 6. pa. 106. ſec. ſecun. par.
An fines omnium vitiorum ordinentur in finem ſuperbiæ. quæ. 132. art. 4. pa. 445. ſec. ſecun par.
Finis. An res ſit finis ſecundum quod eſt in intentione, an ſecundum quod eſt in rerum natura. quæſtione 1. articulo 1. ad 2. pa. 2. pri. ſec. par.
An quum dicitur quod actus voluntatis non poteſt eſſe vltimus finis: ſit ſermo de fine vltimo vt res dicitur finis, vel vt adeptio rei dicitur finis. q. 1. ar t. 1. ad. 2. pa. 2. pri. ſecun. par.
Quid interſit inter apprehendere finem, & apprehendere rationem finis. q. 1. art. 2. col. 2. fi. & q. 6. art. 2. p. 14. pri. ſec. par.
Finis tripliciter conſideratur, & triplici actu voluntas fertur in finem vt ſic, ſcilicet volitione, fruitione, & intentione. quæſti. 12. artic. 1. pa. 41. pri. ſec. par.
Finis eſt obiectum formale omnis actus voluntatis. queſtione 8. art. 6. pa. 59. pri. ſec. par.
Finis adiunctus relatus ad actum interiorem, non eſt circunſtantia, ſed ad ſubſtantiam actus ſpecificatiue concurrit, relatus autem ad actum exteriorem, habet rationem circunſtantiæ. quæ. 18. art. 4. p. 58. pri. ſec. par.
Finis vt finis licet adiunctus, quia eſt circunſtantia actus exterioris moralis, & finis vt finis eſt obiectum voluntatis, ideo voluntas ex fine ſiue circunſtante ſiue ſpecificante, media voluntate ad exteriorem actum pertinet. queſtione 20. artic. 2. pa. 69. pri. ſecun. par.
Finis ſupernaturalis quare naturaliter nobis occultus ſit pagin. 2. col. 1. lin. 49. pri. par.
Finis duplex ſcilicet finis rationis operandi: ſeu rei operatæ. & finis operantis. pa. 7. col. 1. lin. 5. pri. par.
Finis duplex, ſcilicet intrinſecus & extrinſecus. p. ea. li. 32. pri. par.
Finis conſecutio quomodò diſtinguatur. pa. 42. colum. 2. lin. 37. pri. par.
Finitas & infinitas eſt duplex. p. 32. col. 2. lin. vlt. pri. par.
Finitas & infinitas perfectionis duplex: quædam ſcilicet ex parte materiæ quædam ex parte formæ p. 33. col. 1. lin. 46. pri. par.
3 Finito omni poſſe fieri additionem qualiter intelligatur. quæ. 7. art. 12. ad 1. pa. 20. ter. par.
Firmare animum in bono iuſtitiæ contra pericula mortis an ſpectet ad fortitudinem. q. 124. art. 2. 2. p. 425. ſec. ſecun. par.
Fomes eſt inclinatio partis ſenſitiuæ recuntis à rationis ordine. q. 91. art. 5. p. 198. pri. ſec. par.
1 Fomes peccati quomodò ſit inordinata concupiſcentia habitualis. qu. 27. art. 3. p. 144. ter. par.
2 An ex hoc quod fomes eſt concupiſcentia contraria rationi habitualiter, liceat inferre, quod fomes eſt inclinatiuus ad malum, & difficultatiuus in bono. Ibid.
3 Quod fomes in beata virgine per diuinam prouidentiam perfectius ligabatur quàm per interiorem ſanctificationem quomodò intelligatur. Ibid.
Forma nulla in homine ſtabilis eſt niſi anima intellectiua. pag. 333. col. 1. lin. 86. pri. par.
Forma corporeitatis ſeu mixtionis præter animam intellectiuã an in compoſito eſſe dicatur. p. 334 col. 1 lin. 44. pri. par.
Forma dupliciter capitur, ſcilicet abſolute & ſecundum quid p. 39 col. 1. lin. 64 pri par.
Forma communis dupliciter contrahi poteſt & à contrahẽte denominari. p. 173. col. 2. lin. 36 pri. par.
Forma abſoluta quomodo ſumatur p. 322 col. 2. lin. 38. pri par.
Forma ſi ratio agendi ſit neceſſe eſt, quod vnumquodque ſicut ſe habet ad formam ita ſe habeat ad rationem agendi, ſecus alio modo. p. 17 col 2. lin 51 pri par.
Formæ naturales dicuntur ſubſtantiæ corporeæ denominatiue à corporibus quarum ſunt formæ p. 16. col 2 lin. 3 pri par.
Formæ perfectio & augmentum aut oritur ex ipſa natura ſpecifica formæ, aut ex participatione eius in ſubiecto: ita quod vtraque perfectio & vtrunque augmentum vbi inuenitur: commune eſt formæ & ſubiecto vt habet formam: differentia autem eſt in cauſa originis q. 52. art 1 p 148 pri ſec par.
Formæ ad rationem duo requiruntur: primò quod forma ſit principium formale illius cuius eſt forma: ſecundò, quod forma & materia conueniant in vno numero eſſe quo compoſitum ex eis eſt. pa. 325. col 1 lin 55 pri par.
Formæ propriæ intenduntur & remittuntur tantùm ſecundum habitudinem ad ſubiectum q. 52. artic 2. p 152 pri ſec par.
Ita maxima in quemcunque actum poteſt forma aliqua poteſt quælibet eiuſdem ſpeciei, licet non æque perfecte: non eſt vera niſi in formis ſimplicibus ſecundum eſſentiam & potentias q. 54 art 4 pa. 157. pri ſec. par.
2 Formæ eiuſdem ſpeciei an poſſint eſſe ſimul in eodem ſubiecto. q. 25. artic. 5 p. 376. ter. par.
Formæ intentio & remiſſio apud ſanctum Thomam quo pacto ſit ipſius eſſentiæ formæ & non ſolum ipſius eſſe. pag 200. col. 2. lin. 91. pri. par.
Formæ quomodo eſſe per ſe cõueniat p. 233. col. 2. li. 87 pri. par.
Formæ corporum non per ſe fiunt p. 301. col. 2. lin. 24. pri par.
Formæ corporum eo modo quo fiunt ab agentibus corporalibus vt à cauſis propinquis a ſubſtantiis ſeparatis vt motoribus ad formas: à Deo autem vt à cauſa prima. p. ead. pri. par.
Formæ corporales in prima rerum conditione an à ſolo Deo productæ ſint. p. ead. lin. 33. pri. par.
Formam fieri per tranſmutationem: & ipſam educi de potentia ad actum non differunt. p. ead. col. 2. lin. 65. pri. par.
Formam propinquam eſſe materiæ dupliciter contingit vno modo quo ad vnionem: alio modo quo ad graduatem perfectionem. p. ead. col. 2. lin. 69. pri. par.
Formam vnius materiæ diſpoſitæ quadrupliciter intelligitur. p. 336. col. 2. lin. 56. pri. par.
Formam educi de potentia materiæ ſecundum ſecretam mentẽ Peripateticorum quid ſit. p. 410. col. 2. lin. 22. pri. par.
Forma ſi per ſe cauſari aut à cauſa reſpici quid intelligatur. pag. 441. col. 2. lin. 8. pri. par.
Formarum intenſio & remiſſio quomodò fiat. quæſtione 54. at. 4. & 5. p. 81. ſec. ſec. par.
Formarum genus triplex. p. 338. col. 2. lin 85. pri. par.
Formarum quædam habent ſuam differentiam ſine ordine ad aliquod extraneum. quædam verò habent ſuas differentias cũ ordine ad aliquod extraneum, ita quod non ſunt abſolubiles ab alio extraneo. 148. pri. ſec. par.
Licet in vtriſque ſpecificans & ſic conſiſtat in indiuiſibili, nec habeat latitudinem, & propterea commune eſt vtriuſque quod ſpecifice nihil poteſt addi aut ſubtrahi quin varietur ſpecies: habentibus tamen differentiam mediante ab extraneo ſpecificante, ex hoc ipſo reſpectu, conuenienti formæ ſecundum ſuam naturam ſpecificam pure ſumptam, annexus eſt motus acceſſus ad illud maior, & minor: ſecundũ quem huiuſmodi formæ ſecundum ſe dicuntur augeri vel minui. Talis autem acceſſus non poteſt poni in aliis formis: quoniam nihil extrà reſpiciunt ſpecificãs cui diuiſibilis hic acceſſus annecti poſſit. Ibidem.
Formæ quædam vt reſpiciant ſubiectum, non recipiunt magis & minus, ſeu non habent latitudinem: vel quia forma indiuiſibiliter & ſpecificatiuè ſe habet ad ſubiectum. vel quia de ratione formæ eſt indiuiſibilitas, non in partes quantitatiuas, ſed in plura quotũ aliquo adiuncto vel adempto perfectior vel minus perfecta ſit. Ibid.
Quantitates continuæ quo ad hoc propter earum propinquitatem ad ſubſtantiam, & naturales potentiæ quæ conſequuntur immutabiliter ſubſtantias, computatæ ſunt in litera cum formis ſpecificantibus. Ibi.
In formis ſi intentio intelligitur per additionem, hoc nõ poteſt eſſe niſi vel ex parte ipſius formæ, vel ex parte ſubiecti. Ibid.

Formæ accidentales intenſibiles & remiſsibiles,quia non diſtinguuntur niſi aut formaliter aut materialiter,& diſtinctio ſpecifica ex forma eſt,materialis autem ex ſubiecto : ideo litera per hanc diſtinctionem , in formis ſi intenſio intelligitur per additionem,hoc non poteſt eſſe niſi vel ex parte ipſius formę vel ex parte ſubiecti;non intendit aliam quàm conſuetam,ſcilicet aut additio eſt ſpecificè differentiis aut numeraliter.Nec datur alius modus,quoniam additio gradus ad gradum,intelligitur gradus numeraliter diſtincti : ideò dicta diſtinctio eſt ſufficiens ibidem.

Formarum intentionem non fieri per additionem gradus ad gradum,(ſeu magis ad minus;vel formæ ad formam in eadē ſpecie)de additione formaliter loquendo, bene & efficaciter in litera oſtenditur 148.pri.ſec.par.

Tribus modis tantùm poteſt quis imaginari additionem gradus ad gradum in qualitatibus,primò vt gradus aliquis præexiſtēs ſecundum rem in actu aliquo, adiungatur formæ exiſtenti in aliquo gradu,non in ſummo,ſecundò vt gradus aliquis præexiſtens non ſecundum rem,ſed ſecundum intellectum potentiam actiuam,de foris apponatur formæ non in ſummo:tertiò vt gradus aliquis præexiſtens in potentia ſubiecti educatur de eius potentia,addatur præexiſtenti,ſed primus modus eſt impoſsibilis:in ſecundò autem & tertiò additionis ratio non verè ſeruatur,ibi.

Formis pluribus compoſitum in via ſancti doct. Quo conſtet ex vltima forma & compoſito ex materia & forma;vel formis præcedentibus vt ex proprio actu : & propria potentia, pag. 331.col.2,li.93.pri.par.

Formis diuerſis quæ ſumantur ſecundum ſanctum doct. & quomodò adinuicem prædicentur:per accidens autem in ſecundo modo,&c.pag.532.col.2.li.55.pri.par.

Formalis diſtinctio nulla eſt inter eſſentiam diuinam & proprietates perſonales & attributa:& reliqua.pag.146.colum.1.li, 78.pri.par.

Fornicatio ſimplex eſt peccatum mortale. q. 154.ar.2,pag. 515. ſe.ſec par.

Fornicatio an ſit magis peccatum furto,quæſtio.154.ar.3.pag. 517.ſe ſec.par.

Fortitudo an ſit virtus inquantum tollit impedimenta rectæ rationis ponendæ in operibus humanis,q.123.ar.1.pag 412.ſe. ſec.par.

Fortitudo an ſit circa timores & audacias tanquàm cohibitiua timoris & moderatiua audaciæ,q.123.ar.3.pa.423,ſe.ſec.par.

Fortitudo an ſit circa timorem & audaciam vt actus 413. ſecun. ſecundæ partis.

Fortitudo an ſit ſolum circa mortis pericula,& illa pericula ſint maxima q.123.art 4.pag 415.ſe.ſec.par.

Fortitudo an ſit circa mortis pericula ſolùm in bello communi. q.123 art. 5.pa.ead.ibi.

Fortitudo an conſiſtat circa repentina quantùm ad electionem. q 123.ar.9.pag.420.ſe.ſec.par.

Fortitudo an aſſumat iram ad actum ſuſtinendi,q.123.art.10.pa. ead.ſec.ſecun.par.

Fortitudo an ideò ſit virtus cardinalis,quia laudem firmitatis potiſsimè ſibi vendicat.ibi.

Fortitudo propriè dicta an ſit virtus cardinalis.ibid.

Fortitudo vt eſt ſpecialis. virtus, an habeat partes ſubiectiuas. q. 124 art pag 425.ſec.ſecun.par.

Fortitudinis actum exercere propter vitandum vituperium, triſtitiam aut damnum,an ſit verè fortis,quæ. 123.art.1 ad 2. p. 412 ſec. ſecun. par.

Fortitudinis actum qui eſt ſuſtinere,an ſola ratio per ſe faciat. q. 123.art.10.pa.421.ſe.ſec.p.

Fortitudinis finis an ſit bonū in quo quis firmatur.q.124 art.3, pag 429.ſec ſec p.

Fortitudinis partes integrales , an ſint diſtinctæ à partibus potentialibus ead ſec. ſecun. par.

Fortis an operetur propter bonum proprij habitus,vt proprium finem præſtitutum.q.123.art.7.p.418.ſec.ſecun par.

Fortis quomodò ſuperat triſtitiam animalem & corporalem.q. 123.art.8 pag.419.ſe.ſec,par.

An triſtitia non adiuuet ad aggrediendum , niſi per accidens q. 123.art 10.pag.421 ſe.ſec.p.

An concupiſcentia non adiuuet ad aggrediendum , niſi per accidens eadem.

Fortuna & caſus in rebus inferioribus quædam apparent.pag. ea. col.2.li 12.pri par.

Fortuitum & caſuale quomodo relatiua ſint & quæ inter abſoluta & reſpectiua differentia ſit.pag.126.col.1.li.74.pri.par.

Fortuitum & caſuale eſt aliquid ad cauſas inferiores relatum: quod tamen relatum ad cauſas ſuperiores per ſe intentum eſt. pag.480 col.2.li.15 pri par.

Præminentia in emendo vel vendendo an ſit ſpeciale vitium diſtinctum à furto & rapina.q.77.art.1.pa.154.ſe.ſec.par.

Fruitionis vocabulum apud Thomiſtas & Scotiſtas æquiuocatur,apud primos ſi quidem ſignificat formaliter delectationem:amorem autem connotatiuè & cauſaliter:apud alios verò ſignificat formaliter amorem amicitiæ,quæſtio,11.artic.1. pag.39.pri.ſec.par.

Fugere. An damnato iuſtè ad mortem liceat fugere.q.69.ar.3. & 4.pag.238.& 239 ſec.ſecun.par.

Et an liceat aliis iuuare iſtum ad fugiendum ead.ſe.ſec.par.

Habere animum furandi & inferendi nocumentum proximo,etiam in minimis,quomodò poteſt eſſe peccatum mortale qō. 66.ar.6 pag.228.ſec.ſecun par.

Furari res ſuperfluas alterius ad ſubueniendum magnæ neceſſitati propriæ vel alienæ,an ſit peccatum,quæſt. 66.art,7.pag. 229.ſec.ſecun par.

Furtum non eſt accipere alienam vxorem vel filiam,& quare,q. 66.art.3.pag 225.ſec.ſecun,par.

Furtum an poſsit bene fieri.q.66.at,7.pag 229.ſe.ſec.par.

Furti ratio an ſit ſufficienter aſsignata.229.ſe.ſecun.par.

Furti & rapinæ diuerſitas ſpecifica ſumitur ex diuerſa ratione obiecti.q.66.art.4.pag.225.ſe.ſec.par.

Quare dare eleemoſynam nō eſt malum alterum à furto quādo quis furatur vt det eleemoſynam,quæſt.148.artic.1.pa.489. ſecun ſecundæ.par.

Futurum, Aliud eſt dicere:à eſt futurum,& à erit : quoniam cum veritate primi ſtat falſitas ſecundum,quæſtio.40.artic.3.pag. 133 pri.ſecun.par.

Futura dupliciter in ſeipſis vel cauſis & his vel neceſſariis : vel vt in pluribus.pag ead li.fin pri.par.

Futura in ſeipſis ſolo Deo cognoſcuntur propter æternitatis intuitum,pag.395 col. 1,li.1,pri.par.

Futura in cauſis neceſſariis à nobis noſcuntur pag. eadem.lin.2. prima parte.

Futura in cauſis vt in pluribus noſcuntur per coniecturam plus & minus iuxta cauſarum inclinationem pag.ead.li. 3,pri.par.

Futura tam neceſſaria quàm vt in pluribus quàm in paucioribus in ſeipſis à ſolo Deo cognoſcūtur,pa 264,col 2 li 88,pri.par.

Futura neceſſaria cognoſcuntur in ſuis cauſis ab angelo per certitudinem.pag ead.li.93 pri.par

Futura dupliciter.ſcilicet ſecundum ſeipſa:vel ſecundum eorum rationes,pag 194 col.2.li.90.pri.par.

Futura vt ſic intellectu non niſi reflexè noſcuntur.pagin.eadem, lin.92 pri.parte.

Futurorum rationes intellectu perceptibiles ſunt : & ſcientię de eis eſſe non poſſunt.pag ead,li.93.pri,par.

G

Generans inter & genitum duo inueniuntur , ſcilicet conuenientia & diſtinctio.pag.199 col.1,li.13.pri.par.

Generans omne quo pacto ſibi ſimile generet pag. 148. colum, 1,li,19 pri,parte.

Generandi potentia diuinam naturam in recto ſignificat & paternitatem in obliquo,pag. 98.col.1,li.73.pri.parte.

Generatiua potentia quo pacto diuina natura eſſe dicatur. pag. ead,col.2,li 12 pri,par.

Generatio in ſtatu innocentiæ per coitum , quò ad coniunctionem maris & fœminę fuiſſet.non autem quò ad immoderatā concupiſcentiam,pag 432,col.1,li.54 pri par.

Generatio in genere operationum vitalium cum non vitalibus communicantium an & quo pacto à ſancto doctore poſita ſit,pag.237.col.1.li.4.pri.p.

Generatio diſtinctio,& comparatio,quæ ſint.pagi. 145.colum. 2,li,62.pri.parte,

Generationis rationem quo pacto verbi proceſsio in diuinis habear.pag.ead.li.77.pri,par,

Generationis ratio quo pacto ad diuinam proceſsionem applicetur.pag 146.col.1.li,50,pri.par.

Generationis de ratione ſunt duo, ſcilicet diſtinctio ſuppoſitorum & formæ vnitas,quæ communicatur.pagin.167. colum. 2 li,61.pri,parte.

Generatione prius eſſe imperfectius quomodò intelligatur, pa. 370.col.1,li.71.pri parte.

Geniti forma dupliciter,vno modo vt ſimilis formæ generantis.alio modo tacetur,pag.212.col.1,li.fin.pri,par.

Genus duplex ad fidem pertinētem,ſcilicet directè & indirectè, pag.166.col 2. lin,4.pri,pa.

Genus actionis duplex,ſcilicet immanentis& tranſeuntis.& alia multa de huiuſmodi actionibus.pag.249.col,2,li.67.pri.par.

Genus duplex perfectionis in Deo inuenitur. quædam ſunt creaturis communicabiles:vt ſapientia,bonitas: quædam incommunicabiles,vt infinitas,deitas pag.256 col,2,li 66.pri.par.

Genus in quo cauſæ dilectio naturalis ſit cauſa electiua pa.276, col.2.lin.fin,pri,par.

Genus pro genere logico ſumitur.pa.20,col.1.li.73.pri.par.

Generis alicuius propria dupliciter accipi poſſunt. ſ. ſecundum totum id quod ſunt:& ſecundum rationem illius generis.pag. 15.col 2.li.5.pri.p.

Generis humani multiplicatio an per ſe finis intentus ſit,vel nullum agens multitudinem numeralem per ſe intendit.pa.431. col.2.li.63.pri.par.

Genere in aliquo maximè tale eſt cauſa omnium aliorum quæ illius generis ſunt.pag 15.col.1.li.93.pri.par.

Genere ſummum bonum quod ſit:& quod ſimpliciter. pag. 30. col.2.li.48.pri.par.

Genere cauſæ materialis reductio tripliciter fieri poteſt.pa.322. col.2.li.80 pri.p.

Genera de Deo cognoſcibilium principaliter duo ſunt,demonſtratiua.ſcilicet & per reuelationem cognoſcibilia. pag.1.col. 2.lin.8.pri.par.

Genera entium duo ſunt:quædam ad hoc primo inſtituta:vt ſint quamuis forte ſecundario alia repreſentent & hæc vocamus res:quędam verò ad hoc primo inſtituta ſunt naturaliter:vt alia repræſentēt & hæc vocamus intentiones rerum & ſpecies intelligibiles:ſeu ſenſibiles.pag.257.col.2.li.1.pri.par.

Gladius hammeus poſitus ante paradiſum quid ſit,quæſtio,164. art.1.pag.573.ſe.ſec.par.

Gloria,largiori vocabulo,an ſignificet etiam notitiam ſolius ipſiuſmet qui gloriatur.q.132.ar.1.pag.448.ſe.ſec.p.

Gloria an benè dicatur inanis ex parte illius à quo quis gloriam quærit,puta hominis,cuius iudicium non eſt certum.ibi.

Gloria an ſit diſtinguenda in magnam & mediocrem, ſic vt ſpectet ad diuerſas virtutes ſicut diſtinguitur honor.q.132. arti. 2.pag.449.ſe.ſec.par.

Gloria inanis an ſit vitium capitale reſpectu ſuperbiæ.q.132.ar. 4.pag 450.ſe.ſec.par.

An ſufficientia trium modorum inanis gloriæ ſit bene data. q. 132.art.1.pag.448.ſe.ſec.par.

Prouocatio ad virtutum opera ex appetitu gloriæ,quomodo intelligatur.448.ſe.ſec.par.

An gloriæ cupidus ſecundum veritatem deficiat à magnanimo. q. 5..art.2.ad 1.pag 516.ſe.ſec.p.

Gloriæ inanis quatuor modi.quibus eſt peccatum mortale,an bene aſſignentur q.152.ar.3.pa ead.& par.

Gloriæ inanis & ſuperbiæ differentia,an bene aſſignetur.q.152. art 4.pag.508.ſe.ſec.par.

Gloriæ inanis filiæ quomodo diſtinguãtur,q.152.ar.5.pag. ſec. ſecun.par.

Quomodò ſuperbia & inanis gloria habentes ſe vt finis & medium ſint diuerſis modis vna prior altera ibi.

Gloſſa propoſitionis,omne tale per participationem reducitur ad tale per eſſentiam pag ead.li.1.pri.par.

Gnome an ſit virtus acquiſita q.53.ar.4.pag.183.ſe.ſec.par.

Graduentur ex quibus mouentia,ſcilicet ſine forma executione. pag.108.col.2.li.24.pri.par.

Graduationes rerum quomodo fiant.pag. 51.co. 1.li.82.pri.p.

Graduatio ſecundum cauſæ finalis ordinem quomodo fieri poſſit.pag.341.col.1.li.55.pri.par.

Gradus ipſarum rerum in triplici differentia eſſe dicuntur. pag. 371.col.2.li.56.pri.par.

Gradus incipientiũ & proficientium poſſunt dupliciter ſumi. q. 186 art.3.pag.645.ſec.ſecun.par.

1 Gratia ſumitur aliquando vt comprehendit ſub ſequemcunque infuſum habitum,q.2.artic.10.p.23.ter.par.

2 Gratia cuiuſlibet ſingularis perſonæ an habeat quantitatem alterius rationis à quantitate gratiæ Chriſti.quæſt.7.artic.11. p.60.ter.parte.

3 Gratia cuiuſlibet ſingularis perſonæ: an ſit velut virtus particularis:& Gratia Chriſti velut virtus vniuerſalis. ibi.

4 Gratia vnionis in Chriſto duo in ſe claudit.quæſt.7.artic.13. pag.61.ter.par.

5 Multorum dictorum ſancti Thomæ,de gratia vnionis ratio. ibidem.

6 Gratia Chriſti dupliciter dicitur prima quæſtione 8. artic. 1. pag.62. ter. par.

7 Gratia viatoris,& comprehenſoris,quæſtione 34. articulo. 4. pag.172.ter parte.

Gratia & culpa licet abſolute & reſpectu hominis nõ ſint oppoſita immediata,reſpectu tamē hominis lapſi ſunt oppoſita immediata ex habitudine extremorum ad tale obiectum, quia homo lapſus ſe habet ad hæc vt ad priuationem & habitum. q.113.art.2.ad 1.pag.375.pri.ſec.par.

An gratia gratum faciens ita exigatur ad iuſtificationem impij, quod impoſſibile ſit per quamcunque potentiam aliter iuſtificari impium.q.113.art 2 p.ead.& par.

An gratia & culpa ſint formaliter oppoſita priuatiuè ſicut tenebræ & lumen.q.113 art.5.pag.378.pri ſec par.

An in litera bene probetur quòd diſpoſitio liberi arbi. ſequitur gratiæ infuſionem:quia diſpoſitio ſubiecti ſequitur diſpoſitionem agentis,per quam etiam ipſum ſubiectum diſponit 113.art.8.ad 2.pag 381.pri.ſec.par

An anima ſit naturaliter capax gratiæ.quæſtio.113.artic.10. 382.pri.ſecun.par.

Gratia quando pro gratuito dono ſumatur.pagin. 281.colum.2. lin.21.pri.parte

Gratia merentis an ſit neceſſariò imperfectior gratia fruentis. pag.282.col.2.lin.25.pri.parte.

Gratia tam Dei quàm hominis ponit aliquid in grato,licet differenter,q.110.art.1.pag.366.pri.ſec.par.

Gratia quum homo perdit eam,non annihilatur,quia (quũ non ſit res ſubſiſtens)nec ſit,nec corrumpitur,nec creatur, nec annihilatur ſed ſecundum eam homo creatur in tali eſſe.dicitur autem creari,quia non educitur de potentia ſubiecti, nec datur ex meritis quæſt.110.artic.1.pag.366.& quæſt.112.art.1. pag.372.pri.ſec. part.

An gratia ſit idem quod virtus.q.110.art 3 pa.367.pri.ſec. par.

An gratia ſit in eſſentia animæ ſicut in ſubiecto.quæſt.110.artic. 5.pag 368 pri ſec.par.

An differentia inter gratiam operantem & cooperãtem pro gratuita Dei motione ſumptam,in litera poſita in conueniens.q. 111.art.1.pag.369.pri.ſec.par.

Gratia cooperans dicitur tam confirmans voluntatem ad exterius opus facultatémque exterioris operis præbens, quam vt eſt principium interioris operis meritorij ſecundum habituale donum iam datum facultati liberi arbitrij ad vtendũ quum vult Gratia autem operans dicitur tam gratuita Dei motio ad actum interiorem meritorium qui non procedit ex habitu vel actu altero meritorio,quam gratia ipſa habitualis vt dat eſſe.ibid.

An actus idem interior poſſit eſſe à gratia operante & cooperante.ibid.

Gratia materiæ hæc duo mutuo ſe inferunt.A.eſt per ſuam eſſentiam bonũ & A.eſt bonum per eſſentiam,pag.32.colum.1.lin. 52.pri.par.

Gratiæ nouitas à gratia diſtincta non eſt : tanquam gratia noua eſſe poſſit,ſed ad oſtendendum tempus,quando inuiſibilis miſſio ſit pag.207.col.2 li.22.pri.par.

Gratiæ dono an homo eleuetur ad aliquem actum qui eſt ſupra naturam humanam quantum ad ſubſtantiam actus.q.171.ar. 1.ad 3.pag.518.ſec.ſecun.par

An gratiæ augmentum ſit ſupra quantitatem,& non ſupra virtutem præexiſtentis gratiæ.q.114.art.8.pag.387.pri.ſec.par.

Bonum gratiæ vnius eſt melius quam bonum naturæ totius vniuerſi.q.113.art.9.pag.381 pri.ſec.par.

8 Gratię intentior gradus an comprehendatur ſub annexis quæ per deuotionem miniſtri impetrari poſſunt recipienti ſacramentum.q.64 art.8.pag.289.ter.par.

9 Gratiæ habitualis quomodò finis ſit vnio perſonalis. q.7.arti. 12 pag.60.ter.par.

10 Quare nullus purè viator attingat ad ſummum gratiè ex parte gratiæ ibidem.

11 Dabile eſt ſummum poſſibile in gratia ſecundum ſanctum Thomam.q.7.art.6.pag 55.ter.par.

An gratiæ donum habituale exigat in ſubiecto pręparationem. q.112 art.2.pag.372.pri.ſec.par.

Effectus diuinę dilectionis in nobis qui per peccatum tollitur, eſt gratia,qua homo ſit dignus vita æterna quum enim omne peccatum mortale includat in ſe contrarietatem ad charitatē (quia eſt tranſgreſſio illius præcepti charitatis negatiui ſcilicet nihil eſt pręferendum amicitiæ diuinę)ideo omne peccatum mortale priuans rectitudine naturali,priuat etiam rectitudine gratię.q.113.art.2.pa.374.pri ſec.par.

Gratiam non eſſe ſupernaturalem potentiam impij ſicut vita ſupra potentiam in corpore mortuo,quomodò intelligatur. 382. pri.ſecun.par.

Cur non ſit ſimile de illuminatione cæci & iuſtificatione impij. ibidem.

12 Gratiam habitualem in Chriſto ponere,an neceſſe ſit. quæſt. 7.art.1.pag 52.ter.par.

13 Chriſtum eſſe principium vniuerſale generis habentium gratiam quomodo intelligatur.q 57.ter.par.

14 Gratiam in nobis efficienter cauſare Chriſti actiones:quomodò intelligatur q.8.art.1.ad 1.pag.62.ter.par.

Gratuitum dicitur, quod naturæ non debetur,ſed gratis datur.pa. 281.col.2.lin.74.pri.par.

Grauitas peccatorum an attendatur principaliter ſecundum materiam in qua peccatur q 148.art.3.pa.487.ſec ſecun.par.

Gubernationis effectus principalis eſt vnus, generales ſunt duo in particulari nobis innumerabiles exiſtunt.pa.438.colum.1. lin.65.pri.par.

Gubernationi diuinę omnes ſubduntur.pa.ea col.2.li 63.pri.pa.

Gubernatione exiguntur duo.ſ.ratio & executio.p.439.co.2.lin.35.pri.par.

Gubernationis diuinæ præter ordinem impoſsibile eſt quod aliquid contingat.pa.ead.col.2.li 95.pri.par.

Gubernationi diuinæ in generali nihil contrà nititur; ſed in ſpeciali.pag 410.col.1 li.82.pri.par.

Gubernat Deus omnia quantùm ad rationem immediatè, quantùm ad executionem verò quædam mediantibus aliis, pag. 439.col.1.li,36.pri.par.

Gulæ peccati determinatio ab autore facta,an ſit vera q.148,art.2,pag 489.ſe.ſec par.

An nocumentum corporis ex gula per accidens ſe habet ad gulam,& non directè pertineat ad grauitatem peccati.q. 148.2.pag.ead.& par.

Gulæ concupiſcentia ſit mortalis,ibi.

An ſufficientia quinque ſpecierum gulæ & ratio eiuſdem,ſint bene aſsignatæ.q.148.art.4 pa 491.ſe ſec par.

Gulæ ſpecies an accipiantur ſecundum differentiam motiuorum.ibidem.

H

Habere rationem cauſæ finalis non ſumitur identicè; ſed dupliciter ſcilicet in actu exercito & ſignato.pag. 28.co.1.lin.86.pri.par.

Habitus voluntatis in via nobilior eſt habitu intellectus, ſecus tamen in patria.pag 370 col.2 li.77 pri.par.

Habitus non per ſeipſum,ſed per actum cognoſcitur.pri par.

Habitus ſcientiæ ſecundum quod eſt in intellectu in anima ſeparata remanet.pag.597.co.2.lin.90 pri.par.

Habitus acquiſitus,an quolibet actu ſuo augeatur, q. 24. arti.6. ad 2.pag.86.pri ſe.par.

Quare aliqui habitus generati ex laudabilibus actibus inclinant ad ſimiles actus,& aliqui tantum ad effectus virtutum q. 44. art.1 pag.153.ſec.ſecun.par.

1 Habitus per ſe infuſi,& habitus per ſe acquiſibiles ſunt diuerſarum rationum intrinſecè,& eſſentialiter.q.9.ar 4.ad 2.& 3. pag 71 ter.par.

Gabitus eſt diſpoſitio qua bene vel malè diſponitur diſpoſitum, ſecundum ſe vel ad alterum.q 49.art.1.p.141.pri.ſe.par

Habitus ſumitur dupliciter,primò propriè: & ſic non inuenitur extra animam rationalē, ſecundò communiter pro habituali diſpoſitione ſiue ad naturam ſiue ad opium pluribus conſiſtentem: & ſic inuenitur etiam in animatis. quæſtio, 49. artic. 4.p.144 pri.ſe.par.

Habitus eſt inclinare ad propria & adæquata obiecta,ſed hoc cōuenire non poteſt habitui in appetitu, quia hoc conuenit ipſi appetitiui,quoniam eius officium imò natura eſt inclinatio ad obiectum proprium, nihil enim aliud eſt appetitus quàm inclinatio. In appetitu tamen ponere habitum propter inclinationem ad propria,id eſt ſpecialia obiecta ſub communi obiecto contenta,inclinantem ad illa, promptè faciliter &c.neceſſarium eſt.q.52.ar.1.p.148.pri.ſec.par.

Habitus licet primo ſint qualitates bene vel malè diſponentes animam ſecundariò tamen etiam diſponentes, ſit corpus habitus nomen obtinuetur q. 50.art.1 p.144.pri.ſec.par.

Vbi non inuenitur conſuetudo aut aliquid maius,ibi non inuenitur propriè habitus.ibi.

In membris corporeis & parte vegetatiua, & animalibus brutis pro quanto ſunt rationis imperio obedientia, habitus ſunt ſecundariò,ibi.

Habitus in intellectu eſt ſimpliciter neceſſarius: in voluntate verò ſolum ad bene eſſe.quæſtio. 50,art,5.ſi.p,147.& q.51.ar,1.p.148.pri.ſe,par.

Habitus quidam fluit naturaliter in intellectu præſentibus ab extra terminis principiorum: voluntate autem non: ſed ſola prōptitudo ipſius ad principia,ſcilicet bonum proſequendum, & malum fugiendum,& huiuſmodi ineſt à natura,q.51,ar.1 pag. 149 pri.ſe.par.

Habitus determinat potentiam non ad producendum actum talis ſpeciei: ſed hoc vt ipſa habitu perfecta ſit proprium principium perfecti operis,in quo ſua conſummatur perfectio.quæ. 49.ar.3.p.145.pri.ſe par.

Habitus eſt cauſa actiua per ſe ſubſtantiæ & modi actus triplicis, ſcilicet perfectionis,determinationis in eſſe naturæ, & determinationis in eſſe morali. quamuis facilitatem ex parte operantis tantum præbere videatur.ibi.

Habitus perficiens potentiam vt eius propria perfectionis ſecū dum id quod habet de actu, perficit & complet actiuitatem potentiæ: ſecundum id autem quod eſt in potentia: apropriat potentiam ad ſuceptionem vltimæ perfectionis id eſt operationis perfectæ.ibi.

Habitus & potentia concurrunt ad effectiuè cauſandum actum, non ſicut cauſę partiales & vniuocæ, neque ſicut intenſum & remiſſum: ſed ſicut imperfectum differt à ſeipſo perfecto, ibid.

Habitus quia & habitus & formæ ſunt, vtraque ſi ... poſſunt diſtinctiuas ſcilicet propria formarum,& propria habituum. Et hoc intendit litera.q.54.arti.1,& non quod cum diſpoſitione harum ſtet in diſpoſitiuo horum.p.156.pri ſe.pa.

Idem habitus poteſt tranſire de bono in malum aut econuerſò, ſed quod idem ſit bonus & malus eſt impoſsibile.q.54.ar.3.p. 157.pri.p.

Idem numero habitus in ſe immutatus non poteſt fieri de nō virtute virtus q.55.ar.1.p.180.pri.ſe p.

Habitus moralis habet rationem virtutis humanæ inquantum rationi conformatur.non conformitate ſuperadditæ relationis ſed confirmitate eſſentiali.q.58.art,1.pag.171.pri.ſe.p.

Habitus proprius alicuius operis non eſt virtus ſi non ſit in conſummatiua potentia operis,q.58.ar.3.ad 2.pag.172.pri. ſe.p.

Habitus dans ſolam facultatem bene operandi,dat bonitatem operationis in potentia.habitus autem dans etiam rectū vſum eius dat bonitatem operationis in actu:quia vſus conſtituit operationem in actu,quia eſt applicatio potētiæ ad ipſam.163. pri ſe.p.

Per mihi & tibi(id eſt in me & extra me)variatur ratio formalis & generica habitus,q.61.ar.5,ad 1.p.183.pri.ſe p.

Habitus per ſe infuſi ſunt, qui ſola infuſione haberi poſſunt, illa autem qui poſſunt ex noſtris actibus aut naturæ acquiri, ſunt per accidens infuſi.accidit enim eis infundi,q.51.ar.4.p.150, & q.63.ar.4.p.189.pri ſec.p.

Habitus infuſi,ex vno actu contrario corrumpuntur, non autem acquiſiti,q.67.art.3.p.204 pri.ſe p.

Habituum quorundam perficere non ſe extendit ad vti ipſo habitu,id eſt,quidam habitus ſunt perfectiui & inclinatiui potentiarum abſolute in ordine ad cauſa opera,ſed non perficiunt eaſdem potentias vt ſtant ſub voluntate vtente, & iſti ſunt artes & ſcientiæ Quidam verò perficiunt & inclinant potentias nō ſolùm abſolutè,ſed etiam vt vſuales,ſiue imperatiuè ſiue executiuè,& hi ſunt virtutes morales,quę ex propria ratione inclinant voluntatem ad rectum ſui vſum.q.56.ar.3.pag.163.p. ſecun.p.

Hæreſis ad rationem in ſe ſufficit: quod ſit error in his quæ fidei ſunt: ſed rationem an hæretici formaliter vltra hoc ad pertinacia requiritur.p.166.col.2.li.23.pri.p.

Hæreſis & Iudaica perfidia an diſtinguatur penes figuram & manifeſtationem.q.10.art.5.p.40.ſec.ſec.,p.

Hæreſis an includat adhæſionem ad Chriſtum. q. 11,ar.1.p.45. ſe.ſec.p.

2 Hæreſis eſt Arriana dicere Chriſtum minorem par.ibi.

3 Hæreſis quid ſit.ibi.

4 Hæreſis noua de conceptu Chriſti refellitur.q.31, artic.5.pag. 161,ter.p.

1 Hæreſim incurri ex verbis inordinatè prolatis,quomodò intelligatur.q,16.ar.8.pag.106,ter.p.

Hęreticus an Damaſcenus fuerit.p.176.co.2.lin.92.pri.p.

Hæretici in mente ſolùm,an ſint excommunicati, q.11.art.3.& 4.p.47.ſe.ſec.p.

5 Cum hęreticis in vocabulis communicare quomodò prohibitum ſit.q,16.ar.8.p.105,ter.p.

Hierarchia in qualibet ſunt diuerſi ordines,pagin.455.col.2,lin. pri.par.

Homicidium quantum ad malitiam actus exterioris ſecundum ſe & quantum ad actum intentionis eſt grauius peccatum fornicatione.q 73,ar.8.p.230.pri.ſe.p.

1 Homo dicitur,& eſt Deus propter vnionem, & quomodò,q. 2.ar.8,pag. 20,ter p.

2 Homo quomodò prædicetur de Deo.q 16,artic.1.ad Sec.p. 100,ter p.

3 Homines prædicari de Deo ratione relationis quomodò verificetur.q 16.ar.4.ad 4 p.102.ter.p.

4 Homo eſt factus Deus,an in iſta propoſitione ly homo poſsit ſupponere ſimpliciter & perſonaliter.q.16.ar.7.p.104.ter.p.

5 Iſte homo factus eſt Deus,an hæc ſit vera,ibi.

6 Quare iſta dicatur ſimpliciter vera Deus factus eſt homo,iſta autem ſimpliciter falſa,homo factus eſt Deus.ibi.

7 Iſte homo,id eſt, Chriſtus incepit eſſe,an hæc debeat ſimpliciter negari.q.16.ar.9.p,106.ter p.

Homo per ſolum donum gratiæ non poteſt operari bona operanda & vitare mala vitanda, ſed ad hoc eget ſpeciali auxilio Dei vltra gratiam:quia gratiam non dat quicquid opus eſt ad hæc duo.q,109.ar,9.pag 363,ter par.

Quomodò ſtent hæc duo ſimul.homo habet donum gratię quo poteſt perſeuerare,& homo non poteſt ex ſola gratia perſeuerare.q.109.art,10.pag.766 pri,ſec par.

Homo, An verum ſit quod in quo homo excellit,detur homini à Deo,vt ex eo aliis proſit.q.148.ar.1.p 444.ſe.ſec.p.

An naturalis ratio dictet homini quod alicui ſuperiori ſubdatus à quo egeat adiuuari, & hoc propter defectus quos in ſeipſo

ſentit.q.85 ar 1.pag.286.ſe ſec.par.

Quomodò intelligitur quod ſecundum honeſtatem ex qualibet promiſſione homo homini obligatur.queſtione 88.ar.3.ad.1. pag.299 ſe.ſec.p.

Homo.An homo in ſtatu innocentiæ potuerit peccare venialiter abſque peccato mortali,q.89.ar.3.pag.283.pri.ſe.par.

Hæc literę verba primum quod homini occurrit cogitandum cũ inceperit habere vſum rationis eſt deliberare de ſeipſo intelligendum nõ ſolũ de debito,ſed de facto & de ſeipſo quodãmodo vt fine & quodãmodo vt ad finẽ.q.89.ar.6.p.248.pri.ſe.p.

Bonus homo eſt bonus ciuis,ſed non econuerſò.q.92.artı.1.pag. 290.Circ.pri.ſe.par.

Homo in nullo ſtatu poteſt ex ſolis naturalibus verum aliquod ſuper naturale cognoſcere,q.109.art.1.pag.355.Intellectus. pri.ſec.par.

An per hominem in ſtatu naturæ integræ intelligat autor hominem præcisè in naturalibus ſecluſo omni gratuito dono & omni peccato præuio,an homine inhabentem donum iuſtitiæ originalis,q.109 art.2,3.& 4 pag.356 & 358.& 359.pri.ſe.par.

An autor intendat quod homo in ſtatu naturæ corruptæ nõ poſſit mortaliter bonum ex propriis naturalibus facere. quę. 109. art.2.p.356.pri.ſe par.

Et quid tenendum ſit de hac quæſtione,ſcilicet an homo in ſtatu iſto poſſit per ſua naturalia facere actum moraliter bonum. Ibidem.

An homo poſſit diligere Deum ſuper omnia ex ſolis naturalibus ſine gratia,q.109.art.3.pa.358.pri ſe.par.

Licet homo in ſtatu naturæ corruptæ quantum eſt ex ſufficientia ſua poſſit ex puris naturalibus diligere Deum ſuper omnia referibilia in ipſum, non tamen poteſt diligere Deum ſuper omnia ſua ſimpliciter:quia poteſt non peccare,ac per hoc nõ poteſt non ponere impedimentum dilectionis Dei ſuper omnia ſicut poteſt in ſtatu naturæ corruptæ Ibidem.

Homini eſt naturale opus diligere Deum ſuper omnia,ſi natura le ſumatur pro eo quod eſt ſecundum naturam , non autem ſi ſumatur pro eo quod fluit ex natura.358 pri.ſe.par.

Quum quæritur an homo ſine gratia per ſua naturalia legis præcepta implere poſſit ſermo eſt de omnibus præceptis diuinæ legis,ſiue nouæ ſiue veteris,quæſtione 109.ar.4.pa. 359.pri. ſec par.

An homo in ſtatu naturæ integræ poſſit omnia diuina mandata implere quantum ad ſubſtantiam operum.q 109 ar.4.pa.360. pri.ſe.par.

An homo poſſit ſe ad Dei gratiam per ſeipſum præparare.q.109. ar.6.pa.361.pri.ſe.par

Ex propoſitio qua probetur(ſcilicet ſolius primi agentis eſt,præparare ad vltimum finẽ & veriſsima formaliter intellecta de tendentia in illum quoniam nulla creatura nullum diſponens, nullum adiuuans tendit in ullum finem niſi ex primi agentis motione cui conuenit primò tendere in illum.Ibi.

Iſta autoritas Io.xv.Sine me nihil poteſtis facere:non eſt limitanda ad communem influxum tantum : ſed eſt vniuerſaliter vt ſonat intelligenda, & proportionaliter diſtribuenda. quæſtio. art.6.ad 2.pag 361.pri.ſec.p

An homo in ſtatu naturæ integræ potuerit vitare omnia peccata ex ſuis naturalibus,q.109 art.8.pag 362.pri.ſe.p.

An homo in peccato mortali exiſtens antequam reparetur per gratiam iuſtificantem,poſſit diu manere abſque peccato mortali.Ibid.

Homo exiſtens in peccato mortali. & non ſe diſponens ad gratiam ex hac ſuppoſitione quod velit permanere in tali ſtatu, neceſſe habet peccare mortaliter, & impoſsibile eſt ei nõ peccare mortaliter.Ad Scotum q.109.artic, 8. ad 1,pag.364. pri, ſec.par.

Homo primus non vidit Deum per eſſentiam ſed ſecundum cõmunem ſtatum illius vitæ.pag.418.col.3.lin.15.pri par.

Homo primus cognoſcebat Deum altiore cognitione quàm nos mediat,ſcilicet inter cognitionem patriæ & huius exilij. pag. ead.lin.70 pri.par.

Homo primus angelos per eſſentiam videre non potuit,pagin.e. col.2.lin.62.pri.pa.

Homo primus habebat excellentiorem cognitionis modum de angelis quàm nos.pag 422.col.1.lin.78.pri.p.

Homo primus omnium naturaliter ſcibilium ſcientiam habebat ſupernaturalem verò quantum ad vitæ regimen opus erat: neutra autem neſciebat.pa ead lin.94.pri.p.

Homo primus nullo modo decipi potuit tam.reſpectu ſcitorum quàm neſcitorum.pag.413 col 1.lin.86.pri.par.

Homo primus in gratia creatus fuit.pagina.424.columna. 1.li, 58.pri.par.

Homo in ſtatu innocentiæ omnes virtutes aliqualiter habuit, p. 421.col.2.lin 1 pri.p.

Homo eſt liberi.pag.372.col.2.lin.53.pri.par.

Homo conuenienter formatus dicitur de limo terræ,id eſt,terra aqua commiſta.p 411.col.3.lin 10.pri p.

Homo in ſtatu innocentiæ erat incorruptibilis effectiuæ : ſ autem formaliter p.482.col.1.lin.18.pri par.

Homo non habet naturaliter,ſed obedientialiter in fœlicitatem ordinatur.p.53 col.3.lin 69.pri.par.

Homo non dominabatur angelis : ſed animalibus imperando plantis verò & in animatis vtendo,abſque tamen impedimento,pag 427 col.1.lin 7.pri p.

Homo eſt imago Dei imperfecta.p.415.col.3.lin.21.pri par.

Homo tactu cæteris animalibus præſtat.p 356.col.1.lin.21 pri.p.

Hominis primi opera ex parte gratiæ efficaciora erant, pa. 416. col.1.lin.16.pri.par.

Hominis primi opera erant efficaciora ad meritum ex quantitate operi abſolutè.p.ead.li.2.pri.par.

Hominis primi opera erant minus efficacia ex quantitate proportionali operum p.ead.lin.12.pri.par.

Hominis corpus fuit à Deo immediatè formatum. pag. eadem col.1.lin.44.pri.par.

Hominis in productione ſcriptura ſpeciali loquendi modo vtitur pag 413 col.1.lin.49.pri.par.

Hominem ſuum angelus cuſtos nunquam totaliter dimittit.pa. 469.lin.75.pri.par.

Hominem venerari inquantum imago Dei eſt, an ſpectet ad latriam vel duliam.q.103.art 3 p.364.ſe.ſec.p.

In homine inuenitur Dei ſimilitudo per modum imaginis ſecundum mentem,ſecundum vero alias eius partes per modum veſtigij.p.418 co.1 li 74 pri.p.

Homines quoſdam Deus reprobat , & quoſdam prædeſtinat:vt ſua bonitas repræſentetur & per modum miſericordiæ participatiuè,& per modũ iuſtitiæ primitiuè.p. 131 col.2.li.96.pri.par.

Homines inter neceſſe eſt aliquam diſparitatem in ſtatu innocentiæ fuiſſe.p.427.lin.77.pri.par.

Homines fuiſſent nati cum iuſtitia p.433 col.1 li.23.pri.par.

Homo extra paradiſum factus:& deinde in eo poſitus eſt . transferendus poſt vitam animalem in cœlum.pag 436.col.1. lin. 19.pri.par.

Homines non poſſunt aſſumi ad ordines angelorum quò ad naturæ gradum.p.459.col.1.lin.33.pri.p.

Homines inter meliorem habens tactum eſt melioris ingenij.p. 131.col.2.li.16 pri par.

Homines non poſſunt docere angelos : ſed tantummodò eis loqui.p 483.col.2.lin.14.pri p.

Homines in termino non habebunt cuſtodes,ſed congregantes aut punientes ſocios.p.469.col.1.lin.21.pri p.

Homines indifferentes ad angelorum ordines aſſumuntur.pag. 459.lin 71.pri.p.

Homines per angelos illuminantur.p 473 col.2.lin.30.pri part.

Homines ab angelis cuſtodiri neceſſe eſt.pag.467. col.2.lin.51. pri.par.

Homines & alia animalia quomodò in delectationibus triuum ſenſuum differant.q 141.ar.7.ad 3.pag.472 ſe.ſec.p.

Homines beati in ſuperioribus ordinibus angelorum an illuminent angelos minus beatos in inferioribus ordinibus conſtitutos q 18 ar.3.pag 469.ſe ſec p

Hominum cuſtodia eſt duplex,particularis ſcilicet & vniuerſalis, p.468.lin 84.pri.par.

Hominum cuſtodia particularis ad infimum ordinem angelorũ tantùm pertinet.p.ead.lin.89 pri.p.

Hominum cuſtodia vniuerſalis ſecundum diuerſos ordines multiplicatur.p.ead.col.2.lin.7 pri.p

Hominum peccata omnia indirectè à dæmone cauſantur.pagin. 472 col.1.lin.10.pri.p.

Hominum omnia peccata directè à dæmone non cauſantur. p. ead.lin.21.pri par.

Hominibus ſingulis ſinguli angeli ad cuſtodiam deputantur. pa. 468.col.1.lin.7.pri.par.

Honorare aliquem propter diuitias,an ſit acceptio perſonarum. q 133.art.3.pag.421.ſe.ſec par.

An diſtinctio trimembris inordinati appetitus honoris ſit ſufficiens q 131.ar.1.pag.446.ſe.ſec.p.

1 Honorari vt cauſa honoris non eſt honorari ſimpliciter quia ly vt cauſa honoris eſt conditio diminuens. q. 25. art.1. pag. 237.pri.par.

Honoris relationes in Deum & proximum in litera poſitæ,an requirantur actualiter q.131 ar.1.pag.446 ſe.ſec.p.

Homicidium caſuale duobus modis imputatur. & vtriuſque modi conditiones latiſsime declarantur,q.64.artic,8.pagina 121. ſec ſecun.par.

An ſuper quando datur opera rei illicitæ, & homicidium caſuale conſequens imputetur.ead.Ibi.

1 Hoſtia,vide Sacerdotes.

Humana natura ſola in hac iacet miſeria, vt malum habeat vt in pluribus

pluribus & bonum vt in paucioribus.pri.ſec.par.
Cuius exorbitantiæ cauſa eſt dualitas naturarum ſubordinatarum in homine,quarum vna contrariatur alteri.q.71,ar.2.pa.27.pri.ſec.par.
3 Humanæ dignitatis explicatio.q 4.ar.6.p.43.ter.par.
1 Humana natura in Chriſto,an inclinetur ad propriam perſonalitatem.q.4.art.2.ad 3.p.39.ter.par.
1 Humanum. Quum dicitur quod humana natura non conſtituit diuinam perſonam ſimpliciter, ſed conſtituit eam ſecundum quod denominatur à tali natura , quomodò denominatio ſumatur.q.3.art.1.ad 3.pag 27 ter.par.
Humanum corpus Deus inſtituit in optima diſpoſitione ſecundum conuenientiam ad animam rationalem & eius opera.pa.412.col.1.lin.72.pri.p.
Humani actus dicuntur qui ſunt proprij homini in eo quod homo in quibus à brutis differt:ſunt actus intellectus & voluntatis,tam eliciti quàm imperati.pag 476 1.lin 67 pri.par.
Humanorum ſenſuum perfectionem in vnitate veritatis conſiſtere intelligitur & in eodem,& in diuerſis hominibus.quæſt.148.ar.1.ad 1,pag.489.ſe.ſec.par.
4 Humanitas quomodò ſit in triplici intellectu.43.ter.par.
Humidum radicale quonam modò à nutrimentali diſtinguatur.p.491.co.1.lin.81.pri.p.
Humilitas an ſit magnanimitas,vel virtus diſparata ab ea.q.162.ar.1,pag 551.ſe.ſec.par.
Humilitas quo pacto eſt moderatiua ſpei:& tamen eſt circa omnia.q.161.art.5.pag.559.ſe.ſec.p.
Humilitas an ſit virtutibus aliis ab intellectualibus & iuſtitia nobilior ſimpliciter vel ſecundum quid ead pag.& p.
Humilitatis ad iuſtitiam comparatio,an ſit bene aſsignata,569.ſe.ſec.p.
Humilitatis proprius actus eſt contemnere ſublimitatem terrenam.ea.pag.& par.
An ad humilitatem propriè ſpectet humiliare ſeipſum. q. 161.art.2.pag.553.ſe.ſec.p.
An quis poſsit ſe credere omnibus viliorem abſque falſitate,quę.161,art.5.pag 650 ſe.ſec.par.
Humilitate an iuſtitia particularis ſit excellentior,566.ſe.ſe.pa.
Hypoſtaſis diuina melius dicitur quod relationibus diſtinguatur quàm per originem.p.191.col.1.lin.92.pri.p.
2 Hypoſtaſis.Vide Homo, Chriſtus.Vniri.

I

IAcob an ſit excuſabilis in his quæ egit emendo primogenituram.q.100.art.4 pag.356.ſe.ſec.p.
Iactantia de malo perpetrato.& de ſcientia vera animo nocendi,aut de malo non perpetrato,an ſit iactantia.q.113.ar.2.pa.389.ſe.ſec.par.
Iactantia in quinque caſibus eſt peccatum mortale.ibid.
Iactantia an fiat tantum verbis.q.131.ar 5.pag 446.ſe.ſec.par.
Ianua cœli per ſimilitudinem dicitur fruitionis diuinæ conſecutio q.49.art.5.pag.234.ter par.
Idea ſignificat formam rei alicuius præter rem ipſam exiſtentē,pag ead.lin.75 pri.par.
Idea an ponatur vt exemplar:vel vt principium eſſendi.pag.ead,lin 93 pri.p.
Idea an ſit eſſentia diuina. pa.ead.col.2.lin.23.pri.par.
Idea quomodò ad eſſe ſe habeat & quid eſſe ſubiectum ſit.p.95.col.2.li 62.pri.par.
Idea ſignificat eſſentiam diuinam exemplariter mutabilem.pa.97.col.1.li.91.pri par.
Idea ſecundum quid eſt omnium exemplar quæ à Deo ſecundū quodcunque tempus fuerunt.p 97,col.1.li.83 pri.par.
Idea vt ratio eſt omnium factibilium & cognoſcibilium ſecundum proprias rationes tam ſpeculatiuè quàm practicè.p.ead.li.85.pri.par.
Idea vt ratio reſpondens cauſæ primæ eſt idea corporis,quod eſt genus in prædicamento ſubſtantiæ.p.ead.li.96.pri.par.
Idea inuenitur entis vnius & bonitatis quod illa eſt Deus.pa.32.col.1.lin.95.pri par
Idea boni quo pacto Ariſtoteles cum Platone conueniant.pag.ead.col.2.li.3.pri.par.
Idea vnius & boni omnia bona denominantur.pag.eadem lin.25.pri.par.
Ideæ reſpectus quis & quomodo intelligatur p.79.li.58 pri.par.
Ideæ an ipſa diuina eſſentia ex ſtatu vt eſt obiectiua rerum ratio & quomodò ipſæ eum ratione ſed habeant,& alia multa de ideis.pag 90.col.2.lin.33.pri.par.
Ideas in mente diuina ponere neceſſe eſt.pagin.93.columna.1.li.70.pri.par.
Ideas plures ponere neceſſe eſt.p 96.col 2 li.70 pri.par.
Ideas tam in artificibus quàm in Deo dupliciter intelligi contingit p 97.col 2.li.16.pri par.
Idem inquantum idem inconuenit multiplicari,& non multiplicari ſed inquantum aliquomodò differens eſt à ſeipſo, poteſt multiplicari & non multiplicari.quæſtione 113.art.6.ad 2.p.379.pri ſecun.par.
Idem realiter & conuertibiliter impoſsibile eſt ſeparari: ſed quæ ſunt idem realiter & non conuertibiliter poſſunt ſeparari ex parte qua non eſt conuertibilitas Ibidem.
Identitas extremorum inter ſe an talis qualis eſt eorum in tertio.p.152.col 2.lin.69 pri.par
Idololatria an ſit grauiſsimum peccatorum quæſtione 94.arti.1.& 3.p.329.& 330,ſec.ſecun par.
Idololatria exterior, an ſit grauius peccatum, quàm infidelitas Ibidem.
Idololatriæ actus exterior tantùm eſt peccatum mortale,quęſt.12.art.1 ad 2 p 49.ſec.ſecun par.
Idololatriam committens Chriſtianus ſecundum actum exteriorem tantùm,an incurrerat eccleſiaſticas cenſuras latas contra hęreticos.q 94.art.1 pag 330 ſec.ſecun.par.
Ieiunare An his qui non indiget ieiunij remedio ad delectationē cohibitionemque culpæ nec ad mentis eleuationem teneatur ex pręcepto eccleſię ad ieiunium.quæſtione 157.articu.1.ad 2.pag.384.ſec,ſecun.par.
Ieiunare non obligati ex pręcepto eccleſię,an teneantur abſtinere à carnibus & lacticiniis,&c quęſtione 147.articulo 8,pag.490.ſec.ſecun.par.
Ieiunium an per quęlibet vitia adiūcta deſinat eſſe actus virtuoſus.q 147.art.1.ad 1 pag.483.ſec.ſecun par.
Ieiunium exultationis an ſit in præcepto. quęſtione.147.articu.5.ad 2.pag.479.ſec.ſecun.par.
An inuitantes ad comedendum , & miniſtrantes comedentibus in die ieiunij,vbi ſcitur vel creditur communiter,quod nolunt ieiunare.peccent mortaliter.quęſtione 147.articulo.4.ad 2,p.486 ſec.ſecun,par.
An cauſa rationabilis excuſans potentes ieiunare ſit ſola neceſsitas vel etiam pietas.q.147.art.3.p.483 ſec.ſecun.par.
Ieiunium frangendo an toties quis in eodem die peccet mortaliter quoties comedit,an ſemel tantum.quęſtione 147.arti.8.pa.489.ſec ſecun pa.
An ratio autoris ad excuſandos pueros à ieiunio ſit valida.quæ.147 art.1.p.483.ſec.ſecun.par.
An ſenes & mulieres pręgnantes teneantur ad ieiunium ibidem.
An vnica comeſtio ſit ab eccleſia ſtatuta.quęſtione 147.articulo 6,pa.487 ſec.ſecun par.
An vſus comeſtibilium ſit per modum medicinæ.licitus tam veſpertina hora quàm aliis horis,ibid.
An propter ſubſtantionem naturæ liceat illa eadem refectione vti hora veſpertina qua ieiunantes vtuntur per modum medicinæ.ibid.
An liceat pro ſuſtentatione naturæ vti refectione veſpertina in mane & prādere veſpere abſque ſolutione ieiunij.quęſt.147.art.5.pa.486.ſec.ſecun par.
An neſciens vel non cogitans iſtas cauſas medicinæ vel ſuſtentationis,ſed ſimplici corde,tanquam ex conſuetudine communi ſumens refectionem veſpertinam violet ieiunium,quęſt.147.art.5 pa.486.ſec.ſecun.par.
An potus qui dicitur ſumi ad alterationem corporum & digeſtionem ciborum ſit licitus.quum medici teſtentur potum tā vini quàm aquę poſt horam lędere corpus, digeſtionemque impedire ibid.
An frāgat ieiunium qui hora cœnæ comedit quę communiter aſſumuntur ad nutrimētum:vt fructus,panis & huiuſmodi.q.147.art.6.p.487.ſec.ſecun.par.
Ieiunium eccleſię frāgens,non ex contemptu , ſine cauſa tamen rationabili,an peccet mortaliter.465.ſec.ſecun par.
Ieiunij tempore,an hora comedendi ſit bene aſsignata ab autore q.147.art 7 p.488.ſec.ſecun par.
An in cauſa dubia circa obſeruandum ieiunium eccleſię poſsint ordinarij diſpenſare.q.147 art.4.p 485.ſec.ſecun.par.
Ignis ceſſante motu cœli non poſſet comburere ſtipulam: quia ſecundus motor à primo dependet,quæſtione.109 articulo.1.pa.355.pri.ſec.par.
An maior ſit ignorantia peccantis ex paſsione quàm ex malitia.q.78 ar 4.ad 1.p.251 pri.ſe.par.
Ignorantia duplex.Vna priuans vſu rationis:altera priuans ſola ſcientia eius quod ſcire tenetur. Et hęc eſt duplex,ſcilicet iuris & facti.q.76 art.4.pag 241.pri ſec par.
Ignorantia ex parte rei ſcitę,& ſecundum triplicem ſcientiā triplex,q.76.art.4.ad 1,pag ead.& par.
Sufficienter enumerātur duę tantum ignorantię eius quod quis ſcire tenetur ſcilicet affectata vt liberius peccet, & per negligentiam,q.76.art.2.p.241.pri.ſec.par.
Ignorantia ex parte rei ignoratę tantum (id eſt non ex parte ignorātis.id eſt non culpabilis)excuſat totaliter ab inuoluntario id quod eſt effectus proprius ignorantiæ,ſiue det operam

rel licitæ ſiue illicitæ, ibi.

Ignorantia cauſans per accidens actum vt remotio prohibentis de ſe (id eſt de ſua propria ratione) ſibi vendicat quod actus ille ſit inuoluntarius, ignorantia ſiquidem vt remotio prohibentis eſt cauſa non per ſe, ſed per accidens inuolũtarij. ignorantia autem vt abſentia ſcientiæ, eſt cauſa per ſe inuoluntarij. q.76.art.3.pag 242.pri.ſe.p.

Ignorantia eſt cauſa per accidens peccati, non ens enim non eſt cauſa per ſe entis & ponitur cauſa vt remouens prohibens, ſeu remotio prohibentis q.ſeptuageſima ſexta articulo 1.pa.240. pri.ſe.p.

Quomodo intelligenda ſint hæc literæ verba. Inquantum remanet in ignorãte de voluntario, intantum remanet de intenſione peccati: & ſecundum hoc non erit per accidens peccatum q.76.art.3 p.241.pri.ſec par.

Ignorantia tollentem totaliter vſum rationis excuſare à toto, eſt verum per ſe loquendo: ſed per accidens contingit non excuſari; cùm enim ignorantiæ tali coniungitur quod eſt voluntaria culpabiliter, tunc ratione iſtius accidentis non excuſat à toto. quæſtione ſeptuageſima ſexta articulo quarto pagina 43. pri.ſe.ſec.p.

Ignorantia ſemper excuſat à toto inuoluntario vt ſic. Et quando dicitur quod aliquando excuſat à tanto, ſed non à totò intelligitur de ipſo inquantum habet rationem voluntarij. q.76. art. 3.p.141.pri.ſe.p.

Ignorantia concomitans (ſeu quæ non eſt cauſa actus peccati) quia non cauſat inuoluntarium actum, ideò non excuſat à per ſe ſpectantibus ad actum illum. Cum quo tamen ſtat quod excuſet ab om ino per accidens; quia nullus ſit ex illa ignorantia in eo actus volendi illa, ibi.

Ignorantia non eſt ſecundum ſe peccatum quia omne ſecundum ſe vitium morale opponitur ſecundum ſe alicui virtuti morali ignorantia autem non opponitur alicui virtuti morali ſed ſciẽtiæ, Et quia non eſt ſecundum ſe peccatum, oportuit reſpondendo dicere ſecundum quid eſt peccatum, & dictum eſt ſecũdum negligentiam. q.76.ar.2.p.ead.

Quum inter ignorantiam malæ electionis & ignorantiã iuris differentia ſit: quod ignorantia electionis conſiſtit in ipſa voluntaria actuali in conſideratione, ignorantia verò iuris in voluntaria habituali priuatione ſcientiæ: quandoque aliquis ex actuali obliuione eius quod ſcit & habitualiter meminit, operatur neutram ignorantiam incurrit: quoniam omnium reminiſci ſupra hominis eſt facultatem. q. ſexta articulo 8.pag.27. pri.ſe.p.

Excommunicatos. pri.ſec.p.

Peccata quæ ſunt ſecundum ſe mala & fiunt ex ignorantia iuris, ſunt eiuſdem ſpeciei cuius eſſent ſi fierent à ſciente: quia ſunt, voluntarij in ſeipſis per ſe & directè, non ſolum materialiter ſed formaliter ſecundum conuerſionem ad obiectum; quamuis ſecundum contrarietatem ad virtutem, indirectè & per accidens ſint voluntarij. q ſeptuageſima ſexta articul. 4.pag 343. pri.ſec.par.

Peccata quæ fiunt ex culpabili propter negligentiam ignorantia facti, non ſunt eiuſdem ſpeciei cuius eſſent facta à faciente, ſed ſpectant ad ſpecies peccatorum directè volitorum: qui plus requiritur ad rationẽ ſpeciei propriæ, quàm ratio voluntarij oportet enim eſſe per ſe intentum id vnde ſpecies ſumitur. q. 76.ar.4.pag ead. & par.

Peccata quæ fiunt ex ignorantia iuris poſitiui quæ non ſunt ſecundum ſe mala, ſed ſolùm quia prohibita, quia obiectum formale velatur, non ſunt eiuſdem ſpeciei facta ab ignorãte eius & à ſciente. ibidem.

Peccata facta ex ignorantia facti culpabiliter, ſiue ſint ſecundum ſe mala ſiue non, redeunt ad naturam ſuæ ſpeciei: quoniam culpam impedit velamen ignorantiæ à locando actum extra intentum. Ibidem.

Ignorantia adiuncta ſequenti peccato, non auget, ſed diminuit illud quia plus adimit de grauitate illius quàm apponat de grauitate propria Ibid.

Quando ingnorantia nõ aufert propriam & perfectam ſpeciem deliberato peccato quod ex ea ſit non aufert per conſequens id quod ex propria ſpecie ſibi vendicat ſcilicet eſſe mortale & eſſe mortale grauioris ordinis. Quando verò ignorantia diſtrahit ſequens peccatum in ſpeciem alterius peccati (puta ebrietatis vel venenationis non diſcretiſſime) tunc quia peccatum ſequens non ſortitur propriam ſpeciem, quantumcumque ſecundum ſe eſſet mortale aut grauioris ordinis non facit actum ex veniali mortalẽ, nec ex mortali leuioris ordinis mortalem grauioris ordinis, quamuis aggrauet vt circunſtantia, quia circunſtantia non habens propriam ſpeciem nunquàm aggrauat infinitũ, nunquã trãsfert in proprium ordinẽ. Ibid.

Ignorantiam inter defectus communes vbi de defectibus corporis agitur computare, quomodo licuerit, quæſtione 14. artic. 4.pag.91.ter. par.

Ignotum non ſpecificat quo ad repoſita per ſe in ſpecie: ſecus tamen eſt de reductiue ad ſpeciem pertinentibus. quæſt.76. 4.pag.243.pri.ſec. par.

Illicitum quomodo accipiatur in materia diuinationis. quæſtio 95 art.4 pag.336.ſec.ſecun.par.

Tam imaginari vel non imaginari quàm imaginari hoc vel illud ſubeſſe intelligitur. imperio noſtro, quatenus pendet ex parte animæ. 54 ſec.par.

Imaginatio non quorumcunque, ſed conſideratorum à ratione, ſubeſt imperio rationis. quęſtione 17. articulo 7. ad 4. pagina 54. pri. ſec. par.

Imago in diuinis nomen perſonale eſt. p. ead li 44. pri. par.

Imago eſt nomen proprium filij. p. ead. pri. par.

Imago trinitatis inter creaturis rationabilibus exiſtit. pag. 218. col 1. lin. 56 pri. par.

Imago creationis in omnibus hominibus exiſtit: recreationis in iuſtis tantùm: ſimilitudinis autem ſolùm in beatis. pa. 417. col. 1. lin 46. pri. par.

Imago naturæ perſonarum imaginem non excludit: ſed potius illam infert. pag. ead. col. 2. li. 36 pri. par.

Imago trinitatis in mente primo attenditur ſecundum actum vbi & amoris: ſecundario autem ex conſequenti ſecundum potentias: & præcipuè habitus. pag. 419 col. 1. li 8 pri. par.

Imago trinitatis attenditur in anima ſecundum quod fertur aut nata eſt in Deum ferri notitia & amore. ibid. li. 81. pri. par.

Imago. Proceſſus diui Thomæ, quo probat imaginem eſſe adorandum eadem adoratione qua Chriſtus quomodo valeat. q. 25. artic 3 ad Duran. p. 139 ter. par.

Imaginis conditiones quæ & vnde oriantur. pag. 173. colum. 1. lin. 3 pri. par.

Imagines, Dei an ſint licitæ. q. 25. ar. 3. ad 1. pag. 139 ter, par.

Imagines aſtronomicæ an ſint damnatæ ſimpliciter, & ab authore. q. 96. ar. 2. 2. pa. 343. ſec. ſecun. par.

Immutabile quomodò impropriè ſumatur: & quomodò propriè. pa. 42. col lin. 54. pri. par.

Imperium. Ad imperij rationem tria concurrunt, ſcilicet ordinatio alicuius ad aliquid intimatio & motio, quorum duo prima pertinent ad rationem, tertium autem ad voluntatẽ quę. 17. art. 1. pag. 52. pri. ſec. par.

Actus appetitiui pro quantò pendent ex parte animæ, vniuerſaliter ſubſunt imperio rationis & voluntatis. quæſtione 17. ar. 7. pag. 54. pri. ſec. par.

Quãto aliquis actus eſt immaterialior, tanto eſt nobilior, & magis ſubditur imperio rationis. Appetitus ſiquidem paſſionis licet ex naturæ nobilitate magis obediant rationi quàm corporis motus propter contrarietatem tamen annexam bono proprio ad rationem, non plene rationi ſubduntur, propter cuius contrarietatis defectum corporis membra plene ſubduntur rationis imperio ad ſuos animales motus, quæſtion. 17. ar. 8. ad 1. pag. 55. pri. ſec. par.

Imprudentia priuatiuæ an ſit ſeparabilis ab imprudentia contrariæ. q. 53. art. 1. p. 178. ſec. ſecun. par.

Imprudentia acquiſita an corrumpatur per vnum actum pœnitẽtię. q. 53. art. 1. 3. p. 186. ſecun. par.

Imprudentiæ peccatum anc conſiſtat in habitu. quæſtione 53. ar 1. p. 179 ſec, ſecun. par.

Incarnari plus ſignificat quàm exprimat. quęſt. 1. ar. 1. in tit. pag. 1. ter. par.

Incarnari Deum,

2 Quare fuerit conueniens immediate poſt peccatum, quinque rationes. q. 1. art. 5 p. 8. ter. par.

3 Incarnatio Chriſti non debuit fieri in principio mundi, nec in finem mundi defferri. q. 1. art. 6 p. 9 ter. par.

4 Incarnationis myſterium quando ſignificetur. quæſtio 1. art. 1. in tit p. 2. ter par.

5 Incarnationis pluralitatem quare ſanctus Thomas his non inueſtigauerit, Ibidem.

6 Incarnationis poſsibilitatem quomodò tractauit, Ibidem.

7 De incarnatione dupliciter loqui contingit eodem art. ad 1. p. 2. ter. par.

In quid denotare habeat cum dicitur lapis videtur in Deo. pag. 85. col. 1. li. 25. pri. par.

Inclinatio naturalis, & natura quomodò ſumatur. pa. 275. col. 1. lin. 50. pri. par.

Inconueniens concupiſcentiæ quare ſit turpius quæſtio. 155. art. 4. p. 535. ſec ſecun. par.

An paſsio non ſit per ſe cauſa ſed occaſio incontinentiæ. qu. 155. art. 1. p. 5 ſec. ſecun. par.

Incontinentia ſecundò dicta eſt propriè incontinẽtia q. 155. ar. 1. p. 533. ſec. ſecun. par.

Indignatio an ſit in litera bene explicata. quæſtio 158. art. 7. pag. 547. ſec. ſecun. par.

Indignatio an ſit dicenda filia iræ vel matet. quæſtione 158. art. 9. ibidem.
Indiuiduum quare indiuiduum dicatur pag. 18. colum. 1. lin. 67. pri. par.
Indiuiduum ſubſtantiæ cum quibus conueniat, pa. 153. col. 2. lin. 95. pri. par.
Indiuiduum vnum immaterialis ordinis, æquiualet non tantum infinitis indiuiduis materialibus ſub vna ſpecie, ſed etiam ſub vno genere etiam analogo. quæſtione 10. ar. 1. ad 3. pa. 37. pri. ſecun. par.
Indiuiduationis cauſa an in materia recipiatur: vel non recipiatur. p. 18. colum. 1. lin. 67. pri. par.
Indiuiſibile actu tam ſecundum continuitatem quam ſecundum diffinitionem eſt prius notum oppoſita diuiſione. pa. 391. col. 1. lin. 95. pri. par.
Indiuiſibile omninò ſcilicet actu & potentia eſt poſterius naturaliter diuiſibili. p. ead lin. 88. pri. par.
Inducere aliquem ad furtum & huiuſmodi, an ſit ſcandalum. qu. 43. art. 1. 2. 3. & 4. p. 149. 150. ſec. ſecun. par.
Inducere volens aliquem ad religionem debet conſiderare duas conditiones. q. 189. art. 8. p. 680. ſec. ſecun. par.
Inducere aliquem ad religionem conuentualium an ſit laudabile. ibidem.
Ineſſe. In iſta maxima, omne quod ineſt alicui perſonæ ſiue pertineat ad naturam illius ſiue non: vtitur ei in perſona. ſumitur in eſſe propriè vt ineſſe diſtinguitur contra extrinſecus adiacere. q. 2. artic. 5. p. 11. ter. par.
Infallibilitas diuina quo pacto cum cauſa libera ſaluetur. p. 127. col. 2. lin. 18. pri. par.
Infamans ſeipſum propter tormenta, an peccet mortaliter, & tenetur ad reſtitutionem. q. 73. art. 1. p. 247. ſec. ſecun. par.
Infamia quid dicatur. q. 69. art. 1. 2. p. 136. ſec. ſecun. par.
Infans An infans baptizatus teneatur in principio ſuæ diſcretionis ad conuerſionem in Deum, ſicut & non baptizatus. quæ. 89. art. 6. p. 284 pri. ſec par.
Et ſi teneatur, an qualibet baptizatus ſit de hac præcepti obſeruatione dubius & teneatur conſequenter confiteri tanquam de dubio ibidem.
Infernus puerorum à ſancto Thoma comprehenditur ſub inferno damnatorum. q. 55. art. 2. p. 243. ter. par.
Infidelitas an rationabiliter dicatur eſſe peccatum. quæſtio. 10. art. 1. p. 37. ſec. ſecun. par.
Infidelitas quomodò ponatur grauiſsimum peccatorum. quæſt. 10. art. 3. p. 38. ſec. ſecun. par.
Infidelitatis diuerſæ ſpecies an attendantur ſecundum errores. q. 10. art. 5. p. 40. ſec ſecun. par.
Infidelitatis ſpecies an differant penes fidem ſuſceptã, vel non ſuſceptam. q. 10. art. 5. ibid.
Infidelitatis ſpecies, an ſint plures quàm tres. quæſtione 10. art. 5. ibidem.
Quomodò cõtingat multos errores in vna infidelitate, & in multis ſpeciebus infidelitatis aliquem incurrere. quæſtione 10. art. 5. 3. p. 41. ſec. ſecun. par.
Infideles adultos ad fidem cogere an principibus liceat. quæ. 10. art. 8. p. 42 ſec ſecun. par.
Infideles quomodò ſubſint iudicio eccleſiæ. quæſtione 10. art. 9. p. 43. ſec. ſecun. par.
Infidelibus vendentes ſpectãtia ad eorum cultum an peccent. q. 10. art 4. p. 39. ſec. ſecun. par.
Infinitum per eſſentiam quid ſignificare habeat. pa. 34. col. 1. lin. 2. pri. par.
Infinitum ſecundum eſſentiam ab infinito ſecundum quantitatem in quo differat. ibid. pri. par.
Infinita Deus an cognoſcat. p. 88 col. 1. lin. 52. pri. par.
Infinitorum an ſcientia viſionis ſit p. 88. lin. 61. pri. par.
Infinita propter quid Deus abſolutè nouit. & propter quid ſcientia viſionis exiſtat. pa 88. lin. 88. pri. par.
Infirmitas corporis voluntaria non excuſat à peccatis ſequentibus, durante illius infirmitatis affectu. quæſtio. 77. art 7. pag. 349. pri. ſec. par.
Informandi duplex eſt modus q. 2. ar. 1. pa. 10. ter. par.
Ingenitæ duæ perſonæ quare in diuinis eſſe non poſſint. 169. lin. 70. pri. par.
Ingenitum eſſe eſt patris proprium. p. 168. col. 2. lin. 72. pri. par.
Ingenitum cum conſtet ex in. & genitum: vtrumque multiplex eſſe dicitur. pa. 169. col. 1. lin. 13 pri. par.
Ingratitudo quantificatur ex beneficio. quæſtione. 88. artic. 1. ad 1. pa. 411. ter. par.
Ingratitudo an ſit peccatum mortale propter conditionem eius quod omittitur q. 10. art. 3. p. 38. ſec. ſecun. par.
Ingratitudo cõſequens peccatum mortale an habeat perfectam rationem ingratitudinis. ibid.
Ingratitudo formaliter quot modis inueniatur. ibid.
Ingratitudo materialiter ad quam ſpeciem ſpectet ibid.
Inimicum non diligere & negare ei loquelam quomodo & quare licitum ſit. q. 25. art. 8. 9. pa. 91. ſec. ſecun. par.
Iniuſtitia acceptionis & dationis ſecundum ſe in illicitè acquiſitis penes quid attendatur. q. 32. art. 7. p. 118. ſec. ſecun. par.
Iniuſtum facere ex ſuo genere eſſe mortale, quomodo intelligatur. q. 59. art. 4. p. 203. ſec. ſecun. par.
Inobedientia Dei an ſit grauius peccatum quàm homicidium & ſimilia in proximum. quæſtione 105. artic. ſecundo pa. 371. ſec. ſecun. par.
Innocentiæ in ſtatu an defectus aliquis fuerit. pag. 429. col. 2. lin. 80. pri. par.
Innocentiæ in ſtatu ad generis humani multiplicationem generatio fuiſſet p. 430. col 1. lin. 78. pri. par.
Inquiri an poſſit de omnibus contra infamatum de vno qu. 69. art. 1. & 2. pa. 236. & 237. q. 70. art. 1. p. 239. ſec. ſecun. par.
Inſtrumentum defectiuum ad artis opus dupliciter concurrere contingit. p 117. col. 1. li. 57. pri. par.
Intelligere ad hoc quod aliquid in actu ſit, quæ requirantur. 258. lin. 62. pri. par.
Intelligere Dei eſt eius ſubſtantia. pa. 81. col. 1. lin. 47. pri. par.
Intelligere quo pacto in intelligente maneat. ibid. li. 86. pri. par.
Intelligere quo pacto ſpeciem intelligibilem conſequatur. ibid. lin. 91. pri. par.
Intelligere an ſit ab anima, & an intellectus concurrat merè paſſiuè & obiectum actiuè. pagin. 316. columna ſecunda linea 82. pri. par.
Intelligat quo pacto homo per animam vt ſupergreditur, id eſt ipſam materiam non informet. p. 328. col. 1. lin. 9. pri. par.
Intelligere an ſit cauſaliter pati. pa. 350 col. 2. lin 24. pri. par.
Intelligere an pati formaliter ſit. ibid. lin. 95. pri. par.
Intelligere multa vt multa, & per multas ſpecies, & per modum vnius, & vnam ſpeciem an idem dictu ſit pa. 388. col. 1. lin. 33. pri. par.
Intelligere noſtrum ſi in actu intelligere ſit, cur non ſtatim poſitum in intellectu intelligitur. p. 398. col. 87. lin. 87. pri. par.
Intelligere per conuerſionem ad ſuperiora, nunquid ipſi animæ præter naturale ſit. pa. 403. col. 1. lin. 29. pri. par.
Intelligere nec actio cuiuſque creaturæ eſt eius ſubſtantia. p. 246. col. 1. lin. 43. pri. par.
Intelligere per ſpecies vniuerſales quid ſit: & quotupliciter contingit. p. 156. co. 1. li. 80. pri. par.
Intelligere non ſolum eſt perfectio ſimpliciter, ſed etiam intelligere omnia per vnum. pag. 256. col. 1. lin. 76. pri par.
Intelligendi actus quo Deus intelligit an poſſit fieri actus intelligendi quo anima Chriſti formaliter intelligeret. Et ſi nõ an hoc ſit quia eſt alterius naturæ quæſtione 9. artic. 1. pa. 60. ter. par.
Intelligendi modus per conuerſionem ad ſuperiora quo pacto nobilior eſſe dicatur: poſitiuè ſcilicet aut permiſsiuè. pa. 403. col. 2. lin. 66 pri. par.
Intelligendi quomodò ad numerum ſenarium reducantur. quæ. 8. art. 1. p. 31. ſec. ſecun. par.
Intelligibilis per ſeipſum conditiones. pa. 258. colum. 1. lin. 53. pri. par.
Intelligibile dupliciter ſumitur. p. 82. col. 2. lin. 19. pri. par.
Intelligibile in actu, quod eſt effectus intellectus agentis, an priuſquam ſpecies intelligibilis ſit. pag. 383. columna 2. linea 58. prima par.
Intelligibile an communiter pro omni re materiali ſumatur, & tunc primum eſt quærere an intellectus noſter ſit pura potentia in genere intelligibilium id eſt ſub hoc genere: quod intelligibile vocatur ſecundum verò an ſit pura potentia in genere intelligibilium, id eſt entium materialium. pa. 396. col. 1. lin. 2. prima par.
Intellectus creatus non humanus an poſsit abſolutè: ſiue per potentiam in alio. ſiue in ſe videre per eſſentiam, id eſt. intelligere quidditatem, ita vt completè determinare, ſciat quæſtionẽ quid eſt de Deo. p. 52. co. 1. lin. 87. pri. par.
Intellectus creatus an Dei eſſentiam videre poſsit. & quorũ hæc opinio fuerit. p. 53. col. 1. lin. 3. pri. par.
Intellectus creatus an naturaliter Deum videre deſideret. ibid. li. 88. pri. par.
Intellectus aliquis creatus eſt impoſſibile, quod per ſua naturalia eſſentiam Dei videat. p. 55. col. 2. lin. 47. pri. par.
Intellectus creatus ad diuinam viſionem lumine creato eget. pa. 57 col. 1. lin. 69. pri. par.
Intellectus creati augmẽtum ad videndum Deum an ſit extra totum ordinem connaturalem ad videndum Deum. pa. 60. col. 2. lin. 60. pri. par.
Intellectu cuicunque creato impoſsibili eſt Deum comprehendere. pag. 59. col. 1. lin. 75. pri. par.
Intellectus nullus creatus in Deo omnia videre poteſt: ſed iuxta

Deum videndi motum plura vel pauciora,pag.59.colum.e.li.35. pri.par.
Intellectus conceptus an aliud ſit ab ipſa actuali intellectione. pag.143.col.e.lin.88.pri.par.
Intellectus à voluntate in quo actu differat.pa 147.colum.e. lin. 85.pri par.
Intellectus noſter poſſibilis nunquid in angelis eſſe dicatur .pag. 252.col.2.lin.4.pri.par.
Intellectus noſter quotupliciter conſiderari poſsit.pag.195.col. e.lin.39 pri.par.
Intellectus angeli ſpecies propter ſui excellentiam , an ſit ratio ſeu ſimilitudo multorum diſtinctæ quemadmodũ eſſentia, diuina eſt ratio omnium.pag.257.col.1.lin.72.pri.par.
Intellectus an accidat ab obiecto moueri.pa.258.colum.2.li.56. pri.par.
Intellectus angelicus an ab aliquo obiecto naturaliter mobilis exiſtat.p.265.col.e.lin.59.pri.par.
Intellectus angelicos falſitas per ſe eſſe non poteſt ſed per accidens nõ quod ad naturalia,ſed quo ad ſupernaturalia.pa. 270 col.1.lin.86.pri.par.
Intellectus & voluntas an & quomodò ad omnem veritatem determinatæ ſint.pag.274.col.1.lin.23.pri.par.
Intellectus ſolus an & quomodò ad vnum determinatus ſit. pag. 276 col.e.lin.93.pri.par.
Intellectum eſſe in determinatum ad vnum tripliciter contingit: vno modo in actu primo,alio modo in ſecundo,tertio modo in particulari obiecto.p.ead.lin.penult.pri.par.
Intellectus an voluntatis reſpectu motor ſufficiẽs exiſtat: & quo modo mobile tali motori proportionari oporteat.pag.295. col.e.lin.83.pri.par.
Intellectus immobilitas quomodò ſit cum voluntatis mobilitate.pag.ead.lin 94.pri.par.
Intellectus an ſemper eſſe apprehendat.p.323.co.2.li.183.pri par.
Intellectu & homine quomodò vnio fiat.& quid vnio illa operetur.pag.326.col.1.lin.2.pri.par.
1 Intellectus creatus an poſſit ſimul videre infinita ita quod diſtinctè cognoſcat quolibet eorum.q.10.ar.3.pa.76.ter.par.
2 Intellectus humanus an poſsit vti ſcientia infuſa non conuertendo de phantaſmata.q.11.art.e.p.80 ter.par.
3 Intellectus angelic⁹ & animæ ſeparatæ & hominis beati differunt.q.76.art.pag.363.ter.par.
4 Intellectus beatus an per actũ beatificum videat corpus Chriſti in euchariſtia q.76.art.7 pag.362 ter.par.
5 An corpus Chriſti ſacramentaliter videatur ab intellectu viatoris nec ab intellectu angelico naturaliter.quia iſtẽ mod⁹ eſſendi eſt penitus ſupernaturalis.q 67.art.7.p.362.ter.par.
Intellectus practici cognitio ac veritas in actu dirigendi conſiſtit quæ directio infallibiliter eſt vera circa contingentia,ſic conſona ſit appetitu recto præcedenti. Et ſic virtus intellectualis ſemper vera reſpectu contingentium ſaluatur : non inquãtum cognitorum:ſed inquantum attingibilium ab humano opere propter conformitatem ad appetitum rectum.169.pri.ſec.pa.
Intellectus practici verum ſecundum ſe quidem à rebus pendet quo ad cognoſcere , ex parte autem noſtri ab appetitu recto: qui facit nobis appetere finem ſecundum ipſius appetitus diſpoſitionem.Quo ad dirigere verò ipſa intellectualis virtus eſt regula,& noſtro luminis rationis naturalis & appetitui commenſuratus.q.64.art.3.pag 191.Mouere.pri.ſec.par.
Intellectus ab anima an realiter ſecundum Tho.diſtinguatur vel ſecundum Sco.formaliter.pag.327.col.1.lin.79.pri.par.
Intellectus an eſſentia animæ abſtractio ſit.pagin.ead.col.e. lin. 65.pri.par.
Intellectum quo intelligimus eſſe vnum in omnibus eſt impoſſibile pag.329.col.9.lin.5.pri.par.
Intellectus de vnitate quemadmodum Auerroiſtæ inter ſe diſſentiunt.ibid.lin.72.pri par.
Intellectus in ſolo Deo eſt ſubſtantia:in reliquis eſt potentia.pa 349.col.2.lin.31.pri par.
Intellectus noſter eſt potentia paſſiua.p.350.col.1.lin.8.pri.par.
Intellectus an ſit potentia paſſiua , vel ſit potentia purè paſſiua. pag.550.col.2.lin.pe.pri.par.
Intellectum agentem ponere neceſſe eſt.p.352.col.2.li.75.pri.p.
Intellectui agenti duo opera attribui poſſunt:vnum eſt facere intelligibilia in potentia eſſe intelligibilia in actu alterum vero illuminare intellectum poſsibilem ibid.li.63.pri.par.
Intellectus eſt potentia nobilior ſimpliciter,quam voluntas.pa 368.col.2.lin.49.pri.par.
Intellectus agens ſecundum Durandum & Gofredum an de neceſſitate ponatur.p.252.col.2.lin.93.pri.par.
Intellectus agens de quo Philoſophus loquitur:eſt aliquid animæ noſtræ.pag.354 col.1.lin.94.pri.par.
Intellectum agentem quidam Deum glorioſum intelligunt , qui veriſsimè eſt intellectus ſimpliciter.& ſummè agens:ſed extra propria,quæ nobis inquirimus,ibid.li.vlt.pri.par.
Intellectus agens ſi ſit ſubſtantia ſeparata eſt vnus numero,ſi aliquid animæ multiplicatur cum ea,pagina.355.columna. 1. li. 55.pri.par.
Intellectus ex hoc,quod reflexè reſpicit ſingularia an in eo memoria inſit.pa.356 col 1.lin.94.pri.par.
Intellectus & ratio in homine non ſunt diuerſæ potentiæ. pa. 357.col.2.lin.85.pri.par.
Intellectus ab intelligentia diſtinguitur non ſicut potentia à potentia:ſed ſicut actus à potentia.pa.359.col.1.lin.84. pri. par.
Intellectus ſpeculatiuus & practicus non ſunt diuerſæ potentiæ p.ead.col.e.lin.32.pri.par.
Intellectus mouet voluntatem finaliter pagina 370.columna 2. lin.89.pri par.
Intellectus coniunctus corpori poſsibili non poteſt intelligere niſi conuertendo ſe ad phantaſmata p.582.col.1.lin.37.pri.par.
Intellectus noſter an ſingulare per ſeipſum cognoſcat. ibid.col. 2.lin.89.pri.par.
Intellectus iudicium ligato ſenſu impeditur.pa.383.columna 1. lin.93.pri.par.
Intellectus iudicium cur ligato ſenſu fallatur. pa. ead. col. 2. lin. 26.pri par.
Intellectus noſter intelligit materialia à phantaſmatibus abſtrahendi.pa.384.col.1.lin.62.pri.par.
Intellectus agentis illuminatio ſuper phantaſmata an aliquid poſitiuum in eis ponat ibid.col.282.pri.par.
Intellectus non poteſt multa per modum multorum intelligere p.387 col 2.lin.fin.pri.par.
Intellectus non intelligit componendo & diuidendo.pa.388.co. 2.lin.95.pri par.
Intellectus circa,quod quid eſt non fallitur niſi per accidens pa. 389 col.2.lin.8.pri par.
Intellectus circa ea quæ circundant quidditatem falli poteſt cõponendo,diuidendo,vel ratiocinando ibid.lin.11.pri.par.
Intellectus non poteſt directè , & primò cognoſcere ſingulare materiale.pa.391.col.2.lin.13.pri.par.
Intellectus non poteſt intelligere ſingulare indirectè.ibid.lin.32. pri.par.
Intellectus noſter an poſsit intelligere ſingulare in actu recto vel reflexo pa.392.col.1.lin.60 pri.par.
Intellectus noſter nec in actu , nec in habitu infinita intelligere poteſt:ſed in potentia tantum.ibid.col.e.lin.72.pri.par.
Intellectus agens eſt actus ipſorum intelligibilium quæ à materia abſtrahuntur,& eis mediantibus poſsibilis intellectus intelligit pa.396.colum.e.lin.83.& de intellectu poſsibili.ibid. lin.90.pri.par.
Intellectus agens cum vt quoddam lumen ponatur:dupliciter aliquid illuminare dicitur,vno modo vt in ſe lux quędam ſit,& ex eo lumen diffuſum maneat alio modo vt in ſe lux non ſit ſed naturam actumque luminis tantum habeat,ſcilicet eſſe quo alia videntur.pa.397.col.2.lin.e.pri.par.
Intellectus indiget habitu naturali:quoniam quum indigeat ſpeciebus intelligibilibus ad hoc quod intelligat:non eſt per ſeipſum in actu,ita quod poſsit abſque ſuperaddita qualitate exire in actum intelligendi. In voluntate autem ipſa potentia vices naturalis habitus optime præbet : quia ex ſeipſa naturaliter inclinatur ad tendendũ in finem naturalem:ſecus autem eſt reſpectu ſupernaturalis finis,quæſtione,62. articulo 3. pa. 183.Habitus.pri.ſec.par.
An intellectus human⁹ ex virtute ſuæ naturæ poſsit cognoſcere omne verum non ſupernaturale.quæſtione 109.articulo 1.pa. 355.pri.ſec.par.
Quomodo teneat proceſſus literæ , probantis quod intellectus mouet voluntatem per modum principij formalis,præſentando ei ſuum obiectum.q.9.art.1.pa.32.pri.ſec.par.
An Deus ſit obiectum intellectus practici.quæſtione 3.art.6.pa. 12.pri.ſec.par.
Intellectus practici actum non quærit propter ſeipſum ſed propter actionem:quomodo intelligatur.ibid.
Intellectus practici perfectior,veritas,ſeu vera directio in agibilibus attenditur penes conformitatem ad appetitum rectum rectitudine finis moralium:quæ eſt bonitas moralis. In factibilibus autem attenditur penes conformitatem ad appetitum rectum rectitudine finis artificialium:quod non eſt appetitum eſſe bonum moraliter:ſed eſſe rectum,id eſt tẽdere in rectum finem.q.57. art.5.pa.169 pri.ſec.par.
Intellectus an ex inferiori aliquo ſemper decipiatur.pa.403.col. 2.lin.42.pri.par.
Intellectu primum quo intelligitur eſt ipſum intelligere.pa.398. col.1.lin.68.pri.par.
Intellectum aliquem per ſpeciem intelligere dupliciter contingit vno modo immediatè aſpiciendo repræſentatum per illam ſpeciem.alio modo immediatè aſpiciendo ipſam ſpeciem pag.

pag. 405. col. 1. lin. 16. pri. par.

Intellectum creatum Deus vtroque modo mouet, ſcilicet dando virtutem: & dando ſpeciem intelligibilem pag. 445. col. 1. lin. 35. pri par.

Intellectiuum principium neceſſe eſt eſſe hominis formam ſubſtantialem. p. 325 col. 1. lin. 30. pri. par.

Intellectiuus appetitus an feratur in res ſingulares ſecundum aliquam rationem vniuerſalium: ſicut cum appetit aliquid: quia eſt bonum. p. 362. col. 2. lin. penult pri. par.

Intellectualitas eſt vltima & ſumma natura in vniuerſo. p. 133. col. 1. lin. 92. pri par.

2 Intendere dicitur quis aliquid tripliciter, ſcilicet actualiter virtualiter & habitualiter. quæſtione 64 articulo 8. ad 3. pag. 264. ter. par.

Intendere poteſt voluntas multa ſimul, non autem intellectus multa ſimul intelligere: quia intellectus non attingit plura niſi vt vnum: voluntas verò vt plura, quæſtione 12. articulo 3. pag. 42. pri. ſecun. par.

Intentio primò attingit terminum, & deinde terminabilia, in ipſum, electio verò primò attingit terminabilia, & deinde terminum, q. 12. arti. 4. p. 42 pri. ſecun. par.

Quantum mala eſt intentio, tantùm mala eſt voluntas formaliter, id eſt. vt ſtat ſub intentione. q. 19. art. 8. p. 67. pri. ſec. par.

Quantitas bonitatis in intentione non conſtituit quantitatem bonitatis in actu: quia bonitas intentionis non conſtituit bonitatem actus q. 19. art. 8. ad 3. pag ead. & par.

Quantitas ex obiecto & modo intentionis, redundat in actum voluntatis & actum exteriorem vt ſtant ſub intentione. ſeu formaliter, id eſt, vt tendunt in finem quem reſpicit intentio. q. 19 art. 8. pag eod. & par.

Intentio in perfectionibus eſt penes acceſſum ad cauſam, quia perfectio effectus eſt ex cauſa in defectibus autem eſt penes elongationem à perfecto quæſtione 22. articulo ſecundo pag. 77. pri. ſec. par.

2 Intentio iocoſa miniſtri an tollat veritatem ſacramenti. quæ. 64 art. 10. ad 2. pag. 295. ter. par.

Intentionale & cognoſcitiuum quomodo diſtinguatur. pagina 257. col. 2. lin. 37. pri par.

Interpretatione non eſt opus in manifeſtis, quæſtio. 89. artic. 6. p. 104. pri. ſec. par.

Interpretatio ſermonum extendit ſe ad difficultatem vocum. q. 176. art. 2. 4. p. 610. ſec. ſecun. par.

Inſtans ſecundum an ſit mora indiuiſibilis in ſe: ſeu inſtantanea. p. 193 col. 2. lin. 42. pri par.

Inuident ſenes iuuenibus. & quare cum inuidia ſit inter æquales q. 36. artic. 14. p. 132. 134 ſec. ſecun. par.

Inuidia in angelo nunquid non aliter potuit eſſe niſi affectata excellentia ſingularis. p. 287 col 2. lin 6. pri. par.

Inuidia an ex puſillanimitate ſequatur quæſtione 36. articulo 1. 3. p. 132. 133 ſec. ſecun. par

Inuidia quomodò dicatur peccatum reſpectu mali proximi, cum ſit reſpectu boni q 158. art. 4 p. 144 ſec. ſecun par.

Inuidiæ diſtinctio data à ſancto doctore an ſit bona. quæſtio. 36. art 1. p 138. ſec. ſecun. part.

Inuidiæ vitium ad diuidatur in plures ſpecies. quæſtione 36. art. 3. 4. p. 133. & 134 ſec ſecun par.

Inuocare Deum teſtem, & iurare quomodò differant. quæſti 89. ar 1 5. p 3 5. 316 ſec. ſecun. par.

Iratus an appetat malum ſub ratione boni honeſti iuſtę vindictę quæſt. 158 ar. 4. p. 544. ſec. ſecun. par.

Iraſcibilis concupiſcibilis dupliciter ſumi poſſunt: vno modo vt ſunt paſsiones: ſeu potentiæ ſenſitiuæ alio modo vt abſolutè ſignificant vim ſeu appetitum iræ. pagin. 274. columna 2. lin. 3 pri. par.

Iraſcibilis & concupiſcibilis, ſuperiori parti obediunt. pag. 364. col. 2 lin 39 pri. par.

Iraſcibilis obiectum ſecundum Sco eſt offendens: ex quo ſequitur quod apud ipſum iraſcibilis nunquàm eſt reſpectu boni. q. 23. art 1. p. 69 pri. ſec par.

Iraſcibilis adæquatum obiectum eſt difficilis ſecundum. ſub quo comprehenditur offendens ibid.

Imo Iraſcibilis obiectum eſt bonum æſtimatum, concupiſcibilis vero ſenſatum. Illam mouēt intentiones abiectè iſtam ſpecies ſenſibilium. ibid.

Iræ diffinitionis explanatio. q. 47. p. 137 pri ſec. par.

Ira non eſt ad mortuos ſecundum ſe. nec ad inſenſibilia. ibid.

Ira non eſt niſi ad ſingulares perſonas. ibid.

Ira non cauſatur ex ſola triſtitia quia requiritur etiam ſpes vltionis q. 23. art 4. p 80 pri ſec. par

Ira terminat omnes paſsiones iraſcibilis, quia in ipſa finiuntur tanquàm in vltima paſsiōe. hoc eſt dicere: quod ira eſt vltima paſsio ſeu vltimus motus huius potentiæ & notior, & propter eā denominat potentiam, q. 46. art. 1. p. 134. pri. ſec. par.

Ira inquantum ſubeſt rationi nunciāti, eſt ab ea: inquantùm verò ſubeſt rationi moderanti, ſedatur ab ea. quæſtione 46 artic. 5. p. 135. pri. ſec. par.

Ira malum reſpicit induitum iuſti vindicatiui rationem: odium autem malum nudū ſecundum ſe. q. 46 ar 6. p. 136. pri ſe. par.

Ira ex parte appetibilis ſcilicet iniuſtæ vindictæ an ſit ex ſuo genere peccatum mortale. q. 158 art. 3. p. 543 ſec. ſecun. par.

An ira non cauſet contentionem & diſcordiam niſi cum additione inanis gloriæ q. 132. art 5. p. 446 ſec ſecun. par.

Ira an ſit nimium ex parte apetibilis. ibidem.

Ira quantùm ad inordinationem quæ eſt ſecundum modum iraſcendi, an habeat quandam excellentiam propter vehementiā & velocitatem ſui motus q. 158. art. 8. p. 548 ſec. ſecun. parte.

An ira ex parte boni ſub cuius ratione appetit malum, ſit minus malum quàm concupiſcentia. q. 158. art. 4. p. 544. ſe. ſec. part.

An ira ex parte ſui obiecti habeat quod multa vitia naſcantur ex ea. q. 158. art 6. p. 547. ſec. ſecun. par.

Iræ paſsionem habere non debent conſiliarij, iudices, & alij qui non habent executionem vindictæ. quæſtione 158. articul. 1. p. 542. ſec. ſecun. par.

Iræ diſtinctio in litera an ſit poſita q 158 ar 4. p. 541. ſe. ſec. par.

Iræ diſtinctio in litera poſita quo pacto ſit diſtinctio ſpecifica peccatorum iræ. q. 158. art. 4. p. 54. ſec ſecun. part.

Iræ proprium obiectum habet per ſe menſuram: & ſi in aliquo caſu forte non habet hoc eſt per accidens, odij autem obiectum non habet per ſe menſuram & ſi habet hoc eſt per accidens 136 pri. ſecun. par.

Iræ ſpecies (ſcilicet fel. mania & furor) non ſunt veræ ſpecies ex parte obiecti quamuis ex parte ſubiecti ſpecificè diſtinguantur. q. 46. art. 8. p. 137 pri. ſec. par.

1 Iram componi ex triſtitia & appetitu vindictæ quomodo intelligatur, q 15. art. 9. p. 97 ter par.

Irregularitas ſequitur factum, & non requirit culpam. quæſ. 76. art. 3 p 241. pri. ſec. par.

1 Irregularitas homicidij ex defenſione commiſsi. quæſt. 89. ar. 3. p. 4. 4. pri. ſec. par.

Irriſio vnde habet grauitatem & quando coincidit cum blaſphemia. q 75. ar. 1. p. 551. ſec. ſecun. par.

2 Iudæ peccatum an maius fuerit peccato iudæorum. quæſtio. 47. ar. 6. p 227. ter. par.

Iudæorum libri an ſint tollerandi ſicut ritus eorum. quæſtio. 10. art. 11. pag. 44. ſec. ſecun. par.

Iudeorum maiores an cognouerunt Chriſtum eſſe Meſsiam. q. 47. art. 5. pa. 226 ter. par.

Iudicari an debeat ſecundum allagata & probata: & ſoluuntur multę rationes doctorum, q. 67 art. 2. pag 231 ſec. ſecun. par.

Iudex in peccato mortali exiſtens etiam occulto, an peccet mortaliter iudicans alios, q. 6 art. 2 pag. 203. ſec. ſecun. par.

1 Iudicium perfectum de re mutabili an detur. quæſtio. 59. art. 5. pag. 268. ter. par.

Quomodo duplex iudicium particulare concurrat ante præceptum, & à quo q 51. art. 3. 1. p. 175. & 176.

Iudicium interius quomodo reducatur ad iudicium exterius. q. 60. art. 3 3. p. 202. ſec. ſecun. par.

Iudicium de rebus & iudicium de perſonis quomodò ſint diuerſa. q. 60. art. 4. 2. p. 197. & 198. ſec ſec. par.

Quomodo proceditur per viam inquiſitionis oportet præcedere infamiam: & quid dicatur infamia quæſtione 69. articul. 1. 2. pag. 236. & 237. ſec. ſecun. par.

Iudicium ſumitur dupliciter: communiter & propriè. quæſtione 69. art. 1. 2. ibid.

Iudicium iniuſtum an ſit iudicium obligetque ad parendum. qu. 70. art. 4. 2. pag. 240. & 241. ſec. ſec par.

Iudicij forma an pertineat ad diſtributiuam potentiam quæſtio. 53. art. 4. p 182. ſec. ſecun. par.

2 Iudicia diuina ad quæ ſe extendant. quæſtione 59. articulo 5. p. 268. ter. par.

Iurare An dicere in veritate: per fidem meā, & alia huiuſmodi, ſint iurare. q. 89. art. 6. pag. 318. ſec. ſecun. par.

Iurare ſuper verò cum animo non iurandi, an ſit peccatum mortale. q 89. art. 7. ibi.

Iurans facere bonum ſuper erogationis quantum peccet. quæſt. 98. art 2. pag 348 ſec ſecun. par.

An aliquis quando euaſit vexationem teneatur ſoluere redemptionem vexationis promiſſam iuramento cùm eſſet in vexatione. ibidem.

Iurans coactè alicui verbis ſimulatoriis animo non ſe obligandi, an peccet mortaliter iurando. quæſtione 89. articulo 74. p. 319. ſec ſecun par.

Iurantes ſe non prius exituros de domo, ſe inuicem honorandi, gratia an teneatur ſeruare hæc iuramenta 310. ſec. ſec par.

Iuramentum an diſtinguatur ſpecie per aſſertorium & promiſſorium q. 89. art. 3 pa. 316. ſec. ſecun. par.

Iuram

Iuramentum an ſit finis veri quod confirmatur, aut è conuerſò, q. 89. ar. 4. 5. pag. 316. 317. ſec. ſecun. par.

Iuramentum & verum quod firmatur an ſe habeant vt forma & materia, vel aliter q. 89. art. 4. 5 ibid.

Iuramentum promiſſorium coactè factum an obliget in foro cõſcientiæ, & quare & quantum, & quare eſt relaxabile, quæſtio. 88. art. 7. pag 306 ſec. ſecun. par.

Iuramentum cum animo non ſeruandi & non ſe obligãdi, an ſit obligatorium. ibid.

Iuramentum quare obliget: & ſimpliciter promiſsio coactè facta non obligat. pag. ibid.

Iuramentum non denunciandi, an ſit contra publicam iuſtitiam, ibidem.

Iuramentum & votum quò conueniant & differãt quò ad actus ſeruatos & diſpenſationis authoritatem. quæſtione 89, articu. 8. & 9. pag. 322, 323 ſec. ſecun. par.

Quomodò omne iuramentum illicitum ſit periurium, quæſ. 98. art. 1. pag. 325. ſec. ſecun. par.

Iuramentum de malo, an contra bonum ſupererogationis, vel indiſcretum an ſit peccatum mortale. quæſtione. 89. articulo 2, 3. & 4. pag. 347. ſec ſecun. par.

Quomodò iuramentum eſt actio perſonalis, & quomodò poteſt per alium fieri, q 98. art. 2. ad 3. ibid.

Veritas quomodò ponatur comes iuramenti. quæſtione 89. arti 3. pa. 316. ſec. ſecun. part.

Iuramenti relaxationem dupliciter contingit fieri. quæſtio. 89. art. 33. pag. 316. ſec. ſecun. par.

Iuramenti finis an ſit confirmatio dicti humani, quæſtione. 98. ar. 1. pag. 315. ſec. ſecun. par.

Iuramento promiſſorio ſemper eſt vna veritas neceſſaria quæ eſt indiſpenſabilis. q. 89. art. 7. ad 1. p. 319. ſec. ſecun. par.

Et ſi vti licet iuramento iurãtis per falſos deos: non tamen licet inducere etiam paratum ad iurandum per falſos deos, quæſti. 98. art. 4. pag 316 ſec. ſecun par.

Iuramenta de minimis an ſint obligatoria, quæſtione 89, articu. 7. pag. 318. ſec ſecun par.

Ius paternum an ſit ſimul ius defectiuum & naturale. quæſtione 57. art. 1. pag. 87. ſec. ſecun. par.

Ius paternum an ſit defectiuum. q. 57. art. 4 pag. 194. ſe. ſec par.

Iuris diſpoſitioni ſtandum eſt. quæſtione 72. articul. 9. pag. 226. pri. ſecun. par.

Iuſtitia commutatiua an in Deo ſit p. 122. col. 2. lin. 15. pri. pár.

Iuſtitia Dei conuenienter veritas nominatur. pagin. 123. colum. 2. lin. 16. pri par.

Iuſtitia præfertur fortitudini: iuſtitia enim rectificando animum in omnibus operationibus quæ ſunt ad alterum, rectificat etiam reſpectu vitæ & mortis, & ſic iuſtitia eſt tantò nobilior quantò vniuerſalior: circa maiora ſcilicet & minora rectificãs in his quæ ſunt ad alterum q. 66. artic. 4. pag. 201. pri. ſec. par.

Iuſtitia eſt circa actum immanentem vt proprium actum, circa tranſeuntem vt propriam materiam, quæſtione 58. articulo 3. ad 3. pag. 190. ſec ſecun. par.

Iuſtitia quomodo ponitur nobiliſsima virtutũ: cum ſuperius dictum ſit miſericordia eſt nobiliſsimam inter morales, quæſt. 58. art. 12. pag. 194. ſec. ſecun par.

Iuſtitia diſtributiua commutatiua diuerſimodè habent ſuum & debitum q. 61. art. 1. ad 2. & 3. pag 203. ſec. ſecun. par.

Iuſtitia diſtributiua an conſideret conditionem perſonę ſecundum ſe: commutatiua verò ſecundum quod per eam diuerſificantur res q. 61. art. 2. ibid.

Iuſtitia commutatiua an ſit de Deo. quæſtione 61. articulo 4. ad 3 pag 202. ſec ſecun. par.

Iuſtitia an dicatur per prius de æquitate quàm de legali iuſtitia, q. 210. art. 2. pag 401. ſec. ſecun. par.

Iuſtitia legalis diſtincta contra æquitatem an obtemperet legi quò ad verba tantùm, q. 120. art. 2, ibid.

Iuſtitiæ triplex ſpecies inuenitur ſecundum triplicem ordinem inuentum in aliquo toto q6, 61. art. 1. pag. 201. ſec. ſecun. par.

Iuſtitiæ partes omnes an ſint ſubiectiuè in voluntate. quæſti. 10. art. 1, ad 2. pag. 37. ſe. ſecun. par.

Iuſtitiam legalem eſſe ſpecialem virtutem in eſſentia, generalẽ autem in eſſe quomodò intelligatur. quæſtione 58. arti. 5. 6. & 7. pag. 191. & 192.

Iuſtificatio. Remiſsionem peccatorum eſſe conſummationẽ ſiue peruentionem ad terminum huius motus qui eſt iuſtificatio impij quomodò intelligatur. q. 113. art. 6. pag. 379. pri. ſe par.

Iuſtificationem impij eſſe ipſam remiſsionem peccatorum ſecũdum quod omnis motus ſpeciem accipit à termino, quomodò intelligatur. 379. pri. ſec par.

An amor intẽdat quod gratiæ infuſio & remiſsio culpæ ſint idẽ ſecundum ſubſtantiam & diſtinguantur ſecundum terminos: uo verò intendat quod ſint, conueniant & diſtinguantur ſicut generatio & corruptio, quum generatio vnius eſt corruptio alterius q. 113. art. 6. ad 2. pag. ead. & par.

In iuſtificatione impij ordo naturalis eſt, quod primo eſt infuſio gratiæ, ſecundo motus liberi arbi. in Deum, tertio motus liberi arbit. in peccatum, quartò conſequutio iuſtitiæ, & quinto excluſio culpę. q 113. art. 8. pag. 381 pri. ſec. par.

Omne iuuans ſtatuit Iupiter eſſe pium, quæſtione 94. articulo 5. pag. 295. ſec. ſecun. par.

L

Lapidis natura cum nõ inueniatur: niſi in hoc vel illo lapide exiſtens, & ſcientia de rebus exiſtat: oportet ſcientiam terminari ad lapideitatem in hoc exiſtentem. pagina 331. colum. 1. lin. 46. pri. par.

Latitudo inſinuata in nominum communicabilitate quænam ſit, pag. 75. col. 2. lin. 33. pri par.

Laudabiliter dupliciter dicitur, ſcilicet vt diſtinguitur contra ex debito præcepti, & vt diſtinguitur contra vituperabiliter. quæ. 32. artic. 6. pag. 119. ſec. ſecun. par.

Letitiæ exultatio & iocunditas propriè non dicuntur niſi in naturis rationibus. q. 31 art. 2. pag. 98. pri. par.

An lex diuina & humana differant pœnes hoc: quod diuina intẽdit principaliter amicitiam ad Deum, humana autem intendit principaliter amicitiam dominum inter ſe. quæſtione 99. arti. 2. & 3. pag. 310. pri. ſec. par.

An præmiare & conſulere ſint actus legis. quæſtione. 99. art. 5. & 6. pag. 311. pri. ſec. par.

Cur populi veteris legis omnia fuerint figuralia. quæſtione 104. art. 2. ad 2. pag. 339. pri ſec. par.

Lex diuina non dicitur diuina à ſubiecto tanquam ſit aliquid in Deo: ſed dicitur diuina ab autoritate, à modo & à fine; eſt nam que à Deo ſuper naturaliter data ad ducendum in Deum ſuper naturalem finem. quæſtione 93. articulo tertio pagi. 293. pri. ſecun. par.

Iſta propoſitio rationes inferiorum gubernantium ſunt quæcunque aliæ leges pręter æternam, eſt vera quæſtione 93. articu. 3. pag. ead. & par.

Omnia præcepta legis naturæ radicantur in vno, primo ratione cuius dicitur lex vna. quæſtione 94. articulo 1. pagina 294. pri. ſecun. par.

Aliqua deriuari à lege naturę per modum determinationis, quo ars formam communem ad ſpecialem determinat: quomodo intelligatur q. 95. art. 2. pag. 298. pri. ſecun. par.

An lex humana ita obliget in foro conſcientiæ quod homo teneatur mori pro eius obſeruatione 96, articulo 4. pagina 301. pri ſecun. par.

Quomodò ſtent hæc duo ſimul quod princeps obligetur quo ad Deum ita quod peccat non ſeruando legem: & quod lex nõ habet vim coactiuam ſuper eum. q. 96. articulo quinto: pagin. 303 pri. ſecun. par.

Quomodo ſtent hæc duo ſimul, quod princeps poteſt legem tollere, mutare & in ea diſpenſare, & quod ipſe in foro conſcientiæ ſubditur legi. Ibidem.

Quadrupliciter occurrere poteſt caſus agendi contra legis verba pro ſeruanda eius intentione, quæſtione 96. articulo 6. pag. 304. pri. ſec. par.

Leges ponere an conueniat alijs principibus & populis, vt ſuſpiunt regium regimen. quæſtione 50. articul. 1. ad 3. pag. 173. ſec. ſecun. par.

Leges humanæ ſunt ſecundum id, quod vt in pluribus agendum eſt, & non dearticulantur omnia in omni euentu. Et hoc tribus de cauſis, prima eſt ex defectu ingenij humani, ſecunda ex parte confuſionis vitandę, tertia ex variabilitate rerum de quibus ſit lex humana. q. 96. art. 6. pag. ead. & par.

Legibus tribus eget homo ad ſui rectitudinem moralem ſecluſa rectitudine requiſita pro cœleſti patria. quæſtio, 91. articul. 1, 2, & 3. pag. 288. pri. ſec. par.

Liber vitæ an & quo pacto ad omnes in vitam æternam ordinatos extendatur. 136. col. 1 lin. 84. pri. par.

Liber vitæ in Deo eſt notitia firma: ac ſignificatiua prędeſtinatorum. pag. 135. co. 2. lin. 13. pri. par.

Liber vitæ propriæ gloriæ vitam reſpicit, pagina 136. colum. 1. lin. 3. pri. par.

Liber vitæ ſecundum rei veritatem nullus deletur. ibidem. linea 53. pri par.

Libro vitæ ſecundum hominum opinionem aliqui delentur. ibi. lin. 55. pri. par.

Libro vitæ deleri, vel non deleri non ſolùm ad opinionem hominum referendum eſt, ſed etiam quantùm ad rem. pa. 136 co. 1 lin. 76 pri. par.

Libertas an primo in voluntate ſit & in voluntate primo formaliter: in ratione autem radicaliter: & quomodò Scoti motiuũ ſoluit poſsit 372. col. 1 lin. 57. pri. par.

Libertatis prima radix ratio eſſe dicitur, ita quod ex hoc primo alia libertas ineſt. pag. 373. col. 1. lin. 45. pri. par.

Libertatis

Libertatis radix formaliter eſt voluntas, cauſaliter verò ratio. q. 17. art. 1. ad 2. pag. 52. & q. 74. art. 5. p. 234. pri. ſec. par.
Liberalitas & magnificentia, fortitudo & veritas quum non reſpiciant operationes ſecundum ſe (vt reſpicit iuſtitia & partes eius) ſed vt aliqualiter ſe habent ad paſsiones: non ſubiectiuè in appetitu ſenſitiuo, in voluntate autem & Deo non niſi, metaphoricè & ſecundum quid q. 60. art. 4. pa. 180. pri. ſec. par.
Liberalitas conſiſtit magis in affectus: quam effectu. quæſt. 117. art. 3. pa. 400. ſec. ſecun. par.
Liberalitatis habitus ad quid ponatur. quæſtione 117. articulo 3. pag. 170 ſec. ſecun. par.
An ad liberalitatem pertineat bene vti diuitiis inquantum huiuſmodi, q. 117. art. 3. p. 170. ſec. ſecun. par.
Liberum dupliciter dicitur ſcilicet quo ad exercitiũ: vel quo ad actus ſpecificationem: & eodem modo operatio. pagina. 275. col. 1. lin. 54. pri. par.
Liberum arbitrium eſt potentia. pag. 363. col. 2. lin. 85. pri. par.
Liberum arbitrium an ponatur habitus naturalis & potentia naturalis. 374. col. 1. lin. 28. pri. par.
Liberum arbitrium potentia appetitiua eſt ibidem. columna, 2, lin 69 pri. par.
Liberum arbitrium & voluntas non ſunt duæ ſed vna potentia pag. 375 col. 1. lin. 17. pri. par.
Liberi arbitrij rationi an naturalitas repugnet: & ſic quod eſſe naturalis dicatur. p 374. col. 1, lin. 22. pri. par.
Licentia qua debet petere canonicus regularis trãſeundo ad monachos clericos, an debeat eſſe obtenta. quæſtione, 189. articu. 8. pag. 779. ſec. ſecun. par.
Lignum vitæ an virtutis ſpecificæ, & immortalitatis conſeruatiuum erat. pag. 429. col 2. lin, 53. pri. par.
Lignum vitæ mortalitatem quodammodò cauſabat, non ſimpliciter. ibid. lin, 2. pri par.
Lingua. Quomodo illud apoſtoli intelligatur: qui loquitur lingua, non loquitur hominibus. quæſtione 176. articulo 2. ad 2. pag. 610. ſec. ſecun, par.
Linguarum donum quare oportuit eſſe in primitiua eccleſia. q. 176. art 1, pa. 608. ſec. ſecun. par.
Linguarum donum quare eccleſia non habet. quæſtione 76. art. 3. pa, ſec. ſecun par.
Litera vna ſcriptura ſcripturæ non inconuenit ſecundum ſenſum literalem plures eſſe ſenſus, pa, 12 col. 1, lin. 1. pri. par.
Litigium quomodò differt à contentione. & quando eſt peccatum materialiter vel formaliter. quæſtione 116, articulo 1. pa. 503. ſec. ſecun, par.
Localis diſtantia an impediat cognitionem tam angeli quam animæ ſeparatæ. pa. 206. col. 2, lin, 60. pri. par.
Locus vnus altior altero eſſe in ſuperficie connexæ cœli empyrei ad quem ſeorſum dicatur. quæſtione 57. articulo 5. pa. 262. ter. par.
Locus ſacer. vide Circumſtantia. pri. ſec. par.
Locum replere dicitur ſcilicet formaliter & effectiuè. pa, 41. col. 1. lin, 69. pri. par.
Loca inter duo quælibet diuiſibilia eſſe infinita loca media, quodammodo verum ſit. pa, 244. col. 1. lin, 69. pri. par.
Loculos habere an ſit opus imperfectionis quæſtione 188. arti. 7. pag. 669 ſec. ſecun par.
Loqui de ratione humana aliud eſt: & aliud loqui de propoſitionibus not a naturæ humanæ pagina 10, columna ſecunda lin. 67 pri. par.
Loqui poſſunt angeli inferiores ſuperioribus, pagin. 45 2. linea 4. prima. par.
Locutus ſit & quomodò Deus ad angelos fuerit: & de qua locutione intelligatur, pa. 453. col. 2. lin. 31. pri. par.
Locutio a qua eſt angelis, p. 452. col. 2. lin. 40. pri. par.
Locutio non ſit per angelum Deo: ordinando conceptum reſpectu Dei actiuè pa, 453. co. 2. lin. 70. pri. par.
Locutio ſit per angelum Deo ordinando conceptum ſuum reſpectu Dei paſsiuè. ibidem. lin, 74. pri. par.
Locutionem vnius angeli ad alium non omnes percipiunt. pagi, 454. col. lin. 22. pri. par.
Loth. Quomodò intelligẽda ſint geſta Loth. quum obtulit filias ſuas abu in. q. 78. art. 4. pa. 266. ſec. ſecun par.
Lucrum ceſſans eſt mutuo an liceat exigere. quæſtione. 78. art, 2, ad 1. pa. 267. ſec. ſecun, par.
An liceat lucrum à depoſitario accipere. quæſtione 77. arti. 1. pa. 260. ſec. ſecun. par.
Lucri immoderatus appetitus quando ſit peccatum mortale. pa. 118, art. 3. & 4. pa. 408. ſec. ſecun. par.
Ludi exceſſus quando quis vtitur turpibus verbis vel factis an ſit peccatum mortale q. 168. art. 3, p. 592. ſec. ſecun. par.
An exceſſus ludi ſit peccatum mortale, quando quis cauſa ludi vtitur his quæ ſunt in nocumentum proximi. ibid.
An ſolum propter vehementiam affectus ad ludum reddatur duspeccatum mortale ex circumſtantia. ibid.
Quomodo trahere aliquem ad ludũ cauſa lucri obtinet tenentem ad reſtitutionem, q. 32. art. 7. ad 1. pa. 120 ſec. ſecun. par.
Lumen gloriæ in patria ponere neceſſarium eſt ad eleuandam animam ad videndum Deum, & eo beate fruendum. q. 67. art. 3. pa. 204. pri. ſec. par.
Et eſt ſubiectiuè in intellectu q. 57. art 4. ad 2. p. 206. pri. ſec. par.
Lumen diuinæ reuelationis ad aliquam ſcientiam dupliciter cõparari poteſt, pag. 5. col. 2. lin. 55. pri. par.
Lumen intentionale an ſit habere pa. 306. col. 1. lin. 48. pri par.
Lumen infuſum non numeratur inter ſpecies ſed inter virtutes intellectuas: quia non ſe habet vt ratio intelligendi: ſed vt intellectum confortando efficaciam præſtans. pa. 445. colo. lin. 76. pri. par.
Lumen gloriæ an faciat videre credita, & quantum valeat huius probatio, q. 1. art. 4. ad 3. pa. 64. ſec. ſecun. par.
1 Lunæ dies quotus fuerit quando Chriſtus mortuus eſt. quæſti. 46. art. 9. pa. 224, ter. par.
Lux non eſt corpus. pa. 106. col. 1, lin, 8. pri. par.
Lux eſt qualitas actiua conſequens ſubſtantiam corporis ex ſe lucentis. ibidem col 2. lin. 65. pri. par.
Lux, an pro luce ſpirituali vel corporali ſupponat. pa. 307. co. 2. li. 50. pri. par.
2 Lux maior offuſcat minorem & quomodò. quæſtione 5. arti. 4. ad 2, pa. 45. ter par.
Luxuria intelligitur ſecundum eccleſiam peccatum venereorum q. 155. art. 1. pa. 509. ſec. ſecun. par
Luxuria quomodò oriatur ex gula. quæſtione 154. articulo 4. ad 1. pa. 511. ſec. ſecun, par.
An inconuenientia conſanguinitatis & affinitatis ſit eiuſdem rationis. q. 154. art 9 ad 2. pa. 530 ſec. ſecun. par.
An extra parentes & proles concubitus inter alias perſonas cõiunctas ſit cõtra ius naturale, ita quod nulla diſpenſatione humana poſſit eſſe licitus. ibid.
Luxuriæ filiæ à diuerſis poſitæ quomodò differant. quæſti. 153. art. 5. ad 1. pa. 511. ſec. ſecun, par.
Luxuriæ ſpecies an accipiantur ex parte materiæ. quæſtione 154. artic. 1. ibidem.
Luxuriæ ſpecies an magis diuerſificentur ex parte fœminæ quã ex parte viri. q. 154. art. 1 ibid.
Luxuriæ an ponendæ ſint plures ſpecies: vna videlicet in actu cõiugatorum. q. 154. art, 1. ibid.
Quomodo verum eſt quod in decretis enumerantur illa quæ ſunt ſpecies luxuriæ ſecundum ſeipſa. quæſtione 154. articu. 10. pa. 527. ſec. ſecun. par.
Luxuriæ quatuor modi contra naturam in litera poſiti, an ſint quatuor ſpecies peccati contra naturam, quæſtione 154. artic. 11. pa. 528. ſec. ſecun. par.
Mollities an ſit plurium ſpecierum. ibid.
Beſtialitas an ſit plurium ſpecierum. ead. ibid.
An omnia hæc peccata contra naturã ſint peccata mortalia. ibi.
Luxuriæ peccata contra naturã an tranſeunt in deformitates vitiorum naturalium. ita quod vnum & idem peccatum ſit ſub vitio contra naturam, & ſub vitio naturali. quæſtione 154. art. 12. pa, 530, ſec. ſecun. par.
An inter peccata cõtra naturã infimũ locum teneat mollities ea.
Qua ratione mollities & peccata Sodomitica mulierũ ſunt peccata mortalia. ibid.

M

MAcula an ſit priuatio vel relatio rationis. Ad Scotum, quæſt. 86. pa. 271. pri. ſecun. par.
Magdalenæ erroneę viſionis rationabilis cauſa quando Chriſtũ æſtimauit hortulanum. q. 55. ar. 4. ad 7. pa. 155. ter. par.
Magis & minus per ſe non variant ſpeciem, quæſtione 60. arti. 5. pa. 180. pri. ſec. par.
Magnificentia quæ eſt ſpecialis virtus. an ſit ſolũ, circa ſumptus magnos, vel etiam circa opera magna. quæſtione 134. art. 2. 2. & 3. pa. 453, & 454. ſec. ſecun. par.
Magnanimitas an ſit circa magna operari tanquam proprium actum & obiectum, & an ſit circa magna operari vt circunſtantiam recte ſperandi honores magnos. quæſtione 129. articulo 1. pa 438. ſec. ſecun. par.
Magnanimitas an ſit etiam circa paruos honores: & cum hoc diſtinguatur ab alia virtute quæ eſt circa paruos honores. quæſt. 129. artic. 2. pa. 439. ſec. ſecun. par.
Magnanimitas an ſit circa magnum in opere magnificentiæ. q. 134. art. 2. ad 2 pa. 453. ſec. ſecun. pa.
Magnanimi proprius actus an ſit tendere in magnum cuiuſcunque virtutis opere q. 129. art. 4, p. 442. ſec. ſecun. par.
An ad magnanimum ſpectet operari magnum in qualibet virtute ita quod magnanimus reſpicit circa hoc ſolam magnitudinem q. 134. art 2. ad 2. pag. 454. ſec. ſecun. par.

Magni

Magnitudo ſi infinita eſſet an eſſentiam infinitam haberet. pag. 14.col.1.lin.88 pri.par.
1 Maiores quando quomodò debeant reprehendi.quæſt. 2. art. 2.p.264.ter.par.
Maledicere diem natiuitatis ſuæ & huiuſmodi, quomodò eſt peccatum mortale.163.ſec.ſecun.par.
1 Maledictum eſſe à Deo quid ſit quæſtione 46.articulo.4. ad 3. pag.217.ter.par.
Maledictio quomodo multiplicatur in multas ſpecies 161.ſecunda ſecondæ partis.
Maledictio quando eſt peccatum mortale.quæſt.76. art.3. pagi. 261.ſec.ſecun.par.
Mala culpę quo pacto ſint à Deo permiſſa propter vniuerſi confectionem.pag.118.col.2.lin.57.pri.par.
Malum quo pacto ſit quædam abſentia boni,pagina.224.col.1.li. 220.pri.par.
Malum inuenitur in rebus,ſicut & corruptio.ibi.co.1.li.1.pri.pa.
Malum eſt in bono vt in ſubiecto.pag.225.col.1.lin.29. pri.par.
Malum totaliter bonum conſumere nō poteſt.ibi.li.88. pri. par.
Malum omne in rebus voluntarij eſt pœna vel culpa. pag. 220. col.1.lin.49.pri.par.
Malum non habet cauſam formalem.p.227.col.2.lin.10.pri.par.
Malum habet cauſam efficientem,non per ſe, ſed per accidens, ibid.lin.19.pri.par.
Malum non habet cauſam finalem.pag.117.col.1 lin.13.pri.par.
Malum actionis & malum rei diuerſimodè cauſantur. ibidem.li. 23.pri.par.
Malum rerum aliquarum reducitur in Deum ſicut in cauſam,pa. 228.col.lin.74.pri.par.
Malum vnum ſummum primum principium omnium malorum non datur,ſicut econtra datur vnum ſummum bonum,pagina 229.col.1.li.1.pri.par.
Malum actionis non reducitur in Deum,ſicut in cauſam.pa.228. col. 1.li.63.pri.par.
Malum culpę quomodo opponitur proprio bono increato:non vt in nobis.ſed vt in ſeipſo.pagina 229.col.1.lin.88. pri.par.
Malum actionis quando dicitur quod non reducitur in Deum: an intelligatur vniuerſaliter de omni malo actionis an tantum in voluntariis.pag.228.col.2.lin.7.pri.par.
Malum abſolute loquendo ſignificat priuationem boni ſecundū rationem debiti quando,ſicut &c.quæſtione 18.art.5.ad 2.pagina 58.pri.ſec.par.
Malum in moralibus quandoque ſignificat priuationem boni ſecundum rationem debiti quando, ſicut &c. actui humano vel habitui quandoque autem ſignificat eius contrarium actui vel habitui humano bono ibidem.
Malum ſpecies genus & differentia in moralibus formaliter eſt eius poſitiuum & bonum in ſe,quamuis ſit malum homini ſecundum rationem.q.18.artic 5.pag.ead.& par.
Malum eſt æquiuocū ad malum vere & propriè,& ad malum genus differentias & ſpecies moralium.quæſtione 18.articulo 5. ad 2.pag.ead.& par.
Malum æquiuocè dicitur de malo abſolutè & de malo morali: quoniam malum abſolutè eſt formaliter nullius naturæ, ſed primatio & nihil malum autem mortale eſt multarum naturarum.q.71.artic.6.pag.218.pri.ſec.par.
Malum culpę Deus nullo modo vult:tamen vult.per accidēs malum naturalis defectus.& malū pœnę.p.118.c.2.li.59.pri.par.
Malum culpæ an & quomodo bono diuino priuat, pagi.119.col. 1.lin.8.pri.par.
Malum cauſa depulſiuè:quia quum apprehenſio ad bonum animas ordinetur,malū apprehenſum non cauſat in animali bonum ad ſe,ſed à ſe:hoc enim eſt cauſare conueniens animali in proportione ad tale obiectum.quæſtione 23. articulo 4.pa. 38 pri.ſec.par.
Quia malum nō eſt obiectum appetitus vt proſequendum ſed vt fugiendum, & eadem ratione quia bonum appetitur malum refutatur:ideò vtrūque verificatur,ſcilicet & quod vtrum que eſt obiectum diuerſimodè,& quod bonum communiter aſsignatur & diuulgatur quia bonum per ſe malum verò per accidens,id eſt,per aliud ſcilicet bonum eſt obiectum.quæ.25.art. 1.p.84.pri.ſecun.par.
Malum morale tollere totum bonum morale ſibi oppoſitum, poteſt permiſsiuè & poſitiuè intelligi.q.18.artic.8.ad 1.pagi. 60.& q.75.art.4.p.240.pri.ſecun.par.
Mali culpæ ratio non conſiſtit in malitia contrariè,ſed in malitia priuatiuè.q.18.art.9.p.61.pri.ſecun.par.
Mali cauſa quum aſsignatur, aut aſſignatur cauſa deficiens, aut aſsignatur cauſa per accidens. quia cauſam efficientem per ſe habere non poteſt,neque poſitiuam neque negatiuam,quęſti. 75.art.1.pa.238.pri.ſecun.par.
Manifeſtare aliquod ignotum dupliciter contingit: vno modo per ſimplicem præſentationem obiecti:alio modo per adhibitionem luminis adiuuantis,p.449.col.1.lin.47.pri.par.
Manſuetudo an ſit virtus adiuncta temperantiæ quæſtione 1, artic.3.pag.541.ſec,ſecun.par.
1 Maria virgo cur ſit adoranda.q.25.artic.5.p.140.ter par.
2 Maria virgo ſi ſanctificata fuiſſet ante animationem an indiguiſſet redemptione Chriſti.quæſtione 27. articulo 2. pagina 143.ter.par.
3 Maria virgo nō fuit ſanctificata ante animationem,ergo poſt animationem,an valeat conſequentia.quæſtione 27.articu.5, pa.247.ter.par.
4 Affirmandum vt rationi conſentaneum eſt quod in propria domo inuenta eſt in vtero habens quæſtione 29.articulo 2.ad 3. pa.155.ter.par.
5 Maria virgo an ſit verè mater Chriſti, quia corpus Chriſti ex ipſa ſumptum eſt.q.35.art.5.p.140.ter.par.
Martyrium innocētum quomodò ſit meritorium cœleſtis patriæ q.124.art.1.1.p.424.ſec.ſecun.par.
Martyrium an ſit actus alterius virtutis quàm fortitudinis. quæ. 124.art.1.3.p.426.ſec,ſecun.par.
Martyrium an comparetur ad fidem ſicut ad finem in quo quis firmatur & ad fortitudinem vt ad habitum elicientem. quæſt. 124.artic.2.1.pag.425.ſec.ſecun.par.
An aliquod martyrium nō ſit actus charitatis etiam imperatiuè Ibidem.
An martyrium inter cæteros actus humanos ſit perfectior ſecundum genus ſuum,quaſi maximæ charitatis ſignum,ibid.
An de ratione martyrij ſit actualis tollerantia mortis.quæſt.124. art.4.p.428.ſec.ſecun.pa.
De quo genere cauſæ eſt quæſtio cùm queritur de cauſa martyrij quæ.124.art.3.p.426.ſec.ſecun.par.
An tollerantia afflictionum vſque ad mortem ſit actus martirij meritorius.q.124.art.4.p.428.ſec.ſecun.par.
Martyrij cauſa an eſſe poſsint opera virtutum relata in Deū.ibi.
Martirij cauſa an eſſe poſsint vitatio cuiuſcunque mendacij contra quancunque veritatem inquantum mendacium eſt diuinæ legi contrarium.ibidem.
An qui ſe ſponte obtulerunt ad martyrium bene fecerint.quæſt. 124.art.3.p.424.ſec.ſecun.par.
Mathematica cur prima bonitate bono non ſint.pa.27.colum.2. lin.2.pri.par.
Mathematica dupliciter ſumi poſſunt, ſcilicet abſolutè, & ſub abſtractionis modo.p.27.colum.2.li.28.pri.par.
Mathematica formaliter loquendo cum non ſint nec actu: nec potentia:& tamen rationem entis habent:cum ens non dicatur niſi de eo quod eſt in actu vel potentia.quomodò iſta duo ſimul ſtant.pa.28.col.1.lin.59. pri.par.
Mathematica an ideo à fine abſtrahant: quoniam abſtrahunt à materia & motu.p.27.colum.2.lin.5.pri.par.
1 Mater an aliquo modo actiuè concurrat ad generationem prolis.quæſtione trigeſimaſecunda articulo quarto ad Scot pagi. 166.ter.par.
Materia corporalis non obedit angeli, immediatè ad trāsformationem formalem.p.462.col.1.lin.15.pri.par.
Materia an primo indiuiduo alicuius ſpeciei per generationem propagandæ formata an ad certam quantitatem ſecundum ſe extendatur,quamuis nobis incertam.pa. 489.colum.2.lin.61. pri.par.
Materia in qua anima habet eſſe perfectum dupliciter deperdi poteſt:vno modo per partium variationem:alio modo inquātum perfecta animam participat.pa. 491. columna prima lin. 86.pri.par.
Materia corruptibilium & incorruptibilium non eſt vna.p. 302, col.2.lin.7.pri.par.
Materia ſecundum id quod eſt potentia ad formam an ſit in potentia ad omnes formas: quibus communis eſt, ibidem, linea 16.pri.par.
Materia an in cœlo eſſe dicatur:& an alterius rationis exiſtat. p. 303.col.1.lin.33.pri.par.
Materia cœli an ſit ſimplex ſubſtantia corporea.ibidem col.2.li. 72.pri.par.
Materia propria formæ an ſit ante aduentum formæ quæſtione 6.art.4.pa.40.ter.par.
Materia prima quo pacto ſit prima in potentia ad eſſe ſubſtantia le primitate intentionis vel executionis.pag.336.col.1.lin.73. pri.par.
Materia quomodò per formam contrahatur ſicut ſubſtantia.pa. 199.col.2.li.5.pri.par.
Materię nomine quid veniat.p.199.col.2.lin.15.& p 199.colum. 2.lin.4.pri.par.
Materiæ informitas an præceſsit duratione eius formationē:aut diſtractionem,ſed natura tantum.pa. 301.col.2.lin 93.& pagi. 302.col.1.55.pri.par.
Materiæ vocabulum an ſancto doctori defecerit:ex hoc quod dixit:quod

xit quod nomine corporis pars rei materialis intelligitur pag. 319.col.1.lin.54.pri.par.
Materiam eſſe in deo eſt impoſsibile.pagina.17.colum.1.lin.90. pri.par.
Materiam ad formam Deus immediate mouere poteſt.pag.444. col.2.lin in text.53.pri.p.
Maximè.eſſe tale in aliquo genere aliud eſt:& aliud eſt eſſe primam ſeu perfectiſsimam ſpeciem alicuius generis,pa.15.col. 1.lin.9.pri.par.
Maxima quædam propoſitio de formæ aſſumpta à ſancto docto. quo pacto vera ſit,pag.57.col.1.lin.95.pri.par.
Mediatio an attendatur penes carere innouatione & veteratione:& tamen prius & poſterius habeat quatenus in primo cum æternitate conueniunt, & in ſecundo cum tempore.pagi.46. col.1.lin.95.pri.par.
Medicinam corporalem tripliciter contingit reſpuere.q 97.ar.1. pag.345.ſe.ſec.p.
1 Medium rei & rationis quomodò dicantur.q.48.ar.2.pa.219. ter.par.
2 Medium.vide.Natura.ter.p.
Membri nomine in materiam mutilationis quid intelligatur.q. 65.art 1.pag.221.ſe.ſec.p.
Memoria ſignificat vim conſeruatiuam cognitorum præteritorum vt præterita ſunt.pag.355.col.1.lin.71.pri.p.
Memoria intellectiua non eſt alia potentia ab intellectu poſsibili pag 356.col.2.lin.90.pri.p.
Mendacium perniciosum an attendatur penes finem intentum. q.110.ar.4.pa.385.ſe.ſec.par.
Mendacium iocoſum vel etiam officioſum an ſit minus malum, quam perniciosum q.110.art.2.pa.393.ſe.ſec.p.
Mendacium iocoſum dupliciter dici poteſt.q.110.art.3.6.pag. 385.ſe.ſec.par.
Mendicare.An laudabile ſeu licitum ſit hominem diuitem retentis diuitiis ad tempus mēdicare victum proprium humiliatis gratia.q.197.art 5.pag 661.ſe.ſec.p.
Mendicantes ex cupiditate an peccent mortaliter. ſecunda ſec. partis.
Menſuræ durationis ſecundum Scot.quod ſint.pag.47.colum.1. lin.50 pri.par.
Mentiri.An mentiens in iudicio excuſetur à peccato mortali propter imperfectionem materiæ.q.69.ar.1.3.pag.380.ſe ſec.p.
Mentiri doctorem,prędicatorem vel iudicem mortaliter quid ſit q.110.ar.4.pag.385.ſe.ſec.p.
Quomodò de ratione mendacij pernicioſi eſt intentio nocendi. q.110.ar.1.pag 383.ſe.ſec.p.
1 Meritoria operatio quotuplex q 4.ar.4.pa.41.ter.par.
2 Primus actus meritorius tam in angelis quam in anima Christi verè actus liber quamuis ex natura determinatur ad bonū q.34.ar 3.pag.172 ter.p.
Meritorium Actus naturæ in habente charitatem ſunt meritorij. q.2.ar 81 pag.16.ſe.ſec.p.
Meritorium præſupponit laudabile,& laudabile rectum,& rectu bonum.q.21.art 1.pag 74.pri.ſec.p.
Omnis actus humanus dupliciter poteſt habere rationem meritorij vel demeritorij primo ex ipſa ratione actus:ſecūdò ex ſtatu perſonæ agentis.q.21.ar.3.pag.75.pri.ſec p.
Non omnis actus humanus eſt meritorius vel demeritorius vitę æternæ ſecundo modo,ſed exiſtentis in ſtatu gratiæ:primo verò modo omnis actus humanus eſt meritorius vel demeritorius vitæ æternæ.Ibidem.
In communi loquendo,in merito cōcurrunt quatuor:ſcilicet perſona merens ſeu merita ipſum meritum , merces & perſona reddens mercedens q.114.ar.1.pag.381.pri.ſe.p.
Quare bis author quærat:an aliquis ſine gratia poſsit mereri vitā æternam,q 14.ar.2 pag 384.pri.ſe.p.
Hominem non poſſe mereri,ab alio homine quem prius offendit niſi ei ſatisfaciēs reconcilietur,quomodo intelligatur. quę. 114.ar.2 pag.ead.& p.
An actus elicitus à gratia,ſi meritorius ſimpliciter vitæ æternæ. q.113.ar.3.pag 377.pri.ſe p.
Quo pacto poſsit homo per gratiam mereri ex condigno vitam æternam.quum inter Deum & creaturam quancunque multo minus quàm inter patrem & filium, poſsit eſſe iuſtum ſimpliciter.114.art 3 p 384.pri.ſe.p.
An ratio quare nullus poteſt mereri ex condigno ſibi reparationē poſt lapſum qua ſcilicet motio diuinæ gratiæ interrumpitur poſt lapſum(ſit valida.q.114 ar.7 pag 389.pri.ſe.par.
An ratio quare perſeuerantia dicitur non cadere ſub merita)quia ſcilicet dependet ſolùm ex motione diuina)ſit valida,q 114. art.9.pag.381.pri.ſe.p.
Metaphoris quomodò vti Theologi dicantur. pag 11.col.1.li.1. pri.par.
Metaphoris quomodò ſacra doctrina vtatur propter neceſsitatē & vtilitatem,ibi lin.38.pri.p.
Minimum in homo generis ſubſtantiis potens per ſe exiſtere an detur pag.35.col.1.lin.21.pri.p.
1 Miniſtrare ſacramenta an angeli poſsint.q.64.ar.7.pag.290. ter.par.
2 Miniſter indignus in articulo neceſsitatis (quomodò laico licet baptizare) baptizans excuſetur à peccato.q.64.artic.6.ad pag.292.ter.par.
3 Miniſter indignus an excuſetur à peccato, tam ſi baptizet cum ſolennitate quam ſine ſolennitate.q.64.artic.6.ad 3.pag.294. ter.par.
4 An huiuſmodi adminiſtratio ſacramenti ab indigno miniſtro ſit ex ſuo genere peccatum mortale.ibi.
5 Miniſtrum indignum in duobus caſibus licet inducere ad exhibitionem ſacramenti.q.64.art 6.pag 292.ter p.
6 Miniſtri mentalis intentio an exigatur ad perfectionem ſacramenti.q.64.art.8.pag.293.ter.p.
7 Miniſtri eccleſiæ inſtrumentaliter operantur in ſacramentis ergo poſſunt ſacramenta conferre etiā ſi ſint mali , an valeat conſequentia.q.64.art.5.pag.290.ter.p.
Miniſteria diuina non committi hominibus propter eorum remunerationem an verum ſit q.185.art.3 pagin.638. ſe.ſecun. partis.
1 Miraculum quod Chriſtus fecit in nuptiis,rationabiliter creditur fuiſſe primum eius miraculum.q.43.art.3. pagina. 296. ter.par.
Miraculum vnum eſt maius alio.448.pri.par.
Miracula dicuntur omnia quæ à Deo fiunt præter cauſas nobis notas.pag.448.col.1.lin.53.pri.p.
2 Miracula quæ in ſacra ſcriptura non continentur an credenda ſint.q.27.art 6 pag.147.ter.par.
3 Miracula quæ fecit Chriſtus manifeſtant ſufficienter ipſius deitatem.q.43 art.4.pag.107.ter p.
Miracula propriè dæmones facere non poſſunt.pag.472.co.1.li. 69.pri.p.
Miraculis dæmones large ſeducere poſſunt.ibid.lin.74.pri.par.
An miſericordia ſecundum ſe ſit maxima virtutum.q.30.ar.4. pag 113.ſe ſec.par.
Miſericordia maximè eſt in Deo non ſecundum paſsionis affectū: ſed ſecundum effectum.pag.123 col 2 lin.66.pri.p.
Miſericordiam & iuſtitiam in quolibet Dei opere inuenire oportet.pag.114 col.1.lin.14.pri.p.
Miſſa mali ſacerdotis an ſit tanti meriti quanti eſt miſſa boni.q. 182.ar.6.pag.196.ter.p.
Miſsio quo pacto in viſibilem & inuiſibilem diſtinguatur.pagin. 265.col 2.lin.93 pri.p.
Miſsio eſt nomen multiplex multas intentiones habens ſicut proceſsio miſsi,&c.pag.108.col.2.lin.37.pri.par.
Mobile aliquod addetur,quod non mouebitur ad aliquid determinatum & vltimum.pag.285.col.2.lin.21.pri.p.
Modeſtia quomodo eſt circa ea quæ requirunt diuerſas virtutes q.160.ar.2.ſe.ſec p.
Modus ſpecies & ordo,quid ſint : & quomodo ipſius doctor ſanctus vtatur.pag.29.col.2.lin.5.pri.par
Modus in bono ſubſtantiali angelorum quomodo ſaluetur.ibid. lin.penult.pri.p.
Modus ſubſiſtendi vltra naturam ſpecificam indiuiduis conuenit ſubſtantiæ.pag 154.col.2 lin.59 pri.p.
Modus quo res naturali perficitur,an cauſetur ex naturali modo eſſendi eiuſdem,pag 555.col.1.lin 71.pri.par.
Modus eſſendi peccati in aliquo dupliciter contingit:aut ſcilicet ſecundum reatum:aut ſecundum affectum, pag.286.colum. 2.lin.2 pri.p.
1 Modus ſubſtantiæ,& modus quantitatis in litera poſiti,in quo different.q.76 ar.1.pag.357.ter.par.
2 Modo ſubſtātiæ an intelligatur id quod communiter dicitur eſſe indiuiſibiliter.q.76.ar.1.pa.357.ter p.
Monaſterium.Ab ingredientibus monaſterium quomodò liceat vel non liceat aliquid exigere.q.100.arti.3.pagin.354.ſecun. ſec par.
Monopolia facientes vt ponat pretium quod volunt , ſunt iniuſtiſsimi,& multipliciter tenentur ad reſtitutionem.77 ar.3 p. 264.ſe.ſec.p.
Morti iuſte ad iudicato an liceat fugere.q.69.ar.3.& 4. pag.238. ſe.ſec.p.
Morti ad iudicato an liceat rumpere vincula quibus ligatur.q. 69.ar.3.& 4.pag 218.ſe.ſec.p.
Morti adiudicatus an poſsint effringere carcerem. q.69.art.3.& 4.ibi.
Ad mortem damnatus an cenſetur damnatus ad carcerem pagi. 238 ſe.ſec.p.
Ad mortem condemnatus vt fame moriatur , an teneatur comedere ſi poteſt:alioquin homicidiū ſui committat 238. ſe.ſec.p.

ſe.ſec par.
An condemnatus vt facere moriatur licite occulte miniſtrari poſ ſit panis ibid.
Quomodo verum ſit quod nullus condemnetur vt morti ſibi inferret ibi.
Moueret dupliciter dicitur, ſcilicet finaliter & effectiue. pag. 37. col. 2. lin. 89. pri. p.
Motus quilibet ſicut habet proprium prius & poſterius in ſeipſo, ita etiam habet proprium numerum numeratum illorum: & conſequenter proprium tempus. pag 48. col. 2. lin. 95. prima parte.
Motus localis ſecundum ſanctum Doctor. propriè loquendo ſubſtantiis ſpiritualibus non conuenit. pag. 242. colum. 2. linea 73. pri. par.
Mouere eſt reducere de potentia ad actum, q. 9 principio. p. 32. Intellectus Obiectum. pri. ſe. p.
Differentia inter intellectum & voluntatem in mouendo, ſtat in hoc quod voluntas mouet effectiuè intellectum & alias animæ vires quo ad exercitium actus: intellectus autem mouet illam finaliter, & cum hoc effectiuè ad ſpecificationem actus, & illa efficientia quæ neceſſario coniungitur fini, q. 23. ar. 3. pag. 78. pri. ſe. p.
Non ſolum aptitudo ad motum & operationem ineſt ſubiecto per ſe, ſed motus ipſe & operatio, q. 10. art. 1. ad 2. pag. 37. pri. ſe. par.
Motus in imaginem quatenus imago eſt, an ſit idem cum motu in rem ipſam. q. 25. art. 3. pag. 138. ter. p.
1 Motus duplex quo inſtrumentum mouetur, q. 62. art. 4. pagi. 280. tertia p.
Motus ab extrinſeco ex parte actiui eſt fortior in principio ex ratione contrarietatis, quia vnũquodque & ſeipſum imprimere & oppoſito contrarianti obſiſtere nititur ex parte autẽ patentis, motus ab extrinſeco debet eſſe minor in principio quia magis contrariatur in principio. q. 35. art. 6. ad 2. pag. 131. pri. ſec. par.
Quomodo intelligatur hæc propoſitio: quod nullam habet notitiam finis, etſi in eo ſit principium actionis vel motus, non tamen eius quod eſt agere vel moueri: propter finem eſt principium in ipſo ſed in alio quæſt. 6. articulo 1. pag. 23. Agere. Finis. pri ſe. p.
Quomodo intelligatur hæc quodcunque ſic agit vel mouetur à principio intrinſeco quòd habet aliquam notitiam finis, habet in ſeipſo principium ſui actus, non ſolum vt agat, ſed etiam vt agat propter finem, ibi.
Motus angeli neceſſario eſt in tempore, pagina. 245. col. 1. li. 3. pri. par.
Motus angeli continuus eſt in tempore continuo: motus vero diſcontinuus eſt in tempore diſcreto ibi. lin. 19. pri. p.
Motus angeli an & quo pacto nõ menſuretur tempore, quod eſt primi motus menſura; ſed alio ſiue continuo, ſiue diſcreto de mente ſancti Doctoris, pag 246. col 1. lin. 31. pri. p.
Motus duplex quidam ordinatus ad conſequendam aliquam perfectionem ipſius mobilis, vel alicuius mobilioris ſe, quidam autem per oppoſitum pagina. 285. col. 1. lin. 36. pri. p.
Motus inferiorum corporum à corporibus cœleſtibus cauſantur. pag. 475. col. 1. lin. 32. pri. p.
Motuum exteriorum ordinatio an ſufficienter reducatur ad duas virtutes poſitas ab Ariſtotele, quæſtione, 68, articulo. 1. pagin. 234. ſe ſec. p.
Moyſes ex quatuor cauſis finalibus creaturarum vnam tantum tetigit propter idololatriæ offenſionem tollendam. pag. 312. col 1. lin. 29. pri. p.
Mulier conuenienter ex viro formata eſt magis quam fœmina cuiuſcunque animalis ex eo, pagina. 414. columna. 1. linea 78. prima par.
Mulier conuenienter fuit formata de coſta viri, ibidem. lin. 95. prima par.
Mulier quando dicitur violenter oppreſſa vt non perdat caſtitatem q. 152. art. 1. pag 502. ſe. ſec. p.
Mulier ſciens ſe tangi ab aliquo mala intentione & non conſentiens, an peccet mortaliter, non retrahendo ſe quum non poteſt ſe ſine ſcandalo retrahere, quæſtione 154, articulo 4. pagi. 118. ſe. ſec. p.
Mulier ſeipſam polluens veneream experiendo delectationem. an peccet peccato ſtupri quæſtione 154. articulo. 6. pagina. 522. ſe ſec. p.
Mulieris ſactum an exigatur ad generationem, quæſtione 154. art. 12. pag. 510 ſe ſec. p.
Multitudo quomodo ex vnitatibus componatur. pagina 51. col. 2. lin. 14. pri. p.
Multitudinis ſpecies an ſecundum numeri ſpecies exiſtant. 16. col. 2. lin. 81. pri par.
Multitudinem infinitam per ſe eſſe in actu eſt impoſſibile. pagi. col. 2. lin. 70. pri. p.
Multitudinem infinitam per accidens eſſe in actu eſt poſſibile. ibi. lin. 72. pri. p.
Multitudinem infinitam in actu ſiue per ſe: ſiue per accidens e impoſſibile. ibi. lin. 76. pri. p.
Multitudinem infinitam in potentia eſſe eſt poſſibile. 36. col. 2. li. 78. pri. par.
Mundus eſt tantum vnus pag. 223. col. 1 lin. 8. pri. p.
Mundus ab vno gubernatur pag. 437. col. 2. lin. 5. pri. par.
Mundum ſemper fuiſſe demonſtratione probari non poteſt, pa. 219. col. 2 lin. 6 pri p.
Mundum incepiſſe ſola fide tenetur. pa. 220. co. 1. lin 50. pri. par.
1 Mutatio omnis ſpecies quedam mortis eſt, q. 54. art. 3 pagin. 252. tertia par
Mutatio ex nihilo & in nihilum an ſit poſſibilis, & quomodò pag. 42. col. 2. lin. 71. pri par.
Mutuans an poſſit deducere in pactum remutuationem. q. 78. art. 2. 2. pag. 259. ſe. ſec. p.
An accipere mutuum ſub vſuris ſine neceſſitate ſit peccatum mortale. q. 78. ar. 4. pag. 263. ſe. ſec. par.

N

NAtiuitas Quum dicitur quòd natiuitas attribuitur perſonæ vt ſubiecto naſcenti, intelligitur de ſubiecto denominationis q. 35. ar. 1 pag. 173 ter. part.
Natiuitas Chriſti non debuit manifeſtari omnibus ne meritum fidei minueretur. q. 36. ar 2. pag. 143 ter. par.
Natura compoſita quid ſit q. 2 ar. 1. pag 10. ter. p.
Natura an ſicut eſt determinata ad vnum effectum, ita ſit determinata ad vnum modum producendi illum q. 28. art. 1. pagi. 249. tertia p.
Natura corporalis nata eſt moueri immediate à non ſpirituali ſecundum locum. p. 462. col. 1. lin. 46 pri. par.
Natura & ſuppoſitum quomodo diſtinguantur pag. 19. col. 1. lin. 57. pri. par.
Natura vna an per aliam determinabilis exiſtat. pag. 159. col. 2. lin. 91. pri. p.
Natura nullum actum habere poteſt: niſi ille ſit actio immanẽs aut tranſiens. p. 149. col. 1. lin 1. pri. p.
Naturę cognoſcibiles duplicis ordinis eſſe dicuntur, ſcilicet cognoſcibiles tantum: & cognoſcibiles & cognoſcitiuæ per accidens. p. 260. col. lin. 10. pri. p.
Naturæ cognoſcibiles dupliciter conſiderari poſſunt, ſcilicet vt cognoſcibiles præciſè; & vt cognoſcentes cognitæ. ibi. lin. 27. pri. par.
Naturæ poſſibilis de ratione an ſit eſſe in particulari. p. 381. co. 2. lin. 7. pri p.
Naturæ rei materialis an poſſit vera & perfecta cognoſci abſque eo, quod cognoſcatur vt in particulari exiſtens, ibid. linea 40. pri. par.
Naturæ ordine exiſtente ſecundum quodlibet genus cauſæ, cur diuus Tho. ordinem naturæ duobus eorum appropriat. qu. 6. art. 5. p. 80. ter. par.
Naturæ ordinem ex parte materiæ in myſterio incarnationis cur diuus Thomas pertranſierit, ibi.
Cur diuus Tho. in hoc myſterio medij ſecundum naturæ ordinẽ parte agentis ſecundum ordinem operationis in cor. art. 5. q. 6. non meminerit, quum tamen de illo in reſponſione ad primum tractauerit, pag. 52 ter. p.
Naturæ nomen quomodo ſumatur, pag. 47. columna ſecunda li. 84. pri. p.
Naturæ corruptæ appellatione quid intelligendum ſit. q. 109. ar. 2. 3. & 4. pag. 356. pri. ſe. par.
An naturæ ordo reparari non poſſit niſi Deo voluntatem hominis ad ſe trahente per gratiam q. 109. articulo 7. pag. 362. pri. ſec. par.
Quomodò vulnera humanæ naturæ conſiſtat in deſtitutione virium animæ à proprio ordine naturali ad virtutem, cum peccatum nullum bonum naturæ tollat. q. 85. art. 3. pag. 258. pri. ſec. par.
Naturę determinatio non eſt minus efficax quam determinatio habitus: eſt tamen minus faciens & explicans opus ſuum quã determinatio habitus acquiſiti; quia habitus acquiſitus in ipſa acquiſitione expulit inſurgentia contraria, naturalis autem determinatio: non vnde aſſimilatur habitus infuſo potius quam acquiſito. q. 56. ar. 6 pag. 166. pri. ſe. par.
Naturam participans aliquam quomodò ſibi ſimile faciat: non producendo naturam abſolutè: ſed applicando. pag. 216. col. 2. lin. 74. pri. p.
Naturam ſupra alicuius aliquid eſſe dupliciter contingit. pa. 56. col. 1. lin. 82. pri. p.
Naturam exiſtentem in hac materia non proug eſt in hoc, an ſit à phantaſmatibus abſtrahere. p. 384 col. 2. lin. 15 pri. p.
Naturalis virtus non poteſt tranſmutare ad certam formam niſi de

ſi de

niſi determinatam materiam.q.28.ar.3.ad quintum.pag.150. ter.par.
Naturalia omnia humana,quæ fiunt hic per accidens, reducuntur ad regulã diuinæ prouidentiæ:ſiue in aliquod intellectuale agens.pag.480.col.2.lin.69 pri.p.
Naturalibus(quia ſunt determinata ad vnum)ſufficit inclinatio ad conueniens a diſſonandũ ab inconuenienti, in animalibus autem(quia tendunt in contraria ſecundum ſeipſa) non ſufficit animali amor conuenientis pro odio diſconuenientis, ſed vtrunque ſeorſum.q.23.ar.4.pag.80.pri.ſe.p.
Naufragans Statuta applicantia bona naufragantium occupantibus ſuos iniquiſsima.quæſtio.66.artic.5.pagina.128.ſecun. ſec.par.
Neceſsitas naturalis an auferat libertatem.pag.367.col.1.lin. 84.pri.par.
Neceſsitas quia habet magnam latitudinem ſecundum diuerſos gradus diuerſimodè facit alienum mihi debitum.q.186.art.4. pag.658.ſe.ſec.p.
Neceſſarium dupliciter ſumitur.pag.1.col.1.lin 69 pri.p.
Neceſſarium ad finem dupliciter dicitur,ſcilicet ad eſſe & ad bene neceſſe.ibi.li.°7.pri p.
Neceſſarium eſt ad humanam ſalutem eſſe doctrinam per reuelationem acceptam de multis:quæ humanam queſtionem excedunt.pag.1,col.1.lio.1.pri p.
Neceſſarium eſt ad humanam ſalutem eſſe doctrinã per reuelationem de his,quæ de Deo etiam naturali ratione inueſtigari poſſunt.ibi in 2.pri.p.
Neceſſarium quomodo à poſsibili differat.pag.43.col.1.lin.16. prima p.
Neceſſarium quomodò quendam veritatis modum ſignificet.p. 45 col.2.lin.67.pri.p.
Neceſſariom quomodò diſtinguatur.pag.565.col.2.li.36.pri.p.
Neceſſarium dupliciter ſumitur:vno modo ſimpliciter, alio modo immutabiliter.pag 91.col.1.lin.14 pri.p.
Negligentia eſt nomen æquiuocum vel quaſi æquiuocum ad peccatum oppoſitum prudentiæ,& ad peccatum oppoſitum ſtudioſitati:& illa eſt in intellectu & iſta in voluntate.q.76.art. 2.pag.243.pri.ſe.par.
Negligentia ratione electionis an probetur ſpectare ad in prudentiam.q.54.art.2.pag.282.ſe.ſec.p.
An per negotia ſæcularia intelligãtur omnia vel quædam.quæ. 187.art.2.pag.656.ſe ſec.p.
Negotiatio lucri cauſa quomodò non eſt bona vel mala,ſed habens ſpeciem mali.q.77.ar.4.pag.256.ſe ſec p
Negotiatio poteſt reddi bona vel mala ex fine ibi.
Nemeſis ſeu indignatio an pertineat ad bonos mores verè: nec ſit in doctrina fidei prohibita,q.36.art.2.pag.133.ſec. ſecun. part.
Nihil præter Deum ab æterno fuit pag.219.col.1.li.64.pri.p.
Nihil omnino in nihilum redigitur.pag.44.col.2 li.76.pri.p.
Nomen omne ſignificans naturam ad indiuiduo diſtinctam eſt communicabile propriè ſecundum rem vel ſecundum rationẽ ſaltem pagina 75.col.1.lin.42.pri.p.
Nomẽ omne ſignificans ſingulare eſt incommunicabile propriè tam ſecundum rem quàm rationem licet metaphoricè communicabile ſit ibid.col.2.lin.1, pri. par.
Nomen omne ſignificãs formam non indiuiduam per aliud ſuppoſitum,ſed per ſeipſam ſecundum quod in ſe eſt communicabile proprie re & ratione quamuis re non metaphoricè. pag. 75.col.1.li.7. pri.par.
Nomen Deus eſt incõmunicabile ſecundum rem: communicabile autem ſecundum opinionem:& ſecundum ſimilitudinem p.76.col 1.lin.28. pri par.
Nomen aliquod diuinum ſi eſſet ſignificans naturam illam inquantum hanc illud eſſet incommunicabile proprie ad extra. ibid.li.55.
Nomen Deus de quibus verificetur.ibid.lin.84.pri. par.
Nomen Deus de tribus dicitur non vniuoce, nec æquiuocè,ſed analogicè.pa 76.col.2.li.30. pri.par.
Nomen quid eſt: eſt nomen Dei maxime proprium triplici ratione.p.77 col.1.lin.31.pri.par.
Nomen quid eſt an ſit Deo maximè proprium præter alia nomina.ibid.lio.72.pri. par.
Nomen ab aliqua forma impoſitum nunquam pluraliter dicitur niſi propter pluralitatem ſuppoſitorum.quæſtione 3.art. 7.ad 2.p.33 ter.par.
Nomen hoc ſpiritusſanctus eſt proprium diuinæ perſonæ procedentis per modum amoris ex accommodatione ſacræ ſcripturæ.p.174.col.1.lin.51.pri. par.
Nomen ſapientiæ abſolutè,quid ſignificet p.69.columna 2.lin. 69.pri.par.
Nominis alicuius trium perſonarum omiſsio tollit veritatem baptiſmi.q.66. art.6.pag.303.ter.par.
Nomine ſacræ doctrinæ ſeu diſciplinæ quid intelligatur p.1,co. 2,lio.78.pri.par.
Nomine animæ quid veniat.pagina 318.columna 1.linea 31.prima parte.
Nomine ſcientiæ cognitio intellectiua certa & euidens .pagina 78.col.2.lin.pènul pri par.
Nomina dicuntur de Deo ſubſtantialiter :imperfectè tamẽ.ibi. col.2.lin 6.pri par.
Nomina multiplicata ad vnum,in vno,vel ab vno,abuſiue vocãtur analoga.q.60 art.1.p.569.ter par.
Nomina non dicuntur de Deo.& aliis pure æquiuoce pagin.70. col.2. li.29.pri.par
Nomina quæcunque ſunt communia Deo & creaturis de eis dicuntur ſecundum analogiam. vnius ad alterum.ibidem linea. 66.pri.par.
Nomina metaphoricà quæ dicantur.pagina 71.columna.1.linea 8.pri.par.
Nomina communia propriè dicta ſi dicerẽtur de Deo cauſaliter tantum de creaturis,quam de Deo dicerentur ibidem,line.25. pri par.
Nomina an ſolum ſignificent quod Deus ſit cauſa: vel quod ſit eſſentialiter talis , ibid lin.71.pri.par.
Nomina communia prius dici de Deo quantùm ad rem ſignificatam quomodo intelligatur. pagi. 71. columna. 2. linea 4. prim.part.
Nomina quædam importantia relationem ad creaturas an ex tempore de Deo dicantur p.72.col.1.lin.14.pri.par.
Nomina abſtracta pro perſonis ſupponere non poſſunt pa. 187. col.1.lin.1.pri.par.
Nomina tam perſonalia quam notionalia ſi adiectiua fuerint:de eſſentia non prędicantur .ſi verò ſubſtantiua prędicantur de ea. ibid.lin.52.pri.par.
Nomina ſignificantia originem diuinarum perſonarum quomodo ſignificare habeant pa.25.col.1.lio 40.pri.par.
Nomina tertij ordinis tantum temporaliter dicuntur:ſecundi verò æternaliter tantum primi vtroque modo ibidem.linea. 68. prima par.
Nomina aliqua dicta de Deo propriè & magis & prius dicuntur de Deo quo ad rem ſignificatã.nulla autem quo ad modum ſignificandi ibid,col.2,lin.3.pri.par.
Nomina Deo atributa non ſunt ſynonyma.ibidem linea. 36. prima par.
Nomina communia Deo & creaturis non dicuntur de eis vniuoce.pag.28,col.2.lin.3.pri par.
Nominum quædã important abſolutum,quędam relationem p. 32.col.1,lin.81.pri.par
Nominum de Deo tria ſunt genera:ſcilicet negatiua,relatiua: & poſitiua.pag.66,col.1.lin,67.pri.par.
Nominum diuinorum eſſentialium quędam ſunt ſubſtantiua,& quædam adiectiua.p.148.col.1.lin.18 pri.par.
Nominum paſsiones ſecundum modum ſignificandi quomodò allatæ ſunt,q.2.art,2.ad 1 pag 11.ter.par.
Nominum mutatio quo ad ſignificãdum in ſacramentorum formis an tollat veritatem ſacramẽti,q.66.ar.5.ad 7.p.304.3.par.
Nominibus Deo attributis ſunt duo ſcilicet perfectio ſignificata & modus ſignificandi,p.67.col.1.li.84.pri.par.
Nota de Deo naturali lumine dupliciter ſumũtur:vno modo ſecundum ſe,alio modo vt nobis nota, & ſimiliter articuli fidei ſumuntur ſecundum ſe,vt crediti.p 14.col.1.lin.10.pri.par
Notitia à qua conceptus procedit,triplex eſſe poteſt iuxta triplicem modum quo actualis notitia in nobis cauſatur.p.145. col. 1.lin.87.pri par.
Notitia vniuerſalioris eſt prior notitia minus vniuerſalis.pa.386. col.2.lin.79.pri.par.
Notio quid ſit à quo introducta,& quo pacto à theologis ſumatur pa.163.col.2 lin 14.par.
Notio in diuinis an ab eo,cuius eſt notio diſtinguatur.p.164.col. 1.pri par.
Notiones ſunt quinque.ſ. innaſcibilitas,paternitas ,communis ſpiratio,filiatio,& proceſsio,pag.165.col.1.lin 85.pri.par.
Notitio ſexta ſcilicet inſpirabilitas,cõmunis ſcilicet patri,& filio cur non ponenda ſit col.2.lin.24.pri.par
Numerus quò poſsit eſſe verũ ꝙ inter ſpecies numerorũ eſt ordo p accidẽs & ꝓceſſus infinitũ.qa accidit numero præexiſtenti quod ei addatur vnitas,quæſt,1.art.4.ad 2.pa.4 pri. ſec.par.
Numerus quilibet quo pacto ſit vnus ſecundum ſe formaliter,& ita in infinitum augeatur p.36,col.2.lin.39.pri.par.
Numerus ad viſionem requiſitus duplex,ſcilicet virtus viſiua, & vnio rei viſæ cum vidente pag.53 col.2.lin.84.pri.par.

O

OBedire prælato an teneatur religioſis in his in quibus poteſt prælatus diſpenſare.queſtione 104.articu.5.5.pagina 369.ſec.ſecun.par.

An ſubditus teneatur obedire prælato mandanti contra conſtitutionem ſeu regulam in his in quibus poteſt & vult diſpēſare q.185.arti.2 2.pag.638.ſe.ſec p.
Obedientia oritur ex propinquitate,ſed propinquitas,eſt duplex ſcilicet ſimilitudinis & proportionis Et ſecundum ſimilitudinem quidem quanto actus eſt nobilior,tanto proprior ſecundum naturam ſuam eſt rationi, & aptior vt ſequatur eam. Secundum propotionem vero quanto bonū proprium ad quod aliquid infra latitudinem obſequentium ordinatur eſt magis cōſonum rationi,tanto magis ſubditur eius imperio vide Imperium.pri.ſe.p.
Obedientia reſpectu Dei & hominis an ſit eiuſdem ſpeciei ſpecialiſsimæ.q.104 art.2.4.pag.368.ſe ſec.p.
Obedientia an ſi maxima virtutum moralium.ibi.
Obedientia non eſt de eſſentia perfectionis abſolutæ,ſed religioſæ perfectionis.q 104 ar.5.p.309.ſe,ſec.p.
Obedientiæ obiectum an ſit præceptum communiter vel ſtrictè ſumptum.q 104.art.2 p 366.ſe.ſec.p.
An omittere mala quia prohibita ad ſolam obedientiæ virtutem ſpectet.q.104.ar.2.ibi.
Obedientiæ hominis ſeu iudicio an ſubſint actus interiores animi.q.104.art.5.pag.369.ſe.ſec.p.
Obedientiæ votum habet duplicem materiam.q.186.ar.7.3.pag.652.ſe.ſec.p.
Obiectio Scoti contra ſanctum doctorem de diffinitione rationis paternitatem & ſpirationem pa.166 col.2.lin.62.pri.par.
Obiectio in primo & adæquato intellectus duo exiſtunt ratio ſcilicet obiectiua:puta quod quid erat eſſe entis:& cōditio obiectiua:ſcilicet ratio,ſeu modus quidditatis. pag.319 colo.2.lin.28.pri.p.
Obiectiones Scoti in materia angelorum contra ſanctum doct. quomodo ſoluatur.pag.239.col 1.lin.2.pri p.
Obiectum intellectus noſtri,nūquid infinitum compatiatur. vel illud in potentia tantùm & quomodò pagi.392.col.1.lin.72.pri.par.
Obiectum melius videri ab vno,quā ab alio ex duobus oriri poteſt.pag.57.col,2 li .pe.pri.p.
Obiectum beatificum & obiectum fidei an adæquentur:& quomodò myſterium in.carnationis obiecto per ſe fidei claudatur.q.2 ar.5.pag.14.ſe.ſec.p.
Obiectum vt obiectum nō dicit cauſam effectiuam:& propterea poteſt diſtinguere aliter quàm effectiuè;ſcilicet formaliter.q.54.ar.2.pag.156 pri.ſe.p
Obiectum ad hoc quod ſpecificet actū voluntatis,exigitur quòd ſit formaliter.per ſe & directè intentum : non exigitur autem quod ſit primo intentum, quæſtione. 72. articulo. 9. pagina. 226.pri.ſe.p.
Quæ ſit differentia inter obiectum potentiæ, & ſecundum ſe obiectum potentiæ.q 8.art.2.col.pag. 10.pri ſe.p.
Obiectum potentiæ paſsiuæ comparatur ad ipſam vt cauſa motus vel actus ipſius.Et ſic quum vis appetitiua ſit paſsiua, vniuerſaliter obiectum proprium cuiuſque actus appetitus eſt cauſa actiua illius q.27 ar.1.pag.88.pri.ſe.p
Per hanc propoſitionem obiectum mouet determinando actum ad modum principij formalis, & quo in rebus naturalibus actio ſpecificatur intendit litera quod obiectum mouet in genere cauſæ formalis. Non dixit autem abſolute quod mouet vt principium formale:vt inſinuaret quod non eſt principium formale intrinſecum ſed extrinſecum, non tamen ſeparatum vt idæa,ſed coniunctum,quæſtione 9.articulo 1.pag. 32. pri. ſecun. partis.
Obiectiua pluralitas quomodò in intellectu diuino exiſtat. pag. 97.col.1.lin.71.pri.par.
Oblationes debitas negantem an ſacerdos priuare debeat ſacramento.q.86.art 1.p.287.ſec ſecun.par.
Obſeruationes quæ fiunt ex conſuetudine patriæ ſimplici corde an ſint peccata.quæſtione 96,artic.3.pagina 344.ſecunda ſecun. par.
De ſuperſtitionibus obſeruationum vſitatis in diuinis. quęſtione 96.art.4.ibid.
Obſeruantia an ſit virtus generica: & cuius ſpeciei ſit honorare hominem propter virtutem.quæſtione 103,articulo 4. pagin. 365.ſec.ſecun.par
Obſtinatio an ſit effectus communis & vnius rationis in homine & angelo.pag 296 col.1.lin.3.pri. par.
Occultum dupliciter,per ſe & per accidens,quæſtione 11.artic. 3.pag.472. ſec.ſecun par.
Occulta quæ ſunt nobis de Deo quemadmodum magis ſunt propria Deo in cognoſcendo,ita & in eſſendo. pagina colona 2. lin.2.pri.par.
Occidere tyrannum quando non eſt recurſus ad ſuperiorem an liceat.q.64.art.3.pa.218.ſec ſecun. par.
Occidere quemquam an liceat pro defenſione rerum ſuarum.q. 64.art.7.8.pag.218 220.229.ſec ſecun. par.
Occidere quenquam pro vitanda violentia ſtupri, vel ſodomiæ vel reliquorum an liceat.q 64.art.7.2.ibid.
Quæ ſit cauſa iuſtè occidendi hominem quæſt.64. articu. 2. pa. 57.ſec.ſecun. par.
An teneatur homo prætermittere actū tutelæ propriæ vitæ ad euitandam occiſionem alterius.quæſtion.64 art.7.pag.220. ſec. ſecun. par.
Odium diuiditur in odium inimicitiæ & abominationis,ſicut amor in amorem amicitiæ & concupiſcentiæ.quæſt.29. artic. 1.pag 93.pri.ſec. par
Vniuerſaliter odium eſt diſſonantia à malo obiecto & cauſa:quia oportet malum obiectum eſſe odio habitum,ſed quia diuerſum in vtroque odio conſtituitur obiectum(quia vnius perſona alterius res) varietas apparet,& non eſt: quoniam vtrobique id quod habet rationem mali obiecti & cauſæ odij,abnegatur ab effectu & diſſonat. Ibid.
Odium dei an poſsit terminari ad ipſum deum in ſeipſo. quæſt. 84.art.1.p.285.ſec.ſecun.par
Odium Dei eſt duplex:ſcilicet ſecundum abominationem:& ſecundum inimicitiam.q.34.art.2.p.127 ſec. ſecun. par.
Odium Dei eſt grauiſſimum peccatum ibid.
Odium Dei quomodò ſit peccatum in ſpiritumſanctum ibid.
Odium Dei clauditur in quolibet peccato mortali,pag. ibid.
Odium proximi eſt grauius peccatum reliquis peccatis in proximum.q. 34 art.4.pag.129.ſec ſecun. par.
An quicquid mali culpæ eſt interioribus peccatis in proximum ſit ex interiori odio Ibid.
Odium proximi an ſit vltimum(vt in litera dicitur)& tamē claudatur in aliis,& cauſet alia, quæſtio.34,articulo.5.& 6.pagin. 139.& 131.ſec.ſecun.par.
Odium an oriatur ex fuga triſtitiæ cum cauſetur ex inuidia.ibid.
Odium an ex inuidia generetur formaliter ſecundum naturam obiecti,ex ita autem diſpoſitiuè tantùm,ibid.
Odij peccatum an ſit vnius tātum ſpeciei ſpecialiſsimæ,ibidem ad vlt.
Odij obiectum & cauſa non eſt malum ſimpliciter, ſed malum huic.q.29 art.1.pag 93.pri.ſec par.
Aliud eſt odio haberi & aliud non amari.q.29 art. 4.pag.94.pri. ſec.par.
Odio haberi poteſt Deus propter pœnam inflictam alicui, non autem per ſe q.34.art.1.pag.126.ſec.ſecun.par.
1 Offenſam an directè opponatur gratiæ.q.86.artic.2.pag.407. ter.parte.
Officium eccleſiaſticum dicere manibus operando non licet. q. 187.art.3.pag 657.ſec.ſecun.par.
In officiis eccleſiaſticis vnde ſumatur regula quantitatis cantus q.91.art.1 2.pag 327.ſec.ſecun.par.
An pulſare in organis inter eccleſiaſtica officia ſonos ſecularis vanitatum,ſit peccatum mortale.ibid.
Omne quod eſt ſecundum ſe totum actus,an intellectum in actu ſit pag 3 15.col.1.lin.92.pri.par.
Omne quod quocunque modo à Deo eſt quemadmodum neceſſe eſt eſſe.pag.29 col.1.lin 33.pri.par.
Omnes dij gentium dæmonia,quomodò verificetur.q.94. arti. pag.331.ſec. ſecun.par.
Omnia quæ in tempore fiunt an æternitati præſentia ſint pagi. 88.col.1 lin.21.pri.par.
Omnia qui dicit nihil excludit.pag.125.col.2.lin 21.pri.par.
Omnia eſſe creata à Deo non ſolum,eſt poſsibile, ſed etiam neceſſarium.pag 213.col 2.lin.91.pri.par.
Omnia quæ proceſſu temporis diuina prouidentia facta ſunt in prima rerum conditione ſecundum quaſdam rationes ſeminales producta fuerunt pag.281.col.2.lin 81 pri.par.
Omnia in eſſe à Deo conſeruātur:& hoc tam fide,quàm ratione pag 440 col.2.lin.63.pri.par.
Omnia à Deo in eſſe non directè conſeruantur ibi.li.75.pri.par.
Omnia conſeruari egent à Deo directè ibid.lin.52. pri. par.
Operari corporaliter licet in die feſto pro diuerſis neceſsitatibus publicis & priuatis.quæſtione 122.articu.4 3 pagi.407. ſec. ſecun.par.
Opus corporale ex neceſsitate in feſto fieri quomodò liceat.qu. 122.art.4 3.pag.407 ſec.ſecun par.
Quolibet opus ſeruile facere in die feſto ad Dei ſeruitium an liceat,ibid
An cuiuſlibet ſpiritualis actus corporale exercitiū licitum ſit in feſto ibid.
An liceat informare iudicem in die feſto ibid.
Opera corporalia an ſint licita in die feſto 407.ſec.ſecun.par.
Opera ſeruilia ſi tranſeunt in communia ſunt licita in feſto,ibid.
Opera ſeruilia in feſto ex conſuetudine hodiè ſiunt licitā. ibi.
An opera in feſto licita reddantur illicita ex hoc quod fiūt mercenarie ſeu propter lucrum.ibid.

Opera

Opera ſeruilia ſicut venari, ludere, ſonare inſtrumentis muſicis & huiuſmodi, quomodò licita vel illicita ſint in die feſto ibi.

Opera ſuas locare & laborem ſpiritualem vendere, an liceat viris ſpiritualibus.q.100.art.2.3.& 4.pag.353.354.& 366.ſe.ſec.par.

Operarios conducentes cum pacto quod non ieiunent quomodò peccent.q.147.art.4.pag.485.ſe.ſec.p.

Operatio angeli circa motus continuitatem an ſit vna vel plures. pag.242.co.2.lin.77.pri.p.

Operatio immanens dupliciter ſumi poteſt, ſcilicet in communi puta intelligere, videre:& in ſpeciali ſeu contracte: puta intelligere humanum, videre bouinum, &c. pagina.249.col.2.li.72.pri.p.

Operatio omnis incipiens cum eſſe rei eſt ei ab agente à quo eſſe habet: quæ propoſitio cum ſit ſancti doctor. quomodò verificetur.pag.290.col.1.li.86.pri.par.

Operatio prima angeli quo ad ſpecificationem & actus rectitudinem an naturalis fuerit.p.295.col.1.lin.82.pri.par

Operatio animæ cum non ſit in genere ſubſtantiæ ergo nec potentia operatiua:& an rationes Scoti contra hoc procedant. pag.339.col.1.lin.50.pri.p.

Operatio ita participata æternitate menſuratur.pag.47.col.2.li.92.pri.par.

Operatio intellectus vtrum ſit omnium perfectiſsima:& vtrum concluſio ſancti doct.quò ad hoc vera ſit. pag.142.col.1.lin.60.pri.par.

Operationis actiuæ nobilitas pẽſatur ex forma quæ eſt actionis principium.q.51.ar.2.p.149 pri.ſe.par

Operationes diſtinctæ contra paſsiones ſunt operationes ad alterum.q.60.ar.2.pag.178.pri ſe.p.

Vnumquodque eſſe propter ſuam operationem, quomodò intelliguntur.q.3.ar.2.pag 12.pri.ſe.p.

Operationum quædam eſt vitalis, quæ ſcilicet eſt ab anima inquantum anima:& quędam non vitalis quæ, ſcilicet eſt à natura tantum vt motus ſurſum vel deorſum. Item operationũ vitalium quędam dicunt aliquid commune cum non vitalibus & aliquid propriũ inquantum vitales ſunt: quædã vero nihil cũ non vitalibus commune habent.pa.226.col.1.li.85.pri p.

Opinio Ariſtotelis, vtrum Platonis opinioni conſentiat in materia de idea boni.pa.32.col.2.lin.3.pri.p.

Opinio Ariſtotelis de anima intellectiua: & diſcordia inter ipſũ ſanctum doctorem.pag 38.col.lin.5.pri.p.

Opiniones multorum aſſerentium cauſam ipſius prædeſtinationis.pag 130.col.2.lin.91.pri.p.

Opinio Porretani ponentis relationem eſſe perſonam: perſonam autem non eſſe eſſentiam an malè adducta ſit.pag.189.col.1.lin.36.pri.p.

Opinio antiqua de operationibus ipſius Dei. pag. 446. col.1.lin.47.pri.p.

Opinio Platonis, Auicennæ, & aliorum de corporum actionibus pag.474.col.1.lin.67.pri.p.

Opinionem falſam habens de Deo, an eum cognoſcat ſecundũ quid q.10.art.3.pag.38.ſe.ſec.p.

Opinionem malam habere de homine ex leuibus indiciis quando eſt mortale & quando veniale. q. 60.articu. 2.pag.200.ſe.ſecun.par.

An melius ſit aliquem frequentius falli habendo opinionem bonam de malo homine, quam rarius falli habendo malam opinionem de aliquo bono homine: & an ratio ad hoc allata ſit efficax.q 60.art.4.pag.202.ſe.ſec.p.

Opiniones an dæmones ſint.pag.473.col.1.lin.50.pri.p.

Opiniones an fatum concedatur.pagi.480.colum. 2. linea.50. pri.par.

Opiniones Piloſophorum & Theologorum de his, quæ ad hominis actiones pertinent.pag.302.col.1.lin 82.pri.p.

Opiniones de animarum creatione.pag.488.colum. 1. line. 62. prima par.

Opiniones nunquid intellectus ab intelligibili patiatur.pa.351.col.1.lin.10.pri.p.

Opiniones de angelis & anima.p.357.col.1.li.86 pri.p.

Opiniones multorum an appetibile appetitum moueat in genere cauſæ efficientis.pa.362.col.9.lin.56.pri.p.

Opiniones antiquorum de ſenſibilium cognitione.pag.375.col.2.li.32.pri.p.

Opiniones antiquorum quomodò anima corpora cognoſcat.pa.374.col.1.li.91.pri.p.

Opiniones Philoſophorum quomodò ſubſtantiæ immateriales à nobis cognoſcantur, & intelligantur.p.899.col.1.li.92.p.p.

Opiniones Philoſophorum de fœlicitate. ibi, col 2.lin.90.pri.p.

Opiniones Philoſophorum de gubernatione mundi.pag.437.li.39.pri.p.

Opoſitum infinitum dupliciter contingit.pag.16.columna.1.lin.1.pri.par.

Oppoſitorum vnum excludere reliquum, dupliciter intelligi poteſt formaliter ſcilicet & effectiue:& multa alia circa iſtam cõditionalem: ſi vnum oppoſitorum:&c.pag.15.col.2.lin.80.& ibi.lin.88.pri.p.

Opoſitio relatiua an & quo pacto in Deo exiſtat.pag.152.col.2.li.2.pri p.

Opoſitio ſola relatiua an in diuinis realiter diſtinguatur. pa.174.col.2.lin.86.pri.p.

Optimum ſimpliciter, nullo adiecto ſit melius. q.34.art.3.pagi.190.p.ſe.p.

Opus creationis triplex.pag.311.col.1.lin.52.pri.p.

Orari an debeat ſolus Deus, quæſtio.83.articu.4.pagina 280.ſe.ſec.par.

Orans ſeu dicendo officium an ſatisfaciat attendendo ſolùm ad paſsionem Chriſti.q.83.ar.13 pa.290.ſe.ſec.p.

An ex propoſito euagari in oratione quam quis non tenetur dicere ſit peccatum.q.83.ar.12.pag.285.ſe ſec.p.

Orando mente vagari quando ſit peccatum mortale, & quando veniale.q.83.ar. 3 pag.286.ſe.ſec.p.

Oratio ſicut & voluntas diſtinguitur in ſimpliciter vel ſecundum quid q.21.ar.4.pag.125.ter.par.

Oratio aliter apud grammaticos, & aliter apud rhetores, & aliter apud theologos accipitur.quæſtio.83.articulo.1.pagina.280.ſe.ſec.p.

Oratio eſt inter cauſas efficientes.ibi.

Oratio quomodo offertur Deo, & quid. quæſt.83.art.3.pagina.280.ſe.ſec.par.

Orationis conditio piè petendi quid importet.q.83.art.1.4.pa.287.ſe.ſec.p.

Orationis cauſæ.q 83.art.2.3.pag 283.ſe.ſec.p.

De ordine trium priorum orationis dominicæ.q.83.ar.9.pagin.280.ſe.ſec.p.

Orationem quomodo faciebat Hieremias in limbo patrum pro Hieruſalem.q.83 art.11 pag.281.ſe.ſec.p.

In oratione duplex concurrit vnitas ad Deum.q.83.ar.1.2.pag.280.ſe.ſec.p.

Orationes noſtras qualiter ſancti videant.quæſt.84 artic.8.pag.980.ſe.ſec.p.

Ordinare & conferre, rationis propria opera ſunt, conueniunt autem voluntati vt intellectum participat.q.17.arti.1.pagin.52.pri.ſe.par.

Ordinare aliquid in bonum commune, eſt totius multitudinis vel alicuius vicem gerentis totius multitudinis. q. 90. ar.3.pagi.286.pri.ſe.p.

Ordinari in ſummum bonum contingit tripliciter, primò in communi, ſecundò in ſpeciali confuſè tamen, tertio, in ſpeciali & diſtinctè q.19.ar.9.pag.67.pri.ſe.par.

Ordinari in finem vltimum eſt dubitum actui virtutis.q.23.ar.7.1.& 2. pag.79.75.76.ſe.ſec.p.

Ordinari phantaſmata naturalium ad intelligibiles veritates excedentes intellectum, dupliciter intelligi poteſt.q.173.art.1.3.pag.597.ſe.ſec p.

Ordinatum ad Deum vt finem ignotum ratione naturali conſequendum, quibus egeat, &c.pag 1.col.1.li.35.pri p.

Ordinatum ad finem intantum neceſſarium, inquantum finis ſine eo haberi non poteſt.quæſtio.187.artic.3.pagi. 657. ſec. ſec.par.

Ordo rationis in quo conſiſtat.pag.26.co.2.li.57.pri p.

Ordo rerum in eſſendo dupliciter conſiderari poteſt.pag.28.co.2.lin.82.pri p.

Ordo articulorum ſancti doctor. an præpoſterus videatur. pag.67.col.1.li.45.pri p.

Ordo tertius potentiarum animæ cur tribus ſenſibus attribuitur: non autem aliis potentiis in litera à ſancto doctore enumeratis.pag.343.col.1 li.35.pri.p.

Ordo naturalis inter potẽtias eſt triplex, ſcilicet ſecundum cauſam actiuam, finalẽ, & materialem.pa.345.col.1.li.19. pri.p.

Ordo inter recipiens & receptum licet ſolius naturæ eſſe poſsit vt patet de ſubiecto, paſsione, &c. poteſt tamẽ eſſe durationis. pag.550.col.1.li.61.pri.p.

Ordo quo indiuiſibile à nobis cognoſcitur ex habitudine ad quiditatem ſenſibilem penſandus eſt.pag.391.col.1.li.pri.p.

Ordo dupliciter diſtinguitur communis ſcilicet & ſpecialis.pag.455.col.2.lin.71.pri.p.

Ordo angelicus habet duo.pag 458.col.1.li.67 pri.p.

Ordo neceſſarius ſimpliciter eſt ad ſalutem eccleſiæ: loquẽdo ad eccleſia ſimpliciter & abſolutè.q.65 ar.4.p 298.ter.par.

Ordo originis an ſit præciſe id, quo realiter ipſæ proceſsiones diſtinguantur pag.147.col.1.li.1.pri.par.

Ordo in materia diuinarum perſonarum à ſancto doctore in litera poſitus qualis ſit, an ſcilicet quo ad nos, an ſecundum ſe. pag.344.col.1.li.64.pri.p.

Ordo naturæ in perſonis diuinis exiſtit.p.202.co.1.li.54.pri.p.

Ordo duplex eſt in rebus ibi.col 2.lin.3 pri.p.
Ordo in vniuerſo duplex inuenitur intelligibilis ſcilicet & ſenſibilis alter materialitate,alter autem materia:cõſtat,ibi,li, 59. pri.p
Ordo,affectio,& cognitio quid determinent,pag.405.col.2.li. finali.pri.p.
Ordinis rerum in finem in diffinitione prouidentiæ, an intelligatur & ipſe ordo in finem , & peruentio ad finem an ordo tantùm,pag 125.col,1,li,62,pri.p.
Ordinis de ratione an prioritas & poſterioritas ſit ibid.linea, 90. pri.par.
Ordinem intelligibilium eſſe ſupra ordinem intellectuum quomodo intelligatur.pag.396,col.1 li.41.pri.p.
Ordine actuum qui eſt ordo cauſæ efficientis, & in ordine potẽtiæ,qui eſt ordo cauſæ materialis qualis reductio fiat.pa, 322. col,2.li,56.pri p.
Ordine ordinatur aliquid ad alterũ dupliciter , ſcilicet actiuæ & paſsiue.pag. 453.col.2.lin,64.pri.p.
Ordines multiplicantur ſecundum cauſarum multiplicationem, pag 447.col.1,lin.1 1.pri.p.
Ordines dupliciter dici quo ad naturam & quò ad gratiam.pag. 459.col,2.lin,35.pri.p.
Ordines duo operationum in actione & paſsione intellectus attenduntur.pag 392 col.1,li.4.pri p
Ordines tres de facto in vniuerſo inueniuntur.q.1,ar.3.in reſpõſione ad dubia in cor pag.1.ter.p.
Ordines quo ad graduum diſtinctionem remanebunt. linea, 75. pri par.
Ordines quò ad executionem officiorum partim remanebunt, & partim non ibid.li.88.pri.p.
Ordinum diſtinctio in angelis vnde ſit.pag. 456. col, 1. lin, 42. pri.par.
Ordinum diſtinctio angelis per reſpectum ad finem ſupernaturalem ineſt complectiuè à gratia . inchoatiuè autẽ à natura. ibi li,47.pri.p.
Ordinibus angelorum duo concurrunt,ſcilicet naturæ conditio, & dona gratiæ.pag.459 col.1,lin.27.pri.p.
Ornatus mulierum prouocatiuus ad laſciuiam an reponatur in ſpecie prouocatiui ex ſola intentione:an etiam ex qualitate operis.q.169,art.9 pag.5 4.ſe.ſec.p.
Ornatus excedens limites conſuetudinis quantũ ſit illicitus, ibi.
Ornatus fucatorius an poſsit aliqua ratione excuſari a peccato mortali niſi addatur aliqua circunſtãtia peccati mortalis, ibi,
Ornatus pretioſus mulierum,an debeat intelligi abſolutè vel reſpectiue ibi.
Ornatus immoderantia diſtinguitur, q.169.art,2.pagin.573,ſe. ſec.par.
An clerici & religioſi peccent mortaliter mutantes vel violentas habitum ſuum.q.169,ar,2,pag,584 ſe,ſec.p.
An vanè ſe ornanti imputentur peccata ſequentia ex ornatu vano ibid.
Origo paſsiuè præcedit proprietates perſonarum præcedentiũ etiam perſonales,pag. 92.col.2,lin,60.pri,p.
1 Originale,& actuale peccatum in quo differant,q.3. art,4.pa, 8,ter,par.
Oſcula & tactus quando ſint peccata mortalia,& quando venialia.q.154.ar.4.pag.518 ſe.ſec.p.
Oſcula & tactus vxoris quomodò ſint peccata, & quomodò non ibid.
Oſcula ſponſarum per verba de preſenti qualia & quando ſint pacta ibi.

P

1 PAnis. Aſſum. Euchariſtiæ.5,ter.p.
2 Papa iudicium vel præceptũ recuſare cõtingit tripliciter, & quando pertineat ad ſchiſma , & quando non , quæſt, 39. ar.1,2.pag.142.143.ſe.ſec.p.
Papa habet plenitudinem poteſtatis in ſpiritualibus tantum,in tẽporalibus autem in ordine ad ſpiritualia.q.43.art, 8.pag 158. ſe,ſec.p,
Papa an poſsit ſubiicere ſe alicui in foro iudiciali, q. 67. art. 1.2. pag.230.231.ſe.ſec.p.
Papa poteſt committere ſimoniam ſicut alia peccata , ſed non incurrit cenſuras.ibi.
An ſolus Papa diſpenſet in votis perpetuis,q.184.ar.6,pag.639. ſe.ſec.p.
Papa eximens religioſum ab obedientia ſui prælati non diſpenſat in voto obedientiæ q.186,ar.5.3.p.650.ſe.ſec,p.
Papa an poſsit eximere religioſum ab obedientia ſui prælati. q. 186,ar.8.3,p.652.ſe.ſec.p.
Papæ veri,& in dubitati perſona,an poſsit eſſe ſchiſmatica,q.39. art.1,2,pag.142.143.ſe.ſec.p.
Papæ ſubiectio ſpontanea in principio an tranſeat in neceſſitatẽ. q.97.ar,1.2.pag.345.ſe.ſec.p.
Papæ plenitudo poteſtatis ſuper bona eccleſiæ quid importet, q. 100.ar.4.7,pag.383.ſe.ſec.p.
Paradiſus locus eſt in Orientis parte conſtitutus, p.434.col, 1. li. 80.pri.p.
Paradiſus eſt locus conueniens humanæ habitationi ſecundum primæ immortalitatis ſtatum,pag.435,col,2.lin.25.pri.p.
Pars naturaliter plus diligat totum quam ſeipſam,pag.278. co, 2.lin,14.pri.par.
Pars nulla eſt perfecta extram ſuum totum, pag. 279.col.2. lin. 20,pri.p.
Pars an plus diligat totum quàm ſeipſam,q.26.ar,3.pagi. ſecun. ſec.par.
Partes iuſtitiæ an ſint declinare à malo,& facere bonum. q. 79. art.1.pag.264.ſe,ſec.p,
Particularia ab illis denominantur,pag. 13,col, 1,li,94.pri,par.
2 Paruuli in maternis vteri periclitantes an poſsint per ſacramentũ baptiſmi voto parentum ſuſceptum ſaluari,q,68.arti. 11.pag 319.ter.p.
1 Pati eſt communius quã dolere.q. 46.art,6,pag,219. ad ſecũ, ter,par
Pati cauſaliter eſſe nihil aliud eſt quam ex paſsione cauſari,pag. 358 col.2.li 2,pri,p.
Paſsio.Ratio obiecti paſsionis appetitus ſenſitiui integratur ex bonitate vel malitia,præſentia vel abſentia vel indifferentia & apprehenſione.q.30.ar.2.pag.96.pri ſec.p
Paſsio dupliciter dicitur,ſcilicet propriè dicta, & communiter.p, 418.col.1,lin.75.pri.p.
Licet omnis paſsio exeat limites naturalis motus non tamen omnis paſsio nocet aut habet aliquid præter naturam:quia hoc conſonat naturæ vt quandoque motus cordis varietur. Item licet omnis paſsio ſit cum præternaturalitate motus cordis & noceat naturæ, non tamẽ omnis paſsio eſt mala moraliter quãdo eſt volũtaria:quia recta ratio dictat quòd propter aliquod boni corpori etiam nocumentum inferatur q.24.ar, 2.pa.82, pri.ſec,par.
Quod in omni paſsione ſit tranſmutatio aliquo præternaturalis in corde , eſt neminẽ in paſsione eadem actualiter diutiùs perdurare ſine corporali læſione aut curatione.q,22.art.1 . pagin. 76 pri,ſe,par
Paſsio omnis animæ abſolutè loquendo eſt cum præternaturali tranſmutatione;quia cordis motus aut intenditur aut remittitur à ſuo naturali motu:quia tamen inter præternaturales paſsiones datur latitudo , & minus mala reſpectu magis malè habet rationem melioris ideò paſsiones illæ quæ ad peius declinent,magis propriè paſsiones dicuntur.q.22,arti.1,pag.76. pri.ſe.par,
An omnis paſsio ſit cum tranſmutatione in deterius, & nulla ſit in melius,q.22.art.1.pag,ead,& par.
Mutationes quæ ſunt materia paſsionum conſiſtentium in fuga ſeu retractione,declinant in peius,quaquæ ſunt materia paſsionum conſiſtentium in extenſione ſeu proſequutione : quia vita humana conſiſtit in vitali extenſione cordis ad totũ corpus.ibi.
Motus animi qui paſsiones vocantur , habent rationem paſsionis ex adiuncta tranſmutatione corporali:habent autem rationem appetitiui motus,& talis(puta iræ vel timoris)ſecundum ſe.q.22.art.2.ad 1,& 2.p.77.pri ſe p.
Paſsionis communiter dictæ magis habet rationem pars appetitiua,quàm apprehenſiua:decluſo enim corpore pati conſiſtit in recipere ab agente & trahi in illud,ibi
Pars autem apprehenſiua trahitur ab agente ad hoc vt ſit ipſum ſecundum eſſe intentionales,pars verò appetitiua trahitur ab agente vt iungatur ſibi ſecundum eſſe eſſentiale. ergo, Et eſt ſermo de paſsione vere , & communiter ſiue ab agente ſiue à ſine.q.22.art.2.p.77.pri.ſe.p.
3 Paſsionis Chriſti neceſsitas an conuenienter quæratur antequam de eius poſsibilitate ſit quæſitũ.q.46 art,3. pag 213.ter.p.
2 Liberationis humanæ modus per Chriſti paſsionem conuenientior fuit quàm per ſolam Dei voluntatem,q.46.ar,3.pag.215 ter,par.
3 Circa paſsionis Chriſti effectum tria notabilia. q. 49. art: 5. pag.244.ter.p.
4 Paſsioni,& morti tradere inuitum innocentum eſt impium & crudele abſolutè loquendo non autem in ordine ad Deum cuius ſunt vita,& mors.quæſt,47 arti 3.ad primum,pagina. 225.ter,pa.
Paſsione communiter homo erat paſsibilis & animã & corporea quoniam ſentiebat,ibi,lin,83,pri,p.
Paſsione propriè homo & anima & corpore impaſsibilis erat quia virtus animæ paſsionem prohibebat ſicut & mortẽ, ibi. lin, 89,pri,p.
Paſsiones primariæ exigunt duas conditiones, ſcilicet quod ſint, per ſe

per ſe, id eſt nihil per accidens habentes admixtum, tam in ſe, quam in ſuis cauſis: & quòd ſint vltimę in ſingulis generibus. 86 pri. ſec. par.

Non omnis ſed aliqua naturę obiecti diuerſitas (illa ſcilicet quæ redundat in diuerſam rationem delectabilis) diuerſificat ſpeciem paſsionis. qu. ; art. 7. pag 102 pri. ſec par.

Paſsiones ſe habent ad bonum & malum morale ſicut exteriores actus. quęſt. 24. ar. 2. p. 82. pri. ſec. par.

Ad delectationem & triſtitiam terminantur omnes aliæ paſsiones. & ab eis quodammodo regulantur. quæſt. 3 3. 4. pag. 108. pri. ſec par.

Amor deſiderium delectatio & triſtitia & ſiquid eſt eiuſmodi ſi ſumantur pro naturalibus diſſonantiis vel conſonantiis potentiarum vel actuum & huiuſmodi æquiuocè dicuntur de eiſdem vt ſunt animales paſsiones. q 23. art. 4. pag. 3n. pri ſec. par.

5 Paſsiones ſanctorum an eccleſię proficiant per modum redēptionis. q 48. art. 5. p. 231. pri. ſec par.

Paſsiones in appetitu ſunt verę operationes, cauſatę tamen ab appetibili, & habentes pro obiecto appetibile, ſed in appetitu ſenſitiuo ſunt per ſe miſtę cum paſsione corporali, in appetitu vero intellectiuo non, & per excluſionem huius compoſitionis dicuntur in ſimplices actus ſimiles tamen paſsionibus ſenſitiui appetitus. q. 22. ar. 3. pag. 78 pri. ſec. par.

Litera vt diſtinctionem paſsionum in anima doceret, vtens ſimilitudine agentis naturalis inquantùm attrahit, & inquantùm triplex effectus in patiente ſit: non eſt digreſſa. quęſtio. 23. ar. 4. pag. 8 . pri. ſec. par.

Paſsiones quomodo repugnent rationi. quęſt 129. art. 2. p. 419. ſec. ſecun. par.

Paſsionum quędam ſunt quarum obiecta conſiſtunt explicitè in applicatione huius ad hoc, quędam autem non. quęſt 46. art. 2. pag. 134. pri. ſec. par.

Paſsionum genera ſunt quatuor, ſcilicet motus in bonum motus à malo, quies in bono & inquietudo in malo. Vltimam in primo genere eſt ſpes, in ſecundo timor, in tertio delectatio, in quarto triſtitia, & omnes ſunt per ſe tam in ſe quàm in ſuis cauſis. quęſt. 25. art. 4. pag. 86. pri. ſec par.

Paſsionum animę alię circa bonum: alię circa malum: earum verò quę circa bonum: alię circa bonum habitum vel ſuo tempore habendum: alię circa bonum non habitum, & tunc non habendum. pag. 425. col. 1. lin 8. pri. par.

Paſsionum duplex eſt modus: per modum pręuenientis & impedientis: & per modum conſequentis & obedientis ibidem. li. ea. 44 pri. par.

6 Paſsionum Chriſti generis quędam explicatio. quęſtio. 46. artic. 5. p. 217. ter. par.

7 Paſsionum generalitatem ad literam quare Chriſtus ſuſceperit quęſt. 36. art 5. pag. 217. ter. par.

8 Pater vnica paternitate an referatur ad plures filios. quæſt 35. art. 5. pag. 174. ter. par.

Pater eſt Deum, pater eſt perſona in diuinis cùm dicimus, quod prędicatum exiſtat. p. 160. col. 1. lin. 92. pri. par.

Pater, quod ad filium referatur, non vna ſed duabus relationibus quomodò intelligatur. pag. 164 col. 1 lin. 37. pri. par.

Pater eſt principium. pag 166, col 2. lin. 65. pri. par.

Patri an principij nomen conueniat. Ibi. li. 73 pri. par.

Pater eſt nomen proprium perſonę patris pagina 167. col. 1. li. 42 pri. par.

Pater diuini quid ſignificare habeat: & quomodo ſumatur. pag. 167. col 2 lin. 29. pri. par.

Pater de Deo dupliciter dicitur, ſcilicet perſonaliter & eſſentialiter ibid li. 80. pri. par.

Pater per prius in diuinis dicitur perſonaliter, quam eſſentialiter. pag 168. col. 1. lin. 24. pri. par.

Pater quomodo plura principia dici poſsit pagina 178. columna 2. lin. 70. pri. par.

Pater voluntate concomitante filium genuit. pa. 194. colum. 1. lin. 45. pri. par.

Pater genuit filium natura non volūtate principiante: ſed ſic produxit creaturam. Ibid. li. 53. pri. par.

Pater quomodo æqualis ſit filio & ęquetur. pagina 201. col. 1. lin. 15. pri. par.

Pater quomodò nullo modo prior filio eſſe intelligatur. pagina 202. col. 1. lin. 60 pri. par.

Pater eſt in filio & econuerſò ſecundum eſſentiam, relationem, & originem. pa. 203. col. 2. lin. vlt. pri. par.

Patri mitti non conuenit, ſed filio & ſpiritui ſancto. pa. 206. col. 2. lin 64 pri. par.

Patrē eſſe in filio quotupliciter intelligi poteſt ibi. c. 2. li. 7 pri. par.

2 Patres ſancti in limbo quem dolorem habuerit. q. 52. art. 5. ad 1 pag. 245 ter. par.

Paternitas cùm prædicatur de eſſentia: an ſit prædicatio per ſe. pag. 167. col. 1. lin. 84. pri. par.

Patientia an remaneat in patria ratione iſtius actus qui eſt frui bonis ad quę per patientiam peruenire volumus. q. 126. art. 2. 1. p 457. ſecun. ſec. par.

Patientia quare dicitur imperfectior iuſtitia. Ibidem.

Patientia quare ſit imperfectior temperantia. Ibid.

Patientia perfectum opus habet: an bene exponatur. Ibid.

In patientia veſtra poſsidebitis animas veſtras: an bene exponatur. Ibidem.

Patientia eſt radix & cuſtos omnium virtutum: an bene exponatur. Ibidem.

Patientia ſecundum quod eſt virtus, an haberi poſsit ſine charitate. q. 136. art. 3. pag. 459. ſec. ſec par.

Patientia an ſit virtus adiuncta fortitudini. quæſt. 136. art. 4. pag. 460. ſec. ſecun. par

Patientia an diſtinguatur informatā & informē. 470. ſe. ſec. par.

Patientiæ & fortitudinis comparatio an ſit rationabilis. qu. 136. art. 1. pag. 456. ſec. ſecun. par.

An ſecundum authorem ponendæ ſint duę patientię, & duę perſeuerantiæ. q 118. ar. 1. p. 435. ſec. ſecun. par.

2 Paulus ita ſe obligatum omnibus Chriſti beneficiis aiebat: vt non ſolum vna cum aliis, ſed etiā ipſe teneretur pro omnibus q. 1. art. 4. ad 3. p. 2. ter. par.

Paulus an fuerit par Petro q. 33. ar 4. 2. pa. 121. 123. ſec. ſec. par.

Paulus an peccauerit excitando diſcordiam inter Phariſæos: & Sadducæos. q. 37. art. 1. pa 140. ſec. ſecun. par.

Paulus quomodò dicatur raptus ad videndam diuinam eſſentiam quum ipſe dicat ſe non vidiſſe ſed audiuiſſe verba ineffabilia q. 175. art 3. p 605. ſec. ſecun. par.

An habitus fidei fruſtrà remanſerit in paulo poſt raptum. quęſt. 175. art. 3. 3. ibid

In Paulo ex viſione diuinæ eſſentiæ remanſiſſe ſpecies intelligibiles, ſicut abeunte viſione corporali &c. poteſt dupliciter intelligi. q. 185. ar. 4. 3. pag. 640. ſec. ſecun. par.

1 Paupertas per ſe voluntaria quæ ſit, quæſt. 40. ar. 3. ad 1. pa. 297. ter. par.

Pax quæ ſit vi. & metu non par. q. 29. art. 1. 1. pa. 109. ſec. ſec par.

Pax quomodò ſit actus charitatis, quæſtione 29. articul. 4. pagi. 110, ſec. ſecun par.

Peccare ex contemptu duo importat 186. articulo 9. pagin. 652. ſec. ſecun. par.

Peccare ex contemptu quis dicatur. ibid.

Peccare in die feſto an ſit facere contra pręceptum de obſeruatione feſti. q. 122. ar. 4 pag. 406 ſec. ſecun. par.

Peccare quia conſiſtit in agere: & propterea ad hoc quod aliqua potentia peccet mortaliter non ſufficit quod ſit mota ad voluntate ſed oportet vt ſecundum ſe libere agat: oportet quod ſecundum modum propriè libertatis potentiæ, attribuamus ei peccare. q. 73. art. 4. pag. 134. ſec. ſecun par

Peccans in die feſto magis agit contra hoc præceptū quam qui opus corporale alias licitum fecit, quæſtione 122 artic. 4. pa. 406. ſec. ſecun. par

1 Peccans ſecundo, an ex hoc ipſo grauius, peccet quàm prius peccauerit. q. 88 art. 1. ad. 1. p. 4, ter par.

Peccandi conſuetudo impliceat Dei contemptum non formaliter, ſed interpretatiuè. quæſtione 162 articulo 4. pagin. 564. ſecun ſec. par.

Peccator quomodo à diuina voluntate recedere videatur. pag. 115. col. 2. pri par.

Peccatum in ſpiritum ſanctum quomodò intelligatur eſſe ſpeciale genus peccati, & continere ſub ſe ſpecies. quæſtione 14. artic. 2. pag. 54. ſec. ſecun. par.

Peccatum in ſpiritumſanctum quare potius dicatur irremiſsibile ex parte peccantis quàm alia mortalia. quum omne peccatum mortale auferat vitam animæ, quæſtione 14. articulo 3. pag. 55. ſec. ſecun. par.

Peccatum mortale an non ſolum demeritorie, ſed etiam effectiue tollat charitatem. q. 24. art. 10 p 89. ſec. ſecun. par.

Peccatum omiſsionis an omnino diſtinguatur à tranſgreſsione. q. 76. art 2. p 263. ſec ſecun. par

Omiſsio ſumitur materialiter & formaliter. quæſt. 79. articu. 5. pag 266 ſec. ſecun par.

Peccatum omiſsionis formaliter ſumptæ eſt duplex. ibid.

Peccatum vnius deriuari in alium per modum meriti, quomodò intelligatur. q. 108 art. 4. ad 1. pa 380. ſec. ſecun. par.

Peccatum quadruplex committitur contra fortitudinem actum q. 127. art. 1. pag. 434. ſec. ſecun par.

Peccatum primum in angelis ſecundum effectum non poteſt eſſe aliud quàm ſuperbia ibi lin. 17 pri par.

Peccatum inuidiæ conſequenter potuit eſſe in angelis ſecūdum effectum ibid. col 2 lin. 56. pri par.

Peccatum angeli an ſuit ex parte electionis: & non ex parte rei electæ: vel ſint peccatum ſuperbiæ p. 147. col. 1. li 22. pri. par.

Peccatum primi angeli fuit aliis cauſa peccandi: non cogens ſed

quaſi exhortationem inducens. pa,293 col.2.li,14. pri.par.

Peccatum veniale & mortale,quomodo,quę 88.ar 3,ad 2.dicatur conuenire in genere, cum in articulo pręcedenti dictum ſit quod diſtinguuntur genere,pa. 289.pri.ſecun. par.

Quomodo veniale: per ſe diſponit ad mortale. quam non niſi per quandam conſequentiam vel remouendo prohibens concurrat.q 88 ar.3 ad 3.pag.ead.& par.

Quomodo dictum ſit quod de veniali ex genere ſit mortale,ex parte agentis dum conſtituitur in eo finis quum art.5.qu 88. dicatur quod circunſtantia non facit de veniale mortale. niſi mutando ſpeciem.pag 280.pri.ſec.par.

Peccatum in moralibus ex hoc ipſo quod eſt peccatum eſt offenſiuũ Dei & auerſiuũ à Deo.quia iſtę duę rationes in peccato diſtinguuntur non vt diſparatę,ſed vt ſubordinatę.ita quod peccatum eſſe contra rationem,ſubordinatur ad eſſe contra Deũ: & illud infert hoc,quaſi vt inferius ſuum ſuperius.Item quum bonum rationis ſit Deo fini naturali cõnexum,oportet vt peccatum quod eſt malum rationis ex eo ipſo quod contrariatur bono rationis adducat à Deo fine naturali & conſequenter ſupernaturali quæſtione 71,articulo 6,articulo vltimo.pa.220. pri. ſec. par.

Peccatum ex hoc ipſo quod eſt contrariũ rationi formaliter habet quod eſt contrarium Deo:obiectiuè non efficaciter,ſed obiectiuè id eſt non quod Deo ipſi aliquid ex tali cõtrarietate adimatur ſed quantum eſt ex effectu peccantis,220.pri. ſec.par.

Liberę proceſſus à peccato in ordine ad peccantem ad peccatum ſecundum ſe,eſt bonus.q.62.art.1.p.221.pri.ſecun.par.

Peccatum in ordine ad peccantem,& ad intentionẽ peccantis,& vt voluntarium,& ſecundum ſe,idem ſunt: quia ſecundum ſe ſumptum claudit in ſua ratione eſſe à peccante, ſic quod ex hoc ſortitur peccatum rationem:& peccatum eſt à peccante ex hoc quod eius voluntate eſt voluntarium quod per intentionem quę eſt reſpectu finis qui eſt proprium obiectum voluntatis exprimitur Ibidem.

Licet enim peccatum humanum reducatur in hæc tria principia ignorantiam.paſsionem,&malitiam:in omni tamen peccato inuenitur mala voluntas & ignorantia.quæſtione 78.articu. 1.p.249.pri. ſecun.par.

Peccatum eſt certa malitia & ex paſsione, non ſpecie, ſed gradu perfectionis & imperfectionis differunt.q.78,art.1.pa.249. pri.ſecun. par.

Quomodò ſtent hęc ſimul peccare ex malitia nihil aliud eſt, quã volũtatem ex ſeipſa moueri ad malũ & peccat ex malitia qui ex ægritudinali habitudine ad malum mouetur. q. 87. art. 3. pa. 251. pri. ſecun. par.

Quomodò poſsit hæc ſtare ſimul, actus peccati eſt à Deo & defectus concomitans nullo modo eſt à Deo, ſed à cauſa creata ſola.q.79.ar 1,p.262. pri. ſec.par.

Deus eſt cauſa actus qui eſt peccatum tam ſecundum eſſe naturę quam moris, non tamen eſt cauſa peccati: quia non eſt cauſa quod actus ſit cum deffectu,id eſt, non eſt cauſa concomitantiæ ſeu coniunctionis defectus cum actu coniunctio namque iſta non vndecunque prouenit,ſed ex deficiente libero. arbit, nec conuenit actui quomodolibet ſumpto,ſed vt à deficiente pendet q.79 art.1.pa,253.pri.ſec.par.

Quo pacto ſtet declaratio autoris de modo quo originale peccatum traducitur.q 81.art 1.p.257.pri,ſec.par.

Peccatum originale dicitur remanere actu &tranſire reatu: quia vere actu remanet priuatio iuſtitiæ originalis, non tamen ſub ratione culpæ non enim imputatur amplius ad culpam,nec reſeruatur punienda.q.81 art,1.p,258 pri. ſec. par.

Neceſſarium eſt ſecundum fidem catholicam crede quod omnes vtriuſque ſexus ab Adam ſecundum rationem ſeminalem prouenie ns,ex ipſa ſua generatione ſit obnoxius peccato originali:an autem aliquis actualiter non habuerit ex ſpeciali gratia originale peccatum ad fidem tanquam neceſſario credendum non ſpectat,quamuis tanquam probabile ſpectare poſsit propter authoritates ſanctorum.quæſtione 81.articulo 3 pagina eandem & parte.

Peccatũ originale cùm dicitur in litera eſſe inordinata diſpoſitio &c,ſumitur inordinatio cõtrariè,& fundatur ſuper prioritate ad ea quæ ſunt contra harmoniam conformem naturæ noſtrę rationali,qu.82,art.1.pa,260.pri ſec.par.

Peccatum originale eſt habitus in ordine ad naturã ſicut ægritudo:non autem in ordine ad opus,niſi indirectè per remotionem prohibentis, Ibid.

Peccatum originale eſt lãguor naturæ etiam abſolutè:quoniam conſiſtit in contraria diſpoſitione non ſolum iuſtitiæ originali ſed naturali ſanitati ipſius hominis inquantum rationale. Ibidem,

Peccatũ originale eſt habitus corruptus, ideo in corruptione conſiſtẽs,ſicut enim ægritudo eſt habitus cõſiſtens in corruptione humorum peccatum, originale eſt habitus conſiſtens in corruptione partium animæ quæſtione 82.articulo 2. pag.261. prima ſecun. par.

Quia priuatio originalis iuſtitiæ eſt prima intrinſeca radix originalis peccati, cauſa eius ponitur non qualitercunque.ſed formalis.quæſt,81.art 2 pag.261.Diſpoſitio. pri.ſec.par.

Quomodo ſe habeat inordinatio voluntatis ad peccatum originale materialiter.& ad priuationem originalis iuſtitiæ. quæ, 82,art.3.pag ead. & parte.

An formale in peccato originali ſit priuatio iuſtitiæ originalis totius.an in hoc puta in voluntate. Ibid.

Peccatum veniale & mortale non diſtinguantur ex parte cõuerſionis,vnde peccata habent ſpeciẽ:ſed ex parte auerſionis,vnde peccata non habent ſpeciem, & iuxta duos modos deordinationis auerſiuæ conſtituuntur hæc duo peccata. Cùm enim peccando auerſio ſit à fine,eſt peccatum mortale:cùm autem peccando auerſio non ſimpliciter,ſed quædam ſit citra tamẽ poſtergationem finis,tunc ſit peccatum veniale circa quodcũque obiectum hæc accidant, quæſtione 72. articulo 5.pagina eadem & parte.

Peccatum veniale &mortale non diſtinguuntur penes hoc quod mortale eſt contra præceptum,veniale contra conſiliũ:vtrunque ſiquidem ſub præcepto cadit.Ibidem ad Scot.pri.ſec.par.

3 Peccatum veniale an opponatur feruori charitatis.quæſt.87. art 1 ad 3.pag.430.ter.par.

Cur author qui poſuit peccatũ originale eſſe habitum & cõcupiſcentiam & cõponit ex materiali & formali, in corpore art.4. q.82.ſola duo diſtinguit in peccato originali,quorum vtrunque ſpectat ad formale, nullam de ſaluis faciens mentionem. pag 260.pri.ſec.par.

Peccatum originale fuit in Adam primi modo inductũ & prium quia per actum proprium & in actu proprio,qõ.93. articul.1, pag 263.pri.ſec,par.

Peccatum originale eſt per prius in eſſentia animæ quàm in potentiis.Ad Scotum.q,83.art,2.pag. ead.& par.

Peccatum an ſit pœna præcedentis peccati. Ad Scotum. qõ.87. art,2 pag,272. pri,ſec. par.

An ratio quare peccato nõ debeatur pœna infinita intẽſiue, quia eſt conuerſio ad commutabile bonum,ſit bona,q. 87,artic.4. p,274.pri. ſec.par.

Peccatum veniale & mortale an diſtinguantur ex eo,quod mortale in ordinationem circa finem,veniale autem circa ea quæ ſunt ad finem importat,q.88,art.1.pag. 277. pri. ſec. par.

Omne peccatum eſt ſubiectiue in voluntate, quoniam in omni peccato concurrit actio voluntatis poſitiuè vel priuatiuè. qõ. 74.arti.1,p.232 pri.ſec.par.

Idem peccatum poteſt ſecundum diuerſa eſſe in pluribus ſubiectiue ſicut poteſt diuerſimodè eſſe à pluribus paria nanque in actionibus immanentibus ſunt eſſe in,& eſſe ab operante.Ibid.

In motibus præcedentibus actus voluntatis eſt peccatum commiſsionis.quia quando committitur aliquis actus inordinatus voluntariè,ſiue voluntarius ſit poſitiue ſiue negatiue, eſt peccatum commiſsionis,vt patet in delectionibus malis non imperatis,ſed nec excluſis quęſtione 74.articulo 3 pag.233.pri. ſecun.partę.

Peccatum eſt actus humanus malus & eſt quid incomplere ſignificabile ſignificatur nanque infinitis nominibus incomplexis vt fornicationis,blaſphemię &aliis huiuſmodi nominibus.Ad Greg. quęſt.71.art 6 pa 219.pri.ſec par.

Peccatum eſt actus malus dupliciter. ſcilicet, contrariè & priuatiuè q.71,arti. 9.p.ead,& part.

Peccatum non eſt actus nec deordinatio,ſed actus contrarius virtuti q.66.art.5.pa,140.pri ſec.par.

Peccatum eſt vnum per ſe,& eſt ens contrium virtuti,& inordinatio priuatiua & neceſſario concomitans ipſum vt informans illud.& propterea doctores peccati nomine ſępe vtuntur ad ſignificandum illam adiacentem priuationem: ſicut vtuntur etiam nomine beatitudine ad ſignificandum ſummam delectationem.q.72.art.1.p.221.pri ſec.par

Peccati diuiſio in peccatum cordis,oris, & operis poteſt intelligi dupliciter primò per modum diuiſionis in partes ſubiectiuas: ſecundo per modum quaſi totius integralis in ſuas partes conſequenter ſe habentes, & hoc modo tractatur quęſtio. 72.art, 7.pa 225,pri ſec.par.

Peccati grauitas eſt duplex.quędam ſubſtantialis, & iſta attenditur penes per ſe primò obiectum: & quędam accidentalis: & hæc eſt multiplex:nam quędam conſequitur directè ac peccatum & quędam indirectè,quædam ſuperuenit, quædam comitatur, & multis breuiter modis accidens grauitas variatur, ſicut cętera conſequentia. quæſtione 73 articulo octauo pa, 230.pri.ſec.par.

Stat quod peccatum inferat maius nocumentum non ſubſtantialiter, & ſit minus graue ſubſtantialiter, ibidem.

Peccati diuiſio in veniale & mortale, an ſit diuiſio analogi in ea de quib

quibus ſecundum prius & poſterius prædicatur quæſt.88. art. 1 ad 1 pag.177.pri.ſec.par.

Peccati cauſæ ex parte peccantis ſunt quatuor ſcilicet ratio, voluntas, ſenſus & eius appetitus: ex parte vero obiecti vna iuxta vnitate completi obiecti, plura tamen complectentis reſpõdentia prędictis potentiis, quæſtione. 75. articu 2. pagin. 239. pri, ſecun. par.

Peccati obiectũ eſt bonum appatens diſſonum rationi, Ibidem

Peccati cauſæ extraneæ ex parte obiecti ſunt duę ſcilicet perſuaſor & ſenſibilia, ex parte autem ſubiecti nulla eſt. quia ſolus Deus bine eſt extra 75. art. 3. pag. ead. & par.

Peccati commiſſio & obmiſſio virtutis oppoſitæ, non diſtinguũtur ſpecie morali. q. 72. art. 6. pag. 224 pri ſ.c. par.

Peccati mortalis actus ſtat cum virture acquiſita. quæſt. 63. art. 2. pag. 187. pri, ſec. par.

Peccato inquantum voluntarium, intimius eſt in ordinatio contrariè quàm priuatiuè & conuerſio quam auerſio: inquantum verò malum ſimpliciter intimius ineſt ordinatio priuatiuè, & auerſio quam conuerſio. 178, pri ſec. par.

Peccato (ſimpliciter & abſolute loquendo) magis eſſentialis & intimior eſt in ordinatio contrariȩ ſeu conuerſio quàm ordinatio priuatiue ſeu auerſio: quia peccatum eſt magis voluntarium quam malum, ſecundo quia conuerſio dat peccato verã ſpeciem auerſio autem dat priuationem ſpeciei magis autem conuenit peccato differentia vere ſpecifica, quam priuatio ſpeciei. Ibidem.

2 Peccata dimitti ſine fide paſſionis Chriſti explicite implicitè impoſſibile eſt potentia ordinaria quæſtione 49. art. 1. pag. 232. ter par.

Peccata non diſtinguuntur ſpecie ſecundum diuerſitatem præceptorum: eſſe enim contra legem ſeu legis præceptum ſpectat ad auerſionem peccati peccatum autem nõ habet ſpeciem ex parte auerſionis: ergo. 214. pri, ſec. par.

Peccata quæ perfectionem non habet: niſi in opere, ſe habent ad peccata cordis oris & operis, quaſi vt totum integrale ad ſuas partes quædam verò perficiuntur ſolo corde vel ore: & ſit peccatum diuiditur in peccatum cordis, oris & operis vt in veras & perfectas peccati ſpecies. 225. pri. ſec. par.

Diſtinctio ſecundum gradus in peccato cordis, oris & operis, nõ eſt diſtinctio ſpecifica ſecundum ſpecies imperfectas: ſiue peccatum cordis & oris ordinentur ad peccatum operis vt imperfectum ad perfectum per modum ſimplicis proſecutionis, ſiue per modum cuiuſdam intermedij termini: quia vnicum ſãtum eſt motiuum obiectiuè q. 72. art. 7. pag. ead. & par.

Peccata reponenda ſunt in ſolis ſpeciebus ſuorum per ſe obiectorum, formaliter & directe volitorum quæſtione 72. artic. 9. pag. 226. pri. ſec. par.

Peccata omnia ſecundum reatum in angelis eſſe poſſunt. pagin. 186. col. 2. lin. 13. pri. par.

Si peccata diſtinguerentur ſecundum oppoſitas virtutes, in idem rediret, ſcilicet quod diſtinguerent ſecundum obiecta: quia virtutes diſtinguuntur per obiecta. ſed non idem rediret quo ad hoc quod haberentur diſtinctiua propria vſque ad ſpecies ſpecialiſſimas vitiorum & peccatorum, q. 72. art. 1 ad 2. pa. 221. pri. ſecun par.

Id quod concurrit per accidens quamuis neceſſario, non dat ſpeciem peccato: ſic enim concurrit in ordinatio, auerſio reatus, & huiuſmodi Ibidem.

Peccata non diſtinguuntur ſpecie ſecundum reatus pœnarum, q. 72 art. 5 pag. 223. pri. ſecun. par.

4 Peccata venialia an remittantur quandocunque gratia infunditur. q. 87. art. 2. pag. 409. ter. par.

Peccata ſequentia amantiam, ebrietatem & ſimilia quando fuerunt voluntaria imputantur, nõ vt peccata illarum ſpecierum, ſed vt circunſtantiæ primorum peccatorum. q. 77. art. 7. p 249. pri. ſecun. par.

Peccata contra virtutes theologicas an ſpecificentur penes auerſionem ab incommutabili bono, quæſtione 20. artic. 1. ad 1. pa. 70. ſec. ſecun. par.

Peccata exteriora quantum ad nocumentum quod proximo infertur an ſint peiora quam interius odium, quæſt. 34. art. 3. pa. 128. ſec. ſecun. par.

Peccata facta ex ignorantia priuante totaliter vſum rationis, nõ ſunt extra genus moris nec ſecundum ſe peccata: ſed ſunt circunſtantiæ peccatorum pertinentes ad circunſtantiam qui ſignificantem effectum, & propterea obſeruandę ſunt in illis regulæ datæ de euentibus & nocumentis peccatorum datis qu. 20. art 5. & q. 63. art 8. pag. 73 & 188. pri. ſecun par.

Peccatorum grauitas attenditur ſecundum obiecta cauſaliter, ſecundum autem auerſionem formaliter. quia grauitas conditio eſt malitiæ, quæ in auerſione conſiſt. q. 77. art. 6. pag. 248. pri, ſecun. par.

Augmentata conuerſione ad obiectum non oporteret augeri auerſionem quia conuerſio ex intentione menſuratur, quæ per accidens reſpicit obiectum vt cauſat auerſionem. ibi.

Peccatorum contrariorum & ſpecifica diſtinctio eſt ex contrariis obiectis in eſſe morali, non ex priuationibus inordinationis & auerſionis. Ad Scotum, 121. pri. ſec. par

Pœna, An pœna peccato veniali reſpondens, in inferno finietur. q. 87. art. 5 pag 275. pri ſec. par,

An ratio adducta quare pœnæ ſpirituales non ſunt medicinales tam(ſcilicet quia bonum animæ non ordinatur in aliud maius bonum) ſit efficax. q. 87. art. 8. pag. 276. pri ſec. par.

Pœna, An obligatio ad pœnam intelligatur ſi imponatur à prælato, vel etiam ſi non imponatur, q. 186. art. 9. pag 653. ſecun. ſecundæ partis

An poſſit aliquis obligari ad pœnam ſine culpa veniali vel mortali, ibidem.

Pœnam non ſuſtinens an incurrat culpam, ibi.

Pœnarum exceſſus quantum ad id quod exterius agitur, an pertineat ad iuſtitiam. q. 159. art. 1. ad 2. pag. 549. ſec. ſecun. par.

Pœnitens an teneatur plus ad gratiarum actiones quam innocens, q 106. art. 2. pag 372. ſec ſecun. par.

3 Pœnitentia an ſit virtus acquiſita q. 85. art. 6. pagi. 406. ter. par.

1 Pœnitentia de quo iure ſit, q. 84 art. 7. pag. 403. ter. par.

2 Pœnitentiæ virtus quid ſit q. 85. art. 2. pag. 405. ter. par.

4 Pœnitentiæ ſacramentum an habeat materiam ex qua conſtituatur, q. 84. art. 1. & 2. ad Sen. pag. 402. ter. par.

5 Pœnitentiæ ſacramenti res an ſit interior pœnitentia, an ornatus alicuius ibi.

6 An totum ſacramentum pœnitentiæ (compoſitum ſcilicet ex materia & forma) cauſet remiſſionem peccatorum ratione vtriuſque partis ibi.

7 Pœnitentiæ actus ſub quo continẽantur, q. 85. arti. 3 pag. 405. ter par.

8 An remiſſio culpę ſit effectus pœnitentiæ, vt eſt actus virtuoſus. q. 86 art. 6. pag. 408. ter. par.

9 Pœnitentiæ ſacramenti partes quæ ſint. quęſt. 90. arti. 2. p. 413. ter. parte.

10 Pœnitentiæ ſacramentum ſine ſatisfactione, an ſit verum ſacramentum. q. 90. art. 2 pag. 413. ter. par.

Percutiens mulierem prægnantem ſubſequente abortu ſine intentione occidendi, quando ſit homicida voluntarius vel caſualis q. 64. art. 8. pag. 221. ſec. ſecun. par.

Percuſſio vna clerici quomodo eſt multarum ſpecierum, qu. 53. art. 2 in fin. pag. 180. ſec. ſecun. par

Perfectum ſe reputare an ſit pręſumptuoſum. q. 185. art. 1. ad 2. p. 637. ſec. ſecun. par.

Perfectio quid ſignificet & quomodo à ſancto docto. ſumatur. pag 23. col. 1. li. 8. pri. par.

Perfectio duplex ſcilicet ineſſe & abſolutè pag. 29. col. 1. lin. 97. pri. parte.

Perfectionis quicquid eſt in inferiori ac proportionaliter in ſuperiori ponendum ſit pag. 11 1. col. 1 li. 63. pri. par.

Perfectio prima vniuerſi congruè ſeptimę diei aſſcribitur. vltima autem conſummationi ſæculi. pag. 315 col. 2. li. 7 pri. par.

Ad perfectionem ſtatus eccleſiaſtici tria requiruntur. q. 184. art. 4. pag. 629. ſec. ſecun. par.

An in omnibus ordinatis naturis inueniatur, quod ad perfectionem inferioris duo concurrunt. q. 2. ar. 1. pag. 13 ſe. ſec. par.

An perfectionem & excellentiam conſequatur quis ex omnibus quę appetit, q. 132. art. 4. pag. 450. ſec. ſecun. par.

Periurium qualis inaduertentia excuſet, q. 98. art. 3, ad 3. pa. 349. ſec. ſecun. par.

Per ſe primo, ſecundum philoſophum quid ſignificato habeat. pag 17. col. 2. li 93. pri. par.

Perſeuerantia an ſit ſpecialis virtus. q. 137. articu. 1. pagi. 462. ſec. ſecun. par.

An per ſe ad perſeuerantiam pertineat quod aliquis perſeueret vſque ad finem operis virtuoſi. q. 137. art. 1. ad 2. ibi.

Perſeuerantię & conſtantię differentia an ſit bene aſsignata. qu. 137. art. 3. pag. 464. ſec. ſecun. par.

Perſeuerantię an opponatur pertinacia directè, q. 138. art. 2. pag. 466. ſec. ſecun. par.

Perſeuerantia Meritum. vl. pri. ſec. par.

Perſona ſignificat in genere rationalium ſubſtantiarum, quod hęc tria nomina ſcilicet ſubſiſtentia res naturę & ſubſtantiæ, ſeu hypoſtaſis ſignificant communiter in toto genere ſubſtantiarum, pag. 154 col. 2. li. pen. pri. par

Perſona de Deo dicitur excellentiori modo, quam de creaturis: pag. 155. col. 1. li. 21. pri. par.

Perſona an ſignificet perfectiſsimum in tota natura. ibid. lin. 53 prima par.

Perſona diuina ſignificat relationem per modum ſubſtantię, id eſt, hypoſtaſis in natura diuina, pag. 156. col. 1. li. 42 pri. par.

Perſona eſt idem realiter quod eſſentia pagina 182. colum. 2. lin. 26. pri.

86.pri.par.

Perſona ſeu relatio non differt re vel ratione tantùm ab eſſentia diuina.ibid.li.53.pri.par.

Perſona in diuina præter eſſentiam tribus communem, & relationem ac originem cuique perſonæ propriam: an ſit quædã entitas abſoluta incommunicabilis: quæ diuinę perſonæ conſtitutiua eſt pag.190.col.1 li.14.pri.par.

1 Perſona. Quomodò verificetur quod perſona diuina impedierit naturam humanam à propria perſonalitate.q.4.art.2. ad 3. pag.38.ter.par.

2 An ſola perſona diuina poſsit propter ſuam infinitatem ſubſiſtere in duabus naturis.q.3.art.1.ad 2.pa.26.ter.par.

3 Perſona diuina quomodo eſt infinita quæſtio.3.artic.7.pa.33. tertia, par.

4 Perſona ſeu hypoſtaſis, quid addat ſuper naturam ſingularem. q.4.art.7.ad 1.ad Sco.& Aureolum.pa.43.ter.par.

5 Perſonæ incõmunicabilitatis, an conuenienter aſsignetur per hoc quod eſt non poſſe prædicari de pluribus.quæſt.3.artic.1. pa.26.ter.par.

Perſona vna diuina an in alia ſecundum relationem eſſe dicatur pa.204.col.1.lin.43.pri.par.

Perſona patris vna an referatur ad duas perſonas, ſcilicet filij & ſpiritus ſancti non vna relatione.pa.164.col.1.li.75.pri.par.

Perſona diuina inuiſibiliter mittitur ſecundum ſolam gratiam gratum facientem.pa.205.col.2.li.5.pri.par.

7 Perſonam aliquam fieri hominem, quare non importet mutationem in ſubiecto acquirente naturam humanam.q.16.ar.6. 6.ad 2.pa.103.ter.par.

Perſonam diuinam ſignificare relationem dupliciter intelligi poteſt.ibi.col.2.li.40.pri.par.

Perſonæ nomen commune eſt tribus perſonis diuinis ſecundum rationem non ſicut genus vel ſpecies.ſed ſicut indiuiduum vagum pa.160.col.1.li.43.pri.par.

Perſonæ diuinæ competit donum eſſe & dari.pa.181. colum. 2. lin.70.pri.par.

Perſonæ diuinæ ſecundum rationem ſuæ proceſsionis inquantũ includunt eſſentialia, attributa, ſcientiã ſcilicet & voluntatem habent cauſalitatem reſpectu productionis rerum.pa.217. col. 2.li.88.pri.par.

6 Perſonæ quatuor attribuuntur, quæſt.2.arti.2.in.2.par. cor.pa. 11.ter.par.

Perſonæ alicui diuinæ poteſt conuenire mitti.204. col. 2.lin. 94. prima par.

Perſonæ alia coniunctæ nomine qui ſignificetur. quæſt.65 .arti. 4.pa.123.ſec.ſecun par.

Perſonæ diuinæ in diuinis, quod nec relatio, nec ſubſtantia prima, aut ſecunda, nec aliquid poſitiuum quidditatiuum diuinis perſonis ſignificetur.pa.157.col.1.li.3.pri.par.

Perſonæ plures in diuinis ſunt.pa.158.col.1.li.1.pri.par.

Perſonas tres neceſſe eſt tantum in diuinis ponere.158.linea 10. prima parte.

Perſonis diuinis dupliciter loqui poſſumus.pa.191.colum.2.lin.5. prima parte.

8 Perſonalitatibus trium perſonarum per intellectum circunſcriptis, an remaneat in intellectu vna perſonalitas Dei.qu.3. art.3.ad 2.pag.29.ter.par.

Pertinacia quæ eſt de ratione hæreſis, quomodò ſit intelligenda q.11.artic.2.ad 3.pag.47.ſec.ſecun.par.

Pertinaria an ſpectet ad intellectum.quæſt.132.art.5.pa.451.ſec. ſecun.part.

Peſsimum optimò contrarium eſſe, intelligitur in rebus habentibus contrarium in carentibus autem contrarietate non habet locum.q.72.art.9.pag.221.pri.ſec.par.

Phantaſmata & ea quæ ſunt in parte ſenſitiua, non ſunt cauſa: ſed materia cauſæ ad ea quæ ſunt intellectus, quæſt. 85.art.1. pag.267.pri.ſec.par.

Phantaſmata diuerſa eiuſdem ſpeciei quomodo in vno homine eſſe dicantur: cum duo accidentia eiuſdem ſpeciei ſimul in eodem eſſe non poſsint.pag.330.col.1.li.52.pri.par.

Pietas & obſeruantia quomodò differant.quæſt.101.art.1.& 3. pag.360.ſec.ſecun.par.

Pietas an exhibeat cultum filiis quæſt.101.art.1.2.& 3.pag. 360. & 361.ſec.ſecun.par.

Pietatis ratio an ſit bene ab autore aſsignata 362.ſe ſec.par.

Pignoris fructus an liceat ſuos facere.q.78.art.2.ad.6.pag.262. ſec.ſecun.par.

Placere velle hominibus propter lucrum an ſit peccatum.q.115. art.1.pag.392.ſec.ſecun.par.

Plantarum productio conuenienter tertia die facta eſt pag.311. col.2.lin.12.pri.par.

Pluralitas duplex exiſtit, ſcilicet materialis & tranſcendens pag. 158.col.2.lin.pen.pri.par.

Politica & œconomica in multas ſpecies diſtinguuntur.quæ.50. art.2.ad 2.pag.175.ſec.ſecun.par.

Pollutio nocturna an vnquam ſit peccatum quæſt.154.artic. 5. pag.520.ſec.ſecun.par.

Ponere aliquid quid ſit.158.li.88.pri.par.

Poſſeſsionum proprietas an ſit ab humano condicto.q.66.art.2. ad 1.pag.225.ſec.ſecun.par.

1 Poſsibile vel impoſsibile in eccleſiaſticis myſteriis & naturalibus attenditur ſecundum potentiam ordinariam.q.75. arti.2. pag.348.ter.par.

Poſsibile abſolutè quid ſit: & quomodò diſtribuatur.pa.138.col. 1.lin.61.pri.par.

2 Potens in vnum, & non in amplius habere poteſtatem limitatam ad vnum, quomodo intelligatur.quæſtio.3.articu.7.pagi. 33.ter.par.

Potentia vna animæ ab alia oritur. 344. colum. 2. linea penulti. prima par.

Potentia an & quorum actuum in diuinis ponatur.pa.197.col.2. lin.2.pri.par.

Potentia, quod in vnoquoque agente ſit id: quo agens agit quomodo verificetur pag.198.col.1.li.84.pri.par.

Potentia actiui & paſsiui, quæ in ſe claudat.pagi. 250.col.2.lin.3. pri.par.

3 Potentia diſtinguitur in naturalem & obedientialem.q. 1 .art. 3.ad 3.pag.5.ter.par.

Potentia dupliciter ſumitur.pag.197.col.1.li.45.pri.par.

Potentia triplex eſſe dicitur.pag.2.col.1.li.62.pri.par.

Potentia nulla in Deo eſt.pag.216.col.2.li.1.pri.par.

Potentia eſt duplex: actiua ſcilicet & paſsiua.pag.137.colum.1.li. 8.pri.par.

Potentia paſsiua nullo modo in Deo eſt.ibi.li.11.pri.par.

Potentia actiua in Deo maximè eſt ibi.li.13.pri.par.

Potentia Dei eſt infinita.pag.137.col.2.li.96.pri.par.

Potentiam Dei fundari ſuper eſſe infinito: & vniuerſaliter perfecto quid ex hoc inferatur.pag.138.col.2.li.97.pri.par.

Potentiam quandam animæ appetitiuam ponere neceſſe eſt pa. 361.col.1.li.4.pri.par.

Potentiam reſpectu actuum notionalium neceſſe eſt in diuinis ponere.197.li.63.pri.par.

Potentiæ imperfectiores à perfectioribus oriuntur ordine finali & actiuo pag.345.col.1.li.27.pri.par.

Potentiæ perfectiores ab imperfectioribus oriuntur ordine materiali.ibid.lin.32.pri.par.

Potentiæ exiſtentes in ſola anima vt in ſubiecto corpore deſtructo remanent ibi.li.93.pri.par.

Potentiæ animæ ſecundum genus, quinque ſunt pag.346.col.1. lin.7.pri.par.

Potentiæ diſtinguũtur per actus: & actus per obiecta.pag.195. col.2.li.61.pri.par.

Potentiæ diuerſificantur ſecundum actum & obiectorum diuerſitatem 250.lin.87.pri.par.

Potentiæ non organicæ ſunt in ſola anima vt in ſubiecto. pag. 343.col.2.lin.4.pri.par.

Potentiæ organicæ ſunt in coniuncto vt in ſubiecto. ibid. lin. 7. prima par.

Potentia omnes animę ab animę eſſentia fluere dicuntur.pa.344. col.1.lin.59.pri.par.

Potentiarum diuerſitatem conſtituit aliqua.ſed non omnis obiectorum diuerſitas.q.54.art.2.pag.156.pri.ſec.par.

Potentiarum diuerſitatis realis cauſa an rationi diuerſitas in obiecto ſufficiens videatur.pag.342 col.2.li.2.pri.par.

Potentias diſtingui per actus & obiecta dupliciter intelligi poteſt.pag.341.col.1.li.80.pri.par.

Potentias plures in anima ponere neceſſe eſt.pag 341.colum.1. lin.5.pri.par.

Potus vini an ex hoc ipſo reddatur culpabilis, quod priuat ſcientem & volentem vſum rationis.q.150.art.2.pag.500.ſecun.ſecundæ partis.

Et an huiuſmodi potus habeat rationem peccati mortalis ex ipſo damno vſus rationis, an ex periculo peccandi, an ex vtroque, ibidem.

Practicum & ſpeculatiuum quid ſint: & quomodo diuidantur.p. 5.col.2.lin.vlti.pri.par.

Prauus ad meliores exercitationes deductus, proficiet q.109.ar. 7.pag.361 pri.ſecun.par.

Præcipere & eligere actus intellectus & voluntatis non ſolum ſi mul fiunt ſed vnus & idem numero actus eſt actus vtriuſque diuerſimodè tamen: præcipere enim eſt actus intellectus formaliter: appetitus verò virtualiter & ſimiliter electio eſt actus appetitus formaliter: intellectus verò virtualiter. quæſtio. 53. art.4.& 5.pag.79.pri.ſec.ſec.par.

Præcipere an poſsit eccleſia in his quæ ſpectant ad naturam corporis.q.104.art.5.pag.369.ſec.ſecun.par.

Præceptum domini, non apparebit in conſpectu meo vacuus: an licitè

licitè modo ſeruari poſſit & debeat.quæſtio.86.articul.2. pa. 288.ſec.ſecun.par.
Præceptum an ſit obiectum obedientiæ communiter vel ſtrictè ſumptum.q.104.art.2.ad 1.p.367.ſec.ſecun.par.
Præceptum an concurrat cum actu omnis virtutis, & non cum omni actu virtutis.ſ.ibid.
Præceptum de ſanctificatione ſabbati eſt de exteriori cultu Dei, non de interiori datum q.122.art.4.p.406.ſec.ſecun.par.
Præceptum, creſcite & multiplicamini, an obliget tantùm multitudinem & non ſingulos de multitudine.quæſt.152.artic.2. ad 2.p.506.ſec ſecun. par.
Præceptum iuris poſitiui obligans ad mortale ad diſcernatur à non præcepto penes materiam, pœnam modum vel verbum. q.186.art.9.ad 2.p.654 ſec ſecun.par.
Sub præcepto cadit aliquid dupliciter.primò ſic, quod eius oppoſitum ſit contra præceptum & hoc eſt mortale, ſecundo ſic quod eius oppoſita ſit præter præceptum:& hoc eſt veniale, q.72.art.6.p.223.pri.ſec.par.
Non eſt idem finis præcepti,& id de quo præceptum datur:quia illud finis,hoc ad finem qui finis præcepti non cadit ſub præcepto vt id quod præcipitur,ſed vt intentum à legiſlatore.q. 100.art.9.p.318 pri.ſec.par.
Quia ſub præcepto charitatis cadit dilectio dei ex toto corde quod comprehendit dilectionem omnium ad Deum.ac per hoc modificationem omnium præceptorum à charitate, conſequens eſt quod pro quocúque tempore obligat præceptum charitatis pro eodem modus charitatis in aliis obſeruandis obliget,non ex vi aliorum præceptorum, ſed ex vi præcepti charitatis:ad quem non ſolùm ſpectat proprius actus ſecundum ſe,ſed vt modus cæterorum quæſtio,100.artic,10.pagi. 319 pri,ſecun par.
Præcepta ſecundæ tabulæ an ſint de iure naturæ. Ad Scotum.q. 100.art.1.p.313.pri.ſec.par.
Præcepta Dei eſſe præcepta iuris naturalis quę ſunt de neceſſitate ſalutis ſecundum ſe:quomodo intelligatur quæ.147.art,4. pag.483.ſec. ſecun. par.
Præcepta decalogi an ſint prima legis principia, quibus ſtatim naturalis ratio aſſentit.q.112.ar 4.p.406.ſec.ſecun.par.
Præcepta poſitiua & alia quomodo habeant diuerſimodè rationem debiti.q.122.art.1.pag.404.ſec.ſecun.par.
Præceptorum cerimonialium & iudicialium in lege veteri poſitorum,quomodo ſaluetur differentia.quæſt.86.artic.1.pag. 288.ſec ſecun.par.
Ad rationem præceptorum decalogi,quia ſunt prima elementa legis communia omnibus de populo exigitur communitas. id eſt quod ſint de illis quæ communius ſingulis conueniunt. q. 110.art.12.pag.320. pri.ſec. par.
Pretium iuſtum rei an ſit quod nunc inuenitur.licet notabiliter deficiat à pretio communiter currente ab expectantibus quotidianos emptores.q 77.ar.1. pag.254.ſec. ſecun. par.
Pretij iuſti latitudo.q.77.art.1 ad 1.pa 254.ſec. ſecun. par.
prædeſtinat cur Deus iſtos:illos autem reprobat, ſola Dei voluntas eſt cauſa pag.132,col.2.lin,82. pri. par.
Prædeſtinatus peccator ſecundum aliquod tempus an ſit neque beatus.neque malus.pag.121.col.2.li.vlt.pri.par.
Prædeſtinatum ſicut omne:ita omne prouiſum infallibiliter eueniit pag 133.col.2,lin.4. pri. par.
Prædeſtinati omnes ſunt electi & dilecti à Deo.pag.130.col 1. lin 44.pri.par.
Prædeſtinatorum numerus eſt Deo certus:non ſolum formaliter ſed & materialiter non ſolùm vt cognitus: ſed vt electus & præfinitus.133.li.88 pri par.
Prędeſtinatio eſt in Deo.pag. 128.col.lin,24.pri,par.
Prædeſtinatio quid propriè ſit,& eius differentia.ibidem,lin,90. pri,par.
Prædeſtinato non eſt aliquid in prædeſtinato: ſed in prædeſtinante tantum. pag 129.col 1.li,46.pri,par.
Prædeſtinatio eſt certa:non tamen neceſsitatem imponit pag. 135 col 1.li 92 pri. par.
Prædeſtinatio,quo ad pręordinationem nullo modo ſanctorum precibus iuuatur.pa.125.col.1.lin,29 pri. par.
1 Prędeſtinatio quid eſt.q.24.art.1.pag.191.ter par.
2 Prædeſtinatio vt reſpicit prædeſtinata,quid præſupponat q. 1 art 3.ad 1.pag 5. ter. par.
3 Prædeſtinationis effectus dupliciter,q.1.art.3.in reſponſione ad dubia,pag 6. ter. par.
4 Prædeſtinatio his propheticæ quomodo compleatur.q 30.art. 1 pag 153.ter par.
Prædeſtinatione duo ſunt,ſcilicet præordinatio & effectus pag. 135.col.1.li. 25 pri par.
Prædicare in peccato mortali an ſit peccatum mortale. q. 187. art.1.pa.656.ſec.ſecun.par.
3 Prędicandi actus eſt de numero actuum conſecratorum q.64. art.6.ad 1.pa 291 ter. par.
Prædicationis modus medius inter vniuoca & æquiuoca.pa.70. col. 1.lin.89.pri.par.
1 Prædicator verbi Dei quæ debeat cauere quæſtio. 40. art.3. pag.200. ter. par.
Prędicatores peccant dicendo ridicula inter prędicandum verbum Dei.q 168.art.1.pag.580. ſec ſecun.par.
An ſtipendium ſuſtentationis ſub pacto ponere liceat ſacerdotibus prędicatoribus,& diuini cultus miniſtris.q.100 art. 2,3.& 4.p.353.354.& 356.ſec.ſecun.par.
Pręlati eccleſię quomodò peccent dando bona eccleſiæ. qõ.43. art.8.pa 152.ſec. ſecun par.
An quando factum eſt notorium, ſed neſcitur autor, nec habentur iudicia teneatur reus ſe reuelare prælato pręcipienti,vt ſi quis ſciuerit reum reuelet eum.quęſtio 69.articul,1. & 2.pa. 236.237. ſec.ſec.par.
Prębyteri an ex parte curę quam ſuſcipiunt, ponantur in ſtatu perfectionis.q.184.art.6.pag.641.ſec ſecun. par.
Presbyteri curati an ſe habeant ad Epiſcopum ſicut balliui,& prępoſiti ad regem q.64.ibi.
Presbyteri curati habent curam animarum, ſed non principaliter q 184.art.8 pag.633.ſec.ſec. part.
Prgſentia in agentibus corporalibus & ſpiritualibus quotuplex ſit.pag.39.col 1.li.90. pri. par.
Prgſentiarum enumeratarum in materia angelorum in loco exiſtentium,quę certę ſint:& quæ ambiguę,pag 238. colum. 1, lin 15.pri. par.
Prgſumptio non eſt vitium:quia nimis ſperet in Deum: ſed quia ſperat bonum excedens propriam conditionem,quęſt. 64.ar. 4.pa.191.pri ſec. par.
Prgſumptio an diminuat diuinam virtutem,quęſtio 21. artic. 1. pag.72.ſec.ſecun.par.
An eſſet prgſumptuoſum quod aliquis in ſtatu imperfectę virtutis attentaret aſſequi ſtatim ea quę ſunt perfectę virtutis.q. 130.art.1.pa.445 ſec.ſecun. par.
Prgſumptio quomodo opponatur magnanimitati & charitati.q. 130 art 2.ibid.
Prgteritum dupliciter ſumitur,ſcilicet formaliter & denominatiuè pag.159.col.2.lin.46.pri,par.
Prgterita non fuiſſe diuinę voluntati non ſubiacet.ibidem. lin. 71.pri.par.
Primum quandoque ſumitur vt notat ordinem prioritatis cęterorum efficientium reſpectu:quandoque ſumitur vt ſignificat ſecundum quod ipſum.pa. 67.col.1.li.12.pri.par.
Primo alicui conuenit,quod ſibi non propter aliud & aliis quiſque propter ipſum conuenit.q.109.art,6.pag. 360.pri ſe.par.
Princeps vel iudex poteſt dupliciter emendare quod nocet proximo & quando eſt ei obediendum.quęſtio.66. artic. 5.1.pa. 228. ſecun, ſec. par.
Princeps. Eadem eſt virtus boni viri & boni principis,quęſt,92. art,1.pag.117 pri ſec. par.
Principium. Sicut in ſpeculatiuis pręter prima principia communiſſima inueniuntur propria principia per ſe nota,ita in practicis præter cōmuniſſima præcepta prima ſunt propria pręcepta etiam prima in illo ordine: ita quod ſecundum vnumquemque inclinationis naturalis gradum ſunt aliqua pręcepta prima,vt principia propria per ſe nota, & reliqua præcepta ſecunda:vt concluſiones ex eis dependentes, quæſt 94. artic,1.pag.194.pri ſec par.
Principium quomodo confuſè ſupponat pag. 179.colum,1.lin. 13. prima parte.
Principio non conuenit perfectio.p.29.col.2.li 17. pri. par.
Priuatio quomodo magis & minus propter diuiſionē ſuſcipiat. pag 52.col.1.lin 64.pri.par.
Priuationis & defectus ratio conſiſtit in receſſu à perfecto.q.22, arti.2.pag.77.pri.ſec. par
Quędam priuatiuè oppoſita habent medium:quia priuatio conſiſtit in priuari,ac per hoc non tollit totum oppoſitum.q.18. artic.8 ad 1.pag.60.pri ſec.par.
Prius ſecūdum ſenſum iudicamus magis commune quàm minus commune pag 387.col.1,lin.5. pri.par.
Prius & poſterius an ſint de ratione ordinis. quęſtio, 26.art. 1. pag.97 ſec. ſecun par.
Proceſſio in diuinis quomodò ſumatur:& multi alij termini.pa. 146 col.1.lin. 86 pri par.
Proceſſio ſecundum actionem ad extra. an in infinitis creaturis ſit propria,pag.145.col.2.li.35. pri.par
Proceſſio duplex eſt pa.141.col.1 li.vlt. pri.par.
Proceſſio nulla in diuinis eſſe poteſt niſi verbi & amoris, 148. li,69.pri.parte.
Proceſſio amoris in diuinis non eſt generatio. pagio,147. col.2. lin.

lin.54.pri par.

Proceſsio in diuinis per modum amoris procedit aut ſpecies, ibid.li.56.pri.par.

Proceſsionis amoris de ratione an ſit in primo modo dicendi per ſe:ao in ſecundo.pag.146.col.2.lin.15. pri. par.

Proceſsiones an propriis rationibus diſtinguantur.pag. 148 co. 1.lin 50.pri.par.

Proceſſus ſancti doctoris circa ſpecies intelligibiles ab immaterialitate abſolutè ad immaterialitatem talem qualis: an in materia angelorum ſibi contrarius videatur.pag.330. col. 2. lin.24. pri. parte.

Proceſſus ſancti doctoris, ſcilicet ſub communi ſe habere ad formam. &c.an ſophiſticus videatur.pa.17.col.2.li. 80. pri.par.

Proceſſus ſancti doctoris de ſpiratione & proceſsione: in diuinis perſonis an nullus ſit. Et an contradictoria implicet.pag.158. col 1.lin.50. pri. par.

Proceſſus ſancti doctoris in materia cognitionis angelorum ex parte rerum materialium an procedat ibi.col.2.li.92.pri.par.

Proceſſus ſancti doctoris ſecundum proportionalitatem angelorum ad corpora cœleſtia an ſuper aliqua ratione fundetur. pag.268. col.2.li.96.pri.par.

Proceſſus ſancti doctoris artic.5.q.85.an ſit ſophiſticus & ſecundum accidens peccet.pag.387.col.1.li.47.pri par.

Proceſſus ſancti doct. an intentum habeat: quando dicit, quod intellectus noſter cum rebus generalibus proportionaliter ſimilitudinem habet, 389 col.1.li. 19.pri.par.

Proceſſus ſancti doctoris à deſtructione antecedentis ad deſtructionem conſequentis quomodò valeat, pag. 242. colum. 2. lin.6.pri. par.

Proditionem paratam ſciens clericus an debeat, & poſsit reuelare ſine nota irregularitatis.q.33.art.7.p.125 ſec. ſecun.par.

1 Productiò. Naturalis modus productionis alicuius diuerſus penes hoc quod eſt produci in corpore vel extra, & ante corpus arguit diuerſitatem naturę rei productæ, quęſt.6.artic.3. pag.48 ter. par.

Productio alicui poteſt dupliciter cõuenire produci neceſſario à pluribus perſonis diuinis.p.174.col.2.lin.5. pri par.

Proceſsionem faciens religionis in peccato mortali an quando ad cor rediens contritus conſequatur indulgẽtiam plenariam q.189 art.9.pag. 675. ſecun.ſec.par.

Progreſſus ſancti doct.an diminutus videatur in oroiſsione difficilis quæſtionis. Nunquid ipſa anima per ſpecies intelligat, pag.173.col.2.li.59.pri par.

Proportionalis ſimilitudo ſancti doct. quomodò declinet à forma intelligibili ad bonum per illam apprehenſum.pa. 110. col.1. li.80. pri.par.

Proportio inter lumen gloriæ, & diuinam ſubſtantiam quid ſit. pag.58 col.2.li.1.pri par.

Proportio inter genus humanum & vniuerſum elicita ex ratione ſancti doct. quomodò valeat: & alia quæ fuerunt impugnata.pag 132.col.1.li.57. pri.par.

1 Propoſitio affirmatiua falſa ex repugnantia terminorum, quomodo fiat vera.q.16.art.10.pa.895.ter.par.

Propoſitio iſta, Deus non generat, an vera ſit.pag.185.col.1. lin. 93.pri.par.

Propoſitio iſta, Defectus aſsimilatur formæ agentis: per quam agit quomodo vera ſit.p.194.col.2.li.74. pri.par.

Propoſitio iſta, In quocunque genere perfectum inuenitur: in eodem debet perfectum præexiſtere: quomodò verificetur. p. 234.col.2 li.83.pri.par.

Propoſitio iſta, Angelus eſt in loco per modum continentis perfecti an neceſſaria eſſe videatur.pa.242.col.1.li.63. pri.par.

Propoſitio cauſalis ſancti doct. quod continuitas ex magnitudine: ſeu ſpatio in motum redundet; per hoc, quod mobile illi magnitudini commẽſuratur: an vera ſit ibi.col.2.li.14. pri. p.

Propoſitio illa ſicut obiectum ad potentiam: ita ſubiectum ad ſcientiam, quomodo intelligatur.pa.8.co.1.li.93.pri. par.

Propoſitio per ſe nota dicitur: quæ ex ſolis propriis terminis nota eſt: euidentia certa & infallibili.p.12 col.1.lin.86.pri.par.

Propoſitio per ſe nota cur per ſe dicatur, videlicet an quemcunq; alium modũ excludat: & quomodò.pa.12.col.2.li.18. pri. par.

Propoſitio omnis: cuius prædicatum cadit in ratione ſubiecti in via ſancti doctor. eſt per ſe nota: ſed non econuerſo, ibidem.li. 37.pri. par.

Propoſitio iſta, primum eſt cauſa medij: quomodò intelligi habeat.pa.14.col.4.li.91. pri par

Propoſitio iſta, Nullum corpus mouet non motum quomodo intelligatur.p.16.col.2 li 34.pri.par.

Propoſitio iſta, Præexiſtere in virtute cauſæ agentis non ex præexiſtere imperfectiori: ſed perfectiori modo: quomodo intelligatur.pag.14.col.1.lin.48. pri. par.

Propoſitio per ſe nota quotuplex ſit.pag.12.col.1.li.87.pri.par.

Propoſitio iſta: Deus eſt: eſt per ſe nota: ſecundum tamen ſe, non nobis.pag 13.col.1.li.4. pri. par.

Propoſitio iſta, Deus eſt: quibus viis probetur.pag. 14. colum. 1 lin.87.pri. parte.

Propoſitio iſta, Agens oportet coniungi ei. in quod mediatè agit quomodo vera ſit.pag.38 pri.par.

Propoſitio iſta, Sicut res intelligitur: ita & nominatur: quomodò diſtinguantur pag.65.col.1.li.70.pri.par.

Propoſitio iſta, Quicquid Deus ſciuit, &c. quomodò vera ſit pa. 93.co. 2.li.3. pri.par.

Propoſitio iſta. Quæcunque Deus ſcit; de neceſsitate ſcit: quomodò intelligatur.pag.213.col.2.li.32.pri.par.

Propoſitio iſta ſancti docto. Nihil aliud ab actu puro eſt actualitas: an & quo pacto probetur & verificetur, ibid.colum.2.lin. 93.pri.par.

Propoſitio iſta ſancti docto. Intelligere ſubſiſtens nõ poteſt eſſe niſi vnum: an vera ſit.pag.247.col.2.li.48. pri.par.

Propoſitio iſta, Quicunque intelligit: ex hoc ipſo, quod intelligit: procedit aliquid intra ipſum quomodo intelligatur. pag.143. col.2.lin.82. pri.par.

Propoſitio iſta, Cõceptio rei intellectæ ex vi intellectiua: & eius notitia procedit qualiter intelligatur.p 144.co 1.li.37.pri.pa.

Propoſitio iſta ſancti docto. Diuerſitas actuum potentiarum diuerſitatem exigit, quomodo intelligatur.pag.250. colum. 2. lin.53. pri par.

Propoſitio iſta ſancti doct. Quanto angeli Deo ſimiliores exiſtunt: tanto per pauciores ſpecies intelligunt: an vera ſit. pag. 256.col.1.lin.91.pri par

Propoſitio iſta ſancti doct. Quæ ſunt diſperſa in inferioribus: in ſuperiori adunantur. quomodo intelligatur. pag 262.col.1.li. 95.pri. parte.

Propoſitio iſta, Vnum quodque eſt intelligibile in actu: ſecundũ quod eius ſimilitudo eſt in intellectu: an & in quibus locum habeat.pag.267.col 2. li.1. pri.par.

Propoſitio iſta ſancti doct. Semper prius ſaluatur in poſteriori: quomodo ſumatur.pag.275.col.2.li.43.pri.par.

Propoſitio iſta ſancti doct. Vnum quodque: quod eſt alterius: magis diligit ipſum quàm ſeipſum, quomodo ſaluetur. pag.278. col.1. li.42.pri. par.

Propoſitio iſta, Omnis virtus: quæ non eſt ſua regulata rectitudine actus, declinare poteſt: an falſa ſit. pa.285.c.2.li.56. pri.pa.

Propoſitio iſta, Si potentia per ſe reſpiceret vnum contrariorum vt obiectum, oporteret alterum ad aliam potentiam pertinere quomodo verificetur.pag.542.col.1.li.68. pri.par.

Propoſitio iſta ſancti doct. Medium & concluſio ad eandem potentiam pertinent quomodo intelligatur.pag.358.colum.2. lin.95.pri.par.

Propoſitio iſta ſancti doct. Actus rationalis de vno in aliud procedens hoc de principio ſeu medio ad concluſionem eſt vt motus quomodò intelligatur ibid.col.2.li.85.pri.par.

Propoſitio iſta, Vnum quodque ſe habet ad formã quæ eſt principium actionis quæ ad actionem ipſam an vera ſit in formis voluntariè principiantibus.p.378.col.1.li.41.pri.par.

Propoſitio iſta ſancti doctor. Quod ad omne opus melius viro per alium virum adiutorium præſtatur, quam per ipſam fœminam: generatione tamen excepta: an vera ſit.pag. 413. col. 2.lin.91.pri.parte.

Propoſitione in iſta ſancti docto. Quodlibet abſtractum ſubſiſtens eſt vnum tantum, de quali abſtracto intelligatur. ibid. lin 7.pri.parte.

Propoſitiones iſtæ ſancti doct. Impoſsibile eſt aliquid in aliquo tempore quieſcere, & in vltimo inſtanti illius temporis aliter ſe habere & omne quieſcens in aliquo tempore, in quolibet inſtanti illius tẽporis eodem modo ſe habet, an gratia formæ vel materiæ veræ ſint p.245.col.1.li. 34. pri.par.

Propoſitiones ſancti doct. Circa probationem intellectionis, ſeu cognitionis angelorum quo pacto intelligendæ ſint, formaliter. ſaut materialiter p.246 col.2.li.67.pri. par.

Propoſitiones affirmatiuæ veræ de Deo formari poſſunt. pag. 78.col.2 li.2. pri.par.

Propoſitiones impropriæ non ſunt in diuinis extendendæ, ſed exponendæ.pag.162.col.1.li.57.pri. par.

Propoſitionum quatuor ſancti doct. differentia. pag. 114. col. 2.lin.78.pri. par.

3. Propheta. Ad prophetæ rationem quid requiratur.q.6.art.4. pag 54 ter. parte.

Propheta an maior fuerit Moyſes quam Dauid quæſt. 174.art. 4 p.277.ſec.ſecun.par.

Propheta excellentiſsimus an fuerit Moyſes ibi.

Prophetæ quando ex inſtinctu errant, an corrigantur à ſpiritu ſancto.q.171.art.5.pag 591.ſec. ſecun. part.

Notanda contra nouos prophetas, & ſpecialiter contra quendam Amedeum.q.175.art.5.pag.107 ſec.ſecun.par.

Prophetæ veri alia conditio quantum ad promulgationem prophetiæ.

phetiæ.q.173.ar.3.1.pa.606.ſe.ſec.p.
Prophetæ veri quo ad duo habent euidentiam.q.173.art.4.ibid.
Prophetarum ſimpliciter & dæmonum differentia.q.172.ar.5.pag.596 ſe.ſec.p.
An hi qui creduntur prophetæ audiendi ſint in his quę dicunt ſe habere ex ſpiritu prophetiæ.q.175.articulo 6.3.pag 608.ſe.ſec.par.
In prophetis non ſit aliqua alienatio à ſenſibus cum aliqua inordinatione.q.173.art.3.pag 600 ſe ſec.p.
Prophetia quantum differat à ſomniis & melancholicis apparitionibus.q.172.art.1.pag 593.ſe ſec.p.
Prophetiæ an multæ ſint ſpecies.q.174.articulo 1.pag.600.ſe.ſec.par.
Ad prophetiam veram quæ requirantur q.171.art.1.4.p.588.ſe.ſec.par.
Prophetiam exigere naturalem diſpoſitionem intelligitur dupliciter.q.172.ar.3.pag.595.ſe.ſec.p.
Prophetiam impedit malitia morum.ibi.
Prophetica certitudo qualis ſit.quæſtione eadem artic.5.p.596.ſe.ſec.p.
Prophetica illuminatio an ſit ab angelo quo ad ipſum lumẽ propheticum an non.q.172.art.2.pag.694.ſe ſec.p.
An detur quintum ſecundum quod reuelatio prophetica ſit præter quatuor in litera enumerata.quæſt.173 articulo 3.pa.598.ſe.ſec.par.
Propheticum lumen non eſſe habitum an bene probetur.q.171.art.2.pag.590 ſe.ſec.p.
Proficiendum. An omnes teneantur habere intenſionem ad proficiendum in charitate vſque ad perfectam charitatẽ.q.180.art 8.2 pag 614.ſe ſec.p.
Progreſſus literæ circa motum circularem animæ noſtræ qualis ſit.q.180.art.6.2.pag.618.ſe.ſec.p.
Promiſſio ſine voto an ſit obligatoria in foro conſcientiæ.quæ.88.art.1.pag.294.ſe.ſec.p.
Promiſſio poteſt dupliciter accipi.quæſtione 88 art.5.pag.304.ſe ſec.p.
Propoſitio aliqua quomodò contraria eſt ſecundum ſe fidei, & non quo ad nos q.11.art.1 pag 46.ſe.ſec.p.
Propoſitio nulla ſecundum ſe eſt hæretica ibi.
Proprietates eſſe in perſonis: tranſitiuè & intranſitiuè intelligi poteſt.pag.289.col.1.lin.2.pri.p.
Proprietates ſunt perſonæ: & in perſonis.190 col 1.lin.88.pri.p.
Propoſitio iſta ſancti doct. Proprietates cõſtituunt perſonas: ſeu ſecum ſuppoſita ferunt inquantum ſunt ipſæ perſonæ: an ſingularis ſit.pag.193.col.3.lin.66.pri.p.
Proprietates in diuinis an diſtinguere oporteat pag.164.col.1.li.55.pri.p.
Proprium. Alia eſt diſtinctio proprij à proprio & proprij à communi: commune enim non diſtinguitur contra proprium per aliquod poſitiuum in ſe quod non ſit in proprio: duo autem diſparata diſtinguuntur ab inuicem ſuis poſitiuis diſtinctiuis. quorum vnum alterum: reliquum conſtituit. quæſtione 25.articu.1.pag 84.pri ſe.p.
Proprium & per eſſentiam quomodò diſtinguantur & determinentur.pag.33.col.1.lin.40.pri.p.
Proprium quomodò ſumatur pag.77.col.1 13.pri.par.
Propriè dupliciter capitur: vno modo vt diſtinguatur cõtra cõmuniter: alio modo vt diſtinguitur contra metaphoricè.pag.67.col 1.li.12.pri.par.
Proſecutio per ſe ſibi vendicat bonum.& econuerſò: & ſimiliter fuga per ſe ſibi vendicat & malum & econuerſò.qõ.42.ar.1.p.127.pri ſec.par.
Prouidet omnibus Deus immediatè quo ad ordinis rationem.ibid li 12.pri.par.
Prouidet Deus per aliqua media quantum ad executionem.ibi.lin.3.pri.par.
Prouidentia dum ponitur pars prudentiæ, an idem ponatur pars ſui.q 49.art 6.3.p.171.172.ſec.ſec.p.
Prouidentia diuina quibuſdam neceſſitatem imponit: non autẽ omnibus.p.127.col.1 lin.79.pri.par.
Prouidentiæ diuinæ omnia ſubiacent: non tantùm in vniuerſali ſed etiam in ſingulari.125.col.2.li 51.pri.par.
Prouidentiam eſſe in Deo neceſſe eſt.pa.125.col.1 li.1.pri.par.
Prudentia eſt in intellectu vt ſe extendit ad ſingularia. Vbi intellectus dicit ſeipſum.& connotat cogitatiua, quæ eſt ratio particularis. Vel prudentia eſt in intellectu principaliter & in cogitatiua & memoratiua ſecundariò, quæſt.57.artic.4.p.169.pri.ſec.par.
Prudentia eſt recta ratio agibilium appetitu recto particularis finis facta & firmata.q.58.art.5.p.174.pri.ſec.par.
Prudentia eſſentialiter pendet ab appetitu recto, quia proprius actus prudentiæ eſt rectè præcipere circa agibilia, conuenit enim ei vt diſtinguatur à ſuis partibus, & eſt cõſummatio cæterorum actuum, ſicut autem præcipere non eſt intellectuale quin dependeat ab appetitu (præcepit enim quilibet volenti) ita rectè præcipere ſibipſi in moralibus non eſt niſi à recto appetitu. Ibidem.
Prudentia quia eſt in ratione vt ſubſtat appetitui, ideo appetitus affectio corrumpit æſtimationem prudentię & redundando in rationem vt eius ſubiectum, & non corrumpit æſtimationẽ artis & geometrię.q.58.art.5 p.174.pri.ſec.par.
Prudentia directiua in omnibus moralibus virtutem actibus eſt vna ſecundum ſpeciem ſpecialiſſimam: recta ſiquidem ratio agibilium iudicat inter agibilia diuerſarum virtutum moraliũ ergo eſt vna reſpectu omnium virtutum moralium. quæſt.60.art 1.ad 1.p.167 pri.ſec.par.
Vnitas ſpecifica rationis formalis veri obiecti prudentiæ, ex parte obiecti attenditur penes vnitatem rationis formalis quod eſt contingens agibile, ex parte verò ſubiecti vnitas iſta attenditur penes vnitatem modi iudicandi, ſcilicet penes diſpoſitionem appetitus Ibidem.
Prudentia infuſa nec inquantum virtus nec inquantum prudentia poteſt eſſe ſine charitate: quia inquantum prudentia dependet magis ab vltimo quàm à finibus proximis: & propterea ſicut non poteſt eſſe ſine moralibus infuſis à fortiori non poteſt eſſe ſine charitate.quæſt.65.articulo 4.pag.197.Palet.pri.ſec.par.
Prudentia an ſit principium in ratione vel in cogitatiua.q.47.ar.3.3.pag.162.163.ſec.ſecun par.
Prudentia an recipiat agibile ſub ratione veri vel boni quum vtrunque in litera dicatur ibid.
Prudentia an dictet finem virtuti morali.ibid.
Prudentia an ſit virtute morali ſuperior.cum ſit de his quæ ſunt ad finem.q.47.art.5.3.ibid.
Quomodò prouidentia inuenitur medium in virtutibus moralibus.q 47.art.7.pag.164.ſec.ſecun par.
Differentia inter medium & finem moralium virtutum.ibid.
De qua prudentia (monaſtica an politica) eſt ſermo, quum decernitur eſſe in principe tantùm architectonicè.queſt.47.art.12 pag 167.ſec.ſecun.par.
Prudentia an ſit in peccatoribus.q.47.art.13.ibid.
Prudentia imperfecta propter pręcepti defectum quomodo nõ eſt niſi in malis.ibid.
Prudentia quare non poteſt eſſe homini naturalis. queſtio.47.art.15.p.174.pri ſecun.par.
Prudentia an bene conſilietur imperatiuè.quæſtione 51.art 2.1.pag.175 ſec.ſecun.par.
Prudentia an ſit directiua omnium virtutum.quæſtione.45.ar.1.pag.158.ſec.ſecun.par.
Prudentiæ certitudo duplex. quæſtione 47. articulo 3.3.pagina 163.ſec.ſecun.par.
Prudentiæ pars quę eſt cautio ad quod malum vitandum ponatur.q.49.art.7.& 8.pag 172.ſec.ſecun.par.
Prudentiæ pars quæ eſt eubulia an ſit in eo qui eſt peccator. qu.51 art.1.pag.175.ſec.ſecun par.
Prudentiam non eſſe in iuuene nec in actu, nec in habitu, quomodò intelligatur.q.47.art.14.ad 3.pag.168 ſec.ſecun.par.
Prudentiam œconomicam an peccator habere poſſit quæſtio.51.art.1.pag 175.ſec ſecun par.
Prudentiam dirigere virtutes morales etiam in præſtituendo finem quomodo intelligatur q.66 art.3.pa.199.pri.ſecun.par.
Puella. An ſtupri ratio inueniatur in puella virgine ſpontaneę de voluntate parentum violata, vt ſic acquirat dotem pro matrimonio.q.154.art.6.pag.521.ſec.ſecun.par
Pueri Infidelium an ſint inuitis parentibus baptizandi, ad Scot.q.10.art.12.pag.45.ſec.ſecun.par.
Pueri Iudęorum & aliorum infidelium ſeruorum, an ſint inuitis parentibus baptizandi.ibid.
Pueri mox nati in ſtatu innocentiæ habuiſſent virtutem motiuã membrorum ſufficientem: non ad quoſlibet actus ſed puerilię conuenientes.p.432.col.2.lin.5.pri.par.
Pueri in ſtatu innocentiæ non fuiſſent nati confirmati in iuſtitia pag.433.col.1.lin.86.pri.par.
Pueri in ſtatu innocentiæ nõ naſcerentur perfecti in ſcientia, ſed abſque difficultate eam acquiſiuiſſent pagina 434.col.3.lin.17.pri.par.
Pueri in ſtatu innocentię non habuiſſent perfectum vſum rationis, ſed ad opera puerilia idoneum.ibid.li.43.pri.par.
Pulchrum eſt quędam boni ſpecies.quæſtione 27.arti.1.pa.88.pri.ſecun.par.
Punctum motum ſicut dicitur cauſare lineam: & tamen in nullo genere cauſæ cauſat illam ineſſe. ita nunc ſtans dicitur cauſare æternitatem non in eſſe reali ſed in eſſe cognito, pag.45.c.2.li.74.pri.par.
Puſillanimitas primum & tertium membrum in litera poſita, an coincidant q.133.art.2.p.452.ſec.ſecun.par.

Q

QValis in anima poſita ſecundum Scotum corpus poſſibile præſeruare non poteſt quin ipſum patiatur.p.438.col.1.lin 43.pri.par.
Qualis vnuſquiſque eſt ſecundum appetitum,talis ei videtur finis quo ad perſequutionem:quæ conſiſtit in præcepto.quæſt.58.art.5.p.174.& q.59,ar.5.pag.80.& q.77.art.1.pag.245.pri.ſec.p.
Quantitas duplex molis ſcilicet,& perfectionis.pag.32.col.2.lin.vlt.pri.p.
Quantitas an ſit vnum accidentium ſequentium formam ſubſtãtialem pag.95.col.1.lin.25.pri.p.
Quantitatis paſsio an infinitum ſit,ibi.lin.76.pri.p.
Quantitas ſecundum rem an in Deo ſit.pag. 153.col. 1.lin.24.pri.par.
Quantitas continua quomodò intendatur in rarefactione. quæ.24.art.5.1 p.84.ſe.ſec.p.
Quantitati conuenit eſſe maiorem & minorem in eadem ſpecie nõ ex hoc quod eſt participabilis à ſubiecto, ſed ex hoc ipſo quod participat naturam materiæ. quæſt. 52.art.2.pag.152.pri.ſe.p.
Quatuor concreata eſſe dicuntur.p 105.col.2.li.35.pri.p.
Quædam non inconuenit dici ad aliquid ſecundum nominã ſpecifica,quæ non dicuntur ad illud ſecundum nomina generica.pag 192.col.2.lin.9.pri.p.
Quæſtio quid eſt,quando ſequatur quæſtionem eſt.pag.14.col.1.lin.63.pri.par.
Quæſtio de creatura an miſceri debeat quæſtioni de naturæ diuinæ perfectione.pag.24.col.2.lin.80.pri.p.
Quæſtio de bono in communi cur à ſancto doctore fiat. pa.25.col.2.lin.18.pri.par.
Quæſtio de neceſsitate ſcientiæ vel præſentiæ Dei futurorũ reſpectu quotuplicitur diſcuti poſsit.p.90.col.2.li.79.pri.p.
Quæſtio quæ à Scoto mouetur circa voluntatem abſolutam & noſtram,ſcilicet quò ad habitudinem voluntatis abſolutæ volitorum reſpectu,pag.366.col.2.lin.85.pri p.
Quæſtioque à ſancto doct.mouetur de cognitione omnium corporum,non autem de cognitione ſimpliciter an ſit contraria queſtioni quam mouet de omnium cognitione ſimpliciter.p.377.col.2.lin.5.pri.p.
Queſtio an eſt.Re aliqua eſſe dupliciter quæritur. primò vt ſciatur ipſum eſſe & ſic oportet primò poſt quid nominis querere an ſit ſecundò vt ſciatur quare eſt,& hec queſtio eſt poſterior queſtione quid eſt quoniam prius oportet ſcire quidditatem in ſe quàm vt cauſam eſſe rei.queſtione 49.articulo 4. pagin.144.pri.ſe p.
Quidditas cur proprium intellectus obiectum eſſe dicatur,106.lin.84.pri.p.
Quidditas rei materialis an ſit obiectum intellectus, vel ens.pa.38 .co.2.lin.2.pri.p.
Quidditas rei materialis ſupponitur obiectum & motiuum & adęquatum intenſiuè reſpectu intellectus noſtri pro ſtatu iſto.pagi.392.col.2.lin.82.pri.p.
Quidditates rerum naturalium ſunt ſufficientes cauſę effectuum qui naturaliter ordinati apparent.p.16.col.2.lin.59.pri p.
Quidditas quæcunque vel natura quantumcunque ſecundum rationem quidditatiuam actualis ſit:relata tamen ad eſſe potentiæ rationem habet.p.20.col.1.lin.12.pri. par.
Quidditatem ſingularitatem exiſtentiam ſeu coniunctionem vnius cum altero in rerum natura & durationem talis exiſtentiæ ſeu coniunctionis in rebus eſſe certum eſt.p 263.col.2.li.47.pri.par.
Quidditates ſimplices in cognoſcendo intellectus nõ poteſt eſſe falſus:ſed aut veritatis nullus.p.106.col.1.lin.3.pri.par.
Qui eſt de Deo attributum quotupliciter conſiderari poteſt.pag.77.col.2.lin.62.pri par.
Quod vere eſt nulli accidit vniuocè ſumptum,ſecus autem analogicè.p.23.col.1 lin.12. pri.par.
Quod & quo in materia idearum quomodò intelligantur.pa.96.col.2.lin.76.pri.par.
Quolibet proferente contraria,ſolutum eſſe ſtultum eſt . quæſt.23.in principio.p.79.pri ſec.par.
Quotiens circumſtantia.7.pri.ſec.par.
1 Quotidie.Euchariſtia.vlt.ter par.

R

RAtio in mortalibus eſt ſicut imperans & mouens , vis autẽ appetitiua ſicut imperata & mota. quæſtione 60.articulo.1.p.177.pri.ſec.par.
Mouere regulatiuè appetitum proprium eſt rationi reſpectu moralium:in ratione enim oportet eſſe legem regulatiuam appetitus,& habet mouere & imperare eo modo quo lex mouet & imperat in moralibus autem oportet legem principari & ei appetitum omnem obedire.Ibidem.
Ratio erronea non habet in ſe vnde liget,ſed quatenus acceptatur. Vnde ex quacunque cauſa non acceptatur, vel in ſe vel in applicatione non ligat.quæſtione 19 articulo 5.& 6.pagi.65.pri. ſec.par.
Ratio recta eſt duplex,quædam reſpecto proprij finis ipſius virtutis moralis ſicut medium in cibo & potu eſt finis abſtinentiæ proprius,quædam vero reſpectu finis extrinſeci:prout vita æterna eſt finis ad quem fides formata ordinat abſtinentiam.Ibidem.
Ratio eſt nobilior appetitu:quia ex ſe apprehendit in vniuerſali.id eſt,quia ex ſe reſpicit res ſecundum ſe eleuatum, in quo vniuntur omnia particularia quæ in re diuiſa ſunt: appetitus verò tendit in res quæ habent eſſe particulare: vniuerſale autẽ altioris eſt ordinis &c q 66 art. 1.p. 1 [illegible].pri ſec.par
Ratio formalis obiecti in ſcientia eſt duplex altera ſcilicet obiecti vt res,altera obiecti vt obiectum:vel altera vt quæ: altera ſub qua.p.4.col.2.lin.36 pri.par.
Ratio formalis ex parte noſtri quomodò intelligatur. quæſtione 1.arti.6.p.7 pri. ſec.ſec.part.
1 Ratio ſuperior animæ Chriſti in eius paſsione,an pateretur ex parte obiecti.p.46.art.7.p.220.tert par.
Ratio quam ſignificat nomen an ſit intellectus conceptio de re ſignificata.p.67.col.2.li.80.pri par
Ratio eadem eſt quo ad caſus agentes & formales quo ad vniuerſalem extenſionem.p.115 col.2.lin.36.pri.par.
Ratio iſta ſancti doctoris forma alia ſi præter animam intellectiuam præexiſteret,anima non daret eſſe ſingulariter,&c.an procedat:& an Scoti motiuum contra ipſam valeat.pagi.333.colum.1.lin 89.pri.par
Ratio ſancti doctoris in reſponſione ad quartum,&c,nunquid euacuet vim argumenti Auerrois,vel in æquiuoco laboret. pa.330.col.2.lin.fin.pri.par.
Ratio ſancti doctoris ad probandam cauſalitatem ſubiecti proprij accidentis reſpectu,an & quomodò valeat.pag.344.col.1.li.88 pri.par.
Ratio ſancti doctoris ad probandam intellectus poſsibilitatem: quoniam non ſemper perfectus eſt an vera ſit p.352. col.2.li.38.pri.par.
Ratio ſancti doctoris ad probandam intellectus poſsibilitatem: quantum valeat.p.352 col.1.lin.64.pri.par.
Ratio ſancti doctoris probantis : quod facere intelligibilia in actu ſit opus noſtrum an vera ſit p.354.col.1.lin.53.pri.par.
Ratio ſancti doctores circa memoriam intellectiuam an ſequatur quod nulla ſit diuerſitas ſpecifica inter quoſcunque intellectus formaliter ſumptos niſi inter agentem & poſsibilem. pa.356.col.2.lin.71.pri par.
Ratio inferior & ſuperior apud Auguſtinum nõ ſunt diuerſæ potentię:ſed officiis & habitibus diſtinguuntur.pag.358.col.1.li.30.pri.par.
Ratio veri an ſit nobilior ratione boni pagi. 368 columna.2.lin.79.pri.par.
Ratio boni an ſit obiectum intellectus:bonum autem ipſum obiectum voluntatis.p.369.col.1.lin.11 pri.par.
Ratio ſancti doctoris quę probat in materia intellectionis angelorum ordinum naturalium habere : vt corpora inferiora ſint in potentia ad perfectiones ſuas.&c.corpora autem ſuperiora congenitas habeant ſuas perfectiones,an probet.p.254. col.2.lin.25 pri.par.
Ratio ſancti doct.an ſufficiens ſit : quæ probat. quod neceſſe eſt preter inferiora corpora ponere corpus cœleſte inferiorum effectuum actiuum eſſe.p.475 col.1.lin.43.pri.par.
Ratio hmana quid ſit & quotuplex pagina 10. columna 1. linea 80.pri.par.
Rationis inueſtigatio naturalis an ſufficiat ad cognitionem diuinorum naturaliter ſcibilium. queſtione 2.artic.4.1.pagi. 14.ſec.ſecun par.
Rationis ſuperioris duę ſunt operationes ſcilicet.intuitus & conſultatio & ad hanc ſecundam ſpectat deliberatio & conſenſus,& ſecundũ hanc dirigit inferiora & reflectitur ſuper ſeipſam.q.74.art.9.& 10.pag.237.pri ſecun.par.
Rationes ſeminales in materia corporali multipliciter exiſtunt.pag.474.col.2.lin.12.pri.par.
Rationes ſancti doctoris quinque viis probantes Deum eſſe: ad quid concludendum afferri poſſunt.p.14.col. 1.li.97.pri.par.
Rationes quomodò oſtendunt poſsibilitatem logicam eorum quę ſunt fidei q.2.art.10.ad 2.p.18.ſe ſecun.par.
Rationes duæ formales licet ſe habeant conuertibiliter vt ſubiectum & paſsio,non tãmen in vnitatis gradu conuertibiliter ſe habent.p.5.col.1.li 89.pri.par.
Rationibus in æternis omnia dupliciter cognoſcuntur , ſcilicet obiectiuè vel caſualiter.p.79.col.2 li 95.pri.par.
Rationibus in æternis obiectiuè ſecundum præſentem ſtatum,anima nõ cognoſcit omnia:ſed bene anima beata p.380.c.1.li.1.

lin.1.pri.par.
Relationibus in æternis cauſaliter: ſed non ſolis anima non cognoſcit omnia,ibi.li.8.pri p.
Rationalis natura inquantum cognoſcit entis & boni rationem vniuerſalium,an habeat immediatum ordinem ad vniuerſale eſſendi principium q.2.ar 1.pag 13 ſe.ſec.p.
A rationabilibus creaturis iuſtè exigitur quod credant ſupernaturalia & illis conformia operentur.q 2 art.3.ibid.
Rapere vel furari an liceat Chriſtiano ſeruum infidelis.q.66.art.8.2.pag.225.229.ſe.ſec.par.
Raptus eſt ſpecies luxuriæ diſtincta,& tamen coincidit cum ſtupro & aliis ſpeciebus luxuriæ.quæſtione 154.art 7.pag.523.ſe.ſec.p.
Raptus an dirimat matrimonium iam contractum.q.57.arti 7.ibid.
Raptus an impediat matrimonium contrahendum.q.154.artic.7.ibid.
Raptum per rapinam eſt raptoris quantum ad detentionem & non ſimpliciter.q.66.ar.3.3 pag 225.ſe.ſec.p.
Realis diſtinctio eſt in Deo ſecundum rem non abſolutam: ſed relatiuam.pag 152.col.2 lin.1,pri.p.
Recti ſecundum iuſtitiam & alias virtutes differentia.an bene aſſignetur penes commenſurationem ad agentem vel alterum.q.57 ar.1.pag 187 ſe.ſec p.
2 Reddere quomodò reddatur æquiualens Diis & parentibus.q.r.art.2.ad.ter.p.
2 Reducens aliquid de potentia in actum,eſt in actu.an hæc propoſitio ſit vera tam in cauſis principalibus quàm inſtrumentalibus q.9.ar.2.pag 70.ter p.
Regimen vnius eſt optimum reſpectu aliorum regiminum ſimplicium,non autem commixtorum &c q.65.ar.4.pagin.336.ſe.ſe.p.
2 Regi.Quum dicitur inferiora regi per ſuperiora intelligẽdũ eſt per ſuperiora non ſecundum quid,ſed ſimpliciter & abſolutè q.59 ar.6.pag.263.ter.p.
Regula topica oppoſitum meliori eſt peius:quomodò intelligatur q.142 ar 3 pag 474.ſe.ſec.par.
Regula quando in antecedente ponitur aliquid actum animæ pertinens conſequens accipiendum eſt: non ſecundum eſſe quod in ſe habet:ſed in ipſa anima:quomodò intelligatur.,pa.91.col.2.lin.74 pri p.
Regula ſubiectionis defectus non eſt culpa:ſed eam culpa ſequitur quomodò intelligatur.pagi.228.col.1.lin.36 pri par.
Regulæ cuiuſdam in applicatione an implicatio in adiecto committatur,pagina 92.col.2.lin.7 pri.p.
Religio quomodò perficit in ordine ad Deum q.81.art.1.pag.268.ſe ſec.p.
Religio an habeat vnum Deum ſub vna ratione pro obiecto vnde habet quod eſt virtus q.81.ar.3.& 5.pagina 269.271.ſec.ſec.p.
Religio an ſit prima inter virtutes morales q.81.art.6.pag.271.ſe.ſec.par
Religio quomodo non colit Deum propter ſeipſum,ſed propter nos.q.81.art.7.pagin.272 ſe ſec.p.
Religio & ſanctitas quomodò inter ſe differant q 81 art.8.ibi.
Religio an ſit nomen perfectionis.quæſtione 186.art.1.pagin 645.ſe.ſec p.
Religionis voto aſtrictus ſi nullam inuenit eum recipere volentem quid agere debeat.q 189.art.3.1.p.675.ſe.ſec.p.
Religionis nomen vnde deriuetur quæſtione 81.articulo 1.pa.268.ſe.ſec.par.
Religionis actus proprius & adæquatus quis ſit q.81.ar.2.pagin.269.ſe.ſec.p.
Religionis & charitatis ad Deum vnio quomodò ſint diuerſarũ relationum q.82.ar.2.1 pagi.273.274.ſe.ſec p.
Religionis cuiuſcunque regulæ & ſtatuta continent quatuor genera agendorum,q 186.ar.9 pa.653.ſe.ſec.p.
Religionis ſtatus etiam tempore Chriſti & Apoſtolorum fuit q.187.art.3.2 pag.659.ſe.ſec p.
Religioni nihil officit habere indeterminatam materiam.q.81.art 2.3.pag.269.ſe ſec.p.
An actus ſpectantes ad diuinam reuerentiam ſpectent elicitiuè ad religionis virtutem.quæſtione 81.arti.quarto pagi.270.ſe.ſec.par.
An inſtituentes ſine licẽtia Papæ vt aliquæ perſonæ iuxta mortem tertij ordinis viuant in communi,& profiteantur tria vota religionis ſint inſtitutores nouæ religionis: & an tales peccent & ſint puniendi.q 88 ar 1.4.p.664.ſe.ſec.p.
Religionem ingreſſurus quæ & qualia debeat cogitare.q 189.ar.10.ad vltimum.p 682.ſe.ſec.p.
Religionem habere quoſdam proprios & immediatos actus,quomodò intelligatur.quæſtione 81.articulo 1.1.pag.268 ſecun.ſec.par.
Religionum ordinatarum ad contemplandum & contemplata prædicandum modus paupertatis an ſit bene aſsignatus.quæ.188.art.7.pag 669 ſe.ſec.p.
Religioſus tranſiens de vna religione ad alteram an ſit apoſtata.q.11.ar.3.pag.49.ſe ſec.p.
Religioſus in conſulto prælato vagans an ſit apoſtata ibi.
Religioſus an teneatur ſuccurrere patri nõ valenti ſine ipſo viuere.q.101.art.4.pag.362.ſe.ſec.p.
Religioſus factus Epiſcopus an teneatur habere ſpeciem ſuæ religionis & bibere cum duabus manibus, & alia ſimilia.q 185.art.8.pag.644 ſe.ſec.p.
Religioſus factus Epiſcopus an ſubdatur vinculis cenſurarum ſuæ regulæ.ibi.
Religioſus quomodò intelligatur in ſtatu perfectionis eſſe.quæ.185.ar.5.3.p.641.ſe ſec.p.
Religioſus qui contẽnit ea quæ conſequuntur ad perfectionem charitatis an peccet mortaliter.quæſt.186.artic.2.pag 646.ſe ſec.p.
Religioſus an plus mereatur faciendo ex obedientia quæ magis ſibi diſplicent quàm faciendo quæ non diſplicent.q.ead.ar 5.5.p.650.ſe.ſec.p.
Religioſus tranſgrediens præceptum Dei contentum in regula an plus peccet quàm tranſgrediens præceptum Dei non contentum in regula cæteris paribus.ibi.
Religioſus an peccet ex negligentia, libidine vel contemptu in his quæ aliis religioſis non ſunt peccata.quæſtione 186.artic.9.p.653.ſe.ſec.p.
Religioſus abutens donis quæ ſibi fiunt vt liberius inſiſtat diuinis obſequiis,an peccet mortaliter.q.187.art.4.pag.659.ſec.ſecun.par.
Religioſus talibus illicitè vtens an teneatur ad reſtitutionem.p.659.q 187.ar.4.ſe.ſec.p.
Religioſi diuites an vituperabiliter conſumant diuitias in fabricis ſumptuoſis.q.188 art.7.2.pag.670 ſe ſec.p.
Religioſi excedunt curatos in perfectione q.184.ar.8.p.635.ſe.ſec.p.
Religioſis malis fauere eſt magnum peccatum.q.186.art.10.p.655.ſe ſec.p.
Relatio quo pacto à fundamento diſtinguatur.pagin. 31.col.1.lin.5.pri.p.
Relatio an imperfectionem dicat p.152.col.1.lin 71.pri.par.
Relatio quando eſt res naturæ:& quando nõ & alia multa de relatione.p.72.col.1.lin.65.pri.par
Relatio & origo an in modo ſignificandi differãt.190.li 5.pri.p.
Relatio quoniam actum conſequitur,an hypoſtaſes diſtinguere habeat pag.190.col.2.lin 84.pri par.
2 Relatio realis tria requirit.q.35 ar.5 pag.174.ter.p.
Relatio non omnis an ſit in intellectu,vel aliqua voluntate;aliqua verò ab imaginatiua.pag.150.col.1.lin.76.pri.p.
Relatio identitatis ſpecificæ.ſeu genericæ,eſt relatio realis mutua.ibi col.2 lin.41.pri.par.
Relatio quomodò diſtinguatur p 199.col.1.lin.83.pri p.
Relatio realiter in Deo exiſtens eſt idem eſſentiæ ſecũdum rem & non differt niſi ſecundum rationem.pag.150.colum.2 lin.82.pri p.
Relationis eſſe & eſſentiæ in Deo eſt omnino vnum & idem.ibi.lin 89.pri p.
Relatio ſubſiſtens facit diſtinctionem ſuppoſitalem, & quid dictio aliud ſignificet.191.co.2.lin.52.pri p.
Relatio in via ſancti doct.an perſonæ conſtitutiua ſit pag. 193.col.2.lin.26 pri p.
Relatio dependentiæ ad Deum in qualibet creatura quid ſit. pa.214.col.2.lin.3.pri.p
Relationis nomine quid ſanct.Thom intelligere dicatur. pagi.190.col.1.lin.91.pri.p.
Relationi vni ſecundum ſpeciem an duæ ſecundum ſpeciem correſpondere poſsint.p 164.col.2.lin 52.pri.p.
Relationem non habere cauſam actiuam propriam intelligitur de cauſalitate propria,ſic quod terminetur ad ipſam ſolam.q.55.art.1.pa.160.pri ſec p.
Relationes ſunt in genere formarum actiuarum vt apprehenſæ,quamuis non ſunt in genere formarum actiuarum vt exiſtentes.q.38.art.1,pag.102.pri ſe.p.
Relationes quædam ſunt in diuinis realiter.p 149.col.2.lin.7.& multa alia dubia de ipſis relationibus eadem.ibi.li.ſeq pri.p.
Relationes actus notionales conſequuntur.pag.192 col.2.lin.48.pri.p.
Relationes reales tantũ quatuor ſũt in Deo:ſcilicet paternitatẽ filiatio,ſpiratio,& proceſsio.152.columna 2.lin 86 pri.pag.
Relationibus perſonas conſtitui inquantum ſunt ipſæ perſonæ quid ſignificetur,: & quam vim habeat illa verba,cum illa propoſitione adiuncta abſtractũ & cõcretum.&c.pag.191.col.1.lin.25.pri.p.

Relationum vnum quonam pacto in alio eſſe dicatur. p. 264.col. 2.lin.42.pri.p.
Relationis ſpecifica ratio quomodò in eſſe ad aliud conſiſtat.pagi. 264.col.2.lin ſi pri.p.
3 Remiſsio. An aliqua culpa à Deo remittatur ſine gratia.q.87. art.4.p.410.ter.par.
4 Remiſsio peccati mortalis.remanere inordinatam conuerſionem ad commutabile bonum, quomodo intelligatur. q. 85. art.4.ad 1.pag.408.ter.par.
3 Ad remiſsionem peccati mortalis deteſtatio & diſplicẽtia virtualis ſufficiant.q.87.art.1.p.406.ter.p.
Repræſentari diſtinctè non dicitur res niſi illa conditio repræſentetur.qua formaliter in ſuo proprio & eſſentiali eſſe conſtituitur.pag 261.col.2.lin.29.pri.p.
Repræſentatiuum quantum contingit eſſe;tantum contingit eſſe
2 ipſam cognitionem.261.lin.56.pri.par.
Reprobat aliquos Deus.p.129.col.2.lin.15 pri.p.
Reprobatio quid ſit,& quo pacto ſancti doct.ratio intentum inferat ibi.lin.45.pri.p.
Reproborum numerus non eſt omnino certus. pa.154.col.2.lin. 25.pri.p.
Res in ſacra doctrina dupliciter ſigna fieri dicuntur.pag.1?.col. 2.lin.44.pri.p.
Res an ſi cauſa finalis in intentione,an in executione.p.28.co.2. lin.6.pri.par.
Res diuerſorum generum nullo modo comparabiles dicuntur: quando vt ſic accipiuntur.p.11.col 1 lin.28 pri.pa.
Res perfecta dupliciter dici poteſt,ſcilicet ſimpliciter, & ſecundum quid.ibi col.2.lin.90.pri.par.
Res graduantur ex ſuis eſſentiis in perfectione ſimpliciter non completiuè ſed radicaliter.p.33.col 1.lin.26.pri.p
Res nulla alia à Deo eſt infinita ſimpliciter:quamuis ſecundum quid infinita eſſe poſsit.p.34 col.1.lin.40.pri.p.
Res pro re ſubſiſtente: cuius tantum eſt eſſe propriè loquendo quando ſumatur.p.44.col.2.lin.94.pri.par.
Res vt in ſpeculo voluntario,an ipſo Deo exiſtant. pagin. 60. col.1.lin.?1.pri.p.
Res ſunt in Deo propriè vt in cauſa metaphoricè autem vt in ſpeculo.ibi.lin.56.pri.p.
Res infidelium quare non liceat priuata autoritate auferre. quæ. 66.art.8.2.pag.230.ſe.ſec p.
Rebus exterioribus quomodò homo:& alia animalia diuerſimode vtantur q.ead art.1.pag.238.ſe.ſec.p.
Res naturales an ab intellectu diuino dependeant:vt tamen artificiales ab humano.p.104.col.1.lin 95.pri.par.
Res ſicut ſe habet ad eſſe,ita & ad cognoſci. pag. 106.col. 1.lin. 58.pri.p.
Res eadẽ melior formaliter fieri nõ pot.p.140.c.2.li.77. pri.par.
Res eadem poteſt fieri melior accidentaliter. ibi.lin.81.pri.par.
Res qualibet à Deo facta: adhuc aliam meliorem facere poteſt. ibi.lin.85.pri.par.
Res omnis diuina an habeat quicquid inueniri poteſt infra latitudinem rationis formalis pag 200 col.2.lin.39.pri par.
Res per eſſentiam vocatur quando tres conditiones habet. pag. 209 col.1.lin.93.pri p.
Res infidelium an poſſint auferri tanquam ab iniuſtis poſſeſſoribus.q.76 ar.8.2.pag 231.ter.p
Res cuius ſpecies intelligibilis eſt ſimilitudo: eſt quod primo intellectus intelligit.p.385.col.2.lin.62.pri.p.
Res quaſdam in eſſe mediantibus aliquibus cauſis Deus conſeruat.pag.442.col.2.lin.91.pri.p.
Res in duplici ordine exiſtunt:quædam ſunt quibus creari conuenit per ſe:quædam vero quibus per accidens conuenit.pag. 443.col.1.lin 65.pri.p.
Res omnia naturalis accipiendo rem vt contra concurſum diſtinguitur,an habeat cauſam;ex qua neceſſario fiat pag.480.col. 1.lin 8.pri.p.
Res exterius exiſtentes, etſi ſint paruæ,an ſint multũ appetibiles vt neceſſariæ ad humanam vitam.q.66. art.2.pag. 225.ſecun.ſec.p.
Rei alienæ triplicis acceptionis diſtinctio an ſit ſufficiens. quæ. 62.art.6.pag. 21?.ſec.ſe.p.
Duæ conditiones requiruntur ad hoc quod aliquis ſit cauſa iniuſtæ acceptionis indirectè.q.62.art.7.p.21 1.pri.ſec.par.
Rei præſentia exiſtentis in loco ad locum eſt duplex,ſcilicet circumſcriptiua:& diffinitiua 237.lin.93.pri.p.
Re in qualibet duo ſunt.ſcilicet quidditas & exiſtentia.p.369.co. 1.lin.93.pri.p.
Rem alienam occultè detinens inuito domino an continuè peccat.q.66.ar.8.2.p.225.ſe.ſec.p.
Rem alienam detentam occultè contrectans an ſemper peccet. pag.ead ſe.ſec.p.
Rem propriam ſibi ab aliquo ablatam an per ſe poſſit ſine ſcandalo abſque iuris ordine recipere.q.66.articulo 5.3.pag.225 228.ſec.ſe.p.
Rem eandem non contingit melius intelligere ſi ly melius,actũ ex parte obiecti determinet. p.290.columna prima line.64. pri p.
Rem eandem melius intelligere contingit ſi ly melius actum ex parte potentiæ determinet.ibi lin 74.pri par.
Rem locatam præſentem eſſe in loco quot modis ex ſenſibilibus imaginamur p.237.col.2.lin 87.pri.par.
Rerum inuentarum multiplex differentia.q.66.arti.5.2.p.228. 225 ſe ſec.p.
Quæ lex de inuentis obliget in foro conſcientiæ.ibi.
Rerum communitatem eſſe de iure naturæ quo ad vſum poteſt intelligi poſitiuè, & negatiuè.q.66.articulo 5.2.pag.225.ſe. ſec.p.
Rerum diſtinctio ſeu multitudo ex intentione primi agentis quĩ eſt Deus.p 222.col.1.lin.49.pri.par.
Rerum cauſalitas dupliciter conſiderari poteſt, ſcilicet primo ſecundum ſe.alio modo vt eſt qualitas.pagin.85.col.2.li.81.pri. parte.
Rebus inferioribus quædam à cauſa & fortuna facta apparent. ibid.co.2 li.13.pri p.
Reſtituere debet meretrix quæ acquiſiuit ſimulatis verbis vel factis.q.62.art.5 p.209 204.ſe ſec.p.
Reſtituere quando debet prælatus qui eſt diſpenſator rerum eccleſiaſticarum.ibi.
Reſtituere an teneatur rem à domino ſuo voluntario in ſolam ſuam vtilitatem accipiens,& eam amittens.q.62.ar.6.pa.218. ſe.ſec.p.
Reſtituere an teneatur qui eſt cauſa iniuſtæ acceptionis.q.62.ar. 7.p.215.ſe.ſec.p.
Reſtituere differens propter Impotentiam an teneatur de damno quod incurrit dominus ex illa dilatione. q. 62.art.8.p.213. ſec.ſe.p.
Reſtituente vno tantum an ſocij qui inſolidum tenebãtur de neceſsitate ſalutis an teneantur reſtituere ei qui reſtituit.q. 62.ar. 6.3.p 21?.ſe.ſec.p.
Reſtitutio qualiter ſit facienda ei cui eſt facta diſtributio beneficij antequam ſit firmata.quæſtione. 62. articulo.24.p.208.ſe. ſecun.p.
An ea quæ in litera dicuntur de aſſequutione præbendæ habeant locum in aliis conſequutionibus bonorum, ſcilicet donationibus teſtamento,&c.ibi.
Reſtitutio an fieri debeat indigniori quando decreta iuſta diſtributione beneficij pro eo antequam executioni mandetur apparet magis dignis cui conferetur.ibi.
Reſtitutio cui facienda ſit quando eccleſia eſſet corrupta in capite.& malis & modis beneficia conferrentur.ibi.
Reſtitutio damni lucri ceſſantis ex pecunia mutuata an & quando debeat reſtitui creditori.quæſtione 62. art.4.1.pag. 208. ſe.ſec.p.
Reſtitutio rei iniuſtæ ablatæ an facienda ſit ei à quo accepta eſt. an ei cuius res eſt ibi.
Reſtitutio magnorum debitorum tempore iniuſti belli non eſt facienda iniuſto principi ad fouendum exercitum.ibi.
Reſtitutio quomodo facienda ſit longè poſito ignoto vel mortuo.q.62.art.5.1.pa. 209.ſe.ſec.p.
Reſtitutio quomodò fieri debeat de caſu inuentis, quorum domini ignorantur ibi.
Reſtitutio an facienda ſit domino multum diſtanti: ſi vergat in graue damnum reſtituentis .ibi.
Reſtitutio an fieri debeat ei qui eſt in extrema neceſsitate ab eo qui ei tenetur ſimiliter in extrema neceſsitate exiſtenti ibi.
Reſtitutio per confeſſorem ex qua ſequeretur criminis detectio an ſit facienda:& an teneatur aliquis ad talem reſtitutionem. q.62.art.62.p.210.ſe.ſec.p.
Reſtitutio quæ ſtatim fieri non poteſt ſine graui damno reſtituentis.an poſsit differri vt congruo tempore fiat q.62.ar.8.p.213. ſe.ſec.p.
Reſtitutionis cuiuſcunque duæ radices vniuerſales.q.62.ar.6.p. 211.ſe.ſec p.
Reſtitutionis lex ab autore data an ſit æqua.q.62.ar.6.ibi.
Quomodò circunſtantia temporis diuerſimodè ſe habet ad actũ reſtitutionis,& ad alios actus virtutis.q.62.articulo 7.pa.213. ſe.ſec.p.
Reſtitutioni obligatus & petens remiſsionem habuit gratiam an ſit abſolutus à debito reſtitutionis.vel requiratur quod rem in promptu offerat.q.62.ar.2.p.207 ſe.ſec.p.
Ad reſtitutionem inſolidum obligatis pluribus an dominus poſſit facere gratiam aliquibus,& ab vno totum exigere.q.62 ar. 6.p.21?.ſe.ſec.p.
8 Reſurgentes cum Chriſto an ad vitam penitus immortalem ſurrexerint.q.53.art.3.p.310.ter.p.

Reſurre

Reuerentia ſoli Deo debita, an ſpectet ad eius imaginem. q. 103. art. 3. 3. p. 365. ſe. ſec. p.

S

1 SAcerdoti an liceat totaliter à celebratione miſſæ abſtinere q. 82. art. 10. pag. 397. ter p.
2 An peccatum huiuſmodi omiſſionis ſit peccatum mortale. ibidem.
3 An plures ſacerdotes eandem hoſtiam conſecrare poſſunt. q. 82. art. 1. pag. 395. ter. p.
4 An ſacerdotes noui Epiſcopo eos ordinanti concelebrent: dicendo ſimul cum ipſo verba conſecrationis. q. 82. articulo 2. pag. 395. ter. p.
Sacerdotium ante legem non diuina, ſed humana determinatione dignitas erat primogeniti. quæſtione 103. articulo 1. pagi. 236. pri. ſe. p.
Sacra doctrina vt eſt, vna pro tanta ſcientia theologica ſumitur: & ſupponit pro vnitate ſpecifica ſpeciei ſpecialiſſimę. p. 4. co. 2. lin. 3. pri. p.
Sacra doctrina an ſit ſcientia altioris ordinis quam ſint phyſice ſcientiæ: & an contineat conditiones ſpeculatiuas & practicas formaliter. p. 6. co. 2. li. 67. pri. p.
Sacra doctrina quomodo maximè ſapientia inter omnes humanas ſapientias exiſtat non ſolum in genere ſed ſimpliciter: & modò ly ſimpliciter capiatur. p. 7. col. 1. lin. 96. pri. p.
Sacra doctrina quod de Deo propriiſſimè conſideret: & conſequenter ſecundum, quod eſt altiſſima cauſa: quomodò probetur ibi. lin. 95. pri p.
Sacra doctrina quãdo pro doctrina reuelatas vt eſt concluſionũ ſumi habeat. p. 2. col. 2. lin. 82. pri. p.
Sacra doctrina eſt ſcientia ſubalternatas ſciẽtię Dei, & beatorũ. pag. 3. col. 1. lin. 67. pri p.
Sacra doctrina credit principia ſibi à Deo reuelata. pag. 3. col. 1. lin. 70. pri. p.
Sacra doctrina eſt ſcientia vna. p. 4. col. 2. lin. 31. pri. p.
Sacra doctrina omnia conſiderata an in vna formali ratione cõueniãt, id eſt, diuina reuelabilitate. pag. 5. col. 2. linea 40. pri. parte.
Sacra doctrina eſt dignior ſecundum quod ſpeculatiua omnibus ſpeculatiuis: & ſecundum quod practica omnibus practicis. p. 6. col. 2. lin. 62. pri. p.
Sacra doctrina eſt maxima ſapientia inter omnes ſapientias humanas non ſolum in genere: ſed ſimpliciter. p. 7. col. 1. lin. 89. pri. par.
Sacra doctrina non arguit ad principia: ſed ad concluſiones ex principiis. p. 9. col. 2. lin. 61. pri p.
Sacra doctrina diſputat arguendo contra negantes principia eius: ſi eius aliquid concedant. ibi. lin. 65. pri. p.
Sacra doctrina diſputat ſoluendo tantùm contra negantes principia: & nihil omnino concedentes. ibi. lin. 65. pri. p.
Sacra doctrina congruè vtitur metaphoris corporalium ad diuina & ſpiritualia. pag. 11. col. 1. lin. 1. pri. p.
Sacra doctrina ſub vna litera plures ſenſus habet, ſcilicet literalẽ, & ſpiritualem. ibi. col 2. lin. 4. pri. p.
1 Sacramentum an ſit verè & ſecundum rem cauſa inſtrumẽtaliter agens ad gratiam q. 62. art 2. pag. 275. ter. p.
2 Sacramentum cauſarẽ in inſtanti non inconuenit nec Deum agere in tempore. q 62. ar 2. p. 275. ter. par.
4 Sacramentum imprimere characterem ex ſacra ſcriptura nõ habetur: ſed ex eccleſiæ autoritate nõ multum antiqua. q. 63. art. 1. p. 282 ter. par.
5 Sacramentum perfici vbi ſanctificatio perficitur quomodò intelligatur. q 66 art. 1. p. 300. ter. par.
6 Sacramentum an perficiatur ſolùm nominibus, quæ ſunt in communi vſu. q. 66. art. 5. ad 7. p. 301. ter par.
7 Sacramentum recipiens cum peccato mortali vel quia eius conſcientiam non habet, vel quia non perfectè contritus quã do conſequatur gratiam in remiſſionem peccatorum, ita quod virtute ſacramenti fiat de attrito contritus. quæſtione 72. art. 7. pag. 335. ter. par.
15 Ad ſacramenti perfectionem non requiritur de neceſſitate ſacramenti eius formam conſtitui ex cõmunioribus verbis in aliqua lingua ſed tantum de neceſſitate præcepti eccleſiæ. q. 60. art. 7. pag. 272. ter. par.
9 Sacramenta nouæ legis poſſunt conſiderari vt cauſę & vt ſigna q. 8. art. 12. pag. 60 ter. par.
9 Sacramentorum principalis effectus eſt gratia diſtincta contra characterem. q. 62. art. 1. pag. 275. ter par
2 Sacramentorum formæ licet in antiquis iuribus non inueniã tur omnes expreſſæ. in concilio tamen Florentino ſub Eugenio 4. omnes expreſſæ ſunt. q. 72. art. 4. p. 333. ter. par.
16 In ſacramentis prolatio verborum corrupta non impedit formam ſacramentorum. Ibidem.
19 In ſacramentis non debet eſſe tanta interruptio in forma verborum quod continuitas orationis ſoluatur. quæſt. 60 artic. 8. pag. 163. ter. par.
18 Sacramentis an filij innocentes in ſtatu innocentiæ indiguiſſent. q. 61 art 2 p 275. ter. par.
13 Sacramentis nouæ legis ineſt quædam virtus ſuperaddita: quæ quidem virtus nihil aliud eſt quam motus quo inſtrumentum mouetur à principali agente. quęſtione 62. articul. 4. p. 275. ter. par.
14 In ſacramentis res & verba coëunt in vnum ſignum: quia velut materia & forma conſtituunt vnum ſacramentum: quod non niſi vnum ſignum eſt q 60 ar. 6 ad 2 p. 272. ter. par.
3 Sacramentalis virtus inexiſtens verbis ſacramentalibus quid ſit q 78 art. 4. pag. 374 ter. p.
10 Sacramentalis gratia diſtinguitur ſpecie à gratia virtutum & donorum q 62. art. 2. p 278. ter. par.
11 Conditio requiſita ad ſacramenta non ſufficit quod ſit ſecundum habitum, ſed oportet quod ſit ſecundum virtutem quæ. 64. art. 8. p. 95. ter. part.
1 Sacrificium offerri per modum ſatisfactionis quare dicatur & effectum eius proprium eſſe quod ex vi ipſius quatenus ſatisfactorium eſt ſit q. 22. art. 4 ad 2. p. 138. ter. par.
2 Sacrificium Chriſti ſumitur dupliciter ſcilicet ſecundum ſe: & ſecundum ſuum morale ſacrificium ea. quæſtione artic. 5. pa. 128. ter par.
3 Sacrificium Leuit 12. præceptum vtrum offerretur pro matre an pro filio q. 38. art. 3. p. 187. ter. par.
Sacrilegium an ſit peruertere verba diuinæ legis. quæſtione 99. art. 1. pag. 335. ſec ſecun. par.
An percuſſio monialis, & concubitus cum ea ſint in eadem ſpecie ſacrilegij ibidem.
Sacrilegium quomodò ſit agere directè contra ſanctitatem alicuius perſonæ loci vel rei. ibid.
Sacrilegium an ſit percutere euchariſtiæ ſacramentum, & an talis ſit excommunicatus. ibid.
Sacrilegium grauius eſt iniuriari ſacramento euchariſtiæ, quam occidere Papam, quæſtione 69, articulo 1. dubium pagin. 236. ſec. ſecun. par.
Sacrilegij diffinitio an conueniat ſoli ſacrilegio, p. 360. ſe. ſec. par.
Sacrilegij ſpecies an differant formaliter, ibid.
1 Sanguis qui erat in corpore Chriſti an eſſet diuinitati vnitus q. 5. art. 2. pag. 44. ter. par.
2 Sanguis Chriſti effuſus in paſſione, an totus reſurrexerit cum eo q. 54. art 3. pag. 251. ter. par.
3 Sanguis aliquando miraculosè in calice apparens, qua adoratione ſit adorandus. q. 76. artic. 8 pag. 364 ter. par.
4 Sanguinem totum reſumere an fuerit neceſſe Chriſto reſurgenti. q. 54 art. 5. p. 252 ter. par.
Sanctus doctor cur ſæpiſſime multa dicat, quæ ipſe non probat, pag. 264. col. 2. lin. 90. pri. par.
Sancti ſi vident omnia quæ hic aguntur: an vana videatur ſpecialis q. ſancti doct. an ſancti videant orationes noſtras ad ſe directas. pag. 408. col. 2 lin 27. pri par.
Sanctitas imperet actibus aliarum virtutum. q. 81. artic. 8. 1. pag. 272. ſec. ſecun. par.
3 Sanctificatio quæ fit per ſacerdotium Chriſti eſt perpetua re conſecrata manente. q. 63. art. 5. pag. 286. ter. par.
Sanctificatio poteſt ſumi dupliciter quæſtione. 27. articulo 2. pa. 143. ter. par
2 Sanctificatio beatę virginis in vtero matris an habeatur ex ſacra ſcriptura. q 27. art. 6. p. 245. ter. par.
4 Sanctificata ſi fuiſſet beata virgo ante animationem: an incurriſſet peccatum originale. q. 27. art. 2. p. 141. ter. par.
Sapientia continet intellectum & ſcientiam non vt partes integrales, ſed quaſi partes potentiales. habet enim ſe ſapientia ad intellectum & ſcientiam, ſic quod ipſa cõtinet quicquid ille & eminentiori modo. quęſtione 57. articulo ſecundo pagi. 167. pri. ſecon par.
Sapientia rationes terminorum maximè vniuerſalium conſiderat, quia eſſe eſt proprius effectus primę cauſę. Iudicat autem de principiis: quia eorum cauſa conſiderat rationes terminorum: iudicium enim rei per illius cauſas ſit, quęſtio. 66. art. 5. p. 202 ſec ſecun. par.
Sapientia ſecundum altiorem gradum an ſpectet ad gratiam gratis datam q. 45. art. 5. p. 259. ſec ſecun. par.
Sapientia Dei ſicut eſt cauſa diſtinctionis rerum: ita & inæqualitatis p. 221. col. 2. li 7. pri. par.
Sapientiæ nomen quid importet. p 7. col. 1 lin. 87. pri. par.
Sapientiæ nomen notitiam ordinatiuam & iudicatiuam quando quę importat ibid. lin 80 pri par.
1 Satisfacere pro peccato non potuit purus homo ſufficienter ad æquãdo culpã commiſſam formaliter loquẽdo de puro homine, ſcilicet vt dicitur non ſolum per excluſionem coniunctionis cum diuino ſuppoſito: ſed etiam per excluſionem di-

minæ miſericordiæ gratificantis, ad Scotum. quæſt.1.art.2.pa. 11.ter.p.
2 Satisfacere an poſsit vnus pro alio, q.48. articulo 2. pag. 130. ter. p.
3 Satisfaciendi impoſsibilitatem quid cauſet. q. 1, art, 2. p, 2, ad Scotum ter p.
4 Satisfactio Chriſti eſt perfecta & condigna ſecundum æqualitatem ad culpam commiſſam. quę. 1. artic. 2. ad 2. pagina 3. ter p.
5 Omnis alia ſatisfactio efficaciam habet ex ſatisfactione Chriſti ex duplici capite q 1. art. 2. ad. 2. p 3. ter. p.
6 Satisfactio ſacramentalis ex hoc ipſo quod eſt pars ſacramenti auget gratiam. quæſt. 90, art. 1, ad 2. p. 403. ter. p.
Scandalizare aliquem per accidens, an reducatur ad ſpeciem ſcandali. q. 43. ar. 1. p 140. ſe. ſec p.
Scandalum per ſe & per accidens quomodo diſtinguantur. q. 43. ar. 1. 2. p. 149. 150. ſe. ſec. p.
Scandalum puſillorum quando eſt vel non eſt pertinax. ibi.
Scire omnes rationes contra fidem eſſe ſolubiles aliud eſt ; & aliud eſt ſcire eas ſoluere. p, 10. co. 1, lin, 23. pri. p.
Scibilium limes in vna ſcientia quid ſit p. 9. col. 2. lin. 22 pri. p.
Scientia phyſica: ſeu naturalis dupliciter dici poteſt, ſcilicet obiectiuè & effectiuè p. 1. co, 1, lin. 73. pri. p.
Scientia vt eſt intellectualis virtus quomodò ſumatur. p. 2. co, 2. li. 78 pri. p.
Scientia eſt duplex ſcilicet ſub alternans, & ſubalterna. p. 2. co. 2. lin 93. pri. par.
Scientia ſubalternans: & ſubalternata, quam euidentiam concluſionum in ſeipſis habeant & ferè totam materiam ſcientiarũ ſubalternantium, & ſubalternatarum. p. 3. col. 1. lin. 16 pri p.
Scientia an virtute in principiis contineatur. p. 9. columna 1. lin. 39. pri. p.
Scientia Dei nullo modo diſcurſiua eſt. p. 85. co. 2. li. 14. pri. p.
Scientia Dei eſt cauſa rerum. ibi lin. 77. pri. p.
Scientia Dei cauſa eſt non niſi voluntate adiuncta. p. 90. co. 2 lin. 76. pri. p.
Scientia Dei quæ eſt prima an neceſſaria ſit 90. lin. 71. pri. p.
Scientia Dei non eſt variabilis p. 93. co. 1. lin. 96. pri. p.
Scientia quædam eſt ſpeculatiua tantum: quædam practica tantum: quædam ſecundum quid practica: & ſecundum quid ſpeculatiua p. 94 co. 1, lin. 23 pri. p.
Scientia Dei de ſeipſo eſt ſpeculatiua tantum. ibi. co. 2. lin. 3. pri. parte.
Scientia de aliis à Deo ſpeculatiua eſt & practica. ibidem, lin. 4. pri. par.
Scientia Dei dupliciter loqui poteſt abſolute & reſpectu ſciti. ibi. lin. 33. pri. p.
Scientia non omnis infuſa ſpecie ab acquiſita diſtinguitur, ſicut nec eiuſdem ſpeciei cum acquiſita. p 423 co. 1. li. 85. pri. p.
Scientia & virtutes intelligibiles nullo modo nec formaliter, (ſcilicet nec materialiter) remanerẽt actu, ſi ſpecies intelligibiles in intellectu poſsibili non conſeruarentur. q. 67. art. 2 pa. 203. pri ſe. p.
Scientiæ habitus in nobis non eſt ſpecies intelligibiles illæ enim & ſingulæ & omnes carent contrariis, ſcientia autem non. q. 53. art. 1. p 134. pri. ſec. par.
Scientię habitus eſt ſimplex qualitas extendens ſe ad omnes cõcluſiones ſpectãtes ad eandem rationem ſpecialiſsimam ſub hoc genere quod eſt ſcibile q. 54. art. 4. p. 157 pri. ſec. par.
Scientiæ vnitas ſpecifica attenditur penes vnitatem ſpecificam ſcibilis non quantum eſt in hoc vel illo genere ſubſtantiæ vel qualitatis, ſed inquantum eſt in genere ſcibilis. Ibid.
Scientiæ habitus non eſt eſſentialiter plures ſpecies intelligibiles ordinatę, ſed ſimplex qualitas: quia habitus ſcientificus eſt eſſentialiter in prima ſpecie qualitatis vt vna eius ſpecies ſpecialiſsima: nulla autem ſpecies qualitatis eſt compoſita ex pluribus qualitatibus diuerſarum ſpecierum quales ſunt ſpecies intelligibiles. ibid.
Scientiæ mediæ quomodò ſint ſimpliciter naturales. q. 9. artic. 2. 3. pag. 36. ſec. ſec. par.
Scientiæ ſubalternatæ, quæ concurrant. pagina 3. columna 1. lin. 66. pri. par.
Scientiæ abſolutę de ratione: vt diſtinguitur contra alios habitus: ſeu virtutes intellectuales eſt habere concluſiones in principiis viſibiles. p. 3. col. 1. lin. 5. pri. par.
Scribere an ſit ex ſuo genere opus ſeruile, quęſtione 122. artic. 4. 3. p 407. ſec. ſec. par.
Scriptura diuina vtitur nominibus proceſsionem ſignificantibus & alia multa ad materiam proceſsionis in diuinis ſpectantia. p. 143 col. 1. lin 87. pri. par.
Scripturæ conſuetudo attendenda eſt: in qua introducuntur angeli in corporibus apparentes: pag. 236, col. 1. li. 1. pri. par.
Scit à Deo contingentia ſunt propter cauſas proximas neceſſario autem relata ad ſcientiam Dei p. 90. col. 2. li. 71. pri par.
Scurrilitas quantum ſit peccatum. q. 148 ar. . p. 489. ſec. ſec. par.
Secundum quod ſumitur dupliciter, primo vt denotat rem determinatam tantùm: ſecundo vt denotat cauſam ſeu radicem. q. 5. art. 1. pag. 150. pri ſec. par.
Secretorum reuelatio quando ſit peccatum mortale vel veniale. q. 70. ar. 1. 2. pa. 239. 240. ſec. ſecun. par.
Semen humanum an & quo pacto materiam diſponat pro anima ipſa intellectiua pa 487. col. 1. lin. 76 pri par.
Semen non reſoluitur ex alimento determinato iam ad membra. pag. 491. col. 2. lin. 85. pri. par.
Semen eſt ſuperfluum alimenti ibid. lin 94. pri. par.
Semen ſecundum Scotum nec eſt actiuum generationis ſubſtantialis nec organizationis ſed cuiuſdam præuiæ alterationis tantum. p. 485. col. 2. lin. 82. pri. par
Seminis virtus: aut virtus quæ eſt in ſemine an adueniẽte anima rationali etiã remaneat: & ſimiliter ſpiritus & quæ erat corporis formatiua, regitiua efficiatur. pa, 486, col. 2. lin, 57. pri. par.
Senſitiuæ partis vires interiores non eſt neceſſe ponere niſi quatuor ſcilicet ſenſum communem phantaſiam æſtimatiuam: & memoratiuam p. 348. col. 1 lin 16. pri. par.
Senſualitas quia ſecundum ſe habet tantum libertatis vt ſufficiat ad peccatum veniale: ideò peccatum veniale ei attribuitur: quia verò non habet tantum rationalitatis vt poſsit in peccatum mortale, quia non eſt eius reſpicere bonum rationis & finem: ideò ei non attribuitur peccatum mortale. quæſtione 74. artic. 4. pag. 214. pri. ſec. par.
Senſualitatis omnes motus quos voluntas poteſt & debet pręuenire ſi non pręuenit quando, ſicut &c. ſunt peccata. quæ. 74. art. 7. pag. 233. pri. ſec. par.
Senſualitatis ſingulos motus voluntas poteſt & debet pręuenire. Ibidem.
Senſualitas, id eſt pars appetitiua ſenſus tripliciter ſumitur primò vt ſenſitiua eſt abſolutè & ſic nullum habet in ſe peccatũ: ſecundò vt eſt volentis: & ſic eſt principium & conſequenter ſubiectum peccati venialis: tertiò vt eſt mota à deliberatione, & ſic eſt principium & ſubiectum virtutis & vitii, actus virtuoſi & peccati mortalis. q. 74 artic. 4 p. 234. pri. ſecun. par.
Senſualitas nomen eſt appetitus ſenſitiui. pag. 363. colum. 2. lin. 94. pri. par.
Senſualitas eſt genus potentiæ appetitiuæ diuiſum in iraſcibilem & concupiſcibilem: vt diuerſas ſpecies. pag. 364. colum. 1. lin. 21 pri. par.
Senſus literalis an multiplicari poſsit. p. 12. col. 1. lin. 10. pri. par.
Senſus vel intellectus quo pacto eſt aliud à ſenſibili vel intelligibili. p. 80. col 1. li. 28. pri par.
Senſus proprii obiecti reſpectu: non eſt falſus niſi per accidens ſed reſpectu ſenſibilis communis & per accidens eſt falſus. p. 105. col. 1. lin. 13. pri par.
Senſus dupliciter capitur: vno modo vt cognoſcit res, ſecundò vt offert ſuperiori potẽtię: & hoc dupliciter ibi. li. 60. pri. p.
Senſus diſtinguuntur ſecundum diuerſitatem immutatiui exterius. pag. 347. col. 1. li. 63. pri. par.
Senſus ſunt quinque iuxta quinque immutatiui ſpecies. ibidem, li 76. pri. par.
Senſus nomine rem exteriorem tantùm ſignificamus. p. 364. col. 2. li. 1. pri. par.
Senſus dupliciter immutari poteſt ex parte obiecti, & ex parte organi. p. 464. col. 2 li 46. pri. par.
Senſus ab angelo vtrinque ſcilicet ex parte obiecti & organi immutari poteſt ibid. li. 50. pri. par.
Sepultura eſt defuncto beneficium duplicite. quæſtione 31. art. 2. 1. p. 121 ter. ſecun. par.
Sepulchri Chriſti in petra exciſio ad quid ſpectet. q. 51. art. 2. pag. 240. ter. par.
2 An valeat iſte proceſſus diſtinctio ſexus eſt à natura propter diuerſam operationem ad generationem opportunam, ergo eſt pene diuerſitatem agentis & patientis, ergo tam virtus actiua eſt ex parte maris, paſsiua verò ex parte fœminę. quæſti. 32. art. 4. p. 166.
Sermones interpretandi ſunt ſemper ſecundum ſubiectam materiam p. 18. col. 1. li. 11. pri. par.
Serpens obſeruare plantam mulieris quomodò intelligatur. quę. 165. art. 2. p. 575 ſec. ſecun. par.
Seueritas an bene diffiniatur qu. 159. articulo ſecundo p. 550. ſec. ſecun. par.
Significare quid eſt: & eſſe nomen ſubſtantiale an ibid. ſit p. 66. col. 2. li. 94 pri. par.
Significare aliquid vt diſtinctum. ſeu in ratione diſtincti dupliciter contingit ſcilicet, formaliter & fundamentaliter. p. 69. col. 2. li. 53. pri. par.
Significare oportet in diuinis in abſtracto & concreto non ſolum nomina eſſentialia, ſed etiam perſonalia ſcilicet paternitatem

tatem & patrem.pag.164.col.1.lin.45.pri.par.
Significari vt res quid:& quid ſit ſignificari vt ratio.pa.165.col.1.lin.23.pri.par.
Significari vt res quædam,eſt ſignificari vt res ſingularis in rerũ natura pag.66.col.1.li.5.pri.par.
Signũ ſancti doctoris:quod radij ſtellarum diuerſos effectus habent iuxta ſtellarum diuerſitatem, quomodo ad propoſitum faciat p.306.col.2 lin.70 pri.par.
Signa corporalia quot modis inueniãtur in naturalibus.qu. 95. art.5.pag.337.ſec.ſecun.par.
Signa humanorum actuum quomodò inueniantur in moribus animalium.q.95.art.7.pag.339.ſec.ſecun.par.
1 Siligo Eucbariſtia.ter.par.
Similitudo quotuplex ſit pag.25.col.1.lin 1.pri.par.
Similitudo ex parte videntis an per accidens concurrat ad Dei viſionem inquantum ſimilitudo eſt pagina 54.columna.2,lin. 7.pri.par.
Similitudo ſancti doctoris an valeat ſicut corpus nõ poteſt formam diuerſis figuris,&c pag.62 col.2.lin.49.pri.par.
Similitudo perfecta in genere creaturarum factibilium an & quomodò detur.p.229.col.2.lin.89.pri.par.
Similitudo dupliciter ab imagine diſtingui poteſt. vno modo, vt præambula ad ipſam. alio modo, vt ſubſequens & perficiens ipſam.450.col.1.li.64.pri.par.
Similitudo ex parte ſubiecti eſt propria cauſa amoris quicquid ſit ex parte obiecti.234 pri.ſec.par.
Quinque modis poteſt intelligi quod ſimilitudo eſt cauſa amoris primò vt quoddam ſpeciale bonum. ſecundò vt ratio determinans formaliter boni rationem ad hoc quod ſit amoris cauſa tertio vt determinans formaliter bonum ad hoc quod ſit amoris cauſa in hoc:quartò vt conditio boni ab hoc ſit cauſa amoris:quintò vt diſpoſitio ex parte ſubiecti.ita quod bonũ inquantum bonum ſit propria cauſa amoris ex parte obiecti, & ſimilitudo ad bonũ ſit propria cauſa amoris vt propria diſpoſitio ex parte ſubiecti,quæſtione 27.artic. tertio pagina 89. pri.ſecun.par.
Apprehendi vt ſimiles in actu exercito quid ſit.Ibidem.
3 Similitudo in litera aſsignata inter ſenſitiuum in homine & bruto,& humanam naturam in propria & aliena perſona,quo modò intelligatur.q.5.art.2.ad 2.p.11.ter.par.
3 Similitudo inter effectum & cauſam quomodò in tertia concluſione literæ ſaluetur.q.50.art.6.p.240.ter par.
6 Similitudines proprias vel poetarum tanquam ſimulachra ſpiritualium interpretari,ſcribere aut prædicare præſumptuoſum eſt q.60.art.5.ad 1.p.542.ter.par.
Simoniam committens cum Papa abſque alia diſpenſatione. an excuſetur à pœnis iuris:ſeu an Papa cum ipſo facto diſpenſet q.100.art.6.7.p.359.ſec.ſecun.par.
Simoniacus mentalis an poſsit retinere quicquid ſimoniacè acquiſiuit q.100.art.6.6.p.359.ſec.ſecun.par.
Simplex quo pacto apud theologos & Philoſophos ſumatur.pa. 333.col.1.li.24.pri.par.
Singularitas ſecundum Auerroim an intellectionem impediat accipiendo ſingulare vt diſtinguitur contra vniuerſale in prædicando:vel vt diſtinguitur contra vniuerſitatem ſpeciei in eſſendo.pa.330.col 2.lin.63.pri.par.
Singularitas materialis ſecundum Auerroim intellectionem impedit ibid.lin.75.pri.par.
Singulare cognoſcens in cauſis vniuerſalibus an cognoſcat ſingulare inquantum hoc pagina 262. columna prima linea 45. prima par.
Singularia quæcunque ſunt per diuiſionem naturæ ſpecificæ ſecundum Auerroim in eis ſingularia materialia exiſtunt. 330. lin.76.pri.par.
Singularia ſecundum mentem ſancti doct.quotuplicia ſunt pag. 330.col.2.lin.85.pri.par.
Sine dictio,non denotat aliquem ſpecialem modum eſſendi:ſed abſolutè ſumitur.p.33.col.2.lin.82.pri.par.
Synagogas Iudæorum vel muſcheas Maurorum,an liceat ædificare ſeu reparare.quæſtio.169.art.1.4.pagi.585.ſec.ſecun.par.
Synderesis eſt virtus:quia eſt intellectus principiorum:& eſt primò omnium in mente noſtra,quæſtione 66.art.3.pagina 199. pri.ſecun.par.
Et eſt habitus legis naturalis,non lex ipſa propriè loquendo q. 94.art.1.pa.293.pri.ſecun.par.
Synderesis inſtigatorium ad bonum dicitur.pa.360.col. 1.lin.4. prima par.
Synderesis non eſt potentia:ſed naturalis habitus intellectus reſpectu principiorum in operabilibus.ibid.lin.33.pri.par.
Sobrietas metaphoricè locum habet in ſapientia.q.149.art.1. t. pag.495.ſec.ſecun.par.
Sobrietas quare indicatur ſenibus epiſcopis,& regibus ſpecialiter magis quam iuuenibus,& mulieribus.q.149.articu. 4.pag. 497.ſec.ſecun.par.
Sobrietatis diſtinctio an ſit bona, quæſtio. 149.artic.2.pag.495. ſecun.ſecundæ partis.
Societatum conditiones.q.78.artic.2,5.pa 572,ſec.ſecun.par.
1 Socrates nihil ſcripſit ſub nomine proprio.q.42.art.3pa.202. tertia par.
Solicitudo propriè quid importet.47,ar.9.pag 165.ſe.ſecun.par.
Solus cathegoreumaticè non poteſt addi termino eſſentiali in diuinis.pag.161.col.2,li.69.pri.par.
Solus multipliciter diſtinguitur.pag.162.col,1,li.26.pri.par.
Solus pater eſt Deus.ibi.lin.22.
Solus Deus omnia per eſſentiam ſuam cognoſcit.pagin.377.co. 1 lin.96.pri.par.
Somnia quomodo ex cœlo ſignificent,& quomodò in adhæſione ad ſomnia peccetur.q 95.art.6.pa.337.ſe.ſec.par.
Somnis & alienationibus à ſenſibus corporis an magis diuinæ reuelationes percipiantur:& futurorum præuiſiones. pag.63. col.1,lin.44.pri.par.
Sophiſma figuræ dictionis eſt quando mutatur,quo in quod.pa. 50.col.2.li.13.pri.par.
Sophiſma conſequentis an ſit : cum dicitur eſſe principium vitæ conuenit corpori inquantum tale pri.par.
Sortes quomodò ſint licitæ vel illicitæ vniuerſaliter:& ſpecialiter in temporalibus dignitatibus.quæſtio.95.artic.8.pa.340.ſec. ſecundæ partis
Sortes an totum compoſitum ſignificet:& an ſit vnum ſimpliciter ſiue ſubſtantialiter non per informationem:ſed per formæ aſſiſtentiam.p.326.col.1.li.94.pri.par.
Specificans inquantum ſpecificans ſtat in indiuiſibili:id eſt,caret latitudine,id eſt,non habet in ſe aliqua plura.q.52.art.1.pagi. 150.pri.ſec.par.
Species intelligibilis qualiter generetur q.173.articu.2.pa. 597. ſec.ſecun.par.
Species rerum ſunt ſeparatæ.pag.32.col.1.li.94 pri.par.
Speciem intelligibilium vniri perfectè intellectui an ipſam ſit inhærere intellectui p.55.col 1.li.82.pri.par.
Species plurium repræſentatiua ad obiectum adæquatum vno modo comparatur ad obiectum verò inadæquatum duobus modis comparari poteſt.p.83.col 1.li.7.pri.par.
Species intelligibiles an dentur.p.254.col.1.li.62.pri.par.
Species per quas angeli intelligunt à rebus acceptæ nõ ſunt : ſed eis connaturales exiſtunt p.254.col.2.li.13 pri.par.
Species aliqua intelligibilis ipſius Dei an ponenda ſit an ipſa eſſentia ſubſtantiæ intellectualis locum ſpeciei intelligibilis repræſentantis Deum tali intellectui ſufficienter ſuppleat. pagi. 261.col.1.li.4.pri.par.
Species nulla creata an ſit immediatum principium alicuius operationis.262.col.1.li.pen.pri.par.
Species impreſſa angelo à Deo ſe habet ſicut ſi in oculo eſſet naturaliter concreata ſpecies alicuius obiecti:puta albi.p. 263.col.1 li.93.pri.par.
Species intelligibiles ſecũdum ſanct.doct. an numerentur inter formas naturales agentes quæ ſcilicet ideo non agunt quia impediuntur pag.378.col.1.li.6.pri par.
Species intelligibilis eſt,qua intellectus intelligit.p.385.col.2.lin. 55.pri.par.
Species intelligibilis eſt,quod ſecundario intellectus intelligat. ibid.li.59.pri.par.
Spectaculis intereſſe indecentibus peccatum eſt :& qui plus peccent.q.167.art.2.2.p.579.ſec.ſecun.par.
Speculatiuum & practicum quomodo ſumantur.pagi.94.col.1. lin.51.pri.par.
1 Spelta.Euchariſtiã ter.par.
Sperare & diligere in voluntate,an ſint diuerſi actus.q.18.arti.1. p.64.ſec.ſecun.par.
Spes differt à deſperatione primo per ſimplicem acceſſum & receſſum & à bono arduo,per poſsibilitatem autem & impoſſibilitatem ſecundariò.q.40.art.1.pa.181.pri.ſec.par.
Spes,fides,& charitas acquiſitæ an ſint virtutes theologicæ,& de cauſa neceſſitatis virtutis infuſæ.q.17.art.5 pagina 60.ſecun. ſecundæ partis.
Spes an habeat Deum pro obiecto immediato.q.17.art.5.ibi.
Spes obiectum an ſit beatitudo æterna formalis vel obiectiua.q. 17.art.2 p.59.ſec.ſecun.par.
An ad formalem rationem obiecti ſpei ſpectet eſſe futurum. q. 18.art.2.pa. 64.ſec.ſecun.par.
Spes an proprium obiectum ſit poſsibile.quæſtio.20.art.4.p.73. ſec.ſecun.par.
1 Spiritusſanctus an rectè inferatur eſſe effector filiorum Dei.q.

32. art. 1. pag. 161. ter. par.
Spirituſſanctus an & quo pacto vt amor diuinus procedere dicatur. pag. 173. col. 2. lin. 19. pri. par.
Spirituſſanctus quintupliciter ſumatur. p. 174. col. 2. lin. 35. pri. par.
Spirituſſancti quæſtio cum ſit vna: & ſcita duo quomodò litera ſancti doctori procedat ibid. lin. 84. pri. par.
Spirituſſanctus neceſſario à filio procedit. ibid. lin. pen. pri par.
Spirituſſanctus à patre per filium procedit. pag. 177. col. 1. lin. 85. prima par.
Spirituſſanctus pater & filius ſunt vnum principium. pa. ead. col. 2. lin. 39. pri. par.
Spirituſſanctus an vt amor vel vt impreſſio procedat. pagi. 181. col. 2. lin. 26. pri. par.
Spirituſſanctus cum ſit à voluntate vt à principio: an poſſit ſic & aliter ſe habere. pag. 195. col. 2. lin. 13. pri. par.
Spiritualis poteſtas duobus modis ſe intromittit de temporalib. q. 60. art. 6. pag. 200 ſec ſecun. par.
Spiratiuum principium vt ſit an ſuppoſitorum pluralitatem exigat p. 178. col. 1. lin. 7. pri. par.
Statutum mutare volentium ex cumulatione pecuniæ ſuperfluæ præſcuti eorum conditioni appetitus, an ſit rectus. quæſtione 118. art. 1. pag. 397. ſec. ſecun. par.
Status ſignificatio an ſit ab autore bene data. quæſtione 183. art. 1. pag. 625. ſec. ſecun. par.
1 Status. Aliud eſt hominem poſt mortem ſortiri ſtatum immutabilem ſecundum animam. & aliud eſt ſortiri ſtatum non impedibilem. q. 59. art. 5. ad 1. & 3. pag. 268. ſec. par.
2 Quod in ſtatu innocentiæ ſuperiora nullo modo dependebāt ab inferioribus nullo modo intelligantur. quæſtione. 61. arti. 2. pag. 275. ter. par.
Studioſitas an ſit propriè virtus. quæſtione centeſimaſexageſima ſeptima pag. 579. ſec. ſecun. par.
Stulto quando reſpondendum eſt, & quando non ſecundum ſtultitiam ſuam quæſtio. 72. art. 3. pag. 248. ſec. ſecun. par.
Stuprum an ſortiatur rationem ſuæ ſpeciei ex adiuncta parentum cuſtodia. q. 154. art. 6. pag. 522. ſec. ſecun. par.
Subditus. Quomodò ſit iſta propoſitio intelligenda: virtus cuiuſlibet ſubditi eſt vt bene ſubiiciatur principanti. quæſtio. 92. ar. 1. pag. 200. pri. ſecun par.
1 Subſiſtere in diuinis formaliter loquendo eſt magis perſonale quàm eſſentiale. q. 3. art. 2. pag. 17. ter. par.
Subſiſtere dupliciter capitur: vno modo: vt ſignificet tantum affirmationem eſſendi in rerum natura & negationem ſuſtentationis in alio quocunque alio modo ſubſiſtere importat quēdam naturalem entis modum. p. 249. col. 1. li. 67. pri. par.
Subſiſtere quid faciat, & includat. pag. 209. col. 1. li. 42. pri. par.
Subſiſtens quomodò capiatur. p. 319. col. 1. lin. 26 pri. par.
Subſtantia corporea ſumpta quomodò. & cōtra quod diſtinguatur. pag. 16. col. 1. lin. penul. pri. par.
1 Subſtantia indiuidualis ſecundum materiam ſignatam quantitate percipitur à cogitatiua quæſtione 75. articulo ſeptimo p. 362. ter. par.
2 Subſtantia indiuidualis vt habet modum eſſendi puræ ſubſtantiæ percipitur à ſolo intellectu. ibidem.
Subſtantia quomodò per ſeipſam indiuiduatur: quomodò ex parte accidentium & quomodò per ſubiectum. pag. 154. col. 1. lin. 9. pri. par.
Subſtantia materialis quomodò per materiam indiuiduatur ſub cæteris dimenſionibus tanquam per proprium & intrinſecum non ſolum conſtitutiuum. ſed diſtinctiuum. pag. 154. col. 1. lin. 9. pri. par.
Subſtātia intellectualis vt ſic, an materialis ſit, id eſt, independēs in eſſe à materia. pag. 331. col. 1. lin. 86. pri par.
Subſtantiis quæ apud nos ſunt ratio inuenitur generis ſeorſum exiſtens in rerū natura abſque nobilitate ſuperaddita naturæ. pag. 293. col. 1. lin. 88. pri. par.
Subſtantia intellectualis quomodò corpus naturaliter vnitum habere poſſit: & quis modus à ſancto doctore excluſus fuerit pag. 235. col. 1. lin. 3. pri. par.
Subſtantiæ in corporibus ſimpliciter ſeparatæ ſint: vel inquantū ſunt intellectuales. ibid. lin. 51. pri. par.
Subſtantias per naturales formas immateriales perfectè cognoſcere non poſſumus. pagina quadringenteſima columna prima lin. 46. pri. par.
Subſtantiua prædicantur de tribus perſonis ſingulariter. tantùm: ita quod non pluraliter. pag. 184. colum. 1. lin. 15. pri. par.
Summum exceſſus ſupremi reſpectum addit. pag. 30. colum. 2. li. 28. pri. par.
Superbia dicitur initium omnis peccati ſecundum ordinem intentionis, ex parte ſcilicet finis: quia obiectum ſuum eſt finis omnium bonorum commutabilium. ad quæ alia vitia conuertuntur. q. 84. art. 2. pag. 265. pri. ſecun. par.
Superbia & inanis gloria habentes ſe vt ſinis, & medium quomodò ſint diuerſis modis vna prior altera. quæſtione 132. articulo 4. pag. 450 ſec ſecun. par.
Superbia quid ſit cum à diuerſis diuerſimodè diffiniatur. quæſti. 162. artic. 1. & 2 pag. 56 & 563. ſec. ſecun. par.
Superbia an ſit appetitus quo quis tendit ſupra id quod eſt pagi. 563. ſec. ſecun par.
Superbia an ſit appetitus propriæ excellentiæ deſpectiuè tantū eadem pag. & par.
Superbia ponitur ſubiectiuè in voluntate & in appetitu ſenſitiuo q. 162. art. 1. pag. 164. ſec ſecun. par.
Superbia quomodò ſit in voluntate cum in ea nulla ſit virtus moralis. eadem pag. & par.
Superbia an ideò ſit peccatum mortale: quia eſt contemptus ibidem.
Superbia quæ attenditur penes præeſſe Deo, eſt beſtialitatis vitium non humanum. quæſtione 162. articulo quinto pag. 566. ſec. ſecun. par.
Superbia quare ex parte conuerſionis non habet quod ſit maximum peccatorum ſed ex parte auerſionis, quæſtione 152. art. 6. pag. 568. ſec. ſecun. par.
Superbia qua prauitate habeant rationem primi quæſti. 161. art. 7. pag. 569. ſec. ſecun. par.
Superbia eſt primum peccatorum ex parte conuerſionis & auerſionis pag & parte ead.
An contemptus præcepti ſit proprius actus ſuperbiæ vel inobedientiæ. q 162. artic. 2. 1 pag. 563. ſec. ſecun. par.
Superbiæ ſpecies an ſint ſufficienter enumeratæ 162. articulo. 6. pag. 564.
Superbiæ ſpecies an ſint bene aſſignatæ pag & parte ead.
Superbiæ diuiſio poſita ab Anſelmo quomodò intelligatur. ibid.
Quid intelligatur appellatione grauium peccatorum, quando dicitur ſuperbiam eſſe primum inter grauia peccata. quæſt 162. artic 7. 4. pag. 570. ſec. ſecun. par.
Superfluum habens an cogi poſſit ad dandum pauperibus. quæ. 118. art. 3. & 4. pag. 400. ſec ſecun par.
1 Suppoſitum illud quod ſuppoſitum dicitur addere ſupra naturam an oportet eſſe ens reale q. 2. articulo 2. p. 11. ter. par.
2 Quod ſuppoſitum addit ſupra naturam an oporteat eſſe intrinſecum ſuppoſito q. 2. art. 2. pag. 11. ter. par.
3 Quid ſit illud quod ſuppoſitum addit intrinſecum ſibi ſupra hanc ſuam naturam ibid.
4 Suppoſitum. q. 2. art. 3. in ſit. pag. 13. ter. par.
Suſtinere quomodò importat actionem. quæſtione 123. articulo 6. pag. 427. ſec. ſecun. par.
Suſurratio an diſtinguatur ſpecie iuxta diſtinctionem amicitiæ. q. 74. art. 1. pag 250. ſec. ſecun. par.
Surratio materialiter quando ſit peccatum mortale. ibid.

T

TEmeritas quid propriè ſignificet & quomodò exponi debeat. q. 53. art. 3. pag 180. ſec. ſecun. par.
Temperatum vel intemperatum non poſſe dici id quod eſt per accidens & præter intentionem quomodo intelligatur. q. 59. art. 2 3. pa. 195. ſec. ſecun par.
Temperantiæ regula an ſumatur ex neceſſitate præſentis vitæ. q. 1. artic. 6. pag. 7. ſec. ſecun par.
Temperantiæ & fortitudinis differentia vt ſunt virtutes generales an ſit bene aſsignata. q. 141. art. 2 pa. 468. ſec. ſecun. par.
Tempus vtcunque motum angeli menſurās aliud eſt à tempore menſurante motum cœli, quoniam angeli motus ex eo nō dependet. pa. 245. col. 1. lin. 26. pri par.
Tempus ſacrum. Circunſtantia. pri. ſecun. par.
Temporale an per ſe de naturæ intentione exiſtat. pa. 431. col 2. lin. 79. pri. par.
Tentare vt perpetratione peccati noceat, diaboli proprium eſt. 471. lin. 96 pri. par.
Tentare eſt experimentum ſumere & quotuplex eſt tentatum p. 471. col. 1. lin. 79. pri. par.
Tentare Deum an ſemper ſit peccatum mortale. q. 97. art. 3. & 4. p. 346. ſec ſecun. par.
7 Tētatus quare fuerit Chriſtus à diabolo. quæſtio. 41. art. 4. pa. 200. ter par.
Tentatio carnis ſi ſtatim ei reſiſtat: non eſt peccatum. q. 80. art. 3. pa. 256. pri. ſec. par.
1 Tentatio Chriſti fuit virtuoſa contra noſtras tentationes. qu. 41. art. 1 pa. 199. ter par.
2 Tentatio omnis ab intrinſeco an ſit peccatum. quæſtio. 4. 1. ar. 1. ad 3 pag. 198 ter. par.
5 Tentationes vincendi modus eſt recurſus ad ſacras ſcripturas & exempla ſanctorum. q. 4. 1. artic. 1. pag. 199. ter. par.

Tenta

6 Tentationum Chriſti ordinem explicat Matthæus ſecundum tempus.q.41.art.4.ad 5.p.200.ter par.

3 Tentationum ordinis conueniens ratio in litera ponitur, ead. q art.4 p.200.ter. par.

4 An Chriſtus ſi miraculum feciſſet conuertendo lapidem in panem à ſe edendum.peccaſſet eo.art.1.par.ead.

Theologus quo pacto Philoſophorum rationes ſoluere habeat p.9.col.2 lin.81.pri.par.

Theologia eſt ſcientia:& tamen fides non ſtat cum ſcientia.q. 1. art. 5.p.6.pri.ſec par.

Theologia an ſit ſcientia & ſcientiæ Dei ſubalternata.p.2.colū. 1.lin.78.pri par.

Theologia noſtra dupliciter conſiderari poteſt:vno modo ſecundum ſe,alio modo vt in nobis viatoribus.pagi.3. colum.2.lin. 37.pri.par.

Theologia beatorum & noſtra an conueniant in vna ratione formali obiecti vt obiectum eſt:& conſequenter ſint vna ſcientia ſecundum ſpeciem ſpecialiſsimam, pagina 5 colum. 1. lin. 57 pri.par.

Theologia nec eſt purè practica:nec purè ſpeculatiua,ſed eſt altior cōprehendens in ſe eminentius practici & ſpeculatiui rationem,ibi.col. 2.lin.87.pri.par.

Theologia ex quibus principijs procedere dicatur.pagin.10.colū. 1.li.70.pri.par.

Theologia ſi ex naturalibus rationibus procedit vt ex extraneis & probabilibus cur tantus labor a doctoribus ſpeculatiuis aſſumptus eſt.ibi.col.2 lin 2.pri.par.

Theologia quomodò propter neceſſitatem & vtilitatem metaphoris vtatur p.11.col.1.lin.35.pri.par.

Theologia noſtra cùm nihil aliud ſit quàm impreſſio,& ſigillum eſſentiæ diuinæ proprium ad quid ſe extendat. pa.6. colum.1. lin.46.pri.par.

Theologia ſub ſe practicum & ſpeculatiuum comprehendit.ibi. lin.13.pri par.

Theologia eſt magis ſpeculatiua , quàm practica,ibidem. linea. 67.pri.par.

Theologia an comprehendat ſub ſe practicum & ſpeculatiuum per modum aggregationis p.6.col.1.li 75.pri par.

Theologiæ proprium eſt accommodare res vniuerſaliter ad ſacram doctrinam ſpectantes:vt ſigna ſint cum ſiunt. ibid. col. 2.lin.90.pri.par.

Terminus relatiui inquantum terminus an ſit res abſoluta:ac per hoc nullum oportet ponere correlatiuum: vt alterum relatiuum terminet:nec ſecundum rem: nec ſecundum rationem. p.72.col.2.lin.27.pri par.

Termini nomine quando intelligatur id ad quod relatiuum dicitur,& quod in relatiui diffinitione ponere oportet.pag. 73. col.1.li.78.pri par.

Termini numerales qui ſint. pagina 159. columna 1,linea 16. pri.par.

Termini numerales in diuinis ſignificare illa, de quibus dicuntur ſolam negationem addendo.ibi.li.31.pri.par.

Termini motus angelici cuius naturæ ſunt.pagin.243.colum.1. lin.83.pri.parte.

Teſtificari an teneatur teſtis quando alius tenetur accuſare quæ. 70.ar 1.p.259.ſec.ſecun par.

Teſtis falſus ex obliuione inculpabili quid facit.quæſt.70. arti.4. p.241.ſec ſecun. par.

Teſtes in crimine occulto an ſint adhibendi. quæſt.33.artic.8.1. 9.125.ſec.ſecun.par.

Teſtes ſingulares quomodò recipi poſſunt inter religioſos in factis iterabilibus.q.70.art.2.p.240 ſec.ſecun.par.

8 Timor.Motus appetitus ſenſitiui ex malo futuro apprehenſo abſtrahendo à certo vel incerto:an ſit verè timor quæ. 157. pag 96.ter.par.

Timor ſeruilis quomodò habeat pro obiecto malum pœnæ.q. 19 ar.6.p.68.ſec.ſecun.par.

Timor initialis an ſit idem cum filiali. quæſtio, 19.articul 2.69. ſec.ſec.par.

Timor ſeruilis duos habet actus & quomodò adiunguntur timori initiali q.19.art.8.2.pag.ead.ſec.ſecun par.

Timor caſtus an creſcat creſcente charitate.quæſtio.19 arti.10. p.70.ſecun.par.

Timor filialis an ſit quaſi genus ad dilectionem Dei.quæſti.22. art.2.p.74.ſec. ſecun par.

Timor & audacia an ſit circa idem obiectum puta malum quæſ. 123.art.1,3.p.414.ſec. ſecun. par.

Timor mortis an excuſet à prohibitis vel præceptis legis poſitiuæ ſiue hominis.q.125.art.3.p.412.ſec.ſec.par.

Timoris filialis obiectum an ſit malum culpæ. quæſt.19.artic. 2. p.66.ſec.ſecun.par.

An peccatum commiſſum ex timore mundano diſtinguatur ſpecie à peccato commiſſo ex timore carnali.quæſt.19.arti.2.2. pag 67 ſec. ſec. par.

Timoris obiectum includit in ſe tria,ſcilicet malum arduum, futurum ex quibus redditur ratio timendorum. & non timendorum,& magis & minus timendi.q.42.p.127 pri.ſec. par.

In timore ſemper ſit contractio ad intra:ſed quia non ſemper ſit vſque ad frigus ingroſſans , ideo in litera negatur contractio naturæ corporeæ,non quia non fiat, ſed quia non ſit conſummata vſque ad frigus.q.44.art.1.p.130 pri ſec par.

Totalitas triplex quantitatiua.eſſentialis & poteſtatiua . & earum differentia, & quomodo diſtinguantur.p.337.col. 1.lin. 37.pri.par.

Totalitas quantitatiua an ſit differens habitudo formæ ad totum & partes, quæ in extenſione formæ committatur. ibidem. li. 44 pri. par

Totalitas eſſentialis an formis & animæ per ſe conueniat. ibid. lin.84.pri. par.

Traductio De qua traductione loquatur Euangeliſta quum dicit, beatum Ioſeph noluiſſe beatam virginem traducere. q6. 29.art.2.ad3 p 150.ter par.

Trinitas quo pacto impugnetur à negantibus productiones in diuinis eſſe ipſas actiones immanentes.pag 148.colum.2.lin. 76. pri.par.

Trinitatis nomine in diuinis vtendum eſt.pag 160.colum.1. lin. 91 pri.par.

Trinitatis diuinarum perſonarum ad cognitionem impoſsibile eſt per naturalem rationem peruenire. pagina. 162. colum.2. lin 9.pri par.

Tripliciter aliqua plura ſimplici & vno intuitu videri contingit. p. 69.col.2.li.67.pri. par.

Triſtitia ſolitariè ſumpta.eſt mala mortaliter quia importat aliquid ſolitariè ſumptum diſſonans rationi ſcilicet priuationem boni.inquietudinemque appetitus.quæſt.39.art 1.pag. 120. pri.ſec. par.

Triſtitiæ & delectationis nouus modus in angelis & animabus ſeparatis.p.299 col 1.lin.12.pri. par.

Triſtitiæ paſsio eſt in ſola concupiſcibili.Ad Scot.quæſt.23.art. 4.p.80. pri ſec. par.

Malum coniunctum eſt per ſe primò cauſans triſtitiam , bonum autem amiſſum per ſe ſecundò ex parte obiecti q. 36.artic. 1. p.114.pri.ſec. par.

Triſtitiæ primus modus in litera poſitus quomodo regulandus & iudicandus eſt vt ſit bonus.quæſtio.36,art.2.pag.137. ſec. ſecundæ partis.

Triſtitia ſecundus modus an ſit aliquando cum peccato eadem pag. & parte.

Triſtitię tertius modus qui eſt indignatio an ſit cum peccato. ead. pag. & par.

Triſtitiæ quartus modus an ſit ſemper peccatum.ead.pa. & par.

Triſtitiam nō eſſe ſpeciale vitium dupliciter poteſt impediri. q. 28.art.4.1.pa.112.ſec.ſecun par.

Tumor an bene exponatur in litera.quæſt.158.art.7. pag. 547. ſecun.ſecundæ partis.

V

VEgetatiuę partes ſunt tres.p.346.col 2.li. 41.pri. par.

Vegetatiuę potentię in genere tres eſſe dicuntur.pa. 347. col. 1 lin.16.pri. par.

Vegetabilia an moueant ſeipſa quęſtio.66 artic.1.col. pag. 198. Mouere. pri. ſec par.

Velle an poteſt aliquis incipere , quia incipit eſſe vel cognoſcit bonum alteri.pag 115.col.2.li pen. pri. par.

Vendere cum pacto de retrouendendo & locando an ſit vendere pluſquam valet q 77 art 1 pag.254 ſec, ſec.par.

Vendere ad terminum an liceat.quæſt 78 artic.2.7.pag.261.ſecunda ſecundæ partis.

Venalis rei vitij occultatio quomodò reparetur in caſu licito: & de pretio præſenti aut futuro.q.77.art.3.pag.256.ſec.ſec par.

Verbum Dei patris & creaturarum expreſsiuum eſt.171.linea. 67.pri par.

Verbum Dei eius,quod eſt in Deo parte eſt tātùm expreſsiuum creaturarum verò eſt expreſsiuum & operatiuum,ibidem.lin. 78.pri. par.

Verbum Dei an ex vi productionis ſuę non procedat ex ſcientia creaturarum:ſed diuinę eſſentię.pa.172.col.1.li. 37. & an verbum ſic procedat de ſcientia ſolius eſſentiæ . quod non procedat vt verbum perſonæ niſi concomitanter ibi. li.46.pri. par.

Verbum in diuinis an conceptum intellectus ſignificare habeat. pag 170.col.1.li 92.pri. par.

Verbum Dei quomodo propriè & metaphoricè ponatur. pag. 171.col.1.lin. 3.pri. par.

Verbum

Verbum diuinum quomodò procedat vt res eiuſdem naturæ cum Deo:quando intelligere eſt eſſe.pag.145.columna. 2.li. 86.pri.par.
Verbum vt verbum eſt ipſum intentum in actu interius quod habeat.p.147.col.1.lin.8. pri. par.
Verbi nomen in diuinis propriè ſumptum eſt perſonale:& nullo modo eſſentiale pag 169.col. 2.li.89. pri.par.
Verbum Dei quid ſignificet.p.172.col.2.lin.82. pri par.
1 Verbum Dei aſſumpſiſſe humanam naturam in atomo dupliciter exponitur.q. 2.art.5.ad 2.p.16.ter.par.
Verbi nomen propriè dictum in diuinis eſt proprium nomen perſonæ filij.173.lin. 81.pri.par.
Verbo omnia quæ videntur,non ſucceſſiuè, ſed ſimul videntur. pag 62.col.1.lin.3.pri.par.
Verbo Dei reſpectus ad creaturas importatur. pagina 171 col 2. lin. 24. pri. par.
Verecundia & honeſtas an ſint partes integrales temperantiæ. q.143.art.1.pag.465. ſec.ſecun.par.
Verè quod eſt nulli accidat vniuocè ſumptum: ſecus analogicè. p.22.col.2.lin.14.pri.par.
Verum & ens conuertuntur.p.100.col.1.lin.77.pri.par.
Verum an in communi cognoſcibile importet.pag.ead col.1.lin. 92.pri. par.
Verum & falſum ſunt contraria.pa.106.columna ſecunda linea 3.pri.par.
Veri ratio nobilior eſt quàm ratio boni:quia abſolutior eſt. quæ. 66.art. 3.pag. 199.pri.ſec. par.
Veri ratio quomodo entis apprehenſionem aſſequatur. 77. col. 2.lin.18 pri. par.
Veri ratio abſoluta prior eſt ratione boni.pagina 101.colum.2. lin.50.pri. par.
Veritas principaliter eſt in intellectu,ſecundariò in rebus in ordine ad intellectum à quo dependent. pagina 98. columna 1. lin.26.pri. par.
Veritas propriè loquendo tantùm eſt in intellectu componente & diuidente.pag 99.col.1.li.3.pri.par.
Veritas non ſolùm eſt in Deo:ſed ipſe eſt veritas prima & ſumma.p.101.col 2.lin.1 pri. par
Veritas qua omnia vera ſunt quodammodo eſt vna, & quodam modo non.ibid.li.76.pri. par.
Veritas quo pacto eſt conformitas intellectus & rei pagin. 100. col.1.li.1.pri.par.
Veritas intellectus quomodo multiplicetur, & quomodò inueniatur vniuocè in omnibus intellectibus ſaltem creatis.pagi. 102.col.1.lin. 24. pri. par.
Veritas intellectus ſpeculatiui conſiſtit in hoc quod cognoſcere adæquatur rei cognitæ:veritas autem intellectus practici conſiſtit in hoc quod dirigere adæquatur principio directiuo.quæ. 517.art.5 p.169.pri.ſec.par.
Veritas prima qualiter ab authore accipiatur quæſtione. 1.artic. 1.p.1.ſec.ſec.par.
Veritas prima an abſolutiue vel ſpecificatiuè ſit obiectum fidei formale eadem.p. & par.
Veritas prima ſola eſt obiectum formale fidei.p.ead. & par.
Veritas nulla creata eſt æterna:pagina 102.columna prima lin. 97.pri. par.
Veritas intellectus diuini eſt immutabilis noſtri autem intellectus mutabilis eſt.p.103.col.1.li.62.pri.par.
Veritatis virtus quomodò extendat ſe ad omnia q.103 ar. 3.pa. 364 ſec.ſecun.par.
Veritatis virtuti oppoſita vitia an ſufficienter aſsignentur. q.113. art.1.p.119.ſec.ſecun par.
Veritatem principiorum quomodo vnius alio melius intelligat. q. 5.art.4.ad vltimum.p.29.ſec.ſec.par.
Veritatem eſſe in communi an per ſe notum ſit 98. columna 2. pri.par.
Veritate diuina omnia eſſe vera quomodò intelligatur. 102.lin. 88.pri.par.
Veſperas dicere ante prandium in quadrageſima an clerici teneantur.q.147.artic.7.p.488. ſec. ſec.par.
Veſtigium,quid ſit, & quomodo ſumatur. p. 218. colum.1.lin. 5.pri. par.
Veſtigium trinitatis in omnibus creaturis inuenitur. 218. lin. 69. pri.par.
Veſtigio & imagini commune eſt repræſentare,& quæ differentia ſit.218.lin.19. pri.par.
Veſtimentorum vſus an ſit ab arte introductus.q. 146. art. 2.3. pag 482.ſec.ſec.par.
Veſtimentorũ vſus dato quod ſit ab arte an rectè inferatur quod circa ipſum non ſit aliqua ſpecialis virtus.ead.p.& par.
Videri diuina eſſentia an poſsit à beatis ſine viſione perſonarũ. q.2.ar.8.p.16.ſec. ſecun.par.
An ad viſionem Dei homo non poſsit pertingere niſi per modũ diſcentis à Deo doctore q 2.ar.3.p.1.ſec.ſec.par.
Videri aliquid dupliciter poteſt: vno modo in ſeipſo obiectiuè alio modo in alio obiectiuè.p.60.col.2.lin 62. pri.par.
1 Viſio Dei eſt ſoli Deo ſimiliter naturalis.q 9.ar.2.ad 3.pag. 68 ter.par.
Vendicatio an ſit virtus in priuata perſona.q.108.art.2.pa. 377. ſec. ſecun. par.
Vindicta quam quis petit à iudice, an ſpectet ad vindicationis virtutem q.80 art 1.p.267. ſec. ſec. par.
Viduitas an ſit virtus ſpecialis diſtincta ſpeciei à virginitate & caſtitate coniugali.q.152.art. 3.5.p.508.ſec.ſecun. par.
Viæ duæ in materia intellectionis angelorum à ſancto doctore poſitæ quomodò ſuſtineantur.pa.255.col.2.lin.55.pri par.
Vim aliquam animæ exiſtentem in potentia ad agere, vel non agere, & ad agere hoc vel illud, indigere duobus motoribus, quomodò intelligatur quæſtione nona articulo primo. pagi. 43 pri.ſecun.par.
Vires inferiores apprehenſiuæ dupliciter ſumuntur: primò ſecundum naturam & ſic:à natura,& non à virtute nec habitu determinantur. Alio modo vt ſubſunt rationi, & ſic ordinantur ad intellectus perfectionem.quæſtione 56 articulo quinto pa. 165 pri.ſecun par.
Vires animæ affixæ organis: & aliæ formæ naturales ſunt in materia corporali depreſſæ,anima verò eleuatur ſupra totum ordinem corporum: vt potè naturam excedens, quæ eſt principium formale cuiuſque actus corporei.pri.par.
Vir cognoſcens vxorem ſine intentione ſeminandi quomodò peccet.quæſt.154.art.1.4.pag.512.ſe.ſec.pa.
Vir cognoſcens vxorem quibus modis peccet mortaliter & venialiter.pag ead.& par.
Vir oſculans tangens vxorem quomodò peccet.eadẽ. & parte.
Virginitas an ſit virtus.q.152.art.3.pag.506.ſec.ſecun.par.
Virginitas an ſit diſtincta à caſtitate.pag.ead & part.
Virginitas à nullo voto firmata an ſit virtus quæſtione 152.artic. 4 p.507.ſec.ſecun.par.
Virginitas an ſit religio vel pars religionis ſicut eſt votum. pagi. eadem & parte.
Virginitatis formale an poſsit reparari per pœnitentiam.pag.eadem & parte.
Virginitatis Ioannis & Abrahæ connubij comparatio.quæſtion. 152.artic.4.p.ſec.ſecun.part.
Virginitatis finis ſecundum genus ſuum eſt ſimpliciter melior quam finis coniugij.q ead.ad 3.ſecun.par.
Virginitas & paupertas non habent ſpecialem rationem virtutis & conſequenter nec ſpecialia extrema inter quæ medient infra proprias materias in ordine ad regulam tam diuinam quã humanam,ſed ex intrinſeco fine & religionis actu ſcilicet voto,quæſt.64.art.1.p.189.pri.ſec.part.
1 Virginitati mentali non præiudicat conſenſus in culpam coniugalem & quare q.29.art 1.p.152.ter.par.
Ad virginitatem an propoſitum perpetuæ incorruptionis per ſe pertineat.quæſt 152.art.1.p.504.ſec.ſecun.part.
Virginitatem perdens maſculus per coitum cum meretrice, an committat ſtuprum.quæſtione 154. articulo ſexto. pagi. 522. ſec ſecun.part.
Virginalis ſignaculi integritas an habeat ſe tanquam accidens ad virginitatem.q.152.art.1.p.504 ſec.ſecun.part.
Virtus intellectualis quæ vocatur intellectus ſiue cognitio principiorum,ſecundum ſe eſt in medio duorum contrarium quæ. 64.art. 3.p.108.pri.ſecun.par.
Virtus theologica non conſiſtit in medio, nec ex parte obiecti, nec ex parte actus Ad Scotum.quæſti.64.articulo quarto pa. 191.pri.ſecun par.
1 Virtus heroica non differt ſpecie à virtute communiter dicta. q 7.art.2.ad.2.p.48.ter.par
2 Virtus attribuitur capiti humano, & quo reſpectu, quæſtione 8.articulo 1.p.62. ter.par.
Virtus liciti ex temporalibus bonis,ſcilicet vel de ſuo vel de debito an diſtinctio ſit bona.quæſtione 187 articulo quarto pa. 619.ſec.ſecun par.
Virtus agẽtis dupliciter augeri poteſt: vno modo per ſimplicem mansionem: alio modo per alterius formæ appoſitionem.p. 57.col.2 lin.61.pri par.
Virtus nulla operatiua ſiue angeli ſiue cuiuſcunque creaturæ eſt eius ſubſtantia ibid lin.18.pri.par.
Virtus diſtinctio ſecundum rationem ſpeciei in ordine ad obiectum & ſecundum ordinem ad actum, ſeu ſecundum ſpecificam differentiam & rationem vt ſic,& ſecundum hanc conditionem,ſcilicet eſſe principium actus recti,eſt bona.quæſtion. 66.ar.4.

96.art.4.pag.301.pri.ſec.par.
Omnia obiecta virtutum ſumpta ſecundum actus quibus homo attingit illa poſſunt referri ad bonum priuatum alicuius perſonæ vel bonum commune multitudinis.quæſtione.96.articu.3.pag.301.pri.ſecun.par.
An modum iſtum virtutis ſcil.vt ſit volens & eligens.bene probetur in litera non cadere ſub lege humana.q.100.art 9.pa.318.pri.ſecun par.
Virtutum conſummatio non eſt natura:quia naturæ eſt determinata ad vnum conſummatio autem virtutum non eſt ſecundũ vnum modum actionis : ſed diuerſimodè ſecundum diuerſas materias in quibus virtutes operantur.& ſecundum diuerſas circunſtantias q.63.art.1.pag.187.pri.ſecun.par.
Sicut lumen naturale eſt quoddam præſuppoſitum principium vt origo virtutum in nobis naturaliter præexiſtens , ita ineſſe ſupernaturali oportet ponere lumen ſupernaturale principiũ & originem omnium infuſarum.q.100.ar 3.p.314. pri.ſec.par.
Principia naturaliter cognita ſecundũ naturalem,eorum inchoationem in anima.ſunt ſeminaria omnium virtutum.q.63.arti.1.pag.187.pri.ſecun.par.
Virtutum intellectus & ſcientię actus in compoſitione conſiſtit: & compoſitio ſecundum diuerſas materias diuerſimodè à recto fit intellectu ,ideò conſummatio harum virtutum non eſt ſecundum vnum modum actionis ſed diuerſimodè ſecundum diuerſas materias.Ibidem.
In virtutum omnium genere nobilius ſemper eſt generans: licet enim actus præcedentes habitum virtutis ſint ſecundum ſe imperfecti, vt tamen ex altiori oriuntur principio generatiui ſunt virtutis.q.63.art.1.pag.187.pri.ſecun.par.
Virtute nullus male vtitur vt principio mali actus:quamuis male vtatur ipſa principiante bonum actum ordinando ad extraneum malum finem, quod tamen impoſsibile eſt in virtutibus quæ non poſſunt eſſe informes.q.55.art.4.pa.162.pri.ſec.par.
Virtus inquantum huiuſmodi eſt operatiua:facit enim operationem ordinatam ſiue ordinationem in actu.tãquam effectum proprium,nec relationem habere ſic effectiuẽ per ſe cauſam inconuenit,ſed oportet quandoque.162.pri.ſecun.par.
Omnis virtus humana aut moralis eſt intellectualis.quæſti.58.artic.1.pag.171.pri.ſecun.par.
Virtus moralis ſicut quælibet alia eſt eſſentialiter habitus:ſed moralis eſt habituatiua appetitus ad eliciendum actus quando, vbi ſicut,quantum oportet propter bonum rationis.quæſtio.55.art.1.pag.162.pri.ſecun.par.
Virtus moralis addit ſuper habitum differentiam ſpecificam ,ſicut ſuper animal.q.55.art.1.pag.ead.& par.
Virtutis moralis proprius finis eſt attingere medium.Ibidem.
Virtutis moralis formalis effectus dupliciter intelligitur : primò vt ex ſua eſſentia habitus ille reddat appetitum habituatum ad actum & non plus:ſecundò vt reddat appetitum habituatũ ad actum cũ omnibus eius conditionibus ſuæ latitudinis.Ibi.
Virtus moralis dat facultatem & rectum vſum per modum inclinantis,& non cum hac vel illa limitatione:quod nõ facit ar.q.56 art.3.pag.163.pri.ſec.par.
Virtus perfecta quid importet,& quid itidem imperfecta.193.pri ſecun.par.
Virtus intellectualis(puta prudentia)includitur in morali.& econuerſò moralis in intellectuali ſcilicet prudentia,cũ enim prudentia propriè attendatur ſecundum ſuum proprium & præcipuum actum(qui eſt rectè præcipere)& ipſe ſit principium rectæ electionis virtus moralis cui attribuitur electio pro proprio actu pendet neceſſario ex prudentia,& rurſus quia ipſum rectè præcipere pendet ab appetitu recto,cõſequens eſt quod prudentia ab appetitu recto quæſt.58.arti.4.& 5.pag.173.pri.ſecun.par.
Conſiſtere in medio computatur inter proprietates virtutis,ponitur autem in diffinitione virtutis,ſicut ſæpe proprietates notiores admittũtur in diffinitionibus,vt latentes differentiæ inſinuentes q.46.in princip.pag.189.pri.ſecun par.
Virtus ſecũdum eſſentiam eſt in medio,quæ eſt in medio duorũ vitiorum. Secundum effectum verò dicitur virtus eſſe in medio quæ in propria materia circa quàm eſt.medium facit inter plus & minus illius,ſeu in illa ad illam,&c.q.64.art.1.pag.189.pri.ſecun.par.
Virtus moralis non ſecundum eſſentiam,ſed ſecũdum effectum media inter paſsiones dicitur:quia ſcilicet inter paſsiones cõſtituit medium eligendo eas in illa quantitate.&c.quia in medio ſecundum rationem conſtituuntur:hoc enim effectus virtutis moralis eſt q.59.pag.175.pri.ſec.par.
Vbicunque eſt virtus in medio.contingit & per exceſſum & per defectum peccare ſiue ſimul ſiue ſeparatim.ſiue vno ſiue pluribus:vitiis non eſt cura.q.64.ar.4.pag.191.pri.ſecun.par.
Vnumquodque eſt magis & minus tale ſecundum ſui conſtitutiui propriam latitudinem q.12.ar.2.ad 1.p.77.pri.ſecun.par.
Vnumquodque ſicut agitur,ita aptum natum eſt agi & econuerſo q.49.art.3.pag.140.pri.ſecun.par.
Virtus vna quomodo dicatur forma alterius.quæſt.4.art.3.p.21.ſec.ſecun.par.
Virtus cognoſcitiua quantò ad plura ſe extendit,tantò eſt nobilior q.8.artic.3.pa.31.ſec.ſecun.par.
Virtus moralis quare non poteſt eſſe à natura.q.47.ar.7.3.p.164.ſec.ſecun.par.
Virtus ideò dicitur cardinalis,quia præcipuè ſibi vẽdicat id quod communiter ſpectat ad virtutes.quæſti.123.artic.11.pag.421.ſec.ſecun.par.
Vbicunque eſt virtus aliqua ſpecialis circa aliquod maximum an ſit neceſſarium eſſe aliam virtutem circa mediocria.q.160.art.1.pag.550.ſec.ſecun.par.
Virtus theologicæ ratio an conſiſtat in habere Deum pro obiecto.q.17.art.6.pag.60.ſec.ſecun.par.
1 Virtutis perfectio an regulariter tollar fomitem.q.15.artic.1.pag.93.ter par.
Virtutis theologicæ medium dupliciter inuenitur : ſemper tamen per accidens.q.17.art.6 pag.63.ſec.ſecun.par.
Virtutis ſuperioris actus quo pacto poteſt imperari ab inferiori virtute cum imperare ſit ſuperioris.q.32.articulo 1.2.pag.115.ſec.ſecun.par.
Virtuti morali finẽ præſtitui à prudentia dupliciter poteſt intelligi.queſtio.quadrageſima ſeptima artic.ſexto pag.164.ſec.ſecun.par.
Virtutis ad virtutem comparatio aliquando intrinſeca,aliquando extrinſeca q.quarta art.3.2 pag.ſec.ſe.par.
Virtutis intellectualis ſecundum ſe menſura nec practicè nec ſpeculatiuè eſt aliquod virtutis genus:quia procederetur in infinitum q.64.art.1.pag.201.pri.ſecun.par.
4 A virtute operatiua virtutem deitatis non eſſe comprehenſam ab humanitate Chriſti,an bene declaretur.quæſt.19.art.1.pa.74.ter.par.
5 Virtus Sacramentum.ter.par.
Virtutes omnes ſimul infundi quomodò intelligatur.q.6.arti.1.3.pa.30.ſec.ſecun.par.
An ſolæ virtutes morales ſint circa ſigna rerum.q.109.art.1.pa.380.ſec.ſecun.par.
Virtutes cardinales quomodò excedant cæteras virtutes.q.123.art.11.pag.421.ſec.ſecun.par.
Virtutes intellectuales an ſint potiores moralibus.q.171.art.5.p.591.ſec.ſecun.par.
Virtutes intellectuales an ſint nobiliores humilitate.pagina & parte eadem.
Virtutes morales dupliciter diſponũt ad vitam contemplatiuam q.180.art.2.pag.614.ſec.ſecun.par.
Virtutum theologicarum quomodò Deus eſt diuerſimodè obiectum.q.17.art.6.pag.63.ſec.ſecun.par.
Virtutum fines an à vitiis virtutum differant penes habere terminum & non habere terminum.quæſtione 47.art.15.pa.168.ſec.ſecun.par.
Virtutes in iraſcibili & concupiſcibili.ſcilicet temperantia & fortitudo rectificant vti:quia ſtabiliunt fines prudentiæ regulatiuæ ipſius vti ex illius finibus vt principiis,& ſic extendũt ſe ad voluntatem mediatè.163.pri.ſecun.par.
Virtutes morales acquiſitæ vt imperãtur à charitate non ordinãtur ad vltimum finem ſupernaturalem vt ad proportionatum ſecundum ſe,ſed ex parte ordinantis tantum: virtutes autem morales infuſæ ordinantur vt ſecundum ſe proportionatæ ad talem finem ſupernaturalem.Ibidem.Infuſio. Habitus.prima ſecundæ partis.
Virtutes morales infuſas præter tres theologicas & quatuor cardinales ponere neceſſe eſt.Ad Scotum.q.63.art.3.pag.185.pri.ſecun.par.
Virtutes theologicæ acquiſitæ non dantur:quia improportionata ſunt acquiſita omnia actus infallibiliter rectos & proportionatos ſupernaturalibus.q.62.artic.3.pag.185.pri.ſecun.par.
Virtutes morales omnes ſunt circa paſsiões & operationes:ſed aliquæ principaliter operationes,aliquæ principaliter paſsiones bonificant.q.60.art.2.pag.179.pri.ſecun.par.
Virtutes morales circa paſsiones nõ poſſunt poni in angelis vel Deo q.61.artic.5.ad 1.pag 183.pri.ſecun.par.
Virtutes cardinales dicuntur principales vel vt genera,vel gratia præcipuę materiæ.q.61.art.3.pag.182.pri.ſecun.par.
Virtutes cardinales.dicuntur quæ virtuoſam vitam ſubſtinent,& ſuper quas vniuerſa ſtudioſa vita firmatur,ac opera propriè explet.q.61.in principio.pag.181.pri.ſecun.par.
Virtutum moraliũ diſtinctio,in politicas,purgatorias,& purgati animi.

ti animi, non eſt diſtinctio virtutum ſecundum eſſentiam, ſed ſecundum ſtatum actus perfectionem. quæſtione 61. articu. 5. pag 183. pri ſecun. par.

Ex concurſu actionis & paſſionis circa idem, plures virtutes politicę ſiunt, q 60. art, 2. pag. 178. pri ſecun par.

Virtutes morales acquiſitæ ſi ſecūdum humanas cauſas iudicētur dicuntur & ſunt inter maxima bona hominis. & ſimpliciter virtutes & hoc ſpectat ad moralem, Si autem de eiſdem iudicandum ſit, ſecundum ſupernaturales & diuinas cauſas, ſic ſunt & dicuntur virtutes ſecundū quid, & hoc ſpectat ad theologum. Ibidem.

Virtutes morales imperfectè quo ad ſtatum, ſicut ſe habent ad prudentiam, ita fides & ſpes ad charitatem: vtrobique enim cōtingit defectus ſtatus ex ſubtractione principij & indiſpoſitione ſubiecti. virtutes enim morales habent pro ſubiecto appetitum vt ſubeſt rectæ rationi perfectæ: quæ eſt prudentia ſimpliciter: & fides & ſpes intellectum motum à voluntate perfecta & voluntatem affectam meritis præſentibus quorū vtrunque ſols charitate habetur, quæſtione. 65. articulo quarto pa. 196 pri. ſec par.

Virtutes intellectuales imperfectè ſecundum ſtatum dicūtur virtutes: morales autem niſi ſint ſecundum ſtatum perfectè, non dicuntur virtutes quæſtione ſexageſima ſexta articulo 1. pagi. 198. pri. ſec. par.

Virtutes intellectuales ſunt nobiliores ſimpliciter quàm morales. quia habent nobilius obiectum, morales autem ſunt nobiliores ſecundum quid, ſcilicet ſecundum cōmunem rationem virtutes quia dat non ſolum facultatem actus recti. ſed facultatem rectè vtendi ipſa facultate, quæſtione 66. art. 3. col. 1. & 2. pag. 199. pri. ſecun. par.

Virtutum intellectualium poſt hanc vitam remanſio concluditur potiꝰ ex ſui cauſa (ſcilicet ſpeciebus intelligibilibus) quàm ex ſuæ eſſentiæ natura propter maiorem doctrinę certitudinem, vel hoc ſit per ſpecies intelligibiles intelligendo ipſas & quicquid ſe tenet ex parte ipſarum. quæſtione 66. articulo 1. pagi. 198. pri. ſecun. par.

Virtutes in eodem exiſtentes, vt perficiunt ſubiecta, vt mota à prudentia vel charitate ſunt æquales proportionaliter: vt verò perficiunt eadem vt tendentia in proprias materias ſunt inæquales. q. 66. art. pag. 198. pri. ſecun. par.

Augmenti intenſiui virtutum quatuor cauſæ: ſcilicet conſuetudo naturalis inclinatio, iudicium perſpicatius, & gratia. quęſt. 66. art. 1. pag 198. pri. ſecun. par.

Virtutes morales infuſæ perficiunt in ordine ad vltimum finem ſimpliciter: acquiſitæ verò in ordine ad vltimum finem in genere, id eſt boni humani, puta fœlicitas poſitæ 10. ethicorum, Et ideò primæ ſunt virtutes ſimpliciter, ſecundæ ſecundum q. 65. artic. 2. pag. 195. pri. ſecun. par.

Virtutes omnes morales ſunt connexę: quia virtus moralis exigit prudentiam, & prudentia omnes tres virtutes morales, q. 65. artic. 1. pag. 193. pri ſecun. par.

Solæ virtutes perfectę ſunt connexæ. ibidem.

In virtutibus medium rationis conſiſtit in affirmatione proprię materiæ & omnium eand rationem ſpectantium ad rationem rectam, medium autem rei conſiſtit in æqualitate rei ad rem ſeu perſonam alteram, quæſtione 64, articulo ſecundo pagina 190. pri. ſecun. par.

Vita contemplatiua poteſt dupliciter determinari, q. 180. articu. 4. pag. 615. ſec. ſecun.

Quo pacto tertius gradus contemplatiuę in litera deſignatus, attribuatur vitæ contemplatiuæ hominum in hac vita, quęſtione 180. artic 6, pag. 617. ſec. ſecun. par.

Vita contemplatiua an ſit ſimpliciter melior actiua, quæſtio, 182. artic. 1. pag. 612. ſec. ſecun. par.

Vita in hac per rationem naturalem poſſumus cognoſcere Deū ſecundum quod eſt in prima omnium cauſa excellentiſſima. p. 64 col. 1, lin. 5, pri, par.

Vita propriè eſt eſſe ſubſtantiale: minus propriè verò eſt operatio. pag. 107. col. 2, lin. 29. pri, par.

Vita maximè propriè eſt in Deo. pagina. 108, columna, prima lin. 65. pri. par.

Vita diuina ſunt omnia in Deo. pag. 109, col. 1, lin. 72. pri. par.

Vita vel viuere tripliciter dici poteſt pagina eadem, columna 2, lin 47. pri. par.

Vitarum diuerſitas an accipiatur ſecundum diuerſos actus qui conueniunt homini ſecundum ſeipſum, officiorum verò ſecūdum actus qui referuntur ad alios, q. 183. art. 3. 2. pag 626. ſec. ſecun. par.

Viuentia propriè ſunt illa: quę ſeipſa ſecundum aliquam ſpeciem motus mouent, pag. 107 col. 1, lin. 86, pri. par

Viuentium modi ſunt quatuor. p. 346. col. 1, lin. 9 pri. par.

Vitij nomine ſignificatur habitus vitij, peccati autem nomine actus ipſe vitij. q. 71. in principio, pag. 216, pri. ſecun, par.

Vltimum & primum in propoſitionibus generationis ordine denotant. & quomodo etiam ſupponant. pag. 28, colum, 2. lin. 72. pri par.

1 Vnctio extrema, quomodò præparet ad Euchariſtiam. quęſt. 65, art 3, pag. 197. ter. par.

Vniformitas vnitatis ſpecies eſt pag. 44. col. 1, lin. 9, pri. par.

2 Vniri Deo in perſona, nec conueniens eſt, nec inconueniens carni humanę ſecundum conditionē ſuę naturę, & quare. q. 1. art. 1. ad 2. pag. 2. ter. par.

3 Vniri alicui in hypoſtaſi, & vniri ſecundum hypoſtaſim. quomodò differant, q. 2. art. 6, ad 1. pag. 17. ter. par.

1 Vnio incarnationis quare eſt perſona, & non in natura, qu. 2. art. 2. ad 1. pag. 11. ter. par.

Vnio animę intellectiuę ad corpus quid ſit: & quomodò etiam naturalis pag. 328. col. 2. lin. 62, pri. par.

Vnio dupliciter capitur, vno modo pro relatione vnionis inter materiam & formam: alio modo pro fundamento illius relationis pag. 97. col. 1. lin. 78, pri. par.

4 Vnio diuiditur in vnionem in perſona, & vnionem in natura, q 2. art. 2. ad 3. pag 11. ter. par.

5 Quòd vnio ſit ſecundum eſſe ſubſtantiale verbi, vt eſt perſonę quomodò intelligatur. q. 2. art. 6 ad 1. & 2. pag. 17. ter. par.

6 Vnio humanę naturę ad verbum formaliter loquendo, nō eſt per vnionem inſtrumenti diffinienda, quęſtione 2. articulo 5. ad 4. pag. 17. ter. par.

7 Vnio Homo.

8 Vnio dicitur in facto eſſe: & aſſumptio in fieri: an hęc differentia ſit ex parte rei poſita, q. 2. art. 8. pag. 20. ter. par.

9 Vnio incarnationis, an ſit maxima poſt vnionem diuinę trinitatis. q. 2. art 9. ter. par.

10 Vnio ad Deum ſecundum eſſe perſonale, eſt maior, & perfectior, quam ſecundum operationem: an ſit vera propoſitio. q. 4. art. 2. ad 20. pag. 37. ter. par.

11 Vnionis myſteriū quare incarnationis nomine ſignificetur. q. 1 artic. 1. in tit, pag. 1. ter, par.

12 Vnionis diſtinctio quantū ad relationem quàm ſignificat vel quantum ad coniunctionem quam conſequitur. Et an dicta coniunctio ſit creatum. q. 2. art. 7. pag. 19. ter. par.

13 Vnionis & aſſumptionis differentia an ſit realis: vel rationis tantum. q. 2. art. 8. pag. 20. ter. par.

14 Vnionis relatio quid ſit, q. 2. artic. 8. pag. 20. ter. par.

15 Vnionis & aſſumptionis prima differētia in litera poſita qualiter intelligatur. q. 2. artic. 8. pag. 20. ter. par.

16 Vnionis in Chriſto gratia an ſit prior ordine executioni & intentionis gratia habituali ſeu ſumma gratia & gloria in eodem, q. 34. artic. 1. pag. 170. ter. par.

17 Nulla operatio illius hominis qui eſt Chriſtus potuit præcedere vnionem, q. 2. art. 11. pag. 24. ter. par.

18 Vnionis gratia quare eſt excellentius & permanentius donū quam gratia operationis q. 50. art. 2. p. 238. ter. par.

19 Vnioni incarnationis nihil tam ſimile inuenitur vt eſt vnio animę intellectualis ad corpus. q. 2. ar. 6, ad 1. & 2. p. 17. ter. par.

20 Vnionem naturę humanę in perſona verbi Dei negare, quid ſit. q. 2, art. 2. pag. 11. ter. par.

21 Vnionem animę, & corpus in Chriſto non conſtituitur noua perſona: ſed ad præexiſtentem perſonam Dei compoſita natura ſingularis ex anima, & corpore adiuncta. q. 2, art. 5. ad 1. pa. 16. ter. par.

Vnitas vniuerſalis eccleſię generalis concilij: & ſummi pontificis an ſit eadem, q. 1. art. 9. & 10. p. 10 ſec. ſecun. par.

Vnitas eccl. cui opponitur ſchiſma in quo cōſtat, q. 39. 2. 1. p. 146.

Vnitas eccleſię quomodò eſt à charitate. p. & parte ead.

Vnitas ſi actus intelligendi exiſtat quid inferatur. p. 200. colu. 1. lin. 21, pri. par.

Vnitas virtutis in angelo qualis ſit, realis ſcilicet an formàlia, an vtraque ſimul. p. 250, col. 1. lin. 47. pri. par.

Vnitas effectus qualis in angelo exiſtat formalis an numeralis. lin. 61. pri. par.

Vnitati eccleſię quomodò opponitur ſchiſma: pagin. & par. ead.

Vniuerſale an ab intellectu noſtro primo cognitum ſit. pag. 392. col. 2, lin. 48, pri. par.

Vniuerſalia phyſica, mathematica, & metaphyſica quomodò inter ſe differant, p. 27, col. 2. lin. 56, pri. par.

Vniuerſi ſuprema par, id eſt, angeli ex natura ſua vendicant ſibi ſimilitudinem ad Deum non ſecundum quaſdam perfectiones ſimpliciter: ſed ſecundum omnes: magis tamen minus ſecundum gradus ſuos. p. 256. col. 2, li. 79. pri. par.

Vniuocatio poſita à ſancto doctore in quadam ſua conſequentia quomodò intelligatur. p. 68. col. 2. li. 69. pri. par.

Vnum

Vnum non dicit rationem perfectionis:ac conſequenter nec vnitas:nec eius ſpecies dicunt perfectionẽ ſimpliciter formaliter loquendo:ſed à perfectione & imperfectione,abſtrahunt pag. 32.col.1 ,li.68.pri par.

Vnum an prius enti conueniat,quàm ſimplicitas & immutabilitas.p.49.col.2.li.44.pri.p.

Vnum ſupra ens addit non rem aliquam,ſed ſolam diuiſionis negationem.pag.50.col.1.li.5.pri.p.

Vnum cum ente conuertitur.pag.50.col.1.li.9.pri.p.

Vnum an ſupra ens aliquid addat.ibi.li.31.pri.p.

Vnum diuerſimodè multis opponitur.p.50.col.2.li.99.pri.p.

Vnum & multa trãſcendenter dupliciter ſumũtur, ſcilicet ſubſtantialiter & formaliter.pag.51.col 1.li.43.pri.p.

Vnumquodque ſecundum,quod eſt actu operatur.pag.79.col.1. lin.15.pri.p.

1 Volitum.Quadruplex eſt circa volitum diſtinctio.quæſtio, 1. arti.3.pag.5.ter.p.

Volitio omnis exigit quid & cur.q.18.ar.9 pag.60.pri.ſe.p.

Non quicunque vult præmiſſas ſeu antecedens,vult concluſionẽ ſeu conſequens in ſeipſo : in ſua autem cauſa quicunque vult antecedens,vult conſequens ſimpliciter vel vt in pluribus. q. 13.art.6.ad 1.pag.46.pri.p.

Ad rationem voluntarij indirectè,non ſufficit poteſtas in voluntate & negatio prouiſionis,ſed oportet tria concurrere, ſcilicet poſſe debere,& non velle,vel non imperare.q.6. art. 3.pa. 25.pri.ſe.p.

Ad rationem voluntarij indirectè non ſufficit poteſtas & negatio,ſed adeſſe oportet obligationem & debitum.q.18.art.9.p. 60.pri.ſec.par.

Quum voluntarium dicatur dupliciter(ſcilicet vel quia volitum, vel quia in poteſtate voluntatis) quomodo licuit in litera ex hoc quod primus actus voluntatis non poteſt eſſe voluntarius.primo modo inferri quod eſt nullo modo eſt voluntarius q.92.art.4.p.34.pri ſec.p.

Volitum eſt aliquid vt finis:& vt ad finem.p. 171, col.2.lin, 75. prima.p.

Voluntas diuina quibuſdam à ſe volitis neceſſitatem imponit, & quibuſdam non.pag.116.col.2.li.79.pri.p.

Voluntas Dei omnino immutabilis eſt. pag. 115. col. 2.lin. 93. pri.p.

Voluntas ſigni à voluntate ſimpliciter in ipſo Deo diſtinguitur pag.119.col.2.lin.48.pri.p.

Voluntas diuina circa quæ ſigna ponatur ibi.li.62.

Voluntatis per actum an procedat aliquid in ea tanquam eiuſdem terminus p.146.col.2.li.1.pri.p.

Voluntas concomitans,& voluntas principians,quomodo vocẽtur.pag.194.col.1.lin.85.pri p.

Voluntas & natura in cauſando in quibus differant.ibid.colum.2. lin.16.pri.p.

Voluntas an verificetur vt productiua ad extra tantum:an vt ad intra productiua.pag.195.col.1.li.47.pri.p.

Voluntas in communi dupliciter conſiderari poteſt.ibi li.62.

Voluntas an merè naturaliter aliquem actum habeat. ibid.li.74.

Voluntas quo pacto naturæ rationem habeat.p.195.col. 2.li.50. pri.p.

Voluntas quomodò æquiuocè ſumatur. p.196.col.1.lin.59.pri. parte.

Voluntas eſt in angelis.p.272.col. 1 .lin.23.pri.p.

Voluntas angelorum neque eſt intellectus:neque natura eorum pag.273.col 2.lin.33.pri.p.

Voluntas angeli an intellectus eſſe dicatur.p.272.col.1 .lin.12. pri.par.

Voluntas & liberum arbitrium an vna & eadem potentia ſecundum veritatem ſint.pag.273.pri.p.

Voluntas perfecta an impoſſibilium reſpectu eſſe poſſit. p. 288. col.2.li.21.pri.p.

Voluntas an antecedens velle poſſit abſque conſequentis volitione ibi.li.62.pri.p.

Voluntas angeli an quadrupliciter poſt electionem inflexibilis ſit p.296.col.1.li.30.pri.p.

Voluntas coactionis neceſſitate nihil velle poteſt.p.365.col.2. lin.17.pri.p.

Voluntas an violentari poſſit : & aliquid coactionis neceſſitate velle.ibi.lin.48.pri.p.

Voluntas poteſt aliquid velle ex finis ſeu ſuppoſitionis neceſſitate.ibi.lin.96.pri.p.

Voluntas neceſſitate naturali aliquid vult.pagina.366.col.1.lin. 2.prima par.

Voluntas non quæcunque vult de neceſſitate vult. pag. 367. col. 1.lin.penult.pri.p.

Voluntas an vltimo fini in vniuerſali neceſſariò inhæreat pag. 367.col.2.lin.79.pri.p.

Voluntas Deum videns an Deo neceſſariò inhæreat.pag. 398. col.1.lin.93.pri.p.

Voluntas eſt interdum nobilior ſecundum quid intellectu. pag. 369.col.1.lin.44.pri.p.

Voluntas mouet intellectum & omnes animæ vires effectiuè. p. 370.col.2.li.95.pri.p.

Voluntas quando non pro velleitate , ſed pro velle ſimpliciter ſumitur.p.115.col 1.li.45.pri.p.

Voluntas pro quo ſumatur.p.180.col.1 li.3.pri.p.

Voluntas eſt in Deo ſic,quòd ſuum velle eſt intelligere.ibi.li.25.

Voluntas Dei eſt cauſa rerum.p.113.col.2.li.2.pri.p.

Voluntas dupliciter moueri poteſt:ex parte ſcilicet obiecti & ex parte potentiæ pag.450.col.1.li.87.pri.p.

Voluntas etiam dupliciter moueri poteſt,ſcilicet ab intrinſeco & extrinſeco pag.463.col.2.li.fi.pri.p.

Voluntas à ſolo Deo ab intus immutari poteſt. pag. 464.col 1. lin.12.pri.parte.

Voluntas reducitur ad actum per præcedentes actus ex parte ſubiecti.q.75.art.2 p.239.pri.ſe.p.

Voluntas dupliciter mouentur : vno modo ſicut obiectum , alio modo ſicut dans ipſam virtutem volendi. pag.444. colum. 2. lin.2.pri.p.

Quum quæritur , an voluntas ſit tantum finis,an etiã eorum quæ ſunt ad finem ſumitur voluntas pro volitione , non pro ipſa potentia volitiua.q.8.art.2.in ti.p 30.pri.ſe.p.

Quomodò valeat probatio huius concluſionis:voluntas ſecũdum quod nominat actum , propriè loquendo eſt finis tantùm. ibidem.

An in hoc quæſito. Vtrum voluntas eodem actu feratur in finẽ & in id quod eſt ad finem:quæratur de ipſa volitione aut vniuerſaliter de actu voluntatis.q.8.art.3.tit.p.31.pri.ſe.p.

Quomodò intelligatur,quod voluntas quando mouetur in finẽ inquantum huiuſmodi , moueatur quoque neceſſariò eodem motu in finem.ibi.cor.

Voluntas non eget continentia vt inclinetur quantum in ſe eſt in bonum rationis proprium volentis:ſed vt reſiſtat inſurgentibus paſſionibus appetitus ſenſitiui.q.56.articulo 6.pa.166. pri.ſe.p.

In voluntate noſtra quantum eſt ex parte voluntatis,eſt ſufficiẽs determinatio ipſius ad proprium bonum.ac per hoc ad bonũ ſecundum rationem ipſius volentis & cum hoc ex coniunctione ad partem ſenſitiuam,ſortitur neceſſitatem habitus ad reſtituendum contrariis quibus iungitur,166.pri.ſec.p.

An in voluntate detur actus neuter,id eſt,qui nec ſit finis,nec eorum quæ ſunt ad finem.Ad Scot quæſt.8.in principio.pa.29. & q.47.pag.137.pri.ſe.p.

Quia naturale vt diſtinguitur contra liberum,ſequitur ad naturale:id eſt ſubſtantiale(omne enim naturale eſt ſubſtantiale) ex hoc quod author declarauit in voluntate inueniri motum naturalem,id eſt,ſubſtantialem , optimè ſatisfecit quæſito,an ſit talis motus naturalis vt diſtinguitur contra liberum,q.10. ad 1.p.36.pri ſec.p.

An præter bonum & beatitudinem omne cõueniens alicui ſecundum ſuam naturam,ſit naturaliter ab eo volitum.ibi.

An in voluntate ſit aliqua paſſio.quæſt.22.art.3.pag.78.prima. ſecundæ.par.

Voluntatis actus ſimiles paſſionibus appetitus ſenſitiui,metaphoricè conſueuimus vocare paſſiones : vt velle vindictam vocamus iram,& velle malum alicui odium.q.22.art.3.pagina.eadem & parte.

Voluntas ſimpliciter & abſolutè à toto genere eligibilium libera eſt.q.13.art.6.ad 3.pag.46.Eligere.pri.ſec.p.

Voluntas quantum ad propoſitum poteſt dupliciter conſiderari,ſcilicet vt res eſt,& vt cauſa eſt,& in ratione cauſæ volũtas & natura ſecundum proprias cauſandi differentias diſtinguũtur.Et quia ratio cauſæ in natura ad cauſam ſpectat inquantũ res eſt,hinc apparet quod voluntas vtriuſque cauſæ rationem habet.ibi.

Quia vlterius natura eſt cauſa eſſentialiter prior cauſa voluntaria,apparet quòd voluntas non ſolum natura quædam eſt:ſed prius habet naturæ rationem cauſalitatemque propriã.(Quia demum in cauſis eſſentialiter ordinatis coniunctis in vnam,id quod eſt prioris cauſæ proprium participatur à poſteriori (vt ſupremum infimi attingat infimum ſupremi)apparet quod voluntatis prima opera oportet eſſe naturalia,& prius ipſam velle aliquid naturaliter quàm liberè.quæſtio.10.artic.1.ad 1. pa. 37.pri.ſec.p.

Impoſſibile eſt voluntatem peccare abſque ignorantia vel errore intellectus:quia voluntas eſt ſolũ boni vel apparentis boni.

Sed ignorantiæ nomine in propoſitio intelligitur etiam ipſis

áctualis inconſideratio.q.77.art.2.p.245.pri.ſec.p.
Voluntas ſimpliciter diuinæ volũtatis in volito formaliter conformis,illa ſola eſt quæ ſub ratione boni non apparentis, ſed veri exercetur.q.19.art.10.pag.68.pri.ſec.p.
Voluntas quia ad tertium volitorũ genus(puta eſſe viuere &c.) determinata eſt,naturaliter quò ad ſpecificationem vt in pluribus, & à cauſa vt in pluribus non neceſſariò prouenit effectus:ideò quælibet particularia bona(etiam eſſe,viuere,intelligere)non neceſſariò mouent voluntatem ad ſpecificationẽ actus.37.pri.ſec.p.
Quomodò iter.quod appetitus ſenſitiuus mouet voluntatem ex parte obiecti. ſi ratio quare moueat voluntatem ſit ex parte diſpoſitionis ſubiecti vt litera dicit.q.9.art.2.p.33. Mouere.pri.ſec.p.
Quomodò voluntas moueatur à paſsione. q.77.ar.1.p.245.pri.ſec.p.
An voluntas quantum ex ſe eſt parata ſed propter impotentiam ceſſans ab opere,ſit perfecta ac ſi operaretur q.20.art.4.p.72.pri.ſec.p.
Voluntas parata quamuis non operans propter impotentiam,nihil de præmio vel pœna perdit,eſſentiali:quamuis careat aliqua accidentali remuneratione vel pœna, reſpondenti ipſi exercitio actus exterioris,ibi.
Voluntas poteſt dici & eſſe completa dupliciter. Vno modo ſecundum illam habitudinem qua volitum eſt in voluntate:alio modo ſecundum illam qua voluntas tendit in realem aſſequutionem voliti.ibi.
Voluntas reſpectu primi actus ſe habet vt mota tantum & Deus vt mouens. Et nomine primi actus non intelligitur ſolus ille quem voluntas in principio operationum ſuarum omnium habet ſed quicunque primus abſque cõſilio & præuio motiuo ad bonum.q.3.art.2.p.370.pri.ſec.p.
Voluntas dicitur moueri non ſolùm à bono vniuerſali apprehenſo per rationem ſed etiam à bono apprehenſo per ſenſum,inquantum bonum apprehenſum per ſenſum,permittitur concurrere cum apprehenſo per rationem in idem motiuum, itaq; quod motiuum voluntatis non ſolum eſt bonum vniuerſale apprehenſum per rationem in ſua puritate, ſed etiam coniunctum cum bono apprehenſo per ſenſum.q.10.art.3.p.39.pri.ſecun.par.
Ad volendum ſufficit voluntas cum obiecto:ſed ad volendum à ſe(ita quod ly à indicat cauſalitatem applicãdi ſeipſum ad volendum)non ſufficit voluntas cum obiecto, ſed exigitur voluntas præuolens finem.q.9.art.4.p.34.pri.ſe.p.
Voluntas an poſsit velle formaliter verum.q.14.art.1.p.53.ſec.ſecun.par.
An motio à voluntate per ſe pertineat ad fidem.q.4.art.4.p.22.ſe.ſec.p.
Voluntatis actus ab intellectu cognoſcitur.p.399.co.1.lin.9.pri.parte.
Voluntatis diuinæ nulla eſt cauſa.p.114.col.2.li.30.pri.p.
Voluntatis completio & incompletio attenditur ſecundum modum motus voluntatis.q.13.art.5.p.45.pri.ſe.p.
Voluntatis obiectum eſſe vniuerſale bonum,quomodò intelligatur.q.2.art.7.& 8.p.9.pri.ſe.p.
In hac literæ propoſitione,voluntatis obiectum eſt finis:ſermo eſt de primo & formali obiecto voluntatis.q.1.art.1.p.1.pri.ſecun.par.
Quomodò iſta literæ conſequentia valeat:voluntatis obiectum formale eſt finis,ergo omnes actiones humanæ ſunt propter finem.q.1.art.1.p.1.pri ſe.p.
2 Voluntatis actus per modum naturæ diſtinctus cõtra actum voluntatis per modum rationis contrarium eligentis, nihil aliud eſt quàm velleitas.q.18.art.5.pag.125.ter.p.
3 Voluntatis actualis immutatio an ad omnem remiſsionẽ peccatorum actualium requiratur.queſtio.86.art.2.ad.1.p.407.ter.par.
Voluntatis actuum tres ordines, primus ſecundum lineam rectam & reſpectu eiuſdem obiecti. ſecundus ſecundum reflexionem ſuper hunc vel illum,tertius ſecundum ipſos actus reflexos inter ſe.25.pri.ſe.p.
Duplex eſt habitudo voluntatis ad volitum tam finem quàm id quod eſt ad finem prima ſecundum quod volitum eſt in volũtate ſecunda ſecundum quod voluntas ad volitum in ſe realiter tendit.q.16.art.4.p.51.pri.ſe.p.
Quamuis primus actus voluntatis ſit ex inſtinctu dato ab exteriori,non obiecto,ſed ex cauſa effectiua Deo, ipſa tamen iam ex hac finis volitione ſeipſam mouet ad volendum, alia propter finem quod brutis non conuenit:quia ad omnia mouentur ex inſtinctu.q.9.ar.4.p.34.pri.ſe.p.
Voluntati noſtræ aliquo modo ſubiectorum ſeptem ſunt genera q.88.art.1.p.295.ſe.ſec.p.
Voluntatem obiectiuè efficaci ſufficientia ſolùm Deus mouet: angelus verò perſuaſione.ibi.li.20.pri.p.
Voluntatem ex paſsionum parte angeli immutare poſſunt non tamen neceſsitare.ibi.lin.26.pri.p.
Voluntatem Dei ſemper impleri neceſſe eſt.114.li.61.pri.p.
Voluntatem vtroque modo mouere & maximè ſecundo, ſcilicet interius inclinando proprium Dei eſt.445.li.45.pri.p.
Quia res immaterialis eſt formalioris & vniuerſalioris virtutis, quàm corpus ſecundum veritatem non poteſt à corpore moueri,neque vt ab obiecto,neque vt à motore ad exercitiũ,conceditur tamen in litera & alibi quod voluntas ſeu intellectus moueri ab exteriori tanquam obiecto, non autem tanquam à motore ad exercitium: quia ad mouendum obiectiuè exteriora concurrunt etſi non ſufficienter,tamen inchoatiuè,mediatè,& vt materia obiecti,ad mouendum autem ad exercitium nullo modo concurrunt ex parte motoris ad exercitium eſt enim talis motor ſolus Deus cum ipſa voluntate.q.9.ar.5.p.35.pri.ſe.p.
Aliud eſt voluntatem neceſſariò moueri ab obiecto ad exercitiũ actus,& voluntatem ſic diſpoſitam neceſſariò moueri ad exercitium actus:primum enim falſum eſt,& denotat quod obiectum eſt talis & ſic eſſicacis naturæ quod poteſt voluntatem ad exercitium actus neceſſariò ducere.ſecundum verò verum eſt:denotat naturam voluntatis quæ habet quendam motum naturalem non ſemper actu,ſed quando eſt in certa diſpoſitione q.10.art.2.p.37.pri.ſe.p.
Obiectum vndique bonum neceſſariò mouet volũtatem ad ſpecificationem actus ibi.
Quum quæritur an voluntas moueatur de neceſsitate à ſuo obiecto,ſumitur neceſſarium verè & propriè:quòd ſcilicet impoſſibile eſt aliter ſe habere:& eſt ſermo de neceſsitate naturali.q.10.art.2.pag.37 pri.ſec par.
Voluntatis determinatio quo ad exercitium,vehementior ac naturalior eſt ſui determinatione ad ſpeciem & obiectum:includit enim illam & addit q.10.art.2.pag.ead & par.
Eſſe,viuere,& huiuſmodi dupliciter ſumi poſſunt,primò vt ſunt quædam particularia bono ſecundum ſeipſa, & ſic poſſunt(licet raró)repudiari, eo quod defectum habent alicuius boni quod appetitur. Alio modo vt ſunt neceſſariò connexa beatitudini:& ſic quantum eſt ex parte ſui non poſſunt repudiari.37.pri.ſecundæ partis
Voluntarium an ſoli Deo notum ſit.p.275.co.1.lin.72.pri.p.
Vouere oppoſita conciliorum an quis poſsit.q.88.art.2.p.297.ſe.ſec.p.
Vouere oppoſitum concilij an ſit peccatum mortale vel veniale ibidem.
Vouens nubere an verum votum emittat & per conſequens teneatur.p.& par.ead.
Vouens hanc religionẽ in hoc monaſterio determinatè,& principaliter ingredi,& ſine ſua notitia culpa repulſus eſt,an teneatur ſeruare caſtitatem quæ.88.artic.3.ad.2.29ſecunda ſecundæ partis.
Vouens vt ſupra an ſemel refutatus à tali monaſterio teneatur expectare an forſam imitent eum.q.88.articulo.3.ad.2.p.& parte eadem.
Vouens principaliter religionem aut talem religionem ingredi & repulſus à multis religionibus,& à pluribus locis alicuius religioni,an teneatur quærere per omnes religiones, & omnia loca.q.88.art.3.p.299.ſe.ſec.p.
Vouens virginitatem ratione non continentiæ abſolutæ,ſed continentiæ virginalis:poſteà corrupta culpabiliter an teneatur continere.ibi.
Vouens votum in quo duæ concurrunt promiſsiones: altera vt materia,altera vt eſſencia voti,an ſit dupliciter tranſgreſſor.ea.art.5.p.303.ſe.ſec.p.
Vouens ſubditus cum licentiá ſuperioris qui poſt votum factum reuocat licentiam:an teneatur votum ſeruare.q.88.art.8.pa.307.ſe.ſec.p.
Vouens ieiunare certa die,& non ieiunans an teneatur ieiunare altera die.q.88.art.12.p.312.ſe.ſec.p.
Vouens religionis ingreſſum an licitè poſsit exire.q.189.ar.3.3.p.675.ſe.ſec.p.
Ad vouendum religionis ingreſſum non debet quis facilis eſſe.q.189.art.8.p.672.ſe.ſec.p.
Votum emittens ingrediendi religionem, & poſteà contrahens & conſummans matrimonium ad quid teneatur.pagina.309.ſecun ſec.p.
Votum emittens ingrediendi religionem, & perſeuerãdi in ea, & poſteà contrahens, & conſummans matrimonium ad quid teneatur.p.& par.ead.

Votum

Votum emittens meretrix vel concubina ad inſtantiam lenonis vel concubinarij nunquam nubendi, an poſtea licitè nubere poſsit. p. & par. ead.
An ille cui diſplicet vouiſſe ita quod ſi eſſet adhuc liber non vouerer, quia tamen vouit vult ſeruare votum, peccet, & ſi peccat an mortaliter. q. 88, art. 6. 2. p. 304. ſe. ſec. p.
Votum peregrinationis terræ ſanctæ an authoritate propria poſsit quis commutare in votum religionis q. 189, ar. 3. 3. p. 675. ſe. ſec. p.
An ſit differentia inter votum ſimplex religionis quãdo quis vouet ingredi religionem, & quando quis vouet fieri vel eſſe religioſus, ita quod in neutro ſit cogitatio de perſeuerando aut non perſeuerando. q. 189. art. 4. p. 676. ſe. ſec. p.
Votum habens ſimplex religionis arctioris de facto poſt profeſſus laxiorem ac teneatur ad arctiorem. q. 89. art. 8. 3. p. 680. ſe. ſec. p.
Ad votum ſolenne religionis eccleſia poteſt aliquos inhabiles facere. q. 88, art. 9. p. 309. ſe. ſec. p.
Votum emittens ingrediendi religionem, & non inueniens niſi monaſteria non reformata parata ad eius receptionem quid agere debeat. q. 8 . art. 3. p. 301. ſe. ſec. p.
Votum religionis emittens an cogi poſsit vt ingrediatur. q. 189. art. 3. 1. p. & par. ead.
Votum an verè fiat in baptiſmo q. 88. art. 2. p. 307. ſe. ſec. p.
Votum factum de bono ſupererogationis propter malum finem an ſit verè votum. ibi.
Votum non nubendi an ſit votum caſtitatis, q. 88. art. 3. p. 302. ſe. ſec. p.
Votum ſubditi antequãm prælato innoteſcat an obliget. q. 88. art. 8. p. 307. ſe. ſec. p.
Quæ ſit ratio huius quod nullum votum religioſi eſt firmũ. ibi.
Nullum votum religioſi eſſe firmum ſine conſenſu prælati ſui, quomodò intelligatur. p. ibi.
Votum ſolenne in articulo neceſsitatis communis eſt diſpenſabile per Papam. q. 88 art. 11. p. 311. ſe. ſec. p.
Votum an poſsit in melius commutari ab ipſo vouente ſine prælati authoritate. q. 88. art. 2. 298. ſe. ſec. p.
Votum ſimplex, & ſolenne ante pubertatis annos emiſſum, quomodo differant. q. 189, art. 5. p. 668. ſe. ſec. p.
Votum approbare & ratificare aliud eſt quàm credere illud eſſe validum. ibidem.
Ad voti obligationem non ſufficit propoſitum ſine promiſsione q. 88. art. 1. pag. 296. ſec. ſec. par.
Voti materia an poſsit eſſe indifferens ad bonum, & malum moraliter. q. 88. art. 2. pag. 297. ſec. ſecu. par.
Voti neceſsitas an ſit ſimilis neceſsitati non peccandi. q. 88. art. 3. p. 299. ſec. ſec. par.
Voti ſolennitas in quo conſiſtat. q. 88. art. 7. pa. 305. ſec. ſec. par.
Voti ſimplicis, & ſolennis an ſit diſtinctio ſpecifica ibi.
Voti commutatio, & diſpenſatio quomodò differant. q. 88. artic. 10. pag. 319. ſec. ſec. par.
Voti ſolennis indiſpenſabilitas qua ratione à ſancto Tho. tenetur. ead. art. 11. ſec. ſec. par.
Votum Quod fruſtra eſſet votum, niſi impleretur quando opportunitas adeſſet, quomodo intelligatur, quæſtione 80, articu. 1. pag. 390. ter. par.
Voto ſimplici aſtrictus ſolùm, & intrans religionem, & exiens ſine cauſa rationabili, an ſatisfeceretit voto ibi.
Sub voto propriè dicto an ea quæ ſunt de neceſsitate ſalutis cadant. q. 88. art. 2. p. 294. ſec. ſec. p.
Vota & contractus &c. facta ex metu etiam cadente in conſtantem virum, ſunt voluntaria, quamuis aliquid habeant inuoluntarij ad mixtum: ac per hoc ſi mala ſunt ardua, peccata ſunt mortalia, q. 0. ar. 3. pag. 25. pri. ſec. par.
Vota ex facilitate cordis, repentino timore, & nimio dolore, & magna tribulatione facta an ſint verè vota. quæſt. 88, artic. 1. pag. ibidem.
Vota quæ fiunt ſine determinatione temporis quando ſint ſoluenda. q. 88. art. 3 pag. 299. ſec. ſec. par.
Vota quæ fiunt ſanctis an ſint bene interpretata in litera. ibi.
Vota ſubditorum irritata ab habente poteſtatem non perpetuam, an ſint ſemper irritata vel ceſſante illa reuiuiſcant. quæ. 88. art. 8. p. 307. ſec. ſec par.
Vota diſpenſare pro arbitrio prælatos non poſſe an ratio literæ bene probet. q. 88. ar. 12. p. 312. ſec. ſec. par.
Vota diſpenſare non poſſe prælatio ſine conſtante cauſa, an ſit verum. ibidem.
Vota ieiuniorum & abſtinentiæ perpetua an alius à Papa poſsit diſpenſare. q. 88, art. 12. 3. pag. 313. ſec. ſec. par.
Vota perpetua ſolus Papa diſpenſat. ibi.
Vota religionis ad quæ obligent. quæſtio. 186. arti. 6. 3. pa. 654. ſecunda ſecundæ partis.
Votorum ſimplicis, & ſolennis vnde ſit efficacia, quæſtio. 88. art. 9. pag. 309. ſec. ſecun. par.
Votorum diſpenſatio an fieri poſsit aliqua duarum cauſarum, in litera expreſſarum ſine quacunque neceſsitate habẽtis votum q. 88. art. 11. pag. 313. ſec. ſecun. par.
In votis ſubditorum an referatur conſenſus vel contradictio ſuperiorum ad opus quod eſt materia voti, an ad vinculum voti, q. 88. artic. 8. pag. 307. ſec. ſecun. par.
Vſura ſufficienter ex ratione literæ probatur iniqua, quæſtio. 88, art. 1. pag. 295. ſec. ſecun. par.
Vſura an transferat dominium, q. 78. art. 3. pag. 263. ſe. ſec. par.
Vſuræ permiſsiuas leges condere quomodo liceat q. 78. art. 1. 2. & 3. pag. 258. ſec. ſecun. par.
Vſuratio non habenti pecunias vnde vſuras exerceat, an liceat in depoſitum tradere pecunias. q. 78. arti. 4. 3. pag. 263. ſe. ſec. par.
Vſurarius an dicatur qui habet ſpem recipiendi aliquid vltra ſortem, ibidem 4. art.
Vſurarius an teneatur ad reſtitutionem, ibi.
Vſurarius an dicatur qui mutuat alicui aliquid vt veniat ad molã vel officinam ſuam, & multi alij caſus exprimuntur. q. 78. arti. 2. pag. 263. ſec. ſecun. par.
Vſurarius qui compoſuit cum Papa ſuper vſuris à certis clericis exactis an ſit tutus in conſcientia, q. 100. arti. 1. 7. pag. 352, 359. ſec. ſecun. par.
Vſus multiplex rerum, & pecuniæ, ſuper quo fundatur ars nummularia q. 78. art. 1. 6. pag. 250. ſec. ſecun. par.
Vtilitas communis ad quam principaliter ordinantur miniſteria eccleſiæ, eſt ſpiritualis, & non corporalis. q. 63. art. 2. p. 215. ſec. ſecun. par.
a Vna Euchariſtia. 5. ter. par.
Vulnera humanæ naturæ quomodo ponantur effectus peccati: quum ſuperius dictum ſit quod concupiſcentia quæ importat hæc vulnera eſt ipſum peccatum originale: nihil enim eſt ſui ipſius effectus. q. 85. art. 3. p. 268. pri. ſec. par.

Z

ZElus ſumitur dupliciter: ſcilicet cauſaliter pro feruenti dilectione: & formaliter pro triſtitia deficiẽtium ſibi vel amicis. q. 28. artic. 4. pag. 92. pri ſec. par.

Finis Indicis eorum, quæ habentur in Commentariis.

INDEX QVODLIBET QVAESTIONVM. D. T. ORDINE ALPHABETICO DIGESTVS.

Abundantia temporalium eſt materia ſuperbiæ. Quo. 4.q.12.art.23.
Acceptio perſonarum in quo conſiſtat Quo.4.ar.15.
Accidentia in ſacramento abſque ſubiecto ſubſiſtunt & hoc miraculoſè. Quo.9.q.3.art 5.
Actio cuiuſque rei eſt per formam naturæ illius rei Quo. 6.q.3. art.2.
Actio ignis eſt ſecundum proprietatem naturæ ignis Quo. 6. q.3.art.2.
Actio voluntatis angelicæ radicatur in eſſentia eius à qua procedit eius virtus & operatio. Quo.6 q.3.art.2.
Actio non poteſt agere omnia quæ poteſt velle, qui actio voluntatis limitatur. Quo.6.q.2 art.1.
Actio duplex eſt. Quo.4.q.6.art 9.
Actiones bonæ ſecundum ſe aliquando malæ. Quo 9.q.7.ar.15.
Actiones circa ſingularia iudicantur bonæ vel malæ, voluntariæ, vel inuoluntariæ. Quo.5.q.5.art.10.
Actionum humanarum multiplex eſt differentia Quo.9.q.7. art.15.
Actus malam aliquam habens annexam conditionem nunquam poteſt bene fieri. Quodlibet.8.q 6 art.15.
Actus dupliciter ſpiritualis. Quo 8 q.6.art.12.
Actus humanus poteſt dici dupliciter. Quo.4.q.9.art.16.
Adam ſi non peccaſſet an iidem homines numero ſaluarentur. Quo.5.q 5.art.8.
Adam ſi non peccaſſet. nec aliquis de ſtirpe eius tot naſcerentur mares quot fœminæ. Quo 3 q.11.art.25.
Adam in ſtatu innocentiæ quomodo dilexit Deum ſuper omnia & pluſquam ſeipſum. Quo 1 q.4 art.8.
Adoratio imaginis refertur ad prototypum Quo.8 q.4.art.7.
Adultera, adulterium occultum non tenetur ante iudicem reuelare; nec iudex poteſt ante cogere ad iuramentum. Quo.5.q.8. art.16.
Alimentum conuertitur in id quod eſt principaliter de veritate humanæ naturæ & quantum ad ſpeciem & quantum ad indiuiduum. Quo 8.q.3.art.5.
Aliquid ſit quod non habet cauſam. Quo.12.q.4 art.4.
Aliquid dupliciter aliquam virtutem habet. Quo.12.q.9 art.15.
Amoris ſignum. Quo.5.q 3.art.6
Angelus meretur vt mater vt in termino viæ exiſtens. Quo. 9. q.2.art.9.
Angelus mouetur per tempus & non in inſtanti. Quo.9.q.2.ar.9.
Angelus agit in hæc inferiora. Quo 9.q 4.art.10.
Angelus agit in mentes noſtras dupliciter ibi.
Angelus poteſt mouere motu locali hæc inferiora. ibi.
Angelus nec vlla cauſa alia poteſt creare, niſi prima cauſa. Quo. 3.q 3.art.6.
Angelus ordinē habet ad motum continuum. Quo.9.q.2.art.9.
Angelus non mouetur à motu cœli. ibi.
Angelus dicitur moueri operationibus ibi.
Angelus eſt indiuiſibilis. ibi.
Angelus ſingularia cognoſcit per ſpecies influxas ſibi ab arte diuina ſicut & Deus eſt tamē differentia in duobus. Quo.7.q.1. art.3.
Angelus non componitur ex materia. Quo.9.q.1.art.6.
Angelus eſt ſubſtantia intellectualis ibi.
Angelus nedum ſingularia ſed vniuerſalia cognoſcit. ibi.
Angelus eſt incorporeus. ibi.
Angelus nullo modo eſt cauſa animæ rationalis, ſed ſolus Deus. Quo.3.q.3 art.6.
Angelus quomodo eſt in loco Quo.1.q 3 art.4.
Angelus componitur ſubſtantialiter ex eſſentia & eſſe per participationem. Quo.2.q.2 art.3.
Angelus eſt totaliter intellectualis naturæ. Quo.6 q 2.ar.2.
Angelus quicquid agit, agit per imperium voluntatis. ibi.
Angelus licet ſit incorporeus, potes tamen motus eius in loco eſſe continuus Quo. 2 q.3.art.5.
Angelus ſimul videre poteſt res in verbo & in propria natura. Quo.9.q 2.art.7.
Angelus videt res in propria natura per ſpeciem intelligibilem concreatam vel infuſam inhærentem. ibi
Angelus res videt in verbo per ipſam verbi ſpeciem ſiue eſſentiam. quæ non eſt inhærens. ibi.
Angelus duplicem habet operationem. ibi.
Angelum vel corpus glorificatum non eſt inconueniens in conuexo cœli empyrei eſſe. Quo.6.q.1.art.3.
Angelo ineſt compoſitio ex eſſentia & eſſe non tamen eſt compoſitio ſicut ex partibus ſubſtantiæ. Quodlib.2.q.2.art.3.
Angelo non eſt omnino idem ſuppoſitum & natura bene, idem in Deo. Quodlib.2.q 2.art.4.
Angeli duratio non habet prius & poſterius. Quo.10.q.2.art.4.
Angeli menſura quantum ad ſubſtantiam tantum non habet prius & poſterius ibi.
Angeli menſura reſpectu aliarum operationum & affectionum habet prius & poſterius. ibi.
Angeli ſubſtantia non eſt ſuum eſſe ſicut in Deo. Quo. 9.q.1. art.6.
Angeli quidditas & eſſe diſtinguuntur. Quo.9 q.1.art.7.
Angeli potentia intellectiua non terminatur ad duos actus ſecundum idem ſed ſecundum diuerſas ſpecie. Quo.9.q.2.ar.7.
Angeli beatitudinem meruerunt ex hoc ipſo quod ad verbum conuerſi ſunt. ibi.
Angeli motus non eſt in inſtanti. Quo.11.q.4.art.4.
Angeli motus menſuratur quodam tempore. ibi.
Angeli mutatio ſimpliciter eſt mutatio corporalis. ibi.
Angelorum omnium ſupremus eſt ſubiectum. Qui: Non exteras lucifer Quo.5.q.5.art.7.
Angelice non modus eſt nobis ignotus ſecundum quod in ſe eſt Quo.3.q.3.art.7.
Annihilatio nō inuenitur in conſecratione panis, ſed tranſubſtantiatio panis. Quo.5.q.6 art.11.
Anima quomodo dicitur creata ex materia & forma. Quo.3.q.8. art.10.
Anima quòd ſit forma carens materia duplex ratio. ibi.
Anima ſeparata a corpore quibus ſpeciebus intelligit. Quo.3.q. 9.art 21.
Anima ſeparata intelligere poteſt quædam per ſpecies intelligibiles. Quo.3.q.9.art.21.
Anima communicat eſſe ſuum corpori. ibi.
Anima ſecundum ſuum eſſe eſt forma corporis. ibi.
Anima quicquid intelligit in prima veritate non intelligit. Quo. 10.q.4.art.7.
Anima potentiarum ſenſitiuarum actuum ſeparata non habet. Quo.10.q.4.art.8.
Anima in brutis quemadmodum operationem per ſe non habet ita nec ſubſtantiam. ibi.
Anima ſenſitiua ſecundum quoſdam, duo actus habet. ibi.
Anima ſenſitiua & intellectiua differunt ſecundum perfectum & imperfectum. Quo 11.q 5 art.5.
Anima ſenſitiua & intellectiua eandem habent eſſentiam. ibi.
Anima ſenſitiua educitur de potentia materiæ in brutis, in nobis vero non, ſed per creationem. ibi.
Anima quando dicitur forma partis & forma totius. Quo. 2.q.2. art.4.
Anima humana ſimilitudines rerum quibus cognoſcit accipit à rebus. Quo. 8.q.2.art.3.
Anima patitur pœnam ab igne corporeo. Quo.3.q.10.art.23.
Animæ ſenſitiuæ non conuenit per ſe eſſe nec operari: nec fieri. Quo.9 q.5 art.11.
Animæ quæ æquali pœna retinentur in purgatorio vna citius liberari poteſt quam alia. Quo.20.q 7.art.14.
Animæ ſubſtantia eſt incorruptibilis Quo.11.q.5.art.5.
Aqua in ſacra ſcriptura dicitur expreſsè eſſe ſupra cælum. Quo. 4.q.3.art.3.
Aquas eſſe ſuper cælos qualiter ſit intelligendum. ibi.
Arcus nubium multipliciter accipitur Quo.3.q.14.art.30.
Arcus quomodo ſignificat Chriſtum. ibi.
Anima ſeparata recipit influxum ſpecierum intelligibilium à natura ſuperiori, ſcilicet diuina. ibi.
Anima ſeparata poteſt aliam cognoſcere. ibi.
Anima corpus immediate perficit. Quo.12.q.7.art.10.
Anima eſt forma ſubſtantialis corporis. ibi.
Anima non traducitur per generationem. Quo.12 q.7.art.11.
Anima humana non eſt totaliter intellectus, ſed participat intellectualitatem. Quo.6.q 2.art.2.
Anima vegetabilis & ſenſibilis deducuntur in eſſe per generationem. Quo.9.q.5.art.11.
Anima vegetabilis & ſenſibilis non ſunt formæ ſubſiſtentes. ibi.
Anima vegetabilis & ſenſibilis non ſunt ſubſtantiæ viuētes. ibi.
Anima vegetabilis & ſenſibilis ſunt principia viuēdi & eſſēdi. ib.
Anima Chriſti nō poteſt cognoſcere omnia quæ Deus facere poteſt ideo non cognoſcit infinitè. Quo.3.q.2.art.3.
Anima Separata à corpore homo non dicitur homo niſi æquiuocè Quo.3.q.2.art.4.
Anima ſeparata à corpore patitur ab igne corporeo. Quo.20.q. 6 art.13.

Angeli ſuperiores poſſunt agere in inferiores Angelos & in animas noſtras, & huiuſmodi actio dicitur influxus. Quo.3.q.3. artic.7.
Anima non eſt ſua virtus & potentia. Quo.10.q.3.artic.5.
Anima dupliciter conſiderari poteſt. ibi.
Anima eſt principium diuerſorum actuum. ibid.
Anima rationalis eſt incorruptibilis. Quo. 10 q. 3.art.6.
Anima rationalis per ſe ſuam habet operationem, quam exercet nullo organo corporeo mediante. ibid.
Anima aliquo indiget corporali dupliciter. ibid.
Auditores diuerſorũ magiſtrorum tenentium diuerſas opiniones excuſantur à peccato, ſi de his quæ non pertinent ad fidem, & bonos mores, ſequuntur opiniones magiſtrorum ſuorum. Qu. 3.q.4 art. 10.

B

BAptiſmus triplex, ſcilicet ſanguinis flaminis, & fluminis. Qu. 6.q.3.art.4.
Baptiſmus eſt ſacramentum neceſſarium ſimpliciter & puer in deſerto natus, non poteſt abſque baptiſmo ſaluari. Quodlibet. 6.q.3.art.4.
Baptiſmo homo generatur ad vitam ſpiritualem, & fit mēbrum Chriſti & incorporatur ei. Quo.6.q.3.ar.4.
Beatitudo ſanctorum in operatione conſiſtit & non in habitu. Quod 8.q.9.ar.20.
Beatitudo ad animæ potentiam dupliciter comparatur. ibid.
Beatitudo eſt vltimus finis hominis & ſummũ bonum ipſius. ibi.
Beatitudo ſubſtantialiter conſiſtit in actu intellectus. ibi.
Beati per prius tendunt in Chriſti humanitatem, quam eius diuinitatem. Quo.8.q.9.ar.21.
Beati prius ipſe Deus eſt quem attendunt. ibi.
Benedictio quando ſit laudabilis Quo 4.q.12.ar.23.
Bonitas diuina eſt finis omnium. Quo.12.q.6.ar.8.
Bonus quis altero dupliciter dicitur. Quo. 8. q 4.art.6.
Bonus ſimpliciter eſt ſemper eligendus. ibi.
Bona eccleſiaſtica quomodo diſpenſanda ſunt. Quo.6.q.7.ar.12.

C

CHaritas dupliciter cognoſcitur. Quodl.8 q.2.art.4.
Intellectus rerum qualitates comprehēdit. Quo.8.q.2.ar.4.
Charitatis actus per charitatem habetur. Quodlib.8.q.2. artic.4.
Charitatem quis nouit ſe habere per charitatem. ibi.
Charitas eſt in non habente charitatem ſecundum eſſe intelligibile, licet non ſecundum eſſe natum. ibi.
Charitas ſecundum eſſentiam augetur. Quodlib. 9.q. 6.art.13.
Charitas virtus non tollitur per eſſentiam ſuam. ibi.
Cathecuminus adultus ſi habet baptiſmum in voto conſequitur effectum baptiſmi in caſu. Quo. 4.q.7.art.10.
Cathecuminus dicitur Chriſtianus per fidem & non per Baptiſmum. Quo. 12.q.12.art.20.
Cathedræ dupliciter conſideratur. Quod. 3.q.4 art.9.
Cœlum Empyreum habere influentiam in reliqua corpora tenetur Quo.6.q 11.ar.19.
Cœlum ſecundum quoſdam animatum, non ſecundum omnes. Quo 12.q.6. art.9.
Cœlum non fuit ab æterno. Quodl 12.q.6.ar.8.
In cœlo ſunt principaliter duo motus Quo 6.q.11.ar.19.
Chriſtus fuit verus homo non autē purus homo. Qu.3.q.2.ar.4.
Chriſtus vere comedit poſt reſurrectionem. Quo. 3.q.2.art.5. Angeli autem non verè comederunt.
Chriſtus poterat ſe oſtendere eſſe legiſlatorem, non faciendo viſibilia miracula. Quo.2.q.4 ar.6.
Chriſti oculus poſt mortem fuit æquiuoce oculus ſicut mortuus, & eadem ratio de aliis partibus corporis Chriſti. Quodlib.3. q.2.art.4.
In Chriſto eſt tantùm vnum eſſe. Quod.9.q.2.art.3.
In Chriſto vnum eſt ſuppoſitum & vna hypoſtaſis ſicut & vna perſona. Quodlib.9.q.2.art.2.
In Chriſto ſunt plura indiuidua, non tamen ipſe eſt plura indiuidua. ibid.
Concupiſcentia non poteſt vitari, ſic vt nullus concupiſcentiæ motus ſurgat. Quo.4.q.11.art.21.
Confiteri ſtatim peccatum laudabile eſt non neceſſarium, niſi in caſu. Quod.1.q.6.ar.11.
Confiteri ſemel in anno omnes fideles tenentur & ad ſuſceptionem ſacramenti. ibi.
Confeſſio ſacramentalis quibus & quando eſt neceſſaria. Quo. 1.q.6.art.10.
Confeſſio nullo modo confeſſionem reuelare debet, nec verbo nec ſigno, nec nutu. Quo.5.q.7.ar.13.
Confeſſor non debet iniungere ſacerdoti, qui dimiſit diuinum officium quod horas eaſdem repetat Quod.3.q.13.ar.29.
Confirmatio confertur in fronte. Quo.11.q.7.art.7.
Confirmationis miniſter ſolus eſt epiſcopus. ibi.
Confirmatio in caſu cōferri poteſt per ſimplicē ſacerdotem. ibi.
Confirmatio eſt cauſa gratia ſpiritualis ibidem.
Confirmatio eſt ſacramentum perfectionis ibi.
Confirmatio non eſt ſacramentum tantæ neceſſitatis ſicut baptiſmus. ibidem.
Conſcientia hominis errare poteſt Quo.3.q.12.art.26.
Conſcientia eſt quodammodo dictamen rationis: eſt enim applicatio ſcientiæ ad actum. Quo.3.q.12.ar.26.
Conſcientia errans errore voluntario, vel directè per negligentiam peccat. Quodlib.3.q.12.art. 27.
Conſcientia errans errore inuoluntario proueniente ex ignorantia alicuius circunſtantiæ abſque omni negligentia excuſat. ibidem.
Conſilium quid. Quodl.5.q8.10 art.19.
Conſilia ſunt quaſi quædam inſtrumenta per quæ facilius ad perfectionem peruenitur. Quo.4.q.12.ar.24.
Conſilia ordinantur ad præcepta. Quo.4.q.12 ar.24.
Conſilia ſimpliciter ordine naturæ ſunt priora præceptis. Quo. 5.q.10.art.19.
Conſilia cadunt ſub præcepta ſecundum animi præparationem. Quo.6 q.7.art.12.
Conſilia aliquãdo parant viam ad præcepta. Quo 4.q.12.ar.23.
Conſilia ordinantur ſicut ad finem ad præcepta prout ſunt interiorum actibus virtutum. Quo.4.q.12.art.24.
Conſiliorum obſeruantia, eſt difficilior quam obſeruatio præceptorum quantum ad exteriores actus. Quo.4.q.12.art.24.
Conuerſio en peccato actuali an prius ſit quam auerſio. Quodli. 6 q.9.ar.3.
Corpus glorioſum non poteſt naturaliter eſſe cum alio corpore in eodem loco. Quo 1.q.10 art.21.
Corpus glorioſum poteſt eſſe cum alio corpore in eodem loco. virtute Dei. Quod.1.q 10.ar 22.
Corpus vnum eſſe localiter in duobus locis, implicat contradictionem. ibid.

D

DAmnati non refrigebũtur varietate pœnarum. Quo.8.q.8.
Damnati in inferno gaudent de pœnis inimicorum ſuorum & triſtantur qui diuina iuſtitia impletur. Quo.3 q.10.art.24.
Damnati perfectam habent inuidiam. Quo.8 q 6.ar.18.
Damnati vellent omnes pati malum. ibi.
Damnati vellent in caſu propinquos ſaluari. ibi.
Damnatorum corpora ſi reſurgent ſine deformitatibus neſcitur. Quo.7.q.5.art.12.
Damnatio propter peccatum primi parentis & nemo ab illa liberatur niſi per Chriſtum. Quo.6.q.3.art.4.
Decimæ debent dare miniſtris & omnes tenentur ad decimas iure poſitiuo. Quo.2 q 4.art.8.
Decimas non ſoluens vbi non eſt conſuetudo non peccat, ſi eſt paratus ſoluere ad mandatum Eccleſiæ, Conſuetudo enim non præiudicat Eccleſiam. Quo.2.q.4 ar.8.
Decimas omnes tenentur Soluere: etiam pauper tenetur decimas ſoluere diuiti ſacerdoti. Quo 6.q.5.ar.10.
Defectus alicuius poteſt eſſe dupliciter. Quo.4.q.3.
Deformitas in corpore poteſt eſſe duobus modis. Quo.7.q6.5. articulo 12.
Determinatio duplex eſt. Quo.7.q 5.ar. 6.
Deus præcipit prædicari verbum domini, Sed ordinatē. Quo.12. q.18.art.30.
Deus poteſt corruptam reparare id eſt reintegrare mentem per gratiam & conſolidare corpus per miraculum, ſed non poteſt facere, non fuiſſe cognita à viro. Quo.5.q.2.ar.3.
Deus eſt impeccabilis nec peccare poteſt nec velle. Quo.5.q5.2. articulo 3.
Deus non poteſt facere quod materia ſit ſine forma, non ex potentiæ defectu, ſed quia repugnat rationi entis. Qu.3.q.1.ar.1.
Deus non poteſt facere vnum corpus ſimul eſſe localiter in duobus locis, non ex defectu potentiæ, ſed quia implicat contradictionem. Quo.3 q.2 ar.2.
Deus non ſolum eſt in his quæ ſunt, ſed & quæ fuerunt & erunt. Quo.11 q.1.ar.1.
Deus alio modo vbique eſt quo & aliæ res. ibi.
Deus eſt vbique tanquam in quolibet & in toto. ibi.
Deus eſt & operatur in ſingulis rebus per virtutem ſuam. ibi.
Deus ſecundum potentiam potuit facere mundum in infinitum antequam fecerit. Quol.5.q.1.art 1.
Dei eſſentiam nemo poteſt comprehendere. Quo.2.q.1.art.1.
Deus poteſt aliquid facere de poteſtate abſoluta, etiam redigere vniuerſam creaturam in nihilum. Quo.4.q.3.art.4.
Deus vnum tantum habet eſſe. Quo 12.q.1.art.1.
Deus nõ poteſt facere cõtradictoria ſimul eſſe. Quo.12.q.2.ar.2.
Deus eſt omnibus modis infinitus. ibi.
Deus agit per ſuum intellectum & per verbum quod eſt omniū formatiuum. ibid.
Dei opus non eſt informe. ibid.

Deus poteſt id quod in nihilum redactum eſt idem numero repa rare Quo.4.q.3.ar.5.
Deus omnia poteſt reparare & ſine motu, quia in eius poteſtate eſt quod producat effectus ſine cauſis medijs Quodlib.4.quæ.3.articulo 5.
Deus dicitur bonus eſſentialiter, creaturæ autem dicuntur bonę per participationem. Quo.2 q.2.art.3.
Deus eſt formaliter Deus per ſuam eſſentiam. Quodl.6.quæſtio.1.articulo 1.
Deus poteſt facere infinitum in actu. Quo.9.q.1.ar.1.
Deus non eſt teſtis falſitatis Quo.2.q.4.art.6.
Deus infinita eſt virtus. Quo.11.q.1.art.1.
In Deo non inuenitur aliquod accidens. Quodlib. 2. quæſtione 2.articulo.4.
Diabolum inhabitare hominem poteſt intelligi dupliciter Quo.3.q.3.artic.8.
Differentia inter liberalitatem & ſimoniam. Quo.5.q.11.ar.23.
Differētia inter epiſcopus plebanus & archidiaconos. Quo.3.q.6.articulo.17.
Diffinitio in rebus naturalibus non ſolum ſignificat formam, ſed etiam materiam. Quo.2.q.2.art.4.
Diſputatio ad duplicem finem ordinatur. Quo.4.q.9.art.18.
Diſputatio ordinatio ad remouendum dubitationem & ideò aliquando vtendum eſt rationibus aliquando autoritatibus. Quo.4.q.9.art.18.
Diſtinctio per formā in rebus naturalibus fit dupliciter. Quodli.4.q.4.artic.7.
Diues peccat non dando eleemoſinam de ſuperfluo habens pauperum quem ſigna extrema neceſſitatis habere ſcit Quodlib.8.q.6.art.13.
Diues non tenetur omnibus pauperibus eleemoſinam dare ibid.
Diues ille dicens ſe præcepta obſeruaſſe mentitus eſt. Quodlib.4.q.12.ar.24.
Diuina eſſentia eſt ſimpliciter infinita. Quo.3.q.2.art.3.
Diuina eſſentia in patria immediatè ab intellectu glorificato videbitur. Quo.7.q.1.art.1.
Docere ſacram doctrinam ſimpliciter melius eſt & magis meritorum, quam impendere particularem curam, niſi in caſu neceſſitatis. Quo.1.q.7.ar.14.
Dupliciter aliquid accipitur vt accidens præter rationē rei Quo.2.q.2.articulo.4.

E

Ecclaſia eadem quæ nunc & quæ apoſtolorum tempore Quo.12.q.13.artic.21.
Eccleſia primitiua quomodo aurum non habebat.ibidem.
Eccleſiæ primitiuæ alius ſtatus, ſed tamen eadem.ibidem.
Eccleſia in his quæ ad matrimonium pertinent tripliciter ſe habet Quo.5.art.15.
Eleemoſina quid & quintuplex ſit, & quando cadat, ſub præceptū. Quo.8.q.6.art.13.
Eleemoſyna non poteſt fieri ex rapinia. Quo.12.q.18.art.31.
Eleemoſina in caſu ex male acquiſitis fieri pōt Quo.12.q.18.a.31.
Enunciabile idem poteſt quandoque eſſe verum, quandoque falſum. Quo.4.q.9.ar.17.
Epiſcopatū recuſare an ſit meli⁹ quā cōſentire Quo.5.q.11.ar.22.
Epiſcopatum appetere dupliciter contingit. Quo.5.q.11.ar.22.
Epiſcopatum bonum deſiderare quomodo intelligitur. Quodli.5.q.11.ar.22.
Epiſcopatū appetere aliquando bonū, aliquando malū eſt. ibid.
Epiſcopus non peccat ſi zelo charitatis dat beneficium bono, & prætermittit meliorem. Quodlib.6.q.5.ar.9.
Eſſe ſubſtantiale res non eſt accidens. Quo.12.q.5.art.6.
Eſſe eſt proprius effectus Dei ibidem.
Eſſe & eſſentia in ſolo Deo idem ſunt. ibidem.
Eſſe dupliciter conſideratur. Quod.9.q.2.art.3.
Eſſe dupliciter alicui tribuitur. ibidem.
Eſſe ſpecificatum eſt per viuere. ibidem.
Eſſe eſt id in quo fundatur vnitas ſuppoſiti. Ibidem.
Eſſentia diuina non eſt quid determinatum ratione limitationis ſed ratione diſtinctionis. Quodlib.7.q.1.art.1.
Aeternitas latinè & æuum grecè idē eſt Quo.5.q.4.art.7.
Aeuum ſecundum quoſdam habet prius & poſterius Quodlibet 10.q.2.art.4.
Aeuo aliquid tribuitur dupliciter ibidem.
Excommunicatus ſeparatur à communione fidelium non autem hominum niſi per accidens. Quo.12.q.8.art.9.
Cū excōmunicato cōmunicare directè eſt peccatū mortale.ibi.
Excommunicati quando ſunt vitandi, & quando cum illis participare non debemus. Quo.4.q.8.art.14.
Exempla Chriſti pertinent ad conſilia & ad perfectam obſeruantiam præceptorum. Quo.4.q.12.art.24.
Expulſi iniuſtè poſſunt ſua repetere, non autem qui iuſtè Quo.12.q.15.artic.25.

F

FAma non eſt homini neceſſaria propter ſeipſum ſed propter proximum. Quo.10.q.6.art.13.
Famæ contemptus aliquando laudabilis aliquādo vitioſus. Quo.10.q.6.articulo.15.
Famā appetere ꝓpter proximū charitatis eſt Quo.10.q.6.art. 3.
Famam contemnere ratione ſub humilitatis eſt. ibidem.
Feſtum conceptionis diuæ virginis celebratur in eccleſia ſed ratione ſanctificationis. Quo.6.q.5.art.7.
Filius in diuinis quomodò habeat vnam tantùm filiationem & non duas filiationes Quo.1.q.2.art.2.
Filius illegitimus damnum incurrere dicitur duobus modis, vnū quia non admittuntur ad actus legitimos, aliud quia non ſuccedit in hęreditate paterna ibidem.
Filius illegitimus quomodo poteſt legitimari ibi.ar.3.
Filius qualiter a patre diſtinguitur & qualiter à ſpiritu ſancto. Quo.4.q.4.art.7.
Filij & alij domeſtici tenentur obedire patrifamilias in his quæ pertinent ad diſpenſationem domus. Quo.2.q.5.art.9.
Forma miſtionis dupliciter intelligi poteſt. Quo.1.q.1.art.3.
Fruitio in paſſione in aliquo modo perueniebat ad eſſentiam animæ Chriſti, & non aliquo modo Quo.7.q.2.ar.5.
Fruitio licet vno modo non peruenerit in paſſione ad eſſentiam animæ Chriſti, non ſequitur quod fruitio fuerit imperfecta in Chriſto ibidem.

G

Generatio alterna filij Dei declaratur. Quo.1.q.2.ar.2.
Gloria ſanctorum videri dupliciter contingit. Quodlibet.8.q.6.articulo 17.
Gloria non poteſt videri à damnatis poſt diem iudicij quocunque modo conſideretur ibidem.
Gloriæ ſanctorum damnati erunt memores.ibidem.
Gratia quomomodo cauſatur à Deo in anima. Quo.4.q.6.art.9.
Gratia quandiu durat in anima operatur cauſans eam, non tamē ita quod faciat ſemper nouam gratiam. Quo.4.q.6.art.9.

H

Habitus ſcientiæ acquiſitæ remanent poſt hanc vitam. Quod.12.quę.9.art.13.
Habitus ſcientiarum acquiſitarum deſtruentur quo ad aliquid poſt hanc vitam.ibidem.
Hęreticis non eſt cōmunicandum. Quo.10.q.7.art.15.
Hęreticis excommunicari interdum non eſt peccatum. ibidem.
Hęreticis non eſt mors infligenda in caſu ibidem.
Hæretici qui ad Eccleſiā redeunt concedendus eſt introitus ibi.
Hęretici ad Eccleſiam redeuntes poſſunt interdum ad dignitates recipi eccleſiaſticas.ibidem.
Homicidum nunquam eſt licitum licet hominem occidere licitū interdum ſit Quo.8.q.6.art.15.
Homo & humanitas differſit per modum totius & per modum partis Quo.9.q.2.art.2.
Homo reſurget idem numero. Quo.11.q.6.art.6.
Hominis principia eſſentialia corpus ſunt & anima.ibi.
Homo reſuſcitatus naturam mortalem ex ſe habebit.ibid.
Homo potuit peccare etiam ſi t in prima tentatione non peccaſſet & filij eius poterant peccare etiam ſi pater non peccaſſet. Quo.5.q.5.art.8.
Homo potuit peccare etiam ſi in prima tentatione non peccaſſet filij eius poterant peccare etiam ſi pater non peccaſſet Quod.5.q.5.articulo 8.
Homo poteſt requirere vt aliquis ſtatum ſuum poſt mortem Quo.3.q.9.artic.22.
Homo per liberum arbitriū quomodo non poſſet ad implere legē & vitam æternam mereri ſine auxilio Dei Quo.1.q 3.ar.7.
Homo aſſimilatur maiori mundo. Quo.4.q.2.ar.3.
Hominis compoſitio. Quo.2.q.2 art 3.
Honor duplex. Quo.10.q.6.art.12.
Honor qui virtuti debetur nulla poteſt emi pecunia.ibidem.
Honor dupliciter alicui exhiberi poteſt ibid.

I

Idea pluraliter dicitur in diuinis, & non ſingulariter quia hoc nomen eſt impoſitum ad ſignificandum reſpectum ad creaturam Quo.4.q.1.art.1.
Idea exempla vel principium cognitionis dicitur ibidem.
Idea exēplar & ratio dicitur reſp.productionis & cognitiōis ibi.
Idea in Deo eſt ſicut quod intelligitur, ideo diuinæ ſimplicitati quod multa intelligat non repugnat ibid.

Ideæ per prius naturam & ſpeciem quam indiuidua. Quolib. 8. q. 1. art. 2.
Ieiunando nimis vel vigilando homo poteſt peccare. Quodli. 5. q. 9. art. 18.
Ignis corporeus agit in animam ſeparatam non virtute propria, ſed inquantum eſt inſtrumentum diuinæ iuſtitiæ. Quodlib. 2. quæſt. 7. art 11.
Ignorantia non ſemper excuſat à toto ſed à tanto. Quodlib. 1. q 9. art. 19.
Immenſitas non excludit pluralitatem niſi ſecundum quod tollit determinationem. Quo. 7. q. 3. ar. 6.
Impedimentum boni operis directè virtuti contrariatur. Qud. 3. q. 5. artic. 1.
Inducere aliquem ad iurandum quod religionem non intret, graue eſt peccatum. Quo. 3. q. 5. art. 14.
Indulgentiam qui recipere vult requiritur vt ſit in ſtatu charitatis. Quo. 2. q. 8. art. 16.
Infinitum duplex & vtrunque definitur. Quo 9. quæſt. 1. articu. 1.
Infinitum per ſe repugnat ei, quo eſt eſu in actu. ibidem.
Infinitum per accidens inuenitur in potentia. ibid.
Infinitum in actu poteſt facere Deus. ibid.
Infinitum poteſt dici & ſecundum formam, & ſecundum materiam. Quo. 3. q. 2. art. 3.
Intellectus quare non poteſt plura ſimul intelligere per diuerſas ſpecies. Quod 7. q. 7. art. 2.
Intellectus agens facit phantaſmata intelligibilia. Quo. 8. quæſt. 2. art. 3.
Intellectus noſter non poteſt plura ſimul actu intelligere, niſi quę per vnam ſpeciem cognoſcit. Quo. 7 q 1 art. 2.
Iudicium eſt futurum in terra & non in cælo. Quodlib. 10. quę. 1. artic. 2.
Iudicium nedum electorum ſed & reproborum erit. ibid.
Iudicium ordinatur ad retributionem præmiorum. ibid.
Iudicium eſt duplex ſicut & præmium. ibid.
Iudicium competit Chriſto reſpectu humanitatis. ibid.
Iudicium fiet in valle Ioſaphat. ibid.
Iudicium aliud eſt quod Chriſto competit ratione diuinitatis. ibidem.
Iudicium eſt duplex. Quo. 12. q. 21. art. 37.
Iuramentum in caſu ſeruari non debet. Quo. 12. quæſtione 14. articulo 23.
Iuramentum obligans debet habere iudicium iuſtitiam & veritatem. ibid.
Iuramentum illicitum non tenetur homo obſeruare. nec obligatio illicita. Quo. 5. q. 13. ar. 27.
Iuramenti obligatio tripliciter poteſt ſe habere. Quo. 5. quæſt. 13. art. 27.
Iuſtitiæ actus eſt vnicuique reddere quod ſibi debetur. Quodlib. 5. q. 9. art. 17.
Iuſtitiæ medium quomodo accipitur. Quodlib. 6. q. 5. ar. 10.
Iuuenes inducere ad religionem voto vel iuramento licet niſi in caſu. Quo. 3. q. 5. art. 11.
Iuuenes habentes legitimam ætatem, poſſunt ſe voto vel iuramento obligare. ibid.

L

LAbor manuum ſtudio contrariatur Quo. 7. q. 7 ar. 18.
Labor Apoſtoli fuit ſuper erogationis. ibid
Labor manuum prædicatoribus contrarius. ibidem.
Labor manuum in caſu obligat omnes. ibidem.
Labor manuum interdum in præcepto ibid.
Labor manuum non obligat omnes. Quo 7. q 7. ar. 17.
Labor manuum magis religioſos quam ſeculares obligat ibid.
Labor manuum non obligat eos qui ſpiritualibus vacant operibus. Quo. 7 q. 7. ar. 18.
Laus aliquorum in ſcripturis dupliciter. Quo. 8. q. 6. ar. 15.
Lineas duas naturales eſſe infra duo puncta impoſsibile naturaliter, non autem miraculosè. Quolibet. 1 quæſtione 10. articulo. 22.
Luciferum non fuiſſe ſupremum angelorum dicitur ab aliquibus. Quo. 5. q. 4. art. 7.
Lumen gloriæ ad quid ſit neceſſarium Quo. 7. q. 1. ar. 1.

M

MAgicæ ſcientiæ vſus eſt prohibitus. Quo. 4. q. 9. ar. 16.
Malum aliquando voluntarium, aliquando non. Quodli. 5. q. 5. art. 10.
Malum ſeu peccatum minime committit homo, cum à propria excuſatur conſcientia. ibidem
Malum non opponitur diuinæ eſſentiæ, bene quidem effectu diuinæ eſſentiæ Quo. 1. q. 2. ar 2.
Malum nullam habet ſimilitudinem in Deo. ibi.
Malum eſt propter intentionem & voluntatem. Quod. 8. quæſt. 6. art. 16.
Martyrium non cadit ſub præcepto ſed habere animum paratum ad martyrium in caſu cadit ſub præcepto. Quodlib. 4. q. 10. artic. 20.
Martyrio aliquis abſque perfecta charitate, poteſt ſe offerre ſed non ſic promptè & delectabiliter. Quo 4. q. 10. ar 19.
Matrimonium non poteſt eſſe inter Chriſtianam & iudeam ab eo baptizatam Quo. 6. q. 3. ar 5.
Matrimonium eſt quaſi quoddam pactum per matrimonium vnus tradit poteſtatem ſui corporis alteri. Quo. 11. q. 9. ar. 10.
Matrimonij impedimentum ibi.
Matrimonium impeditur per maleficia. ibidem.
Matrimonium impeditur per diabolum quia diabolus eſt fortior matrimonio. ibidem.
Matrimonium impeditur frigiditate. ibid.
Matrimonium impeditur maleficio ibid.
Matrimonium contractum ſoluit frigiditas & impedit contrahendum ibid.
Matrimonij cauſa eſt conſenſus per verba de præſenti Quodlib. 5. q. 8. art. 5.
Melius eſt feciſſe quam incepiſſe bonum, redire de cruce quam ire ad crucem. Quo. 5. q. 7. art. 14.
Mendacium quomodocunque ſit vel verbo, vel facto, vel ſcripto ſemper eſt peccatum. Quo. 6. q 9. art. 17.
Mendacij peccatum principaliter conſiſtit in intentione fallendi. Quodli. 6. q. 9. ar. 17.
Miniſtri Dei tenentur prouideri in neceſſariis iure diuino. Quo. 2. q. 4. art. 8.
Miniſtri Dei debent habere decimas. Quod. 2. q. 4. ar. 8.
Miracula non ſemper fiunt ad demonſtrandum gratiam eius per quam miracula fiunt Quo 2. q. 4. art 6.
Mortuus quod eleemoſynæ quas mandauit dari retardantur, quantum ad meritum nullum detrimentum patitur, bene autem tum effectum eleemoſynæ. Quo. 6. q. 8. ar. 13.
Mundum eſſe æternum demonſtrari non poteſt, neque rationes Ariſtotelis hoc demonſtrant. Quod. 3. q. 14. art. 31.
Mutuo accipienti vt redimat ſe à latronibus debet reſtituere. Quo. 5. q 9. art. 17.

N

NAtura multipliciter dicitur, tamen reducitur ad vnum modum. Quod. 1. q. 2 ar. 4.
Natura ſecundum Boëtium. ibid.
Natura ex determinato principio terminatur ad vnum, & ex determinata materia aliquid producitur in determinata ſpecie. ibidem.
Naturæ ordo duplex eſt Quo. 5. q. 10. ar 19.
Neceſsitas quæ non opponitur libertati Quo. 4. q. 12. art. 23.
In neceſsitate omnia communia quomodo intelligitur. Quodli. 5. q. 9. art. 19.
Neceſſarium dupliciter. Quod. 4 q. 12. ar. 24.
Notitia quatuor modis accipi poteſt. Quo. 7. q. 1. art. 7.
Notitia ſecundum quandam conſiderationem non eſt in omnia, ſicut in ſubiecto ibidem.

O

OBedire prælato aliquando eſt magis meritorium, quam aliquid facere ad dictũ fratris aliquãdo nõ. Qu. 6. q. 6. ar. 11.
Obedientia perfecta eſt ſimpliciter in omnibus quæ non ſunt contra Deum & regulam Quo. 1. q. 8. ar. 15.
Obedientia non iubet malum aliquod perpetrare nec aliqua bona admittere. ibid
Obedientia prælato debita ſe extendit ad illa ad quæ ſe extendit vis prælationis. Quo. 2. q. 5. ar. 9.
Occaſio duplex eſt. Quod. 4. q. 12. ar. 23.
Operatio intellectus duplex. Quod. 5. q. 5. ar 9.
Opiniones de qualitate reproborum in reſurrectione. Quod. 7. q. 5. art. 12.
Opiniones circa compoſitionem Angelorum Quod. 7. q. 3. ar. 7.
Oratio pro alio facta non tendum maioris meriti. Quo. 8. q. 5. art. 8.
Orationis vna conditio vt quis pro ſe oret. Quod. 8. q. 5. art. 8.
Orationis valor eſt duplex. Quod. 8. q. 5. art. 8.

P

PApa habet poteſtatem diſpenſandi ſuper omnia quæ pertinent ad iura poſitiua non autem ad diuina. Quo. 4. quæſt. 8. artic. 3.
Papa poteſt diſpenſare in bigamia. ibid.
Papa eſt ſuper omnes. Quod. 12. q. 18 art. 3.
Papæ eſt determinare de his quæ ſpectant ad fidem. Quod. 9. q. 7. articulo 16.
Papa etiam nequam prophetare poteſt. Ibid.
Papæ iudicium in ſanctorum canonizatione non errat. ibid.
Papa poteſt canonizare ſanctos. ibid.
Paſsio Chriſti fuit neceſſaria. Quodl. 2. q. 1. ar. 2.
Paſsio vna minima Chriſti ſuffeciſſet pro omni peccato. ibid.

Paſsio Chriſti fuit quaſi prætium per quod liberati ſumus à ſeruitute Diaboli, peccati & pœnę. ibid.
Paſsio Chriſti fuit exemplum virtutis & ſacramẽtum ſalutis, ibi.
Pater debet filio non ſolum educationem ſed etiam diſciplinam. Quo. 2 q. 5 art. 9.
Pater eodem verbo dicit ſe & creaturam quia quicquid pater ſcit totum vnico ſuo verbo dicit. Quo. 4. q. 4. art. 6.
Pater in generatione animalium ſemper eſt agens, materia vero à matre miniſtrata eſt ſicut patiens. Quodlib. 5. q. 5. ar. 8.
Peccare in ſpiritum ſanctum quomodo eſt in remiſsibili. Quo. 2. q. 8 ar. 15.
Peccatum in ſpiritum quid. Quo. 2 2. q. 8 art 15.
Peccatum dupliciter eſſe cultum. Quodl. 4. q. 8. art. 12.
Peccatum vere occultum, ſubditus ſciens non tenetur obedire prælato præcipienti reuelare. Quodl. 4. q. 8. art. 12.
Peccatum plenius non remittitur niſi per abſolitionem ſacerdotis aliquando per votum virtute clauium, Quo. 4. qõ. 7. art. 10.
Peccatũ mortale cõſiſtit in aduerſione à Deo. Quo. 4. q. 11. ar. 22.
Peccatum originale abolitur per gratiam Chriſti, in baptiſmo, remanet tamen quantum ad corruptionem fomitis in carne. Quo. 6. q. 9. art. 15.
Peccatum originale traduntur per traductionem ſeminis. Quod. 12. q. 21. ar. 34.
Peccatum originale non attingit perſonam. ibi.
Peccatum ex parte actus eſt aliqua natura. Quo. 1. q. 9. art. 17.
Peccati morbus per contritionem extinguitur. Quo. 1. q. 6. ar. 13.
Peccato veniali nõ debetur pœna per ſe, ſed per accidens. Quo. 2. q. 7. ar. 14.
Peccata quæ ſunt contra præcepta primæ tabulæ ſecundũ ſuum genus ſunt grauiſsima in genere peccatorum & grauiora peccatis quæ ſunt contra præcepta ſecundę Quod. 5. q. 10. ar. 20.
Peccator & debitor alicuius Satisfactionis dupliciter. Quod. 3. q. 13. ar. 28.
Perfectio & ſtatus perfectionis quomodo differunt. Quod. 3. qõ. 6. artic. 17.
Perfectionis maioris eſt conſeruare puritatem inter pericula quam extra. Quo. 3. q. 6 art. 17.
Ad perfectionem virginitatis tria requiruntur. Quo. 6. quæſtio. 10. ar. 18.
Perfectus dicitur aliquis dupliciter. Quod. 1. q. 7. ar. 14.
Perfectos viros in iniuriis perſonalibus decet omnia ſufferre non autem debent ſufferre Dei iniurias nec vſque ad auditum. Quo. 5. q. 12. arti. 26.
Perfectus aliquis quomodo dicitur. Quo. 3. q 6. ar. 17.
Perfecti viri dupliciter impugnari poſſunt. Quodlib. 5. quæſtio. 13. artic. 26.
Periurium eſt grauius peccatum quàm homicidium. Quodlib. 1. q. 9. art. 18.
Petrus peccauit mortaliter negando Chriſtum. Quo. 9. quæſtio. 7. artic. 14.
Petrus negando Chriſtum negauit fidem. ibid.
Petrus negando Chriſtum commiſit mendacium periurium blaſphemiam & perſeuerantiam in peccato. Quo. 9. quęſtio. 7. art. 14.
Pœna poteſt totaliter dimitti. Quo. 2. q. 9. ar. 16.
Pontifex habet poteſtatem diſpenſandi theſaurũ eccleſiæ. Quo. 2. q. 8. arti. 16.
Potentia ſenſitiua dupliciter reducitur in actum, per ſimilitudinem ſenſibilium. Quo. 7. q. 1. art. 2.
Potentia ſenſitiuę ſolum in generali plura ſentire dicitur. Quo. 7. q 1. art 2.
Præceptum quid. Quodlib. 5. q. 10. ar. 19.
Præceptum affirmatiuum obligat loco & tempore. Quodl. 10. quęſt. 5. art. 9.
Pręceptum in caſu contrariatur conſilio, ibi.
Præceptum non obligat eum qui ſine peccato mortali in ſeculo viuere non poteſt. ibid.
Præceptum legis naturę duplex. Quo. 7. q. 7. art. 17.
Pręceptum importat rationem debiti debitum eſt duplex. Quo. 5. q. 10 art. 19.
Præcepta ſunt priora conſiliis naturaliter ordine perfectionis. Quo. 5 q. 10. ar. 19.
Pręcepta legis ſunt ductiua ad perfectam virtutem. Quodlib. 1. q. 5. art. 10.
Prędeſtinatio eſt certa & infallibilis. Quod. 11. q. 3. art. 3.
Prędeſtinatio non ponit neceſsitatem. ibid.
Prędeſtinatio præſcientiam & dilectionem Dei præſupponit. ibidem.
Prędeſtinatio habet duas cauſas. ibid.
Prędeſtinationis cauſa, alia neceſſaria, alia contingens. ibidem.
Prędeſtinationis liberum arbitrium eſt cauſa. ibidem.
Prędeſtinatio ex tribus certitudinem habet. Quo. 12. q. 3. artic. 3.
Prędeſtinationis effectus contingens, ibid.
Prędicator vel doctor qui ſemper propter humanam gloriam docuit, vel prędicauit per pœnitentiam non recuperat aureolam. Quo. 5. q 12. art. 24.
Prędicator qui falsò vel confusè prędicauit vel docuit, tenetur ſuam doctrinam reuocare vel declarare. Quo. 5. q. 12. ar. 25.
Prædicatori aliquando licet habere oculum ad temporalia aliquando non. Quo. 2 q. 6. art. 12.
Prędicatores non poſſunt prędicare & Dei verbum annunciare propria autoritate. Quo. 12. q. 13. art. 29.
Pręlatus qui dat beneficium eccleſiaſticum alicui ſuo conſanguineo, vel amico ſine recompenſatione non habet intentionem ſimoniacam. Quo. 5. q. 11. art. 21.
Pręlatus Eccleſię aliquando poteſt committere curam Eccleſiæ ſuo conſanguineo ſi idoneus eſt. Quo. 4. q. 8. ar. 15.
Pręlatus non poteſt ſubditum ſuum ab adminiſtratione remonere propter aliquid quod ab eo in confeſsione audiuit. Quo. 5. q. 7. artic. 13.
Pręlatus ratione ſui interdum non eſt honorandus, bene quidem ſemper reſpectu muneris. Quo. 8. q. 4. ar. 7.
Pręlationem appetere peccatum eſt, Quo. 2. q. 6. art. 9.
Præſciti poſſunt demereri. Quo. 5. q. 1. ar. 2.
Primus motus ſemper eſt peccatum veniale & ſi ſequitur iudicium rationis poterit eſſe peccatum mortale Quodl. 4. quęſt. 11. articu. 21.
Primum in intentione vltimum eſt in executione. Quodl. 8. qõ. 1. artic. 2.
Primi motus infidelium non ſunt peccata mortalia. Quodl. 4. qõ 11. art. 21.
Pueri non exercitati in præceptis ſunt recipiendi ad ingreſſum religionis obligandi aliquando voto vel iuramento vel beneficiis alliciendi. Quo. 4. q. 12. ar. 23.
Pueri Iudęorum ac aliorum infidelium non habentes vſum rationis non baptizandi inuitis parentibus. Quod. 2. q. 4. art. 7.

Q

QVantitas ſenſibilis poteſt eſſe per miraculum etiam abſque ſubiecto. Quodl. 7. q. 4. art. 10.
Quomodo intelliguntur verba non ſunt facienda mala vt eueniant bona. Quodl. 3. q. 5. art. 11.

R

RAchelis amplexus quid ſignificat. Quodl. 4. q. 12. art. 23.
Relationes in diuinis quę. Quodlibet. 1. quęſtione 2. artic. 2.
Religio per arborem ſiccomorum intelligitur. Quodlib. 4. qõ. 12. art. 23.
Religionis ſtatus eſt ſcola pœnitentię. Quodlib. 4. quęſtione 12. articulo. 23.
Religioſus ſine licentia ſui ſuperioris non poteſt clauſtrum exire ad ſubueniendum parentibus ſi eſt extra clauſtrum poteſt remanere & miniſtrare parentibus, ſi per alium ſubuenire non poteſt. Quo. 3. q. 6. art. 16.
Religioſus non tenetur reuelare peccatum fratris & viſu prelati niſi in caſu. Quodlib. 1. q. 8. art. 16.
Religioſus non tenetur obedire prælato ſuo contra Deum aut regulam. Quodl. 10. q. 5. art. 16.
Religioſus in quibus ſuo teneatur obedire prelato. ibid.
Religioſus ſupponitur prelato ſuo per votum obedientię quantum ad generalem diſpoſitionem vitę ſuę. ibidem.
Religioſus comedendo carnes non peccat niſi in caſu. Quodlib. 2. q. 9. arti. 20.
Religioſi & Epiſcopi ſine differentia ſunt in ſtatu perfectionis, Quodl. 3 q. 6. art. 17.
Religioſi ſi commiſsionem, vel diſpenſationem habent poſſunt meritorię eleemoſynam facere. Quodl. 3. q. 6. art. 15.
Religioſi ſunt maioris perfectionis quam presbyteri parrochiales. Quodl. 3 q. 6. art. 17.
Res vna numero nõ poteſt eſſe in rebus materialibus ſimul plura in actu, ſed plura in potentia ſicut idem aër eſt ſimul aqua & ignis. Quo. 7. q. 1. art. 2.

S

SAcerdos euchariſtiàm peccatori dicenti ſe confeſſum eſſe & abſolutum denegare non debet, niſi quem nouit excommunicatum Quo. 5. q. 6. art. 12.
Sacerdos degradatus conſecrare & baptizare poteſt. Quo. 12. qõ. 21. articu. 7.

Sacerdos curam animarum non habens abſoluere non poteſt. ibidem.
Sacerdos nunquam debet confeſsionem reuelare. Quodlib. 12. q. 11. articulo 18.
Sacerdos reuelans confeſſionem eſſet ſacrilegus. ibi.
Sacerdos nullo pacto debet communicare, ſciēs vnum eſſe peccatorem obſtinatum cum vna hoſtia non conſecrata. Quodli. 5. q. 6. art. 12.
Sacerdos non debet denegare ſacramentum peccatori, qui ſe pręſentat. ibid.
Sacramenta aliquando agunt ſecundum quod ſunt in voto, ſed plenius quando actu exhiberentur. Quodlibet 4. quæſtione 7. articulo 10.
Sacramenta virtutem habent ſanctificandi. Quod. 12. quæſtione 10. articulo 16.
Sacramenta duplicem habent virtutem ibid.
Sacramenta vim habent operandi effectum in animam. ibidem.
Sacramenta veteris legis per fidem credentium in Chriſtum venturum iuſtificabant. ibid.
Sacramenta dupliciter operantur. Quod. 4. q. 7. art. 10.
Salomon & Ioſias à pueritia ad regnum ſunt aſſumpti. Quodli. 5. q. 11. ar. 21.
Sanctus Matheus ſtatim vocatus eſt ad ſtatum perfectionis non autem ad apoſtolatum. Quo. 5. q. 11. art. 21.
Sancti in patria vident diuinam eſſentiam. Quo. 10. q. 8. arti. 17.
Sancti ex hoc beati ſunt quia vident Deum per eſſentiam. ibid.
Sancti vident diuinam eſſentiam attingendo, & non comprehendendo. ibid.
A ſanctis omnia quæ dicta ſunt, à diuino dicta ſpiritu. Quod. 12. q. 17. artic. 28.
Sanguis Chriſti totus in paſsione eius effuſus reſurrexit cum eo, qui autem habetur in quibuſdam Eccleſiis fluxit ex quadā imagine. Quo. 5. q. 3. art. 5.
Satisfactio voluntaria eſt ſacramentalis. Quo. 3. q. 13. ar. 28.
Scientia Dei eſt factiua & cognoſcitiua omnium bonorum, malorum verò cognoſcitiua non cauſatiua. Quo. 5. q. 1. art. 2.
Scientiam vel notitiam quarumque rerum ſiue bonarū ſiue malarum, appetere eſt bonum in genere, ſed tamen ſecundum diuerſas circunſtantias additas poteſt eſſe bonum vel malum. Quo. 4. q. 9. art. 16.
Scripturæ dupliciter manifeſtatur veritas. Quo. 7. q. 6. art. 14.
Scripturę veritas cum difficultate manifeſtatur. ibid.
Senarius numerus ſecundum naturā eſt creatura, ſecundum eſſe eſt creator & idem quod eſſentia diuina. Quo. 8. q. 1. art. 1.
Simonia non eſt maximum peccatum ſimpliciter. Quodlibet 5. q. 10. articulo 20.
Species vini in ſacramento altaris poſſunt alteri liquorum commiſceri. Quo. 10. q. 1. ar. 3.
Speciebus ſi additur liquor quando eas corrumpit. ibid.
Status ſeculariū periculoſior eſt ſtatu religionis. Quo. 3. q. 5. ar. 13.
Subſtantia dicitur dupliciter etiam in Chriſto. Quo. 3. q. 2. art. 4.
Summum in vita humana dupliciter accipitur. Quo. 5. q. 11. ar. 21.

T

TEſtamentum vetus figura fuit noui, vetus ſimul & nouum figura ſunt cæleſtium. Quo. 7. q. 6. ar. 15.
Tunc ſolum aliquod bonum eſſet prætermittendum propter cōſequens malum, quādo malum conſequens eſſet multò maius quam bonum. Quodlib. 3. q. 12. art. 11.

V

VEnditio iuſta quid eſt. Quo. 2. q. 5. art. 10.
Venditor tenetur iuſtam venditionem facere, non autem venditionem liberalem. Quo. 2. q. 5. art. 10.
Verbum cordis importat quoddam procedēs à mente ſiue ab intellectu. Quo. 5. q. 5. art. 9.
Verbum diuinum relationem importat ad creaturam non ratione relationis, ſed ratione naturæ quam includit. Quodlibet 4. q. 4. articulo 6.
Verbum Dei repręſentatur aliqualiter verbo noſtri intellectus. Quo. 4. q. 4. art. 6.
Verbum cordis non eſt ſpecies intelligibilis. Quo. 5. q. 5. art. 9.
Veritas omnibus fortior. Quo. 12. q. 14. art. 22.
Verum aliquid dicitur eſſe dupliciter. Quo. 3. q. 2. art. 5.
Veſtibus pretioſis vti debent perſonę communes & publicæ ratione dignitatis. Quo. 10. q. 6. art. 14.
Virginitas duobus modis conſideratur. Quo. 5. q. 2. art. 3.
Virginitas non neceſſaria. Quo. 4. q. 11. art. 24.
Virgo poteſt cōcipere, & incorrupta remanere naturaliter. Quo. 6. q. 10. art. 18.
Virgo diua fuit ſanctificata ſed concepta in peccato. Quodlibet 6. q. 5. articulo. 7.
Virtus qualitercunque accipiatur ſignificat potentiæ complemētum. Quo. 4. q. 2. art. 2.
Virtutis actus eſt duplex. Quo. 4. q. 12. art. 4.
Viſio intellectiua habet eſſe per triplicem medium. Quodlibet 7. q. 1. articulo 1.
Vnitas prædicatur de Deo ſecundum remotionem tātum. Quo. 10. q. 1. articulo 1.
Voluntas Dei eſt principium totius entis. Quo. 12. q. 3. art. 3.
Voluntatis eſt imperare. Quo. 9. q. 5. art. 12.
Vouere eſt actus latriæ ſeu religionis. Quo. 3. q. 5. art. 12.
Votum ſolenne continentię impedit matrimonium contrahendum, ſed & cōtractum impedit matrimonium. Quodlibet 10. quæſt. 6. articulo. 11.

Indicis Quodlibet. Quæſtionum Diui Thomæ finis.

INDEX RERVM ET VERBORVM, QVÆ IN OPVSCVLIS CAIETANI CONTINENTVR.

Primus numerus ſignificat paginam, ſecundus columnam, tertius numerum intercolumnarem.

A

ABrahæ ex fide reputata eſt iuſtitia, ita & omnibus qui credunt reputabitur ad iuſtitiam 51, columna 2. n. 8.
Abſolutionis ſacramentalis effectus num ſit peccatorum remiſſio. 1 11. col. 1. n. 30. 40.
Abſolutionis ſacramentalis effectus ritè factæ, & à debito miniſtro, debita forma, & ſuper debitã materiam, eſt remiſſio peccatorum, 1 1 1. col. 1. n. 50.
Abſtractio formalis & totalis quid ſint. 221. col. 2. n. 60.
Abſtractum & concretum ex modo ſignificandi important duo, nempe ſubiectum & formam. 182. col. 1. n. 70.
Abſtractum & concretum quomodo ſunt in prædicamento, aliter Metaphyſicus, aliter logicus iudicat. 282. col. 1. n. 40.
Abſtracti & concreti accidentium differentia 282. col. 2. n. 10.
Abſtracti & concreti in prædicamento ſubſtantiæ conuenientia. 282. col. 2. n. 20.
Accidẽs an habeat aliquod ſubiectum proprium 281. col. 1. n. 40.
Accidens non poteſt cõplete definiri abſque additione ſubiecti. 276. columna 2. n. 10.
Accidens habet propriam exiſtentiam diſtinctam ab exiſtentia ſubiecti 277. col. 2. n. 10. 20.
Accidens quatuor modis corrumpitur 279. col. 2. n. 50.
Accidentia in concreto non ſunt in prædicamento, ſed in abſtracto propriè ſunt in prædicamento. 283. col. 1. n. 1.
Accidentia habent eſſentiam incompletam 275. col. 1. n. 20.
Accidentia an habeant propriam exiſtẽtiã diſtinctam realiter ab exiſtentia ſubſtantiali. 276. col. n. 10.
Accidentia ex principiis eſſentialibus cauſantur ſecundum actũ perfectum. 280. col. 2. n. 50
Accidentia inſequentia materiam, ſunt accidentia indiuidui: inſequẽtia verò formam, ſunt propriè paſsiones. 180. col. 1. n. 50.
Accidẽtia an eadem ſint numero in genito & corrupto 279. col. 1. n. 70. col. 2. n. 40.
Accidentia accipiunt complementum ex agente exteriori. 280. col. 2. n. 50.
Accidentium alia ſunt ſequentia formam ſubſtãtialem, alia verò materiam 278. col. 2 n. 10.
Accidens quatuor modis generatur. 279. col. 2. n. 60.
Accidentium quędã formam ſequuntur, alia ſequuntur formam à materia dependentem, alia verò formam à materia ſeparatã. 278. col. 2. n. 50. & 70.
Accidentium quæ ſequuntur materiam duplex genus. 279. columna 1. n. 10
Actus ſupernaturalis quis dicatur. 207. col. 1. n. 40.
Actor ſequitur forum rei 38. col. 2. n. 70.
Actus finit potentiam, potentia finit actum 267. col. 1. n. 20.
Actiones ſunt ſingularium 32. col. 2. n. 70.
Adulter quamuis non ſit ipſo facto priuatus iure exigendi debitũ à coniuge innocente, in foro tamen conſcientię, eo iure priuandus eſt. 119. col. 1. n. 50.
Alterius cauſa exiſtens poteſt ſecundum aliquid ſui ordinis eſſe ſine illo 258. col. 2. n. 40.
Amicitia conſiſtit in mutuo amore 289. col. 1. n. 30.
Amor ſui abſque peccato nunquam eſt 128. col. 1. n. 80.
Anima an fuerit prius natura. 269. col. 1. n. 10.
Anima humana corpori coniũcta an poſsit quidditatiue cognoſcere ſubſtantias immateriales 271. col. 2. n. 20.
Anima humana an nata ſit intelligere ſubſtantias ſeparatas per ſuam ſubſtantiam, aut per ſpeciem influxam, aut per ſpeciem cauſatam ex phantaſmate 271. col. 2. n. 60.
Animæ an habeant inclinationem ad diuerſa corpora 268. col. 2. numero 10.
Animę humanę cum ex occaſione multiplicentur ad corpoream multiplicationem, permanent deſtructis corporibus 267. columna 2. n. 70.
Animæ defunctorum an liberentur à pœnis purgatorij per indulgentias 103. col. 2. n. 60. & ſequentibus.
Animæ in purgatorio exiſtẽtes an ſint certę de ſua ſalute 117. col. 1. n. 50. 60. 70.
Animæ eſſe num ſit etiam ipſius corporis 261. col. 2. n. 50.
Animæ in purgatorio exiſtentes extra ſtatum merendi & demerendi ſunt, non autem ſatisfaciendi. 116. col. 1. n. 60.
Animę intellectiuę diſtinguuntur numero in eadem ſpecie. 254. col. 2. n. 10.
Animę intellectiuę indiuiduatio 268. col. 1. n. 80.
Animę quomodo patiuntur ab igne corporeo, & de corporum cruciatu 118. col. 1.
Animorum immortalitas. 186 col. 2.
Animabus in purgatorio an Papa autoritate clauium det indulgentiam 105. col. 1. n. 30. 40.
Analogi diuiſio & reſolutio qualis ſit 217. col. 2. n. 80.
Analogi comparatio qualis ſit 217. col. 2. n. 70.
Analogi prędicatio de ſuis analogatis qualis ſit. 215. n. 50.
Analogi abſtractio ab analogatis qualis ſit. 214. col. 2. n. 20.
Analogia ſecundum inæqualitatem quænam dicatur. 212. columna 1. n. 20.
Analogia proportionalitatis quid & quotuplex ſit, & quomodo propriè analogia dicatur. 213. col. 1. n. 60.
Analogia quotuplex ſit, & quis ſit eius primus modus 212. c. 1. n. 1.
Analogia attributionis quid ſit, & quibus modis fiat, & quæ eius conditiones 212. col. n. 60.
Analogię nominis conceptus abſtrahit non ſicut vnum ſimpliciter, ſed ſicut vnum proportione. 215. col. 1. n. 10.
Analogum nomen quomodo ab analogatis diſtinguatur. 213. col. 2. n. 60.
Analogum num à rerum naturis, de quibus dicitur abſolui poſſit. 220. col. 1.
Analogam vnitatẽ nominis vnitas aut diuerſitas obnubilat. 219. col. 1. n. 60.
Analogum nomen vtrum ſit vniuocum 219. col. 2. n. 20.
Analogata ſunt duplicia. 229. col. 2. n. 10.
Analogatorum ſecundum analogi nomen diffinitio qualis. 216. col. 2. n. 30.
Analogatorum nominum circa intellectum cautelæ neceſſariæ. 219. col. 1. n. 30.
Angelos intercedere pro nobis teſtimonio Zachariæ comprobatur 294 col. 2. n. 20.
Angeli an ſint à nobis inuocandi 294. col. 2. n. 30.
Antonij Trombetę impugnatio contra quinque dicta S. Tho. in prima parte q. 85. art. 4. 123. col. 1. n. 70.
Apoſtolica ſedes an abutatur in ſacris canonibus verbis ſacræ ſcripturæ 125. col. 2. n. 40. & 70.
Apoſtoli, inquantum apoſtoli habuerunt non ſolũm poteſtatem ordinis, ſed & iuriſdictionis ſol. col. 1. n. 10.
Apoſtoli quantum ad apoſtolatus auctoritatem fuerunt æquales ſimpliciter ſol. 7. col. 1. n. 10.

Apoſto

Apoſtolis aliis non eſſe alias collatum quod Petro. 54. col. 2. num.30.
Apoſtolorum æqualitatẽ ex mille ſanctorũ autoritatibus comprobari. 54. col. 2. n. 50.
Attritio impœnitentium non poteſt fieri contritio. 68. col. 2. num. 70.
Attritio an poſsit fieri contritio. 68. col. 1. num. 30.
Aptitudinalis inhęrentia num ſit de inhærentia accidentis. 276. col. 1. num. 20.

B

Bariona idem quod filius columbæ. 49. col. 2. num. 60.
Bariona cur Petrus dictus. 49. col. 2. nu. 60.
Baſilienſe concilium errauit ſequendo Concilium Conſtantienſe. 39. col. 2. num. 70.
Baſilienſe concilium quo tempore celebratum fuerit. 8. col. 2. num. 50
Beatus ille ſeruus quem dominus ſuper omnia bona ſua conſtituet. 28. col. 1. num. 50.
Bedæ auctoritas de Eccleſia Romana. 27. col. 2. num. 70.
Bedæ expoſitio ſuper illa verba, Tu es Petrus & ſupra hanc petram, &c. 51. col. 1. num. 70.
Beneficiorum eccleſiaſticorum emptio quæ clericatui ſunt annexa, & non ſolum illorum quæ habent clauium adminiſtrationem, vel ordinis executionem eſt prohibita. 172. col. 2. num. 60.
Beneficiorum eccleſiaſticorũ emptio an ſit ſimoniaca. 172. col. 2. num. 50.
Bona vſurarij per vſuram extorta, ſunt obligata eis, à quibus extorta ſunt, reali obligatione. 192. col. 1. num. 10. 20.
Bernardi de Romano Pontifice Chriſti vicario teſtimonium. 67. col. 1. num. 80.
Bernardi ad Innocentium ſecundum ſcripta de præeminentia Romanę eccleſiæ. 29. col. 2. num. 70.
Bona in bello rapta cuius ſint conditionis. 237. col. 2. num. 10. 20. 30.
Bona vſurarij num obligata ſint eis à quibus vſurę extortę ſunt. 190. col. 2. num. 80.
Bonifacij Conſtitutio de Papa hæretico deponendo. 26. col. 2. n. 60.
Bonifacij VIII. teſtimonium quod Papa à nullo niſi à Deo iudicari poſsit. 28. col. 1. num. 20.

C

Cambia dubia quæ ſint. 163. col. 2. num. 90.
Cambia vera & iuſtificata. 166. col. 3. num. 50.
Cambia iniuſta quæ dicantur. 163. col. 1. num. 50.
Cambiorum realium contractus, an ſint contractus mutui, licet cambia vocentur. 163. col. 2. num. 40
Cambiorum tria genera. 163. col. 1. num. 1. & 10.
Cambiis in realibus an ſit contractus permutationis. 164. col. 1. num. 20.
Cardinales non poſſunt deponere Papam hęreticum niſi eis ab vniuerſali eccleſia fuerit commiſſum. 22. column. 1. numero 50.
Cęleſtinus Papa renuntiauit Papatui. 27. columna 2. numero 20.
Cælum ſi moueatur tempore infinito, primum mouens ipſum eſt infinitę virtutis intenſiuè. 190. col. 1. num. 10.
Charitas imperfecta an neceſſario deferat ſecum poſt mortem timorem pœnalem. 119. col. 2. num. 40. 50. 60.
Charitatis actus extendit ſe ad omne peccatum in proprium. 13. col. 2. num. 10.
Charybdem cupiens vitare incidit in ſcyllam. 16. colum. 1. num. 60.
Catholicus quilibet, abſolutè & ſine limitatione aliqua loquendo, eſt in eccleſia maior infideli. 24. col. 2. nu. 60.
Chriſtiani Orientales an ſint ſubiecti Romano Pontifici. 65. col. 2. num. 90.
Chriſti quod proprium eſt, blaſphemia eſt nobis attribuere. 289. col. 2. num. 40.
Circumſtantia loci per ſe neceſſario non eſt confitenda. 133. col. 1. num. 1.
Claues cui dantur, dantur vt agat claudendo vel aperiendo regnum cęlorum. 51. col. 1. num. 30.
Claues eccleſiæ Petro & cæteris collatæ, non eędem proſus ſunt. 56. col. 1. num. 20.
Claues regni cælorum Petro promiſſæ, plena ſuit eccleſiæ poteſtas in quatuor genera diuiſa. 58. col. 2. numer. 70. 80. & fo. 59. num. 10.
Claues Petri perſonæ & non dono reuelationis aut beatitudinis promiſſæ ſunt. 49. col. 1. num. 50.
Claues regni cęlorum, officium paſtorale, & poteſtas ligãdi, atque ſoluendi, eccleſiæ data ſunt dupliciter. 8. columna 2. numero 70.
Claues tunc Petro ſunt datæ, quando eſt factus paſtor ouilis Chriſtiani 64. col. 2. num. 80.
Clauium amiſsio apud hęreticos intelligitur quatenus hæretici ſunt, & quo ad licitum vſum. 24. col. 2. num. 1.
Cogitatio delectabilis de viſa pulchra muliere, niſi in malum finem dirigatur, nullum peccatum eſt 90. columna 1. numero 10. 20.
Communicare ſub altera ſpecie tantum nequaquam illicitum eſt populo Chriſtiano. 292. col. 2. num. 40.
Communitas Eccleſiæ quod habeat poteſtatem ſupra Papam, quòd eccleſiæ regimen eſſet democraticũ ſeu populare, quomodo intelligendum. 36. col. 2. num. 60.
Commutatiua iuſtitia exigit, vt aliquid detur & accipiatur inter ſingulares perſonas ſecundum æqualitatem arithmeticam. 156. col. 2. num. 10.
Commenſuratio quomodo indiuiduet animam intellectiuam. 268. col. 2. num. 50.
Conceptionis perfectio eſt duplex. 122. col. num. 40.
Concilium Conſtantienſe quo tempore & ſub quo fuerit celebratum. 8. col. 2. num. 30.
Concilium Conſtantienſe pro illo tempore primo quo fecit illa decreta de poteſtate Synodi, non erat verum concilium vniuerſalis eccleſiæ. 39. col. 2. num. 70.
Concilium Baſilienſe quo tempore celebratum. 8. col. 2. numero 50.
Concilium vniuerſale legitime congregatum errare poteſt definiendo Papa abſente, & non conſentiente 45. colum. 2. numero 60. 70.
Concilium perfectum ſecũdum præſentem eccleſiæ ſtatum poteſt congregari ſine Papa, & eo inuito ſi requiſitus non vult illud congregare. 18. col. 1. nu. 50.
Concilium generale repræſentat concilium Apoſtolorum & ſeniorum. 43. col. 2. num. 70.
Concilium autorizatum à Papa, non eſt maioris autoritatis quã ipſe Papa. 36. col. 2. num. 20. 30.
Concilium perfectum ſecundum præſentem ſtatum eccleſiæ poteſt deponere incertum Papam. 30. columna 1. numero 50.
Concilium an poſsit inuito Papa de decennio in decennium celebrari. 19. col. 1. num. 40.
Concilium generale congregandi authoritas eſt in eccleſia ſeclūſo Papa ſecundum aliquorum opinionem. 17. columna 2. num. 90.
Concilium eſſe ſupra Papam noua quadam fictione aliqui imaginantur. 14. col. 2. num. 70. 80.
Concilium poteſt errare. 16. col. 2. num. 70.
Concilium poſſe aut non poſſe ſine Papa congregari quomodo verificetur. 18. col. 1. num. 40.
Concilij vniuerſalis & Papę auctoritas an vertatur in dubium. 9. col. 1. num. 70.
à Concilio ad Papam conceditur appellatio. 26. col. 1. num. 90.
Conciliorum ac ſanctorum patrum autoritates affirmantes, in Petro ac Rom. Ponti. ſucceſſore Petri totius eccleſię pontificatum inſtitutum. 66. col. 1. num. 30 & ſeq.
Concilia quare congregentur. 41. col. 1. num. 40.
Concilia à Papa autoritatem habent. 43. col. 2. num. 40. 50.
Conditiones iuſti commutatiui & diſtributiui. 156. col. 2. nu. 20.
Confiteri an quilibet teneatur. 91. col. 2. num. 40.
Confiteri an oporteat ſingulas ſpecies & numerum certum peccatorum. 93. col. 2. num. 1.
Confeſſor cognoſcens ex his quæ audit in confeſsione ſequi in ſe ipſo emiſsionem ſeminis ſibi diſplicentem, an peccet mortaliter audiendo, vel proſequendo tales confeſsiones. 134. col. 2. nu. 70.
Confeſſor non debet relinquere confeſsionem, ſi ex ea ſequi animaduerterit pollutionem, cum non ſit ſimpliciter voluntaria, ſed in ſua cauſa. 115. col. 1. num. 20.
Confiteri non ſolum Chriſti fideles debent peccata mortalia, ſed etiam quæ ita occulta ſunt, vt ſolo corde peccata ſint. 72. col. 2. num. 10. 30.
Confiteri non tenentur Chriſti fideles niſi peccata mortalia ex vi ſacramenti & Eccleſię inſtitutione. 71. columna 2. numero 60. 70.
Confiteri peccata mortalia omnia quæ quis admiſit, Lutherani negant eſſe neceſſarium.
Cõfiteri venialia & omnia mortalia num ſit præſumptionis. 108. col. 2. num. 40.

Confeſſio informis an ſit iteranda. 76. columna 1. numero 10.
Confeſſio illorum informis, etſi illis diuina non adſit gratia, ſi fecerunt quod in ſe eſt non eſt infructuoſa, ſed valida. 76. col. 1. num. 30 40.
Confeſſori nullatenus licet reuelare peccatum cōfitentis, etiam deliberatam occidendi ſummum Pontificem volūtatem habentis. 114. col. 1. nu. 60.
Confeſſionis tempus quodnam debeat eſſe vt quis mereatur frui indulgentiis. 96. col. 2. num 60.
Coniugij clandeſtini vſus malus eſt, & mortale peccatum, ſi aliqua turpitudinis & ſcandali ratio adſit: ſecus autem veniale eſſe poteſt. 88 col. 2. num. 50. 60.
Coniugij clandeſtini vſus an ſit illicitus mortaliter. 88. col. 2. num. 30.
Coniugum vno tranſeunte ad hęreſim, an alter qui remanet, poſsit ad ſecunda vota tranſire. 40. col. 2. num. 1.
Confuſio non ſequitur continentiam plurium. 223. colum. numero 30.
Continentiæ votum vxoris non poteſt vir irritare, ſicut votum abſtinentiæ. 135. col. 2. num. 1.
Circunſtantiam temporis feſtiui non eſſe neceſſario confitendam, niſi in contemptum feſti peccatum fuerit. 109. colum. 1. num. 20.
Contritio an debeat eſſe ſingulorum peccatorum mortalium. 69. col. 2. num. 30.
Contritio an remittat non ſolum culpam, ſed etiam pœnam debitam peccato. 70. col. 2. num. 40. 50.
Contritio & attritio diſplicentiam, non dolorem ſignificant. 68. col. 1. no. 40.
Contritio & attritio duplex, perfecta atque imperfecta. 68. col. 1. num. 50.
Contritio non modo culpam, ſed pœnam damni delet, non autem pœnam ſenſus niſi æternam. 70. col. 2. num. 60.
Contritionem quæ ad ſacramentum pœnitentię ordinatur non oportet terminari formaliter, ſed virtualiter tātum ad omnia & ſingula peccata mortalia. 69. col. 2. num. 40.
Corpus non eſt perfectum, quod non poteſt à ſe putrida membra abiicere. 25. col. 1. num. 40.
Concreti & abſtracti in prædicamento ſubſtantiæ conuenientia. 283. col. 2. num. 10.
Crapula fuit cauſa mortis multorum. 28. columna 1. numero 62.
Credulitatis & fidei differentia. 288. col. 2. num. 4.
Chriſtus vnica oblatione offerens ſemetipſum in cruce, conſummauit omnes antecedentes. 287. col. num. 30.
Cultus diuini & orationis efficacia. 181. & ſequenti, col. 1. & ſequenti.

D

DAmaſus Papa accuſatus de adulterio. 26. colum. 1. numero 10.
Delectatio voluntaria de cogitato actu licito conditionaliter eſt peccatum mortale, cum ſit de cōcubitu peccati mortalis. 89. col. 2. num. 1.
Delectatio voluntaria de viſa pulchra muliere an ſit computanda inter peccata mortalia delectationis moroſæ. 90. colum. 1. num. 5.
Delectatio voluntaria de cogitato actu licito conditionaliter, ſit mortale peccatum. 89. col. 1. num. 70.
Delectatio voluntaria de præterito actu coniugij non eſt peccatum mortale. 89. col. 2. num. 50.
Deus ſecundum mentem Ariſtotelis & Auerrois eſt virtutis infinitæ intenſiuæ.
Deus an poſsit multiplicare formas ſine materia. 254. colum. 2. num. 50.
Deus num moueat vt finis, vel vt agens. 200. columna 1. numero 70.
Deus ſolus eſt ens ſimpliciter perfectum, vniuerſitatē perfectionum in ſe habens. 264. col. 2. num. 10.
Deus tametſi eſt ipſum eſſe, omnes tamen in ipſo perfectiones habet. 264. col. 1. num. 30.
Deus verum ſit cauſa actiua alicuius ſubſtantiæ. 200. col. 1. numero 10.
apud Deum nō eſt differentia in vno vel in multis ſeruare. 40. col. 2. num. 20.
Deus non eſt virtus in corpore. 193. col. 2. num. 60.
Dei in Eccleſia eſt poteſtas autoritatiua ſuper coniunctionem Petri & Papatus, nō autem ſuper Papam, quomodo hæc verba ſint intelligenda. 26. col. 2. num. 50. & ſeq.
Deus verum ſit infinitæ virtutis. 192. col. 1.
Deum orandum eſſe per merita ſanctorum teſtimonio ſacræ ſcripturæ comprobatur. 295. col. 1. nu. 10.
Deus verum ſit ipſum eſſe omnium quo res formaliter ſunt. 263. col. 2. num. 60. & ſeq.
Deus cur non venerit ſaluare naturam angelicam. 254. colum. 2. num. 30.
Duo aliqua ſuppoſitaliter diſtincta eſſe vnum formaliter dupliciter contingit 244. col. 1. num. 50.
Deus non eſt in genere. 263. col. 1. num. 50.
Dimenſiones interminatæ an præcedant formam ſubſtātialem in materia. 276. col. 2. num. 40.
Dementia erit cauſa quòd Papa deponi poſsit. 31. col. 1. num. 30.
Diaconi altaris & diaconi menſarum à quibus inſtituti. 86. col. 2. num. 20.
Differentiæ in accidentibus ſumuntur ex diuerſitate propriorū principiorum. 281. col. 1. num 20. & 60.
Differentia ſumitur à toto compoſito & parte formali. 273. numero 40.
Demonſtratio vniuerſalis quænam ſit. 224. col 2. num. 10.
Differentia & genus à quo ſumantur. 274. col. 2. num. 20.
Diſtantia accidentis ſubiecta an poſsit intelligi eſſe ſine omni accidente. 277. col. 2. num. 40.
Diſtributiua iuſtitia exigit diſtributionem à principibus, vel à ciuitate factam ſingulis perſonis ſecūdum æqualitatem geometricam 156. col. 1. num. 10.
Dominium transfertur à ſoluentibus vſuras. 168. col. 1. nu. 70.

E

ECcleſia tripliciter accipitur. 14. col. 2. num. 20.
Eccleſia quomodo eſt noua ciuitas. 190 col. 2.
Eccleſia quomodo habeat poteſtatem iuriſdictionis quę in verbis domini continetur, an ſcilicet ratione ſuæ totalitatis, an ratione partis. 34. col. 1. num. 70. 80.
Eccleſia Romana ſola poteſt ſua auctoritate de omnibus iudicare, de ea verò nulli iudicare permittitur. 27 col 2. nu. 70.
Eccleſia non aliquod membrum, ſed collectionem eorum ſignificat. 32. col. 2. nu. 19.
Eccleſia an ſit totum, & an autoritas eius ſit maior Papæ. 17. col. 2. num. 10.
Eccleſia ciuitas eſt Hieruſalem. 190. col. 1.
Eccleſia pro quo ſumatur, cum dicitur, Dic eccleſiæ. 32. col. 2. num. 1.
Eccleſia Catholica dupliciter refertur ad Petrum, ſcilicet vt ſignificatam & inchoatam. 57. col. 2. num. 1.
Eccleſia an Epiſcopi authoritatem habeat. 33. columna 1. nu. 40.
Eccleſia vniuerſalis eſt communitas perfecta & libera. 31. col. 2. num. 70.
Eccleſia vniuerſalis, ſeu concilium vniuerſale an habeat poteſtatem ſupra Papam ſimpliciter, ita quod Papa ſit illi ſubditus. 8. col. 2. num. 20.
Eccleſia licet ſit libera libertate gratię, eſt tamen ſubdita ſecundum iuriſdictionem Papæ. 29 col. 2. num. 10.
Eccleſiæ diffinitio 19. col. 1. num. 60.
Eccleſia quid ſignificet, cum dicitur, Dic eccleſię. 33. col. 1. numero 10.
Eccleſia nihil poteſt ſuper Papam abſolutè, nec etiam in caſu hæreſis. 23 col. 2. num 1.
Eccleſia eſt ſubdita Papæ, & non econuerſo. 29. colum. 2. nu. 10.
Eccleſia conſtituta eſt à Domino Ieſu Chriſto iudex Papę in caſu peccati. 9. col. 1. num. 40.
Eccleſia eſt ciuitas ſancta. 190. col. 1.
Eccleſiæ totius Pontificatum Petro per hæc verba, Paſce oues meas, collatum. 60. col. 2. num. 60. 70.
Eccleſiæ totius Pontificatum Petro fuiſſe promiſſum. 58. col. 1. num 40.
Eccleſiæ communitas ſecundum propriam naturam ſumpta, nō eſt talis naturæ, vt ad ipſam ſpectet inſtituere aut deſtituere vicarium ſui principis. 32. col. 1. num. 30.
Eccleſiæ particulares an habeant poteſtatem iuriſdictionis in reſeruatis prohibitis, &c. 13 col. 2. nu 80.
Eccleſię Chriſti quinque conditiones. 191. col. 1.
Eccleſiæ Dei, ſecluſo Papa, non eſt data poteſtas Papalis, aut ſuperior Papali. 42. col. 1. num. 80.
Eccleſiam gubernandi autoritas, quæ eſt apoſtolatui propria, ſine iuriſdictionis poteſtate non eſt. fol. 7. columna 1. num. 10.
Eccleſię fundamentum eſt Chriſtus. 55. col. 2. num. 1.
Eccleſiaſtica poteſtas an inueniatur in malis miniſtris. 49. col. 2. num. 20.
Eccleſiam ratione ſuæ totalitatis habere poſſe, & quandoque habere poteſtatē aliquam iuriſdictionis quomodo intelligatur. 34. col. 2. nu. 70. 80.

Ec eſiam

Eccleſiam ad vniuerſalem ſpectat ſibi prouidere de papa. 31. col. 2. nu. 70.
Eccleſiam comparare papę nihil aliud eſt quàm comparare totum parti integrali, & quærere quid ſit maius. 14. col. 2. n. 70.
Eccleſiæ & ſynodorum differentia. 189. col. 3.
Eccleſiaſticæ poteſtatis finis eſt, vnitas fidei, charitatis, & pacis. 26. col. 2. n. 10.
Eleemoſynam negans quando tenetur eam facere, vt ſeruet ad tempus indulgentię, peccat. 101. col. 2. n. 70.
Epiſcopatum emens & acquirens non intendendo ſoluere promiſſam pecuniam num ſit ſimoniacus. 174. col. 1. nu. 50.
Eſſe omnia ſimplicium tantum formata eſt. 251. col. 2. n. 20.
Eſſentia ſubſtantię compoſitę non eſt relatio inter materiam & formam, aut aliquid ſuperadditum compoſito. 231. c. 1. n. 40.
Eſſentiam ſpeciei in indiuiduis comparatam totum contingit eſſe & partem, vt autem pars eſt, de illis minime prædicatur, vt autem totum eſt & in concreto nomine ſignificata de illis prædicatur. 239 col. 2. nu. 20. & 30.
Eſſentia per ſe ſubſiſtens non in ſingularibus eſt genus, vel ſpecies, vel differentia. 240. col. 1. n. 30.
Eſſentia ſubſtantiæ compoſitę non eſt ſola forma. 232. co 1. n. 10.
Eſſentia abſolute accepta non eſt vniuerſalis vt habet eſſe in ſingularibus. 246. col. 1. n. 50.
Eſſentia vt habet eſſe in intellectu, eſt vniuerſalis, vel vt genus, vel vt ſpecies, vel vt differentia. 246. col. 1. n. 70.
Eſſentia primę cauſę eſt ſuam exiſtere. 257. col. 1. nu. 60.
Eſſentia diuina eſt ipſum eius eſſe. 263. col. 1. n. 20.
Eſſentia ſubſtantię compoſitę ſignificata per modum totius eſt genus, ſpecies, & differentia. &c. 240. col. 1. nu. 50.
Eſſentia ſimplicium non plurificatur in eadem ſpecie. 256. col. 1. numero 50.
Eſſentia abſolute ſumpta non eſt vniuerſalis. 245. colum. 2. n. 60.
Eſſentia qua nam ratione conueniat eſſe genus, ſpeciem, vel differentiam. 240. col. 1. n. 60.
Eſſentię nomen in ſubſtantiis compoſitis quidnam ſignificet. 231. col. 1. n. 70. & col. 2. n. 30.
Eſſentia generis, ſpeciei & indiuidui diſtinguuntur abſolutè, conſiderata penes ſignatum, & non ſignatum. 235. col. 2. nu. 10.
Eſſentię quinque nomina, & quę. 227. col. 1. n. 50. & 70.
Exiſtentia ſubſtantiæ eſt ſubſtantia, & exiſtentia accidentis eſt accidens. 260. col. 1. n. 50.
Exiſtentia actualis ad nullum genus determinata, vtrum ſit purum eſſe 263. col. 2. nu. 30.
Exercens actus ſacros aliqua conſecratione ſanctificatos in peccato exiſtens mortali, peccat mortaliter, nō autem ſi exerceat actus ſanctos, vel iuſtos, non conſecratos tamen. 176. colum. 1. numero 14.
Excommunicationis ſententia communionem fidelium tollit tam intrinſecam quàm extrinſecam quo ad communia ſuffragia 112. col. 1. n. 40.
Ens & eſſentia num immediate ſignificent ipſa prędicamenta, vel eorum naturas, an mediatè. 226. col. 1. nu. 60.
Ens mobile an ſit ſubiectum in Philoſophia naturali. 207. col. 2. nu. 80.
Ens concretum quidditati ſenſibili eſt primum cognitum cognitione actuali confuſa. 221. col. 2. nu. 60.
Ens mobile, non autem corpus mobile, aut ſubſtantia mobilis, vel naturalis, eſt ſubiectum adæquatum philoſophiæ naturalis. 208. col. 1. nu. 50.
Ens num ſit primum cognitum ordine, & via originis. 230. col. 2. num. 60.
Ens num per prius de ſubſtantia, poſterius de accidente dicatur, an de vtroque vniuoce. 228. col. 1. num. 50.
Ens formaliter quidnam ſit. 233. col. 2. num. 30.
Ens ſignificare veritatem propoſitionis quidnam. 225. col. 1. nu. 70.
Ens dupliciter accipitur, ſcilicet nominaliter & participaliter. 243. col. 1. nu. 60.
Ens appellatur compoſitum reſpectu eſſentiæ. 225. col. 2. num. nu. 20. & 30.
Entis mentalis cōceptus repręſentatiuus num ſit vnus. 219. col. 2. nu. 60.
Entis de conceptu quæſtio. 136. col. 1. num. 60.
Entis & eſſentiæ nomine quidnam ſignificetur. 225. col. 2. num. 40.
Entia in prædicamentum includuntur duo. 242. col. 2. nu. 10.
Eſſe animæ, & eſſe hominis quomodo inter ſe differant. 262. col. 1. nu. 10.
Eſſe hominis in morte corrumpitur, eſſe autem animæ non. 262. col. 1. num. 10.
Eſſe in Deo eſt de conceptu quidditatiuo ipſius 263. col. 2. num. 10.
Eſſe eſt duplex, quidditatiuum, & exiſtentiæ actualis, 263. col. 2. nu. 50.
Eſſe actualis exiſtentię, & eſſentia an diſtinguantur realiter. 258. col. 2. nu. 60.
Eſſe nulla additione ſpecificatum eſt eſſe commune. 263. col. 2. nu. 80.
Error in principio paruus, in fine efficitur magnus. 220. col. 2. n. 60.
Euchariſtiam ex inſtitutum Chriſti immolari. 286. colum. 1. nu. 30.
Euchariſtia an ſit hoſtia pro peccatis. 287. col. 1. nu. 30.
Euchariſtiam ex inſtitutione Chriſti in remiſſionem peccatorū immolari. 285. col. 2. nu. 60.
Excommunicatio num priuet à participatione interiori fideliū. 113. col. 1. nu. 10.

F

Fides facit membrum eccleſiæ. 20. columna 1. numero 10.
Fides non eſt ſine voluntate. 28. col. 2. n. 60.
Fides eſt argumentum rerum non apparentium. 256. col. 1. nu. 60.
Fides diſtinguitur contra legem, dilectio verò comprehenditur ſub lege. 289. col. 2. n. 1.
Fides, ſaltem informis, exigitur ad membrum Ieſu Chriſti. 28. col. 2. n. 20.
Fide ſola hominem iuſtificari aſſerunt Lutherani. 288. col. 1. n. 50.
Fide conſtruitur eccleſia. 65. col. 1. n. 50.
Fidem & characterem habens, ſuſcipit influxum interiorem à Ieſu Chriſto capite 23. col. 2. n. 80.
Fides eſt nomen æquiuocum 288. col. 1. n. 70.
Fidei ſacramentum quod remanet in hæretico, non eſt extra fidē 24. col. 1. n. 40.
Fides num neceſſaria ſit ad fructuoſam abſolutionem ſacramentalem 109. col. 2. n. 50. 60.
Fidei Petri profundiſſima expoſitio quam Chriſtus expreſſit dicens, Beatus es: & ex his verbis, Tu es Chriſtus, tu es filius Dei viui 49. col. 2. n. 20.
Fides Petri magis quàm illius confeſſio eccleſiæ fundamentum eſt 50. col. 2. n. 30.
Fidei ſolùm characterem habens eſt ſimul fidelis & infidelis 23. col. 2. n. 60.
Fidei in materia magis ſtandum eſt antiquorum quam modernorum autoritati 30. col. 2. n. 1.
Fiducia illorum vana eſt qui ad communionis ſacramentum accedunt putantes ſe ſine mortali peccato accedere, cum ſint cōfeſſi 127. col. 2. n. 40.
Firmitas ex conſenſu vtētium, non ex parte authoritatis, ſed executionis ſe tenet. 39. col. 2. n. 40.
Felicitas humana ſecundum Ariſtotelem ſita eſt in contemplatione ſubſtantiarū ſeparatarum 272. col. 1. n. 10.
Forma accidentalis in ente an in actu tantum recipiatur. 276 columna 1. n. 10.
Forma an recipiat diuiſionem ſine materia 254. colum. 2. numero 40.
Formæ ſubſtantialis & accidentalis conuenientia 275. colum. 2. num. 1.
Forma ſubſtantialis puræ potentiæ an tantum actus ſit 276. columna 1. n. 10.
Forma multiplicata ad multiplicationem corporis, deſtructis corporibus an remaneat in ſua multitudine 268. columna 1. num. 10.
Formæ ſubſtantialis & accidentalis differentia 275. col. 1. n. 30. & col. 2. n. 30.
Formæ ſunt in triplici differentia 268. col. 1. n. 20.
Formarum diſtinctio quæ ſit 269. col. 1. n. 40.
Formalis diſtinctio quæ ſit 269. col. 1. n. 30.

G

Genus, ſpecies, differentia, & diffinitio idem realiter ſunt, diſtinguuntur autem formalibus eorum ſignificatis 236. col. 2. n. 70. & folio ſequenti n. 10.

Genus & differentia quid importent.273.col.2.nu.20.
Genus ſumitur à toto compoſito & parte materiali. 273. num. 10.
Genus verum vbi cum ſuis ſpeciebus inuenitur, oportet eſſe diuiſas ipſius generis & ſpecierum conſtitutiuas differentias. 274.col.2.nu.10.
Genus continet ſpecies & differentias. 223. columna 1. numero 20.
Genus comparatum ad ſpeciem concipitur vt pars.236.col.1.n. 40.
Genus comparatur ad ſpeciem non ſicut eius pars,ſed vt totum, 235 col.2.nu.60.
Generum paſſiones ſunt duplices.280.col.2.n.30.
Genus ſumitur à materia quam non ſignificat, differentia verò à forma,quam non importat, ſpecies verò à compoſito ex vtraque,quæ tamen non ſignificat. 237 columna 1.num.10.& 20.
Genus ſumitur ex proprio modo eſſendi, quo prædicamentum ipſum pars entis conſtituitur,283.col. 1.nu.10.20.
Genus & differentia in accidentibus non ſumuntur à materia & forma.283.col.1.nu. 10.20.
Genus & differentia in ſimplicibus ſumuntur à tota quidditate. 273.col 2.nu.70.
Genus & differentia à quo ſumantur. 274. columna 1. numero 20.
Genus tametſi ſignificet vnam eſſentiam, plures tamen ſpecies diſtinguuntur.139.col. 1.num.10.
Græci cognouerunt Romanum Pontificem ſucceſſorem Petri, & eum venerati ſunt,66.col.1.nu.40.

H

HAereſis ſolus caſus efficit quod Papa ſubiciatur eccleſię,ita quòd poſſit deponi 47.col 2.nu,1.
Hæreſis ſolus caſus ex ſacra ſcriptura excipitur ab impunibilitate Papę reſpectu eccleſiæ.47.col.1.nu.40.
Hæretici conſecrant verum corpus Chriſti, & ordinant veros ſacerdotes,ſi ſeruata forma & intentione eccleſię hoc,faciant. 23.col.2.nu.40.
Hæretici qui ſunt hæretici ſolo actu interiori an ſint excommunicati. 20.col. 1.nu.80.& ſequenti folio.
Hæretici omnes ſunt ſchiſmatici.19.col.1.nu.60.
Hæreticum hominem poſt vnam & ſecundam correctionem eſſe deuitandum,25.col.1.nu.60.
Hieroſolymitana eccleſia an ſit mater omnium eccleſiarum. 64.col.1.nu.20
Horas canonicas in choro dicendi & exoluendi modus.131.col.2. nu.20.
Homo an teneatur ſuperiori obedire in his, in quibus parendo oportet periculo mortis ſe exponere 284. columna 2. nume. 40.
Hominem creauit Deus liberum,& reliquit eum in manu conſilij ſui,16.col.2.n.30.
Homines in gratia conſtitutos,eſſe Chriſti capitis membra viua.290.col 2.nu.70.
Humana prouidentia falli poteſt, oratio autem eccleſiæ falli nō poteſt 48.col.1.nu 30.
Hoſtia incruenta quæ dicatur.287.col.1 nu.50.
Hoſtia cruenta fuit Chriſtus cum in ara crucis ſe ſemel obtuliſſet pro peccatis totius mundi.287.col.1.nu,50.
Hoſtiæ cruentæ & incruentæ differentia.287.columna 1. num. 40.
Hebræorum tranſitus per mare rubrum quid ſignificet.52, col. 1.nu.70.

I

INdiuiduum omne diſtinctum realiter à ſuo eſſe, habet plura prædicata quidditatiua, quorum ſucceſſu magis ac magis appropinquat ad ſuum eſſe.273.col.2.nu.60.
Indiuiduationis principium non eſt materia nec forma, nec quantitas,ſed proprietas indiuidualis,ſcilicet hecceitas, 232. col. 2.nu.60.
Indulgentia quid ſit,91.col.1.nu.10.& ſeq.
Indulgentia an liberet tantum à pœnitentiis iniunctis,tam viuos quàm mortuos 95.col.1.num.30 40.
Indulgentia an ſit abſolutio,an diſpenſatio.92.col.2.n.70,80.& pag ſeq.
Indulgentia an reſpiciat pœnitentiam iniunctam, 94. col. 1.& ſequenti,nu. 10.& ſeq
Indulgentia abſoluendo ab iniunctis pœnitentiis, an abſoluat à pœna debita peccato apud diuinam iuſtitiam. 102. col. 1. nu. 70.& col.ſeq.nu. 10.20.
Indulgentia num ſit abſolutio ab iniuncta pœnitentia.91,col.2. nu.80.
Indulgētia num potius ſit abſolutio,quàm diſtributio,vel compenſatio.91.col.2.nu.50.
Indulgentiam dandi quælibet rationabilis cauſa an ſit etiam rationabilis cauſa quantæcunque indulgentiæ.92.col.1.nu.20.
Indulgentię cauſa ſi exprimatur in bulla,an ſit rationabilis cauſa tantæ indulgentiæ 84.col.1.nu.60.
Indulgentię debito modo collatæ fidelibus ad clauium poteſtatem & autoritatem ſpectant 105.col.1.n.50.
Indulgentiæ num fiant de theſauro meritorum Chriſti & ſanctorum.97.col 1.nu.60.70.80.
Indulgentiæ per modum ſuffragij proſunt defunctis ex diuina miſericordia & gratia.104 col.1.nu.30.
Indulgentiæ quo in pretio fuerint apud priſcos,& an apud illos de eis fiat mentio.90.col.1.n.50.
Indulgentiæ tam ſecundum ſe,quam ſecundum ſuam quantitatem,non ſubiacēt libero imperio voluntatis prælatorum,niſi adſit rationabilis diſpenſandi cauſa.83.col.2.nume.10. & ſequenti.
Indulgentiarum cauſa quæ.95 col.1.nu.60
Indulgentiarum rationabilis cauſa an neceſſario requiratur. 83. col.1.nu.70.
Indulgentiarum theſaurus ſatisfactionum & meritorū Chriſti, & ſanctorum theſaurus eſt.81.col.1.nu.60.
Indulgentiarum theſaurus merita ſunt Chriſti & ſanctorū. 98. col.1.nu. 0 & ſeq.
Indulgentiarum theſaurus, ſatisfactionum theſaurus eſt ſuperfluarum,quæ per pœnalia opera,& meritoria fiunt, quæ ſuperflua ſunt,81.col.1.nu 90.
Indulgentiarum theſaurus non ſunt merita Chriſti,127.col.2.n. 70.
Indulgentias ad conſequendas operam dare an ſit imperfectionis.101.col.1.nu.10.
Indulgentiam dare num ſpectet ad iuriſdictionem. 91,col.2.n. 30.
Indulgentias ſtationum inſtituit Gregorius. 90. columna .1.nu. 50.
Infidelitas inter crimina contrariatur ad eſſe Papæ. 46.col 2.nu. 60.70.
Infinitum aliquid eſſe contingit dupliciter.266,col.1.nu 30. & ſeq
Iniuſtitiam non inueniri in monte Pietatis. 161.columna 2. nu. 20.
Iſrael qui cuſtodit non dormit neque dormitat.29.col.2.nume. 60.
Intellectus cuiuſlibet an poſſit cognoſcere ſubſtantias ſeparatas ex ſua immaterialitate.270.col.2.nu.60.
Intellectus noſter ſi eſt immaterialis, ſequitur, quòd intelligat res ſecundum ſe immateriales.270.col.2 nu 40
Inquiri non poteſt de crimine niſi cuius publica infamia præceſſerit.130 col.1.nu.70.
Inquiſitus de aliquo crimine non tenetur complices in crimine nominare & accuſare.129 col.2.nu,60.
Intelligentia quæuis conſtituit vnam ſpeciem. 254.col.2.num. 50.
Intelligentia ſimplex eſt immunis à materia corporali, non autem à materia,quia non materia, ſed materia corporalis impedit intelligibilitatem in actu.251.col 2. num 60.
Intelligentiæ an ſint à nobis quidditatiuè cognoſcibiles in hac vita.269.col.2.nu.60.
Intelligentiæ cùm non habeant materiam, an Deus poſſit eiuſdem ſpeciei facere plures.254.col.2.nu.40.
Intelligentiæ num ſint à Deo effectiuè productæ.257, col.1.nu. 80.
Intelligentiæ ſunt in prædicamento, quanquam illarum differentiæ lateant.269.col.2.nu.20.
Intelligentiæ ſunt compoſitæ ex actu & potētia,quo eſt,& quod eſt 258.col.2.nu 10.& 20.
Intelligentiarum numerum eſt facile inuenire,cùm ſint compoſitæ ex actu & potentia.260.col.2.nu.70.
Intelligentias habere eſſe à Deo effectiuè,257,colum.1.numero 30.
Intenſionum infinitas an inueniatur in formis,293.col.1.numero 40.
Iudęis licet vēdere ea quibus ipſi vtuntur in ſuis ſacrificiis, dummodo non ſint per ſe ſuperſtitioſa.133.col.2.nu.60.
Iudex non poteſt quempiam cogere vt dicat defectum, quem non iudiciariè nouerit.130.col.2.nu.50.60.
Iuſtitia fides & charitas quomodo inter ſe differant.289.col. 1.n. 40.

Iuſtus

Iuſtos ſibi imminentem pœnam timendo, non propterea deſerens quod tectum viſum rationi deceat, nullatenus peccat. 118. col. 1. n. 50.
Ius naturale fundatum ſupra ipſam eccleſiæ naturam, non inſtituit eccleſiam ſupra Ieſu Chriſti vicarium. 32. colum. 1. n. 70.
Ius ſpeciale vbi eſt, non oportet ex iure communi procedere. 25. col. 2. n. 30.
Iuris verba non ſunt intelligenda ſecundum formam iuris. 96. col. 2. nu. 60.
Iuri alterius quod quis habet in ſe nemo renunciare poteſt. 23. col. 1. n. 10.
Iuriſdictionis actus an poſsit in inuitum exerceri. 91. col. 2. n. 10.

L

LEx ſecunda notæ legi conuenire ex vi vocabuli dicitur. 41. col. 1. nu. 60.
Leges inſtituuntur cum promulgantur, firmantur autem cum moribus vtentium comprobantur. 14. col. 1. n. 60.
Lutheranæ doctrinæ neruus in quo conſiſtat. 288. col. num. 60.
Lutheranorum cum catholicis circa ſacrificium miſſæ côuenientia & differentia. 286. col. 1. nu. 10.
Lucri ceſſantis damnum quamuis aliquando liceat petere, non tamen licet illud petere, dum illud actu minime adſit. 172. col. 1. nu. 60.
Lucri ceſſantis damnum quando licet petere, an peti poſsit totum lucrum ceſſans. 172. col. 1. n. 40.

M

MAgis & minus non variant ſpeciem. 174. col. 1. n. 80.
Magorum adorantium Chriſtum aduentus quid ſignificet 52. col. 1. n. 70.
Maleficium an liceat ſoluere opera malefici ad hoc parati vtendo. 18. col. 1.
Mali cauſa & origo, & cur homines plura & maiora mala innafſerint, quàm cætera animalia.
Manus & pedis abſciſsio, & oculi eiectio in Euangelio quid ſignificent. 28. col. 2. n. 30.
Marcellinus papa hæreſis inſimulatus. 25. col. 1. n. 60.
Materia an habeat propriam exiſtentiam. 253. col. 1. n. 10.
Materia eſt pars quidditatis ſubſtantiæ naturalis. 231. columna 1. numero 70.
Martha & Maria figuram gerebant vitæ actiuæ & contemplatiuæ. 52. col. 1. nu. 60.
Materia non eſt eſſentia ſubſtantiæ compoſitæ. 230. colum. 2. num. 40.
Materia num poſsit eſſe ſine forma. 253. col. 1. nu. 10.
Materia nunquid ſit principium induiduationis. 232. columna 2. num. 30.
Materia nunquid ſit pars quidditatis naturalis. 231. columna 2. numero 40.
Materia ſignata eſt per ſe intrinſecum induidnationis principium, non autem quippiam aggregatum ex materia & quantitate. 233. col 2. n. 10.
Matrimonium contractum per procuratorem an ſit matrimonium. 87. col. 1. nu. 30.
Matrimonium contractum à iuuene poſt religionis ingreſſum vel egreſſum quantum valeat. 129. col. 1. nu. 10.
Matrimonium legitime contractum, per verba de præſenti poteſt autoritate papæ dirimi abſque religionis ingreſſu. 123. col. 1. n. 40. 50.
Matrimonium per procuratorem contractum, quamquam eccleſiæ ſacramentum non ſit, veruntamen eſt tale coniugium ſic contractum, quod dirimit omnem contractum poſtea conſummatum. 87. col. 1. n. 40.
Matrimonij contractus clandeſtinus num ſit licitus. 87. colum. 2. num. 10.
Matrimonij ad vinculum duo concurrunt & quæ. 22. col 2. n. 10.
Matrimonij vſus ante benedictionē an licitus ſit. 88. col. 1. n. 50.
Matrimonij vſus ante benedictionem quamuis mortale peccatum non ſit, à venalitate alienum non eſt. 88. col. 1. n. 60. 70.
Matrimonio in contrahendo multiplex finis inuenitur. 87. col. 2. num. 60. 70.
Matrimonij contractus clandeſtinus nonnunquam licitus eſt, vbi abſunt omnia ſcandala. 87. col. 2. n. 20.
Matrimonij contractus non propter prolem aut vitandam fornicationem, an ſit licitus. 87. col. 2. n. 50.
Merces vbi à Deo promittitur, ibidem cointelligitur meritum. 290. col. 1. n. 70.
Mercedem ille cogitur reddere in cuius fauorem opus agitur 156. col. 2. n. 60.
Mercedem nemo cogitur reddere pro opere in alterius fauorem facto. 156. col. 1. nu. 60.
Meritum an eſſe poſsit in purgatorio. 116. col. 1. n. 40.
Meritum à ſatisfactione diuerſum eſt. 98. col. 1. n. 30.
Meritum quid ſit apud Theologos. 189 col. 2. n. 70.
Merita multa Chriſto & ſanctis ſuperfuerunt, quæ nobis communicata pro nobis ſatiſfacere poſſunt. 98. col. 2. nu. 10.
Miſſæ & diuini officij tempus hodie eſt valde oneroſum. 30. col. 1. nu. 20.
Miſſum non eſſe minorem, mittente. 56. col. 1. n. 60.
Mons Pietatis quis vere & proprie dicatur. 262. col. 2. n. 20.
Mons Pietatis quid ſit, quę eius capitula, & quid diſcutiendum 255. col. 1. n. 30.
Mortuorum trium reſuſcitationes à Chriſto factæ figuram gerebant trium generum peccatorum ſpiritualium. 52. colum. 1. numero 60.
Mouens per ſe primo tempore infinito vnum motum continuum, oportet tale eſſe immobile. 296. col. 2. n. 30.
Motor primus eſt menſura omnium ſubſtantiarum. 293. colum. 2. numero 30.
Motor primus eſt virtutis infinitę. 294. col. 1. n. 10.
Mulier ſuſcipiens ex adulterio prolem non tenetur ſe prodere, etſi inde veri hæredes damnum patiantur. 135. colum. 1. n. 10.
Mutuans ſub ſpe vltra ſortem aliquid habendi, non aliter mutuaturus, abſque tamen omni conuentione, num ſit vſurarius mentalis. 169. col. 2. n. 10. & 40.
Mutuantes in mente Pietatis quomodo nullam vſurę, vel iniuſtitię maculam incurrant. 156. col. 1. n. 60.

N

NAtura abſolutè ſumpta habet vnitatem quandam. 243. colum. 2. n. 80.
Natura abſolutè ſumpta num vnitatem vel pluralitatem habeat. 243. col. 1. num. 70.
Natura abſolutè ſumpta num ſit illa quæ prędicatur de indiuiduis. 345. col. 2. n. 20.
Natura abſolute ſumpta nec eſt vna, nec plures 244. col. 1. nu. 10.
Natura humana tota ruerat, non autem angelica, per peccatum 254. col. 2. n. 20.
Natura per modum totius ſignificata ſecundum ſe ſumpta, eſt eâ quæ prædicatur de indiuiduis 241. col 2. n. 10.
Natura per modum totius ſignificata, ſecundum naturam ſeu rationem propriam, vel ſecundum ſe, idem ſunt quod natura conſiderata ſecundum eas conditiones, ſiue ſecundum ea prędicata quæ conueniunt ſibi ex hoc, quod habet in ſingulari, vel in ſingularibus eſſe. 241. col. 1. nu. 20.
Natura ſecūdum ſe ſumpta nullum eſſe ſibi vendicat. 241. colum. 1. numero 70.
Natura ſecundum ſe vna eſt numero 241. col. 1. nu. 50.
Negotiatio tripliciter ſit, & quomodo. 264. col 1. n. 70.
Nocumentum annexum per ſe peccato, & nocumentum annexum per accidens quomodo differant. 28. nu. 70.
Contra Nominatos à Reo prorſus occultos non eſt procedendum 130. col. 1. nu. 40.
Notitia in vniuerſali an ſit notitia incompleta. 224. colum. 1. n. 20.
Numiſmatum commutatio in cambijs quadrifariam ſit. 266. col. 2. n. 30.
Numiſmatum commutationes quomodo oporteat fieri, vt rectitudo ſeruetur. 265. col. 1. nu. 60.

O

OBiectum ſcientiæ realis eſt ens extra animā. 247. col. 2. n. 80.
Obiectorum diſtinctio pręuenit diſtinctionem actuum, ſicut cauſa effectum. 265. col. 1. nu. 20.
Oblatum & donatum lucrum ex recipiētis mutuum amore, quanquam praua & vſuraria intentione mutuantis, nocet illi qui donauit, nec pauperibus reſtituendum eſt. 170. n. 30.
Odium Dei an faciat de Chriſtiano non Chriſtianum. 28. col. 2. numero 50.
Operantem an oporteat eſſe in gratia, tempore quo fit opus pro indulgentia 86. col. 1. nu. 10.
Operantem pro indulgentia conſequenda oportet eſſe in gratia, eo tempore quo fit opus indulgentiarum. 86. columna 1. numero 30. & ſeq.

Opera bona factorum tantum vt ſatisfactoria ſanctis ſuperfuerunt 99 col.n.40.
Opera bona quare dicãt eſſe facienda lutherani.289.col.2.n.60.
Opera Dei ſunt perfecta 25.col.1.n.30.
Opera humana ex diuina promiſſione & gratia meritoria eſſe vitę ęternę & non ſimpliciter 289.col.2.n.70.
Opera noſtra eſſe ſatisfactoria pro peccatis 291.col.2.n.40.
Opera noſtra quomodo ſint meritoria vitæ æternę 290.2.n.50.
Opera noſtra non eſſe meritoria gratię, nec vitæ ęternę, nec eſſe ſatisfactoria pro peccatis, aſſerunt lutherani 289.col.2.n.40.
Opera quę in monte Pietatis exercentur, non modo ad commutatiuæ iuſtitiæ rationem reducuntur, ſed etiã diſtributiuæ.257 columna 2.n 50.
Opera viuorum Chriſti membrorum eſſe meritoria vitæ æternæ 290.col.2.n.20.
Operam dare indulgentiis communis eſt actus perfectis & imperfectis in charitate conſtitutis, ſi pœnis adhuc pro peccatis ſuis obnoxij ſint 101.col.1.n.20.
Operum duo eſſe genera, tam humana quam canonica autoritate probatur 255.col.1.n.80.
Operum valor exiſtentium in peccato mortali.291.col.1.n.50.
Operum duo genera operatus eſt Chriſtus, propter duas in ſe naturas 40.col.2.n.50.
Operatio ſeu paſſio realis primo & adæquatè ineſt vniuerſali. 248.col.n.10.
Oratio eccleſię perſeuerans pro ſe in neceſſariis, ad ſalutem eccleſię eſt efficacior, quam tota omnium hominum prouidentia. 48 col.2.n.10.
Oratio eſt commune remedium omnibus occurrentibus malis. 30.col.1.n.40.
Oratio vbi non eſt amota, ibi nec auferetur miſericordia 30. columna 1.n 10.
Orationis & cultus diuini efficacia.181.col.1.
Orationis remedio contra malum Papam vtendum, non depoſitionis 47.col.2.n.60.
Ordo generationis an ſit prior ordine perfectionis 252. columna 2.n.60.
Ordo rerum duplex inuenitur in vniuerſo, nempe intelligibiliũ, & ſenſibilium.241.col.2.n.30.
Ordinis ſacri in ſuſceptione neceſſarius eſt tactus corporalis, vt ſimul fiat cum prolatione verborum.120.col.1.n.80.
Ordines ſacri quomodo tradantur vel ſuſcipiantur.86.colum. 2.numero 10.
Oues Chriſti paſcere, actus eſt autoritatis in paſcente, vtilitatis in ouibus. finis in Chriſto.60.col.2.n.70.
Ouile vnde conſtituendum.10.col.2.n.10.
Ouile. vt habetur Ioan. 10. ſignificat eccleſiam Catholicam. 10. columna 2.n.1.

P

PApatus diffinitio 16.col.1.n.20.
Papa an propter aliud crimen quam hęreſis poſsit deponi 28. columna 2.n.40.50.
Papatus eſt poteſtas omnium aliarum poteſtatum, coactiuã vim habens, & omnem poteſtatem virtualiter continens 17. columna 2.n.60.
Papa cadens in hęreſim damnatam, an incidat in excommunicationem 24.col.2.n.20.
Papa cum eſt hęreticus quomodo ſubiiciatur concilio ſecundum aliquorum opinionem.20.col.1.n.50.
Papa eſt ſuper poteſtatem eccleſiæ vniuerſalis, & concilij generalis.10.col.1.n.60.
Papa ex autoritate illa, Fiet vnum ouile, & vnus paſtor, quod ſit paſtor illius ouilis & non econtra, quomodo intelligendum. 37.col.1.n.20.30.
Papa factus hęreticus ipſo facto eſt depoſitus iure diuino 23.columna 2.n.20.& ſeq.
Papa factus hęreticus, ſubeſt poteſtati miniſteriali eccleſię, & non autoritatiuæ eccleſię ſuper papam.21. columna 1.numero.40.50.
Papa non poteſt errare in iudicio fidei, quia hic error eſſet error vniuerſalis eccleſiæ.41.col.2.n.10.40.
Papa non poteſt errare in fide errore iudiciali, quamuis poſsit errare perſonaliter 40.col 1.n.70.80.
Papa non habet ſuperiorem in terris 42.col.1.n.50.60.
Papa non poteſt inuitam eccleſiam deſerere, quia non poteſt iuri eccleſię renuntiare.29.col.2.n.1.
Papa nulla lege humana deponi poteſt 26.col.2.n.70.
Papa hæretic⁹ eſt ipſo facto priuatus papatu, hęc propoſitio quomodo intelligatur 30.col.1.n.1.
Papa hęreticus manens papa, habet iudicem vniuerſalem eccleſiam 20.col 1.n.70.
Papa hæreticus quomodo ſit iudicandus 22.col.2.n.40.
Papa in hęreſim lapſo, parato tamen ſe corrigi, quomodo cum eo ſit agendum 25.col.1.n.10.
Papa in nullu euentu abſque ſua culpa ſubeſt eccleſiæ, ita quòd deponi poſsit.30.col.2.n.50.
Papa peſsimus, fidelis tamen, toleratus à Deo, non poteſt totum corpus eccleſię inficere, aut in perniciem inducere 30.columna 1.numero 50.
Papa propter crimen hęreſis ſubiicitur concilio 19.col.2.n.10.20.
Papa propter incorrigibilitatem in quocunque notorio crimine ſcandilizante eccleſiam, an ſubiiciatur concilij poteſtati, ita quòd poſsit ab eo deponi 25.col.2.n.50.60.
Papa quare pro infidelitate ſola poſsit deponi. 46. columna 2. numero 60.70.
Papa quomodo ſit ſuper eccleſiam.9.col.2.n.40.
Papa quod habeat ſupremam poteſtatem in eccleſia quomodo intelligendum.37.col.2.n.20.30.40.
Papa quod non minus ſit epiſcopus Eccleſię catholicę, quàm quilibet Epiſcopus ſuæ eccleſiæ, quomodo intelligendum 37.columna 2.n.60.70.
Papa quod poſsit committere poteſtatem depoſitiuam papæ hæretici collegio Cardinalium.46.col.2.n.50.
Papa quod ſit ſupra communitatem totius reliquę eccleſiæ ex illa authoritate, Paſce oues meas &c. quomodo intelligendum 36.col.2.n.80.& fol.ſeq.n.10.
Papa quod ſit proximus & immediatus vicarius Chriſti quomodo intelligendum.37.col.2.n.60.70.80.
Papa ſecluſo quod non ſit in eccleſia poteſtas legiſlatiua.16.columna 2.num.60.
Papa ſecluſo quod in eccleſia non eſt papatus ſuppletiuè, ſicut in regulante vſum ipſius 15.col.1.n.20.
Papa viuens tribus modis poteſt amoueri à Papatu 22. columna 1.num.40.
Papę & aliorum pontificum differentia in quo conſiſtat 22. columna 1.num.50.
Papæ poteſtas directè eſt reſpectus ſpiritualium ad ſupremum ſimpliciter finem humani generis 41. columna 2. numero 70.80.
Papæ poteſtas in defunctos extenditur per modum ſuffragij 92. col.2.num.60.
Papę poteſtas quod ſit ſupra eccleſiam vniuerſalem. & concilium generale, quomodo intelligendum.38.col.1.n.50.60.70.80.& col.ſeq.
Papæ quanta poteſtas à Ieſu Chriſto data. 31. columna 1.numero 70.
Papæ qui depoſiti fuerunt in conciliis Baſilienſi & Conſtantienſi, & alij in eorum locum ſubrogari.25.col.1.n.50.
Papa vt poſsit per concilium deponi, quot caſus criminum ſint diuina lege ſtatuti 27.col.1.n.70.
Papam eſſe caput eccleſiæ vniuerſalis non ſingulorum membrorum quomodo intelligatur 76.col.1.n.30.40.
Papam eſſe caput eccleſię ex autoritate Conſtantienſis concilij cõſtat.9.col.2.n.10.
Papam non poſſe errare hanc vel illam opinionem habendo, vel ipſum vel cum maiori parte eccleſię, non eſt hæreſis 128. columna 1.num.70.
Papam ſubeſſe iudicio concilij, ad quam legem ſpectet determinare caſus 26.n.80.
Paſsiones generum ſunt duplices 280.col.2.n.30.
Par in parem non habet imperium 32.col.2.n.50.
Paulus Apoſtolus cur in dignitate apoſtolatus cęteris fuerit dignior.fol.7.col.1.n.20.
Paulus cur à dextris, Petrus verò à ſiniſtris in bullis papę imprimitur fol.7.col.1.n.20.
Paulus fuit par Petro in executione, non in authoritate regiminis 7.col.2.n.30.
Pauperum vniuerſitas ad cætera ſoluenda tenetur, quæ pauperes ſoluere non poſſent 157.col.2.n.70.
Peccare volenti non eſt adminiſtrandus fomes 233.col.2.80.

Peccator

Peccator an teneatur ad contritionem quando recordatur peccatorum ſuorum, 70.col.2.n.40.

Peccator ex vi ſacramenti maximam conſequitur vtilitatem ſi peccata ſemel confeſſa ſępius confiteatur. 75. columna 1. nu. 40. 50.

Peccati mortalis commiſſi memoria ſecundum ſe non obligat ad contritionem pro tali tempore, ſed ſtatim, ſcilicet ſecundum ſuum effectum. 105.col. 1 nu. 70.

Peccati actus vnus eſt numero, quamuis interioris actus voluntatis interrumpatur. 136 colum 1 n. 30.

Peccato pro contrito & confeſſo impoſita ſatisfactio, ſi exoluatur in peccato mortali an ſit iteranda 78. columna 1. numero 30.

Peccato in veniali exiſtens quiſpiam poteſt ſubſtantialiter bonus eſſe, non tamen meretur peccando in opere ſubſtantialiter bono. 134.col 2.n.60.

Peccata an remittantur ante charitatis aduentum, 289. colum. 1 .num. 20.

Peccata nemini remittuntur niſi credat ſibi remiſſa eſſe quando presbyter remittit. 127. col. 2.n.10.

Peccata mortalia totaliter occulta, vt ſunt peccata in ſolo corde, ſunt neceſſario confitenda. 72.col.1.n.50.60.

Peccata ſemel ritè confeſſa ſubſequuta abſolutione & ſatisfactione, an poſſint iterum fructuoſe confiteri. 75. columna 1. numero 10.

Peccata ſua confeſſurus, num id potiſsimum cogitare debeat, quid faceret, ſi non eſſet præceptum confiteri, an etiam vellet confiteri, & exinde iudicare cor ſuum. 107. columna 2. num. 10. & ſeq.

Peccatorum diſplicentiam quantam oporteat eſſe in contritione. 68.col.2.nu.40.

Peccatorum quas ſpecies & quæ genera oportet confeſſorem in ſalutari pœnitentiæ iudicio cognoſcere 74.col 1.num.50.

Peccatorum remiſsio non fit per fidem informem, ſed per fidem formatam charitate. 289.col. 1.n. 80.

Peccatorum ſingulas ſpecies in iudicio pœnitentiæ confiteri oportet, & numerum certum prout expediens ad ſalutem. 73. col.2.n.45.50.

Perfectio ſimpliciter quid ſit. 264.col.2.n.30.

Perfectio in hoc vel in illo quid ſit. 264.columna 2.nu.30.

Perfectionis diffinitio ſecundum Anſelmum 220. columna 1. num.70.

Perfectiones exiſtentes in Deo num ſint aliquo modo diſtinctæ præter omne opus intellectus. 264.col.2.nu.30.

Perfectiones in aliquo eſſe dupliciter contingit. 264. columna 2.num.40.& ſeq.

Perfectiones exiſtentes in Deo ſecundum ſe diſtinguuntur, virtualiter ſeu fundamentaliter: in eodem verò vt determinant actum intellectus, non diſtinguuntur ratione, ſed actualiter. 265. col. 1. num. 50.

Perſonæ Petri in ſe & non ſolum in perſona eccleſiæ promiſſas eſſe claues. 51.col 2.nu. 30.

Perſonæ Petri, quamuis charitate qualificatæ, dictum eſſe, Paſce oues meas. 59.col.2 nu. 0.

Petrus claues accipiens, eccleſiam ſignificauit ſecundum Auguſtinum. 9. col.1. nu.1.

Petrus claues accipiendo an eccleſiam ſignificauerit. 40. col. 1. nu.40.50.

Petrus an fuerit ſolus inſtitutus paſtor vniuerſalis eccleſiæ, & an fuerit maior auctoritate ſuper alios apoſtolos. 7. columna 1. nume.30.

Petrus fuit filius Ionæ, non Ioannis. 50. col. 1. n. 40.

Petrus ſi eſt caput corporis Chriſti, ergo totius eccleſię collectiuę. 9.col. 2. nu. 20.

Petri perſonæ, & non dono reuelationis aut beatitudinis promiſſæ fuere claues. 49.col. 1. n.50.

Petri ſucceſſor quis verè ſit & dicatur. 7.col.2.nu.30.

Petri ſucceſſoribus num dictum ſit, Paſce oues meas. 63.colum. 1. num. 70.

Petri inter poteſtatem & aliorum apoſtolorum quinque differentiæ. 7.col. 1. nu. 80.

Petri poteſtas vſque ad conſummationem ſeculi perſeuerat. 7. col.2. num.10.

Petro datæ ſunt claues regni cælorum. 23.col.1.n. 80.

Petro promiſit Chriſtus illum futurum eccleſiæ fundamentum non abſolutè, ſed vt petra. 50.col.2. nu. 70.

Petro ſoli ita, quod non aliis apoſtolis dictum eſſe, Paſce oues meas. 60.col. 1.n. 10.

Petro ſoli vniuerſam committi eccleſiam per hæc verba Chriſti, Paſce oues meas. 60. col.1.nu.40.

Petrum habere ex Chriſti inſtitutione ſucceſſorem in pontificatu eccleſiæ catholicæ. 61.col.2. nu. 50.

Petrum ſolum accepiſſe claues, conſonat ei quod eſt Eccleſiam accepiſſe claues. 57. col. 1. nu. 70.

Pietatis in monte nullum eſſe proprie mutuum, ſed ſocietatem potius quandam piiſsimis capitulis ad commune bonum vnitam. 161.col.1.nu. 60.

Philoſophiæ naturalis ſubiectum adæquatum quodnam ſit. 208.col. 2.n.10.

Pluralitas vbi eſt ſine ordine, ibi confuſio. 213. columna 1. numero 20.

Pœna canonica pœnitentibus iniungenda 123. columna 2. numero 70.

Pœnarum duo genera ſpiritibus infliguntur. 188. col. 2.

Pœnitenti num opus ſit conteri de ſingulis peccatis numeraliter in eadem ſpecie. 133.col. 1. n. 20.

Pœnitentem confiteri omnia mortalia non vanum ſed neceſſarium eſt, humilitatis autem eſt venialia confiteri. 108. col. 1. nu.60.

Pœnitentia iniuncta à confeſſore, ſi non impleatur in hac vita, num exoluenda ſit in alia. 113.col.2.nu.30.

Pœnitentiæ veræ tempus eſt vſus indulgentiæ. 96. columna 2. num. 10. 20.

Pœnitentiæ ſacramentum quando inueniatur fructuoſum 76. col. 2. nu. 50. 60.

Pœnitentia quomodo, & quando ſit neceſſaria pro conſequenda indulgentia. 92. col. 1.n.70.

Pœnitentia vera eſt, non amplius peccare, & nouam prorſus ducere vitam. 127.col. 1.nu.40.

Potentia pura plus dependet ab actu, quàm actus imperfectus ab actu perfecto 252.col.2.nu.30.

Potentia quælibet receptiua comparata ad actum in ea receptibilem aut eſt naturalis, aut violenta, nec aliqua eſt in natura potentia neutra. 206.col. 1. nu.70.

Potentia receptiua actuum ſupernaturalium num ſit potentia naturalis. 202.col.1.nu. 30.

Potentia materialis eſt duplex 278.col. 2 .nu. 40.

Potentiæ omnes in naturalibus actuum ſupernaturaliũ receptiuæ, obedientiales ſunt, non autem naturales. 207. columna 1. num.40.

Pontificum ſummorum electionem Dominus ſibi ſoli reſeruauit. 23.col.1.nu.50.

Pontifex Romanus an à Chriſto inſtitutus fuerit pontifex ſuper omnes eccleſias principatus in beato Petro. 49. columna 1. numero 10.

Pontifex an diſpenſare poſſit cum ſacerdote occidentalis eccleſiæ, vt accipiat vxorem 121. col.2.nu.21.& 40.

Pontificatum omnibus quærẽtibus per fas & nefas ſede vacante propter ambitionem ac eccleſiæ ruinam, an liceat probo viro & digno quęrere pontificatum, ad eum finem vt in ſede poſitus eccleſię proſit & illam reformet 175.col.1.nu.10.

Poteſtas applicatiua eccleſiaſticæ poteſtatis ad perſonam, non eſt in eccleſia ſecluſo papa niſi in caſu. 19. columna 1. numero 40.

Poteſtas electiua Papę non eſt data eccleſię 35. columna 2. numero 70.

Poteſtas electiua quamquam principaliter & regulariter ſit in papa, non tamen poteſt ſibi eligere ſucceſſorem. 45.colum. 1. nu.40. 50.

Poteſtas electiua papę in papę poteſtate eſt. 44. col. 2. nu. 60.

Poteſtas iuriſdictionis prælatorum, eſt propter bonum ſubditorum. 9.col. 1.nu.30.

Poteſtas iuriſdictionis nulla eſt in eccleſia, quæ non ſit in papa 9.col.2.nu 70.

Poteſtatis eccleſiæ & papæ in caſu hęreſis comparatio. 19 col. 2. numero 1.

Pręcepta illa tantum obligant ad mortale, quę de aliquo ſunt, quod ad Dei, vel proximi charitatem ſpectat 118. columna 2. numero 70.

Prędicata negatiua dupliciter poſſunt accipi, formaliter & fundamentaliter. 242.col. 2. nu. 70.

Prędicatio eccleſię quo ad indulgentias tripliciter ſe habet. 84. col. 2.n.50.

Prelatus eſt propter eccleſiam & non econuerſo. 29. columna 2. numero 1.

Pręlati quamuis à ſubditis corrigi poſsint, non tamen eſt eis pœna infligenda. 27 col.2.nu. 80.

Pręlati non debent à ſubditis coram multitudine corripi, niſi immineret periculum fidei. 20. columna prima, numero 30.

Procuratio ſimoniaca quę dicatur. 175.columna prima, numero 50.

Quant

Q

QVantitas interminata an ſit in materia ſubiectiuè. 276. col. 2. nu. 70.
Qualitates ſymbolæ à quo corrumpantur. 279. col. 2. nu. 20.
Quidditas omnis intelligibilis ſub ratione vniuerſalis abſque contradictione eſt plurificabilis numero. 254. col. 2. nu. 10.
Quidditas quæ in ſua exiſtentia eſt actualis, non eſt ad aliquod genus determinata. 263. col. 2. n. 10.
Quidditas ſubſtantię ſimplicis, eſt ipſummet ſimplex quia non eſt aliquod recipiens ipſam. 253. col. 2. nu. 30.
Quidditatis cognitio quomodo differat à cognitione quidditatiua. 269. col. 2. nu. 70.
Quid rei & quid nominis intellectus. 225. col. 1. n. 70.

R

Rebus in naturalibus nũ detur potentia neutra. 206. col. 1. n. 60.
Reconciliatio reddit amicum reconciliatum. 289. col. 1. n. 30.
Religioſus factus epiſcopus num ad obſeruantias regulares ex debito legali teneatur. 159. col. 1. n. 70.
Religionis ingreſſus an negari poſſit iis qui ex Iudęis originem ducunt. 130. col. 2. nu. 10.
Religionis ſuſcipiens habitum volens abſolutè vitam mutare, an ad religionem teneatur. 131. col. 1. nu. 50.
Romani pontificis ſedem ſolam eſſe ſedem apoſtolicam. 64. col. 2. n. 20.
Romanus pontifex eſt totius eccleſiæ rector vt multorum doctorum teſtimonio comprobatur. 64. col. 2. nu. 60.
Romanus pontifex non diuina inſtitutione, ſed facto Petri caput eſt vniuerſalis eccleſiæ, & Petri verus ſucceſſor. 64. columna 1. nu. 30.
Romanum pontificem ſucceſſorem Petri cognouerunt ac venerati ſunt Græci. 66. col. 1. n. 40.
Romanum pontificem non poſſe eſſe hæreticum ex verbis domini colligitur 65. col. 1. n. 20.
Romanum pontificem ſuccedere Petro in pontificatu totius eccleſiæ. 63. col. 2. nu. 40.
Reſpub. eccleſiaſtica melius inſtituta quã ciuilis. 47. col. 2. n. 70.

S

SAcerdos ſola ordinis poteſtate fultus non eſt idoneus ſacramenti pœnitentiæ miniſter. 79. col. 2. n. 60.
Sacramenti pœnitentiæ miniſter an poſſit eſſe ſacerdos abſque iuriſdictione. 79. col. 2. nu. 40.
Salus prima eſt rectę fidei regulam cuſtodire, & à conſtitutis patrum nullatenus deuiare. 9. col. 1. n. 60.
Sanctorum inuocationem, hoc eſt ſanctorum hominum, Lutherani negant in ſcriptura ſacra contineri. 294. col. 2. num. 50.
Sanctos pro nobis intercedere apud Deum ſacræ ſcripturæ teſtimonio comprobatur. 294. col. 2. n. 40. 50. & 60.
Salus noſtra poſt dominum Ieſum ex papa dependet. 25. col. 1. num. 70.
Satisfacere poteſt homo pro ſuis peccatis ex operibus aliàs Deo debitis, vel ex præcepto diuini iuris, vel poſitiui. 77. col. 2. numero 10. 20.
Satisfactio mortua non eſt ſatisfactio, ſicut homo mortuus non eſt homo. 78. col. 1. n. 60.
Satisfactio pro pœna temporali, actuali peccato debita, eſt onus perſonale. 85. col. 1. n. 70.
Satisfactio pœnitentialis de aliàs debito num fieri poſſit. 77. col. 2. n. 80.
Satisfactio noſtra pœnitentialis apud Deum eſt inſufficiens abſque charitate. 78. col. 1. n. 70.
Satisfactionem pro peccatis Lutherani negãt. 294. col. 1. n. 20.
Satisfactiones quorum ſint, ex quibus conſtet theſaurus vnde fiant indulgentiæ. 81. col. 2. n. 50.
Scotiſtarum erroris cauſa duplex. 244. columna 2. numero. 70.
Scripturas diuinas intelligendi clauis vera. 52. columna 1. numero 70.
Sententia damnata in aliqua vniuerſitate famoſa, vbique eſt damnata. 254. col. 2. n. 40.
Senſus exiens de potentia ad actum an prius communius, quàm minus commune cognoſcat. 224. columna 2. numero 70.
Spaſmi nomen ſumitur dupliciter. 181. columna 1. & quod dicitur de ſpaſmo beatę Mariæ virginis an ſit canonicum. 181. col. 1. & 2.
Species ſpecialiſſima quare ſit primum cognitum. 223. colum. 1. numero 10.
Spiritus ſanctus an procedat à patre & filio, an verò à patre ſolum. 40. col. 2. nu. 10.
Spiritualium auctor eſt Deus. 273. col. 1. nu. 30.
Statutum vniuerſalis concilij integri conſenſu vtentium confirmatur. 39. col. 2. nu. 40.
Subſtantia ſubiecta accidenti an poſſit intelligi eſſe abſque omni accidente. 276. col. 1. n. 80.
Subſtantia in communi quatuor requiruntur. 273. columna 1. num. 50.
Subſtantiæ compoſitæ & ſubſtantiæ ſimplicis differentia. 253. col. 2. nu. 20.
Subſtantia eſt cauſa accidentium. 278. col. 1. nume. 60.
Subſtantia ſimplicium atque eſſentia immateriales ſunt. 250. col. 2. nu. 80.
Subſtantiarum ſeparatarum quælibet ſpecies, num habeat tantum vnum indiuiduum. 254. col. 1. n. 70.
Subſtantiarum ſubſtantiam proprie dici, accidẽtium autem nõ, niſi ſecundum quid. 228. col. 1. nu. 30.
Subſtantię ſimplices ſubſiſtentes perfectiores ſunt ſubſtantiis compoſitis. 230. col. 1. n. 60.
Subdiaconi Siciliæ à Pelagio ab vxoribus ſuis abſtinere iuſſi. 40. col. 2. nu. 10.
Synodorum & eccleſiæ differentia. 159. col. 2.
Simoniacus quis dicatur, & quibus pœnis puniendus. 174. col. 1. numero 70.

T

THeſaurus indulgentiarum. 97. col. 1. n. 50.
Theſaurus indulgentiarum aliter quàm per ſacramenta diſpenſari poteſt à papa, & cæteris eccleſię prælatis. 82. colum. 2. n. 50. 60.
Theſaurus aliquis an ſit neceſſarius ad efficaciam indulgentiarum. 80. col. 2. nu. 8.
Theſaurus indulgentiarum an ſubditus ſit aliter diſpoſitioni papæ, quàm per ſacramentorum collationem. 82. colum. 2. numero 40.
Theſaurus vnde conſtet, vnde fiunt indulgentię. 91. columna 1. numero 60.
Tranſcendentia quomodo ſe habeant ad naturas rerum ſupra quas cadunt. 241. col. 2. nu. 40.

V

VAcans cœnæ & vacans ebrietati quomodo inter ſe differant. 134. col. 1. n. 20.
Verba Chriſti, Tibi dabo claues regni cælorum, Petro non in perſona omnium apoſtolorum dicta ſunt 53. colum. 2. nu. 1.
Verba hæc Hieronymi, Orbis maior eſt vrbe, quomodo intelligenda. 42. col. 1. n. 30.
Verba illa Math. 18. Quęcunque ligaueritis, erunt & quid importent 53. col. 1. & 2. nu. 80.
Verbi vnio cum natura humana. 183. col. 3.
Venditor vel emptor ſi ſciant valorem rei, & naturam, an nullum ſubſit peccatum ſi res vendatur pro maiori aut minori pretio. 133. col. 1. n. 60. 70.
Venationes à principibus prohiberi poſſunt in damnum ſubditorum. 133. col. 2. n. 10.
Vermes non minus generantur ex hoſtiis conſecratis, quàm ex non conſecratis. 210. col. 1. nu. 20.
Vidua quę voluntariè delectatur de coniugali actu pręterito, an peccet mortaliter. 89. col. 2. nu. 40.
Vnitas eſt duplex, numeralis & formalis. 243. columna 1. numero 50.
Vnitates quæ habent eſſe extra animam, non ſunt communes, ſed particulares & multiplicatę numeraliter iuxta numerum indiuiduorum quorum ſunt 243. col. 2. n. 70.
Vnitas quęlibet nihil aliud eſt quàm rei diuiſio. 243. columna 1. numero 20.
Vnitas numeralis non ſequitur quidditatem. 282. columna 2. numero 70.
Virtutis actiuę quantitas ex effectus quantitate cognoſcitur. 192. col. 1.
Virtutis ſuperioris eſt diſponere de actu inferioris autoritatiuè. 21. col. 2. nu. 8.
Virtutis infinitę intenſiuè eſt, ſi quid per ſe primo moueat tempore infinito. 365. col. 2. nu. 20.

Virtus ſeu potentia Dei glorioſiſſimi eſt tantæ perfectionis quód nullis perfectionis limitibus anguſtetur. 193.col.1.n.18.
Vitia occultiſſima ſubiacent eccleſiæ cenſuris 133.col.2.n.70.
Vniuoci & æquiuoci, pari & analogi differentia 229.col.1.n.70.
Vnum pro multis reſpondere tripliciter contingit 54.col.1.n.10.
Vniuerſalia in actu num ſint extra animam 147.col.1.n.10.
Vniuerſale accipitur dupliciter, nempe formaliter & obiectiue. 147.col.2.n.40.
Vniuerſalia naturalia nõ ſunt diffinibilia, & quare. 132.co.2.n.10.
Vniuerſale in prædicando eſt id quod in intellectu non eſt impoſſibile prædicari de multis 146.col.2.n.60.
Vniuerſalis nomen tripliciter intelligitur 147.col.1.n.20.
Vouens aliquid alicui particulari imagini beatæ Mariæ virginis, an per illud votum ſit acquiſitum ius eccleſiæ. 179.col.1.
Voci natura an ſit bonum ſupererogationis 135.col.2.n.70.
Votum non nubendi æquiualet voto caſtitatis 197.col.2.
Votum profeſſionis emiſſurus an poſſit abſolute renuntiare propinquis hereditatem, quam probabiliter dubitat male adepto ære infectam 178.col.1.
in Vſura num transferatur dominium 168.col.1.n.50.
Vſuræ quinque pro centum quomodo ſe habeant 132.columna 1.n.70.80.
Vſura reſtituenda eſt accipienti pecunias mutuo ſine neceſſitate 131.col.2.n.60.
Vſuram quæ conſtituant. 169.col.2.n.30.
Vſurarius mentalis an teneatur ad reſtitutionem 170.col.1.n.10.
Vſurarij altero hærede non potente reſtituere alter minime tenetur inſolidum 171.col.2.n.40.
Vſurarij altero hærede nõ potente reſtituere an alter teneatur in ſolidum. 171.col.2.n.20.
Vxor in lege Moyſi non poterat dare viro libellum repudij 29. columna.2.n.10.
Vxor num teneatur ſub peccato mortali abſtinere à carnali commercio viri publici concubinarij 134.col.2.n.40.60.

FINIS INDICIS IN OPVSCVLA CAIETANI.